

GOVERNMENT OF INDIA
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
CENTRAL ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

954.0236/Ala/Kaz

CALL No.

HUS

ACC. No.

37228

D.G.A. 79.

GIPN—S4—2—D. G. Arch. N. D./57.—25—58—1,00,000.

Acc no.
37228

4384
50

BIBLIOTHECA INDICA

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

THE

ĀLAMGĪR NĀMAH

BY

MUHAMMAD KAZIM IBN-I MUHAMMAD
AMIN MUNSHI

EDITED BY

Mawlawis Khadim Husain and Abd al-Hai.

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF
MAJOR W. N. LEES LL. D.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS

CALCUTTA

1868.

954.0236

Ala/kaz/Hus

Acc. No. 37228
37228

Acc. No. 37228
Date 16-7-63

فهرست عالمگیر نامه

37228

- نیرنگ حازی کلک بدائع نگار جادو من در سبب انشاء
۱۷ این کتاب و تمهید کلام بتعریف سخن
ذکر بدائع وقائع و احوالی که اسباب و مقدمات طلوع نیر
سلطنت و سطوع تابشیر صبح اقبال این بر گزیده ذوالجلال
۲۵ .. از مشرق سعادت کمال امت بطریق اختصار و اجمال
ابتدای سواری ابوالمظفر محی الدین محمد اورنگ
زیب بهادر عالمگیر بادشاه غازی از دکن بسمت هند .. (ایضا)
نهضت رایات نصرت آیات از خطه فیض بنیاد اورنگ آباد
و وقوع فتوحات گوناگون دران یورش ظفر اثر بیمن
۳۶ عزایت ایردی و نیروزی اقبال خدا داد
نهضت موکب منصور قرین دولت و نیروزی از بلده مبارکه
۴۸ برهانپور بصوب مستقر الخلافة اکبر آباد
ذکر محاربه عساکر جلال با راجه جسونت سنگه به کان و

۱۲۵۰ قلعہ بابا شہزادہ
۱۲۵۰ قلعہ بابا شہزادہ

۱۲۵۰ قلعہ بابا شہزادہ

۹۴ قلعہ بابا شہزادہ

- و از غرائب امور و طریقهای احوال آن بی بهره جوهر
 دانش و شعور آنکه ۱۸۱
 توجه الوبه ظفر طراز بر سبیل ایلغار بتعاقب دارا بی شکوه
 ادبار شعار ۲۰۰
 تعیین یافتن صف شگفتان بتعاقب دارا بی شکوه از ملتان
 و ترک ایلغار موکب گیهان سدان ۲۰۳
 تعیین یافتن شیخ میر با فوجی تازه از عساکر گردون شکوه
 بتعاقب دارا بی شکوه ادبار پژوه ۲۰۸
 معاودت موکب منصور از دار الامان ملتان بدار السلطنة
 لاهور و نهضت نمودن از انجا بدار الخلفه شاهجهان آباد قرین
 فتح و فیروزی بذابر فتنه انگیزی ناشجاع - و شرح هوانسی
 که بعد از آن روی نمود ۲۱۱
 جشن وزن فرخنده شمسی سال چهل و دوم ۲۲۷
 توجه الوبه ظفر پیرا بشکار گاه سوزن جهت اطفاء نائرة
 فتنه ناشجاع ۲۳۵
 ذکر محاربه شیران بیشه هنج و بهادران رزم پیرا و فتح و فیروزی
 عساکر ظفر لوا و فرار ناشجاع ادبار افزا از معرکه مرد آزما ۲۴۳
 ذکر توجه الوبه ظفر طراز بعد از شش روز و هزیمت ناشجاع
 از موضع کچهوه بمستقر الخلفه اکبر آباد جهت تدبیر استیصال
 دارا بیدشکوه ادبار قرین و تنبیه راجه جسونت سنگه خسران
 مآل و مزد تسخیر قلعه اله آباد ۲۸۴
 ذکر رسیدن دارا بی شکوه بد مآل بگجرات و کیفیت

- ۵۹ ظفر یافتن بر جنود کفر و ضلال بعون عنایت داور بیهمال
 ذکر محاربه عساکر منصور نزدیک بمستقر الخلافه اکبر آباد
 بایبی شکوه بی خرد مغرور و هزیمت یافتن او از جنود اقبال
 ۸۷ و گریختن بجانب دهلی و از اینجا بلاهور و وقوع مقدمات دیگر
 نهضت موکب مسعود از مستقر سلطنت خدا داد بصوب
 ۱۲۳ دار الخلافه شاه جهان آباد - و شرح سوانح دیگر
 ذکر مراتب زیاده سری و محال جوئی مراد بخشش جاهل
 ۱۳۲ نادان و دستگیر شدن او به یمن تدبیر و اقبال والای خدیو جهان
 فرستادن خلیل الله خان با جنود قاهره برسم متغلا بکنار آب
 ستلج و تعیین امیر الامرا با جنود ظفر پیرا بسمت هردوار
 ۱۴۷ بجهت سد راه سلیمان بی شکوه
 زینت یافتن تخت شهنشاهی و اوزنگ گیتی پناهی
 به جلوس مسعود طرازندگ افسر و بر ارنده سریر شهنشاه
 ۱۴۹ جهان دار عالمگیر
 تعیین فوجی تازه از عساکر نصرت پزوه بجهت سد راه
 ۱۵۹ سلیمان بی شکوه
 نهضت موکب ظفر آیات بجانب پنجاب بقصد پیراستن آن
 ۱۶۰ ناحیت از خار وجود دارا بی شکوه بد صاب
 چون محملی از احوال آن برگشته روزگار و شمع از سرگذشت
 آن سر گشته دشت ادبار مرقوم خامه وقائع نگار گشت اکفون
 کلک بدائع ارقام بذکر محملی از حال دارا بی شکوه نکوهیده
 ۱۷۷ فرجام بعد از وصول او به پنجاب تمهید کلام می نماید ..

- دستگیر شدن بی شکوه ادبار پژوهی کمر کنان قضا و قدر
 ۴۰۸ در دست جیون زمیندار
- بنای حصار دولت آثار شیر حاجی بر در قلع سعادت
 ۴۲۳ بنیاد مستقر الخلفه اکبر آباد
- جشن وزن قمری سال چهل و دوم ۴۲۵
 بموجب یرایغ معلی دارا بی شکوه و سپهر پیشکوه را که بهادر
 خان آورده در حوضه سرکشاده از میان شهر بخضر آباد بردند ۴۳۰
- بر آوردن دارا بی شکوه از قید هستی ۴۳۲
 ذکر اکرام عام حضرت شاهنشاهی و بخشیدن باج غله
 و دیگر اجناس و حاصل راه داری کل مملکت محرومه .. ۴۳۵
 توجه رایات جهان کشا بصوب ساحل رود گنگ بشکار جهت
 تقویت عساکر بنگاله ۴۴۴
- جشن وزن خجسته شمسی سال چهل و دوم .. ۴۴۵
 بنای مسجد فیض اساس مختصر نزدیک آرام گاه خاص .. ۴۴۷
 رحیدن پادشاه زاده محمد سلطان بجناب خلافت و ممنوع
 شدن از سعادت ملازمت و به سلیم گده نگهداشتن .. ۴۷۸
 آغاز سال سیوم از سنین دولت داری عالم گیری مطابق
 سنه هزار و هفتاد هجری ۴۸۰
- ذکر جشن همایون و دیگر هوانج دولت روز افزون .. ۴۸۱
 روگردان شدن شاهزاده عالی تبار محمد سلطان و رفتن
 به پیش ناشجاع فتنه شعار - و شرح وقایعی که بعساکر ظفر
 پناه رو داده ۵۰۹

- بر آمدن او باجمیر ۲۱۰
- ذکر محاربه شیران پیشه هیجا و نهنگان بحروغا و فتح و
- فیروزی اولیای دولت و فرار دارابی شکوه بد عاقبت از اجمیر ۳۱۸
- معاودت رایات ظفر پدرا بدار الخلافه شاهجهان آباد .. ۳۳۵
- گفتار در تمهید جلوس ثانی ۳۴۹
- جلوس میمنت عنوان پایه افزای هفت اورنگ امکن گیهان
- خدیف و فیروز مند جهان ستان دوم باره بر سر بر سلطنت
- جهان شوکت و تعیین خطبه و سکه گرامی و نام زد القاب
- سامعی این برگزیده الطاف ذوالجلال الهی ۳۵۴
- ذکر زائجه طالع سعادت مطالع جلوس میمنت مانوس بطور
- اختر شناسان فرس ۳۷۲
- ذکر وضع تاریخ مجدد از مبدای ایام عالم آرائی این زیب
- اورنگ کشور کشائی ۳۸۵
- رفع بدعت نوروز و تبدیل آن بچشم نشاط امروز جلوس مبارک
- ۳۸۹
- تعیین محتسب و منع منتهیات و مسکرات ۳۹۱
- شرح بعضی از عنایات و مراحم شهنشاهی که از جلوس
- میمنت عنوان عید قربان که منتهای ایام جشن بود
- نسبت باصرای نامدار و اعیان دولت پایدار سمت ظهور
- یافته و گذارش بعضی از سوانح حضور لامع النور در عرض
- مدت جشن و سور ۳۹۳
- وصول خبر مخالفت بادشاهزاده والا تبار محمد سلطان
- در بنگاله ۴۰۴

- ۴۳۳ جشن وزن شمسی و آغاز سال چهل و چهارم
ادراک سعادت ملازمت خواجه احمد سفیر عبد العزیز خان
۴۳۷ والی بخارا و گذرانیدن نامه در ایام این جشن طرب پیرا
جشن کدخدائی بادشاه زاده عالی تبار بخت بیدار
خجسته شیم محمد معظم با دختر عفت سیر راجه روپسنگه
۴۳۹ راتهور بر طبق سنت سنیه میمنت امروز
۴۴۸ تسخیر ولایت پلوان از متعلقات صوبه بهار
باتمال جهان کشا ظفر پیرا رفتن معظم خان خانخانان سیده
سالار به بنگاله با عساکر نصرت پیرا فتح لوا در پی ناشجاع
بد فرجام باهنگ تسخیر ملک آشام و کشایش آن ناحیات
بمیامن معی و جهاد اریایمی دولت فیروزی اعتصام پس
از کشایش کوچ بهار
۴۷۴ جشن جلوس جهان امروز و آغاز سال پنجم از سنین دولت
فیروز والای عالم گیری مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری
۷۳۷ گفتار در انحراف مزاج مقدس پایه افزای اورنگ خلافت
روزی چند از منهج صحت و استقامت
۷۴۴ اعتدال مزاج خدیو هفت کشور و شهشاه بحر و بر خلیفه
دین پرور
۷۵۰ جشن وزن فرخنده قمری سال چهل و ششم
۷۵۴ جشن وزن فرخنده شمسی سال چهل و پنجم
۷۶۰ توجه رابات عالیات بصوب پنجاب
۷۶۳ فتح ولایت جام و کشته شدن رایسنگه تیره سرانجام

برگشتن پادشاه زاده محمد سلطان بدلاالت اقبال بی زوال

۵۶۲ خدیو جهان

۵۶۲ جشن وزن فرخنده قمری آغاز سال چهارم

تعیین امیر خان با فوجی از جنود قاهره بتادیب راجه

۵۷۰ کرن بهورمه

کشایش قلعه چاکنه که از قلاع حصینه ولایت کوکن است

۵۷۴ بسعی امیر الامرا روداده

۵۹۰ جشن وزن مبارک شمسی آغاز سال چهل و سوم

۵۹۶ کشایش قلعه پرینده باقبال بیزوال

رسیدن امیر خان با افواج نصرت قرین و آوردن راو کرن را

۵۹۹ با دو پسر بحضور ظفر پیکر

رسیدن کنور رام سنگه از سری نگر و آوردن سلیمان

۶۰۰ بیشکوه را بحضور پرنور

فرستادن پادشاه زاده محمد سلطان را از سلیم گده بقلعه

۶۰۲ گوالیار با سلیمان بیشکوه آهوی دشت ادبار

رسیدن ابراهیم بیگ سفیر سبحان قلی خان والی توران

۶۰۶ بآستان فیض مکان

رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم از جلوس

۶۱۲ فرخنده و ترتیب جشن عید و جلوس

ملازمت بوداق بیگ ایلمچی و رسانیدن نامه و گذرانیدن

۶۲۱ سوغات والی ایران

۶۲۳ جشن وزن مبارک قمری سال چهل و پنجم

- ۸۷۷ هفتاد و پنج هجری
 ۸۸۴ جشن وزن فرخنده قمری
 فتح اکثری از قلاع ولایت سیوا و ایل شدن آن جهالت کیش
 ۸۸۷ فتنه گرا بحسن کوشش و تدبیر راجه جیسنگه
 تعیین یافتن عمده راجها راجه جیسنگه با عساکر منصوره بعد
 فراخ از مهم سیوا بتخریب ولایت بیجاپور و تنبیه عادل خان
 ۹۰۹ جشن وزن مبارک شمسی
 نور آگین شدن تبت بزرگ بفروغ آثار اسلام و در آمدن زمیندار
 ✓ ۹۲۰ ضلالت فرجام آنجا بشاهراه اطاعت و بندگی درگاه ملک احترام
 رحلت مغفرت آیت مورد تاییدات ربانی مشمول توفیقات
 آسمانی اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی بوسعت آباد جهان
 ✓ ۹۲۸ قدس و فرحت جاریدانی
 ۹۴۰ گفتار در فتح چانگام از متعلقات ولایت رخنگ
 آغاز سال نهم از سنین دولت والی عالمگیری مطابق سنه
 ۹۵۷ هزار و هفتاد و شش هجری
 ۹۶۲ جشن وزن فرخنده قمری
 ۹۶۷ فرار نمون هیوای ضلالت شعار از درگاه سپهر مدار
 تعیین مهین شعبه دوحه سلطنت و فرمان روائی گزین باره
 نهال خلافت و کشور کشائی پادشاهزاده کامگار بخت بیدار
 ۹۷۳ محمد معظم بانواج نصرت طراز بدار الملک گابل
 نهضت الویه مهر پیرایه از مستقر الخلافه اکبر آباد بدار
 ۹۷۷ الخلافه شاه جهان آباد

و میندار آنجا بحسن صرامت و شهامت قطب الدین خان

۷۶۸ خوبشگی فوجدار چونانگده

معادوت خان خانان سپهدار بنگاله از جنگ بعد مصالحه

۷۷۶ و تحصیل پیشکش و بدرود کردن جهان فانی

آغاز سال ششم از سنین خلافت والای عالم گیری مطابق

سده هزار و هفتاد و سه هجری و توجه بجانب کشمیر جفت

۸۱۳ نظیر

۸۳۱ جشن وزن مبارک قمری سال چهل و هفتم

نهضت رایات جاه و جلال از نزعت آباد کشمیر بجانب

۸۳۵ ویرناگ و از آنجا بصوب دارالسلطنة لاهور

۸۴۱ جشن وزن مبارک شمسی و آغاز سال چهل و ششم

فرستادن صحیفه قدسی در جواب شاه عباس والی ایران

۸۴۴ باسوغاتی قیمت هفت لك روپیه مصحوب تربیت خان

معادوت شهنشاه سلیمان هریر از پنجاب بدار الخلافه

۸۴۵ شاه جهان آباد

آغاز سال هفتم از سنین والای عالم گیری مطابق سده هزار

۸۵۳ و هفتاد و چهار هجری

۸۵۹ جشن وزن خجسته قمری

۸۶۳ فرستادن مصطفی خان بسفارت توران

۸۶۶ تعیین راجه جیفسگه با انواع منصور جهت دفع سیوای مقهور

۸۶۸ جشن وزن مبارک شمسی

آغاز سال هشتم از سنین دولت والای عالم گیری مطابق

تصحیح غلطیهای کتاب عالمگیرنامه

صفحه	مطر	غلط	صحیح
۲	۱۵	لَا أَحْصَى	لَا أَحْصِي
۱۱	۱۶	هراد	مهراد
۱۴	۲	گونبای	گونبایی
۲۵	۱	تاشی	تأسی
۳۳	۱	دکیانیده	کیبانیده
۹۸	۲۲	رسمانه	رستمانه
۹۸ و دیگر جاها *		جمیعت	جمعیت
۱۰۴	۱۲	لِلشَّيَاطِينِ	الشیاطین
۱۰۶	۱۸	بِتَابِيَانِ	بتابیدان
۱۰۹	۱۱	الشَّيْءِ	الشیء
۱۱۲	۵	نَاقِبَلِي	ناقابلی
۱۱۷ و دیگر جاها *		جبه	جبهه
۱۲۵ و ۱۲۷	۱۲	مَسْقَر	مستقر
۱۲۸ و دیگر جاها *		بَاحْتِرَازِ	باهتزاز
۱۲۹ و دیگر جاها *		اِسْتِیْلَامِ	استلام
۱۳۴	۵	مَرْقِع	مرفه
۱۴۵ و دیگر جاها *		اِعْزَآبَادِ	آغراباد
۱۵۳	۲۱	بِرْ خَارْمَتِ	برخاست

- ۹۸۹ جشن وزن مبارک شمسی
- شرح تاخت ولایت بلجایور و محارباتی که عساکر جهانکشا
- ۹۸۸ را با دکنیان شقاوت گرا روی نمود
- تعیین یافتن دلیرخان با انواع فاعره به تنبیه زمیندار چانده
- ۱۰۲۲ و تحصیل پیشکش نمایان
- آغاز سال دهم والای دولت عالمگیری مطابق سنه هزار
- ۱۰۳۰ و هفتاد و هفت هجری
- ۱۰۳۱ .. . تولد نوگل حدیقۀ دولت پادشاهزاده محمد کام بخش
- شورش انگیزی افغانان یوسف زئی در واصل درباری نیلاب
- و تنبیه و تادیب آن طائفۀ باغیه به نیروی اقبال دشمن
- ۱۰۳۹ مال شاهنشاه مالک رقاب
- تعیین یافتن محمد امین خان با انواع فاعره و تنبیه
- ۱۰۴۵ افغانان یوسف زئی
- ۱۰۴۶ .. . جشن وزن فرخنده قمری
- ۱۰۴۰ جشن وزن فرخنده شمسی
- ۱۰۶۹ خاتمه
- گذارش برخی از کرائم عادات و شرائف صفات این خدیو
- ۱۰۷۰ کامل الذات
- ذکر کرائم اشغال شاهنشاه حق پرتو خیر اندرز در اوقات
- ۱۰۹۴ شبانروزی

مفرد	مطر	غلط	صحیح
ایضا	۹	انگریزی	انگریزی
ایضا	۱۵	گرویدند	گرویدن
۵۱۵	۳	جانگیرنگر	جهانگیرنگر
۵۳۱	۷	رکا	کار
۵۶۷	۱۶	سپهاسنگر	سپهاسنگه
۵۷۳	۱۷	حصینہ	حصینہ
۶۱۴	۱۹	موسم	موسوم
۶۱۵	۲۱	مقوری	مقوری
۶۱۷	۱۸	سکارک	مبارک
۶۲۱	۹	الامفال	الامتثال
۶۲۳ و ۷۹۷	۰	درانخان	دارابخان
۶۳۰	۲۲	ذلات	زلات
۶۳۱	۶	السطنة	السلطنة
ایضا	۹	گزیر	گزیر
۶۳۷ و دیگر جاها	۰	میغخان	میغخان
۶۴۳	۱۲	انعطاس موران	انعکاس مورآن
۶۵۰	۲۱	ندارد	نداد
۶۵۵	۳	بکار	نابکار
ایضا	۱۵	انزاع	انتزاع
ایضا	۲۰	امتنا	امتناع
۶۵۸	۱۵	فوج	موج

رگناتپه	دکناتپه	۱۹	۱۹۱
تابینانش	تایانش	۵	۱۹۲
نذر محمد	نذ محمد	۱۴	۱۹۲
صحبیح	غلط	۵۷	صفحه
سر رشته	سرشته	۱۶۹	و دیگر جاها *
طواف	طوف	۱۷	۱۷۲
برگشته	برگنشته	۲۱	۱۸۵
مجازی	مجازی	۲۳۳	و دیگر جاها *
سبحان سنگه	سبحان سنگه	۲۴۶	و دیگر جاها *
فرجام	فرجام	۳	۳۰۹
سید	کسید	۱۵	۳۴۹
ساخته	ساختگ	۴	۳۶۶
قلعه	قله	۴۳۳	و دیگر جاها *
سنگه	سنگه	۷۳۵	۴۳۷ *
راجرپ	راجرپ	۹	۴۴۱
مادر الزهر	مادر الزهر	۴۶۱	و دیگر جاها *
متبراز	متبراز	۱۶	۴۶۳
ثفا	ثا	۲۵	۴۸۲
بشاهراه	بشاهزاده	۱۹	۴۹۴
آسمانی است	آسمان نیست	۲۲	ایضا
بانصرت	نصرت	۱۲	۵۰۱
تسویلات	تسودات	۲	۵۱۱

صفحه	مطر	غلط	صحیح
۷۳۳	۵	بردات	بردات
۷۳۶	۱۸	موانح	موانح
۷۳۹	۲	ماهات	ماهات
ایضا	۸	جشی	جشن
۷۴۱	۷	سپداران	سپداران
۷۵۱	۱۹	نش	نشینی
۷۵۳	۷	ر	را
۷۵۹	۱۶	طمع	طبع
۷۶۱	۱۰	عمیان	اعیان
۷۶۶	۵	نواهی	نواحی
ایضا	۱۰	صبح	صبح
۷۷۷	۶	تقاتر	تقاطر
۷۸۵	۳	درد	دد
۷۸۹	۱۴	خسالت	خصال است
۷۹۰	۱۲	خبر	جز
۷۹۲	۱۹	زوم	رزم
۸۱۸	۱۱	شده	مد
۸۲۵	۱۵	نواسج	نواسج
۸۲۶	۲۲	سفینه	سفینه
۸۲۹	۲۲	مهمی	فهمی
۸۳۰	۱۱	اتقیان	اتقیا

مفرد	مطر	غلط	مجموع
۴۵۶	۱۸	جمع	مجموع
۴۶۲	۲۰	مدوا	مدوا
۴۶۴	۱۸	عائنه	علائنه
ایضا	۲۲	بمراهانش	بهمراهانش
۴۷۵	۱۶	حیاط	حیات
۴۷۶	۲۱	اوتات	اوقات
۴۸۷	۱۹	یشمه	شیمه
۴۹۳	۲	عمالی	عمانی
ایضا	۵	بهادر	بهار
۴۹۷	۱۸	قطع	قطعی
۴۹۹ و دیگر جاها		نونین	نوتین
۷۰۳	۲۰	را	راه
۷۰۴	۶	پشتونشان میدارند	پشتونشان میدادند
ایضا	۱۷	مدمه	مدمه
۷۰۹	۱۴	هائل	حائل
۷۱۰	۶	المکوالسی	المکوالسی
ایضا	۱۷	ودادند	و دار دادند
۷۲۲	۱	فاتر	دفاتر
۷۲۶	۲۰	توانائی	توانائی
ایضا	۲۱	خلقشان	خلق شان
۷۲۸	۱۸	الروی	الراوی
۷۳۲ و ۹۴۸	۰	در	در

بسم الله الرحمن الرحيم

ای داده بعقل پرتو آگاهی • شاهان ز تو کمیداب شاهنشاهی
آن را که زکایات برترخواهی • برسر نهیش انسر ظل الهی
اورنگ نشینان کشور بیان را تیغ زبان باقبال ثنای بی همتائی
عالمگیر است که برافراختن لوای دولت سلاطین دین پرور
شریعت آئین باوج نصرت و فیروزی از آیات جهان افروزی قدرت
اوست و برافراختن اساس شوکت معاندین تیره اختر ادهبارقرین
از ماحمت اقبال و بهروزی بمقتضای ملاح اندوزی حکمت او
و نکته گزینان انجمن معانی را تحفه سخن به برکت حمد جهان
پیرائی دلپذیر است که آرایش شاهد ملک و عروس ملت بگوهر
تدبیر و جوهر شمشیر سلاطین جوان دولت خرد پیر باز بسته تقدیر
اوست و پیرایش گلبن حشمت و گلشن سلطنت از شاخ و برگ
زاید و خمس و خار مفسد آثار چمن پیرای لطف مصلحت
تأثیر او •

• بیت •

صاحب	غلط	مطر	مقدار
سوار	حوا	۱۸	۸۳۱
میناکار	میناکار	۱۹	۸۳۳
نبردی	نبردی	۱۵	۹۰۱
ثبت	ثبت	۱۰	۹۲۰
را	لا	۱۸	۹۲۴
دروش	دروش	۱۹	۹۲۸
خالد	خد	۱۴	۹۳۷
اقامت	قامت	۱۲	۹۵۲
پای	ای	۱۳	۹۸۸
پناه ظفر	ظفر سپاه	۱۵	۹۹۴
سوی	سری	۳	۹۹۷
ارجمندش	ارجمند شد	۷	۱۰۲۲
نرور	نردر	۱۰۵۱ و ۱۰۵۶	
الخلافة	الخانة	۱۲	۱۰۷۳
هر مرحله	به مرحله	۱۹	۱۰۸۴
پیشگان	یشکان	۱۴	۱۰۹۵

نقص و آلابش در عرصهٔ هل من مزید قدس و کمال بیمانگی را
نمایش بیدش کوتاه بین را درین مشهد حیرت اعتراف بقصور عین
دوراندیشی و پیش بینی است و عقل ضعیف عجز آئین را برین درگاه
عزت اظهار مسکنت و ناتوانی محض صلاح دانی و مصلحت گزینی •

سخن را چند یاشی محمل آرای

بدست آویز عجز اینجا بنه پای

مبحان الله در جناب احدیت و کبریائی که گوهر کمالات عقلی
مانند نقایص فروغ شایستگی ندارد و زخارف خیالات باطل تهیدستان
را اینجا چه مایه قبول و روانی و در بازار عزت و جلالی که نقد
گنجینهٔ دانش و آگاهی بپذیری برنگیرند و به پشیزی نپذیرند تا سره
فلس مقالات بیپوده حرف پرستان را کدام رتبهٔ پذیرائی • نظم •
دل ز کجا وین پرد بال از کجا • من که و تعظیم جلال از کجا
و هم محکمای بسی ره نوشت • هم ز درش دست تهی بازگشت
پرورش آموختگان ازل • مشکل اینخوف نکردند حل
کز ازش علم چه دریاست این • تا ابدش ملک چه صحرایست این
تعالی شانه این چه رتبهٔ علو شان الوهیت و یکتائی است که از مرط
مایهٔ ظهور و پیدائی کور دلان ظلمت کدهٔ اسکن را در مشاهدهٔ انوار
هستی خویش بجای چشم پوشی و نایبائی نگذاشته و با اینهمه جهان
پیرائی و نمود وجود و خود نمائی از کمال احتجاب کده ذات پرده
از جمال عالم آرای حقیقت خود بر نداشته زهی داندار صنع پرداز
و قادر حکمت طراز که از نیرنگ سازی خامهٔ قدرتش صفحات حال
کاینات برنگینی نسخهٔ بال طاووس است و بجهان ابروزی پرتو حکمتش

گرانداخته و بر بر انداخته * بنوعی که باید چنان ساخته

فرمان روائی که نامش شهنشاهیست از نقص خاتمه تفاهمی عزت و جلالت پاکست و در جست و جوی سر منزل عرفانش اعتراف بعجز و نقصان غایت تکاپوی عقل دراک که العجز عن درک الادراک ادراک آری ممکن ناتوان که جز نقص فطری سرمایه ندارد اندازد کمالات ذاتی بر نداشته چون راه ثنای ایزد بیچون پوید و انسان حیران که نقش برون پرده این بارگاه است از راز درون پرده آگاه فکشته چسان حمد آفریدگار درون و بیرون گوید حاش لله دست سپاس فرورمایگان نشیب حدوث بمدد کرسی اندیشه و حواس بطاق بلند ایوان کبریای قدم نرسد و غبار ادراک خاک نشینان کوی عناصر بجنبش نسیم فکر و دانش بدامن هوای اوج لا ممکن نه نشیند هرگاه عقل کل و نور اول که مهبط انوار فیض ابد دازل است با وجود کمال تنزه و قدسی نرزدی و نهایت ربط و قرب بحضرت مبدء المعبود در پیدای ناپیدا گذار شناخت کند آفریدگار راه عجز و انکسار پوید و لا احمی و ما عرفناک گوید عقل محجوب ما محبومان کلبه حدوث و امکان که باوجود جزئیت و نقصان پیوسته پایمال کشاکش وهم و خیالست بدست آویز کدام نسبت و آشنائی کامیاب معرفت و شناسایی جناب کبریا تواند گشت و ما محصوران چار دیوار طبایع را که بیگانه وادی قدس تجردیم بسرمایه چه دریافت و دانش حرف نیایش آلهی بر زبان اندیشه تواند گذشت هیئات هیئات کالای دست بالای ثنای خالق بیچون بچند و چون هوس چرب زبانان تهی کیسه راست نیاید و نقد ستایش معاملان چار سوی

زمانی بر طبق اقتضای آن یکی ازین گروه والا شکوه را خلعت
معجز طراز رسالت پوشانید و بر سریر عصمت مصیر نبوت
نشانید تا بدست یاری معیار دعوت و هدایت عیار گیر جواهر نفوس
معدا و اشقیای بوده بدوای امر و زواج رهنهی انتظام بخش سلسله
وجود و رونق افزای کارگاه ایجاد باشند و کم جان قابلیت و
استعداد ممکنات را که تشنه لبان شربت فیض و گرسنه چشمان
طعمه افضل اند سیراب زلال معرفت و کامیاب نوال آگاهی
سازند و همواره نور جهان امروز نبوت و رسالت را که فروغ آسمانی
و لطیفه ربانیت در مجالی افراد بشری و مظاهر اشخاص
صوری ترقی و استکمال نوری سیر فرموده در یکی از کمال افراد
بشر بمرتبه کمال منظر رسانید و ذات قدسی او را متمم آن نور
هدایت پرتو گردانید چنانچه مظهر اتم آن نور اعظم و حامل اکمل
آن سر آلهی ذات مقدس حضرت ختمی بناهی است یعنی
اشرف مظاهر وجود - حاصل کارگاه هست و بود - محترم سرپرده قدس
احدیت - هدم محفل انس صمدیت - واسطه نظام سلسله هستی -
رابطه انتظام مرسله حق پرستی - عنوان فصول کائنات - فهرست
ابواب مکونات - لوح محفوظ اسرار حقایق غیبی - بیت معمور انوار
معارف لاریبی - ازلی نور - ابدی ظهور - سلطان سریر قرب حضور -
سفیر کشور لاهوت - دبیر دفتر ناسوت - فروغ تابش صبح غیب - شمع
شب افروز ظلمت ریب - صورت نامه رحمت آلهی - رحمت عامه
عوالم نامتناهی - فخرتین پرتو آفتاب صبح ازل - پیشین ثمر نهال منع
قدیم لم یزل - خازن کفوز وحی و کتاب - کاشف رموز ثواب و عقاب -

ظلمت پیرای زاریه استعداد ممکنات از روشنی رشک خلوت
 فانوس • • نظم •

چنان لطف خاصیش با هرتن است • که هر بنده گوید خدای من است
 چنان کار هر یک جدا ساخته • که گویی به غیری نه پرداخته
 بی نیازی که نقش پردازی کلک لطایف نگار مشیتش از پرده کارگاه
 حب ذات نقش بدیع خلقت انسان که طلسم کشای گنج پنهانست
 بر روی کار ابداع آورده زینت پیش طاق آفرینش و عنوان لوحه دانش
 و بینش ساخت و مستعد نوازی که سابقه عنایتش بجوهر شناسی
 علم ازل جواهر زوهر نفوس قدسیه انبیا و رسل را که گوهرهای شب
 چراغ انجمن قدس اند در مکامن معادن فطرت و استعداد بتابش
 انوار خورشید صغوت و رشاد پرورش داده از وجود مسعود شان
 دامن هستی را گوهر آگین کرد و آن قدسی منشان کرامت آگین را
 سرمایه شناخت جمال حقیقت و بضاعت دریافت امرار کارخانه
 وجود ارزانی داشته بادر اک جلاول دلایل ذات و صفات کرامت
 امتیاز بخشید و چون بصر بصیرت و دیده بینش کوتاه نظران عمره
 آفرینش از مطالعه انوار قدس الوهیت محجوب و دست استعداد
 محبوسان سلسله امکان کوتاه از دامن کبریایی وجوب امت برای
 تاریک نشینان محفل کون در تیره شب ضلالت ذاتی و ظلمت
 فطری از فرط عنایت چراغ هدایت از مشکوه نبوت برانروخت و
 پیوسته از فروغ دلالت زمره انبیا و مرعین که صدر آرایان بارگاه
 تقدس و پرده گزینان جلباب بشریت اند پیشگاه وجود و ساحت
 هستی بلوامع انوار معرفت و خدا پرستی روشن داشته در هر

جز آن شب که بر قریص مہیانت دست • زخوان فلک نیم نانی شکست
 بعد از اكمال دين و اتمام نعمت معرفت و يقين بوجود نور آگين
 حضرت خاتم المرسلين که کار ملت و ايمان بشايستگی رونق و سامان
 يافته مرآت اعتقاد و آئينه استعداد اين امت فرخنده بخت سعادت
 فزاہ بمصقل ہدایت و توحيد از زنگار ظلمت شرک جلي منجلی
 گردید و دورۂ نبوت بانجام و گنجینہٴ وحی بمہر اختتام رسید بافتضای
 کمال رحمت و رامت نامتناہی نیر خلافت و امامت از مشرق
 متابعت و کرامت دہانید و جہاندارا از بیم تیرہ روزی رہانید
 چنانچہ ساحت کعبہٴ ايمان و وادی قدس احلام از پرتو انوار سعی
 خلفای راشدین و ائمہٴ دین کہ چراغ امروز مشکوۃٴ نبوت اند روشنی
 و ضیا پذیرفت و کارخانہٴ سنت نبوی و دستکاه ملت مصطفوی را
 بسرکاري متابعت و اهتمام حقانیت آن بر گذيدگان تقدس آئين
 و پيشوايان ہدایت گزين کہ پایہٴ قدر و جلال و اندازہٴ فضل و کمال
 شان از اندیشہٴ ہم و خیال افزونست و کلام اعجاز پیرای آہی و
 حدیث وحی طراز حضرت رحالت پناہی بجاییل نعت و مناقب شان
 مشحون رونق و انتظام افزود قواعد خدا شناسی و رموز حق سپاسی
 والا پایگی و بلند اساسی یافت و گلشن دین و اعتقاد از خص و
 خاشاک شرک و ارتداد پیرایش گرفت و بتقدیم فرض غزا و جہاد
 آئين دین پروری و کفر سوزی تازه شد و ملت احمدی را مآثر
 شوکت و اعتلا و مدارج نصرت و استیلا در اطراف و اکناف جہان
 بلند آوازہٴ کردید عساکر نصرت شعار اسلام را بحسن تجهیز دلپذیر
 و برکت اصابت تدبیر آن فرازندگان پایہٴ خلافت و طرازندگان خلعت

نقاد جواهر نفوس انسانی - صیغی نقود خزاین امکانی - اولین رقم
 خامه بلچون - سرسخن انشاء کن فیکون - مبدین احرار مبدأ و معاد -
 معین مراتب حق و رشاد - گل سرسبز گلشن لیدالی و ایام - متاع
 روی دست چارسوی عذاصرو اجرام - واسطه انجلیای عیوب - وسیله
 انجلیای ذنوب - خلف الصدق دودمان غیب و شهادت - ابوآباء
 نقایح خیر و سعادت - قهرمان کشور باطن و ظاهر - آفریده اول و
 برگزیده آخر - هدایت کیش شفاعت گستر - عصمت پیرای اعجاز
 پرور - فروغ گوهر ارواح - مصباح زجاجه اشباح - نور مقدس و عقل مجرد -
 روح منزله و نفس موید - فیاض عوارف معارف ربانی - قسام وظایف
 کمالات انسانی - قاید قوافل وجود - هادی مراحل شهود - جلا بخش
 مراتب استعدادات - آئینه دار جمال سعادات - سبل زدای دیدگاه دانش
 و بینش - طلسم کشای گنج آفرینش - دانای اسرار سواد و بیاض -
 مهین خلیفه مبدأ فیاض - پیشوای دنیا و عقبی - رهنمای صورت
 و معنی - دیباچه آرای نسخه جلالت و حروری - خاتمه پیرای رساله
 رحالت و پیغمبری - رهبر وادی فوز و نجات - دار عرصه محشر و
 عرصات - کرسی نشین عرش رفعت و اعتلا - صدر گزین مسند عزت
 و اصطفا - حضرت محمد مصطفی - علیه وآله و اصحابه من الصلوات
 و التحیات ما کان اتم و اوفی • • نظم •

محمد شهنشاه ایوان قرب • بهار دل افروز بستان قرب
 بحق لایق مسند کبریا • دای فخرش از فقر و از بویا
 ز درویشیش بسکه سرمایه بود • ز ناداری فقر بی سایه بود
 شب و روز بر سفره روزگار • بدی از زمین جهان روزه دار

و گوسفند در مسلخ عدالت سر بریده - در پرسش گاه معدلتش ظالم
پیشگان جور پرور را هول روز جزا واضطراب باز پرس محشر - و در بارگاه
نصفتش چرخ نندگ گرد در کشاکش باز خواست شور و شر - کج تلاشانی
که پا از اندازد گلیم خود بیرون می کشیدند چون نقش قالین بر بساط
انصافش لکد کوب سیداست را آماده اند - و خود ناشناسانی که قدم
از حد خویش فراتر می نهادند بتوزک نگاه تهدیدش همه در پایۀ
خود ایستاده - پالینگ غضبش برگردن سرکشان و جداران چون طوق
قمری با گردن همراه - و گسیختن زنجیر قهرش از پای خود سران و
کچرفداران از سوهان اجل میانجی خواه - از بیم تاکید شکنۀ عقابش
در پرده داری ناموس شمع را از چاک پرده فانوس پیده تن در
کداختن - و بسطوت قهرمان صلاحش در نهی می پرستان لاله در بزمگاه
گلستان بانداز ساغر از کف انداختن - اگر در چمن از تابش
حرارت خورشید رنگ گلی شکسته چهرۀ غضبش بتقصیر هوا
داری سحاب چون عارض آفتاب گرم بر امروختن امت - و اگر
در گلستان از کشاکش تعدی باد قبای اطلس گل و پیراهن
حریر لاله چاک خورده بکوتاهی رفوکاری آن خیاط نامیده را از شعلۀ
عذابش بیم سوختن - بحماییت مستوفی عدالتش گل حساب خرد
خود از نسیم میتواند گرفت - و به پشت گرمی محاسب انصافش
ابر شمار در خویش از دریا می تواند جست - اگر نه جرم کجروی
آسمان بودی - فکر فلک پیمایش بفاخن تدبیر عقده ذنب کشودی -
و اگر روی آفتاب در میان ندیدی - فروغ اختر رایش از هرنرۀ
خورشیدی نمودی - خیاط قضا در دوختن خلعت بقا بر قامت

فدايت فتح بلاد و امصار و قتل و قمع كفار فجار بهسولت و آساني
 ميسر گشت و پايه قدر و منزلت دين مبدین بدين مساعي جميله
 آن رهنمايان حق آئين و معتدایان طريق يقين در اندک فرصتی
 از اوج شهر برين در گذشت رضي الله عنهم بحسن الخلفه و الامامه
 و رضوا عنه بفوز القرب و الكرامه و چون طراوت چمن شريعت و نصارت
 گلشن ملت بی آبياري تبخیر معذلت و سياست و استحکام اساس
 دين و استقرار قواعد شرع متدين بی دلداری امر سوزی و رياست
 صورت نگيرد و نسخ آثار بدع و مناهي و ترویج سنن نبوی و اجرای
 اوامر الهی و تنظيم امور مصالح و مهام رعيت و حفظ قانون عدالت
 و سويت بی وجود قهرمانی داد گستر و فرمان روائی عدل پرور
 امکن نپذيرد لا جرم بمقتضای حکمت بالغه ایزدی پس از انقضای
 عهد سعادت مهدي خلافت و انقراض زمان هدايت عنوان امامت
 منشور رياست کده برپا که ظل مرتبه خلافت علیاست بنام نامی
 فرمان روايان معذلت پيرای آرایش بخشیده زمام مهام خلائق و
 عباد و سر رشته بست و کشاد کار خانه تکوین و ایجاد بکف عدل و
 داد سلاطين دنون پرور والا نژاد که اساطین بارگاه وجود و برگزیدگان
 کارگاه هست و بود اند سپرده آمد و ملک و ملت و دين و دولت را
 از میامن آثار لطف و قهر و فروغ انوار رافت و نصفت آن سالکان
 مصالح سلطنت و ناهجان مناهج خلافت رونق و ضیا افزود و هر چند
 که خورشید لطف و عنایت ربانی از اوج اقتضای حکمت و مشیت
 نرساحت احوال طایفه از گروه والا شکوه نوع انسانی تافته این امر
 جلیل القدر و خطب عظیم الشان در ایشان ودیعت گذاشت ازان

در خطبه گاه و غا تا از گوهر پی بهای مردی کابین نه بخشیده
در بر نکشیده - و شاهد سلطنت را در انجمن دعوی سروری تا از
آئینه تیغ جهان کشا رو نما نداده بزد نقاب نکشاده - لطفش
را در پرورش دوستان خاصیت باد بهاری - قهرش را در خانه خرابی
دشمنان تاثیر سبل کوهساری - گاه نوازش همه شتاب هنگام سیاست
همه تاخیر - وقت تدبیر گوهر عقل دم هلیجا جوهر شمشیر - گلشن
بخت سر سبز کرد طالع ارجمندش - نهال فتح دست نشان اقبال
بلندش - طینت پائش خمیر مایه سعادت و توفیق - جوهر
ادراکش پیرایه دانش و تحقیق - لطفش تریاق سموم حوادث
روزگار - قهرش زهر قاتل دشمن نابکار - پایه اورنگ قدرش بر سر افروز
خورشید - گوهر پایه بختش دره الناج جمشید - سیه درونان او برق
سنانش در خطر - شر طینتان از آب تیغش پر حذر - گوهر شب
چراغ عقل نگین خاتم سلیمانیش - جام جهان نمای ضمیر ساغر
بزم جمشیدیش - قهرش با لطف انباز - غضبش را عفو دمساز -
کف همتش در دربار - تارک عزتش گوهر نثار - جبین عبودیتش
بر خاک - پایی همتش بر افلاک - با عهد راسخش کوه در پایداری
سست - حدس صایبش را عقد اخوت با کرامات درست - در
برابر فروغ رایش روی آئینه سکندر چون پشت آئینه بی نور -
با وسعت دستگاه جاهش ساحت حشمت سلیمان تنگ تر از دیدگاه
مور - نخل آمال دشمنانش در پی برک و باری همطالع چوب دار -
گلشن امید معاندانش را زخم جگر حسد پرور گل همیشه بهار -
تیغ عالمگیرش با تیغ آفتاب از یکجوهر - کف گهر ریش با دست

والای دواتش استداد زمان را بجای یک رشته در سوزن کشیده - و معمار قدر هنگام بنای قصر رفیع حشمتش کونبای نظر فضایی عرصه امکان و پهنای ساحت مکان را اندازه طرح یک ایوان دیده - از بس خرابه ها بمعماری لطفش سمت عمارت یافته - و جبال و بوادی از فیض آبادی کرمش آبادی پذیرفته - در ایام خیر انجامش جز چغد بی خانمانی - و بغیر از چرخ و شاهین بی آشیانی - نشان نتوان داد - از آنجا که در معارک هیچجا بجوش توکل و - پرتسلیم از صدمه تیغ و سنان بی هراس و بیم است تصرف جود همتش التزام سپورا در بزم قرار داده تا از باب خواهش و تمنا از خازن مکرمتش زریه - پور برند - و چون از غایت تقدس ذات و حسن توفیق لب بشرب رحیق نمی آلاید اجتهاد تهر و سطوتش شیشه و جام مخصوص رزم ساخته تا غازیان خون آشام هنگام انتقام بآن خون دشمن خورند - سر کشانی که به نخوت کلاه جباری از سرگردون می ربودند سر انقیاد بر آستان عبودیتش نهاده اند - و جبارانیکه ببازری تطاول پنجه از خورشید میبردند دست بیعت بقبضه تیغش داده - هر که سر بر خط فرمانش نگذاشت سر بر سرنازش گذاشت - و هر که تخم عداوتش در دل کاشت جز خسران حاصلی برنداشت - در ایام عدالت فرجامش اگر ظلمی رفته برگزشتگان و پیشیغیانست - و در زمان نصفت عنوانش اگر ستمی مانده بر محرومان این آستان اقبال آشیان - دشمنان را پی زحمت جنگ و پیکار از پا در انداختن تصرف اقبال بلند اوست - و دوستان را بی توسط خواهش و اظهار کلام دل روا ساختن اختراع همت ارجمند او - عروس ملک را

خانواده دولت و سرور می بلند اختیری را بافسر سعادت و برتری
برافراخته بادی و بانی آن دولت آسمانی و مهدی و مختار
قوانین حشمت و جهان بینی ساخت و ازان سلسله ارجمند قوی
طالع بخت بلندی را بر بی آن دولت جهانکشا و مکمل آن سلطنت
عالم پیدا گردانیده او را بجلال توفیقات خاص و مزید کرامت
اختصاص از سایر اقران سعادت قرین و نام آزان آن طبقه جلالت
آئین نواخت تا پایه جاه و جلال بمیان بخت و اقبالش بذروه
ترقی و کمال رسیده محامد اطوار خجسته آثار و مکارم خصال
قدسی مدالش در مراتب دولت و جهان بینی و مراسم سلطنت و
گیتی ستانی دستور معامله دانان این رتبه عالی و دیباچه نسخه
مفاخر و معالی باشد چنانچه آثار صدق این معنی از تباشیر مبع
خلافت طبقه رفیع کورگانی و سلسله علیه صاحبقرانی بر ساحت
شهود و منصف بروز چون لمعه مهر منیر عالم افروز است چه همچنان
که بادی آن دولت ابدی ظهور و بانی آن سلطنت ازلی اساس
دست پرورد توفیقات آسمانی - مورد تاییدات ربانی - مصدر آثار
عظمت و جلال - مطلع انوار ایهت و اقبال - فرازنده لوای جهان
کشائی - طرازنده سریر فرمان روائی - مطاع خواقین گیتی و خدایگان
سلاطین عالم - امیر کبیر و خافان اکرم - حضرت امیر تیمر صاحبقران
اعظم - است انار الله برهانه که فتوحات شکوف و مسامی جمیل
آن حضرت در مدت سی و شش ساله سلطنت و کشور ستانی زیب
عنوان ظفر نامه های پاستان نیست مظهر تکمیل قواعد این خلافت
ابدی و مبعی آثار و رسوم این دولت سرمدی ذات قدسی سمات

• محاب از یک گوهر •
 • نظم •
 بر جودش حساب بحروکل پاک • از در بیم بخشش نقد افلاک
 کند پر در چو دست جود پرور • تو گوئی بحر کف آورده بر سر
 چراغ بنم گردون اختر او • فروغ هفت دریا گوهر او
 بود جوهر بتیغش گاه خون ریز • بسان موج دریا شورش انگیز
 گذارد بر منافش سر دم کین • سرافرازی دشمن نیست جز این
 جهان از فتنه در عهدش امان یافت • ز تیغ جان ستانش ملک جان یافت
 چنان زو امن و آسایش فزوده • که چشم فتنه هم خوابش ربوده
 وجودش مایه تخمیر عدلست • بدورش ظلم در زنجیر عدلست
 سپهر و انجم و مهر و ماه او • قدیمی خادمان درگاه او
 نه تنها دولت دینیش دادند • که ملک صورت و معنیش دادند
 بود روشن چو خورشید از جبینش • مسخر کردن روی زمینش
 بدولت چون لوائی دین برافراخت • بنصرت رایتش را حق علم ساخت
 بکار دین بود در حشمت و بخت • نگنده همتش سجاده بر تخت
 تقدس خانه زاد طینت او • توکل پیشکار دولت او
 نه پیچد سر ز فرمان آلهی • ازان حکمش رود بر ماه و ماهی
 چنان کز دولت او دین قوی شد • همش دین کم بخش از خسروی شد
 نشاندش حق ازان بر تخت شاهی • که بر کرسی نشیند دین پناهی
 بدورانیش که نامی از ختم نیست • خرابی جز در اقلیم عدم نیست
 بناء معدلت چون در جهان کرد • جهان را عدل او دار الامان کرد
 همین یک ظلم انکس در جهانست • که نام عدل بر نو شیر و انست
 آلهی آسمان را تاملدار است • چمن را سبزی از خرم بهار است

جان و جان جهان - فروغ گوهر خرد - جدا کنندۀ نیک از بد -
 پیرو رضای حق مقید امر قادر مطلق - نیاز اندوز بارگاه الوهیت -
 ناصیه افروز سجود عبودیت - شریعت مطیع سلاطین مطاع - نقش
 بدیع خامۀ ابداع - مظهر الطاف سبحانی - آیۀ رحمت رحمانی -
 رونق افزای هنگامۀ بزم و رزم - پیدشوای سلاطین والا عزم - نظر کردۀ
 معادات ازلی - دست پروردۀ لطف لم یزلی - صورت عظمت
 و جلال - معنی دولت و اقبال - آسمان شوکت و شان - محیط
 برد احسان - مسند آزادی اورنگ خلافت - مربع نشین چار بالش
 سلطنت - برگزیدۀ لطف و عنایت آله - شمع این شش انجم
 و ستون این نه بارگاه - خورشید عالم آزادی اوچ سروری و سراقزای -
 ابو المظفر محی الدین محمد از رنگ زیب بهادر عالمگیر بادشاه
 غازی - لزال موفقا با حیا دین الله و سنۀ رسوله الحجازی - و موبدا
 لاعلاء کلمۀ الله و احراز المقاهر و المغازی • • نظم •
 شهنشاهی که اقبالش بتایید • مسخر کرد عالم را چو خورشید
 هم از آغاز بختش بود ظاهر • که عالمگیر خواهد گشت آخر
 چو سرزد هر او روشن روان را • بود روشن که میگردد جهان را
 زهی خدیو موبد اقبال مند - و شهنشاه حق پژوه سعادت پیوند - که
 به نیروی بازوی توفیق ازلی و قوت سر پنجه تاید آسمانی لوای دین
 و رایت دولت بیکدمت همت برانراخته و بتقویت شرع شریف
 و اجرای اوامر الهی شهنشاهی را با خلافت پناهی انداز ساخته -
 تا تیغ سعی و جهادش در محور موم کفر و ضلال جوهر نما گشته
 از خوف اشتباه هر زناز رگ بر تن کشیشان نابکار در کشاکش

گیتی خدیو عالمگیر جهان ستان شهشاه خدا آگاه زمان ماست
 که از فیض ظهور عهد همایون فالش دین و دولت در پایه رفعت
 و سرافرازی و به نیروی بال اقبالش همای شوکت و حشمت در
 اوج شرف و بلند پرواز دست یعنی شهشاه ظفر جنود تائید سپاه -
 فروغ کوكب حشمت و جاه - اختر مظهر بلند اخترى - مرور اقليم
 سرورى - دریا دل ابر دست - حق جوی یزدان پرست - فیروز بخت
 جوان دولت - و الاهمت قوی صولت - خورشید رای جمشید نظیر -
 صبح سیمای مشرق ضمیر - آینه روی دانش و هنر - حرز بازوی
 نصرت و ظفر - افتخار افسر و تخت - سزوار دولت و بخت -
 دور اندیش پیش بین - حق منش حقیقت آئین - کامیاب
 فضیلت جود و تفضل - بهره مند نشاء وثوق و توکل - صورت شرع
 و معنی عقل - پیکر انصاف و جان عدل - فخل پیرای ریاض
 سعادت سرمدی - گلچین حدیقه خلق محمدی لنگر سفینه حلم
 و وقار - قطب فلک ثبات و قرار - ماهچه زایت نصرت و نیروزی -
 شمس ایوان دولت و بهروزی - اسلام پرور کفر سوز - سرزدای
 خیر اندوز - زناار گسل بت شکن - حق دوست باطل دشمن -
 میزان استقامت اخلاق و احوال - معیار امتحان هنر و کمال - شاهد
 عدل معنی عادلیت - مصداق اکمل نشاء قابلیت - مبدست
 انجمن جود و کرم - گران ركب مضماریات قدم - ساغر شکن
 بد مستان - پنجه تاب دراز دستان - کامل نصاب جوهر دانش
 و بینش - مالک رقاب کشور آفرینش - طرز آموز رموز کشور طرازی -
 قانون پیرای طور مسکین نوازی - قرار زمین و مدار زمان - جهان

ملک بادش بزیور پایه تخت * و زر سرسبز بادا گلشن بخت
بعدلش هفت کشور باشد آباد * ز حق توفیق عالم گیریش باد

نیرنگ سازی کلک بدایع نگار جادوفن در سبب

انشاء این کتاب و تمهید کلام بتعریف سخن

سبحان الله گوهر شیخراغ سخن طرفه فروزنده جوهریست که
تیره روزان زارینه گمنامی را در شبهای تاریک نا کامی چراغ امید ازو
برافروزد و ستاره سوختگان سپهر مراد را کوکب طالع از لواحق آن
فروغ سعادت اندوزد نی نی درخشنده اختریست از آسمان قدس
که تاریک نشینان انجمن خمول بمشعل پرتو هدایتش راه بحریم
بارگاه قبول توانند برد و واپس ماندهگان قوافل اقبال در شکیبای همت
از بارقه دلالتش مراحل کعبه آمل توانند سپرد گرانمایه گوهریست
از معدن دل که چون عروس طبع ازان پیرایه گیرد رخ بزیور مکرمت
و احسان پیراید و شگرف متاعیست از کشور آکهی که هر کس
بساط سودای آن چیدد کامیاب سود مقصود آید نخلیست که
نخستین میوه اش ثمره دولت و شاد کامیست و نهالیدست که
اولین شگوفه اش گل شهرت و نیکنامی چهره نما سر آیدست که
جمال شاهد مطلوب درو نمایش گیرد و عقده کشا مفتاحیست
که طلسم گنج سعادت بآن کشایش پذیرد * * * نظم *
آرایش ملک هفت کشور نخست * اکسیر سعادت سخنور نخست
نتوان بزبان وصف سخن کرد بیان * کز هر چه سخن گفتد برتر نخست
خاصه در روزگار هنر پروری و هنرمند نوازی زینت بخش این

گسیختن است و برهنه بختانه نشین از صندل جبین سر گرم
 زنک بنای مسجد ریختن - بتوفیق اعلاء معالیم دین نبوی کریم قصر
 رفعتش عرش اشدیاء - و ببرکت صیانت مآثر شرع مصطفوی دست
 زلزله حوادث از دامن کاخ دولتش کوتاه - در محکمه قاضیان قضا قدرتش
 بتنفیذ احکام شریعت غرا گدا با جمشید و ذره با خورشید دوش
 بدوش - و بمقامت محتسبان قدر صولتش در منع آثار بدع و اهو
 آسمان از کهکشان دره بر دوش - بمیامن سعی و اجتهادش کار دین
 و ملت با برگ و ساز - و از زبان تیغ جهادش زبان اسلام بر کفر
 دراز - از هیبت ترکناز قهر دشمن گدازش هندوی سرکشی که در
 هند مانده زلف بتان است - و کافر طرازی که ترک بیداد نکرده
 دل بمرحم خوبان - روزی که رافتش لوای معدلت در جهان افراخته -
 نخست رفع کین سپهر و جور انجم از فلک زدگان نموده - و دمی که
 همتش بکشایش کار عالم پردازده اول گره از پیدایش بخت فرو
 بسته بی طالعان کشوده - بمیامن عدل و دادش همه چیز براستی
 گوانیده مگر میزان که دمدم از سنجیدن بار عطایش خم میشود -
 و به برکت صدق و سدادش هر مایه انزایش پذیرفته الا حاصل
 بحر و کان که هر نفس از باد دمی سخایش کم میشود - سر رشته
 زنجیر عدالتش در دست مظلومان جور دیده از سلسله زلف معشوق
 در دست عاشق ستم کشیده خوشتر - و نوای کوس انصافش در گوش
 داد خواهان بیتاب از نعمه ظنهور و رباب در مسامع مستان خراب
 دلگشتر - شعله قهرش موفی روشن کج رفتار را بسان مار پوست از تن
 در ستم کشیده - و جلا غضبش کهنه گرگان مردم آزار را بسان بزه

را که از فقدان مشتری و کساد بازاری در گرو عقد طالع مانده بود
 آب و تاب اعتبار داده بنظر قبول شهنشاه جوهر شناس رحانه
 بدستگیری طبع سخن سرا از حسیض مذلت و خمول برآمده بر بحاط
 عزت و قبول نشستم و بسحر طرازی خامه نکته پیرا طلسم گنج
 معنی کشوده کار نامه هنر بر پیشطاق شهرت بستم بخت خفته سر
 از کنارم برگرفت دولت یی دارم در برآمد آسمان قدر گوهرم شناخت
 زمانه گوهر قدوم آشکارا ساخت کامیاب سعادت جاوید گشتم زلع
 بندخوان امید گردیم دولتیم بمبار کبد آمده مزد حصول مقصود داد
 یوسف گم گشته بختم بوی پیراهن بچشم روشنی دل فرستاد ایام
 که همواره تلخ کام ناکامیم داشت از نبع خامه چاشنی نیشکر چشانید
 و دوران که پیوسته پایت قدوم می نهفت دستم گرفته بر بالای دست
 عطار نشاند طوطی خوشنوی کلیم بشیوین زبانی ثناخوان بزم
 اقبال گشته شکر چش نوال لطف و انصال مایه ذوالجلال گردید
 و عندلیب نوا سنج طبعم در آب و هوا بهارستان جود و احسان
 خلیفه جهان گل گل شگفته باهنگ شکر سرائی صغیر صریر بر کشید
 آثار قلم بطفیل نشر مناقب این بر گزیده الهی چون بوی گل از
 فیض همراهی صبا بهر سو انتشار یافت و سلک سخنم بمیدامن ثناء
 شهنشاهی مانده رشته به تبعیت گوهر سمت قبول پذیرفت •
 • نظم •

طبعم از اقبال ثنا گستری • یافت در اقلیم سخن سروری
 نطق من اعجاز مسیحا نمود • خامه بدستم ید بیضا نمود
 گرچه بسی بیده بشناختم • کام خود آخر ز سخن یافتم

زمان موعود و اورنگ آرای این عهد سعادت اساس یعلی خدیو
 هوشمند نکته رس فطرت بلند دقیقه شناس که به یمن احسان و
 تحسینش مستعدان هنرور به بخت والی هنرمی نازند و از خاک
 آمدن فیض مکانش نکته سنجان بالغ نظر بعمل کیماء سخن اکسیر
 سعادت جاوید میسازند آن شهنشاہ قدردان دانش پسند که از پرتو
 تربیتش کوکب تیرہ ارباب معانی نور بخش مهیل یمانی و
 بغرغ عاطفتش پیداشنی طالع اهل هنر چون جبین خورشید
 نور اندست بطنطنہ کوس اقبالش بخت غفود ارباب استعداد از
 خواب گران ناکسی جسته و در مصر حکومت و انصالش یوسف
 سخن بصد عزیزی بر کرسی قبول نشسته جوری که تا اکنون از
 زمانه بر خردمندان میرنت لطفتش بصد گونه دلجوئی بتلافی
 آن پرداخته و عیبی که همیشه مایه داران دانش از بخت زیان کار
 داشتند حسن انصافش رفع آنرا از متمامات دادرسی شناخته
 اگر درین معنی سخنی باشد قیداس صدق آن از حال من نا توان
 توان گرفت که پس از عمری که چون حرف وفا از خاطر روزگار
 فراموش و در زاویہ گمنامی با شاهد ناکسی دست در آغوش بودم
 بآبروی سخن درین زمان دانش طراز روشناس محفل عزت
 و امتیاز گشته غبار برونقی از چهرہ طالع زدودم و به یمن مدیح سکالی
 این اورنگ نشین کشور مفاخر و معالی کاغذ بخش کلم و زبان گردیده
 گوی دولت از همکنان ربودم مشاطہ دهر بنات انکارم را که از بخت
 بستگی در نهانکده ضمیر پرده نشین بودند بزبور ثناء خدیو زمان
 آراسته در بزم اشتہار جلوه داد و صیغی روزگار جواهر معانی شاهوارم

بص که خاموش نشستم سخن از یادم رفت
طرز سخن طرازی و شیوه شیوا زبانی از یاد رفته لیکن چون هر
خوشی ذوق دولت آستانبوس درگاه معلی و نشاء کامیابی این
سعادت والا طبع انسرده را بگلگونه نشاطچهره برافروخت و غنچه
دل پرموده را بتازگی شگفتگی آموخت زبافرا شوق سخن و خاطر را
خارخار معنی تازه گشت و بکلاک استعجال صفحه چند بانهای
مدایح و محامد این ذات اقدس نکاشته تحفه انجمن اقبال و هدیه
بارگاه عز و جلال که معدن گوهر دانش و استعداد و موطن منتخبان
قلمرو ایجاد است گردانید از آنجا که دران محفل عزت انصاف و
قدردانی را پایه بلند و از محاسن عادات ارجمند این خدیو خرد پرور
هنر پسند است که از ارباب معنی گلی بگلشنی میگیرند و گوهری
بمعرفی می پذیرند آن خرف ریزهای ساحل خیال که جز عرق
تشویر و انفعال آبی نداشت بانوار نظر قبول و تحسین شهنشاه
جوهر سنج دانش آئین آب و تاب در خوشاب یافته پسند خاطر
دقیقه باب اقتاد و روش انشا و اسلوب کلام این بی سرانجام ملایم
طبع اقدس آمده اشاره معلی صادر شد که بدایع وقایع این دولت
کرامت آئین و سلطنت سعادت قرین را که زیب نسخه مغاخر
فرمان روایان باستانی و عنوان دیباچه خلافت و کشور ستان نیست و کم
کسی از سلاطین جهاندار و خواقین سپهر اقتدار را مثل آن احوال
بدیع و مذاقب شگرف از شکوه همت و رسوخ عزیمت و اصابت
رای و متانت تدبیر و جلال فتوحات و عظیم محاربات و مساعی
مشکوره و کوششهای موفوره روی داده بنیروی نگاہی سعی فراهم

خاطر اگر چند در رنج بود • لیک از مایه صد گنج بود
 بخت که میکرد رم از نام من • گشت بانسون سخن رام من
 خضر قلم از ظلمات دوات • ریخت بکام دلم آب حیات
 داد فلک از پس ناکسیم • دولت جاوید نکو نامیم
 کیفیت احراز این موهبت علیا آنکه در آغاز نخستین سال
 جلوس همایون شهنشاه مهر افسر سپهر سریر که کوکب بخت جهان
 کشا و نیر دولت عالمگیرش از اوج سروری و اقبال پرتو سعادت
 بر جهان گسترده و خورشید عالم آرای جاه و جلالش از مشرق شرف
 و کمال و مطلع نصرت و فیروزی جلوه جهان افروزی آغاز کرد این
 غبار کوئی حقارت و ذره منشی محمد کاظم بن محمد امین منشی
 که خطری از اوقات بمقتضای تقدیر گوهر پی بهای حیات را دست
 فرموده ببحاصلی ساخته روزگار به بطالت می سپرد و بحکم ضرورت
 بکچند در بند نامساعدی ایام چون مرغ زیرک در دام بسر می برد
 بیارویی دولت و رهبری توفیق شرف استلام این سده فلک احترام
 یافته ظلمت زدای اختر طالع گردید و ناصیه سعادت بنقش
 ارادت آراسته در سلک بندگی و خدمتگذاری انتظام گزید و اگرچه
 از نقص هم پیشگی تنگ مایکان سخن و فرو پایکان این فن که
 همواره چهره قدر سرمایه داران معنی بناخن عیب همکاری آن گروه
 خراشیده است مدتی بود که طبع غیوت منش هوای سودای سخن
 سرائی از سر نهاده بار ناموس انشا از دوش خاطر بر گرفته بود و
 دل نکته سنج معنی گزین را از تمادی ترک ممارست این صنعت
 بدیع آئین بمضمون اینمقال که • ع •

خدمت بلند رتبت قامت امتیاز انراخته حکم معلی بطفرای نفاذ پیوست که وقایع نگاران پیشگاه حضور و سررشته داران سوانح اقبال نسخه واقعات گرامی و فهرست واردات احوال سامی ماه بماه و سال بسال با وقایع صوبجات و حقائق ولایات که از اطراف و اکناف ممالک به پیشگاه خلعت می آید برقم این دفاتر سعادت میارند و جزئیات احوالی که خود آنرا معاینه نکرده باشد مثل تفصیل حقایق بعضی جنود ظفر اعلام که بیورشهای نصرت انجام معین بوده اند و کیفیات مراتب محارباتی که اولیاء دولت را یاعدا سلطنت واقع شده از تقریر معتمدان کار آگاه درست گفتار که دران عساکر نصرت و معارک فیروزی شرف حضور دریافته اند اجتماع نموده درین دفاتر اقبال ثبت نماید و مقدماتی که تقدیش آن محتاج بعرض اشرف باشد از زبان کهر بیان خلیفه زمان که لسان صدق عبارت از انست نبوشیده بارشاد آن رموزدهان اسرار ملک و ملت بنامی کلام دران بر اساس تحقیق نهد و مقرر شد که هرچه ازین سوانح دولت پیرا نگارش یابد بعد از ترتیب درست و تهذیب شایسته داستان داستان ازان نامحظ ظفر نامه های پاستان در خلوات قدس و اوقات مناسب بعرض اشرف شهشاه دقیقه رس نکرده دان رسد تا هم آن سوانح سعادت طراز سمیت تصحیح و تنقیح یابد و هم شاهد لفظ و معنی بیدمن اصلاح و ارشاد آن شهنشاه بیدشور دانش فهاد زیب و زینت پذیرد و این کتاب میمنت عنوان را که ماندصیت دولت و طغنه صولت آن حضرت عالم گیر باد بمنامیت لقب اشرف اقدس بعالم گیر نامه موسوم ساخته حکم

آورده بی شائبه بیش و کم بقلم صدق رقم در قید تحریر کشد و آن
 جواهر اقبال را که هر یک آویزه پدشطاق عز و جلال تواند بود بسلاست
 بیان و جزالت کلام در سلک تالیف و ترتیب انتظام بخشد تا این
 نسخه نامی و صحیفه گرامی بر صفحه روزگار بیدار مانده پس ماندگان
 قافله هستی را که از گران خوابی نشاء عدم شرف ادراک این زمان
 مسعود در نیافته عین حرمان این سعادت عظمی دارند سرمایه
 اطلاع بر شرایف سوانح این عهد سعادت فرجام که ایام دولت روزگار
 و روزگار دولت ایام است تواند شد تا باری اگر بچشم عیان و مدرک
 بصر مشاهده مآثر حشمت و جلال این خدیو کامل الذات قدسی
 سیر نکرده باشند از راه علم و خبر و وساطت اوراق و دفتر بر حقایق
 احوال فرخنده فال و جزئیات وقایع عهد اقبالش آگهی یافته اندکی
 از بسیاری بمدارج کمالات نامتناهی این برگزیده الهی پی برند و
 اگرچه اقدام برین امر جلیل و اتمام این شغل نبیل از انداز توانایی
 و استعداد خود فراتر میدید اما چون میامن توجه و التفات
 شهنشاهی که انصرام بخش هرگز و عقده کشای هر دشوار است
 دل را نیروی جرات داد و همت را بلند پایگی بخشید •
 • نظم •

من هم کمر قبول فرمان • بستم بمیان خدمت از جان
 بنشستم و خامه برگرفتم • این بار گران بسر گرفتم
 تا سرکنم این شگرفنامه • باریک شدم چوموی خامه
 لطف از شعور حسن خدمت از من • فرصت ز سپهر همت از من
 و این ناچیز ذره را از خلعتخانه مکرمت بتشریف مرا فرازی این

بر آيندگان شاهراه هستی که توفيق اقتداء و تاشی باين خصال
 قدمی يا بند حقی ثابت نمايد و چون زبان خامه را يا رای آن
 نيست که درين صحيفه معالی تصريح باسم مقدس معلی نمايد
 در هر جا ازان بلغظی شريف و عبارتی بدیع که مناسب مقام و
 ملايم حق کلام باشد تعبير مينمايد و حضرت صاحب قران ثانی را
 بر حسب اشاره والا باعلی حضرت و حضرت اعلی نام برده از دارا
 شکوه و شجاع و سليمان بی شکوه و و نا شجاع سخن ميسرايد *

کمال است بطريق اختصار و اجمال *

ذکر بدایع وقایع و احوالی که اسباب و
 مقدمات طلوع نير سلطنت و مطوع تباشير
 صبح اقبال اين برگزیده ذوالجلال از مشرق
 سعادت کمال است بطريق اختصار و اجمال

ابتدای سواری ابوالمظفر محی الدین محمد اورنگ
 زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازي از دکن بسمت هند
 حکمت طراز کارخانه امکان که وقوع حوادث عالم کون بتوسط
 اسباب و وسایل صوری ربط داده و بناء حدوث سوانح نشاء صورت
 بر احساس وجود وسایط و علل ظاهری نهاده چون خواهد که از نگار
 خانه تقدیر بکلیک بدائع نگار ارادت نقش لطیفه مصلحت آمیز
 بر لوج وجود و کارگاه ابداع کشد و صورت قضیه خبرت بخش عبرت
 انگیز از جلال قدرت و دقایق حکمتی پی منتهاء خویش بر روی

فرمودند که چون احوال فرخنده فرجام ایام بادشاهزادگی از ولادت
 با سعادت تا هنگام عالم آرائی اقبال و جلوس بر اورنگ عظمت
 و استقلال در کذاب مستطاب بادشاهنامه که مشتمل است بر سوانح
 عهد سلطنت و فرمان روائی مظهر تائیدات ربانی مورد توفیقات
 سبحانی اعلیٰ حضرت صاحب قرآن ثانی مفصلاً مذکور و مسطور
 است عنان کمیت آسمان خرام خامه از تکاپوی آن وادی معطوف داشته
 بگزارش وقایع ایام سلطنت و سریر آرائی پردازد و از هنگام نهضت
 موکب معلی از دکن بمستقر اورنگ خلافت که در جمادی الاولی
 سنه هزار و شصت و هفت هجری روی داده و آغاز جهان افروزی
 و عالم آرائی و مبدأ انکشاف صبح سعادت و جهان کشائی است
 داستان طراز گشته هزده ساله احوال را یک مجلد سازد لیکن وجه
 نیت و پیشفهاد همت آنست که اگر بخت یاری و روزگار مددکاری
 کند پس از پیرایش این گلشن جاوید بهار اقبال و نکارش معظّمات
 احوال فرخنده فال بجهت شادابی گلداز بیدان مجملی از سوانح
 دولت افزای عهد بادشاهزادگی که منضمّن بدایع وقایع و فتوحات
 مترک است مرقوم کنگ نکتہ سنچ حقایق نگار ساخته مقدمه این
 فهرست دولت سازد امید که بمعاذت همت و مساعدت سعادت
 توفیق اتمام این نسخه میمنت طراز که فهرست ابواب شوکت و
 بختیاری و دستور العمل آداب خسروی و جهانداریست یافته شطری
 از شرائف مذاقب و مفاخر این خدیو کشور باطن و ظاهر بخامه
 صدق نگاشته شود تا هم اندکی از حقوق نعمت و مکرمت شهنشاهی
 که نمونۀ ایست از جلال نعماد الهی از ذمه عبودیت ادا سازد و هم

لیل و نهار برای طلوع اختر بخت و اقبالش هیر و دور میکرد و
 شطرنجی روزگار درگسترده بساط حوادث منصوبه دولت و کمالش
 میدید چنانچه حدوث وقایع و احوالی که از موجبات سطوع نیر
 خلافت و جهان بانی آن فرازند؛ لواء گیتی ستانیدست و خامه
 حقایق نگار درین دفاتر نصرت مآثر بذکر مجملی ازان پرد؛ از
 جمال شاهد معال میکشاید و تصدیق اینمعنی مینماید شرح شمه
 ازین سوانح بدیعه آنکه هفتم ذی حجه سال هزار و شصت و هفت
 هجری اعلی حضرت صاحب قران ثانی را در دار الخلافه شاهجهان
 آباد بحسب تقدیر آسمانی عارضه جسمانی برپیکر مقدس و عنصر
 همایون طاری شده مزاج اشرف از منهج صحت و قانون اعتدال که مناط
 سلامت احوال و استقامت افعال امت منحرف گشت و چون ایام
 کوفت امتداد یافته ضعف قوی روز بروز سمت تضاعف و اشتداد
 می پذیرفت و ازان جهت بنظم و نسق امور مملکت نمی پرداختند
 و سایه توجه ببارگاه چهار نشان خاص و عام و محفل خلد آئین
عسلخانه نمی انداختند و خلایق که هر روز بمشاهده جمال مبارک
 آن حضرت معتاد بودند مدتی میدید از فیض طلوع آن نیر اراج
 عظمت و جلال محروم گشتند و انواع اختلال باحوال ملک و دولت
 راه یافته فساد عظیم در مملکت فلک فسمحت هندوستان بهمرسید
 و دارا شکوه نا خلف باطل پژوه که خود را ولی عهد میدانست و
 باوجود عدم قابلیت رتبه والی سلطنت و سروری همیشه خلعت
 استحقاق این امر جلیل القدر بمقراض طمع بر قامت نارحای
 امتداد خود می برد و پیوسته سودا این تمنای بیجا در سرداشته

کار ایجاد و اختراع آورد تا اهل دانش و بینش که نظارکیان منظر
شهود و تماشائیان عرصه آمیزش اند محو تماشای آثار قدرت و
مست نظاره آیات صنع او گشته دیده بصیرت و اعتبار برکشایند
و از پرده نقش و نگار حوادث اسمانی مطالعه عجایب حکم پنهانی
و مشاهده غرایب مصالح آسمانی نمایند هرآینه برونق مود آ
صدق انتماء اذا اراد الله شیئا هیئ اسبابه نخست پیشکاران پیشگاه
قدرتش اسباب و مقدمات وقوع آن امرشکوف باحسن وجهی
سامان و سرانجام کنند و کارگذاران نهانخانه حکمتش شرایط
و مقدمات ظهور آن سربدیع از پرده خفا بمنصه شهود جلوه دهند از
نظایر صدق این مدعا صورت حال خجسته مال شهنشاه گردون سریر
عالم گیر است که چون حکمت کامله ایزدی تقاضاء آن نموده بود
که درین عهد شرافت قرین و زمان میمنت آئین خورشید گیتی
آرای دولتش از مشرق سعادت و فیروزی جلوه جهان افروزی
نماید و بهار عالم پیرای سلطنتش بغیض معدلت و افصال کلب
دین و کلشن ملک را به پیرایه عالم پیراز فر دولت جوانش نشاط
جوانی از سرگیرد و جهان کهن بمعماري آثار عدل و احسانش از
نورونق پذیرد لا جرم کارگذار آسمانی برونق تقدیرازی و حکمت
ربانی همواره در پیشگاه ظهور اعداد مواد سلطنت و جهانبدانی
آنحضرت می نمودند و پیوسته در عالم اسباب انتظام بخش
مقدمات خلافت و کشور ستانی او بودند زمانه هر سانحه که می
انگیخت توطیه ظهور نور عالم آرای او بود سپهر هر نیرنگی که
مینمود مقدمه وصول نوبت کشور کشانی او چرخ دوار در اطوار

مراد بخش در گجرات رایت خود سری افراخته بر تخت نشست
و خطبه و سکه بنام خود کرده اسم سلطنت بر خویش بست و ناشجاع
در بنگاله همین مملکت پیش گرفته بر سر پشته لشکر کشید و از آنجا
پیشتر آمده به بنارس رسید و از کارهای ناموایی که دران ایام از
بی شکوه برگشته بخت تیره سر انجام بظهور رسید آن بود که چون
مواد شوکت و استقلالش بپایه کمال رسیده و کثرت اسباب جاه و
مکنت سر مایه پندار او گردیده با سپاه موفور در پیشگاه حضور بود
و حضرت اعلی در ایام این کونست ملاحظه عظیم از او داشتند و بنابر
رعایت مراتب حزم و احتیاط در اکثر امور خلوک طریق مدهنده
و مساعدت با او مینمودند و بمقتضای ضعف و وهن توان جسمانی
که باعث فتور در مشاعر نقصانیدست چشم از صلاح دولت خویش
پوشیده ارجاء عنان آن خود سر نموده بودند و در استعفاء خاطر و
انجاء مطالب و ملتتمعاتش میکوشیدند در بنوقت از غایت رعب
و هراسی که همیشه ازین خدیو نیروز مند رستم نهیب در دل آن
ناقابل بی نصیب جا کرده بود آن حضرت را بانواع تخیلات و
تسویلات برین آورد که اکثر عساکری را که بجهت تسخیر ولایت
بیجاپور کومکی موکب نصرت مآب و ملازم رکاب ظفر انتساب
شهنشاه مالک رتاق بودند در عین آن یورش نیروزی اثر که فتح
بیجاپور نزدیک شده بود به پیشگاه حضور طلبیدند و انصرام آنهم
یابن سبب در عقد تعویق و تاخیر افتاده از عظماء امراء کومکی
غیر از معظمان و شاهنواز خان و نجابتخان کسی در دکن نماند
و چون از تبه رانی و ناعاقبت اندیشی بتدبیر ناقص خود چنین

باین آرزوی خام و هوس ناتمام از پایۀ سریر خلافت مصیر
 جدائی نمی گزید درینوقت که حضرت اعلی را شغل طبیعت بدفع
 آن عارضۀ جسمانی و استغراق نفس در تدبیر کشور بدن مانع
 اشتغال بتدبیر امور جهانبدائی و قیام بمصالح فرمان دهی و حکمرانی
 شده بود و از کمال ضعف و آزار چنانچه باید بمهمات ملک و دولت
 نمی توانستند پرداخت انتهاز فرصت نموده از بلخردی و زیاده
 سری زمام اختیار سلطنت که نه در خور فطرت و اندازۀ استیصال
 او بوده بقبضۀ اقتدار خود آورد و دست استقلال آن حضرت از مراتب
 ملک و مال و نظم امور دولت و اقبال کوتاه ساخته باقتضای رای
 سمیت بنیان برونی خوااهش و متمدنای خود در جمیع کارها عمل
 مینمود و چون خرد راهنما نداشت از تبه رائی راه وصول خبرها
 باکثاف و حدود مسدود ساخته خطوط و نوشتنهای مردم را
 میگرفت و وکلاء دربار جهان مدار را منع نوشتن حقایق و اخبار
 باطراف و اقطار نموده بمحض نهمت و مظنه محبوس و مقید
 میساخت چنانچه جمیع شاهزادهای عالممقدار و امراء نامدار و
 سایر مردمی که در بلاد و صوبهای این مملکت وسیع بودند بلکه
 اکثر بار یافتگان مدۀ خلافت و ملازمان عتبدۀ سلطنت و سایر اهل
 دار الخلافه که حیات با برکات آن حضرت باور نمی نمودند تا آنکه
 باین حجب خلل عظیم باحوال ملک راه یافته سرکشان هر گوشه
 و کنار و متمدن ان هر صوبه و مرکز سر بقتنه و فساد برداشتند و
 رعایاء واقعه طلب در هر جا که بودند ترک مال گذاری نموده تخم بغی
 و عصیان در زمین تهر کاشتند و رفته رفته کار بجائی رسید که

نا خلف خویش بر سر ناشجاع تعیین نمود و لشکریهای مذکور چهارم
 ربیع الاول این سال از مستقر الخلافه بدان مهم روانه شدند و بعد از
 طی منازل از بفارس گذشته در موضع بهادر پور که بمسانت
 دو نیم کوه از بلده مذکوره بر کنار آب گنگ واقع است و ناشجاع
 آنجا رحل اقامت انداخته نواره بنگاله را که عبارت از کشتیهایی آن
 ولایتست نزدیک خود داشت بغاصه یک و نیم کوه برابر لشکر او
 ۲۱۹۱ نزول نمودند و در کمین فرصت و دستبرد می بودند تا آنکه بیست
 و یکم جمادی الاولی بهانه تبدیل منزل و تغییر مکان آوازه کوچ
 در انداخته سحرگاه یاراد جنگ و پیکار سوار شدند و هنگام صبح که
 شجاع مغرور بی پروا خواب آلود غفلت و بیخبری بود و تسویه
 صفوف رزم و جدال و تمهید مقدمات حرب و قتال ننموده ناگهان
 از سر خدعه و غدر بر لشکر او ریختند و بباد حمله آتش کارزار بر
 انگیختند و آن بیخیز ناتجربه کار بعد از اندک اویزشی چون کار از دست
 و دست از کار رفته بود خود را بنواره رسانیده پدای مریدی سرعت سیر
 کشتی رهجوی فرار گردید و همگی اردو و خزانه و توپخانه و دواب
 و کارخانجاتش عرصه نهب و غارت شد و یکام و ناکامی از پلته گذشته
 بمونگیر رسید و در صدد محافظت آن در آمده روزی چند آنجا
 ثبات و توقف ورزید و چون لشکریهای که بتعاقبش رفته بودند
 بتأخیر مونگیر و بر آوردن او ازان حدود نیز مامور شدند در آنجا هم
 مجال درنگ نیافته روانه بنگاله گشت و مونگیر تا پلته ضمیمه اقطاع
 بی شکوه شد و جمعی از نوکران و مردم او را که در معرکه دار و گیر
 بحسب تقدیر دستگیر شده بودند بی شکوه با کبر باد طلبیده بعد از

اندیشیده بود و صلاح کار خویش درین دیده که مقدمه سرکشی
 ناشجاع و مراد بخش را بهانه فرستادن عساکر پادشاهی بدفع
 واستیصال ایشان ساخته هم در حین حیات میمنت آثار حضرت اعلی
 به نیروی استظهار آنحضرت کار آن هر دو بسازد و پس ازان بجمعیت
 خاطر و فراغ بال با تمام لشکریهای خویش و عساکر پادشاهی بمهم
 دکن و تدبیر کار این برگزیده آهلی پردازد و بودن خود و اقامت
 رایات عالیات در مستقر الخلافه اکبر ایا که وسط این مملکت
 سپهر بسطت و پای تخت این سلطنت ابد مدتست در حصول
 این مدعا اوفق و ادخل میدانست و نیز میخواست که خزاین
 و ذخائر انجا در دست او باشد لهذا باین اندیشهای ناموای حضرت
 اعلی را بانواع ترغیبات در عین اشتداد سرش که هنگام سکون و
 آرامش بود نه وقت نهضت و جنبش و جز خواص و نزدیکان
 آن حضرت را نمیدیدند و عامه خلایق هنوز جزم بحیات فائض الانوار
 نداشتند تکلیف عزیمت بجانب مستقر الخلافه اکبر ایا نمود
 بنابراین رایات جاه و جلال بیستم محرم سنه هزار و شصت و هشت
 ۱۰۶۸ هجری مطابق سنه سی و یک جلوس همایون از مرکز خلافت
 انتهای نموده نوزدهم صفر سایه وصول بمستقر الخلافه انداخت
 و در انجا چون خواست که مکنون خاطر فساد اندیش خویش بفعل
 آورد باغواهی حضرت اعلی کوشیده راجه جیسنگه کچواوه را که عمده
 راجهای عظام و رکن رکین این سلطنت ابدی دوام بود با چندی
 از امراء نامدار و عساکر بی شمار پادشاهی و سپاهی فراوان از خود
 باتو بخانه و سایر اسباب محاربه بسر داری سلیمان بی شکوه مهین

گرایند طبع مبارک حضرت اعلی را از دکن بیابیده مایل بامتدصالش
 ساخته بود آن حضرت قاسمخان را با لشکری جداگانه بکفایت مهم
 او تعیین کرده مقور فرمودند که همراه راجه جسونت سنگه باوچین
 رود و بعد از رسیدن آنجا اگر مصالحت اقتضا کند قاسمخان متوجه
 دفع مراد بخش و اخراج او از گجرات گردد و الا کوسمی راجه
 جسونت سنگه و ضمیمه لشکر او بوده بتفاهق یکدیگر مهمی که
 رو دهند بآن قیام نمایند و عساکر مذکوره بدست و دوم ربیع الاول این
 سال از پیشگاه خلافت بدانصوب رخصت یافت و بی شکوه باین اکتفا
 نکرده صوبه وسیع مالوه را نیز از حضرت اعلی التماس نموده باقطاع
 خود گرفت و خواجه محمد صادق بخشی دوم خویش را با فوجی
 شایسته بآنجا فرستاد که در بندر دست ولایت مذکوره و استمالت
 قلوب زمینداران آن مرزو بوم کوشیده هنگام کار و وقت پیکار کوسمی راجه
 جسونت سنگه باشد باجمله راجه مزبور و قاسمخان باوچین رسیده
 آنجا رحل اقامت انداختند و بضبط صوبه مالوه و حفظ قلاع و ثغور آن
 پرداختند و بی شکوه مترصد رسیدن پسر یزرگ و لشکری که با او
 بمهم ناشجاع رفته بودند می بود که آنها را نیز بهمان هیئت
 مجموعی باوچین فرستاد تا هر دو لشکر یکجا جمع آمده مرکوز
 ضمیر فساد اندیش او بفعل آورند و درینمدت بر همخوردگی و آشوب
 ناشجاع و مراد بخش از تذک ظرفی و بحصولگی لوای سرکشی بر
 افراشته اکثر مردم اطراف نیز بموافقت ایشان تغییر سلوک پیش گرفته
 قدم در راه نافرمانی گذاشته بودند با آنکه خدیو قدسی نژاد از انجیا که
 حلم و وقار و وسعت حوصله خداداد و کمال متانت و دافائی در ذات

اهانت و تشهیر بحکم بیمروتی و تصاوت قلب بقطع ید عقوبت
 نمود و از انها تنی چند بدان گزند نقد روان از کف داده دستخوش
 فنا گردیدند و آن بدکیش بشخرد بارتکاب این نگوینده کردار که
 اکبر کبایر و آقام و سرمایۀ مخط و غضب حضرت قهار شدید الانتقام
 است گرانبار و زر و وبال گشته خزی و نکال موری و معنوی اندوخت
 و در همان ایام که سلیمان بی شکوه را بمقابله و مدافعۀ ناشجاع
 تعیین نمود چون از عطوت اقبال دشمن مال خدیو روزگار بغایت
 خایف و هایب بود در تدبیر کاران برگزیده آفریدگار چنان اندیشید که
 لشکری عظیم بصوب مالوه که سر راه دکن است بفرستد تا در اجین
 که حاکم نشین آن ولایتست تمکن گزیده بحفظ قلاع و حدود آنجا
 پردازند و کنار آب نریده و گذرهای آن بقید ضبط در آورده سد راه
 دکن باشند و بنابراین اندیشه فاسد بسخنان غرض آلود مصلحت نما
 و مقدمات غوایت آمیز فساد انرا حضرت اعلی را برین آورد که
 چشم از رعایت صلاح دولت و اقبال و ملاحظۀ حسن عاقبت و مآل
 پوشیده و از منهج مستقیم عقل و رای عدول ورزیده تجویز این معنی
 نمودند و راجه جهنمت سنگه زاتهور را که زیدۀ راجهای هندوستان
 و بمزید شوکت و کثرت لشکر پیشوای امراء عالی مکان بود و آنحضرت
 او را مهاراجه خطاب داده رکن رکن دولت و ستون قویم سلطنت
 میدانستند با چندی از امراء فی شوکت و عدهای دولت و
 لشکری گران و فوجی بیکران و خزانه وافر و توخانه فراوان بصوب
 مالوه تعیین فرمودند و چون دفع مراد بخش نیز مکنون خاطر
 آن فتنه پزوه بود و میخواست که کار او هم بکیفیت حال ناشجاع

پنداشت و کتاب آنها را که به بید موسوم است کتاب آسمانی و خطاب
 ربانی میدانست و مصحف قدیم و کتاب کریم میخواند و از کمال
 اعتقاد باطلی که به بید بمی حاصل داشت برهمان و سنیاسیان از
 اطراف و اکناف بسعیهای بلیغ و رعایتهای عظیم جمع آورده در
 صد ترجمه آن شد و همواره اوقاتش مصروف این شغل فاصوب
 و تفکر و تدبیر در مضامین اضلالت قرین آن کتاب می شد و بجای
 اسماء حسناى آلهی اسمی هندوی که هنوز آنرا پریهومی نامند
 و اسم اعظم میدانند بخط هندوی برنگینههای الماس و یاقوت
 و زمرد و غیر آن از جواهری که می پوشید نقش کرده بآن تبرک
 میبخشت و چون معتقدش آن بود که تکلیف عبادات ناقصان راحت
 و عارف کامل را عبادت درکار نیست و کریمه و اَعْبَدَ رَبَّكَ حَتَّى
 بِأَنْتَبِکَ الْيَقِیْنُ را بمشرب مالحده فرا گرفته دلیل این معنی می
 ساخت بنابراین عقیده فاسده نماز و روزه و سایر تکالیف شرعیه را
 خیر باد گفته بود و این خدیو دین پرور پاک اعتقاد را که همیشه
 حمایت دین مبین و رعایت شرع حضرت حید المرسلین صلوة الله
 و سلامه علیه و علی آله و اصحابه الطیبین نصب العین ضمیر مذیر
 است و مقصود از سلطنت و دولت ترویج شرع و ملت و غرض
 از شاهی و سروری اعلاء اعلام دین پروری میدانند و همواره از
 عنقوان مبنی و شهاب بمقتضای سعادت مذهبی و نزدیک سرانجامی
 خلاصه اوقات گرامی بداء فرائض و سذن و نوازل مصروف داشته
 حتی المقدور در اقامت مراسم امر معروف و نهی منکر کوشش
 میفرمایند از استماع این عقاید ردیه و اطوار باطله ازان بی سعادت

والانهاد آنحضرت است اصلاً و قطعاً بوقوع اینم مراتب و ستوح این
 قضایا از جا در نیامده مصدر امری که مشعر بسرکشی و نافرمانی
 باشد نگشته بودند و بمقتضای سعادت فطری و رعایت ادب سرمودی
 از طریق متابعت و رضا جوئی والد سلیمان حشمت عدول نمینمودند
 بی شکوه فتنه پرتوه همواره از کمال عداوت و فساد اندیشی در انحراف
 طبع مبارک آنحضرت ازین بهره مند سعادت ازلی میکوشید
 و مقدمات نا ملایم غرض آمیز و امور غیر واقع وحشت انگیز خاطر
 نشان کرده گرد کدورت و غبار کلفت در میانه می انگیخت تا آنکه
 رفته رفته بشامت فتنه سازی و افساد او تغییر گونه بمزاج همایون
 راه یافت و باغواء او عیسی بیگ ملازم سرکار والا را که در دربار
 جهانمدار بخدومت و کالت قیام داشت سی صدر جرمی محبوس
 ساخته بضبط اموال و امتعه او فرمان دادند و بعد از یکچند که در
 بند بود بقیع آن ادا متفطن گشته او را از قید رها نیدند و خلعت
 داده بخدومت خدیو جهان رخصت نمودند و از شنایع اطوار آن برگشته
 روزگار که عنقریب یوبال آن گرفتار آید و باعث التهاب نوایر قهر و انتقام
 این خدیو اسلام و مقتفی آثار حضرت خیر الانام علیه و علی
 آله و اصحابه کرایم الصلوة و السلام پیشتر همان شد این بود که در
 اواخر حال از برگشته بختی و بی سعادت باظهار مراتب اباحت
 و الحاد که در طبع او مرکوز بود و آنرا تصوف نام می نهاد اکتفا
 نه نموده بدین هندوان و کیش و آئین آن بد کیشان مائل شده بود
 و همواره با برهمنان و جوگیان و سنیامیان صحبت میداشت و آن
 گروه ضال مضل باطل را مرشدان کامل و عارفان بحق واصل می

و فرمان رزائی که ظل مرتبه ربوبیت و خدائیت بر ساحت دولت
و فضای سعادت صاحب اقبال انگنده او را مظهر صفات جلال و جمال
و دلیل بر قدرت کمال خویش سازد و خواهد که بحکم سابقه لطف
یکی از نامداران گروه عباد که گل سرحد گلشن ایجاد باشد
بجهت منصب ریاست عامه که نظیر مرتبه قدرت تامه اوست
برگزیده لوای والای حشمت و رایت منصور دولتش باوج کمال و
ذروه سپهر استقلال بر افرازد تا به پرتو نیر معدلت و داد پرستی نور
افزای انجمن هستی گشته از فروغ هدایت و توفیق چراغ احسان
و مشعل ایمان در بزمگاه گیتی بر افروزد و رونق کارگاه ملک و دولت
از رواج کارخانه دین و ملت جسته بشعله تیغ کفر سوز و لامعه شمشیر
عالم افروز خس و خاشاک شرک و بدعت بسوزد هر آئینه ذات قدسی
سماتش بجایل فضایل و شرایف مناقب که طراز کسوت سلطنت
و جهانداری و عنوان صحیفه ابهت و نامداریست از علو نفس و
سوخ عزم و وفور شجاعت و کمال دین داری و اضاءت رای و اصابت
تدبیر و یخت و اقبال بلند و همت آسمان پیوند آراسته همواره او را
مطمئن انظار لطف بی غایت و مطرح انوار فضل بی نهایت خویش
دارد و کلید فتح ابواب مرادات و سر رشته نظم اجذاب سعادات بدست
اقبالش سپارد چنانکه نقش هر مدعا که بکوک اندیشه بر لوح
ضمیر کشد مطابق رقم تقدیر باشد و صورت هر مطلب که بر خاطر
ارجمندش جلوه نماید حصول آن بی تشویش توقف و تاخیر
صورت بندد عظیم امور که عقول و انهام اهل روزگار آنرا محال
انکار در نظر همت والایش سهل نماید و کارهای دشوار که افکار

و خیم العاقبت عرق حمیت دین و مسلمانی بحرکت می آمد و این معنی بر همکنان روشن بود که اگر کار او با استقلال تمام گراید و در فرمان فرمائی و حکم روائی مطلق العنان گردن هر آئیده ارکان شریعت غرا از پرخلل و صیت اسلام و ایمان بطنطنه کفر و جحود مبدل خواهد گشت تا آنکه درین ایام که این مراتب را از حد برده نمایم احلاق و افعالش بمرتبه کمال رسیده بود غیرت الهی بروفق مودای کریمه آن الله لَا یَغْیِرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ یَغْیُرُوا مَا بَانْفُسِهِمْ مَّکَانَاتِ آن عقاید و اعمال را بنکال راستیصال او تعلق گرفت چنانچه سرانجام حالش عنقریب عبرت افزای دیده وران دور بین خواهد گردید چون برخی از سوانح و وقایعی که مقدمه ظهور نور خلافت و عالم آرائی این خورشید اوج سلطنت و فرمان روائیست مرقوم خامه صفحه پیرا گشت اکنون وقت آنست که کلك حقایق نگار بنگارش مآثر اقبال و گزارش میامان احوال سعادت منوال این برگزیده ذوالجلال که مقصود از تمهید این مقال است گرائیده آغاز سخن نماید •

نهضت رایات نصرت آیات از خطه فیض بنیاد
اورنگ آباد و وقوع فتوحات گوناگون دران یورش
ظفر انر بیمن عنایت ایزدی و نیروی اقبال خداداد

یگانه ایزد مفضل متعال و داور قیوم بیهمال که نخل پیرای
حدایق امکان و نقش طراز کارگاه کون و مکن است چون آفتاب عالمقاب
عذایش از اوج انتضای حکمت و مشیت پرتو بغویض رتبه خلافت

ز قدر ار کند دعوی برتری • نماند کسی را هر هروری
 نظیر این تحریر و مصداق این تقریر صورت حال فرخنده مآل
 گیتی خدبو عالمگیر است که چون خامه تقدیر باقضاء کمال
 حکمت منشور سلطنت و خلافت عالم را بنام نامی آنحضرت رقم
 سعادت کشیده بود و مصلحت - نفع قضا صلاح کار دین و دولت و
 مصلحت امور ملک و ملت بجلوه بخت فیروز و اقبال جهان
 افروزش اندیشیده لاجرم پیوسته ذات بیهمالش در مدارج استکمال
 این مفاخر و معالی بپای همت عالی عروج می نمود و یوما فیوما
 سر رفعت و جلالش از ترقی بپرخ برین می نمود همواره سابقه عنایت
 ازلی او را در حل وقایع و مشکلات بلطائف تایید نصرت میداد و
 بارقه لطف لم یزلی در تیره شب حادثات از فروغ الهام چراغ
 هدایت در راه تدبیرش می نهاد عنان عزیمت کشور کشا بهر
 جانب که می تافت نصرت و ظفر دوا - پده با استقبالش می شنافت
 و یگران همت والا بسمت هر مقصد که می تاخت کار ساز
 حقیقی آنرا با حسن وجهی می ساخت هر آتش کیدی که
 حصاد دولتش می افروختند بآن خرمن بخت و اقبال خود
 می سوختند و هر غبار کینی که اعداء سلطنتش می انگیزتند ازان
 گرد نا کامی و ادبار بر فرق روزگار خود می پلیختند چنانچه شاهد
 صدق اینمقال از تتبع مآثر احوال میمنت پیرا و استماع بدایع
 وقایع دوات افزا که آنحضرت را در ایام فرخنده فرجام بادشاه
 زادگی بیمن جوهر همت و علو فطرت روی نموده بر پدشگاه خاطر
 همگان جلوه گریست و مجددا از ملاحظه غرایب حوادث و فتوحات

و اهرام زیرکان هشیار از قبیل ممتنعات شمارد از دست عزیمت
کشورکشایش بآسانی براید نهال دولت اعدایش مانند چغزار آتش
از خود برآرد و نخل حشمت دشمنانش از برگ و شاخ تیشه دارد
از برای خود سازد هرکچ اندیشی که با او کمان عذاک کشد روزگارش
هدف ناوک بلاگرداند و هر باطل پژوهی که بر شمع دولتش دم
سردی وزانده آن چراغ بخت خود فرو نهند عقدهای مشکل بیک
حرکت سرانگشت تدبیرش کشاید و کارهای خطیر به نیم اشاره
ابروی شمشیرش ساخته آید درکشایش صواب امور جز بشود
ستود توکل توسل نجوید و هنگام شداید حروب و فتن غیر از طریق
ثبات قدم نپوید از فرط شهامت و وقار در مواقع هیچا مانند کوه
بسیلاب لشکر انبوه از جا نرود و از کمال استقلال و قرار در آزمونگاه
جوهر شمشیر سر رشته رای و تدبیر از کف نهد و در جمیع معارک
و میداین آن سعادت مند دنیا و دین را جنود نصرت و تائید آسمانی
قرین و همراه باشد و در همه شداید و مهالک سالار عون و عنایت
ربانی پیشرو سپاه ظفر پناه •

• نظم •
چو ایند یکی را ز الطاف خاص • بفرمان روانی دهد اختصاص
به نیروی طالع توانا بود • بتلقین الهام دانا بود
بتدبیر کشور کشائی کند • بانبال معجز نمائی کند
فرزاد لوا چون بدعوی ملک • سپارد بار ملک دارایی ملک
شود اختر دولتش چرن عیان • مدبری بد اختر فتد در زیان
بهر کار مشکل که رای آورد • بآسانی آنرا بجای آورد
چو خورشید بختش نماید جمال • رسد اختر دشمنان را زوال

آن جاهل بیخرد نفرمایند و شورش ملک و دولت را زیاده ازین تحمل نکرد، بعزم ملازمت حضرت اعلیٰ از خطه دلکشای اورنگ آباد که مرکز ریایات حشمت و اقبال و آرامگاه موکب جاه و جلال بود بصوب مستقر الخلافت نهضت نمایند و در بار عالم مدار را بفر وجود فائض الانوار زیب و آراستگی بخشیده یکچند در ملازمت آنحضرت بنظم و نسق امور ملک که انواع فتور بارگان و قواعد آن راه یافته بود بپردازند و دست استیلاء بیشکوه که مصدر این همه فتنه و فساد گشته در عرصه خالی گوی سلطنت و حکم روائی میبایخت و طبل خود گامی و خود رائی میفروخت از امور دولت کوتاه ساخته حضرت اعلیٰ را از قید تسلط او بر آورند و مقرر فرمودند که مراد بخش را که از خاصی و بلخصوصی مصدر اداهای جاهلانه گشته درینوقت دست استشفاع و استمداد بدامن عاطفت و ذیل عنایت خمروانده زده بود با خود بملازمت آنحضرت آورده اعتعافی جرایم او نمایند و بعد از تصمیم این عزیمت خیر انجام چون عبور موکب فیروززی اعتصام از راه مالوه می شد و راجه جسونت سنگه و قاصم خان چنانچه مذکور شد با لشکریهای عظیم در اورجین بودند و احتمال این بود که از بی سعادت و ادبار باشا را بیشکوه که راضی بتوجه همایون بدربار نبود مد راه موکب ظفر شعار شوند و بگام محاربه و پیکار پیش آیند و نیز درپایه سریر خلافت آن فتنه پژوه با لشکری انبوه و دلی از رشک شکوه اقبال این حضرت لبریز غصه و اندوه درگمین کینه جوئی بود و با حیا مختصر عزم این نهضت خیر اثر خلاف قانون احتیاط مینمود لهذا حزم بادشاهانه مقتضی آن شد

خبرت بخش که به نیروی بخت بلند و رسوخ عزیمت آسمان پیونددش
 از ابتداء نهضت رایات ظفر طراز از خطه دلکشی اورنگ آباد تا
 جلوس عالم آرائی بر سر بر خلافت اید بنیاد صورت وقوع یافته پرتو
 ظهور اینمعنی بر ساحت ضمیر آگاه دلان می تابد تفصیل این
 اجمال و تبیین این شگرف دامت اقبال آنکه چون خدیو جهان حال
 کونست و بیماری و کیفیت بی اختیاری حضرت اعلی و فساد و
 اختلال ملک و فتنه انگیزی و تبه رانی بی شکوه برین منوال یافتند
 که نگارش پذیرفت و بیقین دانستند که آنحضرت را از امتیلاء ضعف
 و فتور قوی سر و برگ پرداخت مملکت نمانده است و بنابر رعایت
 مراتب حزم و احتیاط ارشاء عزان بیدشکوه کرده با او مواسات و مصاحبات
 مینمایند و بیم آنست که اگر چندی دیگر برین نهج بگذرد در ارکان
 سلطنت و اساس خلافت ضللهای عظیم بهمیرسد که تدارک آن
 به هیچوجه صورت پذیر نباشد و حفظ ناموس دین و دولت و جبر
 اختلال امور ملک و ملت در کیش غیرت و حمیت پادشاهانه
 واجب مینمود و نیز اینمعنی متحقق بود که اگر بی شکوه فرصت
 دنع و استیصال مراد بخش یافته خاطر از مهم از بپردازد و پسر
 کلان و لشکری دیگر بار پیوندد هر آئینه قوت و شوکت عظیم یافته
 بتدبیر مهم دکن خواهد پرداخت و چون طینت فتنه مرشت او
 بر کینه جوئی و فساد انگیزی مجبولست ملوک طریق حلم و
 مدارا با وسوسه ندارد لا جرم رای جهان آرای که جلوه گاه شواهد
 رموز آسمانی و مطلع انوار الهام ربانیت چنان اقتضا نمود که
 پیش ازین صبر بر اوضاع و اطوار نگوهیده و اعمال و افعال ناپسندیده

و اسب با عاز طه و یک زنجیر فیل و میر ضیاء الدین حسین را که
تا آن وقت بخدمت دیوانی سرکار والا قیام داشت بعنایت خلعت
و اسب و فیل و راجه اندر من دهنند و را بمرحمت خلعت و فیل و
باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار سوار کامیاب
مواطف شهنشاهانه ساخته سایر کومکدان آن فوج نصرت طراز را در
خور رتبه و حال بمراحم والا عز امتیاز بخشیدند و پنجم ماه مذکور
مطابق بیستم بهمن که ساعتی بساعات مقرون بود حکم بر آوردن
پیشخانه همایون بصوب خاندیس نمودند و یگانه گوهر محیط سلطنت
گرامی ثمر نهال خلافت بادشاهزاده بلند مقدار فرخنده شیم محمد
معظم را بصوبه داری دکن معین فرمودند و نو باوه گلستان سعادت
تازه نهال ریاض ایهت پادشاهزاده والا گهر محمد اکبر را که نورسیده
عالم قدس بودند با اکثر پردگیان سرادق دولت در قلعه سپهر بقیان
دولت آباد گذاشتند و مشهور عاطفت پیرا بدام سراد بخش صادر شد
که از گجرات متوجه مالوه گردد و بعد از عبور موکب ظفر لوا از آب
نریده بعساکر جهانکشا ملحق گشته بادر اک ملازمت اکسیر خاصیت
چهره مراد بر افروزد و رخشنده اختر برج عظمت تابنده گوهر درج
حشمت بادشاهزاده والا قدر سعادت توام محمد اعظم را اقبال آما
ملازم رکاب نصرت پیرا ساخته کامیاب سعادت همراهی نمودند و
روز مبارک جمعه دوازدهم شهر مذکور مطابق بیست و هفتم بهمن
در ساعتی کرامت طراز میمنت اثر که مختار اهل دانش و بینش
و زیب جدول تقویم آفرینش بود باجهانی فر عظمت و شوکت و شان
• نصرت قرین طالع و اقبال همعنان •

که در توفیر لشکر و سامان توپخانه و سایر اسباب فوج آرائی و لوازم
نبرد آزمائشی کوشیده همایون موکبی در خور این عزیمت والا
و نهضت جهان پیرا ملازم رکاب نصرت مآب سازند بغابرین پرتو
اهتمام و توجه بصوب این مطلب انگنده در عرض اندک فرصتی
لشکری نمایان و توپخانه شایان ترتیب نمودند و سران سپاه ظفر
شعار و سرداران جنود انجم شمار را بمناصب عالیّه و خطابهایی شایسته
مرافراز و نامور ساخته بانواع مکرمت و عنایت و اقسام مرحمت
ورعایت نوازش فرمودند و نظر التفات بپرداخت حال لشکریان انداخته
بقدر تفاوت درجات و مراتب همه را کامیاب مراحم و مواهب نمودند
و علوفه و مواجب افزودند و از بندهای پادشاهی که در آنصوبه بودند
هر کرا توفیق و سعادت مساعدت نمود و تخم اخلاص و دولتخواهی در
زمین عبودیت کاشت و سرارات بر خط بندگی و همراهی گذاشت
بیمین عواطف و مکارم خسروانه گوی بخت و دولت از همکشان ربوده
لوائی هر بلندی و کامرانی بر افراشت و بقصد امضاء این عزم فرخنده
قال و اجراء این اراده خجسته مآل مبدین شنبه دو حقه جاہ و جلال فرروزان
اختر پیر سعادت و کمال پادشاهزاده محمد سلطان را بانجابت خان
و فوجی از عساکر اقبال مقدمه جنود فتح و ظفر و پیشرو افواج نصرت
اثر ساخته در شنبه غره جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هشت
هجری مطابق شانزدهم بهمن برسم منقلبی پیشتر روانه برهانپور
نمودند و هنگام رخصت پادشاهزاده والا نژاد را بمرحمت خلعت خاصه
و طوغ و نقاره و دو اسب با زین و ساز طلا و دو زنجیر نایل نوازش
فرمودند و از عمدہای آن جیش مسعود نجابتخان را بعنایت خلعت

۱۹۱۵/۱۶
۱۶
Baba

عابد بمطای خلعت و امپ و خنجر مرصع باعلاقه سردارید و غازی
 بیجاپوری بمرحمت خلعت و نیل مفتخر و مباحی شدند و شمس
 الدین خویشکی باضافه هزار و پانصدی پانصد سوار بمنصب
 سه هزاری دو هزار سوار و حسن خان دکنی باضافه پانصد سوار
 بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد سوار و ولی محمداور باضافه
 پانصدی دو صد سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار و میر احمد
 ولد ساداتخان باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هشتصد سوار و محمد ابراهیم پسر نجاتخان باضافه هفتصدی سه صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار و محمد منعم ولد میرزاخان
 باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار
 و میر صالح داماد شاهنواز خان باضافه پانصدی دو صد سوار
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و از اصل و اضافه سید نصیرالدین
 دکنی و سید الله عرب هر کدام بمنصب هزاری هشتصد سوار و
 و خداوند حبشی بمنصب هزاری چهار صد سوار و از رتبه گردیدند
 و این گروه و بسیاری از بندهای دیگر خلعت نوازش پوشیدند و
 به برخی شمشیر و جمد هرو سپر عطا شد و از جمعی که تازه بدولت
 بندگی سرفراز شده بودند اسمعیل افغان بمنصب هزار و پانصدی
 سه صد سوار و سید زین العابدین بخاری بمنصب هزاری سه صد
 سوار و حکیم محمد امین شیرازی و میر محمد مهدی اردبیلانی
 که هر دو بصمت حداقت و مهارت در فن طب مومومند هر یک
 بمنصب هزاری و مجموع بعنايت خلعت مر بیلند گشتند و در
 هر محل یکرور مقام شده سیزدهم موبک ظفر طراز از ان مر منزل

باتفاق جنود آسمانی و تأیید عون عنایت ربانی از ماحلت خطه فیض
بنیاد اورنگ آباد بصوب پرهانیپور نهضت نمودند • • نظم •

زمانی که با فرخی یار بود • نظرها بطالع مزادار بود

گران شد زبایش مرصع رکاب • برآمد بپرخ بلند آفتاب

و در موضع هرسول که مضرب خیم جاه و جلال و اولین منزل کعبه
دولت و اتبال بود بفرخندگی و فیروزی نزول سعادت گزیده در

همین روز مسعود بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معظم را بعطای

خلعت خاص و طوغ و نقاره و دو اسب از طویلۀ خاصه با سارطه و

یک زنجیر نیل با ماده نیل نواخته رخصت معارفت بآوردن آباد

فرمودند و خواجه منظور را که مورد انظار اعتماد بود بقعه داری

قلعه اردکان

دولت آباد معین ساخته خلعت و اسب و نیل مرحمت نمودند و

میر عسکری که ثانی الحال بکتاب عاقلخانانی نامور شد و در آن وقت

بخدمت بشیکری دوم قیام داشت بحراست حصار شهر و شاه

بیگخان از کومکیان دکن بفوجداری پیرون اورنگ آباد مقرر گشته

هریک بعطای خلعت و نیل نوازش یافت و درینوقت جمعی کثیر

از ملازمان عتبه سلطنت فیض اندوز نوال و مرحمت گشته نخل

مراتب و مناصب بسیاری از فیض محاب تربیت بادشاهانه نشو

و نما پذیرفت از انجمله مرشد قلیخان که جوهر رشد و کردانی و آثار

ارادت و جانفشانی از سیماء احوالش ظاهر بود بتفویض خدمت

جلیل القدر دیوانی از تغیر میر ضیاء الدین حسین و عطاء خلعت

خاص و امانۀ منصب و دیگر مواهب خسروانه سرمایۀ افتخار

اندوخت و میر ملک حسین بعنایت خلعت خاص و اسب و خواجه

بانعام هزار روبه مورد نوازش باد شاهانه گشت و مقتدر خان ولد اعظم خان
 مرحوم بخدست میر بخشگیری و مرحمت خلعت خاص و باضافه
 هزاری هزار سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار مر بلند شد و
 میر ابو الحسن حاجب بیجاپور بغایت خدمت و ماده نفل و انعام
 ده هزار روبه مدهی گشته رخصت انصراف یافت و بسیاری از
 امرا و منصبداران بر حسب تفاوت مراتب باضافه مناصب و
 احراز عطایا و مواهب کامیاب گشتند و جمعی نظیر بمنصبهای
 شایسته سرفرازی یافتند از انجمله سرفراز خان باضافه هزاری هزار
 سوار بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و جاندور را باضافه
 هزاری پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار
 و داماجی باضافه هزاری سیصد سوار بمنصب چهار هزاری هزار
 و سیصد سوار و رستم را باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب
 دو هزار و پانصدی هزار دو صد سوار و فتح روهله باضافه پانصدی
 پانصد سوار بمنصب دو هزاری دو هزار سوار عبد الله بیگ
 سرای باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار
 و بیجوچی باضافه پانصدی بمنصب دو هزاری هزار سوار و میر
 شمس الدین ولد مختار خان باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب
 دو هزاری هزار سوار و سید شیر زمان باره باضافه پانصدی دو صد
 سوار بمنصب دو هزاری ششصد سوار و میرزا هوشدار ولد ملتفت
 خان باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد

نیز بلند شد

سعادت باهتزاز آمد و بعد از طی دو مرحله میرزا سلطان صفوی
 بعهده خلعت خاصه و اسب باساز طه و باضافه هزارى پانصد سوار
 بمنصب چهار هزارى دو هزار سوار نوزش یافته باورنگ آباء
 مرخص گردید که در خدمت بادشاهزاده عالیقدر والا فرزند باشد
 و موکب جاه و جلال کوچ بر کوچ طى مراحل نموده بیست و پنجم
 ماه مذکور موافق دهم اسفندار رایت منصور ظل درود به ساحت
 بلده برها پور انگند و عمارات دولت بنیان قلعه مبارکه آن از
 فر نزول اقبال پایت رفعت بآمان رسانید و بادشاهزاده عالیقدر
 والا تجار محمد سلطان که چنانچه مذکور شد پیشتر آمده بودند
 بادراک ملازمت قدسی انوار چهره بخت و دولت نورانی ساختند
 و نجم التختان و میر ضیاء الدین حسین و دیگر بندهائی که در
 رکاب بادشاهزاده ارجمند معین بودند و محمد ظاهر صوبه دار
خاندیس یا جمعیکه در برها پور بودند احراز سعادت زمین بوس
 نمودند و مدت یکماه موکب ظفر پناه آن بلده فیض اسرار
 از زمین اقامت مهبط انوار شرف و کرامت ساخته رزق افزای
 عرصه خاندیس بود و در خلال آن فرخنده اوقات عیسی بیگ وکیل
 دربار که چنانچه سابقا رتبه کلك حقایق نگار شده حضرت
اعلی اورا باغواء پیشکوه یک چند محبوس ساخته بودند و آخر از قید
 رها بنده بملازمت والا رخصت نموده دولت زمین بوس دریانت
 و بغایت خلعت و اسب و منصب هزار و پانصدی در صد سوار
 بلند پایه گردید و چون امتعه و اموالش در دربار جهانمدار
 پسر کار بادشاهی ضبط شده خسارتهای مالی باورمیده بود

2584/10
19/10

J. M. J. J.

فرمان روائی و کشور متانی نهایت خلل پذیرفته بود بنقص
 نفیس متوجه گردیده کار دولت و سلطنت را از نو نظام و مراحجام
 بخشند و دعت تصرف و استقلال بیشکوه خسران مآل از مراتب
 ملک و مال کوتاه سازند و درین مدت که انتظار ورود خبر مسرت
 اثری از دربار جهانمدار مشعر بمژده حصول صحت و عافیت والد
 میسر مقدار و تمکن آن حضرت بروساده اقتدار داشتند اخباری
 که اشعار بحد اینمعنی مینمود متواتر میرسید و آثار آن که فساد
 مملکت و اختلال دولت بود یوما فیوما بظهور می پیوست و در خلال
 آن ایام همچنانکه مذکور شد عیسی بیگ از معتقر الخلفه اکبر آباد
 رسیده حقایق و اخبار دربار و مراتب تبه رائی و فتفه اندیشی
 بیشکوه و بی اختیار بی حضرت اعلی را در امور حکمرانی و جهاندارمی
 بنوعی که مشاهده کرده بود معروض داشت و نیز راجه جسونت
منگه بدکیش باطل اندیش که چنانچه سبق ذکر یافته با لشکری
 گران و میاهی انبوه باغوا و افساد بیشکوه ناقص خرد ادبار پاره
بارجین که حاکم نشین مالوه و قریب الجوار صوبه خاندیس است
 آمده بود چون طبع کج گرای آن بی بهره جوهر دولت بدین و آئین
 هنود و احیاء مراسم کفر و جحود مایل میدید و ازین جهت میل
 عظیم بسلطنت او داشت بنابر خوش آمد و رعایت جانب او مصدر
 اداهای بی ادبانه و حرکت ناهموار گشته بخيال محال و پندار دور
 از کار خود را سد راه موکب جاه و جلال میشمرد و از سطوت و صولت
 سپاه بهرام انتقام نیندیشده از بدرگی و فرومایه گوهری خبرگی
 و زیاده حری از حد میبرد لاجرم عزیمتی که پیش نهاد خاطر قدسی

سوار و تیرنیکچی به واسطه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار
پانصدی هزار سوار و قلعه دار خان باضافه پانصدی بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و قاضی نظامی ^(۲) کرسرودی باضافه
پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و از اصل اضافه
سید عبد الرحمن بمنصب هزاری هزار سوار و محمد اسمعیل
و لدنچا بانخان بمنصب هزاری پانصد سوار مشمول عاطفت گردیدند
و از گروهی که بیداری بخت و رهبری دولت تازه سوارانز بندگی
درگاه خلیفه پناه شده بودند بیاس را بمنصب دو هزاری هزار و
دو صد سوار و داداجی بمنصب دوهزاری هزار سوار و دادکوجی
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و هر کدام بعنایت خلعت
میاهی گشتند •

نهضت موکب منصور قرین دولت و فیروزی ازبلده

مبارکه برهانپور بصوب مستقر الخلافه اکبر آباد

چون خدیو کشور اقبال بجهت استکشاف حال عرضداشتی برسم
پرهش کونست و اعتلال بخدمت حضرت اعلی ارسال داشته بودند
مدت یکماه چنانچه گذارش یافت دربلده مبارکه برهانپور
بانظار جواب توقف فرموده همواره ترصد داشتند که شاید عارضه
آن حضرت بالکلید زایل شده صحت کامل آید تا بنظم و نسق
مهمات خلافت و جهانپائی که بسبب ضعف و آزار آن دستور العمل

مطرز امت و قبل ازین مدتھا بخدست جلیل القدر وزارت قیام نموده
 بخطاب وزیر خانی و مرحمت خلعت و فیل کامیاب عاطفت
 شد و مید شاه محمد بخطاب مرتضی خانی و فتح روهیله بخطاب
 خانی و میر شمس الدین ولد مختار خان مرحوم بخطاب پدر
 خویش و هریک بمرحمت علم و میرزا محمد مشهدی بخطاب
اصالتخانی و عطاء طوغ و نقاره و ملیفت خان ولد اعظمخان مرحوم
 بعزایت نقاره و میر ملک حسین بخطاب بهادر خانی و میر ضیاء الدین
حسین بخطاب همت خانی و مقتدر خان ولد اعظمخان بخطاب
میددار خانی و محمد ابراهیم ولد نجابتخان بخطاب شجاعت خانی
 و عبد الله بیگ مرای بخطاب عبد الله خانی و محمد بیگ میر
 آتش بخطاب ذو الفقار خانی و میر هوشدار ولد ملیفت خان
 بخطاب هوشدار خانی و محمد منعم ولد میرزا خان بخطاب منعم
 خانی و خواجه عابد بخطاب عابد خانی و میر معصوم ولد شاهنواز
 خان بخطاب معصومخانی و عطاء علم و مظفر لودی بخطاب لودی
خانی مرانراز گشته رایست امتیاز باوچ بلند نامی انراختند بالجمله
 شهنشاه دین پناه دو روز قرین دولت و کامکاری در باغ فرمانداری
 مقام کرده طرارت بخش گلشن حشمت و بختیاری بودند
 و بیست و هشتم در کرده کوچ فرموده نواحی مرای بقوله از نزول
 همایون پرتو سعادت گرفت و دو روز آنجا مقام شد دران منزل
 وزیر خان را که صوبه داری خاندیمر بدستور سابق بار مقوض گشته
 بود بعزایت خلعت و امپ و فیل نواخته مرخص ساختند و احمد
 بیگ داماد خان مذکور بقوجدارای نواحی بلده برهانپور معین شد

۲۵۴۱
 مرای بنو
 میرزا محمد و وزیر

سجده ۲ / ۲۵

مآثر بود بتازگی تصمیم یافته این نهضت نیروزی اثر را هر کیش
 حمیت سلطنت و فرمانروائی لازم و مستحق دانستند و روز مبارک
 شبیه بیست و پنجم جمادی الآخرة موافق دوم فروردین که طنطنه
 اهتزاز موكب ربیع صیت خرمی و شادمانی در اطراف و اکناف
 جهان انداخت و شاه سبز اورنگ عالمگیر بهار با انواع ریاحین
 و عساکر ازهار رایث نهضت بجانب گلزار انراخت تا تختگاه چمن
 و دار الملك گلشن از شر عناد خار ید نهاد که باعث فصاح باغ
 و بستان و ناخلف دودمان گلستان بود پردازد و لشکر کثر کیش
 دی را که بگام جرأت در راه موكب پر تجمل گل ایستاده خیرگی
 می نمود علف تیغ انتقام غازیان میاد نامیده سازد لواء توجه جهان
 کشا از بلند مبارکه برهانپور بصوب مستقر الخلاء بر انراختند
 و بر فراقت جنبش غیبی و جفود آسمانی کوچ فرموده سمند همت
 بلند و یکران عزیمت آسمان پیوند بهروی مقصود سبک عنان
 ساختند •

• نظم •
 برای صواب و بعزم درست • بآهنگ نهضت میان دست چست
 چو پا در رکاب سعادت نهاد • بر و خواند نه آسمان ان یکاد
 و باغ فرمانبازی که بدین شهر بمسافت نیم کرده واقع شده فیض اندوز ✓
 نزول اقبال گردید و درین ایام بسیاری از یندهای اخلاص کیش
 عقیدت شعار مورد انظار تربیت و مرحمت شهنشاه روزگار گشته
 بخطابیهای مناسب و انزایش مناصب و عطاء نقاره و علم و الپا یکی
 یافتند از انجمله محمد ظاهر خراسانی صوبه دار خاندیس که کسوت
 اخلاص و ارادتش بطراز قدم عبودیت و منزلت قرب و محرمیت

نصب و شلیخ میر بشهر معارفت نمودند و او را از خانه خودش حصار
 کرده بقلعه رسانیدند و در حصار ارک آن حصن قوی اساس محبوس
 ساختند و روز دیگر مراجعت نموده بموکب نصرت قرین پیوستند
 بالجمله عساکر ظفر مآثر از ماندوه بهشت کوچ متواتر بکنار آب نریده
 رسید و درین ایام عیسی بیگ بخدومت بخشگیر دروم و عنایت
 خلعت و خطاب سزوار خانی و بختیار خان بخطاب خواص خانی
 و خوشحال بیگ قاقشال بخطاب قلیچ خانی و محمد یوسف بخطاب شمشیر
 خانی و محمد طاهر داروغه توپخانه دکن بخطاب صف شکن خانی سرمایه
 مباحثات اندر ختند و عبد الرحیم ولد هادی داد خان و میر احمد ولد ساد اتخان
 و تاتار بیگ ولد اوزبک خان هریک بخطاب پدر خویش نامور
 شد و مصر بخان افغان بموخت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار سرافراز گشته در سلطت کومکیان
 برهانپور انتظام یافت و میر ابو الفضل معموری کامگار و غلام محمد
 افغان هریک از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار کامیاب
 گردید دهم ماه مذکور رایات منصور در گذر اکبر پور از آب نریده
 پدایاب عبور نموده آنروی آب فیض یاب نزول موکب ظفر مآب
 گشت و اصالخان و میریز مهمند هریک بمرحمت امپ مورد
 عاطفت شد یازدهم جهانگیر پور مرکز دایره اقبال گردید درین روز
 محمد عاقل برلاس بخطاب تهر خانی و از اصل و اضافه بمنصب دو
 هزاری چهار صد سوار و قاضی نظامی کردزی^۴ بخطاب مخلص خانی

و بهیل افغان بخطاب پرداختانی سرافرازی یافت و تاتار بیگ ولد
 اوز بکخان بخطاب پدرش زامور گشت و درین ایام بختیار خان باضافه
 پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و کرن
 کچی از زمینداران مالوه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 ونعمت الله ولد حسام الدین خان از اصل و اضافه بمنصب هزار
 دوصد سوار سر بلندی یافتند و غیره رجب موضع ماند و مضرب خیام
 نصرت گشته روز دیگر آنجا مقام شد - از سوانج این هنگام آنکه چون
 شاهنواز خان صفوی بموسسه خیالات باطل و اندیشای لاطایل از
 توفیق انقیاد و موافقت و معادت اتفاق و متابعت خدیو جهان
 محروم گشته باقتضای فساد رای و سوء تدبیر از همراهی موبک
 عالمگیر تعلل و اسهال میورزید و در بلد برهانپور مانده بلطایف
 التحیل در بر آمدن دفع الوقت می نمود و تخلف او از رفاقت عساکر
 جلال درین عزیمت فیروزی مآل منافی صلاح دولت و اقبال بود
 لاجرم شهنشاه در برین دانش آئین که رای رزینش دقیقه یاب
 امور دولت و دین امت نظر بر صلاح کار و مصلحت وقت نموده
 در منزل مذکور مهین گوهر خلافت تابان اختر برج سلطنت
 بادشاه زاده عالی تبار والا نژاد محمد سلطان را با عمد
 فدویان صایب تدبیر شیخ میر مقرر فرمودند که به برهانپور
 رفته آن خان خلاف اندیش را که بایستی در راه متابعت و رضا
 جوئی از همه بندهای عقیدت کیش در پیش می بود دستگیر
 نموده در قلعه بلد مذکور مقید دارند تا دیگر خلاف منشان را
 سرمایه عبرت و هدایت گردد بفرمان همایون بادشاهزاده گرامی

نکته

Payal

بمنصب دو هزارى چهار صد سوار و حسین بیگ بمنصب هزارى
چهار صد سوار مشمول مرحمت گردیدند و سید عبد الرحمن
بخطاب دلور خانى نامور شد و فتح خان و منعم خان و تهور
خان و هزیر خان و محمد صادق و غیرت بیگ و کیمرى سنگه
ولد راو کرن بهورتیه و حمید الدین ولد ابو سعید نپوره اعتماد الدوله
و چندى دیگر بمرحمت اسپ عنان تومن دولت گرفتند و جمعى
بعطاء خلعت قامت امتیاز انراختند و درجن مال زمیندار
چیت پور پانعام چهار هزار روپیه محمد قلی چيله بمرحمت جیفه
مرمع نوازش یافتند بدستم ظاهر دیبالپور مرکز رایات منصور
گردید درین منزل سید حسن نوجدار بگلانه که بموجب حکم والا
ازانجا بموکب ظفر لوا رسیده بود شرف استلام مدد سنیه دریافته
تشریف عنایت پوشید و درین ایام کار طلبخان بعطاء خلعت و
مابد خان و عبد الله خان سرایى و تهور خان و جادونرای و جسونت
راو و رستم راو هر یک بمرحمت اسپ و مونسنگه برادر مها سنگه
زمیندار کالی بهیت بمنصب هزارى پانصد سوار و گروهى دیگر
از نو سرافرازان دولت بقدگى بمناصب شایسته کامروای عواطف
بادشاهانه گردیدند بدست و یکم از دیبالپور کوچ شد و در اثناء راه
مراد بخش که از گجرات بموجب حکم لازم الامتثال احرام کعبه
جلال بسته بود رسیده باذراک دولت ملازمت اکسیر خاصیت چهره
مراد برانروخت و مراسم کورنش و تسلیم بجای آورده سرمایه
سعادت دارین اندوخت خدیو تطوفت پرور مهربان او را بجلال
عواطف و جزایل مکارم نواخته ازانجا بهمعنائى عون عنایت

نپوره

سیدالکلی

(Bafana)

نپوره

رتبه امتیاز یافتند و جمعی از بندها بمرحمت امپ مباهی گشتند
 و شیخ عبد القوی باضافه ششصدی پنجاه سوار بمنصب هزار
 پانصدی صد سوار سر بلند گردید و دوازدهم بالای کتل ماندو از
 فر نزل والا سرباوج سپهر رسانید و روز دیگر آنجا مقام شد درین منزل
یهادر خان که فرمان همایون بنابر مطلبی عقب مانده بود باستقام
 عقبه اقبال چهره سعادت بر اتروخت و باباجی بهونمله بمنصب
 دو هزار پانصدی هزار و پانصد سوار محمد شریف پولکچی بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار و هریک بعهده خلعت سرائراز شده
 کامیاب دولت بندگی گشتند و سید شیر زمان باره بخطاب
مظفر خانی و حیات افغان بخطاب زبردختخانی و از اصل و اضافه
 بمنصب هزاری هشتصد سوار مفتخر و مباهی گردیدند و درجن
مال زمیندار چیت پور جبهه سالی سده سده گشته بعنایت خلعت
 و امپ وارویی مرصع سر بلندی یافت و پس از طی دو مرحله
 دگر باره موکب فیزی امتصام یکروز مقام نمود و بسیاری از سعادت
 پذیران خدمت و شرف اندوزان رکاب دولت مورد انظار مراحم
 پادشاهانه گردیدند و از انجمله نجابتخان باضافه هزاری دو هزار سوار
 بمنصب والی هفت هزاری هفت هزار سوار و شجاعت خان
 پسر خان مذکور بعنایت امپ و باضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دو هزاری هزار سوار و یهادر خان باضافه هزاری پانصد سوار
 بمنصب صد هزاری هزار و پانصد سوار و مرشد قلیخان از اصل
 و اضافه بمنصب صد هزار و هزار و پانصد سوار و میر مراد
مازندرانی بخطاب غیرتخانی و باضافه پانصدی صد سوار

خدیو جهان که بواسطت مراسلات یاد فرموده بودند در هژده گروهی
کلچروده از سمتی که می آمد عمان بر تافت و از بالای کلچروده
گذشته در نواحی دیبالپور چنانچه گزارش یافت بموکب اقبال
پیوست و در ظلال حمایت و عاطفت این مایه ذوالجلال در آمد
القصره راجه جسونت سنگه بعد از سه چهار مقام در نواحی کلچروده
که انتظار خبر مراد بخش می بود شنید که او از راهی که می
آمد بسمت دیگر گشت و در صدد تفتیش سبب آن حرکت بود و
هنوز از عبور موکب مقصود از نریده خبر نداشت درین اثنا نوشته
راجه شیورام گور که در مافد بود مشتمل بر حقیقت گذشتن جنود
مسعود از نریده بار رسید و جمعی از نوکران بی شکوه که در قلعه
دهار بودند و بعد از قرب وصول عساکر فیروزی متأثر بنواحی قلعه
مذکور از بیم سطوت افواج قاهره قلعه را خالی کرده برآمده بودند
نیز باو ملحق شده اظهار این معنی نمودند راجه را از شنیدن اینخبر
رعب اندر دود حیرت بسر بر آمد و از نشاء باد غفلت و بیخبری
هشیار گشته از کلچروده براهی که آمده بود بی نیل مقصود باز
گشت و از آنجا بعزم جنگ و آریزش گام جرات و قدم جسارت از
حد خویش فراتر نهاد یکمزل بسمت جنود اقبال پیش آمد و در
برابر دهرمات پور بغافلگی یک گروه معسکر اقبال گردید که سد راه
موکب نصرت پناه شود بالجمله این مظهر فضل و رحمت آلهی و مورد
تاییدات نامتناهی از آنجا که همواره همت قدسی شکوه مصروف
صلاح حال عباد و نهمت خیر پژوه مقصود برسد ابواب فتنه و فساد
امت و بمقتضای شمول رافت و عموم شفقت پیش نهاد نیت

ابزدی بموضع دهر مات *Dehmat* پور که در هفت گروهی اوجین واقع
 است و راجه جسونت سنگه با قاسم خان و تمام لشکریهای بادشاهی
 بعزم مقابله صوب منصور بفاصله يك كروه در برابر آن نزول نموده
 بود شرف قدوم بخشیدند و برکنار ناله چور نرینه قبه بارگاه حشمت
 و جاه باوج نصرت و فیروزی انراشته شد - اکنون کلک حقایق ارقام
 بحکم اقتضاء مقام بگذارش مجملی از حال راجه جسونت سنگه
 گزائیده جبین صفحہ پیرا میگردد که راجه مذکور بعد از آمدن بمالوه
 و اقامت در اوجین چون از پیشگاه خلافت به تنبیه و نادیب
 مراد بخش مامور گشته بود وقتی که خبربر آمدن او از گجرات بصوب
 مالوه شنید با قاسم خان و سایر جنود بادشاهی از اوجین بقصد
 محاربه و قتال براہ بانس *Blanshar?* *Kachroda* پرله روانه گشته بسر راه او رفت و به
 گروهی کچروده که از انجا میان او و مراد بخش هژده كروه فاصله
 بود رسیده توقف گزید و جاسوسان فرستاد که بر کیفیت حال
 مراد بخش و حقیقت عزیمتش آگهی یافته خبر محقق بار
 رسانند از انجا که شهنشاه عالمگیر از کمال دانائی و تدبیر
 بنوعی ضبط گذرهای آب نریده و حفظ طرق و شوارع فرموده بودند
 که اخبار صوبه دکن و خاندیس باو نمیرسید خبر نهضت رایب
 فتح آیت از بلده مبارکه برهانپور بصوب مالوه نداشت و بجمعیت
 خاطر کمر بکفایت مهم مراد بخش بسته همت بر حرب و
 بیگارش میخواست و چون مراد بخش از آمدن او با لشکریهای
 بادشاهی که تاب مقاومت آن نه در خور طاقت و توان و انداز
 مکنت و استعداد خود نه میدید آگاه شد بموجب هدایت و ارشاد

کیش حمیت بادشاهانه فرض و ضرور بود بترتیب لوازم رزم و پیکار و تمهید مقدمات نبرد و کارزار پرداخته تقسیم انواع نصرت مآل و تعیین صفوف حرب و قتال نمودند و آن روز و آن شب رعایت مراتب حزم و احتیاط که مناط مبارزت و سپاهگری و اساس سرداری و سروری است بجای آورده تدبیر جنگ و توزک مهیا فرمودند •

ذکر محاربه عساکر جلال با راجه جسونت

سنگه بد سکال و ظفر یاقنن بر جنود کفر

و ضلال بعون عنایت داور بیمهال

چون سابقه عنایت ایزدی بدرقه موکب دولت بخت بلندی گشته لوای توجه والا و رایت عزیمت کشور کشایش بصوب عالی مقصدی برافرازد و جیوش توفیق و جنود اقبال رفیق طریق اسانی و آمال سعادت مندی سازد که در سلوک مسلک حشمت و کامکاری هرکجا خاری بر سر راه دولتش آید دست حمایت بخت کار ساز راه اوزان پردازد و در طی مراحل سعادت و بختیاری هر تیره روزگاری که سد راه عزیمتش گردد زور بازاری طالع دشمن گداز زودش از پا در اندازد و از غبار فساد که بان نخوت اعداء بد نهاد انگیزد گرد فتوری بدامن دولتش نقشیند و از صرصر عنادی که از هوای پندار مخالفان شقاوت بیداد بخیزد نهال جاه و حشمتش گزند نبیند و هر خیل ضاللی که بآهنگ خلافتش رایت جسارت در میدان کین برافرازد خذلان و نکال دو اسبه باسندقبالش تازد و هر حزب ادباری که چهره دلیری به پیکارش برافروزد بیگ

علیا آن بود که گرد پیکار انگيخته نگردد و خون مسلمانان در میانه ریخته نشود پنج شش روز قبل از وصول بدهرمات پور کب رای را که از بهر همنان فهمیده بود نزد آن جهالت کیش فرستاده او را بقصایح ارجمند صلاح انگیز منع ارتکاب جسارت و ستیز نموده بودند و پیغام فرموده که چون مارا اراده جنگ نیست و عزم ملازمت حضرت اعلیٰ پیش نهاد خاطر والا ست اگر او را بخت و دولت رهبری نماید بعز ملازمت همایون مستسعد گشته تقبیل رکاب اقبال را مایه افتخار و شرف روزگار خود سازد یا از سر راه موکب ظفر پناه بر خاسته بچوده پور که وطن اوست برو و الا پایمال جنود دشمن مال گشته جز خسران و نکال حاصلی نخواهد داشت از آنرو که آنجاهل مغرور را کج دماغ ظلمت اندود درد غفلت و غرور و پیشگاه ضمیر خالی از پرتو دانش و شعور بود بروفق مضمون ابی و استغفر و کَلَّ مِنَ الْكُفْرَيْنِ از قبول این پیام صلاح آئین و کلام هدایت قرین شیطان صفت سر باز زد و بکثرت اعوان و انصار و جمعیت راجه پوتان متهور جلالت آثار که دران حزب ضلالت و خیل ادبار فراهم آمده بودند باد نخوت در سر افکنده آماده جنگ و پیکار شد و کب رای را باز فرستاده اظهار مخالفت و عصیان نمود و چون درینوقت نزدیک رسیده چنانچه گزارش یافت در برابر دهرمات پور که مضرب خیم فیروزی بود نزول نموده بود خدیو عموید منصور در منزل مذکور که جهالت و جسارت آن تبه رای مغرور بیقین پیوست و موکب ظفر اثر بروفق فحوا و قد اعذر من انذر در صف آرائی و نبرد آزمای با آن جیش خذلان معذور و تنبیه و تادیب آن خیل عدوان در

آمده و آتش قهر خسروانه زبانه زده تنبیه و گوشمال آن باطل سگال
 در کیش مردی و حمیت و آئین فرمان روائی و سلطنت واجب
 دانستند و روز مبارک جمعه بیست و دوم رجب سنه هزار و شصت
 و هشت هجری مطابق هفتم اردی بهشت هنگام صبح که شاه چرخ
 اورنگ عالمگیر مهر در عرصه چارم - پیر تیغ ظلمت سوز بقصد انتقام
 هندوی تیره روز شب از نیام کین کشیده لشکر کافر کیش ظلام را
 انهزام داد و اعلام سیه فام جنود لیل از پرتو ماهیچه رابت انوار
 سلطان فہار رو بحجاب تواری نهاد خدیو موفق و منصور پاک
 اعتقاد بقصد مدافعت آن جیش کفر و عذاب که فی الحقیقت غزا و
 جہاد بود بتصویب صفوف جدال و آرایش انواع اقبال و آراستن
 فیلان کوه پیکر خصم انگن و پیش بردن توپخانه دشمن سوز صف
 شکن فرمان داده و دل بر عون عنایت ایند نصرت بخش نهاده حکم
 نواختن کوس جنگ و افراختن لوای رزم که زهره گداز بیدلان عرصه
 نبرد و غیرت افزای مردان مرد است فرمودند و مانند مهر تابان که
 بر بلند آسمان براید سوار فیلی کوه پیکر فلک توان شده بتوزکی
 شایسته و آئینی خجسته با جنود نصرت و تایید آلهی و سطوت و
 صلابت شهنشاهی متوجه دنع و استیصال آن فرقه ضلال و مستحقان
 عذاب و نکال گشته رخ بعرصه کارزار آوردند و هراول نصرت اثر را که
 مقدمه الجیش فتح و ظفر بود برایت اقتدار بادشاهزاده و الانزاع
 عالی تبار محمد سلطان و نجاتخان استوار کرده شجاعت خان
خلف خان مذکور و سید مظفر خان باره و احمد خویشمی و لودیخان
 و پردیخان و کمال لودی و سید نصیر الدین دکنی و جمال بیجاپوری

22 Rajab
 1068
 1948

لطمه سر پنجه قهر و سطوتش رنگ جرأت از رخسار همت در بازو
 آری فوج ظلمت تیره روز با همه سیاهی لشکر در راه موکب
 عالمگیر مهرانور سفید نتواند شد و سپاه نکبت شعار غبار با آن
 از دحام و کثرت حشر در رهگذر باد صرصر جز پریشانی طرفی
 نتواند بست جائی که شهپاز همت بلند قصد پرواز کند اگر زاغ
 مستمند در هوای دعوی پرواز نماید بی شک شکار شاهین قضاست
 و گاهی که شیر دلیر بقصد نخچیر بر خیزد اگر روباه حقیر با او
 ستیزد لا محاله خونش هبا برگزیده آلهی را از کج اندیشی و
 بدخواهی مشتکی نفاق منش خلاف آئین چه زیان و دست پرورد
 لطف نامتناهی را از شر انگیزی و کینه توژی جمعی محال طلب
 کوتاه بین کدام نقصان •

• نظم •

کسی را که اقبال رهبر بود • اگر مد رهش سکندر بود
 بغیر روز مندی کشاید رهش • شود عرصه بخت جولانگش
 چو تابد حق یاور کس بود • بداندیش او کمتر از خس بود
 هر آنرا که اقبال خصم افکن است • چه پاک ارجهانش همه دشمن است
 موبد صدق این معنی کیفیت حال شهنشاه موبد پاک دین است
 در محاربه راجه جسونت سنگه ضلالت آئین و صورت جسارت و بی
 ادبی آن نابکار بی دین و هزیمت یافتن از جنود نصرت قرین
 تبیین این مقال آنکه چون آن جاهل بدکیش بنصایح ارجمند
 بادشاهی که کذابه پیش طاق دانش و آگاهی بود متنبه نشد و از
 تبه رانی و کوتاه اندیشی بصلاح کار پی نبرده با جنود ابدار قدم
 جرأت از حد خویش پیش گذاشت عرق غیرت شهنشاهانه به حرکت

خوبشکی و کيسرى سنگه بهورتيد و رگهفاتيه سنگه راتهور و مسعود
 منگلي و ميد منصور و بادل بختيار و سيف بلجاپورى و گردهى
 ديگر از دلانزان جلالت آئين در جانب يمين موکب نصرت قرين
 طرح نمودند و صف شکنخان را باجمعي از اهل توبخانه و خواصخان
 و مکندر زوهيله و برخى از امراء دکني مثل جادو زاي و رستم راد
 و دولتمند خان و داماجي و باباجي و بيتوجي و يسونب را و طرح
 دست چپ فرمودند و قراولى جنود ظفر پناه بعد از تردد و کار
 طلبي خواجه عبید الله و قزلباشخان و عبد الله خان سراى و دوست
 بيگ برادر او و محمد شريف تولکچي و رعند انداز بيگ و جمعي
 ديگر از مردان کار و زور و قراولان و عملت شکار مقرر گشت و ماهچه
 زايست نصرت نشان خورشيد شان از اوج قول طلوع نموده گيتى خديو
 عالمگير با فرآسمانى و تايد ازلى مانند جوهر شجاعت و پردلي در
 قلب لشکر جاي گرفتند و جمعي از بندهاى خاص و دلانزان ثابت
 قدم در مت اخلاص مثل اصلخان و مخلص خان و تهورخان و قليچ خان و
 جوهر خان و هنر خان و ذوالقدر خان و بيگ محمد خوشکي و
 غيرتخان و سزوار خان و مير ابراهيم توربيگي و بهکومت سنگه وک
 راو ستر مال هاده و سوبهکر بنديله و آله يار بيگ مير توزک
 در رکاب نصرت مآب کامياب سعادت گشتند . • نظم •

بيدار است شاه توکل شعار • چپاه ظفر را يمين و يسار

چپاهى ثبات و تحمل همه • همه تن دل و دل توکل همه

و الهام الله و عبد الباری انصاری و میر ابو الفضل معموری و قادر
داد انصاری و جمعی دیگر از مبارزان و ابطال و دلبران عرصه
قتال با ایشان معین ساختند و ذوالفقار خان که از قدیمی بندهای
جانمبار بود با برخی از اهل توبخانه و بهادر خان با هادیدان خان
و سید دلاور خان و زبر دستخان و ساداتخان و حمید کاکر و دیگر
مجاهدان شهاست پرور بهر اولی بادشاهزاده و الا تبار لواء مبارزت باوچ
دلاوری برافراختند و اهتمام توبخانه بعهده شجاعت و کار دانی
و کوشش و جانفشانی مرشد قلیخان که از بندهای راسخ العقیده
فدوی بود مقرر گردید و مراد بخش را با سپاه و حشم او در برانغار
موکب نصرت شعار بازداشتند و سرداری جوانان فیروزی آوار نامزد ترقی
باصرف دولت غرق ناصیه حشمت بادشاهزاده و الا گهر سعادت توام محمد
اعظم نموده ملتفت خان و همت خان و کار طلبخان و سپه دار خان و
راجه اندر من دهند بیره و هوشدار خان و مختار خان و میر بهادر
دل برادر خان مذکور و مدعمنان و شیخ عبد العزیز و سید یوسف
و اسمعیل ندازی و یعقوب دلاور و اوز بکخان و نعمت الله ولد حسام الدین
خان و سید حسن و کرن کجی و راجه سارنگدهر و غیرت بیگ و صمیریز
مهمند و جمعی دیگر از جنود قاهره در انطرف بمبارزت و کفد اوری
گماشتند و سرداری التمش بشهاست و صرامت پناه مرتضی خان
تقویض یافته سید بهار و حمید الدین ولد ابوسعید نبیره اعتماد الدوله
و ملازمان چوکی خاص با او معین شدند و زبده فدویان اخلاص منمش
شیخ میرزا که جرهر شمشیرش بگوهر تدبیر آراستگی داشت با سید میر
برادر او و عبد الرحمن و غازی بیجاپوری و فتح خان روهیله و اسمعیل

اورا بملازمت اشرف آوردند و استعفاء جرایمش نمایند چون التماس آن
 کچ اندیش تیره رای ناشی از مکر و تزویر و مبنی بر دفع البقت
 و تاخیر بود و پرتو صدق و فروغ راستی نداشت اثری ازان ظاهر نشده
 جوابی نفرستاد و آماده جنگ و فساد و مہدای نبرد گشته بدشت کفر
 و ضلالت لوایی جرأت و جہالت برافراخت و بترتیب لشکر و صف
 آرائی انواع نکبت اثر خویش پرداخته قاسم خان را سردار هراول
 ساخت و جمعی از راجپوتان عمده نامی جلالت شعار مثل مکند
سنگه هاده و راجه سجان سنگه بنذیلہ و امر سنگه چندراوت و رتن
راتھور و ارجن کور و دیال داس جہالا و موهن سنگه هاده و دیگر اء اعظم
 راجپوتان و خوشحال بیگ کاشغری و سلطان حسین ولد اصالخان مرحوم
 و دیگر بندگان معتبر بادشاہی و مردم کار طلب سپاہی دران نوچ تعیین
 کرد و بہادر بیگ بخشی آن لشکر را کہ داروغہ توبخانہ ہم بود با تمام
توبخانہ بادشاہی و جانی بیگ خویش قاسم خان و جمعی دیگر
 در پیش صف لشکر باز داشت و مخلص خان و محمد بیگ و
 یادگار بیگ را کہ از سپاہیان نامی توران بودند بقراولی گماشت
 و مہیس داس گورد گوردھن راتھور را با فوجی از مردم کل دیبہ و
 راجپوتان جلالت منس در التمش مقرر نمود و خود با راجپوتان
 تہور کیش خویش کہ از دو ہزار ہوار بیش بودند و بعضی دیگر از راجپوتان
 عمده بادشاہی مثل بہیم ولد راجہ بیتھلداس کور و امثال آن در قول
 قرار گرفته راجہ رایسنگه سیسودیه را با جمیع راجپوتان قوم او
 در میمنہ قول و انتخار خان را با سید شیرخان بارہہ و سید سالار و
 یادگار مسعود و محمد مقیم ولد شاہ بیگ خان و گروہی دیگر

بالجمله چون راجه جسونت سنگه خبر اهتزاز موکب جلال بعزم
محماریه و قتال شنید صدمه سطوت و صلابت و نهیب قهر و مهابت
شهنشاه توفیق سپاه تزلزل در بناء صبر و ثباتش افکنده دل ضلالت
منزلش از تاثیر جلالت شان وصولت اقبال خدایگان جهان مغلوب
لشکر رعب و هراس و دستخوش جنود خوف و اضطراب شده
خواست که دفع الوقتی کند و آن روز بدستگیری ربو و رنگ باعث
تعویق جنگ گشته کار خود را چاره درست اندیشد و نقش حیدره
و تزییری بر آب زند غافل ازین معنی که • بیت •

چو آنکه صیدی کند شاهباز • نکردد پدم لایه صعوه باز
و باین خیال خام و اندیشه نا تمام وکیل خود را بخدست همایون
فرستاده اظهار عجز و بندگی و ندامت و هراکندگی کرد و بزبان
مسکنت و انکسار پیغام نمود که مرا داعیه رزم و پیکار
نیست و یارای جرأت و جسارت با موکب نصرت شعار نه بلکه
اراده ملازمت دارم و جز بندگی و اخلاص طریقی نمی سپارم
اگر خدیو جهان بمقتضای فضل و کرم برین بنده بخشوده نسخ
عزیمت نبرد نمایند آمده تقبیل بساط عبودیت را سرمایه دولت
میشمارم از آنجا که ضمیر منیر شهنشاه عالمگیر پیوسته از صور الیام
نقش پذیر است بمکنون خاطر او متفطن گشته جواب فرمودند
که چون بفرخی و فیروز مندی سوار شده ایم توقف و درنگ معنی
ندارد اگر گفتار او بصدق و راستی مقرون و خالی از شایبه حیده
و افسوسمنت از لشکر جدا شده تنها پیش نجا بختان بیاید که خان
مذکور او را بخدمت بادشاه زاده عالی تبار محمد سلطان برد و ایشان

فوجی در خور کثرت و هجوم مخالفان نداشتند دست اعتصام
 بحبل المتین اقبال بیزوال خدیو جهان زده و پای ثبات و قرار در
 عرصه کارزار استوار داشته از جا نرفتند و بعد از گیسو دار بسیار و
 سعی و تلاش پیدمارکه منتهای مرتبه سپاهگیری و جانفشانی بود
 مرشد قلیخان مردانه وار نقد جان نثار نموده بگلگونه شهادت چهره
 سعادت بر افروخت و باحراز نیک نامی جاوید سرمایه حیات ابدی
 اندوخت و ذر الغفار خان بآئین دالوران ناموس جوی هندوستان که
 چون کار جنگ تنگ شود از اسبان پیاده شده دل بر هلاک می نهند
 و اکثر اوقات بحسن ثبات قدم و روح عزیمت عظیم را هزیمت
 میدهند از اسب فرود آمده با معدودی پای همت و جلالت
 بقصد نیل سرخروئی و شهادت در میدان رفا انشود و داد
 شجاعت و دلیری داده دران آزمونگاه جوهر مردانگی گوی ثبات
 و استقلال از اقران و امثال برد اگرچه گل زخمی از شاخسار
 مردی چید لیکن ببرکت توجهات والی حضرت شاهنشاهی
 و میامن حسن اعتقاد و نیکو خواهی از آسیب هلاک ایمن
 ماند راجپوتان بد گهر جهالت پرور از وقوع این حال خیره تر شده
 و از توپخانه همایون گذشته بهمان هیئت اجتماعی بر هراول مرکب
 منصور تاختند و جمعی دیگر از هراول آنخیل ضلالت و فتنه
 جوتی از لشکر قول و التمش نیز بکوسک و امداد آن تیره بختان
 بد نهاد حمله آورده جنگی عظیم در پیوست پادشاهزاده والا تبار و

از منصبداران را در میسر جای داد و مالوجی و هرموجی و راجه
دیبی سنگه بندیله را بمحافظت اردو که نزدیک بجنگ گاه بود گذاشت
و بعد از تسویه صفون بعزم رزم آهنگ جنگ از معسکر خود
سوار شده با آن لشکر گران و سپاه بی شمار متوجه عرصه ستیز و پیکار
گردید القصة پنج شش گهزی از روز گذشته تلاقی فتنین اتفاق افتاد
نخست از طرفین بانداختن بان و توپ و تغذگ که آتش افروز
رزم و مقدمه جنگ است هنگامه حرب و جدال تیز شده رفته رفته
نیران قتال اشتعال یافت و کار کشش و کوشش بالا گرفت • نظم •
بلا آتش فتنه را کرد تیز • تو گفتی پدیدار شد رسته رسته
چنان تیغ کین را شد آتش بلند • که جستی ز جا جوهرش چون سپند
عساکر اقبال بتوزک تمام و ترتیب شایسته صف بسته و یسال
آرامته چنانچه قانون رزم آزمائی و آئین سپه آرائی ست آهسته آهسته
پیش می آمدند و بضرب تیر و بندوق و بان رخنه در پناه هر
مخالقان می افکندند درین اثنا از هراول آن موکب ادا بار جمعی
کثیر از راجپوتان متهور جلالت خو • نظم •
همه سرکش و جاهل و جنگ جو • چو شمشیر آهن دل و سخت رو
ببحر و غا جملگی هم قدم • همه بسته چون موج دامن بهم
مژل میکند سنگه هاده و زتن راتهور و دیال داس جهالا و ارجن گور
و دیگر عمدتها و رؤسای آن قوم بی باک ضلالت کیش با تمام اتباع
و سپاه خویش زایت جهل و تهور افراشته و دست نعلق از جان
برداخته بیکبارگی جلو انداختند و نخست بتوپخانه همایون رسیده
بجنگ و ستیز پرداختند مرشد قلیخان و ذوالفقار خان با آنکه

رسانید و در همین اثنا شهنشاه عالمگیر ظفر لوا که سوار نیل کوه
 شکوه بودند و مشاهده سعی و جلا دت و نظار تلاش و کوشش هر دو
 گروه میفرمودند چون دیدند که اعداء جهالت کیش را بت جرأت
 واستیلا افراشته و مدد تیغ قهر و ناوک بلا بجان برداشته خیره روئی
 و چیره دستی میکنند عرق شجاعت خسروی حرکت نموده و جوهر
 بسالت ذاتی را کار نموده با ملازمان ركب نصرت قرین بکوسک
 مبارزان جهاد آئین متوجه گردیدند و بهادران جانسپار و دلیران
 عرصه کارزار را که با دشمنان نابکار گرم گیر و دار بودند بیمن اعانت
 و امداد و نیروی اقبال خدا داد قوت بخشیده چنان نزدیک رسیدند
 که قول همایون بهراول پیوست • بیت •

بجائی که او رخس کین رانده بود • تهور چو گرد از قفا مانده بود
 از آثار شوکت و شکوه پادشاهی که پرتو انوار عظمت و جلال
 آلهی ست اعداء بد عاقبت را پشت همت شکسته بازوی جرأت
 بسستی گرائید و جنود مسعود را این حمله رستمانه و حرکت بهادرانه
 ازان جوهر تیغ عالمگیری سایه دلوری و دلیری گزید غازیان لشکر
 منصور مانند خیل نور که با حیا ظلمت متیز و بسان شعله برق
 که در سیدای آویزد با گروه مخالف و فرقه ضلال بکوشش و قتال
 در آویخته بضرپ شمشیر و طعن سنان آن جهالت کیشان را مانند
 بذات النعش منقرق و پریشان ساختند و خورشید سان بتیغ عدو
 سوز بسیاری از هندوان بد اختر تیره روز را چون سایه بر خاک
 هلاک انداختند • نظم •

ز بس راجپوتان به پیکار و جنگ • گذشتند از جان باموس و ننگ

نجانبخاں و سایر بهادران هراول موکب گردون شکوه مانند کوه
بسیلاب حمله آن گروه از جانفرته پای قرار در میدان مبارزت استوار
ساختمند و بنیروی بازوی همت و شهاست بمداغ و مقابل آن
منهوزان ضلالت آئین پرداختند اگرچه جنود غنیم خسران مآب
در کثرت و انبوهی یاد از تراکم افواج محاب میداد لیکن تیغ آتش بار
مجاهدان ظفر شعار کار برق خاطف مینمود و هر چند نخل ثبات
و نهال استقلال اعداء در زمین کین ریشه محکم داشت اما باد
حمله مبارزان فیروزی اعلام قائم مقام ریح عاصف بود ناوک جان
مندان دلیران عرصه هیچا چون تیر قضا بخط از شست می جست
و گرز گران سبکدستان میدان و غا از خود گامه بر سر اعدا می شکست
از بس عقاب تیز پر تیر از خانه کمان در پرواز بود شیر فلک روی هوا
نیخندان می پنداشت و بسکه زمین از خون معاندین رنگین
مینمود و هم غلط بین از روی اشتباه عرصه رزمگاه را ساحت لاله
مقان می انگاشت •

• نظم •

شدی تیر چون سوی هندو روان • همه صندل جبهه کردی نشان
ز بس بهر دین تیغ در کار بود • زدی بر همان جاکه زناز بود
و چون غنیم لئیم بهجوم تمام و جلالت عظیم با جنود اقبال در آویخته
گرم ستیز و خونریز بود شیخ میر با سایر داوران طرح دعت راست
بوقت حمله آور گشته خود را بر کمرگاه آن خیل ادبار زد و مرتضی
خان نیز با دلیران التمش در رسیده مصدر ترددات نمایان گشت
و همچنین صف شکناخ با بهادران طرح دست چپ رخس
شجاعت انگیزه بر مخالفان حمله کرد و کوششهای مردانه به تقدیم

و اسر سَنگه چنډ راوت از هراول غنيم لثيم با خيل و حشم و طبل و علم
 در اثناء نبرد و پیکار از معرکه کارزار رو تافتند و پاي مردی فرار
 رخت هستی از آنعرصه فتنه بار بدر برده بجانب اوطان خود شتافتند
 و مراد بخش که در برانغار موکب ظفر پیرا صف آرا بود از جانب
 یمین بر بنگاه اعدا که در عقب آن جيش هزیمت گرا بود ریخته
 بغارت و تاراج پرداخت و باین حرکت بی موقع آن گروه
 متهور جاهل را لختی مضطرب و متزلزل ساخت و از جوتي
 که حراست اردوی غنیم بآنها متعلق بود مالوجی و پرموجی
 تاب مقاومت نیاره رخ از جنگ و ستیز و رو از شمشیر تیز بر تافتند
 آهنگ گریز کردند و دیبی سَنگه که عقل در صمت و تدبیر دور
 اندیش داشت از راه انقیاد در آمده پیش مراد بخش رفت و او را
 شفیع عفو جرایم و وسیله صفح مآثم خویش ساخته با او همراه شد
 و چون عبور لشکر مراد بخش درین حرکت از دعت چپ راجه
 جسونت سَنگه بود و از نزدیک قول آن مرخیل فتنه گذشت سپاه
 او را فی الجمله آریزیشی با اعداء جسامت منش روی داد افتخار
 خان و چندیی دیگر که در صمت یسار آن حرب ادبار بودند بمقابله
 و مدافعه پرداختند و بتدریج جرأت هیجا دو اسبه بجانب عدم تاختند
 و راجه جسونت سَنگه از ملاحظه اینحال و مشاهده نیروی اقبال
 بی زوال بر خلاف داب راجهائی بزرگ تدار و راجپوتان تهور کیش
 نهامت آثار ننگ فرار بر خود پسندیده و نیل عار بر چهره روزگار

فتاد آنقدر کشته در کارزار • که شد بسته راه گریز حواری
 ز تیغ جهاد آتشی بر فروخت • کزان هندوی جنگجو زنده سوخت
 دران میدان کین چندان خون کفاری دین ریخته شد که تا ابد
 سیمزه از خاک آن زمین لاله گون روید و آنقدر پشته از کشته آماده
 گشت که زاغ و زغن آن ولدی تا قیامت طعمه بجوید از بس مخالفان
 تیره سر انجام را سر از تن جدا کرد دم تیغ انتقام کندی آواز نهاد
 و بس که پیغام فنا بگوش جان اعدا رسانید زبان تیز خنجر از
 کار افتاد •
 • نظم •

دران کینه خواهی ز بس طعن و ضرب • ز کار خود افتاد آلات حرب
 چو تیر شکسته کمان شد ز دست • زره پاره شد چون گریبان مست
 حاصل که بهادران فیروزمند با آن گروه شقاوت پیوند چنان گیروداری
 کردند و کارزاری نمودند که ترک خون آشام بهرام را از نظاره آن
 قهر و صولت تیغ مطوت در نیام خجلت ماند و هندوی تند خوی
 زحل را از مشاهده آن دلیری و کدداوری دور حیرت بسر بر آمد
 و درین رختخیز بلا و ستیز مرد آزما میکند سنگه هاده و سجان سنگه
 سیسودیه و رتن سنگه راتهور و ارجن گور و دیالدا س جبالا و موهن سنگه
 هاده که از سرداران معتبر و عمدها و اعیان آن لشکر بودند بتیغ
 آبدار آتش بار مجاهدان ظفر شعار سرهانه وار سر در جیب عدم
 کشیدند و جمعی کثیر و فرقه انبوه از نام آوران آن گروه باطل پژوه
 همراهی آن سالکان معالک فنا گزیدند و از غلبه شکوه و صلابت
 موکب گیتی کشا و مشاهده آن فر عظمت و جلال شهنشاه ظفر لوا
 راجه رایسنگه سیسودیه از قول مخالف و راجه مچان سنگه بذهیله

دار و ادوات رزم و پیکار همراه داشتند بنیروی زیردستی و خصم انگنی
طالع رالی خدیو زمان این چنین شکست فاحشی خورده سزای
جسارت و بی ادبی و پاداش جهالت و محال طلبی خویش یافتند
چنانچه بغیر از زخمیانی که پدای مردی فرار نیمجانی از عرصه
کارزار بدر بردند و جمعی از آنها نیز در بوادی خدلان و خواری از
آسیب زخمهای کاری جان بجان آفرین سپردند قریب شش هزار
کس از مقتولان آن مخدولان و کشتگان آن بخت برگشتگان باشاره
والا بشمار و تعداد در آمده • • نظم •

بگیتی ست تا رسم فتح و شکست • چنین فتح کس را نداد ست دست
نه چشم زره این چنین فتح دید • نه گوش سپرد در مصافی شنید
و از آنجا که خلقت قدسی سرشت این برگزیده الهی منبع گوهر
مروت و معدن جوهر فتوت ست تعاقب لشکر گریخته که آب روی
مردی بر خاک بی ناموسی ریخته بودند تجویز فکرة بهادران
نصرت لوا را که از رسم تگامشی که شیوه عاجز کشی ست منع
فرمودند و نیز بمقتضای کمال دین پروری و مسلمانی که
سر رشته جبلت همایون ست حکم عالم مطاع بنفاد پیوست که دران
معرکه و غا هرکرا مسلمان یابند بجان امان داده دست از خون او
بدارند و از آرد و بنگاه غنیم متعرض عرض و ناموس مسلمین نگردند
و بیدمن اقبال سرمدی و مدد حفظ و حمایت ایزدی که در جمیع
معارک و میداین شامل حال هوا خواهان دولت ابد قرین است
درین آویزش و کارزار که نظیر کارنامه رستم و اسفندیار بود چندین
امراء نامی از راجپوتان و مسلمان بتیغ قهر و انتقام مجاهدان

خود کشیده با معدودی از راجپوتان زخمی نیم کشته که بقیه
السیف عساکر نصرت بودند راه دطن پیش گرفت • بیت •
چنان بیمناک و هراسان گریخت • که زنار را از گرانی کسبخت
و قاسمخان و سایر لشکر پادشاهی که دران رستخیز بلا هدف ناوک
قضا نگشته بودند یکام باکمی راه قرار سپردند و بر آوردن نقد حیات
ازان مهلکه غنیمت شمردند و همای همایون فال فتح و ظفر از اوج
لطف و عنایت آلهی بر پرچم رایت منصور سایه گستر شده شاهد
نصرت و فیروزی در آئینه تیغ مجاهدان موکب جلال جمال نمود
و گلهای خرمی و شادمانی در سراستان آمال و آمانی هوا خواهان
شگفتن آغاز کرد و مجموع توپخانه و خزانه و فیلان غنیم بقید ضبط
و تصرف اولیه دولت فیروزی لوا درآمده همه اموال و سامان و اردو
و بنگاه مخالفان تاراج لشکر ظفر اثر شد • • نظم •
دلبران چو فارغ ز هیجا شدند • بناراج بنگاه اعدا شدند
ز دشمن کسی بخت اثر یارداشت • همین سر بر برد و هامن گذاشت
بدست اندر آمد بمی باد • پا • ز خون جمله رست و پا در حنا
به بند آمد از هر طرف فیل مست • چرمستی که افتد عسس را بدست
بالجمله بنیم اشاره آبروی شمشیر و یک حمله انبال عالمگیر شهنشاه
جهان این قسم فتح نمایانی که طراز فتوحات آسمانی و عنوان
نامهای پادشاهی تواند بود نصیب احباء این سلطنت جاویدانی
گردید و ازینگونه لشکری گران و جیشی پیکران که اعظم راجهای
هندوستان و سرداران عمده جلالت نشان دران فراهم آمده بودند و توپخانه
عظیم با ساز و سامان و فیلان فلک شکوه کوه توان و سایر اسباب گیر و

ملازمت اکسیر خاصیت فایز گردانید و حضرت شاهنشاهی تمام روز آنجا بسربرد بعد از نماز مغرب که خبر رسیدن اردوی معلی و افراخته شدن دولتخانه والا بعرض اشرف رسید قرین سعادت با عساکر ظفر مآثر سوار شده بمعسکر گردون شکوه که بمسافت یک کوه در همان نواحی واقع شده بود شرف نزول ارزانی فرمودند و مراد بخش را بچلادوی یکدلی و موافقت با اولیای دولت درین فتح آسمانی مورد انظار عاطفت و مهربانی فرموده بانعام پانزده هزار اشرفی و مرحمت چهار زنجیر نیل کوه پیکر و دیگر عطایا و مواهب عز اختصاص بخشیدند و نهال گلشن عظمت و سر بلند کوهر محیط سعادت و ارجمندی بادشاهزاده عالیقدر محمد سلطانرا بیاضانه پنج هزاری پنج هزار سوار بمنصب پانزده هزاری ده هزار سوار ششمول انظار مرحمت فرمودند و بیست و سیوم ماه مذکور ظاهر بلد اوجین از پرتو نزول همایون مطلع انوار فیروزی شد و گروهی از بندهای عقیدت سگال که درین نبرد اقبال مصدر گوشش و جانفشانی گشته بودند مورد جلال الطاف و اعطاف شده کامیاب نوازش بادشاه گردیدند از آنجمله نجا بخشان بمرحمت خلعت خاصه و دو زنجیر نیل و انعام یک لک روپیه مطرح انوار عنایت گشته بخانخان بهادر سپه سالار والا خطاب شد و ملق بخشان ب خطاب اعظم خانی و خدمت جلیل القدر دیوانی و مرحمت خلعت خاص و اسب با ساز طلا و طوغ و نقاره و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار پایه اعتبار بر افراخت و مفتخر خان برادرش که میر بخشی موکب اقبال بود ب خطاب خانزمانی و

فیروزی مآل مورد فدا و زوال گشتند از سردران لشکر منصور و نام
آوران جنود مسعود سوای مرشد قلیخان چنانچه سبق ذکر یافت
دیگر کسی عرصه تلف نشد و غیر ذوالفقار خان و سکندر روهیله
و شیخ عبد العزیز و زکاتیه سنگه راتهور دیگری از عیالها را
آسیب زخم نرسید ازین فدویان نصرت مند شیخ عبد العزیز بکثرت
تردد و جانفشانی و حسن شجاعت و کار طلبی بیست و یک زخم
برداشته بود لیکن بزرکت اخلاص درست و نیکو عقیدتی از مضرت
جانی و خطر هلاک ایمن مانده بمرهم گستری الطاف و عنایات خدیو
دشمن گداز دوست نواز آن زخمها بالتدایم گرائید نیش بنوش
جراحات بر راحت مبدل گردید القصه بعد از وقوع فتح و ظفر
شهنشاه سوید دین پرور دمت نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز
برآورده سجدات شکر آلهی و سپاس الطاف نامتناهی بتقدیم رسانیدند
و لوای غلبه و فیروزی باوج حشمت و بهروزی افراخته و نوای
کوس فتح و گورکه شادیانه مانند صیت اقبال و طنطنه جلال
خویش بلندی گرا ساخته قرین بخت فیروز و طالع دشمن سوژ
بدولتخانه مختصری که در جنگ همراه بود و باشا و والا در موضع
لشکرگاه غنیمت برپا کرده بودند نزول اجلال نمودند و آنجا با ملازمان
و کاب نصرت و مجاهدان جنود دولت نماز ظهر بجماعت گزارده بعد
از ادای فرض و سنت شکرانه این موهبت کبری را از روی نیاز
دوگانه ادا کردند و مراد بخش اینجا بعر بساط بوس رسیده تسلیم
مبارکباد فتح نمود و دینی سنگه بندیده را که با خود بسده سنیه آورده
بود از میامن مراحم پادشاهانه التماس عفو و تصیرش کرده بدولت

هزار خانى و اضافۀ پانصد دود سوار بمنصب دود هزارى پانصد
 سوار و محمد بيگ خوشكى بـخطاب دیندار خانى و اضافۀ پانصدى
 دود سوار بمنصب دود هزارى پانصد سوار و مرتضى خان بمرحمت
 فيل و اسب و از اصل و اضافۀ بمنصب دود هزارى پانصد سوار
 و احمد خوشكى بـخطاب اخلاصخانى و اضافۀ پانصدى دود سوار
 بمنصب دود هزارى پانصد سوار و حميد كاكـر بـخطاب كاكـرخانى
 و مسعود منگلى بـخطاب منگلى خانى و احمد بيگ ميرتوزك
 بـخطاب ذوالقدر خانى و اسماعيل نيازى بـعطای علم و خطاب
 خانى و مير ابو الفضل معمورى بـخطاب معمور خانى و اضافۀ
 پانصدى دود سوار بمنصب هزار و پانصدى پانصد سوار و حميد
الدين بـخطاب خانه زاد خانى و مير عيسى ولد اسلام خان بـخطاب
 همت خانى و عطای خلعت و اسب و منصب دود هزارى دود
 سوار و شيخ عبد العزيز بـعنايت خلعت و اسب و خطاب خانى
 سر بلند گشته و خواجه كلان بـخدمت ديوانى صوبۀ مالوه معين
 گشته بـخطاب كفايت خانى و مرحمت خلعت و اسب و باضافۀ
 سيصدى دود و پنجاه سوار بمنصب هزارى دود سوار سرافراز
 شده و عالم سنگه زميندار گذر كه در وقت دولت زمين بوس
 دريافته بود بـخطاب راجگى و عطای خلعت فاخره و اسب و فيل
 با سازنقره و شمشير و كمربخچر و جديغه و مرغ و گوشواره مراريد مشمول
 مراحم گوناگون گشته رخصت وطن يافت كه همراه كفايت خان
 بمراسم خدمت دولت خواهى قيام نمايد و سويستگه زميندار
 كالى بهيت بـعنايت خلعت و اسب و دهكدهكى مرغ و امرنگه

عنایت طوغ و نقاره و یک زنجیر نیل و میر ضیاء الدین حسین که
 سابق بخطاب همت خانی نامور شده بود بخطاب اسلام خانی و
 مرحمت اسپ و انعام چهار هزار روپیه باضافه پانصدی پانصد
 سوار بمنصب سه هزاری و پانصدی هزار و پانصد سوار و بهادر خان
 بعنایت اسپ و علم و ذو الفقار خان بعتاء خلعت و اسپ سرافراز
 خان بمرحمت اسپ و نیل و غازی بیجا پوری بخطاب زندوله خانی
 و باضافه هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار سوار و کار طلب خان
 باضافه هزاری هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار سوار
 از انجمله هزار سوار دو اسپه و سه اسپه و عابد خان باضافه هزاری دو صد
 سوار بمنصب چهار هزاری هفتصد سوار و شجاع خان ولد خانخانان
 بهادر سپه سالار بعنایت خلعت و اسپ و باضافه هزاری هزار سوار
 بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و عبد الرحمن بیجا پوری بخطاب
 شرزه خانی و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزاری
 هزار و پانصد سوار و الهام الله ولد رشید خان انصاری بخطاب پدر
 خویش و مرحمت خلعت و علم و باضافه هزاری پانصد سوار
 بمنصب سه هزاری سه هزار سوار ازان جمله پانصد سوار دو اسپه
 و سه اسپه و راجه اندرمن دهن دیرہ بعتای نقاره و علم و دیبی سنگه
 بندیلہ بمرحمت خلعت و اسپ و لودیک خان بعنایت اسپ و نقاره
 و علم و فتح روپیلہ بخطاب فتح جنگ خانی و مکرمیت نقاره و
 علم و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصد سوار و اسمعیل
 خوشگمی بخطاب جانباز خانی و عطاء علم و اضافہ پانصدی
 صد سوار بمنصب دو هزاری ششصد سوار و کمال لودی بخطاب

بجائی دیگر چون گرفتاری قرار • که تخت شهری میکشد انتظار
 و درین ایام نصرخان واد خاندوران بهادر مرحوم که بحراست قلعه
 راسین قیام داشت و یربلغ جهان مطاع بطلب او صادر شده بود
 جبهه ساری عقبه عبودیت گشته بعنایت خلعت خاص و اسب
 و فیل و خطاب والی خاندورانی مشمول عواطف خسروانی گردید
 و بعد از وصول رأیت ظفر نگار بگوالدار چون بی شکوه فتنه پزوه
 با لشکری انبوه چنانچه رقمزد کنگ بیان خواهد شد دهولپور آمده
 بانواع تدبیرات و لطایف حیل در منع عبور موکب جلال از آب
چنبل میکوشید و اکثر گذرهای مشهور و مقرر را ضبط کرده به بستن
 مورچال و نصب ادوات توپخانه استحکام تام داده بود لاجرم رای
 عالم آرای حضرت شاهنشاهی بعد از اطلاع بر اینمعنی پرتو اهتمام
 و توجه بر تحقیق گذر و تدبیر عبور از دریای مزبور افکند و از آنجا که
 آن خاقان موید دین پرور را همواره خضر توفیق در هر طریق راهبر
 است بعد از استکشاف و تفحص از زمینداران آن بوم و بر بظهور
 پیوست که گذر بهدوریه که از سمت گوالدار بر دست راست دهولپور
 بمسافت بیست کروه واقعت پدایاب قابل عبور موکب ظفر ایاب
 است و چون عساکر منصور هنوز از گذر آب دور و گذر مذکور غیر
 مشهور است بی شکوه بخیرد منور از کوتاه بینی تا حال بضبط
 و محافظت آن نپرداخته بنابراین روز دیگر که جنود ظفر اعلام آنجا
 مقام داشت خدیو جهان خانخانان بهادر سده سالار و ذو الفقار خان

زمیندار نوروز بمکرمت خلعت واسپ و شمشیر و چینت بندیده
 عطای اسپ و خلعت مباحی گشته و دولت افغان بمنصب هزاری
 و پانصد سوار سرافراز دولت بندگی گردید و همچنین دیگر زمینداران
مالوه مورد عنایات و مطرح التفات بادشاهانه شدند و بسیاری از
 بندهای آستان سلطنت و ملتزمان ركب دولت باضافه منصب
 و عطایای مزید از اسپ و نیل و شمشیر و سپر و نقاره و علم مطرح
 انظار فضل و کرم گردیدند و از گروهی که بر همنوئی بخت و
 دلالت توفیق از خیل مخالف جدا شده باستلام عتبه جلال کامیاب
 گشته بودند مخلصخان خلف منصور حاجی بخطاب یکه تازخانی
 و منصب سه هزار و پانصد سوار و عطای خلعت و اسپ
 و انعام بیست هزار روپیه و سیف الدین محمود معروف بقدر الله
 ولد تربیت خان مرحوم بمرحمت خلعت و خطاب سیف خانی و
 منصب هزار و پانصدی هفصد سوار و مسعود یادگار نبدیره احمد بیگخان
 مغفور بمکرمت خلعت و اسپ و بخطاب جد خویش احد بیگ
 خانی و منصب هزار و پانصدی شش صد سوار و محمد مقیم ولد شاه
 بیگخان بعنایت خلعت و خطاب مقیم خانی و منصب هزار و پانصد
 سوار نوازش یافتند بالجمله گیتی خدیو موید منصور پیش از سه مقام
 در ظاهر بلده اوچین بیست و هفتم رجب ترین دولت دارین از آنجا
 نهضت نموده به بیست و هشت کوچ و سه مقام بیست و هشتم
شعبان حدود گوالیار را از فر و صول همایون زینت پذیر ساختند
 و در جنب بلده مذکور خیمای نزول برافراختند • • • نظم •
 چو جذب شهنشاہیش میکشید • نیازست خالی اقامت گزید

ا

۲) ۲۷

۲۸

و فصل تابستان نزدیک رسیده و اطباء از خوف عود مرض گذرانیدن
 موسم گرما را دران مقرر دولت که هوايش بمراتب گرمتر از هوای
 دارالخلافه شاهجهان آباد و منازل و عمارت دولتیخانه اش از حیثیت
 وسعت و فضا و نزهت و صفا دون مرتبه عمارات آن خطه فیض
 بنیاد است تجویز نمی نمودند لهذا آنحضرت را عزم معاودت بهوی
 دارالخلافه که بمزیت روح هوا در تابستان و وفور طراوت و نصارت
 باغ و بهتان و تسلسل نهر کوثر مثال و ترویج هبوب شمال و وسعت
 مساکن دایمگیر و نزهت اماکن فردوس نظیر از اکثر بلاد و امصار
 امتیاز دارد از خاطر مقدس سربرزده و این اراده مصمم گشته و
 بی شکوه اگرچه اینمعنی را منافی مطالب دور از کار و ضد خیال
 و پندار خود میدانست و راضی بنهضت الویله مسعود از آن معتقد
 دولت نبود اما چون طبع مبارک حضرت اعلی را بغیریت این
 حرکت بسیار مایل دید و نیز از کمال سفاقت بنوشهای لاف آمیز
 راجه جسونت سنگه که بدعویهای بلند و تعهدات ناپسند غرور افزای
 او بود خاطر جمع نبوده چنان می پنداشت که او با لشکری که همراه
 دارد سد راه موکب ظفر پناه می تواند شد لاجرم بنهضت و ایات جلال
 ازان مرکز سلطنت تن در داد و حضرت اعلی هژدهم رجب که بیست
 و دوم آن محاربه عساکر نصرت پیرا با راجه جسونت سنگه ضلالت
 گرا در ارجین روی داد ازان خطه دولت بنیاد متوجه دارالخلافه
 شاهجهان آباد گشتند و دوم شعبان که زیات عالیات آنحضرت
 بمعتقر خلافت نزدیک رسیده موضع بلوچ پور مخیم نزل اردوی
 همایون بود رستم بیگ گرز بردار و هائی بیگ یساول که از پیشگاه

وصف شکنجان را با مبارزان توپخانه و جمعی دیگر از بندهای
جانسپار تعیین فرمودند که بر جناح استعجال روان گشته بآن گذر
از آب بگذرند و تا وصول رایست اقبال آنها از تصرف مخالفان
بد سگال صیانت نمایند بموجب فرمان واجب الاذعان بندهای
اخلاص نشان توسن همت بسان برق آتش عمان کرده صباح آن که
^{۳۵} *شاه* سلج شعبان بود بکنار چندل رسیدند و بی توقف و درنگ چون
باد از آب گذشته آنطرف منزل گزیدند و در همین روز گیتی خدیو
فیروز مند از گوالیار نهضت نمودند پدایمردمی همت بلند و عزیمت
آسمان پیوند بدو منزل طی آن مسافت بعید کرده روز دیگر که غره
ماه مبارک رمضان بود قرین تایید آسمانی از آب مذکور عبور
فرمودند و عساکر نصرت اثر و نهنگان دریای فتح و ظفر فوج فوج
مانند موج بسهولت از آب گذشته آنروی آب چندل از فیض نزل
اشرف مهبط انوار عز و شرف کردند چون سر رشته کلام در نگارش
مآثر اقبال شهنشاه خورشید قدر گردون احتشام باینجا رسید
بحسب اقتضای مقام ذکر شمه از احوال حضرت اعلی و مراتب
کوته اندیشی و فتنه پزوهی بی شکوه بعد از اجتماع خبر انبزام راجه
جسونت سنگه از اولیای دولت در فواید اوجین که مقدمه شکست
کار آن بی بهره سعادت دارین بود ضرور مینماید و کلک حقایق
نگار بطریق اجمال چنین پرده از جمال شاهد مقال میکشاید که -
حضرت اعلی را اگرچه در معتبر الخلافت اکبر آباد فی الجملة صحتی
و حقیقتی در کوفت بهمرسید لیکن چون هنوز بکلیه آن عارضه مندوع
نگشته بقیه آن آزار بحال و ضعف و فتور قوی در مرتبه کمال بود

۱ رستم

کشود و مجموع توپخانه و فیلان جنگی کوه پیکر را ضمیمه مامان
نبرد و علاوه شوکت لشکر ساخته کله گوشه نخوت و غرور بر فرق پندار
کج گذاشت و دامن فتنه بر میان زده همت بر استیصال خود
گماشت • نظم •

زبیدانسی در دماغش فقاد • هوایی که داد آخرش سر بباد
مرش را چو مودای افسر گرفت • در گنج بکشد و لشکر گرفت
بجمع همه زر پریشان نمود • پریشانی خویش مامان نمود
و از جمله کارهای ناصوابی که دران ایام ازان بلخورد بد فرجام بظهور
پیوست دستگیر ماختن محمد امین خان خلف الصدق زبده امرای
عظام معظم خان بود بی صدور جرم و تقصیری •

ذکر مجملی از منشای این قضیه آنکه خدیو جهانستان پس
از تسخیر ظفر آباد و کلیان و مراجعت از مهم بلیچا پور که بمعانددت
و بد اندیشی بی شکوه خاطر خواه صورت نه بدست عمده السلطنة
القاهرة معظم خان را با بعضی از انواع بادشاهی برای تحصیل مبلغ
صد لک روپیه پیشکش عادلخان که بشکرانگ مراجعت موکب اقبال
بقبول آن منت پذیرشده بود در حدود بلیچا پور گذاشته بودند و بعد
از آنکه هم بافساد آن فتنه پژوه که در خلل و شکست اینکار سعی
بود و خطوط مبني براغوا و اضلال بعادلخان و ارکان دولت بلیچا پور می
نوشت این مطلب نیز صورت دلخواه نیانده در عقد تعویق انداخته
و حضرت اعلی که دران ایام چندان اختیاری در امور دولت و
جهانبانی نداشتند بمبالغه التماس آن ناقص خرد خان مذکور را
بحضور طلبیدند آن عمده السلطنة بظاہر فرمان همایون آن حضرت

سلطنت نزد راجه جسونت سنگه رفته بودند معارفت نموده خبر
 انہزام آن مقامات شعار و توجه خدیو کامگار بعزم ملازمت حضرت اعلیٰ
 رسانیدند بی شکوہ از استماع این خبر مغلوب سلطان رعب و هراس
 گشته و سر رشته رای و تدبیر از کف فرو ہشتم عزیمت رجعت
 قہقری بمستقر الخلافت اکبر آباد نمود و حضرت اعلیٰ را کہ اصلہ
 راضی باین معنی نبودند و کمال اہتکشاف از برگشتن اظہار
 میفرمودند بمبالغہ و الحاح تمام و تمہید مقدمات غرض آمیز
 فساد انجام بارتکاب معارفت مضطر ساختہ عنان ارادہ آنحضرت از
 رفتن شاہجہان آباد بصوب مقصد خود تافت و موکب مسعود
 بادشاہی از بلوچ پور رایت مراجعت بجانب اکبر آباد انراختہ
 س ۹ نہم ماہ مذکور پرتو وصول بآن مرکز خلافت انگذد و بی شکوہ بجمع
 سپاہ و لشکر و سر انجام اسباب نبرد و پیکار پرداختہ جمیع امراء و
 منصبداران بادشاہی را کہ طلبیدن آنها از صوابجات و محال فوجداری
 و جاگیر ممکن بود بسد سلطنت طلبید و در تعلیلہ خواطر و تسخیر
 قلوب آنها کوشیدہ ہمہ را با خود متفق و ہمدستان ساخت و امراء
 و عمدہای حضور و سایر ملازمان پایہ سریر خلافت را بہ چرب و نرمی
 و ملامت و نوید احسان و رعایت مستمال گردانیدہ رایت استبداد
 بقصد نفوذ و فساد بر افراخت و در اذک فرصتی از بندہای
 عتبہ سلطنت و سپاہ قدیم و جدید خود حشری انبوه و لشکری
 بدشمار کہ قریب شصت ہزار سوار بود فراہم آوردہ از اسلحہ و اثوات
 قور خانہ بادشاہی چندانکہ خواست بر لشکریان قسمت نمود و سر
 بخود رائی و شورش افزائی بر آوردہ دست بانواع اسراف و تبذیر

اصلا راضی نبودند و نمیخواستند که بدست سعی خویش اسباب
 خذلان و ادبار آماده کرده تیشه بر پای بخت و دولت خود زند از بلجیت
 پیوسته در خلال این اوقات بمقتضای صلاح اندیشی و خیرسگالی
 بنصایح هدایت پیرا آن جاهل خمران مآب را رهنمون طریق
 عاقبت و مواب بودند هر چند افسوس سوعظت و پند برو دمیده آن
 لجاجت کیش را بصلح و صلاح که سرمایه نجات و فلاح او بود ترغیب
 مینمودند درو تاثیر نمیکرد و از آنجا که روز اقبالش بشام ادبار رسیده
 اراده ازلی به بر کردن ریشه حشمت آن نهال بی ثمر گلشن وجود
 تعلق گرفته بود بهیچوجه از اراده لشکر کشی و چه آرائی باز نمی
 آمد و چون حضرت اعلی را درین ایام سر رشته اختیار و اقتدار از
 کف رفته بر منع و زجرش قادر نبودند ناچار تن باراده او درداده
 راه مدارا پیمودند و آن فتنه گرای تبه رای عزیمت ناصواب خود
 مصمم نموده شانزدهم شعبان موافق سیم اردی بهشت خلیل الله
 خان را با قباد خان و راسمگه راتهور و امام قلی و نوری بیگ آغور
 و سایر آغران و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی و داود خان و
 عسکری خان مرداران خود را با جوقی از سپاه خویش برهم منقلای
 پیشتر رخصت نمود که رفته در دهلیپور تا رسیدن او اقامت نمایند
 و گذرهای آب چنبل را بقید ضبط آورده محافظت کنند و خود
 نیز با سپهر شکوه پسر کهتر خویش و سایر انواج و عساکر و توپخانه
 و سامان و انر بیست و پنج ماه مذکور مطابق هشتم خرداد از
 اکبر آباد بر آمده به پنج منزل بدهلیپور رسید و چند روز آنجا اقامت
 گزیده بدالالت زمینداران آن سرز و بوم بتحقیق و ضبط گذرهای

مجلس ۱۶
 ۲۵.۱۰.۲۵

مجلس ۲۵
 ۲۵.۱۰.۲۵

با بقیه لشکرها ازان حدود برخاسته باورنگ آباد فیض بنیاد آمد
 که از آنجا با عساکر منصور روانه دربار جهانمادر گردید چون این معنی
 دران هنگام مذاکره مصالحت دولت قاهره و باعث خیرگی دکنیان
 فتنه جو بود خدیو زمان آنخان بلند مکن را که از عزیمت رفتن
 به پیچوجه تقاعد نمی نمود بنابر مصالح ملکی و مقتضیات جهان
 داری بالضرورة دستگیر کرده در دکن نگاهداشتند بی شکوه بعد از
 اطلاع بر این معنی از بد اندیشی و بدگمانی ایندمقدمه را بر سازش
 و اتفاق معظم خان با خاقان جهان و تمهید و توطئه آن عمده نوئیذیان
 محمول داشته مقدمات وحشت انگیز خاطر نشان حضرت اعلی
 نمود و محمد امین خان خلف او را که در انوقت خدمت میر
 بخشگیر می بارگاه خلافت باو مفوض بود متهم بامور غیر واقع ساخته
 اذن گرفتارش گرفت و او را بخانه خود طلبیده دستگیر کرد بعد از
 سه چهار روز که در قید بود حقیقت حال و صورت بیگناهی خان
 مذکور بر خاطر ملکوت ناظر اعلی حضرت لایح و ظاهر شده او را از
 قید بی شکوه رهانیدند بالجمله حضرت اعلی را چون زور بازوی
 اقبال بلند و نیروی همت ارجمند حضرت شاهنشاهی کماهی بر
 خاطر روشن پرتو افکن بود و به یقین میدانستند که آن بیجوهر
 ناقص خرد را از ارتکاب ستم و آدیز با آن خدیو موفق مویید جز
 مآل بد و نکال ابد حاصلی نخواهد بود لاجرم به افرورختن نیران
 قتال و افرارختن لوی جدال که آن تبه کار فساد اندیش پیش
 گرفته بود و ازان کینه جوئی و فتنه گزینی در مرآت پیش بینی آن
 حضرت چهره سوء هاقبت و خامت خاتمیت او جلوه ظهور می نمود

و فساد در عین عورت گرما و شدت حرارت هوا خواهند شد که تجشم حرکت نموده از راه دریا شرف قدوم بآن لشکرگاه ارزانی دارند و بمیامن تدبیر و لطایف دانش سد باب جدال و قتل نموده بمایمت و مصالحت دفع آن منازعت نمایند و باین عزم صواب پیشخانه بدرون فرستاده حکم فرمودند که در میان هر دو لشکر مرادفات جلال باوج رفعت برافرازند و خود نیز متعاقب اراده هواری داشتند بی شکوه خذلان پژوه چون بنهضت مسعود آنحضرت که باعث فتح باب مصالحت میدانست راضی نبود و طبع نعام اندیش او از تبه رانی و فتنه گرایی تجویز صلیح نمی نمود به فزون حیل و انصون در تاخیر و تعویق عزیمت همایون کوشیده در ارتکاب جنگ و پیکار تعجیل نمود و از باطل ستیزی و بخردی ابواب نکال ایمنی و ادبار سرمدی بروی روزگار خود کشود چنانچه بتفصیل مرقوم خاصه حقایق نگار میگردد *

ذکر محاربه عساکر منصور نزدیک بمستقر الخلافت

اکبر آباد با بی شکوه بی خرد مغرور و هزیمت

یافتن او از جنود اقبال و گریختن بجانب

دهلی و از انجا به لاهور و وقوع مقدمات دیگر

سمحان الله یکی از یو العجیبهای قدرت جهان آفرین و شگرف

کاریهای مشیت قادر حکمت آئین در سلسله آفرینش و کارخانه ایجاد

و تکوین اینصفت که از دودمان سلطنت و سروری ناخلف بی جوهری

را که در بندو نظرت از پیرایه دولت و بختمندی و سرمایه سعادت

آن آب پرداخت و هرجا مظنه امکان عبور پدایاب بود جمعی به بند و بست و محافظت آن معین ساخت و چون انتظار رسیدن سلیمان شکوه مهین نا خلف خود و لشکرهای که همراهش بودند و درینوقت بموجب طلب او از آنجا برگشته به تعجیل می آمدند داشت بصواب دید رای ناقص همت برآن گماشت که یکچند باین عنوان سد راه موکب ظفر پناه گشته در صف آرائی و کارزار دفع الوقت نماید تا آن لشکرها نیز بار پیوند و ازینمعنی غافل بود که موکب دولت و جیش نصرتی که قهرمان تایید آنرا حالار و جنود مسعود توفیق رفیق و مددگار باشد گوه و دریا سد راهش نشود و هیچ چاره و تدبیر عایق صولت و استیلائی آن نکردد القصه بعد از اجتماع خبر عبور موکب منصور بآن چستی و چالاکئی از آب مذکور که فوق تصور او بود ازان رهنمائی بخت و تیز دستی اقبال مورد رعب و هراس و دست خوش اندیشه و وسواس گشته و لشکرها را یکجا فراهم آورده با دلی خایف و خاطری اندیشناک ناچار از دهولپور متوجه مقابله عساکر گوردون مآثر گردید و در موضع راجپوره که ده گروهی اکبر آباد مت نزدیک بکنار آب جون زمینی برای جنگت خوش کرده مخیم نزول ساخت و بتوزک لشکر و ترتیب افواج پرداخت و درین اوقات نیز هر چند اعلی حضرت از راه ترحم بحال آن بی دولت بد مآل مذاشیر نصایح آمیز مبني بر تاکید مراتب صلح و سازگاری و مشعر باجتناب از جنگ و ستیز کاری باز میفرمادند بهلچوجه از اراده ناصواب خویش باز نمی آمد تا آنکه آن حضرت با وجود کمال ضعف و بقیه کوفت بقصد اطفای نایره فتنه

دست قدرت بیچون باشد به تمامی ایام و تدریج شهر و اعوام
سمت ظهور یافته و تکمیل صفات جلال و جمال مستعد عروج بر
معارج عظمت و استقلال گردد مصداق مقدمه اولی صورت و خامت
حال بی شکوه خسران مآل است و نظیر تقریر اخیر کیفیت
بهروزی طالع این خدیو جهانستان عالمگیر که کمال حکمت ایزدی
بجهت تمهید و توطئه دولت ابدی و تکمیل اسباب سعادت
سرمدی او روزی چند آن نا قابل دولت و سزادار ادبار را برگرد آمدن
موانع غرور و پندار امتحان نموده حقیقت نا قابلی و بحاصلش
برخلق و جهان آشکار ساخت و چون هنگام آن رسید که خورشید جهان
افروز سلطنت این صهر سپهر حشمت و جلال از اوج کمال تیغ کشیده
بارقه نور ظهورش عالمگیر شود اسباب نکال و استیصال آن تیره بخت
برگشته اقبال را هم از افعال و اعمال نگوهیدند او سامان نموده نخل
دولت و نهال شوکتش که جز فساد ملک و سلطنت ثمری نداشت
از بیخ و بن بر انداخت چنانچه مراتب تبه کاریهای او که موجب
زوال و ادبارش بود بقفصیل از مقدمات گذشته بر ساحت ظهور بر تو
امکن گشته و بتجدید از ارتکاب سنیز و پیکار با این دست پرورد لطف
آوردگار حقیقت فساد رای و سوء کردارش روشن و مبرهن میگرد
تبیین این مقال آنکه بعد از عبور موکب نصرت نشان در غره ماه
مبارک رمضان از آب چنبل شهنشاه مالک رقاب دو روز درین روزی
آب بجهت ترفیه حیا و لشکریان که مسافتی بعید پیموده بودند
مقام نمودند و چون خبر پیش آمدن بی شکوه از دهلیوز بعزم
مقابله عساکر منصور بمسامع همایون رسید چهارم رمضان از ساحل

و نیک اخترى بى بهره آفریده شایستگی رتبه شصت و برترى
در ندیده باشد بر وفق تقدیر مصلحت پیرای او روزگار از بازپچه
کارى چند روزى بطریق عاریت بلباس ایبت و کامگرى آراسته در
نظر کوتاه نظران انجمن صورت و مجاز که از غلط اندازی و لعبت
بازی دهر نیرنگ ساز غافل اند بعنوان دولت و بختیاری جلوه دهد
و توسن ایام از راه فریب گامی چند بر وفق خواهش و کلم او
گردیده نعل و ازگون زند تا کیفیت باد جا و دولت که محک آزمایش
جوهر فطرت است سبب ظهور بى مایگی استعداد و فروبایگی
قابلیتش گشته آثار بیدولتی و دواعی ادبار که بمقتضای سرشت
و مضمون سرنوشت او باشد بمنصف بروز و شهود آید و بر اهل روزگار
که ظاهر بیدان کار خانه حکمت آفریدگار اند جوهر بیجوهری او
جلوه ظهور نماید و برخلاف این نسبت سمت سنیه آلهی برین رفته
که سعادت مند نیک اخترى را که در ازل آزال رقم سعادت و قبول بر
پیشانی بخت و ناصیه اقبال او کشیده استعداد رتبه والی سلطنت
و جهانبانی و اسحقاق مرتبه عظمی خلقت و کشور ستانی بخشیده
باشد بمقتضای حکمت کامله مدتی نقاب تعویق و تاخیر بر
جمال دولت عالمگیرش فرو هشته آن دست پرورد تایید خویش
را از روی تربیت خاص روزی چند سیر مدارج اطوار کمال و تماشای
غرایب اسرار کارخانه کبریا و جلال فرماید و پست و بلند روزگار و نشیب
و فراز صورت و معنی پهای تجربه و دانش او پدموده دل هوشمند
و فطرت ارجمندش را شناسای بدایع صنایع و مراتب آفرینش نماید
تا جلایل هم و فضایل شیم که در ذات همایونش ودیعت نهاده

مصلحت دیدند و تا شب انتظار حرکت غنیم کشیدند و چون اثر
جذبشی ازان جیش فتنه ظاهر نشد و آن روز جنگ بتعویق افتاد
حکم جهان مطاع بنغان پیوست که جنود قاهره همانجا منزل نموده
خیمها بر پا کنند و مورچالها بجهت خبرداری و کشک لشکر بر
دور معسکر تقسیم نموده شرایط محافظت بجای آورند و آن شب
بفرمان معلی سران و سپهداران لشکر منصور بلوازم احتیاط و بیداری
و مراسم تیقظ و هوشیاری قیام ورزیده و دیده بخت و دولت
بخواب غفلت نسپرده تا صبحگاه از مشاهده گردن سپاه انجم و
تماشای توزک و آراستگی جنود کواکب تمهید فوج آرائی و معرکه
پیرائی مینمودند و منتظر طلوع صبح نصرت و اقبال از مطلع عون
عزایت ذر الجلال بودند و صبحگاه که مویک عالم افروز اورنگ نشین
خطه روز با بخت فیروز و طالع ظلمت سوز بتوزک و آراستگی
لایق از منزلگاه مشرق برآمده سمند عزیمت بمیدان آسمان تاخت
و با لشکر عالمگیر نور و ضیا که بتازگی از پیکار هندوی شب تیره
لوا پرداخته بود رایت ارتفاع بصوب دار اخلافت گردون برافراخت
شهشاه عدو بند دشمن گداز باهتزاز عساکر ظفر طراز فرمان داده
بترتیب و تسویه افواج بحر امواج پرداختند و حکم قهرمان جلال
صادر شد که توپخانه همایون را پیش برده مهدای عدو موزی
و آتش افروزی دارند و باشاره والا فیلان مست جنگی کوه ثوان بانواع
کجیم و جوشن و برگستوان اراسته گشته اقسام اسلحه و ادوات حرب
بر خرطوم پیکر خصم افکن شان تعبیه شد و آن عریده جوان صف
شکن که هریک نمودار کوه آهن بود جا بجای در صفوف اقبال از

چنگل مرتحل شده مه کوچ متواتر فرموده ششم ماه مبارک نزدیک
 بلشکر آن فتنه پیروزه رسیدند و بغاصه یک و نیم گروه از محل اقامت
 او توقف ورزیدند تا کیفیت حال جنود مخالف و حقیقت عزیمت
 آن فساد کیشان معلوم رای جهان آرای گردد بی شکوه در همین
 روز بعد از اطلاع بر قرب وصول موکب نصرت لوا ترتیب افواج و
 تسویه صفوف نموده با عساکر ادبار بعزم جنگ و پیکار سوار شد و
 از اردو و نگاه خویش قدری راه پیش آمده یسال بسته ایستاد لیکن
 از هیبت جلالت فروشان و نهیب دورباش شکوه خدیو جهان از آنجا
 قدم جرأت پیش نگذاشته تمام روز از کمال اندیشه و بیم با افواج
 خود که همه مسلح شده بودند دران هوای سوزان و میدان شعله خیز
 پسر برده لشکریان را تعذیبی عظیم کرد چنانچه جمعی کثیر از غلبه
 گرما و فرط تشنگی و قلت آب بسراب عدم رسیدند و پیمانۀ هلاک
 در کشیدند و هنگام غروب آفتاب که شام ادبارش نزدیک رسیده بود
 رخ از عرصه مقابله تافته بمنزلگاه خویش معاودت نمود روشن ضمیران
 بیدار دل اینمعنی را نشان برگشتگی بخت و حشمتش دانستند
 و شگون فرار و ادبار آن رسیده اختر تیره روزگار گرفته فال نصرت و
 فیروزی این فرازند؛ لواء دولت و بهروزی زدند و چون آن روز
 موکب ظفر مآب در عین شدت گرما و سوزش آفتاب با وجود قلت آب
 پنج گروه طی مسافت نموده بود و صفوف مخالف از جای خود
 حرکت نکرده قدم جرأت پیش نگذاشت لا جرم شهنشاہ دانش
 آئین باقتضای رای دور بین و صوابدید دولتخواهان اخلاص گزین
 حرکت لشکر فیروزی اثر پیشتر مناسب ندانسته همانجا توقف

و زندوله خان و فتح جنگخان و جانبداز خان خوشبختی و سید منصور
 خان و رکناخته سنگه و اتپور و کیسری سنگه بهورتیه و منکلیخان و عنایت
 بیجاپوری و بازید غرزی افغان و گروهی دیگر از مردان مرد و نهنگان
 عرصه نبرد با او معین گشتند و بهادر خان با جوتی از بهادران مدوی
 جانفشان مثل سید دلاورخان و عزبرخان و هادیداد خان و سوبهکرن
 بذلیه و کالی افغان و هزار و پانصد سوار از بندهای منصبدار طرح
 دست راست قرار یافت و خان دوزان با نوجوی از دلبران رزم جو در
 دست چپ طرح شد و خواجه عبید الله قرازل بیگی با عبد الله
 خان سرای و دولت بیگ برادرش و بهرام ولد قزلباش خان و
 گروهی دیگر از بندهای کار طلب اخلاص شعار و جمعی از قراولان
 و عمله شکار بموجب فرمان به قراولی کمر همت بر میدان پردانی
 بستند و خدیو جهان ستان با فر فریدون و حشمت جمشید بر مقال
 رخشنده اختر و تابنده خورشید بر سپهر جلالت و فلک رفعت
 یعنی تخت فیل کوه پیکر آسمان منظر جایی گرفته فروغ بخش
 عرصه کارزار گردیدند و بادشاهزاده نیک اختر خجسته شیم محمد
 اعظم را دران اوج برتری و اعتلا در خدمت والا جای داده قول
 همایون را بفر وجود اشرف زینت بخشیدند و مرتضی خان و
 اصالتخان و دیندار خان و مخلص خان و قلیچ خان و ذوالفقارخان
 و ساداتخان و سزاوار خان و غیرتخان و منعم خان و یکه تاز خان و
 اورنگخان و مقیم خان و دولتمند خان دکنی و خواجه حسن ده

اعیان سلطنت و صلابت موکب گردن حشمت گردید و مهین شعبه
 دوحه سلطنت گرامی ثمر نهال خلافت بادشاهزاده عالی نژاد
 محمد سلطان را با خانخانان بهادر سپه سالار هراول جود نصرت
 شعار نموده جمعی از بندهای ثابت قدم جان سپار مثل سید مظفر
 خان باره و شجاعخان ولد خانخانان بهادر و لودخان و پردخان
 و اخلاصخان و تهور خان و رشید خان و خواصخان و زبردستان و
 احمد بیگ خان و معمور خان و سید نصیر الدین دکنی و جمال
 بنجا پوری و قادر داد خان و عبد الباقی انصاری و غایت افغان
 با ایشان معین شدند و ذو الفقار خان و صف شکنخان را فرمان
 شد که هر کدام با توپخانه که باهتمام او بود در پیش صف هراول
 قرار گرفته آماده خصم افگنی و دشمن شکنی گردد و سرداری برنغار
 نامزد گرامی گوهر محیط ایهت و نامداری تابان اختر سپهر عظمت
 و کامکاری بادشاهزاده ارجمند سعادت توام محمد اعظم نموده سپاه
 و حشم ایشانرا با اسلام خان و اعظم خان و خانزمان و مختار خان و کار
 طلبخان و سیفخان و هوشدار خان و همت خان و راجه اندرمن
 دهندیره و راجه سازنگدهر و چندت بدبیل و بهگونت سنگه هاده و
 سید حسن و اسمعیل خان نیازی و غیرت بیگ و محمد صادق و
 نعمت الله ولد حسام الدین خان و ابو مسلم و کرن کچھی و ممبریز
 مهمند و جمعی دیگر از مردان کار و دلیران عرصه کارزار دران طرف
 تعیین فرمودند و مراد بخش را با توج و سپاه او در جرنغار موکب
 نصرت آثار حکم صف آرانی شد و سرداری التمش بعده نوئیندان
 اخلاص مناش شیخ میر مقوض گشت سید میر برادرش و شرزه خان

توپخانه خود را بسرداری برق انداز خان میرآتش خویش از دست راست و توپخانه پادشاهی را که سردار آن حسین بیگ خان بود از طرف چپ در پدش صف لشکر جای داده از امرای عتبه خلافت را و ستر سال هاده را که از راجپوتان عمده هندوستان بمزید شجاعت و دلیری و فنون سرداری و سپاهیگری امتیاز داشت و ثبات قدم و استقلالش در معارک رزم و قتال فرز مسلمان و راجپوت مسلم الثبوت بود با سایر عمدها و رؤساء راجپوتیه مثل راجه روپ سنگه راتهور عم زاد راجه جسونت سنگه که با او هر همسری میخارید و او را بنظر هم چشمی میدید و بیرم دیو میسودیه و گردهر برادر راجه بیتهلداس کور و بهیم پسر راجه مذکور و راجه شیورام گور و دیگر راجپوتان نامی جلالت نشان هراول ساخت و از مردم خود دار و خان قریشی را با زیاده از چهار هزار حوار برگزیده و عسکر خان میر بخشی خویش با سه هزار کس از نوکران عمده و مردم چیده ضمیمه آن فوج گردانید و سرداری برنغار بخلیل الله خان که از عمدهای بارگاه خلافت و میر بخشی لشکر پادشاهی بود مفوض داشته ابراهیم خان خلف علی مردان خان را با دو برادر دیگرش اسمعیل بیگ و اسحاق بیگ و طاهر خان و قباد خان و سایر تورانیان و رام سنگه راتهور و غضنفر خان و سلطان حسین واد اصالتخان مرحوم و میر خان ولد خلیل الله خان و راجه کشن^۵ سنگه تونور و پریتهراج تھانی و دیگر امرا و منصبداران پادشاهی آن در فوج تعیین نمود و پسر

بیدی و میر ابراهیم تور بیگی دآله یار بیگ میر توزک و خانه زان
 خان و شیخ عبد القوی و جمعی دیگر از بندهای خاص درست
 اخلاص بملازمت رکاب فیروزی مآب اختصاص یافتند و از آنجا که
 بارها در معارک و غا و مهالک همجا که آنحضرت با خصوم و اعدا
 صف آرا گشتند بتجربه معلوم خاطر جهان پیرا شده که فتح و ظفر
 بکثرت سپاه و افزونی لشکر نیست بلکه منوط ست بعون نصر و تائید
 آفریدگار و ثبات قدم و استقلال سردار لاجرم از کثرت انواع غنیم
 و افزونی جنود مخالف نیندیشیده دست توکل و توسل بمضمون
 وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ استوار داشتند و بتوزک و آئینی
 که دیده پدر جنگ دیده زمانه و چشم کهنه سوار روزگار در هیچ
 معرکه بکارزار سپهداران و فوج آریان نامدار ندیده و سده سالار
 خیل انجم و صف آرای معارک این سبز طارم مواکب کواکب را
 هرگز بآن ترتیب و آراستگی بمیدان سپهر نکشیده بود لوائی عزیمت
 بسمت مستقر الخلافت که بی شکوه با عساکر ادبار سد راه بود
 بر افراشتند •

• نظم •

بجنبید آن کوه آهن ز جای • جهان پر شد از ناله گرنای

به تندى روان شد سپاه گران • که میگفت دریا نگرده روان

بیشکوه فتنه پزوه صبح همین روز که هفتم ماه مبارک رمضان
 موافق بیستم خرداد بود چون طنطنه اهتزاز مواکب اقبال شنید بالشکر
 آراسته خویش بدستور روز پیش سوار شده بعزم مقابله عساکر
 منصور در سرزمینیکه روز گذشته ایستاده بود صف کشیده ایستاد
 و ترتیب انواع آن سر خیل جیش عناک و فساد بدین نهج بود که

7 Row
20 Khush

لزم الامتثال صادر شد که از توپخانه همایون نیز بهادران جنگجو و
 دلاوران شعله خوار آتش افروز رزم و پیکار کردند بمجرد صدور اشارت
 فیروزی بشارت توپ اندازان و باندان چالاک برق سرعت و تفنگچیان
 خصم افکن رعد سطوت دست باستعمال آلات توپخانه کشوده در دم
 روی هوا از ابر دود تیره شد و نهنگ خون آشام تفنگ باهنگ جان
 دشمنان بی بیدار خروشیدن کرد و محیط آشوب و بلا از موج خون اعدا
 بجوشیدن آمد و نهیب صدای صاعقه توپ و آمد و شد تیر شهاب بان
 زلزله در زمین و زمان افکند و گول و بندوق جان شکار مانند زاله در
 فصل بهار بر فرق مخالفان تیره روزگار باریدن گرفت و از طرفین
 جنگ توپ و تفنگ گرم شده رفته رفته آتش حرب و قتال افروخته
 ترو خرمن عمر اعدای از آسیب برق اجل سوخته تر میگشت
 تا آنکه افواج غنیم نزدیک رسیده از هر دو طرف تیغ تیز و شمشیر خون
 ریز بقصد پیکار علم گردید و کار ستیز از قاصت فتنه انگیز سفیان بالا گرفت
 و زره چشمک زن فاوک بلا و سر گوشی کمان با حادثه بر ملا شد
 پیغام اجل از زبان تیغ بتصریح انجامید و راز سر بسته مرگ از
 تقریر سفیر تیر با فاش پیوست •

• نظم •

بلا باز هنگامه آرامی شد • دگر سیل خون دشت پیمای شد

سپاه از دو مو تیغ درهم نهاد • زره دیده از بیم برهم نهاد

و چون غار لشکر مخالف که سرداران سپهر بی شکوه و رستمخان بودند
 شوخی و خیرگی نموده نخست رو بروی توپخانه همایون بقدم
 جسارت حمله آوردند تفنگچیان برق صولت و شعله خوبان جنود
 دولت پای همت استوار داشته دست بمدافعه کشودند و با آتش

بی شکوه پسر خود را بار ستمخان که بختاب بهادری و فیروز جنگی
نامور و در سلک اعظم امراء معتبر و سپاهی مسلم مقرب بود در
جرفار باز داشته تاسمخان و سربلند خان و سید شیر خان باره
و مالوجی و پرموجی دکنی و سید بهادر بهکری و مها سنگه
به دوریه و عبد النبی خان و سید نجابت و سید منور باره و سید
نور العیان و سید مقبول عالم را با جمیع سادات و اهل جلو و گرز
برادران از بندهای بادشاهی دران فوج معین ساخت و خود با
سه هزار سوار از عمدها و خاصان و مخلصان و مقربان خویش و جمعی
از مردم بادشاهی مثل فیض الله خان و خوشحال بیگ کاشغری در قول
قرار گرفته کفور رام سنگه مهین خلف راجه جی سنگه را با کیرت
سنگه برادرش و شیخ معظم فکچپوری و جمعی از راجپوتان و سید
باهر خان نوکر خود با ده هزار سوار التمش کرد و دو فوج دیگر
بر یمین و یسار قول قرار داده ظفر خان و فیروز میواتی نوکر خویش
را بسرداری فوج میمنه گذاشت و نگاهداشت میسر به بعد فاخر
خان نجم ثانی که بتقرب و مصاحبت او اختصاص داشت گذاشت
القصه بعد از گذشتن یکپاس روز از کوه اندیشی و بلخردی عزیمت
حرب و قتال مصمم کرده بقصد کینه توزی و فتنه اندوزی استقبال
موکب جلال نمود و در منتصف نهار که آفتاب دولت این فرازنده
لوا ای اقبال در اوج کمال و غیر شوکت آن بد اختر تیره روز مشرف
بر زوال بود چون کوکبه موکب ظفر طراز و ماهیچه رایت نصرت
اهتزاز از دور نمایان شد نخست بانداختن بان و توپ و تفنگ نیران
جنگ افروخته هنگامه نبرد گرم ساخت بعد از وقوع این حال یروغ

تا ۶۰

؟ باقر

رستمخان هدف تیر قضا گشته گزیدبان بجنگ اجل داد و سپهر

بی شکوه با بقية السيف روی یفرار نهاد نظم .

گریزان شدید آن گروه دایم . چون خجیر و آهوز غرنده شیر

یکی جبهه امکند تا جان برد . کلاه آن دگر تا سر آسان برد

و از دلاوران فوج برنغار نصرت آتار مید حسن بخش از روی اخلاص

و سعادت مندی مصدر ترددات نمایان شد و میفغان تلاشهای

پداهدیانه نمود و غیرت بیدگ و محمد صادق و ممریز مهمند کوششهای

پسندیده بظهور رسانیده نقد شجاعت و مردی بسکه زخم کامل عیار

ساختند و دارای شکوه فتنه پژوه که از رموز قواعد پیکار و رزم آزمائی

و رسوم و قوانین سرداری و پده آزمائی بهره نداشت از کمال خامی

و بی تجربگی بعد از تیز جلوی رستمخان و سپهر بی شکوه خود

نیز متعاقب آنها با فوج قول و القمش بصرعت تمام روی بروی

توپخانه و هراول لشکر منصور روان شد و هراول خویش را زیر کرده

از توپخانه خود در گذشت و چون به توپخانه همایون نزدیک شد

از بیم آسیب آن دریای آتش زورق طاقش در گرداب اضطراب افتاد

و دیده جنگ ندیده اش از صدمه توپ و تفنگ و بان ترسیده تاب

ثبات نیاورد و از آن سمت منحرف شده بجانب دست راست خود

میل نمود ازینجهت هراول آن خیل ادبار را در ابتدای کار و اول

جنگ و پیکار با هراول لشکر ظفر پیرا که در عقب توپخانه صف

آرا بود اتفاق آویزش نیفتاده با فوج مراد بخش که جرنغار موکب

نصرت شعار بود رو برو شد و خلیل الله خان نیز با پداه برنغار

حمله آورد و جنود اوزبیکه که با او بودند دست جرات بجنگ تیر

پیکار و گرمی کارزار کیفیت کرد ناز در عین مطمح خاک بآن باد
 پیدمایان بی باک نمودند درین اثنا یکی از فیهان سره فوج رستمخان
 بضرب بادلیج از پای در آمد و صدقات جانگزی توپ و تفنگ و بان
 رخنه در بنای ثبات و زلزله در اساس حیثیات آن باطل ستیزان افکند
 و چون دیدند که این طرف از کمال استحکام توپخانه خلل پذیر
 نیست ترک کوشش نموده ناکام عذران ادبار بسمت برنغار موبک
 ظفر شعار تافتند و بفوج بهادر خان که طرح دست راست بود و از
 غایت کار طلبی بسیار پیش رفته بجانب هراول لشکر منصور
 پیوسته بود بر روزه بجنگ و پیکار پرداختند خان مذکور بمداغ
 آنها در آمده آنچه نهایت مرتبه تلاش و سپاهیگری بود بتقدیم
 رسانید و زخمی برداشت و سید دلور خان و هادیدان خان از
 همراهان او قدم جرأت و جلالت افشردند بدلیبری و دلوری چهره
 سعادت بگلگرفته شهادت پیراستند و بعد از زده و خورده بسیار و کشتن
 و کوشش بیشمار چون فوج عظیم بود دفع آنها بسعی این
 گروه صورت نفع بصت و نزدیک بود که پای ثبات و قرار مجاهدان
 فیروز مند لغرش پذیرد درین اثنا اسلامخان با بهادران فوج برنغار
 از جانب یمین در آمده با مخالفان ادبار قرین مردانه و از بجنگ
 و پیکار در آویخت و محمد نوئیذیان اخلاص کفیش سعادت منش شیخ
 میر نیز بانفوج التمش خود را رسانیدند بزور بازی شهامت و
 پودلی و بدلیروی اقبال این مورد تاییدات ازلی سلک جمیعت اعدا
 از هم گسیخت و خاک معرکه بخون بسیاری ازان جسارت کیشان
 بی باک بر آویخت و درین آویزش مردانه و دار و گیر رستمانه

هر لحظه چمن چمن گل زخم بر جگر اعدا میشکفت و بر ضرب دست مبارزان هر لحظه قضا صد اتوبین میگفت تیر مغفر شکاف دلیران خصم انکمن از چار آینه و جوشن چون خطوط شعاع بصر از عینک روشن میگذاشت و انسون حیدله و تدبیر دشمنان گزند سیه مارستان را مانع نمیکشت • • نظم •

زبیداد تیغ جدائی نگوین • سر از تن جدا ماند و تن از کفن دور شمشیر هر جا که میشد علم • چو مقرض میدوخت تیرش بهم جدا با زره دستها سو بسو • چوداسی که یک ماهی افتد درو شد از تیغ بیداد در یک نفس • هر از مرغ اراج این نه قفس حاصل که مبارزان فیروزی اعلام را با معاندان تیره سر انجام جنگی در پیوست و نبردی روی داد که چرخ بیداد گراز فتنه سازیهای خود اندیشیده از صدمه انتقام بهادران خون آشام چون بید برخوشتن لرزید و شهوار فلک تاز خورشید که در انوقت بسمت الراس جنوب اقبال رسیده بود از بیم آشوب آن عزمه هولناک در هبوط از اوچ افلاک تعلل و تأمل می ورزید درین نبرد مرد آزما مرتضی خان بجوهر شهامت و دلوری صدر ترددات مردانه گردیده بزخم شمشیر پیکر شجاعت را زینت بخشید و ذوالمقار خان نیز در مراتب گبر و دار با مخالفان تیره روزگار داد سعی و کوشش داده بغازه زخم و خسار مردی برانروخت و دیندار خان جوهر جلالت و کار طلبی نموده زخمی برداشت و غیرتخان و الله یار بیگ میر توزک تلاشهای سپاهیان و چپقلشهای بهادرانه بظهور رسانیدند و اگرچه بهادران فیروز مند و ملازمان رکب نصرت پیوند داد مردی و دلوری دادند

کشودند مراد بخش قدم ثبات افشردند بمداغنه و کارزار در آمد و
بعد از کوشش بسیار و آویزش بیشمار که چند زخم تیر برداشته بود
بای قرار و مردیش لغزش پذیرفته بعقب رفت و مقارن اینحال
حضرت شهنشاهی روی فیل ظفر پیکر آسمان تمثال که پیر
خورشید دولت و اقبال بود بسمت دارایی شکوه باطل پزوه گردانیده
عساکر منصور و قول همایون نیز بجانب او میل نمودند و درین اثنا
راجپوتان جهالت کیش که مراد بخش را هزیمت داده از رزم او
وا برداشته بودند رخس تهور و جلالت برانگیخته و رشته پیوند تعلق
از گوهر جان گسیخته بر قلب موکب ظفر لوا تاخندند دلاوران نصرت
نشان و بهادران فدوی جانفشان که جانبازی در راه خدیو حقیقی
و خداوند مجازی پیرایه مباحات و سرافرازی میدانستند و میدان
رزم در خدمت ولی نعمت صورت و معنی محفل بزم میشناختند
چون بفر جلالت نشان و حسن ثبات قدم و استقلال شهنشاه جهان
پشت همت قوی دیدند دست جلالت از آستین سعی و کوشش
بر آورده بصدمه تیر و تیغ و بان و ضرب تیغ و طعن سنان بدفع
مخالفان پرداختند و دهمدم از نشاء باد دلدھی و دلداري
خدیو کوه وقار در مراتب جانپاری و گیر و دار سرگرمتر شده
بتلاشهای مردانه و حملهای متواتر رستمخانه جوهر شجاعت و بسالت
خویش اشکار می ساختند بباد حمله مجاهدان سرهای دشمنان
از نهال قامت شان چون برگ رزان از باد خزان میریخت و بزور
بازوی اقبال خسرو مالک رقاب تار بود حیات خصم بد مآب
مانند رشته بی تاب از هم می گسیخت از آب تیغ بهادران

چون بهادران ارادت نشانرا از آن جسارت و سواد ب عرق حمیت
و غضب بحرکت آمده بود ضبط خود نتوانستند نمود و عذاب تعالک
و تمامک از دست داده او را از پای درآوردند سبحان الله نهایت مرتبه
تقدس ذات و الا نهاد و رحم و مروت خدا داد اینخدیو کشور باطن
و ظاهر و فرمان روی اقلیم صورت و معنی را بیدار دلال هوشمند
از اینجا قیاس توانند کرد که آن قسم بد اندیش تیره اختری که
بجرم جسارتش قتل عام کشوری و بآتش شرارتش سوختن لشکری
گنجایش داشت و بارتکب این جنوات و شقاوت آسمان و زمین از
وجودش دلتنگ و خاک تیره را از خون او رنگ بود بمقتضای
کرم ذاتی و تفضل جبلی اعدام و اهلاکش روا نمی داشتند و همگی
همت قدسی سمات بر حفظ بنیان حیاتش می گذاشتند زهی
شهشاه مروت کیش رحم گستر و خدیو فتوت آئین عفو پرور که
قهرش با مهربان باز و غضبش را لطف دمساز است مخالفان کینه
خورا همه وقت از حسن نکوئی و لطف خوش خویش اسباب رجوع
آماده است و دشمنان پر خاشجورا در عین جنگ از میامن بخشایش
و رافتش در صلح بر رخ کشاده ایزد بیهمال این شایسته بحث و مزاور
اقبال را که ذات قدسی نزدش مطلع انوار جلال و جمال و طینت
روحانی نهادهش مظهر آثار فضل و کمال است پیوسته بندوبستی
توفیق بر اعدای دین و دولت مظفر و میامن لطف و قهرش را
رونق افزای و پیرایه بخش هفت کشور دارد بالجمله دارا بی شکوه
بعد از مشاهده اینحال و اطلاع برگشته شدن رستمخان و روسترخسال
و دیگر عمدهای راجپوتان که در ارتکاب این فتنه و پیکار اعتصاب و

و کار نامه مبارزت و رزم آزمائی برطاق بلند مردی و مردانگی
 نهادند لیکن از راجپوتان ضلالت شعار جهالت منش نیز تهرهای
 عظیم و جلالت‌های غریب بوقوع پیوست چنانچه راجه مترسال هاده
 و رام سنگه راتهور و بهیم پهر راجه بیت‌پلداس کور و راجه میورام
 برادر زاده راجه مذکور و جمعی دیگر از دایران و نام آوران آن گروه خدلان
 پرتوه از تیره بختی و بدرکی راه خیرگی پیموده بهایمردی جرأت
 و دلیری بقول همایون بسیار نزدیک رسیدند و بروفق مضمون •

• بیت •

چو پروانه خود را زند بر چراغ • نمیرد چراغ او بمیرد بداغ
 صوی آسمان هر که انداخت تنگ • شکست سرش رخ بخون کرد رنگ
 چو خواهی که گیری زیستان ز شیر • برو بیشتر ماتم خود بگیر
 خیال محال آن فرقه ضال صورت نبسته و نقش کج اندیشی آن
 بدکیشان در صحت نه نشسته بدلالت تیغ بهادران نصرت شیم ره نورد
 وادی عدم و شعله افروز نار جهنم گردیدند و راجه روپ سنگه راتهور
 از کمال جهل و محال طلبی بر همه آن گمراهان یکام تهور و غرور
 پدشی گرفته بغیل فلک شکوه سواری اشرف که بسان کوه از گران
 قدری و بار قرار و ثبات شهنشاه دنیا و دین لنگر متانت بر زمین
 انداخته بود رسانید و پیاده شده در پای فیل مبارک آثار جلالت
 و بی باکی بظهور آورد و خورشید سپهر خلافت از او چ رفعت و اقبال
 تماشای جرأت و تهور آن جاهل بدسکال میفرمودند و از کمال صروت
 منشی و نفوت پروری و مشاهده جوهر دلیری و دلادری او ملازمان
 رکاب دولت را از قصد هلاک آن بی باک منع مینمودند لیکن

قدم بهره نداشت و نقد حیات مستعار را با وجود این ننگ و عار
مغتنم می پنداشت بیش ازین تاب مقاومت نیاورده بکام ناکمی
راه ادبار پیش گرفت و سپهر بيشکوه نیز در اثنای گریز بار پیوسته
رفیق طریق نکبت و خذلان گردید و نسائم نصر و تایید از مهب
عزایت و اعزاز ایند کامبخش کارساز بر شقّه رایت ظفر طراز وزیده
اعلام شوکت معاندان شقاوت شعار بر خاک ادبار نگونسار شد و
منهی بخت و سرورش توفیق پیام بهروزی و مژده فیروزی بگوش
هوش اولیای دولت رسانیده مدای کوس فتح و شاه یانّه نصرت
بارج اقبال رسید و بعد ازان چنان فتح نمایانی که هوا خواهان این
سلطنت خدا را بتازگی در اچرن روی داده هنوز تیغ بهادران
فیروزی او از خون فاسد اعدا رنگ داشت و جراحت زخمیان عرصه
وغا از بخیه و مرهم بالقیام نگرانیده بود مجدداً از فیض بهار فضل
ربانی اینقسم گلی فتحی در سراپستان حشمت و کامرانی شگفت
و نسیم لطف و مرحمت سبحانی دگر باره گرد ملال از ساخت
خاطر اخلاص کیشان خیر اندیش رفت *

• بیت •
قرین شد بهم این در فتح قریب • چو نصر من الله فتح قریب
و درین فبره خسروی و مصاف سلطانی چندان خرمن عمر اعدای
بدسکال بباد فنا رفت و از هر صنف و گروه آن قدر خلق ازان جیش
بیشکوه بر خاک هلاک افتاد که صف آرایان معارک و غا و کار آزمایان
مواقف هیچجا مثل آن کم نشان توانند داد و خامه لشکر نویس

امتظارش بانها بود و باعتماد شهامت و پایداری آن جلالت کدشاه
 جهالت منش طریق نساد و راه عماد می پیموده می چند ایستاده
 بقدر کوششی نمود و درینوقت محمد صالح دیوانش که او را خطاب
 وزیر خانی داده بود و جمعی دیگر از مردم عمده نامی آن فتنه
 جو مثل سید ناهرخان پاره که از سرداران خوب او بود و یوسف
 خان برادر دلیر خان که افغانان او را از یکجای جوانان دلاور و درصرا تب
 سپاهیکری ثانی ائین مهین برادرش میشمردند از آب تیغ
 مجاهدان شهامت پرور شربت هلاک چشیدند و مقارن این حال
 چند بان متواتر از توپخانه که در رغب همایون بود بقوج قول و
 اطراف فیل سواری اورسیده بود رجم جهل و غرور که در نهاد پرشر
 و شوران بلخرد مغرور نمکن داشت از بیم آسیب آن سهام آتشین
 که مصداق کریمه [وَ جَعَلْنَاهَا رَجُومًا لِلشَّيَاطِينِ] و هر یک شهابی
 ثاقب در قتل و رجم مخالفان شیطنت آئین بود راه فرار پیمود
 و با آنکه هنوز جمعی با او بودند و کار نبود و پیکار با آخر نرسیده بود
 تزلزل در بناء صبر و سکونش انداده از غایت هراس و بیداری از
 فیل فرود آمد و بی سلاح و بیراق با پای برهنه بر اسب سوار شد
 ازین حرکت و اضطراب بی هنگام لشکر نکبت اثرش که از صدمه
 انتقام بهادران فیروز مند یکم انهزام ایستاده بودند پراگند و پریشان
 شده راه فرار پیمودند و در اثنای اینحالت یکی از خدمتگاران
 نزدیک او که ترکش بر میانش می بست هدف تیر قضا گشته از
 پا در افتاد و از وقوع این حال یکباره مورد رعب و خوف گردیده چون
 از جوهر شجاعت و مردانگی و پدیرائی شهامت نفس و ثبات

خاک هلاک افتاده راه عدم پیمودند و اینهمه سرداران و سپه سالاران که نظیر شان بروزگاران بهم نداشتند و هید بقتل رفتند و از رؤس عساکر نصرت قرین غیر اعظمخان که بعد از فتح از غلبه حدت هوا و شدت گرما جان بجان آفرین سپرد و عیسی بیگ مخاطب بسزاوار خان و هادیداد خان و هید دلاور خان دیگر کسی عرضه تلف نشد و آمیب زخم جز ببهادر خان و ذوالفقار خان و مرتضی خان و دیندار خان و غیرت بیگ و محمد صادق و ممریز مهمند بدیگری از عمد های نرسید و از فوج مراد بخش غریب داس سیسودیه عم رانا راجسنگه و سلطان یار پسر همت خان قدیم و هید شیخن باره و چندی دیگر فقد جان در باختند با جمله دارا بیشکوه رسیده بخت تیره ایام پس از انهزام از غایت رعب و هراس و نهایت دهشت و اضطراب چون سیماب هیچ جا قرار نگرفته با چهر بیشکوه پسر خورد و چندی از نوکران سراسیمه و هراسان بجانب اکبر اباد شتافت و بصد تگ و تاز قرین بخت نا کلم و طالع نا ساز نزدیک بوقت شام که روز دولت و حشمتش بانجام رسیده بود با دلی شکست خورده جنود یاس و حرمان و خاطری غارت زده لشکر خون و پریشانی خود را بمستقر الخلافه رسانیده بمنزل خویش که سعادت و اقبال از ساحات آن رخت کشیده بود و عناکب نکبت و خذلان برزرایای آن تنیده در آمد و از مرط خجالت و شرمساری در آن غمخانه بروی آشنا و بیگانه فراز کرده رو بکسی نغمود و از کمال انفعال و تشویر و ملاحظه توبیخ و تعدیر بخدست حضرت اعلی نیز نرفته تا سه پاس شب در نهایت ترس و بیم انجا بسر برد و چون از نهیب

و هم و قیاس زبان بتعداد آحاد آن نتواند کشاد و با آنکه شهنشاه جهان از کمال نفوت منشی لشکر گریخته را حکم تکامشی نفرمودند از آن معرکه اقبال تامستقر الخلافت اکبر اباد که ده کرده مسافت بود از گریختگان و بقية السیف عساکر بهرام انتقام در هر چند گام تنی چند از زخمهای منکر و غلبه حرارت هوا جان بجان آفرین سپرده برخاک ادبار و خاکساری افتاده بودند و جمعی دیگر بشهر رسیده از شهر بند حیات راه عدم پیمودند و از بندهای روشناس بادشاهی بغیر از فریقی که نام برده شد گروهی دیگر علف تیغ مجاهدان موکب فیروزی نشان گشتند از انجماء اسماعیل بیگ و اسحاق بیگ پسران امیر الامرا علیمردانخان و شیخ معظم فتحپوری و خواجه خان و حاجی بیگ و اسفندیار بیگ و عاشق بیگ گرز بردار و سید با یزید و گمان سنگه هاده بودند و از مردم عمده دارا بیشکوه سوای آنچه مذکور گردید شیخ خان محمد برادر داود خان و کیسری سنگه راتهور و مهدی بیگ ترکمان و سید اسمعیل بارهه و سید کمال الدین بخاری و ابراهیم بیگ نجم ثانی و شیخان سنگه راتهور و سید فاضل بارهه بودند و از سرداران و نوکران فامی او که درین جنگ از آسیب نازک اجل جان برده بودند کم کسی بود که زخمی برنداشته باشد تا بتأبیهان آنها و حایر الناس چه رسد و از بدایع آیات بیذات اقبال این مورد الطاف ذو الجلال آنکه درین قسم جنگی که ایفقدار اسرای فی شوکت و راجهای والا رتبت که هر یک صاحب طبل و علم و مالک خیل و حشم بودند و در صوبه و ولایتی ازین مملکت سپهر فسحت ریاست و حکومت می نمودند بر

خزانه و جواهر و مرصع آلات و کارخانجات و فیلان و اسپان و سائر
اسباب حشمت و تجملش در اکبر آباد مانده باو نرسید • بیت •
زرو سیم و مالش بناچار ماند • چمن بی خس و گنچ بی مار ماند
از دولت عاریت تافت رو • فلک داده خویش بگرفت ازو
و پاره دیگر در جنگ گاه و برخی در شهر بتاراج حادثه رفت و بشامت
نفاق و عذاب و اصرار در خصوصت و افساد و نشنیدن نصایح هوش
افزا و مواعظ سعادت پیرای والد ماجد قدسی نژاد دولت و شوکت
چندین ساله بباد فنا داد و بدست کردار نگوهیده برق افروز خرمن
بخت و اقبال گشته رو بوا دی آوارگی و اربار نهاده و آنچه از شرانگیزی
و بدخواهی برای این برگزیده الهی اندیشیده بود بر فوق مضمون
کریمه [وَلَا يَحْقِيقُ الْمَكْرَ السَّيِّئَ إِلَّا بِأَمْرِهِ] خود مورد آن گردیده هم درین
مکافاتخانه اعمال بدسگالی و تباہ اندیشی خویش را کیفر و پاداش
بسیار دید و مزرع کردار و کشته نیت پیش از موسم جزاء آخرت
در همین نشاء صورت درود چنانچه سرانجام حال آن بد فرجام
بتفصیل رتتمزده کلک حقایق ارقام خواهد گردید • بیت •
ز اندیشه خام آن کج نهاد • سر و افسر و جاه برباد داد
تهی بود مغزش از آن چون سبزو • بدست خود انشرد خود را گلو
شرارت بود چون شرر خانه سوز • شود تیره دل عاقبت تیره روز
چکار آید از دست بدکیش را • بجز آنکه آتش زند خویش را
القصة شهنشاه نصرت نصیب فیروزی لوا بعد از هزیمت یافتن
اعدا و حصول این فتح مسرت پیرا که از مهین بخششهای اینزه
جهان آفرین و بهین عطایا دادر تغفل آئین بر هوا خواهان

سطوت عظمت و جلالت این خدیو شیر صولت رستم صلابت بمرتبه
 رعب برو مستولی گشته بود که از سایه خود میرمید و از درو دیوار
 وحشت داشت دل بیقرارش پیش ازین دران سر منزل ادبار قرار
 نگرفته و آخر شب مذکور عزم فرار نمود و زوجه و صبیله و بعضی
 دیگر از پردگیان را رفیق طریق آوارگی ساخته و برخی از جواهر
 و مرمع آلات و پارچه اشرفی و طلا که دران اضطراب و سراسیمگی
 دست قدرتش بآن رسید همراه برداشته با سپهر بیشکوه و معدودی
 از نوکران که همگی دوازده سوار بودند در حجاب ظلمت لیل از
 مستقر اخلافت اکبر آباد بسمت دهلی رهگرای رادی ناکمی
 گردید و چون لشکر شکسته و سپاه از هم گسسته اش که پیاپیدی
 فرار از شکار شاهین اجل بسته بودند بعضی زخمی و برخی از
 آسیب شدت گرما خسته بودند و اکثر مراکب و دواب و خیمه و
 پرتال شان عرضه تلف گشته بود آنشب بغیر آنمعدود دیگر کسی
 با او رفاقت نکرد و صباح آن پارچه مردم با بعضی ما محتاج بار
 رسیدند و تا دو سه روز دیگر جمعی از سپاه و لشکریانش متعاقب
 رفته بار می پیوستند تا آنکه قریب پنجهزار سوار بار ملحق شد
 و بعضی کار خانجانش نیز رسید لیکن بیشتر نوکرانش جدائی
 گزیدند و بدلاّت بخت و رهبری سعادت روی ارادت بعینه اقبال
 آورده اختیار بندگی درگاه آسمان جاه سرمایه شرف و مباحات
 ساختند و شهنشاه فتوت کیش مروت پرور همه را در مهال امن و آمان
 و ظلال لطف و احسان جای داده هر یک را بمنصبی شایسته ثر
 و مواجبه انزون تر از آنچه پیش او داشت نواختند و همچنین اکثر

بر پدشگاه ضمیر حق اساس جلوه ظهور نموده بود بشرائف عواطف
و جلائل الطاف بادشاهانه نواختند و هر کس را در خور رتبه و قدر و موافق
پایه و حالت کامیاب مواهب و مکارم ساختند و زخمیان عساکر گردون
مائر را مرحمت خسروانه مرهم گستر آمد و شهدا و کشتگانرا نوازش
بادشانه از خاک بر گرفت و روز دیگر با فریزدانی و تائید آسمانی
ازان حر منزل نصرت و کامرانی که بر اعداء دولت ابد مقرون بد
شگون و بر اجداد سلطنت روز افزون فرخنده و همایون بود رایت
ظفر پیکر بشکارگاه سموکار ارتفاع یافته عمارات فیض انین آن سرزمین
دلنشین که بر کنار آب جون واقع است بیدم قدوم نصرت پیرا رونق
و صفا پذیرفت و درین روز خجسته معذرتنامه مشتمل بر صورت
حال و اعتذار وقوع صف ازائی و قتال که باعث و بادی آن دارا بیدشکوه
بیخرد مغرور بود و جنود منصور بحکم شرع و فتوای عقل در اقدام
بران مغرور نگاشته کلک ادب دانی و طرز شناسی ساخته بخدشت
حضرت اعلی فرستادند و درین تاریخ محمد امین خان خلف
معظمخان که بقدم عبودیت و اخلاص بر سائر بندهای عتبه خلافت
سبقت بسته بموکب جاه و جلال شتافته بود کامیاب دولت
آستانبوس گشته مورد انظار عنایت گردید و بمرحمت خلعت خاص
و باضافه هزاره سوار بمنصب چهار هزاره سه هزار سوار
سر بلند پی یافت و روز دیگر که دران منزل فیض پیرا مقام بود اعتقاد
خان ولد یمین الدوله آصفخان مغفور و جعفر ولد اله وردیخان و غضنفر
خان برادر او و فاخرخان نجم ثانی و جمعی دیگر از بندهای
جناب خلافت از شهر رسیده باستلام سده سنیه ناصیه سعادت بر

این دولت ابد قرین بود سپاس الطاف و مواهب و هاب حقیقی
 بجای آورده جبین عبودیت و نیازمندی را از سجود درگاه کبریا
 پذیرا به سعادت و سر بلندی بخشیدند و با انواج ظفر اعتصام
 بآرامیدگی و توزک تمام در عقب مخالفان بر گشته بخت تیره
 سرانجام روان شدند و بمنزله اعادی که اگرچه بجاروب غارت و تاراج
 حادثه رفت و روب یافته بود اما هنوز خیمه دارا بیشکوه بر پای
 بود شرف نزول ارزانی داشته تا رسیدن اردوی معلی و دولخانه والا
 در خیمه او بسر بردند و امرای رفیع القدر اخلاص شعار و نوئیان
 سعادت منش ارادت دثار و سائر عمدها و ارکان دولت پایدار
 تسلیم مبارکباد نموده آداب تهنیت این فتح خداداد ب تقدیم
 رسانیدند و مورد انظار تحسین و آفرین شهنشاه زمان و زمین گشته
 زبان عبودیت بدعا و ثنا کشودند و مراحم بادشانه پرتو تفقد بحال
 مراد بخش که زخمی چند برداشته بود گسترده بچرب نرمی مرهم
 لطف و نوازش تدارک جراحتهای او فرمودند و جراحان مهارت
 پیشه و اطباء صائب تجربه و حدس بمعالجه و مداوا گماشتند و بعد از
 رسیدن اردوی نصرت قرین که برق لمعان قبه بارگاه اقبال بسیه خیمه
 افلاک رسید و سراق عظمت و جلال و سایبان حمایت بر پیشگاه
 ایوان کیوان کشید دولخانه همایون را بفر نزول اشرف مهبط انوار
 عز و شرف هاخته بمراسم صابخشی و عطا گستری پرداختند و نظر
 توجه و مرحمت باحوال امرا و بندها انگنده جمعی را که درین مرد
 آزمای نبود خسروی و فیروزی مصاب سلطانی مصدر کوشش و
 جانفشانی گشته جوهر مردی و شجاعت و گوهر اخلاص و ارادت شان

و جهان پیرای این جوهر تیغ جهان کشائی بچشم فطنت و بصیرت دیدند و اولیای دولت و هوا خواهان سلطنت از ظهور این لطیفه بشارت افزا نوید فتح های تازه و نصرت های بی اندازه بگوش فراست و هوشمندی شنیدند و بالجمله درین تاریخ طاهر خان و قباد خان و فیض الله خان و سر بلند خان و نوازش خان و جمعی دیگر از بلدهای بارگاه خلافت برهنمونی طالع احراز دولت آستان بوس نموده بعزایت خلعت مباهی گردیدند و چون درین وقت که عساکر گردون مآثر در ظاهر شهر نزول اجلال فرموده بودند اهل مستقر الخلافت را فی الجمله تذبذبی باحوال راه یافته جمیعت خاطر و اطمینان قلب حاصل نبود و نیز بمسامع اشرف رسید که نوکران سرک بخش که از عدم ضبط و نسق و کمال بی پروائی او خود سر بودند و هر بنا میرعیدند دست تعدی و تطاول بعرض و ناموس مردم دراز مینمودند از جسارت پیشگی بعضی طریق خلاف حکم پیموده بشهر در آمدند و شیوه عنف و ستم و مردم آزاری آغاز نهاده شورش افزائی میکنند و ممکن بود که از بی اعتدالی آن گروه که اکثر ادبش و ازال بودند آشوبی در شهر بهم رسد و هنگامه فساد گرم شده در آسایش و آرامش خلائق فنوری روی نماید رای عالم آرای خدیو ظلم گاه عدل پیرا بحکم کمال نصفت و رعیت پروری و وفور رافت و معدلت گستره چنان اقتضا نمود که رخشنده اختر برج سلطنت گرامی گوهر درج خلافت بادشاه زاده والا قدر محمد سلطان را بایکی از عمدهای بارگاه دولت و جمعی از موکب بهرام صولت بشهر فرستند تا بضبط و ربط آن

10 Sam

نور منزل

افروختند و بعنايت خلعت رتبه امتياز اندوختند و دهم ماه مبارك
 موكب ظفر اثر در ظل رايت خديو ميديد مظهر از سموكر باهتزاز آمده
 محبت باغ دلگشاي نور منزل كه در ظاهر مستقر الخلافت واقع
 است از نزول همايون نيقض اندوز گشت و حضرت اعلي بعد از وقوف
 اين احوال بر كيفيت بطلان و بطلان اصلي و حقيقت بيدارتي و ناقبلي
 دارايشكوه ناخلف ادبار بنزد كه بي بهره جوهر عقل و دانش و نخل
 بي ثمر گلشن آبريش بود في الجملة اگهي يافته مجدداً بغيروي
 بازوي بخت و اقبال اين دست پرور تائيد ايند بيهمال تيقن
 و وثوق حاصل نمودند و قدسي صديقه در جواب معذرتنامه خديو
 جهان مرقوم كلك گوهر افشان ساخته مصحوب فاضلخان مير اسان
 فرستادند و سيد هدايت الله صدر را نيز برفاقت خان مذكور
 دستوري دادند و بر موجب حكم اعلي آنها بباغ نور منزل آمده
 دولت اندوز ملازمت اشرف گشتند و بعد از گذرانيدن آن صديقه
 شرافت پيرا و گذارش مقدماتي كه بابلاغ آن مامور بودند بعنايت
 خلعت كموت مباحات پوشيده رخصت معاودت بخدمت اعلي
 حضرت يافتند و فردي اين فرخنده روز دگر باره فاضلخان و سيد
 هدايت الله با امر حضرت اعلي بعينه والا رسيده پيام عاطفت
 رسانيدند و بقبضه شمشير موسوم بعالمگير كه آنحضرت مصحوب
 آنها ارسال داشته بودند بخدمت همايون گذرانيدند همانا اينمعني
 در نفوت بالهام ملهم غيبي از آنحضرت بوقوع آمد و بهروزي و
 خجسته نالي را آيتي تازه چهره ظهور بر افروخت آگاه دلان ديده در
 و دوربينان دانش پرور از بارقه آن پلارك اقبال فروع عالمگيري

11 Sam

فشان شد و خدیو زمان جواب مطلب بوساطت فاضلخان بخدمت
 اعلیٰ حضرت پیغام نموده خلیل الله خان را بذابر بعض مقتضیات
 مصالح سلطنت و جهان بانی در ملازمت اشرف نگاهداشتند و
 میرمیران خلف خان مذکور و مالوجی دکنی و جمعی دیگر از
 ملازمان سده خلافت دولت ملازمت یافته خلعت سرنوازی پوشیدند
 پانزدهم قاسم خان و احمد خان بخشی دوم و ناصدار خان و ظفر خان
 و سید شیر خان باره و حسین بیگلخان و عبد القبی خان و جمعی
 دیگر از بندهای آستان خلافت به تعبدیل عقبه اقبال سربلند گشته
 بمرحمت خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و چون مهمات چکله
 مترا که قبل ازین باقطاع دارا بی شکوه تعلق داشت درین وقت
 از تفرق سپاه و مردم او که بنظم و نسق آن قیام مینمودند مختل
 و نامنظم شده بود و مفسدان واقعه طلب آنجا سربفساد برداشته
 طریق بغی و عصیان پدید آورده بودند رای ملک آرای خدیو جهان
 پرتو التفات به پرداخت آن انگنده جعفر ولد اله وردی خان را
 بفوجداري و نظم مهمات آن چکله و تادیب مفسدان آن سرزمین
 تعیین فرمودند و بعنایت خلعت و فیل باصافه فیل و از اصل و
 اضافه بمنصب سه هزاری سه هزار سوار ازان جمله هزار سوار دو
 اسپه و سه اسپه نواخته از پیشگاه سلطنت رخصت نمودند هفدهم
 بادشاهزاده عالیقدر والا تبار محمد سلطان را فرمان شد که بشرف
 ملازمت اکسیر خاصیت جد بزرگوار استععداد یابند بادشاهزاده والا
 نژاد بموجب حکم لازم الانقیاد داخل قلعه مبارک شده از روی توره
 و آداب چنانچه از شهشاه فلک قدر مالک رقاب مسترشد گشته بودند

س ۱۵

مستند

س ۱۷

مرکز خلافت کماینبفی قیام نموده نوید جمیعت و امنیت بکافه حیاه
 ورعیت رسانند و مردم را از بیم تعرض و تعدی مطمئن خاطر
 گردانند بنابراین بادشاه زادگاه والا تبار و خانخانان بهادر سپه سالار
 ۱۲ دوازدهم ماه مذکور بفرمان همایون با فوجی از جنود قاهره داخل
 شهر گشتند و مؤنه امن و امان و نوید لطف و احسان شهشاه زمین
 و زمان باهل مستقر الخلاقه رسانیده در صدد بند و بست شهر و ضبط
 و نسق احوال مردم شدند خلائق را از انتشار صیت معدلت و
 افضال خدیو جهان نوید بهجت و خوشدلی بگوش جان رسید و
 خاطر پریشان اهل شهر از دست انداز لشکر تفرقه و تشویش بر
 آورد و درین تاریخ خسرو و بهرام پسران نذر محمد خان و محمد
 بدیع پسر خسرو بن نذر محمد خان و تولیت خان و خواجه
 عبد الوهاب ده بدیدی و جمعی دیگر از بند های عتبه خلافت
 باسلام سده سپهر رتبه سر بلند گشته بعنایت خلع فاخره قاصت
 ۱۴ مباحات انراختند چهاردهم عمده اسرای بلند مکان خانجهان مهین
 خلف یمین الدوله آصفخان مغفور که حضرت اعلی بعد از استماع
 خبر هزیمت یافتن او را بی شکوه باغواهی آن فتنه پژوه و انساد
 جمعی از ارباب غرض او را دستگیر کرده مقید ساخته بودند و پس
 از دو روز که صورت بیگناهی آن خان والا مکان بر خاطر انور پرتو
 انگن گشته بود او را از قید رهانیده بتلذیم عتبه جلال ظلمت زدای
 اختر بخت گشته مشمول عواطف بیکران شهشاه جهان گردید و
 عمده الملک خلیل الله خان که حضرت اعلی او را با فاضلخان برای
 مطلبی و گزارش پیدای فرستاده بودند ناصیه های آستان سپهر

زمره اهل قلم و ارباب محاسبات جبهه سالی عتبه علیه گشت و
 برخی از مراتب ملک و مال که درین مدت انواع فتور و اختلال
 بقواعد آن راه یافته بود بعرض اشرف این واقف رسوم سلطنت و
 فرمان روائی و دانای اسرار خلافت و جهان پیرائی رسانیده دران
 ابواب باحکام کرامت نظام که امور دین و دولت و مهام ملک و
 ملت را سرمایه رونق و انتظام بود مامور و مسترشد گردید و از
 غرق این ماه مبارک اثر که در معنی غرق شهر نصرت و ظفر بود
 تا این تاریخ میمنت گستری جمعی نذیر بمراحم و عنایات شهشاه
 عدو سوز دوست پرور کامیاب و بهره ور شدند از انجمله تابنده گوهر
 محیط حشمت گرامی ثمر فہال خلافت بادشاه زادہ والا قدر محمد
 سلطان بمرحمت جیفه و خلجہ مرصع با علائقہ سروارید و دو زنجیر
 فیل نوازش یافتند و از خزائے مکرمت و احسان شہشاهانہ بیست
 و شش لک روپیہ بمراد بخش عطا شد و خانخانان بہادر سپہ سالار
 کہ بمنصب ہفت ہزاری ہفت ہزار سوار سرنراز بود مجموع
 تابیدان او دو اسبہ و سہ اسبہ مقرر گشت و زبدۂ نوینان درست
 اخلاص شیخ میر بعنایت خلعت خاص اختصاص یافت و شجاعت
 خان خلف خانخانان کہ بمنصب سہ ہزاری دو ہزار سوار مرہندی
 داشت بمنصب پنج ہزاری پنج ہزار سوار کامیاب عنایت و رعایت
 بادشاهانہ گشتہ مخاطب بخان عالم گردید و نتیجہ جنگخان باضافہ
 پانصدی پانصد سوار بہ منصب سہ ہزاری سہ ہزار سوار و یکہ
 تاز خان باضافہ پانصدی پانصد سوار بمنصب سہ ہزاری دو ہزار
 سوار مباحی گشتند و علی هذا القیاس جمیع بندہا بعنایت خلایع

کامیاب ملازمت جد امجد والا جناب گردیدند و درین تاریخ شیخ
 میرک و جمعی دیگر از بندهای سده خلافت شرف زمین بوس
 بارگاه جلال یافته بغایت خلعت سرفراز شدند و نوزدهم پرده آرای
 هودج عزت زینت انزای مشکوی ابهت ملکه خورشید احتجاب
 تقدس نقاب بیگم صاحب بموجب امر اعلیٰ حضرت بداع نور منزل
 آمده ادراک ملاقات همایون نمودند و زبده امرای منیع الشان
 جعفر خان که منصب جلیل القدر وزارت کل بار مغفوض بود و
 تقرن خان که در پیشگاه سلطنت نهایت قرب و منزلت داشت
 سعادت اندوز ملازمت اشرف گشته بعطای خلعت خاص اختصاص
 یافتند و همچنین دیگر امرای عالیمقدار و ارکان دولت پایدار و
 سایر ملازمان عتبه خلافت بجناب والا و آستان معلی شتافته فوج
 فوج روی امید بدرگاه عالم پناه آوردند و در کرباس گردون اساس
 جهانی از اصناف خلق و عالمی از فرق فاس فراهم آمد و گیتی
 خدیو فلک سریر عالمگیر بر مسند عظمت و اقبال جلوس اجلال
 فرمودند خلائق را که امیدوار دولت ملازمت فایز الانوار بودند بارعام
 دادند و طوایف انام بوسیله بخشیان عظام و ایستادگان بساط ذلک
 احترام آداب ملازمت و قواعد تهفیت بجا آورده باشاره والا میر
 توزکان مرتبه دان و یسارلان پایه شغاس بروفق درجات و مراتب
 و بر حسب تفاوت مناصب هر کدام را در جا و مقام مناسب
 باز داشتند و همگی در خور رتبه و حالت خویش مورد الطاف گشته
 رایت عزت بارج کامرانی انراشتند و زای رایان که بحسن کفایت
 و کار دانی سرفتر اهل دیوان بود با جمیع متصدیان دیوانی و

جهان سر بهر در پناه تو باد • سر دشمنان خاک راه تو باد
و منزل دارا بی شکوه که بشاره والا پیشکاران پیشگاه سلطنت آنرا
از گود بیرونقی رفته به بسط بساط دولت و سعادت آراسته بودند
فیض اندوز نزول همایون گردید و درین روز عالم افروز آفتاب
مرحمت سایه ذوالجلال از اوچ مکرمت و افضال پرتو تربیت و توجه
بر احوال امرا و بندهای آستان خلافت انگنده جمعی کثیر بمواهب
عالیه و مراتب ارجمند کامیاب و سر بلند گشتند از آنجمله عمده الملک
خلیل الله خان که سابق پنج هزاری پنج هزار سوار از آنجمله دو
هزار سوار دو اسپه و سه اسپه منصب داشت بمنصب والی شش
هزاری شش هزار سوار دو اسپه و سه اسپه بلند رتبه گردید و
محمد امین خان بخدست جلیل القدر میر بخشگیری والا پایگی
اندوخته بمرحمت خلعت خاص اختصاص یافت و تربیت خان
باضافه هزار و پانصدی دو هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار
هزار سوار سرفراز گشته بنظم مهم بلند طیبه اجمیر معین شد و
خان زمان باضافه دو هزاری بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار
و عطای نقاره مورد نوازش شده بقلعه داری ظفر آباد سر بلند
گشت و اسد خان بخشیع دوم باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری
هزار و پانصد سوار و فیض الله خان باضافه هزاری بمنصب سه
هزاری هزار و پانصد سوار پایه عزت برانراخت و ارادتخان ولد
اعظم خان کلان که چندی پیش ازین در زمان اعلیٰ حضرت از
منصب معزول شده بود درین هنگام عنایت بادشاهانه شامل
حالش گشته بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مورد

و اسپان و نقود و غیرها مورد نوازش گشتند بیستم که عزم دخول
بمستقر اردنگ حشمت پیش نهاد خاطر ملکوت ناظر گشته بود
رایات نصرت طراز از باغ نور منزل باهتر از آمده مراد بخش را چون
هنوز اثری از زخم و آزارش باقی بود حکم شد که در همانجا که بود
اقامت داشته باشد و خدیو جهان دار جهان ستان قرین تائید ربانی
و فرآسمانی از آن بستان سرای دولت و کام رانی که مدت نه روز
از فیض نزول اشرف کامیاب حضرت و نصارت بود با بخت بلند
و اقبال آسمان پیوند بر نیلی ابر خرام سپهر مانند سوار گشته لوی
توجه بشهر افراختند •

ظفر از یمین نصرتش از یسار • فلک یاور و اختر و بخت یار
زمین تابع و آسمان پیروش • نشان جم و شان کیخسروش
خلایق را از مشاهده خورشید جمال عالم آرای شهنشاہ جهان
بادشاہ نوجوان دید امید تازگی و روشنائی پذیرفت و جمیعت
و آمودگی که بیگانه و حشت سرای دلها شده بود دگر باره با خواطر
پریشان طرح الفت و آشنائی افکند ساکنان مستقر الخلافت چون
از میامن الطاف بیکران و مآثر عدل و رافت بی اندازه خدیو
زمان جان نو و حیات تازه یافته بودند و از خورد و بزرگ بشکر آن
نعمت سترگ از هر گوشه زبان بدعا و ثنا کشودند و بلسان حال
مضمون این مقال ادا نمودند •

• نظم •
خدا یاورا مملکت پرور • سکندر سریرا جهان داور
ز آدم بمیراث عالم تراست • جهان بادشاهی مسلم تراست
مهرین گوهر سلک آدم نوئی • بهین میوه باغ عالم توئی

و فقر و اجناس و امتعه و ذخائر امرا دراز نموده در هر جا هر چه
می یافت تصرف می نمود و چون بسلیمان بی شکوه پسر بزرگ خود
که بموجب طلب او با لشکرها از پهنه می آمد و پامرای عتبه
خلافت که همراه او بودند نوشته بود که ازان طرف آب جون رد
بسمت دهلی آورده برجناح سرعت و استعجال بار ملحق شوند
انتظار رسیدن پسر با آن لشکر میکشید و این هوس فاسد نا تمام در
دیگ سودای خام می بخت که بعد از رسیدن آن گروه که هر دو
لشکر یکجا شود و مواد شوکت و قدرتش قزاید پذیرد دیگر باره لوی
فساد افراشته صف آرای کین و عذاب گرد و اگر چه میل خاطر
امرای خیر اندیش دولتخواه و انجذاب قلوب کافه لشکر و سپاه
باین پایه افزای اورنگ عظمت و جاه از دیرگاه میدانست لیکن
از روی مکیدت و شرانگیزی که پیوسته بذای معامله او بران
بود خفیه بخطوط و استمال نامهای فریب آمیز عمدها و ارکان
دولت حضور و امرای صوبه جات و حکام ولایات را از نزدیک و
دور به نافرمانی و مخالفت و عدم انقیاد و اطاعت خدیو جهان
اغوا نموده بجانب خود دعوت می نمود چنانچه آثار شرارت و افساد
او از اوضاع گروهی که نقد عبودیت شان ناقص عیار اخلاص بود و
بر کسوت عقیدت طراز خلوص و یکرنگی نداشتند لائح می شد
و همچنین بنوشتهای فساد انگیز پنهانی در وسوسه و اغرای اطمینان
حضرت میکوشید و از آنجا که نهاد آدمی بر پذیرفتن نقوش
وسوسه و قبول آثار تخیلات خامه آنچه در لباس نیک خواهی و
خیر اندیشی جلو غلط نما کرده خرد آشوب و دانش فریب گردان

مرحمت گردید بیست و یکم که همان منزل دل نشین از فر نزول
برازنده ادرنگ دولت و دین فیض آگین بود تجدید مراسم کام
بخشی و عطا گستری نموده بسیاری از بندهای عتبه خلافت را
بمراحم خسروانه نواختند از انجمله طاهر خان باضافه هزارى دو هزار
و پانصد سوار بمنصب چهار هزارى دو هزارى و پانصد سوار
و قباد خان باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب دو هزارى دو
هزار و پانصد سوار سر بلند گردیدند *

اکنون کلک حقایق ارقام بذکر شمه از حال دارا
بى شکوه نکوهیده فرجام تمهید کلام نموده بفکارش
مآثر اقبال دشمن مال خدیو جهان مى پردازد

آن رانده کشور دولت و عافیت بعد فرار مستقر الخلافت اکبر اباد
با قریب پنج هزار سوار چهار دهم ماه رمضان خود را بدلهلى رسانیده
در قلعه بابر شهر گنده که بمذاهبت خرابی و بى رونقى شایان نزول
او بود مانند چغند بوبرانه فرود آمد و چون شهنشاه توفیق سپاه بعد
از وقوع فتح و فیروزی از کمال ضرورت ذاتی و نفوت جبلی که شیمه
قدسیه آن حضرت است تعاقب آن بد عاقبت روا نداشته افواج نصرت
قرین بتکامشی او تعین نفرمودند و یکچند رایات ظفر پیوند در مستقر
خلافت توقف نمود آن کوتاه اندیش باطل پژوه را بتازگی رسوسه
دیو پندار رهنمون وادی ادبار گشته خیال محال تدارک و اندیشه
خام انتظام در سر افتاد و بقصد سامان نفع و جنگ در دهلى
بساط توقف و درنگ گسترده بسر انجام سپاه و لشکر پرداخت و
دست تعرض باشیا و اموال و اسبان و امثال سرکر خاصه بادشاهی

14 Raw.

وریداد خلاف مرغوب و منافی مطلوب آن حضرت بود و مع هذا از آن جانب امری که محرک و سلسله جنبان ملاقات باشد بظهور نپیوهست لا جرم خدیو دقایق شناس دانش آئین باوجود این مراقب و مقدمات بادی ملازمت شدن را بی لطف دانسته بحکم تقاضای حال ترک آن عزیمت که قبل ازین مرکوز خاطر قدسی شیم بود نمودند و چون در خلال این احوال خبر توقف دارا بی شکوه در دهلی و مراتب فتنه مگالی او چنانچه سمت گذارش یافت بمسامع جاه و جلال رسید و دفع مادی شورش و فساد و قطع ریشه خصومت و عداوتش بر ذمه همت عمليا لازم بود و تهاون و تاخیر در آن خلاف آئین رای و تدبیر مینمود کفایت شر آن بد اندیش وجه عزیمت جهان کشا ساختند •

نهضت موکب مسعود از مستقر سلطنت خدا داد بصوب دار الخلافه شاه جهان آباد و شرح سوانح دیگر

چون رای عالم آرای و همت مملکت پیروی حضرت شاهنشاهی باقتضای مصلحت دولت و اقبال اعزام این نهضت همایون فال گشت بر خاطر ملکوت ناظر چنان پرتوانگند که مهین شعبه دوحه جاه و جلال گزین باوق نهال حشمت و کمال بادشاهزاده عالیقدر محمد سلطان را با جمعی از جنود قاهره در مستقر الخلافه اکبر آباد گذاشته خود با بقیه موکب گردون شکوه متوجه مقصد گردند لجرم آن و الا نژاد را بنظم امور آن مقرار رنگ خلافت معین ساخته بمرحمت خنجر مرصع با علاقه مروارید و در زنجیر

مجبور و مفسورست تسویل و اغوای او را فی الجمله تأثیری از
 بغض اطوار آن حضرت نیز مستنبط میگشت مچلا بعد از دفع
 فتنه آن باطل ستیز شورش انگیز که ساحت سرابستان سلطنت
 و اقبال از خار وجود شرآمودش پیرایش یافت و حریم کعبه جاه
 و جلال از پرتو ماهچه رایمت منصور فروغ سعادت پذیرفت خدیو
 بیدار بخت سعادت نصیب را از کمال خلوص نیت و صفای
 طوبیت مکنون خاطر فیض پیرا و پیش نهاد اراده والا این بود که
 در ساعتی مسعود احرار ملازمت حضرت اعلی نمایند و بتقدیم
 مراسم اخلاص و عقیدت در استرضای خاطر اشرف کوشیده اگر
 بمقتضای بشریت از رهگذر وقوع حوادث و حدوث وقایعی که
 بحکم ضرورت رویداد غبار بر آئینه ضمیر مهر انور باشد آنرا مشافهه
 بی توسط اغیار بسر آستین اعتذار بزدایند تا بالکلیه غایله حجاب
 مرتفع شده مصافات تام حاصل آید لیکن چون آن حضرت را کمال
 توجه و التفات بحال خسران مآل دارا بی شکوه بود و بتسویلات و
 تزویراتش فریفته شده سر رشته صواب اندیشی از کف گذاشته بودند
 و بجهت رعایت جانب او چشم از صلاح دولت و اقبال پوشیده
 همگی در اصلاح حال آن فساد اندیش فتنه گر و تربیت آن نهال
 بی بر و نخل بی ثمر میکوشیدند چنانچه باوجود ظهور آثار
 بیجوهری ازان ناخلف دردمان سلطنت و سروری که صورت
 بیدولتی و حقیقت بیحاصلی او مشهور عالمیان گردید هنوز آن
 حضرت را اثر توجه باطن نسبت بآن ظاهر البطلان معلوم می شد
 و سنوح اموری که بتقاضی تقدیر ربانی و مشیت یزدانی

و چهارم عمارات دولت خانه گهاٹ عامی از فرقدوم اقدس گراسی
گشت و موکب مسعود در آن فرخنده منزل نیز در روز اقامت
نمود درین خجسته هنگام از تقریر منہیان فرخنده پی خبر فرار
دارا بی شکوه از دهلی معروض حجاب بارگاه خلافت شد چون
توقف او در آنجا چنانچه گزارش یافت بامید رسیدن سلیمان
بی شکوه و سپاه همراه او بود و آنها در آن نزدیکی نرسیدند و به یقین
میدانست که خدیو در بدین دانش آئین از استماع خبر توقف
و فتنه مگالی او در دهلی بقصد دفع آن خمیر مایه نساد رایب
عزیمت بصوب دارالخلافت شاه جهان آباد خواهند افراشت او را
در آنجا مطلق العنان و خلیع العذار نخواهند گذاشت و اگر
بیش ازین اقامت و درنگ گزیند شاید پسر او باو ملحق نشود
و جنود اقبال متوجه استیصال او گردد و از آنجا که موسم بر شگال
در رسیدہ بود این اندیشه هم داشت که مبادا از کثرت بارش و زور
گل و لای راه مسفر مسدود گشته رسیدن بلاهور که آنرا گوشه عافیت
و محل امنست خویش می اندیشید صورت نہ بندد و مقارن اینحال
آوازه توجه رایات جاہ و جلال از مسفر اورنگ سلطنت بصوب دار
الخلافت شنید لهذا دگر بارہ مغلوب رعب و هراس گشته دل از
بودن دهلی برگرفت و بیست و یکم ماه رمضان از آنجا رخت
ادبار بر بسته روانہ لاهور شد و کیفیت حال کثیر الاختلال خود
بسلیمان بی شکوه و باقی بیگ مخاطب به بہادر خان نوکر خود
که او را اتالیق آن باطل بیجوهر و صاحب اختیار لشکر ساخته
همراش کردہ بود اعلام نموده بآنها نوشت کہ اگر توانید از انوری

مجلس
کراسی

سم
۱۲

فیل و دو اسب عربی و شصت اسب ترکی و انعام دولک روپیه
 نواختند و اسلام خانرا بخدمت اتالیقی آن نهال گلشن دولت
 و فاضلخان را بجهت خدمت اعلیٰ حضرت و پرداخت مهمات
 بیوتات و رتق و فتق امور کلخانجات سرکار خاصه شریفه که اکثر
 در آن مرکز حشمت بود و ذو الفقار خان را بحراست قلعه مبارک
 مقرر نمودند و تقربخان را که در معالجه حضرت اعلیٰ معاضی
 جمیله و تدابیر لایقه بظهور رسانیده بمزاج اشرف اشنا شده بود حکم
 فرمودند که در خدمت آن حضرت بوده بعلاج بقیه کوفت و تدبیر
 صحت مزاج مقدس قیام نماید و او را بعنايت خلعت خاص و
 جمدهر مرمع باعلاقه سروارید و انعام سه هزار اشرفی کامیاب مراحم
 بادشانه گردانیدند و بیست و دوم ماه مبارک رمضان فتح و ظفر
 همراکب و نصرت و اقبال هم عنان بعزم دار الخلافه شاه جهان آباد
 از مستقر حریر سلطنت ابدی بنیان نهضت نموده موضع بهادر پور
 را از انوار فیض نزول فروغ میمنت بخشیدند و درین روز نوگل
 حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن عظمت بادشاه زاده ارجمند عالی
 تبار متوده شیم محمد اعظم بر موجب فرمان خدیو جهان بخدمت
 جد امجد والا مکان شتافته باحراز شرف ملازمت آن حضرت سرمایه
 دولت و سعادت بر گرفتند و پانصد مهر و چهار هزار روپیه بطریق
 نذر گذرانیدند حضرت اعلیٰ بدیدار قره باصره دولت و کامرانی مسرت
 و شادمانی اندوخته آن ثمره الفواد سلطنت و جهانبانی را در آغوش
 عاطفت و مهربانی کشیدند و بانواع عنایات و مراحم نوازش نموده
 رخصت معاودت بخشیدند و ۵۰ روز دیگر آنجا مقام شده بیست

مفسد خیز است و قبل ازین باقطاع رستم خان تعلق داشت بجاگیر
 قاسم خان عطا فرمودند و ارزا بعنایت خلعت و اسب و فیل امتیاز
 بخشیده رخصت آن صوب نمودند و ذوالفقار خان که بحراست قلعه
 مسقر الخلافت تعیین یافته بود بعطای خلعت و اسب و فیل و
 نقاره و انعام شصت هزار روپیه و اسلام خان که بخدمت بادشاهزاده
 محمد سلطان مقرر شده بود بمرحمت خلعت و انعام می هزار
 روپیه و هریک باضافه منصب مورد انتظار عاطفت گردیده مرخص
 شدند و ارادت خان بصوبه داری اوده معین گشته باضافه هزار و
 پانصدی هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار سوار
 از آنجمله هزار سوار دو اسبه و سه اسبه والا رتبه گردید و بمرحمت
 نقاره نوازش یافت و مختار خان بفوجداری سرکار (ناندیر) تعیین
 یافته باضافه پانصدی بانصد سوار بمنصب سه هزاری هزار و
 پانصد سوار تارک افتخار برانراخت و عبد الذبی خان بفوجداری
 اثاره تعیین یافته مشمول مراحم خسروانه گردید و هوشدار خان
 بخدمت داروغگی غسل خانه از تغییر خانه زاد خان خلعت
 سرفرازی پوشید و قلندر بیگ بقلعه داری کلیان منصوب گشته
 بخطاب قلندر خانی و داراب برادر مختار خان از کومکیان دکن
 بخطاب خانی و صیر بها دردل برادر دیگرش بخطاب جان سپار
 خانی نامور شدند و شفقت الله ولد سزادار خان مشهدی که پدرش
 چندین قبل ازین در صوبه بهار و دیعت حیات مستعار سپرده بود
 بخطاب پدر خویش مخاطب و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 دو صد و پنجاه سوار کامیاب نوازش گردید و هم درین اوقات عاطفت

بنی اعظمان

Nander

مستملک

قلندر بیگ

آب چون براه بوریه و مهارن پور برجناح تعجیل خود را در مهرند یا
لاهور باو برسانند و سرانجام احوالش بعد ازین گذارش خواهد یافت *

از سوانح این ایام تعیین یافتن خاندورانس با برخی از عساکر
 گیهان ^{مستقل} ستان به تسخیر قلعه اله آباد - چون بمسامع علیه رسید
 که سید قاسم باره که از جانب دارا بی شکوه بحکومت آن صوبه قیام
 داشت با وجود اطلاع بر کیفیت حال آن خسران مآل و حقیقت
 اقتدار و استقلال این برگزیده ذوالجلال توفیق سلوک طریق عبودیت
 و دولتخواهی نیافته سر بر خط انقیاد نمی گذارد و بوموه خیالات
 فاسد و اندیشه‌های خام قلعه اله آباد را که در متانت و حصانت
 شهره ایام است استحکام تام بخشیده باستظهار رصانت و محکمی
 آن حصار استوار راه کجروی و خلاف می سپارد لجرم عزم تسخیر
 آن پیش نهاد خاطر انور گیتی خدیو ممالک ستان گشته درین
 هنگام خان مذکور را بانوجی از جنود منصور بدانصوب معین
 فرمودند که اگر سید قاسم از خواب غفلت بیدار شده بصلاح کار و
 حسن مآل راه برد و بی تعلل و درنگ و ارتکاب جدال و جنگ قلعه
 را تسلیم کند آن را بتصرف در آورده سید قاسم را بجناب والی
 خلافت فرستد و خود بحکومت و نظم مهام آن صوبه قیام نماید و
 اگر از کوتاه بینی و محال اندیشی در مقام حرکتی و نگاهداشت
 قلعه باشد بمحاصره آن پرداخته بقهر و استیلا مفتوح سازد و خان
 مذکور را هنگام رخصت بعزایت خلعت خاص و اسب و فیل نواختند
 و از منصبش که پنج هزاری پنجهزار سوار بود دو هزار سوار دواپه
 و سه اسبه مقرر ساختند و هم درین ایام مرادآباد را که از محال

هزاری پانصد سوار چهار هزاری دو هزار سوار معزز نموده هنگام
 رخصت او را بعنایت خلعت و اسب و انعام سی هزار روپیه
 فواختند و درین هنگام تابنده گوهر درج دولت درخشنده اختر
 برج سلطنت بادشاه زاده والا گهر محمد معظم را که در دکن بودند
 بارسال خلعت خاص شرف اختصاص بخشیدند و مهابت خان
 صوبه دار کابل وزیر خان صوبه دار خاندیس و سیدات خان ناظم
 امور دار الخلافت شاه جهان آباد و سعادت خان قلعه دار کابل
 را بعنایت ارسال خلعت حرفراز گردانیدند و کنور لال سنگه
 پسر را نا راج سنگه که از وطن رسیده باستیلان سده سنیه نامیده
 افروز طالع گردید و بمرحمت خلعت فاخره و یک عقد مروارید
 و سرپیچ و طره مرصع کلم یاب عزت شد و عاطفت بادشاهانه
 از سر نوازش رانا را بارسال سرپیچ مرصع گران بها حرفراز ساخت
 و فیض الله خان از تغییر نوازش خان تور بیگی شده مطرح انوار
 التفات گردید و سید مظفر باره ولد شجاع خان مرحوم بخطاب
 پدر خویش بلغد نامی یافت و خواجه نور که از بندهای درگاه
 آسمان جاهد بود بخدمت گذاری اعلیٰ حضرت تعین یافته مخاطب
 به معتمد خان گشت و خلعت و اسب و نیل باو عطا شد و چون
 ماه مبارک رمضان بهزاران فرخندگی و فیروزی منقضی گشت
 شب چهارشنبه یازدهم تیر هلال خجسته فال عید الفطر از افق
 سعادت طلوع نموده عرصه جهان را بانوار بهجت و شادمانی و لوازم
 عشرت و کامرانی چون مشرق خورشید نورانی ساخت کوس طرب
 و شادمانه نشاط بنوازش درآمد و رسم عیش و آئین طرب تازه گردید

بادشاهانه مراد بخش را به بخشش دو صد سی و سه سوار و سی و نواخت
و یغتم جنگ خان و کار طلب خان و رشید خان هر کدام بیست
هزار روپیه و سید مظفر خان پانزده هزار روپیه و برندوله خان و تازجی
هر کدام ده هزار روپیه و باخلاص خان و مقیم خان و سید نصیر الدین خان
دکنی و زبردست خان و اسماعیل خان نیاززی و سکندر روپیه و قمر مکی
و ناناجی بهونسله و رستم راو و اود احترام هر کدام پنج هزار روپیه و علی
هذا القیاس به بسیار بندها عطا شد بیست و هفتم موکب جهان نور
از گهاٹ سامی باحتراز آمده نواحی جلال آباد مضرب سرادقات جلال
گشت و روز دیگر دران سر منزل همایون اتفاق اقامت افتاده فردای
آن نزدیک باغ سلیم پور منزل گاه دولت شد و سلخ ماه مبارک که
موکب ظفر اعتصام در آن فرخنده منزل مقام داشت رای عالم
آرای شهنشاه عدو بند کشور کشا چنان اقتضای نمود که فوجی از
عساکر اقبال به تعاقب دارا بی شکوه خسران مآل که هنوز هوای
فساد اندیشی و کینه جوئی در سر داشت و بقصد سرانجام اسباب
تدارک متوجه پنجاب گشته بود تعیین فرموده آن تیره بخت تباہ
روزگار را در هیچ جا فرصت ثبات و قرار و مجال اعداد مواد فتنه
و پیکار ندهند بنابراین بهادر خان را با گروهی از مبارزان جنود
نصرت به تعاقب آن بدعاقبت معین ساختند و منصبش را باضافه

(۵ ن) و چندین از امرای عتبه سلطنت و بندهای مستحسن

خدمت بانهام دواک روپیه کم یاب ساخت •

(۶ ن) تربنگچی و با یاجی بهونسله و رستم راو و ادراجیرام الخ •

ترنگچی

و جمده هر مرصع و باضافه هزارازی هزار سوار به منصب پنج هزاری
 پنج هزار سوار مطرح انظار مکرمت شد و عبد الله خان ولد سعید خان
 بهادر مرحوم که او نیز از سلیمان بی شکوه جدا شده بود احرار
 سعادت ملازمت اشرف نموده به عنایت خلعت و خطاب سعید خانی
 و دیگر عنایات خسروانی مبعاهی گردید و سید عبد النبي ولد خاندوران
 بهادر مرحوم خلعت یافته به اله آباد مرخص شد که در ملک
 کوسکیان مهین برادر خود باشد و صف شکن خان بمرحمت اسم
 و انعام بیست هزار روپیه سرفرازی یافت و بیست هزار روپیه
 بچندی دیگر از ملازمان رکب دولت العام شد دوم ماه فرخنده
 فال شوال آن روی قصبه متبرا از سایه سنجق جهانکشا فروغ
 آگین شد و چون این روز عشرت افروز موافق سیزدهم تیر
 بود که روز عید کفانی است در منزل مفاکور دگر باره جشن طرب
 و نشاط ترتیب یافته آئین کامرانی و کام بخشی تازه شد و چنانچه
 درین دولت ابد طراز معهود است امرای فامدار و عمدهای
 آستان شهر مدار صراحیهای مرصع و میذاکار پیراز گلاب و عرق
 فلفله و بهار گذرانیدند و از زبان حال باهنگ این دعا ترانه
 سرا گشتند •

• نظم •

فرخنده بود چو عید هر روز و شدت • بی فیل امل مباد دست طلبت
 تا پر عرق فلفله بود شیشه چرخ • پر باد صراحی ز گلاب طربت
 و درین روز خجسته بسیاری از آندهای آستان جلال ملتزمان رکب
 اقبال باضافه منصب و دیگر عطایا و مواهب فیض اندوز عاطفت
 بادشاهانه گردیدند از آن جمله سعید خان باضافه پانصدی پانصد

و روز عید که از منزل سلیم پور کوچ میشد نوئیضان نامدار و امرای
 عالی مقدار و سائر بندگان اخلص منش عقیدت شعار بجناب
 والای سلطنت و سده آسمان سالی خلافت حاضر گشته بم تسلیمات
 تهنیت تارک آرای سعادت گردیدند و بتقدیم آداب مبارکباد
 این روز سعید که مقدمه هزار عید امید بود رسم بندگی بجا آوردند
 و آن روز سه کروه طی گشته نزول اجلال شد و دران فرخنده روز
 جهان افروز عاطفت بادشاهانه عمده السلطنة القاهرة خان جهان
 را که حضرت اعلی بعد از هزیمت یافتن دارا بی شکوه چنانچه
 گذارش یافت باغواوی و افساد آن فتنه پزوه مورد بی عنایتی ساختم
 از منصب و جاگیر عزل فرموده بودند منصب جلیل هفت هزار
 هفت هزار سوار دو اسبه و سه اسبه و عطای خلعت خاص و جمده
 مرصع و شمشیر خاصه نوازش نموده بخطاب والای امیرالامرائی
 بلند نامی بخشیدند و محالی که دو کروز دام جمع آن بود
 برسم انعام مکرمت فرمودند و خاندانان بهادر اسبه سالار بعطای
 خلعت خاص و انعام دولک رسید و محالی که دو کروز دام جمع
 آن بود کامیاب مواهب بادشاهانه گردید و خلیل الله خان بمرحمت
 خلعت و اسب با ساز طلا و اعتقاد خان بعنایت اسب و فیل
 مورفرازی اندوختند و دلیر خان که بیابوری بخت از تبعیت
 و همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده بود شرف اندوز تقبیل
 سده اقبال گشته بعطای خلعت فاخره و اسب با ساز طلا و شمشیر

مفسدان دعوی کار پیرایش پذیرد مدعیان باطل گرایش را فلک پیوسته زهر حرمان مدعا جشانند و همپشمان باد پیمایش را گردون مدام غبار ناکلی در چشم امید افشانند بیخورد فتنه پروری که از سلسله انقیادش برآمده راه خود عری پیماید سلسله تنبیه روزگارش پای نرساید و کوتاه اندیش سبکسری که سر از ربنه اطاعتش کشیده آهنگ بالا دوی نماید پپای خود گرفتار بند تقدیر آید بدمستان انجمن غرور را ساقی اقبالش هم در اول بزم از پا در اندازد و بی ادبان بساط نخوت را ناصح تدبیرش پند از حبص و بند سازد متانت قوت رایش خام طمعان دعوی پیشه را به پختگی بر زمین ادبار زند و درست نقشی بخت و الایش کج باز ان نفاق اندیشه را در ششدر مکانات انگند • نظم •

چو بخشد حق یکی را سربلندی • دهد ز ارماف خویشش بهره مندی
 ز لطف خود توانائیش بخشد • بملک و جاه یکنائیش بخشد
 بلی آفکس که ظل ذوالجلال است • شریکش چون شریک حق محال است
 شهنشه فرد می باید در اقلیم • در یکتا بود در خورد دیهیم
 شاهد صدق این تقریر صورت حال خجسته مآل گیتی خدیو عالمگیر
 است که چون انزیدگار جهان بمقتضای حکمت بالغه منشور
 ریاست کبری و خلافت عظمی را بنام نامی او رقم سعادت کشیده
 و ذات قدسی خصالش را در صفات جمال و جلال بذات بیهمال
 خویش تشبیه بکمال بخشیده لاجرم آن یگانه دودمان اقبال را که
 مظهر اتم ظل الهی و مصداق اکمل شاهنشاهی است بصفت تفرد
 و یکنائی در خلافت و فرمان روائی از نقص مشارکت اغیار مبرا

هوار بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد هوار و خواصخان باضافه
پانصدی پانصد هوار بمنصب سه هزاری دو هزار هوار مباحی
گردیدند و سید شیرخان باره بقوجداری سرکار ترهت منصوب
گشته باضافه پانصدی سه صد هوار بمنصب سه هزاری هزار و
پانصد هوار سرفرازی اندوخت و بعنایت علم لوای امتیاز برانراخت
و عبد الله بیگ ولد علیمردانخان مغفور و اعتماد خان که در سلک
همراهان سلیمان بی شکوه بودند عز بساط بوس دریافته مشمول
مراحم خسروانه گشتند *

ذکر مراتب زیاده مری و محال جوئی

مراد بخش جاهل نادان و دستگیر شدن او

به یمن تدبیر و اقبال والای خدیو جهان

از آنجا که امر جلیل سلطنت و شهنشاهی و شغل نبیل خلافت
و گیتی پناهی که ظل خورشید عظمت و جلال الهی است مانند
شان الوهیت و مرتبه ربوبیت مستدعی عدم سهم و انباز است
و صدق کریمه [لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ] بمشرب و افغان اسرار نظام کل
شامل نشأتین حقیقت و مجاز حکمت و مصلحت پیرای ایزد
جهان آرا در نظم سلسله وجود و کارخانه تکوین چنین تقاضا نمود
که والا قدر سعادت مندی که بغور این رتبه بلند و منزلت آسمان
پیوند مستعد گشته از پیشگاه کبریا قامت سعادت بعثت شریف این
موهبت علیا بداراید ساخت حریم دولتش از غبار مساهمت و
مشارکت افیار سترده آید و گلشن جاه و حشمتش از خار نزاع

صاحب تعلق داشت فرستاده قلعه آن را بقهر و استیلا با اموال و اشیایی که از خالصه شریفه سرکار بادشاهی و نواب علیه در آن جا متصرف گشت و دست تعدی و تعرض با اموال و استعنه مردم دراز نموده کارهای نا شایسته پیش گرفت چنانچه محمد شریف پسر اسلام خان مرحوم را که از خانه زادن شایسته درگاه خلایق پناه و متصدی مهمات بندر مذکور بود با دیگر متصدیان آنجا محبوس ساخت و انواع اهانت و آزار رسانید و علی نقی دیوان خود را که از بندهای روشناس بارگاه خلافت بود و بموجب امر اشرف اعلی پشغل دیوانی و کفالت مهمات سرکار اوقیام داشت بی صدر جرمی و وقوع زلتی بقوه نفاق و مظنه عدم یکجتهی بدست خویش بقتل رسانیده بانواع خود سری و شورش افزائی پرداخت و علانیه طبل سرکشی و خود رانی نواخت و با وجود قرب جوار باین برگزیده لطف پروردگار که سلطنت و فرمانروائی خلعتی بود بر قامت استعدادش زیبا و خلافت و جهان پیرائی کسوتی بر پیکر اقبالش زبند و رما و از فرط ادب پروری و سعادت منشی اصلا تغیر وضع نکرده اختیار جلوس بر اورنگ فرماندهی نفرموده بودند برین جرأت و خبرگی اقدام نمود و بعد ازان که کذب آن اخبار موحشه ظاهر شد و بتحقیق پیوست که حضرت اعلی را اگرچه بیماری طاری گشته وضعف و تنور عظیم در قوی رفته اما هنوز شمع حیات با برکت آن حضرت در انجمن هستی فروزان است از آنجا که هوای خود سری در سرش جا گرفته مدهوش لذت سلطنت عارضتی شده بود تغیر اوضاع نا پسند فداد و طرقة تر آنکه در

میخواهد و پیوسته دعوی گیشان فتنه جو و شرکت اندیشان محال
 طلب را حرمان نصیب مطلب ساخته چمن دولت و ریاض
 شولکش را از نخل بی ثمر وجود این گروه باطل بهره پیرایش
 میدهد تا نهال جاه و استقلالش در کنار جویبار کمال قد کشیده
 جهانیان در سایه حمایتش مرفع نشینند و از شاخسار مکرمتش
 میوه عدل و انصاف چینند چنانچه پرتو ظهور این معنی از فتنه
 جوئی و تبه رائی مراد بخش نادان و دستگیر شدن او بسر پنجه
 تدبیر و اقبال والی خدیو جهان بر ساحت ضمیر آگاه دلال روشن
 و تابانست تفصیل این اجمال آنکه چون آن تبه دست نقد شعور
 را بمقتضای خامی و نادانی و غرور دولت و جوانی دماغ هوش
 از سودای تمنای سلطنت و جهان بانی آشفته بود و از خام طمع
 همواره این پندار محال در سر داشت که بعد از حضرت اعلی
 دعوی وراثت ملک و سلطنت از پیش خواهد برد و فرمان روائی
 و سریر آرائی هندوستان بار خواهد رسید لاجرم در مبادی سنج
 عارضه آن حضرت که بشامت تبه رائیهای دارا بی شکوه خبرهای
 صوحش کشور آشوب در اطراف و اکناف مملکت شیوع یافته بود
 در گجرات بمجرد استماع این خبر شورش اثر بی تحقیق حال
 و اندیشه سال از بلخوصلگی و تنگ ظرنی رایت استقلال و استبداد
 امراخته بر تخت نشست و خود را بمرزج الدین ملقب ساخته
 اسم سلطنت بر خویش بست و خطبه و سکه بنام خود کرد و فوجی
 به بقدر صورت که در آن وقت باقطاع پرده آرامی هودج عزت نور
 افزای شهبستان ابهت ملکه قدسی نقاب خورشید احتجاب بیگم

بتازگی هوای سلطنت در هرش افتاد و از بی دولتی باد نفاق و مخالفت در دل پخته مرهمسری خریدن آغاز نهاد و بعزم فتنه و فساد و قصد سرکشی و استبداد باوجود فقدان خزانه و وجه تنخواه مواجب سپاه در صدد توفیر لشکر شده امرا و بندهای بادشاهی را بانواع استمالت و اقسام ملائمت بجانب خود دعوت میدمود چنانچه جمعی از کوتاه اندیشان ناعاقبت بین که سود خویش را از زیان نمیدانستند به تحریک بی سعادت بی باور گردیدند و مناصب نامناسب و زوهای بی موجب و خطاب های بیجا بمردم بی سروپا داده احباب شورش و سرکشی سرانجام میکرد و دست باسراف و تبذیر کشوده روز بروز بی اعتدالی را از حد میبرد و خیالهای خام و هوس های فاسد نا تمام در سر داشت و بنابراین اندیشه های محال هنگام نهضت ریات اقبال از مستقر الخلافه اکبر آباد نخست در رفاقت موکب جاه و جلال تعلل و اسهال و رزیده بهانه ها آغاز کرد و آخر که قرار به همراهی داد چند روز بعد از جنود مسعود ازان مرکز دولت کوچ کرده همان جا عقب لشکر ظفر اثر آمد و بقاصله چند کوره دور از اردوی همایون نزول گزیده در کمین انتهاز فرصت کین بود لاجرم در دفع ماده شورش انگیزی و مخالفت او که مودی بفساد حال بلاد و عباد میشد و ازان فتور عظیم در امن و آرامش جهانیان راه میدافت بر پیشگاه ضمیر منیر شهنشاہ عالم گیر این رای دلپذیر جلوه نمود که آن بی ادب محال طلب را بطائف دانش و تدبیر دستگیر نموده بعنوانی که مستلزم فتنه و آشوبی نباشد تنبیه و تادیب نمایند و گلشن ملک و دولت از خار انصافش

و اواخر حال که فی الجمله از مستی غرور و نادانی بهوش آمده
 بحکم ضرورت دست استشفاع و استمداد بدامن عاطفت و ذیل
 اشفاق خدیو عطوفت پرور قدسی اخلاق زده بود و در پناه حمایت
 شاهنشاهانه در آمده چاره کار در مطابعت و همراهی آن برگزیده
 الهی اندیشیده میخواست که بوسیله شفاعت آن حضرت
 شاهنشاهی در خدمت حضرت اعلیٰ بعد از اداهای خارج و حرکات
 نا هنجار خویش پردازد و ناهموریهای خود را هموار سازد و از
 نادانی و بی خردی ترک اوضاع سابق و اطوار نگوید؛ نالایق
 نموده تخت و چتر و سائر لوازم سلطنت همچنان با خود داشت
 و شهنشاه دانش پرور کامل خود این سفاهتها را بر جاهلی و خورد
 سالی محمول داشته از کمال بزرگی و دانائی این مراتب را ازو
 در میگردانیدند و بمقتضای عطوفت و اشفاق و نهایت برد باری
 و حسن اخلاق برفق و مدارا با او سلوک میفرمودند که شاید
 رفته رفته بقبیح آن اطوار ناسزاوار متفطن گشته ترک زیاده
 صریحا نماید لیکن از آنجا که پرده نخوت و غرور حجاب چهره دانش
 او شعورش گشته بود اصلا او را تنبیه حاصل نشد و از مستی شراب
 غفلت و نادانی بخود نیامد تا آنکه بعد از جنگ دارا بی شکوه
 و وقار سوانحی که در مستقر الخلافت اکبر ابراد روی داد چون
 دید که امر سلطنت و فرمان روائی باین زمینده اورنگ جهان کشائی
 قرار گرفته زمام حل و عقد امور خلافت بکف اقتدار خدیو روزگار
 آمد عرق حسدش حرکت نموده و اغوای خوشامد گویان و تحریک
 فتنه جوینان ضمیمه سودای غرور و مالی خولایای پندار او گشته

بی شکوه بوطن رفته بود و را یسنگه^(۵) برادر زاده راجه جسونت سنگه و سید فیروز خان بارهه و جمعی دیگر از بندهای عتبه خلانت که همراه راجه جی سنگه آمده بودند و ابراهیم خان خلف علیمردان خان که بعد از شکست دارایی شکوه بمقتضای خاصی جوانی سون خود از زیان نشناخته همراهی مراد بخش اختیار کرده بود سعادت آستان بوس درگاه والا یافته بمرحمت خلعت سربلند شدند و کنور لعل سنگه بمرحمت سر پیچ و طرّه مرصع تارک مباحات انراخت و ارسی برادر را نا که همراه پسر او بدرگاه جهانپناه آمده بود بعنایت دهکده کی مرصع مباحی گردید و قطب الدین خان خویشگی و راجه دیبی سنگه بددیل و سید حسن ولد سید دلیر خان و سید منصور بارهه و رحمتخان و دلدوست ولد سرفراز خان قدیم و دلداد بیگ برادرش و مجاهد بیجا پوری و محمد عابد^(۶) نیلا وری و منوهر داس پسر غریب داس میسودیه و چندی دیگر از بندهای آستان خلانت که در سلک همراهان مراد بخش انتظام داشتند و علیقلی بیگ و میر فتح از سرداران او و میر مهدی میر سامان و سائر نوکران عمده و متصدیانش برهبری بخت بیدار احرار دولت ملازمت اکسیر خاصیت نموده خلعت نوازش پوشیدند و همگی در خور حالت و شایستگی از میامن فضل و احسان گیتی خدبو مالک رقاب کامیاب گردیدند و همچنین مجموع سپاه و لشکریانش را که از سابق و لاحق زیاده تر بر بیست هزار سوار بود حکم معلی

به پیرایند و پیا برین عزم مصلحت اساس چهارم ماه مبارک شوال که موکب جهان پیرا دران روی قصبه مذهب را اقامت داشت چون مقرر شده بود که آن بلیخرد نفاق پزوه که بعد از جنگ دارا بی شکوه تا این هنگام بعز بساط بوس نرسیده بود بملازمت اقدس رسد رای عالم آرای خدیو عدو بند کشور کشای برین قرار گرفت که در همین روز فیروز این اراده والا از قوه بفعل آورده فرصت کار از دست نگذارند و اورا میال غدر سکالی و فساد اندیشی ندهند

• بیت •

بود روشن بر دانش پرستان • که باشد دست پیش دستان
زبان دهر را به زین مثل نیست • که گوید دست پیشین را بدل نیست
لہذا در آواہل این روز کہ آن بی بہرہ جوہر دانش بکورنش آمد
ادرا بحسن تدبیر دستگیر نموده خلیق را از شر شورش و افسادش
رهانیدند و چون بودن او ہمراہ موکب ظفر پناه بمقتضای مصلحت
نبود بصواب دید رای صائب بعد از دو پاس شب آن تبیرہ روز فتغہ
اندوز را بعد از ندربان دولت خواہ شیخ میر سپردہ و دلیر خان را
با جمعی ہمراہ کردہ بقلعہ سپہر بنیان شاہجہان آباد نرستادند
کہ آجا پای بند زندان مکانات باشد بالجملہ روز دوم وقوع این
قضیہ کہ دران منزل فیروزی اثر مقام بود راجہ جیسنگہ کہ برہدیری
بخت بیدار از ہمراہی سلیمان بی شکوہ تخلف ورزیدہ متوجہ
سد اقبال گشتہ بود دولت اندوز تسلیم آستان جاہ و جلال گشتہ
بعنایت خلعت خاص و شمشیر مرصع و فیل با مادہ فیل شرف
اختصاص یافت و کیرتسنگہ پسر راجہ مذکور کہ بعد از جنگ دارا

سرفرازی یافتند و حسنعلی ولد اله وردیخان که هنگامی که
 شجاع از سلیمان بی شکوه و راجه جیحنگه هزیمت یافته به بنگاله
 شتافت از پدر خویش که رفاقت شجاع گزیده جدا شده بلشکر
 بادشاهی ملحق گردیده بود و درینولا بواسطت راجه جی منگه
 دولت زمین بوس دریافته بخطاب خانی و منصب هزار و پانصدی
 هزار سوار مورد مرحمت شد و نصرت اله ولد سعید خان بهادر
 مرحوم بخطاب نصرت خانی و کامگار ولد کامیاب بخطاب خانی و
 شیخ عبد العزیز بخطاب عبد العزیز خانی و اله یار بیگ میرتوزک
 بخطاب اله یار خانی سرمایه مباحثات و کامرانی اندوختند و رام
 منگه ولد رتن راتهور که در موطن خویش بون و پدرش چنانچه
 گذاش پذیرفته در جنگ اوجین به آب تیغ مجاهدان جنود اقبال
 شربت هلاک چشید عاطفت خسروانه از روی ذره پروری و خانه ژان
 نوازی که شیمه کریمه این گوهر افسر سرفراز است بمنصب هزار
 هشت صد سوار و عطای جاگیر در وطن بدستوری که رتن داشت
 نوازش نمود و فرمان شد که به پیشگاه حضور رسد و از خزانه انعام
 بادشاهانه شصت^(۲) هزار روپیه بچندی از ملازمان رکاب دولت و
 مبارزان بهرام صولت عطا شد و درین ایام راجه رای سنگه میسودیه
 که در جنگ اوجین چنانچه سابق ذکر یافت در سلک رفاقت راجه
 جسونت منگه انتظام داشت و پس از انبزام بوطن شتافته بود
 دولت ملازمت یافته غبار آستان سلطنت را صندل ناصیه اعتبار

صادر شد که بخشیان عظام جوق جوق از نظر انور بگذرانند و بمناسب
و مواجب مناسب سرتراز ساخته ضمیمه مواجب انجم شمار گردانند
و از زمره که مذکور شدند قطب الدین بمنصب سه هزار و سه هزار
موار و مید منصور بارهه بمنصب سه هزار و هزار و پانصد سوار و
مید حمن بخطاب خانی و منصب دو هزار و دو هزار سوار
و مجاهد بمنصب دو هزار و دو هزار سوار و دلاورست بخطاب
سردار خانی بمنصب دو هزار و هزار سوار و علیقلی بیگ بخاب
علی قلی خانی و منصب دو هزار و هزار سوار و رحمت خان
بمنصب دو هزار و ششصد سوار و دلاور بیگ بخطاب دلاور خانی
و منصب هزار و پانصدی هزار سوار و میر فتاح بخطاب فتاح خانی
و منصب هزار و پانصدی هزار سوار و محمد عابد بمنصب هزار و
ششصد سوار و منوهر داس بمنصب هزار و چهار صد سوار و میر
مهدی بمنصب هزار و دو صد سوار تارک امتیاز افرایند ششم ماه
مذکور مواجب نصرت طراز ازان فرخنده منزل باهتزاز آمده پنج
کوچ متواتر نمود و باز دهم مقام کرده دیگر تا خضر آباد جای
اقامت نکردند و در عرض این چند روز خجسته جمعی کثیر
از بندهای عتبه سلطنت مطرح انوار مکرمت گشته بمواهب
ارجمند مباهی گردیدند از انجمله پرموی دکنی باضافه هزار
سوار بمنصب سه هزار و سه هزار سوار ناصیه انتخاب ابروخت
و ابو طالب ولد امیر الامرا بمنصب دو هزار و هشت صد سوار
و ابو الفتح پسر دیگرش بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار
و بزرگ امین پسر سیومی بمنصب هزار و سه صد سوار رتبه

از مال او که در بعضی مواضع مدفون بود و مردم نشان دادند
 بر آورده متصرف گشت و از آنجا بعزم دارا لسلطنت لاهور که باقطاع
 او تعلق داشت روانه شد و چون بکنار آب ستلج رسید کشتیها از
 جمیع گذرها فراهم آورده بعضی را شکست و پاره را غرق نمود و
 دارا خانرا که از سرداران عمده او بود با برخی از لشکر در گذر
 تلون که گذر متعارف و مقور آن آب است گذاشت باین اندیشه
 فاسد که چون موسم برشکال است و راهها از کثرت گل والی
 قابل عبور موکب منصور نیست و از طغیان آب دریای ستلج پایاب
 ندارد و کشتی مفقود است یکچند از صدمه عساکر جهانکشا ایمن
 خواهد بود و تا موسم بارش سپری نشود و دریاها پایاب و راهها
 قابل عبور جنود ظفر مآب نگردد توجه رایات خورشید تاب بصوب
 پنجاب صورت نخواهد بست و او در عرض این مدت در بلده لاهور
 که از خزان بادشاهی و اموال خودش یک کرور روپیه باقور خانه
 و توپ خانه و دیگر کار خانجات و اسباب تجمل و ادرات نبرد و پیکار
 در آنجا بود بفراغ بال باصلاح حال خود پرداخته لشکر و سپاه جمع
 خواهد ساخت و دیگر باره لوای محاربه و جدال خواهد افراخت
 غافل ازین معنی که نهال دولتی که اراده ازلی ببرکندن ریشه آن
 تعلق یابد به آبداری سعی و تدبیر برگ بقا نگیرد و کلخ حشمتی
 که حکمت ایزدی انهدام احساس خواسته باشد بمعماري جهد و
 کوشش مرمت نپذیرد مجمله بعد از ظهور این احوال رای عالم
 آرای خدیو کشور اقبال چنین اقتضا نمود که آن تباه اندیش کینه
 خور را که قدرعاقبت و سلامت ندانسته هنوز مهدیای فساد و آمادگی

ساخت و بعنایت خلعت و اسب و فیل و جمدهر مرصع تارک
 عزت بر افراخت چهاردهم خضرآباد مرکز دائره اقبال گشته
 عمارات دایندیش از نزول اشرف بیت الشرف دولت شد درین
 روز دانشمند خان که در ایام بیماری اعلی حضرت گوشه نشین
 شده بود در دارالخلافه شاهجهان آباد بسر می برد فیض اندوز
 ملازمت همایون گشته بعطای خلعت خاص اختصاص یافت و روز
 دیگر که آنجا مقام بود شیخ میر و دلیر خان که چنانچه گذارش
 یافت برسانیدن مراد بخش بقلعه شاهجهان آباد معین شده بودند
 شرف بساط بوس دریافتند درین اوقات خجسته آثار بوماطت
 متنبیان درست گفتار بمسامع جاه و جلال رسید که دارابی شکوه
 باطل پزوه خسران مآل باوجود آن همه خذلان و نکال که نتیجه سوء
 افعال او بود هنوز متنبه نشده راه بصلاح حال نبرده است و ترک
 فتنه اندیشی و فساد انگیزی نجسده عافیت را مغتنم نشمرده و
 از محال طلبی و باطل پرستی بهمان خیال خام و اندیشه نا تمام
 در صدد تدارک و تلافی است و روز بروز از مردم واقعه طلب فتنه
 جو جمعیتش می افزاید و بهیچ وجه ترک خود رانی و شورش
 افزائی نمی نماید چنانچه در اثنای فرار چند روزی که در سهرند
 اقامت داشت باموال راجه تودرمل که نظم و پرداخت مهمات
 آنچه کله بار متعلق بود و بعد از استماع خبر قرب وصول آن رانده کشور
 اقبال و قبول سهرند از دور اندیشی و پیش بینی از هر راه کفاره
 گزیده به لکهی جنگل رفته بود دست تعدی دراز نموده کسان
 به تفحص و تجسس ذخائرش گماشت و قریب بیست لک روپیه

آمال آن حضرت امت رفیق طریق نصرت و اقبال ساخته عزیمت
 پنجاب مصمم فرمودند و چون فرخنده ساعت میمنت قربانی که
 اختر شناسان والا نظر و دقیقه سلیمان اصرار آسمانی برای حلوس
 مسعود بر سریر کمرانی و اورنگ گیتی سدانی برگزیده باختیار
 آن رقم سعادت بر صفایح تقویم انجم و انلاک کشیده بودند روز
 مبارک جمعه غره ذی قعدة موافق یازدهم امرداد بود و وقت
 و فرصت آن وسعت نداشت که داخل دارالخلافه شاهجهان آباد
 و قلعه مبارکه فیض بنیاد گشته بسر انجام لوازم و اسباب و تمهید
 قواعد و آداب این امر جلیل القدر بنوعی که معمول این دولت
 روز افزون و مطابق توره و آئین این سلطنت همایون است بپردازند
 بر پیشگاه خاطر قدسی مآثر پرتو افکند که این مهم لازم الانصرام
 و عزیمت نصرت انجام را که عین صلاح دین و دولت و حرمانه
 نظام ملک و ملت بود بدین حجب در عقده تاخیر و تعویق نینداخته
 بجهت ادراک این ساعت میمنت قرین در باغ فیض بنیاد اعز باد
 که نسخه از فردوس برین و مشتمل بر منازل عالی دل نشین است
 چند روزی اقامت نموده در ساعت مذکور بر تخت سلطنت و اقبال
 جلوس اجلال فرمایند و از مراتب جشن و نشاط و لوازم این محفل
 انبساط بآتیجه در وسعت وقت و فرصت گنجد اکتفا نموده بزودی
 متوجه مقصد گردند پس از تمشیت این مهم والا و حصول دیگر
 مقاصد ملایا که خاطر ملکوت ناظر از معظمت مراتب ملک پیرائی
 و جلائل مهمات کشور کشائی هندوستان بپردازد و گلشن حشمت
 و ابهت از خس و خار وجود مفسدان دعویکار بالکلیه پیرایش

عناد بود در لاهور فرصت ثبات و درنگ و مجال سامان اسباب
 فتنه و جنگ نداده ساخت پنجاب را از خار وجود فتنه آمودش
 پیردازند و این مهم ظفر فرجام را بعهده امرای عظام که در عقب
 آن بد عاقبت تیره سر انجام معین شده بودند نگذاشته خود بنقص
 اقدس هم دران زردی همت خضرانه بدفع او گمارند و اگرچه موسم
 برشکال بود و از کثرت آب و وفور گل و لای عبور عساکر جهان پیما
 براه پنجاب متعسر بل متعذر می نمود و بر تقدیر طی مسالک و قطع
 مراحل گذشتن از آب متلج و بیداه بافقدان کشتی و عدم پایاب و
 باوجود ممانعت و مدافعت غنیمت خسران مآب در تصور و خیال
 همگنان نمی گنجید و قطع نظر ازین مراتب بر مرکب جهان نوره
 که درین سال همایون فال تعب و محنت بکمال کشیده مسافتهای
 بعیده پیموده بود و مکرر اقدام بر حرب و جدال و تحشم صف آرای
 و قتال نموده عزیمت این یورش ظفر اثر بی آنکه روزی چند
 تمکن و اقامت واقع شود و سپاه منصور از رنج سفر و محنت شاق
 برآماید بغایت صعوبت داشت و اکثر عمده ها و ارکان دولت نیز
 درین موسم تجویز این نهضت همایون نمی کردند لیکن از آنجا که
 پیوسته مقاصد و مرادات این برگزیده ذوالجلال ساخته و پیرداخته
 کارکنان آسمانی و عزایم و ارادات این دست پرور اقبال بتلقین الهام
 و بالیست درینباب رای ظاهر بینان و کنکاش عافیت گزینان را
 منظور نداشته بتعلیم و روش بخت و صواب دید همت والا عمل نمودند
 و بروفق مضمون [فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ] شیمه قدسیه
 توکل را که پیوسته نقد وقت و حال و سرمایه حصول اسانی و

گشته جمالخان پسرخان مذکور بذیابست پدر بتقدیم آن خدمت مامور
و بمنصب هزاری چهار صد سوار سر بلندی یافت نوزدهم خدیو
گیتی سدان قرین دولت و بختیاری از باغ سندر باری کوچ
فرموده مرا بستان فیض بنیاد اعز آباد را از فرنزول مسعود طراوت و
شادابی افزودند •

فرستادن خلیل الله خان با جنود قاهره برسم

منقلا بکنار آب ستلج و تعیین امیر الامرا با جنود

ظفر میرا بسمت هر دو اربجته سدره سلیمان بی شکوه

درین ایام فرخنده انجام رای گیتی آرای حضرت شهنشاهی
چنین اقتضا نمود که فوجی از جنود اقبال بصر گردگی عمدة السلطنة
خلیل الله خان بلشکری که پادشاهی بهادر خان بتعاقب دارا
بی شکوه معین گشته بود ملحق سازند تا هر دو لشکر یکجا جمع
شده بکنار آب ستلج رسند و آنجا رحل اقامت انگذند تا وصول
موکب منصور بتدبیر عبور از آب مذکور پردازند و تفحص و تحقیق
گذرها نموده سوانح احوال آنصوب معروض بارگاه اجلال سازند بنابراین
بیست و چهارم ماه مسطور آن نوین اخلاص آئین را بعبای
خلعت خاص و نایل و شمشیر نواخته رخصت فرمودند و میرخان
خلف او بمرحمت خلعت و اسب و علم باضافه هزاری هفصد
سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار و روح الله پسر
دیگرش بمرحمت خلعت و اسب نوازش یافته با پدر مرخص
گشتند و طاهرخان و رایسنگه را تهور هر یک بعنایت خلعت و اسب

پذیرد بفرار بال و جمعیت خاطر تمهید مراسم جشن و سرور و
 سرانجام لوازم عیش و سرور چنانچه شایسته جلالت قدر و شان این
 دولت جهان مدار و سزاوار شوکت و عظمت ملاطین گردون اقتدار
 باشد نموده در خجسته ساعتی دیگر اورنگ سلطنت و سریر خلافت
 بجلوس اشرف والا پایه گردانند و خطبه و سکه را بنام نامی خویش
 پایه سعادت و پیرایه میمنت بخشند بنابرین مقدمات پرتو ورود
 بساحت دار الخلافه نیفکنند داخل شهر نگشتند و شانزدهم موكب
 ظفر طراز از خضر آباد باهتزاز آمده باغ سندرباری که بمسافت
 یکروزه از دار الخلافه بسمت دار السلطنت لاهور واقع است از فر نزول
 اشرف نصارت و خرمی پذیرفته دو روز دیگر آنمکان فیض نشان
 بیدمن اقامت شهنشاه عالم گیر میمنت پذیر بود درین ایام عاطفت
 بادشاهانه راجه جیسنگه را بانعام محالی که یکروز دام جمع آن بود
 رتبه امتیاز بخشید و محمد امین خان بمرحمت نقاره و علم رایت
 مباحات افراشت و هیادتخان که بنظم مهمات دار الخلافه و حرامت
 قلعه مبارکه قیام داشت ادراک ملازمت اکسیر خاصیت نموده
 بعنایت خلعت تشریف افتخار پوشید و فدائیلخان مهین برادر بهادر
 خان که فوجدار میان دوآب بود تقبیل سده سپهر تمثال نموده بعطای
 خلعت و اسب و نقاره و علم مشمول نوازش شد و باضافه دوهزار
 و پانصدی هزار سوار بمنصب چهار هزاری دوهزار و پانصد سوار
 والا رتبه یافت و قطب الدین خویشکی بقواجداري سرکار مورتهه
 معین گشته بعنایت خلعت و اسب و نقاره و علم مشمول نوازش
 شد و فوجداری سرکار لکهنو از تغییر ایرج خان بدایر خان مفوض

و سید فیروز خان بارهه بعزایت اسب و محمد طالب ولد امیرالامرا
بخطاب عقیدت خانی و مرحمت اسب و بزرگ امید برادر خورد
او و سید علی اکبر بارهه و کشن سنگه و سید لطف علی و جمعی
دیگر از بندهای شهامت پرور و مبارزان جنود فتح و ظفر
بآن زند امرای عظام معین گشته هر یک در خور حال مشمول
عزایت پادشاه دریا نوال شدند و سید شجاعت خان به تهاذه داری
هر درار تعین یافت بالجمعه شهنشاه جهان تا رسیدن ساعت جلوس
مبارک در باغ خلد آئین اعزاز باد بتنظیم امور خلافت و جهانکشان
و تمهید مقدمات جشن سرور آرائی و سرانجام اسباب یورش پنجاب
و تجهیز و تعین جیوش نصرت مآب بدفع و استیصال اعادی
خسران مآب پرداخته قرین دولت اقامت داشتند و هر روز بانواع
اصطناع و احسان و اقسام اکرام و افضال پرتو انوارش بحال بندهای
عقیدتمند و فدویان ارادت سگال اوکنده همت بلند نهمت بر
کام بخشی خلائق میگماشتند و درین ایام ایرج خان که از نظم
مهام سرکار لکنو معزول شده بود از آنجا رسیده بتقدیل عتبه خلافت
چهره افروز طالع گردید •

زینت یافتن تخت شهنشاهی و اورنگ گیتی

پناهی به جلوس مسعود طرازنده افسر و

برازنده سریر شهنشاه جهان دار عالمگیر

چون حکمت کامله حضرت آفریدگار و دانای نهان و آشکار

بهر مدتی که حال روزگار باختلال گراید و مزاج زمانه از منبج

باماز طلوع نیل و قباد خان بعنایت خلعت و اسب و عبد الله خان
 سرائی برحمت خلعت و نیل و انعام هفت هزار روپیه و یک تازخان
 بعنایت خلعت و نیل و سید منصور خان باره بعنایت خلعت
 و عبد الله بیگ و علیمردان خان برحمت نقاره و اسب و سید منصور
 باره و اودیهان را تهور هریک بعنایت اسب و شهباز خان
 افغان و آتش قلماق و گروه دیگر از ملازمان رکاب دولت و مبارزان
 بهرام صولت با خان مذکور معین گشته بمراحم و مکارم خسروانه
 مفخر و مهابی شدند و چون بعرض اشرف رسید که سلیمان بی شکوه
 باجمعی از نوکران خود و پدرش که همراه او مانده بودند ازان روی آب
 گدگ عنان ادبار بسوی هر دو طرف تافته بقصد اینکه دران حدود به
 معاونت زمینداران آن مرزوبوم از آب گذشته اگر تواند از راه بوریه
 و سهارنپور خود را بحدود پنجاب رساند و بدارای بی شکوه ملحق
 شده ضمیمه جیش فتنه و علاوه ماده فساد او گردد خدیو دور بین
 دانش آئین را دفع و استیصال آن شعبه درجه خصوصیت و عذاه
 که باعث قطع پیروبال و موجب ضعف حال پدر فتنه گردستگارش
 بود در گیش مصلحت بینی و صواب اندیشی لازم و مستحکم نموده
 عمده امرای رفیع مقدار امیرالامرا را با فوجی از عساکر نصرت
 شعار بسمت هر دو طرف تعیین فرمودند که سد راهش شده بکفایت
 مهم او پردازن و آن نوئین بلند مکان را هنگام رخصت بعطای
 خلعت خاص و شمشیر و نیل با ماده نیل و دو اسب با هاز طلا
 نواختند و فدائی خان برحمت اسب و نقاره و سودی خان
 برحمت خلعت و اسب و نیل و شمشیر و انعام پانزده هزار روپیه

مظلومان و غور رمعی مستمندان نماید و بحسن دانش و بینش خریدار مطاع هنر و قدردان جوهر خردمندان باشد هم کشور صورت بمیامین فیض و جودش معمور شود و هم دارالملک معنی از وجود مسعودش رونق پذیرد و بتعظیم او امر الهی لوی عزت و عظمت بر افرازد و اجتناب از مناهی و ملاحی شعار و دثار خویش سازد بجواهر مفاخر و لآلی معالی شاهد ملک و ملت بیاراید و ذکر محامن و مکارمش بر باد پای السنه و افواه بصیط جهان پیماید بلطائف اکرام و رضائف احسان دلهای آزادگان در قید کمند محبت خویش آورد و بشرائف عاطفت و جلالت عطا دارستگان را بسته زنجیر والای خود سازد •

جهاندار باید که کار جهان • کند راست بر داب کار آگاهان
 بخلق خدا مهربانی کند • بدین گله حق شبانی کند
 برحم آتش جور تسکین دهد • ز ظالم ستاند بمسکین دهد
 بدارد بتدبیر ناموس ملک • کند پیک اندیشه چاموس ملک
 شاهد صدق این بیان صورت احوال میمنت طراز گیتی خدیو
 عالمگیر است که چون از روز نخست کلک تقدیر نسخه این صفات
 حمیده و فہرست این خصال پسندیده در دفتر خلقت بنام نامی
 آن حضرت نوشته و دست قضا طینت میمنت آئینش باین اخلاق
 کامله و ملکات فاضله سرشته بود چنانچه از آغاز طلوع صبح ولادت از
 مشرق سعادت بموجب مضمون این خجسته مقال که • نظم •
 بشہزادگی شاه صاحب فرست • کہ در غلچگی گل تمام اقصامت
 بزرگان بزرگ اند ز آغاز کار • ز خاور دمد مهر کامل عیار

اعتدال انحراف باید بمقتضای کمال مصلحت بینی رافت
شامله بتجدید نظام کارخانه ایجاد تعلق گیرد و خواهد که کهن بنای
عالم تکوین از نور و نوق و زینت پذیرد انسر خلافت و فرماندهی
بر هر بختیاری گذارد و زمام اختیار جهان بکف اقتدار جهاننداری
میدارد که ملک و ملت در سایه حراستش از آنت خلل و نقصان
ایمن و مپاه و رعیت در پناه سیاستش از آسیب ظلم و طغیان
مطمئن باشند عرصه شش جهت از نور معدلتش مانند خلوت
فانوس از پرتو شمع شب انروز روشن شود و ساحت هفت اقلیم
از پرتو مکرمتش چون مشرق خورشید بفرغ آفتاب جهانتاب منور
گردد سراز خط شرع بر ندارد تا طغرای سعادت جاوید بنام
نامی خویش رقم نماید و گردن از حکم یزدان نه بلیچد تا گردن
سرکشان بکمند فرمانش در آید در لباس بادشاهی حق بندگی
و شرط پرستندگی معبود حقیقی بجا آرد و درزی سلطنت و فرمان
روائی همت بر فرمان برداری خالق بیچون گمارد قدم بر سریر
دولت بآن نیت گذارد که احکام دین را بر کرسی نشاند و خلعت
سلطنت و کمکاری بقصد آن پوشد که برهنگان وادی احتیاج را
تشریف عطا و احسان پوشاند بحکمت عملی قهر و میاست را
بلطف و نوازش آمیزش دهد و بسعادت ازلی کسوت خلانت و
سروری بطراز شریعت پروری آرایش نماید کشایش کار فرو بسته
بفتح کشوری حساب کند و مید قلب دلخسته را بتسخیر اقلیمی
برابر شناسد تدبیرش را خاصیت حکم تقدیر باشد وصیت سخایش
چون جوهر شمیرش عالمگیر بمیامن عدل و انصاف داد دهی

مطابق یازدهم امرداد در عمارات دایمیر باغ فیض بنیاد
اعزایاد • ع •

که همچو روضه جنت مدام خرم باد

بفرمان واجب الانعام پیشکاران پیشگاه سلطنت و خلافت بساط
انبساط گسترده جشنی والا و مجلسی دلکشا ترتیب دادند و ابواب
عیش و سرور و طرب و سرور بر روی عالمیان کشادند • • نظم •
چو خلد برین بزمی آراستند • برقص آسمانها زجا خاستند
در عیش جارید کردند باز • برامشگری زهره برداشت ساز
چو گل عالمی را ز عیش و طرب • فراهم نمي آمد از خنده لب
جهان مجلس آرائی از سرگرفت • زمین را بگین وار در زر گرفت
و بعد از انقضای پانزده گهوی و بیست و دو بل از روز مذکور که
موافق شش ساعت و نه دقیقه و ده ثانیه نجومی باشد شهشاه
کامبخش کامکار با بخت بیدار و دل هوشیار قرین فرایندی و تائید
الهی بر تخت سلطنت و شهشاهی و سرور فرماندهی و گیتی
پذاهی جلوس اجلال نموده پایه امزای اورنگ و سرمرازی بخشش
دیهیم گردیدند • • نظم •

بر آمد بر اورنگ شاهشاهی • شرف دادش از فرطال الهی
شهشاه شد زینت امزای تخت • و طن کرد اقبال در پای تخت
چو از پای او تخت انسو گرفت • بانفلاک خود را برا بر گرفت
صدای نقاره شادبانه و نوای کوس طرب بنوازش گوش ساکنان پیور
از چپ و راست بر خارست و آهنگ زمزمه تحیت و گل بادک
ترانه دعا از حضار ان بهشتی انجمن هزاران منت بر اجابت نهاد

بوزق این محامد و لوا مع این محامن از نامیده حال فرخنده مثال
 آن طرازند؛ سریر حشمت و جلال می تافت و از مبداء جهان
 افروزی و ابتدای عالم آرائی فروغ اوزنگ نشینی و لمعه فرمان
 روانی از جبین انوار آیدن آن زبند؛ سلطنت هفت کشور جلو
 ظهور داشت سواد خوانان صحائف پیش بینی راپیوسته از مشاهد
 انوار غر و کمالش ظاهر و هویدا بود که عفت ریت بتائید ایزدی
 همامی سلطنت در سایه چتر گردون سایش بال اقبال خواهد کشود
 و شهباز طالع کشور کشایش بصید طائر ملک پر از خواهد نمود لاجرم
 کار کفان آسمانی باقتضای حکمت ربانی پیوسته ابواب حصول آمال
 و آمانی بر روی دولت آن حضرت می گشودند و سر انجام اسباب
 حشمت و کبرانی و تمهید موجبات خلافت و جهان بانی می نمودند
 همواره بخت هوا خواه بود و تخت چشم بر راه روزگار دید؛ امید
 بر شاه راه از منته و ادوار کشاده انتظار ورود این ساعت مسعود می برد
 و چرخ پیر طفل پوش در ترصد وصول این عید دل افروز روز می
 شمرد تا آنکه درین هنگام که انواع خلل و فتور بارکان و قواعد ملک
 راه یافته بود و رونق و نظام از کار دین و ملت بکلی رخ تافته سرکشان
 واقعه طلب از نزدیک و دور رایت نخوت و غرور می انراختند و
 مفسدان فتنه جو از هر گوشه و کنار طبل فساد و عناد می نواختند
 بمیامن اقبال بیزوال و برکات عنایات قادر ذو الجلال خورشید عالم
 آرای سلطنتش از مطلع سعادت و فیروزی پرتو جهان افروزی جلو
 گر آمد و آرزوی دیرینه روزگار برآمده زمان انتظارش بسر آمد و
 روز مبارک جمعه غره ذی قعدة سال هزار و شصت و هشت هجری

مدت امت بآن ملهم گشته بر دقائق فهمان اشارت غیبی و حقایق
 شناسان رموز آسمانی که بدایع نکات و اسرار زیان رمز و ایما تواند
 فهمید مستور نیست که ظهور این لطیفه بشارت بخش که بتلقین
 ملهم غیب رخ نموده اشارت است بآنکه این پیشوای سلاطین اولی
 الامر و مقتدای خواقین ذوی القدر برگزیده و پسندیده خالق
 بلچون و بکمال حقیقت و حقانیت مستحق خلافت ربیع مسکون
 امت و خلائق را پس از اطاعت الهی و متابعت حضرت
 ختمی پناهی اطاعت او امر و قبول نواهی او فرض عین و منتج
 سعادات دارین امت و میرجعفر خراسانی که در فن تاریخ گوئی
 سرآمد اهل زمان و از ثنا خوانان این دولت دیر پایان است (شهنشاه
 فلک اورنگ) تاریخ وقوع این عطیه شگرف یافته و دیگر از نکته
 منجیان انجمن معنی • ع •

سزاوار سریر پادشاهی

گفته امید که تا چتر زر نگار - پهر پیرین بر فراز اورنگ زمین سایه
 گسترد مهر عالم کبر را تاج فیروزی و افسر جهان افروزی بر سر
 امت سریر جهانبانی و دیهیم گیتی ستانی را از وجود این پادشاه
 حق آگاه دین پرور عدل گستر زیب و فرو بخت بلند و اقبال عدو
 بندش در تسخیر جهان هم طالع خورشید انور باد بالجمله از انجا که
 لوازم و مقدمات این جشن ارجمند و جلوس سعادت پیوند را
 خدیو اورنگ اقبال بحکم اقتضای حال چنانچه گذارش یافت قرار
 داده اکثر مراتب و مراسمی که لازمه سریر آرائی است بجلوس ثانی
 حواله نموده بودند درین جلوس میمنت قرین خطبه و سکه و تعیین

امرای رفیع القدر نامدار و فوئیدان اخلاص منش عقیدت شعار
 به تسلیمات تهفیت تارک آرای سعادت گشته در خور رتبه و منزلت
 دران خجسته محفل دولت بر اطراف سریر گردون مصیر گیتی
 خدیو عالم گیر صف کشیدند و اورنگ والا پایه آسمان سایه از فر
 جلوس فرمانروائی ایام مانند فلک بکام خود دیدند طبق طبق
 زر و سیم مانند اوراق شکوفه که نسیم در صحن چمن بر تاج هفت
 ترکی گل افشاند بر تارک و دیهیم آن زبیدند سلطنت هفت اقلیم
 امشاند شد و دامن دامن چون جواهر شب افروز انجم و اختر که گردون
 نثار بدر منبر کند بر فرق فرندان سای خدایگان سپهر سریر ریخته
 آمد و از خلعتخانه جود و انصال بادشاهی جامهای رنگارنگ و
 خلعتهای گوناگون گرورها گروه مردم را زیب قامت افتخار گشت
 و خازن مکرمت و احسان سایه الهی دست بخشش کشوده دامن
 آرزوی کامجویان را مالامال نقد مراد کرد . • نظم •

دران محفل از بذل شاهنشاهی • دل و دیده پرگشت و سخن تہی
 شد از بخشش شاه والا کهر • جگر گوشه بحر دکن در بدر
 ز خلعت دران بزم گردون اساس • چو خورشید شد خلق زرین لباس
 فصیحی بلاغت شعار و سخن • سخن نکته گزار تواریخ بدیعه برای
 این جلوس اقبال پدرا یافته اند از انجمله کریمه [أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَاُولٰٓئِی الْاَمْرِ مِنْكُمْ] است که کمال ندرت و غرابت دارد
 وحید عبد الرشید قزوینی که در سلک دعاگویان این دولت ابد

ساز طلا و از اصل و اضافه بمنصب والای پنج هزار پنج هزار سوار
 دو اسبه و سه اسبه مشمول الطاف شاهنشاهانه گردید و راجه جیسنگه
 بعطای خلعت خاص و جمدهر مرصع و در اسپ یکی با زین
 و ساز طلا و عمده السلطنته جعفر خان بمنایت خلعت خاصه و
 باضافه هزاری هزار سوار بمنصب شش هزاری شش هزار سوار دو اسبه
 و سه اسبه و دلیر خان بمنایت خلعت و فیل بااراد فیل و
 ذوالفقار خان و اسلامخان که در مستقر الخلافه اکبر آباد بودند هریک
 باضافه هزار ی هزار سوار بمنصب پنج هزاری سه هزار سوار و کنور
 رام سنگه باضافه هزار سوار بمنصب چهار هزار ی چهار هزار سوار
 و سیدانخان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصدی دو هزار و پانصد سوار و نامدارخان باضافه پانصدی
 پانصد سوار بمنصب سه هزار ی دو هزار سوار و محمد امین خان
 میر بخش بمهرمت یک زنجیر فیل و مرتضی خان بعطای شمشیر
 و جمدهر میدا کار و اسپ با ساز طلا و راجه رای سنگه سید سودیه
 بمهرمت خلعت و جمدهر مرصع با علاقه سروارید و اسد خان بخش
 دوم بمنایت یک زنجیر فیل و هوشدار خان بمنایت فقره و اسپ
 با ساز طلا و صف شکفتان بمهرمت فیل و اسپ با ساز طلا و سربلند
 گردیدند و امالتخان بمنایت خلعت و یک زنجیر فیل و انعام
 بیست هزار روپیه و باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزار ی دو
 هزار و پانصد سوار مورد نوازش گشته رخصت دکن یافت که
 در خدمت بادشاهزاده ارجمند والا گوهر محمد اکبر بوده هنگامی
 که به موجب برلیغ معلی آن نو یارده گلستان سلطنت با ثمرات

لقب اشرف بعمل نیاورده موقوف داشتند و امرای نامدار و نویندگان
عالمقدار نیز چون وقت را آن وسعت نبود که پیشکشهای لایق نمایان
که این یزم فرخنده و جلوس خجسته را شایان باشد تهیه و سرانجام
توانند نمود بمقتضای وقت هریک نذری در خور حال گذارانیده
سامان پیشکش بهنگام فرصت که خاطر از مهم اعمادی برداشته آید
و گلشن ملک و دولت از خار عذاب اهل فساد به پیرایه قرار دادند
و شهنشاه ابر کف دریا فوال دمت مکرمت از آستین افضال بر
آورده هریک از بادشاهزادهای والا قدر عالی نژاد و ملازمان عتبه
مهر بنیاد را در خور منزلت و مرتبت کامیاب موهبتی و مشمول
مرحمتی ساختند از انجمله رخشنده اختر برج سلطنت فروزنده گوهر
درج خلافت بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم را که
در دکن بودند بمرحمت خلعت خاص و یک زنجیر فیل با ماده
فیل و ده سر اسب از طوبله خاصه نواختند و غره جبین دولت و
اقبال طراز آستین ابهت و جلال بادشاه زاده ارجمند سعادت توأم
محمد اعظم را که تا این هنگام منصب نیافته بودند بمنصب ده
هزاری چهار هزار سوار و عزایت علم و نقاره و تومان طوغ و آفتاب
کبر و دهکدههای الماس گران بها و برخی جواهر گرانبها و ده سر اسب
از طوبله خاصه پایه قدر انراختند و خلعت خاص و ده سر اسب
برای مهین شعبه درجه حشمت و نامداری گزین باوه نخل ابهت
و کامکاری بادشاه زاده والا نژاد محمد سلطان را که در مستقر الخلفه
اکبر آباد بودند فرستادند و زنده فدویان شیخ میر بمرحمت خلعت
خاص و یک زنجیر فیل و ده سر اسب از انجمله یکی با زمین و

سلطنت باضافه مناصب و دیگر عطایا و مواهب که گذارش تفصیل
آن موجب تطویل است مطمح انظار عاطفت گردیدند و قریب
سه لک روپیه از خزانه احسان و مکرمت خسروانه بپنجندی از امرا
و برخی دیگر از بقدها انعام شد و انعام سه هزار روپیه باریاب نغمه
و سرود عنایت گردید و دوم روز این جشن دل افروز حکم معلی
بمقتصدیان و عمله پیشخانه صادر شد که سوادق اقبال بجانب پنجاب
بیرون زنند و تا ششم ماه مذکور حضرت شاهنشاهی قرین بخت
ارجمند در سراستان فردوس مانند اعزباد که بوقوع این عطیه
عظمی و شرافت این لطیفه کبری هرگل زمیفش صد ناز بر سپهر
برین داشت بسر برده سرور آرای دولت و کاسرانی و زینت افزای
اورنگ جهان بانی بودند •

تعیین فوجی تازه از عساکر نصرت پزوه

بجهت سد راه سلیمان بی شکوه

اگرچه عمدة السلطنة امیر الامرا با اوج نصرت پدرا چنانچه
گذارش یافت معین شده بود که بهر دار رفته نگذارد که آن بیپهرو
جوهر سعادت از آب گنگ عبور نماید لیکن از آنجا که آئین دور بینی
و حزم اندیشی است رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان
اقتضا فرمود که فوجی دیگر نیز از جنود ظفر پناه بجهت سد راه او
رخصت فرمایند که درین روی آب چون بوده اگر آن آواراه دشت
ادبار بالفرض از جای محال عبور از آب گنگ یابد در گذشتن
آب چون سد راه پیش شوند و ازان جانب امیر الامرا با آن لشکرها

ریاض عفت و ابهت و سائر پردگیان سر اداق عظمت از دولت آباد
 عازم سده سپهر بنیاد گردند همراه بوده لوازم خدمت بتقدیم رساند
 و مالوجی بعطای خلعت و اسب با زرین و ساز طلا مباحی شده
 بفوج امیر الامرا که بر سر راه سلیمان بی شکوه تعیین یافته بود
 مرخص گشت و سید میر برادر شیخ میر بعنایت خلعت و اسب
 و خطاب امیر خانی مورد التفات گشته بقلعه داری دار الخلافه
 معین شد و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان که بنابر
 بعض اسباب و دواعی از منصب معزول شده بود بعنایت خلعت و
 مالیانه می هزار روپیه مورد عنایت و رعایت گردید چون بعرض
 اشرف رسیده بود که ابراهیم خان داعیه گوشه نشینی دارد بسالیانه
 شصت هزار روپیه کامیاب شد و احمد بیگ خان که در زمان اعلی
 حضرت از منصب معزول گشته بود بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار
 سوار مرفراز شده بفوجداری سرکار بهرایج که قبل ازین بمعتقد خان
 متعلق بود تعیین یافت و میر سلطان حسین ولد اصالخان مرحوم
 بخطاب انتخابخانی و میر ابراهیم حسین برادرش بخطاب ملتقدخانی
 و میر محمد مراد بخطاب سید محمد خانی و میر فضل الله ولد
 سیادت خان بخطاب فضل الله خانی و ابو الفتح منشی بخطاب
 قابلخانی و انعام چهار هزار روپیه چهار امتیاز افر بخند و مانسنگه
 ولد راجه روپ سنگه راتهور که پدرش چنانچه گذارش یافته در جنگ
 دارا بی شکوه مصدو جهالت و جسارت گشته متهورانه نقد جان
 در باخته بود بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار مشمول فضل
 و کرم شد و بسیاری از عمدهای بارگاه خلافت و بندهای عتبه

ظهور انوار فیض آسمانی و محل و رود انظار رحمت ربانی امت
 فرا زند؛ لواء کشور ستانی پای عزیمت در رکاب دولت گذاشته
 از باغ اعزاز باد نهضت فرمودند و نواحی سرای نریله مضرب خیام
 اقبال گشت درین منزل میان تخان که نظم مهمات دار الخلافه
 بدستور سابق بار تفویض یافته بود بعزایت خلعت و اسب و
 دانشمند خان که دران هنگام گوشه نشین بود بمرحمت خلعت
 و انعام بیست هزار روپیه و جادو نرایی که ضمیمه کوسکیدان دار
 الخلافه گشته بود بعزایت خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب
 چهار هزار ی دو هزار و پانصد سوار و خواجه عبد الوهاب ده بیدی
 و محمد صالح کرمانی دیوان بیوتات آمرکز خلافت و جهان بانی
 و روح الله دیوان آتجا و لطف الله ولد سعد الله خان مرحوم بعطاء
 خلعت نوازش یافته بشهر مرخص شدند و سید فیروز رستمخانی
 از نوکران دارابیشکوه بعزایت خلعت و منصب هزار و پانصدی
 دو صد سوار چهره افتخار برانروخت و میر ابو احسن ملازم ناشجاع
 که قبل ازین در دربار جهان مدار بشغل وکالت او قیدم داشت درین
 ایام برهبری طالع اختیار یندگی آسمان سلطنت سرمایه سعادت
 ساخته بود بمرحمت خلعت و اسب و منصب هزار ی دو صد
 سوار سربلند شد و هزار خان و پیر دلخان هر ایک بانعام پنچ هزار
 روپیه و دکنفاته سنگه را تهور بانعام سه هزار روپیه کاسیاب عزایت
 شهنشاهانه گردیدند و سید انوار از اصل و اضافه بمنصب هزار ی
 هفتصد سوار مباحی گشته بوضع داری سرکار خیر آباد خلعت سرفرازی
 پوشید و فضل المعان مهین خان مذکور که در سالک کوسکیدان پدر

و ازین طرف این جیش نصرت پیرا بدفع و استیصال او پردازند
 بنابرین شیخ میر را با دلیر خان و صف شکفتان و برخی از اهل
 توپ خانه و دیگر مبارزان نصرت نشان مثل زندوله خان و میر صالح
 داماد شاه نواز خان و دلیر ولد بهادر خان روهیله چهارم ذی قعدة
 بجهت کفایت این مهم تعین فرمودند و از کومکدان این عسکر
 منصور زندوله خان بمرحمت فیل و جمعی بعطای خلعت و چندی
 بعنایت اسب نوازش یافتند •

نهضت موکب ظفر آیات بجانب پنجاب بقصد

ببراستن آن ناحیت از خار وجود دارایشکوه بدمآب

چون خاطر جهان پیرا از نظم و پرداخت بعض امور سلطنت
 و تعین عساکر نصرت اثر به کفایت مهم سلیمان بی شکوه فراغت
 پذیرفت و اورنگ فرمان روائی از جلوس همایون زیب و فریافته
 جهان افسرده و عالم برهم خورده رونق و انتظام از سر گرفت
 عزیمت توجه پنجاب که بنابر فتنه دارا بی شکوه مرکز خاطر قدسی
 متأثر شده بود و تاخیر دران منافی قانون تدبیری مینمود پیش نهان
 همت بادشاهانه گشته دگر باره نسیم ظفر شمیم نهضت و اهتزاز
 بر پرچم ریایات نصرت طراز وزید و موکب جهان نورد هنوز گرد
 هفر و غبار تعب نیفشانده بمزم یساق جنبش گزید • نظم •
 نمد زین لشکر کشان تر هنوز • عرق فاگ اسپان لغر هنوز
 نیا سوده از بار جبهه ثنی • نرسته هم از رنج ره توسنی
 و هفتم ذی قعدة مطابق هفتمهم امرداد قریب بصبح که وقت

بمنزلگاه حشمت و جاه نیله کار و آهوی بسیار شکار میفرمودند
 و درین ایام سیفخان یمرحمت اسب و از اصل و اضافه بمنصب
 دوهزاری هفتصد سوار و مهیص داس را تمور باضافه پانصدی
 صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار از اصل و اضافه و
 عبد الحمید بلجاپوری بمنصب هزاری هزار سوار و حسن بیگ از
 کومکیان دکن بمنصب هزاری هفتصد سوار و سیف بلجاپوری
 بمنصب هزاری ششصد سوار و میر ابراهیم میر توزک بمنصب
 هزاری چهار صد سوار و قباد بیگ بمنصب هزاری دویست سوار
 سر بلند گردیدند و میر محمد مراد بحراست قلعه چاندور و خطاب
 سید محمد خانی و عنایت خلعت و اسب و ذوالفقار خان یمرحمت
 شمشیر با ساز میثا کار نوازش یافتند و چنپوت بندیده بعنایت نیل
 و پر بهتراج بیانی بمطای خلعت مباحی گشته بغوج خلیل الله خان
 مرخص شدند و میر مهدی یزدی که میر سامان مراد بخش بود
 بمنصب هزاری دویست سوار سرفراز شده در سالک بندهای درگاه آسمان
 جاه انتظام یافت و چون راه را است از کرنال گذشته بسبب کثرت آب
 و وفور گل و لای قابل عبور موکب جهان بدما نبود رای عالم ارای گیتی
 خدیو کشور کشائی بران قرار گرفت که بسمت یمین شاهراه که گل و لای
 آنرا کمتر نشان میدادند میل کرده از آن راه به پراگنده روهر که بر کنار آب
 سدج است توجه نمایند و در آن موضع تدبیر عبور آب مذکور فرمایند
 بنابراین پانزدهم که از نواحی کرنال کوچ شد موکب اقبال بسمت
 قصبه اندری منحرف شده کوچ بر کوچ متوجه روهر گردید و در
 عرض این ایام فرخنده انجام تا حین وصول موکب نصرت اعظم

منتظم گشته بود و متصدیان و کومکیان آن مرکز خلافت و جهان‌بانی
 بعطای خلعت نوازش یافته بشهر مرخص شدند و روز دیگر موکب
 ظفر اثر کوچ کرده سه کروه طی نموده درین روز عمدة السلطنة
 جعفر خان که صوبه داری مالو با و مفوض گشته بود یکهزار سوار
 از تایانش^۲ دواسپه و سه اسپه مقرر شد که منصبش از اصل و اغانه
 شهنزاری شش هزار سوار از آنجمله چهار هزار سوار دو اسپه و سه
 اسپه باشد و بعنایت خلعت خاص و نیل باصافه فیل و جمه هر
 صرمع و شمشیر خاصه و دو سر اسپ از آنجمله یکی بازین و سوار طلا
 مشمول مراحم شهنشاهانه گردیده بآنصوب رخصت یافت و نامدار
 خان مهدین خلف او بعنایت خلعت و اسپ و نقاره و محمد کسگار
 برادر خودش بمرحمت خلعت مباحی گشته با پدر مرخص شدند
 و نوازش خان بقوجداری سرکار مندر و حراست حصار آن نوازش
 یافت و ابرج خان و رستم برادر او در خاک کومکیان صوبه مالو
 منسلک گردیدند و محمد بدیع ولد خسرو بن نذ محمد خان که
 بنابر بعضی اسباب و دواعی از منصب معزول شده بود بعطای
 خلعت و سالیانه سی هزار روپیه کاسیاب عنایت و رعایت گشته
 بدار الخلافت مرخص شده آنجا بوده بدعاگوئی دولت قاهره قیام نماید
 و موکب گردون متأثر به شش کوچ متواتر چهاردهم ظل اقبال
 بر نواحی قصبه کرنال انگند و خدیو جهان همه جا شکار گزان و
 مید انگنان راه نصرت و ظفر می پیمودند و هر روز تا رسیدن

آباد آورده بودند و از سفائی که بسعی و تفحص بندهای
 درگاه و رهنمونی زمینداران آن نواحی بدست آمده بود بیعت
 و پنج منزل کشتی آماده ساخته در کمین انتظار فرصت بود
 تا آنکه به نیروی توفیق و یاری همت شب شانزدهم ذی قعدة
 عزیمت عبور مصمم نموده برسیدن خلیل الله خان و لشکری که
 با او بود مقید نگشت و اعتماد بر عین غایت مهین کار از
 و تکیه بر امداد اقبال نصرت طراز شهنشاه دشمن گذاشته
 قریب هشتصد کس از همراهان خود که هر یک نهنگ دریای
 نصرت و ظفر بود بران کشتیها نشاند یکپاس از شب مذکور
 مافذ بآن طرف آب روان نمود آن شهابت مفاشان دریا دل زورق
 همت در بحر توکل انگذده آنوقت شب بی توقف و درنگ بعزم
 جنگ از آب گذشتند و از کشتیها فرود آمده و توپخانه که همراه
 داشتند پیش رو کرده بطرف مخالفان که از پنبه غفلت و بیخبری
 مصداق کریمه [خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ عَلَى سَمْعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أَرْزَلَهُمْ
 هُمُ الْغَافِلُونَ] بودند روان گشتند و بسطوت و صولت بحر زخار که
 هنگام مد آب خود را بر ساحل زند بران مدبران غافل حمله آوردند
 آن گروه باطل پزوه ازین تیزدستی اقبال که فوق تصور و خیال
 آنها بود مورد رعب و خوف گشته تاب ثبات نیاوردند و عیان
 استقلال از کف گسسته رهگرایی وادی فرار گردیدند و مجاهدان
 کارطلب پیکار جو کامیاب نصرت و قرین آبرو دران روی آب مورچال
 بسته بجای صخروان نشستند و چون گریختگان بتلون رحیده
 بمقهوران آنجا پیوستند آنها را نیز باجماع این خبر رعب اثر

بگذار آب ستلج بسیاری از بندهای عتبه خلافت که در جشن جلوس مبارک بسبب ضیق وقت و قلت فرصت پرتو لطف و انضال گیتی خدیو دریا نوال بساحت احوال آنها نفاذ بود کامیاب مراحم شهنشاهانه گردیدند و بعد از طی سه مرحله از کرنال عرضداشت بهادر خان مشتمل بر مرزده عبور موکب منصور از آب ستلج که باین زودی و سهولت فوق تصور همگان و دور از خیال ظاهر بنیان بود رسیده بشارت نصرت و فیروزی اولیای سلطنت بینوال رسانید و نیزنگ سازی اقبال این دست پرورد لطف ذوالجلال بتازگی حیرت بخش عالمیان گردید مجملی از کیفیت این فتح آسمانی آنکه خانمذکور که قبل از خلیل الله خان از پیشگاه خلافت بتعاقب دارا بی شکوه مرخص شده بود چون شنید که آن فتنه پژوه داود خان را که در گذر تلون بود اهدام و استحکام آنروی آب و سرداری و کارفرمائی جنود آن خسران مآب باو تعلق داشت بنابر بعضی مطالب بلاهور طلبیده است از روی مصلحت بینی و کار طلبی عزیمت نمود که درین وقت خود را بگذار آب رسانیده فرصت کار از دست نگذارد و بهر نوع که باشد گذشتن از دریا همت گمارد و چون جمیعت مخالفان بیشتر در گذر تلون بود عبور عساکر گردون مآثر دران موضع متعذر می نمود بدلاست زمینداران و مشورت رای صائب برجناح تعجیل بکنز روهر که بر دست راحت تلون بسمت بالای آبست شتافته در صدد گذشتن از دریا شد و از کشتیهایی همراه که بموجب فرمان همایون متصدیان نواره سرانجام داده بر عرابها از دار الخلافه شاهجهان

طرف یانست و فرمان عاطفت عنوان با خلعت فاخره و فیل باماد
 فیل برای رانا مرسل شد و حاجی بقا ملازم شجاع که آن بی بهره
 جوهر اقبال او را از بنگاله با نامه مبئی بر مراسم تهنیت و فتوحات
 و مشعر باظهار مراتب خلت و مواخات بجناب والا فرستاده بود
 جبهه ساری سده معلی گشته بعزایت خلعت و اسب و علم
 و نقاره و اضافت منصب مشمول نوازش گردید و غضنفر خان
 بفوجداري صیار دو آب از تغنیر فدائیکان معین گشته بعطای علم
 و خلعت و اسب و اضافت منصب سرفراز شد بدست و یکم ماه
 مذکور شیخ میر و دلیر خان و صف شکنخان با سائر همراهان که
 بعد از آواره شدن سلیمان بی شکوه بکوهستان سری نگر از کنار آب
 چون برخاسته بودند بموکب ظفر اثر پیوسته شرف احتیلام عتبه
 خلافت دریافتند و برلیغ جهان مطاع بنفاد پیوست که عمده السلطنة
 امیر الامرا از کنار آب گنگ برخاسته بمستقر الخلافه اکبر آباد شتاید
 و تا معاودت موکب جاه و جلال ازین یساق نصرت مآل در خدمت
 بادشاهزاده عالیقدر فرخ خصال محمد سلطان بنظم مهمات آن مرکز
 حشمت و جهانبانی قیام نماید و فدائی خان و سائر امرا و لشکری
 که بار معین بود بموکب ظفر قرین پیوند و چون سر رشته سخن
 در طی این فهرست حریده مفاخر و معالی باینجا رسید ذکر شمه
 از حال سلیمان بی شکوه بعد از هزیمت یافتن بدر نگوئیده سیرش
 تا در آمدن او بکوهستان سری نگر ناگزیر ضبط وقایع مینماید و
 کلک حقایق نگار چنین پرده از جمال بیان میکشاید که آن جاهل
 ادبار فرجام که راجه جیسنک و دلیر خان و دیگر سرداران و اسرای

پای همت سست گشته نیروی قرار و استقامت نماند و از گذر
مذکور برخاسته روانه سلطانپور شدند و همچنین مردم دیگر که جایجا
در گذرها بودند بآن ها ملحق گشتند و مجموع در سلطانپور فراهم آمده
حقیقت حال بدارا بی شکوه نوشتند و خلیل الله خان که بعد از
بهادر خان از پیشگاه خلافت روانه شده بود شب هفدهم ذیقعد
یکپاس شب گذشته نزدیک خرابی رای رایان که در منزل بالای
مهرند امت خبر گذشتن بهادر خان از دریا شنیده بمجرد اجتماع
این مرده بیعت افزا ازان منزل کوچ نموده ایلغار کرده روز دیگر
بروهر رسید و باتفاق هم لشکرها را بهمان چند منزل کشتی از آب
گذراتیدند و متممات این احوال و لواحق این سوانح فیروزی مآل
عنقریب سمت گذارش خواهد یافت و هم درین اوقات نصرت
سمات بعرض اشرف رسید که سلیمان بی شکوه که در آن طرف آب
گنگ برابر هر دوار نزول ادبار نموده در صدد تدبیر عبور از آب
مذکور بود چون از وصول عساکر ظفر مآب بکنار آب راه مقرر معدود
دید و تاب مقاومت جنود قاهره از اندازه طافند و توانائی خویش
افزون یافت ناچار متوسل زمیندار سری نگر شده بکوهستان ولایت
او در آمد و بهزاران خسران و ناکامی و نکبت و بد سرانجامی دران
شعب کفر و ضلال و پیغوله ادباده و نکال که نمونه است از درکات
مقرر مقرر گزید چنانچه تفصیل مرقوم کلک حقایق نگار خواهد شد
و درین ایام ارسای برادر راناراج سنکه که بهمراهی پسرش برای
ادای مراسم تهنیت آمده بود بعطای خلعت و جامه هر مرصع
باعتلافه مروارید و اسب بازمین و ساز طلا مباحی گشته رخصت آن

همراه بلا توقف و احوال بصوب دهلی شتافته خود را به پدر رسانی
و اگر اختیار این نتوانی صواب آنکه باله آباد مراجعت نموده تا
مآل حال قدرت معلوم شود آنجا بسربری و چند آنکه سلیمان بی شکوه
اورا تکلیف رفاقت نمود از آنجا که عقل مصلحت بین و خرد صواب
گزین داشت بالاحاج آن جاها که به حاصل سرشته صلاح اندیشی از کف
نداده راضی به همراهی او نگشت و از فهمیدگی و نیک سرانجامی جواب
صریح داد که همراه نمی آیم و بدرگاه خلافت پناه میروم و بمنزل
خود آمده دیگر پیش او نرفت و آن حیران و رطبه سرگشتگی روز
دوم ورود اینخبر از کمال حیرت زدگی مقام کرد که باز با مردم کنگاش
نموده کار خود را چاره درست اندیشد و درین روز دلیر خان را
طلبیده بعد از ملائمت بسیار با او در صلاح کار مشورت کرد دلیر
خان این رای نمود که به اله آباد مراجعت نماید و از آب گنگ
عبور نموده بشاهجهانپور که آباد کرده بهادر خان و وطن افغان است
برود و آنجا لشکر و سپاه از اقوام افغان و غیر آن فراهم آورده آنچه
صلاح وقت و مقتضای حال باشد بعمل آورد و سرافقت و موافقت خود
باو مشروط به قبول این تدبیر ساخته گفت که اگر بصواب دیدم من
عمل کلی رفاقت و همراهی میکنم سلیمان بی شکوه قبول این کنگاش
نموده بنابرین مصلحت هست بنیاد قرار داد که روز دیگر کوچ
کرده باتفاق دلیر خان به سمت اله آباد رود راجه جدی که چون برین
معنی آگاهی یافت و دانست که دلیر خان از خامی و بی تجربگی
سوء خود را از زبان نشناخته نرد تدبیر غلط ساخته است بمقتضای
دوستی و دوستی که با او داشت بابلاغ نصائح دوستانه و تذکیر

بادشاهی از پنده بنماید می آمد یازدهم ماه مبارک رمضان که هفتم
 آن محاربه عساکر گردون مآثر با دارا بی شکوه روی داده بود سه
 منزل از آله آباد گذشته در نواحی موضع کوه خبر انهزام پدر
 نفقه گر خویش شنید و نخست فرمان حضرت اعلی و پس
 ازان نوشته دارا بی شکوه که مشعر بحقیقت وقوع صف آرائی و قتال
 و کیفیت نصرت و نیروزی جنود اقبال بود باو رسیده بر صورت
 حال آگهی یافت و این خبر رعب اثر دران لشکر شائع شده
 سنگ تفرقه در جمیعتش انداخت حضرت اعلی چون تا آن وقت
 هنوز بصلاح کار دولت و مصلحت امر خلافت راه نبرده متوجه
 اصلاح حال و خامت مآل دارا بی شکوه بودند و باغواهی آن نفقه
 پژوه عمل میفرمودند بموجب خواهش و التماس او باین باطل
 بیجوهر نوشته بودند که با نوکران پدر و لشکر پدر خود عازم دهلی
 شده خود را یاد رساند و از مرداران و عساکر بادشاهی هر که خواهد
 باز رفاعت نماید و دارا بی شکوه نیز بهمین مضمون رقیعه باو نوشته
 بود استمال التماسها بامرا و اعیان لشکر بادشاهی مبنی بر تکلیف
 و رفاعت و همراهی او فرستاده بود آن فاقابل دولت و اقبال بعد
 از اطلاع برین حال مراحمه و مضطرب شد و عذر ثبات و استقلال
 از کف همت فروهشته در چاره کار و تدبیر امر خویش متحیر
 گردید و همان روز راجه جیسنگه را طلبیده با او نکش کرد راجه
 بمقتضای [اَلْمُسْتَشَارُ مَوْتَمِنٌ] گفت که صلاح درین است که با پناه

دید کسی میگماشت و هر طایفه از همراهانش مصلحتی می
اندیشیدند و هر فرقه تدبیری می نمودند رای جمعی این بود که
در اله آباد رحل اقامت افکند و آنحدود را با پتفه در تحت ضبط
آورده اسباب خود سری و فتنه پروری سرانجام کند و برخی صلاح
درین میدیدند که به پتفه رفته طرح صلح و الفت باشجاع اندازد
و باتفاق و اعتضاد او هنگامه شورش و فساد گرم سازد و جمعی
از حادثات باره که عمدهای دارا بی شکوه و متوطن میان دو آب
بودند میگفتند که باید که بسمت چاند پور و ندینه (؟) رفته در آن
حدود از آب گذشت و در نواحی بوزیه و مهارنپور از آب چون عبور
کرده متوجه پنجاب گشت و بعد از گفت و گو و کفکش بسیار و
اختلاف آرای و افکار سلیمان بی شکوه این رای را پسندیده
بدان عزیمت زدائد اموال و کارخانجات و برخی از پردگیان خویش
در قلعه اله آباد که از حصون رصینه و قلاع حصینه این مملکت
گیهان فسحت است گذاشته سید قاهم باره را که یکی از نوکران
عمده دارا بی شکوه بود و قبل ازین نیز از قبل او بحکومت آنصوبه
قیام داشت بحفظ و حراست قلعه مذکور گماشته از گنگ عبور نمود
و از انطرف آب مراجمه و از طی مراحل ادبار نموده گاهی بناسی
مینزد و نمی دانست که بکجا منتهی خواهد شد و در هر منزل
جمعی از نوکران او و پدرش جدا شده میرفتند و روز بروز سلک
شوکت و جمیعتش از هم می پاشید و مواد تفرقه و پریشانی
تزیید می یافت تا آنکه از لکنو گذشته به پرگنه ندینه که باقطاع
پرده آرای هودج عزت صدر نشین مشکوی ایهت ملکه تنزه نقاب

مقدمات عاتقانه خان مذکور را ازین اراده ناسد که جز خانه خرابی او
و تبدیلیه اش حاصلی نداشت باز آورد و در عزیمت آمدن بعتبه اقبال
که منتظر صلاح حال و سرمایه حصول آمال او بود باخود متفق و
همداستان ساخت و صباح آن که سلیمان بی شکوه بنابر قرار داد روز
پیش ازان منزل کوچ کرده عزم مراجعت به اله آباد نمود دلیر
خان تمهید معذرت نموده با راجه جیستگه در همان منزل ماند و
همچنین جمیع بندهای بادشاهی ترک همراهی گزیده کوچ
نکردند و جمعی کثیر از نوکران جدید او و پدرش که هنگام رفتن به
پتنه در اثنای آن مهم نوکر شده بودند و اوطان آنها دران سمت بود
باستماع این خبر متفرق گشتند سلیمان بی شکوه بعد از وقوع
اینگال خواست که با جمعی که همراه او مانده بودند به سمت دهلی
متوجه شده بهر نوع که باشد خود را به پدر رساند باقی بیگ
مخاطب به بهادر خان که از نوکران عمده دارا بی شکوه بود و او را
اتالیق آن بدولت برگشته اختر و صاحب اختیار لشکر ساخته
بنای تدبیر آن مهم بر رای و رویت او گذاشته بود تجویز این اراده
نکرده عنان عزیمتش بصوب معاودت اله آباد تافت ناچار آن سر
گشته تیده ادبار با باقی بیگ مذکور و سید صلابتخان بارهه که او نیز
از عمدها و پروردهای دارا بی شکوه بود و قریب شش هزار سوار از
مردم خود و نوکران پدر به اله آباد رفته مدت هفت روز انجا قریب
حیرت و دهشت و سرگشتگی اقامت داشت و هر روز با جمعی
مصلحت و کنکاش کرده از سراسیمگی و وحشت زدگی هر دم نقش
تدبیر بر لوح خاطر می نگاشت و هر نفس بنای عزیمت بر مواب

و معاونت مرزبان سری نگر- شاید از گنگ عبور نماید و از برابر
 مراد آباد گذشته بسرزمین چاندی که محاذی هر دو ار و متصل
 بمرحل ولایت سری نگر است رسیده در صدد گذشتن از آب شود
 و بهوانیداس دیوان بیوتات خود را که قبل ازین از جانب دارا
 بی شکوه پیش زمیندار سرینگر رفته محرک سلسله ارتباط نیمابین
 شده بود و بر حقیقت طرق و مسالک کوهستان آن سرزمین اطلاع
 داشت با بعض رعایت اشیا نزد مرزبان مذکور فرستاده از و
 استعانت و اهتمام در سرانجام کشتی و گذشتن از آب نمود و
 چند روزی آنجا رحل اقامت افکنده انتظار وصول خبر و جواب
 میکشید درین اثنا عمدة السلطنة امیر الامرا فدائی خان و سایر
 عساکر گردون مآثر که از دار الخلافت شاهجهان آباد بجهت مد راه او
 تعیین یافته بودند بآن روی آب رسیده در برابر چاندی که محل
 اقامت او بود نزول نمودند و خیم و اعلام مواکب ظفر فرجام و آثار
 و علامات جنود نصرت اعتصاب ازان طرف دریا نمودار شده آن رسیده
 بخت تیره ایام از مشاهده سیداهی لشکر فیروزی اثر روز سیاه و
 حال تباه خود معاینه کرد و چون دانست که تاب ثبات و مقاومت
 از حوصله طاقت او افزون و طریق وصول به مطلوب از طریق عقل
 و رای بیرون است و اگر بعد ازین توقف گزیند و چندی دیگر در
 چاندی بنشیند بمقرب انواع نصرت مآب از آب گذشته خاک
 ادبار بر فرق روزگارش خواهد داشت لاجرم مغلوب جنود یاس و
 ناکامی گشته دل بر فرار نهاد و کوه سری نگر را مامن و مقر خویش
 اندیشیده قرار توصل و التجا بمرزبان آن سرزمین داد و از چاندی

قدیمی احتیاج بدگم صاحب تعلق داشت رسید و چون شنید که مبلغی از سرکار ایشان که از پرگنه مذکور بتحصیل رسیده بود آنجا موجود است کسان فرستاد که تجسس و تحقیق کرده آنرا از کروری آنجا بوصول رسانند کروری از یلمعنی خبر یافته در خانه خود متحصن شد و با اتباع و همراهان خویش مہیای مدانعت و ممانعت گشت آن ناقص خرد صفاهت پرور بعد از اطلاع بر ابا و استغاث او از دادن زر لشکریانرا فرمود که سوار شده خانه او را قبل کردند و یورش نموده بر سر اهل و عیالش ریختند و او را با پسرش دستگیر و متعلقانش را اسیر ساختند و دست تعدی و تجاوز بمال و ناموس او و دیگر سکنه و مردم آن پرگنه دراز کرده باسرو نهب برداشتند و باین عنوان زیاده بر مبلغ دو لک روپیه از مال سرکار نواب علیہ و غیر آن بدست آورد و کروری مذکور را مقید ساخته بکسان خود سپرد و در خلال این اوقات سید صلاح بخان بارہ کہ در سلاک همراهان او بود چون از ناصیہ حال آن صورت معنی بطلان رقم بیدولتی و خذلان خوانده دریانت کہ بوی خیر از اوضاعش نمی آید بصواب دید رای مائب از جدا شده طریق مفارقت گزید و از سعادت منشی و نیک سرانجامی احرام طوف کعبہ اقبال بسته عازم درگاه خلافت پناه گردید مچملہ آنجاہل بتحصیل تار رسیدن بہ ندینہ چون در ہر رھگذری کہ قصد گذشتن از دریای گنگ میکرد قبل از وصول او بدان گذر کشتیہا را ازین روی آب بآن طرف میبردند و هیچ جا مچمال عبور نمی یافت از ندینہ عازم پیش شد بقصد اینکه در برابر ہودوار باعانت زمینداران آن بوم و بود

دارا بی شکوه و مردم آن جاهل باطل پزوه که از بهبود حال و حسن
 مالش نومید گشته خیریت خود در اختیار مفارقت و ترک رفاهت
 او میدیدند و اراده جدا شدن داشتند و درین کوهستان بسبب وجود
 زمیندار آنجا و مردمش که راهها و درها در دست آنها بود این
 اراده از قوه بفعل نمی توانستند آورد با یگدیگر متفق و همدستان
 شده چنین مصلحت دیدند که او را از عزیمت سری نگر باز داشته
 بلطائف حیل و حسن تدبیر ازان دیوالخ کفر و شعب ضلال برارند
 تا در زمین وسیع هندوستان بی مانعی و مزاحمی راه جدائی توانند
 پیمود لهذا عمدها و مرداران اتفاق کرده خاطر نشان او نمودند که
 رفتن بصری نگر بعنوانی که مرزبان آن بوم و بر میگردد خلف
 آئین حزم و احتیاط است و صلاح امر درین که چون عساکر بادشاهی
 بسبب برخاستن ما از کنار گنگ و آمدن باین صوب از آب عبور
 نکرده ازان طرف دریا برخاستند و بالفعل کسی حد راه ندست
 ازینجا بهمان ره که آمده ایم برگشته بسمت اله ایاد مراجعت کنم
 و بجهت مزید ترغیب و تحریک خطی از جانب سید قاسم قلعه
 دار اله آباد ساخته باو نمودند مضمونش آنکه شجاع با لشکری عظیم
 از بنگاله متوجه اینصوب شده عتقریب میرسد بهتر این است که
 شما هم برگشته به اله آباد آئید و باهم اتفاق نموده آنچه صلاح حال
 و مرکوز خاطر باشد بفعل آورید بذابراین مقدمات دور از کار آن
 برگشته روزگار فسخ عزیمت سری نگر و جزم اراده معاودت بصوب
 اله آباد نموده زمیندار آن کوهستان را عذر خواست و برخی از
 جواهر و مرصع آلات با یک زنجیر قیل بار داده از آنجا برای که

کوچ کرده به کانه تال که هر حد ولایت سری نگر و پنج کوهی
آن سمت رفته منزل گزید مردم زمیندار مذکور که بعد از رسیدن
بهوانیداس آنها را فرستاده بود آنجا رسیده باو برخوردند و آن
رهگرای وادی حیرت و مرگشنگی را رهنمون طریق آرزائی شده
بکوهستان در آوردند و چون بیچاره منزل سری نگر رسید مرزبان
انجا خود آمده باو ملاقی شد و گفت ولایت من جای مختصری
است و گنجایش لشکری که با شما است ندارد و معینا راه عبور
اسب و فیل و دیگر دواب نیست اگر میل بودن اینجا دارید سواره
را رخصت کرده با اهل و عیال و معدودی از نوکران بسری نگر آئید
و درین وقت باقی بیگ مخاطب به بهادر خان چون بعد از برآمدن
از اله آباد بیمار شده گوشت مهلکی داشت و یک چشمش نیز
بسبب عارضه از کار رفته فی الحقیقه داخل اموات بود از رخصت
گرفته جدا شد و چون از میان کوهستان برآمد جان بقایض ارواح
سپرد و از کارهای ناموایی که از سلیمان بی شکوه واقع شد این بود
که کوری پرگنه ندینه را که سیدی مظلوم بیگناه با قید و زنجیر
همراه بود چنانچه سبق ذکر یافت دستخوش انواع ظلم و تعدی
و مورد هتک عرض و ناموس گشته بود درین کوهستان باغواهی
بعض مردم غرض پیشه و فتوای خرد ناقص اندیشه بیجا و ناحق
بقتل رسانید و ازو بال آن ضمیمه خزی و نکال خون گردانید
القصة بعد از هفت و هشت روز اقامت دران پیغوله خمول و ادبار که
کنکاش و مشورت در چاره کار مینمود و در ارتکاب عزیمت سرینگر
بعنوانی که مرزبان آنجا میگفت متفکر و متردد بود چون نوکران

و سید شجاعخان تهاذه دار هر دو را و غضنفر خان فوجدار میان
دواب که آنها نیز بقصد گرفتن سر راه او از آب گنگ گذشته بودند
متعاقب قاسم خان رسیده در پی او شتافتند چون آن بدولت تیره
اختر خبر تعاقب افواج قاهره شنید خائف و هراسان شده در کمال
وحشت و اضطراب از جای که بود قصد فرار نمود و درین روز مجموع
مردمی که تا اینجا همراهی کرده بودند چون حال او باین اختلال
و نکالش بدین منوال دیدند از صواب اندیشی ترک رفاقت نموده
راه مفارقت پیمودند و آن وحشی دشت حرمان و ناکامی زوجه
و چندی از پرورگیان و پاره از جواهر و مرصع آلات و اشرافی که دران
سراسیمگی همراه توانست گرفت برداشته با محمد شاه کوکله خود ره افکند
سوار دیگر رهگرایی وادی آوارگی گردید و بدلاست چندی از مردم
زمیندار که بجهت رهبری همراه او بودند راه متعارف را گذاشته از
پیراه متوجه سری نگر شد و بعد از چند روز پدای کوه سری نگر رسیده
زمیندار ضلالت پزوه او را بدلائی کوه برد و در ولایت خود جای داد
و سرانجام حالش در محل خود گزارش خواهد یافت *

چون مجملی از احوال آن برگشته روزگار و شمه
از مرگدشت آن مرگشته دشت انبار مرفوم خامه
وقایع نگار گشت اکنون کلک بدایع ارقام بذکر
مجملی از حال دارا بی شکوه نکوهیده فرجام
بعد از وصول او به پنجاب تمهید کلام مینماید

آن رسیده بخت تیره ایام دوازدهم شوال بظاهر دار السلطه

آمده بود برگشت و چون به ندیفه رسید مردمش که بجهت صلاح کار خود این توطیه کرده جدا شدن را انتظار وقت و فرصت می کشیدند از عاقبت بدینی و عافیت گزینی شروع در جدائی کرده هر کسی بطرفی رفت تا آنکه اکثر متفرق و پیریشان شده پیش از هفصد سوار با او نماند و آنها نیز در فکر جدا شدن بودند چون آن سرگشته تبه نکال حال برین منوال دید و دانست که بخت و روزگار ازو برگشته و سعادت و اقبال از کارش رخ تافته و با آن جمع قلیل به اله آباد که وجهه قصد او بودند می تواند رسید و آنها را نیز در رفاقت این عزیمت تا همه جا همراه نمی دید بتازگی مورد یاس و ناکامی و مغلوب رعب و هراسیمگی گشت و از بر آمدن کوهستان پشیمان شده دگر باره عزم رفتن سری نگر کرد بظاہرین صواب دید صباح آن که کوچ نموده متوجه سمت کوه شد از مردم باقی مانده نیز اکثر مفارقت گزیده سوای اسد کشی و تاج فیازی و بهادر لوحانی و سعید احمد برادر سعید قاسم باره و محمد شاه کوکله او و معدودی که همگی قریب دویصد سوار بودند از مردمش با او همراهی نکردند و برخی از کارخانجات و فیلان و درویش نیز مانند و آنروز هفت گروه طی کرده نزول ادبار نمود و قاسم خان که مراد آباد به تیول او مقرر شده دران تازگی بانجا رفته بود و بعد از بر آمدن آن بطلان پزوه از میدان کوه با سپاه خود بقصد گرفتن سر راه او متوجه ندیفه گردیده چون خبر فرار آن سر گشته دشت ادبار دوم بار بجانب سری نگر شنید ایلغار کرده نیم شبی که روزش او بجانب کوه فرار نموده بود به ندیفه رسید و آنجا توقف و درنگ نکرده بدماقب آن بد عاقبت روانه پیش گردید

نیز جمعی از کوتاه بینی و طمع خام باستمالت و انعام فریفته شده
 باو گرویدند از آن جمله راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون بود
 که قبل از صف آرائی عساکر اقبال بآن خصوصت سگال در وقتی
 که بجهت تهیه جیش فتنه و فساد بر تحریک آن سفاهت پرور فرمان
 اعلی حضرت بطلب جمیع اسرا و سران لشکر از نزدیک و دور صادر
 شده بود او را نیز بمستقر الخلافه طلب داشته بودند و او بموجب
 آن طلب از وطن متوجه جناب خلافت گردیده بچنگ نرسید و در
 مابین سرهند و دهلی بدو بر خورد و بمالطفت و ملامت بدش
 از بیفش آن باطل اندیش سد راهش شده بامیدهای خام و
 طمعهای ناتمام رفاقت او گزیده بلاهور برگشت و دیگر خنجر خان
 فوجدار بهره و خوشاب که بعد از رسیدن آن خسرو مآب بدینجا بفریفته
 افسون استمالت او شد و سود خود را از زیان ندانسته بمقتضای سفاهت
 و نادانی باو پیوست القصه در لاهور بواسطه وفور خزانه و زور سامان
 جمعیت لشکر روز بروز صواب شوکت و اقتدار دارا بی شکوه می افزود
 و این هوس دور از کار در دیگ پندار پخته بود که اگر یک چند از
 نهیب ورود عساکر بهرام صواب مهلت یابد ارتکاب جلوس بر سریر
 که شایستگی آن از عطا خانه تقدیر باو نداده بودند نموده اسم
 سلطنت بر خویش بندد و در خلال این احوال همواره در اغوای و
 اضلال عمدها و نوئیغان بارگاه جلال کوشیده چنانچه عادت او بود
 خفیه استمالت نامهای غوایت آمیز فتنه انگیز بهریک میفرستاد
 و همچنین باسرای صوبجات و راجپوتانی که در اوطان خویش
 بودند خطوط شورش افزا مشتمل بر تحریک سرکشی و مخالفت

لاهور در باغ فیض بخش نزول ایدبار نمود و چهاردهم ماه
 مذکور داخل شهر شده در منزل خود فرود آمد هفدهم از آنجا
 بقلعه نقل کرده در عمارات بادشاهی بساط اقامت گسترده
 و هنگام فرار از مستقر الخلافه اکبر آباد بسید غیرت خان که از
 قبل او بحکومت آنصوبه قیام داشت نوشته بود که بسرانجام لشکر
 و لوازم توپخانه چندانکه تواند بکوشد و خود نیز باطراف و اکناف
 و حدود و نواحی آنصوبه وسیع لشکر خیز استمالت نامهای ملاطفت
 امیز مبنی بر وعده رعایت و احسان فرستاده پناه آن مرزبوم را از
 هر قوم و قبیله ترغیب نوکری خود کرده بود و برای زمینداران و
 فوجداران و کومکیان پنجاب و ملتان و بهکرناتپه که مجموع باقطاع
 او متعلق بود و همچنین لشکرهای سمت پشاور و کابل که
 سهاپنخان بایالت و امارت آن قیام داشت خلعتها فرستاده مردم
 را از نزدیک و دور بجانب خود دعوت نموده بود بعد از داخل
 شدن لاهور چون خزانه عظمی از اموال سرکار خاصه شریفه بادشاهی
 باقورخانه و توپخانه و دیگر کارخانجات آنجا بود دست اسراف
 و تبذیر گشوده ابواب داد و دهش بر روی همگنان مفتوح داشت
 و بجمع سپاه و لشکر و اصلاح حال ابتر خویش پرداخته همت بر تهیه
 اسباب تدارک و انتقام گماشت و چون بیدریغ زرهای وافر و منصب
 های عمده و اسب و صلاح و خلعت بسیار بمردم میداد و بی ملاحظه
 لیاقت و شایستگی نوکران را بخطابهایی نامناسب بدنام میکرد
 و واقعه طلبان هنگامه جو از همه سوز و بار کرده در عرض اندک
 فرصتی قریب بیست هزار سوار فراهم آمدند و از بندهای بادشاهی

ملک و مآل و حشمت و اقبال بباد فنا و زوال داد همچنان که
در محل خویش رقم زده کلک سوانح نگار خواهد گردید •

و از غرایب امور و طرفگیهای احوال

آن بی بهره جوهر دانش و شعور آنکه

اگرچه بظاهر در سر انجام اسباب جنگ و ستیز و هامن مقدمات
نبرد و پیکار میکوشید لیکن از آنجا که صدمه صوات جیوش قاهره
در دل دهشت زده او کار کرده باطنش مغلوب سلطان رعب و
هراس گشته بود و محاربه و مقابله عساکر همایون از حوصله طاقت
خویش افزون میدید سرگوز خاطرش داعیه فرار و رفتن بجانب
ملتان و قندهار بود و تهیه اسباب این عزیمت نیز از کشتی و بار
بردار و غیره آن مینمود و بنزدیکان و محرمان خویش میگفت که
مرا تاب رزم و پیکار با خدیو نصرت شعل نیست و مرد نبرد آن
شهنسوار عرصه اقبال نیستم اگر دیگری با من طرف مبارزت و رزم
آزمائی می بود بر حرب و قتال دل نهاده صف ارا می گشتم چون
اکثر مردم این معنی را تغیر نموده دریافته اند که آن بلجوه باطل
جرات و دل درباخته عزم ثبات و قرار ندارد و هرگاه مواکب جاه و
جلال را یمت توجه باستیصالش افرازد بی اقدام بر حرب و کارزار
قدم بوادعی فرار خواهد گذاشت پیوند امید ازو بر گرفته آهنگ
جدائی کردند چنانچه راجه راجرود که بخدایات فاسد و اندیشههای
واهی رفاعت و همراهی گزیده بود بعد از استماع خبر توجه رایات
عالیات به پنجاب چون دریافت که بوی ثبات و استقلال از اوضاع

باین برگزیده بارگاه الهی مینوشت و بغیر جمعی که هنگام رفتن
 بلاهور چنانچه گزارش یافت با دوازده خان در کنار آب ستلج گذاشته
 بود بعد از وصول بلاهور چهار پنج هزار سوار دیگر با توپ و بان بسیار
 و سایر اسباب توپخانه بکنار آن آب فرستاده بودند که گذر تلون را
 چنانچه باید استحکام دهند و بعد از استماع خبر توجه رایات خورشید
 تاب بصوب پنجاب بتازگی جمعی دیگر را نیز با سید عزت خان
 و صاحب بیگ و دیگر نوکران خود بسمت گذر روهر فرستاده
 جایجا در کنار آن آب لشکرها تعیین کرده بود از مبداء ایام خذلان
 و ادبار که از مستقر اخلافه اکبر آباد رهگرایی و ادبی فرار شد با ناشجاع
 که شکست خورده جیش عناد و دل آزردگی و انساد او بود هنوز
 خبر اختلال حال خود نکرده بحکم ضرورت و مصلحت در مصالحه
 زده و حرف دوستی و التیام در میان آورده مکاتیب تزییر املوب
 مبنی بر کیفیت حالات و مشعر باظهار مواخات و موالات نوشته بود
 و او را ترغیب حرکت از بنگاله و تکلیف لشکر کشی و سپه آرائی
 با این زیب اورنگ کشور کشائی نموده مقرر ساخته بود که چون
 خود در پنجاب تهیه اسباب فتنه کرده بشورش و فساد پردازد او نیز
 از بنگاله لوائی عزیمت به اله آباد افرازد و مراتب عهود و موافق
 موکد بایمان در میان آورده که بعد از حصول مرام بر فرض محال و
 تصور خام ملک و مال با او بمساوات قسمت نماید چنانچه افسون
 کید و قریب آن فتنه اندیش بد سکاں دزان خسران مآل اثر کرده
 از زیاده سری و برگزیده اختیری پا از حد خویش پیش نهاد و
 سزای آن کردار نگویده و حرکت ناهنجار در کنار روزگار خود دیده

همایون از اندازه طاقت او افزون است لشکرها را از آن روی آب
 باین طرف طلبیده حقیقت حال بدارا بی شکوه نوشت بنابراین
 آن تباہ اندیش باطل پزوه - پهری شکوه پسر خورد را با اکثر لشکر
 و توپخانه که با او بود متعاقب داود خان بگذر گوبندوال فرمندان که
 بآن جنود اذبار ملحق گردد و بروفق اقتضای مصلحت خواه درین
 طرف آب و خواه در آن طرف با عساکر جاه و جلال صف آرا گشته
 بمداغه و قتال پردازد و همه این احوال عنقریب گزارش خواهد
 یافت بالجملة بیست و پنجم ذی قعدة ماهیچہ رایت جهانکشا
 ظل ورود بکنار آب متلج انگذده گذر روهر از فیض نزول شهنشاه
 عالم گیر شرافت پذیر شد و مهاراجه جسونت سنگه که بعد از واقعه
 آجین بچوده پور وطن خویش رفته بود از آن ذلت و تقصیر در
 حجاب انفعال و تشویر بود و پس از وقوع مولنج اکبر آباد و پیرایش
 گلزار سلطنت از خار عذاک دارا بی شکوه خصومت نهاد بالتماس
 عمدها و نوئینان بارگاه پهر بنیاد مثل راجه جیسنگه که با او صمت
 قرابت داشت خدیو خطا بخش جرم پوش رقم عفو و صفح بر
 صفحہ زلات و مآثم او کشیده از تقصیراتش در گذشته بودند او بعد از
 شنیدن این مرده جان فزا عازم تقبیل سده والا گردیده بود و درین
 منزل خجسته بدولت آستانبوس فائز شده از سر عجز و بندگی و
 ندامت و سرانگندگی جبین خجالت بر زمین عبودیت سود و پانصد
 اشرفی و دو هزار روپیہ بر سبیل نذر گذرانید خاقان مروت کیش
 تفضل شعار اورا بمرحمت خلعت خاص و یک زنجیر نیل مزین بپیل
 زر بغت و ساز نقره با ماده نیل و شمشیر مرصع گرانها نوازش

ان بد سأل نمی آید و عنقریب رهگرایی وادی فرار خواهد شد و او
 با قبیلۀ اش در عرصۀ قهر و عذاب خدیو مالک رقاب گشته موطن و
 مال و ناموسش بباد فنا خواهد رفت بیهانه اینکه بوطن رفته
 سرانجام سپاه و لشکر - و استمالت قلوب زمینداران آن بوم و بر نماید
 رخصت گرفته جدا شد و بذایر مصلحت پسر و وکیل خود را در
 لاهور پیش او گذاشت و بعد از چند روز پسر نیز بذایر مواضع
 که با پدر داشت نیم شبی از لاهور برآمده راه مفارقت پیمود و
 چون خلیل الله خان و بهادر خان با جنود قاهره چنانچه گذارش
 یافت برهنموننی الطاف الهی و مددگاری اقبال بدینوال حضرت
 شهنشاهی بهولت و آسانی از آب ستلج عبور نمودند دارا بیدشکوه
 بعد از استماع این خبر بسرداران و اعیان لشکر خود که از گذر تلون
 و دیگر گذرها برخاسته بودند نوشت که در سلطانیور توقف نمایند
 و داود خان را که چندی قبل ازین چنانچه مذکور شد از گذر تلون
 نزد خویش طلبیده بود با جوقی دیگر از لاهور بکنار آب بیداه فرستاده
 مقرر نمود که پس از رسیدن آنجا اگر مصلحت در گذشتن از آب
 و محاربه باجنود ظفر صاب داند از آب بگذرد و با لشکر آن طرف
 یکجا شده بمحاربه و مدافعه قیام نماید والا درین روی آب توقف
 نموده آن لشکرها را نیز باین طرف طلبد و حتی المقدور در مضط
 و استحکام این روی آب کوشیده مستعد جدال و قتال باشد و او را
 از حقیقت حال آگهی بخشد چون داود خان بر جناح سرعت و
 استعجال بگذر گویند وال رسیده کمابن بخی بر کیفیت و کمیت
 جنود مسعود اطلاع یافت و دانست که مقابله و مقاتله با عساکر

در موضع **ملاجور** از اعمال برگشته راهون منزل گزیدند و چون التماس
کومک از پیشگاه خلافت کرده بودند هم بانتظار وصول مدد و هم بجبهت
تحقیق حال اعدای دو روز آنجا اقامت گزیدند و بیست و پنجم
کوچ کرده در موضع نوشهره نزول نمودند و بقایا رعایت مراسم حزم و
احتیاط که از لوازم سپاهگری و سرداریست مورچالها بجبهت کشیک
لشکر بر دور معسکر تقسیم نموده بلوازم خبرداری قیام درزیدند و
چون منزل پیش نشیب و فراز بسیار و آب کندهای دشوار گذار
داشت که عبور لشکر منصور از آن بآسانی میسر نبود جمعی از
بیلداران پیشتر فرستادند که راه را هموار سازند ازین جهت روز دیگر
مقام کرده بیست و هفتم که راه ساخته شده بود جنود ظفر بهره از
نوشهره کوچ نموده در موضع گده سازنگ نزول کردند و تا رسیدن
کومک از عقب آنجا قرار اقامت داده بیست و نهم راجه جیسنکه
و دلیرخان که از پیشگاه خلافت بامداد و مظاهرت عساکر منصور
معین شده بودند دران مقام بآن جیش فیروزی اعلام ملحق شدند
و بعد از وصول آنها نیز دو روز دیگر لشکر ظفر اثر بجبهت تحقیق
و استکشاف حال جنود مخالف اقامت گزیدند و از تقریر منبهیان
فرخنده پی چنین سامعه انروز دولتخواهان گردید که دارایی شکوه
رمیده بخت که از سطوت عساکر گردون مآثر دل بالخته بود پای
ثبات و قرارش لغزش پذیرفته داعیه نبرد و پیکار بعزم فرار مبدل
ساخت و سپهر بی شکوه را که بقصد مدافعه و قتال بگذار آب بپاش

نموده از تشویب و تقصیر برآوردند و چون از عرضه داشت خلیل الله خان چکین بوضوح پیوسته بود که افواج غنیم عاقبت و خیم دران روی آب بپایه که بقصد مدافعه و پیکار با جنود فیروزی آتار فراهم آمده اند و داوود خان با دیگر سرداران دارایی شکوه از لاهور آمده بان حرب ادبار پیوسته و سپهر بی شکوه هم با لشکری دیگر و توپخانه تازه بایشان ملحق شده و دارایی شکوه خود نیز عزم برآمدن از لاهور کرده عنقریب بآنها خواهد پیوست بنابراین شهنشاه دور بین دانش آئین راجه جیسنگه و دلیر خان را با جوتی دیگر از دلیران و ابطال بکومک آن فوج نصرت مآل تعیین نموده رخصت فرمودند و روز دیگر که موکب ظفر اعتصام در رهبر مقام داشت صف شکنخان میر آتش را نیز با توپخانه دشمن سوز رخصت نموده ضمیمه آنجیش نصرت ساختند و بمقتضای حزم و احتیاط بادشاهانه بر لیغ گیتی مطاع به خلیل الله خان و بهادر خان صادر شده که تا رسیدن این جنود ظفر ورود هرگاه باشند توقف گزیده بعد از وصول ایشان که عدت و عدت عساکر فیروزی نشان افزایش پذیرد بشوکت و قدرت تمام متوجه دفع و استیصال اعادی بد فرجام گردند •

اکنون بحکم اقتضای مقام مجملی از سوانح لشکر خلیل الله خان و بهادر خان مرقوم کلک حقایق نگار گشته دران ضمن کیفیت مآل کار دارا بی شکوه و نیرنگی اقبال بیروزال گیتی خدبو موید حق پزوه بتحریر می پیوندند و آن دو خان اخلاص کیش بعد عبور از دریای سندلیج و گذرانیدن تمام افواج قاهره از آب پیست و دوم بقعه ازان روی دریا کوچ کرده

سران و سرداران جنود قاهره صلاح در کوچ دیده مجموع آن عساکر
فیروزى متأثر به هذبات اجتماعى و توزک و شایستگی تمام کوچ
کردند و به پنج منزل که هر روز مسافت بعید مى پیمودند ششم ماه
مذکور نیم گروهى دریای بیدیه مضرب خیام جنود ظفر پناه گردید
و درین روز راجه راجه اروپ از وطن رسیده براجیه جیسنگه ملاقات کرد
و همراه راجه آمده بخلیل الله خان برخورد و هر دو را شفیع عفو
جرائم و رحیمه صفح مآثم خویش در خدمت خدیو خطابخش و مذر
نیوش ساخته اظهار ندامت و تمهید معذرت نمود و در همین روز
صف شکنخان با توپخانه رسیده ضمیمه جیش نصرت و فیروزى
گردید و روز دیگر انواع بحر امواج ببحر از آب بیدیه عبور کرده
دوم ماه مذکور ظاهر دار السلطنت لاهور مضرب خیام عساکر منصور
گردید و متصدیان دار السلطنت آمده بخلیل الله خان ملاقی شدند
و تقریر نمودند که دارا بی شکوه بعد از استماع خبر توجه ریاست
عالیات باین صوب از روی تجدد داعیه نبرد و پیکار اظهار مى نمود و
سپهر بی شکوه را چنانچه گزارش یافت باین عزیمت بگو بندوقال
فرستاده بود و اراده داشت که خود نیز متعاقب بعزم جنگ بر آید
آخر نهیب هیبت اقبال این برگزیده ذوالجلال که دست قضا
خلعت ظفر و استیلا بر قاصت دولتش درخته و بمقتضای متابعت
نبوی چراغ نصرتش از مشکواه نصرت با رعب فروخته تزلزل در
بنای ثبات و استقلال آن فتنه اندیش بد کمال افکنده رای و اراده
خویش تغیر داد و عزیمت فرار مصمم نموده رو بوادی ابدار نهان
و جمیع خزائن و ذخائر لاهور از اشرفی و زریه و طلا و نقره غیر

فرستاده بود بتعجیل تمام برگردانیده بدست و نهم ذی قعدة از
 لاهور رخت ادبار بسته بجانب ملتان روان شد و داؤد خان را با
 برخی از سپاه خویش مقرر نمود که چند روزی در کنار آب توقف
 گزیده کشتیها را سوخته و غرق کرده بعد از قرب وصول جنود مسعود
 برخاسته متعاقب بار پیوندند بندهای عقیدت کیش اخلاص پرور
 باستماع این مرده مسرت اثر مبتهج و مسرور گشته حقیقت این
 مقدمه را که از شگرت کاربهای قدرت ایزدی و نیرنگی های اقبال
 این دست پرور تائیدات مرصدی بود معروض بارگاه جلال داشتند
 و جمعی را بر سبیل تعجیل بگویندوال فرستادند که تا رسیدن
 جیوش نصرت مآب کشتیهای که در اطراف و نواحی و مواضع
 بالآب از تضییع و اتلاف اعمادی سالم مانده باشد بدالت زمینداران
 آن مرز و بوم جمع نمایند و آنچه مخالفان در آب غرق کرده باشند
 بسعی و تفحص بر آورده در بستن جسر جد و اهتمام تام بظهور
 رسانند و باقتضای رای مصلحت بدین مقرر نمودند که طاهر
 خان بانوری بیگ و امام قلی آغرو شهباز بیگ و زمره آغران
 برسم منقل پیشتر روانه شده بر جناح تعجیل خود را بلاهور رسانند
 و هرچه از اشیا و اموال دارا بی شکوه و تبعه و نوکرانش عقب مانده
 باشد مانع شده نگذارند که بار رسد و نیز تا وصول موکب منصور
 بدار السلطنة لاهور که خالی از وجود حاکم و امیری بود از بلد
 مذکور خبردار بوده کوتوال و حارسان تعیین نماید طاهر خان با
 همراهان بر جناح استعجال روان گشته ششم ذی الحجة بدار السلطنة
 لاهور رسید و بضبط و خبرداری شهر پرداخت القصد دوم ماه مذکور

جدا شده اراده بندگان درگاه آسمان جاه داشتند نزد او آمدند و آن
 نوین عقیدت آئین آن گروه را بنویسند و مکارم و مکارم شهشاهانه
 دلدهی و استعالت نموده و مناصب مناسب درخور حال و
 شایستگی هر یک تجویز کرده به پیشگاه خلافت فرستاد و روز دیگر
 از آنجا کوچ نموده روانه مقصد گردید .

اکنون کنگ حقائق رقم بتحریر سوانح حضور لامع

النور پرداخته چندین صفحه پندرا میگردان که

شهشاه ظفر لوا بعد از وصول بکنار دریای ستاج بجهت فراهم آمدن
 کشتیها و تدبیر عبور موکب منصور از آب و تحقیق سرانجام حال
 دارا بی شکوه بدست مدت هشت روز با بخت فیروز و طالع دشمن
 سوز بساط اقامت گسترده چهره افروز دولت و کامرانی بودند و درین
 ایام مهاراجه جسونت سنگه را بدار الخانۃ شاهجهان آباد رخصت
 فرمودند که تا انجام این مهم نصرت فرجام و معارفت موکب
 فیروزی اعلام در آنجا باشد و هنگام رخصت او را بعزایت خلعت
 خاص و جمدهر مرصع با علاقه مروراید و انعام محالی که یک کرور
 نام جمع آن بود نوازش نمودند و مهدیش دامن راتهور بمرحمت
 اسپ مباحی شده بهمراهی او معین گشت و نوازش خان باضافه
 پانصدی بمقصد سه هزاری سوار نوازش یافته در ملک کومکیان
 صوبه مالوه منتظم شد و عبد الله بیگ والد علیمردان خان از
 کومکیان لشکر خلیل الله خان بخطاب گنجعلی خان بلند نامی
 یافت و کدسری سنگه والد راوگرن بهورتیه بمرحمت شمشیر با ساز
 میناکار و تهور خان بانعام پنج هزار روپیه و جانباز خان خورشیدی و

مصنوع که مجموع زیاده از یک کرور روپیه بود بانفائس امتعه
 واجناس کارخانجات پادشاهی که همراه توانست گرفت و اکثر
 توپها و سائر ادوات توپخانه برداشته بدیشر احمال را در کشتیها
 انداخت و برخی دیگر بر دواب بار کرده بعزم رفتن قندهار روانه
 ملتان گردید و در همان روز که از شهر برآمد پیهری شکوه که
 بموجب طلب او از گوبندوال برجناح سرعت واستعجال برگشته بود
 باو پیوسته رفیق طریق خدایان و نکال شد و یک روز در موضع آنچه
 که نخستین منزل راه ملتان است مقام کرده رهگرای وادی
 آوارگی گردید و داود خان نیز با لشکری که در عقب مانده بود باو
 پیوست و اگرچه برخی از نوکران در لاهور ازو مفارقت جسته
 بدلالیت سعادت روی نیاز و ارادت بعقبه والی سلطنت آوردند
 لیکن چون خزانه بسیار همراه داشت و زورهایی وافر بمردم میداد
 قریب چهارده هزار سوار باو همراهی کردند م جملا چون یولیع معلی
 صادر شده بود که خلیل الله خان با بهادر خان و دلیر خان و صف
 شکنخان و طاهر خان و سائر عساکر نصرت نشان که با او بودند در
 دار السلطنت لاهور توقف نکرده تعاقب دارا بی شکوه نمایند و او را
 هیچ جا مجال درنگ نداده ساحت مملکت از خار وجود فساد
 آمودش به پندارند خان مذکور چون بظاهر دار السلطنت رسید داخل
 شهر نشده یازدهم ذیحجه کوچ کرده به آنچه فزول نمون و یگور
 آتجا بجهت نظم و نسق امور دار السلطنت و سرانجام بعض مهم
 مقام کرد و خواجه صادق بخشی دارا بی شکوه و سائر مردمی که
 برهنمایی بخت بیدار ازان مرحله پیمای وادی مرگشتگی و ادبار

بنام رخشدند؛ اختر برج دولت تابند؛ گوهر درج سعادت باد شاهزاد؛
 والا تبار فرخنده شیم محمد معظم صادر شد که خان مذکور را از
 قلعه ارک بر آورده در حصار میمنت قرین بائین در منزلی لایق
 جای دهند که تا انقضای ایام برشکال مخلی بالطبع آنجا بسر
 بود و پنجاه هزار روپیه از خزائن عامه آنصوبه بر صبیل انعام بدهند
 و هرگاه فرمان طلب صادر شود آن والا تبار گرامی نسب او را روانه
 جناب خلافت سازند و بعد از وصول این منشور کرامت پرتو نوید
 این مراحم جلیله و مکارم منیده بآن خان بلند مکان رسانیده پیش
 خود طلبند و دو اسب با ساز طلا و یک پالکی داده او را بمنزل
 رخصت کنند و باعتبار خان خواجه سرکه حارس ارک قلعه مذکور
 بود یرلیغ جهان پیرا عز نفاذ یافت که سر انجام ضروریات و تهیه
 لوازم سفر و دیگر مهماتش بعهده سعی و اهتمام خود دانسته در
 احترام و نگو داشت او دقیقه فرو گذاشت نه نماید و بوزیر خان صوبه دار
 خاندیس فرمان شد که تمامی اموال و امتعه خان مذکور از نقد
 و جواهر و مرموع آلات و دیگر اشیا که بسرکار والا ضبط شده در بلد
 برهانپور موجود بود بقصر گماشتهای او سپرده وقتی که
 بموجب طلب از دولت آباد روانه حضور پرنور شود و به برهانپور
 رسد پنجاه هزار روپیه دیگر از سرکار خاصه شریفه باو دهد و فرمان
 مرحمت عنوان مشتمل بر مزد این الطاف سینه و اعطاف بهیه با
 خلعت خاص و جمدهر خاصه گرانبها بجهت او ارسال یافت و چون
 شیخ فرید مخاطب با خلاص خان صوبه دار پلنه بعد از وقوع مقدماتی
 که در مستقر الخلافه اکبر آباد روی داد از پلنه برآمده روانه درگاه

مید مصنور باره هریک بعنایت اسب و سوبهگرن بندیده بمرحمت
 فیل مباحی گردیدند و راجه تودرمل خلعت یافته بخدمات
 خود مرخص شد و چون حقیقت جدا شدن راجه راجروپ
 از دارا بی شکوه و ندامت او بر وقوع تقصیر و اراده آمدنش
 باستیلام سده سپهر نظیر بعرض اشرف رسید عاطفت بادشاهانه او را
 بعنایت ارسال خلعت نواخته حکم جهان مطاع از پیشگاه فضل
 و اصطناع صادر شد که بمنصب سابق که سه هزارى سه هزار سوار
 بود سرافراز باشد و بزودی خود را به دولت ملازمت رساند و از وقائع
 دارالملک کابل معروض بارگاه خلافت گردید که دلاور ولد بهادر
 خان روهیلہ از کومکدان آن صوبه بساط حیات در نور دید و چون
 زبده امرای عظام معظم خان که از بندهای شایسته و سزوار احسان
 بود و منشأ خدمات بزرگ و مصدر کارهای مترک میتوانست
 گشت بنابر بعضی مصالح و تدابیر ملکی که ناگزیر نشاء
 سلطنت و جهانپانی است تا اینوقت در حصن سپهر بنیاد دولت
 آباد محبوس بود چنانچه کلک حقایق نگار قبل ازین ایمانی بان
 نموده درین ایام فیروزی انجام که اموردین و دولت و مهام ملک
 و ملت بر وفق خواهش اولیای سلطنت انتساق و انتظام یافته
 مصلحتی در محبوس داشتن خان مذکور نمانده بود شهنشاہ عاطفت
 پرور مهربان که قدر دان جوهر پاکیزه گوهران و قیمت سنج گوهر
 صاحب جوهر اند پرتو تفقد و بغده پروری بحال آن قدره خوانین
 انگذده بانواع عنایت و اقسام مکرمت و افضال در مقام تلافی و
 تدارک وقوع آن عذاب مصلحت آمیز شدند و یرلیغ گیتی مطاع

هشتصد سوار و غیرت بیگ از اصل و اضافہ بمنصب هزاری در صد
سوار و منگلی خان و میر ابراهیم میر نوزک هر یک بعنایت اسپ
و روپ سنگه راتهور بمرحمت خلعت مباحی گزیدند و یادگار
که قبل ازین بخطاب احمد بیگ خانی نامور شدہ بود بخطاب
مسعود خانی سعادت اندوز گشت و منصب اعتبار خان خواجہ سرا
حارس قلعہ ارک دولت اباد از اصل و اضافہ هزاری در صد سوار
مقرر گردید و اعتقاد خان از مستقر الخلافہ اکبر آباد رسیدہ جبین
اخلاص و اعتقاد زمین عبودیت بود و بعرض اشرف رسید کہ راجہ
انرودہ^(۲) ولد راجہ بیٹھلداس کور کہ بہمراہی سلیمان بی شکوہ در جنگ
ناشجاع زخمهای کاری برداشته بود و در بنارس بجهت معالجہ
خود توقف نمودہ درین اوقات کہ فی الجملہ خفتی در آزارش
حاصل شدہ بود عازم استیلام سدہ والا گشتہ بہتہرا رسیدہ است حکم
جهان مطاع از پیدشگاہ عاطفت صادر شد کہ باکبر آباد معاودت
نمودہ تابرگشتن رایات جلال از یورش پنجاب در خدمت بادشاہزادہ
عالیقدر والا تبار محمد سلطان باشد و خوشحال بیگ کاشغری کہ
اختیار گوشہ نشینی کردہ بود بسالیدانہ پنجہزار روپیہ و عطای دہی
چند در وجہ مدد معاش از محال پنجاب کمایاب شد و چون سید
مظفر ولد سید خان جهان بارہ چنانچہ در محل خود مرقوم گردیدہ
بخطاب شجاعخانانی نامور شدہ بود شجاعخان معروف بشاد خان
حارس قلعہ کابل بخطاب مغولخانی ممتاز گشت و عاقلخان کہ

آسمانچاه گشته بود یرلیغ لازم الانقیاد صادر شد که به آبداد آمده
در سلك كوميان خاندوزان باشد و ازینجهت که خطاب اخلاصخانی
بلحمد خوشگي مرحمت شده بود و شیخ فرید خطاب احتشام
خانی عزامتد باز اندوخت پنجم ذیحجه که باقتضای رای عالم آرا
عزیمت عبور از آب ستلج بدش نهاد همت جهانکشا گشته بود
شهنشاه فیروزی شعار بکشتی از آب مذکور گذشتند و چون سقائی
که فراهم آمده بود صلاحیت بستن جسر نداشت حکم فرمودند که
آنها را بر لشکر ظفر اثر قسمت نمایند تا بکشتی بگذرند و از اینجا که
عبور موکب نصرت آیات بذابرقلت کشتی و عدم پایاب جز در
عرض چند روز میسر نبود مقرر شد که تا گذشتن مجموع اردو و لشکر
خدایو مالک رقاب در انطرف آب بدولت اقامت فرمایند چنانچه
مدت یازده روز آنروی آب از نزل اشرف فیض اندرز بود و درین
ایام میرزا سلطان صفوی از کومیان عبور دکن بجاگیر داری برگشته
دهامونی و بمرحمت برگشته جورا گده بر سبیل انعام کامیاب مواهب
شهنشاهانه گردید و اعتقاد خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده
جدین اخلاص و اعتقاد بر زمین عبودیت سون و از اصل و اضافه
بهگومت سنگه هاده بمنصب دو هزار و پانصدی هشتصد سوار و
شیر سنگه ولد رام سنگه راتهور که چنانچه گذارش یافت پدرش
در جنگ دارا بی شکوه از دم تیغ مجاهدان جنود اقبال شربت
هلاک چشیده بود بمنصب هزاری هزار سوار سورد نوازش شدند و
سورجمل ولد راجه سیو رام کور که اونیز پدرش دران معرکه و غنا عرضه
غنا گشته بود باضافه هفتصدی هفتصد سوار بمنصب هزاری

اصل و اضافه پنج‌هزاری پنج‌هزار سوار سه هزار و پانصد سوار دواستاده
 و سه اسبه باشد و عمده فدویان شیخ میر بعطای جمدهرمینا کر باعلی‌افه
 مروارید و اسد خان بخشی دوم بعنایت نقاره و کتور رام سنگه
 بمرحمت دهکده‌کی مرصع و سیفخان بعطای علم و مخلص خان
 از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد سوار تارک افتخار
 افراختند و از عظمای امرای کومکدان صوبه کابل مغولخان باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و سعادتخان
 باضافه پانصدی بمنصب^(۲) سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و
 شمشیر خان حاکم غزنین باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و
 دو هزار و پانصد سوار و مبارز خان باضافه پانصد سوار بمنصب
 دو هزار و پانصد سوار و رعایتخان بخشی احدیان صوبه
 مذکور باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و
 اسحاق بیگ بخشی منصبداران آن صوبه باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و میر یعقوب دیوان آنجا
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد و پنجاه سوار و مجموع بعنایت
 ارسال خلعت سرمایه مباحات اندوختند و لشکر خان صوبه دار
 کشمیر بمرحمت ارسال خلعت باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و پانصد سوار سر بلندی یافته مامور
 شد که بحضور پرنور آید و سعید خان بقوجداري بهنیر و نوشهره
 معین شده بعطای خلعت و اسب نوازش یافت و فتاح خان

حراست حصار شهر دولت آباد باو متعلق بود بتفویض محارمت
حصن رفیع بنیاد آن خطه فیض پیرا از تغیر اعتبار خان خواجه مرا
و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و بیژن بیگ
که سابق قلعه دار کلیان بود از تغیر عاملخان بحراست حصار
آن شهر کرامت بهر و خطاب قلعه دار خانی و از اصل و اضافه
بمنصب دو هزار و چهار صد سوار سرفرازی اندوختند دهم ماه مذکور
که عید فرخنده اضحی مسرت پیرای دلها گردید دران روی آب
سکنج که زیفت پذیرو موکب جلال بود پیشکاران پیشگاه سلطنت و
اقبال بموجب حکم لازم الامتثال بساط جشن و انبساط گسترده قبه
بارگاه حشمت و جاه بارچ مهر و ماه بر افراختند و بزمنی دلکشا و
مجلسی طرب پیرا مرتب ساختند شهنشاه مهر انسر چرخ اورنگ
چون آفتاب که بر سرور سپهر فیروزه رنگ جای گیرد بر تخت
بلند پایه فلک پدرايه جلوس سعادت فرموده انجمن آرای نشاط و
کمرانی گشتند و در همان منزلگاه دولت دورکعت نماز عید گذارده
ادای مراسم قربانی نمودند و درین روز میمنت افروز جمعی کثیر
از فیض مراسم خدیو دوست پرور دشمن سوز کامیاب و بهره اندوز
گردیدند ازان جمله راناراجسنگه باضافه هزار و سوار دو اسبه
و سه اسبه بمنصب شش هزار و شش هزار سوار یک هزار سوار
دو اسبه و سه اسبه مطمح انظار عاطفت گشت و محالی که دو کرور
دام جمع آن بود بوسیدیل انعام باو مرحمت شد و مهالبتخان صوبه دار
کابل بعنایت ارسال خلعت خاص و فیل با ماده فیل نوازش یافته
هزار سوار از تابینان ار دو اسبه و سه اسبه قرار یافت که منصبش از

خدمتگاران آستان سلطنت انعام شد سیزدهم فدائیان از میان
 در آب رسیده ناصیه های آستان خلافت گردید و درین هنگام
 شهید از خان یغرجداری چکله دیدالپور از تغییر راجه تودرمل معین
 گشته باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد
 سوار مباحی شد و منصب ابوالبقاء از کومکیان صوبه احمد آباد
 باضافه پانصدی هزار و پانصدی هزار سوار مقرر گردید پانزدهم
فدائیان بعنایت خلعت و فیل مشمول عاطفت گشته مرخص
 شد که بخلیل الله خان پیوسته در تعاقب داریابی شکوه ضمیمه جنود
 اقبال باشد و قلیچ خان بغوجداری ^(۵) بهره و خوشاب از تغییر خنجر خان
 معین شده بعطای خلعت و فیل مفتخر گردید و منصب صف
 شکنان باضافه هزاری پانصد سوار سه هزاری هزار و پانصد سوار
 مقرر شد و سید منور ولد سید خان جهان پاره ب خطاب خانی
 ناصور شده باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 ششصد سوار مباحی گردید و امان الله بحراحت قلعه دار السلطنت
 لاهور و عنایت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 در صد سوار سر بلندی یافته مرخص گشت شانزدهم مرکب ظفر
 طراز ازان روی آب ستلج باهتزاز آمده نواحی موضع ماچپواره
 مضرب خیام نصرت اعتصام گردید و از وقایع صوبه گجرات بعرض
 اشرف رسید که مجاهد جالوری از کومکیان آنجا بدیعت حیات
 مستعار سپرد و روز دیگر نواحی قصبه راهون فیض اندوز نزول

بعنایت امپ و علیقلیخان بمرحمت خلعت و امپ سرفراز شده
 بشکر خلیل الله خان مرخص گشتند و اللهیار خان میر توزک
 باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و محمد
 سلیم بخشی صوبه کشمیر از امل و اضافه بمنصب هزار و چهار صد
 سوار مورد انظار مرحمت گردیدند و سارنگدهر زمیندار جمون از
 کومکین لشکر خلیل الله خان بموجب التماس خان مذکور بتفویض
 فوجداری دامن کوه جمون سر بلند شده بعنایت علم رایت مباحات
 افرخت و اخلاص خان بمرحمت امپ سوانراز گردید و همچنین برخی
 دیگر از عمدهای اطراف و امرای صوبجات باضافه مناصب و دیگر
 عنایات سر بلند گردیدند و وزیر خان صوبه دار خاندیس باضافه
 هزار و هزار سوار بمنصب پنج هزار و سه هزار سوار و صف شکنخان
 باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزار و هزار و پانصد
 سوار تارک افتخار افرختند و اعتماد خان بصوبه داری کشمیر جنت
 نظیر از تغیر لشکر خان معین گشته بعنایت خلعت و اضافه
 منصب نوازش یافت و عبد الله بیگ ولد علیمردانخان بمناسبت
 خطاب جد بخطاب گنجعلی خانی و سید منور ولد سید خانجهان
 بارهه بخطاب خانی و محمد یوسف که سابق مخاطب بشمشیر خان
 شده بود بخطاب نصیر خانی و یادگار مسعود که قبل ازین بمناسبت
 خطاب جد خویش باحمد بیگ خان مخاطب گشته بود بخطاب
 مسعود خانی نامور گشتند و بسیاری از ملتزمان رکاب دولت
 و مبارزان جنود نصرت باضافه مناصب و دیگر عطایا و مواهب
 مورد انظار عاطفت گشتند و پانزده هزار روپیه بچندی از

و خوشاب بود و بعد از آمدن دارا بی شکوه ببلهور چنانچه مذکور شد بنابر قلت سرمایه دانش و تدبیر صلاح کار خویش از فساد باز ندانسته بار ملحق شده بود و درینوقت که آن رسیده بخت اقبال نصیب از دهشت قرب و وصل موکب نصرت زیب رهگرای وادی فرار می شد بغلط کردار خود متغفن گشته ازو جدائی گزیده بود بشفاعت مقربان پیشگاه اقبال سعادت اندرز تقبیل عتبه جلال گشته بعفو جرائم تقصیر کامیاب مراحم شهنشاه جرم بخش عذر پذیر گردید و بمرحمت خلعت نوازش یافته به تنبیه و تادیب مفسدان دارا من کوه کانگه معین شد بدست و دوم گزار دریای باده محط مرادق حشمت و جاه گردید و روز دیگر خدیو جهان بکشتی از آب مذکور عبور نموده آنطرف دریا منزل فرمودند و اردو و لشکر بجسر که بموجب حکم جهانمطاع بسته شده بود گذشتند و درین ایام یک زنجیر قیل خامه برخشدند برج اختر عظمت تا بند کوه درج ابهت بادشاهزاده ارجمند محمد اعظم عطا شد و سید صلابتخان بصوبه داری برار از تغیر حسام الدین خان تعیین یافته بخطاب اختصاص خانی و عنایت خلعت و اسب سرمایه افتخار اندوخت و نوجداری سرکار بشجا کده بحسام الدین خان مفوض شد و راجه راجروپ بمرحمت جمدهرو اسب مباحی گشته به تهاذه داری موضع چاندی که سرحد ولایت سری نگر است تعیین یافته که بضبط و بدد و بست بیرون آن کوهستان قیام نموده سد راه برآمدن حلیمان بی شکوه و مانع رفتن مردم نزد آن خذلان پیروزه باشد و مانسنگه گوالداری جدیدی حامی عتبه پیر اما گشته بعنایت خلعت و از اصل

همایون گشت و راجه راجروپ که بوسیده اظهار ندامت بر تقصیرات و التماس شفاعت راجه جیسگنه و خلیل الله خان و دیگر عمدہای بارگاه خلافت مرحوم شهنشاهانہ رقم عفو بر جریدہ جرائم او کشیده بود از وطن رسیده ناصیہ خجالت و افعال بر زمین عجز و ابتہال مود و بمرحمت خلعت فاخر و از اصل و اضافہ بمنصب ۳۰ هزار و پانصدی ۳۰ هزار و پانصد سوار مباحی شد و سید ملا بخش بارہ از عمدہای دارا بی شکوہ کہ بیاوری بخت و رہبری دولت از ہمراہی سلیمان بی شکوہ تخلف ورزیدہ روی عبودیت بدرگاہ آسمانجاہ آوردہ بود جبہ سای عتبہ اقبال گشتہ ظلمت زدای چہرہ طالع گردید و بعطای خلعت فاخرہ و جمہر میدنا کار و بمنصب ۳۰ هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار مطرح انوار مکرمت و تفضل شد و از اصل و اضافہ رکعتاہ راتہور بمنصب ۳۰ هزار و پانصدی پانصد سوار و خواجہ عبداللہ بمنصب ۳۰ هزار و پانصدی چہارصد سوار مشمول مرحمت گشتند و راکہ بوندت گپ اندر ہریک باذعام یکہزار روپیہ مورد عنایت گردید ہر ۳۰ کمرہ از قصبہ راہون گذشتہ نزول اجلال شد و درین روز جمعہ کثیر از نوکران دارا بی شکوہ کہ برہمنوی دولت ازو جدا شدہ بندگی آستان خلافت وجہہ ہمت ساختہ بودند باحرار سعادت ملازمت قدیمی برکت سرمایہ مباحات اندوختہ در سلاک بندہای درگاہ خلایق پناہ انتظام یافتند و بعنایت خلعتہا و مناصب شایستہ کامیاب گردیدند بیکت و یکم نزدیک قصبہ سلطانپور فیض اندوز نزول مویک اقبال شد و خنجر خان کہ در زمان اعلیٰ حضرت فوجدار بہرہ

پذیرش شاه عالمگیر که مرات صورت دورانیشی و پیش بینی و دستور
 العمل صلاح دانی و مصلحت گزینی است پرتو این عزیمت تافت
 که خود بنفس نفیس بازید و سپاه ظفر پناه ایلغار نموده تعاقب آن
 بد عاقبت نمایند و او را هیچ جا صیال ثبات و درنگ و فرصت خیال
 جدال و جنگ نداده ساحت ملک و دولت بیداد دامن همت از غبار
 وجود نساف آورده پیرایند تا خاطر ملکوت ناظر بالکلیه از مهم او
 جمیعت پذیرفته بزرگی عذر معارذت بصوب دارالخلافه شاهجهان
 آباد معطوف گردد و بغراغ بال توجه والا بظفر پرداخت امور سلطنت
 که انواع فتور و اختلال بارکان و قواعد آن راه یافته بود مصروف شود
 بغابریں درین منزل قوه الظهر عظمت و جلال مصرت الصدر ابهت
 و اقبال بادشاهزاد خجسته شیم محمد اعظم را بازواند لشکر و اردوی
 بزرگ و کارخانجات بدار السلطنة لاهور رخصت نمودند که تا
 معارذت موکب ظفر دیگر ازین مهم نصرت اثر آنجا بسر برند
 و دولخانه مختصری با کارخانجات ضروری همراه گرفته با خلاصه
 عساکر گردون مآثر عزیمت ایلغار مصمم فرمودند و هنگام رخصت
 بادشاهزاد والا نزال را بمرحمت ذیل خاصه مزین بساز نقره و جل
 زربفت و دو اسب با ساز طلامشمول نوازش ساختند و محمد امین
 خان میر بخشی و اعتقاد خان و رای رایان متصدی امور دیوانی
 را بعطای خلعت نواخته در خدمت آن گوهر محیط جاد و حشمت
 رخصت کردند و بجمعی دیگر نیز از مردم همراه ایشان خلعت
 مرحمت شد و بدست و پنجم ماه مذکور موکب جهانبشا از هدایت
 پور بسمت سنگره و قصور متوجه گشته نه گروه جریبیطی نمود و باغ

و اضافه بمقصد هزار و پانصدی هزار سوار نوازش یافت و معیر
 مهدی یزدی بدیوانی سرکار پادشاهزان کسگر بختیار والا قدر سعادت
 توام محمد اعظم سر بلند گشته بعطای خلعت مباحی گردید و
 محمد حسین سلدوز از نوکران دارا بی شکوه دولت اندوز ملازم
 اشرف شده خلعت حرارازی پوشید بدست و چهارم نواحی قصبه
 هدایت پور مهبط انوار نزول گشت •

توجه الوبه ظفر طراز بر سبیل ایلاغار بنعاقب دارا بی شکوه ادبار شعار

چون از عرایض خلیل الله بخان و دیگر دولتمندان که بتکاشی او
 مامور شده بودند بوضوح پیوست که آن باطل پزوه با خزانه و توپخانه
 و سامان شایسته و لشکر آراسته که قریب چهارده هزار سوار بود از لاهور برآمد
 و مکنون ضمیر فساد تاثیرش ایدست که هرجا قابو داند با جنود
 ظفر پیرا صف آرا گردد و احتمال آن میرفت که در ملتان ثبات
 قدام ورزیده عنان عزیمت از وادی فرار بسوی مدافعه و پیکار بر
 تابد و ازین جهت که با عساکر منصوره سردار توره که مردم ازو حساب
 بر گیرند و در برابر آن ناخلف دودمان سلطنت و سروری شان
 و اعتبار سرداری و سر لشکری داشته باشد نبود و از راه حزم و
 احتیاط مظنه آن می شد که اگر جنگی روی دهد و نبردی اتفاق
 افتد خدا نخواسته چشم زخمی بجنود اقبال رسد که تدارک آن
 مشکل باشد و از سرداران عساکر نصرت نشان نیز بملاحظه اینمعنی
 مسامحه و کوتاهی در تعاقب او واقع شده بود لاجرم بر ضمیر الهام

مؤمن پور از پرتو درود اشرف پر نور شد •

تعیین یافتن صف شکنخان بتعاقب دارابی شکوه از ملتان و ترک ایلغار موکب گبهان سنان

چون بمسامع جلال رسید که آن خسران مآل در ملتان ثبات
قدم نورزیده باستماع خبر توجه رایات اقبال در کمال سراسیمگی
و تشمت حال بسمت بهمر ره نورد دادی فرار شد و بسیاری از
سرداران و نوکرانش که تا ملتان با او همراهی کرده بودند از آنجا راه
مفارقت پیمودند و روز بروز ملک جمیعت سپاهش بیشتر از پیشتر
از هم گسیخته اسباب پریشانی و ادبارش تنزاید می یابد و جز اینکه
بزرگمت بسیار و پایمردی فرار از سطوت و صولت جنود فیروزی
شعار خود را بملاجای و مقبری رساند کاری دیگر نمیتواند ساخت لجرم
رای عالم آرای گیتی خدیو کشور کشا برین قرار یافت که ترک
ایلغار نموده عذر سرعت و استعجال باز گشتند و بمیر منزل حکم شد
که من بعد منازل نزدیک قرار داده مسافت بعید نه پیمایند و امر
اعلی بنفاد پیوست که صف شکنخان مدبر آتش از ملتان بتعاقب
آن بد عاقبت شتافته ادرا از سمالک محروم بادشاهی رهگرای
وادی آوارگی سازد و فوجی از دلیران کار طلب رزم جوو بهادران
جلالت کیش شهابت خو مثل محمد بیگ و یادگار بیگ و شهسوار
بیگ و گدا بیگ بازمرد از اوزبکان و زاهد بیگ ترکمان و امام قلی
و نوری بیگ آغری باطایفه آغران و پردلخان و جمال خان بلجاپوری
و سید نصیرالدین دکنی و عنایت میانه و سید منور خان براهه و

قطب الدین خان خویشکی که در ظاهر قصبه قصور واقع است از فیض نزول اشرف رونق فردوس و قصور یافت و روز دیگر نیز نه گروه طی شده نزدیک بموضع محمد پور مخیم جیش منصور گردید و درین منزل راجه جیسنگه که بموجب حکم معلی در لاهور توقف نموده بود شرف اندوز دولت ملازمت اکسیر خاصیت گشت و رندوله خان بغایت خلعت و اسب مباحی شده بدکن مرخص گردید و چون بعرض همایون رسید که اران تخان صوبه دار اوده و دیعت حیات مستعار بمقتاضی اجل موعود - پرده است عاطفت بادشاهانه هوشدار خان برادر زاده از ابراهیم خلعت از لباس کدورت برآورد و بهادر چند و راجه کمانون و مان دهاتای خلف راجه راجرپ که بنیابت پدر خویش بحراست قلعه کهرم قیام داشت بغایت ارحال خلعت قامت مباحات افراختند و بیست و هفتم هفت گروه طی شده موضع شیر گره از فر نزول شهنشاه شیر دل زینت یافت و راجه جیسنگه که از دیر باز بوطن خویش نرفته تعب یساقهای پی در پی کشیده بود رخصت وطن یافته بمرحمت خلعت خامه مورد نوازش گشت و روز دیگر موکب گردون شکوه هشت گروه طی نموده منزل آرای اقبال گردید و فدائی خان که بموجب فرمان همایون از لشکر خلیل الله خان رسیده بود بموکب معلی پیوسته احراز سعادت ملازمت نمود و بفوجداری اوده و گورکپور و عنایت خلعت و مانده فیل و باضافه هزار و پانصد سوار بمقتضی چهار هزاری چهار هزار سوار نوازش یافته مرخص گردید و رگه ناته سنگه راتهور بمرحمت اسب مباحی گشت بیست و نهم یازده گروه طی گشته نواحی موضع

بزرگ انداخته فیروز میواتی و بسنت نامی خواجه سرا با جوتی از سپاه بر سر کشتیها گذاشت که آنها را محافظت نموده به بهکر رسانند و خود از راه خشکی بطرف اوچه روانه شد و از آب بیداه و ستلج که باشاره او بر هر دو جسر بسته شده بود عبور نموده راه بهکر پیش گرفت بقصد آنکه از آنجا رخت ادبار بحدود قندهار کشد و چون یکروز بعد آمدن از ملتان این خبر در نواحی تلینهه؟ بخایل الله خان و بهادر خان و سائر سرداران جنود اقبال که بتداعیب آن خسران مآل می شناسند رسیده بر جناح استعجال روان گشته سوم محرم بملتان رسیدند و قراولان سپاه ظفر اثر که پیشتر بجهت تحقیق خبر رفته بودند چون تا آنوقت هنوز مشخص نبود که او عزم اجمیر دارد یا اراده بهکر بلکه رفتنش بطرف اجمیر اقرب مینمود راه اجمیر سرکرده بطرف دیباپور شتافته بودند و اثری از او نیافته و حال آنکه آن سر گشته دشت ادبار براه لکھو^۶کهاره بعزیمت بهکر مرحله پیمای وادی فرار گشته بود و ظاهر شد که حاجی خان بلوچ که از زمینداران عمده ملتان امت از روس دولتخواهی و خدمت گزاری با جمعی بر سر کشتیهای خزان و احوال او که فیروز و بسنت میبردند رفته میخواست که سد راه شود و آنها را برگرداند چون توپخانه و مددای همراه داشتند بمذایع پیش آمدند و فیما بین جنگی رو داده چندی از طرفین کشته شدند آخر الامر از عهده ممانعت بر نیامده آنها را راه دادند و چهارم محرم الله یار خان با خزانه بملتان رسیده یرلیغ

اود بیهان راتهور هر یک با قوم و قبیلۀ خود و جوتی از مبارزان توپخانه و جمعی دیگر از منصبداران که قریب شش هزار - وار بودند با خان مذکور معین گشتند و یرلیغ گیتی مطاع مشتمل بر تفویض این خدمت با خلعت خاص و شمشیر و یک زنجیر فیل برای او و بیست هزار اشرفی بجهت تنخواه مواجب سپاه مصحوب الله یار خان ارسال یافته حکم شد که بسرعت خود را بملتان رساند و عساکر کوسکی را سزاولی نموده مجال درنگ و امهال ندهد و فرمانی دیگر بخلیل الله خان صادر گردید که گروهی با صف شکنخان معین گشته اند همراه او روانه ساخته خود با بقیۀ جنود فیدروزی تا رسیدن موکب جلال در ملتان توقف نماید •

مجملی از حال دارا بی شکوه بعد فرار از لاهور آنکه بسبب تاخیر و کوتاهی که از عساکر منصور در تعاقب او واقع شد فرصت یافته بمرحله پیمائی و ره سپاری روزی چند از ورطۀ هلاک و گرفتاری برآمد و هفدهم ذی حجه بملتان رسیده نزول ادبار گزید و چون از سطوت موکب جهانکشا مغلوب خوف و رعت گشته پاسبان همیش را نیروی استقامت نموده بود بعد از هشت روز اقامت دگر باره بعزم فرار رخت فاکسمی بسته بیست و پنجم ماه مذکور از انجا رو بوادای ادبار قهار و چنانچه عادت او بود که بهرجا میرسید دست تصرف و تغلب باموال و خزائن بادشاهی دراز می نمود بیست و دو لک روپیه که در خزانه آن صوبه فراهم آمده بود متصرف شده آنها را با اکثر خزانه و توپخانه و احوال و ائقالی که همراه داشت و از لاهور بکشتی آورده بود بر همان نهج برکشتیهایی

سوار بمنصب در هزار و پانصدی در هزار و پانصد سوار از انجمله
پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه نوازش نمود هفتم محرم گذار آب
راوی که سه گروهی ملتان است از قیدش نزول شهنشاه عالم گیر
میمنت پذیر گشت و خلیل الله خان و بهادر خان و دلیر خان
و طاهر خان و خان عالم و رایسنگه ولد راو امر سنگه و یکه تاز خان و
گنجعلی خان و چنپت بندیده و سائر بندهای که بتعاقب دارابی شکوه
پیش آمده بموجب حکم والا در ملتان توقف نموده بودند احراز
دولت آستان بوس نمودند و از نوکران عمده دارا بی شکوه سید عزتخان
که برهبری سعادت در ملتان از همراهی او تخلف ورزیده بود و شیخ
موسی کبلانی که از قبل او بحکومت بلده ملتان قیام داشت و سید
مسعود پاره که او نیز بیابری بخت درین هنگام از جدا شده بود
باستقامت سده سلطنت سر بلندی یافتند و سید عزتخان بعطای
خلعت و منصب سه هزاری پانصد سوار و سید مسعود بعنایت خلعت
و منصب هزار و پانصدی دوصد سوار مشمول مرحمت گشت و فیض الله
خان از تغیر خواجه عبید الله قراول بیگی شده بعنایت خلعت
قامت مباحات بر افراسخت و نوازش خان بقوحداری سرکار مقدور
و حرمت حصار آن نوازش یافت و از اصل و اضافت ملگلی خان
بمنصب هزاری ششصد سوار و بادل بختیار بمنصب هزاری سه صد
سوار و محمد علی ولد تقرب خان بمنصب هزاری صد و پنجاه سوار
مبايعي گشتند •

واجب الاذعان که در باب تعاذب دارایی شکوه صادر شده بود بصف
 شکنخان رسانید و او امتثال مثال همایون را کمر همت بر میان جان
 بسته از روی کار طلبی همانروز کوچ کرده بدعاقب شتافت و تتمه
 این احوال بعد ازین در محل خود گذارش خواهد یافت •

اکذون بر سر تحریر وقائع حضور پر نور رفته سر رشته سخن
 از جای که گذشته بود بدست کلک جادو فن میدهد

چون خبر فرار دارا بی شکوه از ملتان سامعه امروز اولیای
 دولت گشته سرعت سیر وایلغار موقوف شد ریای ظفر اعتصام
 در کنف رفاهیت و آرام طی مراحل نموده تا ظاهر بلند ملتان
 هیچ جا اقامت نگزید دران اوقات مدیر باقر که مدیر سامان ایام
 خلافت انجام شاهی بود بفوجداری و نظم مهمات سرکار بهکر
 سر بلند شده بعطای خلعت واسپ و خطاب باقر خانی و از اصل
 و اضافه بمنصب هزاری هزار سوار نوازش یافت و سالیانه میرزا
 توذر صفوی که مبلغ سی هزار روپیه بود باضافه ده هزار روپیه
 انزایش پذیرفت و آقا یوسف بخدست داروغی فیدل خانه از تغییر
 ملتفت خان خلعت سرفرازی پوشید و از اصل و اضافه چتروچی
 دکنی بمنصب هزاری هزار سوار و غیرت بیگ و ابو مسلم و محمد
 صادق هر یک بمنصب هزاری سه صد سوار و جمعی از نوکران دارا
 بی شکوه که بدلال بخت سعادت اندوز تقبیل عتبه خلافت گشته
 بودند بمعنایت خلعت مهابی گردیدند و چون از عرضداشت خان
 دوران حقیقت حسن خدمت و کار طلبی راجه دینی سکه بدیله
 بعرض اشرف رسید عاطفت خسروانه او را باضافه پانصدی پانصد

بودند با او معین گشتند و هنگام رخصت آن نوین اخلاص آئین
 بعطای خنجر خاصه با علاقهٔ مروراید و انعام یک لك روپیه و دلیر
 خان بمرحمت یک زنچیر نیل و جمدهر میثاکر و شرزه خان بعنایت
 خلعت و نیل و دیگران هریک در خور حال بمرحمتی مفتخر
 و مباهمی شدند و روز دیگر شهنشاه یزدان پرست حق آگاه بقصد
 زیارت روضه فیض آئین جناب قدوة الاولیاء الواصلین عارف ممدانی
 قطب ربانی شیخ بهار الدین ملتانی قدس الله سره العزیز بشهر
 کرامت بهر ملتان شرف قدوم بخشیده فیض اندوز مزار برکت نثار
 آن مقرب درگاه احدیت گردیدند و استمداد همت و استفاضهٔ انوار
 توجه از باطن پرفتح آن نقاره کبراء عارفین فرموده شیخ
 بهارالدین صاحب سجاده آن پیشوای اولیاء عظام و خدمهٔ مجاوران
 آن مقام قدسی احترام را از فیض انعام عام بهره در ساختند و در رفتن
 و آمدن از زرفشانی دست جود و عطا خلقي انبوه را نقد آرزو
 بدامن امید افتاد و دو روز دیگر قرین نصرت و ظفر انجا بسر بوده
 نشاط اندوز دولت و کمرانی بودند و درین ایام شاه نواز خان که
 بنابر بعضی مصالح ملکی چنانچه در محل خویش گذارش یافته
 تا این هنگام در قلعهٔ برهانپور محبوس بود مورد انتظار فضل و کرم
 گشته عاطفت شهنشاهانه او را از قید تقصیر و حجاب تشویر برآرد

(۲ ن) ایک هزار روپیه بشیخ بهار الدین صاحب سجاده که از
 اولاد کرام آن پیشوای اولیاء عظام است و یک هزار روپیه بخدمه
 و مجاوران آن مقام قدسی احترام انعام نمودند

تعیین یافتن شیخ میر با فوجی تازه از صساگر گردون شکوه بتعاقب دارابی شکوه ادبار پزوه

اگرچه صف شکنخان بموجب یرلغ گیتی مطاع با فوجی از جنود قاهره چنانچه سبق ذکر یافت چهارم محرم از ملتان بتعاقب او برآمده از روی کار طلبی برججاج سرعت و استعجال در پی آن خسران مآل شنافته بود لیکن چون با خان مذکور لشکر و سامانی در خور اینکار نبود و هنوز دارابی شکوه لشکری آراسته با خزانه وافر و توپخانه بسیار داشت حزم و احتیاط شهنشاهانه اقتضای آن نمود که عمده نوئیان صائب تدبیر شیخ میر که سرداری با سکینه و وقار و نقد شجاعت و بسالتش بر صفا امتحان کامل عیار بود با فوجی دیگر از عساگر نصرت شعار بتعاقب آن ره نورد وادی فرار و مرحله پیمای بادیده ادبار تعیین یابد تا هیچ جا مجال اقامت و درنگ نیافته خیال فاسدی بخاطر راه ندهد و اگر بالفرض جای ثبات قدم ورزیده بجنگ و مدافعه برگردد جنود اقبال از عهده نبرد و پیکار آن برگشته روزگار برآمده کفایت آنهم توانند نمود بنابراین آن زیدندریان هشتم شهر مذکور مرخص شد که برججاج تعجیل بصف شکنخان و لشکر پیش صلح گشته باتفاق یکدیگر کمر همت به تقدیم این خدمت بگرفتند و دلیرخان بادلیروزن صمت پسران بهادر خان روهیله و قباد خان و شرزه خان و پردلخان و مانسنگه بندیل و حید منصور و منگلی خان و جمعی دیگر از مردان کار و مبارزان شہامت شعار که مجموع نه هزار سوار

معاودت موکب منصور از دار الامان ملتان بدار
السلطنة لاهور و نهضت نمودن از انجا بدار الخلافت
شاهجهان اباد قرین فتح و فیروزی بنابر فتنه انگیزی
ناشجاع و شرح سوانحی که بعد ازان روی نمود

با آنکه حضرت شاهنشاهی که ذات قدسی ملکاتش مظهر الطاف
الهی و مصدر اعطاف نامتداهی است در باره ناشجاع انواع احسان
و اصطناع بجا آورده بودند چنانچه بعد از شکست دارایی شکوه و وصول
موکب اقبال بمستقر خلافت از عظام امور اول کمری که پیش نهاده
خاطر را مآخته بر جمیع مطالب و مهمات مقدم داشتند این بود
که مونگیر را با صوبه بهار و پهنه که همیشه آن ادبار قرین آرزوی
آنداشت و میسر نمی شد از حضرت اعلی بمبالغه تمام برای او گرفته
ضمیمه ملک وسیع بنگاله گزیدند و فرمان تفویض این ولایات ازان
حضرت حاصل کرده فرستادند و با او در مقام کمال عظمت و محبت
بودند چنانچه بعد ازین مفصلا گزارش خواهد یافت درین هنگام
از عراض و تئع نگاران ممالک شرقی بمسامع حقائق مجامع رسید
که آن بیخرد سفاقت پرور از فاسیامی و حق ناشناسی قدر این
دولت و عافیت ندانسته هوای خود سری و زیاده طلبی در دهان
نخوت و پندار افکنده است و بادیشهای محال از بنگاله برآمده عزم
مخاصمت و منازعت دارد چون این خبر بطریق تواتر و توالی
بجانب خلافت رسیده بقضای مصالح سلطنت و فرمانروائی جمع
ماده شورش افزائی او لازم و منتهم نمود و مهمات مملکت گیهان

و بعنایت ارمال فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاص و بمنصب
 قدیم باضافه هزاری هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از سابق و لا حق
 شش هزاری شش هزار سوار از انجمله پنج هزار سوار دو اسبه و سه اسبه باشد
 نوازش نموده خدمت صوبه داری گجرات که تا آنوقت در دست مراد بخش
 بود باو تفویض فرمود و معصوم خان مهین خلف خان مذکور
 باضافه هشتصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
 و میر محمد معظم پسر دیکرش باضافه پانصدی دو صد و پنجاه سوار
 بمنصب هزاری پانصد سوار مورد انظار تربیت گشتند و محمد حسین
 حلدوز از نوکران دارا بشکوه بمنصب هزاری دو صد سوار و لود بخان
 بمرحمت شمشیر و میرداد افغان بعنایت اسب سربلند شدند و اگرچه
 لشکرخان صوبه دار کشمیر بصوبه داری ملتان معین گشته یرلیغ همایون
 بطلب او صادر شده بود لیکن چون تا رسیدن خان مذکور بجهت
 نظم مهمات آنصوبه حاکمی ضرور بود مقرر گردید که خان عالم تا
 آمدن لشکرخان بحکومت و ضبط آنجا قیام نماید و بعد از رسیدن
 او بحضور بر نور آید و بعنایت خلعت نوازش یافته بدین خدمت
 مرخص شد و محمد یوسف از اولاد کرام عزیز مصر کرامت و عزیزی
 شاه یوسف کردیزی که مرقد شریف آنجناب در بلده طیده ملتان
 است بعطای خلعت و ماده فیل سرمایه اعتبار اندوخت *

السلطنة بر سمت راه ملتان واقع است محبظ مرادقات دولت و
 عظمت گردید و اعتقاد خان که در شهر بود و سیفخان که رخصت از راه
 یافته بشهر آمده بود رسید هدایت الله صدر و جمعی دیگر از بندهای
 عتبه سلطنت دولت اندوز ملازمت اشرف گشتند و پرم دیو میسودیه
 از وطن رسیده غبار آستان خلافت را صندل ناصیه اعتبار ساخت
 و بغضایت خلعت قامت افتخار افراخت و معین خان و سید فیروز
 و محمد حسین سلدوز و عباس افغان از نوکران عمده دارا بی شکوه
 که بیاوری طالع از سلیمان بی شکوه مفارقت جستند و خواجه
 صادق بدخشی که در لاهور از دارا بی شکوه جدائی گزیده بود بتلایم
 سده جلال مشرف شده بمرحمت خالص و مناصب شایسته مراجع گشتند
 و دومهین (?) بمنصب هزاری دو صد سوار میباهی شد و چون از وقائع
 صوبه گجرات بعرض همایون رسید که دلداز خان فوجدار پٹن و بیعت
 حیات مستعار - پرده سردار خان برادرش بخدمت او منصوب گشته
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار از انجمله
 هزار سوار دو اسبه و سه اسبه نوازش یافت و چون درین روز برای
 ملازمت فروغ اختر عظمت و جلال غره جبین ابهت و اقبال بادشاه
 زاده والا قدر محمد اعظم ساعتی مختار اختر شناسان نبود حکم شد
 که فردای آن که ساعتی مسعود بود و رایات عالیات ظل و رون بشهر
 می انگند آن نوگل حدیقه دولت احراز معادت ملازمت اشرف
 نمایند و اگرچه خاطر ملکوت ناظر حضرت شهنشاهی چنان میخواست

صحت هندوستان نیز چنانچه باید هنوز انتظام نیافته خاطرجهان
 پیرا پیرداخت امور ملک و ملت و رفع اختلال قواعد دولت متعلق
 بود لاجرم درین هنگام که دارا بی شکوه رسید بهخت ادبار فرجام
 بهزاران ناکلی و سرگشتگی رهگرایی وادی فرار و آوارگی گشته از
 ملتان بجناب بهکر شدافت و افواج قاهره بتعاقب آن بد عاقبت
 تعیین یافت خاطر اقدس را عزم معاودت بسوی معتقر سریر خلافت
 مصمم گشته درازدهم محرم الحرام رایات ظفر اعتصام از ظاهر بلده
 ملتان که مدت پنجروز فیض اندوز اقامت موکب گیتی فروز بود
 باهتزاز آمد و شهنشاه فیروز بخت عالمگیر از گذار آب راوی قرین
 عز و جلال بر سفینه اقبال نشسته لوائی مراجعت بر انراختند
 درین تاریخ حاجی بلوچ که از زمینداران عمده ملتان است بامتلام
 عتبه فلک رتبه فائز گردید و بمرحمت خلعت و فیل و اسب کامیاب
 عزت و مباحات گشته بمحال زمینداری خود مرخص گشت و طاهر
 خان بمعنایت نقاره مورد نوازش شد و قباد خان از کومکیان شیخ میر
 بمرحمت ارسال نقاره مصحوب عبد الله بیگ پسرش بلند آوازی
 یامت و عادت خان خویش خلیفه سلطان که در جاگیر خود بود
 بانامه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار والرتبه
 گشته حکم شد که باله آبان شدافته در سلک کومکیان خان دوران باشد
 و بعد از طی چهار مرحله رای رایان که بموجب یرلیغ والا از لاهور
 عازم پدشگاه حضور گشته بود بلشکر منصور پیوسته دولت استان
 بوس دریافت و موکب گیتی کشا کوچ بر کوچ قطع منازل نموده
 بدست و چهارم شهر مذکور باغ و عمارات آنچهره که در ظاهر دار

یرلیغ معلی از کشمیر آمده بود کامیاب دولت ملازمت گردید و از
نفائس امتعه کشمیر پیشکشی بنظر انور در آورده بقبول آن سر
بلندی یافت و بعنایت خلعت کسوت مباهات پوشید و خلیل الله
خان بتفویض صوبه داری پنجاب مباحی شده بعطای خلعت خاصه
و انعام محالی که یک کرور دام جمع آن بود مشمول نوازش شهنشاهانه
گردید و چون بجهت نظم و نسق بعضی مهمات ضروری صوبه
پنجاب و رهایت و آسودگی جنود ظفر مآب که بتازگی درین ایلغار
تعجب بسیار کشیده بودند چند روز اقامت ضرور بود تا بدست و نهم
ماه مذکور آن سرا بستان حشمت و جاه از فیض بهار اقبال خرمی
و نصارت پذیرفت درین ایام منصب مکرم خان فوجدار جونپور
باضافه پانصدی پانصد سوار چهار هزاری چهار هزار سوار مقرر
گردید و احتشام خان از کومگیان خاندوران که بمحاصره قلعه
اله آباد قیام داشت باضافه پانصدی به منصب چهار هزاری
سه هزار سوار و مبارز خان از کومگیان صوبه کابل باضافه پانصدی
بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و راجه امر هنگه
نرودی که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و کلیان سنگه زمیندار باندھو بموجب
التماس خان دوران بمنصب هزاری پانصد سوار و علی بیگ ولد
مرشد قلیخان مرحوم که تازه از دکن باستلام حده سلطنت رسیده
بود بعنایت خلعت و از اعل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد
سوار و عباس افغان از نوکران دارا بی شکوه به منصب هزاری چهار
صد سوار و میر محمد صادق ولد میر عبد الله صفوی از گوشه

که روزی چند در دارالسلطنة لاهور بساط اقامت گسترده پدید اُخت
 مهمات پنجاب که از وجوه دارایی شکوه کمال خلل و فتور پذیرفته
 بود پدید آزند و خاطر اقدس از بند و بخت آنحدود جمع هازند لیکن
 چون مصلحت ملک و دولت بذایر سببی که گذارش یافت مقتضی
 توقف نبود قرار اقامت در دارالسلطنة لاهور و نزول اجلال در قلعه
 مبارکه نداده امر والا بنفاد پیوست که اردوی معلی داخل شهر
 نگشته باغ فیض بخش که در بیرون دارالسلطنت بسمت دهلی واقع
 است منزلگاه نصرت شود و مقرر فرمودند که خود بدولت بر سبیل
 عبور شهر را از فیض قدوم گرامت بهر آذین سعادت بسته از آنجا ظل
 و زود بباغ اندازند و روز دیگر که بیست و پنجم ماه بود باد شاهزاده
 عالیقدر والا گهر از شهر رسیده باد را ک شرف پایبوس سرمایه دولت
 و کامکاری اندوختند و محمد امین خان میر بخشی و سایر بدهای
 که در خدمت آن نهال گلشن حشمت و بختیاری بودند بتقبیل
 مدد سینه چهره مباحات افروختند و شهشاه جهان با جهانی فرو
 جلال بر کوه پیکر فیلی فلک تمثال سوار شده از آنجهه رایت توجه
 بشهر افراختند و تا دروازه هتیه پول شرف قدوم بخشیده لمحله سواره
 توقف فرمودند و قلعه را بنظر احتیاط ملاحظه نمودند و امان الله
 قلعه دار دولت زمین بوس یافته با حکام ارشاد آئی که در هر باب
 بنفاد پیوست مسترشد گردید و از آنجا عیان اقبال منعطف ساخته
 در اثنای راه بمسجد وزیر خان فرود آمدند و نماز ظهر آنجا بجماعت
 گزارده نزدیک سه پاس روز ساحت باغ فیض بخش از نزول اشرف
 فیض اندرز گشت و لشکر خان که بجهت صوبه داری ملتان بموجب

بمرحمت خنجر با علاقه مرزاید مبهایی گشته رخصت مراجعت
 بلاهور یافت و لشکرخان که صوبه داری ملتان باو تفویض یافته بود
 بعزایت نقاره و فیل واسپ سرافراز گشته مرخص شد و میرخان
 خلف خلیل الله خان بفوجداری دامن کوه کانگوه و عزایت خلعت
 و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار - ر بلند شد
 و راجه مان سنگه گوالیاری بمرحمت دهکدهکج مرصع مشمول
 عاطفت گردید و از اصل و اضافت تهور خان بمنصب دوهزار
 پانصد سوار رسید مقتدر بمنصب هزاری ششصد سوار و غیرت
 بیگ بانعام دوهزار روبده کامیاب عزایت گشتند سوم موضع چنپال
 و فردای آن نواحی سرای چوهرمل از سایه منجق جهانکشا نورآما
 گردید و حیات زمیندار راجور بخطاب راجگی و عزایت اسپ
 و خلعت نوازش یافت و چنپت بفدیل و انکد پسرش بمرحمت
 خلعت مبهایی شده بدار الساطنت لاهور مرخص گشتند که درسلک
 کومکبان خلیل الله خان باشند پنجم آب بده که بموجب حکم
 بادشاه دین پناه بران جسر بسته شده بود از پرتو عبور رایت
 خورشید تاب رشک چشمه آفتاب گشته آن روی آب فیض اندوز
 نزول خدیو مالک رقاب شد و روز دیگر موکب منصور از سلطانپور
 گذشته نزول فرمود درین هنگام قباد خان که در سلک همراهان شیخ
 میر بود بصوبه داری تنه تعیین یافته بعطای نقاره و باضافه
 پانصدی پانصد سوار بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار نوازش
 یافت محمد یوسف از اولاد کرام عزیز مصر کرامت و عزیزی شاه
 یوسف کردیزی که مرقد شریفش در بلده طیبه ملتان است بمرحمت

نشینان لاهور به عطاء خلعت و انعام یک هزار روپیه نوازش یافتند و حاجی بقا ملازم نا شجاع که چندین قبل ازین از جانب او تهدیت نامه فتح آورده بود بمرحمت خلعت و انعام مباحی گشته رخصت مراجعت یافت سلخ محرم مواکب نصرت طراز از باغ فیض بخش باهتزاز آمده قرین سعادت بصوب دار الخلافه شاهجهان آباد نهضت نمود و آنروز اندک مسافتی طی گشته نزول اجلال شد و پیش کش بهادر خان از جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه و غیر آن بنظر انور گذشته برخیز رتبه قبول یافت و خاندوران بعزایت ارسال خلعت مشمول نوازش گردید و رضوان خان که درین ایام از مستقر الخلافه اکبر آباد بسده سپهر بنیاد رحیده بود خلعت یافته بخدمت عرض مکرر منصوب گشت و سید فیروز رستمخانی بفوجداری دوابه جناب و راوی معین شده خلعت سرافرازی پوشید و روز دیگر که غره صفر بود مقام شده خدیو اولیم شکار عالمگیر نشاط اندوز صید نخچیر گشتند درین اوقات نوری بیگ و امام قلی آغر که همراه صف شکن خان بودند چون خانمذکور حقیقت کار طلبی و حسن خدمت آنها معروض بارگاه جلال داشته بود مشمول مراحم شهنشاهانه گشته اولین بترکناز خان و دومین بآغر خان مخاطب گردید دوم ماه مذکور کوچ شده آنطرف تالاب راجه تودرمل مضرب خدام اقبال گشت و درین منزل خلیل الله خان که بصوبه دارینی پنجاب معین شده بود

(۲ ن) بمرحمت خلعت و انعام یک هزار روپیه — بمرحمت

خلعت و انعام دو هزار روپیه

بالطبع در قلعه دولت آباد بود بصوبه داری خاندیس مهابه
 ساخت که یکپند آنجا بوده بنظم و نسق احوال خود و سرانجام لشکر
 و سپاه پردازد و فرمان مرحمت عنوان مشتمل بر نوید این سواراژی
 با شمشیر خاصه برای او مرسل گشت و وزیر خان صوبه دار خاندیس
 بعنایت ارمال خلعت خاص عز اختصاص یافته حکم شد که بعد
 از رسیدن معظم خان بپرهانپور از آنجا بدارنگ آباد شنافته به تنظیم
 مهمات آن صوبه دولت بنیاد و خدمت بادشاهزاده عالیقدر و الانزاد
 قیام نماید و مهلتخان صوبه دار کابل بعنایت ارمال خلعت خاص
 مصحوب طهماسب پسرش شرف امتیاز یافت و از کنار دریای منلیج
 به سه مرحله رایت جهان پیرا همای آماطل و ورد به بلد فیض
 قرین مهربند انگند و باغ خلد آئین آن که مشتمل بر عمارات
 دلنشین عالیشان و به نزهت و صفا گل سر هبد باغهای جهان است
 به یمن نزول اشرف روکش حدیقه جفان گشت و پیشکش راجه
 تودرمل از اقسام امتعه و نفائس مهربند از نظر اشرف گذشت و از آنجا
 لوای گیتی کشا بدو منزل پرگنه انباله که باغی خوش و بستافسرای
 دلکش دارد پرتو سعادت گسترد و باغ مذکور از نزل همایون خرمی
 و نصارت پذیرفت درین وقت منصب سارنگدهر زمیندار جمون
 باضافه پانصد سوار و منصب مراد قلی سلطان کمهران از کومکیان
 صوبه کابل باضافه پانصدی صد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد
 سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه مقرر گشت و نوبتخان
 چیله بفوجداری درآبه جالندر از تنبیر نصیری خان معین شده
 خلعت سواراژی پوشید پانزدهم نواحی قصبه شاه آباد و روز دیگر

خلعت و ماده نایل حرمایه اعتبار اندوخت ششم موکب منصور
از سلطان پور گذشته نزول فرمود درین ایام منصب وزیر خان
صوبه دار خاندیش باضافه هزاری هزار حوار پنج هزاری سه هزار
سوار مقرر گردید و منصب میرزا سلطان صفوی فوجدار دهامونی
و چوراکده باضافه پانصد سوار چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار
قرار یافت و حسین بیگ خان بفوجداری هر دو بنگش از تغییر
فتح الله خان و عطای خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب
دو هزاری دو هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه
و داور داد بفوجداری و قلعه داری انگ از تغییر ابراهیم بیگ
و عنایت خلعت و اسب نوازش یافته بمخدمات مرجوعه امرخص
گشتند و کاکرخان بفوجداری مکرر کره مانک پور و از اصل و
اضافه بمنصب هزاری هفت صد سوار سر بلندی یافتند و میر
غضنفر میر توزک و چندی دیگر بمرحمت اسپ مهابی گردیدند
هفتم مابین سلطانپور و نور سرای مضرب خیام ظفر پیرا گشته
روز دیگر باغ نور سرای از پرتو رایت جهانکشا نور آگین شد
و خواجه اسمعیل کرمانی از اصل و اضافه بمنصب هزاری صد
و پنجاه سوار و محمدتقی برادرزاده وزیر خاں و شیخ کتب هریک
بانعام یک هزار روپیه و جمعی از بندها بمرحمت خلعت و برخی
بعنایت اسپ سرانرازی یافتند نهم کنار آب حنلج از نزول اشرف
کامیاب میض و صفا گردید درینوقت عاطفت شهنشاهانه عمده امرای
عظام معظم خان را که چندی قبل ازین چنانچه گذارش پذیرفته از
حبس رهائی یافت و بعنایات و مکارم ارجمند سر بلند گشته مخلص

و کثرت سنگه ولد راجه جیسنگه و گردهرداس کور و جبل سنگه
 میسودیه و جگت سنگه ولد نکبد سنگه هاده و سورجمل و منوهرداس
 کور از اوطان خویش رسیده جبهه سالی آستان سلطنت گردیدند و
 بعطای خلعت که سوت مباحات پوشیدند و بهار سنگه مذکور پنجم
 زنجیر نیل بطریق پیشکش گذرانید و سوبهاگه پرکش زمیندار سرور
 بعطای خلعت و گوشواره مروارید و اسپ با زین و ساز نقره و
 خنجر مرصع با علاقه مروارید مورد مراحم گوناگون گشته رخصت و طن
 یامت و راجه هافسنگه گوالیاری بمرحمت مریدج مرصع مر بلند شد
 و داؤد خان که در نواحی بهکر از دارا بیشکوه جدا شده از راه جیسلمیر
 بحصار فروزه که وطن اوست رفته بود بعذایت ارحال خلعت نوازش
 یافت و محمد صالح کرمانی که قبل ازین دیوان بیوتات دارالخلافه
 شاهجهان آباد بود بدیوانی بیوتات مستقر الخلافه اکبر آباد و خواجه
 اسمعیل کرمانی دیوانی دار السلطنه لهور معین گشته بعذایت
 خلعت سرافراز گردیدند و از اصل و اضافت درویش محمد بمنصب
 هزاره پانصد سوار و سلطان بیگ بمنصب هزاره چهار صد سوار
 و جمعی نقیر از بندهای عتبه خلافت و گروهی انبوه از نوکران
 دارایی شکوه که نو سرافراز دولت بندگی بودند بعطاء خلعت و اسپ
 کامیاب مواهب شاهنشاهانه گردیدند و از وقایع صوبه گجرات معروف
 حجاب بارگاه اقبال گشت که ابو القاسم ولد حنیفخان مرحوم که در
 سلك کومدیان صوبه مذکور بود باجل طبعی بصاط حیات در نورید

ظاهر قصبه تهنیسر مضرب خدام نصرت و ظفر گشت و شیخ عبد
الکریم تهنیسری بنظم مهمات چکله شهرند از تغیر راجه تودرمل سر
بلند شده بعزایت خلعت و فیل و باضافه هزار و پانصدی هشتصد
و پنجاه سوار بمنصب دو هزار و چهار صد اعتبار برافروخت
و از تهنیسر بدو منزل ظاهر قصبه کرنال محل ورود موکب جاه
و جلال گشته نوزدهم نواحی قصبه پانی پت از سایه منجق جهان
کشا نور اندوز شد و از آنجا بچار منزل بدست و سوم صاحت دلکشایی
باغ اعز آباد از فیض نزول اشرف خرمی و طراوت پذیرفت و هوای
ظاهر دار الخلافه از گرد قدوم موکب عالمگیر دامن دامن عبیر
رفت و راجه جسونت سنگه که بموجب حکم لازم الانقیاد در
شاهجهان آباد بود و سعادتخان صوبه دار آنجا و دافشمند خان
و ابراهیم خان خلف علیمردان خان که هزردوران مرکز خلافت
گوشه نشین بودند و دیگر بندها و مستصیدیان آنمصر دولت و اتقال
جبهه سایی آحتان جلال گشته سعادت ملازمت یافتند و راجه افرو
کور از اکبر آبک رسیده جبهه سایی عقبه عبودیت گشت و سوبهاک
پرکش زمیندار سرمور که تازه بتغییل سده سلطنت رسیده بود
بعزایت خلعت و سرپیچ مرصع تارک افتخار انراخت و عاطفت
بادشاهانه راجه جسونت سنگه را بمرحمت خلعت خاص با نادر
عز اختصاص بخشید و چون سعادت دخول شهر و قلعه مبارکه چهارم
ماه ربیع الاول بود مدت نه روز خدیو جهان دران سرا بستان فیض
سکان اقامت گزیده بهار افروز دولت و بخت و نشاط اندوز حشمت
و کامرانی بودند درین هنگام اسلام خان از اکبر آبک و بهاوسنگه های

بی شکوه فتنه پژوه در نواحی اکبر آباد از عساکر گردون شکوه مذهبزم
گشته بودائی آزارگی شتافت و دست تسلط و استیلائی او کوتاه شده
نظم اسباب سلطنت و بست و کشاد مهم خلافت بفرماندهی و اقتدار
خدیدو زمان قرار یافت چنانچه گزارش پذیرفت از عظام امور اول
کاری که پیش نهاد خاطر اشرف ساخته بر جمیع مطالب و مهم
مقدم داشتند این بود که مونگیر را با صوبه بهار و پتنه که همیشه
نا شجاع را آرزوی آن مکنون ضمیر بود بمبالغه تمام از حضرت اعلی
برای او گرفته ضمیمه ولایت وسیع بنگاله که باقطاع او تعلق داشت
گردانیدند و فرمان آنحضرت مشتمل بر تفویض این ولایت حاصل
نموده با قدسی صحیفه ملاطفت پندرا مبنی بر تفقد دلجوئی
بسیار و مشعر بسوانج و حقائق دربار جهانمدار مصحوب محمد
میرک گرز بردار از پیشگاه خلافت نزد او فرستادند و باو نوشته بودند
که چون همواره خواهش اینصوبه داشتید بالفعل آنرا با ولایت بنگاله
متصرف شده بجمعیت خاطر و فراغ بال روزی چند بنظم و پرداخت
آنصوبه و جبر اختلال احوال خود پردازید تا آنکه جنود قاهره از تعاقب
دارا بی شکوه و کفایت مهم او فارغ شده بمستقر اورنگ حشمت
مراجعت کنند در انوقت مطالب و مدعیات دیگر که داشته باشید
در حصول آن نیز خواهیم کوشید و چنانچه آئین اخوت و مقتضای
فتوت است در هیچ چیز از مراتب ملک و مال مضایقه نخواهیم
نمود و چون محمد میرک به بنگاله رسیده فرمان عالیشان و ملاطفت
نامه خدیو جهان باو رسانید از وقوع این عطیة عظمی که فوق تصور
و تخیل او بود منت پذیر گشته در پیدراهن نشاط نگنجید و از خبر

از سوانح عبرت بخش آنکه درین ایام منهدیان کار آگاه از ممالک شرق
 رویه پیدایی بدرگاه خلافت پناه رسیده خبر فتنه جوئی و شورش
 انگیزی نا شجاع حق دانشناس و عزیمت او از پتنه بصوب اله آباد
 بقصد انراختن لواي عذاک و انروختن نیران جدال بمسامع عظمت
 و جلال رسانیدند و عرائض امرا و نوشتنهای وقائع نگاران آنحدود نیز
 مشعر باینمعنی بر سبیل تواتر و توالی به بیشگاه خلافت رسید و آنچه
 قبل ازین از بعض اخبار و امارات مظنون خاطر درر بین شهنشاه
 دانش آئین بود درین اوقات بیقین پیوسته منشاء تعجب خردوران
 هوشمند گردید و الحق این حرکت ناهنجار و عزیمت دور از
 کار ازان مدهوش نشاء غفلت و پندار بی صدور باعثی بغایت
 مستبعد و نامزوار بود زیرا که همیشه با حضرت شاهنشاهی لاف
 مخالفت و مصادفت و دم یکجتهی و موافقت میزد و همواره
 بمشاهده و مکتبه اظهار اینمعنی نموده عهد صفوت و صفا و موافقت
 یگانگی و ولا در میان می آرد آن گویا معدن فتوت را
 نیز بمقتضای مهر اندیشی و محبت اخوت از قدیم الایام با اورا رابطه
 الفت و التیام بود و همواره در رواج کار و رونق حال و حفظ بنیان
 دولت و استقلال او کوشیده در صدد نصرت و اعانتش بودند چنانچه
 از قضیه شکستی که او را از عذاک و انساک دارا بی شکوه در نواحی
 بنارس رویداد و خلل و فتوری که ازین جهت بمبانی احوال و مراتب
 ملک و مالش راه یافت پیوسته خاطر عاظر ملالت آگین بود و
 میخواستند که جبر آن انکسار فرموده دگر باره کار او را رونق و نظام
 و اساس ملک و دولتش را استحکام بخشند لا چرم بعد از آنکه دارا

که زیادت عالیات ظل ورود بساحت پنجاب انگذده خاطر جهان پیرا
 مشغول دفع فتنه دارا بیدشکوه بود انتهاز فرصت نموده لوای عزیمت
 از پنده بسمت اله آباد افراشت و باغواهی مفسدان کوتاه اندیش قدم
 جسارت از حد خویش پیش گذاشت و چون بنواحی قلعه رهناس
 رسید رام سنگه نوکر دارا بیدشکوه که از جانب او بحراست آن حصن
 فلک اساس قیام داشت بایمائی آن فتنه پزوه که بعد از فرار از
 مستقر الخلافه اکبر آباد باو و دیگر قلعه داران حمت اله آباد
 نوشته بود که قلاع آن نواحی به نا شجاع دهند رفته باو ملاقی شد
 و قلعه را سپرد و همچنین سید عبد الجلیل بارهه که از جانب
 دارا بی شکوه حارس قلعه چناره بود قلعه مذکور باو داد و در خلال
 این ایام همواره سید قاسم خان قلعه دار اله آباد باو میفروشت که
 من هم باین مامورم که اگر خود باینصوب آیند قلعه را تسلیم کنم
 و منوح اینمقدمات نیز باعث رسوخ عزیمت باطل و ازدیاد مواد
 بیخرودی او گشته قدم جرأت پیشتر نهاد و چون این حقائق واحوال
 معروض بارگاه اقبال گردید اگرچه بمقتضای عموم رافت و صلاح
 اندیشی که شیعه قدسیه این خدیو مهر پرور خیر گستر است مرکز
 ضمیر انور آن بود که تا ممکن و مقدور باشد پرده مسامحه وانماض
 برکار او کشیده این حرکت ناهنجار ازان بیخرد نگوئیده اطوار ناکرده
 انکارند و از مقالات هوش افزا و مقدمات دولت پیرا اورا بشاه راه
 اهدا آرند و چنان نشود که کار بفتنه و خوف ریزی کشد چنانچه بعد
 از تحقیق این اخبار شورش افزا مکرر از کمال بزرگ منشی و والا
 نهادهی موعظت نامهایی دلاویز صلاح انگیز بآن بیهوده کوش باطل

فرار و ادبار دارا بی شکوه که همواره باو کمان کین و عناد کشیده داشت و کفایت شروع دفع افسادش جز بسطوت اقبال دشمن مال شهنشاه عالمگیر صورت پذیر نبود بغایت مسرور و مبتهج گشت و تهنیت نامه مشتمل بر مراسم مبارکبادی و مراتب شکرگزاری در جواب نوشته بجذاب والا فرستاد و خون از اکبر نگر که حاکم نشین بنگاله است به پٹنه آمد لیکن از آنجا که بخت و سعادت ازو رسیده روزگار دولتش بسر رسیده بود و ضمیر کار آگاه و عقل معامله دان که سرمایه تمیز سود از زیان است نداشت بعد از رسیدن به پٹنه و تصرف در صوبه بهار سودای زیاده طلبی در سرش جای کرده بظمعیهای خام و فکرهای دور از کار دیگر باره سرانجام اسباب ادبار نمود و قدر نعمت و عاقبت ندانسته و حق تفقد و دلجوئی خدیو زمان نشناخته راه ناسپاسی و طریق حق ناشناسی پیمود و چون دانست که رایات خورشید تاب بنعاقب دارا بی شکوه متوجه پنجاب شده و اتمام آنهم را بزرگی گمان نمی برد و تختگاه سلطنت و مستقر خلافت را از فر شکوه موب جلال خالی می شمرد از خام طمعی و بلخردی باین وادی افتاد که لشکری جمع آورده بصوب اله آباد آید و از آنجا اگر تواند خود را باکبر آباد رساند شاید باین تیز دستی کاری از پیش برود و اغوای نوکران و خوشامدگویان و تحریک واقع طلبان و ننگه جویان که چشم از صلاح دولتش پوشیده رونق کار و گرمی بازار خود می جستند نیز علاوه بداندیشی و تبه رانی او شده دماغ پندارش را بشورش آورد و بعد از اندک توقفی در پٹنه با لشکریهای آنحدود و توپخانه و نوار عظیم بنگاله واسط صفر این سال

میگردد چهارم ربیع الاول مطابق نهم آذر ماه رایات نصرت پیکر
 اوائل روز از باغ دلکشای اعز آباد بقصد دخول دار الخلافه باحتراز
 آمد و چون ساعت داخل شدن قلعه مبارکه اواخر روز بود
 شهنشاہ جهان نخست بشکار گاه توجه نموده نشاط اندوز شکار
 گشتند و بعد از مراجعت که قریب دو پاس از روز گذشته بود بباغ
 سندر بازی که صابین شهر و اعز آباد واقع است نزول سعادت نموده
 ساعتی چند آنجا بااستراحت گذرانیدند و آخر روز با بخت فیروز و
 اقبال عدوموز چون خورشید جهانتاب و بدر عالم امروز که بر ادج سپهر
 برین بر آید بر فیلی کوه پیکر بدیع منظر که تخت زرین بر کوه
 پشت آن نصب گشته بود سوار شده لواپی عزیمت بصوب عرصه
 مصر دولت و اقبال و ساحت دار الملک مجدد و جلال افراختند
 نقارهای نشاط و کورکهای شاد یانه بنوازش آمده از غربو طبل و کوس
 و خروش کرنا و نفیر طنطنه شوکت و غلغلہ حشمت در گوش روزگار
 پیچید و گیتی خدیو عالم گیر با فرا لہی و شکوه شهنشاهی همعنان
 نصرت و ظفر نیل سوار از میان بازار فسحت آثار شهر عبور فرموده
 چون وقت نماز عصر رسیده بود نخست پرتو نزول بمسجد جامع
 افکندند و نماز بجماعت گذارده قرین دولت سوار شدند و دو نیم
 گهری از روز مانده قلعه مبارکه از فر نزول اشرف مرکوب حصار
 انلاک و شرافت بخش مرکز خاک گشت .

جشن وزن فرخنده شمس سال چهل و دوم

بر حقایق سنجان این صحائف متأثر اقبال و دقائق شناسان

ستیز نوشتند که شاید سرمایه شعور و آگاهی شده از کرده نا صواب خود باز آید و دست ندامت بذیل اعتذار زده باز گردد لیکن درینوقت بنابر رعایت مراتب حزم و احتیاط که مذاط حفظ سلطنت و جهانداري و مقتضای خردمندی و هوشیاری است بر خاطر خورشید مآثر چنین تافت که اگر آن رمیده بخت برگشته روزگار از بیهوشی نشاء غفلت و پندار بخود نیاید و ترک اراده ناپسند و عزیمت نا سزاوار خویش نکرده بر مخالفت و عناد اصرار نماید چون خاندوران با عساکر کومک الیه آباد تاب مقاومت دارند چندی دیگر از اعظم امرا و نوجی از موکب نصرت پیرا در ظل رایت بادشاهزاده محمد سلطان بدانصوب تعیین نمایند تا سد راه او بوده از حقیقت محال و کیفیت عزیمت و اراده آن نادان فتنه سگال هرچه دریابند بسد جلال معروض دارند بنابراین یرلیغ کرامت طراز بطغرای نغان پیوست که بادشاهزاده و الاعتبار نظم مهام مستقر الخلفاء بعمدة السلطنة امیر الاسرا که آنجا بود وا گذاشته با توپخانه و لشکر اکبر آباد هفتم ربیع الاول که ساعتی مسعود بود لوای نهضت بانصوب برافرازند و از پیشگاه حضور نیز جمعی از مبارزان نبرد آزما و دلیران عرصه و غا معین گشتند و حکم شد که چون نا شجاع باله آباد نزدیک شود خاندوران دست از محاصره قلعه باز کشیده بجنود مسعود پیوند و تدمه این احوال عفریب مرقوم کلک سوانح نگار گشته عبرت افزای ناظران این مجموعه بدائع قدرت ایزدی خواهد شد اکنون بوضیفه معهود زبان خامه بگزارش وقائع حضور قدسی نشان گوهر افشان

سال چهل و دوم بود جشن و زن شمسی بآئین مقرر و رسم معهود صورت انعقاد پذیرفت و هفتم ربیع الاول مطابق دوازدهم آذر بزم والا جشن دلکشا ترتیب یافته در ایوان گردون آمان غسلخانه مبارک اوائل روز که ساعت بانوار میمنت قرین و میزان فلک را چشم حسرت بر زمین بود کفۀ ترازو از گوهر عنصر مقدس شهید شاه دنیا و دین گرانبار قدر و شرف گشت و آن پیکر دولت و هیکل اقبال که از فرط بزرگی و کمال عظمت با گوهر جانهای پاک و جواهر خزانئین انلاکش نتوان سنجید بمقتضای رسم و عادت و آئین صورت و مجاز بزر و سیم و سائر اشیاء معهوده سنجیده شد و بعد از ادا این رسم میمنت پیرا خافان جهان چون آفتاب جهان از برج میزان برآمده سریر آرای دولت و کمرانی شدند و دران جشن خجسته بسیاری از بندهای عتبه خلقت بمواهب و مکارم ارجمند سر بلند گردیدند از آنجمله مهاراجه جسونت سنگه بغذایت طره مروع تارک افتخار بر افراخت و محمد امین خان میر بخشی و بهادر خان و مرتضی خان و سائر امرای رفیع الشان و بسیاری از منصبداران و ملازمان مدد مهتر نشان بقدر تفاوت رتبه و پایه بخلعتهای فاخر گرانمایه کسوت امتیاز پوشیدند و امیر الامرا که در مستقر الخلافه اکبر آباد و راجه جیسنگه که در وطن بود و جعفر خان صوبه دار مالوه و خلیل الله خان صوبه دار لاهور و سائر امرا و عدهای که از پایتخت سریر خلافت دور بودند با رسم خلعت سرمایه مباحات اندوختند و مهابتخان صوبه دار کابل باضافه هزار سوار بمنصب ششزاری پنجهزار سوار سه هزار و پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه بلند

این دفاتر مفاخر عظمت و جلال مخفی نماید که از بدائع توانین
معمولاً این دولت جاوید طراز یکی آنست که فرما روایان این
دودمان عظیم الشان عمیم الحسان در هر سال از سنین عمر سعادت
قرین چون تاریخ میلاد میمنت بنیاد در رسد بشرائف نقود از زر و
سیم و دیگر نفائس اشیا سنجند باین طریق که یکدفعه بطلا و دیگر
مرتبه بنقره و پس ازان چند نوکت دیگر بسائر فلزات و اشیایی که
مقرر و معهود شده آن مبارک وزن بعمل می آید و وجوه مذکوره
به محتاجین و ارباب استحقاق بذل و انفاق کرده جهانی را نقد
مقصود بدامن آرزو میریزند و دران جشن خجسته ملازمان عتبه
خلافت و ایستادگان پیشگاه قرب بروفق رتبه و شایستگی بمراحم والا
عز امتیاز می یابند و بذایر اختلاف تاریخ شمسی و قمری در سالی
دوبار این جشن عالم آرا پیرایه انعقاد یافته مگر را باعث جهان
پیرائی و طرب افزائی میگردد • • رباعی •

هر سال شود بعدادت اهل زمان • با گوهر و زر وزن شه ملک ستان
لیکن اگر از روی حقیقت سنجند • افزون آید سایه حق از دو جهان
و همانا غرض از وضع این قانون فرخنده آنست که هم ایند معنی وسیله
کامیابی بیغویان و حاجتمندان شده برکات دعاء اجابت اثر آنگروه
سرمایه حصول مقاصد علیا گردد و هم تقریب جشن و سرور منشاء
صدور آثار عنایت و تربیت شهنشاهانه گشته نوازش و کامبخشی
بندهای سده سلطنت و ایستادگان بساط خدمت بظهور رسد و درین
ایام خجسته فرجام که سال چهل و یکم شمسی از عمر مسعود شهنشاه
کیوان غلام بسعادت فیروزی صورت انجام یافته آغاز جهان افروزی

بعطای خلعت و شمشیر و منصب چهار هزار و سی هزار سوار که مایه
غذایت شد و بها و سنگه ها که تازه از وطن با استلام عقبه - پیررتبه
رحیده بود بمنصب سه هزار و سی هزار سوار و عطای خلعت و
جمده مرصع و اسب با ساز طلا و یک زنجیر فیل و نقاره و علم
مورد انظار مرحمت گردید و چون همواره شخصی که ارشد آن سلسله
شهامت آئین و مورد نوازش فرماندهان این دولت ابد قرین
باشد از پدشگاه سلطنت مخاطب بر او میشود عاطفت بادشاهانه
ادرا از روی تربیت و خانه زاد پروری باین خطاب نامور ساخته
محمود اقران گردانید و محمد بدیع بن خسرو بن نظر محمد خان
که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سابق
که سه هزار و سی هزار سوار بود سر بلند گشته و گرد هر داس کور
باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و سی هزار سوار و پر هوجی دکنی
باضافه هزار سوار بمنصب سه هزار و سی هزار سوار سرمایه افتخار
اندوختند و صوبه گاه پرکاش زمیندار سر مور که درین تازگی دولت
آستان بوس دریافت بعطای خلعت و اسب و سر پنج مرصع با علاقه
سرورید مورد مراحم گوناگون گشته رخصت وطن یافت و فیض الله
خان بمرحمت شمشیر و علم و الله یار خان بعهده جیفه مرصع
سرافرازی اندوختند و از اصل و اضافه دیندار خان بمنصب دو هزار
و پانصدی هزار سوار و شیخ عبد القوی بمنصب هزار و پانصدی
پنججاه سوار مشمول مراحم خسروانی گردیدند و همت خان خلف
املاخان بمرحمت خلعت و فیل مباحی گشته با پدر خویش
مرخص شد و مخلص خان خلعت یافته باکبر آباد مرخص شد که

پایگی یافت و اسلحان باضافه دو هزار سوار بمنصب پنج‌هزاری
 پنج‌هزار سوار و مرحمت امپ با ساز طلا و شمشیر سرفراز گشته
 بخدمت بادشاهزاده محمد سلطان مرخص شد و بهادر خان که
 بمنصب پنج‌هزاری چهار هزار هوار مدهی بود باضافه هزار هوار
 در اسب سه اسب و الا رتبه گردید و مرتضی خان بعنایت علم لوی
 امتیاز امراخته از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار
 سر بلند گشت و راجه انرد^(۲) کور از اکبر آباد رسیده جبهه سالی عتبه
 خلافت شد و بمرحمت فیل و سر پیچ مرصع مدهی گردید و
 نجابتخان که چندی قبل ازین بنابر صدور تقصیری عظیم به تغیر
 منصب و جاگیر و عزل از رتبه شوکت و اعتبار و سلب خطاب
 خانانانی و سده سالاری مورد بی عنایتی گشته مدتی از دولت
 بار و سعادت کورنش سایه آمردگار محروم بود چون درین هنگام
 بوسیله شفاعت و التماس ایستادهای بساط قرب مراحم شهنشاهانه
 رقم عفو بر جریده جرائمش کشیده او را رخصت کورنش ارزانی
 داشته بودند درین روز خجسته بوساطت امیر خان جبهه سالی سده
 اقبال گشته عرق خجلت و تشویر از ناصیه تقصیر افشاند و بعطای
 خلعت خاص اختصاص یافت و دانشمندخان و ابراهیم خان که در
 سلک گوشه نشینان بودند بعنایت خلعت تشریف امتیاز پوشیدند
 و داور خان که در حدود بهکمر از دارا بی شگوه جدا شده بود
 بمساعدت سعادت درین ایام دولت آستانبوس درگاه والا یافته بود

پذیرائی یافت و چون آن روز فرخنده بآئین بهجت و کامرانی و
قرین طرب و شادمانی بانجام رسید شب هنگام آتشبازی که
باشاره والا دران روی آب جون محازی درمن مبارک آلات وادوات
آن ترتیب داده بودند مسرت افروز خاطر نظارکیان شده فروغ افزای
انجمن عشرت گردید و شب دیگر چراغانی که هم دران روی آب در کمال
خوبی سرانجام یافته بود نظر فریب تماشاکنان گشت و تا سه روز
این جشن پرنشاط و بساط انبساط مرتب و مهذب بود و درین ایام پیشکش
امیر الامرا مشتمل بر جواهر و مرصع آلات از مستقر الخلافه به پیشگاه
حضور رسید و پذیرای انوار قبول شد و درین هنگام برلیغ گیتی
مطاع بنام زنده امرای عظام معظم خان صادر گردید که نظم مهمات
صوبه خاندیس بذیابت خوشکی از کومکدان صوبه مذکور که
مناسب داند مفوض داشته برخی از تابینان خود آنجا بگذارند و بر
جناح تعجیل روانه پیشگاه حضور گردند و شب دوازدهم ماه مذکور
که شب میلاد سعادت بنیاد خلاصه نشاء ایجاد برگزیده خالق عباد
سرور عالمیان بهتر آدمیان حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله وسلامه
علیه و علی آله و اصحابه الاصفیاء بود شهنشاہ دین پرور بآئین مقرر
این دولت خیر اثر درازده هزار روپیه بارباب استحقاق و مستحقین
و زمره اتقیا و صالحین انفاق فرموده سعادت دارین اندرختند
در ازدهم هوای شیر باغ دلکشی صاحب آبد که در عین دار الخلافه
واقع شده در گلشن همیشه بهار خاطر اشرف سر بر زده نشاط اندوز
گلگشت آن سراستان فیض مکان گردیدند و روز دیگر عزم زیارت
روضه منوره حضرت جنت آشنایی همایون بادشاه طاب ثراه مرکوز

کومکدان آن مستقر الخلافه را که برکاب بادشاهزاده محمد سلطان معین شده بودند در برآمدن قدغن و سزاوی نموده مجال تعلل و امهال ندهند و مصحوب او یک عدد جیفه مرصع از سرنوازش بجبهت بادشاهزاده والا تبار مرسل شد و غیرت بیگ بخطاب شجاع خانی و محمد صادق بخطاب دلاور خانی و وزیر بیگ بخطاب ارادت خانی و محمد علی ولد تقرب خان بخطاب خانی نامور گشته و شیخ عبد الوهاب بخاری و ملا عوض وجیه و قاضی عبد الوهاب افغنی القضاات هریک با اقام یکهزار روپه کمداپ گشت میر حسین بندیل و میر رستم خانی و میر عزیز بدخشانی از نوکران عمده دارا بی شکوه که درین ایام بمساعدت طالع بدولت آهتانبوس رسیده بودند بعطای خلعت و بمناصب شایسته مباحی گردیدند و بسیاری از امرا و عمده های بارگاه سلطنت و سائر بندهای عتیقه خلعت بانوازش منصب و عطای خلعت و شمشیر و خنجر و اسب و فیل و برخی بمرحمت نقاره و علم و بعضی با اقام نقود نوازش یافتند و خوشحال خان و بسراسخان که سر آمد نغمه سنجان هندوستان اند هریک بعزایت ماده فیل بهره اندوز عزت گردیدند و بسائر اهل نغمه و نشاط و سرود سرایان آن محفل انبساط پنج هزار روپه انعام شد و پیشکش بادشاهزاده محمد سلطان مشتمل بر سه زنجیر فیل و یک سر اسب عربی و نقائص جواهر و مرصع آلات بنظر انور رسیده رتبه قبول پذیرفت و همچنین نوینان عالیمقدار و امرای نامدار و حائر بندهای آستان فلک مدار هریک در خور حال رسم پیشکش و نقار بجا آورده از مجموع موازی سه لک روپه درجه

و راجه انرود کور و راو بهار منگه هاده و گرد هرد اس کور رجکت منگه
 هاده و برم دیوسید سونیه و علیقلیخان و گروهی دیگر از مبارزان
 نصرت نشان ضمیمه جانود معلی گشته مرخص شدند و همگی
 در خور حال بعطایا و مواهب پادشاه دریا نوال سرانراز گردیدند •

توجه الیه طفر پیرا بشکار گاه سوروزن

جهت اطفاء نائر فتنه ناشجاع

چون بتواتر اخبار و ظهور شواهد و آثار معلوم خاطر مهر
 انور گردید که ناشجاع عافیت دشمن نامداس با وجود اطلاع
 بر معارفت موکب ظفر ایاب از حدود پنجاب و وصول بهستقر
 اورنگ خلافت از اندیشه کج و پندار خطا باز نگشته بوسوسه خیال
 باطل راه مخالفت و عناد می سپارد و بگام جهارت با جفود ادبار
 بحدود بنارس نزدیک رسیده قصد اله آباد و عزم جنگ جوئی و
 افساد دارد رای مصلحت پیرای حضرت شاهنشاهی که گنجور
 اسرار دانش و آگاهی و دستور رموز خلافت و جهان پناهی است
 بر آن قرار گرفت که فرین دولت از مقر سلطنت نهضت نموده
 بسمت شکار گاه سوروزن توجه فرمایند و یکچند دران نواخی بفشاط
 شکار گذرانیده منتظر ورود اخبار و تحقیق حال آن خلاف منش
 ستیزه کار باشند که اگر بنصائح هوش افزا و مواعظ غفلت زدا بصلاح
 گار راه برده دست ندامت بذیل اعتذار زنند و قدم جرأت از حدود

خاطر اقدس گشته کشتی سوار بدانصوب توجه فرمودند و روان پاک
آن همای سدره نشین را بگشاده و دما روح و راحت بخشیده پنج
هزار روپیه بخدم و مجاوران آن روضه خلد مانند انعام نمودند و
بعد از فراغ آن بطواف مزار فائض الانوار قدوة عرفای کرام
حضرت شیخ نظام الدین معروف باولیا که در همان سمیت است
تبرک جسته یک هزار روپیه بمستحقان و مجاوران آن بقعه متبرکه
انفاق کردند و از آنجا بروضه قدسیه جناب قطب الاولیاء الواصلین
قدوة الاتقیاء الموحدین خواجه قطب الدین کاکلی قدس الله سره
العزیز که در هفت کروهی دار الخلافه است توجه نمودند و رحم
زبارت بجای آورده و استمداد همت نموده دو هزار روپیه بسدنة
آن مقام قدسی احترام مکرمت فرمودند و واسط روز از آنجا قرین
تونیق ربانی و برکات آسمانی عذرا معاودت معطوف داشتند و
در انثای راه عشرت اندوز شکار گشته اواخر روز دولخانه همایون
از فرقدوم اشرف رشک بیت الشرف خورشید گردید و درین هنگام
تابان اختر سپهر سلطنت گرامی گوهر بحر حشمت بادشاه زاده والا
قدر محمد سلطان را بهرحمت دو احب از طولیله خاصه یکی با ساز
میفا کار و دیگری با ساز طلا نوازش نموده مصحوب ارادتخان ارحام
داشتند و بیرایغ گیتی مطاع بنام ذوالفقار خان صادر گشت که قلعه
مبارک اکبر آباد را بعد از رسیدن رعد انداز خان که بقلعه دربی
آن مرکز سلطنت مقرر شده بود بار سپارد و یک کرور روپیه با برخی
اشرفی از خزانه عامره آنجا برداشته با توپخانه و همراهان خویش
روانه اله آباد شون و به بادشاهزاده فلک مکان مسجد سلطان ملحق گردید

انصراف یافتند و بعد انداز خان که بقلمه داربی مستقر الخلافه
اکبر آباد مورد انتظار اعتماد گشته بدن بعطای جمدهر میدا کار و باضافه
پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار نوازش
یافته مرخص شد که خود را بر جناح سرعت باکبر آباد رساند و
خدمت میر بخشی گری زمره احدیان که باو متعلق بود بسزاوار
خان تفویض یافت و راو بهاو سنگه بغایت فیل و جمدهر مرصع
و اسب با ساز طلا و یرم دیو سیسودی بهعطای دهکدهکی مرصع واسپ
با ساز طلا و سبل سنگه سیسودی بهمرحمت اسپ و راجه اودیبهان
مریته بغایت خلعت مباهي شده ضمیمه جنود منقلا گشتند
و فضل الله خان بخدمت بخشی گری واقع نویسی دار الخلافه
و کرم افغان بفوجداری نواحی شهر تعیین یافته بغایت خلعت
سرفراز گردیدند و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و میر عبد الرحیم
ولد اسلام خان مرحوم و جمعی دیگر از بندها در سلك کوسکیان آن
دار الملک حشمت و جاه انتظام یافتند و کیرت سنگه بکامان بهاری
که فوجداری آن باو متعلق بود مرخص شد و راجه پرتی چندا
باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
سرافراز گشت بیستم ماه مذکور رایات منصور بغیوروی و نصرت از
خضر آباد نهضت نموده بعد از طی سه مرحله بعرض اشرف رسید
که غره ناصیه فتح و ظفر بادشاهزاده عالیقدر دارالکهر محمد سلطان
با عساکر منقلا نوزدهم همین ماه باآواره رسیدند باجمعه شهنشاه
جهان مید کزان و شکار انگدان طی منازل نموده سیوم ربیع الثانی
سایه غزو جلال بر نواحی قصبه سورون گشودند و روز دیگر دران

بنارس پیش نه نهاد به سمت پتنه معاودت کلد بادشاهزاد ناصدار
والا تبار محمد سلطان را با عساکر متغلا باز گردانند و خود نیز
بسعادت بعد از فراغ شکار سوزون به مستقر دولت روز افزون مراجعت
فرمایند و اگر از غنوده بختی ویدولتی توفیق آگاهی و انتباه نیافته
سرنخوت و استکبار افرازد و باله آباد آمده بارتکاب محاربه و پیکار
پردازد و تنبیه و گوشمال او را وجه همت گیتی کشا ساخته بدفع
آن فتنه جو توجه نمایند و بنابرین عزم خیر اساس شانزدهم ربیع
الاول موافق بیست و دوم آذر عملی منشیخانه را خلعت داده حکم
فرمودند که سراق اقبال بیرون زنند و عمارات فیض بنیاد خضر
آباد محط بارگاه حشمت و جاه گردند و روز دیگر که ساعتی فرخنده
اثر بود اوائل روز با بخت فیروز و طالع دشمن سوز از قلعه مبارک
بر فیول ظفر گنج سوار شده به معنائی جفود آسمانی زایت عزیمت
همایون بصوب مقصد بر افراختند و از میان شهر متوجه گشته تا
خضر آباد همه جا خلائق را از زرافشانی دست جو کاسیاب
ساخند و برای سرانجام بعض امور دو روز دران مقام داکشا بساط
اقامت گسترده انتظام بخش مهمان دولت بودند قلعه داری دار
الخلافة و حراست و خبرداری مراد بخش که در انجا محبوس
بود بدستور سابق بامیرخان تفویض یافت و سیداتخان بنظم
مهمات آن مرکز خلافت معین گردیده بعنایت نادری خاصه مبادی
شد و دانشمند خان بانعام بیست هزار روپیه کاسیاب مرحمت
گشته بانجابتخان و ابراهیم خان و فاخرخان و ظفرخان که از
منصب معزول شده در دارالخلافة وظیفه خوار احسان بودند رخصت

جنگ و پیکار تعجیل نکرده انتظار وصول موکب مسعود برند و در همین روز که از نواحی سوزن کوچ میشد ذو الفقار خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده بلشکر ظفر اثر صلیح گشت و بهادر خان بلشکر منقلا مرخص شد و بعد از طی دو سه مرحله بوضوح پیوست که ناشجاع باله آباد رسید و دید قاسم قلعه دار اله آباد بمقتضای قرار داد رفته باو ملاقی گردیده است. محملی از حال بد فرجام آن ناحق شناس بعد بر آمدن از پنده آنکه چون به بنارس رسید از ظلم پهرستی و بیداد گری که همواره در طبع او مرکوز بود دست جور و اعتساف بر سکنه و متوطنین آن بلده کشاده محصلان و متشددان گذاشت که مبلغی خطیر از زمره تجار و متمدنین هند و مسلمانان که در آنجا بودند بگیرند و بچهر و قهر و عذف قریب سه لک روپیه بزور سر پنجه تطاول از اهل بنارس گرفت و از کمال بی پروائی و بیهوشی او جمعی که متصدی این جور و ظلم بودند بر وفق مضمون • بیت •

به نیم بیضه که سلطان ستم روا دارد • زند لشکریانش هزار مرغ بسین
اصناف مبلغ مذکور از میان برده انواع ظلم بعرض و مال و ناموس
آن مظلومان رسانیدند و آن بی خرد بد مال جمع این مال را مرمایه
جمعیت اسباب پریشانی و فکال ساخته از آنجا قدم جرأت پیش
گذاشت و چون فوجی بسر کردگی سید عالم و حسن خویشکی و
خواجه خسرو نوکران خود بر مر جونیور فرستاده بود و آنها رفته
بمحاصره آن پرداخته بودند مکر مخان صفوی حاکم آنجا تاب ثبات
و پایداری در خود ندیده بعد از انداختن توپی چند راندک

تخییر کاه اقبال مقام کرده بنشاط شکار پرداختند و از آنجا که خدیو
 جهان را نیت خیر فرجام و همت حق شناس بر هدایت ناشجاع
 فتنه انگیز نا - پاس مقصور بود و بمقتضای عموم رافت و صلاح
 اندیشی میخواستند که تا ممکن و میسر باشد این مهم بمدارا
 و مصالحه انجام یابد و کار به ستیز و آریز نکشد از یک منزلی سوزون
 دیگر باره قدسی صحیفه مدنی بر مراتب نصیحت و خرد پروری
 مرقوم کلک فتوت گستری ساخته مصحوب یکی از بندهای درگاه
 فزاد او فرستادند تا کیفیت عزیمت و حقیقت ما فی الضمیر آن
 بی بهره جوهر دانش و تدبیر بوضوح پیوسته اتمام مراتب حجت نیز
 بظهور رسد و در همین منزل مخلص خان که برهم سزاوری عساکر
 منقلا تعین یافته بود از لشکر بادشاهزاده خورشید قدر سپهر مکن محمد
 سلطان رسیده احراز دولت ملازمت اشرف نمود و عرضه داشت آن
 والا نسب مشعر بکیفیت حال جنود مخالف بخدمت همایون
 گذرانید و چون اخبار قرب وصول نا شجاع و مقدمات فتنه جوئی
 و شورش انگیزی او روز بروز بمسامع دولت میر رسید و بیقین انجامید
 که آن شوریده دماغ سودای سلطنت بزواج نوائج و شرائف
 ملاطفات خسروانه ترک باطل ستیزی نکرده از بلخردی همت بر
 استیصال خود میگمارد و در کج اندیشی و عناد بنوعی راسخ است
 که بهیچ وجه مدارا و مواسا باو سود ندارد لجرم نیران سطوت و جلال
 خدیو کشور و اقبال باشتهال آمد و چهره غیرت و عتاب بادشاهانه
 غرور آن شده پنجم ماه مذکور از سوزون لوای توجه بمداخله اعدا
 امر افتند و به بادشاهزاده والا نژاد و عساکر منقلا فرمان شد که در

و خطاب میرزا خانى و انعام مى هزار روپيه و باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار مشمول مراسم گوناگون گردید و بعرض اشرف رسید که راجه انرده کور از کومکيان عساکر منفلا که بسبب اشتداد آزار قدیم چند روزي در اکبر آباد توقف کرده درین اوقات با وجود بقیه کوفت از روزي کار طلبی بعزیمت لشکر ظفر اثر از انجا روانه شده بود در نواحی مستقر الخلافه اکبر آباد روزگار حیاتش بسر آمد چهاردهم که عبور موکب منصور از نواحی مکن پور می شد شهنشاه مؤید دین پناه که همواره طلب همت از دلای آگاه و احتیاضه انوار توجه از بواطن اولیاء الله شیمه کریمه آنحضرت است بروضه قدسیه قدوة اصغیاء عظام نقاره عرفاء کرام حضرت سید بدیع الدین قدس سره که بزبان عوام اهل هند بشاه مدار اشتها دارد عنان توجه والا انعطاف داده رسم زیارت بجا آوردند و مجاوران آن مزار فائض الانوار را از فیض انعام عام بهره ور ساختند هفدهم ظاهر قصبه کوره که بادشاه زاده والا تبار عالیقدر ارجمند بخت بلند محمد سلطان با عساکر منفلا آنجا نزول داشتند و ناشجاع پیکار گروهی آن رسیده توقف ورزیده بود و توپخانه در برابر خود چیده عزیمت آرائی داشت مضرب سرانق نصرت و ظفر گردیده و بادشاهزاده ارجمند بلند مقدار محمد سلطان احراز سعادت ملازمت اشرف نموده بگهزار مهر بطریق نذر گذرانیدند و بعطای خلعت

(۲ ن) و دو هزار روپيه بخدم و مجاوران آن مزار فائض الانوار عطا

کردند هفدهم الحج

آویزشی از قلعه بر آمد و باتفاق فرقه مذکور در دو منزلی اله آباد
 بار پیوست و هفتم ربیع الثانی که آن موقت نیران فتنه و فساد
 باله آباد رسید حید قاسم بارهه نیز از قلعه بر آمده بار ملاقی شد
 و چون آن باطل اندیش بلخرن بدستور سابق قلعه را بتصرفش
 وا گذاشت و حید تاج الدین نام سیدی از اقوام خود بنیابت
 خویش آنجا گذاشته با جمعیتی که داشت ضمیمه حبش فتنه
 گشت و ناشجاع بعد از هشت و نه روز توقف در اله آباد از آب
 گذشته قدم جسارت پیش نهاد و سرانجام حالش عنقریب عهت افزای
 هوشمندان خواهد گردید درین هنگام عاطفت بادشاهانه داود خان را
 بمرحمت فیل با جل زر بفت نواخت و حسن علیخان را قوش بیگی
 کرده عطای خلعت و علم باضافه پانصد بمنصب دو هزار و هزار سوار
 مبداهی ساخت و یزدانی پسر عم او بفوجداری فتح پور خانوه از تغییر
 راجه مهاسنگه بهدوریه و مرحمت خلعت و اسب و باضافه شش صدی
 چهار صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و سوار خان بخدمت
 میر بخش دیگری احدیان از تغییر رعد انداز خان و عفایت خلعت
 و از اصل و اضافه بمنصب هزار و صد و پنجاه سوار و قزلباشخان
 بانعام پنج هزار روبده و شجاع خان و چندی دیگر از بندها بمرحمت
 اسب مورد نوازش گشتند درازدهم ماه مذکور میر ابو المعالی ولد
 میرزا والی مرحوم از جایگیر داران صوبه بهار که بظایر ضرورت
 بناشجاع گرویده درین وقت برهبری سعادت از لشکر او روی ارادت
 بموکب اقبال آورده بود دولت زمین بوس دریافته بعطای خلعت
 و اسب با ساز طلا و فیل با جل زر بفت و شمشیر با ساز میثا کار

ذکر محاربه شیران بیشه همجا و بهادران رزم پیرا و فنی و فیروزی عساکر ظفرلوا و فرار ناشجاع ادبارانزا از معرکه مرد آزما

بر ضامائر دور بدین دیده دران دانش آئین صورت این معنی جلوه گر
است که هیچ صفی در آدمی نگوهیده تر از لجاجت و برخاش
جوئی و شور انگیزی و فتنه خوئی نیست چه برداعت این خصال
ذمیمه بسیار باشد که دولتهای عظیم خلل پذیر گردد و کج رفعت
و قصر حشمت سلاطین والا مقام بانهدام گراید بسا نامداران والا نژاد
بامروزش نیران جدال و عفاک خرمین اقبال و کمرانی بباد داده اند
و از باطل ستیزی و بیک سری سر بر سر کینه وری نهاده • شعرو
بنزدیک کار آگاهان روشن است • که زنجیر گردن رگ گردن است
کجا شعله باخار و خس آن کند • که با خویش مغرور نادان کند
تهی مغرور ظرف همچون حباب • ز خویش است بنیاد کارش خراب
خاصه دران هنگام که این رذائل نساك انجام با سوء تدبیر و اختلال
رای که خود به تنهایی سرمایه هزار زیان و تحقیقت دشمن
خانگی عبارت از آنست قرین شود و اگر باینحالت و خامت اثر
کفران نعمت و فاسد پداسی و نسیان عهد و ناحق شناسی علاوه گردد
و نیت خیر اساس و اندیشه حق پژوه که دولت و فیروزی و سعادت
و فیروزی از نتایج و برکت آن است مفقود باشد ممکنات آن بطریق
اولی از پیشگاه عدالت منتقم حقیقی که پاداش هر نیک و بد در
کارخانه قدرت بدیع او آماده و مهیاست بمنصه ظهور رسد و پیداست

خاص با نادری مورد نوازش گردیدند و همچنین سایر اسرا و بندگان
 که در رکاب ایشان بودند بدولت زمین بوس رسیدند - از شرائف
 اتفاقات و بدائع اسباب فیروزی آنکه زنده اسرای عظام معظم خان
 که بموجب یرلیغ گیتی مطاع از خاندیس متوجه درگاه آسمان جاه
 گشته بود درین تاریخ که دو روز بعد ازان محاربه و قتال روی داد
 بموکتب جاه و جلال پیوسته جبهه ساری آستان سلطنت شد و از
 رسیدن بوقت مجدد احسن اخلاص و نیکو بندگی و جوهر همت
 و کار طلبی آنخان والا مکان که در پیشگاه خلعت جاوید ظهور نموده
 مشمول انظار عاطفت و توجه بادشاهانه گشت و یک هزار مهر بر سبیل
 نذر گذرانیده بعطای خلعت خاصه با نادری قامت مباحثات
 انراخت و شهنشاه مؤید مظفر روز دیگر دران منزل فیروزی اثر
 اقامت گزیده بتقسیم افواج نصرت شعار و تمهید لوازم رزم و پیکار
 پرداختند و درین روز بادشاهزاده محمد سلطان بمعنایت خنجر
 خاصه با علاقه مرورید و یک صد اسب از انجمله ده اسب عربی
 و عراقی و معظم خان بعطای جمدهر مرصع با علاقه مرورید و یک
 صد اسب ازان جمله پنج اسب عربی و عراقی یکی با زین
 و ساز طلا و خان دوران و راجه رای سنگه هر یک بعطای خلعت
 و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بمرحمت اسب عراقی
 و پرسوجی باضافه هزار سوار بمنصب سه هزارمی دو هزار سوار
 مطمح انظار نوازش گردیدند •

که روز سیوم وصول زایات ظفر پناه بموضع کوره بود عنزم صف آرائی
و کارزار با آن برگشته بخت تیره روزگار از خاطر اقدس سر برزده
فرمان قهرمان جلال صادر شد که توپخانه رعد نهیب برق نشان را
پیش برده در برابر افواج غقیم صاعقه بار و آتش نشان سازند
و مواجب نصرت پیرا لوائی همت بدفع اعدا برافرازند بمجروح صدور
امر کرامت اثر دریا دریا لشکر چون بحر از جنبش نسیم بجوش آمد
و نهنگان شیر افکن دشمن شکن تن بزینب جبهه و جوشن پذیرا شده
فوج فوج مانند موج از پی هم برخاستند و یساولان جلو دولت
و میر تو زکل بهرام صولت به ترتیب و تصویف عساکر گردون شکوه
مرداخته صفوف قتال برآراستند هراول برایت اقتدار غره جبین
حشمت و سربلندی طراز کسوت نصرت و فیروز مندی بادشاهزاده
والا تبار محمد سلطان رونق یافته خان عالم رسید مظفرخان باره رسید
نجاتخان باره و اراتخان و شیر سنگه راتپور و قزلباش خان و
راجه اودیبهان میرتیه و هرچس کور و بهادر بیگ و راجسنگه کور
و اودیبهان کور و گروهی دیگر از مبارزان شهابت نشان بایشان معین
شدند و ذو الفقار خان با توپخانه و اکثر برقداران و جمعی از
دلیبران عرصه و غا و ثابت قدمان معرکه هیجا مثل فتح جنگخان
و رشیدخان انصاری و رازیها و سنگه هاده و لودیکان و سید شیرخان
باره و زبیر ستخان و سکندر روهیله و رام سنگه راتپور و دولت
افغان و سید نور العیان باره و کاکر خان و عبد الباری و قادر داه

که چون کسی را اتفاق ظهور این احوال با یکی از خداوندان اقبال
و برگزیده‌های خاص ذوالجلال افتد زود تر از زود مستحق خدایان
و نکال و سزادار نکبت و ادبار گشته سرانجام کارش بخواری و نگونساری
کشد آری در پیشگاه اراده ازل و مشیت ربانی هر کس غبار
خلاف انگیزد روز کارش خاک مذلت بسر ریزد و هر که از محال
جوئی و ناخوشمندی با قضا و قدر ستیزد و با کار کنان آسمانی
در آویزد • ع • چنان افتد که هرگز بر نخیزد • مصداق این بدیع
سخن صورت حال ناشجاع نذره جوی عنایت دشمن است که از
بی خردی و باطل اندیشی و زیاده طلبی و حسد کیشی حرق سروت
و سردمی خدیو جهان و سرعات سوابق عهد و پیمان بر طاق نسیان
گذاشته بباد دامن فحوت و غرور فیران خلاف و نزاع افروخت
و بدست کردار خویش تیشه بر پای بخت و دولت زده بآتش
کین خود سوخت تفصیل این مقام آنکه چون بفصائح والی
بادشاهی که هر یک عنوان نامه هوشمندی و آگاهی بود آن سر
خوش نشاء غفلت و غرور را افتاد شعور دست نداد و چنانچه گزارش
یافته از اعیان بقصد محاربه و پیکار گام ادبار پیش نهاده در عزیمت
ناصواب خویش رسوخ و اصرار داشت و درین وقت با جنود نکبت
اثر در برابر موجب ظفر پیکر نشده همه ت بر استیصال خود می
گماشت لاجرم شعله قهر جهان سوز شهشاه دشمن گداز از کلون
غیرت زبانه زده بر سر سطوت بادشاهی از مهیب غضب وزیدن گرفت
و تنبیه و گوشمالی آن بفرزد بن مآل از واجبات دولت و اقبال
دانسته روز یکشنبه نوزدهم ربیع الثانی مطابق بیست و سیومدی ماه

نصرت مژد بهر اوی آن فوج مامور شدند و سرگردگی القمش
به حسن جرأت و کوشش بهادر خان تفویض یافته مصری و غلام
محمد افغان و عبد الذبی انصاری ولد هادی داد خان و محمود خان
ولزاق و سلطان داؤد زئی و عمر تبرین و گروهی دیگر از بهادران
جلالت منش شهاست آئین در سلک همراهی او منتظم گردیدند
و در دست راست موکب جلال داؤد خان با جمعی از دلیران
عرصه قتال مثل راجه اندرمن دهن دیوه و راجه دیبی سنگه بندیله
و یکه تاز خان و سادات خان و سید شجاعت خان و عبد الرسول دکنی
و چتر بهوج چوهان و اندرمن بندیله و ابو المکارم ولد افتخار خان
مرحوم و خواجه رحمت الله و خواجه حسن و خواجه محمد شریف
ده بیدی و کشن سنگه چندراوت بطریق طرح معین گشته کمر
جانفشانی بر میان همت بست و راجه سجان سنگه با سید فیروز
خان و وزیر خان و حسن قلیخان^۵ و سید بهادر بهکری و فتاح خان
و کامگار خان و شاه بیگ خان و مقیم خان و اوزبک خان و سید
مقبول عالم و بهرام ولد یوسف محمد خان و میرزا علی عرب و
قاسم و خضر پسران وزیر خان و سید قطب عالم و دیگر مبارزان
بسالت کیش ثابت قدم در دست چپ طرح شده چتر آسمان
سای هما آسای از اوج قول سایه سعادت بر مفارق ندربان عقیدت
مند افکنده قلب لشکر بفر شوکت و حشمت بادشاهی که پرتو انوار
عظمت و جلال الهی امت قوت گرفت و جمعی از بندهای

انصاری و عبد الرسول بیگ روز بهانی و محمد مراد بیگ بهرادلج
آن مقدمه الجیش فتح و فیروزی و اهتمام مراسم برق انگنی
و دشمن روزی پیش قدم میدان نصرت گشته گوی مسابقت از
اقران ربون و راجه جسوفت سنگه را با سپاه و راجپوتان او دربرانغار
نصرت آثار حکم صف آرائی شد و مهیس داس راتپور و محمد
حسین شلدوز و میر عزیز بدخشی و بلوی چوهان و راسنگه و هررام
راتپور و مهمه فوج او گشتند و اسلام خان با احتشام خان و سیفخان خان
و اکرام خان و همت خان و سید بهادر و سید علی اکبر باره و سید
زبردست باره و شجاعخان و دلاور خان و ابو مسلم خویش اسلام خان
و میریز مهمند و سید یادگار حسین باره و عبدالله بیگ و کشور سنگه
هاده و سید احمد کبیر و سید کرم الله باره و شهاب الدین قلیخان
و سبحان سنگه بیگ روز بهانی با برخی از توپخانه و جمعی از برقداران
بهرادلج آن فوج دریا موج قرار یافت و سرداری جرانغار فیروزی
شعار نام زد قره باصره دولت و کامکاری و غرقه ناصیه حشمت و
بخندباری بادشاهزاده عالیقدر سعادت توام محمد اعظم شده سپاه
ایشان با خان دران و راجه رایسنگه سیسودیه و میرزا خان و بیرم
دیو و سنبل سنگه سیسودیه و هوشدار خان و مسعود خان و سندر
داس سیسودیه و سید شمس باره و راجه چترمن جادون و جمعی
دیگر از بدنها و منصبداران دران طرف صف نصرت آراستند و کدور
رام سنگه باره و امر سنگه باره و چندراوت و علی قلیخان و جگت سنگه
هاده و سورجمل کور و شرفخان بیگ ترکمان و کاکرخان و میر
حسینی و میر بهرانی و فتح سنگه کچوا و چندی دیگر از مبارزان

بازوی نصرت و ظفر بود بدر فوج دیگر استحکام یافته سردارچی میمند
 بجوهر شهابت و کار فرمائی محمد امین خان میر بخشی مقرر
 گردید و گنج علی خان و سید منصور بارهه و بهکونت سنگه هاده
 و مترحین بندبیل و سید مسعود بارهه و عباس افغان و فرهاد بیگ
 علیمردان خانی و خواجه صادق بدخشی و جیسنگه بهندوری و سید
 تاتار بارهه و شیخ نظام قریشی و سید حامد بخاری و روپسنگه راتپور
 و چندی دیگر با خان مذکور معین شدند و کار فرمائی میسر بحسن
 بسالت و جانفشانی مرتضی خان تفویض یافته سید حامد
 خلف او و کیسری سنگه بهورتیه و رای سنگه راتپور و سوبهکر
 بندبیل و محمد بیگ ارلات و نصرت خان و نیدازی خان و رکبناهبه
 سنگه راتپور و خانه زاد خان و قابلخان و سلطان بیگ و میر رستم و
 امد کاشی و شیخ جلال داود ژئی و لطف الله میدانی بهمراهی
 او تعین یافتند و عبد الله خان سرای و عبد المجید دکنی و
 رنبهاجی و سیف بجایپوری و آتش قلماق و ولی بیگ کوالی و
 امام وردی و یادگار بیگ ارلات و عرب شیخ ولد طاهرخان مرحوم و
 جمعی دیگر از دلبران کار طلب بقراولی سپاه ظفر پناه توسن جلالت
 برانگیختند و خدمت چنداولی بخواصخان و اخلاصخان و سزاوار
 خان و رای قنوجی و جمعی دیگر از منصبداران و گروهی از احدیان
 مفوض گشت و فیلقان فلک پیکر خصم انگن دشمن ربا که هریک
 تیره ابر طوفان خیز بلا و مایه سیه روزی اعدا بود باسلحه و یراق
 جاگ شکوه آسمانی یافته و برق انگنان چابک دست قوی بازو
 و تفنگچیان مو شکاف شعله خو بر پشته پشت آنها جای گرفتند

اخلاص نشان مثل عابد خان و احد خان بخشی دوم و فیض الله خان
 با محمد عابد برادر خود و سید عزت خان و محمد بدیع بن خسرو
 بن ندر محمد خان و دیندار خان و رضوان خان و منعم خان و غیرت خان
 و تهور خان و مخلص خان و افتخار خان و اله یار خان و سید
 هدایت الله صدر و رای زایان و شیخ عبد القوی و نصرت خان و پلنگ
 حمله و میر نعمت الله و محمد علی خان و مراد خان و ذوالقدر خان
 و سیف الدین صفوی و شیخ نظام و ملتفت خان و اسمعیل ولد
 نجایان خان و اطف الله خان و لد سعد الله خان و افتخار ولد فاخر خان
 و قباد بیگ و آقا یوسف و محمد مقیم دیوان بیوتات و معین خان
 و قطب کاشی و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم و فتح الله نواسه
 معتمد خان و جهانگیر قلی بیگ داروغه تور خانه و محمد تقی
 برادر زاده وزیر خان و اختیار ترین و عبد الله بیگ شیرازی و ولی
 محمد انصاری و جمال غوری و صالح بیگ و کامل بیگ گرز بردار
 و خواجه بختاور و خدمتگار خان کامیاب ملازمت رکاب ظفر مآب
 شهنشاه مالک رقاب گردیدند و تا بنده اختر برج سلطنت رخشدند
 گوهر درج خلافت بادشاهزاده محمد اعظم را بدستور دیگر معارک
 و حروب بهر اندوز سعادت همراهی نموده باخود در حوضه فیل خاص
 نشانیدند و عمده امرای عظام معظم خان را که با جمعی قلیل
 بایلغار رسیده بود در حوضه فیل جایی داده حکم فرمودند که فیل
 مرکوب او در جنب فیل مبارک باشد و یمنین و یسار قول که در

با فوجی عظیم در برانغار باز داشته حسن خوشکمی را با جمعی
 هراول او ساخت و مکر مخان صفوی را با سید راجی و چنددی دیگر از
 سرداران عمده و گروهی انبوه در جرانغار مقرر نمود و شیخ ظریف
 دارک زئی را با فوجی طرح ساخته اسفندیار معموری را در التمش
 مقرر داشت و اهتمام توپخانه با ابوالمعالی صبر آتش گذاشته میر
 علاء الدوله دیوان خود را با جماعهٔ بچندادای و سید قلی اوزبک را
 با جوتی بقراولی گذاشت مجمله بعد از انقضای چهار گهوی از
 روز مذکور که صفوف قتال ترتیب یافته شهزاده مؤید عالمگیر
 بسفت سینهٔ خویش که در معارک رزم و بیگلر و التزام سواری بر
 قیل فرموده اند تا فروغ طلعت مهر انوار از اوج رفعت و علو بر عرصه
 کارزار تافته هم از حسن دلیری و تلاش و جوهر سعی و کوشش
 مجاهدان فیروزی شعار آگهی یابند و هم افواج نصرت اثر و کافهٔ سپاه
 و لشکر را مشاهده فر عظمت و جلال آنحضرت سرمایهٔ ثبات و قرار
 همت و استقلال گردن بسان خورشید که بر سپهر اعلیٰ برآید بر فوای
 ظفر پیکر آسمان منظر سوار شده پایه افزای عزت و علا گردیدند
 و همعنان جنود توفیق و تایید با فر فریدون و حشمت جمشید در
 کمال آهستگی و آرام بنوعی که ترتیب صفوف و تسویهٔ افواج برهم
 نخورد مسانندی که تا لشکر گاه غنیم بود بگام نصرت پیامودند و سه
 پاس از روز گذشته بفاصلهٔ نیم کمره از معسکر مخالف در سرزمینیکه
 توپخانهٔ همایون را نصب کرده قراولان موکب اقبال آنجا میدان
 جنگ دیده بودند در برابر اعدای صف کشیدند ناشجاع ننگه
 اندیش آنروز قدم جرأت از جای خود پیش نگذاشته برخی از

و در هر فوج چندی ازان عریده جوان معرکه آشوب با توپخانه
 جداگانه معین گشته از اسباب سطوت و صوات دقیقه تا مرعی نماند
 در آنروز از کثرت سپاه و جوش لشکر آثار شور محشر هویدا بود و از
 غبار سم ستور و وفور مواکب منصور چهره آسمان و روی زمین ناپیدا
 لشکری آرامته و رنگین چون خیل سفزه و ریاحین توگفتی از زمین
 میجوشید و جیشی پر قهر و طیش مانند امواج بحر موج از
 شورش کین میخروشید زمین با همه تحمل و سخت حانی از حمل
 گرانج آن خیل انبوه ستوه بود و از بسیاری فیلان آهنین جوشن
 فلک شکوه سراسر دشت و صحرا کوه می نمود • شعر •
 زمانه شور محشر عرض میکرد • زمین از چرخ وسعت قرض میکرد
 چنان از جوش لشکر قحط جا بود • که نقش سایه بر دوش هوا بود
 اگر سیماب بارییدی چو باران • بمانندی بر ستان نیزه داران
 القصه قریب بود هزار سوار مکمل آراسته که کم وقتی در ظل رایست
 حلاطین نامدار و خواتین گردون اقتدار مثل آن فراهم آمده باشد
 مہیای نبرد و آساده گیر و دار گردید و حکم اشرف صادر شد که
 اردوی معلی و دولتخانه والا در همانجا که بود نزول اجلال داشته
 باشد و در همین روز ناشجاع نیز به ترتیب و تسویه افواج خویش
 پرداخته خود بالله ورد بخان و عہد الرحمن بن نذر محمد خان در قول
 قرار گرفت و بلند اختر پسر خرد خود را با سید عالم باره رسید قاسم
 قلعه دار اله آباد و سنجر و سیف الله پسران الله ورد بخان با فوجی
 خان مذکور و قشونی دیگر از مردم کلای هرادل کرد و شیخ ولی فرملی
 را با جمعی بہرہائی آنها تعین نمود و زین الدین پسر بزرگ را

اقبال ترتیب یافته بود نزل اجلال ارزانی داشتند و بعد از ادای
 نماز مغرب و عشا و طلب نصرت و فیروزی از حضرت خلاق ما یشاه
 با بخت بیدار و دل هوشیار بر بستر استراحت تکیه فرمودند و در
 اواخر این شب سعادت پرتو سائنجه شورش افزا بظهور پیوست که
 ظاهر بینان صورت پرست آنرا چشم زخمی عظیم دانستند و از انجبهت
 فی الجمله تفرقه و برهم خوردگی بعساکر منصور راه یافت چنانچه
 جمعی از کوته فطرتان تذک حوصله را که از پیرایه ثبات نفس
 و روح همت بهره نداشتند پای ثبات و قرار لغزش پذیرفته عذر
 اعتدال از کف رفت و تیره درونان نفق پژوه را که هیچ لشکری
 از وجود فساد آمود آن گروه خالی نیست دست آویز خلاف منشی
 و بیراه روی بدست آمد اما هوا خواهان ونا کیش عقیدت مند
 که پیوسته لطائف تاییدات آسمانی و امداد عون عنایات ربانی
 در باره این دولت جاردانی بی توسط اسباب ظاهری بچشم شهود
 و عیان دیده و حسن توکل و رسوخ همت آسمان پیوند این خدیو
 مؤید فیروز مند یارها در مهالک و اخطار حنیجیده بحبل المتین
 اقبال بیزوال شهنشاه دین پناه و ثوق و اعتصام تمام داشتند تزلزل
 در امان و الای عبدودیت و اخلاص شان راه نیافت - شرح این واقعه
 عبرت افزا آنکه راجه جسونت سنگه ضلالت کیش جهالت خو که
 شهنشاه فضل پرور فطرت گستر از کمال صروت ذاتی و کرم جبلی
 سوابق زلات و تقصیراتش را بعفو و بخشایش مقرون ساخته مراحم
 و عنایات بی اندازه که بعض ازان رقم زده کلک حقائق نگار شده
 در باره او بظهور رسانیده بودند اگرچه بظاهر سر بر خط بندگی و

توپخانه را با سید عالم بارهه و سید مرتضی امامی و شیخ ظریف و شیخ ولی فرملی و سید راجی و سرداران خویش ربع کروه از لشکر گاه پیش فرستاد که آمده برابر جنود ظفر اثر به توپ و تفنگ نیران جنگ برافروزند باشاره والا کار فرمایان توپخانه منصور نیز شعله افروز حرب و پیکار گشته ازدهای آتش نشان بان و نهنگ خون آشام توپ و تفنگ را سر بجان مخالفان دادند و تا شب از طرفین هنگامه جدال گرم بود و چون شب در رسید و ظلمت لیل پرده تیرگی بر چهره بخت اعدا کشید ناشجاع فرقه مذکور را با توپخانه باز پس طلبیده سپاه خود را یکجا فراهم آورد و چون سرزمینی که اعدا آنجا بجنگ پیش آمده بودند مکانی مرتفع بود و بر معسکر آنها اشراق داشت معظم خان بصواب دید رای صائب چهل توپ از توپخانه بادشاهی پرده در سرزمین مذکور رو به لشکر اعدا نصب نموده و یرلیغ گیتی مطاع صادر شد که عساکر ظفر قرین بهمان ترتیب و آئین که صف بسته ایستاده بودند از اسپان فرود آمده با جوشن و سلاح شب را پاس دارند و سرداران فیروزی نشان هریک در پیش موج خود مورچال بسته از غدر و کید اعدا غافل نباشند و بموجب امر اعلی معظم خان تا پاسی از شب بر اطراف لشکر فیروزی مصاب گشته باهتمام مورچالها و تاکید مراتب خبرداری و کشک قیام داشت و آن شب بر طبق فرمان لازم الاستقبال مبارزان موکب فیروزی مآل سلاح از یر نیگگندند و زمین از اسپان بر نداشتند و گیتی خدیو عالم گیر بعد فراغ از مراسم حرم و احتیاط بادشاهانه از فیل فرود آمده بدولتخانه مختصری که باشاره والا دران نبرد گاه

در اردوی معلی راه یافته مردم بهم بر آمدند و خبرهایی موحد
لشکر آشوب شائع شد و مفسدان فتنه جو و هرزه کاران اردو مو
بمفساد برداشته دست جرأت بخزانة و کارخانجات و دواب پادشاهی
و استعنه و اسوال امرا و منصبدار و سپاهی دراز کرده بخود سری
و شورش انزائی پرداختند و چون نزدیک بصبح این خبر بلشکر ظفر
پیکر رسید باعث برهم خوردگی جنود فیروزی اعلام گشته ملک
جمعیت موکب همایون از انتظام افتاد و بسیاری از مردم پست
نظرت کم حوصله و آحاد لشکر و سپاه برای خبرگیری بنگاه از روی
سراسیمگی و اضطراب بمعسکروالا شتافتند و باین تقریب رخ از عرصه
کارزار تافتند و جمعی از سقله نهادان کوتاه اندیش و درویشان مذافق
کیش بخیاالات باطل و فکریهای لا طائل احتمال غلبه طرف مخالف
را رجحان داده شبها شب بلشکر ناشجاع پیوستند و گروهی دیگر از
بیدلان عاقبت گزین و کم فرصتان ادبار قرین پای همت پس
کشیده از دولت مرافقت و همراهی موکب جهانکشا باز ماندند
بالجملة چون خبر فرار آن ضلالت شعار بمسامع جلال رسید خدیو
روزگار که ذات قدمی نشانش معدن تحمل و وقار و همت ثابت
ارکنش در شدائد و مهالک بسان کوه استوار است اصلا و قطعا بوقوع
این مقدمه از جا نرفته تنزل در بنای استقلال آنحضرت راه نیافت
و از سرا پرده اقبال بیرون خرامیده بر تخت روان سواره ایستادند
و بخواص امرا و بندهای که در رکب فیروزی مآب حاضر بودند خطاب
کرده فرمودند که حنوح این قضیه را از متمامات اسباب فتح و ظفر
میدانیم چه هرگاه آن مفسد ضلالت کیش را داعیه بدخواهی و خلاف

انقیاد نهاده اظهار دولت خواهی میکرد چنانچه بدین جهت درین
یورش ظفر پدرا بهمراهی موکب جهانکشا اختصاص یافته بود لیکن
از آنجا که طینت فتنه سرشت او از خمیر مایه کفر و عناد مخمر
و داعیه شروفساد در ضمیر نفاق پرورش مرکوز و مضمهر بود و نظر
بر خدث باطن خویش کرده خائف و ناایمن می زیست پیوسته
از بد نهادی و شقاوت منشی فرصت افساد و بد اندیشی می جست
و نهانی ماده خلاف و طغیان در خاطر می بخت تا اینکه
در یفوقت که خدیو جهان نظر بر ظاهر حال آن کانربد سگال کرده
اورا سردار فوج برانغار ساخته بودند بعزم شورش انگیزی از معرکه
کارزار قصد فرار نمود و شباشپ کس نزد ناشجاع فرستاده از داعیه
فاسد خود اورا خبر داد و اواخر شب مذکور از تیره رزوی و برگشته
بختی با تمام لشکر و سپاه خویش و گروهی دیگر از راجپوتان ضلالت
کیش که با او در برانغار معین بودند مثل مهیس داس و رام سنگه
و هر رام راتهور و بلوی چوهان و جمعی دیگر از سست عقیدتان
یاغوی غول جهل و غرور از موکب منصور روگردان شده عنان بوادی
ادبار تافت و نخست یاردوی بادشاهزاده محمد سلطان که بر سر راه
آن گمراه بود گذشته مردم مش دست جسارت بغارت کشوند و هرچه
توانستند تاراج نمودند و چون بلشکرگاه اقبال رسید نیز در اتذای
گریز از مقاهیر لئیم دست اندازیهایی عظیم واقع شد و همچنین
آن سرخیل اهل نکال با آن حزب کفر و ضلال بهرجا میگذشت
هرچه و هرکس بر سر راه می آمد دست خوش تاراج و پایمال
تطاؤل راجپوتان میگشت و ازین جهت شورش و انقلاب عجبی

در مضمار شجاعت و شهامت گوی سروری و نصب السبق
 برتری از خسروان آفاق ربوده نظر التفات همت بر تفرق افواج
 و نقص کمیت لشکر منصور نیفکنده باستظهار جنود غیبی و اعتضاد
 جیوش هماری با بقیه عساکر فیروزی مآل متوجه میدان رزم
 و عرصه قتال گردیدند و ناشجاع که روز پیش چنانچه گزارش یافت
 تقسیم افواج نموده حیمه و میسر و قلب و جناح مرتب داشته بود
 درین روز آن ترتیب و صف آرائی را تغییر داد و مجموع لشکر
 خویش یک صف کرده در عقب توپخانه باز داشت و خود با بلند
 اختر پسر خود در وسط فوج قرار گرفته زین الدین پسر بزرگ او و سید
 عالم و شیخ ظریف داود دژئی و شیخ ولی فرملی و حسن خویشکی
 در دست راست و حید قاسم و مکرم خان و عبدالرحمن خان بن اندر
 محمد خان در دست چپ صف آرا گشتند مجله شهنشاه جهان
 با عساکر گیهان ستان به توزک و آئین شایسته آهسته آهسته روان
 شده چهار پنج گهزی از روز گذشته با فوج غنیمت رسیدند و نخست از
 طرفین بان اندازی و جنگ توپ و تفنگ هر شده نیران جدال
 اشتعال یافت و هنگامه برق آبروزی و عذر سوزی گرمی پذیرفت
 از نهیب مور ضرب زن و نیش زنبورک خصم افکن آثار قیامت
 آشکار و رگ جان دشمن فگار گردید توپ حیه درون آهنین دل
 باواز بلند آوازه اجل در شش جهت معرکه در داد و مهره تفنگ
 جان گسل از مهره پشت مخالفان گذر کردن آغاز نهاد و از گرمی برق
 بندوق و بان آب تیغ و سنان آتش آمیز شد و بسکه نافرمان
 هر انبروخت تو گفتنی زمین شعله خیز و آسمان شراره ریز گشت

اندیشی در خاطر بود رفتن او عین مصلحت دولت است و مقرب
 عزای کردار نگویدد خویش خواهد یافت و بجای بر هم خوردگی
 صفوف و تجدید توڑک افواج پرداخته اسلام خان را که هراول برانگار بود
 بجای آن رسیده بخت تیره روزگار سردار کردند و سیف خان و اکرام خان را
 با جمعی از دلیران پیکار جو و مبارزان بصالت خو هراول او ساختند
 و دیگر باره صفوف نصرت و نیروزی آورده لواي دولت و بهروزی
 امر کردند و چون کوکبه اقبال جهان امروز صبح ظاهر شده غبار فساد
 هندوی تیره روز شب فرو نشست و خسرو گردون سریر عالم گیر مهر
 بقصد جهان کشائی ترکش زرین از خطوط شعاعی بر میان بست
 شهناش خورشید قدر فلک اقتدار بعزم رزم و پیکار و آهنگ جنگ
 و کارزار جوشن نصرت و توفیق پوشیده و تیغ بخت و تاید حمائل
 کرده بدستور روز پیش بر فیلی کوه پیکر پیر مانند سوار شدند و
 اگرچه از لشکری که روز گذشته در ظل رایت فتح آیت مجتمع بود
 بواسطه سوج قضیه شورش انگیزی راجه جسونت سنگه تیره بخت
 درین روز خجسته قریب بنصف متفرق شده از موکب جلال
 تخلف ورزیده بودند لیکن از آنجا که این بادشاه توفیق سپاه را
 بمقتضای وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ در معارک کشور کشائی و جهان
 ستانی جز بر تاید آسمانی و نصر و اعزاز ربانی نظر نیست و از
 کمال صدق توکل و حسن اعتقاد اعتماد همت خدا دادش بر
 اعانت و امداد سپاه و لشکر نه چه بکرات در شدائد محاربات صدق
 کریمه کَمِنْ نَفْثَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ نَفْثَةَ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ را هنگام کثرت
 اعدای و قلت اعوان و انصار آزموده به نیروی ثبات و استقامت

قشآن و سه فیل سمست جنگی کوه توان که هریک آشوب کشوری
و برهم زن لشکری بود از دست راحت غنیمت بر جرانغار موکب ظفر
شعار حمله کرده بصدمه فیلان مذکور افواج دست چپ برهم خورد
و پای ثبات اکثر مردم آن سمت لغزش پذیرفته توفیق مدافعه
و محاربه نیافتند و بی کوشش و آدرشی هزیمت خورده براه بی
ناموسی شتافتند از وقوع اینحال کمال تفرقه و فتور بعساكر منصور
راه یافته تمام افواج بحرامواج بهم برآمد و مردمی که نه آبروی
غیرت و حمیت داشتند و نه بهره از گوهر بی بهای اخلاص و فدویت
بوسوسه دیو پندار و رهنمی غول ادبار از سعادت و اقبال روز گردان
شده عیان بواجبی گریز میبردند و بی ضرورت عار فرار گزیده عرض
سپاه گری و ناموس مردی خود بردند و سلک جمعیت قول همایون
فیز از هم گسسته زیاده از دوهزار سوار در رکاب فیروزی مآب نماند
یا جمله مخالفان تیره اختر از مشاهده تزلزل افواج نصرت اثر خیره
تر شده به همان هیئت اجتماعی با فیلان مذکور روی جسارت بقلب
لشکر ظفر اثر آوردند درین هنگام از بهادران جنود قاهره مرتضی
خان از میدر قول و بهادر خان از التمش و حسن علی خان از طرح
دست چپ هریک با معزودی از همراهان به نیروی همت و اخلاص
رخش شجاعت برانگیخته سر راه بر دشمنان گرفتند و در همین
وقت شهشاه توفیق سپاه نیز از مشاهده این حال روی فیل مبارک
آسمان تمثال بسمت ادای بد سگال گردانیده متوجه دنع آنها
گشتند چنانچه پشت قول همایون بجانب برانغار نصرت آثار گردید
و مبارزان فیروزمند و مجاهدان ظفر پیوند که بر اعادی حمله برده

• شعر •

شد از برق کین گرم بازار جنگ • خروشید باز از دهائی تفنگ
 دمام ز خوابیدن ماشها • همین رفت دشمن بخواب غذا
 ز بس آتش کینه‌ها در گزنت • عرق بر بدن رنگ اخگر گرفت
 درین حالت از توپخانه همایون توپی به فیل مرکوب زمین الدین
 پسرناشجاع رسیده یکپای فیلبان و یکپای شخصی که در عقب
 فیل نشسته بود بر پرانید لیکن بار و فیل آسیبی نرسید و رفته رفته
 شعله حرب انروخته تر شده میان هزارول جنود مسعود و لشکر
 مخالف کار جنگ از رعد خروشی و صاعقه ریزی توپ و تفنگ
 گذشته بآمد و شد ناوک و خدنگ رسید و مبارزان پیکار جو و نهادران
 شهاست خو از هر دو سو دست کوشش از آستین جرأت برآورده
 بمقاتله و ستیز پرداختند و با آتش غیرت هنگامه کارزار گرم ساختند
 از کثرت بارش تیر کمان نمودار ابر مطیر بود و عرصه دار و گیر از
 مبارزان دلیر نیستان پر شیر می نمود نوک پیکان جگر فرسا سوزن
 آما خار آرزوهای باطل از دل اعدا بیرون کرد و ناوک صغفر شکاف
 جان ربا بمشیک سازی و رخنه پردازی هوای پندار و غرور از سر
 پر شور مخالفان بر آورد

• شعر •

ز برج کمان طائران خدنگ • پریدند بر روی مردان جنگ
 نهان گشت از تیر فرق عدو • بدان سان که در زیر فرگس کدو
 گذشتی خدنگ از تن زخم‌دار • به بیرحمی باد از لاله زار
 درین اثنا سید عالم بارهه که از سرداران عمده آن لشکر و رکن اعظم
 آن جیش نکبت اثر بود با فوجی عظیم از دلیران کار طلب جلالت

جنگ جو و باشاره کجک محرک صولت و تقدیمی آن بد مست
دیوانه خوب بود به تغلگ بزند و او بیچالاکمی و تیز دستی بندوقی
انداخته بمساعدت اقبال خصم افکن شهشاه جهان تیرش بر نشان آمد
و آن مقهور لئیم مانند دیو رجیم که بشهاب ثاقب از آسمان فرو افتد
و بهان پلنگ خشمگین که از قلعه کوه نگونسار گردد از بالای فیل
فرو افتاد و فیلان بادشاهی رسیده فیلبانان دلیرو چالاک خود را
به پشتنه پشت او رسانیدند و آن ده صفت گسسته عزان در
قید اطاعت و فرمان خویش آوردند و آن دو فیل دیگر از قول
همایون گذاره شده بجانب سمت راست جنود مسعود حمله بردند
و درین اثنا بلند اختر پسر ناشجاع و چندی دیگر از سرداران او مثل
شیخ ولی فرملی و شیخ ظریف داؤد زنی و حسن خربشگی و خواجه
خسرو هریک با فوجی روی جصارت بصمت برانغار موکب فیروزی
آوردند و هم از رفتن فیلان مذکور و هم از حرکت این فریق بآن
طرف درین وقت که خدیو کامکار مخالفان تیره روزگار را از جرانغار
دفع کرده بودند از عقب قول منصور که بجانب برانغار گشته بود
آثار برهم خوردگی و انقلاب ظاهر گشت و معلوم شد که غنیم بآن
طرف حمله کرده شهشاه مالک رقاب خواستند که با ملازمان و کاب
نصرت مآب عزان توجه و الا بآن سو تانته بدفع اعادی پردازند از انجا
که یکی از کرائم فضائل و جلائل خصائل آنحضرت این است که در
عین شدت هنگامه حرب و پیکار که کم کسی از شجاعان و پهلوانان
روزگار را در آن حالت مرد آشوب متانت رای بر جای ماند و اجرای
آثار شهامت و دلیری بر نهج اقتضای عقل اتفاق افتد آن خدیو

بودند به نیروی جرأت و استقلال خدیو کشور اقبال و پشت گرمی
امداد و اعانت سایه ذوالجلال بجهد و کوشش تمام بآن گروه بد فرجام
در آویخته چون باد مرصر که برخاک و خاشاک سبک هر روز آن
جوار کیدشان محال اندیش را از پیش برداشتند و به تیغ تیز و سنان
خون ریز بسیاری ازان برگشته بختان باطل ستیز را برخاک هلاک
انگنده لوای غلبه و امتیلا برافراشتند مید عالم را بمشاهده جوهر
شهامت و دلوری بهادران نیروزی لوا باد نخوت از مر رفته و بازوی
همت صحت گشته بگام فرار و ادبار براهی که آمده بود باز گشت
لیکن آن سه فیل مست عریده جو که پیشاپیش فوج او بودند از
دفع و منع مبارزان دلیر و ضرب تغنگ و تیر رخ از عرصه کارزار
نقاذه بر همان وتیره خیره و تیره پیش می آمدند بلکه از بارش
تیر و پیکان و صدمه بندوق و بان بسان سیل از ریزش ابر تند تر شده
روی قهر و صولت بجانب قول ظفر قرین آوردند و ازان سه فیل کوه
پیکر عفریت مظفر یکی پیشتر آمده بغیل مرکوب مبارک قریب شد
و چون ابر تیره بخورشید تابان نزدیک رسید شهنشاه گران قدر کوه
وقار بحمله آن حیه صحت بان کین از جا نرفته سر رشته ثبات
و قرار که مهین شیمه آن خاقان مؤید کامگار است از کف نگذاشتند

• شعر •

بمردی ز جا یک سرمونشد • ز راه چنان سیل يك سو نشد
به تمکین مرشته ز بس جوهرش • نجیبید جز نبض از پیکرش
و بقدرایی که در حوضه یکی از فیلان همراه نشسته بود اشاره والا
بصدور پیروحت که فیلیان بد گهر خیره رد را که سوار آن فیل دلیر

و بدش روی سیفخان و اکرامخان بود دران آویزش و پیکار جان نثار
گشته بمرتبه والای شهادت و نیکنامی رسید و در اثنای این اختلال
شهشاه نیروزی سپاه با جنود نصر و تایید آلهی و صلابت و شکوه
شهشاهی بکومک رسیده بقیه عساکر ظفر مآل را که قدم استقلال
نشرده روی همت از عرصه کارزار نتافته بودند قوی دل ساختند
و به یمن دلیری و دلاوری آن حضرت مجاهدان بهرام صولت و ملازمان
رکاب دولت دست جلالت از آستین سعی بر آورده باعدای تیره
بخت در آریختند و بکوششهایی دلیرانه و نبردهایی مردانه سلک
جرات و جمعیت آنها از هم گسیختند و درین گیرودار شیخ ولی
فرملی که هراول بلند اختر بود از دم تیغ مبارزان شهاست پرور زهر
هلاک چشید و حسن خوبشکی زخمی شده در عرصه رزمگاه افتاد
و بسیاری ازان مخدولان بد نهاد را شعله سنان آتش بار و برق
شمسیر صاعقه کردار مجاهدان بسالت شعار خرمن حیات بباد فنا
برداد و بلند اختر چون اختر راجع برگشته با معدودی خون را بناشجاع
برگشته طالع رسانید القصه خدیو فیروز بخت کامیاب چون خورشید
جهانتاب که بیک تیغ کشیدن ساحت میدان سپهر از هجوم نجوم
بپردازد و مانند باد صبا که بیک وزیدن صحن چمن از خس
و خاشاک پاک سازد بیک توجه بادشاهانه عرصه برانغار را نیز از
غبار تسلط و استیلای مخالفان جسارت منش پرداختند و بعد از
دفع آن مقهوران بدسگال قرین عظمت و جلال متوجه پیش شده
لوائی همت بدفع ناشجاع افراختند و قدمی چند رفته بودند که
مکر مخان صفوی موجودار جونپور که چنانچه قبل ازین گزارش یافته

مؤید عالم گیر را با کمال جوش نشسته باد؛ شجاعت و پهلوی هر رشته
 دانی از کف نمیرود و همواره جوهر شمشیر با گوهر تدبیر بکار
 میبرند در انضام این اراده بخاطر دانشور رسید که چون روی جنگ
 و کارزار بسمت چرانغار گشته هجوم انواع مخالف در آن طرف است
 و ازین جهت هراول منصور نیز بآن جانب میل کرده مبادا از انحراف
 قول بسمت برانغار بادشاهزاده عالیقدر والا تبار محمد سلطان
 و ذوالفقار خان را که مقدمه الجیش ظفر اند تذبذبی بخاطر راه
 یافته این حرکت را بر چیز بی دیگری حمل کنند و خدا نخواسته
 فتور و تنزلی بفوج هراول رم و باعث مزید خیرگی و چیره دستی
 اعدا گردد لهذا بحکم در اندیشی و پیش بینی کس نزد بادشاه
 زاده والا تبار و خان شهابت شعار فرستاده حقیقت حال باز نمودند
 و پیغام فرمودند که شما بخاطر جمع و دل قوی در برابر غنیم بوده
 هر رشته کوشش و پایداری از کف ندهید که ما بسطوت و اقبال
 دشمن مآل این جسارت کیشان محال اندیش را از برانغار دفع کرده
 بکومک خواهیم رسید و بعد از رعایت این دقیقه حزم به نیروی
 همت خسروی و معاضدت تایید سماوی روی فیل مبارک بجانب
 دمت راحت گردانیده بمداغه مخالفان توجه نمودند و در خلال
 اینحال فیلی که اسلام خان سردار برانغار بران سوار بود بصدمه
 بان رم کرده انواع آن طرف برهم خورد و اکثر مردم آن سمت از جای
 رفته توفیق ثبات و قرار نیافتند اما سیفخان و اکرامخان که هاول
 اسلام خان بودند با معدودی قدم همت فشرده کوششهای مردانه
 نمودند و بختان بیگ روز بهانی که کار فرمای توپخانه برانغار

مستانی با وجود تفرق و انتشار لشکرو برهم خوردن انواع ظفر اثر
و ظهور انواع نفاق پیشگی و عذر سکالی صفاقان کید اندیش واقع
طلب و چندین فتور و چشم زخم عظیم که عساکر جاه و جلال را
درین مصائب اقبال روی داده اینچنین فتح نمایانی که طراز فتوحات
آسمانی و عنوان مآثر گامگاری و کاسرانی تواند بود نصیب احبای
سلطنت روز افزون گردید و ناشیام رمیده بخت برگشته ایام بهزاران
خسران و ناکسی و خذلان و بد سرانجامی با پسران الله در دستان
و سائر جزید نکبت نشان عیان یوادی ابدار تافته راه مرار پیش گرفت
و اردو و بنگاه و اکثر اسباب تجمل و جاهش دست خوش تاراج
انواع ظفر پناه گشته بیداد نهیب و غارت رفت و تمام توپخانه و بیشتر
فیلان بزرگ نامی او غنیمت اولیای دولت گردید چنانچه یکصد
و چهارده توپ از خرد و کلان و یازده زنجیر میل کوه توان بقید ضبط
و تصرف آمد القصه خدیو جهان بعد از حصول این فتح شگرف
که فی الحقیقت بی مذت سپاه و لشکرو مشارکت کوشش
خدمت فروشان کوتاه نظر دست داد بلکه بمحض تزیید ازلی و امداد
جیوش همای اتقاق افتاد دست نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش
کار ساز برآورده سپاس مواهب نامتناهی الهی بجای آوردند و با
جنود مسعود از لشکرگاه غنیم که نزدیک بنالاب موضع کچهوه بود
گذشته منزل آرامی اقبال گردیدند و از آنجا که بمقتضای دور بینی
و مصلحت گزینی قلع مانده افساد و شورش انگیزی ناشیام
بلخرد باطل ستیز بر ذمت همت بادشاهانه از لوازم خیراندیشی
و شرف ذاتی و واجبات امور سلطنت و جهان پیرانی بود و تاخیر

بغابر اضطراب بفاشجاع پیوسته ضمیمه لشکر او شده بود و درینوقت
 بدلالیت بخت و رهبری سعادت از جنود ادبار روگردان گشته بجانب
 موکب ظفر قرین می آمد از دور برسم زنهاریان نمایان شد و از میامین
 مراحم بادشاهانه امان یافته شرف زمین بوس دریانت خاقان
 جهان او را بر حوضه قبلی جای داده همراه گرفتند و بعد از
 عبد الرحمن بن نذر محمد خان که در زمان اعلی حضرت در
 سلک کومکیان بنگاه انتظام یافته یا فاشجاع می بود رسیده جبّه
 نیاز بر خاک عبودیت خود و سنجبر پسر الله وردیخان که جدائی
 پدر اختیار کرده روی ارادت بلشکر ظفر اثر آورده بود با حراز ملازمت
 اشرف چهره مباهات بر افروخت و درین اثنا پیک اقبال مرده
 نصرت رسانیده خبر فرار ناشجاع سامعه پیرای اولیای سلطنت
 گشت و از گلشن عنایت ازلی باد بهار مسرت و خوشدلی بر غنچه
 خاطر بندهای عقیدت مند و فدویان اخلاص پیوند وزیده گل فتح
 و فیروزی از گلبن امید شکفت همای دولت بال سعادت کشود
 و شهباز حشمت اوج عزت گرفت زمانه تهنیت دوستکامی داد
 میهر بشارت کمرانی نرسدک دهان تیر از خنده نشاط لبریز گشت
 تیغ رازنگ غم از دل زدوده شد کمان آبروی نیاز بالا کشید سنان
 قد بر عنائی افراخت نقاره های شادیانه و نشاط بر پشت فیلان و اسپان
 بنوازش در آمده نوای دلکشای بهجت و کمبایی بلند گردید و از
 صدای کرنا و خروش نفیر طنطنه عظمت و جلالت بگوش گردون
 رسید و بالجمله بمیامین تاییدات ربانی و امداد جنود آسمانی و حسن
 نبات قدم و نیروی بازوی همت و جرأت این فرازنده نوای کشور

نگشته بود بمنصب والای هفت هزاری هفت هزار سوار و انعام ده لک روپیه و عطای خلعت خاص با پوستین سمور و نیل خاصه با ساز نقره و جل زر بفت و شمشیر و سپر با ساز مرصع مشمول مراحم گوناگون گردیدند و محمد امین خان خلف خان مذکور بمرحمت یک زنجیر نیل و بهادر خان بمرحمت خلعت خاصه با نادری و عبد الرحمن بن نذر محمد خان که چنانچه سابق ذکر یافت در روز جنگ از خیل مخالف جدا شده به تقبیل ركب اقبال ظلمت زدای چهره بخت گشته بود بمنصب پنج هزاری دو هزار و پانصد سوار و عطای خلعت خاص و پنج سر اسب یکی عراقی با ساز طلا و مکر مخان که کیفیت حال او نیز سمت گزارش یافته بعنایت خلعت خاصه با نادری و پنج سر اسب یکی عربی و دیگری عراقی و یک زنجیر نیل و باضافه هزاری بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و ذوالفقار خان و اسلام خان هر یک بعنایت خلعت خاصه و کنور لعل سنگه ولد راناراج سنگه يعطای یک عمده مروارید و سر پیچ و جیغه مرصع و راو بهاو سنگه هاده بمرحمت خلعت و اسب و شمشیر با ساز مرصع و باضافه هزاری پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار و راجه سجان سنگه بدیلده باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و رایسنگه راتهور بمرحمت اسب با ساز طلا و سر پیچ مرصع و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و باضافه هزاری پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و هوشدار خان

دران منافع قانون تدبیر می نمود چه متصور بود که آن نخل فتنه
 نمر بوستان ملک در حدود بنگاله قوت گرفته دیگر باره شاخ و برگ
 فساد جهان و ریشه غرور و استبداد در زمین خصوصیت و غذاد دوافد
 لا جرم بعد از نزول بمنزل گاه عز و جلال جمعی از عساکر نصرت مآل
 پیداشلیقی جوهر تیغ عظمت و کمال فروغ کوکب ابهت و اقبال
 بادشاهزاده والا قدر محمد سلطان بتعاقب آن مرحله پیمای وادی
 ادبار و خذلان تعیین نموده حکم فرمودند که بمراسم تگامشی پرداخته
 هیچ جا اودرا مجال اقامت و درنگ ندهند و تا اقصی ممالک
 بنگاله رفته ساحات ولایات شرق رویه را از خار وجود شر آموذش
 بپیرایند و فرمان شد که بادشاهزاده والا تبار در منزل مذکور توقف
 نکرده همدرین روز فیروز با جمعی که در رکب ایشان حاضر بودند
 بزودی متوجه آن مهم گردند و پیشتر منزل گزیده آنجا انتظار رسیدن
 امرای کومکی و جمعیت انواع برزند و آن مهین شعبه درجه سلطنت
 را عیال بعطای یک عقد مرزاید گران بها که پیدوشش اندس اشرف
 پذیرای سعادت و شرف بود با دو پتّه که بر کتف همایون داشتند
 نوازش نموده مرخص فرمودند و بعد از رسیدن اردو و کارخانجات سه
 تفوز خلعت خاص با شمشیر خاصه برای ایشان فرستادند و تا بیست
 و ششم این ماه شهشاه با حشمت و سعادت و اقبال و عز و جاه
 دران منزل فیروزی اثر اقامت گزیده سریر آزادی دولت و کمرانی
 بودند و هر روز جمعی از بندگان عقبه خلافت و مجاهدان جنود
 نصرت کامیاب عواطف بادشاهانه می گشتند از انجمله زبده امرای
 عظام معظم خان که بعد از رهائی از قید تا اکنون بمنصب سر بلند

در بابت به منصب دو هزارى پانصد سوار تارك افتخار برافراخت
و بسيارى از بندهاى ارادت پيوند و مبارزان نصرت مند باضافه
مناصب و ديگر عطايا و مواهب از خلعت واسپ و فيل و خنجر
و شمشير مورد انظار عاطفت خسروانه گرديدند و سى هزار روبه
پيچندى از خدمت گذاران آستان سلطنت انعام شد و بيست ششم ماه
مذكور راجه جيسنگه از وطن رسیده غبار آستان سلطنت را صندل ناصيه
دولت ساخت و پانصد مهر و يك هزار روبه بطريق نذر گذرانیده بعهدي
خلعت خاص با نادري و طرף مرصع و جمدهر مرصع با علاقه سروازيد
عز امتياز يافت و گردن هرداس کور بموکب معلی پیوسته دولت زمین
بوس اندوخت بيست و هفتم از نواحی کچهوه کوچ شده بساحل رود
گنگ از سايه سنجق جهانکشا کسب انوار ميمنت نمود و تا سلج
اين ماه کنار آن رود داپندير شرف اندوز اقامت موکب عالم گير بود
و پس از نزول باین منزل عمدۀ نوئينان معظم خان با ذوالفقار خان
و اسلامخان و گنور راسنگه و داؤد خان و فدائی خان و راجه اندرمن
دهنديره و راو بهاو سنگه هاده و احتشام خان و فتح جنگ خان و
راو امر سنگه چند روزت و اخلاص خان خوشکمي و خواصخان و يکه تاز
خان و رشيد خان و لودخان و سيد فيروز خان باره و سيد شيرخان
باره و سيد مظفر خان باره و زبور ستخان و علميقلخان و قزلباش
خان و اسکندر روهيله و کاکر خان و دلاور خان و نيکنامخان و نيازي
خان و قادر داد انصاری و گروهی ديگر از مردم کاری و دليران
مرصه جانشداری تعيين يافت که به باد شاهزاده محمد سلطان ملحق
گشته بتعاقب ناشجاع پردازد و هريک ازین فريق بمرحمتی مورد

باضافه پانصدی بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و رار امر هنگه
 چندروات و يکه تاز خان و خواصخان و راجه اندرمن و على قليخان
 هربگ بمكرمت خلعت و اكرام خان باضافه پانصدى پانصد سوار
 بمنصب دو هزارى هزار سوار و سيد مسعود بارهه باضافه پانصدى
 بمنصب دو هزارى سيصد سوار و نصرت خان از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و پانصدى بمنصب هفتصد سوار و فرهاد بيگ على
 مردان خانى باضافه پانصدى صد سوار بمنصب هزار و پانصدى
 سيصد و پنجاه سوار و از اصل و اضافه عنایت افغان بمنصب هزارى
 پانصد سوار و شجاع خان بمنصب هزارى سيصد سوار و محمد قاسم
 على مردان خانى بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار و قطب كاسى
 بمنصب هزارى دو صد سوار و قابل خان و سوبهگون بنديله كه
 برادرش جان نثار گشته بود و جمعى ديگر از بندهاى سده اقبال و
 مبارزان فيروزي مآل بعنايت خلعت و ديگر مراحم جليله مستمال
 گرديدند و راي مكرم فوجدار بريلي بعنايت خلعت و اسب
 كامياب نوازش گشته بمحال فوجدارى خود مرخص شد و مرتضى
 خان بعطاي علم و نقاره نوازش يافت و نرسنگه ولد راجه انروده كور
 كه پدرش چنانچه مذکور شد درين تازگى وديعت حيات سپرده
 بود بمنصب دو هزارى دو هزار سوار و برادرانش هر کدام بمنصبى
 در خور حال منظور انظار عنایت گشته يعطاي جاگير در وطن
 بدستور يکه راجه انروده داشت كامياب گرديدند و مير محمد هادى
 ولد مير رفيع الدين صدر ايران كه در سلك كومكيان صوبه بنگاله انتظام
 داشت و بغير اضطراب همراهى ناشجاع گزوده بود دولت زمين بوس

راجگی و گجسنگه و انوب سزگه برادران خردش هر کدام بمنصبی در
 خور حال سرنرازی یافته بمرحمت جایگزین در وطن بدستوری که
 راجه انزوده داشت کامیاب عاطفت گردیدند و سادات خان بمنابت
 نقاره نوازش یافت و میر محمد هادی ولد میر رفیع الدین صدر
 ایران که در سلک کومکین صوبه بنگاله انتظام داشت و بذابر اضطرار
 رفاقت ناشیاج اختیار کرده همراه او آمده بود باحراز دولت ملازمت
 اشرف چهره افروز طالع گشته بمنابت خلعت و منصب دوهزاری
 پانصد سوار مهابهی گردید و میر رحمت الله متولیع مناز فائض الانوار
 امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین عالم حضرت صاحب قرانی
 طاب مثواه که از خطه همرفند آمده درین ایام سعادت آستاده
 بوس درگاه معلی یافته بود بانعام چهار هزار روپیه بهره اندوز
 مرحمت شد و میر عرب باخزری بفوجداری مرکز کوره و کهاتم
 پور و از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار نامیده اعتبار
 بر افروخت •

اکنون کلک سوانح طراز که نخل پیرای این گلشن متأثر
 دولت و کامکاری است سر رشته نگارش وقائع حضور پر نور اینجا
 گذاشته بگزارش حقائق لشکری که بسرگردگی شیخ میر و صف
 شکنخان بتعاقب دارابی شکوه معین شده بود از ابتدای آن مهم
 نصرت فرجام تا اختتام با برخی از کیفیت سرگشتگی های
 دارابی شکوه تیره ایام نهال شاداب سخن را شاخ و برگ تفصیل
 میدهد تا نظارگیان این بهارستان اقبال بر حقائق احوال کماهی
 آگاهی یابند پوشیده نماند که صف شکنخان بموجب یرلیغ گبنی

نوازش گردید و رای سنگه را تهور که برادر خردش را شخصی از روی نادانستگی بضرب بندوق از پای آورده بود عاطفت بادشاهانه بعزایت خلعت و سرپیچ مرصع دل جوئی نموده از لباس کدورت برآورد و درین ایام مرتضی خان بعطای نقاره بلند آواز یافت و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بانعام ده هزار روپیه و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار پیانصد سوار و سید عزت خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار پیانصد سوار و سیف خان باضافه پانصد پیانصد سوار و پیانصد دو هزار و پانصدی هزار پانصد سوار و حسنعلی خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و هرچس کور باضافه هشتصدی ششصد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و چتر بهوج چوهان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار و آقا یوسف باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی و پانصد سوار و الله یار خان و میر نعمت الله و خانه زاد خان هر کدام از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و میر رستم باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و عمر ترین باضافه پانصدی هفتصد سوار بمنصب هزار پیانصد سوار و از اصل و اضافه سیف الدین صفوی و ملتفت خان و عباس افغان هر کدام بمنصب هزار پیانصد سوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بمنصب هزار پیانصد سوار و مفتخر و مباحی گردیدند و نرسنگه داس ولد راجه انورده کور که چنانچه گزارش یافته پدرش درین تازگی و دیهنت حیات - پورده بود بمنصب دو هزار پیانصد سوار و خطاب

گشته از تقریر سکنه آن معلوم گردید که دارا بی شکوه ده ازدهم از انجا کوچ کرده تقریباً هشتاد گروه پیش افتاده خواهد بود و چون صف شکنان را بانتظار رسیدن شیخ میرچند مقام بایست کرد در قصبه مذکور دو مقام نمود و بعد از طبع شش مرحله دیگر که بانتظار وصول آن جیوش قاهره دیگر باره مقام داشت شیخ میر و دلیر خان و قباد خان با سائر عساکر منصوبه از عقب رسیده بازوی جرأت مبارزان جلالت اثر و سجاهدان شهاست پرور با اعتضاد و استظهار یکدیگر قوی شد و درین منزل از لشکر قرارل خبر رسید که دارا بیشکوه بیست و پنجم همین ماه در بهکر از دریا عبور کرده بسکهر نزول نمود و از منزل مذکور تا بهکر که این روی آب است شصت و سه گروه و از آنطرف تا سکر قریب صد گروه بودند شیخ میر با صف شکنان و دیگر در انخواهان گذکش کرده مصلحت در آن دید که خود با دلیر خان و قباد خان و لشکری که همراه اوست از آب گذشته از آنطرف بجانب سکر روان گردند و صف شکنان با کومکین خویش ازین روی آب بسمت بهکر شتابند تا از هر دو سو بدعاقب پرداخته کار بر دارا بیشکوه بد عاقبت تنگ سازند و اواسط همان روز هر دو لشکر کوچ کرده در نواحی قصبه کن نزول کردند و روز دیگر بنا برین صوابدید صف شکنان از شیخ میر جدا شده بسمت بهکر روانه شد و شیخ میر آنروز بجهت سرانجام کشتی و تمهید اصحاب عبور مقام کرد و فردای آن چون یکصد کشتی فراهم آمده بود اردو را کوچانیده بر ساحل دریای سند در گذر قصبه کن فرود آورد و آن روز قباد خان با سپاه خود و سائر اوزدیکه از آب گذشت و تا دو روز دیگر اردو و

مطاع چهارم محرم که ده روز قبل ازان دارا بی شکوه از ملتان رهگرای
 فرار گشته بود از بلده مذکوره بتعاقب آن باطل پیروزه شتافته در
 پنج گروهی شهر منزل گزید و روز دیگر بانتظار رسیدن کومکیان
 و درست شدن سلک جمعیت مقام کرده از آنجا بدو منزل مسافتی
 بعید پیغموده بگذار آب بیاہ رسید و چون پیشتر جسر بر آن بسته بودند
 هشتم از آب عبور کرده بطبی دو مرحله دیگر در کنار آب سنج که
 از آنجا تا قصبه اوجه دوازده کروز است نزول کرد و باهتمام بستن پل
 پرداخت و ظاهر شد که دارا بی شکوه در سه روز در اوجه مقام داشته
 باستماع خبر وصول جنود ظفر پناه بکنار آب بیاہ هشتم اینما در
 کمال خوف و سراسیمگی روانه بیش شده و روز دیگر که جسر بسته
 شده بود صف شکفتن با جنود منصور از آب مذکور عبور کرد
 و دوازدهم قصبه اوجه مورد نزول انواع قاهره گشته دو روز آنجا
 بانتظار وصول خزانه و بعض کومکیان که هنوز نرسیده بودند مقام شد
 و صالح بهادر گرز بردار از جداب سلطنت رسیده هشتاد هزار اشرفی
 و دیگر ضروریات باجمعی از بندوچیان و پیداده و بیدار و سقا
 که از درگاه والا فرستاده شده بود رسانید و کومکیان و مردسی که
 عقب مانده بودند بآن جیش فیروزی ملحق شدند و چون از
 اوجه کوچ شده دو مرحله طی گشت از نوشتن شیخ میر که با دلیر
 خان و قباد خان و دیگر عساکر نصرت نشان چنانچه گزارش یافته
 هشتم محرم از پیشگاه خلافت مرخص شده بود بوضوح پیوست که
 درین تاریخ با همراهان بگذر بیاہ رسیده و سی کروزه بین العسکرین
 فاصله است بیستم قصبه جیجی و آهن محل ورود جنود مسعود

پیموده اند چنانچه دژ خان با جمعی براه جیسل میر بسمت حصار
فیروزه که وطن او بود رفت و میر رستم با گروهی متوجه اسلام
سده خلافت شد و میر عزیز و شیخ نظام و سید تاتار و سید جواد
چنانچه گزارش خواهد یافت بصف شکنخان ملحق شده خان مذکور
آنها را روانه درگاه سلاطین پناه نمود و جمعی دیگر نیز در بهکر از
جدا شده آنجا مانده بودند چنانچه از آن نریق شیخ عبد الرحیم
خیر آبادی که در سلک مقربان و صاحبانش انتظام داشت
در یقوت آمده بشیخ میر ملاقی شده اظهار نمود که قریب سه هزار
سوار با او همراه مانده اند بالجمله شیخ میر پس از یکروز اقامت
در مکر نجبت رسیدن بقیه اردو و لشکر که بسبب ایلغار عقب مانده
بود دیگر باره راه تعاقب سپرد و از تقریر زمینداران بوضوح پیوست
که چون از مکر بیعت و پنج کرده پیشتر راهی بجانب قندهار
جدا میشود دارای شکوه بعد از ورود آنجا میخواست که بقندهار رود
چون دریافت که نوکرانش همراهی نخواهند کرد و اهل حرمش
غیر راضی بآن عزیمت نبودند ناچار عذر ادبار بسمت تهیه
منعطف ساخت و صف شکنخان که بیست و نهم محرم در نواحی
قصبه کن از شیخ میر جدا شده پیشتر بسمت بهکر شتافته بود
از آنجا بدو منزل سی و سه کرده پیمود و در منزل دهم از نوکران
دارایی شکوه نریقی که مذکور شدند بار ملاقی گشتند و خان مذکور آن
گروه را بمعنایت پادشاهانه مستمال ساخته روانه سده والای خلافت
و جهانپاسی نمود و قراولان لشکر او و کوتوال دارا بیشکوه و چندی دیگر
از نوکران او را با علمهای اردو بازاریش که هنگام عبور او در بهکر

لشکر بنویست از آب عبور میکرد و اواخر روز دوم شیخ میر خود نیز از آب گذشته مقرر نمود که بقیه مردم شبشب از آب بگذرند و دلیر خان و قباد خان و لشکریرا که پیشتر عبور کرده بودند برسم منقلای روانه پیش ساخت و از کنار آب بسه منزل قریب هشتاد کوهه پیموده پنجم صفر بدوازه گروهی سحر رسید و چون درین سه منزل راه از کثرت بیشه و تراکم اشجار خار دار بغایت صعب و تنگ و دشوار گذار بود و طول مسافت و سرعت سیر نیز علاوه آن گردید دواب بسیار تلف شد و لشکریان تعب و آزار کشیدند و در منزل سوم از خیمه و بار جدا مانده آذوقه کمتر یافتند و ششم ماه مذکور قصبه سحر محل ورود جیش منصور گردید و صف شکنخان سه روز پیشتر به بهکر رهیده روز پیش از اینجا کوچ کرده بود و ظاهر شد که دارا بی شکوه احمال و اثقال و بعض پرندگان با برخی از خزانه و طلا آلات و نقره آلات سنگین بقلعه سحر درآورده بسنت نام خواجه سرا را که مورد اعتمادش بود با سید عبد الرزاق یکی از نوکران خویش بحراست قلعه برگماشته و چند توپ بزرگ که با خود داشته با دیگر لوازم توپخانه و گروهی از برق اندازان و تیر اندازان و پیداهای بندوقچی دران حصار استوار گذاشته سلخ محرم از سحر تلخ کام یاس و حرمان روانه پیش گشته است و بقیه خزانه و احمالش در کشتیها است و خود براه بیشه و جنگل درخت بریده و راه ساخته می رود و از نوکران عمده اش داود خان و شیخ نظام و میر عزیز و میر رستم و سید تاتار باره و سید جواد بخاری و دیگر سرداران با قریب چهار هزار سوار در نواحی بهکر از جدا شده راه مفارقت

گروه از محاذی لشکرگاه دارا بی شکوه گذشته اوائل روز بر کنار دریا
 بفاصله یک گروه از سرزمینی که محاذی قلعه سیوستان بود نزول
 نمود و محمد معصوم پیشتر رسیده تا نیم گروه راه بر کنار دریا مورچالها
 بسته بود و خان مذکور خود نیز بعد از درود بانجا تا نیم گروه
 دیگر مورچال بسته مترصد کشتیهایی غنیمت نشست مخالفان کشتیها
 را از جایی که بود آورده بمسافت یک و نیم گروه از معسکر ظفر
 اثر در آن کنار دریا باز داشته بودند و قریب یک هزار موار ازان خیل
 ادبار نیز با ده غیل و علمي چند در آنطرف نزدیک بکشتیها نمایان
 بودند صف شکنخان خواست که با جنود ظفر مآب از آب گذشته
 بدفع و منع اعادی پردازد و چون کشتیهایی آنها پیش آمده مانع
 رسیدن کشتیهایی همراه از بود بمحمد صالح پیغام نمود که ازان
 طرف کشتی بفرستد و خود نیز با سپاه و تاباندان خویش از قلعه
 برآید و عقبه صعب دشوار گذاری که نزدیک بسیوستان واقع
 شده و عبور دارا بی شکوه ازان میشد گرفته تا رسیدن جیش منصور
 حتی المقدور در مراتب ممانعت کوشش بکار برد و باهل قلعه
 تاکید نماید که هرگاه مخالفان کشتی هارا از جای خود حرکت
 داده خواهند که از پای قلعه بگذرانند از قلعه ابواب انداختن
 توپ و تغذ مفتوح داشته شرائط ممانعت بتقدیم رسانند محمد
 صالح از بی جوهری و فرومایه همتی توفیق خدمتی بسزا نیافته
 پیغام داد که اگر کشتی فرستاده شود مردم دارا بی شکوه که بر روی
 آب اند از راه خواهند گریخت و مرا بی امداد عساکر بادشاهی قدرت
 گرفتن مرکز و تاب مقاومت و مصادمت جنود مخالف نیست

از دریا اینطرف مالمده فرصت گذشتن نیافته بودند بلشکر ظفر اثر رسانیدند و ظاهر شد که پنجاه تن از سپاه مخالف در کنار دریا بآب تبخ میاهدان نهنگ صولت غریق بحر هلاکت گشته اند بالجمله سیوم صفر صف شکنخان به بهکر رسیده نزدیک بقصبة لوهري نزول نمود و روز دیگر بنظم و فسق بهکر پرداخته آغرخان را با سه صد و پنجاه سوار بفوجداری آنجا و محمد علی بیگ جماعه دار توپخانه را با دو صد سوار برق انداز و سه صد پیاده بندوقچی بگوتوالی تصبة لوهري گماشت و قوجعلی بیگ را با پانصد سوار برق انداز و سه صد پیاده بندوقچی و پنج توپ از توپخانه همراه در سکر تعیین نمود که از مداخل و مخارج قلعه با خبر باشد و حتی المقدور تا معاونت لشکر منصور به توپ و تفنگ شعله افروز نیران جنگ بوده کار بر متحصنان تنگ نماید و بنجم از آنجا کوچ کرده بعد از طی هشت مرحله دوازدهم ماه مذکور در سیزده گروهی سیوستان نزول گزید و نوشته محمد صالح ترخان فوجدار و قلعه دار آنجا رسید که دارا بی شکوه به پنج گروهی قلعه رسیده باید که شما خود را زود رسانیده کشتیهای خزانه و اموال و اشیای او را که از عقب می آید در کنار دریا سد راه شوید لهذا خان مذکور محمد معصوم خویش خود را با هزار سوار برق انداز و چهارده شتر فال و پاره بان و جمعی بیلدار و سقا پیشتر فرستاد که از کشتیهای دارا بی شکوه گذشته نزدیک بقلعه سیوستان جائیکه عرض دریا کمتر باشد بر کنار دریا مورچالها بسازد و توپها نصب کرده برق اندازان و بان داران را جایجا بنشانند و خود شبشب کوچ کرده دوازده گروهی طی نموده سه

و خیالات باطل مردم غریب پرد؛ بینش گشته دیده؛ ناعاقبت بین
از شرائط دولخواهی و خدمت گذاری پوشید و مدار کار برمسامحه
و تساهل نهاده از سطوت قهرمان عتاب نیندیشید و درینوقت که
باندک حسن سعی و جوهره متنی مصدر خدمتی نمایان میتوانست
شد سر رشته صلاح اندیشی و خیر سگالی از کف داده بادای حقوق
عبودیت و نیکو خدمتی واحراز تصب السبق ارادت و هوا خواهی
که در گرو اتفاق این قسم اوقات درهن انتهاز اینچنین فرصتها
میباشد موافق نگشت و الا اگر بدالت بخت و یاروی سعادت
کمر همت بر میان دولت خواهی بسته سرکشل را میگرفت چنانچه
صف شکستخان ازین طرف تهیه اسباب ممانعت نموده بود او نیز
از آنطرف ابواب مدافعت بر روی مخالفان میکشود نه دارایی شکوه باطل
پژوه با لشکر ازان عقبه صعب میتوانست گذشت و نه کشتیهای آن
غریق بحر ادبار را عبور از پای قلعه بآمانی میسر میگشت
و عنقریب زبده نوئینان اخلاص کیش شیخ میر با جنود اقبال
و عساکر دشمن سأل از پی رسیده آن سرگشته تیه نکل را با تمام
اشیا و اموال بدست می آورد و همدران زردی ساحت ملک و
دولت از غبار فساد او پیرایش می یافت لیکن از آنجا که برآمد
هر کار در گرو وقتی معین و حصول هر مطلب باز بسته بزمانی
مقدر است و مصلحت سنجان قضا و قدر چندی دیگر آن رسید
کشور عافیت و رانده اقلیم دولت را در بوادی حیرت و سرگردانی
و نیافی وحشت و پریشانی سرگشته می خواستند تا با اقدام رنج
و تعب نشیب و فراز دشت ناکامی و همت و بلند بیدلی آزارگی

و چون ازین گذار عمق آب به مرتبه کم است که عبور کشتی امکان ندارد و بالضرورت عبور کشتیها ازان کنار خواهد شد ازان طرف در مراتب ممانعت باید کوشید بنا برین صف شکنخان از آب عبور نکرد و باجیوش قاهره تمام شب بانتظار کشتیهایی دارا بیشکوه برکنار دریا مستعد ممانعت و مهیایی ممانعت بسر برد و نوشته شیخ میر که چنانچه گزارش یافت از جانب سکر بتعاقب شتافته بود رسید مشعر بآنکه ما نیز درین دوسه روز میرحیم و روز دیگر منهدان خبر رسانیدند که دارا بیشکوه مقام کرده لهذا مجاهدان لشکر فیروزی تمام آن روز در مورچالها خبر دار و مستعد کار بودند و فردای آن یکپاس از روز گذشته از اثر گرد و غبار آن روی آب ظاهر شد که دارا بی شکوه کوچ کرده و دران اثنا کشتیهایی او نمودار گردید و صف شکنخان بگمان آنکه گنبدار محمد صالح فروغ صدق دارد و کشتیهایی غنیم را ناگزیر عبور ازین طرف خواهد شد با تمام لشکر آماده و مترصد بر گذار دریا نشسته بود و بعد از ساعتی معلوم شد که مخالفان کشتیها را ازان طرف روانه ساخته بسمت مورچالها نمی آیند بمقارن اینحال توپخانه بادشاهی را که بر گذار دریا نصب شده بود کشودند لیکن از جهت بعد مسافت چندان نفعی نبخشید و بغیر از دو کشتی که یکی از صدمه توپ شکسته در پای قلعه ماند و یکی در گل نشست دیگر مجموع آنها بی ممانعتی از طرف قلعه عبور کرده ازان ورطه تهلکه و بیم گذشت و این قسم منصوبه فتحی بکج بازی محمد صالح باطل گشت همانا آن بی بهره جوهر دانش و تهی دست سرمایه سعادت را افسون و سوسهای طمع و امید فریفته

لشکر از آب عبور نمود صف شگفتان با همراهان از آن طرف دریا
کوچ کرده برجناح سرعت روان شد و بیست و هفتم بشیخ میر که
چند منزل پیش رفته بود رسید و روز دیگر هردو لشکر باتفاق کوچ
کرده راه مقصد پیروند و قراولان جفون فیروزی پیداد چند که در
تهته از لشکر دارا بی شکوه جدا شده بودند بعسکر ظفر اثر رسانیدند
از تقریر آنها بوضوح پیوست که آن مرحله پیمای وادی فرار با
جذد ادبار بیست و ششم صفر داخل تهته شده بعزم رفتن گجرات
سپاه و اردوی خود از آب میگذرانید و غره ربیع الاول دیگر باره در
اثنای راه بصف شگفتان که از شیخ میر پیش افتاده بود نوشته
ترکناز خان که با عبدالله بیگ فیمن و زمره آغران قراول انواع قاهره
بود رسید مشعر بآنکه دارا بی شکوه بیست و نهم صفر از دریا عبور
کرد و ما را بعد از وصول به تهته با گروهی از مخالفان بدستاب که
هنوز از آب نگذشته در صدد عبور بودند آویزش روی نمود و جمعی
ازان گروه خدایان پزوه طعمه تیغ انتقام مبارزان شهامت گیش
گشتند و پاره زخمی شده از بیم آتش تیغ خود را در آب افکندند
و چندی دستگیر مرتجع قهر و جلال بهادران نصرت نشان
گردیدند و از بندهای پادشاهی یک کسر جان نثار گشته برخی چهره
مردمی بگونه زخم پیراستند و دارا بی شکوه خود هنوز در آن طرف
آب نزول دارد خان مذکور باحتماع این خبر آن روز چهارده گروه
پیموده در یک گروهی تهته بکنار دریا نزول نمود و روز دیگر مقام
کرده بخشی سپاه نصرت پناه را با محمد معصوم بشهر فرستاد که
آنچه از اموال دارا بی شکوه بدست آمده باشد ضبط کند و همان

پیموده از هر سرخاری گل پاداش اعمال چینند و از هر ریگ
 بادی خدایان سنگ مکانات در راه خود بیند درینوقت اگرچه
 بظاهر اسباب گرفتاری و استیصال آن وحشی دشت ادبار فراهم
 آمده بود اما ایام مهلتش منقضی نگشته زمان مقدر نرهمیده بود
 شاهد این مقصد در آئینه حصول چهره نما نشد و چندی دیگر
 در پردۀ تعویق ماند و چون هنگام آن رسید که کار کفان آسمانی
 آن صید از دام بسته را بکمند تقدیر بسته بدست قهرمان جلال
 سپارند و پیش ازین او را در برانگیختن غبار فتنه و آشوب مطلق
 العنان و خلیع العذار نگذارند دست قضا عنائش گرفته از توسن
 اقبال فرو انداخت و گلشن دین و دولت را از خار شورش و فسادش
 پرداخت چنانچه تفصیل آن در جای خود عبرت بخش همگان
 خواهد گردید بالجمله چون دارا بیشکوه بدعاقت کشتی عاقبت ازان
 گرداب خوف و موج خیز خطر بساحل نجات رسانیده از کربوه سیوستان
 که محل یم و هلاک بود عبور نمود شانزدهم ماه مذکور که خبر
 گذشتن او از کتل بصف شکنخان رسید کوچ کرده همدین روی آب
 بتعاقب آن بد مآب دو مرحله پیمود و هژدهم که بانتظار رسیدن
 شیخ میر مقام کرده بود آن زبده نوئیخان دولتخواه از انطرف بالشمیری
 که همراه داشت رسیده باو پیغام نمود که صلاح دولت درین است که
 شما هم از آب گذشته باینطرف آیند تا باتفاق راه تعاقب پیرو
 همت بر استیصال مخالفان گماریم لهذا خان مذکور بیستم از دریا
 عبور نموده آن طرف نزول کرد و ازین جهت که کشتی کم بود تا
 چند روز جنود ظفر مآب بنوبت از آب میگذشتند و چون تمامی

ظفر قرین از تهته نکرده فسخ اراده تعاقب و جزم عزیمت مراجعت نمودند و بذابراین صوابدید نوزدهم شیخ میر با دایر خان و حائر همراهان ازین روی دریا وصف شکنخان با کومکدان خود ازان طرف کوچ کرده عنان معارفت بیکر معطوف داشتند و از اخبار منهدیان بوضوح پیوست که دارا بی شکوه هشتم ربیع الاول بقصبة بدین که در سی گروهی تهته بسمت گجرات واقع است رحیده از انجا روانه ولایت کچه گردید و بطبی سه مرحله بکنار چول رحید و چون درین حال از جهت کمی بازان تالابهای آن راه بی آب بود و در بعضی جاها که چاهنی بود لشکر را کفایت نمی نمود دران دور سه منزل از رهگذر کمی آب اکثر لشکران خسران مآب نزدیک بهلاکت رحیده دواب بمیار تلف شده و یازدهم داخل چول شد حقیقت چول مذکور آنکه دشتی شورستان است بمسافت چهل کروه برکنار دریای شور و در تمام آن مسافت آب شیرین مطلقا نایاب و از همه سو بجای آب جلوه امواج سرازست و بواسطه قرب دریا در بعضی مواضع آن سرزمین نوعی از گل است که در ته آب دارد و دواب دران فرو میروند و بهندی آنرا دلدل گویند و در جاده پیش از چند سوار پهلوی هم عبور نمی توانند نمود طول آن بیابان منتهی میشود بموضع لونه که داخل ولایت کچه است و از انجا يك راه بگجرات جدا میشود و راهی دیگر بچونا کده القصه شیخ میر وصف شکنخان با عساکر فیروزی نشان ششم ربیع الثانی به بهکر رسیدند و یکروز بجهت بندر دست آنجا و تدبیر تسخیر قلعه اقامت نموده یازده توپ با آنچه از آلات و ادوات توپخانه همراه برد نزد باقر

روز شیخ میر و دلیر خان با لشکر ظفر اثر از عقب رسیده نزدیک
 بهر منزل گردیدند و قباد خان که از پیشگاه خلافت صوبه داری
 تهمه بار مقوض گشته بود داخل شهر شد و اواخر روز خبر رسید که
 دارا بی شکوه ازان طرف دریا کوچ نموده بصوب گجرات روانه گشت
 و چهارم شهر مذکور صف شکنخان از جایی که بود کوچ نمود سه گروه
 از شهر پیش رفته بعزم گذشتن از دریا و قصد تعاقب برکنار آب
 نزول کرد و بسر انجام کشتی و بستن جسر پرداخته هفتم که جسر
 بسته شده بود از دریا عبور نموده آن طرف منزل گزید در خلال این
 احوال یرایغ لازم الامتثال بنام شیخ میر و دلیر خان پرتو ورود
 انگند که ترک تعاقب نموده برجناح سرعت و استعجال خود را
 به پیشگاه جاه و جلال رسانند که کارهای اهم در پیش است بنابراین
 شیخ میر و صف شکنخان و دیگر دولتمخواهان یکجا فراهم آمده دریاب
 پیش رفتن از تهمه و معاودت بدرگاه خلافت پناه باهم مشاوره و
 مطارحه نمودند و چون مبارزان آن جیش مسعود درین یورش
 فیروزی اثر مسافتهای بعید و مراحل صعب شدید پیموده
 دستخوش انواع رنج و تعب و متحمل اقسام محنت و مشقت
 گشته بودند و اکثر سپاه و لشکریانرا مرکوب و بار بردار تلف شده
 بضاعت ایلغار نبود معینا در خزانه عسره همراه بیش از تنخواه
 یکماهه مواجب سپاه زر نمانده اتمام آن مهم را کفایت نمیکرد و نیز
 راهی که دارا بی شکوه خدایان پیروزه بنابر اضطراب اختیار کرده رهگزای
 وادی فرار شده بود اکثر آن چول و بیابان بی آب و آبادانی بود
 لاجرم رای دور بین دولتمخواهان صلاح گزین تجویز پیش رفتن لشکر

فتنه اندیش و تنبیه و تادیب راجه جسونت سنگه ضلالت منش
 جسارت گیش نموده بزودی خاطر اقدس ازان دو مهم بپردازند
 بنابرین غره جمادی الاول موکب جاه و جلال از کنار گنگ باهتر از
 آمده بعزم مراجعت مرحله آرای اقبال گشت و نواحی قصبه کوره
 مضرب خدام ظفر اعتصام گردید درین منزل خجسته از عرضه
 داشت پادشاهزاده دلا نزار محمد سلطان خبر فتح قلعه اله آباد پرتو
 رسول انگنده طغتنه کوس فیروزی سامعه امروز اولیای دولت گردید
 تبیین اینمقدمه آنکه چون ناشجاع قلعه داری اله آباد را چنانچه گزارش
 یافت بدستور سابق بسید قاسم نوکر دارا بی شکوه مقوض داشته
 بود و او سید عبدالجلیل نام یکی از اقوام خود بنیابت خویش در
 قلعه گذاشته با برخی از سپاه همراه ناشجاع آمده بود بعد از هزیمت
 یافتن آن تیره بخت از روی پختگی و منصوبه شفاسی ایلغار نموده
 پیش ازان مرحله پیمایی وادی فرار خود را باله آباد رسانید و با
 تابان خویش داخل قلعه شد و چون ناشجاع باله آباد رسید
 چندانکه سعی و تلاش کرد که قلعه را بتصرف آورد سید قاسم از
 صواب اندیشی و مآل بینی باینمغنی تن در نداد اما بمقتضای
 زمانه سازی فی الجمله مداراتی کرد و بقول و قرار و عهد و پیمان
 تنها از قلعه برآمده بار ملاقی گردید و بعد از ملاقات مرخص شده
 بقلعه رفت و چون خبر آمدن پادشاهزاده خورشید قدر شهر مکان
 محمد سلطان با معظم خان و سایر عساکر نصرت نشان باله آباد
 شنید از صدمه صولت سپاه ظفر پناه حصار عانیت بر خود تنگ
 مضایده چاره کار و مصلحت امر خویش در سلوک طریق بندگی

خان فوجدار بهکر گذاشته ولی بیگ علیمردان خانی را بداروغکی
توبخانه آنجا گماشتند و آغر خان با زمرد آگران در سکهرو زاهد بیگ
چورغاسی و حاجی الله وردی را با یکصد سوار برق انداز در قصبه
لوهری مقرر داشتند که از طرفین باخبر بوده مانع رسیدن آذوقه
بمحصوران باشند و هشتم ماه مذکور از بهکر کوچ کرده بر جناح
۱- تعجیل روانه پدشگاه خلافت گردیدند • اکنون خامه حقائق نگار
بتحریر وقائع حضور سراسر نور باز گشته سر رشته نگارش سوانح دولت
انرا را از جانی که گذاشته بود باز یکف می آرد •

ذکر توجه الویه ظفر طراز بعد از شش روز و هزیمت
ناشجاع از موضع کچهوه بمستقر الخلافه اکبر آباد جهت
تدبیر استیصال دارابی شکوه ادبار قرین و تنبیه راجه
جسونت سنگه خسران مال و مؤردۀ تسخیر قلعه اله آباد

چون بعد از هزیمت یافتن ناشجاع مدت شش روز بموضع
کچهوه و روز دیگر بساحل دریای گدگ از پرتو ماهیچه رایت
جهان کشا نور آگین گشته افواج نصرت اثر بتعاقب آن برگشته اختر
تعدین یافت و خاطر جهان پدرا از مهم او فراغت پذیرفت از بهجهت
که خبر رفتن دارابی شکوه بگجرات و شورش انگیزی و فتنه سکالی
او در آنجا بمسامع حقائق مجامع رسیده بود بیش ازین توقف در
حدود آله آباد جائز ندانسته بر ضمیر مهر نظیر چنین پرتو افکند که
عنان سمند عزیمت بسوی معاودت تانته لوای نهضت والا بمستقر
الخلافه اکبر آباد بر افرازد و تدبیر دفع و استیصال دارابی شکوه

هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و راجه مانسنگه گوالیاری
 باضافه ششصدی صد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
 سوار سرفراز گشتند و از اصل و اضافه داور خان بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد سوار و داراب خان بمنصب هزار و پانصد سوار
 و قلعه دار خان بمنصب هزار و چهار صد سوار نوازش یافتند دوم
 ماه مذکور نواحی گهاتم پور مضرب سرادق منصور گردید و مکرم
 خان بعزایت خلعت خاصه و اسپ با ساز طلا مبهلی گشته بدستور
 سابق بقوجدارئی سرکار جرنپور مرخص شد و میرزا خان و راجه
 سجانسنگه بقدیل و گروهرداس و منوهر داس کور خلعت یافته
 ضمیمه کومکیان بادشاهزاده قامدار عالیقدر محمد سلطان شدند
 و میر نعمت الله بخطاب نعمت الله خانی و عطای خلعت سرفراز
 گشته همراه مکرخان بچونپور مرخص گردید و میر محمد هادی
 بخطاب هادی خانی نامور شده رخصت جاگیر یافت و سیف خان
 بمرحمت شمشیر و اسپ با ساز و طلا کامیاب عاطفت شد و سلطان
 بیگ بقلعه دارئی آله آباد معین گشته بعزایت خلعت و اسپ و
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار سربلند گردید
 و نصرت خان باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 ششصد سوار و نرهاد بیگ علی مردان خانی باضافه پانصدی صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی سیصد و پنجاه سوار و شیر افغان که
 تازه در سلک بندگان انتظام یافته بود بمنصب هزار و دو صد سوار
 و لای بیگ کولای از اصل و اضافه بمنصب هزار و پنجاه
 سوار سرفراز گشتند و عمرترین بقوجدارئی کره و فتیپور معین شده

دولت خواهی و سپردن قلعه به بندهای بادشاهی دانست و رتبه
 مشعر بمراسم ندامت واستیعای جرائم و اراده تسلیم قلعه باوریدایی
 دولت بدوزال و خواهش انحلاک در ملک بندهای عتبه انبال
 بخاندوران که از زمره کومکیان بادشاهزاده ارجمند والا تبار محمد
 سلطان بود نوشته با عرضه داشتی که درین باب بخدمت ایستانهای
 پایه اوردنگ خلافت بکلک عجز و انکسار نگاشته بود نزد خان مذکور
 فرستاد و او را بمنامیت آنکه قبل ازین بمحاصره اله آباد قیام
 داشت واسطه طلب امان از پیشگاه فضل و احسان ساخت خان
 مشار الیه مکتوب او را با عرضه داشت بخدمت بادشاهزاده والا نزار
 برده ایشان حقیقت اینمعنی بدرگاه خلایق پناه معروض داشتند
 و عرضه داشت او را فرستادند از آنجا که عذر نیوشی و خطا پوشی از
 جلائل مکرم و شرائف اخلاق شهنشاه آفاق است او را امان داده یرلیع
 کرامت نشان رقم نفاذ پذیرفت که خاندوران باله آباد رفته قلعه را
 متصرف شود و سید قاسم را بمواطع بادشاهانه مستمال ساخته
 روانه درگاه آسمان جاه سازد و خود صوبه دار اله آباد بوده بحکومت
 و ایالت آنجا پردازد و خان مذکور بعزایت ارسال خلعت سرفرازی
 یامت و فرمان جهان مطاع به دارن خان که همراه معظم خان بود
 صادر شد که بعد از رسیدن به پتّه بصوبه دارمی آنجا منصوب باشد
 و منصبش که چهار هزارمی سه هزار سوار بود باضافه هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه افزایش پذیرفت و درین هنگام سیفخان قلعه دار
 کاکره شرف زمین بوس آستان معالی دریافتده بعزایت خلعت کسوت
 مدهات پوشید در آنچه سار نگد هم ملازم باضافه پانصد سوار بمنصب

بوده بجای آن بد کیش محال اندیش ریاست قوم خویش کند
و محمد امین خان را هنگام رخصت بعطای خلعت خاص و شمشیر
و اسب عربی با ساز طلا و يك زنجیر نیکل مشمول مرحمت فرمودند
و چون بعرض اشرف رسید که سیف خان اراده گوشه نشینی دارد
اورا از منصب معزول گردانیدند و انتخار خان را از تغییر او آخته
بیگی ساخته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی دوصد سوار
بمنصب دو هزار و سوار عربی بلندی بخشیدند و در منزل
مذکور یکروز مقام کرده بتیم از انجا قرین دولت و کامرانی نهضت
نمودند و تا بموضع عماد پور که نزدیک به سموکر است ازین
جهت که صف آرائی عساکر اقبال با دارا بیشکوه فتنه سگال و فتح
و فیروزئی اولیای دولت بی زوال در نزدیکی آن اتفاق افتاده
الحال بفرمان همایون موسوم بفتح شکار است جایی دیگر مقام
نفرمودند (برخی از حوائج حضور پرنور در عرض این فرخنده ایام
آنکه سادات خان باضافه پانصد سوار بمنصب در هزار و پانصدی
دو هزار سوار مورد مرحمت گشته بجایگزین خود مرخص شد و بیگونت
سنگه هاده که در جنگ ناشجاع زخمی بر داشته بود شرف بساط
بوس دربانته بعنایت خلعت و اصل و اضافه و منصب در هزار
پانصدی هزار سوار کسمیاب نوازش شد والله یار خان میر توزک
بخدمت داروغگی ملازمان جلو که قبل ازین بسیق خان مفروض بود
تعیین یافته بعطای خلعت و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب

بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار حوار
 مباحی گردید سیوم رایات منصور از فتح پور گذشته نزول نمود و
 از آنجا که تنبیه و گوشمال راجه جسونت سنگه ضلالت شعار و سزا
 دادن آن جسارت منش زشت کردار که طبل خلاف و نفاق بر ملا
 نواخته از موکب معلی رو گردان شده بود و بکام فرار و ادبار راه
 وطن پیش گرفته عزم پیوستن دارا بی شکوه و سلوک منهج انسان
 باستظهار آن باطل پژوه در خاطر داشت بر ذمت همت ملک پیرا
 لازم بود و تاخیر درین امر و فرصت دادن او منافی آئین تدبیر و
 صواب اندیشی مینمود و حضرت شاهنشاهی درین منزل محمد
 امین خان میربخشی را با فوجی از امرا و منصبداران مثل عبد الله
 خان و هزبر خان و محمد بیگ ارلات و سید مسعود بارهه و پلنگ
 حمله و نصرت خان و فرهاد بیگ علی سردان خانی و محمد طاهر
 نواسه رحتم خان و راجه سورجمل کور و سیف بلجاپوری و سید
 علی اکبر بارهه و روپ سنگه راتهور و سید تاتار بارهه و سندر داس
 و راجسنگه کور و گروهی دیگر از بندهای کار طلب پیکار جو و مبارزان
 جلالت آئین شهاست خوکم قریب نه هزار سوار بودند باستیصال آن
 سرخیل اهل ضلال تعیین فرمودند و رایسنگه راتهور را که برادر زاده
 راجه جسونت سنگه است بخطاب راجگی نامور ساخته و بعنایت
 خلعت و فیل با ماده و شمشیر مرصع و نقاره و اقام یک لک روپیه
 باضافه هزاری دو هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار حوار
 پایه قدر و منزلت افزوده همراه نمودند که بعد از مهتاصل شدن
 آن مقهور راجگی قبیله راتهور و سرزبانی ولایت جوده پور باز متعلق

هزار سوار و رشید خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و
 سوار و لودی خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصد سوار و از اصل و اضافه یک هزار و پانصد سوار
 و دو صد سوار و سید مظفر خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار
 و دو صد سوار و علی قلی خان بمنصب دو هزار و سوار و قزلباش
 خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و هشتصد سوار
 و همت خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و چهار
 صد سوار و الله داد ولد اخلاص خان باضافه پانصد سوار
 بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه زبرد متخان
 بمنصب هزار و پانصد سوار و پانصد سوار و سکندر و هیله بمنصب
 هزار و پانصد سوار و دو صد سوار و عبد المجید بیجاپوری بمنصب
 هزار و سوار و قادر و داؤد و عبد الباری انصاری هر کدام
 بمنصب هزار و پانصد سوار و سرخرازی یافتند (دوازدهم زبد) امرای
 رفیع مقدار اسیر الامرا که از مستقر الخلافه اکبر آباد با استقبال موکب
 جلال برآمده بود چهار منزلی فتح شکار بموکب معلی پیوسته با
 عقیدت خان و بزرگ امید خان و ابوالفتح پسران خویش کامیاب
 ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بعطای خلعت خاص کسوت مباحات
 پوشید و چون درین ایام از روی دور بینی و مصلحت گزینی رای
 عالم آرای انتضای آن نموده بود که مراد بخش را از قاعه شاهجهان آباد
 که مستقر اورنگ خلافت ابد بنیاد است و پیش نهاد خاطر مقدس
 آن بود که بعد فراغ از مهم دارا بی شکوه آن مرکز سلطنت را بعد
 نزول اشرف آسمان پایه گردانند برآورده بقلمه محکم اساس گویار

هزار و پانصدی هزار پانصد سوار سر بلند گشته رخصت جاگیر یافت و اندر من بیدیل باضافه پانصدی و دویست سوار و سردار قیام خانی بخطاب الف خانی و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد حوار و قباد بیگ باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دویست سوار و شرف خان بیگ از اصل و اضافه بمنصب هزار و نه صد سوار فیض اندوز مرحمت گشتند و حسنعلی خان و خواجه عبید الله هر یک بمعنایت خلعت و سنجروالد الله وردی خان بمرحت خلعت و اسب و انعام سه هزار روپیه مباحی شدند درین اوقات خان عالم از ملتان و طاهر خان از جاکیر خود رسیدند جبهه سایی مدتی خلافت گردیدند و چون نوگل حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن خلافت پادشاهزاده والا گهر محمد اکبر با پردگیان مرادق دولت و عظمت که در دولت آباد بودند بموجب منشور لامع انور از انجا متوجه کعبه حضور گشته بودند خان بمعنایت خلعت نوازش یافته با جمعی مرخص شد که پذیره شد آن غره نامیده دولت را بیزودی بعر ملازمت رساند و منصب قباد خان صوبه دار تهنه باضافه پانصدی پانصد سوار چهار هزار و سه هزار سوار و منصب مرحمت خان از اصل و اضافه دو هزار و پانصد سوار مقرر گشت و مناصب امرای که در رکاب پادشاه زاده محمد سلطان معین بودند بمعنایت پادشاهانه افزایش پذیرفت از انجمله فتح جنگ خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی و پانصدی

داد سازند بغا برین عزم دخول بمستقر خلافت ننموده مقرر فرمودند
 که برای سرانجام بمضی مهام در روز دران نخبه پیرگاه دولت و در روز
 در باغ نور منزل مقام کرده از اینجا بمقصد اقبال متوجه گردند و درین
 روز خسرو بن نذر محمد خان که در مستقر الخلافه بود و فاضلخان
 میر سامان (و میرزا نوذر صفوی) و معتمد خان خواجه سرا با جمیع
 متصدیان مهمات مستقر الخلافه شرف اندوز ملازمت اشرف گشته
 بعنایت خلعت سرفروزی یافتند و راجه راجروپ که بموجب فرمان
 طلب از تهاغه چاندی که سرحد ولایت سرب نگر است بسده سلطنت
 آمده بود جبهه سایی عتبه خلافت گردید (رتبه حاجی دکنی که در جنگ
 ناشجاع زخمی برداشته بود دولت ملازمت یافته بعنایت خلعت
 و باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار دو صد
 سوار مباحی شد و سید بهادر بارهه باضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب هزار هشتصد سوار چهره اعتبار بر افروخت و شیخ محمد
 سعید و شیخ محمد معصوم پسران شیخ مغفور مرحوم واقف اسرار
 حقائق و علوم شیخ احمد سرهندی که در هر یک فضائل و کمالات
 صوری و معنوی خلف الصدق آن مالک مسالک طریقت و عرفان
 است بانعام سه صد اشرفی و میر ابوالبقا ولد میر محمود صفاهانی
 بانعام دو هزار رتبه و خوشحال خان کلانست بانعام یکصد اشرفی و
 جمعی دیگر از بندها بانعامات لائقه سوره نوازش گردیدند (هر دهم
 رایت منصور از فتح شکار باهتزاز آمده باغ نور منزل از نزول همایون

که در رفعت و حصانت و رصانت شهرک روزگار و حبسگاه کج روشن
 جسارت شعار است بفرستند تا آنجا پای بند زندان مکانات بوده
 از خیالات محال فارغ بال باشد لجرم یرایغ گیتی مطاع بنام امیر
 خان حارس قلعه دار الخلافه صادر گردید که بعد از رسیدن عمده
 نوئیقان شیخ میر که بموجب فرمان همایون با عساکر منصور از
 تعاقب دارا بی شکوه برگشته بر جناح استعجال به پدشگاه اقبال
 می آید آن بی شهرک جوهر دولت را از قلعه مذکور برآورده با
 تابعین خود و کوسکیان دار الخلافه و جمعی از همراهیان شیخ میر
 بگوالیار رساند و از آنجا بموکب صعلی پیوسته با مهدین برادر اخلاص
 پرور خویش شرف اندوز رکاب ظفر اثر باشد و صفی خان که در قلعه
 دارائی کانگه ازو آثار نیکو بندگی بظهور رسیده بود بقلعه دارئی
 دار الخلافه مورد انظار اعتماد گشت و بعزایت اسپ و علم و باضافه
 هزاری پانصد سوار بمنصب و هزاری هزار سوار نوازش یافته
 سرخص شد که بزودی خود را بشاهجهان آباد رساند چهاردهم که
 دو گروهی فتح شکار مرکز رایت ظفر نگار بود تقریباً از مستقر
 الخلافه اکبر آباد رسیده باستلام سدک سپهر بنیان سرمایه سعادت
 اندوخت و روز دیگر ساحت دلکشای فتح شکار مضرب خیم
 حشمت شده عمارات دلنشین آن فیض اندوز نزل معبود گردید
 و چون بقصد دفع و استیصال دارا بی شکوه و تنبیه و تادیب راجه
 جهنونت سنگه ضلالت پرتوه عزیمت صوب اجمیر پیش نهاد خاطر
 گیتی خدیو عالمگیر بود و می خواستند که بی توقف و درنگ
 رایت توجه بآنحدود افراخته کفایت آن مهم ضمیمه این فتح خدا

مروارید مباحی گردیدند و میر فتح خلعت یافته در سلک کومکیان
 اکبر آید منتظم شد) و بیست و سیوم عمارات فیض احساس شکارگاه
 رو به اس شرف اندوز فنزل اشرف گشته نزهت آن عرصه دلیذیر
 و نشاط صید نخچیر بهجت افزای طبع مبارک شهنشاه اقلیم شکار
 عالم گیر گردید و روز دیگر آنجا مقام فرموده بشکار وحوش و طیور
 مسرت پیرای خاطر بر نور بودند و بیست و پنجم کهزایات عالیات از
 آنجا نهضت نمود عمده نوئیفان اخلاص کیش شیخ میر و دلیر خان
 بموکب گیهان ستان پیوسته سعادت پذیر ملازمت اکسیر خاصیت
 گردیدند و عاطفت پادشاهانه هریک را بعطای خلعت خاص و اسب
 با ساز طلا اختصاص بخشید •

ذکر رسیدن دارا بی شکوه بد مآل

بکجرات و کیفیت بر آمدن او باجمیر

چون ناظران این روز نامه مآثر اقبال را اطلاع بر مجملی از
 حال آن خسران مآل بعد از رسیدن بولایت کجرات و کیفیت
 بر آمدن او از آنجا بصوب اجمیر ضرور مینماید کلک بدائع ارقام
 سر رشته و قانع حضور لامع النور را درین مقام گذاشته بشرح بعض
 احوالش میگرداید چون افواج قاهره در تهنه بموجب فرمان همایون
 و بذابر مقدمات دیگر که در محل خویش رقمزد کلک بیان شده
 از تعاقب آن بد عاقبت باز ایستاده طریق معاودت سپردند او
 ایذمعنی را غنیمت شمرده دیگر باره هوای خود سری و سودای
 محال جوئی در دماغ پندار انداخت و چون ولایت کجرات را از

خرمى و نصارت يافت و دو روز ديگر خديو مؤيد مظفر آنجا بساط
اقامت گسترده چمن آراى دولت و كمراني بودند و در عرض اين
چند روز كه فتح شكر و باغ نور منزل از پرتو لوى جهان كشايى
نروغ سعادت داشت فاضلخان صبر سامان برخى از اموال دارا بى
شكوه را كه درين مدت بحسن سعى و اهتمام خان مذكور بحيطه
ضبط در آمده بود و از نقد و جنس قريب پنجاه لك رويده ميشد
بظفر انور شاهنشاه جهان گذرانيد و بيست و يك موكب جاه و جلال
اوان سر منزل دولت و بستان سرايى حشمت نهضت نمود و چون
مقرر شده بود كه امير الامرا درين سفر نيز دري اثر ملازم ركاب نصرت
مآب باشد در منزل دوم مخلص خان كه بصوبه دارى مستقر الخلاء
معين شده بود و بعنايت خلعت و نيل و باضافه پانصدي دو صد سوار
بمنصب دو هزار و پانصدي هفت صد سوار مياهي گشته بدان
خدمت رخصت يافت و تقربان بعطاي خلعت خاص و معتمد
خان خواجه سرا بمرحمت جمدهر ميناكار و يك زنجير نيل و از اصل
و اضافه بمنصب هزارى حيصد سوار و محمد صالح ديوان بيوتات اكبر
آباه بعنايت خلعت و خطاب مكر متخاني و حاجي محمد سعيد
ديوان و سائر مقصديان آن سرگز اقبال (و محرم خان خواجه سرا
هر يك) بعطاي خلعت و حكيم صالح شيرازي بعنايت خنجر مرصع
سوزن شده رخصت انصراف بمستقر الخلاء يافتند (و هوشدار خان
بمرحمت يك زنجير نيل و سوبه كرن بنديله بعطاي گوشوار

بندگی که گوهریست کم یاب و درین قسم اوقات جز از دیرین
 بندهای وفا کیش راحت عبودیت و ثابت قدمان مسالک اخلاص
 و فدویت چشم نتوان داشت در کسی مشاهده نمیکرد بازوی همت
 سمت کرده در مقام مدافعت و ممانعت نشد و با کمال دعوی دانائی
 و فهمیدگی سر رشته صلاح دانی و صواب اندیشی از کف گذاشته
 بمقتضای رنجه خاطری و نقار باطن که دور از آئین بندگی است
 راه مسامحه پیمود اگر بر جاده بندگی و درلتخواهی ثابت قدم بوده
 به نیروی جرأت و بازوی همت کار میکرد آن بلخرد فساد اندیش
 را که در آن وقت لشکر و سپاهی چندان نداشت مانع دخول باحمد
 آباد میتوانست شد و بر تقدیری که اینمعنی از نیروی طاقت و
 قدرت خون فراتر میدید بایستی که قبل از وصول او بآنحدود از آنجا
 برآمده بدکن رود یا خود را به پیشگاه حضور رساند چنانچه شهنشاه
 هوشمند دانش آئین که از فرط پیش بینی صورت اینحال در مرآت
 ضمیر الهام پذیر میدیدند او را پیشتر درین باب ارشاد فرموده بودند
 و فرمان سعادت عنوان متضمن اینمعنی از موقف عاطفت صادر
 شده بود حاصل که هم از خطای گنگش و تدبیر وهم از کم عیاری
 نقد اخلاص وضعف عقیدت که همکنان را ازو خلاف متوقع بود بادای
 حقوق عبودیت موافق نگشته قرار گزیدن و سازگاری بدارا بیدشکوه
 داد و با رحمت خان دیوان آسیا و جمیع کومکیان آنصوبه باستقبال
 آن بی بهر جوهر دولت و اقبال از گجرات برآمده در موضع سرگنج
 که در کورهی شهر است با او ملاقی شد و از روی هوا خواهی
 و خیر اندیشی پیش آمد و آن باطل پژوه بی مانع و مزاحمی بشهر

وجود لشکر و سرداری که با او مقاومت و مدافعت تواند کرد
 خالی میدانست بعزیمت آنحدود قدم در راه چول و بیدایان گذاشته
 برهنمائی و امداد بعض زمینداران از راه کنار دریای شور که
 طریقی است غیر مسلوک و راهی صعب و دشوار گذار رهگرایی وادی
 ادبار گردید و چون بولایت کچه رسید مرزبان آنجا از بیدانشی
 و فاعاقبت اندیشی سود خویش از زیان نشاخته باستقبال شقامت
 و با او ملاقی شده دارا بی شکوه از مردم قریبی که داشت ملایمت
 و بخشش بسیار باو کرد و دخترش برای سپهر بی شکوه پسر
 خود خواستگاری نموده نامزد ساخت زمیندار مذکور بطائف
 استمالت و چرب زبانی های او فریفته گشته آن آذاره تیه خذلان
 را از میان ولایت خود راه داد و از آنجا با قریب سه هزار کس
 از مردمی که با او مانده بودند روی عزیمت بگجرات نهاد شاه نواز
 خان صوبه دار آنجا که دران تازگی بآن صوبه رفته بود چون از وقوع
 قضیه که هنگام توجه رایات اقبال از برهانپور بقصد دفع فتنه آن
 باطل پزوه بذایر رعایت مصالح دولت و فرمانروائی و نظر
 بر مقتضیات نشاء سلطنت و جهانکشائی نسبت باو ظهور یافت
 چهره اخلاصش خدشه ناک گشته مرآت عقیدتش غبار آلود
 رنجشهای نفسانی بود و نیز لشکری شایسته که بآن متصدی مدافعه
 و پیکار آن برگشته روزگار تواند شد هنوز بهم نرسانیده بگذریست
 آن صوبه نکرده بود و در کومکین گجرات هم که کهنه فعله آنجا شده
 برای رونق کار و گرمی بازار خود هنگامه جو و واقعه طلب بودند
 اتفاق و انقیادی که بایست نبود و جوهر توفیق خدمت و نیکو

مواد شور و شر کوشد و گاه اراده بر آمدن بسمت اجمیر و قصد صف
آرائی و نبرد با موکب عالم گیر مینمود لیکن از آنجا که صدمه
اقبال دشمن مال شهنشاه جهان رعب افکن باطنش گشته از لطمه
قهر و سطوت پادشاهی چهره همنش رنگ جرأت در باخته بود در
ارتکاب این عزیمت تردد داشت تا آنکه خبر جنگ آله آباد
بطریق غیر واقع و بر عکس آنچه روی نمود بار رسید و مسبب آنکه
بذابر چشم زخمی چند که موکب طغر پیوند را دران مجاریه روی
داد بیدلانی که در عین جنگ و آویزش از معرکه قتال رخ تافته
بودند بی تحقیق انجام حال از خبرهای موحش کشور آشوب خود
را بدر بردند و نخست آن اخبار کاذبه باطراف و اکناف رسیده
شورش افزا گردید و پس ازین خبرهای فیروزی اثر اولیای مملکت
سامعه افروز دور و نزدیک گشته سرمایه امن و امان ملک و دولت
شد مچلا آن فساد اندیش فتنه گر بمچرد شنیدن آن خبر کذب
اثر بی توقف و انتظار و تفتیش حقیقت کار عزیمت صوب اجمیر
مصمم نموده غره جمادی الآخره از گجرات برآمد و شاهنواز خان را
با جمیع اتباع و لواحق از پسران و خویشان و کوچ مراد بخش که آنجا
بود و اکثر کومکدان عمده آنصوبه مثل رحمت خان دیوان آنجا همراه
گرفت و سید احمد برادر سید جلال بخاری را که جز نسبت فرزندی
شاه عالم و انتساب بخاندان مکرم آن هدایت شعار کرامت شیم
بهره از شایستگی نداشت صوبه دار گجرات کرده چند کسی از نوکران
خود آنجا گذاشت و چون از گجرات سه مرحله پیمود باخبر مذهبیان
و نوشتهای که بار میبردید کذب اخباری که او را باعث جرأت برین

درآمده سر خود سربى بوداشت و دست تصرف و تعرض باموال و اشیاء و کارخانجات مراد بخش که آنجا مانده بود دراز کرده قریب ده لک روپیه از مال او منصرف گشت و چنانچه عادت آن تپى دست نقد سعادت بود ابواب اسراف و تبذیر گشوده در صدق فراهم آوردن لشکر و سپاه شد و کومکيان آنصوبه را بداد و دهش واستمالت و بخشش فریفته بدادن مناصب نامناسب و زرهاى بى موجب و خطابهائى بيجا هنگامه آرايى سفاقت و بیخردى گردید و طمع در محصول و خراج بندر حاصل خیز مورت نموده امیدي گجراتی را که در زمان اعلیٰ حضرت بکچند حکومت آنجا کرده و آموخت در گجرات بود از جانب خود بآنجا فرستاد و صادق محمد خان ملازم سرکار والا که بنظم امور بندر مذکور قیام داشت بى کوشش و مدافعتی از بیجوهری و ناکرده کاری خود معزول شده زمام مهم آنجا را بدست اختیار او گذاشت و چند روزی که امینا باین حکومت عاریت منصوب بود انواع اختلال بمهمات مالی و ملکی آن بندر رسانیده بتضییع اموال خاصه شریفه جساتها کرد و آخر الامر بداز پرس عتاب بادشاهی که نمونه سخط و عقاب الهی است گرفتار آمد بالجملة دارا بیشکوه خسران پزوه در گجرات مدت یکماه و هفت روز بسر برده فوجی آراسته و لشکر شایسته که بیست و دو هزار سوار بود فراهم آورده توپخانه خوبی آراسته دیگر باره دماغ ادبارش از باد غرور و بلندار گرم شده خیالات ناسد بخاطر راه داد گاهی عزم آن میکرد که از گجرات بصوب دکن رفته آنجا غبار فساد انگیزان و از قطب الملک و عادلخان استعانت نموده در توفیر لشکر و تغذیر

و بختیاری قره باصره ابهت و نامداری بادشاهزاده نیک اختر
والا گهر محمد اکبر با سائر ثمرات ریاض سلطنت و پرده گزینان
تتق عظمت که بموجب فرمان طلب از دولت آباد آمده بودند
بحریم کعبه حضور رسیده کامیاب سعادت ملازمت گردیدند و اصالت
خان که در خدمت بادشاهزاده نیک اختر و الا تبار از دکن آمده بود
شرف استلام سده سپهر احترام دریافت و اکرام خان بتفویض قلعه
دارچی مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر رعد انداز خان مورد انظار
اعتماد گشته بعنایت خلعت و اسب و علم و شمشیر و ماده نیل
مباهی شد و خواجه عبید الله بقلعه دارچی گوالیار تعین یافته
بافزایش منصب و عطای خلعت و علم و شمشیر و اسب و ماده
نیل و خطاب عبید الله خانی و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
هزار سوار سربلند گردید و محمد مقیم دیوان بیوتات بخطاب مقیم
خانی نامور شد و چون چندی بدیده که هنگام معاودت رایات
خورشید تاب از پنجاب در سلک کومکین آنصوبه انتظام یافته بود
باغواهی شقاوت و تیره بختی راه بغی و طغیان پیموده از آنجا فرار
نموده بود در وطن خویش رفته بدزدی و رهنیزی و انصاف نه شیمه
قدیمه آن ضلالت نهاد بود قیام می نمود و مترددین راه مالوه از
شورش انگیزی و عصیان او در آزار بودند لاجرم درین ایام دفع شر
و رفع ضرر آن مدبر بد گهر وجه همت ملک پیرا گشته سوبه بکر
بدیده که هم از قوم اوست و از حقائق بوم و بر آن ولایت و کیفیت
سرزمین آن گروه نصاف آئین آگاهی داشت به تنبیه و استیصال
آن خسران مآل تعین یافت و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب

حرکت شده بود معلوم نمود و رهن و نقوری در ارکان عزم و دایه اش
 بهم رسید و در مصلحت کار خویش متردد گشت درین اثنا
 نوشته از راجه جسونت سنگه عسیدان منش مشعر بکیفیت حال
 خود و تحریض آمدن آن ناقص خرد بصوب اجمیر بار رسیده
 محرک ملهله عزیمت باطلش گردید و باستظهار موانعت
 و مرافقت آن شقاوت شعار و امید جمعیت قبیله راتهور دیگر
 اقوام راجپوتان که اوطان آنها در نواحی اجمیر بود تجدید اراده ناسد
 خود نموده در پیش آمدن دلیر شد و در هر منزل نوشته مبنی
 بر مزید ترغیب و تاکید از راجه جسونت سنگه ضلالت کیش بنان
 فتنه جوی محال اندیش میزد و آتش عزمش بباد سفاقت
 تند تر میشد تا آنکه بمیرته نه سه منزلی از جوده پور است
 رسید و تخته حال بد مال آن تیره بخت برگشته روزگار فقرب
 مرقوم خامه حقائق نگار خواهد گردید اکنون عذرا یگران قلم بصوب
 تحریر وقائع حضور اشرف تافته از جایی که سر رشته سخن از کف
 گسسته بود دیگر باره سوافج نگار میگردد بیست و هفتم جمادی الاولی
 رایات جهانکشا پرتو دولت و بختیاری بشکار گاه باری انگذده عمارات
 فیض اساس بکفار تالاب مهبط انوار نزول خاقان فلک جذاب گردید و
 سه روز در آن نخچیرگاه اقبال بساط اقامت گسترده نشاط اندوز شکار بودند
 و چون قراولان در بیشه های آن نواحی دو شیر دیده بعرض همایون
 رسانیدند شهنشاه شیر دل هزبر صولت بشکار آنها توجه فرموده آن
 دو سبوع جانگزی را که مضرت رسان ساکنان آن سرزمین بودند
 به تنگ از پای در آوردند درین هنگام غره ناصیه حشمت

پانصدی هزار حوار مبداهی گشت و درویش بیگ از اصل و اضافه
 بمنصب هزاری هفت صد سوار سربلند شد ' هفتم نزدیک قصبه
 همدون مضرب خیام فیروزئی گشت و آنجا یکروز اقامت شد درین
 منزل صف شکنخان که از شیخ میر در عقب مانده بود باهمراهان
 بموکب معلی پیوسته احراز دولت زمین بوس نمود و بعنایت
 خلعت کسوت مباحات پوشید و فاضل خان و امالتخان بعطای خلعت
 خاص اختصاص یافتند و چون رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی
 چنان اقتضا نموده بود که پرده گزینان سرادق عظمت و انبال را
 بمستقر الخلافه اکبر آباد فرستند شیخ میرک و رضوی خان و سید
 هدایت الله صدر و لطف الله ولد سعد الله خان و معین خان و
 جمعی دیگر را بمرحمت خلعت نواخته مقرر فرمودند که مخدرات
 مشکوی حشمت و ابهت را بمستقر الخلافه رسانند نهم موضع وزیر
 پور مخیم عساکر منصور گردید درین تاریخ بهادر خان که بموجب
 پریلیخ همایون از پادشاهزاده محمد سلطان جدا شده روانه پیشگاه
 حضور گشته بود بموکب ظفر نشان پیوسته دولت زمین بوس
 دریافت و این منزل فیروز فیض اندوز اقامت موکب جاوید
 فیروز گشته یازدهم از آنجا کوچ شد و تا هنگام وصول بقصبه توده
 در جائی اتفاق مقام نیفتاد درین تاریخ سید قاسم قلعه دار آله
 آباد که آن حصن فلك بقیه را بخاندوران سپرده خود از روی
 صدق نیت بقدم عبودیت روانه درگاه آسمان جاه گشته بود بادرآک
 دولت آستان بوس چهره افروز طالع گردید و بعنایت خلعت و
 خطاب شها متخانی و بمنصب سه هزاری هزار سوار سربلند انتخاب

دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و عطای خلعت و اسب و
 فیل و علم کامیاب عاطفت گشته مرخص شد و اندرین بندیده
 بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم و راجه مهاسنگه بهدوریه
 بعفایت خلعت و اسب و مترهین بندیده (^{۲۱} بعطای خلعت
 و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و دو
 صد سوار و او بهگونت سنگه و جیسنگه بهدوریه) و جمعی دیگر از
 راجپوتان بعفایت خلعت مباحی شده بهمراهی او معین گردیدند
 و عزت خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و هفت صد سوار
 و حسنعلی خان بمرحمت اسب نوازش یافتند) و همگی بعفایات
 خسروانه سرفرازی یافتند دوم جمادی الآخرة ریات نصرت طراز از
 شکار گاه باری باهتزاز آمده (روز دیگر مقام شد درین اوقات
 مهابتخان صوبه دار کابل و اعتماد خان صوبه دار کشمیر هر یک
 بعفایت ارسال خلعت و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر
 مقتخر گردیدند و دوزنجیر فیل پیشکش راجه نرسنگه کنور و دوزنجیر
 فیل پیشکش حسام الدین خان بنظر انور رسیده رتبه پذیرائی یافت
 و محمد مقیم دیوان بیوتات بعفایت خلعت و خطاب مقیم خانی
 سر بلندگشته خدمت دیوانی سرکار ملکه ثریا جناب تقدس نقاب
 نور انزای هودج عفت و احتجاب روشن آرا بیگم ضمیمه خدمتش
 شد و فوجدار خان از تغیر یزدانی بفوجداری روپاس خلعت
 سرافزای پوشیده باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و

افسانه مصري افغان بمنصب هزار و پانصدي پانصد سوار و غلام
 محمد افغان بمنصب هزارى چهار صد سوار کامياب عنايت
 پادشاهانه گردیدند (هر دهم محمد امين خان که بنابر قرب وصول
 دارا بى شکوه بموجب امر اعلی از نواحى لوه کده برگشته بود
 با همراهان بموکب اقبال پیوسته سعادت اندوز ملازمت اشرف شد
 نوژدهم نواحى قصبه توده که جاگیر و وطن راجه رایسنگه سیسودی
 ست از نزل موکب ظفر قرین فیض آگین شد و راجه مذکور یک
 زنچیر فیل و دو سر اسب با دیگر آشیا پیشکش نمود و درین منزل
 همایون یکروز مقام شد چون غنیم نزدیک و جنگ قریب بود حکم
 والا صادر گردید که خزانه و زوائد کارخانجات و احوال و ائقال غیر
 ضرورى بقلعه که در قصبه مذکور واقعست برده نگاه دارند و باقتضای
 رایى اصابت پیرا بعض از پرستاران و خدمتگذاران سرادق عزت را
 که سعادت پذیر دولت همراهی بودند نیز انجا گذاشتند و راجه
 رایسنگه را خلعت مرحمت کرده بمحافظت قلعه گماشتند (درین
 هنگام دلیر خان بمرحمت اسب با ساز طلا و بهادر خان بعنايت
 زره و خود و سید قاسم قلعه دار اله آباد بمنصب سه هزارى هزار
 سوار و خطاب شهابت خان و پردل خان بعطای خلعت و دلیر ولد
 بهادر خان روهیل و زنبهاجی هر یک بمرحمت اسب و خواجه
 عنايت الله بانعام دو هزار روپیه و عطای خلعت سرفرازي یافتند
 و بیست و یکم رایات عالیات از توده نهضت نمود و بیست و چهارم

اندوخت میزدیم تربیت خان حاکم اجمیر که قبل از وصول دارا بی شکوه بآنجا از قلعه برآمده بود بموکب نصرت قرین پیوسته ادراک دولت ملازمت نمود پانزدهم امیر خان که بموجب امر لازم الانقیدان مراد بخش را از قلعه دار الخلافه شاهجان آباد برآورده بکوالیار رسانیده بود به معسکرهمايون پیوسته کامیاب ملازمت اشرف گردید (پرتل^۱ خان و شرزه خان از کومکیان شیخ میر و ترکناز خان از همراهان صف شکنخان شرف تقبیل سده سینه یافتند) و چون دارا بی شکوه باجمیر رسیده آمادگی رزم و پیگار بود رای مهر انوار شهنشاه نصرت شعار چنین اقتضا نمود که جمعی برسم قراولی تعیین فرمایند تا از کیفیت لشکر مخالف آگاهی یافته خبر رسانند بنابراین شانزدهم طاهرخان را بعنایت ترکش نوازش نموده با جمعی دیگر بدین خدمت رخصت فرمودند (و هرجس گور بمرحمت جمدهر مرصع مباهی گشته بهمراهی خان مذکور معین شد و درین هنگام زید نوئیدان عقیدت منش شیخ میر بمرحمت پنج سر اسب ازان جمله یکی عربی باساز طلا مورد انتظار عاطقت گردید و راجه نرسنگه کور بعنایت علم رایت مباهات افراخت و مهدی قلی خان سپاه منصور باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار و راجه کشن سنگه تونور باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و خواجه رحمت الله ده بیدی باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و از اصل و

دریا موج فرمان پذیر شدند و سرداری جرافغار فیروزی آثار نامزد
گرامی گوهر محیط سلطنت تاجان اختر پهلوانت پادشاهزاده
ارجمند سعادت توام محمد اعظم گشته حکم شد که سپاه ایشان با بهادر خان
و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان و نصرت خان و ملتفتخان
و شیخ نظام ولد شیخ فرید و میر ابراهیم میر توزوک و فضل الله خان
و سید حامد بخاری و شیخ نظام قریشی با جمعی دیگر در آنطرف
صف آرای نصرت گردند و فیض الله خان و دیندار خان با گروهی
از مبارزان نبرد جو بهراولی این فوج مقرر شدند و محمد امین خان
میر بخشی با جوقی از بهادران کر طلب مثل سید مسعود بارهه
و نرهاد بیگ علیمردان خانی و محمد طاهر نواسه رستم خان و کامگار
خان و عباس افغان و سید علی اکبر بارهه و اوزبک خان و قطب
کسی و روپسنگه راتهور و حیدر تاتار بارهه در دست راست موکب
جلال بطریق طرح تعیین یافت و هراولی این فوج بر اجه راجرپ
قرار گرفت و هوشدار خان و شرزه خان و غیرت خان و پلنگ حمله
و میرزا علی عرب و عباد الله بیگ و راجسنگه کور و گروهی دیگر
از دلیران عرصه و غا طرح دست چپ شده هزیر خان بهراولی آنها
معین گشت) و در قول نصرت طراز که مطلع خورشید رایت بادشاهی
و میمنت پذیر سایه چتر ظل الهی بود عبد الرحمن بن نذر محمد
خان و فاضلخان و عابد خان و افتخار خان و تهور خان و رایریان
و آقا یوسف و محمد علی خان و قباد بیگ و شیخ عبد القوی

شش گروهی قلاب را بر سر محل نزول عسکر ظفر اثر گردید و طاهر خان که بر سر قراردلی پیش آمده بود اواخر روز بعد ملازمت رحیمده آنچه از کیفیت حال غنیم دریافتند بود معروض داشت و باز مرخص شد و درین منزل حضرت شاهنشاهی پرتو توجه بترتیب و توزدک لشکر و تقسیم افواج نصرت اثر افکنده تعین صفوف اقبال فرمودند و سرگردگی هر اول بجوهر شهابت و دلاوری راجه جیسنگه و دلیر خان مقرر شده حسن علیخان و بهوجراج کچهواوه و دلیر و نعمت پسران بهادر خان روهیله و سورجمل کور و بهار سنگه کور و پرتیجراج بهاتی و جمعی دیگر از مبارزان کار طلب جلالت نشان بآنها معین شدند و صف شکنخان با توپخانه منصور و زمره بر قندازان در پیش صف هر اول مقرر گردید و سرداری التمش بحسن شجاعت و کوشش زبده نوینان اخلاص منش شیخ میر مفوض گشته امیر خان برادر او و راجه رایسنگه راتهور و کیسریسنگه بهورتیه و جان نثار خان خوشگی و جگت سنگه هاده و میررستم و منگلیخان و سید منصور و سید زین العابدین بخاری و شجاع خان و میرداد افغان و جعفر بیگ ترکمان و بایزید غازی و گروهی دیگر از دلیران جلالت کیش بهمراهی او مامور شدند و برانغار قصر شکار بسرداری زبده امرای رفیع مقدار اسیر الامرا رونق گرفته پسران خان مذکور و گنج علی خان و بیرم دیو سیسودیه و سبل سنگه سیسودیه و مسعود خان و ابو المکارم ولد افتخار خان مرحوم و چندی دیگر در سالک کوهکبان او انتظام یافتند و خانعالم و راجه نرسنگه کور و محمد بیگ و یادگار بیگ بهر اولی آن فوج

و در نزول و رکوب شیمه حزم و احتیاط که مفاد رزم آزمائی و احاس
جهانکشانى است مرعى دارند اکنون چون بحکم اقتضای مقام
ذکر شمه از حال دارا بی شکوه بد فرجیم بعد از رسیدن بمیرته و
کیفیت معامله او با راجه جسونت سلگه تیره ایام از متممات داستان
طرازی و وقائع نگارست سر رشته سوانح موکب اقبال اینجا گذاشته
بر سر آن سخن میبرد و نخست بذکر مجملی از حال راجه مذکور
که مقدمه اتمام این مقال است تمهید کلام نموده مقصود را گزارش
میدهد آن جهالت منش ضلالت شعار چون در جنگ ناشجاع
مصدر بغی و عصیان گشته از موکب نصرت نشان رد گردان شد
از آنجا که جرم و زلت خویش را از پایه عفو و بخشش فراتر میدید
و به یقین میدانست که افواج قاهره عفریب بتادیب و تنبیه او
معین خواهد شد ناچار چاره کار دران دید که محرک سلسله شورش
و افساد دارا بی شکوه گشته بلطائف ترغیب و تحریض او را
بجانب خویش کشد و از الوس راتهور و دیگر اقوام راجپوتان
لشگری فراوان گرد آورد و باستظهار از رایت خلاف اندیشی و محال
جوئی بر فرازد و آن بخورد رسیده بخت را با خرد شریک بلا سازد
بنابراین بعد از رسیدن بمجوده پور چنانچه مذکور شد بتحریر
و اغوای دارا بی شکوه پرداخت و خود در صدد فراهم آوردن
راجپوتان و سرانجام لشکر شده منتظر رسیدن او بود در خلال این
احوال راجه جیستگه که بحسن خدمت و دولتخواهی و فرط عقیدت
و خیر اندیشی در پیشگاه خلافت منظور انظار قرب و اعتبار و پیشوای
راجهای بلند مقدار بود بنابر رعایت مراسم جنسیت و رابطه

و جانباز خان و ذو القدر خان و قابل خان و امانت خان و خواجه صادق
دخشی و اعتبار خان خواجه سرا و جهانگیر قلی بیگ داروغه تور
خانه و خسرو چیله و قادر خواجه و خواجه بخندار و در بار خان و جمعی
دیگر از بندها مقرر گشته محافظت میمند قول بحسن بمالت
و اخلاص اصالتهان و نگاهداشت میسر بخدمت گذاری تربیت خان
تغویض یافت و با هر کدام قشونی از مبارزان نصرت اعتصام آماده
رزم و پیکار شد و در فوج دیگر بطریق طرح بریمین و یسار قول
مرتب گشته در جانب راست مرتضی خان با بهکونت سنگه
هاده و نصرت خان و رگناته سنگه راتهور و خانه زاد خان و اسد
کسی و قلندر داود زئی و سید حامد ولد مرتضی خان و ابراهیم
خوبشکی و در جانب چپ الله یار خان با ملازمان جلو و گرز
برداران و اودیبهان راتهور و سید بهادر و شیخ ظریف فرملی مستعد
کوشش و جانفشانی گردیدند و سرگردگی فوج قراول به تگابوی
جرات و سپاهیکری طاهرخان و عبد الله خان مغوش شد و رعد انداز
خان و شهنسوار بیگ و خواجه رحمت الله ده بیدی و آتش قلماق
و ترکناز خان و گدا بیگ و خواجه حسن ده بیدی و ولی بیگ
و محمد شریف ده بیدی و عبد الله بیگ نیمین و درست بیگ و
زمرة الواساة کابل بهمراهی آنها کمر همت بر میان عبودیت بستند
و حکم معلى صادر شد که بعد ازین افواج نصرت قرین باین توزدک
و آئین سوار شده آماده و مسلح مراحل دولت و فیروززی سپارند

در طلب او کرد سودمند نیامد بالجمله چون دارا بی شکوه بمیرته که سه منزلی جوده‌پور امت رسید و اثری از آمدن راجه جسونت سنگه ظاهر نشد متذکر خاطرگشته آنجا توقف نمود و دو بین چند نام هندوی معتمد خود را نزد او فرستاد و طلب ایفای وعده و تکلیف سرعت در آمدن کرد و فرستاده مذکور در پنج گروهی جوده‌پور که راجه مدتی بود که بهمانه انتظار فراهم آمدن اعوان و انصار آنجا مقام داشت و در آمدن تعلل و امهال می ورزید بار بر خورده پیغام رسانید و او جواب داد که وجه تاخیر انتظار رسیدن مردم و درست شدن سلک جمعیت ست و صواب دید من آنست که دارا بیشکوه پیشتر رفته در اجمیر که مرکز اوطان راجپوتان است رحل اقامت اندازد تا اقوام راجپوت از همه سو رو بار آورند و من نیز سپاه و اتباع خود جمع نموده عفریب می‌رسم و فرستاده را رخصت نمود بذابریں آن بیخود برگشته روزگار بامید رسیدن و فراهم آمدن راجپوتان پیشتر باجمیر آمد و تربیتخان ناظم مهمات آنجا چون تاب مقاومت نداشت قبل از وصول او چنانچه سبق ذکر یافت از آنجا برآمده بموکب مغلی پیوست و دارا بی شکوه بعد از رسیدن باجمیر دگر باره دو بین چند را نزد راجه جسونت سنگه فرستاد که محرک شده بزودی او را بیاورد این نوبت در بیست گروهی جوده‌پور در حالتی که راجه را اراده آمدن اجمیر بذابریں مقدماتی که گزارش پذیرفت فتور یافته عزم مراجعت جزم شده بود بار بر خورده تحریک و تاکید آمدن نمود چون از سیمای حال و فحوائی مقال دریافت که عزم آمدنش بسستی گواهد و در مقام یکدلی و اتفاق که

نسبتی که بآن خسارت کیش داشت ترحم و عطوفت بحال آنها
نموده و جبین ضراعت بر زمین عبودیت سوده بزبان محزو انکسار
درخواست عفو تقصیر آن نابکار از مراحم شهنشاهانه کرد و معروض
داشت که اگر عاطفت پادشاهی رقم صفح بر جریده زلات از کشد و
آن خائف نا ایمن را بمرده عفو و امان جان بخشد هم اینمعنی باعث
سرفرازی این بنده خواهد گردید و هم آن وحشی رنجورده بکمند
اطاعت و انقیاد درآمده دگر باره از سر صدق و اخلاص گردن بطوق
بندگی خواهد سپرد مراحم والای پادشاهی که نمونه الطاف
آلهی است بقبول این ملتمس آن عمده راجهای دولخواه را
عزت و سربلندی بخشیده حکم همایون صادر شد که از جانب خود
مکتوبی بنویسد و مصحوب یکی از معتمدان خویش فرستاده
اورا از رادجی خلف و گمراهی بمسلک تویم عبودیت و درلتخواهی
رهنمون گردد و بنویسد عفو جرائم و صفح مآثم مستمال ساخته از
اراده پیوستن بدارا بی شکوه باز دارد و از پیشگاه مکرمت و تفضل
تغیر منشور نجات و رقم عفو زلات بفام آن گمراه صادر گردید و چون
مرده این فضل و موهبت و بشارت این بخشش و مرحمت بار
رسید دل وحشت منزاش را که مغلوب جنود خوف و هراس
و درتخوش هزار اندیشه و وسواس بود آرام و اطمینان حاصل شده
از دهشت و سراسیمگی باز آمد و اینمعنی را نوزی عظیم و نعمتی
صغتم دانسته از بدست گروهی جوده پور که بعزم آمدن اجمیر و
لاحق شدن بجنود ادبار دارا بی شکوه برآمده بود فسخ آن عزیمت
ناصواب کرده مراجعت نمود چندانکه آن باطل پزوه مبالغه و الحاح

و چون میدانست که لشکرش تاب صدمه عساکر اقبال و طاقت
مقاومت با مواکب جاه و جلال ندارد و جرأت صف آرایی و معرکه
پیرانی در خود نمی یافت از کوه اندیشی و ناقص خردی
مصالحات وقت در آن دید که در کوهستان اجمیر را که از دو جانب
بجبال فلک تمثال محدود است گرفته سراسر عرض آن را مورچال
بند و سیدها ساخته بتوپ و تفنگ و سائر آلات و ادوات جنگ
استحکام دهد و باین عنوان روزی چند گذرانیده به بوند که چه رخ
میدماید از بزمعنی غافل بود که باستظهار مشتی خاک و گل که
دست کوشش باطل برهم نهد از آسید سطوت نقد سیل خروشان
ایمن نتوان نشست و بدیوار پستی که بر آورد همت کوتاه
بود بلند آفتاب تابان را راه نتوان بست القصة باین خیال خام
و تدبیر حسست نا تمام قبل از وصول مواکب ظفر اعلام شروع
در بستن مورچال نموده سیدها بر مردم خود بخش کرد و هر سیده
بعهد محافظت و اهتمام یکی از عمدها مقرر ساخته بآلات توپخانه
استحکام تمام داد از جانب یمین خویش مورچال نخستین که
متصل بکوه کده بیتلهلی بود بکار فرمائی مید ابراهیم که او را
مصطفی خان خطاب داده بود و عسکر خان نجم ثانی و جان بیدگ
پسرش که در آن وقت میر آتش بود مقرر نمود و مورچال پهلوی آن
بغیر روز میوانی که از سرداران عمده او بود سپرد و در جنب آن چند
توپ کلان بر فراز پشته که بر دره مشرف بود نصب کرده نزدیک
بآن جای بودن خود قرار داد و از جانب چپ پهلوی خود مورچالی
دیگر بسته شاهنواز خان را با پسران و سائر اتباع و اشباع خان

اظهار مینمود نیست امید از نیل مطلب بریده باجمیر مراجعت
 نمود و راجه از آنجا برگشته روانه جودهپور شد و باوجود اینمرااتب
 دیگر باره دارا بی شکوه بعد از برگشتن دوپین چند از خام طمعی و
 باطل اندیشی سپهر بی شکوه را باصد سوار نزد راجه فرستاد که بهر نوع
 که باشد او را بکمند تدبیر و تزویر باجمیر کشاند آن ثمره شجره
 فساد بر جناح سرعت شتابه در نواحی جودهپور باو رسید و
 ملایمت بمیار کرده تکلیف آمدن را بسرحد مبالغه و الحاح رسانید
 و چون راجه از صدمه قهر و سطوت بادشاهی لطمه بیم و دهشت
 پر رخسار همت خورده بود و خذلان و استیصال خویش در صورت
 اتفاق بآن بخلور محال اندیش بدیده پیش بینی مشاهده
 مینمود و از مرده عفو و بخشایش خدیو زمان و وصول منشور امان
 حیات تازه یافته بیقین میدانست که اگر این بار راه خلاف و طغیان
 پیماید و طریق سرکشی و عدوان سپارد بعد ازین ندامت و اعتذار
 سودی ندارد لاجرم باقتضای رای مصلحت بین و خرد صواب
 گزین انفسون ملایمت و الحاح او نپذیرفته قدم عزیمت بر جهاد
 انابت و بازگشتی که کرده بود استوار داشت و بلیت و لعل و
 لطائف معاذیر و حیل دفع الوقت مینمود تا آنکه آن شعبه دوحه
 خصومت و عذاب از آمدن او نومید شد و بی نیل مقصود باجمیر
 معاودت نمود و چون دارا بی شکوه قطع طمع از آمدن راجه کرده
 از اتفاق و امداد او دید که امید فرو بست و مقارن اینحال رایات
 جهانکشا نیز باجمیر نزدیک رسید بالضرورت صلاح کار در ارتکاب
 آویزش و پیکار دیده خواه "خواه دل بر "حاربه سپاه ظفر پناه نهاد

همراهان بموجب حکم معلی توپخانه را بقدر یک توپ انداز از
 موکب نصرت طراز پیش برده در جای مناسبی باز داشت و چون
 بغنیم نزدیک بود از کمال دور بینی و حزم بادشاهانه حکم اشرف
 صادر شد که عمده نوئیضان عقیدت منشی شیخ میربا لشکر التمش
 و دلیر خان با دلیر و رنمست پسران بهادر خان روهیله از معسکر
 ظفر قرین پیش رفته نزدیک به توپخانه مهدی رزم و پیکار و از
 غدر و دست برد مخالفان خبردار باشند و روز دیگر عساکر گردون
 شکوه نیم گروه پیش آمده نزول نمود و از پیشگاه جلال پرتو اشارت
 یافت که امیر الامرا با جنود برانغار و راجه جیسنگه با فوج
 هراول بر دست راست موکب نصرت شعار سحاذی ککله بهاری و
 جیوش جرانغار در دست چپ عسکر فیروزی اثر در برابر کرده
 بیتهای دائر کند و سائر افواج بحر امواج با لشکر قول بر اطراف
 و حواشی دولخانه والا نزول کرده دایره سان بر مرکز اقبال احاطه
 نمایند و درین روز صف شکستخان توپخانه را از جایی که بود پیشتر
 برده بفاصله نیم توپ انداز در برابر مورچالهای غنیم عاقبت
 و غیم نصب نمود و مجاهدان دشمن سوز شعله امروز کوشش و جدال
 گشته برخنه کردن دیوار عمر مخالفان و هدم بنیان امتثال مقهوران
 بازوی جرأت و جلالت کشودند و توپ زعد خروش قیامت نهیب
 از طرفین بغرش در آمد و صاحب ژاله ریز تفنگ از هر دو مو بارش
 گرفت هوای معرکه از دود باروت نمودار ابر صاعقه بار شد و
 زمین کارزار از مجاورت شعله و شرر حکم کبریت احمر پذیرفت

مذکور و محمد شریف نام نوکر عمده او که اورا قلیچ خان خطاب داده دران اوقات میر بخشی ساخته بود و برق انداز خان و جمعی دیگر بضبط و نگاهداشت آن گماشت و ازان گذشته مورچالی دیگر که بکوه معروف بکوکله پہاڑی متصل بود فامزد سپهر بی شکوه کرده سپاه مردم اورا با مغول پسر تحماق خان خوافی آنجا گذاشت چون برخی از احوال آن کوتاه اندیش بدسگال که مقدمه گزارش سوانح اقبال بود بتحریر پیوست اکنون بنگارش وقائع موکب ظفر لوا پرداخته کمال نکته پرداز را داستان طراز نصرت و فیروزی میسازد بیست و پنج جمادی الآخره شهنشاه گیتی پناه بآئین صف آرائی و توزوک جهان کشائی از پانزده کروهی اجمیر نهضت نموده نواحی تالاب رامسر را از نزول والا سربر اوج سپهر برانراشتند و روز دیگر نیم کروهی موضع دیورانی که از آنجا تا اجمیر سه کروه ست و تا محل اقامت دارا بی شکوه اندک مسافتی داشت مرکز ریات فلک فرسا گردیده فرمان قهرمان جلال صادر شد که صف شکنخان میر آتش توپخانه همایون را برده رو بروی مورچالهای غنیم در مکانی مناسب نصب نماید و شروع در پیش برد کار و تمهید مراسم رزم و پیکار کرده تفنگچیان برق صولت و شعله خویان جفود دولت سرگرم دشمن سوزی و آتش افروزی گرداند و جمعی از مبارزان نبرد جو مثل پردلخان و سید نصیرالدین دکنی و جمال و عنایت پنجپوری و یوسف فیازی و ایمن آفریدی بهمراهی خان مذکور مامور شدند و او با

مقارست مردم خوب کار آمدنی بعید تلف میگشتند و احتمال
آن بود که باوجود این نیز کاری از پیش نرفته خدا نخواستہ چشم
زخمی بجنود مسعود رسد که تدارک آن مشکل باشد لهذا در باب
صف آرائی و یورش و حمله بردن بر اعدای بد منش سرعت
و تعجیل جائز نداشته بنابر رعایت مراتب حزم و تدبیر ثانی
و تاخیر می ورزیدند و منصوبه می اندیشیدند که بی آنکه مردم
خوب ضائع شوند و بی فائده جمعی برخاک هلاک افتند صورت فتح
و نصرت در آئینه حصول جلوه گر آید و نیز ظفر و فیروزی از افق
اقبال چهره نماید تا آنکه کار کنان آسمانی و نقش پردازان تقدیر که
همواره در تمهید مقدمات رفعت و اعتلای این دولت ابدی بقا
و اعداد مواد غلبه و استیلائی این سلطنت ازلی بنا چهره کشای
بدائع اسباب اند و پیوسته مقاصد و مدعیات این برگزیده آلهی
را بنوعی که در حوصله عقول و اوهام نگنجد و مدارک و اتهام
دوربینان بمقیاس تصور نسجد بدست توفیق سرانجام میدهند
شاهد این فتح دشوار نما را بدیع ترین صورتی و آسان ترین وجهی
پیرایه حصول بنشینده بر منصف ظهور جلوه دادند تا ظاهر بینان سبب
اندیش و تدبیر گزینان تقدیر ناشناس را که از سر کار و کنه اقبال
این برگزیده ذوالجلال غافل اند روشن و مبرهن گردند که بخت
جهانکشایش کامیاب نصرت ازلی و دولت عالم آرایش بهره اندوز
نایید لم یزلی ست •

زهر سو فرو ریخت توپ و تفنگ • در آتش نهانگشت میدان جنگ
 بانداز خون ریز هم از دو سو • نشستند برق افغان رو برو
 القصد مبارزان خصم افغان دشمن شکن بصدقات توپ و ضرب زن
 زلزله در اساس قرار و ثبات اعادی انگنده سرگرم تلاش نصرت و
 غیرزی بودند و آن تیره بخندان باطل ستیز نیز از مورچالها توپ
 و تفنگ و بان بر توپ خانه همایون و افواج منصور انداخته آثار
 مدافعت و مقاومت بظهور میرسانیدند و آن روز و آن شب و روز
 دیگر تا سه پاس برین وتیره فائز حرب و آوینش فیما بین اشتعال
 داشت و گاهی جمعی از مخالفان محال اندیش از مورچالها بر
 آمده خیرگی میدمودند و قابو می کین جسته در کمین انتهاز فرصت
 بودند و چون اهل توپخانه همایون اسایش و آرامش را خبر باد
 گفته در مراسم پاس داری و لوازم هوشیاری تهاون نمی ورزیدند و شب
 و روز کمر همت بسته مردانه وار میکوشیدند مخدولان محال طلب
 محال دستبرد نمی یافتند و ازین جهت که مورچالهای غنیم بد
 فرجام در کمال متانت و استحکام بود و چنانچه مذکور شد مرتا
 سردر دیوارهای استوار بر آورده سدی شدید و حائلی محکم
 در پیش رو داشتند و چا بجا توپ و تفنگ و سائر آلات نبود
 و ادوات جنگ نصب کرده از سر جمعیت خاطر در پناه حمایت
 دیوار همت بمدافعت و محاربت می گماشتند بقایر آن شیخ میرو
 دایرخان و سائر سرداران موکب ظفر نشان از روی پیش بینی و دور
 اندیشی مصلحت دولت درین نمیدیدند که سوار شده بر مورچالها
 پورش کنند چه در صورت ثبات و استقلال مخالفان در مراتب

روزگار شان بر زمین ادبار زند و بصودای دور از کار هزار بار گرد
 نخوت انگیزند مهر شان بر خاک مذلت انگذد دائم از محال
 جوئی داغ حسرت بر دل و پای حیرت در گل بینند و مدام از
 ننگه جوئی چشم دولت خیره و روز حشمت تیره یابند بفاخن
 سعی خویش همه چهره اقبال خراشند و بدست تدبیر خود خاک
 ناکامی بر فرق آمال باشند • شعر •

کسی را که لطف ازل یار است • همیشه ز بختش بسر انهرست
 چو اقبالش آید بخصم افگنی • کند دشمنش را فلک دشمنی
 ک شاید عدویش چو بازوی کین • زند آسمانش سبک بر زمین
 بار هر که جست از خصومت نبرد • نه با او که با چرخ آویزه کرد
 بد اندیش از بخت بد کلمه • جهان کین ز بد خواه او خواسته
 از شواهد صدق این مدعا شکست یافتن دارا بی شکوه باطل ستیز
 هزیمت نصیب ست بتازگی در اجمیر از جنود نصرت نشان و
 آواره شدن بودی هلاک و خدائن تبدیلین این مقال آنکه پس از
 سه روز آویزش و پیکار که میان مهاکر گینی کشا و اعدای تیره بخت
 ادبار لوا بتوپ و تفنگ نیران جنگ اشتعال داشت و چنانچه
 گزارش یافت صورت پذیری یورش در مرآت ضمیر مصلحت کیش
 امرای خیر اندیش جلو ظهور نمی نمود و هران و سپه داران لشکر
 منصور صلاح در سواری و جنگ فوج ندیده وقوع نصرت و ظفر را
 بزودی و آسانی گمان نمی بردند روز هیوم که یکشنبه بیست و نهم
 جمادی الآخره مطابق هیوم فروردی بود از نیرنگی اقبال بی زوال
 شهنشا جهان و شگرف کاری طالع والی گیهان خدیو گیتی ستان

ذکر محاربه شیران بیشه هیجا و نهنگان بحر و غا و فتح و فیروزی اولیای دولت و فرار دارا بی شکوه بد عاقبت از اجمیر

مصلحت منج دقایق آفرینش که رموز حکمت نهانش چهره
افروز حال جهان ست چون بشگرف کاری مشیت بالغه نقش
اقبال برگزیده را در کارگاه عز و جلال در سمت نشین سازد و اسباب
دولت و کمال سعادت در پیشگاه ازل بدست عنایت خویش
پرداخته خواهد که چتر والای جهان خدیوی و عالم گیری بر فرق
فرقد های عزت او برافرازد نخست باقتضای حکمت کامله اخبر
طالع دشمنان فتنه سگال و مدعیان باطل خیال را به وبال نکال
انگنده پرتو نظر هدایت اثر توفیق که شمع راه سعادت و بختیاری
همان تواند بود از حال آن گروه خسروان پژوده باز گیرد و قضا و قدر
را که طرازندگان صور آمل و نقشبندان بدائع احوال اند از موافقت
آرا و عنایم آن کج اندیشان محال طلب باز دارد تا نقش هر
مامل که بکلیک بد اندیشی بر لوح تدبیر کشند باقتضای تقدیر
کج نشینند و صورت هر مطلوب که بچشم بد خواهی در مرآت اندیشه
بینند عکس آن در آئینه وقوع جلو ظهور گزیند پیوسته بخت و آژون
چرخ دولت شان در رهگذر باد نهد و همواره طالع بد شگون رخت
امید شان بسیلاب دهد از دست زمانه لطمه حرمان بر رو و سنگ
ناکامی بر جبهو خورند و پهای نا مرادی و سرگشتگی وادی بخت
برگشتگی سپردند بوسه دیو پندار اگر صدره بعزم پیکار برخیزند

فرموده بودند و آن بندهای ارادت شعار را بذاتر تاخیر در پیش
برد کار به سخنان گرم عتاب آمیز و مقدمات همت بخش غیرت
افزا تحریض بر حرب و قتال نموده درین وقت آن بسالت منشان
جلالت آئین را بمشاهدۀ این حال جوهر شہامت و کار طلبی
حرکت کرده کمر جانفشانی بدفع اعدا بر میدان عبودیت بستند
و نخست دلیر خان از دست راست توپخانه با فوج خود سوار شده
باستظهار اقبال دشمن مال خدیو جهان لوائی جرأت و دلیری
بجانب آن جسارت کیشان بر افراخت و بعد از زبندۀ نوئیگان
عقیدت مند شیخ میر با همراهان خویش از دست چپ سوار شده
با عساکر برانغار و اسد خان و هوشدار خان با جنود جراتنار از دو
طرف سوار شده بعزم رزم و آهنگ یورش صفوف نصرت آراستند
لیکن ازین افواج قاهره لشکری که بر مورچال مخالفان یورش
برده مصدر نبرد و آریزش شد فوج شیخ میر و دلیر خان بود و در
سپهداران موکب گیہان ستان کسی که مصدر خدمت شایان و
جانفشانی نمایان گشته توفیق ادای حق عبودیت دریافت آن
دو سردار دلیر شہامت آثار بودند و بعد از اتمام جنگ و پیکار
که نسیم فیروزی بر شقۀ اعلام مبارزان ظفر اعتصام وزیده اقدام
نہایت خصم تیرہ سرانجام لغزش پذیرفته بود راجہ جیسنگہ از
عقب رمیدہ ضمیمہ آن افواج منصور گردید بالجملة شیخ میر و
دلیر خان بمیامن همت اخلاص پرور باتفاق یکدیگر بر مورچال
شاهنواز خان کہ بسمت کوکله پہاڑی بود حمله آور گشتند و مجاہدان

بی توطئه و تمهید هوا خواهان بغتۀ صورتی بدیع از بود غیب رخ
 نمود و منصوبۀ اتفاق افتاد که نقش مراد اولیای دولت ابدی بنیاد
 بر صفحۀ شهود جلوۀ گر گشت و بنوعی که در تصور ظاهر بیدان نمی
 گنجید و از پایۀ اندیشۀ مصلحت گزینان فراتر بود قفل مقصود
 بمقتایع توفیق ربانی و تایید آسمانی کشایش پذیرفت کیفیت
 ظهور آن فتح سترگ آنکه راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون که
 پیداهای او در کوه گردی و کربوه نوردی ورزیده کار و چالاک اند چون
 بعرض اشرف رسانیده بود که مردم من از عقب کونله بهازی راه
 بر آمدن بران کوه دیده اند حکم والا صادر شد که در کمین فرصت بوده
 هرگاه قابو یابد پیداهای کوهی خود را با جمعی از بند و قچیان
 توپخانه همایون ازان راه بفرستد که اگر توانند آن کوه را از دست مردم
 دارا بی شکوه بگیرند بذابروان راجه مذکور اواخر این خجسته آوان آن
 گروه را بسمت کونله بهازی فرستاده خون نیز بانواج خویش سوار شده
 روز بروی آن کوه بکومک آنها مستعد ایستاده ماند مخالفان برین حال
 اطلاع یافته قصد مدافعت و ممانعت نمودند و ازینجهت که مبارزان
 توپخانه منصور حاعتی آرام گرفته دست از جنگ کشیده بودند
 و توپ و تفنگ نمی انداختند افتهاز فرصت نموده قریب هزار سوار
 ازان خیره رویان تیره روزگار بخيال محال و پندار دور از کار دلیرانه
 قدم جرأت از مورچال بیرون نهادند و بغوج راجه راجروپ نزدیک
 رسیده بجنگ و پیکار در آویختند چون حضرت شهنشاهی اوائل این
 روز نصرت افروز سرداران سپاه ظفر پناه را بحضور لامع النور طلب
 داشته در مراتب یورش تاکیدات خسروانه و ارشادهای پادشاهانه

چون قطرات امطار که از ابر بهار بارید و مانند اوراق ازهار که بتحرک نسیم در صحن گلزار ریزد سرمایه آب و رنگ چمن اخلاص و عبودیت شمرده روی همت و جلالت ازان موقوف صعب که آزمونگاه جوهر توفیق و معادت بود بر نداشتند و بتلاش جرأت و دلیری و سطوت شجاعت و مردانگی داخل مورچال شده تیغ خون آشام بقصد دشمنان بد فرجام از نیام قهر و انتقام کشیدند و مخالفان تیره روزگار نیز پای تجلد استوار داشته بقدر طانیت و توانائی میکوشیدند از خروش های و هوئی دلاوران و نهیب گیر و دار بهادران نغمه جانخراش فنا بگوش جان اعدا رسید و از کرب و غم یلان و زد و خورد پردلان شیر سوار میدان سپهر چون شیر علم بر خوبشتران لرزید •

چنان تیغ را بود شوق مصاف • که چون برق جستی ز ابر غلاف غضب آنچنان کرد درمرد کار • که رگ شد به تن افغی زخمدار چو سر پنجه از دست میشد رها • ز کین مست گشتی بروی هوا پلارک بدوشی نه پیوسته بود • که برقش ز زیر بغل بسته بود و دارا بی شکوه مردم جمعی را از پیش خود بکومک تعین میکرد چنانچه شاهنواز خان را که در یفوقست با او بود فرستاد که بمورچال خود رفته در مراتب مدافعت کوشش نماید خان مذکور در عین جنگ رسیده بآویزش و جدال و تحریض مردم بر حرب و قتال پرداخت و دران نبرد مرد آزما و مصاف نصرت پیرا روز بآخر رسیده خورشید خاوری از هول و بیم آن معرکه رنگ جرأت در باخت و دران رستخیز بلا شاهنواز خان پاداش کردار و مکافات تقصیر هفت

توپخانه همایون نیز آتش کارزار بر افروخته بازوی کوشش
 بخصم افگنی و برق اندازی کشادند و علی الاتصال بچالاکي و گرم
 دستی توپ و ضرب زن تفنگ و بان بر مورچالها انداخته دشمنان
 تیره بخت را فرصت دیده کشودن نمیدادند چنانچه از هر مورچال
 جمعی که بقصد کومک برآمده میخواستند که خود را بمورچال
 شاهنواز خان رسانند بمصدمات متواتر توپخانه بارش ابر بلا وصولت
 برق اجل را برآيي العین مشاهده کرده قدم همت باز پس می
 نهادند و درین بیغولهای مورچال می خیزیدند و درینوقت که افواج
 گیتی کشا نزدیک بمورچال اعدا رسیده آثار تسلط و استیلای جیوش
 نصرت لوا ظاهر شد مردم راجه راجروپ دلیر شده چندی بر فراز
 کوهله پهای برآمدند و علم اودا بر بالای آن بر آورده باعسف تزلزل
 ارکان استقلال مخالفان گردیدند و مقارن اینحال شیخ میر و دلیرخان
 با عساکر اقبال بادشاهی بمورچال شاهنواز خان رسیده با دشمنان
 مقهور که جمعیت نموده آماده مدافعت بودند بجنگ و پیکار در
 آویختند اگرچه مخدولان نابکار باستظهار حمایت دیوار کمال - می
 و تلاش بکار می بردند و به توپ و تفنگ و تیر در مراتب جدال و
 قتال نهایت کوشش بظهور میرساییدند و چنانچه گزارش یافت
 از جنود نصرت طراز حوای فوج شیخ میر و دلیرخان لشکری
 دیگر بجنگ نرسیده لیکن مجاهدان فبروزمند و مبارزان نصرت
 پیوند که جانفشانی را در راه قبله و مرشد دوجیهانی سرمایه حیات
 جادوانی میدادند و سر بازی را در معارک و غا پایت بلند حرفه رازی
 می شناسند ریزش گوله توپ و تفنگ و بارش ناوک و خدنگ را

فیروزی طالع والی خدیو جهان و سطوت و صولت عساکر گیدهان
 ستان را آزموده از نهیب اقبال بادشاهانه جگر در باخته بود و بیقین
 میدانست که بخت رسیده و طالع بر گردیده او را دگر باره زاء
 آوارگی و فرار روانی سرگشتگی و ادبار در پیش است هم در اول
 جنگ و پیکار مقرر کرده بود که پندگیان او را سوار کرده و خزانه
 و کارخانجات ضروری بار نموده آماده فرار دارند و خود با سپهر
 بی شکوه مهیای گریز برقرار بلندی ایستاده مشاهده کوشش طرفین
 میکرد و انتظار انجام کار می برد و با آنکه بنیر مورچال شاهنواز خان
 که عساکر گردون متأثر از آن راه یورش کرده بودند و مورچال سپهر
 بی شکوه بقایب قریب اتصال بآن برهم خورد و دیگر همه مورچالها
 استحکام داشت قریب شش هفت هزار حواری او آماده کززار بودند
 جوهر همت و ثبات در خود ندیده فرار برقرار اختیار نمود و چون
 شام در رسیده پند ظلام بر روی مخالف و موافق کشیده بود و سپاه
 منصور نیز بسبب کشته شدن شیخ میر سرخود سری برداشته
 مشغول نهیب و غارت بودند انتهاز فرصت نموده با سپهر بی شکوه
 و فیروز میواتی و چندنی دیگر از سپاه راه گریز پند و خائف و هراسان
 در حجاب ظلمت لیل جان از آن عرصه بیرون برد و ازین جهت که
 نوکران عمده اش اشیاء و اموال و اهل و عیال خود که همراه داشتند
 بقلمه اجمیر در آورده بودند از سرداران سوای فیروز میواتی کسی با او
 رفیق طریق نکبت و خذلان نشد و مجموع اردو بینه و اسباب شوکتش
 بتاراج حادّه رفته بسیاری از خزانه و کارخانجاتش راجپوتان و
 مردم بی سرو پا که درین مدت برو گرد آمده بودند در آن هنگامه

تیر تقدیر گشته از پا در افتاد و سید اتخان پسر خان مذکور چند زخم برداشت و محمد شریف مدیر بخشی دارا بی شکوه را از دست دلیر خان تبری بر شکم رسیده از پشت گذر کرد چنانچه مذکور خواهد شد بهمان زخم کاری در گذشت و محمد و ابابکر خویشکی از عمدهای لشکر مخالف بتبع اجل سپری شده در معرکه افتادند و از مجاهدان موکب جلال زنده نوئیذان عقیدت سگال شیخ میر که بر حوضه فیلی سوار و مردانه وار سرگرم کوشش و پیکار بود بضرع بندوقی که بر سینۀ اش رسیده جان سپردنی و حیات گذاشتنی را در راه خدیو حقیقی و خداوند مجازی نثار کرده بپای سعادت بیابان والای شهادت که معراج کمال مجاهدان میدان ارادت است فائز شد درین وقت سیدی میر هاشم نام از اقوام خان مذکور که در عقب سر او بر حوضه فیلی نشسته بود بتأقین ملهم اقبال حضرت شاهنشاهی مستر شد گشته حسن تدبیری بکار برد و آن نوئین شهادت نصیب سعادت نشان را در بر گرفته بوضع که بود نگاهداشت تا جنگ بآخر رسید و غلبه و احتیلا نصیب اولیای دولت فلک اعتلا گردید و دلیر خان کوششهای مردانه و تلاشهای دلیرانه کرده زخم تبری بر دست خورد و سائر مجاهدان جلالت پروردان مردی و دلوری داده بضرع تیغ و طعن سنان بسیاری ازان محال اندیشان شقاوت منش را بر خاک هلاک انداختند و رایت فیروزی و نصرت بدست جرأت و بسالت بر افراختند و درین اثنا راجه جیسنگه نیز با فوج خود رسیده ضمیمه جنود ظفر شعار گشت و مخدولان نابکار را یکباره پشت همت شکسته تاب ثبات و قرار نماند دارا بی شکوه از آنجا که

بخت جهانکشا و طالع نصرت پدیرای آن خدیو مؤید مظفر لوا
بنوعی که متوقع اولیای دولت و اصفیای سلطنت بود صورت وقوع
یافته ملک و ملت را زیب و پیرایش داد و بلاد و عباد را امن و
آرامش بخشید در حدائق مملکت گلهای امنیت بر نهال امنیت
جهانیان شگفت و نسیم فیروزی خاشاک خلاف از طرف چمنستان
خلافت رفت پوشگاه جاه و حشمت بی غبار و گلزار ابهت و
کمرانی بی خس و خار شد چشم فتنه غنود و روان ملک بر آسود
فتنه جویان واقعه طلب را دست آویز شورش افزائی از کف رفت
و عقیدت منشان دولتخواه را خاطر از اختلال دولت فراهم آمد •

• شعر •

بنازم باین شاه فیروز مند • که هرگز مبادش ز گیتی گزند
بیک تند باد نهیبش شد آب • دل اندر بر خصم همچون حباب
عدو هر کجا سد تدبیر بست • شکوهش بیک حمله درهم شکست
دل خصم ازان گونه درهم فشرد • که خود حمله بر قلب دشمن نبرد
جهاند اسپ نصرت شد کامیاب • بداندسان که نفهاد پا در رکب
بر ضمایر دور بین دیده و روان هوشمند و بالغ نظران حقیقت پیوند
که مرآت خاطر شان نقش پذیر وقایع روزگار گشته از تصفیج سوانح
دهر حادثه زا و مطالعه پاستانی نامه های حیرت بخش عبرت افزا
تماشای سراپای اوضاع و احوال جهان نموده اند و دفا تر مآثر و
صیائف مفاخر سلاطین ماضیه و خواقین سابقه جلوه گاه انظار تتبع
ساخته نظار گنج کارخانه ابداع بوده صورت این معنی پوشیده نیست که
کم کسی از پادشاهان کشورستان و خسروان عالی مکان را در عرض

شورش و آشوب غارت کردند و بغیر از جواهر پوشیدنی و قلیلی از اشرافی که در عمارت‌های اهل حرمش بر نیلان بود از امتعه و اموال چیزی یاف نرسید و خائب و خاسر بصد پیرشانی و بی سرانجامی ره نورد و ادعی خسران و ناکامی شده عازم گجرات گردید و بعد از رفتن او جمعی از سرداران و مردمش که در مورچالهای سمیت گده بیتلهلی بودند و از رفتن او خبر نداشتند مدتی عسکرخان و سید ابراهیم و جان بیگ پسر او و محمد بیگ ترکمان از کوسکیان گجرات که او را از آنجا همراه آورده قزلباشخان خطاب داده بود تا قریب یکپاس شب مورچالهای خود نگاه داشته بجنگ و تلاش مشغول بودند و با هوشدار خان و اسد خان و فیض الله خان و دیندار خان و دیگر سپاه ظفر پناه که بآن طرف حمله برده بودند باستظهار حمایت دیوار مدافعت و پیکار می نمودند و پس از آگاهی بر کیفیت فرار آن بر گشته روز کار اواخر آن شب عسکر خان و سید ابراهیم و محمد شریف میر بخشعی او که چنانکه گزارش یافت زخم تیر خورده بود با دیگر سرداران و عمدها از صف شکنخان اسان طلبیده نزد او آمدند و محمد شریف چون زخمش کاری بود آن شب در همان جا بمساط حیات در نوردید و دیگران روز دیگر بمساطت خان مذکور روی عبودیت و التجا بجذاب والا آورده جبهه حای آستان جلال و مورد انظار بخشایش و انصال گردیدند القصه این قسم فتحی نمایان که دین و دولت را سرمایه صلاح و بهروزی بود بی آنکه شهنشاه جهان بنفس اقدس تصدیع نهضت و سواری کشند و چتر اقبال پرتو سعادت بر مساحت میدان رزم و عرصه قتال افکند بمیدان

همت و مردانگی نهاده بضرب تیغ سرانمان و قوت بازوی نصرت
 نشان گوی سروری و قصب السبق برتری از معاندان دعوی کار
 و شرکت اندیشان نخوت شعار بردند و با این کوشش همت و تلاش
 جرأت و مساعی جهانکشا و محاربات ظفر پیرا که ازان خالقان گیتی
 ستان مشهور عالمیان گشته از غایت آگاه دلی و هوشمندی هرگز
 پندار این امور شگرف پرده غفلت بردانش خدا داد آنحضرت
 نمی کشد و از فہایت خضوع و نیازمندی که بدرگاه کبریا دارند این
 مراتب را ببازوی قوت و نیروی اقتدار خویش اسفاد نکرده همواره
 در خلوات قدس و محافل انس بر زبان حق ترجمان که مفتاح
 خزائن صدق و ایمان است میگذرد که ظهور این مواهب عظمی
 و فتوحات علیا را از معجزات باہرات حضرت سرور کائنات و آثار
 میامن امداد و اسعان باطن مقدس آن خلاصه موجودات علیہ و علی
 آلہ و اصحابہ شرائف الصلوات و کرائم التحیات میدانیم لا جرم
 پیوستہ شکر این نعمت ارجمند بطاعات و عبادات و ابتغای مرضیات
 الہی و ترویج شرع مطہر حضرت ختمی پناہی و محو آثار بدع
 و مفاہی بجای می آورند و از قدسی منشی و توفیق نصیبی با وجود
 کثرت اسباب جاه و تجمل و رفور مواد حشمت و کامرانی لمحہ تن
 بغفلت و تن آسانی نداده بدوام آگاهی و ایزد پرستی و کمال
 عدل پروری و رافت گستری و پژوهش حال سپاہ رعیت و رعایت
 قانون انصاف و سویت کہ غرض از سروری و سر فرازی همان تواند
 بود سلطنت را فروغ خلافت بخشیدند امید کہ پیوستہ کشور صورت
 و معنی و اقلیم ظاہر و باطن از نور فرماندهی آن خدیو عالم گیر

این قدر مدت این چنین محاربات شگرف خسروانی و مصائبی
 مرد آزمای سلطان اتفاق افتاده و از آن دم که توفیق ربانی و تایید
 آسمانی دست نوازش بر سر اقبالمدان گیتی پناه نهاده کم بخت
 بلندی را این نصرتهای غیبی و فتوحات سماوی دست داده چه
 اگر بدید! تحقیق نیک ملاحظه رود و از تاریخ نامهای کهن عیار کار
 ملوک روزگار گرفته آید اکثر کشور کشایان نامدار را که علم عالمگیری
 و جهان پروری بدست همت برافراخته اند و سمند عزیمت در
 میدان خصم افگنی و دشمن سوزی تاخته هنگام ظهور داعیه گیتی
 ستانی و طلوع نیر اقبال و کامرانی باقتضای قوت طالع و نیرنگی
 تقدیر دشمنی قوی که بحسب جاه و دولت و سپاه و شوکت با ایشان
 برابری کند و دم معارضه و هم سری زند مفقود بوده وصف آرائی
 و نبردی که کارآزمایان مواقف هیچجا ازان باز گویند در مدت
 سلطنت بطریق ندرت روی نموده و بر همکنان ظاهر و هویدا ست
 که این پادشاه فیروز بخت نصرت سپاه خدیو عالم گیر گیتی پناه را
 با وجود اعادی قوی دست ذی شوکت و مدعیان با اقتدار و
 مکنت که هریک کلاه گوشه نخوت و استکبار بر فرق پندار می شکست
 به نیروی توفیقات ازلی و تاییدات لایزالی در عرض سالی این
 محاربات سترگ و نبردهای دشمن سوز واقع شده همه جا غلبه و
 ظفر نصیب اولیای دولت ابد پیوند گردید و خود بنفس نفیس
 در سه موقوف دشوار و معرکه خونخوار که جگر گسل شیر دلان روزگار
 و زهره گداز رستم و اسفندیار بود نبرد جو و رزم آزما بودند و در هر
 صف آرائی و کارزار از کارنامه دلآوری و استقلال بر طاق بلند

امت نزل اجل نمودند و اردویی همایون باشاره معلی از جائی که
 بود کوچ کرده بنواحی تالاب آمد و چون تعاقب دازا بی شکوه
 خسران پژوه از متممات جهان پیرائی و فتنه زدائی بود بعد
 معارفت از روضه معینیه باقتضای رای عالم آرای راجه جیسنگه
 و بهادر خان را با جمعی از بندهای کار طلب و مبارزان نصرت
 نشان مثل پردلخان و محمد بیگ و یادگار بیگ و اودیبهان
 راتهور و بهوجراج کچهواهد و شهنسوار بیگ و مصری افغان و مسکت
 سنگه تونور و سورجمل کور و یوسف نیازی و آتش قلماق و
 جان نثار خان و غلام محمد افغان و ترکناز خان و شیخ نظام
 بتکامشی او تعیین کرده مرخص ساختند که آن سرگشته تیه ادبار را
 هیچ جا مجال درنگ و قرار نداده اگر میسر شود دستگیر کنند و الا
 همت بر تعاقب او گماشته او را آواره دشت ناکسی سازند و هنگام
 رخصت راجه جیسنگه را بعنایت خلعت و یک زنجیر فیل
 و شمشیر مرصع و انعام یک لک روپیه و بهادر خان را بعطای
 خلعت و جمدهر صیفا کار با علاقه مروارید و انعام می هزار روپیه
 نوازش فرمودند و از کوسکیان آن جیش خبری یادگار بیگ
 بعنایت خلعت و خطاب یادگار خانی و محمد بیگ برادرش ب خطاب
 مراد از خانی و دیگر عمدها بمرحمت خلعت و بعضی بعطای اسب
 سربلند گشتند و برای تسلیه خاطر رمیده راجه جیسونت سنگه که
 صدق ندامت و بازگشت او بر ساحت ضمیر خورشید نظیر شهنشاه

رونق پذیر بوده تیغ سطوت و اقبالش سر انداز خود سران
و ماهیچه رایت عز و جلالش هم چشم خورشید خاوران باد بالجمله
حضرت شاهنشاهی بعد از استماع مژده این فتح آسمانی روی
نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز آورده مراسم شکر و سپاس
آلهی بتقدیم رسانیدند لیکن خاطر حق پرمت وفاجوی که قدردان
جوهر عبودیت و قیمت شناس گوهر عقیدت است از تفضیه کشته شدن
زبد نوینان اخلاص شعار شمع میر که از دیرین بندهای فدوی
ارادت کیش و سرخیل دولتخواهان خیر اندیش بود قرین تاسف
و تأثر گردیدند و روح او را بانوار توجهات باطنی و طلب غفران و آسایش
نوازشاهی معنوی و الطاف روحانی نموده حکم فرمودند که چون صبح
شود نعش آن نوین مغفور را بآئینی شایسته برداشته در روضه
قدسیه معینیه بسمت پائین پای قدوس ابرار حضرت خواجه بزرگوار
قدس الله سره العزیز دفن کنند و نعش شاهنواز خان را فیز با آنکه
نقد حیات نه در راه اخلاص و عقیدت باخته بود نظر بر سابقه
نسبت و خدمتش حکم شد که باعزاز و احترام برداشته در همان
بقعه مبارک مدنون سازند و روز دیگر که سلخ جمادی الآخره بود
خاقان مؤید پاک دین بطواف روضه مذوره پیشوای اهل یقین
نخبه اصفیای کرامت آئین حضرت خواجه معین الدین قدس
سره العزیز شرف قدم ارزانی داشته بعد از تقدیم آداب زیارت
پنجهزار روپیه بمجاوران و خدمت گذاران آن مزار قدسی انوار انعام
فرمودند و از آنجا عذرا توسن اقبال را انعطاف داده در عمارات
فیض احساس دولتخانه پادشاهی که در کنار تالاب انا ساگر واقع

خلعت از لباس کدورت بر آورده دل جوئی و نوازش نمود و بجمعی دیگر از خویشان و منصوبان آن نوین مغفور خلعت مرحمت شد و چون موافق نسبت و بندگی شاه نوازش خان منظور خاطر عاظم پادشاه حق پرست حق شناس بود پرتو التفات بحال فرزندان و باز ماندهای او افکندند و به پسران آن خان مرحوم و اصالت خان و میر صالح هر دو دامادش و خانه زاک خان که نسبت قرابت باو دارد خلعت عنایت کرده آن هارا نیز از کلفت ماتم بر آوردند و معصوم خان مهین پسر او را که سابق هزار و پانصدی هزار سوار منصب داشت بمنصب دو هزار و هزار و دو صد و پنجاه سوار و

هه هزار سوار و مرحمت نقاره و شمشیر و جمدهر با علاقه سرورید و میر ابراهیم مهین پسر آن مرحوم بمنصب هزار و چهار صد سوار و دو پسر دیگرش بمنصب شایسته سربلند گردیدند و به جمعی دیگر از خویشان و به منصوبانش خلعت عنایت شده مجموع کامیاب عاطفت شدند و چون سابقه نسبت بندگی شاهنواز خان منظور خاطر عاظم پادشاه حق پرست و حق شناس بود باز ماندهای آن خان مبرور را نیز مطرح انوار التفات ساختند و همرا به عطای خلعت نواختند و معصوم خان پسر بزرگ او را بمنصب دو هزار و یک هزار و سیصد سوار و سیاد تخان پسر دومین را بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار و میر صالح دامادش را بمنصب هزار و پانصدی سوار و سرخازی بخشیدند و بسیاری از بندهای عقیدت آئین و مبارزان نصرت قرین عواهب سنیه و مکارم بهیه مورد انظار نوازش گردیدند.

جرم بخشش عفو پذیر پرتو وضوح افکنده بود فرمان مرحمت عفو
 مبنی بر مرزده بخشایش و عفو موافق زلات و خطایا از پیشگاه عاطفت
 مادر گشته خلعت خاص جهت او مرسل شد و بمنصب سابق
 که هفت هزار و هفت هزار سوار از انجمله پنج هزار سوار و اسبه
 سه اسبه بود سربراز گردید و چون از وقوع تقصیرات و مآثم گذشته
 اثر خجالتی در قامت عبودیتش بود جلائل مرحمت و انضال
 پادشاهانه چنان اقتضا نمود که بکچند از یساق قرب و حضور دور بوده
 از خجالت کردار و تشویر تقصیر بر آید لهذا صوبه دارى گجرات
 بار تفویض یافته حکم معلى مادر شد که بآن صوبه شتافته بنظم
 مهمات و جبر اختلال امور آنجا پردازد و کفور پرتوی حنگه بهر
 خود را روانه پیشگاه حضور سازد و تا سه روز دیگر رایات جهانکشا
 دران مکان فیض نشان اقامت گزیده سایه چتر اقبال فروغ بخش
 ساخت آن بوم و بر بود و هر روز محفل کامرانی و کم بخشی مرتب
 گشته هم امور ملک و ملت انتظام می یافت و هم آثار نوازش
 و مکرمت بظهور میرسید و درین هنگام باقتضای رای عالم آرای
 امیر الامر باستقرار الخلفه اکبر آباد مرخص گشته بعطای خلعت
 خاص و شمشیر مرصع گران بها عز اختصاص یافت و عاطفت
 خسروانه امیر^۶ خان را که از قصبه شبنم میر شهسوار بوده بعطای

(۶ ن) و پرتو توجه بحال باز ماندهای شبنم میر افکنده
 همگی را بعطای خلعت از لباس کدورت بر آورد و امیر خان برابر
 آن مغفور باضافه دو هزار و دو هزار سوار بمنصب چهار هزار

بخشند و قریب يك صد زنجیر میل از نر و ماده و خرد و بزرگ از
لشکر غنیم غنیمت اولیای دولت گشته داخل انیدال خاصه شریفه شده

معاودت رایات ظفر پیرا بدار الخلافه شاهجهان آباد

چون خاطر جهان پیرا از مهم دارا بی شکوه و دفع فتنه او
فراغت یافت و راجه جسونت سنگه برهبری طالع بیدار دست
ندامت بذیل اعتذار زده سرانقدیان بر خط عبودیت نهاد شهنشاه
عالمگیر را عزم مراجعت از اجمیر بدار الخلافه شاهجهان آباد مصمم
گشته چهارم رجب که ساعتی میمنت اثر بود قرار نهضت فرمودند
و اوائل آن روز فرخنده همعنان معاودت و توفیق بطواف روضه قدسیه
معینیه توجه نمودند و چون بدروازه قلعه رسیدند از فرط نیازمندی
و حق طلبی پیاده شده زمین را رشک افزای آسمان گردانیدند و
بقدم صدق اعتقاد بآن بقعه فیض بیداد خرامش اقبال فرموده
بعد از تقدیم مراسم زیارت و استفاضه انوار توجه از باطن کرامت
مواطن آن قدوة اکابر عظام و صفوة اولیای کرام سنده و خدام آن
مطاب قدسی احترام را کسباب فیض انعام ساختند و قرین دولت
روز انزون بدولت خائفه همایون مراجعت نموده تا اواخر روز آنجا
بسر بردند و یک گهزی از روز مانده که ساعت نهضت مسعود بود
لوائی توجه بسوی معاودت برافراختند و روز دیگر که مقام بود تربیت

(۲ ن) بلچهاز روپیه بسنده و خدام آن مطاف قدسی احترام
انعام کردند

عبادت خان پسر درمین را از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی هفتصد سوار و میر صالح دامادش را بمنصب هزار و
 پانصدی پانصد سوار و محمد احسان پسر خرد را بمنصب هفتصدی
 میصد سوار سرازری بخشیدند و فیض الله خان بعنایت فیل با
 ماده فیل و اسد خان بمرحمت ماده فیل و صف شکنخان بعطای
 خلعت و نقاره و ماده فیل و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 دو هزار سوار و پرداخان بمرحمت اسپ و باضافه پانصد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و عقیدت خان
 ولد امیرالامرا باضافه پانصدی دویست سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
 دو هزار و از اصل و اضافه اودی بهان راتهور و بهوجراج کچهواهی
 هر کدام بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و ابوالمکارم ولد
 افتخار خان مرحوم بمنصب هزار و ششصد سوار سر بلند گشتند و
 و عسکر خان و سید ابراهیم و برق انداز خان و جمعی دیگر از نوکران
 دارا بی شکوه که از وفارقت گزیده ملتجی بجناب خلافت گردیده
 بودند بعطای خلع فاخره و مناصب شایسته سرفراز گشته در سلک
 بندهای درگاه خلایق پناه انتظام یافتند و رحمت خان دیوان
 گجرات که دارا بی شکوه او را بچبر و عذف همراه آورده بود به تقبیل
 عتبه جلال چهره طالع برانروخت و چون بعرض اشرف رسید که
 دارا بی شکوه جمعی گذیر و فرقه انبوه را بمظنهای بلجا و گمانهای
 غلط از کمال سفاقت و بیخردی محسوس و مقید ساخته بود و آن
 گروه در قلعه اجمیر اند خدیو عدل پرور فضل گستر باقتضای
 عاطفت و مهربانی حکم فرمودند که آن بیگماهان را از قید رهائی

با دیگر بندهای بادشاهی بیست و چهارم شهر مذکور داخل قلعه
 مونگیر شد از ورود این مژده بجهت پیرا اولیای دولت و امفای
 سلطنت را مسرت بر مسرت افزوده صغیر نغیر نصرت و ططننه کوس
 شاهسانی نوای بشارت بمسامع همگنان رسانید و مزاحم خسروانه
 بادشاهزاده محمد سلطان را بارسال خلعت خاص عز اختصاص
 بخشید و شش هزار سوار از تابندگان خود آن والا نژاد را در امپه سه اسبه
 مقرر فرمود که از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزار پیاده هزار سوار
 از آن جمله پنج هزار سوار در اسبه سه اسبه هر بلند باشند و معظم
 خان بارسال خلعت خاصه و انعام محالی که يك كرور دام جمع آن
 بود کامیاب عنایت گشت نهم موکب جلال از قصبه نوده گذشته
 نزول اقبال فرمود روز دیگر آنجا مقام شد درین منزل دلیر خان
 که در جنگ زخم تیر برداشته بود عز بساط بوس دریافته بعنایت
 خلعت و شمشیر و انعام پنجاه هزار روپیه نوازش یافت و از
 منصبش که پنج هزار پیاده سوار بود یک هزار سوار در اسبه سه
 اسبه مقرر گشت (و سید منصور بقوجدار می بقلاذه معین شده
 بعنایت خلعت و باضافه پانصد پیاده پانصد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار مباحی گردید و هر جس کور به رحمت علم
 لوای مباحات افراخته رخصت جاگیر یافت و دلیر و زنده
 پسران بهادر خان روهیل هر یک بعنایت خلعت و اسب سرفراز
 گشت) یازدهم کوچ شد و بطی ده مرحله بیستم ماه مذکور

خان را بدستور سابق بصوبه دارى اجمیر منصوب کرده بعناية خلعت
 و اسب نواختند (و مانسنگه راتهور بعز ملازمت فائز گشته يك زنجير
 نيل و دو سر اسب پيشکش گذرانيد و بمرحمت خلعت مریدج مرصع
 سر بلند گشته رخصت وطن یافت رعد انداز خان بخدمت مير بخشیدگرى
 احديان معين گشته خلعت سرانرازي پوشيد و رخصت خان بعناية
 خلعت مباهى شد) ششم ماه مذکور نزدیک تالاب رامسر مستقر
 رايات ظفر اثر گرديد و روز ديگر که از آنجا کوچ شد راجه راي سنگه
 سيسوديه از قصبه توده که موطن اوست رسیده دولت زمين بوس
 دريافت و مقدم خان ديوان بيوتات نيز باخترانه و زوائد کارخانجات
 که بموجب امر اعلى در قلعه قصبه مذکور بود بموکب معلی
 پيوسته احراز ملازمت اشرف نمود و هشتم که بدستور روز پيش
 کوچ بود از عرضه داشت اختر برج سلطنت گوهر درج خلعت
 بادشاهزاده والا قدر محمد سلطان و معظم خان بوضوح پيوست که
 ناشجاع باطل سائيز فتنه سگال که بخيال محال روزی چند در مونگیر
 ثبات قدم ورزیده باستظهار پای دیواری استوار که در قدیم الايام
 افغانان در پيش آن بلده کشیده اند مغرور گشته بود و میخواست
 که آنرا استحکام داده چندی آنجا پای همت فشارد از نهیب
 قرب وصول انواج قاهره اساس استقلالش تزلزل یافته تاب ثبات
 و پایداری نیاورد و بیست و یکم جمادى الاولى از مونگیر رایت
 ادبار اتراشته بگام ناکسى روانه جهانگیر نگر گردید و معظم خان

اسپه و عنایت و ارسال خلعت و خطاب خانی مشمول مرحمت شد (۱) و راجه اندر من که چهار هزارى سه هزار سوار منصب داشت پانصد سوار از تابینان او در اسپه و سه اسپه مقرر گردید و شرزه خان بغوجدارى سلطان پور و ندر بار مرینند گشته بعنایت خلعت و نقاره نوازش یافت و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر مرود عاطفت گردید و فتح الله خان ولد سعید خان بهادر مرحوم و خواجه عنایت الله هریک باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافت گویال سنگه ولد راجه مرود از کومکیان صوبه کابل بمنصب هزار و پانصدى هزار و دو صد سوار و مصرى افغان بمنصب هزار و پانصدى پانصد سوار و غلام محمد افغان بمنصب هزارى چهار صد سوار) و محمد قاسم علیمردان خانی از کومکیان بادشاهزاده محمد سلطان ب خطاب اهتمام خانی سرورازى یافته (و منگلى خان بغوجدارى سرکار سارن معین شده بعنایت خلعت و اسپ و باضافه پانصدى چهار صد سوار بمنصب هزار و پانصدى هزار سوار ناصیه اعتبار افروخت) و درین هنگام حضرت شاهنشاهی بنابر رعایت مراسم قدر دانی و ذره پرورى روزى در حین نهضت و سواری عنان توجه پادشاهانه بسر منزل باز ماندهای شاهنواز خان انعطاف داده از روی نوازش پرسش آنها فرمودند و بیست و سیوم که موکب نصرت طراز از قصبه هندون باهتزاز آمد فاضلخان مدیر سامان برای هرانجام بعضی مهام بمستقر الخلاء

ظاهر قصبه هندون مخیم عساکر منصور گردید و دو روز آنجا
مقام شد درین ایام (رخشنده) اختر برج دولت تابنده گوهر
درج حشمت بادشاه زاده عالیقدر فرخنده شیم محمد معظم که در
دکن بودند با رسال خلعت خاص و یک قبضه سپر خاصه مورد
نوازش گشتند و بمحمد امین خان و فاضل خان از روی عاطفت
خلعت عطا شد و راجه رایسنکه سیسودی بهمرحمت خلعت و جمدهر
مروغ با علاقه مروراید و بیرم دیو سیسودی بهنایت خلعت واسپ
و نقاره و پر - سوجی دکنی و سندراس سیسودی و مسعود خان
و اردیبهان راتهور و پرتاب سنکه جهالا و جمعی دیگر بهمرحمت خلعت
سرفراز شده در سلک کومکیان دکن انتظام یافتند و هنگام رخصت
همگی بهنایات و مراحم خسروانه مورد نوازش گردیدند و قطب الدین
خویشگی فوجدار سورتیه و چوناگده که هنگام شورش انگیزی دارا
بی شکوه در گجرات بمقتضای پیش بینی و کار آگهی سر رشته
بفدگی و دولت خواهی از کف گذاشته از سعادت منشی بآن
باطل پزوه نگروریده بود منظور انظار عاطفت بادشاهانه گشته باضافه
پانصدی پانصد سوار در اسبه اسبه بمنصب سه هزار و
و پانصدی سه هزار سوار از آنجمله هزار و پانصد سوار در اسبه سه

(۷ ن) باقتضای رای عالم آرای راجه رایسنکه و بیرم دیو و
سندراس سیسودی و پرسوجی دکنی و مسعود خان و اردیبهان
راتهور و پرتاب سنکه جهالا و جمعی دیگر در سلک کومکیان دکن
انتظام یافتند

و جاه رسیده رتبه قبول پذیرفت و دو اسب عربی باک رفتار که اسام
اسمعیل والی یمن از روی اخلاص و عقیدت مندی مصحوب میر
ابراهیم ولد میر نعمان برسم پیشکش بدرگاه خلافت پناه فرستاده
بود بقطر اکسیر اثر رسیده پذیرای انوار استحسان گردید و پیشکش
وانا راجسنگه مشتمل بر دو قبضه شمشیر با ساز مرصع و یک عدد
برجهای مرصع میثا کار به پایه حریر اعلی رسید (و مهابت خان
صوبه دار کابل و خلیل الله خان ناظم مهام دار السلطنة از لاهور
بعنایت ارسال خلعت خاص عز اختصاص یافتند و عبدالرحمن بن
نذر محمد خان که در اجمیر بقابری تقصیری از منصب معزول شده
بود بمنصب سابق که پنجم هزاری پانصد سوار بود سرافراز گردید
و باصالت خان و مرتضی خان و طاهر خان و اسد خان بخشی درم
و هوشدار خان و خان عالم و راجه رایسنگه راتهور از روی عنایت
خلعت مرحمت شد) و نورعل سنگه ولد رانه راجسنگه که دولت
اندوز ملازمت رکاب ظفر مآب بود بمنصب خلعت و سمون
مروارید و جیغه مرصع و نیل باجل زر بفت سربلند گشته رخصت
وطن یافت (و راجه دیبی سنگه بندبیل و جعفر فوجدار متبراً بتقییل
مده حنیفه فائز گردید) و شهابت خان بتهانه داری غزنین از تغیر
شمسیر خان منصوب گشته بعنایت خلعت و یک زنجیر نیل
مباهی شد و عزتخان بفوجداری سرکار بهرایج (سرافراز گشته
بمرحمت خلعت و اسب و باضافه هشتصد سوار بمنصب سه هزاری

اکبر آباد رخصت یافت او دلیرخان ولد بهادرخان زوهیله که هزاری
هزار سوار منصب داشت دو صد سوار از تابینان او دو اسبه و سه
اسبه شد و منصب راجه بهروج زمیندار مونیگر از اصل و اضافه
هزاری هزار سوار مقرر گردید و فتح افغان بغایت خلعت و شمشیر
مباهی گشته رخصت وطن یافت و بیست و چهارم عرصه دلکشی
فتح پور از پرتو رایات جاه و جلال مطلع خورشید اقبال گشته
عمارات فیض اساس دولتخانه آن شرف اندوز نزول همایون گردید
خدایو حق پرست مکرمت شعار مبلغی گرانمند برسم نذر بیرویه
قدیمه قدوم اکبر عظام شیخ سلیم چشتی فرستاده چهارم دولت
و سر بلندی را فروغ نیازمندی بخشیدند درین روز مختاص خان
از اکبر آباد رسیده ناصیه سامی آسنان سلطنت شد و فردای آن
امیر الامرا که پیشتر آمده بود و تقریر خان که در خدمت اعلی
حضرت بود و کومیدان و تصدیان آن مستقر الخلافه از شهر
رسیده دولت اندوز ملازمت گشتند و روز دیگر معتمد خان خواجه
سرا آمده زمین عزت بوسیده یک هزار اشرفی که پرده آزای هودج عزت
نور افزای شبستان حشمت ملکه قدسی صفات ملکی ملکات بیگم
صاحب برسم تهنیت قدوم اشرف فرستاده بودند بنظر انور رسیده
درجه پذیرائی یافت و تا پنجم شعبان آن عرصه دل نشین فیض
اندوز اقامت موکب ظفر قرین بود درین ایام پیشکش عادلخان حاکم
بلجاپور از نفائس امتعه و جواهر و مرصع آلات به پیشگاه حشمت

در ملک کومکيان صوبه کابل منتظم گشتند) و همت خان از لشکر
 پادشاهزاده محمد سلطان رعیده جبهه ساي عتبه خلافت گشته
 (بعطاي خلعت کسوت مباحات پوئيد و محمد ابراهيم و محمد
 يعقوب و محمد اسحاق پسران شيخ مير مغفور که در مستقر الخلافه
 اکبر آباد بودند دولت زمين بوس دريافته بشمول مراحم خسروانه
 منظور انظار نوازش گرديدند) و محمد بيک ترکمان از کومکيان صوبه
 گجرات که دارا بي شکوه اورا با خود آورده بود خلعت يافته بدستور
 قدیم در ملک خدمتگذاران آنصوبه منسلک گردید (و خواجه عنايت
 از خواجهاي ماوراء النهر درين ايام بدولت آستان بوس رسیده
 بعطاي خلعت و انعام پنج هزار روپيه کمياب شد) ششم شعبان رايت
 منصور از فتح پور بعزم توجه بدار الخلافه شاهجهان آباد نهضت نموده
 موضع چنداولي مضرب خيام ظفر اعتصام گردید درين تاريخ از
 عرضه داشت پادشاهزاده محمد سلطان و معظم خان بر پيشگاه سلطنت
 برتو بشارت تانت که ناشجاع رمیده بخت تيره اختر چنانچه
 گزارش يافت بصدقه صولت عساکر قاهره در موندگير تان ثبات
 نياورده به اکبر نگر که آنرا محل عنايت و مسکن امنيت خویش
 می پنداشت رفته بود درين وقت که جنود گردون شکوه بر هری
 دولت و اقبال از موندگير بتهاقب آن فتنه پرور شتافته باکبر نگر
 نزديک رسيد چون بر قرب وصول افواج نصرت شعار اطلاع يافت
 در آنجا نیز تاب مدافعه و پیکار از اندازه جمعيت و اقتدار خود افزون

هزار و پانصد سوار نوازش یافت و اعتبارخان خواجه سرا بقلعه داربی
 مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر اکرامخان بعنایت خلعت واسپ و معتمد
 خان خواجه سرا بخدمت ناظر بی حرم سرابی مقدس بجای اعتبارخان
 منصوب گشته بعنایت خلعت و مراحم نوازش یافتند و سیفخان که
 بعد از جنگ آله آباد از منصب معزل شده بود درین هنگام عاطفت
 پادشاهانه شامل حالش گشته بعطای خلعت بمنصب سابق که
 دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود مورد انتظار التفات شد
 (و راجه سجان سنگه بدیله باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار والا رتبه گردید و عسکرخان
 نجم ثانی از نوگران دارا بی شکوه بمنصب دو هزار و چهار صد
 سوار سرفراز گشت و بالله یار خان و میر توزوک افتخارخان
 آخته بیگی و حید نصیر الدین و جمعی دیگر از بزرگانی حضور
 خلعت مرحمت شد و فوجدار خان بفوجداری فتح پور و خانوه
 از تغیر یزدانی و عنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار دو اسپه و سه اسپه) و میر فتح بفوجداری
 بروده (و عطای خلعت و اسپ و خطاب فتح خانی و از اصل اضافه
 بمنصب هزار پانصدی هزار سوار دو اسپه سه اسپه سرفرازی یافتند
 و روپ سنگه میسودیه و پرتهی راج بهاتی و راجه کشن و محمد
 طاهر نواسه سنگه مذکور و حتم خان بعنایت خلعت مبداهی شده

(۴) بیک نسخه (۷ ن) که از اعمال صوبه گجرات تعین یافته

بخطاب فتح خانی تارک مبداهات برافراخت

و رعایت مامخت امیر خان برادر آن مغفور بمرحمت خلعت
خاص و شمشیر با ساز مینا کار و جمد هر مینا کار با علاقه سروارید
و عطای نقاره و باضافه دو هزار ی در هزار سوار بمنصب چهار
هزاری سه هزار سوار مر بلند شد و میر ابراهیم مهین پسر آن مرحوم
بمنصب هزار ی چهار صد سوار و میر اسحاق و میر یعقوب پسران
خرد و سید محمد خواهر زاد او بمنصب شایسته مورد انظار
تربیت و نوازش گردیدند و فیض المله خان بعنایت خلعت واسپ
با ساز طلا و شمشیر با ساز مینا کار و حیف خان و همت خان بمرحمت
شمشیر مباحی گشتند) و بعد از طی سه مرحله باغ بلوچپور
از نزول مسعود خرمی و نصارت پذیرفته روز دیگر آنجا مقام شد
و دانشمند خان که برهبری سعادت از دار الخلافه امتقبال موکب
جلال نموده بود جبهه سایی عتبه اقبال گردید و جعفر خان فوجدار
منهرا خلعت یافته بخدمت مرجوعه مرخص گشت و اکرام خان
قلعه دار سابق اکبر آباد بعز ملازمت فائز شد و بعرض اشرف رسید
که مید شجاعت خان باره بساط حیات در نوردید و سردار خان
که در ساک کومکیان گجرات انتظام داشت چون درین هنگام
که دارا بی شکوه بد فرجام از اجمیر فرار نموده بآن صوب رفته بود
و دیگر باره قصد تصرف گجرات داشت مصدر دولت خواهی
و خدمات شایسته گشته آن بلده را از تصرف آن باطل پزوه
محافظت کرده بود عاطفت بادشاهانه او را باضافه پانصد ی
هزار و پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد ی در هزار و
پانصد سوار از آنجمله پانصد سوار در اسبه و اسبه نوازش نمود

دانسته دیگر باره عزم فرارش ببقرار ساخت و بیست و یکم رجب
 با اهل و عیال و مردم خود رخت ادبار بکشتیها کشیده از دریای
 گنگ گذشت و اکبر دگر که مرکز حکومت و مقر ایالت اربود
 بقصر بندهای درگاه خلایق پناه در آمد از ورود این مزد دولت
 افزا انوار بهجت و مسرت فروغ افزای خواطر اصغیای سلطنت شد و
 نوای تهنیت از بار یافتگان بساط عزت بلند می گرا گشت و نقاره های
 شاد یانه بنوازش آمده امرای رفیع مقدار و سائر ایستاده های
 محفل ملیمانی تسلیم مبارکباد این فتح آسمانی نمودند (درین
 منزل حکیم نور الدین دیوان بیوتات اکبر آباد و دیگر متصدیان آن
 مستقر خلافت خلعت یافته مرخص شدند و روز دیگر کنار دریای
 جون برابر موضع کوکل مضرب سراق ظفر پیرا گشته فردای آن
 مقام شد و مخلص خان بعنایت خلعت کسوت افتخار پوشیده بر نهج
 سابق بنظم مهم اکبر آباد مرخص شد (و حکیم صالح شیرازی که
 بموجب امر و الادولت اندوز خدمت حضرت اعلی بود بعنایت
 خلعت مباهی گشته رخصت معادرت یافت) نهم ماه مذکور باغ
 و عمارات بادشاهی که ما بین متھرا و بندرابن ست فیض اندوز
 نزول اشرف گردید و پیشکش جمفر خان فوجدار متھرا مشتمل بر
 اسبان خوب و نقائص مرغوب بنظر اکسیر اثر رسیده پذیرای
 انوار قبول شد (درین هنگام عواطف بادشاهانه پرتو التفات و توجه
 بحال باز ماندهای شیخ میوانگنده هریک را کامیاب فیض عنایت

بمنصب دو هزارى دو هزار سوار از انجمله پانصد سوار در اسب سه
 اسب (و حسنعلی خان بقوجدارى نواحى دار الخلافه شاهجهان آباد
 از تغیر کبیر سنگه (رعنايت خلعت واسپ و فضل الله خان
 بداروغکى جواهر خانه و مرحمت خلعت و سید ابراهیم پیشکوهی
 بمنصب هزارى چهار صد سوار و سید محمد قنوجى بانعام دو هزار
 روپیه سرمرزى یافتند و قابل خان که پدرش فوت شده بود
 بعنايت خلعت مورد عاطفت شد) و رعایت خان بقوجدارى
 سیوستان از تغیر محمد صالح ترخان تعین یافته مشمول مراسم
 خسروانه گشته و درین ایام میمنت پرتوشه شاه حق پرتو قدسى
 خصال همعنان دولت و سعادت بزیارت روضه منوره قدره اکابر عظام
 اسوه مشایخ کرام حضرت خواجه قطب الدین کاکى قدس الله سره
 العزیز توجه فرموده برکت اندوز گشتند و خدمت و مجاوران آن بقعه
 مبارکه را از فیض مکرمت و انعام بهره ور ساختند و سلخ ماه مذکور
 که ساعت داخل شدن بمستقر اورنگ حشمت بود گیتی خدیو عالم
 گیر اوائل روز قرین عز و جلال با کوبه یخت و دبده اقبال بعزم
 دخول دار الخلافه بر فیلى فلک خرام کوه تمثال سوار شده پایه
 افزای عزت و اعتلا گردیدند و صدای نفاذه و خروش طبل و کوس از
 گنبد آبنوس در گذشت و صفیر نفیر و نواى کرنای پرده کشای
 گوش افلاکیان گشت و چنانچه رسم و آئین این دولت ابد قرین مت

(۶) بیک نسخه (۷) دو هزار روپیه بخدم و مجاوران آن بقعه

مبارکه انعام فرمودند و سلخ الخ

(دکتر) خان که بفوجدارچی سکندره بود بمعنایت خلعت و اضافت
 پانصدی سیصد سوار بمنصب هزار و پانصدی نهصد سوار
 و سید مرزا - جزواری از کومکیان پنده که درین ایام پدایه سریر
 اعلی آمده بود بمرحمت خلعت و از اصل و اضافت بمنصب هزار
 سیصد سوار سرفراز شدند (هزدهم یک منزلی خضر آباد مضرب
 خیام نصرت اعتمام گردید و فاضلخان میرحامان که بموجب حکم والا
 بجهت آوردن کارخانجات پادشاهی در مستقر الخانه اکبر آباد مانده
 بود بموکب معلی پیوسته فیض اندوز ملازمت همایون گردید
 نوزدهم عمارات فیض بنیاد خضر آباد از سایه سنجق جهانکشا نروغ
 سعادت پذیرفته روز دیگر سیدالتخان ناظم مهم دار الخانه و نجاتخان
 و ابراهیم خان و ظفر خان و فخر خان که در سلك گوشه نشینان بودند
 با متصدیان آن مرکز خلافت بدولت آستان بوس رسیدند و مدت
 یازده روز شهنشاه جهان قرین دولت و کمرانی دران منزلگاه اقبال بساط
 اقامت گسترده نزول اجلال داشتند درین وقت (راجه جسونت سنگه
 صوبه دار گجرات و راوبهاو سنگه گور که در سلك کومکیان دکن بود بمعنایت
 ارسال خلعت سرمایه مباحات اندوختند و بجیسنگه بم رافا بمعنایت
 خلعت و اسب سرفراز شده بوطن مرخص گردید) و راجه دیپی سنگه
 بندیله بفوجدارچی بهلمسه از تغیر راجه عالم سنگه و معنایت خلعت
 و اسب و اکرامخان بفوجدارچی نواحی مستقر الخانه اکبر آباد از
 تغیر سید سالار خان (و عطای خلعت و قیل و باضافه هزار سوار

دار الخلافه انگذند و از راه دروازه لاهوری داخل قلعه مبارکه شده نخست در ایوان سعادت بنیان خاص و عام و پس از آن در محفل دولت اساس غمسخانه بر بر آرای حشمت و کسراتی گردیدند زبده نوینان عظام امیر الامرا مبلغی گرانمند بصیغه تصدق و نثار گذرانید و دیگر امرای و الامقدار و ایستادهای بساط سلطنت در خور حال رسم تصدق و نثار بجا آوردند و صفی خان قلعه دار دولت اندوز ملازمت اشرف گردید از سوانح دولت افزا آنکه درین ایام از عرضداشت خان دوران صوبه دار آله آباد معروض پیشگاه خلافت و جهانداري گردید که قلعه چنانچه قبل ازین گزارش یافته بعد از برهم خوردنی دارا بی شکوه بتصرف ناشجاع آمده بود و گسید ابو محمد قام یکی از نوکران او بحرامت آن حصن منیع قیام داشت اوائل رمضان المبارک این سال فرخنده فال بی تعب محاصره و جدال بتصرف اولیای دولت بیزوال در آمد و سید ابو محمد برهبری طالع بیدار بشاه راه عبودیت و دولخواهی مهتدی شده اختیار بندگی درگاه آسمان جاهد نمود و یرایغ گیتی مطاع بصدر پیوست که حراست آن حصن فلک اساس بخواس خان که از کومکین آن صوبه بود مفوض باشد و سید ابو محمد به پیشگاه حضور آید •

گفتار در تمهید جلوس ثانی

قبل ازین در داستان نخستین جلوس سعادت قرین گزارش

فیضان کوه پدیکر بدیع منظر گردون شکوه گروهها گروه آراسته بیدراقهای
 طلا و نقره و جلاجل زرین و سلاسل سیمین و برگستوانهای زرد دوزی
 و مخمل زربفت و بر پشت هریک علمهای خورشید تاب نور افشان
 چون رایت آفتاب از اوج چرخ کبود درخشان و کوکبهای کواکب
 نشان بسان قندیل ماه و مهر از پیش طاق سپهر تابنده و درخشان
 و پری چهره اسپان عراقی نسب عربی نتاج همه زرین مقام و صرع
 لجام و ماده فیضان کوه پایه و شتران نر و ماده جمله با زینت و پیرایه
 و پیادهایی بسیار از تغنگچی و باندار با برقهایی زر نگار پیش پیش
 انواع نصرت شعار نظر فریب تماشاگران شهر و بازار گردید و امرای
 نامدار و نوئیان رفیع مقدار آن بدر منیر و خورشید عالم گیر را هاله
 وار در میان گرفته و عساکر ظفر مآثر از عقب و یمین و یسار فوج
 نوح مانند خیل کواکب سوار صف بسته در ظل رایت مهر انوار
 هریک بجا و پایه خویش روان گردید ترک بهرام را از مشاهده این
 شوکت و احتشام چشم نظاره خیره گشته بحیرت و شگفت فرو ماند
 و فلک جهان دیده از حسن این تیز روک و آئین پسنده ترک
 خرامش کرده بتفرج ایستاد از بس زر و سیم نثار در هر طریق
 و رهگذار بسان شگوفه از باد بهار ریزان بود و دامن آمید نظارگیان
 از نثار چینی لبریز نقد عطا و احسان • شعر •

و هم پنداشت مگر خاک زمین زرخیز است

عقل میگفت که گردید فلک سیم نشان

القصه خدایو مکن در نشان باین توره و آئین و شوکت و شان از میان
 بازار شهر قدیم با امرا و ندیم عبور فرموده پرتو درود بساحت

یافته را با آن نصرت بیکر کامیاب فتح و ظفر بمستقر خلافت نزول
اجلال نمود این اراده دلپسند که سرکوز ضمیر آسمان پیوند بود از
پیشگاه باطن الهام مواطن سر بر زده اشاره والا بصدر پیوست که
محسبی کشایان رصد بند و اختر شناسان دقیقه سنج فرخنده جامعیتی
میدمت بخش برای این جلوس همایون اختیار کنند و باتفاق
زمره ارباب تنجیم از اهل فرس و هند بیست و چهارم شهر رمضان
المبارک که مستجمع انوار نبیوض و برکات و منتخب جداول تقویم
از منته اوقات بود ساعت این جلوس مسعود مقرر شد و حکم گیتی
مطاع بذاظمان منازم دولت صادر گشت که تا ساعت مذکور تهیه
لوازم جشن و سرانجام مراسم طرب نمایند و بارگاه حشمت و جاه را
بزیب اسباب تجمل و شکوه به پدید آمد کار پردازان امور سلطنت
و پیشکاران پیشگاه خلافت کمر بامتثال فرمان بسته بآرایش محفل
نشاط و حمان احباب انبساط دامت سعی و کوشش گشودند و
بموجب حکم اعلی سقف و ستونهای ایوان چهل ستون دولتیخانه
خاص و عام را بمخمل زر بفت و مخمل زر دوزی و زر بفت های
طلا بان و نقره بان عراقی و طامهای گجراتی پرکار در کمال
خوبی و نظر فریبی آذین بسته رشک نگار خانه چین ساختند و
کوکبهایی مرصع و میثا کار و طلای ساده مانند کواکب رخشان از
طاقهای آن ایوان سپهر نشان بزنجیرهای زرین در آویختند و در
وسط ایوان تخته گاهی مربع ساخته اطراف آن را بمحجر طلا مزین
گردانیدند و تخت مرصع را که تا خصر زرین گلاه مهر بر سر بر
سیماب گون سپهر قرار گرفته چنان فلک پایه اورنگ گرانمایه ندیده

یافته که چون دران هنگام فرخنده فرجام مواکب نصرت اعلام
 بقصد دفع دارا بی شکوه عزیمت یورش پنجاب داشت و وقت
 فرصت را گنجایش آن نبود که جشنهای پادشاهانه و بزمهای
 خسروانه که شایانین امر سترگ باشد آراسته گشته جمیع مراتب
 و مراسمی که معمول این دودمان کرامت بنیاد و همت سریر آرائی
 اورنگ نشینان این سلطنت خدا داد است رعایت کرده شود لاجرم
 خدیو جهان آن جلوس مینت طراز را بحکم تقاضای وقت و حال
 مختصر قرار داده خطبه و سکه و تعیین لقب اشرف را موقوف
 داشتند و پیش نهاد ضمیر مهر تنویر آن بود که چون خاطر ملکوت
 ناظر بالکلیه از دفع فتنه اعدا بپردازد و غبار شورش فساد اندیشان
 باطل سگال بآب تیغ جهانکشا از ساحت ملک و دولت فرو نشیند
 و موکب ظفر لوا از رنج سفرها و محنت یساقها آسایش یافته
 قرین سعادت و کسرانی و نصرت بمرکز خلافت و جهانبانی معاودت
 گزینند دران دار الملک مجدد و جلال بجمعیت خاطر و فراغ بال دیگر
 باره به تمهید جشن جهان پیرائی و بزم حریر آرائی بذوعی که این
 امر جلیل القدر را سزوار و درخور باشد پرداخته اورنگ سلطنت
 بجلوس عالم آرا آسمان پایه گردانند و رؤس منابر و وجوه دنانیز
 بخطبه دولت و سکه اقبال آرایش داده آنچه از مراسم جشن و سرور
 و طرب و سرور و لوازم عطا پروری و کرم گستری و مراتب داد و
 دهش و انعام و بخشش در حیز توقف و تاخیر مانده باشد
 بعمل آورند لهذا درین ایام فیروزی انجام که مهمات سلطنت و
 گیتی ستانی بر رفیق خواهش اولیای دولت جاردانی انتظام

زر بفت و مخمل و طاس آذین بستند و شامیانهای زر بفت و مخمل
 زر دوزی بر فراز صحن ایوان هر حجره برپا کرده فرشهای ملون
 و بساطهای مزین گسترده و همچنین مسفل خلد مشاگل غمخلخانه
 را که انجمن خاص دولت مت بآذین حشمت و ابهت پیراسته
 اهدک مخمل زر بفتی که عاشر فلک اطلس تواند بود بدو حنون
 عظیم الشان نقره که هریک از گهکشان نشان میداد در پیش ایوان
 بارچ کیوان بر اتراشتند و در زیر اطراف دامن اهدک مذکور محجر
 نقره بر زمین نصب کرده درون آن قالیههای نفیس کرمائی و
 بساطهای رنگین خسروانی فرش کردند و اندرون ایوان را که از
 غایت تکلف و تجمل و زیب و آرایش اصلی تماشاگاه صورت
 منع جهان آفرین مت و سقف و جدار و طاق و رواقش از
 صنعت گری و کاربردایی هنروران بدائع طراز سحر آئین نحت از
 نقش ارزنگ و نگارخانه چین بود بحال خود وا گذاشته کمال حسن
 و حسن کمالش را محتاج تکلفی ندانستند جز اینکه از طاقهای آن
 ایوان فلک نشان کوکبههای مرصع و میذاکار و پرچمهای طاق پردهای
 زرنگار آویختند و تخت کوچک مرصع و میذاکار را که مخصوص جلوس
 این انجمن خاص ست در پیش ایوان قرار داده زرین تختی کلان
 مژمن مسقف در وسط ایوان گذاشتند و ایوانهای اطراف صحن
 غمخلخانه را بزربفتهای نفیس تزیین نموده در پیش آن
 شامیانهای زر بفت و مخمل بستونهای نقره برپای کردند و در
 ایوانهای مذکور چندان اوانی طلا و ظروف نقره که از لوازم آرایش
 این قسم بزمهای دولت آذین مت بر کرسیهای زرین و سیمین

بر روی آن جای دادند و در پیش تخت شامیدانه او او نگاری که حاصل عمان صرف آن شده و مسلسل دورش از مرزاید های گران بها ترتیب یافته بچهار ستون مرصع بر پای کردند و بر جانبین تختگاه در فرخنده چتر مرصع و مسلسل از مرزاید که خورشید در سایه آن از شرف حر بر آسمان باید بارج اقبال بر افراشتند و بر دو بازوی تخت مرصع دو زرین سریر مینا کار گذاشتند و در عقب تخت سندلی های طلا نهاده نور خاصه را که مشتمل ست بر شمشیرهای مرصع ساز با پردل های جواهر طراز و سپرها و برچهای مرصع کار جواهر نگار که در ترصیع آنها از جواهر ثمینه خراج کشوری بکار رفته بر روی آن سندلی ها گذاشتند و در پیش ایوان مذکور بر فراز صحن آن که محاط ست بمحجر سرخ شاد روانی عظمت نشان از مخمل زر بفت که ایوان کیوان سایه نشین دامانش تواند بود بستونهای صیمین صبح فروغ بر افراختند بر دور آن شامیدانهای مخمل زر بفت و مخمل زر دوزی بستونهای نقره پرپا کردند و فرشهای زرنگار رنگارنگ و بساطهای گوناگون گسترده بیرون محجر نقره که کنار ایوان منصوب ست محجر نقره دیگر در میان محجر سرخ نصب کرده بر دو طرف خرگاههای عالی با پوششهای زرنگار بر پای کردند و در دیوار خاص و عام را بمخمل زر بفت و مخمل کلاپتون دوزی و ده یک دوزی و پردهای فرنگی و دیدباهای رومی و چینی زینت دادند و پذیرایش حجرهای دور صحن خاص و عام بعهده امرای عظام و نوئیقان والا مقام مقرر شده مجموع آنها را بر قداس ایوان عام و خاص بنفائس اتمشه از

بالغه سلسله کثرت عالم کون و نساد و طبائع مختلفه اعداد را
 بوحدهت قهری و عدالت قسری انتظام و التیام بخشیده و صدمه
 سطوت و عذاب خداوندان اقبال و نهیب عدل و داد اورنگ نشینان
 کشور جاه و جلال را سرمایه صلاح حال زمان و پدیرایه اعتدال مزاج
 دروزان گردانیده اگر سر رشته انصاف و سیاست فرماندهان نامدار
 شیرازه جمعیت روزگار نگردد دفتر آراسته نظام کل بصر صر حادثه
 مانند اوراق گل از باد پریشان گردد و اگر رابطه حفظ و حراست
 خسروان ذوی اقتدار در نظم مهمات احوال جهانیان رشته وار پا
 در میان نهد چون سببه سیخته حال خلق بتفرق و اختلال گراید
 آری نعمت امن و امان باز بسته بوجود کشور کشایان ذی شانست
 و رونق کارگاه کون و مکان از فیض هست و بود ایشان پداس
 رافت و نصفت این گروه معدلت پژوه مت که عافیت گزینان
 کشور تعلق در مهد تنعم و آسایش تن به بستر راحت داده
 اند و خاک نشینان کوی تجرد در زاویه مسکنات از خشت
 فقر بالش عافیت در زیر سر نهاده هم اقلیم صورت از برکات فیض
 وجود شان بیست المعمور ست و هم دارالملک معنی از وجود
 مسعود شان دار السرور • شعر •

ز شاهان کشور آبادی پذیرد • که از خورشید عالم نور گیرد
 چه گل چیدن توان زان ملک و اقلیم • که نبود خلق را از کس درو بیم
 ز سلطانست خرم گلشن ملک • ملک جانست گوئی در تن ملک
 اساس رافت و خیرند شاهان • ستون این کهن دیرند شاهان
 جهان بی بادشاه از عقل دورست • چمن را گلشن آرائی ضرورست

چیده شد که دیده نظرارگیان از مشاهده آن خیرگی می پذیرفت
و بشاره معنی اکثر عمارات فیض آیات بتجلیه و تصفیه و سفیدکاری
و نقاشی و تجدید تصویر و رنگ و روغن زینت و صفای تازه یافت
القصه هرچه از مراتب زیب و آراستگی و فرو بها و شان و شکوه
و شوکت و عظمت در حوصله روزگار می گنجید و دست قدرت و مکنات
امکان بآن میرسید در تمهید این بزم دلکشا جلوه ظهور نمود و آن
قدر نقش بدیع غریب و تصرفات دل پهنده خاطر فریب که در کارگاه
فکر و خیال گنجایش داشت در آرایش و پیرایش این انجمن
طرب پیرا بروی کار آمد .

• شعر •
چو خلد برین محفلی ساز شد • بنظاره چشم فلک باز شد
مزین بصد نقش خاطر فریب • همه آشنای دل اما غریب
برنگینی باغ در نو بهار • بزبانی خلوت وصل یار
هویدا درو نقش هر صنعتی • زهر معنی جلوه گر صورتی
ز نظاره اش دیده رنگین چنان • که شد بال طاووس مزگان ازان •

جلوس میمنت عنوان پایه افزای هفت اورنگ امکان

گیمهان خدیو فیروز مند جهان ستان دوم باره بر سریر

سلطنت جهان شوکت و تعین خطبه و مکه گرامی و نام

زد القاب سامی این برگزیده الطاف ذوالجلال الهی

یکانه ایند جهان آفرین که رافت مصلحت بینش بقاء نشاء ایجاد

و تکوین را بر آساس والای حکمت نهاده و از عطا خانه جود و افضال

اسباب خیر و کمال بهر ذره از ذرات امکان داده بمقتضای مشیت

و معدمت گیرد و از آنجا که بنای نگار خانه همتی بر تغیرات گوناگون
و تقلب اوضاع و تلون احوال از خصائص عالم کن نبیكون همت
مست منیه الهی برین رفته که هرگاه سریر سلطنت و خلافت از
وجود فرمانروائی خالی و عاطل ماند یا باقتضای منوح حوادث
آسمانی که هر ظهور آن جز مصلحت منجان تقدیر نداشت و هن
و فتوی در قواعد سروری و استقلا یکی از خسروان فامدار راه یافته
حال جهان و جهانیان از ان باختلال گراید بحکم صلاح اندیشی
الطاف شامله اختر دولت بخت بلندی دیگر از مطلع نور ظهور
عالم آرا سازد و سریر فرماندهی از شکوه اقبال سعادت مندی
آسمان پایه گردانده که بقوت تاید ازی و نیروی توفیق آسمانی
حامل امر جلیل خلافت و جهانبانی تواند شد و بار گران سروری
و پامبانی عالم بردوش همت بلند نهست تواند گزشت و از زنجیر
عدالت سلسله انتظام جهان بر پای دارد و بکار فرمائی عقل متین
همت برسد رخنهای مملکت گمارد پاس سیرت عالمیان را ناگزیر
ناموس سلطنت و جهانداری داند و اغماض از زلات زیر دستان
فرض عین عفو و بردباری شناسد بالهام اقبال در عظام امور قدم
تدبیر از حد اندیشه ظاهر بینان فراتر نهد و به نیروی شهامت و
استقلال در مهالک و اخطار پای همت از منتهای طانت شیر دلان
پیشتر گذارد بمیامن حق طلبی دین و دولت را چون شیر و شکر
با هم آمیزش وحدت دهد و از فیض شریعت پروری ملک و ملت
را مانند شاخ و برگ بایکدیگر پیوند الفت بخشد تیر تدبیرش در
مضممار جهانبانی بحدی دور آهنگ بود که خدنگ فکر و اندیشه

و چون نباشد که کاخ دین و قصر ایمان بمعماری سیاست سروران
 اسلام قوی بنیان ستاو اوامر شرع و احکام عقل بفرمان فرمانروایان
 صاحب احتشام کامیاب نفاذ و جریان ازان دم که کلک قضا رقم
 هستی بر لوح امکان زده منشور ترویج حق پرستی بقام ناسی
 بادشاهان دین پرور نوشته و ازان حاکمیت که دست تقدیر تخمیر
 عالم آب و گل نموده خمیر مایه نظام ملت بآب تیغ دین پناهان
 شریعت گستر هرشته بی مفتاح شمشیر جهان کشا ابواب رواج و رونق
 بر روی اوامر حق کشوده نگردد و بی مصقل تدبیر جهان پیرا
 زنگار شرک و بدعت و غبار کفر و ضلالت از چهره مرآت دین
 زدوده نشود

• شعر •

وجود جهان در جهان کیمیاست • شمس آنکه بالاتر از وی خداست
 لاجرم حکمت کامله ایزد بیچون بهر دوری از ادوار یکی از برگزیده‌های
 خاص خود را که بخاسته موهبت ازلی رقم قبول و اقبال بر ناصیه
 حالش کشیده مظهر اتم قدرت بر کمال و مرآت صفات کبریا و جلال
 خویش گردانیده باشد بر تبت علیای ظل الهی و منصب والای
 گیتی پناهی کرامت امتیاز داده بر خلق جهان سرور و فرمان روا
 سازد و سر رشته امور بدائع انام بقبض اختیار او نهاده رایست
 اقتدارش باوج رفعت و برتری و ذرّه پیر سروری برافراز تابمیان
 عدل و رانت و مکارم احسان و نصفت و اجرای لوازم لطف و قهر
 و امضای عزائم نهی و امر و تمیید مراسم داد دهی و کرم گستری
 و تشیید قواعد کفر موزی و شریعت پروری اساس قوام عالم حقلی
 و منطاط استحکام نظام جمعی بوده دین و دولت در سایه حمایت

مهاجرت اوطان و مفارقت خلق گزیده روی عبودیت و نیاز بدان
آرند باقبال بلند دست دعوی دشمنان از دامن مملکت کوتاه دارد
و بطالع نصرت مند همت بر نصرت و اعزاز دین گمارد و ترویج
سنن نبوی را از واجبات دولت و کامکاری داند و تعظیم احکام الهی
را از موجبات عظمت و بخت یاری شناسد مشعل دولت از مشکوة
دین برافروزد و سرمایه ایهت از طریق شریعت اندوزد تسخیر
قلوب آزادگان بر تسخیر عالم مقدم داند و دستگیری از پادشاهان
زکوت نصاب قدرت و زبردستی شناسد ارباب فضل و کمال را بمواند
جود و انضال موظف دارد و محبت اهل ورع و صلاح سرمایه فوز و فلاح
شمارد و ولایتش در خاطر مسافران مقیم شود و دعایش بر زبان
غریبان وطن کند

• شعر •
کسی را کند حق سزاوار ملک • که باشد بدانش نگهدار ملک
بآن بختور زبید اقبال و بخت • که نازد بشمشیر او تاج و تخت
فلک دولت آنرا دهد بیدریغ • که باشد نگهدار دولت به تیغ
بر آنکس مسلم بود سروری • که بر سر نهد بار دین پروری
خلافت کسی را ز آدم رسد • که عدلش بفریاد عالم رسد
مصدق این مکارم و مفاخر دلپذیر و مرآت صورت صدق این تقریر
ذات مقدس گیهان خدیو فلک قدر عالم گیر ست که چون نقشبند
قضا در نگار خانه تقدیر چهره سعادت سیمای دولتش بفروغ این
فضائل شگرف و محاسن ارجمند برافروخته بود و کسوت طراز قدر
در کارگاه ابداع خلعت والی دین پناهی و عالم گیری بر قامت
طالع کشور کشایش دوخته لجرم پیوسته روزگار برای تمهید مقدمات

محل دور اندیش بآن نرشد و عمند عزیمتش در طریق کشور ستانی
 بمذابجه جهان نورد باشد که توسن همت فلک تیز گرد از همراهی
 آن باز ماند کوس انصاف را از پوست تن جور اندیشان بلند صدا
 دارد و قانون سیاست از تار صوی نازک گردن کشان خوش نوا
 سازد بنگاه کرم عتابش نگه در دیده خیره چشمان بی ادب بسوزد
 و لطمه نهی احتسابش آتش از رخسار مبتدعان دین برافروزد
 کمند زود پیوند سطوتش تارک گردن سرکشان نخوت مند تاب
 خورد و آب تیغ گرم خونش با خون اعدای دولت جوش الفت زند
 افسر سر بلندی از سجود درگاه صمدیت جوید و منشور جهان مطاعی
 از اطاعت فرمان شریعت طلبد چتر والای ظل آلهی بآن نیت بر
 سرافرازد که ظلال احسان و انضال بر مفارق کائنات اندازد و پای
 دولت برادرنگ گیتی پناهی بآن عزیمت نهد که خلائق را در
 کنف عاطفت و مکرمت پناه دهد طنطنه کوس اقبالش پرده
 غفلت از گوش جباران اطراف کشاید و جبهه سای آستان جلالش
 چین نخوت از پیشانی سرکشان انکاف فرساید عموم وظایف
 مکرمتش از ادراکات سحاب نیسان باز گوید و دوام عواطف مرحمتش
 بفیض بخشی آفتاب تابان نسبت جوید ببارش سحاب تربیتش
 نهال استعداد ارباب هنر نشو و نما نمایان گیرد و از تابش آفتاب
 عنایتش گلبرگ فطرت اهل کمال رنگ و بوی امتیاز پذیرد حریم
 درگاهش کعبه سعادت ساکنان شش جهت عالم بود که رنج ره
 نوردی و محنت بادیه گردی بر خود پسندیده همت بر طرف
 آن گمارند و بارگاه جاهش قبله ارادت قاطنان هفت کشور باشد که

چو با نخبیدر صید افتاد کارش • غزال ملک بود اول شکارش
 ز فریخت و اقبالش عیان بود • که شاهنشاه عالم می شود زود
 تا آنکه درین هنگام سعادت فرجام که کار پردازان استار تقدیر اسباب
 خلافت و جهانپناهی آن پادشاه عالم گیر بر وجه کمال آماده ساخته
 صلاح حال جهان و مصلحت امور جهانیان منوط بفر معدلت و
 فرمانروائی او دیده بودند و خلق عالم خصوصا ساکنان کشور هند
 که یکپنجد بنابر اختلال مبانی مملکت و شورش افزائی مدعیان
 سلطنت مورد حوادث و فتن و دستخوش تقلبات و محن بودند
 سزاوار برکات سروری و جهانداریی او گشته استحقاق این موهبت
 علیا داشتند باقتضای حکمت بالغه این بیهمال نیر عالم آرای جاه
 و جلال و کوکب سعادت پیرای عظمت و کمالش از مطلع نصرت
 و فیروزی پرتو جهان امروزی بر عرصه آفاق گسترده و جهان افسرده
 و عالم برهم خورده را دیگر باره روزگار دولتش بهارستان خرمی
 و نگارستان بیغمی گرد زمانی که معود آسمانی در ادوار و اکوار
 امکان سرگردان وصول آن بودند رسید و وقتی که وقت شناسان
 سلسله کون و مکان در دهور و قرون انتظار ورود آن میبردند بجلوهگاه
 ظهور خرامید مرادی که زمینیان از گردش افلاک و انجم میپسهند
 بحصول پیوست و مقصدی که علویان در تمناهای آن دیده بر زمین
 دوخته بودند پدایه والای روانی برآمد در ساعتی فیض آیت لامع
 النور که زبده اوقات سنین و شهر و جامع برکات بطون و ظهور بود
 یعنی روز فرخنده یکشنبه بیست و چهارم ماه مبارک رمضان سال
 هزار و شصت و نه هجری مطابق بیست و پنجم خرداد ماه الهی

سلطنت و کما گری او در کار بود و چرخ دوار در سرانجام اسباب
 حشمت و بخت یاری او بقرار هر دم اقبال بلندش بنیرنگ سازی
 توفیق نقشی مینمود و هر لحظه طالع نیروز مندرش بسر انگشت
 تابید عقد میگذشت بشیر بختش هر روز بنو مرده میداد و سرورش
 دولتش هر نفس بتازه بشارتی می فرستاد چنانچه هم در مبادی
 انکشاف صبح فطرت و جهان پیرائی و عنفوان ظهور تباشیر نور خلقت
 و عالم آرائی که نخل برومند حشمتش در سراستان سعادت نونهال
 و سرسرفراز قدرش نورسته جویدار جاه و جلال بود نسائم کامرانی
 از گلشن کمالاتش بر پیشگاه خاطر ارباب فطنت و ذکا میوزید و شمام
 جهان بانی از بهارستان فضائلش بمشام ادراک تیز هوشان میرسید
 فروغ جهان فروزی از سایه چترش چون آفتاب روشن بود و جوهر
 دشمن سوزی از جوهر تیغش مانند شرراز شعله بر ساحت ظهور
 پرتو انگی می نمود رصد بندگان ملک دانش و شعور از جدال
 تقویم خطوط جبهه اش استخراج دلائل بخت مندی و استنباط
 درجات سر بلندی میکردند و واققان رموز رمل سعادت از نقاط خال
 رخسار سعادت فالش قرعه سلطنت ربع مسکون بنام همایونش بر
 لوح تفاؤل و شگون می زدند زینت دادن افسر عزت و سروری از فر
 تارک آسمان سایش هویدا میگشت و پا نهادن بر اورنگ خلافت
 و برتری از نقش پای فلک فرسایش خوانده میشد لمولفه • شعر •
 هنوزش بود با گهواره الفت • که بودش خار خار تخت دولت
 هنوزش بخت در نشو و نما بود • که با پیل دمان تیغ آزما بود
 لبش بودی هنوز آلوده شیر • که میزد همتش سر پنجه با شیر

و کام گاری بر ورق مندرج اقبال نوشته ببازوی پرنیروی قدرش بشنند
 قدسیان دفع گزند را از کوکب بخت بدخواه سپند بر مجمر گردون
 سوختند و علویان از جواهر خزائن افلاک دامن دامن گوهر بهر
 نثار اندوختند سپهر و اختران شادمانی کرده بشارت کامرانی دادند و
 زمین و زمان تهذیب گوگشته باین ترانه زبان بر کشادند • شعر •
 کای ز تو اورنگ شهی سرسراز • تاج خلافت ز تو گوهر طراز
 آئینه صورت شاهی توئی • سایه خورشید آلهی توئی
 تیغ ترا شد چو مسخر جهان • خیزد کنون خطبه دولت بخوان
 کوس شهی بر سر جمشید زن • مکه خود بر زر خورشید زن
 ژیب ده از همت والای خویش • نامه اقبال بطغرای خویش
 غریب کوس شادی و صغیر فقیر شادمانی آهنگ درو افلاک کرد
 و غلغل گلبانگ دعا و شور زمزمه تحیت و ثنا با خروش ذکر گردیدان
 بهم آمیخت شعله آراز خنیاگران در خرمن طاقت ناهید در گرفت
 و مضارب ساز مطربان تار صبر برجیس را بگسستن برد نوای طنز
 و قانون و نغمه نای و ارغنون بآواز چنگ زهره در یک پرده کوک
 شد و حرکات شوقی افلاک بر اصول دست انسانی و پای گویی
 اهل نشاط افتاد • شعر •

شده نغمه سازان دستان سرا • در آن گلشن بزم بلبل نوا
 سرود آن چنان اوج برداشته • که یک بخت خوابیده نگذاشته
 کدوهای بین کاسهای رباب • می نغمه پیموده بر شبنم و شاب
 هاکنان انجمن علوی همچو خوبان جلوه دوست و لعبان پری چهر
 بتماشای این شگرف مجلس طرب پیرای سراز عرفات چرخ و

و بدست و هفتم خرداد ماه جلای سنه پانصد و هشتاد و یکد سلطنت شاهنشاهی
 و ششم آذر ماه قدیمی سنه هزار و پیدست و هشت یزد جردی و پنجم
 خریزان ماه رومی سنه هزار و نهصد و هفتاد اسکندری که عمر ابد طراز
 بیچهل سال شمسی و هفت ماه و سیزده روز و چهل و یک سال قمری
 و ده ماه و ده روز رسیده بود بعد از انقضای هشت گزوی و هفت
 پل از روز مذکور که سه ساعت و پانزده دقیقه نجومی باشد خاقان
 سپهر مریر مهر انصر شهنشاه عالم گیر عدل پرور دینیم کرامت آثار
 جهان بانی بر سر و خلعت سعادت نگار کامرانی در بر بایوان فلک
 نشان چهل ستون خاص و عام که بآئین ایت و احتشام زیب
 و آرایش یافته و قوع این لطیفه ارجمند و عطیة شرافت پیوند درانجا
 مقرر شده بود خرامش اقبال نمودند و بافر آلهی و شکوه و عظمت
 شهنشاهی بر اورنگ حشمت و جلال در مریر عظمت و امتقلال
 جلوس اجلال فرمودند لمولفه

• شعر •
 شد از مشرق بخت شاهنشهی • جهان تاب انوار ظل الهی
 ز شاهنشاه نوجوان تازه شد • تن ملک را باز جان تازه شد
 شب هند را صبح دولت دمید • بهر کلبه آفتابی رحید
 مریر مرصع سپهر آما که از جواهر شب تاب و گوهرهای فروزان
 در انتظار این جلوس دولت همه تن چشم گشته بود بآرزوی خود
 فائز شد و چتر زرین مهر فرسا که عمری بترصد این لطیفه سعادت
 بیک پا ایستاده بود بتمنای خویش رسید در آندم ساکنان مواضع
 جبروت از الواح قدس آیات بیانات فرخی و بهر روزی خواننده بر تارک
 انصر زیبش دمیدند و مقدسان مجامع ملکوت حرز سعادت

بعطای تشریفی از خلعت خانۀ جود و احسان قامت مباحث
می افراخت و چون زبان را بگوهر نام ارجمند خدایگان جهان زینت
بخش هفت اوزنگ امکان پیرایۀ سعادت بخشید و دهان بذكر دعا
و نشر ثنای پادشاه دولت و دین چون دهان غنچه عطر آگین گردانید
بگمان مایه خلعتی زر نگار که کسوت شرف و افتخار نام جویان روزگار
تواند بود تشریف امتیاز پوشید و جیب و دامن امیدش بقصد
مقصود آموده شد چندان طبقهای سیم و زر بر نام والی خاقان دین
پرور نقار کردند و آن قدر خوانهای در و گوهر بر تارک آسمان سای
خدایگان دین پرور بر افشاندند که از نثار چینی آن بزم فرخنده
کیسه فراخ اهل مجلس پر شد و دست کشادۀ آژ لب ریز در گشت
ایستادهای بساط عزت و بار یافتگان محفل قرب در موقوف تسلیم
عبودیت دست ادب بر تارک اخلاص نهادند و از صفای عقیدت
و صدق ضمیر دل به بندگی و هواخواهی بسته زبان بدعای بقای خلیفۀ
زمان کشادند خزائن انعام پادشاهی چون ابواب رحمت عام آلهی بر روی
جهانیان کشایش یافت و از خلعت های رنگارنگ و تشریف های
گوناگون قامت تمنای پیرو جوان آرایش پذیرفت خدمت پیشگان
انجمن دولت پیدالهای ارکجه بگردش آورده بردوش ایستادهای
آن بزم عشرت را چون جیب غنچه و گریبان یاسمین مشک پر
و عطر آگین ساختند و خوانهای پان بخش کرده خرد و بزرگ
آن محفل انبساط را بدرگ طرب و نشاط نواختند در د بخور عنبر
و عود زلفهای مشکین عنبر آموه بر روی هوا فرو هشت و شمیم
عطر و عنبر دماغ جهانیان را از بزم روحانیان خبر داد در همان روز

مناظر سپهر بر آوردند و شاهدان استار فلکی که پیوسته از گوشه
 چادر شب رو می نمودند در عین روز بنظاره آن نرخ آئین محفل
 دل افروز بر بام افلاک جلوه گر گشتند روزگار بعد از کجروی و ستمکاری
 کمر خدمتکاری بر میدان بسته سر بر خط بندگی و فرمان برداری
 نهاد و آسمان از کهکشان دست کورنش بر سر گذاشته با مقربان
 دولت و نوئینان عالی جاه دران والا بارگاه دوش بدوش ایستاد چتر
 بسرفرازی علم گردید که سایه بر سر سایه الهی گسترده و تخت بر
 خویشتن بالید که کوه وقار و جهان حلم برو تکیه کرد دین و دولت
 باهم بر آمیخته یکدیگر را تهیته گفتند و صورت و معنی هم آغوش
 گشته غبار دوشی از میان رفتند شام فتنه را سحر دمید و روز تفرقه
 بسر رسید جهان هوای جوانی از سر گرفت و دوران قبای کامرانی
 در بر کرد آئین حشمت و جلال تازه شد و خطبه دولت و اقبال
 بلند آوازه گردید خطیب سعادت منش بلاغت نشان دران محفل
 عالی شان پدای مردمی تخت بلند بر صبر کرامت پایه آسمان پیوند
 که سلم بام شرف و معراج سپهر عزت بود برآمده از رفعت ردای
 کهکشان بردوش گرفت و با خطبه سرایان حظائر قدس همزبان
 و هم آغوش شد و خطبه بلیغ انشا کرده بعد از سپاس آفریدگار
 جهان و درود واسطه ایجاد کون و مکان بنشر مدائح و مناقب نام
 آوران این دودمان همایون و ذکر القاب سامی و اسماء گرامی
 تاجداران این خاندان اید مقرون پرداخته داد بلاغت داد و چنانچه
 رسم و آئین این سلطنت فیض قرین ست نام والا مقام هر یک از
 از آبابی عظام و اجداد کرام آن حضرت که بر زبان جاری می ساخت

و القای توفیق الهی مقرر فرمودند که یک روی اشرفی و دریده را
بنقاش این بیت دل پذیر که •

• بیت •
سکه زد در جهان چو بدر منیر • شاه اورنگ زیب عالمگیر
و روی دیگر را بنقاش ضرب بلده و حقه جلوس همایون زیب و
زینت بخشید و منشور اقبال بطغرای غرای ابو المظفر محی الدین
محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازی مزین
و محلی گردید و فرمان شد که دبیران سخن پرداز عطار نشان
مذاشیر جلالت عنوان مشیمل بر مرده این جلوس میمنت طراز
بهرداران و حقه کشان اطراف و امرا و حکام صوبجات نکاشته
مصحوب مصرعان خجسته پی باگفاف و حدود ممالک محروسه
فرستند و بشارت امن و امان و نوید سعادت و احسان بجهانیان
رسانند القصه پایه افزای اورنگ جهان بانی در آن محفل
خهروانی تا هفت گهزی بر سریر مرصع جلوس اجلال نموده فروغ
افزای بزم دولت و کامرانی بودند و از اینجا بمشکوی قدس شرف
قدم بخشیده ساخت آن حرم کد عزت بانوار ظل الهی برافروختند
و دران شبستان سعادت نیز همایون مجلسی نور افروز بزم قدسیان
و مقدس محفلی نمودار مجمع روحانیان ترتیب یافته محتجبات
مرادق حشمت و مخدرات استار سلطنت پروانه وار برگرد آن
شمع انجمن خلافت و گیتی ستانی جمع آمدند و وظائف
تهنیت و مبارک بادی بجای آورده برای نقار آن برگزیده
الهی طبق طبق حیم و زر با گوهر جان برآمیختند و دامن
دامن درو گوهر با نقد حیات در هم ریختند خدیو بحر کف

عالم امروز زرهای ناب بسکه دولت آن پادشاه مالک رقاب چهره
 بزبور قبول آراسته نقش رواج گرفت و زادگان کن از فرمان والی او
 با پاک گوهراں دودمان دریا دعوای مباحات کردند گنجینه داران
 آسمانی طبق های افلاک از اختر شب تاب مملو ساخته
 بدار الضرب اقبال رسانیدند تا بسکه سلطنت فرمان روای جهان
 زیب و زینت گیرد و حارسان خزائن سپهر طلای بیغش خورشید
 را دیگر باره گداخته بعیار گاه عزت و جلال آوردند تا بزبور نام
 همایون خدیو زمان عیار کامل پذیرد لمولفه • شعر •

از سکه اقبال شه مهر نظیر • میم و درم ستاره شد نقش پذیر
 از خطبه او غنله در چرخ افتاد • گردید زر از سکه او عالم گیر
 چون در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت متن یک روی اشرفی و روپیه
 بکلمه طیبه و حاشیه باصامی سامعی خلقای راشدین مهدیدین
 رضوان الله علیهم اجمعین و روی دیگر بنام نامی و القاب گرامی
 آن حضرت مزین بود شهنشاه موق شریعت آئین را که در جمیع
 امور منظور نظر حق بین افتدای آثار شرع مبین و رعایت اعزاز دین
 حضرت خاتم المرسلین صلوة الله و سلامه علیه و علی آله اجمعین
 ست و همواره از سعادت منشی و والا گهری در تعظیم و احترام
 شرع و اسلام کوشیده امری که مستلزم اهانت و ازراء بقواعد ملت
 بیضا باشد جائز نمیدارند بخاطر هوشمند و ضمیر آسمان پیوند رسید
 که نقش کلمه طیبه بر دراهم و دنانیر که شب و روز دست فرسود
 طوائف انعام میگردد و لوٹ کف کفار ضلالت آثار بآن میرسد
 موجب سوء ادب و هتک حرمت ست لاجرم بالهام سرورش غیبی

و ده هزار روپيه انعام فرمودند و چون حرم مرای اقبال از انوار شوکت و جلال خديو زمان فروغ ميمنت يافت از انجا بدولت كد خاص غسل خانه پرتو قدوم انگنده سربر آرای سعادت گردیدند و دران محفل سپهر احترام ناز بدستور مجلس خاص و عام انجمن نشاط آراسته گشته آئين كام بخشی و كامرانی تازه شد و هنگامه عشرت آرائی و جهان پيرائی ديگر باره گرمي پذيرفت و از فيض محاب عنايت و مكرمت بادشاهی نخل مراتب و مذاصب بالیدن گرفت و از نسيم باد دستي جود و احسان خليفه آلهی غنيمة آمال و اماني شگفتن آغاز نهاد و هريک از بادشاه زادهای كامگار نامدار مؤيد منصور بختيار را مورد انظار توجه و نوازش ساخته بمواهب عظمی و مراحم عليا عز اختصاص بخشیدند از ان جمله برای مهين شعبه دوحه سلطنت گزين باد نهال خلافت بادشاه زاده نام دار والاسكان محمد سلطان كه در بنگاله بودند سه لك روپيه و جهت رخشنده اختار برج دولت و مروری تابنده گوهر درج عظمت و برتری پادشاه زاده عالی قدر فرخنده شيم محمد معظم كه در دكن بودند دو لك روپيه برهم انعام فرستادند و نوگل حديقۀ عزت و ارجمندی تازه نهال جويبار حشمت و سر بلندي پادشاه زاده كامگار سعادت توم محمد اعظم را بانعام دو لك روپيه و مرحمت شمشير مرصع گران بها و فيل خاصه با يراق نقره و جل زر بفت و باضافه يك هزار سوار به منصب والای ده هزاري پنج هزار سوار نواختند و قره العین سلطنت و نامداری مسرة الصدر ابهت و بخت ياري پادشاه زاده والا گهر محمد اكبر را بانعام يك لك روپيه مشمول عاطفت ساختند و همچنين بهر

قاریا نوال دست عطا و انضال کشاده هر یک از بیگمان معظم
 و بانوان مکرم و پرستاران بارگاه خاص و پردگیان حریم عزت و اختصاص
 را با نعامات سامیه و مواهب عالیله نوازش فرمودند ازان جمله
 بمسند نشین حرم عزت و احترام پرده گزین نقاب ابهت و احتشام
 ملکه ملکی خصائل مالکه قدسی شمائل عاقله هوشمند کامله
 سعادت پیوند نخله ریاض عظمت و اقبال دوحه گلشن جاه و
 جلال روشن رای بیگم گرامی همشیره خویش که بمیامین شرافت
 ذات و کرامت صفات و محاسن اخلاق گزیده و مکارم اطوار پسندیده
 و صدق اخلاص و عقیدت و رسوخ یک جهتی و ارادت بخدومت
 خدیو جهان و خلیفه زمان که مدبر مسند مشکوی دولت بوجود برکت
 آسود آن ملکه تقدس نقاب مزین ست پنج لک روپیه مرحمت
 کردند و به پرده آرای هودج عز و علا نوربخش تلق عظمت و اعتلا
 زبده مکرمات دودمان خلافت اسوه مقدسات خاندان شرافت بارقه
 انوار ماحیت دانش و هوش مندی لامعه ذیبر سعادت و سربلندی
 زیب مسند عزت مخدومه نقاب عظمت زیب النساء بیگم چهار لک
 روپیه و بدره فاخره بحر حشمت و کهرانی ثمره طیده نخل دولت
 و جهانبانی زینت سراقق ابهت طراز طیلان عفت زینت النساء
 بیگم ده لک روپیه و بقره باصره دولت و سروری غره ناصیه سعادت
 و برتری زهره سمای رفعت بدر آسمان جلالت بدر النساء بیگم یک
 لک و شصت هزار روپیه و شمشیر استار عزت نور افزای شبستان
 ابهت زبده طاهرات نخبه مکرمات زبده النساء بیگم یک لک و پنجاه
 هزار روپیه و بچندی دیگر از پرده گزینان سراقق عصمت یک لک

ظل الحق گفت الحق این را حق گفت

و یکی از فضیلتی پاینده سربر اعالی (بادشاه ملک هفت اقلیم) گفته
و دیگری از نکته (سنجان زیب او رنگ و تاج پادشاهان) یافته و ملا
عزیز الله خلف ملا محمد تقی مجلسی صفهائی بالقای سرور غیبی
و امداد الهام و انبی تاریخ وقوع این عطیة ارجمند را از انوار مشکوت
کلام آهی چنین اقتباس نموده که (اِنَّ الْمُلْکَ لِلَّهِ یُؤْتِیهِ مَنْ یَّشَاءُ)
الحق ورود این لطیفه بشارت پیرا بیدان فصیح بل بنفس سرور ازان
انصاح مینماید که طلوع نبر این دولت آسمانی و جلوس
این زبینه افسر خلافت و جهانبانی بر اورنگ عظمت و کشور
ستانی بمیانم تأییدات حمای و کرائم توفیقات سبحانی
ست و آنچه از مراتب غلبه و استیلا این برگزیده ایزدی
و مدارج رفعت و اعتلای این سلطنت سرمدی و دفع و استیصال
اعدای بد سگال و نصرت و فیروزی جنود ظفر مآل درین فرصت
اندک و مدت قلیل بمنصه بروز آمده چون مصلحت کامله ازلی
و حکمت شامله لم یزلی اقتضای ظهور آن نموده لا محاله
بشرایف رضای ایزد بیچون مقرون بوده است و چون نباشد
که بمیان آثار دینداری و برکات دولت و کامگاری این بادشاه حق
پسند شریعت پرور احکام ملت بیضا و شرع مطهر امروز در
شش جهت و هفت کشور کامیاب نفاذ و روانیست و شاهد مستور
حقیقت و حقایق که از غلبه بطلان و استیلا باطل گریزان مجال
ظهور نداشت درین عهد سعادت مهد نقاب خفا از رخ برانگنده
سرگرم جلوه خود نمائی است در پناه حمایت دولتش دین از

کدام از امرای نامدار و نویندگان عالی مقدار و سرداران و حیدر داران
 جنود نصرت و سائر بندهای آستان خلافت بقدر رتبه و شایستگی
 عواطف نمایان و عنایات شایان که بر سبیل تفصیل جداگانه رقم
 زده کلک بیان خواهد شد سمّت ظهور یافت و بزم صلحا و اتقیا
 و سخن حنجان و شعرا و ارباب طرب و نشاط و سرود سرایان آن انجمن
 انبساط انعامات لائقه و صلات گرانمایه مرحمت شد بالجمله آن
 مجلس دل کشا و محفل سعادت پدرا در کمال رنگینی و دل
 فریبی و زیب و زینت و شکوه و عظمت و بهجت و سرور و شاد کسی
 و حضور بسر رسید و حضرت شاهنشاهی تا در گهروی در آن بارگاه
 جلال و نگارین سرای اقبال سریر آرا و بزم افروز گشته باطف و
 نوازش و عطا و بخشش داد تمنای عالمی دادند و اشاره معلی بصدر
 پیوست که این جشن سعادت آذین بهمین ترتیب و آئین تا دهم
 ذی الحجه ممتد بوده بمقدم فرخنده عید اصخی متصل باشد تا
 در عرض این اوقات خجسته فرجام که ایام دولت روزگار و روزگار
 دولت ایام ست جهانیان را کم دل در کنار آمده آرزوهای دیرین
 جهان بحصول انجامد تاریخ این جلوس میمنت قرین را ملا شاه
 بدخشی که بسمت فقر و تجرد معروف بود و دلرا بی شکوه باو
 رابطه ارادت و اعتقاد عظیم داشت ظل الحق گفته و این گوهر
 نظم حقیقه •

• رباعی •

صبحی دل من چون گل خورشید شکفت

نامد حق و غبار باطل را رفت

تاریخ جلوس شاه حق آگه را

که اختر شناسان فرس استخراج نموده اند می پردازد تا ارباب دانش و ادراک و دقائق سنجان انجم و افلاک را بر خي از انظار معادات علوی و آثار برکات آسمانی که این زائجه میمنت طراز بان مخصوص و ممتاز است بر خاطر حقائق ناظر جلوه ظهور نموده باصطرب حقیقت پیمای فکر و تعمق ارتفاع درجات آفتاب این دولت ازلی اساس توانند گرفت و ازین جدول تقویم سعادات و لوحه ارقام مرادات استخراج احکام فرخی و بهروزی و استنباط انوار عالم آرائی و جهان فروزی این سلطنت ابد پیوند توانند کرد •

شرح مراکز بیوت دوازده گانه

خانه اول برج اسد ست

که بیت نیر اعظم و عطیه بخش عالم ست و در کتب اختیارات مسطور ست که بهترین بروج برای طالع جلوس برج اسد ست مرکز این خانه درجه هفتم ازین برج ست که حد زهره و دجه زحل و اثنا عشریه زهره ست و نه بهر عطارد و هفت بهر زهره و ذریعجان شمس و آذر جان زهره ست و رب مئنه آفتاب ست بشرکت زحل و مستوی برین خانه آفتاب و سهم الملک و السلطان درین خانه ست و دقیقه سنجان علم احکام بودن سهم الملک در و تد طالع دلیل دوام و ثبات دولت گرفته اند •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر استحکام اساس دولت و فرمان روائی و انتظام امور خلافت و جهان پیروائی و کثرت و آراستگی

کشاکش شرکت شرک و ضلال فارغ البال و بتکا بهوی اقدام معی
و همتش آثار کفر و رسوم بدعت پایمال محو و زوال ست امید که
تا بدر منیر را بر اورنگ میدنا رنگ مظهر جای قرار و خورشید عالم
گیر را بر تخت مرصع و چتر زرنگار باشد سریر شاهنشاهی و چتر
گیتی پناهی ازین دست پرورد الطاف الهی فلک پایه و خورشید
مابه باد •

ذکر زائجه طالع سعادت مطالع جلوس میمنت

مانوس قرین بطور اختر شناسان فرس

لموافه

ای رصد آموز خرد دستگاه • کوکب طالع نگر و ارج جاه
طالع فرخنده شاهی به بین • مطلع انوار الهی ببین
دیده برین زائجه ارجمند • باز کن و زین سعادت ببند

چون بمقتضای تقدیر ازای و تایید سبحانی جلوس معمود این
پایه افزای اورنگ خلافت و کشور ستانی در اعداد اوقات و ایمن
ساعات که جامع برکات کونی و آلهی و حاوی میامن ارضی و سماوی
بود اتفاق افتاده لاجرم خامه نکتہ سنج حقائق نگار که رصد بند
آسمان معانی و دتبیقه یاب جداول اسرار نکتہ دانی ست زائجه
طالع آن جلوس همایون درین صحیفه اقبال ثبت و مرقوم میسازد
و از اینجا که استیفای جمیع دقائق و نکات و استیعاب همه مزایا
و خصائص این سعادت نامۀ هفت آسمان فراتر از فیروزی شرح
و بیان است بتدبیر بعضی از لطائف رموز و شرائف احکام آن بنوعی

ممالک و اقالیم جهان بحیطه تصرف و تسخیر آید و سفند
عزیمت آفاق گیرش عرصه دوران بکام نصرت و فیروزی پیدماید
و سرکشان اطراف و نخوت منشان اکذاف سرطاعت و انقیاد بر
درگاه سلاطین مطافش فهند و خواقین روزگار و فرسان دهان فامدار
گردن از ربه متابعش نه پیچیده کشور دها بتصرف والیان و الیش
دهند و دلیل ست بر توفیق یافتن آنحضرت باعلای اعلام دین
متین و اهیای سنن حضرت حید المرسلین صلوات الله و سلامه علیه
و علی آله و اصحابه اجمعین و ابداع قواعد سلطنت و جهانبانی و
اختراع قوانین خلافت و کشور ستانی و تصرفات بدیعه و دخلهای
بجا در هر باب و وضع ضوابط و رسوم پسندیده بذهن ثاقب و فکر
صواب پیرا که حالها و قرنها در روزگار از آن باز گویند و بزرگان جهان
و سرداران دوران آن را دستور معامله خود سازند •

خانه دوم برج منبله ست

که خانه عطارد و شرف اوست و مرکز این خانه درجه
ششم ست که حد عطارد و وجه شمس و اثنا عشرده مریخ و نه بهر
زحل و هفت بهر قمر و ذریحان عطارد و آذرجان مشتری ست
و رب مثلثه زهره ست بشرکت مریخ و این درجه مضیده
و مذکر ست و مستولی برین خانه عطارد که واقع ست در یازدهم
در خانه خود •

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آبادی خزانه عامره و کثرت نقود و

خیل و حشم و صلابت و جلالت در دلهای اهل عالم و غلبه و فیروزی در معارک و غا و نگونساری و تیره روزی اعدا - وقوع مشتری درین خانه و اتصال او با قناب که صاحب خانه ست بد نظر قبول دلیل ست بر ثبات ملک و بقای حشمت و صدق اخلاص و یکرنگی اولیای دولت و رهوخ عقیدت و یک جهتی اصفیای سلطنت و کثرت بندهای چانسپار خیر اندیش و ونور ملازمان دولت خواه و فاکیش و روز افزونی اسباب سعادت و کمال بمیامن تأیید ایند متعال و نشو و نمای نهال جاه و جلال از فیض بهار ریخت و اقبال - و از بدائع تأییدات آسمانی آنکه طالع مهر فروغ این آفتاب جهان تاب اوج عالم گیر و جهان بینی موافق مآشر قران علو بین در برج قوس واقع شده و اهل قرانات این قران را قران اوسط گمان کرده اند چه در مثلثه آبی دوازده نوبت قران شده و این اول قرانست که از مثلثه آبی بآنشی انتقال نموده و قران مذکور در مدت در بیست و چهل و پنجم سال تقریباً واقع میشود - و از شرائف اتفاقات غریبه آنکه طالع ولادت سعادت قرین خدیو زمان و زمین با طالع این قران موافق ست و این هر دو اتفاق بدیع دو دلیل قوی و دو شاهد صادق ست برینکه پایه والای این دولت خدا داد و رتبه ارجمند این سلطنت کرامت بنیاد در مراتب عز و علا و مدارج رفعت و اعتلا هم چشم نیرین و انگشت نمای خائفین گردد و صیت عالم گیر و دولت و آوازه جهانستدانی و صولت این حضرت در انتشار باطراف و اقطار بر یک صدا و شمال و برید هم و خیال مسابقت جوید بضرب شمشیر و حسن تدبیرش

و مسئولی برین خانه زحل ست واقع در بیت شرف و حد
در مؤذنه خود •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر غلبه و برتری و بزرگی و سروری بر
اخوان و اقربا و غالب آمدن بر اعدای مملکت و مدعیان مملکت
در معارک و غا و مهالک هیجا و کمال مهر اندیشی و راقم
و عظمت پروری و شفقت نسبت بخواهران و خویشان و نهایت
اکرام و افضال در حق ایشان و مسرور گشتن طبع مبارک از بعضی
مغرها و نهضت های همایون که رایات عالیات را روی دهد
و متضمن فوائد و منافع عظیمه باشد و وصول مردهای فتح
و ظفر و رسیدن خبرهای مسرت اثر از اطراف ممالک و حدود
و رایات بر سبیل تواتر و توالی بدرگاه سپهر آیات و میل خاطر
ملکوت ناظر بکشف مسائل دینی و تحقیق مباحث یقینیه
و غور و تأمل در قضایای شرعی و عرفی و تدبیر و تعمق
در مقدمات عقلی و نقلی و رغبت بصحبت علما و دانشوران
و مجالست اتقیا و پرهیزگاران و رسوخ و تصلب در امور دین و
استقامت و استقامت بر جاده شرح مبین و امر به بنای
مساجد و معابد اسلام و حکم بهدم بت کدها و عبادت خانهای
کفار ضلالت و فرجام •

خانه چهارم برج عقرب ست

که خانه مریخ ست و مرکز این خانه درجه اول از حمل ست

جواهر و اجتماع کنوز و ذخائر و فراهم آمدن تحف و نفائس از هر دیار و رسیدن اموال خراج و پیشکشهای نمایان از اطراف و اقطار و ازدیاد محصول مملکت بحسب تدابیر صائبه و ضبط و نسق مداخل و مخارج سلطنت از روی معامله فہمی و هوشمندی و دلیل ست بر آنکہ اولیای دولت ابد قرین و یزدهای اخلاص آئین مصدر خدمات شایسته و ترددات پسندیده گشته کارهای بزرگ و مهمات سترگ بمساعی همت ایشان بظہور رسد و معضلات آموز و عقدہای مشکل بحسن کار دانی و رای و ردیت آن گروه اخلاص طوبیت کشایش پذیرد و همواره بصدق ارادت و خدمت گذاری و حسن عقیدت و جان سپاری مشمول عنایات و منظور توجہات پادشاهانہ باشند و بودن سهم السعاده کہ دلیل مال ست با صاحب ثانی مفصّل از کمال قوت و سعادت خانہ مال ست و وقوع سهم المال در برج میزان و بودن صاحبش در رتد عشر در خانہ شرف خود هم دلیل کثرت خزان و ذخائر و رفور احباب حشمت و بخت یاری و وسعت دستگاه مکنت و نامداری و حصول گوهرهای قیمتی و جواهر نفیسه ست •

خانہ سوم برج میزان ست

کہ خانہ زہرہ و شرف زحل ست و مرکز این خانہ درجہ چهارم ازین برج واقع شدہ کہ حد زحل و وجہ و اثنا عشریہ مریخ و نہ بہر و ہفت بہر و ذریحان زہرہ و آذرجان عطارد ست و رب مثلثہ زحل بشرکت مشتری و این درجہ سولہ و نیرہ ست

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر دوام عیش و سرور و کمال خرمی و حضور و شگفتگی گلزار همیشه بهار خاطر ملکوت ناظر و نزهت و تقدس باطن و ظاهر و توجه طبع اقدس بمخالطت و مقارنت نساء و تعلق و تعشق بجمه طلعتان و پری رویان و میل کردن پلذات مشرب و میباحه و رغبت بلباسهای فاخره متشرعانه و آمدن رسل و رسائل با نفائس تحف و هدایا از ملوک اطراف و اکناف پدایه سریر سلطنت و رسیدن خبرهای مسرت پیدار و مزدهای جامعه افروز بجناب خلافت و سعادت مندی و برخورداری فرزندان کامگار و شاهزادهای نامدار بتوفیق فرمان پندری و حسن خدمت و انقیاد و صدور آثار شفقت و ظهور انوار تربیت در باره آن زمره عالی نژاد

خانه ششم برج جدی ست

که خانه زحل و شرف مریخ ست و مرکز این خانه درجه هفتم ازین برج واقع شده که حد عطارد و وجه و اثنا عشریه و نه بهر و هفت بهر مشتری و ذریحان زحل و آذر جان شمس ست و رب مثلثه زهره ست بشرکت مریخ و این درجه مونس و قیامه ست و مستوی برین خانه زحل ست که در بدست شرف قوی حال ست واقع بتسدیس مشتری •

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آنکه ذات اقدس و عنصر مقدس در اکثر اوقات قرین عافیت و سلامت باشد و اگر گاهی مزاج فاسد

که حد و درجه و اثنا عشریه مریخ ست (و نه) بهر قمر و هفت
 بهر و ذریحان و آذر جان مریخ) و رب مثلثه مریخ ست بشرکت
 قمر و این درجه مونث و قیمه ست و مسئولی برین خانه مریخ ست .

بیان احکام

این خانه دلالت دارد بر اقتران عواقب امور سعادت و بهروزی
 و اختتام مقاصد و مهم به شخصتگی و نیروزی و آبادانی مملکت
 و آسوده حالی رعیت و حیر حاصلی و لایات و انزونی محصول
 خاصات و آراستگی ماحیت دولت بمساکن عالی بنا و منازل خلد
 آسا و طرح انگندن عمارات عالی اساس و بعاتین فردوس مانند
 بمعمارچی همت بلند و بودن راس درین خانه دلیل ازدیاد مواد
 جاه و دولت و ترقی باقصری مدارج هشت و ابهت و حصول
 معادات و توفیقات و روانی مرادات و مقاصد و ادراک اجر و ثبوت
 باعداات بقاع خیر و مساجد .

خانه پنجم برج قوس ست

که خانه مشتری و شرف ذنب ست مرکز این خانه درجه پنجم
 ازین برج ست که حد مشتری و درجه عطارد و اثنا عشریه زحل
 و نه بهر زهره و هفت بهر مریخ و ذریحان مشتری و آذر جان
 قمر ست و رب مثله آتیاست بشرکت زحل و این درجه نیره و
 مذکر ست و مسئولی برین خانه مشتری ست که واقع شده در طالع .

و عفت و طهارت پرورگیان حریم جاه و جلال و معادلت مندی
مخدرات مشکوی اقبال •

خانه هشتم برج حوت است

که خانه مشتری و شرف زهره است و مرکز این خانه درجه ششم
ازین برج است که حد مشتری و وجه عطارد و نه بهر آفتاب و هفت
بهر مشتری و اثنا عشریه زهره است و رب مژده مریخ است
بشرکت قمر و این درجه قیمة و مونس است و مسئولی برین
خانه زهره است واقع در رتد عاشر در بیت خون •

بیان احکام

این خانه دلالت دارد بر آنکه ذات اقدس در مهالک و اخطار
و معارک و احوال از آسیب بلیات در کنف حفظ ایزدی و حمایت
عذایت مرعده بود و در اکثر اوقات و ازمان از علل و امراض و آفات
و اعراض مه چون بوی بر چار بالش صحت و عافیت مذکور باشد
و اگر گاهی عارضه روی دهد زود بصحت گاید و هرگز نبار اندوه
و مکره بر آئینه خاطر ملکوت ناظر نه نشیند و همواره طبع مبارک
قرین بهجت و نشاط و کامیاب فرق و انبساط باشد و اموال اعدا
و اصداد و اسباب جاه و مکنت اهل عذا بتصرف اولیای سلطنت
ابدی بنیان آید و مالک و دولت صورت بتمام و کمال در قبضه
تصرف و تملک بندهای این آسمان اقبال باشد •

خانه نهم برج حمل است

که خانه مریخ و شرف آفتاب است مرکز این خانه درجه چهارم

امتزاج را از منهج اعتدال انحرافی رد دهد زود بصحت و استقامت
 گرایند و عاقبت کوفتها بکمال خیریت اقتراان یابند و ماده تغیر مزاج انفر
 سردی و خشکی و گاه نزله و زکام باشد و دلیل ست بر آنکه بذوهای
 قدوسی جان نثار و ملازمان کلر آگاه هوشیار بر آستان سلطنت و سد
 خلافت فراهم آیند که مصدر خدمات سترگ و کارهای بزرگ
 گشته آثار کفایت و درایت و جان فشانی و عبودیت از ایشان
 بظهور رسد و پرستاران خجسته منظر زیبا و مخدرات فرخنده طلعت
 مه سیما در سرا بود دولت و حرم کد سلطنت بهم رسند که بحسن
 خدمت رضا جوئی خاطر مهرانوار کامیاب قدر و اعتبار باشند.

خانه هفتم برج دلوست

که خانه زحل ست و اقوی حال مرکز این خانه درجه هفتم
 ازین برج ست که حد عطار و وجه زهره و اثنا عشریه مریخ و نه
 بهر و هفت بهر مشتری و ذریحان و آذر جان زحل ست و رب مائمه
 زحل بشرکت مشتری و این درجه نیره و مذکر ست و سهم
 الغیب که منسوب بآفتاب ست با سهم الرجا درین خانه ست و
 جمیع کواکب باین خانه ناظر اند •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر بهره مندی طالع همایون از فتح
 و فیروزی در جمیع معارک و میدانین و ظفر یافتن بردشمنان دولت
 و اعدای دین و اقتراان سفرها بمن عراف و حصول مطالب
 و مآرب و دلیل ست بر ذوق و ابتهاج طبع و حاج از مذاکمه و ازدواج

بیان احکام

این خانه دلیل ست بر کمال دولت و جلالت سلطنت و علو قدر و همومقررت و انتظام قواعد خلافت و فرمانروائی و اتحاق قوانین نصفت و جهان پیرائی و برآمد حاجات و حصول آمال و مساعدت طالع و مظاهرت اقبال و تصرف یافتن بر ولایات و ممالک و نیروز گشتن در میدانین و معارک و اطاعت و انقیاد حویشان و متابعت و خراج گذاری نخوت منشان و والا رتبعی جاه و دولت و بلند بی هیئت انصاف و معدلت و کمال سطوت و نهایت صلابت و چون بیت عاشر برج ثابت و صاحبش در وقت قوی حال ست دلالت می کند بر ثبات ملک و دوام سلطنت و امن قرار قواعد شوکت و ابهت •

خانه یازدهم برج جوزا ست

که خانه عطارد و شرف راس ست و مرکز این خانه درجه پنجم ازین برج ست که حد عطارد و وجه مشتری و اثنا عشریه قمر و نه بهر مریخ و هفت بهر قمر و ذریحان عطارد و آذرجان آفتاب ست و رب مثله زحل ست بشرکت مشتری و این درجه مذکر و تیره ست و عطارد که صاحب این برج ست درین خانه واقع شده و سهم السعادة و آفتاب نیز در همین خانه اند •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر آنکه نقش هر مامول که بر لوح ضمیر مقدس ارتسام یابد عنقریب بحصول گراید و شاهد هر امید که در

ست که حد مشتمل بر وجه مریخ و اثنا عشریه و نه بهر زهره
و هفت بهر و ذریحان و آذر جان مریخ ست و رب مژده آفتاب ست
بشرکت زحل و این درجه مونث و مظالم ست و مستولی برین
خانه مریخ ست و او قوی حال *

بیان احکام

این خانه دایم ست بر درستی نیت و پاکیتی اعتقاد و ثبات
و استقامت بر جاد و صلاح و سداد و کمال درع و پرهیزکاری و نهایت
تقوی و دینداری و حسن توفیق بادی طاعات و عبادات و تایید
یافتن باحراز منوبات و سعادات و تقدیم مراسم امر معروف و نهی
منکر و ترویج احکام شریعت طاهره حضرت خیر البشر علیه و علی آله
و اصحابه صلوات الله الملك اکبر و آگاهی از اصول و فروع دین و
بهره مندی از فضیلت علم و یقین و دیدن خوابهای راست و سهولت
حصول مهماتی که پیش نهاد همت و اگر در وظهور لطیفهای غیبی
و منصوبهای آسمانی و موافقت تدبیرات با تقدیرات ربانی و متانت
فکر و رزانت رای و ملهم گشتن بارادهای موافق عزائم جهانکشی *

خانه دهم برج ثور ست

که خانه زهره و شرف قمر ست و مرکز این خانه درجه اول
ازین برج ست که حد زهره و وجه عطارد و اثنا عشریه زهره و نه بهر
زحل و هفت بهر و ذریحان زهره و آذر جان قمر ست و این درجه
مونث و قیمة ست و مستولی برین خانه زهره بشارکت قمر و هر دو
قوی حال و متصل بنظر قبول *

برق رفتار و خیل و دواب بسیار بر رموز دانان احرار فلکی و دتیقه
 سنجان اوضاع آسمانی پوشیده نیست که چه مایه نظرات سعد درین
 طالع همایون جمع آمده و چه انوار شرف و میمنت از مطالع آن
 روی نموده چون بمیامن تاییدات سماری و تقدیرات سبحانی
 بزبور جمیع سعادات محلی و از نقص همه نحوسات معری ست
 و نادر ست که طالع جلوسی باسجماع شرائط و ارتفاع مخدورات
 بدین مژده آراسته و پبراسته باشد دلیل ست برآنکه این اورنگ
 نشین کشور اقبال را ترقی باعلی مدارج جاه و جلال و عروج باقصی
 معارج عظمت و کمال که کم کسی از سلاطین ذی شان و خوقین
 گردون نشان را مدلل آن دست دانه باشد روی نماید و انوار این
 دولت آسمان بصطت چون پرتو مهر منیر جهان تاب و عالم گیر
 گشته اکثر ممالک ربع مسکون بتصرف اولیای این سلطنت روز
 افزون در آید *

ذکر وضع تاریخ مجدد از مبدای ایام عالم

آرائی ابن زبب اورنگ کشور کشائی

بر واقفان حقائق اوضاع روزگار و ناظران دفاتر لیل و نهار
 پوشیده نماند که چنانچه ضبط روز نامه و قانع یومیه باز بسته بتعین
 ماه و سال و محاسبه عوائج کونیه بی تبیین از منه و اوقات محال ست
 همچنین حفظ سر رشته حوادث ایام و تصاریف دهور و اعوام را

(۲ ن) در آید مستبعد نیست *

پیشگاه خاطر اقدس جلوه نماید از پرده غیب بخوبیترین صورتی چهره
کشاید و دلائل ست بر وجود ملازمان صافی عقیدت یکدل و یک رنگ
و فراهم آمدن بندهای کلر آگاه قوی و فراهنگ و توفیق یابان ایشان
بتقدیم خدمات مرضیه و حل مهمات معضله و اشتها مکارم ذات
و صفات و انتشار صیت نیک نامی در اقطار و جهات و اظهار محبت
و داد ملاطین ذی شان و ارسال رحل و رسائل باین آستان سپهر
نشان و همیشه در مقام متابعت و یک رنگی بودن ایشان •

خانه دوازدهم برج سرطان ست

که خانه قمر و شرف مشتمل بر ست مرکز این خانه درجه هفتم
ست ازین برج که حد مریخ و وجه زهره و انذا عشریه و نه بهر عطارد
و هفت بهر زحل و ذریحان قمر و آذرجان زحل ست و این درجه
مونس و قیمه ست و مستولای برین خانه قمر ست و او در خانه
شرف و قوی حال •

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آنکه دشمنان و مخالفان اگر چه
بدعوی ملک و دلاوت بر خیزند و گرد خلاف و نزاع انگیزند عاقبت
مذکوب و مخدول و برخی آواره و بعضی مقتول گردند و دلائل
ست بر محفوظ بودن ذات بیهمال از آفات عین الکمال
و عدم تضرر بیکر مقدس در مواضع اخطار و احوال و معارک
وزم و قتال و آراستگی این دولت خدا داد به فیلان فلک
توان گوی بیکر و هیونان دیو هیکل پری منظر و مراکب باد سیر

فرمانروائی منشی تاریخ می ساخته اند و در ایام دولت اسلام نیز این طریق به عمل آمده و با وجود تاریخ فرخنده هجری بواسطه بعد آن عهد سعادت مهد جلوس بعضی از خواقین ذی شان مبدای تاریخ مجدد گشته است چنانچه تاریخ جلوس ملکشاهی تا حال معتبر ارباب نجوم و در تقویم مثبت و مرقوم است لهذا بفاصله اقتضای سنت مالغین در عهد سلطنت حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه که مجدد آئین جهانبانی و مشید قوانین این سلطنت جاودانی اند بر موجب خواهش و فرموده آن حضرت فضلی پایه سریر خلافت مثل انطاگون زمانی امیر فتح الله شیرازی و مؤتمن الدوله شیخ ابو الفضل و غیرهما تاریخ جدیدی وضع کرده تاریخ الهی نام کرده بودند و بطریق سالهای ترکیب هر دوازده سال از مبدای جلوس اکبری یک دور قرار داده و هر سال را بنام یکی از شهور اثنا عشریه شمسی موسوم گردانیده نوروز سال اول را از مبدای جلوس اکبری که مقارن و مقارب جلوس آن حضرت بوده مبدای سنوات الهی ساخته بودند چنانچه در اکبر نامه بتفصیل مذکور است و در نوبت سریر آرائی حضرت جنت مکانی نور الدین محمد جهان گیر بادشاه طاب مثواه جلوس جهانگیری مبنای تاریخ گشته بر همان نهج آغاز حنین از فروردین نشاط آئین رتبت اعتبار یافت و بهمان دستور ضبط وقائع بر حنین و شهور شمسی قرار گرفت و بعد از آنکه هریر خلافت بجلوس اشرف اعلی حضرت صاحب قران ثانی والا پایه گردید آن حضرت تاریخ الهی و جهان گیری را که مبتنی

از تقدیر مبدای معین ناگزیر و سلسله اطلاع بر وقائع دروان باعتبار
 فرض بدایت جزئی از زمان انتظام پذیر ست لاجرم از مبدای
 ظهور آفرینش ناظران منظم دانش و بینش به جهت ضبط
 دقائق اطوار عالم و حفظ مراتب احوال بنی آدم بعد از تقدیر از منته
 و اوقات بمقادیر حرکات و اوضاع علویات پیوسته جزئی خاص از
 سلسله زمان را که حامل ظهور شرانگی عظیم و مشتمل بر وقوع
 امری شگرف بوده مبدای اوقات سوانح قرار داده مدار انضباط احوال
 نشاء کون و فساد و اندازه بخت و کشاد کارخانه تکوین و ایجاد بران
 نهاده اند و هر چندی که بنابر طول عهد و تمدنی عصر حفظ آن
 سر رشته و نگاهداشت آن قاعده تغیر یافته تا از طلوع نیر سعادت پی جدید
 و ظهور صورت سانحه غریب پرتو نسج بر ساحت اعتبار آن تافته ست
 بتجدید آن منبت حنیه پر داخته وقوع امری خطیر و مذوح حادثه
 بدیع منشای تاریخ مجدد ساخته اند و از بدر ایجاد عالم همواره
 طوائف اسم را تاریخی بوده که بنای احکام معاملات دینی و دنیوی
 خود بر آن می نهاده اند چنانچه منقول ست که نخست هبوط
 حضرت ابو البشر و بعد از آن بعثت نوح و از آن پس رافعه
 طوفان و از آن گذشته بعثت دیگر انبیای عالی مکان و وقوع سوانح
 غرابت نشان از حدوث ددل و تجدد ملل منشای تاریخ بوده تا
 آنکه وضع تاریخ میمنت طراز هجری زیب فهرست از منته و اعداد
 و زینت دفاتر لیل و نهار گشته رقم نسخ بر اعتبار و اشتها توارنخ
 ماضیه کشید و چون سفت طائفه عجم قبل از ظهور دولت اسلام
 چنین بوده که جلوس ملوک و خسروان خود را بر مرید حشمت و

قرین اعتبار نموده حکم معلى بنفاد پیوست که در دفاتر و تقاویم و اسناد و مناشیر برین نمط ثبت نمایند و مدار ضبط حوادث و نگارش احوال درین صحیفه مآثر عظمت و جلال برین فرخنده تاریخ بوده مال بسال وقائع این سلطنت بی زوال برین منوال بقید تحریر آمد چنانچه بقرار مذکور تا حال سوانح یک سال و بیست و چهار روز از عهد سعادت مهد خلافت و شهنشاهی این شایسته اورنگ دین پناهی سرقوم کلک حقائق رقم گشته و قبل ازین چهار ماه وقائع ایام سعادت فرجام بادشاه زادگی از هنگام اهتزاز مرکب ظفر طراز بعزیمت عالمگیری و کشور ستانی از خطه دولت بنیاد اورنگ آباد که در غره جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هشت هجری اتفاق افتاده تا غره رمضان آن سال که مبدای اعوام این خلافت سعادت قرین است صمت گزارش یافته که مجموع یک سال و چهار ماه و بیست و چهار روز باشد و من بعد بیاوری سعادت و سرگرمی توفیق از سال دوم جلوس مسعود وقائع نگار خواهد گردید امید که تا رقم شهر و اعوام و نقش لیدالی و ایام بر صفحه روزگار است محاسبان دفاتر تکوین و ایجاد و محرران روزنامه کون و فساد را سنین و شهر و این دولت ابد بنیاد مبنای حساب باد •

رفع یدمت نوروز و تبدیل آن

بجشن نشاط افروز جلوس مبارک

چون ملاطین عجم و اکامره فرس بدآب و سنت جمشید که واضع آئین کسروی و مختار قوانین خسروی است عمل نموده غره

بر سال و ماه شمسی بود اعتبار نکرده بنای ضبط حوادث و مدار
حفظ اوقات بر وفق معمول اهل اسلام بر حلقین و شهر قمری
که مبدای تاریخ هجری ست نهادند و غره جمادی الآخره که در
هشتم^(۲) آن بر سر بر سلطنت جلوس فرموده بودند مبدای تاریخ قرار دادند
بنابرین درین عهد شرافت قرین و زمان میمنت آئین که جهان پیور
از فیض بهار دولت شاهنشاه جوان بخت عالمگیر نشاط جوانی از سر
گرفته افسر سلطنت و فرمانروائی از تارک آسمان سایش حر بلندی
یافت و اورنگ خلافت و جهان پیرائی بفر جلوس و الیش بپایه
ارجمندی رسید همان منت سنیه که بشیمه کریمه دین پروری اقرب
بود مختار و پسند خاطر حق گزین آمده بآن طریقه اندیقه عمل
فرمودند و مدار ضبط وقائع بر سنین و شهر قمری گذاشته ظهور این
دولت کرامت نشان که حر مایه برکت کون و مکان و پدیده شرافت
زمین و زمان بود مناط تاریخ مجدد نمودند و اگرچه نخستین جلوس
همایون در غره ماه مبارک ذی قعدة سده هزار و شصت و هشت
هجری اتفاق افتاد لیکن چون لمعان انوار نصرت و فیروزی و طلوع
نیر جهان فیروزی آن فرزند لایع دولتی و بهروزی در ماه مبارک
رمضان این سال پرتو سعادت بر جهان گسترد و طلوع اختر شوکت
و استقلال آن بر گزیده ذوالجلال در آن خجسته ایام چهره افروز بخت
و اقبال شد غره آن ماه مبارک اثر را که غره جبین سعادت نامتذاهبی
و حامل برکات کونی و آلهی بود مبدای سنین این دولت کرامت

که فی الحقیقت جشن عید ماه صیام واقرب برعایت آئین اسلام
 هست بعمل آید لا جرم راقم موانع این دولت جاربیدانی نیز درین
 صحائف اقبال و کامرانی برخلاف وقائع نگاران پاستانی که غرغ
 فروردین را مبدای حال نو قرار داده در تعریف بهار و نوروز دستان
 سرائی و سخن پیرائی کرده اند از غرغ ماه مبارک رمضان به تمهید
 قدوم حال نو خواهد پرداخت و بتوصیف جشن جلوس میمنت
 مانوس از تعریف عید مجوس عدل نموده طرح سخن بر اساس
 نو خواهد انداخت امید که همیامن دین پروری و مآثر شریعت
 گستره این خلیفه جهان و خدیو جهاندار جهان ستان تا منقرض
 ایام پیرایه نظام ملک و دولت و سرمایه استحکام شرع و ملت
 بوده روزگار عالم آرای سلطنتش رشک افزای صبح عید قوانین
 جهان پدیرای خلافتش غیرت بخش آئین جمشید باد .

تبعین محتسب و منع منهیات و مسکرات

از آنجا که شهنشاه اسلام پروردین پناه را همواره همت بلند نهیت
 بر رفع آثار مذاهبی و ملاحی مقصور و از سلطنت و پادشاهی و
 خلافت و گیتی پناهی پیوسته اجرای احکام الهی و ترویج شرع مظهر
 حضرت رسالت پناهی صلوات الله و علامه علیه و علی آله و اصحابه
 مقصود و منظور است درین هنگام رای عالم آرا چندان اقتضا نمود
 که یکی از فضایی پایه سربر اعلی که بصفت تدین و مسلمانی
 و حمت فقاقت و مسئله دانی موموم باشد بخدمت احتساب
 منصوب سازند تا خلائق را از ارتکاب منهیات و محرمات خصوصاً

فروردین را از عیدهای بزرگ میدانسته اند و بعد از آن خواتین اسلام نیز بنا بر رسم و عادت پیشینیان آن طریقه را معمول داشته در آن روز رعایت مراسم جشن و نشاط میکرده اند لا جرم قبل ازین درین دولت همایون و سلطنت روز افزون نیز بهمت ملوک سالفه و خواتین ماضیه در هر نوروز لوازم جشن و عید بعمل می آمد چنانچه در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت هم این طریقه معمول بود و رسوخ این بدعت بمرتبه رسیدی بود که عوام الناس این روز را در تعظیم و رعایت حرمت ثانی عیدین می شمردند و از ایام متبرکه گمان می بردند از آنجا که این پادشاه مؤید حق آگاه را همواره همت والا نهمت شریعت پیرا بر رفع آثار بدعت و نسخ اطوار جاهلیت مقصور و طبع حق پسند حقیقت پیوندش از رسوم و قواعد که نه بر قانون شرع و سنت باشد نفور ست رفع آن بدعت مستمره که از آثار عجم و اطوار مجوس ست از ضروریات دین پروری و لوازم شریعت گستری شمرده حکم فرمودند که من بعد آن رسم مبتدع منسوخ باشد و بجای جشن نوروزی هر سال در ماه فرخنده رمضان که غره آن شهر کرامت بهر میدای مال مجدد از سنین این دولت میمنت قرین ست و جلوس عالم آرا نیز دوم باره بر سر اقبال و اورنگ استقلال در آن ماه خجسته فال واقع شده بچندین جهت اولیای این سلطنت ابد مدت مبارک و متبیین ست جشنی پادشاهانه و بزمی خسروانه ترتیب دهند و آن جشن مسعود را بعید همایون نظر متصل ساخته لوازم عیش و نشاط و مراسم شادی و انبساط عیدی که قبل ازین در نوروز بفعل می آمد در آن جشن جهان افروز

بزرور بازوی توفیق و نوک کزاک تیغ
 زدود نقش مذهبی ز صفحه ایجاد
 چنان ز مطوت او می پرست شد هشیار
 که دست لاله بلرزید و ساغرش افتاد
 ز بیم آنکه بمستی کنند متهمش
 نهال تن بتمایل نمیدهد از باد
 رواج شرع بعهدش چنانکه در رمضان
 چمن گر آب خورد سرور را کند آزاد

امید که ایزد بیدمال و دادار هستی بخش بی زوال دین و دولت
 و شرع و سلطنت را از یمن حمایت و پاس عدالت این پادشاه
 یزدان پرست حق آگاه کامیاب رونق و رواج داراد و فیض توفیقات
 الهی و امداد روح مقدس حضرت رحالت پناهی اجر این مصاعی
 مشکور بروزگار فرخنده آثار دولت پایدارش عائد گرداناد •

شرح بعضی از عنایات و مراحم شهنشاهی که از
 جلوس میمنت عنوان عید قربان که منتهای ایام
 جشن بود نسبت بامرای نامدار و اعیان دولت
 پایدار سمت ظهور یافته و گزارش بعضی از سوانح
 حضور لامع النور در عرض مدت جشن و مرور
 چون مدت در ماه و شانزده روز هنگامه این جشن عالم امروز امتداد
 داشت و خدیو کام بخش کرم پرور در عرض این ایام فرخنده اثر هر روز
 ابواب بذل و عطا بر روی جهانیان می کشوند و همواره بندهای

شرب خمر و خوردن بنگ و بوزه و سائر مسکرات و مباشرت فواحش
 و زانیات منع و زجر کرده حتی المتدور از قبائح اعمال و شذائع
 افعال باز دارد بنابراین ملا عوض و جیه را که سرآمد دانش و روان
 توران ست باین خدمت سربلند نموده بعطای خلعت نواختند
 و در عوض سالیانه اش که پانزده هزار روپیه بود منصب هزاره صد
 سوار عنایت کرده او را کامیاب عاطفت ساختند و جمعی از منصبداران
 و اعدیان برای معاونت و دستیار بی وفاقت او معین فرمودند که
 اگر بعضی بی باکان و خود سران از روی جهل و نادانی و شقاوت
 و خیرگی از منع و نهی او سرکشیده و دوش اطاعت و تسلیم از
 دره احتسابش پیچیده بجنگ و پرخاش پید آید آن گروه خدلان
 پزوه را تنبیه و تادیب نماید و بحکام جمیع صوبجات و اطراف
 و اکناف ممالک محروسه بربلیغ گیتی مطاع صادر شد که باین دستور
 بعد ابواب خبائث و منکرات و منع ارتکاب محرمات و منهیات نموده
 کما هو حق بمرام احتساب پردازند و لله الحمد که امروز بدولت دین
 پروری و میامن شریعت گسترگی این پایه افزای اورنگ خلافت
 و سروری تمام مملکت فلک فسحت هندوستان و سرتاسر ساحت
 این خرم بوستان از لوث نافرمانی شریعت غرا و خس و خاشاک
 بدع و اهواء پیراسته و مبری ست و معالم شرع نبوی و مآثر سنت
 مصطفوی از وصمت خلل و فتور و سمت نقصان و تصور مصیون
 و معری لمولفه • قطعه •

زهی خدیو موفق که در مدارج حق

نهیب دولت او داد دین و ملت داد

نویسنه والا احتشام هیچ کس از امرای عظام و عمدهای سلطنت
ابدی دوزام را دستوری آن نبود رتبه مباحات یافت و به محمد امین
خان میربخشی خلعت و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و بتقرب خان
خلعت و سی هزار روپیه برسم انعام و بدلیه خان خلعت و شمشیر
با ساز مرصع با علاقه مروارید و بعد الرحمن بن نذر محمد خان خلعت
و خنجر مرصع و بامیر خان خلعت و اسب و سپر و بمترقی خان
خلعت و جمدهر مینا کار با علاقه مروارید و یک زنجیر نیل و باصابت
خان خلعت و اسب و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و باعقاد خان
خلعت مرحمت شد و فاضل خان میر سامان بعنایت خلعت
و باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب چهار هزارى دو هزار سوار والا
پایگی یافته اهتمام نگارش امثله جلیله و مناسبت عالیشان که درین
دولت ابد نشان بدیوان کل و وزیر اعظم تعلق دارد بار مغرض
گرفتید و منصب وزیر خان که در دکن بود باضافه هزارى هزار سوار
پنج هزارى سه هزار سوار مقرر شد و دانشمند خان که از اواخر زمان
اعلی حضرت تا این هنگام در سلک گوشه نشینان انتظام داشت
مورد انظار عاطفت پادشاهانه گشته بعطای خلعت و جمدهر مینا
کار با علاقه مروارید و منصب چهار هزارى دو هزار سوار نوازش
یافت و طاهر خان بمرحمت خلعت و باضافه هزارى بمنصب پنج
هزارى دو هزار و پانصد سوار و عابد خان بمکرمیت خلعت و یک
زنجیر نیل از اصل و اضافه بمنصب چهار هزارى یک هزار سوار آمد
خان بخشی دوم بعنایت خلعت و شمشیر با ساز مینا کار و باضافه
پانصدى پانصد سوار بمنصب سه هزارى و پانصدى دو هزار و

عقیدت مند و اخلاص منشان سعادت پیوند را که سزادار لطف و تربیت پادشاهانه بودند کامیاب مکارم و مواهب ساخته بقدر مایه اخلاص و پایه بندگی مراتب و مناصب می افزودند و امرا و ارکان سلطنت و عمدت های آستان خلعت نیز هر روز بنوبت ادای مراسم پیشکش و نیاز می نمودند و در هر تاریخ برخی از بندها بخدمات ارجمند سر بلند گشته جمعی بصوبجات و اطراف ممالک مرخص می گشتند و گروهی از اوطان و محال تیول و اقطاع خویش بعد از سلطنت رسیده دولت اندوز ملازمت اشرف میگردیدند و دیگر وقائع دولت انرا نیز درین مدت روی داد که نگارش تاریخ آن درین روز نامه مآثر اقبال ناگزیر است لاجرم بجهت حفظ سر رشته وقائع نگاری و ضبط سلك کلام سوانح این ایام سعادت نرجام از داستان جلوس مبارک جدا کرده تاریخ وار بر سبیل تفصیل بدین گونه گزارش میدهد بیست و چهارم ماه مبارک رمضان که روز جلوس همایون بود نهایت پادشاهانه رخشنده اختر برج عظمت تابنده گوهر درج سلطنت پادشاه زاد و والا تبار محمد معظم را که در دکن بودند بارسال خلعت خاص عز اختصاص بخشید و عمدت نوینان عظام امیرالامرا بعطای خلعت خاصه با چارقیب زر دوزی و جمدهر مرصع با علاقه سرواورد و دو مراسم یکی بازی و ساز طلا مشمول مرحمت گردید و برخصت نوازش نوبت در ایام شرف اندوزی حضور پر نور بعد از نواختن نوبت پادشاهی بدستوری که یمین الدوله عضد الخلفه آصفخان خان خاندان مرحوم درین دولت ابد طراز بآن امتیاز داشت و غیر از آن

پیشکش بنظر کیمیا اثر رسیده انوار قبول پذیرفت و پیشکش
امیر الامرا مشتمل بر جواهر زواهر و سائر تحف و نوادر مبلغ یک
لک و سی و پنج هزار روپیه بنظر انور در آمده درجه پذیرائی یافت
و پیشکش مهابت خان صوبه دار کابل مشتمل بر یکصد اسب و دیگر
تحف و نفائس بمحل عرض رسید و همچنین دیگر امرا و بدها
پیشکش ها کشیدند و رسم نثار بجا آوردند و سید محمد علی فقیر
عادل خان و محمد ناصر حاجب قطب الملک که برای ادای مراسم
تهنیت با پیشکشها بدرگاه معلى آمده بودند جبهه سالی عتبه سپهر
رتبه گردیده بعطای خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و آنچه آورده بودند
بمحل عرض رسانیدند پیشکش عادل خان که مشتمل بر بیست و یک
زنجیر نعل و نفائس جواهر و مرصع آلات بود بهشت لک و پنجاه هزار
روپیه و پیشکش قطب الملک از اقسام جواهر و مرصع آلات بدو لک
روپیه بها شد و درین تاریخ کنور رام سنگه و امر سنگه چندرات
و شیر سنگه راتهور که بنابر حبیبی که در مقام خود گزارش خواهد
یافت از لشکر پادشاهزاد والا قدر عالی منزلت محمد سلطان جدا
شده بودند بجبهه سائی سده سلطنت نامیده امروز عبودیت گردیدند
(و) سید محمد قنوجی و میر ابراهیم ولد میر نعمان مرحوم و شیخ
قطب و نعمت خان هریک بانعام یک هزار روپیه کامیاب نوازش
گشت (و بچندى از نغمه سنجان و سرود سرایان پایت سریر گردون
مصیر که در فن خود سرآمد و بی نظیر اند برخی از حلی و حلل

پانصد سوار و فیض الله خان بعطای خلعت و نقاره و باضافه پانصدی
 پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار سوار و شیخ میرک
 باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری دوصد سوار سر بلند گردیدند
 و بنجاب بخان و ابوالهیم خان و سیف خان خلعت و یک زنجیر نیل
 و بصف شگفتان خلعت و اسب و شمشیر با ساز میذا کار و بعقیدت
 خان ولد امیر الامرا خلعت و جمدهر مرصع و بمالوجی دکنی
 خلعت و اسب و شمشیر و بخان عالم خلعت و جمدهر مرصع و
 بافتخار خان خلعت و علم و بالله یار خان خلعت و یک زنجیر نیل
 و بهمت خان خلعت و اسب عنایت شد و رای رگهذاته متصدی
 مهمات دیوانی بخطاب راجگی نامور گشته بمرحمت خلعت و باضافه
 پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی پانصد سوار مباہی شد و صفی
 خان بخدمت بخشگیری و برخی از بندهای ایام خیر فرجام بادشاه
 زادگی و عساکر کومکي دکن از تغیر مخلص خان منصوب گشته
 خلعت سرفرازی پوشیدند (و کثرت سنگه ولد راجه جیسنگه
 بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار و پانصد سوار سرفراز گردید) و قریب سی کس دیگر از امرای
 عظام و بندهای سده فلک احترام بعنایت خلعت قامت مباہات
 امرآختند و برخی بانزایش منصب سرفرازی اندوختند و درین روز
 جهان افروز از جانب نهال برومند گلشن جاء و جلال گوهر ارجمند
 محیط اقبال پادشاهزاده مرغ خصال محمد معظم نه هزار اشرفی عوض

و بیست کس از امرا و منصب داران بعطای خلعت تشریف
 امتیاز پوشیدند و راجه نرسنگه کور بعنایت حریج مرمع تارک
 مباحات انراخت و جعفر ولد آله و رد بخان که فوجدار متبر بود
 بمرحمت امپ نوازش یافته بمحال فوجداری خود مرخص شد
 (۱) و از اصل و اضافت محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان
 بمنصب سه هزار و هفت صد سوار و دیندار خان بمنصب دو هزار
 و پانصدی هزار و دو صد سوار و نصرت خان باضافت پانصدی
 بمنصب دو هزار و هفت صد سوار و شیخ عبد القوی باضافت
 پانصدی دو صد و پنجاه سوار بمنصب دو هزار و سیصد سوار
 و میر رحمت خان خوانی بمرحمت امپ (۱) و باضافت پانصد سوار
 بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و ملتفت خان باضافت
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و فضل الله خان
 باضافت پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و از اصل
 و اضافت حکیم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی از دستانی
 هر یک بمنصب هزار و پانصدی پنجاه سوار و شیخ نظام بمنصب
 هزار و پنجاه سوار مباحی گردیدند) و سید بهار بعنایت شمشیر
 با ساز میدا گار و سید نصیر الدین بمرحمت علم نوازش یافتند
 و پیشکش قاسم خان مشتمل بر دو زنجیر نیل و قه سر امپ

(۴ ن) و پانزده کس از عمدهای آستان سپهر مدار باضافت
 منصب از ذات و سوار مطرح انوار التفات شهنشاه روزگار گردیدند
 پیشکش الخ

عطا گردید و بغیر فرقه که نام برده شد به بهیاری از منصبداران و برق اندازان و گرز برداران و یساولان و بجمیع ارباب نعمه و سرود از خلعت خانه جود و احسان پادشاهی تشریفات گوناگون و خلعتهای رنگارنگ مرحمت شد و شب هنگام هنگام چراغان کنار دریا که بموجب حکم اشرف باهتمام امرای عظام هر انجام یافته بود فروغ افزای انجمن عشرت و شادمانی گشته شب تیره را چهره بهم چشمی روز روشن برافروخت و روشنای مهر را دل از تاب آتش غیرت موخت از بس پرتو شمعهای خورشید تاب که بر آئینه بلورین آب می تافت چرخ میما بگون را دل از هوس آب گردید و ماه شب گرد بحکم آنکه درجنب انوار آن لیلۃ القدر عشرت مانند چراغ پیش آفتاب پرتو نداشت در نقاب خفا احتجاب گزید پرتو انوار عیش و نشاط بخت حیات شب چون روز طالع مقبلان روشن گشت و از گلریزی شمع و چراغ سطح دریا نمودار صحن چمن و ماحت گلشن شد و کشتیهایی که گماشتهای امرا بفرمان همایون بر آنها چوب بندی بطرحهای غریب کرده چراغان نموده بودند با ساز و نقاره و کرنا و فانوسهای رنگین بدیع آئین هر یک چون مهر مکتوب که با چراغ انجم و قندیل ماه و مهر بسیر و گردش در آید بر روی آب جلوه گر شده نظر فریب تماشاگران گردید روز دیگر که بیست و پنجم بود بدستور روز پیش انجمن نشاط مرتب گشته پرتو مراحم شاهنشاهانه چهره پیرای حال جهانیان شد و درین روز فرخنده^(۲) قریب یکصد

(۶ ن) پنجاه و هشتکس از امرا و قریب شصتکس از امرا و منصبداران الخ

و ماه بیگ خان و عاقل خان که در دکن بودند هر یک از اصل
و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار مباحی گردید و
غیاث الدین ولد اسلام خان مرحوم از کومکیان دکن بخطاب
خانۃ مر بلندی یافته خدمت بخشیدگی صوبه ادرنگ آباد از
تغییر میر ابو الحسن باو تفویض یافت و علی خان ولد میر موسی
مازندرانی بخطاب تشریف خانۃ و زاهد بیگ ترکمن از کومکیان
تهته بخطاب زاهد خانۃ کامیاب عزت گشتند و از اصل
و اضافه افتخار ولد فاخر خان بمنصب هزار و صد سوار و احمد
بیگ نجم ثانی بمنصب هزار و صد سوار سرافرازی یافتند و صلح
این ماه مبارک اثر سی هزار روپیه بزمرد اتقیا و صالحین و ارباب
احتیاق و محتاجین بوساطت صدر الصدور مرحمت گشته برکات
منوبات آن ضمیمه ذخائر حسنات و میامن توفیقات شهنشاه حق
آگاه یزدان پرست گردید و روز مبارک یک شنبه موافق غره ماه
تیر مقدم فرخنده عید نطر مسرت پیرایه خاطر جهانیان گشته آئین
عشرت و خوشدلی تازه شد و هنگامه بهجت و خرمی از نور رونق
و گرمی پذیرفت خلایق را از اتفاق این عید مسعود در ایام این
جشن نشاط آمود مسرت بر مسرت فزود و شاهد معنی نور علی نور
در نظر اهل بصیرت جلو ظهور نمود و شهنشاه دین پرور شریعت
گستر که بادای فرض صیام و دیگر عبادات مسنونۃ آن ماه متبرک
لازم الاحترام به نیروی توفیق آسمانی و قوت تائید ربانی قیام
نموده بودند قرین حشمت و جاه بعیدگاه توجه فرمودند و نماز عید
بجماعت گذارده اواسط روز بهم عزائی اقبال و سعادت معاودت نمود

عراقی و ترکی بنظر انور گذشته رتبه قبول یافت و محمد امین
 خان میر بخشی و دلیر خان و اصالت خان و مرتضی خان و امیر
 خان و اسد خان (۲) و فیض الله خان (۳) و جمعی دیگر از امرای عظام
 و عمده‌های بارگاه سپهر احترام پیشکشها از نفائس جواهر و دیگر
 رغائب و نوادر گذرانیدند و امیر الامرا دیگر باره پیشکشی از جواهر
 مرصع آلات گذرانید و ظفر خان و فاخر خان چون از منصب معزول شده
 در ملک دعاگویان دولت قاهره انتظام یافته بودند نخستین بسالیان
 چهل هزار روبیه و دویمین بسالیان سی هزار روبیه کامیاب مراحم
 پادشاهانه گشتند و غضنفر خان فوجدار میان دو آب چون فوجداری
 موضع دون ضمیمه خدمت شده بود منصبش باضافه پانصد
 سوار دو هزار و پانصد سوار مقرر گردید چون درین هنگام بعرض
 اشرف رسید که مغول خان حارس قلعه ارک کابل و دیعت
 حیات مستعار سپرده سعادت خان که حراست حصار شهر کابل بار
 مغوض بود بمحارست قلعه ارک معین گشته بعنایت ارسال خلعت
 مر بلند شد و محافظت قلعه شهر از تغیر او بفتح الله خان که از
 کومکبان آن صوبه بود تفویض یافت و عاطفت پادشاهانه او را
 بعطای خلعت و باضافه پانصدی بمنصب در هزار و پانصد
 سوار نوازش فرمود (۴) و منصب رعایت خان که بقوجداری سیستان از
 تغیر محمد صالح ترخان منصوب شده بود باضافه هفت صد سوار
 هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار دو اسبه و ده اسبه مقرر گشت

همیمن گذاشته شمع کافوری برافروختند تو گفتی استاد صلح صفحه
 نقره نام آب را بخط شعاعی آفتاب جدول کشیده بود یا در گذار
 همیشه بهار خلد از لب جویبار تصنیف گلهای آتشین دمیده چون
 هوای دلکشی آن سرا بهتان اقبال ملائم طبع اقدس افتاد روز
 دیگر نیز آنجا بساط انبساط گسترده بهجت اندوز بودند و بهنجم قرین
 سعادت از آنجا عزم معارفت بشهر فرمودند و نخست از باغ سایه
 توجه بشکارگاه افکنده نشاط اندوز صید نیله کار شدند و از آنجا مراجعت
 کرده اواخر روز داخل قلعه مبارک گردیدند درین ایام دلبرخان
 رخصت جاگیر یافته بمرحمت ده اسپ عراقی و سی اسپ ترکی
 سربلند شد و غضنفر خان فوجدار میدان دواب بمناییت یک زنجیر
 فیل مشمول عاطفت گشته بمحال فوجداری خود مرخص شد
 و پیشکش جعفر الدوله فوجدار متهر و وردیخان دوزنجیر فیل یکی
 از آن جمله با ساز نقره و بیست و سه مرآپ عربی و عراقی
 و ترکی و پیشکش عابد خان مشتمل بر اسپان ترکی و شتران
 بختی و دیگر نفائس توران و پیشکش شیخ عبد الکریم تهنائیسری
 متصدی مهمات چکله مهرند از قسم جواهر و مرصع الات و یک
 زنجیر فیل پیشکش هزبرخان بلظر اکسیر اثر رسیده پایه قبول
 یافت و انتخاب خان و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و چندی
 دیگر از عمدها در خور حال پیش کشها گذرانیده و جگت
 سنگه دان مگند سنگه هاده از وطن رسیده جبهه سای سده
 سنیه گردید و بمطای خلعت و دهکده کی مرصع کامیاب
 نوازش شد و سردار خان که در ملک کومکیان صوبه گجرات منتظم

و بعد از مراجعت حریر آرای دولت و کهرانی گشته ابواب کام
بخشی و کرم پروزی بر روی جهانیان گشودند و درین روز خجسته
دانشمند خان و فاضل خان و طاهر خان و چند دیگر از عمدها
هریک پیشکش از جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی انوار در آورد و
راجه رایسنکه راتهور و چندی دیگر از عمدها در خور حال پیشکشها
گذرانیدند و عاطفت بادشاهانه طاهر خان و کبیرت سنگه ولد راجه
جیسنگه و عبد الله خان سرائی را هر کدام بمرحمت جمده مرصع
باندلته سرور ارد و دیندار خان را بعطای جمده مرصع کار نوازش نمود
و سزاوار خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری سه صد و پنجاه سوار
و محمد شریف بکاول بخطاب شریف خانی سر بلندی یافتند و
چون شب در رسید چراغانی که هوشدار خان در آن روی دریا محازی
عمارت فیض آساس غسل خانه بر روی زمین از شمع ترتیب داده
بود مسرت افزای خاطر نظارگیان گشته پسند طبع اقدس افتاد و روز
دیگر جمعی از امرا و عمدهای بارگاه در خور حال پیشکشها گذرانیدند
و پنجاه و پنج کس از بندهای آستان خلافت بعنایت خلعت
مباحی گردیدند و شبگاه بفرمان فرمانروائی ایام دیگر باره چراغان
گشتیها بدستوری که قبل ازین شده بود هنگامه آرای انجمن عشرت
گردید مور شوال هوای گلگشت باغ و بستان از بهارستان خاطر
ملکوت ناظر شهشاه جهان سر بر زده باغ آباد خجسته بنیاد توجه
نمودند و در اقلای راه نشاط شکار گشته یک ناله کار بتفنگ مید کردند
و شب دران گلشن سزای دولت بسر برده در طرف شاه نهر را
چراغان فرمودند بموجب حکم والا بر طرفی آن نهر فیض بهر لگنهای

ارسال خلعت هريلاند گشتند و دانشمند خان بعطای جمدهر
 ميذا کار با علاقه مرواريد و کنور رای سنگه بمعنايت خلعت و راجه
 رای سنگه راتهور بمرحمت گوشواره مرواريد نوازش يافتند و
 ميد بهار بخطاب شجاعت خانى و انعام پنج هزار روپيه سرفراز
 گشت و چون بعرض اشرف رسيد که بزرگ خانم کوچ ظفر خان
 که صبيحه سيف خان مرحوم از بطن عفت نقاب ملکه بانوبیغم
 بنت غفران پناه يمين الدوله آصفخان بود جهان گزران را پدرود
 نمود عذايت بادشاهانه ظفرخان و عذايت خان پسرش را بعطای
 خلعت از لباس کدورت بر آورد و حید اشرف ملازم عادل خان و
 مترسين بنديله و جمعی کثير از بند های آستان خلانت تشریف
 مرحمت پوشيدند و چون متصدیان تولخانه بفرمان همایون بجهت
 این جشن فرخنده انواع ادوات آتش بازبهای غریب دلفریب
 سامان نموده روبروی عمارت دولت بنیان غسل خانه برکنار دریا
 چیده بودند حضرت شهنشاهی بعد فراغ از نماز مغرب در سمت
 شرقی ایوان غسل خانه که جانب دریاست سربر آرای گشته بنگاه
 کرم متوجه آتش افروز گرمی آن هنگامه دل پذیر شدند ترا کم ابر
 درد سپهری دیگر بر روی هوا آشکار کرد و از کثرت شراره خیل ستاره
 درو نموده ار شد برق آتش بدامن سیه خیمه افلاک رسيد و از خروش
 صدای باروت آثار نهیب رعد هویدا گردید فروغ انوار مهتابی کوه
 خاک را چون جرم قمر منور کرد و سطح مرآت الصفا آب را آئینه
 رخسار ماه انوار گردانید تو گفتی ماه نخشب از جیب شب سربر
 زده یا شام تیره روز را صبح معادت از افق طالع دمیده هر تیر

بود بعنایت یک زنجیر نیل سرفرازی یافت و از اصل و اضافه
 احمد کاشی بمنصب هزاری شش صد سوار و آقا یوسف بمنصب
 هزاری پانصد سوار و سید مسعود بارهه بمرحمت شمشیر با ساز طلا
 و داورداد فوجدار اٹک و حکیم صالح شیرازی هریک بعطای ماده
 نیل پلنگ حمله بخطاب ارسلان خانی و عبدالرحیم ولد اسلام خان
 بخطاب خانی و سی کس از بندها بعنایت خلعت و چندی باضافه
 مناصب مباهی گشتند و درین هنگام از وقائع صوبه بنگاله معروض
 بارگاه جاه و جلال گردید که محمد قاسم مخاطب باهتمام خان که
 دیوان لشکر بنگاله و داروغه توپ خانه آن جیش نیروزی بود در
 محاربه و پیکار نا شجاع بجوهر مردی و دلوری نقد جان نثار
 کرده سرخ روئی جاوید اندوخت چنانچه شرح این مقدمه بعد
 ازین در طی نگارش سوانح شرق روم رقم زده کلک حقایق نگار
 خواهد گردید گنبدی خدیو بنده پرور عاطفت گستر پرتو التفات
 بحال باز ماندهای او افکنده انها را بوظائف عنایت و شرائف
 رعایت نوازش فرمودند سیزدهم ماه مذکور که مطابق
 سیزدهم ماه تیر بود جشن فرخنده عید گلابی بآئین معهود
 مرتب گشت بادشاهزاده کامگار نامدار عالی قدر خجسته شیم
 محمد اعظم و نویذیان عظام و امرای والا مقام بدستور مقرر
 صراحی های مرصع و مینگار پرگلاب و عرق فتفه و بهار کدرانیده
 مسرت افزای طبع مبارک خدیو روزگار گردید و جمعی از عمددهای
 بارگاه سلطنت پیشکشها کشید درین ایام مهراجه جسونت
 سنگه صوبه دار احمد آباد و قاسم خان فوجدار مراد آباد بعنایت

در صید خاطر ایشان میکوشید فریفته شده برخی خیالات و امور
وهمیه نیز علاوه آن گردیده بخت و هفتم شهر رمضان که جلوس
همایون بر سریر سلطنت روز افزون در بخت و چهارم آن روی داد
با چندی از نوکران عمده خود برگشتی نشسته از دریای گنگ
عبور نمودند و بعزم موافقت و مرانقت بشجاع پیوسته طریق
مخالفت پیمودند و از سنوح این حادثه لشکری که در رکاب آن
والا گهر معین بود بهم برآمده کمال اختلال بحال حیدر ظفر پناه راه
یافت و معظم خان بمجرد آگاهی بر سنوح این حادثه از سوتی
بایلنار خود را بمعسكر شاهزاده رسانیده بتدارک این فتور و ضبط و
نسق لشکر منصور پرداخت حضرت شاهنشاهی را از وقوع این قضیه
مکروه که چشم زخم این دولت آسمان شکوه بود خاطر مقدس غبار
ملالت پذیرفته جرآن سانحه و حل آن معضله را بلطایف عون و
امداد ایزد کارساز که همواره کام بردار این ساطنت جاوید طراز است
حواله فرمودند و بمعظم خان یولغ رفت که بمظاہرت بخت
نیروزی مند و نیرنگسازی اقبال ابد پیوند مستظهر بوده سر رشته
ثبات و استقلال از کف نگذارد و افواج بحر امواج را گردآوری نموده
همت بر انصوام آن مهم گمارد که عنقریب پس از انقضای ایام جشن
جهان پیرائی و فراخ از نظم و نسق مهمات سلطنت و جهانکشی
ریات عالیات نیز از مرکز خلافت بدانصوب نهضت خواهند گزید
و تفصیل این وقائع و سرانجام این احوال در مقام خود مبین و
و مشروح سمع گزارش خواهد پذیرفت •

هوانی که سومی آسمان می‌رفت هنگام برگشتن صد عقد پروین
بر روی هوا می گسیخت و دامن دامن اختر شب تاب و خرمن
خرمن کوب فروزان ازان می‌ریخت حاصل که از آندم که پیرگردون
از برق و تیر شهاب سرگرم شغل آتش باز بست چنین هنگامه دل
افروزی بیاد ندارد •

وصول خبر مخالفت بادشاهزاده

والا تبار محمد سلطان در بنگاله

از سوانح نا ملائم که درین ایام بحسب نیرنگیهای تقدیر
روی داده سرمایه کدورت خواطر اولیای دولت و اصفیای سلطنت
گردید آنکه در خلال این جشن عالم افروز که جهان لبریز عشرت
و نشاط و جهانیان کامیاب طرب و انبساط بودند از وقایع بنگاله بمسامع
حقایق مجامع رسید که بادشاهزاده بلند قدر عالی نژاد محمد
سلطان که با زبده نوینیان معظم خان و عساکر کیهان ستان چنانچه
سبق ذکر یافته باستیصال ناشجاع فتنه مگال معین بودند در حالئی
که خان مذکور باقتضای مصلحت با بعضی از جیشوش قاهره چهارده
کره پیشتر از اکبر نگر در موضع سوتی اقامت گزیده مشغول دفع
اعادی بود و آن بادشاهزاده والا کهر در اکبر نگر با برخی از افواج
نصرت اثر این طرب دریای گنگ در مقابل جیش مخالف نزول
داشتند با کمال جوهر دانش و هوش مندی و سرمایه علوفطرت و
شکوه سر بلندی از آنجا که خامیهای جوانیست بافسون قریب
ناشجاع ادبار نصیب که نهانی بار سال رحل و رسائل دام تنویر گسترده

و فرصت دعوی همسری و اندازی دهد از بدائع شواهد مدق این
مقال درین اوقات خجسته فال گرفتاری دارا بیشکوه رسیده بخت
برگشته اختر امت در موضع دادر بحسن سعی جیون زمینداران
بوم و برتبدین این کلام و تفصیل این مقدمه دولت پدرا از آغاز تا
انجام آنکه آن بد عاقبت تیره ایام بعد از جنگ اجمیر و هزیمت
یافتن از موکب عالم گیر یکباره سلک جمیعتش از هم گسسته و
هشت همت و شوکتش شکسته پربشان حال و بی پرو بال بصوب
گجرات رهگرای وادی آوارگی و نکال گردید که شاید دران حدود
چند روز بجبر حال پر اختلال خود پرداخته کار خویش را چاره و
تدبیری اندیشد و درین رجوع با او از عمدها و سرداران همین
فیروز میواتی بود با ده دوازده سوار غارت زده بی سامان و اگرچه
دران روز که شب هنگام آن هزیمت یافت بغایر احتیاط و پیش
بقی اهل حرم خود را بر عماریهایی فیلان سوار کرده با خزانه و طلا
آلات و نقره آلات و کارخانههای ضروری که بر فیلان و شتران و اسبها
بار بود از اواسط روز بر کنار تالاب اناساگر دور از جنگ گاه باز داشته
بود و جوقی از سوار و پیاده با آنها گذاشته که اگر شکست روی دهد
خود را بآن ها رسانیده بجمعیست و سامان راه فرار سپارد لیکن در آن
وقت از غایت رعب و دهشت و خوف و وحشت خبری از آن ها
نگرفت و بهیچ خبر هیچ کس ملتفت نگشته از طرفی بدر رفت
و خواجه معقول خواجه سرای معتمد قدیمی او که ناظر حرمش
بود چون مشاهده آثار شکست و برهم خوردگی لشکر نکبت اثر او
گرفته دید که عساکر قاهره بادشاهی غلبه و استیلا یافته بلاشکر گاه

دستگیر شدن بیشکوه ادبار پزوه بسعی کار کنان قضا و قدر در دست جیون زمیندار دادار

سبحان الله اقبال خصم افکن دشمن شکار خدیو جهان را طرقة
خاصیتی است که صید از دام جسته اوبه نیروی تگابوی گریز از چنگ
صیاد قضا ایمن نیست و نخبه چیرم خورد؛ اورا بیایمردی محرا نوردی
و دشت پیمائی رهائی از کمند بلا ممکن نی زخمی تیغ ابدار
صوتش اگر چون مرغ نیم بسمل گامی چند پدای اضطراب بهر طرف
پوید آخر از پا در آید و هزیمت خورد؛ جیش سطوتش اگر چند
روز از جهان پر فریب و مهیو غدار فرصت یافته راه چاره جوئی میبرد
عاقبت در بواهی ادبار پای اسیدش بسنگ ناکمی بر آید همانا
روزگار با این دولت پایدار در ازل عهد بسته که تا دشمنان بد فرجام
اعدای تیره سوانجام را سر بطوق گرفتاری نیارد هر آهایش و ارام
نخارد و تا مدعیان باطل ستیز و محال جویان فتنه انگیز را دست
بسته بدست قهرمان جلال این بهین مظهر اقبال نسپارد دست از
کوشش و اهتمام بر ندارد آری سعادت مندی را که ایزد توانا از
خلق جهان برگزیده برتبه والای طلب خویش سر بلند می دهد و ذات
قدسی خصالش را بتشبییه ذات بیهمال خویش رتبه ارجمند می
بخشد ساحت حریم و حشمتش کی غبار آلود نقص شراکت اغیار
پسندد و رخنه گران مملکتش را کجا مجال انصاف و فتنه سازی

مافیت قصد داخل شدن شهر کند اورا راه ندهند بنابرین سردار
 خان از بندهای بادشاهی که از قدیم الایام در سلک کومکیان آنصوبه
 انتظام داشت از سعادت منشی و نیک سرانجامی بادای حق عبودیت
 و خدمت گذاری موفق شد و با جمعی متفق و هم داستان گشته سید
 احمد برادر سید جلال بخاری را که دارا پیشکوه حاکم کجرات کرده بود
 دستگیر نموده مقید ساخت و با استحکام قلعه و بندبست شهر
 پرداخته آماده ممانعت و مدانعت گردید دارا پیشکوه بعد از اطلاع
 برین معنی از تصرف شهر طمع بر گرفته به پرگنه کری که هشت
 گروهی کجراتست رفت و آن جا با کنجی کولی التجا برده ازو
 اعانت و امداد خواست کنجی با اتباع خود همراه شده اورا بحدود
 ولایت کچه برسانید و ازان جا مراجعت نمود و در انهای این احوال
 گل محمد نام یکی از نوکرانش که او را فوجدار بندر سورت کرده بود
 با پنجاه سوار و دو صد پیاده بندوتچی باو ملحق گشته همراه شد و
 چون بکچه رسید راجه آنجا که هنگام آمدن او بکجرات مسامت بعیدی
 باستقبال بر آمده انواع خدمت و همراهی بظهور رسانیده بود چنانچه
 سابق ذکر یافت دختر خود نامزد پسرش کرده این نوبت در کمال
 بیگانگی پیش آمد و باو برخورد لهذا بیش از دو روز آنجا توقف نکرده
 بعزم حدود بهکمر روانه پیش شد و چون بکنار دریای سند رسید فیروز
 میدواتی که از بهبود کار آن تیره روزگار نومید گشته بوی خیر از اوضاعش
 نمی شنید و حیمای فرخی و بهروزی در ناصیه احوالش نمی دید
 از عاقبت بینی و مصلحت گزینی دل از همراهی او بر گرفته با
 همراهان خود راه مفارقت پیمود و از نیک اختری و سعادت یاری

اور بختند و بقتل و غارت پرداخته نزدیک بتالاب رسیدند و از آن
 تیره بخت هزیمت نصیب خبری نرسید فرار اورا متیقن شد
 و پردگیانش را از آن آشوب گاه فتنه بسخت کوهستان کشید و از میان
 کوه و دره راهی سر کرده دوازده فیل که زوجه و صبیبه و سائر عورتش
 در عماری ها بر آن فیالان حوار بودند پرده دازی ظلمت شب بصد
 کوشش و تعب با معدودی از خواجه سربان و پیداهادر برد و
 جمعی که بحراست آنها گذاشته بود متفرق شده هیچ کس همراهی
 نکرد بلکه نخست همان راقعه طلبان آشوب جو در آن تاریکی برزفراهم
 آمده بودند بتاراج پرداخته دست جسارت بذهب و غارت برآوردند
 چنانچه قطارهای اشتران را که اشرافی برانها بار بود راجپوتان که
 بمحافظت آنان گماشته بود و در نواحی اجمیر وطن داشتند پیش
 انداخته بجانب ارطان خود شتابند حاصل که از خزانه و اسباب
 و کارخانجات و دواب هیچ بار نرسید و اکثر بتاراج حادثات رفت و آن
 وخیم العاقبت و اهل حرمش که تمام آن شب و روز دیگر هر یک
 از طریقهای راهی فرار سپرده بودند و آخر روز بعد از هشت پاس
 با یکدیگر ملحق شدند و بعد از ساعتی توقف دیگر باره بهمان
 سرعت و سراسیمگی روان گردیده سرگشته و حیران و غارت زده و
 پیریشان گامی بنا کسی میزدند القصه آن رسیده بخت تیره روزگار
 پدای مردمی فرار در عرض هشت نه روز بنواحی کجرات رسید و
 چون اسرا و کومکیان آنصوبه بعد از اجتماع خبر شکست قطع علاقه
 آمید ازو کرده دل بدولت خواهی خدیو جهان نهاده بودند و باخود
 قرار این معنی داده که اگر آن آواره کشور دولت و رانده اقلیم

همی زنت شادان و دامن کشان • کشیده قضا تیغ کدن بر فسان
 القصه طالع بدشگون و بخت سیه روزگار عنان ادبارش گرفته محدود وطن
 ملک جیون که مہبط کوکب آسمان و آخرین منزل اقبال او بود رسا فید
 و چون پیشتر رقیب مشعر بآمدن خود بآن صوب نوشته بود و او را
 ازین معنی اطلاع داده ملک جیون ایوب نام افغانی برعم استقبالی
 فرستاد و در حالتی که دارا بدشکوه داخل حدود زمینداری او شد
 ایوب مذکور رسیده همراه گردید چون بیک گروهی وطن ملک
 جیون رسید ملک برآمده باو ملاقی گشت و درین وقت هلاک داخل
 وطن او نشده بود زوجہ آن خسروان مآل که بعد از فرار اجمیر عارضہ
 سل بہمرسانیدہ درین مدت بیمار بود و روز بروز کوفتش می افزود
 مرحلہ ہستی طی کردہ بسر منزل فنا پیوست دارا بی شکوہ را
 از حدوث این سانحہ کمال اندرہ و ملال دست داده جنح و بدقابی
 بسیار نمود و ماتم زده و سوگوار نعش او بر داشته بوطن ملک جیون
 آورد و چون آن عورت وصیت کردہ بود کہ نعش او را بہندوستان
 فرستد بعد از دو روز خواجہ معقول ناظر را همراه تابوتش کردہ
 روانہ ہندوستان نمود کہ بلاہور آوردہ در مقبرہ زبدۃ السالکین میان
 میر کہ آن بطلان پژوہ تہمت سریدی او بر خود بستہ بود مدفون
 سازد و چون درین اوقات او را اختلالی در رای و فتوری در شعور
 روی دادہ و سررشتہ تدبیر ناقص از کفش رفتہ این معنی علوہ
 بیدانشی فطری و باطل اندیشی ذاتی او شدہ بود اعتماد بر اظہار
 اخلاص و ہوا خواہی ملک جیون کردہ حزم و دور بینی را کار نہ بست
 گل محمد نوکر خود را کہ جوانی مہادی کار آمدنی بود با قریب

عازم استقام درگاه خلّاق پناه گردید و آن سیه روز فتنه اندوز از دریای
 هند گذشته بولایت چاند خان رسید آن گروه بار بمخالفت پیش
 آمده دمت بغارت و رهزنی کشودند و در مدد گرفتن او نیز بودند
 چون هنوز جمعی با او مانده بودند بجنگ و کوشش بسیار از چنگ
 آنها رهائی یافته بولایت مکسین رفت و میرزای مکسی که سرخیل
 آن قوم و مرزبان آن حدرد بود او را استقبال کرده بوطن خود که از انجا
 تا قندهار ده دو ازد منزل است برد و از راه موافقت پیش آمده
 قدمش را با احترام تلقی نمود و اظهار اخلاص و هواخواهی و تقبل
 امداد و همراهی کرده متعهد گشت که بدرقه کرده او را بسرحد
 قندهار رساند از انجا که آن رسیده بخت بی دولت را ایام مهلت
 ملقضى گردیده روزگار حیاتش بسرحد انتها رسیده بود و کارکنان
 تقدیر بمقتضای مصلحت نظام کل اسباب گرفتاری و مواد
 فکونساری او آماده کرده بودند قبول این معنی ندموده بظاہر سابقه
 معرفتی که باملک جیون زمیندار دادار داشت گمان موافقت
 و هواخواهی باو برده بموجب مضمون * مصرع *

مید را چون اجل آید سوی میدان رود * روی عزیمت بسرحد دادار
 نهاد یابن خیال خام که روزی چند انجا از محنت سفر و تعب راه
 آلوده شده بدرقه امداد و همراهی از خود را بقندهار رساند * نظم *
 اجل راه سرگرد و افتاد پیش * کشان سوی دام فدا مید خویش
 تماشا ئیان قضا و قدر * بر آورده از روزن غیب سر

آن تربیت کرده ایزدی و دست پرورده سعادت سرمدی است که نه از
 وقوع صعاب امور و شدائد مهمات آثار دلتنگی و ملال بر چهره و قار
 آن حضرت ظاهر میشود و نه از حدوث مقدمات طرب بخش مسرت
 فزا امارات فرح و شادمانی و علامات بهاشت و کامرانی در بشره
 همایون مشاهده میگردد از وصول اینخبر بهجت پیرا و مرزده عشرت
 آما از جا در نیامده از کمال حوصالت خدا داد و متانت و وقار ذات
 قدسی نزار مورد نشاط و مغلوب اندساخت نگشتند و به تکرار و تذکار آن
 زیاده توجهی نفرمودند چنانچه حکم بنواختن شادیانه نیز صادر نگردیده
 تا آنکه بعد از چند روز دیگر که خبر رسیدن بهادر خان بدادر و بدست
 آوردن آن باطل پزوه فتنه گر رسید بنابر مصلحت اعلام عامه خلایق
 که بعضی از آنها را در وقوع این معنی شائبه شکی مانده بود باشاره
 والا شادیانه اقبال بنوازش آمد باجمعه بهادر خان بعد از وصول
 نوشته ملک جیون از جای که بود ایلغار کرده خود را بدادر رسانید
 و آن خسران پزوه را با سپهر بیدکوه بقید ضبط و تصرف آورد و
 ملک جیون را همراه گرفته با راجه جیسنگه و سایر جنود فیروزی بر
 جناح سرعت روانه بهکمر شد و بمقرب سرانجام حال آن بد فرجام
 درین سعادت نامه بدائع ارقام گزارش یافته دیده وران هوشمند
 از آن کامیاب عبرت و آگهی خواهند گردید اکنون کلک حقایق نگار
 سوانح حضور لامع النور رفته تنه و قانع ایام جشن جلوس مبارک
 را از جایی که گذاشته بود بر صفحه بیان مرقوم میسازد بیست و دوم
 شوال سید محمد علی حاجب بلچاپوری از جانب عادل خان یکمقد
 مروارید و یک انگشتری الماس که زیاده از پنجاه هزار روبیه ارزش

هفتاد سوار خوب که بغیر ازان لشکر و سپاهی دیگر نداشت و با منتظران
 همراهی آن معدود تا اینجا رسیده بود همراه فاعش زن کرد و خود
 با چند تنی از خواجه سربان و خدمتگاران آنجا مانده قرار داد که چند
 روز دیگر اقامت نموده از مائتم برآید و بعد ازان متوجه قندهار شود
 چون ملک جیون از کار روانی و مصلحت شناسی صلاح کار خویش
 در دستگیر ساختن آن قنده اندوز فساد اندیش دیده بود و بدیقین
 میدانست که اگر او را از محال زمینداری خود راه دهد و در رفتن
 قندهار امداد و همراهی نماید عنقریب دستخوش نائره قهر و غضب
 و مورد باز پرس و عذاب خسرو مالک رقاب خواهد گردید لهذا انتهاز
 فرصت نموده صبح بیست و نهم ماه مبارک رمضان این سال که دارا
 بیشکوه از اینجا کوچ کرده دایه سمت قندهار داشت با اتباع و مردم
 خود بوسه راه او آمد و آن تیره اختر بر گشته بخت را با سپهر
 بیشکوه پسرش دستگیر نموده و حقیقت حال با بهادر خان و راجه
 جیسنگه که با افواج قاهره بادشاهی راه تعاقب آن بد عاقبت می
 سپردند و درین وقت بآن حدود نزدیک رسیده بودند و همچنین
 بباقر خان فوجدار بهکمر نکاشت باقر خان بمجرد ورود نوشته ملک
 جیون این مقدمه را بدرگاه خلایق پناه عرض داشت نموده با
 رقیه ملک جیون مصحوب مسرعان بمجناب والای خلافت فرستاد
 و این مزید دولت افزای بیست و یکم ماه فرخنده شوال بمسامع جاه
 و جلال رسید حضرت شهنشاهی بعد از مطالعه عرضداشت باقر خان
 و نوشته ملک جیون بظاهر اینخبر میمنت اثر سامعه افروز
 ایستادهای پایه اورنگ اقبال گردیدند لیکن از اینجا که شیمه قدسیه

محکم محمد حسین گیلانی فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاص
 و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و دهکده کی الماس گرانها برای
 سرفرازی عادلخان مرسل شد و فرمان عاطفت نشان با خلعت
 خاص و جمدهر مرصع با علاقه مروارید برای قطب الملک ارسال
 یافت و بیست کس از امرای دکنی تشریف عنایت پوشیده با آن
 عمده نوئیان مرخص گردیدند و یولیع عاطفت پیرا بقام قره باصره
 سلطنت و اقبال پادشاه زاده محمد معظم طغرای نفاذ یافت که
 پس از رسیدن امیرالامرا با وزیر خان که در خدمت آن بادشاهزاده
 عالیقدر کامکار بود متوجه کعبه حضور کردند و مرحمت پادشاهانه
 سرپیچ مرصع گرانها برای آن دره التاج خلعت و جهانبانی
 و خلعت خاصه جهت وزیر خان مرسل گردانید و از امرای
 کومک دکن راجه رایسنگه سیسودیه و سراقراز خان و خان زمان
 و چهل کس دیگر از عده های آن موده بعنایت ارسال خلعت
 قامت امتیاز افراختند و درین هنگام فیروز میواتی از نوکران
 بیشکوه که چنانچه مذکور شد در کنار آب سند از جدا شده
 بود برهبری سعادت بدولت آستان بوس رسیده ظلمت زدای اختر
 طالع گردید و بعنایت خلعت و شمشیر و منصب هزار و پانصدی
 پانصد سوار مشمول نوازش یافت بیست و پنجم چون روز دزن
 ششم سال شمسی از عمر گرامی تازه نهال ریاض سعادت و بخت
 مندی نوگل حدیقه دولت و سر بلندی شاهزاده و الانزان خجسته
 شیم محمد اعظم بود آن پادشاه زاده گران قدر بعنایت سرپیچ مرصع
 و خنجر خاصه با علاقه مروارید و پنج سراسب از طوبیله خاصه

داشت برسم پیشکش گذرانید و تقریر بخان العالی که بدره هزار روپیه
 قیمت باشد باسمه اسپ عراقی پیشکش نمود و روز دیگر جعفر ولد
 اله ورد بخان از متبهر رسیده احراز دولت ملازمت نمود و بمرحمت
 خلعت مباحی شد و درین ایام رای عالم آرا اقتضای آن کرده بود
 که گوهر درج ششم اختر برج عظمت بادشاهزاده والا نژاد فرخنده
 شیم محمد معظم را که مدتی از شرف ملازمت کیمیا سعادت محروم
 بودند از دولت آباد فیض بنیاد یابید - بر برگردون مصیر طلب فرموده
 یکچند آن والا تبار سعادت پیروز را در پیشگاه عزوجل کامیاب دولت
 حضور و بهره مند سعادت خدمت لامع النور دارند لهذا زبده امرای
 عظام امیر الامرا را از تغییر آن غره ناصیه ششم و بختیاری بصوبه
 داری دکن سر بلند ماختند و بیست و چهارم ماه مذکور او را بعزایت
 خلعت خاص و خنجر خاصه باعلاقه مروراید و سپرد با ساز مرصع و
 ماده فیل و بیست اسپ از انجمله ده راس عربی و عراقی یکی
 باساز طلا مشمول مراحم گوناگون ساخته مرخص فرمودند و عقیدت
 خان مهین پسر خان مذکور بمرحمت خلعت و اسپ عراقی باساز
 طلا و ابوالفتح و بزرگ امید دو پسر دیگرش هر یک بمرحمت جوده
 میفاکار باعلاقه مروراید مباحی شده با پدر مرخص گشتند و
 حکم والا صادر شد که عقیدت خان از تغییر مائل خان بحراست قلعه
 ارک دولت آباد قیام نماید و خان مذکور به پیشگاه حضور آید و سید
 محمد علی سفیر عادلخان بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه
 و محمد ناصر حاجب قطب الملک بعزایت خلعت و اسپ عراقی و
 انعام پنج هزار روپیه مرورازگشته رخصت انصراف یافتند و مصحوب

بر اینکه بعد از اجتماع خبر گرفتاری دارا بیشکوه با راجه جیسهنگه و
سائر انواج قاهره نهم شوال از نواحی بهکهر گذشته باوجود شدت
حرارت هوا و بادهای سموم جانگزا که در آنحدود میوزد هرروز مسافت
بعیدي طی کرده خود را بدادر رسانیده است و دارا بیشکوه را بدست
آورده متوجه حضور پرنور گردیده بعد از وصول این عرصه داشت
منشور مرحمت و نوازش بنام راجه و خان مذکور شرف صدور یافته
با خلعت خاص جهت هر دو مرسل گشت و درین ایام عاطفت
خسروانه معظم خان و سائر امرای عظام و مجاهدان ظفر اعتصام را
که در سمت بنگاله بودند و جعفر خان صوبه دار مالوه و خایل الله
خان صوبه دار پنجاب و دیگر صوبه داران و عمدی و امرای
اطراف را بتشریف عزت و مباحات نواخت و مهابت خان
صوبه دار کابل را با ارسال خلعت و شمشیر با ساز مرصع مورد انتظار
نوازش ساخت و داور خان صوبه دار پتله با ارسال خلعت و شمشیر
و سید سالار خان بمکرمت امپ عراقی و رنجهای دکنی بعطای
شمشیر مباحی گردیدند و شهابت خان بغوجداري غزنین از تنبیر
شمشیر خان منصوب گشته باغانه هزار سوار بمنصب سه هزاري
در هزار سوار سرفراز شد و چون بعرض اشرف رسید که فتح الله خان
ولد سعید خان بهادر مرحوم که حارس حصار شهر کابل بود باجل
طبیعی درگذشت سعید خان برادر او که در سلک کومکیان آنصوبه بود
بجای او منصوب شده باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی
دوهزار و پانصد سوار مورد نوازش گردید و سید نصیر الدین بخطاب
خانی و عنایت یکنزنجیر نیل و جمال بشجایپوری بخطاب خانی و

از انجمله در اس عراقی یکی با زمین و ساز میثا کرو دیگری با ساز
 طه مورد انظار عاطفت گردیدند و درین ایام سید جعفر مهین
 خلف مید جلال بخاری که بجای پدر صاحب سجاد آن سلسله
 است بعنایت ارسال خلعت بهره اندوز عزت گردید و شجاع خان
 بقلعه داری چنده از تغییر خواصخان و عبد الرحیم ولد اسلام خان
 مرحوم بخطاب خانی سرفراز گشتند و پیشکش بهرام ولد نذر محمد
 خان و بهگونت سنگه هاده از کومکدان دکن و خواصخان و چندنی
 دیگر از عمدتها بنظر قدسی اثر در آمد و بعرض بار یافتگان پیشگاه
 عزت رسید که سیداتخان برادر اسلام خان مرحوم باجل طبیعی
 روزگار حیاتش بسر آمد و اقامتی سمنانی مخاطب باصانت خان
 بموت مفاجات در گذشت بدست و هشتم طبع اقدس پایه افزای
 اورنگ جهاندار بی بنشاطشکار و سواری رغبت نموده بیرون دار الخلافه
 توجه فرمودند و در شکار گاههای نواحی شهر آهویی چند بتفنگ
 صید نمودند و سلخ ماه مذکور عزم سیر اعز اباد از خاطر فیض بنیاد
 سر بر زده عنان توس اقبال بآن گلشن سرای دولت و کامرانی
 انعطاف یافت و درین روز فضل الله خان ولد سیدات خان را با
 برادر خردش و همچنین صفی خان و عبد الرحیم خان و عبد
 الرحمن پسران اسلام خان مغفور را که برادر زادهای آن مرحوم اند
 خلعت عنایت نموده از لباس کدورت برادرند و روز دیگر جعفر
 فوجدار متبر را بمرحمت خلعت خاصه نواخته بان صوب مرخص
 ساختند و درم ذی قعدة قرین سعادت لوای معادرت بشهر انراختند
 پنجم ماه مذکور عرضه داشت بهادر خان بجذاب خلافت رسید مبنی

بن نذر محمد خان بمرحمت مریدج مرصع تارک مباحات
انراخت و راجه رایسنگه را تهور بعنائیت دهکده‌های زمره فوازش
یافت و بسیاری از بندهای متبذره خلعت بعطای خلعت سروراز
گشتند هفدهم نامدار خان از مالوه رسیده بقبیل سده سینه فائز
گردید و بعنائیت خلعت تشریف مباحات پوشید و درین ایام
بانتضای رای عالم ارای راجه را جرور با فوجی از عساکر ظفر اثر
بکوهستان سری نگر که پرتی پت زمیندار آن از کمال کوه اندیشی
و نا عاقبت بدینی سلیمان بدشکوه را در ولایت خود جای داده
حمایت و نگاهداشت او را بدهوده سعی مینمود تعین یافت که
آن بدغوله نشین دیولخ ضلالت را بلطائف وعد و وعید بیم و امید
داده بحسن تدبیر آن شعبه در حقه خصوصیت و عناد را که رجوع
بی سودش مضر تولید فتنه و فساد بود ازان کوهستان برآرد و اگر
زمیندار مذکور بموعظه و پند متبذره نگشته در نگاهداشتن آن باطل
بدخامل اصرار نماید ولایت او را بی سپر انواع جهانکشا ساخته
همت بر استیصالش گمارد و از نوشتن وقائع نگاران ممالک شرق
رویه بمسامع حقائق مجامع رسید که اله وردیخان را که بمقتضای
ضعف طالع و سرنوشت بد همراهی ناشجاع فتنه پزوه بخورد
اختیار کرده بود آن ستم کیش جور اندیش را بقبح بیداد از هم گذرانیدن
مجملی از کیفیت حال خان مذکور آنکه در عهد سلطنت اعلی
حضرت صوبه دار پنده بود و دران اوقات که بواسطه سزوح عارضه آن
حضرت و سوء تدبیرات داریی شکوه خبرهای شورش انگیز مذک
آشوب باطراف و اکذاب مملکت زنت و ناشجاع را هوای خود

مرحمت علم و عنایت میانه بخطاب میانه خانی و عطای عام و
فرهاد بیگ علیمرد انخان بخطاب نرهاد خانی و بمرحمت نیل
سرنوازی یافته مامور گشتند که خزانة عامرة که از پیشگاه حضور
لامع النور برای تنخواه موجب سپاه بنگاله مقرر گشته بود بآنجا
رسانند و ملک جیون زمیندار دادربجلدوی دولت خواهی و حسن
خدمتی که در گرفتن دارا بیسکوه ازو بتقدیم رحیده بود بعنایت
ارسال خلعت و منصب هزاری دود سوار و خطاب بختیار خانی
کامیاب مزاحم شهنشاهانه گردید چون بعرض همایون رسیده بود که
قابلیخان منشی اراده گوشه نشینی دارد عاطفت بادشاهانه او را
بعالیدانه پنجهزار رپیه موظف ساخت و پیشکش مهاراجه جسونت
سنگه مشتمل بر نفائس جواهر و مرمع آلات بنظر قدسی برکت
رسیده زبور قبول یافت و چون محجوبه نقاب هفت مخدره قباب
عصمت نوازش بانو بیگم زوجة کریمه شاهنواز خان برای سرنوازی
خوبش التماس قدوم میمنت لزوم اشرف بمنزل خود نموده بود
حضرت شاهشاهی بجهت افتخار و مباهات آن بانوی حمیده
صفات هشتم ماه مذکور حایة سعادت بمسکن او انگذده ساعتی چند
بنور حضور فروغ بخش آن گلشانه بودند و نعمت خاصه آنجا تناول
فرمودند و آن عفت دثار رسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیو
روزگار بجا آورده پیشکشی از جواهر و مرمع آلات و دیگر نفائس
گردانید و آخر روز بدولت خانة معلی قرین سعادت معاودت
نمودند و درین اوقات بمناسبت موسم برشکال بجمیع عمدهای بارگاه
اقبال بقدر تفاوت مراتب خلعت بارانی مرحمت شد و عبد الرحمن

وصول عساکر قاهره با کبر نگر تاب ثبات و مقارست در خود ندیده
 از آنجا بگذشت میرفت چون اراده مقارقت و عدم رفاقت از ناصیه
 حالش تفرس نموده بود بقتلوی بیداشی و جور اندیشی و اغوای
 جمعی از مفسدان فتنه انگیز او را با سیف الله خان پسر کوچکش
 بقتل رسانیده تحصیل این بزر و وبال را نیز ضمیمه خزنی و نکال
 خویش گردانید چنانچه تفصیل این مقدمه بعد ازین در طی
 نگارش موافق بنگاله و گزارش احوال ناشجاع بد فرجام مرقوم کلک
 حقائق ارقام خواهد گردید •

بنای حصار دولت انار شیر حاجی بر دور قلعه معادت بنیاد مستقر الخلافة اکبر آباد

از آنجا که مهندس بنیان ایجاد و معمار حصون سبع شهادت بخ
 والای این دولت ابدی بنیاد را برای تشدید قواعد ملک و ملت
 و تأسیس مبنای حشمت و جلالت باوج رفعت و اعتلا افراخته رونق
 کهن سرای دهر و آبادی دیرین بنام جهان بحسن تدبیر گیتی آرای
 این زینت افزای سرای آفرینش منوط و مربوط ساخته لاجرم
 همواره همت بلند جناب در حصانت و رصانت حصن دین و حصار
 دولت مصروف میدارند و پیوسته اهتمام رای رزین و محمل متین
 بر استحکام بنای مملکت و جهانداری و ترمیم ارکان ایهت و
 نامداری میگذارند مؤید این فلام درین خجسته ایام احداث حصار
 شیر حاجی است بر دور قلعه مستقر الخلافة اکبر آباد و چون آن
 قلعه دولت اساس فلك مماس که حضرت علیین مکانی عرش

سری در سر افتاده قدم از حد خود فراتر نهاد و بعزم دعوای ملک و سلطنت از بنگاله برآمده بر سر پتنه لشکر کشید خان مسطور از تبه رائی و مصلحت ناشناسی صلاح کار در گرویدن بار دانسته پتنه را بی ایستادگی و ممانعت بتصرفش داد و از غلط اندیشی کمر اطاعت بموافقت و متابعت آن ناسزاوار دولت بسته دل بر همراهی و دولت خواهی نهاد و ناشجاع اورا معزز و محترم داشته خان بهائی میگفت و در جمیع امور بکنکش و صوابدید او عمل میکرد و چون بعزیمت اکبر آباد از پتنه بصوب بنارس روان شده در بهادر پور چنانچه در اوائل این صحیفه اقبال برسم اجمال سمت گزارش یافته با عساکر بادشاهی که بسر داری سایدان بدشکوه بمدافعت او معین شده بود جنگ کرد و هزیمت خورده برگشت خان مشارالیه موافقت ورزیده به بنگاله همراهش رفت و با او می بود و در زمان سلطنت و استقلال و ظهور نیر عظمت و جلال حضرت شهنشاهی که آن ناسپاس فتنه سال دوم باره باندیشه فاسد و خیال محال باله آباد آمده چهره بخت خویش بذخن کفران نعمت و حق ناشناسی خراشید و بامو کب نصرت پیرا صف آرا گردیده نیز همراه آن باطل ستیز بود چنانچه پیشتر گزارش یافته بعد از هزیمت یافتن او دگر باره رفیق طریق فرار و هم عنان اسلک ادبار گشته به بنگاله رفت لیکن درین مرتبه چون از سیمای حال آن بیدولت برگشته اقبال نشان و خامت عاقبت و سوء مآل لایح و هویدا میدید و آثار فرخی و بهر روزی از چهره کارش در نمی یافت از نومید گشته از روی مدارا روز می گذرانید و درین وقت که ناشجاع فتنه پرور از قرب

شیر حاجی مقرر شد و پنج دروازه که هر ایک باب الابواب دولت و سعادتست بران حصار میمنت انوار قرار یافت از انجمله سه دروازه روبروی دروازه هتیه پول و خضری و اکبری و یکی بر سمت یمین دروازه که در جانب شاه برج است و دیگری بجانب دریا محاذی دروازه خردی که در ته جهرونگ مبارک است و کنگره و سنگ انداز بدستور قلعه مبارکه معهود گردید بالجمله بفرومان شهنشاه دین پناه معماران خبرت آئین صاحب مهارت و استادان هنر عمارت دست کوشش با فراختن آنحصار و پرداختن آن بنای مظهر آثار کشوده صنعت طرازی و کار نامه پردازی بکار میبردند و خارا شکمان آهنین چنگ قوی بازو و سنگ تراشان فولاد دست غرهاد نیرو داد استادی و هنروری داده بنوک الماس تیشه نام کوهکن از صفحه ایام می ستروند و باهتمام تمام و تاکید و قدغن عظیم هر روز خلقي کثیر و ثرقه انبوه کار میکنند تا آنکه در عرض مدت سه سال صورت اتمام و پیرائه انجام یافت •

جشن وزن قمری سال چهل و دوم

درین اوقات سعادت مناط که جهان کامیاب عیش و نشاط و عالم لبریز عشرت و ابدساط بود بزم آرایان دولت قاهره جهانیان را بپورود فرخنده جشنی تازه صلا دادند و انجمن پیرایان حشمت یاهره بارگاه سلطنت را بتازگی آذین مسرت و کامرانی بسته ابواب طرب و خرمی بروی عالمیان کشادند یعنی جشن وزن قمری سال چهل و دوم از عمر کرامت قرین شهنشاه ملک قدر

آشبنانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه بنا کرده اند از
 معظمت قلاع منیع و حصون رفیع مملکت سپهر فسحت هندوستان
 و مرکز و مقر این سلطنت گردون نشان است و از آن عهد همایون
 تا این زمان سعادت مقرون از بس بلفائس ذخایر از زر و جواهر
 مشحون گشته رشک افزای بحر و کان است و اثر اسباب شوکت
 و ابهت این دولت ابد مدت در آن میباشد و قبل ازین فصیل که
 بلسان اهل عرب شیر حاجی گویند نداشت لهذا درین هنگام
 سعادت انجام که قواعد خلافت و اقبال از قوائم لورنگ حشمت
 و جلال خلیفه زمان بتازگی میشد گردید و جهان پیرا از پرتو
 دانش و تدبیر شهنشاه عالم گیر رونق و جوانی از سرگرفت رای
 عالم آرای که زینت بخش معموره هستی است چنان اقتضا نمود
 که آن قلعه مبارکه را باحداث حصار شیر حاجی استحکام بخشند
 و حکم لازم الانقیاد بظلمان مهمات مستقر الخلافه اکبر اباد صادر
 شد که حصاری استوار از سنگ سرخ فمچپور بران وتیره که در قلعه
 مذکور بکار رفته است بنا کرده در اتمام آن کمر سعی و اهتمام بر
 میان بردند و شب سه شنبه پانزدهم ذی قعدة این سال فرخ فال
 که واقفان اسرار تنجیم برای آن بنای آسمان شکوه همایون آثار
 سعادت اختیار کرده بودند بفرخندگی و مبارکی آنرا احساس نهادند
 از جانب دریا ارتفاع دیوار بنابر پستی زمین دوازده ذرع و فاصله
 تا دیوار قلعه شصت ذرع و عرض دیوار پنج ذرع و از دیگر جوانب
 که زمین رفعت داشت ارتفاع دیوار هفت ذرع و فاصله تا دیوار
 قلعه نیز هفت ذرع و عرض دیوار چهار ذرع و خندق در بیرون

۱۵۵۸
 رجب

ساز میثاکار و یک زنجیر فیل مزین بساز نقره و جل زر بخت با
 صاده فیل کاسروای عاطقت شد و عبد الرحمن بن نذر محمد
 خان بعطای صاده فیل و امیر خان بانعام سی هزار روپیه و مالوچی
 دکنی باضافه هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و عنایت
 یک زنجیر فیل و مرتضی خان باضافه پانصد سوار بمنصب چهار
 هزاری دو هزار پانصد سوار و انعام پانزده هزار روپیه و دانشمند
 خان بعنایت شمشیر با ساز میثاکار و اسب با ساز طلا و نامدار
 خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد
 سوار و هوشدار خان بعطای یک زنجیر فیل مطرح انوار التفات
 شدند و بسیاری از عمدهای آستان دولت و بندهای سده خلافت
 بافزایش مناصب و دیگر عطایا و مواهب کامیاب مرحمت خسروانه
 گردیدند و گروهی از اصرای رفیع القدر که از پیشگاه حضور دور
 بودند بعنایت ارسال خلعت چهاره مباهات افروختند و گلجعلی
 خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری یک هزار و دو صد سوار
 مطرح انوار التفات شدند و فیروز میواتی بمنصب هزار و پانصدی
 پانصد سوار و عنایت شمشیر با ساز میثاکار و محمد بیگ باضافه
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و از اصل و اضافه
 فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و سیف
 الدین صفوی بمنصب هزاری چهار صد سوار سراقازی یافتند و مراد
 خان بخطاب التفات خانی و میر صالح فرمان نویص بخطاب
 مکتوب خانی ماسور گشتند و قهور خان و جمعی دیگر از بندهای
 آستان خلافت بعطای خلعت کسوة افتخار پوشیدند و سید محمد

خورشید نگیں در رسیده بهجت امروز روزگار گشت و بیست و سیوم
 ذی قعدة موافق بیست و دوم امرداد آن بزم خجسته و مجلس
 همایون صورت انعقاد پذیرفته بعد از انقضای چهار گهری از روز
 مذکور در محفل سعادت اساس غسلخانه میزان دولت از شکوه
 عظمت و جلال اورنگ نشین کشور اقبال گران سنگ گردید و وزن
 مسعود بآئین مقرر وقوع یافته آن پیکر قدسی و عنصر قدوسی که
 ترازوی زور بازاری خرد از سنجیدن بار قدرش قاصر است بطلا و فقره و سائر
 اشیاء معبوه سنجیده شد و از باب استحقاق و نیازمندان کوی احتیاج
 را از رجوع آن نقد مقصود بدامن امید آمد خدیو ابر کف دریا نوال
 دست جود و افضال گشوده ایستادهای پایتخت مهر نظیر را بگونه
 گونه مرحمت و کام بخشی چهره کشای شواهد آمانی و آمال گردیدند
 از انجمله درة التاج سلطان عظمی قرة العین خلعت کبری بادشاه
 زاده ارجمند محمد اعظم را بعنایت یک عقد سروراید گران بها
 که دانهای لعل آبدار نیز در آن منظوم بود سر بلندی بخشیدند و
 امیر الامرا صوبه دار دکن بمطای خلعت خاص با تومان طوغ که
 درین دولت مهر فروغ عمدها و نوئیقان بارگاه خلافت بان عز اختص
 می یابند والا رتبهگی یافت و محمد امین خان میر بخشی باضافه
 هزاره هزار سوار بمنصب پنجهازاری چهار هزار سوار بلند پایه گردید
 و ابراهیم خان خلف علیمردان خان که قبل ازین چنانچه گزارش
 یافت از منصب معزول گشته بسالیانه موظف شده بود درین روز
 عالم امروز مطرح انظار عنایت شهنشاهانه گردیده بمنصب پنجهازاری
 پنج هزار سوار و مرحمت خلعت خاص و شمشیر و سپر هر دو با

مباهات افروختند و چون در زمان اعلیٰ حضرت امیر الامر علیمردان خان مرحوم تخت مرصع مختصری برای پیشکش آن حضرت میساخت و در آن هنگام پیرایه اتمام نیافته در عهد اورنگ نشینی و استقلال این پایه افزای سریر عظمت و جلال امر اعلیٰ باتمام آن عز نفاذ پذیرفته درین وقت آماده و مهیا گشته بود حکم اشرف صادر گردید که آن را در انجمن خاص غسلخانه بجای تخت کوچک میدا کار نصب نمایند و نهم ماه مذکور که ساعت قرین انوار سعادت بود آن زیبا سریر جواهر نگار زینت پذیر جلوس شهنشاه روزگار گردید و اله قلی بیگ داروغه زرگر خانه راجلودی حسن خدمت و اهتمام در اتمام آن تخت همایون بخت عنایت بادشاهانه بزرگشیده شش هزار و پانصد روپیه که همسنگ او بر آمد باز عطا شد و روز دیگر که عید فرخنده اضحی بود بارگاه عزت و دولت سرای عظمت بتمهید لوازم عید غیرت بزم جمشید و رشک بیت الشرف خورشید گشته دگر باره نوای کوس اقبال آرازه طرب و نشاط در داد و زمانه آغوش شوق ببغل گیریی شاهد عیش و اندساط کشاد آئین خرمی و عبور تازه گردید و آئین بیغمی و سرور بزمگاه دلها را طراز عشرت بخشید بندهای عقیدت شعار و نوئیگان رفیع مقدار در عتبه والای خلافت و سده آسمان سای سلطنت فراهم آمده بتسلیمات تهنیت تارک آزای سعادت گردیدند خدیو مؤید دین پناه بعادت معهود بعزم ادای نماز عید بر نیل کوه شکوهی که تخت سپهر پایه طلا بران نصب گشته بود سوار شده با فر الهی و کوکب شهنشاهی بزیب و زینت تمام و کمال ابهت و احتشام بقوعی که معمول این

قنوجی و ملا عوض وجیه و میر سیدی شاعر هر کدام با اقام یکهزار
 روپیه مباحی گردید و چندی از بندها بمرحمت اسپ مر بلند
 شدند و ده هزار روپیه بچندی از ارباب فضل و صلاح انعام شد
 و درین روز فرخنده نامدار خان و هوشدار خان و راو امر سنگه
 چندراوت و کنور رامسنگه پیشکشهای شایسته از جواهر و مرصع آلات
 بمحل عرض رسانیدند و پیشکش لشکر خان صوبه دار سلطان مشتمل
 برده اسپ عراقی و جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیا از نظر انور
 گذاشته درجه قبول یافت و پیشکش چندی از عمدهای اطراف
 بنظر همایون رسید و پنجهزار روپیه بسرود سرایان آن انجمن عشرت
 عطا شد و شبنم چراغانی که باه تمام هوشدار خان بر زمین کنار
 دریای جون از شمع ترتیب یافته بود فروغ افزای بزم اقبال گشته
 باعث انبساط خاطر ملکوت ناظر گردید سیوم ذی حجه حضرت
 شاهنشاهی بسیر باغ اعز آباد نشاط افزای طبع مبارک شده آن روز
 و روز دیگر دران گلشن فردوس مانند بدولت و کامرانی و مسرت
 و شادمانی بسر بردند و پنجم قرین سعادت معاودت فرمودند درین
 ایام ابراهیم خان بمرحمت سپر با ساز مدنا کار و هوشدار خان
 بعطای یک زنجیر نیل نوازش یافتند و منصب سیفخان باضافه
 پانصد سوار دو هزار و پانصد سوار و منصب راجه کشن سنگه تونور
 از اصل و اضافه هزار و هزار سوار مقرر شد و شیخ موسی گیلانی
 و اسد کاشی هر یک بعنایت اسپ و بسیاری از بندهای
 عتبه خلعت بعطای خلعت سر افزای اندوختند و گروهی از
 عمدها که از پیشگاه حضور دور بودند بعنایت ارسال خلعت چهره

چندانی که از حضور پر نور برای خبر داری آن ادبار نصیب معین
گشته بود باشاره والا شانزدهم ماه مذکور آمده دولت زمین بوس
دریافت و حقائق احوال و خاصیت مآلش معروض بارگاه اقبال
داشته باز مرخص شد و سه شعبه بیستم مطابق هفدهم شهریور امر
اعلیٰ بصدر پیوست که آنخندان پژوه را با سپهر بیشکوه در حوضه
سر کشاده بر ماده فیلی بنشانند و نظر بیک چیله در پس حوضه
نشسته و بهادر خان با افواج قاهره همراه گشته داخل شهر سازند و
از راه میان شهر و بازار بدلهلی کهنه بونه بخضر آباد رسانند و در
جای محموظی از عمارات خواص پوره آن که برای بودن او قرار
یافته بود نگاهدارند و غرض ازین تشهیر آنکه همگی خلایق خرد و
بزرگ و خاص و عام آن رسیده بحت تیره سرانجام را بی شائبه
شک و ریب برآی العین مشاهده نمایند و من بعد ژاژ خایان
بیده گو و واقعه طلبان فتنه جو را جای سخنان لاطائل و مجال
تصورات باطل نماند و در حدود و اطراف مملکت ارباشان را بهانه
افساد و دست آویز شورش بهم نرسد و بموجب حکم جلالت اثر آن
سید روز برگشته اختر را با پسرش بر یک حوضه فیل نشانیده
آشکارا براه بازار داخل شهر کردند و از پای قلعه مبارکه گذرانیده
بنوعی که همه کس دیدند و احدی را در وجود بی سود او شک
و شبهه نماند بشهر کهنه بردند و بر موجب حکم اشرف بخضر آباد
رسانیده در جای که مقور شده بود نگاهداشتند و بهادر خان بعد
معادلت از خضر آباد سعادت اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گشته یک هزار
مهر بر سبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاص اختصاص یافت *

دولت ابدی است بمسجد عیدگاه فیض قدوم ارزانی فرمودند و نماز
عید بجماعت گذارده قرین سعادت معاودت نمودند و در رفتن و
آمدن تماشاگران و اهل کوچه و بازار از زر نثار کام دل اندوختند و
از مطالعة انوار جمال سایه افریدگار و مشاهده فر شوکت و جلال
خدیبو روزگار دیده بنور ظل اللمی برافراختند و بعد مراجعت از
عیدگاه تقدیم سنت قربان نمودند و پس ازان بر اورنگ کمرانی
جلوس فرموده بکام بخشی بندهای عقیدتمند پرداختند و بداد
و دهش و عطا و بخشش کام جهانی روا ساختند و چون جشن جلوس
همایون که امتداد مدت آن تا این عید سعید مقرر شده بود
بهزاران فرخی و فیروی بسر رسید حضرت شهنشاهی روز دوم عید
بباغ فیض بنیاد اعزآباد عز قدوم بخشیدند تا پیشکاران پیشگاه سلطنت
بفراغ بال بساط جشن در چیده اسباب آذین برگزیدند و چهارهفتم
بشهر معاودت فرموده حریر ارای دولت و معدلت گردیدند •

14 D.H.

بموجب یرلیغ معلی دارا بیشکوه و سپهر

بیشکوه را که بهادرخان آورده در حوضه

سرکشاده از میان شهر بخضرآباد بردند

درین هنگام بهادرخان که آن مدبر بد فرجام را با سپهر بیشکوه
بسر کهنش از بختیارخان زمیندار داد گرفته مقید بسامل مکافات
صوری و معنوی بآئینی که بد منشان نگهیده کردار را در خورد
و سزاوار باشد بموجب یرلیغ معلی بآستان فلک نشان می آورد با
بختیارخان و سائر همراهان بظاهر دارالخلافه رسید و نظر بیک

و بشاره معلی پیکر فتنه سرشت پر شور و شرش را بمقبره منوره
حضرت جنت آشیانی علیین مکانی همایون بادشاه انار الله منوره
نقل کرده در تعانه که زیر گنبد مرقد متبرک آنحضرتست
و شاهزاده دانیال و شاهزاده مراد پسران حضرت عمرش آشیانی
جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه آنجا مدفون اند دهن نمودند
و روز دیگر خرمان جهان مطاع بنفاز پیوست که سیفخان چهر
بدشکوه را بقلعه گوالیار رسانیده بحارسان آنحصن عالی اماس میدارد
و بمستقر الخلافه اکبر اباد معارفت نموده بصوبه داری آنجا از تغییر
مخلصان که به بنگاه تعیین یافته بود قیام نماید و هنگام رخصت
او را بمرحمت خلعت و شمشیر و ماده خیل و نقاره نوازش فرمودند
و هنر خان بعطای یک زنجیر خیل مباحی شده باجمعی از انواع
قاهره بهمراهی او معین گردید بدست و سیوم راجه جیسند که
از بهادر خان در عقب مانده بود جبهه حای عتبه سپهر آساگشته
یکهزار اشرفی و دو هزار رویه بر سبیل نذر گذرانید و بعطای خلعت
خاص و پهلوی مرصع و خیل خاصه مزین به ساز نقره و جل زربفت
با ماده خیل مورد مرحمت گردید و چون بمعرض اشرف رسیده بود
که از کثرت ابلاغ و طی مسافتهای بعید اسب بسیار از راجه
مذکور و بهادر خان تلف شده عاطفت بادشاهانه آن زید راجه را
بعطای دو صد اسب از انجمله پنج راس عربی و عراقی یکی
با ساز طلا و بهادر خان را بعفایت یکصد اسب از انجمله پنج راس
عربی و عراقی یکی با ساز طلا نوازش فرمود و پرداخان و جان نثار
خان و افغان و آتش قلماق و جمعی دیگر از بندگان و مجاهدان

بر آوردن دارا بی شکوه از قید هستی

چون وجود ظلمت افزود آن نخل بی ثمر گلشن وجود جز برگ
 نرفته و فساد و خار ضلالت و الحاد چیز می در بار نداشت و ارکان
 دین و دولت و قواعد شرع و ملت را احتمال انواع اختلال از بودن
 او متصور بود چنانچه درین وقت نیز از آتش شرارت وجودش
 شراره فساد می جسته سائحه روی داد و در روز دوم بردن او بخضر اباد
 ارباشان شهر و هرزه کاران کوچه و بازار بر افغانان بختیار خان
 شوریده چندی را بضرب سنگ و چوب در هجوم عام از پا در آوردند
 و برخی را خسته و مجروح گردانیده نهایت بی اعتدالی کردند و
 نزدیک بود که شعله فساد بالا گرفته فتور عظیمی در شهر بهم رسد
 لا جرم خدیو جهان را هم بحکم دین پروری و شریعت گستری و هم
 باقتضای مصلحت دولت و سروری ستردن غبار وجود شر آمد و از
 ساخت کشور هست و بود لازم آمده آن باطل پرست ضلالت
 نهاد را که افساد و الحاد او هریک علت مستقلة فرو نشانیدن ظلمت
 حیاتش شده بود پیش ازین برهم زن هنگامه امن و امان درخده
 افکن احساس جمیعت حال عالمیان روا نداشتند و آخر روز چهار
 شنبه بیست و یکم ماه مذکور مطابق هزدهم شهریور که همان روز
 قضیه ارباشان شهر روی داده بود فرمان قهرمان جلال صادر شد
 که آن و خیم العاقبه را در خضر اباد از قید هستی بر آرند و باهتمام
 سیفخان و نظر بیگ چیله و چندی دیگر از چیللهای معتمد اوائل
 شب پنج شنبه چراغ زندگانی او خاموش شده بنهائخانه عدم شدافت

پنج هزار سوار و عنایت یکرنجیو فیل و راجه نرسنگه کور بمرحمت
جمدهر مرصع و چندی دیگر از بندهای آستان سلطنت بمواهب
خسروانه و عطای خلعت و اسب جرافراز گشته در سلك کومکین
عساکر بنکاله منتظم گردیدند و چون توپخانه تازه به بنکاله فرستاده
میشد برق انداز خان باهتمام رسانیدند آن معین گشته از اصل
و اضافه بمنصب هزاری صد سوار و مرحمت اسب مباهی شد
و همت خان که از بنکاله آمده بود بعنایت خلعت و جمدهر
میدانکار و انعام دو هزار رویه نوازش یافته باز به بنکاله مرخص
گشت بیست و هفتم باغ فیض بنیاد اعزازاد از یمن قدوم
اشرف بهارستان دولت و اقبال شد و شب هفتم باشاره فرمانروای
ایام بر طرفین شاه نهر چراغان شده باعث انبساط خاطر ملکوت
ناظر گردید روز دیگر قرین سعادت و کامرانی آنجا بسر برده
بیست و نهم مراجعت فرمودند *

ذکر اکرام عام حضرت شاهنشاهی و بخشیدن باج غله و دیگر اجناس و حاصل راهداری کل مملکت محروسه

حضرت واهب العطیات جلالت کبریاوه که بعلم ازلی شناسای
احوال عامه خلایق و کائنات بریاست چون گروهی از بدائع نوع
بشر را بانظار خیر و رحمت و انوار فیض و نعمت سزاوار دانند و
و خواهد که آن زمره نیک بخت را از اهل دیگر قرون و اعصار که
اکثر دست فرسود چور روزگار بوده اند رتبه امتیاز بخشد هرآنکه

جنود نصرت که همراه راجه جیسنگه و بهادر خان معین بودند
دولت اندوز ملازمت گشته بعزایت خلعت میباهی شدند و ملک
جیون که قبل ازین بجلدوی خدمت شایسته که از بظهور آمد
بمنصب هزاری دوصد سوار و خطاب بختیار خانی کامیاب عزایت
شده بود باضافه صد سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و
اسپ عربی با زین و حاز مطلی و یکزنجیر نیل و شمشیر با ساز
میفاکار مشمول مراحم گوناگون گردید و چون حکم جلیل القدر از
پیشگاه معذلت بتحقیق منشأ قضیه شور انگیزی اوباشان شهر
که نسبت بافغانان او روی نمود صادر شده بود بعد از تحقیق و
تفحص بنبوت پیوست که هیبت نام فتنه جوی بی معادتی
از خیل احدیان بادشاهی بادسی این جرات شنیع گشته محرک
حلسله فساد بوده است لهذا شحنة شهر او را گرفته پیشگاه عدالت
حاضر ساخته و ازین جهت که منشأ اینقسم جسارتی شده باعث
هلاک جمعی از مسلمانان گشته بود مورد انظار قهر و عتاب پادشاه
گردید حکم شد که او را بیاسا رسانند تا موجب عبرت دیگر بی
ادبان خود سرو جسارت کیشان فتنه پرور شود درین ایام پیشکش رانا
راجسنگه که مشتمل بر یکزنجیر نیل کوه پیکر با ساز نقره و برعی
از نوادر جواهر و پیشکش جعفر خان صوبه دار مالوه از نعناس
مرصع آلات بنظر اکسیر اثر در آمده پذیرای انوار قبول شد و
سعاد اتخان از جاگیر خود رحیده شرف تقبیل عتبه اقبال دریافت
و بعطای خلعت کسوت مباحات پوشید و مالوجی دکنی باضافه
هزار سوار که سابق از منصبش کم شده بود بمنصب پنج هزاری

دو سال بظایر وقوع سوانحی و حوادثی که درین دفاتر مآثر نصرت
و فیروزی گزارش پذیرفته بعضی فتورات در ممالک هندوستان قبض
مکان روی نموده ازان رهگذر فی الجمله اختلالی بحال سنگه و رعایا
راه یافته بود و در ایام ظهور شورش و فترت بسبب بغی و طغیان
متمردان هر ناحیت درین مملکت - پھر بسطت گشت و زرع و ضبط
و عمل نیز چنانچه باید بوقع نیامده و در هر جا زراعتی شده بود
اکثر دستخوش تاخت و تاراج و پایمال تعدی و تطاول سرکشان و
عصیان منشان گردیده ازیں جهت سرغلات و حبوبات بالا رفته
بود لاجرم درین خجسته هنگام سعادت فرجام که غبار فساد ملک
و دولت بآب تیغ اقبال شهنشاہ عدو سوز فرو نشسته اورنگ عظمت
و استقلال بفر وجود مسعود آن حضرت زیب و زینت پذیرفته بود
مراحم خسروانہ بر حال کامل رعایا و قاطبہ برپا بخشوده سلسلہ
عاطفت عمیم بادشاہ عادل باذل مہربان کریم بجنبش آمد
و رای عالم آرای بقصد جبر و تدارک این حوادث اقتضای رای
گرامی عام و احسانی شامل نام نمود کہ صغیر و کبیر و غنی و
فقیر و مومن و کافر و مقیم و مسافر از عوائد فوائد آن بهره مند
گردند و بظایرین ذمت علیا نخست در جمیع طرق و ممالک
ممالک محروسہ و قلمرو خالصہ شریفہ محصول راہداری از رسد
غلات و دیگر اشیا و اجناس کہ قبل ازیں ہمیشہ گرفتن آن در
محال خالصات سرکار پادشاہی مقرر و معمول بود و داخل ابواب
جمع گشتہ بخزانہ عامہ میرسید و در مواضع تیول و اقطاعات امرا
و منصب داران و حدود زمینداریا در وجه تنخواہ جاگیرداران

باقتضای لطف کامل خدرویی نیک رای عادل و شهریاری
 بلند همت دریا دل برایشان گمارد که ترقی درجات عز و جاه
 بر ترفیه حال عباد الله مقصور شمارد و اعتلای مدارج دولت و
 سروری از سلوک جاده رعیت پروری چشم دارد از وسعت دستگاه
 جود و کرشم خلایق از تنگیهای ایام باز رهند و بمیامن مضائل
 و نعمش جهانیان داد آسانش و کمرانی دهند بدینوایان قلیل
 البضاعة از مآثر احسان عامش بطیب عیش و وسعت رزق نارغ
 الهال زیند و مسکینان عذیم الامتطاعة از برکات اصطناع و اکرامش
 آسوده و مرفه الحال باشند بحکم تفضل عام وجهه نذیش خیرت
 امر عموم بریت بود و بمقتضای لطف خاص پیشنهاد همتش
 رعایت حال خصوص رعیت باشد شاهد صدق این بیان کیفیت
 سعادت مندی دریانتگان این عهد میمنت مهد و زمان فرخنده
 عنوان است که ایند جهان آمیزین بمحض الطاف بدیغایت آنمقبلان
 عنایت نصیب را در سایه همای همایون فال این خدیو کرم پرور
 مرحمت گستر ظلم کاه عدل پیرای جهان افروز عالم آرای جای
 داده ابواب فیض و افضال و بر و نوال این برگزیده ذوالجلال بر
 روی روزگار آنها کشاده از فیض عاطفتش هر زمان بلطفه احسانی
 خاص و مردم بوظیفه مرحمتی عام کامیاب میگردداند از جمله آن
 مراحم کامله و مکارم شامله که درین ایام معدلت پیرا جلوه ظهور
 نموده سرمایه رفاهیت حال جهانیان گردید عفو کردن جمیع رجوع
 راهدار است در کل ممالک محروسه و بخشیدن باج غلات و حبوبات
 و سایر اجناس ماکولات و مشروبات در اکثر بلاد معظمه چون درین

گشتند و بمیامن این فضل عظیم و امتنان جسیم در کل ممالک
 فسیحة المسالك هندوستان تفاوت فاحش در نرخ غلات بهم رسید
 و اگرچه چند سال متواتر بعد ازین نیز در بعضی از ولایات باران
 کمی کرده خشکی روی داد و بدان جهت ایام عسرت بامقداد
 کشید لیکن باشنداد نه انجامید و الحال اگر احیاناً بعض سقوات
 در برخی از محال و بلاد بسبب قلت باران فتوری در مراتب
 کشت و کار و زرع روی میدهد و آنتی سماوی یا ارضی اتفاق می افتد
 بدین جهت که از دیگر مواضع معموره بی زحمت باج و تمغا
 غلات موفوره بآن ناحیت میتواند رسید سکنه و قاطنان آنجا ار
 امتیلائی قحط ایمن اند و بشدت غلا ابتلا نمی یابند امید که ایزد
 جهان افرین پرتو عاطفت این بادشاه با داد و دین و خدیو ظلم
 کاه معدلت گزین را تا انقراض زمان بر بسیط زمین مجسوط داراد
 و همت بلند جذابش را همواره در اشاعت انوار لطف و کرم و ازاله
 اثار جور و ستم به نیروی توفیق و تائید بخشاد هشتم محرم
 الحرام ده هزار روپیه وجه خیرات مقرر آن ماه بوساطت صدر الصدور
 باریاب استحقاق عطا شد درین ایام ذوالفقار خان قرامانلو که در
 سلك گوشه نشینان بود جهان گذرانرا پدرود نمود و عنایت بادشاهانه
 اسد خان خلف او و نامدار خان را که نسبت دامادی بآن خان
 مرحوم داشت بعطای خلعت نوازش نموده از لباس کدورت برآورد
 و از وقائع صوبه دکن معروض بارگاه جلال گردید که اختصاص خان
 صوبه دار برار و حسام الدین خان نوجدار بیجاکده باجل طبیعی
 بساط حیات در نور دیدند و عاطفت حسروانه شاه بیگ خان را که

محسوب بود و خزائن مومور و گنجهای معمور از وجوه آن سرانجام
 توانستی نمود بمحض تفضل بادشاهانه برسدیل دوام معاف فرمودند
 و پس از چندی از کمال مکرمت باج غله و دیگر اجناس ماکوئه
 و مشروب نه بیشتر گرفتن آن در جمیع شهرها مقرر بود از دارالخلافه
 شاه جهان آباد و مستقر الخلافه اکبر آباد و دار السلطنه لاهور و
 بلده مبارکه برهانپور و چندی دیگر از معظمت بلاد و معمورها و
 بسیاری از دیگر وجوه مال سائر در جمیع ممالک بر وجه استقامت
 و استمرار بخشیدند تا رسد غلات و حبوبات و سائر اصناف ماکولات
 برسدیل و نور از نزدیک و دور بجای که مهبط انوار نزول ریات
 عالیات باشد میرسدیده باشد و در هر شهر و معموره ازانی و فراوانی
 در اقوات مردم پدید آمده این معنی سرمایه عیش و رفاهیت
 خلایق گردد چنانچه باین جهت از سرکار خالصه شریفه هر ساله مبالغ
 بیست و پنج لک روپیه که هفتاد و پنج هزار تومان رائج ایران
 است بخشیده شد و آنچه از کل ممالک محروسه بصیغه راهداری
 معفو گردید محاسب و هم و مستوفی اندیشه از عهده ضیط و تعداد
 آن بیرون نتواند آمد و درین باب امثله جلیله و مناشیر مطاعه
 موشح بتاکید شدید و قدغن بلیغ بنام متصدیان هر صوبه و سرکار
 و فوجداران و کروریان اطراف و اقطار این کشور همایون آثار بطغرای
 نفاذ پیوست که من بعد دست از اخذ این وجوه که بخشیده همت
 والا شکوهست کشیده و کوتاه دارند و گرز برداران و یساولان واحدیان
 از جناب معدلت و جهانداری برای رسانیدن این احکام کرامت
 نظام و تقدیم مراسم منع و تاکید حکام بهمه صوبجات و ولایات معین

قلعه دار واپسین بعنایت ارسال خلعت هر مایه عزت آند و خنند و پیشکش راجه رایسنگه سیسودیه از جواهر و مرصع آلات و پیشکش حاجی خان بلوچ مشتمل بر اسب و استر و شتر و باز و جره و پیشکش پرتهی پت زمیندارا سری نگر از اسپان تانگن و جانوران شکار افکن که دران کوهستان بهم می رسید و پیشکش چندی دیگر از امرای اطراف بیایه سر بر خلائق مظاف رسید و رعد انداز خان که چندی پیش ازین چنانچه گزارش یافت بهم سری نگر معین شده درین ایام بنابر مطلبی چند باشاره همایون به پیشگاه حضور آمده بود دگر باره مرخص شد باتفاق راجه راجرپ باتمام آن سهم پردازد هنگام رخصت بعطای خلعت و ماده فیل سر بلند گردید و یک قبضه جمدهر مرصع بخان مذکور حواله شد که برای پرتهی پت زمیندار آنجا بفرستد و خلعت و جمدهر مرصع برای سونهاگ پرکاس زمیندار مرمرور و خلعت جهت راجه بهادر چند زمیندار گمایون از روی مرحمت ارمال یافت و بختیار خان زمیندار دادر بانعام ده هزار روپیه و عطای ماده فیل کامیاب عنایت گشته بمحال زمینداری خود مرخص شد و شیر سنگه راتهور از اصل و اضافه بمنصب هزارای هزار سوار دواپه سه اسب و مرحمت اسب و خلعت نوازش یافته بجاگیر داری سروراز گشت و چون قبل ازین درین دولت شهر بسطت داروغگی داغ و تصحیح چهاره اسپان تابینان جمیع امراء و منصبداران بیک کس متعلق بود و درین ایام و نور عساکر منصوره و کثرت افواج قاهره بمرتبه رسیده بود که يك داروغه از عهده آن بر نمیتوانست آمد و ازین جهت کار مردم بتعویق می

قبل ازین از منصب معزول شده بود بمنصب چهار هزار
 هزار سوار نواخته بصوبه داری برار تعین فرمود و چون ولایت
 کرناٹک را که معظم خان در هنگام اقتساب بقطب الملک تسخیر کرده
 بود حضرت شهنشاهی بر سبیل انعام بخان مذکور عطا کرده بودند
 و بعضی قلاع آن مثل کنجی کوه که از حصون معظمه آن ولایت
 است با توپخانه بسیار و سائر اشیا در تصرف کسان و گماشتگان
 او بود و ازین جهت که قطب الملک را خار خار طمع و تصرف
 آن ولایت میشد مهمات آنجا اختلال داشت بذاببران درین هنگام
میر احمد خوانی بنظم و نسق امور آن حدود رخصت یافته
 بخطاب مصطفی خانی و عفایت خلعت و اسب و یک زنجیر فیل
 و باضانه هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار بمنصب سه هزار
 دو هزار سوار کامیاب مرحمت شد و میفخان بیجاپوری بهمراهی
 خان مذکور معین گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و هشتصد
 سوار مباحی گردید و نامدار خان از تغیر فیض الله خان قور بیگی
 شده بمعفایت خلعت سرفرازی یافت و مادانخان بمرحمت ماده
 فیل مباحی گشته در ملک کومکبان عساکر بنگاله منتظم شد و فیروز
 میدواتی بفوجداری مرکب اژده از تغیر عبدالذبی خان معین شده
 بخطاب فیروز خانی و مرحمت اسب و باضانه پانصد سوار بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار تارک افتخار افرخت و سید فیروز خان
 باره بخطاب اختصاص خانی نوازش یافت و رضویخان بخاری
 چون اراده گوشه نشینی داشت بسالیانه دوازده هزار روپیه کامیاب
 مرحمت گردید و مخلصان از کومکبان بنگاله و عبد العزیز خان

مصافات و یکجبهتی در میان آورد و او بصلح راضی شده از خامی و
معامله نا فهمی بعزم ملاقات سبحان قلیخان از حصار با جمعی
قلیل متوجه بلخ شد و چون قریب بموضع خلم رسید سبحان قلیخان
گروهی برسم استقبال فرستاده بانها گفت که اگر توانند او را بقتل
رسانند آن فریق در آن موضع افتهاز فرصت نموده او را از هم گذرانیدند
و بعرض اشرف رسید که سید بهادر بخاری باجل طبیعی روزگار
حیاتش سپری شد و از وقائع چکله سهند معروف پدشگاه خلانت گشت
که شیخ عبد الکرم تهانیسری متصدی مهمات چکله مذکور جهان
فانی را پدرود نمود و عبد الغنی خان بنظم مهام آن چکله معین
گشته بعنایت خلعت و باطافه بانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار سر بلند شد و محمد اسماعیل ولد نجا بنخان که
کد خدا شده بعطای خلعت و خنجر مرصع و انعام ده هزار روپیه
جهت سرانجام لوازم طوی مشمول عاطفت گردید بیست و نهم
صفر حضرت شاهنشاهی عزم سیر خضر اباد نموده قریب سعادت
بآن موب توجه فرمودند و نخست بروغه مکوره حضرت جنت
اشیانی علیین مکانی همایون بادشاه طاب ثراه پرتو ورود گسترده
بقاچه و دعا روح آن سریر آرای اقلیم قدس را روح و راحت افزودند
و پنج هزار روپیه بخدمه آن روغه فیض آگین انعام نمودند و از آنجا
بمزار فائض الانوار قدوة الاصغیا شیخ نظام الدین معروف باولیا
قدس سره عنان سعادت تافته رسم زیارت بجا آوردند و یک هزار روپیه
بمجاوران آن بقعه قدسیه عطا کردند و از آنجا سایه چتر دولت و
اقبال بر ساحت خضر اباد انگنده روز دیگر قریب حشت و کامرانی

کشید رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان اقتضا نمود که داروغه دیگریا مشرف و امینی جداگانه قرار دهند و میرعبید خوانی باین خدمت سر بلند گشته حکم شد که تا هزارگی منصب دار را او تصدیق نماید تا باینان بپند و از هزارگی بالا تر تصدیق نماید آنها بقباد بیگ داروغه سابق متعلق باشد از حوائج عبرت بخش آنکه درین هنگام از وقائع صوبه کابل معروض بارگاه اقبال گردید که شیر بیگ ولد سعدتخان بنبره زین خان مغفور بزخم جمدهر قطع حیات پدر کرد فرمان شد که مهابت خان صوبه دار آنجا او را مقید و محبوس دارد و هر حکمی که در باره او از پیشگاه خلافت صادر شود بآن عمل نماید و بجای سعدتخان شمشیر خان بمحارمت قلعه ارک کابل معین گشته از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و هشت صد سوار نوازش یافت و درین ایام میرزا نودر صفوی از اکبرآباد رسیده ناصیه سالی آستان معلی گردید و چون حاکم بندر شجر پنج سه اسپ غریبی بر سبیل پیشکش بدرگاه خلایق پناه فرستاده بود آورنده بانعام یک هزار روپیه مشمول مرحمت گشته شش هزار روپیه بار حواله شد که از امتعه هندوستان خرید نموده برای حاکم بندر مذکور ببرد و از وقائع توران زمین بمصامع حقائق مصامع رسید که چون میان سبحان قلیخان حاکم بلخ و قاسم سلطان برادرش که ایالت حصار باو تعلق داشت غبار مخالفتی برخاسته مودت و وفاق بکدورت و نفاق متبدل شده بود سبحان قلیخان بلطائف تدبیر در مقام دفع او شد و جمعی از مردم خود بحصار نزد او فرستاده حرف صالح و آشتی و حدیث

نمود که رایات عالیات بعزیمت شرق روده از مستقر سریر
 خلافت حرکت کرده بسمت ساحل رود گنگ ارتفاع یابد و بعد از
 رسیدن بآن حدود اگر ضرور شود و مصلحت تقاضا کند بصوب اله آباد
 و پنده نهضت نموده باین توجه همایون آنخان ارادت پرور و سایه
 جنود ظفر اثر را تصرف و مظاهرت نمایند و اگر تا آن وقت خبر
 غلبه و استیلائی انواع نصرت مآل و مقهور گشتن اعدای بد سگال
 بمسامع جاه و جلال رسد و خاطر ملکوت ناظر از اختلال و فتور
 جیوش منصور جمع گشته مصلحتی در پیش رفتن ننمایند روزی
 چند درکنار رود گنگ و نواحی آن نشاط اندوز شیر و شکار گشته
 لوای مراجعت بدار الخلافه برافرازند بفابران سیوم ربیع الاول موافق
 بیست و ششم آبان که ساعتی مسعود بود متصدیان و عمله پیشخانه
 را فرمان شد که باین عزیمت خیر انجام سرادقات اقبال بیرون
 زنند و چون موسم وزن مبارک شمسی نزدیک بود مقرر فرمودند
 که آن جشن فرخنده را در مقر اورنگ حشمت گذرانیده پس
 از آن بدولت متوجه مقصد گردند *

جشن وزن خجسته شمسی سال چهل دوم

درین ایام سعادت فرجام جشن وزن مبارک شمسی سال چهل
 و دوم از عمر کرامت قرین شاهنشاه زمان وزمین خدیو رافت
 گستر معدلت آنین صورت انعقاد یافته بزمی دلکشا و محفلی
 روح افزا مرتب گشت و بارگاه سلطنت و پیشگاه خلافت بسیط بساط
 عشرت و انبساط و زیب اسباب تجمل و احتشام آرایش پذیرفته روز

انجا بسربردند و بآن روی آب توجه فرموده بشکار کلنگ نشاط
انزای طبع همایون گشتند و دوم ربیع الاول ازان مکان فیض
نشان بزیارت روضه متبرکه حضرت قطب الاولیای و الواصلین
قدوة العرفای و الکاملین خواجه قطب الدین قدس الله سره العزیز
توجه فرمودند و برسم معبود دوهزار روپیه بمجاوران آن مزار مهر
انوار مکرمت شد و بعد از ادای مراسم طواف براه دامن کوه لوائی
مراجعت بشهر انراختند و در کوهچه قدم رسول صلی الله علیه و آله
و سلم آهوی چند شکار کرده قلعه مبارکه را صهیبت انوار اقبال ساختند

توجه رایات جهانکشا بصوب ساحل رود گنگ بشکار جهت تقویت عساکر بنگاله

چون از رفتن بادشاهزاده محمد سلطان بطرف ناشجاع و وقوع
آنجاهلی و سوء تدبیر که بمقتضای تقدیر ازان و التبار نا تجربه کار
بظهور آمد عساکر قاهره را در بنگاله چنانچه سمت گزارش پذیرفته چشم
زخمی عظیم و اختلالی فاحش روی داده بود و اگرچه زنده اصرای
عظام معظم خان باستظهار اقبال بی زوال خدیو جهان لوازم استقلال
و پایداری بکار برده در مراتب سرداری کوتاهی نکرده بود و مغلوب
رعب و تزلزل نگشته با مجاهدان درست اخلاص عقیدتمند و مبارزان
شهامت کیش ظفر پیوند در برابر غنیم عاقبت و خیم بر منهج
مستقیم عبودیت و جان فشانی ثابت قدم بود لیکن بنابر آئین
حزم و دور بینی رای جهان آرای که جلا پذیر انوار الهام ربانی
و سرآة غیب نمای مصالح دولت و جهانپادشست چنان اقتضا

علم نوازش یافت و خان عالم که بذایر وقوع تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سه هزاری دو هزار سوار مورد انتظار فضل و مكرمت گردید و كبرت سنگه ولد راجه جیسنگه بمرحمت سرپیچ مرصع سربلند گشته بکامان بهاری که فوجداری آن باو متعلق بود مرخص شد و صفیخان بمرحمت یکنزنجیر قیل و باضافه پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار سوار و راو امرسنگه چندراوت باضافه پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار سوار و شهابتخان بعنایت علم و غیرتخان باضافه پانصدی دوصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی شش صد سوار سرفراز گشتند و تهور خان که چندی پیش ازین مورد عنایت خسروانه گشته از منصب معزول شده بود بمنصب دوهزار و پانصدی پانصد سوار کامیاب مرحمت شد و محمد صالح ترخان که سابق قلعه دار سیوستان بود بذایر تهاون تقصیری هنگام رفتن دارا بدشکوه بنهته چنانچه در مقام خود گذارش یافته از صادر شده از منصب معزول گشته مغضوب و معاتب بود از مرام شهشاه جرم بخش رخصت کورنش یافته بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار کامیاب تفضل گردید و منصب رشید خان از کومکیان بنگاله باضافه پانصد سوار هزار و پانصد سوار مقرر شد و راجه امرسنگه بزودی از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و مان سنگه و لد روپ سنگه را تهور بعنایت پهنوچی مرصع و باضافه پانصدی دوصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و اسماعیل و لد نجابتخان بخطاب خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و

✓
 مبارک پنجشنبه پنجم ماه مذکور مطابق بست و هشتم آبان بعد از
 انقضای یکداس و یک گهری ازان روز فیروز که ساعتی مبدئت بخش
 نشاط افروز بود دو پلگ میزان از سنجیدن گوهر عنصر مقدس شاهنشاه
 آسمان جاه نمودار گفتین خورشید و ماه گردید و رزن مسعود بائین
 معهود بفعل آمده از وجوه آن عالمی را دامن خواهش مالا مال
 نقد آمانی و آمال شد و مال چهل و یکم شمسی از عمر ابد طراز
 بانجام رسیده مال چهل و دوم آغاز شد خدیو بنده پرور مکرمت شعار
 دست ابر آثار بحد و احسان کشاده بند های آختان والا و ایستادهای
 پایگ سریر معلی را بانواع لطف و مرحمت نوازش فرم فرمودند
 از آنجمله راجه جیسنگه بانعام یک لک روپیه مطرح انوار عاطف
 گردید و راجه جسونت سنگه که بذایر وقوع زلالت و سوابق تقصیرات
 خطاب مهاراجگی ازو مسلوب شده بود درین روز همایون مورد
 لطف و تغفل بادشاه جرم بخش گردیده دیگر باره بان والاختاب
 کامیاب گشت و بهادر خان بانعام بیست هزار روپیه نوازش یافته
 بکهنار سوار از تابینان او در اسبه سه اسبه مقرر شد که منصبش از
 اصل و اضافه پنج هزار و پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و میرزا
 نو در صفوی که در سلت گوشه نشینان بود بانعام ده هزار روپیه
 مشمول عاطفت و انضال شد و کنور را مسنگه باضافه هزار و
 سوار بمصوب چهار هزار و چهار هزار سوار و مرتضی خان باضافه
 هزار سوار بمصوب چهار هزار و سه هزار سوار بلند رتبه گردیدند و
 عابد خان بانعام دوازده هزار روپیه میباهی گشته بعطای علم لوای
 تغاخر بر افراخت و میرزا خان از کومکدان بنگاله بعزایت نقاره و

بود عطا شد و بسیاری از بندهای بغایت خلعت قامت امتیاز
 انراختند و درین روز جهان امروز از جانب مسند نشین مشکوی
 عزت و اقبال پرده آرای هودج ابهت و جلال ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب روشن رای بیگم و همچنین از جانب ثمرات
 ریاض خلعت و جهانداري مقدسات تلق عظمت و کامکاری و دیگر
 پرده گزینان استار عفت و نزاهت پیشکشهای شایسته از جواهر
 و صرغ آلات و خوانهای زرد و سیم نثار بنظر انور شهنشاه روزگار رسید
 و باین دستور امرای رفیع منزلت و سائر مقریان پیشگاه دولت
 پیشکشا بمحل عرض کشیده رسم نثار بجا آوردند از آنجمله راجه
 جیسنگه پیشکشی از جواهر و صرغ آلات و نقائس اتمشه گذرانیده
 قریب یک لک روپیه بها شد و درین تاریخ جعفر فوجدار متبر
 و مرحمت خان که از دکن آمده بود دولت زمین بوس حده
 سلطنت یافتند و سید لطف علی بخاری که سید بهادر پسرش
 فوت شده بود بمرحمت خلعت از لباس کدورت برآمد و چون شب
 در رسید خدیو جهان در انجمن خاص غسلخانه سریر آرای دولت
 و کمرانی گشته بتماشای چراغانی که باشاره والا برگذار آب چون
 در کمال خوبی و نظر فریبی ترتیب یافته بود مسرت افزای خاطر
 اقدس شد و از آنجا که شهنشاه دین پرور توفیق شعار از کمال حسن
 نیت و صفای طوبیت مبلغی خطیر از نقد و جنس موازی
 شش لک و حی هزار روپیه بود نذر سادات و مجاورین و خدمه و
 معتکفین حرمین شریفین زادهما الله شرقا و جلالا نموده مقرر
 فرموده بودند که مصحوب یکی از معتمدان درگاه آسمان جاد بآن

فضل الله خان و آقا يوسف هریک از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی پانصد سوار و ذر القدر خان باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و میر ابراهیم میر توزوک
 باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 و سزاوار خان باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی
 چهار صد سوار و پردلخان باانعام هشت هزار روپیه و آغرخان
 باانعام چهار هزار روپیه و عطای خنجر مرصع و قادر داد انصاری
 بخطاب خانی و آتش قلماق بخطاب آتش خانی و محمد تقی
 برادر زاده وزیرخان بخطاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 صد سوار سربلندی یافتند و معتمد خان خواجه سرای باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مباحی شده بمحارست قلعه
 مبارکه دارالخلافه بعد از نهضت رایات عالیات مورد انظار اعتماد گردید
 و مکرمت خان بدیوانی صوبه گجرات و اهتمام سرانجام امتعه و
 اشیای که برای سرکار خاصه شریفه در کارخانهای انجا مهیا میشود
 از تغییر رحمت خان منصوب گشته بعنایت خلعت و ماده نیل
 و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مفتخر
 و مباحی شد و عبد الرسول دکنی بمرحمت جمدهر مینا کار
 نوازش یافته بأكبر آباد مرخص گردید که در ملک همراهان اعتبار
 خان باشد و دربارخان خواجه سرای بمخدمت ناظری حرم سرای
 مقدس خلعت سرانرازی پوشید و پنجهزار روپیه باهل طرب و نشاط
 و سرود سرایان آن محفل انبساط و یکهزار روپیه بملا محمد صادق
 طالب علم ایرانی که درین ایام باستیلام خلافت و جهانپانی رسیده

از افواج نصرت مآل بدفع و استیصال آن بغی اندیش فتنه سگال
تعیین یافت و بعنایت خلعت خاص و شمشیر و سپر هر دو با ساز
مرصع مورد نوازش گشته درین تاریخ مرخص شد و راو امر سنگه
چند رادت و جگت سنگه هاده و راس سنگه راتهور و اغرخان رسید
مصطفی و رگه ناته سنگه و محمد صالح ترخان و غیرت و مظفر
پسران بهادر خان افغان و بلوی چو خان و گروهی دیگر بهمراهی او
معین گشته بمراحم خسروانه سر بلند گردیدند و دانشمند خان که
نظم مهم دار الخلافه باو تفویض یافته بود بمرحمت خلعت
خاصه و یک زنجیر فیل و نجابتخان که در سلک گوشه نشینان
بود و معتمد خان خواجه سرا که بمحارمت قلعه مبارکه معین
شده بود هر یک بعنایت خلعت مباهی گشته مرخص شدند
و اعتقاد خان و تقرب خان بعنایت خلعت سر بلند گشته رخصت
یافتند که تا معادرت رایات عالیات در دار الخلافه بسر برند و کثرت
سنگه که فوجدار میوات بود فوجداری نواحی دار الخلافه از تغییر
حسن علی خان ضمیمه خدمتش گشته بمرحمت اسپ و باضافه
پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار مقتدر
گردید و روح الله دیوان دار الخلافه و عبد الرحیم خان که بخدمت
بخشگیری و واقعه نویسی آن مرکز خلافت تعیین یافته بود و حقیقت
خان و عنایت خان و ادظفر خان که از زمره اشکروغا بودند خلعت
رخصت یافتند و خوشحال بیگ کاشغری که در سلک گوشه نشینان
منتظم بود بانعام دوصد اشرفی و قابلقان منشی که او نیز بوظائف
دعا گوئی اشتغال داشت بانعام یک هزار روپیه مشمول عنایت شده

اماکن قدس فرستاده زمره سادات و صلحا و مشایخ و اتقیا را که
 شرف اندوز مجاورت حریم آن دو حرم مکرم باشند از فوائد آن بهره‌ور
 سازند درین اوقات سعادت پیرا میر ابراهیم خلف مغفرت آیات
 میر نعمان که سیدی پاک طینت صالح و سیمای تدبیر و پرهیزگاری
 از ناصیه حالش هویدا و لایح بود و قبل ازین نیز زیارت حرمین
 مکرمین مشرف گشته لیاقت و شائستگی این امر داشت بتقدیم
 این خدمت و اقامت مقرر شده سعادت دارین اندوخت و بعنایت
 خلعت مباهی شده مرخص گردید و خواجه سلامت بخدومت
 تحویلدارئی نقود و اجناسی که مصحوب از فرستاده میشد و موازی
 شش لک و سی هزار روپیه بود معین گشته خلعت سرورازی
 پوشید هشتم ماه مذکور موافق غره آذر که ساعت نهضت رایات ✓
 عالیات بود بعد از انقضای یک پاس و سه گهری حضرت شهنشاهی
 قرین تائید الهی از آب جون عبور نموده لوائی جهانکشا بصوب
 ساحل گنگ افراتخند و آن روز دو کروه طی کرده منزل آرای اقبال
 گردیدند و چون از وقائع سمت پورب مکرر بعرض واقفان پایتخت سریر
 خلافت مصیر رسیده بود که بهادر نام مفسدی از طائفه بچکوتی
 در سمت بیسواره سر بفتنه و فساد و رهنیزی و افساد برداشته است
 و جمعی کثیر و فرقه انبوه از کواران و متمردان طایفه بیدس و دیگر
 واقعه جویان و خلاف منشان آن سمت بار گزیده باستظهار جمعیت
 و هجوم اوباش لوائی جرأت و جسارت بتاخت و غارت آن حدود
 افراشته و رعایا و مترددین از سرشورش و طغیاننش در امان نیستند
 لهذا دفع او نیز پیشنهاد خاطر اقدس گشته بهادر خان با جمعی

شایسته و سزاوار در انجمن خاص غسلخانه سعادت اندوز ملازمت اکسیر
خاصیت شاهنشاه روزگار شده آداب کورنش و تسلیم بتقدیم رسانیدند
و یکهزار اشرفی و یکهزار روپیه بصیغه نذر گذرانیدند و چون آن والا
نزد عالی تبار بدولت پای بوس سربلندی دارین اندوختند
حضرت شاهنشاهی از کمال شوق و عاطفت آن نخل گلشن حشمت
و کمرانی را در آغوش عنایت و مهربانی کشیده کامیاب سعادت
دو جهانی ساختند و خلعت خاصه با نادری و یکصد اسپ از انجمله
بیست راس عربی و عراقی یکی با زین و ساز میفکار و دیگری
با ساز طلای ساده و یکزنجیر فیل خاصه مزین بساز نقره و جل
زربفت و یکقبضه جمدهر مرصع باعلاقه مروارید بان غره ناصیه
دولت مرحمت فرمودند و وزیر خان که در خدمت آن بادشاه زاده
ارجمند آمده بود جبین ارادت بر آستان عبودیت سوده پانصد مهر
و یکهزار روپیه برسبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاصه نوازش
یافت و چون قراولان در بیشه‌های آن نواحی شیری قبل کرده بودند
شاهنشاه هزبر صولت شیر شکار عزم صید آن صبح ضار فرموده بعد از
ملازمت بادشاه زاده سعادت پیوند که یکپاس از روز گذشته بود قرین
عز و علا بر تخت روان طنائی که سر پوشیده بشکل بنگله ساخته بودند از
مختصرات طبع مقدس این مبدع آئین دولت و کمرانیست و درین
هنگام پیرایه اتمام یافته بود سوار شده بشکار توجه فرمودند و نزدیک
نخچیرگاه بر فیل سوار شده پادشاه زاده محمد معظم را در عقب سر
مبارک جای دادند و چون بشیر رسیدند آن صبح جانگزی را
بضرب بندوق از پا در آوردند و در همان نواحی ساعتی چند بشکار

مرخص گشتند و در منزل مذکور دو روز مقام شده یازدهم رایات
 عالیات از آنجا نهضت نمود و اعتقاد خان بغایت خلعت سر بلندی
 یافته بشاه جهان آباد مرخص گردید که تا مراجعت موکب منصور
 آنجا بصر برد و رضویخان که منصبش برطرف شده بسالیانه دوازده
 هزار روپیه کسباب مرحمت شده بود بعطای خلعت و انعام پنج هزار
 روپیه سرفراز گشته بگجرات که وطن مالوف اوست رخصت یافت
 که آنجا صرفه الحال بدعای دولت ابدی دوام قیام نماید نوزدهم
 رایت مسعود ظل و رود بر ساحل رود گدگ انگنده موضع گده مکّه ^{مکّه} *Garmukh*
 فیض اقدوز نزول اقبال شد و چون چرز و کانگ و مرغابی و دیگر
 اقسام شکار از سباع و وحوش در آنجا بسیار بود و سرزمینهای خوش
 و جنگلهای دلکش داشت روزی چند بقصد سیر و شکار در آن
 مکان دلنشین نزهت نشان اقامت موکب جلال مقرر گشت و
 ازین جهت که رخشنده گوهر درج دولت تابنده اختر برج عظمت
 بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم چنانچه گزارش یافت
 بموجب یرلیغ طلب با وزیرخان از دکن متوجه کعبه حضور گشته
 درین وقت نزدیک رسیده بودند بیست دوم که ساعت ملازمت
 آفرقه نامیه حشمت بود حکم شد که محمد امین خان میر بخشی
 و فاضلخان میر سامان تا یک کره راه پذیر گشته آن بهین نو باره
 نهال سلطنت را بعز ملازمت اشرف فائز گردانند و بعد از انقضای
 شش گهزی از روز مذکور بادشاهزاده والا قدر کمکار بتوره و آئینی

سلطان پور منصوب گشته بعفایت اسب و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار عز انتخار یافت و پیشکش اعتماد
 خان صوبه دار کشمیر از نفائس امتعه آنجا بنظر قدسی اثر رسید و
خواجه برخوردار مخاطب با شرف خان که از قلعه داری اودیسه^(۲)
 معزول شده بود شرف اندوز ملازمت اشرف گشته یکنزنجیر فیل
 پیشکش نمود و چون تخت روان معقف طلائی که مذکور شد
 باهتمام امینای زرگر که داروغگی کارخانه ساختن طلا آلات و نقره
 آلات بار تعلق داشت در عرض اندک فرصتی موافق حکم معلی
 و خواهش طبع والا صورت اتمام یافته بود مراحم پادشاهانه او را
 بعطای ماده فیل و اضافه منصب نوازش فرمود بالجمله چون قراولان
 بتفحص شکار رفته بودند بمساع جلال رسانیدند که در موضع برکههانگر
 چرز بسیار است خاطر ملکوت ناظر بشکار آن سمت توجه نمود
 و بیست و ششم رایات ظفر اثر از کده مستیسر باهتزاز آمده عرصه
 برکههانگر مرکز دایره اقبال گردید و سه روز آنجا مقام شده اشتغال
 بصید چرز نشاط افزای طبع مبارک بود و چون قراولان در آن روزی
 گنگ شیرینی قبل کرده بودند شهنشاه شیر دل هنریر انکس روز هیوم
 از آب عبور فرموده آنرا بضرب تفنگ از پای در آوردند سلخ
 ماه مذکور موکب منصور از آنجا نهضت نموده بطی در مرحله
 پرتو سعادت و فیروزی بر موضع فیروز پور گسترده و یک روز آنجا
 مقام شد از سوانح این ایام مفتوح شدن حصن فلک اساس رهتاس

چهره بهجت اندوز گشته مراجعت فرمودند و سه روز دیگر قرین دولت
و کامروائی اقبال دران سر منزل عز و جلال اقامت گزیده بنشاط
شکار مسرت پیرای طبع اقدس بودند درین ایام پادشاه زاده کامگار
بختیار محمد معظم را بغذایت بعهده مروارید و دهکده کی و پهنوچی
مرمع و شمشیر خاصه و سپر با ساز میذاکار و دو صد ثوب از ملبوسات
خاص عز اختصاص بخشیدند و رانا راجسنگه و مهابانخان صوبه دار
کابل بغذایت ارسال خلعت زمستانی قامت مباحات افراختند و
امیر خان بمرحمت یکزنچیر فیل سر بلندی یافت و مبارک خان
نیازی از کومندان صوبه کابل بفوجداری بنگش از تغیر حسین
بیگخان منصوب شده هزار سوار از تابندگان او دو اسبه سه اسبه مقرر
گشت که از اصل اضافه منصبش دو هزار و دو هزار سوار از آنجمله
هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منعم خان بقلعه داری احمدنگر
از تغیر دارانخان معین گشته بغذایت خلعت و اسب و اضافه
پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار سرافراز گردید
و اسماعیل خان بفوجداری جالذپور تعین یافته بمرحمت خلعت
و اسب مباحی شد و مانسنگه ولد روپ سنگه راتهور بعطای
جمدهر مرمع باعلاقه مروارید مشمول عاطفت گشته رخصت وطن
یافت و مهراب خان فوجدار بالاپور بغذایت ارسال خلعت کمدیاب
عزت شد و مرحمت خان و تشریفخان که از دکن آمده بودند بعطای
خلعت و آتشخان بمکرمت خنجر باعلاقه مروارید و اردی کرن
وکیل را نا بمرحمت اسب و بهگوتیداس دیوان مستقر الخلافه
اکبر آباد بخطاب رائی سر بلند شدند و مصری افغان بفوجداری

بصرب تفنگ از پای در آوردند و بیچه شیر را با شاره همایون قراولان
زندہ گرفتند درین هنگام عاطفت پادشاهانہ گوهر درج حشمت
واقبال اختر برج عظمت و جلال پادشاه زادہ محمد معظم را بعطای
دہکدہکی الماس و یک عقد مروارید گران بہا عز اختصاص بخشید
و فیض اللہ خان قراول بیگی و جمفر فوجدا متہرا و حسنعلی
خان قوش بیگی بمعنایت خلعت قامت امتیاز افراختند و ہرجہ
ولد راجہ پتہلداس کہ برادرش فوت شدہ بود همچنین راجسنگہ
و رامسنگہ پسران ارچن کور کہ برادر زادہای او بودند بمعنایت خلعت
سرفراز گردیدند و عبد الرحیم و محمد رشید پسران مخلصخان کہ
چندی قبل ازین در صوبہ کابل در گذشتہ مورد انظار فوازش شدہ
بمناسب مناسبت کسایاب تربیت پادشاهانہ گشتند یازدہم ماہ
مذکور موضع سرن گہات کہ قراولان شکار بہیار در نواحی آن دہدہ
بودند مضرب خیام فلک احترام گردید و خدیو جهان چہار روز
دران سر منزل فیض نشان بساط اقامت گستردہ نشاط اندوز شکار
بودند و چرز بسیار صید کردہ دو شیر بہ تفنگ زدند از سوانج آنکہ
چون گوہر محبط خلافت و جہانبانی پادشاه زادہ والا قدر خجستہ
شیم محمد معظم بر تہ بلوغ و جوانی کہ هنگام نشاط و کامرانی ست
رسیدہ بودند عاطفت پادشاه کامل خرد بالغ نظر پرتو تربیت بحال
آن نونہال گلشن اقبال انگذدہ پانزدہم در ہمین منزل گاہ عز و
جاء مخدرہ عفت سرشتی کہ از بنات اشراف خراسان بود و
شائستگی اقتران با آن اختر برج عظمت و کامگاری داشت عجلالہ
در سلک ازدواج آن پادشاه زادہ ارجمند سعادت پیوند کشیدند و

است قبل ازین بابابیگ نوکر فاشیاج که از جانب او بخراسان
آن قلعه سپهر ارتفاع قیام داشت از سعادت منشی و نیک سرانجامی
اظهار دادن قلعه و خواهش عبودیت این آستان جلالت نشان کرده
بود و باشاره همایون سلطان بیدگ و کامگار خان با جمعی از جنود
کیهان ستان معین گشته بودند که بانجا شتافته آن حصن قوی
بذیان را بتصرف آورند درین هنگام از عرضه داشت آنها معلوم
رای جهان آرای شد که بابابیگ مذکور بروفق قرار داد قلعه را
بتصرف بندهای بادشاهی داده متوجه درگاه خلائق پناه گردیده
است عاطفت بادشاه بنده پرور مکرمت گستر که پیوسته برای نوازش
قدویان اخلاص مند و تربیت و پرورش بندهای عقیدت پیوند سبب
جود بهانه طلب است این فتح آسمانی را که بمعاضدت اقبال
بی زوال و بی تکلیفی سعی و کوشش و نیروی محاصره و جدال روی
داده بود تقریب مرحمت و بنده پروری ساخته سلطان بیگ را
بخطاب شاه قلی خان و عنایت ارسال خلعت و اسب و از اصل
و اضافه هزار و پانصدی هفت صد سوار و کامگار خان را از اصل
و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مباحی گردانیدند
و حراست قلعه مذکوره بشاه قلی خان تفویض یافت سیوم ربیع
الثانی موضع احمد پور مرکز ریات منصور گشته روز دیگر آنجا مقام
شد و از آنجا لوائی جهانکشا بطی دو مرحله بموضعی از کنار گنگ
که چرز دافر داشت پرتو نزول انگنده چهار روز آنجا اقامت واقع شد
و حضرت شاهنشاهی چرز بسیار شکار کرده بدر دهنه در آنروی
آب دو قلاده شیر یکی نرو دیگری ماده که بچه همراه داشت

و مباحی شدند چهارم از کده مکتب سر به عزیمت اله آباد کوچ شده
سیزدهم عرصه سورون که شکار گاهی دل پذیر و دشتی پر نخچیر راحت
کامیاب نزول موکب عالم گیر گردید و در اندام راه ماده شیرینی که
قراولان قبل کرده بودند شکار شاهنشاه وزیر صولت شد و درین ایام
کنور رام سنگه بعطای خلعت خاص مباحی گردید و پرتوی سنگه
ولد مهاراجه جسولت سنگه که از پیش پدر خویش آمده بود جبهه
سای آستان خلافت گشته دو زنجیر فیل برحم پیدکش گذرانید و
بعطای خلعت و دهکده کی الماس و یک عقد مروارید عز مباحات
اندوخت و بهگونست سنگه هاده از وطن و قلعه دار خان از دکن
رسیده دوات اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گردیدند و خان مذکور
یک زنجیر فیل برحم پیدکش گذرانید و شیخ محبوب محمد از
اولاد کرام نقاره اولیای عظام خواجه بهاء الدین ملتانی قدس الله
سره بعطای خلعت و ماده فیل کامیاب مکرمت گشته رخصت
وطن یافت با جمله شکار گاه سورون سه روز فیض اندوز نزول همایون
گشته سیر و شکار آن عرصه نزهت اثر مسرت افزای طبع مبارک
خدیو خورشید قدر جمشید فر شد و از جمله شکارهای خسروانه
در آنجا بوقوع آمدن آن بود که خاقان جهان در یک روز پنج شیر
بنیروی بازوی اقبال عالم گیر از پا در افکنده ساکنان آن مرز و بوم
را از شر آن سیاح جانگزا بقیض معدامت شهنشاهانه رهائی بخشیدند
و درین منزل جعفر ولد اله ورد بخان را که فوجداری متبرایاو
تعلق داشت و پدرش را چنانچه سابقا گزارش یافت ناشجاع بقتل
بیداد از هم گذرانیده بود مشمول انظار مرحمت گردانیده منصبش

شب هنگام که ساعت عقد بود اقمی القضاة قاضی عبد الوهاب را
 طلبیده در حضور پیر نور عقد فرمودند و از روی عنایت یک عقد
 سرورید گران بها بآن عالی قبار والا گهر مرحمت نمودند شائز هم
 از سرن گهاات کوچ شده بالای موضع نورنگر مخیم اردوی ظفر پیکر
 گشت و چون هنگام نزول بمنزل عبور اشرف از پیش دائره بادشاه
 زاده والا قدر سعادت توام محمد معظم وزیر خان شد آن کامگار
 بختیار و خان اخلاص شعار هر یک پیشکشی از جواهر و مرصع
 آلات گذرانید و سوکب ظفر پناه پنج روز دران سر منزل مقام فرموده
 نشاط شکار مسرت افزای طبع همایون بود و چون خاطر ملکوت ناظر
 از حیر و شکار آن حدود پرداخت عزم توجه اله اباد که مقصد اصلی
 ازین نهضت جهانکشا آن بود وجه همت ملک پیرا گردید و بیست
 و دوم رایت نصرت طراز از نورنگر باهتر از آمده بکده مکتب سر مراجعت
 نمود و شهشاه دین پناه در انقای راه شیرینی که قراولان دران نواحی
 قبل کرده بودند بتفنگ زدند و بشش کوچ و دوم مقام دوم جماد الاولی

۲۸۱ دیگر باره چتر والای اقبال بر ساحت کده مکتب سر سایه گستر شد و روز
 دیگر که آنجا مقام بود از وقائع بنگاله معروض بارگاه خلافت گردید
 که یک تاز خان در محاربه که عساکر ظفر مائر را درین ایام با ناشجاع
 روی داده بود جان نثار گشته سرخروئی جاوید اندوخت و درین
 وقت بادشاه زاده کامگار عالی مقدار محمد معظم بمرحمت خلعت
 بارانی و اسب عربی با ساز طلا و یک عدد پاندان مرصع با خوانچه
 و دیگر ادوات آن که مجموع مرصع بود مورد انظار عاطفت بادشاهانه
 گردیدند و جمعی از بزرگهای آستان سلطنت بمنایت خلعت مفتخر

بد مال که بسودای باطل و خیال محال درین مدت در بنگاه فتنه
استقامت بمداومت و مقاومت جنود اقبال اندر شده غبار فساد
انگلیخت و چون مرغ نیم بسمل دست و پائی زده حرکه المذنبوی
میکرد درین هنگام از سطوت و استیلا عساکر ظفر مائر قواعد همت
و ارکان ثباتش تزلزل یافته سلك شوکت و جمعیتش از هم گسسته
است و آن خان عقیدت نشان بافواج منصور از آب گنگ عبور کرده
بقلع و استیصال و اتمام مهم آن فتنه انگیز بد سگال کمر همت
بسته چنانچه بالفعل از تانده که آنرا بنگاه خود ساخته آنجا رخل
اقامت انداخته بود عزیمت جهانگیر نگر کرده است همچنانکه
تفصیل آن بعد ازین مرقوم کلک حقائق نگار خواهد گردید بالجمله
روز دیگر که مقام بود چون قراولان دران نواحی شیرینی قبل کرده
بودند شهنشاه هزبر افکن شیر شکار سوار شده آن سبع ضار را بضرب
تغنگ از پای در آوردند و از آنجا بطی سه مرحله بالای شمس آباد
تزلزل سعادت نمودند و دران موضع بقایر و نور صید و شکار سه روز
اقامت گزیده دو ماده شیر و چرزو مرغابی بسیار شکار نمودند چون
مقصد اصلی ازین بهضت جهان پیرا معاضدت و امداد عساکر بنگاه
بود و نیروی تائیدات آسمانی و میامن توفیقات یزدانی بی آنکه
کومک تازه بان جنود مسعود پیوند و صورت فتح و ظفر در آید
تبع مجاهدان جیوش قاهره جلوه گر شده مزده نصرت و فیروزی و
نوبت دولت و بهروزی بمسامع جاه و جلال رسید و خاطر مهر تنویر
ازان مهم خطیر فراغت پذیرفته موکب منصور را مصلحتی در پیش رفتن
نماند رای عالم آرای بادشاه عالمگیر کشور کشا درین منزل همایون

را به ده هزار و سی هزار سوار از انجمله یک هزار سوار در اسپه ده
 اسپه بود از اصل و اضافه ده هزار و پانصدی ده هزار سوار در اسپه ده
 اسپه مقرر ساختند و بخطاب اله وردیخانی و عنایت خلعت
 خاصه و اسب با ساز طلا نواختند و بخدمت مرجوعه رخصت نمودند
 ده پسر او را نیز خلعت مرحمت کردند و درین هنگام خاطر
 ملک پیرا پرتو التفات بحال مجاهدان توپخانه همایون انگنده ولی
 بیگ کولابی را منک باشی اول بر قندازان فرمودند و بعنایت
 خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار نوازش نمودند
 و ولی بیگ علی مردان خان را منک باشی دوم ساخته بمرحمت
 خلعت و اضافه منصب مفتخر و مباهی گردانیدند و جمعی
 کثیر از جماعت داران دیگر را بر تبه بوز باشیکری پایه عزت افزوده
 خلعت سر افزای بخشیدند هفدهم از سوزن کوچ شده موضع
 چاندپور محط سراق منصور گردید و از وقائع بنگاله بمسامع
 حقائق مجامع رسید که نور الحسن که از عمدهای نا شجاع
 بود بر هربری بخت بیدار ازان بر گشته روزگار جدا شده بچلود
 مسعود پادشاهی پیوست و روز دیگر سه گروه طی کرده نزول
 اجلال شد و چون طبع اقدس حضرت شاهنشاهی بتماشای جنگ فیل
 رغبت داشت فردای آن که کوچ بود اوائل روز حضرت شاهنشاهی
 یک جفت فیل بچنگ انداخته نشاط اندوز آن تماشای غریب
 خاطر فریب شدند و بعد از فراغ قرین سعادت و کسرانی ازان منزل
 نهضت فرمودند درین تاریخ عرضه داشت زنده امرای عظام معظم
 خان مشعر باین معنی به پیشگاه خلعت رسید که نا شجاع بچلود

Suzun

Chandpur

بفرستادهای او حواله رفت که از نفائس امتعه هندوستان فیض
 مکان خرید نموده برای خواجه مشار الیه ببرند و آن ها نیز
 کامیاب انعام و افضل پادشاه دریا نوال گردیدند و خواجه میر عبد
 العظیم که او نیز از خواجهای ماور النهر است بعطای دو هزار
روپیه مورد عاطفت گشت و میر مظفر حسین و میر ابن حسین
 از اولاد ابن حسن خان فیروز جنگ که درین ایام از ایران بعزم
 بندگی این درگاه خلائق پناه آمده بودند هریک بعنایت خلعت
 و خنجر و انعام دو هزار و پانصد روپیه کامیاب مرحمت گشته
 بمناسب مناسب مفتخر و مباهی گردیدند و سوکب جاه و جلال
 از بالای شمس آباد بچهار منزل سلج ماه مذکور پرتو ورد پشکار
گاه سورون افکند و یکروز آنجا اقامت نیزید و از انجا تا چهار روز دیگر
بر کنار رود گنگ مرحله پیما گشته ششم جمادی الآخر از ساحل
گنگ بسمت دار الخلافه میل کرد و از سورون تا اینجا حضرت
شهنشاهی به نیروی تائید الهی هشت شیر دیگر شکار فرمودند درین
هنگام ذو الفقار خان از کومکیان بنگاله بعنایت ارسال خلعت خاصه
با نادری عز امتیاز یافت و اله ورد بخان فوجدار متهم از محال
فوجداری خود رسیده دولت اندوز ملازمت گردید و پیشکشی از
مرصع آلات گذرانید و میر بافی ولد میر محمود اصفهانی که
مراد بخش در ایام فتور و زمان خود سری بمظنه نفاق و بی
اخلاصی از منحرف شده او را با پدرش از گجرات اخراج کرده
از راه دریا با یران فرستاده بود و او درین ایام با استماع صیت
خلافت و مریر آرائی شهنشاه جهان از ایران احرام طواف کعبه

عزیمت معاودت مصمم فرمود و عنان توجه والا بسمت دار الخلافه
 انعطاف داده لوای مراجعت برافراختند درین ایام فروغ اختر عظمت
 و بختیاری بهار گلشن ابهت و نامداری بادشاهزاده عالیقدر ارجمند
 محمد معظم بعنایت خلعت خاص زمستانی عز اختصاص یافتند
 و همچنین امرای عظام و سائر عمده‌های آستان سلطنت مقام که
 کامیاب خدمت حضور بودند باین مرحمت کسوت استیاز پوشیدند
 و امیر الامرأئمه دار دکن و معظم‌خان سپهدار بنگاله و دیگر عمده‌ها
 و امرای اطراف باین عنایت قاصت مباحات افراختند و مرتضی
 خان بعلای شمشیر خاصه و ابراهیم خان بمکرمت خنجر مرصع
 مشمول عاطفت خسروانه شدند و میر خان خلف خلیل الله خان
 که در حدود کوهستان جمون خدمات شایسته از بظهور رسیده قلعه
تاراکده را که مفسدان آن سرزمین در ایام فتور از تصرف بندهای
بادشاهی بر آورده بودند استخلاص نموده بود بعنایت ارسال خلعت
 و نقاره مورد نوازش شد و فیض الله خان و علف شکلخان بعلایی
 خلعت مباهی گردیدند و پرتیپي سنگه واد مهاراجه جسونت سنگه
 دو زنجیر نیل پیشکش نموده بعنایت دهکدهکی الماس سربلند
 گردید و نصرتخان بقوجداري مانکپور معین گشته از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزاري سه صد سوار سرفراز گشت چون خواجه عبد
الغفار که از خواجهای معزز معتبر ماور النهر است چون درین
 ایام عریضه مبنی بر مراسم دعاگوی وقاعد هواخواهی با مختصر
 پیشکشی بدرگاه آسمان جاه فرستاده بود از خزانة انعام
 بادشاهی که نمودار گنجینه فیض عام الهی ست درازده هزار روبده

دو اسبه سه اسبه افزایش پذیرفت و عسکر خان بغوجدارى بنارس
 از تغدير شرف خان بديگ منصوب گشته بعنايت خلعت و از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزارى هفت صد و پنجاه سوار سرافرازى يافت
 و معين خان بخدمت وکالت سرکار بادشاه زاد نیک اختر والا گهر
 محمد معظم خلعت مباحات پوشيده از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدي در صد و پنجاه سوار مشمول عنايت گشت سبزدهم کوچ
 شده موضع شاهدره که یک گروه شهر است محط سراق جاد و جلال
 گرديد و حضرت شاهنشاهی در اثنای راه نشاط اندوز شکار گشته
 يازده آهو و کلنگ و مرغابی بسيار صيد فرمودند و روز ديگر مقام
 شده نجابت خان که برسم گوشه نشینی در دار الخلافه بسر ميبرد
 جبهه حامی عقبه خلافت گرديد و کيرت سنگه ولد راجه چيسنگه از
 ميوات رسیده بتقبيل سده سفيه تارک افتخار امراخت و بهادرخان
 چنانچه گذارش يافته بدفع فتنه بهادر چچکوتی معين شده بود
 چون کفايت مهم او نموده رفع فساد آن بد نهاد کرده بود درين
 اوقات بصوبه دارى اله اباد از تغدير خان دوران سربلند گشته فرمان
 مرحمت عنوان مشعر باین معني با خلعت خاصه برای او ارسال
 يافت و روز مبارک جمعه پانزدهم جمادی الاخره مطابق نهم
 اسفندار که ساعت دخول دار الخلافه بود خديو زمان شهنشاه جهان
 ستان با جهانی فروشان بر فيلی کوه پيدگر گردون توان که تخت
 فلک پایة طلا بر پشت آن نصب کرده بودند قرين سعادت و عظمت
 سوار شده متوجه شهر گرديدند و فيل سوار از دريا عبور نموده داخل
 دار الخلافه شاه جهان آباد شدند و نخست پرتو نزول بمسجد جامع

اقبال بسته متوجه درگاه خلایق پناه شده بود بادراک دولت زمین
 بوس ظلمت زدنی اختر طالع گردید و بمرحمت خلعت و انعام
 چهار هزار روپیه نوازش یافت درین اوقات نگارندگان وقائع حضور
 لامع انور بعرض اشرف رسانیدند که درین مدت که شاهنشاه روزگار
 نشاط اندر میزد و شکار بودند و چهار صد چرز شکار شاهین دولت
 شده از انجمله دوصد و پنجاه و هشت چرز بدست مبارک مید فرمودند
 و مابقی چه در حضور پرنور و چه غایبانه شکار توشچیان و میر
 شکاران شده و بدست و پنج شیر هدف تیر اقبال عالمگیر گشته از انجمله
 بدست و سه شیر بنفس اندس از پای در آوردند و یکی را پادشاه
 زاده جوانبخت کامگار محمد معظم باشاره والا بتفنگ زدند و یک
 شیر بچه را قراولان زنده گرفته و دیگر اقسام شکار از مرغابی و دراج و
 غیر آن فزون از حیزر تعداد است بالجمله موکب جهانکشا از کنار
 گنگ بطنی شش مرحله پازدهم ماه مذکور ظل اقبال بر نواحی
 دار الخلافه انکند در پنج کوهی شهر نزول اجلال گزید و روز دیگر
 مقام شد و دانشمند خان صوبه دار دار الخلافه و اعتقاد خان و ظفر
 خان و فاخر خان و خواجه عبد الوهاب و متصدیان و کوسمیان آن
 مستقر دولت سعادت زمین بوس دریافتند درین ایام راجه
 جیسنگه یک راس اسب عربی با ساز طلا بنظر معلی در آورده
 بقبول آن سر بلند شد و طاهر خان بمرحمت اسب عراقی با ساز طلا
 مورد نوازش گشته بجاگیر مرخص گردید و جانباز خان بفوجداری لمپی
 جنگل و دیبال پور از تغییر شهر باز خان معین گشته بمرحمت خلعت
 و اسب مباهی شد و منصبش که دوهزار و پانصد سوار بود باضافه

بِعزاد مراجعت نمودند و روز دیگر هم عزاد و سعادت شکر
 گنان و صید انگدان بمستقر خلافت رسیدند و چون منزل گرامی
 گوهر محیط حشمت و کامگاری تابان اختر سپهر عظمت و بختیاری
 بادشاه زاد و والا قدر فرخنده شیم محمد معظم بر سر راه بود برای
 سر بلندی آن دره التاج سعادت و ارجمندی آنجا نزول اجلال
 نموده بدولت ساعتی نشستند و بادشاه زاد نامدار عالی مقدار ادای
 مراسم نثار و شکر مقدم شهنشاه روزگار نموده پیشکشی از زواهر جواهر
 و نفائس اقمشه بنظر مهر انور در آوردند *

بنا مسجد فیض اساس مختصر نزدیک

بآرام گاه خاص اختصاص یافت

از آنجا که همواره همت حق نهمت گیتی خدیو دین پرور یزدان
 پرتو بر مواظبت طاعات و عبادات و احراز مثنویات و سعادات
 مصروف است و همگی خواهش طبع مقدس آنکه تا ممکن
 و مقدور باشد صلوات خمس و سلفن و نوافل را در مسجد ادا نمایند
 بر پیشگاه خاطر ملکوت ناظر که پیوسته شاهراه جنود ارادات الهی
 و سر منزل رفور عزائم قدسی است پرتو این عزیمت تافت که
 نزدیک بآرام گاه خاص خجسته مسجدی مختصر طرح اندازند و
 عباد تجای فیض اثر یسازند تا همواره به سهولت و آسانی بی چشم
 رکوب و طول حرکت در اوقات لیل و نهار از راحتگاه قدس بآنمعبد
 همایون آثار خرامش اقبال فرموده بطاعت داد. ر پاک و پرستش
 داور بیهمال پردازند بغابران در سمت شمالی غسلخانه مبارک

انگنده نماز جمعه گزاردند و از آنجا با شکوه آسمانی و فریزدانی سوار
 شده در ساعتی مسعود قلعه مبارکه را از یمن نزول همایون سربارچ
 گردون برافراختند و زمانی در خاص و عام و لمحّه در غسلخانه
 سریر آرای اقبال گردیدند و تقرب خان که در شهر بود و معتمدخان
 قلعه دار بادرک دولت زمین بوس چهره عزت برافراختند درین
 ایام پیشکش تازه نهال گلشن حشمت و جلال بادشاه زاده ارجمند
 سعادت پیوند فرخنده فال محمد اعظم از نوادر جواهر و نفائس
 اقمشه بنظر اکسیر اثر رسیده رتبه قبول پذیرفت و یک زنجیر نیل
 با ساز نقره و جل زربفت و یک ماده نیل که مختار خان از دکن
 برسم پیشکش بجناب خلافت فرستاده بود و پیشکش قباد خان
 صوبه دار تهته بمحل عرض رسیده شرف پذیرای یافت و بهگونت
 سنگه هاده بمرحمت علم رایت مباحات افراخت و شاه قلیخان
 که چنانچه گزارش پذیرفت قلعه داری رهناس باو تفویض
 یافته بود باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و هفت صد سوار مورد
 انظار مرحمت گردید و منصب و قلعه دار خان از اصل و اضافه
 هزار و چهار صد سوار قرار یافت و درین هنگام خضر اباد از میان
 قدوم خدیو جهان فیض اندرز گشته دو روز میر و شکار آن نواحی
 مسرت افزای خاطر ملکوت ناظر گردید و از آنجا سعادت نموده
 باعز اباد توجه فرموده و دو روز دیگر قرین دولت و کامرانی دران
 مکان فیض نشان بسر برده روز سیوم از آنجا بشکار گاه سیولی که آن را
 باترپ شکار موسوم ساخته اند متوجه گشتند و دران نخچیر گاه
 اقبال نیز دو روز بشکار نیله گاه و آهو نشاط اندرخته بیست و هفتم

در عرض اندک مدتی بتأکید و اهتمام تام ایوان اصل مسجد مهیا گشته چنان شد که حضرت شاهنشاهی در آن نماز میگزاردند لیکن آن بقعه مبارکه بالتمام در مدت پنج سال پیرایه اتمام یافت و مبلغ یک لک و شصت هزار روپیه صرف آن شد بالجمله این فرخنده مسجد عالی بنا اگرچه عمارتش مختصر است لیکن زیب و زینت و فیض و کیفیت آن در مرتبه قصوی و درجه علیاست و بغایت مطبوع و دلنشین واقع شد و در سقف و جدار آن سراسر تختهای سنگ مرمره بنوک تیشه استادان هنر پیشه تراش یافته چنان تنگدرز بکار رفته است که گویی از معدن صنع یک لخت برآمده بتجلیه و تصفیه بمذابغه صفا و صقال یافته که پای نظر ژرف نگاهان بر سطح آن لغزش پذیرد نقاشان نازک دست بدائع نگار طاق و رواق و سقف و جدار آن را سوای ازاره دیوار بگونان گون نقشهای دل پسند غریب و الوان گلها و بوتهای مرغوب خاطر فروب که طراحان جادو قلم بر صفحه سنگ رقم زده اند مثبت کرده کار نامه هنر برطاق بلند استادی نهاده اند و از راه دیوار صاف و هموار و ساده پرکار قرار یافته روشنی و صفای آن همترتبه است که سطحش با صرح مردم دم مساوات میزند و از صفحه آئینه حکایت میکند و گنبد های آسمان شان آن مسجد فیض نشان را از تنگ پوشش ساخته بطالای ناب تلمیع نموده اند و همچنین سرگلدستها را بگلهای ملمع مهر فروغ و زیب زینب افزوده بی شائبه تکلف وصف طرازی و آب و رنگ سخن پردازی نظارگیان

مرادین عمارت آن نگارین سرای چشمه و جلال و باغ خلد مثالش
 که موسوم بحیات بخش است زمینی برای این بناء کرامت انوار
 اختیار نموده بمعماری توفیق مسجدی میمنت اساس از سنگ
 مرمر طرح فرمودند مشتمل بر در ایوان عالی بنیان باهم در طول
 متصل و سقف هریک بشکل بنگله و در گنبد بر یحیی و یحیی بر
 نهجی که در ایوان عقب که جائی محراب است گنبد از بیرون
 چندان نمودار نباشد و بر بالای ایوان پیش سه گنبد عالی نمایان
 باشد یکی بر بالای بنگله و در هر دو بازو و طول عمارت پانزده ذرع
 و عرض نه ذرع سواي اساس و طول صحن آن پانزده ذرع و عرض
 درازده ذرع و هزده تسو و ارتفاع زمین کرسی عمارت از صحن یک
 و نیم ذرع و بر سمت شمالی این عمارت مختصر ایوانی طولش
 پنج ذرع و عرض سه و نیم ذرع یک در ازان بجانب ایوان مسجد
 و نه منظر بسمت باغ حیات بخش سه ازان شرقی و سه غربی و
 سه شمالی و در وسط ایوان حوض مطبوع خردی که آب ازان جوشد
 و از صحن مسجد سه در بجانب باغ گشوده شود و پنجم ربع الدانی
 این سال همایون فال که رایات عز و جلال در ساحل رود گنگ نشاط
 اندوز سیر و شکار بود باشاره والا مسجد مذکور اساس یافته متصدیان
 مهمات عمارت کمر سعی و اجتهاد باهتمام آن بناء شرافت بنیاد
 بر میان همت استوار ساختند و از معماران پیشه و رو بنایان هنر
 گستر و سنگ تراشان فرهاد فن و خارا شگفتان کوه شکن و نقاشان
 سحر طراز و طراحان کارنامه پرداز هر روز گروهی انبوه در عمارت آن
 مسجد قدسی شکوه بازوی جد و سعی گشوده بکار پرداختند و اگرچه

خرده دان و رهبری دولت بیدار خدیو جهان بشاعت کردار خود
متفطن شده از غلط صریح که کرده بودند برگردیدند و ششم
جمادی الآخره بعنوانی که ازین طرف رفته بودند با کبر فکراً آمده
باسلام خان ملحق شدند چنانچه حقیقت این مقدمه بعد ازین
بتفصل در طی وقایع بنگاله مبین خواهد گشت این خبر بشارت
اثر مجدد آثار نیرنگی اقبال نصرت طراز این دست پرورد الطاف
ایزدی در نظر بصیرت دیده ورنه دور بین جلو ظهور نمود و مراحم
بادشاهانه آن والا نژاد را با ارسال خلعت خاص با نادری مصحوب
محمد میرک گرز بردار نواخته یرلیغ گیتی مطاع بطغرای نفاذ
بیوست که فدای خان با جمعی از عساکر بنگاله آن عالی تبار را
به پیشگاه خلافت رساند و درین اوقات پیدشکش عادل خان حاکم
بیجاپور از اقسام جواهر و مرصع الات موازی یک لک سی هزار روپیه
بخطاب سلطنت رسیده پایت قبول یافت و چون از وقایع بندر سورت
بمسامع حقائق مجامع رسید که میر عرب خوانی متصدی مهمات
آنجا باجل روزگار حیاتش پوری شد میر احمد خوانی بنظم مهم
بندر مذکور معین گشته بانرايش منصب و خطاب مصطفی خانی
و دیگر مراحم خسروانی کامیاب عاطفت شد و تشریف خان بخطاب
مغتخر خانی سرمایه افتخار اندوخت و عاقل خان از دکن و همت
خان از بنگاله و رحمت خان از گجرات بموجب فرمان طاب رسیده
دولت زمین بوس یافتند و خوشحال بیگ قانشال که قبل ازین
مخاطب بقلیچ خان شده بود بخطاب سعادت خانی و عزایت اسب
مباهی گشته در سلک کومکیان صوبه کابل انتظام یافت و همت

را از مشاهده آن گنبد های فلک اعتلا کوه های طلا بنظر می آید
و هرگاه پرتو آفتاب بران می تابد تیز بینانرا از بارتق انوار ملمعش
دیده بخیرگی میگیراید .

• نظم •
بفاد ز انوار رحمت چو طور • ستونهای مرمر علمهای نور
ز گل دستهایش که شد اوج گیر • جو انانه گل زد بسر چرخ پیر
فلک را در و پشت طاعت دوتا • ز انجم بکف سجده کهر با

نمایان ز سنگ لطافت سرشت • که شد سجده عکس خط سرنوشت
تاریخ اتمام این بفاد قدسی احترام ملائک مقام را عاقل خان که از نیکو
بفدهای قابل این درگاه گردون نشانست آیت کریمه (وان المساجد لله فلا
تدعوا مع الله احدا) یافته اگرچه زیب و زینت و تکلفات این مهبط

انوار برکات در سال هزار و هفتاد و چهار صورت اتمام یافت لیکن
اصل عمارت در سنه هزار و هفتاد و سه که عدد حروف این ایت واقعی

هدایت مشعر با نست مرتب شده بود چون تاریخ مذکور کمال
ندرت و غرابت دارد پسند طبع همایون آمد و بموجب امر اعلی
دران بقعه مقدسه بر سنگ ثبت افتاد از هوانج دولت پیرا آنکه

درین ایام سعادت انجام از وقایع بنگاله بمسامع حقائق مجامع
رسید که بادشاه زاده عالیقدر والا نژاد محمد سلطان که باغوازی
خامی و جاهلی چنانچه گذارش پذیرفته طریق مخالفت و عصیان

سپرده بناشجاع گرویده بودند درین هنگام که از غلبه و استیلا
عساکر نصرت نشان و سطوت اقبال بیوزال شاهنشاه زمان دهن
و اختلال عظیم بارکان شوکت و قوت آن بد مآل راه یافته بود و
عزیمت فرار بجهانگیر نگر داشت باقتضای مصلحت دید خرد

۱۵۷۴

۱۵۷۳

بخشیده فردای آن از انجا بخاص شکار توجه فرمودند دو روز دران
نخچیر گاه اقبال نشاط افروز شکار گشته سیزدهم رایت معاونت بشهر
افراختند و درین ایام شیخ میرک هروری که از دیرین بندهای
این آستان سپهر نشان بود و جمال حالش بحلیه سادات و علم و
صلاح آراستگی داشت بخدمت جلیل القدر صدارت کل از تغدیر رسید
هدایت الله قادری والا رتبکی یافته بعطای خلعت کسوت مباحات
پوشید و عبید الله خان بفوجداری گوالیار از تغدیر کشر سنگه تونور
معین گشته از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار دو صد عوار
سر بلندی یافت و رحمت خان بخدمت دیوانی سرکار ملکه قدسی
خصال تقدس نقاب پرده آرای هوچ عفت و احتجاب روشن
رای بیگم از تغدیر مقیم خان منصوب گشته بعنایت خلعت
و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مباحی
گردید و یادگار خان از کوهستان جمون رسیده دولت اندوز ملازمت
اشرف گشت و میر هدایت الله خویش خلیفه سلطان که تازه از
ایران آمده بدولت بندگی این آستان سپهر نشان سرافرازی یافته
بانعام پنجهزار روپیه فیض اندوز مرحمت گردید و شیخ عباس
برهان پوری یک هزار روپیه و جمعی از قراولان و عمله شکار بعطای
خلعت و برخی بمرحمت اسپ مباحی گشتند و چون خلایل الله
خان صوبه دار لاهور چندی قبل ازین التماس عتبه بوسی کرده
بود و ملتمس او درجه پذیرائی یافته حکم اشرف یغاق پیوسته
بود که میر خان خالف خود را بنیابت خویش در لاهور گذاشته
بدولت پای بوس رسد بیست و چهارم ماه مذکور به پیشگاه خلافت

خان بعزایت خلعت و اسب و باضافه پانصدی بمنصب دوهزاری
 چهار صد سوار و عادل خان بعطای خلعت مشمول مرحمت گردیدند
 و قلعه دار خان بحراست قلعه ارک کابل از تغیر شمشیر خان معین
 شده بعزایت اسب و باضافه پانصدی سیصد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی هفت صد سوار سرراز گردید و ارسلان خان در سلک
 کومکیان صوبه کابل منتظم شده بعطای خلعت نوازش یافت و مانکو
 بلال دکنی که درین هنگام بزدگی درگاه آسمان جاه از دکن آمده
 بود جبهه مای آستان خلافت گشته یک زنجیر فیل و دو اسب
 عراقی برسم پیشکش گذرانید و بعطای خلعت و اسب و بمنصب
 دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مهابه گشته بدولت بزدگی
 سر بلندی یافت و میر باقی ولد میر محمود اصفهانی که چنانچه
 گذارش یافت تازه از ایران آمده بود نه سراسپ عراقی پیشکش
 نموده بقبول آن سرمایه مبالغات اندرخت و بمنصب هزاری صد
 و پنجاه سوار سرراز گردید و خواجه پهل بانعام یک هزار روپیه و
 چندی از قرائان بمرحمت اسب مورد عنایت گشتند چهارم رجب
 عرصه دلشاین خضر آباد مهبط انوار قدوم همایون گشته دو روز فیض
 اندوز نزول اشرف بود و ششم بشهر مراجعت فرمودند هشتم ماه مذکور
 که غرق فروردین بود وزیر خان پیشکشی نمایان مشتمل بر نفائس
 جواهر و صرغ آلات و لطائف اقمشه و پنج زنجیر فیل و هفت سراسپ
 بظفر کیمیا اثر در آورده بقبول آن تارک تفاخر بر افراخت
 و مجموع بمبلغ یک لک و بیست هزار روپیه بها شد و روز دیگر
 حضرت شهنشاهی بعزم سیر و شکار باعزاد فیض بفیاد شرف قدر

قریب الجوار است بتنبیه و تادیب آن ضلالت شعار جهالت آئین
 و انتزاع قلعه ولایتش تعین یافته بعطای خلعت و اسپ و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مشمول
 عاطفت شد و غیرتخان بقلعه داری و هتاس از تغیرشاه قلینخان منصوب
 شده بعنایت خلعت و اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار سوار سر بلند گردید و غضنفرخان فوجدار میان دواب از محال
 فوجداری خود رمیده دولت اندوز ملازمت اشراف شد و مبارک
 خان نیازی که بفوجداری هر دو نبکش قیام داشت و منصبش دو
 هزار و دو هزار سوار بود یک هزار سوار از تابینان او دو اسپ سه
 اسپ مقرر گردید و چتر بهوج چوهان بفوجداری و تپانه داری
 موضع دون که قبل ازین ضمیمه خدمت غضنفرخان فوجدار میان
 دواب بود منصوب شده بعطای خلعت و باضافه پانصدی نه صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سراقازی یافت
 و سر انداز خان و یادگار خان در ملک کومکیان بنگاله انتظام یافته
 بمرحمت خلعت مبداهی شدند و شهبازخان از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و هشت صد سوار و عبد الرحمن خوبشکی بمرحمت اسپ
 سراقاز شده در ملک کومکیان کابل معدود گشتند و منصب غلام
 محمد افغان از کومکیان صوبه اله آباد و از اصل و اضافه هزار و
 و هفت صد سوار قرار یافت و فیروزخان میدواتی بفوجداری سرکار
 آثاره معین گشته خلعت سراقازی پوشید و خانه زاد خان چون
 کدخدای میشد بعطای خلعت و انعام ده هزار روپیه مشمول عنایت
 شد و زمیندار چانیده بمرحمت ارسال یک زنجیر فیل و اسپ بازمین

رسیده احرار سعادت ملازمت نمود و پانصد اشرفی و یک هزار روپیه بصیغه نذر و خنجر مرصع گران بها برعم پیشکش گذر افید بیست و نهم هوای گلگشت باغ و بستان از گلزار همیشه بهار طبع اقدس شهباشاه جهان سر بر زده نخست بیباغ صاحب آباد عز درون بخشیدند و از آنجا بیباغ معروف بسی هزاره و ازان گذشته بیباغ سند درباری که هر دو بر سر راه اعز آباد واقع است پرتو قدوم انگنده بعد فراغ از سیر آنها با عز آباد توجه نمودند و سه روز آنجا بهیر و شکار مسرت اندر ز گشته دوم شعبان بدار الخلافه معاودت فرمودند درین ایام پیشکش ملکه ملکی صفات قدسی خصال صدر آرای شهبستان دولت و اقبال بیگم صاحب که در مستقر الخلافه اکبر آباد کامیاب سعادت خدمت اعلی حضرت بودند مشتمل بر جواهر و مرصع آلات بنظر انور رسیده رتبه قبول پذیرفت و محمد امین خان صدر بخشی بمرحمت قلمدان مرصع مورد نوازش شد و خان دوران که سابق صوبه دار اله آباد بود بنظم مهام اردیسه معین گشته فرمان عالیشان مشعر باین معنی باو طغرای نغان یافت و طاهر خان از جاگیر رسیده بتقبیل عتبه خلافت ناصیه افروز عبودیت گردید و منصب نوازش خان که در سلسله کومکین صوبه مالوه انتظام داشت از اصل و اضافه سه هزار و دو صد سوار مقرر گشت و چون بعرض اشرف رسیده بود که چکر سین بهیل زمیندار موضع کهاتا کمیتری از اعمال مالوه باقتضای شقاوت کیشی و ناعاقبت اندیشی از منهج تویم اطاعت و انقیاد انحراف ورزیده سلوک طریق تهر و پیش گرفته است بهگونت سنگه هاده که موطن او بانحدود

خان قواعد همت و ثباتش اختلال فاحش یافته بحالی که سزاوار
 اعدای بد هگل باشد از انجا بر کشتی نشسته روانه جهانگیر نگر شد
 چنانکه بعد ازین حقیقت این مقدمه در گذارش تفصیل حال
 آنخسران مآل مشروح و مبین خواهد گردید از ورود این خجسته
 خبر ایستادهای بساط سلطنت و بندهای آستان خلافت مرام
 تهنیت بجا آورده تسلیم مبارکباد نمودند و نقارهای نشاط بنوازش
 آمد و عاطفت خسروانه معظم خان را بعنایت ارسال خلعت
 خاص و شمشیر و سپر خاصه عز مباهات بخشید و محمد امین
 خان خلعت او را بجلدوی ترددات شایسته و مساعی آن خان
 اخلاص نشان بمرحمت خلعت و اسب با ساز طلا مبادی ساخت و
 دلیر خان و دایره خان و مخلص خان و چندی دیگر از عمدهای
 کومکدان لشکر ظفر اثر بنگاله را بمرحمت ارسال خلعت نواخت و
 درین هنگام پیشکش امیر الامرا مشتمل بر جواهر نفیسه و دیگر
 تحف و رغائب از دکن بدرگاه خلافت پناه رسیده پایت قبول یافت
 و خلیل الله خان چون میر روح الله پسر خون را با صبیغه امیر الامرا
 نسبت کرده اراده طوی او داشت پیشکشی از جواهر و مرصع آلات
 بمحل عرض رسانیده التماس رخصت کرد عزایت بادشاهانه روح الله
 را بعطای خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر مرصع با علاقه سرورین
 و مهره سرورید که در روز طوی بر سر می بندند نوازش فرموده بین
 الاقران امتیاز بخشید و مرتضی خان بمرحمت ماده فیل مباحی
 شد و مکرم خان فوجدار جونپور بفوجداری سرکار اوده که قبل
 ازین بفدائی خان مغفوز بود و غضنفر خان بفوجداری سرکار

و ساز مطلی مورد عاطفت پادشاهانه گردید و کفایت خان از بنگاله
رسیده دولت ملازمت اندوخت و محمد مومن ولد شاه بیگ خان
بعطای اسپ نوازش یافته بدکن مرخص گشت و مصحوب او خلعت
برای شاه بیگ خان مرسل شد و میررحمت الله متولی روهه
منوره امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین گیتی و سرور خواتین
عالم حضرت صاحب قرانی انار الله پرهانه که چندی قبل ازین
از خطه سمرقند بدرگاه سپهر مانند آمده بود بانعام هفت هزار
روپیه از خزانه احسان پادشاهانه کامیاب نوازش شد و چلپی
بیگ نوکراوتار خان حاکم قندهار که از جانب او باستان سپهر مدار
آمده بود بعنایت خلعت و انعام دوهزار روپیه بهر اندوز مرحمت
گردید و چون پادشاه زاده عالمقدار والا نژاد محمد سلطان که
ندائی خان از بنگاله با فوجی از جنود قاهره بآوردن ایشان مامور
شده بود بکعبه حضور نزدیک رسیده بودند حکم والا صادر گشت که
مرحمت خان پذیره شده و آن والا نژاد را بزودی بدار الخلافه رساند و
هنگام رخصت بمرحمت اسپ مباحی شد و از آن رو که در بنگاله از
ندائی خان و چندین دیگر از امرا بعضی تقصیرات سر زده بود
فرمان شهنشاه مالک رقاب از پیشگاه عتاب بصدر پیوست که خان
مذکور بحضور لامع النور نیامده از همانجا بگور کپور که جاگیر او بود
برود نوزدهم ماه مذکور از وقائع بنگاله بمسامع حقائق مجامع
رسید که ناشجاع فساد انگریز فتنه پرور که در تانده پای جرات
فشرده حتی المقدور در مراتب مدافعت کوشش می نمود
بمسامعی جمیل و ترددات شائسته معظم خان و دلیر خان و داؤد

زاویه وحدت از شر اغوا و وسوسه اغرای شور انگیزان شیطان منش در
 مهد امن و آسایش بوده روزگار فرخنده بمافیت سپردند بنابراین هیچ
 روز بیست و پنجم شعبان بموجب حکم اشرف الله یارخان داروغه
 گرز برداران بشکر پور که آن روی آب جون است رفته ایشانرا از راه
 دریا تسلیم کده برای بودن آن والا گهر مقرر شده بود رسانید و
 حراست و خبرداری ایشان بمعتمد خان خواجه سرا که در پیشگاه
 خلافت مورد انتظار اعتماد است تفویض یافت بیست و هفتم
 از وقائع مستقر الخلافه اکبر آباد بعرض همایون رسید که ذوالفقار
 خان که از بنگاله کوفتنگا برگشته در اثنای راه آزارش اشدک نموده
 بود و بدان جهت از خدمت بادشاهزاده محمد سلطان جدا شده
 در مستقر الخلافه ماند جهانگزران را پدرود نمود چون از بندهای
 درست اخلاص شهابت منش بود حضرت شهنشاهی را خاطر
 مبارک قرین تأثر گردید درین اوقات راجه جیسنگه بعباسی خلعت
 خاص و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر سر بلند گردیدند
 و راجه راجروپ که با رعد انداز خان و دیگر افواج منصوره چنانچه
 گزارش یافته بمهم سری نگر قیام داشت و درین ایام بنابر بعضی
 مطالب بادراک شرف حضور مامور گشته بود دواست اندوز ملازمت
 اکسیر خاصیت شد و جانباز خان و پردلخان و آتشخان که به
 همراهی بهادر خان به تنبیه بهادر بچکوئی تعین یافته بودند و
 اندر من و مترسین بندیده که در سلک کومکیان صوبهکرن منظم
 بودند شرف زمین بوس درگاه والا یافتند و وزیر بیگ مخاطب
 بارادت خان که از قدیم الایام بمخدمت بادشاهزاده محمد سلطان

چونپور از تغیر خان مذکور منسوب گشته بعنایت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی و دو هزار سوار سرفراز شد و عاقل خان بقوچداري میان دواب از تغیر غضنفر خان معین شده بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار سربلند گردید هر يك بافزایش منصب و دیگر سراجم خسروانه سربلند گردید و راجه عالم سنگه زمیندار مالوه از وطن خویش و سوبهگرن بندیده که بکفایت مهم چندیست مقهور معین بود بدرگاه صعلی رسیده دولت زمین بوس یافتند و بالتفاتخان و چندی دیگر از بندهای که طوی کن خدای آنها بود خلعت و به برخی اسب مرحمت شد و میر رضی خراسانی متخلص بدانش بعطای خلعت و انعام یک هزار روپیه کامیاب عنایت گردید •

رسیدن بادشاه زاده محمد سلطان بجناب خلافت و ممنوع شدن از سعادت ملازمت و به سلیم کده نگهداشتن

درین هنگام فرخنده انجام که آن عالی نژاد بمیان هدایت الهی و رهبری اقبال بلند حضرت شاهنشاهی نزدیک بدار الخلافه رسیده بودند رای عالم آرای که رموزدان اسرار دولت و جهانبا نیست چنان اقتضا نمود که چون بحکم جهالت و خطا اندیشی دامن کردار آن والاتبار غبار الودعصیان و مخالفت شده است یکچند بمکافات آن از دولت کورنش و سعادت حضور لامع النور محروم بوده در گوشه خمول بسر برند و در

شده آغاز جشن کرده آنرا بعید فرخنده فطر متصل سازند درین اوقات وزیر خان بصوبه دارئی مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر سیف خان معین گشته بعنایت خلعت خاص و اسب عراقی باساز طلا و جمدهر مرصع باعلاقه مروارید و نیل خاصه با ماده فیل سربلندی یانث و قاسم خان از مراد آباد و اله وردیخان از مهترا رسیده دولت اندوز ملازمت اشرف گردیدند و الف خان که بموجب حکم جهان مطاع از صوبه کابل آمده بود و باقرخان که از فوجدارئی بهکر معزول شده بود باستیلام عتبه سپهررتبه فائز شدند و ایرج خان از گوسکیان مالوه بفوجدارئی بهلسه از تغیر راجه دیبی سنگه بندیله تعیین یافته از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری دو هزار حواله سرفراز شد *

ذکر جشن همایون و دیگر سوانح دولت روز افزون

چون اسباب و ادوات این جشن فرخنده بسعی کار گذاران بارگاه حشمت و جاه مهیا گردید بیست و چهارم این ماه میمنت اثر موافق چهاردهم خرداد که وقوع این بزم مسعود دران روز خجسته معهود بود در دولت خانه مبارک دار الخلافه شاه جهان آباد محفلی دلکشا و انجمنی والا ترتیب یافته بساط عشرت و انبساط گسترده شد و اسباب خرمی و نشاط آماده گشت مجلس آرای اقبال هنگامه عالم آرای و طرب پیرای از سر گرفت و بزم افزون دولت پدشاه ایام را بزبور تجمل و احتشام آذین بست نخل مراتب و مناصب را از فیض بهار تربیت بادشاهی موسم نشوونما

معین بود جبهه های آستان خلافت گشته بنا بر وقوع تقصیر در
محاربت آن والا نژاد مغضوب و معاتب و معزول از منصب شد •

آغاز سال سیوم از سنین دولت دارای عالم گبری مطابق سنه هزار و هفتاد هجری

درین هنگام مبارک فرجام که جهان بگام هوا خواهان این
 سلطنت گیتی اعتصام و امور دین دولت کامیاب انتظام بود
 قدوم فرخنده ماه میام میمنت بخش ایام گشته سرمایه نزول
 برکت آسمانی و پیرایه حصول سعادت جاودانی شد و شب سه
 شنبه مطابق بیست و یکم اردی بهشت رویت هلال اتغاف افتاده
 سال سوم از سنین خلافت و جهان پیرائی خدیو جهان و خایف
 زمان بغرخی و فیروزی و نیک اختی و بهروزی آغاز شد و دگر
 باره ابواب فوز و فلاح و سداد و صلاح بر روی عالم و عالمیان باز گردید و
 اشاره والا بصدر در پیوست که ناظران امور سلطنت و پیشکاران
 پیشگاه ابهت و بترتیب اسباب و تمهید مقدمات جشن جلوس
 میمنت قرین که هر ساله بجای جشن نوروزی چنانچه گذارش پذیرفته
 مقرر و معهود گشته پیردازند و دولتخانه مبارک خاص و عام و انجمن
 خاص غسلخانه را بدستور سال گذشته اذین دولت و اقبال بسته اسبک
 دل بادل که سپهر برین چون ساحل زمین سایه نشین و دامانش
 تواند بود در پیش ایوان فلک نشان خاص و عام پارچ عظمت و
 احتشام بر افرازند و مقرر شد که بیست و چهارم این ماه سعادت
 پرتو که جلوس ثانی بر اوزنگ عظمت و کامرانی دران روز واقع

هر روز بیدارای به پیش انجمنی • که اورنگ نشین بزم اقبال توئی
آسمان که از هوا خواهان این دولت جاودانیدست بلب ادب زمین
عبودیت بوسیده بعرض این مضمون لب کشاد • لمؤلفه • نظم •

از جشن تو بزم دهر آرایش یافت
واز عدل تو چشم فتنه آمایش یافت
در عهد تو از شکوه وزیب و زینت
هر چیز که میکرد جهانخواهش یافت

القصة این جشن سلطانی و انجمن دولت و کامرانی بنوعی انعقاد
یافت و بعنوانی تمهید پذیرفت که مشاهده ترتیب و توزدک و
زیب و آرایش آن هوش ربای حاضران و حیرت فزای ناظران
گردید شهنشاه کام بخش کرم پرور با جهانی قدر و عظمت و شوکت
و فرساعتی چند دران محفل خلد مثال بر اورنگ حشمت و جلال
جلوس سعادت فرموده باحیای مراسم لطف و بخشش و افاضه
آثار عطا و نوازش پرداختند و بحرمان کف احسان گشوده دامن امید
اهل تمنی را لبریز گوهر مدعی ساختند و از آنجا بانجمن خاص
غسلخانه که آنهم بدستور خاص و علم زینت و آراستگی تمام یافته
بود و شرف قدوم بخشیده دران بزم همایون نیز ساعتی سریر آرا
گردیدند از شرائف لطائف اقبال انکه درین روز عالم افرور خبر از
بنگاه رسید که ناشجاع و خیم العاقبة که از صدمه صولت و استیلائی
جلود قاهره چنانچه ایمانی بان رفته رخت ادبار از ناندۀ بجهانگیر نگر
کشیده بود آنجا نیز از سطوت جدوش نصرت آیات مجال ثبات
نیامده ششم ماه رمضان این سال که اوائل سنه ثالث از جلوس

رسید و نهال آمل و آمانی بقطره فشانی محاب الطاف و مراحم
 خسروانی دگر باره سرسبزی آغاز نهاد جود و کرم را هنگام جهان
 پیرائی و آز و امید را وقت حاجت روائی آمد • مؤلفه • نظم •
 دگر تازه شد رسم عیش و سرور • جهان گشت لبریز ذوق و حضور
 شنیدند از هم زمین و زمان • ز تو مرده عشرت جاودان
 فلک دهر را باد کلم داد • طرب دست بیعت بایام داد
 و بعد از یکپاس روز حضرت شاهنشاهی با فروشان الهی دولت
 خانه خاص و عام را از فیض قدوم والا غیرت بخش سپهر اعلی
 ساخته چون مهر منیر و آفتاب عالم گیر از مشرق سریر مرصع نگار
 گردون نظیر انوار سعادت بر جهانیان گسترند صدای نقره نشاط
 و غلغل کوس شادی و طنطنه شوکت جمشیدی و حشمت کیقبادی
 بمسامع ساکنان مجامع افلاک رسانید و آهنگ نجیت و نوای
 تهنیت از خیل قدسیان بزمین و از زمرد انسیان بپرخ برین رسید
 تخت از شکوه عظمت و جلال خدیو جهان صد پایه بر خویش
 افزود و چتر از فرمیدنت فرق فرقدان سایه خلیفه زمان با سایه
 بال هما دعوی شرف و مباحث نمود بهرام پرنهیب بر بام پنجم
 فلک برای توزوک این جشن فرخنده کمر خدمتکاری بر میان
 بست و ناهید عشرت نصیب در انجمن سومین سپهر بقصد هنگامه
 آرائی و طرب سازی برامشگرمی و نغمه پرداززی نشست بخت که از
 خدمتکاران این مملکت آسمانیست باین خجسته مقال ناخوانی
 آغاز نهاد • مؤلفه • نظم •

شاهها گهر محیط اجال توئی • آرایش بزم جود و انضال توئی

بررومند چمن خلافت بادشاه زاده جوان بخت محمد اعظم بعیای
 دو عقد مرواید با آویز لعل و زمرد مطمح انظار عاطفت
 گشتند و معظم خان بعنایت ارسال خلعت خاص و خنجر مرصع
 تارک مباحات افراخت و براجہ جیسنکه و خلیل الله خان
 و محمد امین خان میر بخشی و مرتضی خان و امیر خان و
 اصالت خان و تقرب خان و فاضل خان و دیگر امرای رفیع مقدار
 و ارکان دولت پایدار و بسیاری از بندهای منصبدار بقدر درجات
 و مناصب و ترتیب رتبه و پایه خلعتهای فاخر گران مایه مرحمت
 شد و امیر امرای صوبه دار دکن و مهاراجه جسونت سنگه صوبه
 دار گجرات و جعفر خان صوبه دار مالوه و مهابت خان صوبه دار
 کابل و دیگر امرای اطراف و عمدہای صوبجات و حکام ولایات
 بعنایت ارسال خلعت سرمایہ افتخار اندوختند و بتمامی اهل
 نشاط و نغمه سنجان آن محفل انبساط خلعتهای رنگارنگ عطا شد
 چنانچه درین ده روز جهان امروز قریب شش صد دست خلعت از
 خلعت خانہ جود و احسان بادشاهانہ زیب قامت افتخار بندہای
 سدہ خلافت گردید و جمعی کثیر و زرغ انبوه باضافہ منصب و
 دیگر عطایا و مواهب سرفرازی اندوختند از انجمله امیر خان بمرحمت
 یک زنجیر فیل و مرتضی خان بعیای اسپ با ساز طلا و صف
 شکن خان بمرحمت اسپ با ساز مطلق سربلندی یافتند و تربیت
 خان بصوبه داری ملتان از تغیر لشکر خان منصوب شده خلعت
 سرفرازی پوشید و لشکر خان بصوبه داری تہنہ از تغیر تہان خان
 معین گشته بعنایت ارسال خلعت و فرمان مرحمت عنوان مشعر

همایون حضرت شاهنشاهی امانت بولایت رخنگ آواره گردید و عو
تا سر مملکت وسیع بنگاله از گرد شورش و انصاف او پیراسته بحیطه
ضبط و تصرف اولیای دولت در آمد و معظم خان با عساکر ظفر
نشان نهم ماه مذکور داخل جهانگیر نگر شد از ورود این مزد دولت
افزا اولیای سلطنت و اجدای خلافت را مسرت بر مسرت افزود
و بتازگی ابواب بهروزی و کمرانی بر روی این دولت آسمانی
کشود و غبار فساد از سر آة حشمت زدوده شد و خار عناد از مرابستان
ابهت دروده گشت خیل فتنه منہزم و ملک امنیت منتظم گردید
ملک بقرار گاه سلامت رسید و سلطنت بآرام جای جمعیت خرامید
هوای فتنه و شور از دماغ پندار و غرور مخالفان بیرون شد و مواد
نزاع خصم بد سگال بقطع و فصل تبغ اقبال مرتفع گردید هواخواهان
خیر اندیش را نقش مامول بر صفحه حصول درست نشست و
مخلصان ارادت کیش را از کشاکش تفرقه و تشویش رست
و عنقریب کلک حقائق نگار بعد از اتمام داستان این جشن جهان
پیرا بتفصیل سوانح بنگاله که تا حال جا بجا بر سبیل اجمال و ایما
گزارش یافته خواهد پرداخت بالجمله درین جشن مسعود که مدت
ده روز امتداد داشت عنایت بادشاه ابر کف دریا نوال شامل حال
همکنان گشته دور و نزدیک و خرد و بزرگ بمراحم والا و مکارم سترگ
کامیاب شدند نخست رخشنده گوهر محیط حشمت تا بندة اختر
سپهر عظمت بادشاه زاده ارجمند والا قدر محمد معظم بمرحمت
خلعت خاص و سر بند مروارید که دانهای لعل ابدار نیز دران منتظم
بود شرف اختصاص یافتند و نخل ارجمند گلشن سلطنت فہال

و منصب هزارمى دوصد سوار سرمایه کمرانى اندوخت و ميرباقى ولد مير محمود اصفهانى بانعام ۵۰ هزار روپيه و عزيزالله پسر خرد خليل الله خان بمرحمت ماده فيل کامياب عنايت گشتند و شمشيرخان از کومكيان صوبه كابل بحراست حصار آن دار الملك اقبال از تغيير سعيد خان منصوب گشته فرمان گيتي مطاع درين باب بار صادر شد و رحمت خان بخدمت ديوانى بيوتات حضور لامع الدور از تغيير مقيم خان و خانمذكور بدىوانى صوبه كشمير از تغيير محمد عسكرى و عنايت خلعت و اضافه بمنصب هزارى دوصد سوار و اسمعيل بيگ كرماني ببخشىگرى اول احدىان از تغيير رعد انداز خان و از اصل و اضافه بمنصب هزارى صد سوار و نظر بيگ چيله كه داروغى نقارخانه بار مغوض شده بود بخطاب نوبت خانى نوازش يانت و هرجس كور بفوجدارى بعضى از محال ولايت دهنديره معين گشته بمرحمت اسب مباحى شد و شيخ بهاء الدين از اولاد امجاد قدرة ارايى اعظام زبد اصفىاى كرام قطب ربانى شيخ بهاء الدين ملتافى قدس سره العزيز بعنايت خلعت و ماده فيل و انعام يكهزار روپيه بهره اندوز عزت گشته بوطن مالوف مرخص شد و سيد جلال بخارى و سيد محمد خلف او و سيد حسن برادر سيد جلال مغفور بمرحمت خلاع فاخره كسوت امتياز پوشيدند و مير ابراهيم و ميرطالب برادر زاده هاى مير حسن قاينى بوساطت فاضل خان دولت ملازمت اشرف يافته بانعام شش هزار روپيه كامياب مكرمت بادشاهانه گرديدند و خوشحال خان كلاوت را كه سرآمد نغمه سرزيان پايند هربر خلافت مصير و در فن خود منفرد

باین معنی عز امتیاز یافت و منصب راجه سچانسهنگه بتدلیله که
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار بود باضافه پانصد سوار دو اسبه
 سه اسبه افزایش پذیرفت و گنجعلی خان از اصل و اضافه بمنصب
 سه هزار و دو هزار سوار مباحی گشته در سلک کومکیان صوبه کابل
 انتظام یافت و راجه رگهزاده از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و
 پانصدی شش صد و پنجاه سوار و از اصل و اضافه شاه قلیخان
 بمنصب دو هزار و هزار سوار و الله یار خان بمنصب دوهزاری
 هفت صد سوار و رعند انداز خان بمنصب هزار و پانصدی شش
 صد سوار و رام سنگه ولد رتن را تهور که در سلک کومکیان بهادر
 خان صوبه دار اله آباد منتظم بود و بمنصب هزار سوار و مید
 حامد ولد مرتضی خان بمنصب هزار و سه صد سوار مشمول
 عاطفت خسروانه گردیدند و میر روح الله ولد خلیل الله خان بخطاب
 خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و
 التفات خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی صد سوار
 مباحی گشتند و بهرام ولد قزلباشخان مرحوم که سابق از منصب
 معزول شده بود مورد انظار التفات گشته بمنصب هزار و شش صد
 سوار مرفراز گردید و سالدانه فاخر خان که سی هزار روپیه بود
 باضافه پنج هزار روپیه افزایش پذیرفت و میر عماد خواهرزاده خلیفه
 سلطان که از نیک اختری و سعادت یاری بعزم بندگی درگاه
 خلافت پناه از ولایت ایران آمده درین اوقات به تلذیم مدد خلافت
 چهره طالع بر افروخته بود بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر
 با ساز میناکار و اسب با زین و ساز مطلا و انعام دوازده هزار روپیه

تقرب خان یکسر امپ عربی با ساز طلا گذرانیدند و محمد امین
 خان معیر بخشی و مرتضی خان و دیگر ارکان دولت و عیالهای بارگاه
 سلطنت پیشکشهای لایق از جواهر و مرصع آلات و سایر نفایس و
 مرغوبات بنظر مهر انور در آوردند و همچنین از جمیع امرای اطراف
 و حکام صوبجات در خور حال پیشکشها پدید سربر گردون نظیر رسید و
 خوانهای زر و سیم نثار و پیشکشهای شایسته و سزاوار از جانب پرده
 آرای هودج عزت مسند نشین مشکوی ابهت ملکه تقدس نقاب
 روشن رای بیگم و دره فاخره ببحر سلطنت نخله طبعه گلشن خلافت
 ملکه ثریا جناب زیب النما بیگم و دیگر ثمرات ریاض عظمت و
 اقبال و مقدسات مشکوی ابهت و جلال بانوار نظر اکسیر اثر زیور
 قبول یافت و همگی بمکارم عالیه و مواهب سامیه عز اخصاص یافتند
 و در ایام سعادت انجام این جشن فرخنده باشاره معلی یک مرتبه
 بر کنار دریای جون محاذی درس مبارک چراغانی که از شمع
 بر روی زمین ترتیب داده بودند فروغ بخش انجمن دولت
 گردید و دوم باره چراغان کشتیا که بدستور سال گذشته باهتمام
 متصدیان سرکار بادشاهزادهای ارجمند کامکار و گماشتهای فوئیقان
 عالی مقدار در کمال خوبی و دایذیری سرانجام یافته بود نظر
 فریب تماشاگران شد و یکشب تماشای آتشبازی که اسباب و
 ادوات آنها هم بر کنار دریا نصب کرده بودند مسرت فزای خاطر
 ملکوت ناظر گشت و در همین ایام عنایت بادشاه ابرکف
 دریا نوال بمناسبت موسم بر شکل نخل بپرومند گلشن عظمت
 نهال سعادت ثمر بوستان حشمت بادشاه زاده ارجمند محمد

و بی نظیر است عطاقت خسروانه بزرگ سفید شده هفت هزار روپیه که هم سنگ او برآمد بار عطا فرمود و سی هزار روپیه بوساطت صدر الصدر باریاب استحقاق و محتاجین و زمره اتقیا و صالحین مرحمت شده آثار دعای اجابت انتمای آن گروه ضمیمه برکات این دولت گردون شکوه گردید و دوکس از کپتانان فرنگ که درین ایام باستلام آستان خلافت نشان رسیده بودند بمکرمات خلعت و انعام پنج هزار روپیه مورد نوازش پادشاهانه گردیدند و شیخ قطب و انلاطون چیله هریک بانعام یک هزار روپیه مباحی گشت و پنج هزار روپیه بغمه سنجان و سردو سرایان این جشن مسعود عطا شد و درین بزم عالم افروز پادشاه زادهای کامگار بخت بیدار و نوینان رفیع مقدار اقامت رسم نثار نموده پیشکشهای شایسته گذرانیدند از آنجمله اختر سپهر عظمت و بختیاری گوهر محیط حشمت و نامداری پادشاه زاده ارجمند محمد معظم پیشکشی که قریب یک لک روپیه قیمت آن بود گذرانیدند و از جانب معظم خان پیشکشی از جواهر و اسب و نفائس امتعه و اقمشه بنظر اشرف رسیده پنجاه هزار روپیه بها شد و خلیل الله خان از جواهر و موصع آلات و اسبان عربی و عراقی و ترکی پیشکشی نمایان که دو لک روپیه قیمت آن شد بنظر همایون رسانید و قاسم خان موازی شصت هزار روپیه از جواهر موصع آلات پیشکش کرد و اله وردیخان و هوشدار خان هریک پیشکشی که پنجاه هزار روپیه بها شد گذرانید و امیرخان و فاضلخان هر کدام از نفائس و مرغوبات قریب باین مبلغ بنظر اکسیر اثر رسانید و ابراهیم خان زمین موصع با ساز و لوازم آن و

و مواظبت دیگر عبادات و تحصیل مرضیات و سعادات و ذکر و طاعت و شب بیداری و خیر و صبر و پرهیزگاری و التزام موالح افعال و اهتمام بشرائف و وظائف و اعمال و اشتغال بتلاوت کلام ملک علام و سلوک جاده سنن حضرت خیر الانام علیه و علی آله کرائم الصلوة و السلام بسر برده بودند عزم توجه بمصلی فرموده بتوره و آئینی که معمول این دولت خدا داد است بر فیدلی کوه شکوه سپهر مانند که تخت مهر فروغ طلا از کوه پشت آن برنگ اورنگ زرین شفق از چرخ نیلوفری بسطوع بارقه تلمع روشنی بخش افاق بود سوار شده بادشاهزاده نیک اختر والا گهر ستوده شیم محمد معظم را در عقب سر مبارک جای داده بعیدگاه توجه فرمودند و نماز عید بجماعت ادا نمودند و بعد از معاودت ساعتی در محفل سعادت اساس خاص و عام هر اورنگ کامرانی و کلم بخشی نشسته خورشید سان پرتو مرحمت و احسان بر ساحت احوال جهانیان کسתרند و ابروار از فیض عام مکرمت و انعام حدائق امید خلائق را سر جنبزو شاداب گردانیدند و تا در روز بعد از عید مراسم جشن و سرور و تمهید و قواعد عیش و سرور مشید بود و درین ایام قاسم خان بعفایت خلعت خاصه و اسپ با ساز طلا مباحی گشته بمران آباد که جاگیر او بود مرخص شد و اله ورد بخان بمرحمت اسپ با ساز طلا سر بلند گردیده رخصت معاودت بمتهر یافت اکنون کلک سوانح نگار سرشته وقائع حضور قدسی سرور را اینجا گذاشته بنگارش حقائق ممالک شرقی و شرح حال فاشجاع خسروان مال و ذکر ترددات و محاربات افواج قاهره که پپاشلیقی بادشاهزاده عالیقدر و الانزاد محمد سلطان

معظم و نویندگان والا مرتبت و امرای رفیع منزلت را بعطای خلعت
 بارانی عز اختصاص بخشیدند و شب شنبه مطابق نوزدهم خرداد
 هلال فرخنده شوال از مطلع شرف و کمال سر بر زده در اثنای این
 جشن مسعود جهانیان را بتازگی مؤذنه خرمی و بشارت خوشدلی
 داد اختر مراد از سپهر امید دمید ماه سعادت از فلک عزت تابان
 شد اطفال آمانی و آمال بعید دل افروز حصول و انیاج پیوستند
 و آرزومندان نعم طرب از صوم انتظار بر آمده بر سحاط نشاط نشستند
 ماه نو چون زهره جبینان غرنه نشین از منظر قصر زمردین سپهر
 گوشه ابروی التفات بمنظران عید امید نمود چرخ پیر از برط
 شادمانی مانند کودکان زینت دوست از کف الخضیب دست در
 حنا گرفت بکلید هلال درهای شادکامی بر روی عالمیان کشاده
 شد و از طلعت ماه منیر طلیده انوار عشرت و کسوفی آشکار گردید
 غریب کوس شادیانه و طمطراق شک خسروانه پرده کشای گوش زمانه
 گشت و طنطنه تهنیت و زمزمه مبارک باد از زمره خاکیان بمسامع
 افلاکیان رسید بهجت قدوم عید اسلامیان با نشاط جشن شهنشاه اسلام
 مانند رنگ و بوی گل بهم آمیخت و آمیزش این دو هنگامه سور
 گلهای فرح و سرور در دامن روزگار فرو ریخت و چون طلوع تابشیر
 صباح فرخ رواج عید جهان را چهره بنور سعادت و بهروزی بر
 افروخت نویندگان رفیع قدر و امرای نامدار و سائر بندهای آستان
 سپهر مدار در عتبه والای سلطنت و سده علمای خلافت حاضر
 آمده بتقدیم تسلیم تهنیت رسم عبودیت بجا آوردند و شهنشاه
 موقر موید دین پرور که بر تاسر این ماه مبارک اثر بادای صوم

اوائل این صحیفه دولت مجملایمائی بآن نموده القصه باین خیال
 خام پای تجلد دران مقام استوار کرده شروع در کشیدن دیوار و بستن
 مور چال نمود و از قلعه چنانکه هنگام آمدن باله آبان بتصرف آورده
 بود هفت توپ کلان برآورد در مورچالها نصب نمود و کسان فرستاده
 بود که دیگر توپها از آن قلعه بیآورند درین اثنا طنطنه وصول پادشاه
 زاده نامدار و الاعتبار محمد سلطان و معظم خان پاعساگر گردن شکوه
 بدر منزلی چنانکه شنیده ارکان ثبات و عزیمتش تزلزل یافت
 و توقف در بهادر پور مصلحت ندیده بگام فرار بسمت پهنه شتافت
 و بیست و هفتم جماد الاولی بظاهر آن بلده رسیده قرین خفت
 و خواری در هین مذلت و شرمساری آنجا نزول ادبار نمود از کار
 های بی هنگام آن بخورد و تیره ایام آنکه در خلال این احوال پر
 اختلال که ناموس حشمت و سردی بدست لجاجت و فتنه پروری
 بهاد داده شاهد ملک و دولت از قراق می جست و عروس بخت
 و اقبال طلاق می طلبید در پهنه داعیه کدخدا کردن پسر از خاطرش
 سر بر زد و صبیغه ذوالفقار خان قراما نلورا که برسم گوشه نشینی
 آنجا میبود بعنف و تکلیف تمام برای زمین الدین مهین ناخلف
 خویش خطبه نموده بقید ازدواج او آورد و از آنجا روانه پیش
 گشته ششم جمادی الاخره داخل مونگیر شد و چون یک طرف آن
 بلده کوهیست بلند فلک مانند و طرف دیگرش دریای گنگ است
 و افغانان در زمان حکومت خود بجهت استحکام بلده مذکوره
 در پیش آن دیواری کشیده از یکجانب بدریاد و از طرف دیگر بکوه
 که فاصله نیمابین یک کوه و ربع جریبی است متصل ساخته اند

و عمدة الملك معظم خان در ربیع الذی فی نخستین سال جلوس
 همایون از اله آباد بتعاقب آن تیره بخت معین شده بود میپردازد
 و از هنگام رسیدن او به بنارس آغاز سخن کرده تا برآمدنش از
 بنگاله بجانب رخنگ که قریب شانزده ماه بود آن سوانح دولت
 افزا را که قبل ازین در طی این دفاتر ماثربصرت جا بجا بطریق
 اجمال مذکور شده بر سبیل تفصیل گزارش میدهد تا ناظران این
 مجموعه بدائع عظمت و جلال بر کیفیت احوال آن فتنه اندیش
 باطل کمال و قوت بازاری بخت و نیروی سر بخت اقبال این برگزیده
 الطاف قادر بدیبال گماهی آگهی یافته عبرت اندوز کارخانه ایجاد و
 خبرت پذیر تقلبات نشأ کون و فساد گردند بر متتبعان سیر و آثار این
 دولت گیتی مدار پوشیده مباد که آن بیخرد و تیره رای بعد فرار
 از اله آباد چون به بنارس رسید از پیدایش و باطل اندیشی اراده
 کرد که در بهادر پور که دو ونیم گز به بالای بنارس برکنار دریای گنگ
 واقع است حصاری کشیده مورچالها ببندد و روزی چند اینجا قدم
 ثبات نهاده حتی المقدور همت بر مدافعت گمارد و هرگاه کار برو
 تنگ شود باستظهار نواره راه فرار پارد و بهادر پور سرزمینی است
 که آن برگشته بخت ادبار قرین قبل ازین در ایام بیماری اعلی
 حضرت که بهوس خود سری و استقلال لشکری فراهم آورده بسمت
 اله آباد می آمد بصوابدید رای ناقص اینجا رحل اقامت انگذده
 حصاری بر دور معسکر خود کشیده بود و مورچالها بسته و در همانجا
 از عساکر باد شاهی که بسرداری سلیمان بیشکوه بر سر او تعیین
 فتنه بود شکست خورده راه فرار پیمود چنانچه خامه حقائق نگار در

مملک مستقیم بندگی و خدمتگذاری و منهج تویم دولت خواهی
عبودیت شعاری اختیار کرده برهبری سعادت قبول رهنمونی جنود
اقبال از طریق کوهسان نمود و افواج قاهره بدالالت او مونگیر را طرح
داده و کوه را در دست چپ گذاشته برای دامن کوه کبرکیور که پیشه
و جنگل است روانه شدند که از عقب ناشجاع در آمده کار بروتنگ
سازند آن تیره بخت چون برین معنی اطلاع یافت و دانست که
اگر چندی دیگر در مونگیر توقف کند جنود مسعود از عقب رسیده
راه فرار او مسدود خواهد شد و رسیدنش به بنگاله که مقر اهل و
عیال و مستقر حکومت و ایالت او بود و ملجا و مقری جز آن
نداشت متعذر خواهد گشت ارکان ثبات و استقامتش متزلزل گردید
دست ازان مطلب باطل و سعی بلیحاصل کشیده بیست و یکم ماه
مذکور از مونگیر روانه پیش شد و عساکر قاهره باستماع این خبر از
پیداله پور که قریب بیست کروه از مونگیر بسمت اکبرنگر است
براه راست میل کرده معظم خان بمونگیر آمد که بند و بست آن
نماید و پادشاهزاد پسر سلطان باعساکر ظفر قرین
تا برگشتن آنخان اخلاص آئین دران حدود اقامت نمودند و
چون ناشجاع بموضع رنگمائی که از مونگیر سی و سه کروه و تا
اکبرنگر قریب پانزده کروه است و آن فیض بوضع مونگیر واقع شده
که یکطرفش کوه و طرف دیگر دریای گنگ است رسید و خبر میل
کردن عساکر منصور برای راست شنیده گمان برد که چون راه کوهستان
متعذر العبور بوده ترک آن نموده از راه متعارف بتعاقب خواهند
پرداخت در انجا باز بهمان خیال فاسد و اراده بیپوده که در مونگیر

و خندق‌تی حفر نموده و فاشجاع بنابر احتیاط از سال گذشته تا این
 هنگام بتجدید و مرمت آن کوشیده در هر می‌گز برجی ساخته بود
 و خندق آنرا بآب رسانیده بعد از وصول بآنجا از محال طلبی و باطل
 اندیشی باستحکام آن دیوار پرداخته و باستظهار حمایت آن محل اقامت
 انداخته خواست که روزی چند آنجا قدم جرأت استوار سازد و بلوازم
 مدافعت و محاربت پردازد و باین هوس خام و سودای ناتمام
 مورچالها بمردم خود بخش کرده آنها را بآلات توپخانه که در نواره داشت
 مستحکم گردانید و راجه بهروز زمین دار کهریور چون بظاهر بنابر
 مصلحت مماشات با آن تیره اختر برگشته روز میکرد و خود را باو
 متفق و امید نمود محافظت دامن کوه که از میان آن راهی غیر
 مسلوک دشوار گذار باکبر نگربود بعهده راجه مذکور گذاشته با اعتماد
 موافقت و هواخواهی او خاطر جمع نمود و چون پادشاهزاده ارجمند
 علیقدر محمد سلطان و معظم خان که با عساکر کپهانستان راه
 تعاقب آن بد عاقبت می‌پیردند اواسط جمادی الآخره بمردود
 مونگیر قریب شدند از مصلحت منجی و حسن تدبیر اراده تسخیر
 مونگیر و محاصره آن که بطول می‌انجامید مستدرک دانسته قصد
 درآمدن از راه کوهستان کردند و راجه بهروز را بفویده الطاف و مراحم
 بادشاهانه بر فرض عبودیت و دولت خواهی و بتهدید قهر و عتاب
 خسروانه بر تقدیر مخالفت و گمراهی پیغام داده بشاهزاده اطاعت
 و بندگی دعوت نمودند از آنجا که مقدمات نصرت و استیلا و موجبات
 رفعت و اعتلای این دولت جاودانی همواره ساخته و پرداخته کار
 کزان آسمان نیست راجه مذکور از یاوران بخت و بهروزی طالع

عنوان که از سونگیر عبور کرده بودند کوه را در دست چپ گذاشته
 براه دامن کوه طریق نصرت پیمودند و اسفندیار چون خواجه کمال
 را با احبای سلطنت متفق یافت بی نیل مطلب معاودت کرد
 از سوانحی که در خلال این ایام دران لشکر فیروزی اعتصام روی
 داد قضیه شورش انگیزی و نفاق پزوهی راجپوتان ضلالت کیش
 و جدا شدن آن گروه نا عاقبت اندیش است از جنود مسعود تبیین
 این مقال آنکه چون اکاذیب موحشه و اخبار غیر واقعه از جنگ
 اجمیر بآنها رسیده از اجتماع آن اراجیف بمقتضای واقعه طلبی
 و فتنه جوئی غبار نفاق و دو روزی بر چهره احوال شان نشسته بود
 بعد از روانه شدن عساکر منصور از پیاله پور کنور راسنگه ولد راجه
 جیسنگه و راو بهاو سنگه هاده با اکثر آن فرقه ضلال مثل امر سنگه
 چندراوت و گردهر داس کور و چتر بهوج چوهان و شیر سنگه روتله
 و پرده من کور از بیدانسی و کوته اندیشی بی تحقیق حال و ملاحظه
 سوء مآل بعزم تخلف از همراهی افواج اقبال چند روز هنگام
 سواری و فرود آمدن ترک کورنش و ملازمت بادشاهزاده عالیمقدار
 محمد سلطان نموده در روز مقام نیز بخدست ایشان نمی آمدند
 و کیفیت جنگ اجمیر را بعنوانی نا سزاوار که نصیب دشمنان این
 دولت پایدار باد شهرت داده برهمزن جمعیت دلهای سمست عمقیدتان
 گردیدند و از آنهم رجب که لشکر ظفر اثر در در و منزلی ببر بهوم بود
 تغیر فاحش در سلوک پیش گرفته هذگام نزول در جای که برای هر یک

کرده بود هوای قرار درنگ داشته و سودای اهذک مدانعه و
 جنگ در سرانگند و دیگر باره دیواری چون بنای همت خود سخت
 بنیاد از سمت دریا بر آورده بکوه رحاذید و پانزده روز اینجا اقامت
 گزیده باستحکام آن دیوار و ساختن سورچال پرداخت و چون خواجه
 کمال افغان که زمین دار بیربهم و چات نگر بود بذابر مطالب
 و مدعیات زمیندارانه بظاهربا اودم موافقت میزد آن بی بهره
 جوهر عقل و رای از خام طمعی کار او را بر معامله راجه بهروز
 قیاس نکرده بحکم (الغریق یتشبث بکل حشیش) باظهار اتفاق
 و هوا خواهی او مستوثق شد و اسفندیار معموری نوکر خود را باو
 همراه کرده بموضع بیربهم فرستاده که سد راه سپاه ظفر پناه شده
 نگذارند که از میان بیشه و جنگل آن حدود راه عبور یابند بالجمله
 معظم خان بمونگیر رسیده بنظم و نسق شهر و قلعه پرداخت و تاتعیین
 قلعه داری از حضور لامع النور محمد حسین سلدوز را بحراست
 قاعه معین ساخت و بعد فراغ از ضبط و بند و بست آن معاودت
 نموده به بادشاهزاده والا نژاد محمد سلطان پیوست و عساکر منصور
 از پیاله پور بدستور پیش براه بیشه و کوه متوجه مقصد شدند و از اینجا
 که خواجه کمال را تدبیر درست و عقل مثال اندیش بود و از
 کارشناسی و مصلحت دانی خود از زبان میدانست بعد از
 رسیدن افواج جهان کشا به بیربهم در راه دادن عساکر بادشاهی
 و سلوک جاده بندگی و دولتخواهی بطریقه راجه بهروز عمل نموده
 باولیاى دولت آثار مخالفت و ممانعت بظهور نرمانید و خود آمده
 بیادشاهزاده و آلاتبار ملازمت نمود و جنود قاهره اینجا نیز بهمین

که دوازده گروه از اکبرتر بسمت مخصوص آباد است از آب گنگ عبور کند از شهر برآمده در دوسه کبره‌ی گذر مذکور نزول کرد و سراج الدین جابری و نورالحسن را که از عمد‌های او بودند در شهر گذاشت که اهتمام بر آوردن کار خانات و مردمش نمایند و خود بکنار آب رفته کشتیها بمردم بخش کرد و مقرر نمود که اواخر شب از دریا بگذرد چون آنشب بادی عظیم میوزید و دریا بتلاطم آمد روان شدن کشتیها را مانع گردید از کنار آب مراجعت کرده بدایره خود آمد که صباح از آب بگذرد و درین وقت عساکره قاهره بموضع بلکته که تا جای نزول او قریب پانزده گروه بود رسیده مقام داشت چون اله و ریخان از معامله فهمی و کار شناسی رقم خدایان و نکال از ناصیه حال آن خسران سأل خوانده این معنی را متیقن نمود که بر تقدیری که به تکاپوی گریز و آوارگی از تیغ قهر و سطوت مبارزان جدش اقبال آمان یابد لاسماله در دریا طعمه ماهی و نهنگ یا محشور با دد و دام صحرای رخنگ خواهد گردید و برهنموننی عقل صواب اندیش میخواست که از غلط کردار خودش برگشته بچنود مسعود پیوند و درین هنگام که طنطنه قرب وصول افواج فیروزی لوا جگرکسل مخالفان و زهره گداز اعدا شده بود حصول این مطلب را نزدیک بکار میدانست درین شب که ناشجاع از کنار آب برگشته بخیمه گاه خود آمد خان مذکور انتهاز فرصت نمود بشهر مراجعت کرد و چون بسیاری از مردم ناشجاع که از بهبود حال و حسن مآلش امید بر گرفته آراذ جدائی داشتند باو متفق و همدامتان بودند و خود نیز جوقی از سپاه داشت منزل خودش را استحکام

مقرر شده بود فرود نمی آمدند و همگی اجتماع نموده دور از لشکر
گاه نزول می نمودند و وقت کوچ اردوی خود را در میان گرفته
عقب لشکر می آمدند تا آنکه شانزدهم رجب که جنود قاهره در
سه منزل از بیربوم گذشته بود اتفاق نموده روی دولت از همراهی
جیش منصور بر تافتند و بهیأت مجموعی برای مخالفت و معارفت
شدائند و شاهزاده عالمقدار و معظم خان بمقتضای مصلحت متعرض
احوال آنها نگشته جزای حرکت ناهنجار آن جهالت منشان
جصارت شعار را بقهر و عذاب بادشاهانه حواله نمودند و اصلاً ازین
معنی متزلزل نشده باعثضاد جنود عون الهی و اعتماد اقبال
بینوالی شاهنشاهی روانه مقصد گردیدند بالجمله ناشجاع بعد از آگاهی
بر گذشتن عساکر جهان کشا از بیربوم هوای مقاومت و ممانعت
لذسر بیرون کرده ناچار و ناکام باجنود نکبت فرجام از رانگامائی
روانۀ اکبر نگر شد و اوائل ماه رجب بآنجا رسید و چون از بیم تعاقب
انواج بحر امواج سفینه طاقت بگردآب اضطراب داده فیروبی همت
و جرأت در باخته بود قرار استقامت و پایداری باخود نتوانست داد
و در آنجا مقاومت باعساکر ظفر مائر از اندازۀ قدرت و عدت خویش
فراتر دانسته واسط رجب بعزم گذشتن دریای گنگ از اکبر نگر برآمد •
از شناع افعال ناصواب آن بیخرد بدمتاب که در خلال اینحال بارتکاب
آن وبال دارین اندوخت کشتن اله درد بخان بود با حیف الله بسر
خرد او تبیین این مقدمه آنکه چون میخواست که در گذر دوگاچی^(۲)

نزول ادبار نمود و بفتوی رای فتنه پرور و تحریک مفسدان کوتاه نظر چشم از عذاب یوم الحساب و باز پرس روز محشر پوشیده او را با سیف اله پسرش دران مقام بتیغ کین و انتقام از هم گذرانیده و دست تطاول و بیداد باخذ و نهب اموال او کشوده تمامی را متصرف شد و بذایر مصلحت سه روز دیگر در اکبرنگر بسر برده بیست و یکم رجب دگر باره قرین خزی و نکال و رهین و زروبال از شهر بر آمد و در دو کُلْچِی^۱ از آب گذشته در سرزمین باقرپور که محاذی آنست طرح اقامت انداخت و مجموع نوارک بنکاله که مدار جنگ و تردد دران ولایت برانست بحیطه ضبط و تصرف خود آورد و از باقرپور تا مقابل سوتی جا بجای مورچاها ساخته بنواره و توپخانه و سرداران و مردم کاری استحکام داد و بادشاهزاده والا نژاد محمد سلطان و معظم خان با حنود گبهانستان سلج رجب باکبر نگر رسیده نصرت و ظفر در درگلچی نزول نمودند و چون مابین موضع مذکور و باقرپور درمیان دریا سرزمینی مرتفع بود ناشجاع خواست که آن زمین را گرفته برخی از توپخانه با جمعی از سپاه فراز آن بر آرد که از آنجا بآسانی توپ و تفنگ بر افواج قاهره اندازد و باین اندیشه شبهنگام جوتی از مردم خود با توپی چند بکشتیها در آورده بآنجا فرستاده آنها در حجاب ظلمت شب بران سرزمین بر آمده شروع در بستر مورچال و ساختن دمدمه نمودند و اهل نواره دست جرأت بانداختن توپ و تفنگ کشودند معظم خان همت اخلاص قرین بر انتزاع آن سر

داده در مقام این شد که اگر جمعی از جانب آن شور انگیزفته
 پرور بر سر او آیند بنیروی جمعیت اتباع و همراهان بچنگ و
 مدافعت پیش آید و اعلان مخالفت نماید چون ناشجاع خبر
 برگشتن او بشهر شنید دران باب تدبیری اندیشید و خبرهای غیر
 واقعه که فروغی از صدق نداشت شهرت داده بسمت اکبرنگر برگشت
 و آنروز نخست میوزابیک نام یکی از نوکران عمده خود را از راه
 بر سر او تعین کرد و پس ازان هرکس از سرداران و نوکران که
 بنظرش می آمد پی در پی میفرستاد چنانچه اکثر سپاه و مردمش
 بر دور منزل خان مذکور اجتماع کرده مترصد اشاره بودند که برخانه
 او یورش نمایند و سراج الدین جابری دیوان خود را فرستاده بود
 که او را بلطائف و عدوید و استمالت و تهدید از اراده مخالفت
 و مقارقت باز داشته بهر عنوان که باشد پیش آن ارباب اثین برد
 چون خان مذکور صورت حال بر این منوال دید و از برگشتن
 ناشجاع بشهر و اشتهاار اکذیب باطله که آن بلخرد کوته اندیش
 شهرت داده بود جمعی که با او متفق بودند ارکان ثبات و همت شان
 بسستی گرانیده بود بحکم غرورت تن بآمدن نزد آن نگوهیده کردار
 داده بر عهد و قول نا استوار او دل نهاده با سیف الله پسر خرده
 خود را بر نفاقت سراج الدین از شهر برآمد درین حالت سپاه و
 مردم ناشجاع هجوم آورده او را در میان گرفتند و برسم گناهکاران
 دستها بر پشت بسته در بیرون اکبرنگر که ناشجاع بآنجا رسیده
 در باغ خود فروز آمده بود پیش او بردند و آن تیره بخت تبه رای
 او را با پسرش بر فیلی نشانیده همراه بشهر آورد و در منزل خویش

سازند تاج نیازی و جوتی از افغانان و گروهی از تابندگان معظم خان
 بران جسارت منشان حمله برده آنها را فرصت تمکن و مجال قرار
 ندادند و از طرفین جنگ نمایانی شده چندی از بند های
 بادشاهی و تابندگان معظم خان رتبه جانشانی یافتند و برخی
 از مقهوران را سفینه حیات بگرداب فنا افتاد و پس از یکروز
 مدبران شقاوت اندرز دگر باره باستظهار نواره آمده بجنگ در پیوستند
 لیکن از سطوت و صولت بهادران فیروزمند مغلوب و مذکوب گشته
 طرفی بقتل شدند و جمعی کشته و پاره مجروح گردیدند و چندی از
 مبارزان جلالت شعار نیز جان نثار گشته گروهی را آسیب زخم رسید
 و بعد از وقوع این حال اعدای بد سگال طمع خام از گرفتن آن سر
 زمین بریده دست از اویش کشیدند و همگی همت بر استحکام
 مورچالها و نگهداشتن آن مصروف ساختند اما همواره نواره آنها
 برزی دریا حیر می نمود و گاهی بسمت اکبرنگر که محمد مراد
 بیگ باقشونی از جنود مسعود در آنجا معین بود میرفت و شب و
 روز از طرفین توپ و تفنگ هنگامه کوشش و جنگ گرم بود بالجمله
 چون در سمت دو کچی^۱ و اکبرنگر دریا عرضی عریض داشت و
 ناشجاع با اکثر لشکر و سامان توپخانه در برابر توپ خانه نشسته
 بود و آنقدر نواره که جیش منصور یان عبور تواند نمود یافت نمیشد
 معظم خان بصوابدید رای اخلاص پیرا چنان اندیشید که خود باشش
 و هفت هزار سوار از بادشاهزاد و الانزاد محمد سلطان جدا شده

زمین گماشته چون روز شد بمعی کوشش بسیار چند کشتی سرانجام کرد و باین عزیمت صائب وقت شام باجمعی از مبارزان فیروزی اعتصام بکنار دریا رفت و چون اول شب باد اشتداد داشت و سیر کشتی منعذر بود دوباس از شب گذشته که باد ایستاد و طلطم دریا فرو نشست جمعی از بهادران جلالت آئین بران کشتیها نشانیده بصوی آن سرزمین روان نمود و آنها فرود آمده کشتیها را باز پس فرستادند و برخی دیگر دران سفائن نشسته رفتند و همچنین بمیامن کوشش و اجتهاد آنخان اخلاص نهاد تا ار آخر شب قریب دو هزار کس از تابینان او و چندی از بندهای عمده بادشاهی مثل ذو الفقار خان و فتح جنگ خان و رشید خان انصاری و لودی خان و راجه سبحان سنگه بندیده و تاج نیازی هریک با تابینان خویش ر دو و یست بیلدار و پاره توخانه از آب گذشتند و چون صبح رسید مخالفان از عبور لشکر منصور آگهی یافته اندام ثبات آنها لغزش پذیرفت و توپها را بر سفائن انداخته مانند خاشاک سبک سر از پیش موج گریزان شدند و مجاهدان فیروزی لوا بجای آنها آمده دران سرزمین علم نصرت برافراختند و طرح مورچال انداختند روز دیگر اعدای تیره ایام با هئیت و جمیعت تمام با کل نواره بر سر آن سرزمین آمدند و از کشتیها جنگ توپ و تفنگ سر کرده بر روی آب آتش کلزار بر افروختند و عساکر قاهره نیز از مورچالها بمداغعت پرداخته قدم همت از جای خود بر نداشتند و نیروی مردانه نموده چند کشتی را بقوپ زدند جمعی ازان خیل ادهار از کشتیها برآمده خواستند که باستظهار نواره برگذار آب مورچال

کشتی مشحون بالات توپخانه کرد و جمعی از تغلکچیان و مردم
 کلری بران نشانیده شبی روانه نمود که بآنطرف رفته دستبرد می بکار
 برند کشتیهای مذکور چون قریب بمیان دریا رسید دیده بانان و
 قراولان نوار غنیم آگاه شدند و نوار آنها بمدافعه پیش آمده این فریق
 کلری نساخته برگردیدند روز دیگر آتخان عقدیت پرور دگر باره بآن
 عزیمت نصرت اثر بیست کس از بتدهای بادشاهی و جمعی از
 غلامان خود برده در کشتی نشانیده در گرمگاه روزی که هوا در فهایت
 هوارت بود و اعدای غافل بودند آنها را فرستاد که شاید فرصت
 یافته دستبرد می نمایند آن کار طلبان چالاک بسبک سیرجی باد از
 آب گذشته بر مر توپخانه غنیم که در مورچالهای کنار دریا بود رسیدند
 و بدلیری و تیزدستی شش توپ برداشته بکشتیها در آوردند و دو
 توپ کلان که قابل نقل و تحویل نبود آتشگاه آنها را میخ زده باطل
 گردانیدند و سالما و غانما معاودت کرده بغیرنگی اقبال بیروزال خدیو
 جهان اینقسم دستبرد می عظیم و جرأتی نمایان از آنها بظهور آمد
 اعدای از وقوع این مقدمه انگشت حیرت بدندان تعجب گزیده از
 سطوت و صولت مبارزان بهرام انتقام حساب تمام بر گرفتند چون
 ناشجاع ازین معنی آگاهی یافت سید عالم را که رکن اعظم لشکراو
 بود بانوجی تازه بجای نور الحسن تعیین نمود و پس از وقوع
 این قضیه شگرف باقتضای تقدیر عساکر گردون مآثر را چشم زخمی
 روی داد و تبیین این مقدمه آنکه چون مبارزان فیروزی نشان
 چنان دستبرد می نمودند و نقش آن تدبیر بحسن اتفاق و بتأییر
 غفلت ارباب مذاک و شقاق درست نشین شد معظم خان را بخاطر

بطرف سوتی که قریب چهارده کروه از اکبرنگر بممت جهانگیرنکر
 واقع است رفته آنجا بتدبیرگذشتن از دریا پردازد و عساکرظفر مآثر
 از دوکچی تاسوتی جا بجا در کنار آب مورچالها ساخته در کمین
 اندهاز فرصت باشند بنابراین آنخان ارادت ائین با برخی از جیوش
 نصرت قرین بسوتی رفته آنجا بساط اقامت گسترد و همت عقیدت
 پیوند بر عبور از دریا و استیصال اعدا مقصور گردانیده بسرانجام
 اسباب و تمهید مقدمات آن پرداخت طی قلیخان را با جمعی در
 صحافی دوناپور که قریب شش کروه از باقرپور بممت جهانگیرنکر
 است تعیین کرد و بادشاهزاده بلند مقدار محمد سلطان با ذوالفقار
 خان و اسلام خان و فدائی خان و جمعی دیگر از امرا و هائراواج نصرت
 پیرا در دوکچی قرار اقامت داده رویروی ناشجاع نشستند و آن باطل
 ستیز فتنه پرور نور الحسن را که از عمدهای او بود با فوجی و برخی
 از توپخانه فرستاد که در مقابل سوتی نشسته بمراتب مدافعت
 پردازد و اسفندیار معموری را با جمعی بدوناپور معین نمود که
 آنجا مورچال بسته مانع عبور عساکر منصور باشد و زین الدین پسر
 بزرگ خود را باتمامی پردگیان و زائد اموال و اشیا بدانده فرستاد
 بالجملة معظم خان بعد از استقرار در سوتی بسرانجام نواره پرداخته
 قریب صد کشتی سامان نمود و شب و روز در کمین فرصت بوده
 مخالفان آنطرف دمدنها بسته هشت توپ کلان بر فراز آنها نصب
 کرده بودند و پیوسته بلشکر منصور می انداختند و اکثر اوقات
 آسیب آن بلشکریان و اهل اردو و دواب لشکر میرمید معظم خان دو
 خلال این ایام خواست که دستبرد می بمقهوران نماید بنابراین ده

فشرده دست جرأت بانداختن تیر و تفنگ کشودند و مخالفان را برگردانیده نگذاشتند که داخل مورچال شوند لیکن مردمی که در کشتیها بودند توفیق اعانت و اسداده نیافتند و در عین این زد و خورد قدم همت بمس کشیده کشتیها را برگردانیدند و از مجموع نواره پادشاهی همین شش کشتی دران کنار ماند که برخی مردم از آنها فرود آمده داخل مورچال شده بودند و پاره هنوز در کشتی بودند مخالفان از مشاهده این حالت چیره و دلیر شده بهمان هیئت اجتماعی که نخست بر مورچال حمله آورده بودند با درفیل مسست باهنگ مدافعه برگردیدند لیکن متعرض مردمی که داخل مورچال شده بودند نگشته بر سر کشتیهای مذکور هجوم آوردند و فرصت غنیمت شمرده بازوی جسارت بمحاربه و پیکار کشودند معظم خان چندانکه معی گرد که کشتیهای که از کنار برگشته بود باز بکومک آنها برود یا باینطرف آید که جمعی دیگر حوار کرده بمدد فرستد صورت نبست و درین اثفا که بهادران فیروزمند باعدای شقاوت پیوند گرم تلاش و اویزش بودند از نواره مخالف چند گوشه جنگی از اطراف این کشتیها در آمده بروی آب نیز مخدولان خاکسار آتش امروز پیکار شدند و بحر طوفان خیز فتنه و ستیز بتلاطم آمده حربی صعب فیما بین روی داد و نهنگان بحر شجاعت را با آن روبرو صفقان اویزش رستمانه اتفاق افتاد زبر ستخان برادر فتح جنگ خان که بارفقای خود دریکی ازان کشتیها بود باجمعی از مخدولان که در گوشها بودند جنگی مردانه و کوشش دلیرانه کرده بسیاری ازان گروه ادبار پزوه را مقتول و مجروح ساخت و جنگ

رسید که دستبرد یی بهتر از آن بکار برد لهذا بعد از وقوع این مقدمه
 به چند روز بندهای بادشاهی را طلبیده قرارداد که نوبتی دیگر
 جمعی کثیر باستعداد تمام به کشتیها نشسته بر سر مخالفان روند و
 باین عزیمت شب دوشنبه نوزدهم شعبان از نخستین سال جلوس
 همایون خود بکنار دریا رفته زمره از دلیران و دلوران جیش مسعود
 را که سرداران و مردم نامی دران میان بودند بر کشتیها نشانید و
 بهمی و اهتمام تمام تا اواخر شب هفتاد و سه کشتی مشحون
 بمردان کار و آلات پیکار ساخته نزدیک صبح بآنطرف آب روانه نمود
 چون درین نوبت اعدای غافل نبودند بلکه از عزیمت این حرکت
 پیشتر آگاهی داشتند و امداد مدافعت شده شب و روز لوازم حزم
 و پاسداری و مراسم تیغ و هوشیاری بکار میبردند سید عالم که
 سرگروه مخالف بود مستعد مقاومت و مصاصمت گشته بالشکری
 شایسته و چند نیل مست جنگی دور از مورچال عقب دمدمها در
 کمین فرصت شد کشتیهای مذکور نزدیک بکنار رحیده دو سه کشتی
 که از همه پیش بود اهتمام خان و گروهی دیگر دران بودند خان مزبور
 و معدودی از مبارزان منصور بچستی و چالکی فرود آمده بر مورچال اعدا
 حمله آور گشتند و مردمی که در مورچال بودند از پیش آنها گریزان
 شده بهادران نصرت لوا علمهای خود بر بالای مورچال زدند بمشاهد
 اینحال حید عالم بآن جمع کینه خواه از کمینگاه بر آمده درینوقت
 که این زمره قلیل فرود آمده باقی در مدد نزول بودند و اکثر کشتیها
 هنوز بکنار دریا نرسیده بود برین گروه حمله کرده بکام مدافعت
 پیش آمد مبارزان جلالت آئین باوجود قلت عدد قدم دلیری

و جمعی دیگر را اعدای هجوم آورده دستگیر ساختند قصه پس از وقوع این مقدمه بچند روز چون موسم برشکال نزدیک رسیده بود باران مر شده بمیانجی ابر قطره بار غبار پیکار فرو نشست و کثرت بارش و طغیان آبها باعث خمود فیضان جدال و قتال گردید و از طرفین بساط محاربه در نور دیده بسر انجام احباب گذرانیدن ایام برشکال پرداختند *

روگردان شدن شاهزاده عالی تبار محمد

سلطان و رفتن به پیش ناشجاع قتنه شعار

و شرح وقایعی که بعساکر طغر پناه روداده

چون ایند جهان آرا خواهد که یکی از برگزیده های خویش را که جمال عظمت و کمال جلالتش از نظر ظاهر نگر صورت بینان در نقاب احتجاب مستور باشد در پیشگاه ظهور جلوه دهد و بطائف توفیقات و شرائف تائیدات شان معنوی و مرطل الهی او را بکانه عالمیان نماید تا هم اهل روزگار که بی دستیاری دلائل ظاهره براهین باهره کلمیاب معرفت حقائق اشیا نتوانند شد بعلو قدر و منزلت او راه برده چراغ بینش از مشعل هدایت بر افروزند و سرمایه آگهی و بصیرت اندوزند و هم آن دست پرورد انوار توفیق از ظهور بدائع وقائع و جلائل احوال اندازه مواهب و الطاف ذوالجلال در باره خود گرفته دست اعتصام و توسل از غرور و ثقی توکل برندارد و همواره همت والا بشکر نعم والای نامتناهی آلهی گسارد باقتضای

کنان از میدان گوشها برآمده یکنزخ تفتنگ و دو زخم تیر برداشت و
 چند کس از همراهانش نیز زخمی شدند و شهباز و شریف برادران
 فتح جنگ خان و رستم و رسول برادرزاده های خان مذکور و جمعی
 دیگر از اقربا و تابینان او که در کشتی دیگر بودند برخی فرود آمده
 بمداامت اعدا پرداختند و مابقی در مدد فرود آمدن بودند درین
 اثنا فوجی دیگر از دشمنان بد سیر قریب بدویست سوار نیلی
 پیشا پیش برانها حمله کرد و نیل بآب درآمده بر سر کشتی رسید
 این دلیران جانسپار مرد وار دل بر هلاک نهاده آنچه نهایت مرتبه
 سپاهگری و جانفشانی بود بظهور رسانیدند و بعد از کوشش بسیار
 شهباز را نیل بمدسه دندان از هم گذرانید و رستم و رسول با جمعی
 دیگر جنگ کنان برتبه والای شهادت فانی گشتند و تنی چنده که مجروح
 گشته از تلاش و تردد بازمانده بودند بحسب تقدیر دستگیر شدند
 حاصل که دران موقف قیامت اثر و موج خیز حادّه و خطر جمعی کثیر
 را آب هلاک از سر گذشت و سفینه حیات بسیاری بگرداب اجل
 فروشد و بعد از وقوع این کارزار مخالفان نابکار بر سر اتمام خان و گروهی
 که پیشتر از کشتی نزول نموده بمورچال درآمده بودند هجوم آوردند
 آن دلاوران شهاست پرور که جان فشانی را در راه بندگی پیرایه بقای
 جاودانی و سرمایه عمر ثانی می شمردند با زوری بسالت و دلیری
 کشاده خرید متاع نیکذامی را نقد روان برکف همت نهادند و تیغ
 گین از نیام قهر کشیده داد سعی و جلالت دادند لیکن چون پدیده
 بودند و از عقب کوسکی نرسید و قیدان غنیم از اطراف بر آنها حمله
 کرد اهتمام خان و برخی دیگر گوهر حیات در راه عبودیت در باختند

ناشجاع از روی عذر و مکیدت بارسال رحل و رسائل و تمهید
 تسویات و تخلیلات که در نفوس جوانان نا تجربیه کاران مریع الذائیر
 است باغواهی آنشعبه دوحه سلطنت میکوشید و به نیرنگ تلبیس
 و تزویر انسون مکرو فریب میدید و حرف تزویج صبیغه خود با آن
 والا نژاد در میان آورده بود و نیز بعضی مفسدان واقع طلب میانه
 ایشان و معظم خان که حضرت شاهنشاهی بمقتضای پیش بینی
 و کار آگاهی او را در سرداری عساکر نصرت شعار کمال استقلال و
 اختیار داده بودند غبار نقاز انگلیخته همواره بنمائی و غمازی
 رنجش انگریزی و فتنه سازی می نمودند درین وقت آن عالی
 تبار را بنا بر مقدمات و همیه اندیشیهایی فاسد بخاطر راه یافته این
 معنی علاوه مراتب اغوا و افلال مخالفان گردید و از خامی و
 جاهلی ارتکاب امری که سزوار آئین دانش و هوشمندی و
 شایان شگوه حشمت و سربلندی نبود نموده چهره دولت و سعادت
 خود بنسخن مخالفت خراشید و اراده گرویدند بناشجاع و موافقت و
 معاونت او پیشنهاد خاطر ساخته باین قصد ناصواب و عزیمت
 نالایق شب بیست و هفتم ماه رمضان دوم سال از جلوس همایون
 با امیر قلی داروغه توپخانه و قاسم علی میر توزک خویش که
 محرم این راز بودند و در سه کس دیگر از خدمتگذاران بر کشتی
 نشسته از آب گذشتند نا شجاع بعد از اطلاع برین مقدمه انبساط
 و استبشار عظیم نمود و بلند اختر پسر کهنتر خویش را با جانی بیگ
 که سر خیل عمده های او بود باستقبال فرستاده قدوم ایشانرا باعزاز
 و احترام تمام تلقی کرد و این معذی را سرمایه رونق کار و بهبود

حکمت‌های پنهان که در سنج حوالت نشأ کون و فساد و دیعت نهاده
گاهی در ساحت دولت آسمان رفعتش غبار حادثه ناملائم که با صرغ
آشوب ظاهر ببندان و توتیلی دیده دانش هوشمندان باشد بباد
دامن مصلحت بر انگیزد و احبای سلطنت و اولای خلافتش را
بحدوث سانحه نا مرغوب که غافلان اسرار حکمت ایزدی آن را از
صوید عین الکمال و خردمندان بصیرت منش از آیات مبین
اقبال شمارند امتحان نماید تا چون عقول و افهام ارباب الباب در
تدبیر آن معضله فرو ماند و اقدام نفوس اصحاب همت در حایل
آن واقعه از جاده ثبات و استقامت لغزش پذیرد سلسله عنایت
ازلی که همواره کفل آمال و ناظم اشتات احوال این دولت آسمانی
شکوهست بجنبش آمده بچاره گری و کار سازی پردازد و بحل
آن عقده دشوار قوت بازوی بخت کمکار او بر همگان روشن و اشکار
سازد از شواهد و نظائر صدق این مقال در مدارج ظهور نیز ایهت
و جلال خدیو جهان و خلیفه زمان قضیه مخالفت و طغیان بادشاهزاده
عالی نژاد محمد سلطان است که درین هنگام بحسب تقدیر روی
داده موجب حیرت آرا و افکار شد و بآن سبب فی الجمله وهن
و اختلالی بمعاصر کیهان ستان راه بانته یکچند سرمایع نخوت و غرور
مخالقان گردید و آخر الامر امداد لطیفه تائید الهی و رهنمائی
انوار شمع دولت حضرت شاهنشاهی آن والا تبار خلاف اندیش
را از تیه عصیان و گمراهی بر آورد و مجددا نیروی طالع والای این
خدیو انفس و اتفاق بر تو ظهور داده جهان و جهانیان را دیده بنور
بنفیش بر افروخت تبیین این غریب واقعه آنکه چون درین مدت

شویشکی و راجه اندر من بندیده و قزلباشخان و چندی دیگر از امرا در اکبر نگر ماندند و چون رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی که پیوسته از فروغ الهام روشن و دقائق احرار ملک و ملت دران پرتو افکن است از کمال دور بینی و مصلحت سنجی چنان اقتضا نموده بود که یکی از بندهای شہامت کیش جانسپار با فوجی از جنود نصرت شعار از دریای گنگ عبور نموده بر سر تانده که بنگاه ناشجاع بود بروی چنانچه معظم خان با عساکر نصرت اثر از ممت مخصوص آباد و اکبر نگر در استیصال آن شور انگیز فتنه گر میکوشید از آن طرف دریای گنگ نیز برخی از افواج ظفر لوا بدفع او پردازند و از هر دو سو کار بران برگشته روزگار تنگ سازند از جناب خلافت و جهانداری یرلیغ گیتی مطاع بنام داؤد خان صوبه دار بهار صادر شده بود که کمر همت بتقدیم این خدمت بندد و با تابندگان خود و کوسکیان آن صوبه هر جا مناسب داند از آب گنگ گذشته بر سر تانده رود خان مذکور بعد از ورود منشور لامع النور شیخ محمد حیات برادر زاده خود را با هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده بنیابت خویش در پهنه گذاشته بموجب فرمان واجب الانعام غرق ماه مبارک رمضان با رشید خان و میرزا خان و هادی داد خان و قادر داد خان و خواجه عزایت الله و سائر کوسکیان صوبه بهار بلده پهنه از گنگ گذشت و چون موسم برشکال رسیده آبها و نالها طغیان کرد و دریای ترجوک و گندک و دیگر شعبهای دریای گنگ که دران فصل بدون کشتی و جسر عبور از آنها متعذر است در راه واقع بود و غنیم عاقبت و خیم باحتظار نوار عظیم جا بجا بر کنار

حال خویش دانسته باحتظار یکدلی و اعتضاد موافقت آن والا
 نژاد مستوثق گردید و ازین سانحه کمال فتور و اختلال بچنود اقبال
 راه یافته سپاه ظفر پناه بهم برآمدند و بند های بادشاهی را دل از
 جایی رفته بازوی همت بستنی گرائید و فاشجاع لشکری با برخی
 از نواره بدو گاهی فرستاد که از اشیا و اموال و کار خانجات و لشکر
 شاهزاده هرچه توانند بآنروی آب برند معظم خان همان شب از
 سونح این قضیه آگاهی یافته بحسن همت و نیروی تدبیر عیان
 ثبات و سکون از کف داد و اصلا مغلوب تزلزل و هراس نگشته پای
 عبودیت از جاده مستقیم اخلاص و دولت خواهی بیرون نهاد و
 فردای آن بقصد جبر این حادثه از روی کمال سرداری و عبودیت
 شعاری جریده از موتی خود را بدو کچی رسانید و لشکر نصرت
 افر را که از وقوع این سانحه سر رشته استقلال از کف داده بودند
 ضبط و نسق کرده باستمال و دادهی همت بخشید و جمعی از
 مخالفان را که چرگی و چیره دستی کرده بانواره بقصد بردن کار
 خانجات و لشکر شاهزاده باین طرف آب آمده بودند از آنجا دنع
 نموده خائب و ملهزم ساخت و کمر اخلاص و بندگی بر میان جان
 بسته بدبیر تدارک این قضیه ناملائم پرداخت قصه بعد ازین
 مقدمه چون موسم طغیان آبها بود از طرفین مورچالها برخاست
 و معظم خان خود در موضع معصومه بازار که سرزمینی مرتفع و از
 اکبر نگر بمسافت می کرده واقع است قرار گذارند ایام برسات
 داده آنجا بساط اقامت گسترد و بروفق تجویز و موافقت او ذوالفقار
 خان و اسلام خان و فدائی خان و حید مظفر خان و اخلاص خان

تیره بخت او را حاکم جهانگیر نگر کرده بود زمینداران آنجا را
 باخود متفق ساخته در مدد بندگی و دولت خواهی خلیفه جهان
 است و منظور خان پسر معصوم خان زمیندار جهانگیر نگر باشا را
 اکثر نوارا پادشاهی را بقید ضبط و تصرف خود آورده بآن برگشته
 ایام در مقام سرکشی و خلاف است و مجموع زمینداران آنحدود
 بمواقت او دم از مخالفت میزنند و عنقریب خانمذکور بانوارا پادشاهی
 بمعظم خان پیوست از اجتماع این خبرلواعج نیران خوف و هراس از
 کانون باطنش سر بر زده زین الدین مهین نا خلف خود را با خواجه
 خسرو که نوکر مدد او بود و لشکر شایسته بجهانگیر نگر فرستاد تا
 بضبط و نسق آن حدود و استمالت زمینداران آنجا پردازد و رحمان
 یار مذکور خاطر خود را بفعل نتواند آورد و چون خاطرش ازین معنی
 بغایت هراسان بود باین اکتفا نکرد سید عالم را باجمعی دیگر
 متعاقب فرستاد که بزین الدین پیوسته بهر عنوان که صورت بدهد
 رحمان یار را بقتل رسانند زین الدین بعد از وصول بجهانگیر نگر
 تمهید کشتن رحمان یار کرده از روی غدر و مکیدت بفسانه و انهون
 روزی او را دربار عام طلبید و باشا را آنشعبه دوحه فساد مردمی
 که حاضر بودند هریک حربه انداخته او را از هم گذراقیدند و وبال
 این قضیه نیز بروزگار و خاصیت آثار ناشجاع عائدگشته ضمیمه اسباب
 خذلان و ادبارش گردید *

و از سوانح این ایام آمدن آن بدستاب است باینطرف آب
 و متصرف شدن اکبر نگر بذابر بعضی موجبات و اسباب
 تبیین این مقدمه آنکه چون یکطرف آن بلده کوهستانست

آن آبها مورچال بسته و جمعی بمدافعه مقرر نموده از روی زمین و دریا در مقام صمانعت بودند ازین جهت طی مسافت تا رسیدن بحدود منگیر و بهاگلپور بطول کشید و درین مدت اکثر اوقات میان مبارزان جیش منصور و اعدای مقهور جنگها و آویزشها روی می نمود و همه جا غلبه و استیلا اولیای دولت را بود و چون داود خان بموضع قاضی گریه که برابر بهاگلپور است رسید هنوز موسم بارش آن ملک که امتدادش بیشتر از دیگر جاها است سپری نگشته آبها و نالها که عبور از آن ناگزیر بود طغیان داشت خصوصا آب کوسی و کاله پانی و مهاندی که در برشکال بغایت عظیم می باشد و هیچیک پایاب ندارد و ازینجهت برای گذرانیدن باقی ایام برشکال و غرو نشستن طغیان آبها و نالها در آن موضع قرار اقامت داده یکچند بافتظار وقت و فرصت آنجا بسر برد و چون ناشجاع بار دیگر چنانچه عنقریب گزارش خواهد یافت اکبر نگر را متصرف شده باین روی آب آمد خان مذکور نیز بصوابدید رای صائب از گنگ گذشته درین طرف اقامت گزید و یکچند در حدود بهاگلپور و کهل گانو گذرانید و در اواخر ربیع الاول که موسم باران منقضی گشته آبها از طغیان ایستاد و میان ناشجاع و معظم خان درین طرف آب محاربات و صف آرائیها روی داده دگر باره از گنگ گذشته روانه مقصد گردید باجمله ناشجاع بجهت گذرانیدن ایام برشکال در تانده طرح اقامت انگذند مجموع لشکر خود را آنجا جمع کرد و چون شنیده بود که رحمان یار مخاطب برشید خان پسر افتخار خان قدیم که در ملک کومکیان هنگامه انتظام داشت و آن بیخود

مدت که اکبرنگر در تصرف جنود ظفر اثر بود و اهل و عیال اکثر
 نوکران ناشجاع باسوال و استعده آنجا بودند معظم خان و ذو الفقارخان
 نظر بر شیمه معدلت و نصفت و شیوه احسان و مروت خدیو جهان
 و خلیفه زمان کرده منسوبان و متعلقان آنها را در مهد امن و امان
 جای داده بودند و احدی را یارای آن نبود که دست تعرض و
 تطاول بعرض و مال آنفریق رساند شیخ عباس مذکور در عرض این
 ایام که در پتوره بود اکتفا بآثار جور و بیداد ناشجاع کرده همواره جمعی
 بر نواره بتاخت و تاراج اکبرنگر میفرستاد چنانچه مال و ناموس
 بسیاری از مردم ناشجاع دران غارتها دستخوش بیداد او بشان شد
 بالجمله بعد از چذدی که شیخ عباس در پتوره پای جرأت استوار
 کرده بود ناشجاع دلیر شده عزم آمدن باین روی آب نمود و سراج
 الدین جابری را بامیر علاء الدین دیوان و محمد زمان میر سامان
 خود در تانده بمحافظت بنده و اهل حرم گذاشته باستظهار نواره نهم
 ذی الحجه باین کنار آمد و در پتوره نزول ادبار نمود و چون میخواست
 که صبیحه خود بحباله نکاح بادشاهزاده محمد سلطان در آرد تا
 ایشان دلنهاد همراهی او شوند و تهیه اسباب این طوی کرده بود
 از اینجا ایشانرا بتانده فرستاد که کد خدا شوند و بعد از وقوع طوی
 مراجعت نمایند و سیزدهم ماه مذکور از پتوره قصد اکبرنگر کرده
 بآنجا آمد ذو الفقار خان با اکثر لشکر ظفر اثر در سرزمین بلندی
 از دامن کوه که مابین شهر قدیم و شهر نو است جای اقامت
 گزیده بود و راجه اندر من بفریده با جمعی در منازل و عمارات
 ناشجاع نزول داشت خان مذکور بعد از وقوف برین معنی چون

و همه طرف دیگر را در موسم برشکال و زمان شدت باران و طغیان آبها که با مصلاح اهل آنملک جهیل میگویند بمذابه آب میگیرند که همه زمینهای که در غیر این موسم خشک میباشد بزیب آب در می آید چنانچه بحال تردد اسب و آدم نمی ماند و در عین شهر کشتی کار میکنند لهذا در هنگام طغیان جهیل بظاہر آنکه همگی نواره را که مدار کار آنملک بر آنست غنیمت متصرف بود آزوقه از راه دریا بسپاه ظفر پناه نمی رسید و ازین جهت که راجه هر چند زمیندار منجوه که از تیره بختی و شقاوت منشی با اعدای اتفاق داشت در طرف کوهستان منجوه راه بر مترددین شورا میداد بنجاره را میزدن از آن راه نیز غله بمعسکر فیروزی نمی رسید بظاہرین مقدمات درین ایام عسرت و تنگی تمام در لشکر منصور که در اکبرنگر بود روی داده کار مردم بصعوبت کشید و اختلال عظیم بحال لشکریان راه یافته اکثر مراکب و دواب از قلت قوت تلف شد و نیز جمعی از جنود قاهره در سرزمینی مرتفع که آب نمیگرفت رخت اقامت گسترده منتظر انصرام ایام بر حات بودند چون ناشجاع بر اینحال آگاهی یافته داعیه گرفتن اکبرنگر از ضمیر فساد پرورش سر برزده نخست شیخ عباس را که میر بحر بود با چهار صد سوار و برخی از نواره بموضع پتوره^(۲) که دهی است در هشت گروهی اکبرنگر بر ساحل دریا و زمینش ارتفاعی دارد فرستاد و او با همراهان پانجا آمده چون مانع و مزاحمی نبود بساط اقامت و درنگ گسترده و با آنکه درین

ایام برشکال را آنجا بسر بردند و چون موسم باران منقضی شد و طغیان آبها فرو نشست و بادشاهزاد و والا گهر محمد سلطان که بجهت که خدائی بپا نند زنده بودند با جنود مخالف که دران طرف آب بود با کبر نگر آمدند ناشجاع را دگر باره سودای پندار و غرور و هوای فتنه و شور بسر افتاده باندیشه محال عزم صف آرائی و نبرد با عساکر اقبال که همه پیش معظم خان در معصومه بازار یکجا فراهم آمده بودند مصمم کردند و با بادشاهزاد محمد سلطان و بلند اختر بسر خرد خویش و قریب هشت هزار سوار بآهنگ جنگ و قصد پیکار روانه شد و میر مرتضی بخشی خود را بحراست اکبر نگر مقرر نمود معظم خان بعد از استماع خبر نهضت غنیم از اکبر نگر بقصد مدافعه و مقابله از معصومه بازار روانه شد و چون نزدیک بموضع بلکته رسید بصوابدید رای صائب در عقب ناله عمیقی که بدریای بهاگیرتی منتهی شده قرار افامت داده دو جسر بفاصله نیم کمره از هم بران ناله بستی یکی پیش روی معسکر ظفر افرو یکی با دست راست در سمت بلکته که هرگاه خواهد جنود مسعود را باین دو جسر از آب بگذارند و درانطرف جسرها مورچال بسته بادوات توپخانه استحکام داد و محمد مراد بیگ را باهتمام توپ اندازی در مورچال مهمت رو بر روی خود و یکه تاز خان را باجمعی بمحافظت جسر جانب دست راست و پیر محمد آغر را با فرقه آگران بقراای تعیین کرده منتظر ورود اعدای نشست بالجمله چون ناشجاع می خواست که از نواره جدا نشود و از اکبر نگر تا نواحی معسکر جیوش فیروزی که براه راست همگی بدست و چهار کمره

دران اوقات کوفتداگ بود خود سوار نتوانست شد اسلام خان و
 فدائیلخان با حائز عساکر بادشاهی سوار شده بقصد مدافعت اعدا
 براه خدابانی که ازان دامن کوه تا شهر نواست و در موسم طغیان
 آنها همان زمین خشک میباشد بجانب مخالفان روانه شدند
 قبل از رسیدن این گروه راجه اندر من با همراهان خود در مقام
 مدافعت درآمده حتی المقدور کوشش و اویزشی با مخالفان نمود
 لیکن از قلت جمعیت همراهان تاب مقاومت نیاورد و اسلام خان
 و فدائیلخان و سائر عمدها و سرداران لشکر بادشاهی بظاہر اغراض باطله
 نفسانی بایکدیگر خلاف ورزیده توفیق مجاهده نیافتند و با آنکه
 از جانب اعدا اصلاً آثار غلبه و استیلا رخ نمود بلکه شوکت و کثرت
 مبارزان جنود دولت را بود بی کوشش و جانفشانی قدم همت
 پس نهاده رخ از عرصه مقابله تافتند و بهمان سر زمین که محل
 اقامت بود برگشته آنجا نیز از عدم اتفاق استقلال نورزیدند
 ذوالفقار خان چون حال برین ملوال دیدناچار با مجموع عساکر قاهره
 در اواخر شب کوچ کرده براه دامن کوه منجوه و جیاسه بجانب
 معصومه بازار روانه شد و بمعظم خان ملحق گشت و بعضی از
 بندهای پست فطرت سست عقیدت راه بیوفائی پیموده روگردان
 شدند و بجنود مخالف پیوستند و اکثر فوکران بادشاهزاده و آلات
 محمد سلطان از سپاه و خدمه بآنطرف رفته بعضی کلر خانجات و
 فیلان و اسبان شاهزاده نیز که آنجا بود بتصرف ایشان آمد
 و مخالفانرا از وقوع اینمعنی نخوت و جرأتی تازه و قوت و شوکتی
 نراوان بهم رسیده قدم جسارت در اکبرنکر فشرودند و بی مانع و مزاحمی

آغران و روز بهانیدان بمدد یکه تاز خان فرستاد و آنخان شهابت شعار
 خود دران طرف جسر قرار گرفته رسول بیگ روز بهانی را با
 جماعت او و طایفه آغران و پانصد سوار برق انداز و پانصد پیاده
 بندوچی بکوسک یکه تاز خان از آب گذرانید القصد فوج مخالف
 باستظهار فیلان و توخانه عظیم نزدیک بمورچال رسیده بجنگ و
 کوشش پرداخت یکه تاز خان با آنکه سپاهی درخور هجوم مخالفان
 همراه نداشت قدم ثبات و استقلال امشده داد سعی و مردی داد
 و پس از تلاش و تردد بسیار که منتهای مراتب کارزار و سزاوار
 بهادران جان نثار بود بزخم تفنگی که از دست اجل کشاد یافت
 از پای در آمده با دو برادر حقیقی نقد جان در راه ولی نعمت
 صورت و معنی دریاخت و بذیروی کوشش و جان فشانی لوی
 شهادت در میدان سعادت برانراخت و از بندهای روشناس محمد
 صادق اردوبادی نیز دران دارو گیر بسربازی رتبه سرفرازی
 اندوخت و چندی دیگر از جوانان دلاور سربجید نیگنمای فرو
 برده جمعی کنیز چهره مردمی بزور زخم آراستند و از نامدران لشکر
 مخالف مقصود بیگ مخاطب بقدر انداز خان و سرمست افغان
 هدف ناوک قضا گشته بر خاک هلاک افتادند و بسیاری از آن
 حزب ادبار گشته و زخم دار گشتند و بعد از سنج اینحال چون
 همراهان یکه تاز خان که جمعی قلیل بودند تاب استیلائی اعدا
 نیاروندند و از آب گذشته بذوالفقار خان که دران طرف جسر بود
 ملحق شدند آنخان عقیدت مآب از انروی آب بتوپ و تفنگ
 نایره قتال افروخته بازوی شهابت و پردلی بمدافعت کشاد و

بود قریب پندو ماه طی کرده غره شهر ربیع الثانی از دوم سال جلوس
 همایون در حدود بلکته در برابر افواج بحر امواج نزول ادبار نمود
 و چون ناله در میان حائل بود نخست بتوپ و بان و تفنگ جنگ
 سر شده تا هشت روز باین عنوان از طرفین هنگامه نبرد گرم بود
 و گاهی یکه جوانان و دلوران جنود قاهره که برسم قراولی از آب
 گذشته بودند با مخالفان مقهور که خیرگی نموده قصد نزدیک
 آمدن بجسر میگرددند آتش کراز می افروختند و بشعله جان
 سوز تیغ و سنان خرمن وجود جمعی از اعدای نابکار و دشمنان تیره
 روزگار می سوختند چون معاندان دیدند که جسری که رو بروی لشکر
 فیروزی اثر بود بمحافظت افواج گردون توان و توپخانه برق سطوت
 رعد نشان و حسن تدبیر و هوشمندی معظم خان مستحکم است
 و از آن سمت مجال یورش و عبور و احتمال آویزش با لشکر منصور
 نیست و قراولان بآنها خبر رسانیدند که در سمت جسر بالا جمعیت
 لشکر ظفر لوا کم است یا مید آنکه شاید آنجا کاری از پیش برند
 روز نهم از مقابل جیش انبال کوچ کرده بسمت جسر مذکور روانه
 شدند که آنجا جنگ در انداخته بغلبه و استیلا از آب بگذرند ناشجاع
 خود یا بلند اختر پسر که ترخویش در قول قرار گرفته هراول را با اقتدار
 جرأت بادشاه زاده بلند مقدار محمد سلطان استوار کرده شاهزاده چهار
 فیل جنگی با توپخانه پیش روی خود قرار داده باینی شایسته
 بسوی جسر روان شدند یکه تاز خان با همراهان خود بقدم همت
 و جلالت بقصد مدافعه بمورچال اینطرف آب آمد و معظم خان
 بعد از توقف برین معنی در الفقار خان را با همراهان او و فرقه

الجیش بودند روان گردید و ازین جهت که راه گل ولای بسیار داشت
 و بیشه و جنگل بود با همستگی روان گشته چون بکنار دریای بهاگیرتی
 در جای که بذالک بلکته نپیوسته و پایابست رسید چنداول غنیم که
 سردارش اسفندیار معموری بود ازان طرف نمودار شد باشاره خان
 سپه دار از توپخانه بادشاهی دست بانداختن بان و گجنال و شترنال
 کشوده نیران قتال بر افروختند و قشونی از افغانان که در فوج هراول
 بودند و برخی از تابلیغان معظم خان و گروهی دیگر از مبارزان
 نصرت مند از آب گذشته باعدا در آویختند و بیک حمله افواج قاهره
 پای ثبات دشمنان از جای رفت و بسیاری ازان گروه شقاوت پژوه
 به تیغ آتشبار زهرآبدار مبارزان ظفر شعار گریبان بچنگ اجل داده
 سر بجیب عدم در کشیدند و زخمهای کزی باسفندیار رسیده در معرکه
 افتاد و نور الحسن که از عمدهای مخالف بود چهار زخم برداشته
 از عرصه کارزار عذاب بودی فرار تافت و گرد هراتهور که از نیز از نوکران
 عمده ناشجاع بود و با مهاراجه جسوت مکه سمت خویشی داشت
 دران آویزش و پیکار بدار البوار شتافت و بقیه الیسف بنگ پا جان
 ازان مهلکه برآوردند ناشجاع چون برآمدن معظم خان باین طرف
 فانه اطلاع یافت ابن حسین داروغه توپخانه را با فوجی در برابر
 ذوالفقار خان بر سر جسر گذاشته از انجا بقصد مقابله معظم خان بر
 گشت و بعد از انقضای سه پاس روز روبروی جنود اقبال شده صف
 آرای حرب و قتال گردید و پشت بدهی که دران نواخی بود داده
 توپخانه را پیش روی خود چید القمه بتوپ و تغذک و زنبورک
 و بان نیران جدال زبانه زده برق فتنه درخشیدن گرفت و رعد بلا

تلاشهای مردانه و کوشش های دلورانه بظهور رسانیده داد مردی و مردانگی داد و از مشاهده کثرت اعدای و قلت جمعیت همراهان خویش چند کشتی را از آن سر جسر بحدت رای صائب آتش زده سوخت تا اگر بالفرض غلبه نماید و داخل جسر شود از آب نتواند گذشت و مخالفان نابکار پس از سعی بسیار و تلاش بیشمار دست از جنگ کشیده کاری نتوانستند ساخت و قدم جرأت بجسر نتوانستند گذاشت معظّم خان بعد از وقوع این مقدمه صواب چنان دانست که از ناله عبور کرده بر سر مقهوران رود پناهبان محافظت اردی و معسکر بعهده ذوالفقار خان نموده باین عزیمت نصرت اثر با عساکر ظفر پیکر در همین روز از آب گذشت و ترتیب و تسویه افواج قاهره نموده خود در قول قرار گرفت و اسلام خان را با سید مظفر خان و دلور خان و نیکنام خان و جمعی دیگر از مبارزان جلالت آثار در میمنه و فدائیانرا با راجه سجان سنگه بلدیله و گروهی دیگر از مردان کار در میسره جای داد و فتح جنگ خان را با لودیخان و زبردست خان و فریقی دیگر از افغانان که همگی در هزار سوار بودند بهر اوی مقرر کرد و اخلاص خان خویشگی را با جوقی از مجاهدان شہامت شعار طرح نمود و تکیه بر بخت بلند و اقبال نصرت پیروند گیتی خدیو عالم گیر فیروز مند کرده بتوزوئی لائق و سزادر در عقب افواج مخالف که سه سردار تووه داشت و پادشاهزاده عالیقدر محمد سلطان بآن مایه جرأت و دلوری و مهارت در فنون سرداری و سپاهگیری که در عرض مدتهای مدید از برکات خدمت و میامن ارشاد حضرت شاهنشاهی اندوخته بودند مقدمه

با اکثر جنود نا محمود خویش درین طرف مشغول مقابله و محاربه عساکر اقبال است از جای که اقامت داشت پیش رفته قصد تانده نماید و خبر رسیده بود که خان مذکور از آنجا روانه پیش شده دران زودی از آب کوسی خواهد گذشت و بیقین میدانست که عنقریب ناشجاع فتنه پرور برگشته اخترا باستماع این خبر سر رشته ثبات از کف داده قدم همتش لغزش خواهد پذیرفت و بی تعب حرب و کوشش و تبحر نبرد و آرایش هزیمت یافته بنانده خواهد رفت و نیز چون دایم خان از پیشگاه عزوجل بکومک جنود مسعود معین شده بود انتظار رسیدن او نیز میبرد لاجرم به مقتضای حسن تدبیر چند روزی صلاح در صف آرایی و معرکه پیرائی ندیده روز دیگر از کنار ناله کوچ کرد و بقصد تعلل و تاخیر در محاربه و کارزار کنار آن ناله را گرفته بسمت مخصوص آبک روانه شد ناشجاع از طرح دادن معظم خان و نهضت عساکر قاهره بسمت مخصوص آبک گمان ضعف و وهنی در حال جنود اقبال و فتور و اختلالی در جرأت و استقلال معظم خان برده از اصابت رای و صلاح اندیشی آنخان اخلاص نشان غافل بود و بنابراین خیال غلط و پندار باطل او نیز با جنود اقبال از محل اقامت خود کوچ کرده از آن طرف دریای بهاگیری بسمت مخصوص آبک روان گردید که پیشتر رفته از آب بگذرد و بانواج نصرت شعار کارزار کند و در گذر نصیر پور که شش گروهی مخصوص آبک است و لشکر منصور در نزدیکی آن نزول گزیده بود پایاب یافته بقصد گذشتن از آب در برابر جیوش نصرت متأب نرود آمد و هر روز از طرفین دریا بتوپ و تفنگ هنگامه

نوای فضا ساز کرد معظم خان خواست که بانواج منصور بهمان
 ترتیب و توزوک که قرار داده بود بر مخالفان حمله برد لیکن چون
 اسر بذایر انانیت و خود سری سخن شنوی و فرمان بری نکردند
 و با او فی الجمله نفاق درزیده خود داری و کوتاهی نمودند و باین
 سبب از عساکر ظفر اثر ترتیب و توزوک انداده سلک اجتماع و
 اتفاق بر جای نماند چنانچه هر اول و طرح از قول بسیار دور افتاده
 میسر چندان بدست چپ میل کرد که قول بمنزل چنداول شد
 و از میمنه بغیر اسلام خان کسی نزدیک نماند و با معظم خان در
 قول از تاینیان او پانصد سوار و از اسرا همین قزلباشخان و ارادت
 خان و راجه بهروز مانده بودند لاجرم آن روز از طرفین هتکامه جنگ
 بانداختن توپ و تفنگ گذشت و از کوتاهی مردم کوه اندیش
 کار بسلاح کوتاه نرسیده استعمال تیغ و سنان و حملهای دلیران و رزم
 آذران که بآن کار پیکار یک روی شود روی نداد چون شیر سوار
 میدان سپهر از ممرکه گردون برگشته بمنزل گاه مغرب فرود آمد هر
 دو لشکر دست از محاربه و جدال کشیده جانود مخالف آن طرف
 دریای بهاگیرتی نزول ادبار گزید معظم خان چون حال برین منوال
 دید باقتضای رای مصلحت پیرای از ناله بلکهپته عبور کرده بخیمه
 گاه خود آمد و از آنجا که آن زبده خوانین عظام بداد خان که چنانچه
 گذارش یافته بموجب پربلغ گیتی مطاع با عساکر پنهان از دریای
 گنگ گذشته در حدود موثکیر بجهت گذرانیدن ایام برشکال اقامت
 داشت نوشته بود که درین وقت که موسم باران بآخر رسیده دریاها
 و نالها از شدت و طغیان باز ایستاده است و نا شجاع فساد اندیش

نمود و چون تمام اردو و احوال و ائصال لشکر نصرت اثر بایستی از
 آب بگذرد و سه ناله دیگر نیز تا معسکر غنیم در میان بود آنروز يك
 و نیم گروه طی شد ناشجاع در گذار ناله که سه طرف دلدل داشت
 توپ خانه را چیده خود بانواج خویش سواره در عقب آن ایستاده
 بود معظم خان چون بر حقیقت گل ولای و دلدل آن سرزمین آگاهی
 یافت پیش رفتن را بی رعایت مراسم حزم و احتیاط که از لوازم
 سرداری و سپاهگریست مناسب ندید و همانجا ایستاده توپخانه
 بادشاهی را روبروی مخالفان چید و بتوپ و تفنگ هنگام جنگ گرم
 شده تا اواخر روز نائره جدال شعله ور بود و مردم از طرفین سواره
 ایستاده بودند و چون شام نزدیک رسید معظم خان اردو را عقب
 افواج فرود آورده بعد از سه گهری شب بخیمه گاه آمد و مقهوران
 در جایی که ایستاده بودند منزل نمودند و درین تاریخ مخلص خان
 و عبد الله خان و سید نصیرالدین خان و سید سالار خان و دیگر پندهای
 بادشاهی که از درگاه سلاطین پناه با خزانه و توپخانه بلشکر منصور
 معین گشته بودند بجنوب قاهره پیوستند و دوازده لک روپیه و هفت
 صد بان و دیگر ادرات توپخانه که همراه آورده بودند رسانیده ضمیمه
 اسباب نصرت و فبروزی گردیدند بالجمله سه پاس از شب گذشته
 ناشجاع از جایی که بود کوچ کرده رهگرایی قرار شد و بادشاهزاده
 محمد سلطان را با سید قلی اوزبک که از عمدهای او برده و گروهی
 دیگر چند اهل قرار داد صبح روز دیگر که خبر به معظم خان رسید
 باجنوب مسعود بعزم تعاقب سوار شده توپخانه و لشکر را
 با احتیاط تمام از نالها و مواضع گل ولای گذرانید و چون منهدمان خبر

جنگ گرم بود و قراولان لشکر فیروزی از آب گذشته با قراولان غنیم
آویزش می نمودند و ده دوازده روز باین عنوان گذشت تا آنکه
شب دوشنبه بیست و یکم ربیع الثانی که مخدولان بعزم محاربه و
مجادله آهنگ گذشتن از آب داشتند و باین سودای محال و پندار
دور از کارلوی نخوت و غرور بهوای استکبار می افراشتند زیرنگسازي
اقبال دشمن گداز شهنشاه جهان منصوبه طراز آمد و خبر بناشجاع
رسید که دلاوت خان از آب گومتی که آن باطل اندیش سید تاج
الدین باره و جمال غوری و خواجه مشکي نوکران خود را با فوجي
در کنار آن تعیین کرده بود که آنرا از عبور افواج منصور محافظت
نمایند بکوشش همت و تلاش جرأت گذشته است و جمال غوری
دران مقاومت و مدافعت با جمعی دیگر بتبع جلادت مبارزان
فیروزمند سپری گشته و عنقریب خان مذکور بقائده که بنگاه او بود
میرسد از استماع این خبر رعب اثر مغلوب جنود خوف و هراس
گردیده بتوعی که معظم خان اندیشیده بود داعیه نبرد و پیگار
بعزیمت معاودت و فرار مبدل ساخت و اواخر همان شب نا کام و
وناچار در کمال اضطراب طبل رحیل ادبار فرو کوفته با جنود نکبت
و خذلان و وفود خبیثت و خسران از کنار آب بهاگیری کوچ کرده
روی عزیمت بسمت سوتی آورد که از دریای گنگ گذشته خود
را بقائده رساند معظم خان که بدیده دانش و تدبیر این منصوبه
پیش دیده بود انتهاز فرصت نموده دفع مخالفان مطرود را کمر
جانفشانی بر میان همت بست و بقصد تعاقب بعد از یکپاس روز
سوار شده با مواکب منصور از دریای بهاگیری که پایاب بود عبور

بعد المجدد دکنی و چنددی از همراهان خان مذکور و پیر محمد
 آغریا قراران بتحریک غیرت و همت مرکب جلالت برانگیخته
 بران تیره بخدان حمله بردند و به تیغ سرافشان مبارزان نصرت نشان
 جمعی از آنها بر خاک هلاک افتاده بقیة السیف راه فرار سپردند
 و چنددی از مجاهدان شهاست آثار نیز زخمی و جان نثار گشتند
 و چون ساعتی از شب گذشت هردو لشکر دست از جنگ کشیده در
 برابر هم فرود آمدند و شب را باصلاح پاس داشته مستعد گیرودار
 و اماده کارزار بودند و در اواسط این شب نور الحسن که از عمد ها
 و ارکان لشکر مخالف بود چون بحسن فراست و عاقبت بینی
 دریافته بود که بوی خیر از اوضاع ناشجاع نمی آید و عنقریب از سطوت
 و صولت جیوش نصرت شعار راه آوارگی و فرار می پیماید برهبری
 بخت و یاروی توفیق ازان برگشته اختر ادبار رفیق مفارقت
 جسته بجنود ظفر اثر پیدوست معظم خان اورا بنوید الطاف بادشاهانه
 مستمال ساخته خلعت فاخر و خلجہ مرصع و ده هزار روپیه از
 سرکار خاصه شریفه داد و رفیقانش را نیز در خور حال رعایتها نمود
 القصة تا چهار پنج روز باین دستور هنگامه جنگ بتوپ و تفنگ
 گرم بود و فریقین حواره و مسلح در برابر یکدیگر صف کشیده می
 ایستادند و قراولان باهم آویزش می نمودند تا آنکه اواخر شب
 بیست و هفتم خبر رسید که غنیم مقهور پامی از شب مانده
 بجانب دوناپور فرار نمود چون ماچچہ رایت صبح نمودار شد معظم
 خان کمر همت بر میدان عبودیت بسته با جیوش رعد خروش
 بتعاقب روان گردید ناشجاع پس از رسیدن بدوناپور که آنجا ناله

رسانیده بودند که غنیم عاقبت و خیم در گذر کلمه صحابی موضع
 تردی پور عزم گشتن از دریای گنگ دارد بر جناح تعجیل بآن
 سمت روانه شد و چون یک کروزه طی نمود خبر رسید که مخالف
 بسمت دریای گنگ نیامده بطرف سوتی روانه شده است بنابراین
 آنخان اخلاص کیش بجهت تحقیق حال مقهوران بجای که رسیده
 بود توقف نمود و چون متواتر اخبار محقق رسید که غنیم برآه
 سوتی رفته آن نوئین معظم از سمت گذر برگشته از همان
 راه بتعاقب شدافت و دو نیم کروزه جریبی طی کرده اواخر
 روز در موضع فتح پور نزول نمود و از آنجا تا منزل گاه مخالفان چهار
 کروزه بود چون پاسی از شب ماند توپخانه منصور را پیشتر روانه
 کرده نرهاک خانرا با فوج طرح و پیر محمد آغرا را با قراولان و محمد
 مراد بیگ را با اهل توپخانه همراه نمود و هنگام صبح خود با افواج
 قاهره سوار شده در پی اعدای روان گردید و در اندای راه خبر رسید
 که ناشجاع از سوتی گذشته آن طرف جیلهاری نزول ادبار نموده
 است عساکر گردون مائثر ربع کرده از سوتی گذشته بافواج مخالف
 نزدیک شد ناشجاع خسهران مآل از مشاهده قرب وصول جفوق اقبال
 از روی ضرورت بمقابله و مدافعت برگشته توپخانه خود را که پیش
 انداخته بود طلبیده در برابر جیوش ظفر پیکر چید و به توپ و تفنگ
 و بان نابره قتال اشتعال یافته تا هنگام غروب آفتاب برین و تیره
 گذشت و چون شام در رسید قریب صد سوار ازان جیش ادبار
 جمارت و دلیری کرده بفوج ذوالفقار خان که از سمت چپ جنود
 فیروزی شعار به برانگار غنیم مقابل شده بود نزدیک رسیدند شیخ

شده امواج بحر امواج بصدمة توپخانه مخالغان عغان دلیری باز
 نکشیده و شبیه توپ و تفنگ آهرا واقعی نهاده باعثان تأیید الهی
 و استظهار اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی ازان ناله که چندان
 آبی نداشت بتلاش جلالت و دلوری بگذرند و همت بر دستگیر
 ساختن ناشجاع مقصور گردانیده اورا مجال عبور از دریای گدگ
 ندهند لیکن چندانکه درین باب امرا و سرداران را تحریک و تکلیف
 کرد کوتاهی و خود داری نموده سخن آن نوین اخلاص آئین رار کا
 نبستند ناچار خان سپهدار توپخانه سبکی که همراه رسیده بود ازین
 طرف ناله بروی غنیم چیده در برابر آن جیش ادبار صف کشیده
 ایستاد و به برق افگنی و آتش امروزی هنگامه دشمن کشی و عدو
 سوزی گرم گردیده از اواخر روز تا اواسط شب نایره جلال مشتعل
 بود و قریب بنصف شب که اعدای باطل آهنگ دست از جدگ
 کشیدند عساکر منصور بخیمه گاه خود که تا جای نزول مخالغان نیم
 کرده بود رفته باقی شب را بسر بردند و روز دیگر معظم خان از آنجا
 کوچ کرده برکنار ناله که بسمت اکبرنگر درپیش غنیم واقع بود نزول
 نمود و صباح آن ناشجاع نیز از جای نزول خود کوچ کرده برابر
 لشکر نصرت اثر فرود آمد و در صدد گذشتن از دریای گدگ شد
 لیکن این اندیشه داشت که اگر نخست خود با جمعی بگذرد باقی
 لشکر نکبت اثرش که پیوند امید ازو گسسته جدائی را فرصت
 می جستند طریق مفارقت سپرده همراهی او نخواهند نمود و اگر
 اول لشکر و مردم از آب بگذرانند و خود با جمعی قلیل بماند مبادا
 گرفتار سرمنجه سطوت و استیلائی عساکر قاهره گردد لهذا باقتضای

از دریای گنگ جدا شد و اکثر اوقات بی کشتی و پل متعذر بعبور
است ازین جهت که لشکر فتح رهبر بتعاقب آن تیره اختر بزودی
از آب بگذرد و از جمله دو پل پخته که از قدیم الایام بر ناله مذکور
بسته شده یکی را که بگنگ نزدیک بود شکسته بدو کچی رفته بود
معظم خان چون بکنار ناله رسیده پل را شکسته یافت ساعتی چند
آنجا ایستاده باهتمام تمام جای پل را بخاک انباشت و توپخانه
و لشکر را گذرانید و در حین توقف بر کنار آن ناله یک کشتی از
غنیم مشحون بالذوات توپخانه که از جمله ده توپ و دو صد بان بود
بدست آمده داخل توپخانه منصور شد و بعد گذشتن از درنا پور
در انضای راه خبر رسید که ناشجاع از کمال سراسیمگی ترتیب افواج
را برهم زده بالشکر پراکنده بدو کچی فرار نموده است از اجتماع
این خبر فتح جنگ خان تیز عنائی کرده با تمام فوج بهراول بی
تحقیق و تاامل برجناح سرعت روانه شد و اسلام خان نیز با افواج برانغار
جلو ریز رفته خود را بهراول رسانید و چنانکه معظم کسان فرستاده
آنها را منع نمود بسخن او باز نه ایستادند تا آنکه بکنار ناله دو کچی
رسیدند افواج مخالف آن طرف ناله صف کشیده ایستاده بودند
و توپخانه را پیش رو چیده مقاومت و مدافعت را مهیا و آماده
شده دست جرأت باندلختن توپ و تفنگ کشودند و حتی المقدور
در دفع صولت سپاه منصور کوشش نمودند و فتح جنگ خان و اسلام
خان با همراهان این طرف ناله عغان کشیده مجال گذشتن و پیش
رفتن نیافتند تا آنکه معظم خان نیز با ذوالفقار خان و فدائیلخان
و دیگر جنود قاهره رسید و صلاح دران دید که چون این تیز جلوئی واقع

بکومک داشته باشد نواره خود فرساده از گذری که مناسب داند
 خان مذکور را از آب گذرانیده بلشکر خویش ملحق گرداند و خود
 روز دیگر در دو کچی برای سرانجام بعضی مهام مقام کرد و هشتم
 ماه مذکور با عساکر منصور کوچ نموده بسمت اکبر نگر روانه شد و در
 اثنای راه خبر رسید که دایم خان در گذر در دهه که یکدم تلی نیز
 اشتهار دارد ششم شهر حال بنواره داود خان عبور نموده درین دوروز
 بار ملحق خواهد گردید و چون از پیشگاه خلافت و جهانداري
 یرایغ گیتی مطاع بنفاد پیوسته بود که هرگاه این روی آب از وجود
 اعدای پیرایش یافته معظم خان با جنود گبهانستان بتعاقب
 مخدولان از گنگ بگذرد اسلام خان با جمعی از لشکر ظفر اثر در
 اکبر نگر بوده ضبط و حراست این روی دریا بعهده او باشد معظم
 خان در همین روز خان مذکور را با فتح جنگ خان و زین دست
 خان و راجه سچان سنگه بندیده و مکندر روهیله و راجه اندرمن
 بندیده و اسمعیل خان نیازی و دلاور خان و نیک نام خان و عبد الرسول
 و شیخ حمید دکنی و میر عزیز بدخشی و جمعی دیگر که قریب
 بده هزار سوار بودند مرخص کرد که باکبر نگر رفته آنجا اقامت گزینند
 و از دو کچی تا موتی جا بجای تپانه نشانیده ازین روی دریا با خبر
 باشد که مبادا اعدای خسران مآب نقشی بر آب زده دگرپاره
 باستظهار نواره بر اکبر نگر و توابع آن استیلا یا بند و خود با ذوالفقار
 خان و فدائیل خان و مخلص خان و اخلاص خان و سید مظفر خان و لودی
 خان و قزل باش خان و راجه بهروز زمیندار وونگیر و راجه کوکلت
 زمیندار اچینه و دیگر جنود قاهره نه گروه جریبی طی کرده در

مصلحت خندق عریض عمیق بر اطراف لشکر گاه حفر نموده
 مورچالها بست و با سباب و ادوات توپخانه استحکام داد تا از صدمه
 افواج بحرامواج ایمن بوده بآسانی و فراغ بال از آب بگذرد و نخست
 بادشاهزاده نامدار و الالباب محمد سلطان را که درین وقت از رفاقت و
 و اتفاق ایشان خاطرش جمع نبود از آب گذرانیده بدانده فرستاد
 و چون نزدیک دوگاچی و جزیره درمیان دریای گنگ واقع شده که
 عساکر ظفر مآل چنانچه گزارش پذیرفته سال گذشته آنجا مورچال
 بسته بودند احوال و انتقال و انقار لشکر را بنواره از شعبه اول گنگ
 گذرانیده بآن جزیره فرستاد و در صدد بستن جسر شده بانظار
 آماده شدن آن جسر باستظهار توپخانه یک دو روز بسربرد و در
 عرض این ایام نصرت فرجام معظم خان هر روز با عساکر ظفر اعتصام
 از معسکر فیروزی سوار شده نزدیک بمحل اقامت او می آمد و
 بانداختن توپ و تفنگ نایز پیکار افروخته باعث تفرق حال پر
 اختلال او میگردد تا آنکه شب دوشنبه ششم جمادی الاولی که جسر
 بسته شده بود پاسی از شب گذشته منهبان اقبال خبر رسانیدند که
 آن باطل اندیش بد سگال پریشان و آشفته حال بسان باد از آب
 گذشته بحزب ادبار خویش ملحق گردید و چون روز شد معظم خان
 باقتضای رای صائب فرهاد خان را با سه هزار سوار و محمد مراد
 بیگ را با توپخانه پیشتر بچاناب اکبرنگر فرستاد تا راه کدهی و
 رنگامائی که از هنگام استیلا غنیمت بر اکبرنگر تا این زمان مسدود
 بود بکشاید و آنحدود بامنیت گراید و فوجدار و کوتوال باکبرنگر تعیین
 نمود و بدو آن خان که در آنروی گنگ بود نوشت که اگر احتیاج

تلاطم بود لشکریانی عبور نموده در عرض دو سه روز گذشت و چون
 خبر رسید که چندی از قراولان غنیم بموضع سنده که میان شعبه بزرگ
 و شعبه سیوم گنگ محاذی اکبر نگرواقع است و اکثر ملاحان
 بنگاله آنجا توطن دارند آمده اند تا اهل و عیال آن فرقه را
 کوچانیده ببرند آن خان اخلاص شعار دوست موار از تابیدنان خود
 با جمعی از قراولان بادشاهی از آب گذرانیده بآنجا فرستد که دفع
 مخدولان نموده اهل و عیال ملاحان را از رفتن بطرف غنیم مانع
 آیند و آنها بسنده رفته از قراولان مخالف که بآنجا آمده بودند چند
 سوار را دستگیر کرده آوردند و خود چهاردهم ماه از شعبه بزرگ
 گذشته در جزیره که معسکر فیرزی بود فرود آمد و اشاره نمود که
 کشتیها را بشعبه سیوم گنگ آورد مهیا به بستن جسر بدانند و هزار
 موار دیگر بسنده فرستاد که آنجا تهانه نموده از اهل و عیال ملاحان
 با خبر باشند تا آن جماعه از حزب مخالف جدا شده باین طرف
 رجوع آورند و مجازان نصرت شعار در سنده دو سوار دیگر از غنیم
 دستگیر کرده فرستادند و از تقریر آنها بوضوح پیوست که تا شجاع
 بر ناله مهاندی جسر بسته قرار داده بود که بادشاه زاده محمد
 سلطان را با توپخانه و لشکری از آب گذرانیده بمداغه دلیر خان
 و داود خان فرستد بعد از اجتماع خبر عبور جیش منصور از شعبه
 بزرگ گنگ تزلزل در بدای همت و عزیمتش راه یامت و مغلوب
 رعب و هراس گشته جسر را کشود بالجمله دلیر خان و داود خان
 که آن طرف دریا بودند اواخر روز جریده باین روی آب آمده با
 معظم خان ملاقات نمودند و در صلاح کار مشاورت و کنکاش کرده

پیرمهار که منتهای اکبرنگر است منزل کرد و مردای آن بگذرد و دهه
 که از پیرمهار بمسافت چهار کرده جریبی واقع است رسیده نزول نمود
 و رسول بیدگ روز بهانی را بتهانه داری اکبرنگر و علیقلی خان را
 بتهانه داری دوتا پور و راجه کوکلت را بتهانه داری لوده جنگل
 و رنگمائی و کدهی و راجه بهروز را بفوجداری آنحدود تا مونگیر
 که محال زمینداری او بود رخصت نمود و چون قبل ازین دهه لک
 و پنجاه هزار روپیه برای تلخواه مواجب سپاه نصرت پناه از پیشگاه
 خلافت مصحوب مخلص خان بلشکر ظفر اثر مرسل شده بود و خان
 مذکور ازان جمله ده لک روپیه در قلعه مونگیر گذاشته و هفت لک
 روپیه دیگر که سید میرزای حبزای برسانیدن آن معین بود نیز
 بمونگیر رسیده ضمیمه آن شده بود سید نصیرالدین خان را با جمعی
 بآوردن خزانه از مونگیر تعیین نمود و روز دیگر نوآره داؤد خان
 را که یکصد و شصت کشتی بود شیخ حمید پسر او آورده بگذرد
 دهه رسانید و چون دریای گنگ درین موضع منشعب بسه شعبه
 شده است مقرر کرد که بر شعبه اول که آب آن کمتر بود جسر بسته
 لشکر منصور عبور کند و در سر زمینی که میان شعبه نخست
 و دوم واقع بود فرود آمده از شعبه دوم یکشتی بگذرد و دوازدهم ماه
 مذکور که جسر بسته شده بود باجنود قاهره از نخستین شعبه گنگ
 عبور نموده در جزیره میان دریا نزول کرد و کشتیها را بشعبه بزرگ
 آورده اواخر روز بر مردم قسمت نمود که بتدریج از آب گذشته
 در جزیره که سابقین این شعبه و شعبه سیوم گنگ است فرود آیند و ازین
 جهت که دران چند روز اکثر اوقات از شدت و اشتقام باد دریا در ترموج و

مذکور نیز برابر اکبرنکر در موضع چاندپازه بشعبه وسطی ملحق
گشته است و این شعبه از جایی که عساکر گردون متأثر برکنار آن
نزول داشت تا یک کوه عرضش در نهایت تنگی و آبش بغایت
عمیق است و زمین آنطرف دریا از سطح آب کمال ارتفاع دارد
ناشیج از جایی که ناله مهاندی داخل شعبه گنگ شده تا جایی که
از آن جدا گشته بمالده میرود سراسر مورچال بسته سید تاج و خواجه
مشکی را با برخی از جنود ادبار بمحافظت آن تعیین کرده بود و
از محل انفصال مهاندی از شعبه گنگ برکنار دریا دیوار کشیده
مورچالی دیگر ساخته بود و خود با بادشاه زاده بلند قدر عالی نژاد
محمد سلطان در گهات چوکی میردادپور توپخانه را پیش روچیده
آنجا اقامت داشت بالجملة چون گرفتن سرزمینی که سید تاج و
خواجه مشکی بمحارست آن معین بودند بگذشتن از شعبه سید
گنگ در سمت مقابل اعدای صورت پذیر نبود زیرا که چنانچه
گزارش یافت عرض دریا کم و عمقش بسیار و زمین آنطرف مرتفع
بود رای معظم خان برین قرار گرفت که در بالای آب شعبه گنگ
جایی که مهاندی داخل نشده بجسر از آب گذشته باتفاق دلیر
خان و داؤد خان بتدبیر عبور از ناله مهاندی پردازد و باین اندیشه
صائب مقرر نمود که آن دوخان شهادت شعار درکنار ناله مذکور
برابر اعدای بدسگال مورچال سازند و در روزی که آنها بتقدیم این
امر می پرداختند از کمال حسن تدبیر توپخانه را از جایی که بود
پیشتر برده بتوپ و تفنگ ازین روی شعبه گنگ باویرش و جنگ
پرداخت و مخالفانرا بطرف خود مشغول ساخت تا از آن طرف

بعد از یکپاس شب بلشکر گاه خود رفتند و اگرچه نوین معظم از
روزی کوشش و کار طلبی میخواست بر شعبه سیوم گنگ نیز جسر
بسته بزودی ازان عبور نماید لیکن چنانچه مذکور شد چون سمده
در سرزمین همین جزیره که معسکر فیروزی اثر بود واقع شده و
افواج غنیم بقاصله دو کوه از موضع مذکور آنروی ناله میباندی
مورچال بسته اقامت داشتند بملاحظه آنکه مبادا اعادی پس از
برخاستن عساکر قاهره از سرزمین مذکور آنجا آمده آنرا متصرف
شوند و در سمده مورچال بسته بمردمی که در اکبرنگر بودند مجال
تعوض و آریزش پابند رعایت مراتب حزم و تدبیر را روزی چند
در همان جزیره قرار اقامت داده در کمین فرصت بود و دلیر خان
و داؤد خان با همزمان خود و فرهاد خان و جمعی دیگر که با
توپخانه بکومک آنها معین شده بودند و در برابر افواج غنیم که بصر
گردگی سید تاج و خواجه مشکمی و دیگر سرداران مخالف در
آنطرف ناله میباندی مورچال بسته بودند فروز آمده در تدبیر عبور
لشکر منصور سعی و تلاش می نمودند *

اکفون درین مقام کدک حقائق ارقام بتحریر مجملی از کیفیت
ناله میباندی و تصویر چگونگی اختلاط آن پادریای گنگ
و حقیقت مورچال مخالفان باطل آهنگ تر زیان میگرد
آن ناله از کوهستان مورنگ آمده درین مکان داخل شعبه سیوم
گنگ شده و نیم کوه پائین دست این موضع از شعبه مذکور
جدا شده بطرف مالدۀ رفته است و از پیش مالدۀ گذشته
نزدیک شیرپور و هجرپور بدریای گدگ پیوسته است و شعبه

برگزار ناله مورچال ساخته توپها نصب کردند آن ناله در موضع
 مذکور قریب پنجاه گز عرض و آبش عمق بسیار داشت و
 بر طرفین آن جنگلی صعب دشوار گذار از اقسام اشجار در نهایت
 تشابک و تراکم واقع بود و چون بظهور پیوست که مخالفان کشتی
 چند آنجا در آب غرق کرده اند معظم خان بعد از وصول بآن موضع
 جمعی از ملاحان را به برآوردن کشتیها اشاره نمود و آنها عجله دو
 کشتی بر آورده بکنار رسانیدند آنخان اخلاص آئین نخست جمعی
 از تفنگچیان پیاده بابرخي از بیلداران بآن دو کشتی بچند توپ
 از آب گذرانید و بعد ازان پیر محمد آغوربا زمره قراولان بدفعات
 بر کشتیهایی مذکور نشانیده بآن روی ناله فرستاد و اسپان آنها بشنا
 گذشتند و آنفریق در آنطرف بپستی و چالاکي و جد و جهد تمام
 مورچال بستند و اگرچه جمعی از سوار و پیاده غنیم یا امیر قلی
 داروغه توپخانه بادشاه زاده و الاتبار محمد سلطان بنگاهدانی آن گذر
 قیام داشتند لیکن از نهیب سهايت اقبال دشمن مال خدیو جهان
 و سطوت و صلابت عساکر کیهانستان قدم جسارت بدفع و منع پیش
 نگذاشته مانند سراب از دور نمایان بودند درین وقت پیر محمد
 آغوربا چندی از قراولان بتکلیف شهادت و دلوری از مورچال باره
 پیش رفته بسمتی که آن گروه جلوه گر بودند روانه شد مخدولان نظر
 باطل نگر بر قلت جمعیت آن مبارزان جلالت پرور در افگنده قریب
 صد کس انها حمله آور شدند دلوران نصرتمند مضمون (الحرب
 خدعة) را کار بند گشته از روی مصلحت سپاهگری از پیش آنها
 روگردان شدند و مقاهیر را بکنار آب کشیدند و ازین طرف مجاهدان

دلیرخان و داود خان باسانی برکذار ناله مهاندی مورچال بسته در برابر اعدای قرار گرفتند و دمدنها بر افراخته توپهای رعد سطوت از در نهیب بران منصوب ساختند و بعد از استحکام مورچال شب و روز از طرفین بتوپ و تفنگ و بان و ضرب زن نواثر جدال و قتال شعله در بون و اولیای دولت و مجاهدان جنود نصرت در تندبیر عبور از ناله مذکور و قمع و استیصال غنیمت مقهور مساعی موفور بظهور رسانیده می خواستند بهر نوع باشد از آب گذشته بنای ثبات مخالفان را بباد هزیمت دهند و چون معظم خان جاسومان بسمت بالای آب مهاندی برای تفحص گذری که صلاحیت گذشتن لشکر فتح رهبر داشته باشد تعیین نموده بود شب سه شنبه بیست هشتم ماه مذکور منتهیان خبر آوردند که در گذر گون رکه موضع قابل عبور هست و از معسکر ظفر اثر تا آنجا بیک راه چهار کوه و براه دیگر دو کوه مسافت بود لهذا آتخان عقیدت نشان هنگام صبح قبل از ظهور طلوع آفتاب برخی از توپخانه با فرهاد خان و جمعی از قراولان بآن سمت فرستاد که توپها برکذار ناله چیده به بستن مورچال پردازند و آنمکانرا با دوات توپخانه مستحکم سازند و ذوالفقارخان و فدائیلخان و لودیلخان را بجهت محافظت و خبر داری اردو و لشکر گاه گذاشته پس از یک و نیم پاس روز خود یا مخلص خان و جمعی دیگر از عساکر گردون توان از شعبه سیوم گذر بجزر عبور نمود و آنطرف دلیر خان و داود خان و میرزا خان و رشید خان و دیگر مبارزان ظفر پناه همراه شده باتفاق روانه سمت مقصد گردیدند و در انذایی راه قراولان خبر آوردند که فرهاد خان و جمعی که پیشتر رفته بودند

خبر رسید که مخالفان را از سطوت عبور انواع منصور پای ثبات و قرار از جای رفته مرحله پنجمی را دی قرار گشتند و سید تاج و خواجه مشکي مورچال را خالي کرده پيش ناشجاع رفتند و سيوم ماه دليرخان و داود خان از جاني که بودند کوچ کرده برگزار ناله نزدیک بمكاني که قبل ازین مخدولان مورچال بسته بودند فرود آمدند و مهابدان از لشکر ناشجاع خبر آوردند که سید عالم که با زین الدین مهابدان ناخلف او در جهانگیرنگر بود با قریب یکهزار و پانصد سوار و پیاده و دویست توپ از خرد و کلان آمده بار پیوست و چون آنطرف مهابدني یک گروه پیشتر از محل نزول دليرخان و داود خان ناله دیگر بود که لشکر منصور را ازان عبور با یستی نمود پنجم ماه مذکور معظم خان با جمعی از شعیبیه سیوم گنگ گذشته و از مهابدی بکشتي عبور کرده بگزار ناله رفت و بران جسر بسته یک گروه پیشتر رفته آن مرزمین را بنظر حزم و احتیاط ملاحظه نمود و مراجعت کرده بمنزل گاه خود آمد و روز دیگر سید سالار خان و میانه خان و جمال دلق را با هزار سوار و پیاده بسیار و برخی از ترخانان بمالده تعیین کرد و جمعی از مخدولان که در آنجا بودند باستماع خبر توجه این فوج از ناله مهابدی عبور نموده بآن طرف رفتند و مقرر شد که داود خان بامینزا خان و رشید خان و سائر کومکین خویش محاذی مکاني از مابین دریای گنگ و ناله مهابدی که ناشجاع خود آنجا اقامت گزیده بود مورچال بسته بمرام سعی و کوشش قیام نمایند •

توپخانه بتوپ و تفنگ و بان و ضرب زن روی جرأت آن خیمه رویان
تیره بخت را برگردانیدند درین حالت گلوله توپی از توپخانه منصور
بسواری ازان زمره نابکار رسیده او را از باره حیات نرو افکند اعدای
بدسگال از مشاهده این حال مغلوب رعب و دهشت گشته سرسیده
دار راه فرار سپردند و پیر محمد آخر با قراولان تعاقب نموده یک کس
از آنها را دستگیر کرد و درین اثنا قریب سه صد کس از تابندگان معظم
خان از آب عبور کرده بآن طرف رفتند و چون دوازده کشتی دیگر
که مخالفان غرق کرده بودند بدست آمده بود و دلیر خان و داود
خان از روی کارطلبی بر دیگران سبقت بسته شروع در گذرانیدن
مردم خود کردند و تمام آن شب سواران بکشتی و اسبان آنها
بشنا میگذشتند و آن دو خان شهاست نشان نیر او اخر شب عبور
کرده بلشکر خود پیوستند معظم خان آنشب و روز دیگر تا پایی از
شب برکنار ناله بسر برد و بتاکید و اهتمام گذرانیدن جنود فیروزی
اعتصام قیام داشت چنانچه در عرض آن دو روز چهار هزار کس از
آب گشتند و روز سیوم آنقدر کشتی بدست آمد که بر ناله مذکور
جسر بسته شد و رشید خان و میرزا خان و دیگر کو مکیان و همراهان
داود خان عبور نمودند و چون مورچال دلیر خان و داود خان که
دران روی مہاندی برابر مورچال سید تاج و خواجه مشکي بسته
بودند خالی و غنیم نزدیک بود معظم خان محافظت و خبرداری
آنها بعهده عبد الله خان سراى و سید سالارخان و میانہ خان و جمال
الزاق کرده خود بلشکر گاه بزرگ که در میان دو شعبه گذگ بود
معاودت نمود و روز دیگر که غره جمادی الاخره بود ازان طرف مہاندی

نهانی با فرستاده بودند که با جنود مسعود در دوکچی منتظر ورود
 ایشان باشد درین هنگام انتهاز فرصت نموده آن اراده پسندیده را
 از قوه بفعل آوردند و ششم جمادی الآخره اواخر روز به بهانه شکار سوار
 شده بکنار دریا آمدند و خود در کشتی نشسته و یازده کس از نوکران
 روشناس و برخی از خواجه سرایان و خدمه و یک اسپ سواری
 در چهار کشتی دیگر در آورده از گذر قانده بگذر دوکچی که اسلام
 خان با افواج قاهره بموجب وعده ایشان آنجا مترصد بود متوجه
 شدند درین اثنا جمعی از مردم ناشیخاع که در قانده می بودند
 ازین معنی آگهی یافتند و در کشتیها نشسته راه تعاقب سپردند
 و بسیار نزدیک رسیده بودند مقارن ایفحال اسلام خان که منتظر
 قدم ایشان بود خبردار شده خود را باهمراهان بکنار دریا رسانید
 مخالفان ادبار فرجام چون جمعیت لشکر ظفر اعتصام مشاهده کرده
 دیدند که کشتی بادشاهراهِ بکنار نزدیک رسیده است خامرو ناگام
 برگشته بآنطرف رفتند و بادشاهزاده بتائید اقبال بی زوال حضرت
 شاهنشاهی قرین سلامت بساحل مقصود رسیدند لیکن یک کشتی
 که گروهی از خدمه ایشان دران بودند از گرانباری نزدیک باین
 کنار غرق شد و برخی مردم را آب هلاک از سرگذشت و چندی
 به نیروی شادوری از غرق آب اجل رستند و دوپاس از شب گذشته
 این خبر بهجت اثر از نوشته اسلام خان بمعظم خان رسید از وقوع
 این شگرف واقعه مسرت افزا احبای سلطنت و اولیای دولت
 مسرور و متعجب گشته بعجائب الطاف ربانی و غرائب کارسازیهایی
 آسمانی که همواره قرین روزگار این خلافت جاردانیست متیقن

برگشتن بادشاه زاده محمد سلطان بدلات

اقبال بی زوال خدیو جهان

از بدائع تائیدات آسمانی و لطائف عنایات ربانی دربار این دولت جاودانی که درین هنگام خجسته مرجام بجلوه گاه ظهور آمده غبار ملالت از چهره حال اولیای دولت زود و مجددا جمال عظمت و کمال حضرت شاهنشاهی را بعالمیان روشن و آشکارا نمود آنکه بادشاهزاده نامدار بلند مقدار محمد سلطان که بانغواى وسوس نفسانی و خامی جوانی چنانچه گذارش یافت ارتکاب مخالفت و عصیان مرشد حقیقی و قبله و کعبه دوجہانی نموده غبار شورش انگیزنده بودند درین وقت که آثار نکبت و خذلان و اسارت تیره روزی و ادبار در ناصیه حال ناشجاع رمیده بخت برگشته روزگار برآی العین مشاهده نمودند و بیقین دانستند که رفاقت او جزسوی خائمت و رخصت عابدت نتیجه ندارد چشم بصیرت بر سراپای احوال خود کشوده بیداری عقل رهنما بر قبح کردار ناسزوار خویش متنبه گشتند و از غلطی که بمقتضای تقدیر از ایشان سر بر زده بود بتعلیم سرورش دولت و تلقین ملهم اقبال حضرت شاهنشاهی برگشته بشاهراه سعادت و هوشمندی مہتنبی شدند و چون بعزیمت رجوع و انابت از روی صواب اندیشی چند روز قبل ازین به بهانه دیدن اهل حرم خود که دران اوقات عارضه بیماری داشتند از ناشجاع سرخص شده بتانده آمده بودند و اسلام خانرا که بافوجی از عساکر قاهره در اکبرنگر بود از داعیه خود آگهی داده مکرر نوشتہای

و نواره درجای که ناله مهاندی از آب گنگ جدا شده بطرف مالد
 میروند بغاصله ناله مذکور برابر لشکر داود خان پای تجلد استوار
 کرده معظم خان چون برین معنی آگاهی یافت عبد الله خان سرای
 و حق وردیخان و گدا بیگ را با پابصد سوار از همراهان ذوالفقار
 خان و قریب هزار سوار از تابینان داود خان و دلیر خان و گروهی
 دیگر از مبارزان بکومک لشکری که در حدود مالد بود تعیین
 نمود و درین اوقات سید نصیر الدین خان که با آوردن خزانه از موگیر
 معین شده بود بلشکر ظفر قرین رسیده چهارده لک و پنجاه هزار
 روپیه که از آنجا آورد بود رسانید و چون مدتی بود که ذوالفقار
 خان را کوفتی صعب طاری شده آنعارضه بامتداد کشیده بود و خان
 مذکور از غلبه ضعف و آزار نیروی سواری و تردد و طاقت
 رفاقت عساکر قاهره نداشت بغایرین از جناب خلافت و جهاندارای
 استدعای آمدن بکعبه حضور نموده یادراک این سعادت دستوری
 یافته بود و درینوقت بعزم روانه گشتن بدرگاه والا از معظم خان
 مرخص شده باکبرنکر آمد القصه چون افواج مخالف در حدود
 مالد و بگله گهاات اجتماع کرده بودند و ازینجهت که جمعیت عساکر
 فیروزی متأثر دران طرف کم بود و سردار عمده نیز بانها نبود مظنه
 این می شد که مخالفان از آب گذشته باین طرف آیند و دستبرد
 نمایند معظم خان بصوابدید رای اخلاص پیرا دلیر خان را نیز بان
 سمت تعیین نمود و خان مذکور بیست و پنج ماه مزبور بان
 جانب روانه شد و چون یرلیغ لازم الامثال از جناب سلطنت و اقبال
 بطغرای نغان پیوسته بود که بادشاهزاده محمد سلطان را روانه پیشگاه

گردیدند نصرت را آب رفته بجوی و دولت را رنگ تازه بروی آمد
و چون پادشاهزاده جریده آمده بودند معظم خان از سرکار خاصه
شریفه برای ایشان از مایحتاج آنچه عیاله مقدر بود سامان نمود
و از آنجا که بودن ایشان در آن روی آب مقتضای مصلحت نبود قرار
داد که در گذر سده از آب گذشته بشکر ظفر قرین آیند و دهم ماه
مذکور آن شعبه دوحه حشمت و جاه از گنگ عبور نموده بمعسكر
منصور متوجه گردیدند معظم خان با دیگر بندهای پادشاهی پذیره
شده آن والاتبار را بخیمه که برای ایشان مهیا گشته بود فرود آورد
بالجمله چون مہمانان خبر رسانیده بودند که در سمت پائین آب مہاندی
نزدیک بگله گہات بغافلہ پنج کروزه از مالدہ پایا بدست کہ مالدیت
عبور موکب ظفر ایات دارد محمد مراد بیگ کہ با سید سالار خان و
میانه خان و جمال دلقاق و گروہی دیگر در مالدہ بودند باشارہ معظم
خان جمعی از رفقای خویش با برخی از توپخانہ ہمراہ گرفته خود را
بموضع پایاب رسانند و آنجا سورچال بسته گذار آب را بادرآت توپخانہ
استحکام بخشند ناشجاع بعد از اطلاع بریمعنی بلند اختر بسر کھتر
خویش را با سید عالم کہ عمدہ ترین سرداران او بود و سید قلی
اوزبک کہ او نیز بمزید قرب و اعتبار اختصاص داشت و سراج الدین
جانبوری و میر مرتضی امامی و اکثر سرداران و نوکران عمدہ و
سپاہ و توپخانہ بسمت مالدہ و بگله گہات فرستاد کہ دران حدود
بر گذار مہاندی ہرجا پایاب و قابل عبور لشکر منصور باشد
سورچال بسته بمراسم مدانعت و مقاومت پردازند و خود با جان
بیگ و ابن حسین و فوجی کمتر از ہزار سوار باستظہار توپخانہ

از کوشش و آویزش بسیار هزیمت فاحش خورده راه فرار سپرده اند
چنانچه میرزا بیگ مذکور یک زخم تغنگ و دیگر زخم نیزه برداشته
با هفت سوار نیمجان ازان سبک بر آورده و خواهر زاده او که
بخطاب بکه تازخانی متهم بود و دیگری از رؤسای مقهوران که
بخطاب سرانداز خانی بدنامی داشت دران داروگیر دستگیر
سرنیجه اقبال عدو بدن دشمن شکار شهنشاہ روزگار گشته اند و گروهی
انبوه ازان جسارت کیشان طعمه تیغ سرافشان مجاهدان فیروزی
نشان شده برخی هنگام گریز ازان رستخیز فتنه و ستیز در آب
مہاندی بغرق آب عدم فرو رفته اند و آنخان جلالت شعار بعد ازیں
فتح به بگلہ گہات رسیدہ برکنار مہاندی مورچال بسته و در آنطرف
سید عالم باتوبخانہ و اشکری در برابر نشستہ است معظم خان از
وقوع این لطیفہ نصرت کہ بذیرنگی طالع والی خدیو جهان چہرہ
امروز دولت گشتہ بود بہجت قرین و مسرت اندوز گشتہ چہارم
رجب بمحمود آباد کہ سہ گروهی بگلہ گہات است و بلند اختر پسر
کہتر ناشجاع با سید قلی اوزبک و جمعی دیگر از سرداران و سپاہ
مخالف درانطرف مہنای مدامعہ بود رسید و آنجا مورچال بستہ
اقامت گزین و روز دیگر سوار شدہ برای دیدن بگلہ گہات و ملاحظہ
مورچال بلشکر دلیر خان آمد خان مذکور مددہا بر افراختہ توپہا
بران نصب ساختہ بود و شب و روز آنها را بر مقہوران می انداختند
و چون از طریق خشکی بجہانگیر گرسہ راہ است یکی راہ مالدار کہ
حید سالارخان و جمال دالزاق و گروهی دیگر بہ محافظت آن قیام
داشتند و دیگری راہ بگلہ گہات کہ آنها را دلیر خان گرفتہ بود و سیوم

حضور نمایند معظم خان بموجب حکم واجب الانعام سامان لوازم رفتن ایشان کرده از بلدهای بادشاهی فداکنانرا بافوجی از سپاه ظفر پناه و ارادت خان را که سابق در خدمت ایشان معین بود باچندی از نوکران قدیمی ایشان بحراست و خبرداران آن والا نژاد مقرر نمود و بذوالفقار خان که چند روز پیشتر از لشکر ظفر اثر جدا شده روانه درگاه معلی گشته بود نوشت که بهر جای رسیده باشد تا رسیدن شاهزاده توقف گزیند و او نیز در خدمت آن عالی نسب بوده لوازم حراست و محافظت اینجا آورد و شاهزاده بیست و هفتم ماه مذکور از آب عبور کرده در پیروپهار نزول نمودند و غرة رجب از اینجا روانه درگاه آسمان جاه گردیدند و معظم خان در همان روز که شاهزاده از آب گذشتند از سرزمین جزیره که مابین شعبه دوم و سیوم گنگ است و آنخان مصلحت دان باقتضای حزم و صلاح اندیشی مدت یکماه آنجا اقامت داشت کوچ کرده بآن روی آب رفت و راجه سمکانشکه را با هزار سوار پانصد پیداه بندبچی و برخی از توپخانه برای محافظت آن سرزمین گذاشت که سپاه مخالفان آنها بتصرف آرند و روز دیگر از ناله مہاندی گذشته آنطرف منزل نمود و سلج ماء مذکور که ازان جا کوچ کرده روانه مالد بود در افتاد راه نوشته دلیرخان از بگله گهاٹ رسید و بوضوح انجامید که میرزا بیگ نام یکی از سرداران عمده ناشجاع بافوجی قریب هزار سوار و چند فیل که از مہاندی گذشته بقصد محاربه و پیکار باافواج قاهره باین طرف آمده بود و در سیتل گهاٹ دلیرخان را باو نبردی مردانه و جنگی دلیرانه روی داده است و مخالفان شقاوت شعار بعد

و سید مظفر خان و گروهی دیگر از سرداران شهابت نشان که دران ضاع بودند با سپاه خود از مورچالها برخاسته رفیق طریق نصرت گردیدند و بهیئت اجتماعی روان گشته اول روز نزدیک بگذر مذکور که دو گروه پائین بگله گهاک بود رسیدند چون ناشجاع پیشتر ازین اراده آگاه شده فوجی بابریخی از توپخانه جهت مدافعت عساکر ظفر قرین تعیین نموده بود آنها آماده مدافعت درانطرف ایستاده بودند بمجرد ورود جنود مسعود بگذار ناله دست بانداختن توپ و تفنگ کشوند معظّم خان توقف و درنگ مصلحت ندیده مردم را تکلیف گذشتن از ناله نموده مجاهدان فیروزمند و مبارزان نصرت پیوند بمیدان همت و جلالت و یادری توفیق و سعادت جمعیت مخالفان را وقتی نه نهاده همگی دل بر عزیمت عبور گذاشتند و نخست دایرخان و اخلاص خان و سخاوت خان فیل سوار بآب زدند و پس ازان سید مظفر خان و دیگر نهنگان بحر شجاعت بآن ناله درآمده از چپ و راست و پیش و پیش فوج فوج مانند موج در آب روان گشتند درین وقت مقهوران بد نرجام بجد و کوشش تمام از کنار آب آتش پیکار برافروختند و بهادران نهنگ صولت هزیر آهنگ را در میان ناله بشیبه توپ و تیر و تفنگ گرفته لوازم مقاومت بظهور رسانیدند و چندی از سپاه ظفر پناه هدف ناوک تقدیر گشته مر بجیب نیکنامی فرو بردند و برخی را آسید زخم رسیده جمعی از صدمه ریزش گوله و پتکان بر گردیدند و گروهی از دایران بسالت کیش شهابت خو که حفظ ناموس سپاه گیري و آبرو دامن گیرشان بود روی همت بر نماندند و چون دو طرف گذر غرق آب بود و در میان ناله از طرفین گذر چوبها

راه شیرپور و هجرا هتھی که بسمت پائین آب مهاندی و از بگله گهاٹ
 بمسافت هشت کروزه واقع است و تا این هنگام فریقی بمحافظت و
 سد آن طریق معین نبودند و غله نیز ازان راه بگذرانده میرسید
 بنابراین معظم خان درین هنگام لودیکھارا با فوجی و شش توپ و
 دیگر ادوات توپخانه بآنجا تعین نمود که ضبط و حراست راه و منع
 رسیدن غله و آذوقه بگذرانده نموده ازان ناحیه با خبر باشد بالجمله
 معظم خان مدت یکماه در محمود آباد اقامت گزیده تمام همت
 اخلاص و نهمت خویش بتدبیر عبور از مهاندی و دفع و استیصال
 دشمنان فساد اندیش که بمیانجی آب و استظهار توپخانه و نواره
 قدم ثبات نهاده اظهار آثار تجلد میکردند بسته بود و چنانچه شیوه
 عبودیت و آئین خدمتگزار است آسایش و آرامش را خیر باد
 گفته شب و روز درین باب سعی و کوشش مینمود تا بالکلیه غبار فتنه
 و آشوب ناشجاع باطل ستیز فتنه پرور از ساحت آن بوم و بر فرو
 نشیند و آن مهم نصرت فرجام بزرگی انجام یافته کار به موسم
 بر شکل آید و نکشد و چون در خلال این ایام گذر پایابی در حدود
 بگله گهاٹ بهمرسیده بود رای اخلاص پیرای آن نوین ارادت آئین
 برین قرار گرفت که پیش ازین توقف و درنگ جائز نداشته و تکیه
 بر اقبال بیزوال خدیو جهان نموده بهر عنوان باشد بالشکر منصور از گذر
 مذکور عبور نماید و سران و سرداران جنود قاهره را ازین قرار داد با
 خبر ساخته چهارم شعبان از دوم سال جلوس همایون پاهی از شب
 مانده باین عزیمت صائب با مخلص خان و اخلاص خان خویشکی
 و دیگر مبارزان نیروزی شعار سوار شد و در اندامی راه دلیر خان

فتح شگرف چون آنقدر کشتی که قابل بستن جسر باشد بهم رسیده بود معظّم خان برکنار ناله نشسته باهتمام بستن جسر پرداخت و چون جسر مهیا شد بقیّه جنود مسعود را که از آب گذرانیده همانجا منزل کرد ناشجاع و خیم العاقبة اواسط همین روز خبر عبور مساکر منصور از ناله شنید و چون دید که سیل بلا نیچنان بالا گرفته که بخس و خاشاک تدابیر باطل و اندیشیهایی بلیحاصل شد راه آن توان کرد یکباره مورد یاس و ناامی شده باهزاران خسارت و حرمان و نکبت و خذلان دل از بودن بنگاه و مملکت و دولت دیرساله برگرفت و چون شب در رسید بالشکر نکبت زده و حال تباه از چوکی میرداد پور رحل امامت برداشته روی ادبار نهاده که بنگاه او بود آرد که از آنجا پسیدج راه آوارگی نموده بجهانگیر نگر رود بالجمله معظّم خان روز دیگر بافواج ظفر اثر بجانب تانده که ناشجاع تیره اختر بانجا رفته بون روانه شد و بعد از طی اندک مسافتی باو خبر رسید که تمامی نواری غنیم نزدیک تودی پور که از گذر مذکور تا آنجا هشت گروهست جمع شده و ناشجاع خود نیز بآن راه خواهد آمد لهذا با جمعی از لشکر جدا شده بر جناح سرعت و تعجیل بجانب تودی پور شتافت و باقی جنود مسعود نیز متعاقب بآن سمت روان گردید و یکپاس از روز مانده آنخان اخلاص نشان بتودی پور رسید و چهار صد کشتی از نواری ناشجاع بعضی ازان مشحون باموال و کمر خانجرات او که دران موضع بانتظار رسیدن آن رسیده بخت مجتمع بود بتصرف اولیای دولت ابد قرین در آمد و معظّم خان نور الحسن و میر عزیز دیوان لشکر ظفر اثر را با واقعه

بر زمین فرو برده بودند که نشان پایاب باشد و مردم بر زمین غرق
آب نیفتند در نفوت بسبب عبور لشکر ظفر اثر آب بتلاطم آمده ریگ
زمین از ته بدر رفت و بعضی مواضع پایاب غرق آب شد و چوبها نیز
خلطیده بشانها برجای خود ماند و بدین سبب از سوار و پیاده
قریب هزار کس را لطمه امواج تقدیر غریق بحر هلاکت ساخت و
فتح پسر دایو خان رخت حیات بسیلاب اجل داد و باقی جنود
قاهره قرین نصرت و سلامت چون باد از آب گذشته بساحل
مقصود رسیدند و بمجرد برآمدن جیوش بحر خروش از آب اعادی
بدن آب رخ از عرصه مقاومت گردانیده بمورچالها رفتند و معظم خان
نیز متعاقب عبور نموده بجنود منصور پیوست و همگی عساکر
گردون مائثر باتفاق بجانب مورچال مخالفان روان گردیدند جمعی
از آن تیره بخندان قدم جرأت فشرده ساعتی چند باستطهار توپخانه
و مورچال هنگامه امروز کوشش و جدال گردیدند و عاقبة الامر تاب
ثبات نیاورده روی همت برتامند و مجموع توپخانه آنها بدست
سپاه ظفر پناه در آمد و در خلال این احوال بلند اختر و سید عالم
و سید قلی اوزبک که ناشجاع آنها را نیز متعاقب این گروه باین
طرف تعین کرده بود رسیده از دور نمایان شدند و از سطوت
افواج گیتی کشا بی آنکه مجاهدان نصرت لوا بر آنها حمله آرند و
آویزشی غیمابین روی نماید عنان عزیمت تافته راه فرار سپردند و
بر آوردن جان از آن عرصه مغتنم شمردند و بلند اختر با حید قلی
اوزبک از مراحمگی بنانده شتافت و سید عالم با دیگر جنود
مخالف بکام ادبار بناشجاع بر گشته روزگار پیوست بعد از وقوع این

اموال او جسارت نمودند چنانچه برخی از نفائس امتعه توشخانه اش
 را که صندل نام خواجه سرای تحویلدار باشاره آن خسران مآب
 انتخاب کرده بر شش فیل و دوازده شتر بار کرده آورده بود که داخل
 کشتی کند با چندی از جنائب خاصه که آنها را نیز میخواست
 بکشتی در آورده همراه ببرد جمعی از اوباش بتاراج بردند و درین
 وقت مردم بهم برآمده طرفه حالتی رخ نمود و غریب هرج و مرجی
 پدید آمد هرکس را هرچه بدست می آمد بذهب و غارت میبرد
 و آن را غنیمت می شمرد و چون معظم خان ششم ماه مذکور که
 روز پیش آن ناشجاع از دانه بودی آرازی شتافته بود بانجا رسید
 و برین احوال مطلع گردید بضبط و گره آوری اشیا و اموالی که
 مانده بود پرداخته در استردان آنچه اوباشان لشکر بغارت برده بودند
 از آن خیره چشمان تاراجگر و گستاخ رویان جهالت پرور ساعی شد و
 عورات و پردگیان را که آنجا مانده بودند با احتیاط تمام حراست
 کرده جمعی برای کیشک بر اطراف حرمگاه گماشت و ناظران و
 خواجه سرایان قدیمی را تاکیدات بلیغه نموده مقرر ساخت که
 بدستور سابق بخدمت خود قیام نمایند و لوازم هوشیاری و خبرداری
 بیشتر از پیشتر بظهور رسانند و دانه خان که بعد فرار ناشجاع از
 چوکی میردانه پور بر آب مهاندی جسر بسته گذشته بود اوخر این
 روز رسید و از جلائل دلائل اقبال این برگزیده ذوالجلال و امارات
 روشن بر تیره روزی و ادبار ناشجاع خسران مآل که درین هنگام جلو
 ظهور نموده بتازگی سرمایه عبرت و بصیرت عالمیان گردید آنکه آن
 دو غراب که مجموع خزانه و جواهر خانه و نفائس اموال آن بد مآل

نویسی و جمعی از سپاه و ششصد پیداده بندرتچی برای ضبط آن
اموال آنجا گذاشته صبح روز دیگر بوسه ایلغار روانه تانده شد و با
چهار صد سوار قریب بنصف النهار بتانده رسید ناشجاع که شب
پنجم ماه مذکور چنانچه گزارش یافت از چوکی میردادپور روانه
تانده شده بود صبح آن بآنجا رسیده بعزم نزار و قصد ساز و برگ راه
ادبار بیرون تانده برگزار دریا فرود آمد و بتائید و اهتمام تمام دو غراب
که اعتماد بر استحکام آن داشت از نفائس و غرائب اموال مثل
اشرفی و طلا و جواهر و مرصع آلات پر کرده خلاصه دیگر اشیا و کار
خانجات که در آنجا داشت بر دو غراب دیگر بار نموده آنها را روانه
ساخت و بعد فراغ از سرانجام این امور ندیم گروه از تانده پشتتر رفته
در درخت زاری فرود آمد و ساعتی چند آنجا توقف گزید درین
اثناء قراولی بار خبر رسانید که افواج قاهره نزدیک رسیده است از
غایت رعب و دهشت مضطرب گشته سراسیمه وار از آنجا سوار شد و
پنج و شش گهزی از روز مانده خود را بکنار دریا رسانید و با بلند
اختر و زین العابدین پسران خود و جان بیگ و سید عالم و سید
قلی اوزبک و میرزا بیگ و معدودی از سپاه و خدمه و خواجه سرایان
که همدگی سه صد کس بودند در کشتی نهشته با قریب شصت
کوسه در همان روز که پنجم شعبان از درم حال جلوس همایون بود
بجانب جهانگیر نگر آواره گردید و دیگر نوکران عمده و سردارانش
که سیمای خیر و صلاح و آثار بهروزی و فلاح در چهره احوال او
نمیدیدند باقتضای صلاح اندیشی خون را بیکسو کشیده مفارقت
گزیدند و اعوانان و خود سران لشکرش دست بغارت گشوده باخذ

مناصب مناسب در خور حال آن فریق تجویز کرد و حقائق احوال
 آنها را بدرگاه معلی عرضه داشت بالجمله معظم خان دوازده روزه در
 تانده توقف نموده بنظم و نسق مهمات هر دو روی گنگ و گرداوری
 اسوال ناشیاج نگوهیده فرجام قیام ورزیده هیژدهم شعبان بعزم
 تعاقب آن بد عاقبت تیره اختر کوچ کرده بتدری پور آمد و اسلام
 خان که با فوجی از عساکر ظفر متأثر در اکبر نگر بود چون بفایر
 نثار خاطری که با آن نوئین ارادت آئین داشت بی آنکه از پیشگاه
 خلافت و جهانداری فرمان طلب بنام او صادر شود با جمعی از
 همراهان خود از اکبر نگر برآمده عازم درگاه خلایق پناه شده بود
 مخلص خان را بفوجداری اکبر نگر مقرر نموده بآنطرف آب رخصت
 کرد و نتج جنگخان و اخلاص خان خوشگمی و عبد الله خان سرای
 و زبرد سنخان و مالوجی و میانه خان و علیقلی خان و جمال
 دلازق و امرنگه فردری را با هزار سوار دیگر با خان مذکور تعیین
 نمود و خود با دایر خان و داود خان و رشید خان و سید نصیرالدین
 خان و راجه نرسنگه کور و فرهاد خان و آغرخان و قراولخان و
 عبد الباری انصاری و گروهی دیگر از مبارزان جیش اقبال
 نوزدهم از تدری پور کوچ نموده در هجرا پور منزل گزید و روز دیگر
 از اینجا بر جناح مهارعت براه خشکی روانه جهانگیر نگر گردید تا
 فاشیاج آنجا مجال ثبات و استقرار نیافته آواره کشور ادبار شود
 و بالکلیه ساحت آن مملکت از خمس و خاشاک فتنه او پیراید
 بالجمله آن ناسزاوار دولت و اقبال نکبت زده و پریشان حال با هزاران
 خسران و ناکامی که بمکافات سوی افعال از پیشگاه عدل داور بیهمال

در آنها بود پس از برآمدن معظم خان از تترکی پور چون سخاوی
موضع مذکور رسید بندهای بادشاهی خبردار شده ازین طرف
کشتیها دریافتند و بقوت طالع والای خدیو جهان و خلیفه زمان
هر دو را بدست آورده بگذار رسانیدند و مجموع اشرافی و طلا آلات
و جواهر و نفائسی که در آنها بود بحیطه ضبط و تصرف اولیای دولت
قاہرہ درآمده ضمیمه غنائم گردید و از شیر پور و هجراہتی که
لودیخان با جمعی در آنجا بود خبر رسید که هنگام عبور نوار غنیم
قریب سی کشتی که در بعضی از آنها برخی اشیاء و اموال ناشجاع
و منسوبان و اتباع او بود بدست مبارزان فیروزی نشان آمد و برادر
زاده سید عالم و رندوله پسر خوانده او با چندی دیگر از مخدولان
که در آن کشتیها بودند اسیر سر پنجه اقبال دشمن شکار شهنشاه کامکار
گردیدند و همچنین اکثر اموال ناشجاع که بغارت رفته بود بحسن
سعی و تخصص و قدغن و اهتمام معظم خان از جسارت منشائی
که دست تطاول با خدا آن کشاده بودند استرداد یافته بحیطه ضبط
آمد و هشتم ساء مذکور جمعی از نوکران عمده ناشجاع مثل سراج
الدین جابری و اسفندیار معموری و میر مرتضی اسامی و ابن
حسین داروغه توپخانه و محمد زمان میر سامان و قاسم کوکه و داراب
پسر فاعل خان قدیم و گروهی دیگر که روی امید از بر تافته با اهل
و عیال و امتعه و اموال مانده بودند آمده بمعظم خان ملاقی شدند
و آن زنده نوینان نظر بر شیمه فضل و کرم و شیوه بخشایش و
احسان خسروانه کرده همگی را بجان و مال امان داد و بنوید
مراحم بادشاهی و بشارت مکارم سایه الهی خوشدل و مستمال ساخته

و خیم العاقبت عائد گشته ضمیمهٔ موجبات خزی و ادباز او گردید
و درین ایام که بد فرجام از قاندهٔ فرار نموده بجهانگیر نگر رحید چون
این معنی را متیقن بود که از صولت و سطوت عساکر جهانکشا آنجا
نیز ثبات و استقامت نمی تواند ورزید و جاره کار جز فرار بجای
رخنگ نمی دید کسان بانوشتها نزد راجهٔ آنجا فرستاده درخواست
نمود که جمعی از مردم خود بفرستند تا او را رهبری و همراهی
کردن بآن ولایت کفر آیت که نمونه از درکات سعید و سورتی از
معنی بئص المصیر است برسانند و قریب یکماه بانظار خبر بهر
برد و از آنجا که معظم خان بافواج نصرت پدرا چنانچه مذکور شد
بتعاقب او پرداخته بود از طنطنهٔ قرب وصول مواکب ظفر لوا مورد
رعب و هراس گشته مقید بر رسیدن خبر و معاونت فرستادهای خود
نشد و یکشنبه ششم شهر رمضان که آغاز سنه ثانی از جلوس همایون
بود رخت نکبت بر سفینهٔ ادبار نهاده بازمین الدین و بلند اختر و
زین العابدین پسران خویش و چندی از عمدها که تا اینجا رفقت
کرده بودند مثل جان بیگ و سید عالم و سید قلی ازبک و میرزا
بیگ و جمعی از سپاهیان و معدودی از خدمه و خواجه سربان از
جهانگیر نگر برآمد و در موضع دهانه که چهار گروهی شهر و جای
تهانه است منزل نمود و در آنجا جمعی از ملحقان و فرقهٔ از سپاهیان
که و خامت حال و خذلان و نکال خود در صورت رفقت آنخسروان مآل
بدیدهٔ پیش بینی و مصلحت شناسی میدیدند برگشته بشهر آمدند
و از فقدان صلاح چند کشتی همانجا ماند و روز دیگر از آنجا روانه شده
در سری پور که یکی از تهاهای عمده و دوازده گروه بالای جهانگیر

مستوجب آن شده بود بازدهم شعبان بجهانگیر نگر رسید و درین مدت که زین الدین مهین ناخلف او در آنجا بود باشاره آن بی بهره جوهر عقل و فرهنگ با راجه رخزگ راه ارسال رسل و رسائل کشوده مکرر کسان با ارمغان نزد او فرستاده بود و بجهت دفع منور خان زمیندار جهانگیر نگر که از بخت مندی و پیش بینی چنانچه گزارش یافته زمینداران آنحدود را با خود متفق و همداستان ساخته سر از اطاعت و فرمان پذیری ناشجاع بلچیده بود چندی قبل ازین کومک طلبیده و دران وقت راجه جمعی کثیر از رخگیان دیو سیرت بهائم خو با جلیه و غراب بسیار بمدد فرستاده چنانچه آتشعبه دوحه فساد بمعاونت و امداد آتقوم بد نهاد بر سر منور خان رفته او را شکست داد و پس از کفایت آنهم مبلغی از نقد و جنس بر سبیل جلد بآنها داده آن گروه خدایان بفرقه را رخصت معاودت نمود و بنامه و پیام با راجه مقرر کرد که هرگاه پدر دتنه پرورش برفتن رخزگ مضطر شود و بجهانگیر نگر آمده خواهد که بپایه روی فرار رخت ادبار بآن دیار کشد و گرداره جمعی بسرحد فرمقد که او را دلیل راه آوارگی شده بآن کفر ابای رسانند و راجه بحاکم چانگام که سرحد رخزگ است تاکید کرده بود که هرگاه ناشجاع درین باب ایمانی کند بی توقف گروهی را نزد او فرمقد در رخگیان بد گوهه لئیم درین آمدن خرابی عظیم باطراف و نواحی جهانگیر نگر رسانیده چنانچه شیمه آن بی دیغان و عادت آن ضلالت گزینانست خلقی کثیر از رعایای آنجا که اکثر مسلمانان بودند بقید اسارت آورده با خون بردند و وبال آن نیز بروزگر ناشجاع

همراه شدند و آن روز در پرگنه لکهی دیو منزل نمودند و صبح آن
 فاشجاع بیدولت باطل آهنگ یانوار رخنگ ازان موضع روانه شده
 در پرگنه بهلوه در مکنی که تا قلعه آن براه خشک چهار کوه مسافت
 بود نزول نمود و در آنجا امام قلی خویش حسین بیگ اباکش که
 بحراست قلعه بهلوه قیام داشت باشاره حسین بیگ مذکور آمده
 بآن تیره ایام ملاقی شد و آنغدار تبه کار او را تسلیه و استمالت
 نموده فرستاد که حسین بیگ را مستمال ساخته پیش او آورد حسین
 بیگ از قلت سرمایه دانش و تدبیر سود کار خویش از زیان باز
 ندانسته روز دیگر بافسون فریب آنغذنه پرور با یکصد سوار از قلعه
 بهلوه برآمده بدیدن او رفت و آن آواره کشور دولت او را با امام
 قلی مذکور نگاه داشته تکلیف دادن قلعه نمود و امر کرد که بمردم
 خود که در قلعه گذاشته بود بنویسد که قلعه را باتمامی اموال که
 آنجا داشت حواله کسان او نمایند و روز دیگر میرزا بیگ را با
 دوازده کس در دو کشتی نشانیده با نوشته حسین بیگ فرستاد که
 رفته قلعه را با اموال و اشیای او بتصرف آرد میرزا بیگ در دو
 گروهی قلعه کشتی را بکنار باز داشت و نوشته حسین بیگ را
 بشخصی داده نزد گماشتهای او که در قلعه بودند فرستاد و بآنها پیغام
 نمود که مرکوبی چند بفرستند که با همراهان از کشتی برآمده بقلعه
 رود چون نوشته بانها رسید از مواب اندیشی و کار شناسی بظاهر قبول
 دادن قلعه نموده جواب فرستادند که اسپان برای سواری میفرستیم
 و پس از ساعتی چند مظفر نام غلام حسین بیگ و هذروی که
 دیوان او بود با هشتاد سوار چهار صد پیداه بندو تچی و قیر انداز

نگر است نزول ادبار نمود و در اینجا جان بیگ که از تربیت کرده‌ای
 عمده قدیمی او بود با چندی از نوکران روشناس و گروهی از عملة
 نواره و ملاحان که درینوقت بوجود آنها بیشتر از عمدها و سرداران
 احتیاج داشت ترک رفاقت کرده راه مفارقت پیمودند فردای
 آن از اینجا روانه شد و چون زین الدین مهین فاضل او قبل ازین
 سه ماه شخصی نزد راجه رخنگ و دوکس دیگر سه چهار روز قبل
 از رسیدن ناشجاع بجهانگیرنگر برای طلب کومک پیش حاکم
 چانگام فرستاده بود درین روز بعد از طی اندک مسافتی آن هر
 سه کس با پنجاه و یک منزل جلیله رخنگی و فرنگی مشحون
 بمردان کار و ادوات حرب و پیکار که حاکم چانگام باشاره راجه سامان
 کرده برسم کومک فرستاده بود بآن برگشته بخت ملاقی شدند
 و نوشته راجه و حاکم چانگام رسانیدند و رؤسای کفره رخنگ اظهار
 نمودند که اگرچه راجه مارا برای امداد و کومک فرستاده است و
 قرار داده که خود نیز آمده در چانگام بشیند و متعاقب نواره عظیم
 بفرستد و جمعی براه خشک نیز تعیین نماید لیکن این مراتب
 در صورتی مقرر بود که شما در جهانگیرنگر قدم ثبات نهاده
 احتیاجت میورزیدید چون اضطراب کرده برآمدید مامور نیستیم که
 شما را بر رخنگ بریم ناشجاع بآنها گفت که ما باین عزیمت از
 جهانگیرنگر برآمده ایم که در موضع بهلوله که سرحد ملک بادشاهیهست
 محل ثبات افکنده تمکن و اقامت فمائیم و قلعه آنرا با دیگر تهاجمات
 استحکام دهیم باتفاق و اعانت شما هرچه باید کرد از قوه بفعل
 آوریم بنابراین آن گروه ضلالت آئین بمرافقت و موافقت راضی گشته

است که بی توقف و درنگ روانه رخنگ شوید تا شجاع قبول این معنی نموده بعزم جرم قرار داد که رخت ناکامی بآن ناحیه کشد و چون مردمش ازین عزیمت باطل آگهی یافتند و دانستند که غول ادبارش راه زده و دیو پندار افسون ضلال پرو خوانده از بیدانشی راه وادی می سپارد که جز خسران صورت و معنی و خذلان دینی و عقبی سودی ندارد و اکثر پادهان و خدمه و ملاحان متفرق شده هریک از طرفی بدررفت چنانچه صبح روز دیگر که از آنجا روانه میشد سید عالم با ده کس از سادات بارهه و سید قلی اوزبک با دوازده تن از مغولان و معدودی دیگر که همگی بچهل کس نمی گشتند قرار رفاقت داده مانده بودند باجمله باعتماد مرافقت و همراهی و اعتضاد و امداد و هوا خواهی آن بی دیزان بد نراد پرفتن رخنگ دلهاد گشته قطع علاقه امید از بودن بنگاله کرد و با آنکه عقل مصلحت بین و خرد خرده دان بهزار زبان میگفت • نظم •

اذا کان الغراب دلیل قوم • سیدیهیم سبیل الهالکین

از کمال سفاقت و بیخردی روز دیگر بانوای آن گمراهان از کشور دولت و شهرستان عنایت یکباره آواره گردید و بعد از قطع مراحل ادبار و طی لجهای خونخوار بجزیره رخنگ که ارذل معمرهای عالم و ممکن کفره ضلالت شیم است رسیده از تیره بختی و بد فرجامی باده و دام آن سرزمین محسوس شد و بشامت کفران نعمت و ناپدای و زیاده طلبی و حق ناشناسی و نقض عهد و میثاق و هدم بنیان وفا و وفای و سدیزه با قضا و قدر و مذاعمت و لجاج با برگزیده خالق اکبر مملکت وسیع بنگاله و دولت و حشمت چندین ساله را بباد

و در قیل بکنار دریا رسیده بجنگ پیوستند و قیلا را بآب زده بر سر
کشتیها آمدند و میوزا بیگ را باده کس از جمله دوازده کس دستگیر
نمودند و دو کس گریخته خود را بناشجاع رسانیدند و او را از سزوح این
مقدمه آگاهی بخشیدند آن تها اندیش بلخرد بعد از اطلاع برین
قضیه قرار داد که روز دیگر بامداد رخنگیان و اسقظهار نوارا آنها
کفایت مهم گماشتهای حسین بیگ نموده قلعه بهلوه را بتصرف آورد
و آن غلات کیشان را بسعی و کوشش درین امر تکلیف نمود
چون صبح شد سرداری دیگر ازان گروه شقاوت پزوه با سه کشتی از
چاننام رسیده بفرقه سابق ملحق شد چون رخنگیان دیدند که امر
او از صلاح و کارش از اصلاح بیرون است از قبول رای باطل و تکلیف
لا طائل او سر باز زده بزبان معذرت صریح جواب دادند که آداب
و آئین ما نیست که از کشتی برآمده جنگ کذیم بتوپ و تفنگ
بر روی آب آتش کارزار می توانیم افروخت و حسین بیگ اباکش
را که بودن او در قید ناشجاع سرمایه هوس گرفتن قلعه بهلوه بود
ازو طلبیده گفتند که با او معامله داریم و طلب را بمبالغه و
ابرام رسانیده چون دیدند که ناشجاع در دادن او تعلل و امهال
می ورزد پرده مدارا و مراعات ظاهر از پیش برداشته بذخوشی
و تلخی در آمدند و حسین بیگ را با امام قلی از قید او برآورده
پیش خود بردند و بعد ازین مقدمه با او گفتند که اگر بهلوه بتصرف
می آمد شما را آنجا متمکن ساخته یکی از پسران شما را برخنگ
می بردیم و آنچه راجه مقرر می ساخت بعمل می آوردیم الحال
چون نقش تدبیر درست نه نشست و بهلوه بدست نیامد صلاح درین

روز خجسته پرتو عاطفت شهشاهانه بر ساحت حال سعادت اندوژان
 بساط اقبال و مقربان پدشگاه جاد و جلال تافته رسم بخشش و نوازش
 و شیوه مکرمت و انعام عام شد و نخل مراتب و مناصب از فیض
 بهار تربیت بادشاهی بنفش و نما گرانیده شاهد آمال جهانی بگوهر
 افشانی کف احسان خلیفه الهی پیرایه حصول یافت ازان جمله
 رخشنده گوهر درج عظمت تابنده اختر برج خلافت بادشاهزاد
 والا قدر خجسته شیم محمد معظم بانعام يك لك روید و مرحمت
 جیفه مرصع و بازوبندی که مشتمل بر دو قطعه لعل آبدار و چهار
 دانه مروارید گران بها بود و یک عقد مروارید که دانهای زمره نیز
 دران انتظام داشت سر بلندی یافتند و تازه نهال حدیقه کامکاری
 شاداب نخل گلشن بختیاری بادشاهزاده عالی نژاد سعادت پیوند
 محمد اعظم عنایت یک عقد مروارید که دانهای زمره دران منظوم
 بود عز اختصاص اندوختند و قرة العین سلطنت و فرمان روائی
 قوة الظهور ایهت و جهانکشائی بادشاه زاده ارجمند والا گهر محمد
 اکبر بمرحمت یک زنجیر فیل مشمول عاطفت گردیدند و معظم
 خان سپهدار بنگاله بجای مساعی جمیده که در دفع و احتیصال
 ناشجاع خسران مآل از بظهور آمده بود بخطاب والای خانخانانی
 و سپه سالاری بلند نامی یافته دو هزار سوار از تابندگان او دو اسبه
 سه اسبه مقرر شد که منصبش از اصل و اضافت هفت هزار
 هفت هزار سوار ازان جمله پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد
 و بمرحمت ارسال خلعت خاص و شمشیر با ساز مرصع عز مباهات
 یافت و از روی عنایت خلعت خاص با شمشیر خاصه برای امیر

فنا داده اواره تیره خندان گردید و خامت حال و سویی مآلش باعث عبرت همگان شد و سرانجام کار آن بد عاقبت بعد از وصول بآن ولایت غلات بفیاد و ملاقات با سرگروه آن قوم بد نژاد و دون نهاد که بهزاران هزار مرحله از شهرستان ادمیت و کشور انسانیت دور و از حلیه دین و دانش و شعار صروت و مردمی معجز آورند بعد ازین در محل خود مشروح و مذکور خواهد گردید .

جشن وزن فرخنده قمری آغاز سال چهل و چهارم

درین هنگام سعادت انجام که زمانه را هر زمان اسباب کامرانی و مواد شادمانی در افزایش بود خجسته جشن وزن مبارک قمری خدیو کام بخش کامران شهنشاه جهاندار جهان ستان نشاط افزای دوران گشته بفروغ بهجت و خوشدلی چهره پذیرای حال جهانیان گردید و بتازگی صلی عیش و طرب و نوید خرمی و انبساط بعالمیان داده بزم گاه گیتی را زینت بخشید و روز مبارک در شنبه هفدهم فی قعدۀ این سال فرخ فال مطابق چهاردهم اسرداد پس از انقضای یکپاس روز که ساعتی سعادت طراز میمنت افروز بود در محفل فیض منزل غسلخانه که برای این جشن خسروافه زیب و آرایش یافته بود انجمن عشرت مرتب گشته از منجیدن گوهر عنصر همایون پایه افزای اوزنگ عظمت و سروری میزان سرنواز با آسمان افراخت و پائین معبود وزن مسعود بفعل آمده جهانی را کامیاب امید ساخت و سال چهل و سیوم قمری از عمر کرامت قرین خدیو زمان و زمین بانجام رسیده سال چهل و چهارم آغاز شد درین

رسیده بود باضافه پانصدی پانصد سوار که سابق بنابر تقصیر
از منصبش کم شده بود بمنصب دو هزاری پانصد سوار سرفراز شد
و سوبهگرن بندیله بفوجداری تره‌ار و عنایت اسپ و ازاصل و اضافه
بمنصب دو هزار و هزار سوار دو اسبه سه اسبه مباحی گشت و
ازاصل و اضافه نصیری خان فوجدار کره مانگپور بمنصب دو هزار
هزار سوار و سید حسن ولد دلیر خان باره بمنصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و تهور خان بفوجداری چنور و
مرحمت خلعت و اسپ و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار و تشریف خان بقلعه داری فتح آباد دکن تعیین یافته
به عنایت خلعت و خطاب معتخر خانی و ازاصل و اضافه بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و محمد بیگ خان بفوجداری و قلعه
داری انتور معین گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
شش صد سوار مورد نوازش گردیدند و از اصل اضافه کاکر خان
بمنصب هزار و هشت صد سوار و میرزا علی عرب که در سالک
کومکبان دکن انتظام داشت بمنصب هزار و شش صد سوار و اسد
کاسی بمنصب هزار و شش صد سوار و اوزیک خان ز کومکبان دکن
بمنصب هزار و پانصد سوار سرادرازی یافتند و نور الحسن که شمه
از احوال اردو طی سوانح بنگاله گذارش یافت از انجا رسیده جبهه
سای سده اقبال گردید و بمنصب هزار و پانصد سوار سرپلند
شد و منصور برادر عبد الله خان والی کشغر و مهدی برادر زاده
خان مذکور که هر دو از متوهم گشته براه بدخشان خود را بجمعیت
آباد هندوستان بهشت نشان رسانیده بودند درین هنگام بتعین

الامرا صوبه دار دکن و خلعت خاصه بجهت رانا راجسنگه و
 و مهابت خان صوبه دار کابل و وزیر خان صوبه دار اکبر آباد و بهادر
 خان ناظم مهام صوبه اله آباد مرسل گشت و ابراهیم خان که بصوبه
 دارمی کشمیر جنت نظیر از تغییر اعتماد خان معین گشته بود
 بعنایت خنجر مرصع با علاقه مرورارد و اسب با ساز طلا مباحی
 گشته مرخص شد و امالت خان که سابق از منصب معزول شده
 بود درین هنگام مورد عاطفت خسروانده گشته بمنصب پنج هزار
 سه هزار سوار سربلندی یافت و بغوجدارمی مراد آباد از تغییر قاسم
 خان منصوب شده بعطای خلعت خاصه و ماده فیل و ترکش
 زر درزی کامیاب مرحمت گردید و قاسم خان بغوجدارمی چکله سرترا
 از تغییر اله وردیخان معین گشته بعنایت ارسال خلعت نوازش
 یافت و نجابت خان که بمقتضای تقدیر در اوائل این سلطنت
 عالمگیر تقصیری ازو صادر شده بود چون از اسوقت باز که مورد تفضل
 و بخشایش خدیو جرم بخش گشته رخصت کورنش یافته بود تا
 این هنگام بی سلاح بملازمت اشرف می آمد عاطفت بادشاهانه
 او را بعطای شمشیر نوازش نموده حکم شد که بعد ازین یراق بسته
 به پیشگاه حضور می آمده باشد و طاهر خان بمنایت خنجر مرصع و
 اسد خان بخشی درم بمرحمت شمشیر و قطب الدین خان فوجدار
 چوناکده بمرحمت ارسال خلعت و یک زنجیر فیل و سردار خان
 از کومکبان گجرات و سوبهاگ پرکاس زمیندار سرمرور راجه
 بهادر چند زمیندار کمانون بعنایت ارسال خلعت چهار اعتبار
 انروختند و لودنخان که درین ایام از بنگاله به پیشگاه خلافت

آن والایبار به پیش ناشجاع مورد عتاب شه‌ن‌شاه مالک رقاب‌گشته از منصب معزول شده بود مطمح‌انظار بخایش گردیده بمنصب هزاری چهار صد سوار سربلند شد و بقلمه داری ظفرنگر از تغییر میرزا علی عرب تعین یافت و هیدی فولاد بکوتوالی رکاب سعادت از تغییر محمد خان منصوب شده بعنایت خلعت و خطاب فولاد خانی نامیده اعتبار برانروخت و حکیم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی از دستانی و حکیم مقیم برادر حکیم شمسای کاشی و میرآق متولی روضه منوره امیر کبیر و خاقان اعظم مطامع سلاطین گیتی و پیشوای خواقین عالم حضرت صاحب قرانی انار الله برهانه و چندی دیگر هریک بانعام یک هزار روپیه و سید شیر محمد قادری بانعام سه هزار روپیه و شیخ عبدالله بانعام دو هزار و پانصد روپیه بهره اندوز مکرمت گشت و محمد آمین بیگ خویش ذوالفقار خان که درین ایام از ولایت ایران روی عبودیت باین آستان سپهر نشان آورده بود بمرحمت خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و سپر با ساز طلا و انعام سه هزار روپیه سربلندی اندوخت و سپهاسنکر بهدوریه که از نیکو محضری و سعادت یاری توفیق ادراک شرف اسلام یافته بود بعنایت خلعت و اسب سرافراز گشته مسمی بر او سعادت‌مند گردید و یکی از اهل دکن که از نیز باین دولت فائز گشته بود بمرحمت خلعت و انعام یک‌هزار روپیه کامیاب شد و پنج‌هزار روپیه با برخی از حلی مرصع باهل ساز و نوا و نغمه سبحان آن بزم والا عطا گردید و دوین فرخنده روز جهان امروز از جانب مخدرة نقاب حشمت و اقبال محبوبة استدار

سده سپهر مرتبه فائز شده مشمول عواطف بادشاهانه گردیدند و
 اولین بمعنایت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر با ساز طلا و سپهر با
 ساز میناکار و انعام شش هزار روپیه و منصب هزاری در صد
 سوار و درمین بمرحمت خلعت و جیغه و خنجر مرصع و شمشیر
 با ساز طلا و سپهر با ساز میناکار و انعام چهار هزار روپیه و منصب
 هفت صدی صد سوار نوازش یافته سرفراز دولت بزرگی
 گردیدند و تزلزلات خان بقلعه داری قندهار دکن از تغیر میر
 عبد الله معین گشته خلعت سرفرازی پوشید و چون مهدیقلیخان
 سپاه منصور اراده کوشه نشینی داشت بسالیا نه ده هزار روپیه
 کامیاب عنایت گردید و سید جعفر ولد سید جلال بخاری که کسوت
 سیدانش بطراز تقوی و فضیلت آراستگی دارد و بالفعل صاحب
 سجاد آن سلسله است بمرحمت خلعت و یک زنجیر نیل و انعام
 ده هزار روپیه و سید محمد خلف از بمعنایت خلعت و ماده نیل و انعام
 یک هزار روپیه و سید حسن برادر سید جلال مغفور بمطای خلعت و
 ماده نیل بطرح انوار نوازش گشته باحمد آباد که موطن مالوف
 آنهاست و در اینجا بوظائف احسان و شرائف انصال این دولت
 بی زوال موظف اند رخصت انصراف یافتند و سید محمد صالح
 بخاری که از اولاد قدوة مشایخ عظام اسود اوای کرام حضرت شیخ
 قطب عالم قدس سره و صاحب سجاد آن دردمان کرامت نشاست
 بمرحمت خلعت و ماده نیل و انعام در صد اشرفی کامیاب عاطفت
 بادشاهانه گردیدند و وزیر بیگ مخاطب باراد تخان که همراه بادشاه
 زاده عالیقدر بلند مکان محمد سلطان بود و بنابر منوح قضیه رفتن

یکی از سپاهیان بهابقیه رنجشی قصد هلاکش نموده او را از پای
 در آورد و چون حقیقت گردن کشی و سرتابی متمردان مرادآباد که
 از محال مقصد خیز زور طلب است بمسامع حقائق مجامع رسیده بود
 حکم معلی صادر شد که بخشی سرکار تازه نهال بوستان سعادت
 و اقبال بادشاهزاده ارجمند فرخنده فال محمد اعظم با پانصد سوار
 از سپاه ایشان بکومک اصالت خان فوجدار آنجا شتافته بکچند در
 تنبیه و تادیب مفسدان نگوهیده آئین و تمرک پیشگان ادبار قرین
 آن سرزمین ممد و معاون خان مذکور باشد و بعد از استیصال
 متمردان بغی سگال مراجعت نموده به پیشگاه جاه و جلال آید درین
 وقت فیض مقدم فرخنده عید الضحی مسرت بخش دلها گشته
 آئین عشرت و خرمی تازه شد و کوس طرب و خوشدلی بلند آوازه گردید
 نوئیذیان عالی مقدار و اسرای والا جاه در بارگاه فلک پیشگاه جمع
 آمده بتسلیمات عبودیت سمات تقدیم رسم تهنیت نمودند و
 حضرت شاهنشاهی بشیعه معهود عزم توجه بمصلی فرموده بر
 فیل کوه پیکر بدیع منظری که تخت مهر فروغ طلا بر پشت آن
 نصب گشته بود سوار شدند و سرور سر افراز گلشن سلطنت و سروری
 بادشاه زاده کامگار سعادت شیم محمد معظم را در عقب سر مبارک
 جای داده فیض قدوم بعیدگاه ارزانی داشتند و نماز عید بجماعت
 گزارده پس از یک و نیم پاس ریز لوای معاودت بر افراشتند و در
 رفتن و آمدن تماشاان و اهل کوچه و بازار از زر پاشی و سیم
 اندازی دست مکرمت و جود نقد مقصود بدامن امید افتاد و بعد
 معاودت از عیدگاه شهنشاه اسلام پرور دین پناه بدست مبارک ادای

جاء و جلال ملکه ثریا جناب خورشید احتجاب بیگم صاحب که در
مسند خلافت اکبر آباد شرف اندوز خدمت اعلیٰ حضرت بودند
یکعقد مروارید که پنج قطعه لعل آبدار دران منظم بود و دو لک
و هشتاد هزار روپیه قیمت داشت بنظر فیض اثر رسیده پذیرای
انوار قبول شد و از جانب صدر نشین مشکوی ایبهت و احتشام
پرده گزین تنق عظمت و احترام ملکه تقدس نقاب روشن رای
بیگم پیشکشی از جواهر زواهر بنظر قدسی مآثر در آمد و گوهر انسر
سر بلندی فروغ اختر ارجمندی بادشاهزاده والا قدر محمد معظم
پیشکشی شایسته از جواهر و مرصع آلات که پنجاه و دو هزار روپیه
بها شد گذرانیدند و پیشکش قطب الملک که شصت و پنج هزار
روپیه قیمت آن بود و پیشکش امیر الاسرا صوبه دار دکن و
پیشکش سهاراچه جسونت سنگه صوبه دار گجرات مشتمل بر جواهر
و مرصع آلات و نفائس و نوادر آن بلده فاخره و احیان کچی
یک رفتار که بقریب یک لک و پنجاه هزار روپیه بقیمت شد از نظر
اشرف گذشته بمعرض قبول در آمد و راجه جیسنگه پیشکشی
شایسته از جواهر و مرصع آلات موازی یک لک و سی هزار روپیه
بنظر انور رسانید و جمعی دیگر از امرا بقدر پایه و حالت خویش
پیشکش ها گذرانیدند و درین ایام تربیت خان صوبه دار اجمیر که
از انجا معزول شده بود دولت اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گردید
و بعرض همایون رسید که داور داد خان ناظم مهات اٹک باجل
طبیعی بساط حیات در نور دید و جمشید چیله که از غلامان روشناس
این آستان دولت آسایس بود و بقوجداري سرکار بیراتبه قیام داشت

شکست خورده رهگرایی وادی خذلان و نکال گردید و ساحت سلطنت
 و حریم خلافت از غبار شورش آن بلخورد نسل آئین پیرایش یافته
 سر بر عظمت و کامرانی و اورنگ فرماندهی و جهانبانی بفرجالت
 و اقتدار این دست پرورد لطف افریدگار زینت پذیر شد و سران
 و سالاران و نوئیان و سپهداران از نزدیک و دور و غیبت و حضور
 سر عبودیت بر خط فرمان برداری گذاشته غاشیه انقیاد بر دوش
 اعتقاد نهادند و گوش اطاعت بحلقه یزدگی سپردند از آنجا که مرآت
 ضمیرش از زنگار ضلالت تیره و دیده تدبیرش از غبار جهالت خیره
 بود توفیق استغفار و اعتذار و دولت استقام آستان سپهر مدار نیافته
 یکچند بمقتضای اندیشه‌های تباه و مصلحت‌های زمیندارانه در آمدن
 ببارگاه جاه و جلال تعلل و امهال می ورزید و بس از مدتی که
 از بلخوردی نشاء غفلت و نادانی بهوش آمده بخطای رای و غلط
 تدبیر خویش متفطن شده غلبه وحشت و دهشت و استیلا
 خون و هراس مانع آمدن او بدرگاه گردون اساس گشته از کمال
 انفعال و تشویر در پرده حجاب تقصیر مانند و از کوتاه بینی و
 ناعاقبت اندیشی در بیگانه‌ی وطن خود که بولایت مالوار قریب
 الجوار است رحل اقامت انگذده در جواب مناشیر گیتی مطاع که
 از پیشگاه خلافت و جهانداری در باره طلب او عز مدور می یافت
 از روی مکر و تزویر غرائض مینمی بر حیل و معاذیر نوشته دنع
 الوقت میکرد بنابراین هنگام فرخنده انجام رای جهان آرای
 حضرت شاهنشاهی که مطلع انوار الهام الهیست چنان اقتضا نمود
 که یکی از عمده‌های درگاه والا با فوجی از عساکر گیتی کشا بتادیب

سنت قربان فرمودند درین روز میمنت افروز تربیت خان پیشکشی
مستهل بر یک زنجیر نیل و جواهر و مرصع آلات و دیگر نقائص بنظر
قدسی برکات رسانید و عاطفت بادشاهانه شامل حال بندهای
آستان عظمت و جلال گشته جمعی کثیر را مورد انظار احسان و
نوازش و مطرح انوار عطا و بخشش گردانید *

تعیین امیر خان با فوجی از جنود قاهره به تأدیب و تنبیه راجه کرن بهورمه

تبیین این مقال آنکه در ایام بیماری اعلیٰ حضرت و هنگام
تسلط و استیلای دارا بیشکوه که آن تیره بخت خسران بزره از
بی خردی و باطل اندیشی باغوازی آن حضرت پرداخته ایشان را
برین آورد که اکثر عساکری که بجهت تسخیر بیجاپور بملازمت رکاب
نصرت مآب شهشاه عالمگیر مالک رقاب معین بودند طلب نمود
و جمیع عمدها و سران لشکر بادشاهی بدربار جهانمدار شتافته از
امرای بزرگ سوای معظم خان و نجاتبخان کسی در دکن نماند
راجه کرن جهالت منش ضلالت اثین که پیوسته در سلک کومکیان
آنصوبه انتظام داشت باغوازی دارا بیشکوه از درایت اطاعت و خدمت
گزاری و شرف متابعت و فرمان برداری خدیو جهان رخ بر تافت
و بی رخصت از دکن برآمده بوطن خویش شتافت لیکن دران
وقت بحکم صلاح اندیشی آنجا توقف و درنگ نموده بدربار گیتی
مدار نرفت و بعد از آنکه دارا بیشکوه فتنه سگال که از جنود اقبال

بخت و دولت از دیرگاه بندگی این درگاه آسمان جاه اختیار کرده کامیاب
 خدمت حضور بود و با پدر رابطه الفت و داعیه موافقت نداشت
 بموجب التماس در ملک کومکین امیرخان منتظم گشته بمطای
 خلعت و ماده فیل مباهی شد درین ایام الهوردیخان که از
 فوجداری منتهرا معزول شده بود باستیلام کعبه جلال شرف اندوز
 گردید و بعرض اشرف رسید که قاسم خان فوجدار سابق مرادآباد
 که درین اوقات بنظم مهمات چکله منتهرا تعیین یافته روانه آنحدود
 بود برادر زنش که مجهول شوریده دماغ بود و همانا غبار نقاری
 ازو در خاطر داشت بجهالت ذاتی و جسارت نشاء جنون عارضی او
 را بزخم جمدهر از هم گذرانید و بفرمان جهان مطاع این بدکیش
 شفاوت متش بیاسار رسید و عبد الغنی خان بفوجداری چکله
 منتهرا معین گشته بعنایت خلعت و ماده فیل و از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه نوازش
 یانت و نظم مهات چکله سپردند از تغییر او ببافرخان تفویض یافته
 منصبش باضافه هفت صد سوار هزاری هزار سوار مقرر گردید هفتم
 محرم اخلاص خان خوبشکی که بموجب حکم معلی خزانه و
 جواهرخانه و دیگر اموال ناشجاع با عورت و پردگیان آن وخیم العاقبه
 از بنگاله آورده بود بادراک دولت زمین بوس چهره عبودیت
 نورانی ساخت و بعنایت خلعت و شمشیر با ساز میدناکار و اصپ
 عراقی تارک مباهات افراخت و الهوردیخان بفوجداری سرکار
 گورکپور از تغییر دانیخان سربلند گشته بهرحمت خلعت و شمشیر
 با ساز مرصع امتیاز یافت و الهداد ولد اخلاص خان بعنایت

آن بدکیش باطل اندیش معین شود که اگر از خواب غفلت بیدار
گشته دست ندامت بذیل اعتذار زند و اظهار خجالت و سرانگندی
کرده بقدم اطاعت و بندگی پیش آید اورا آمان داده همراه خود
بعقبه سپهر مرتبه آرد و الا بتنبیه و تادیب او پرداخته همت بر
استیصالش گمارد و باین عزیمت صواب انجام امیرخان را با فوجی
از جنود نصرت اعتصام و مبارزان بهرام انتقام مثل راجه رای سنگه
راتهور و دیندارخان و پردل خان و الف خان و سید منور خان و
سید بهادر بارهه و جان سپارخان و ترکنازخان و راجه دیبی سنگه
بندیده و زاهد خان و آتش خان و گروهی دیگر که قریب ده هزار
سوار بودند به سرانجام این خدمت تعیین نموده سیزدهم ذی حجه
مرخص فرمودند و هنگام رخصت اورا بطعای خلعت خاص و شمشیر
باساز مرصع و ماده فیل با حوضه نقره و ده اسب از آن جمله پنج
راس عراقی یکی با زین و ساز مطلق نوازش نمودند و از امرای
کومکی و عمدهای آنچیش مسعود راجه رای سنگه راتهور بعنایت
خلعت و اسب با زین و ساز مطلق و دیندارخان بمهرمت ماده فیل
و پردلخان بعنایت اسب و الفخان بمهرمت شمشیر و اسب و سید منور
خان و سید بهادر بارهه و جان سپارخان و ترکنازخان و راجه دیبی سنگه
بندیده و زاهد خان و آتش خان و قریب سی کس دیگر هر یک
بمهرمت اسب و برخی بعنایت شمشیر و گروهی بطعای خلعت
فاخره سربلندی یافتند و کیسری^(۲) سنگه ولد راو کرون مذکور که برهبری

ایام برخی ازان ولایت که بملک بیجاپور متصل است بعاقل خان و اکثر بنظام الملک تعلق داشت و در زمان فرمان روائی اعلیٰ حضرت که قلعه سپهر بنیاد دولت آباد با جمیع ولایات نظام الملک بحیطه تسخیر اولیای این سلطنت ابدی درآمده و از دولت و حشمت آن سلسله بی نظام اثری نماند عادل خان که از عاقبت بینی و مصلحت گزینی حلقه اطاعت و انقیاد در گوش کرده و غاشیه اخلاص و اعتقاد بردوش گرفته در مقام خدمت گزاری و فرمان برداری بوده پیشکشهای شایسته بجناب خلافت فرستاده از خدمت اعلیٰ حضرت التماس کرد که باقی ولایت کوکن که مستخر جنود قاهره شده بود بذابر آنکه بمحال مملکت بیجاپور اتصال داشت باو مرحمت فرمایند و تقبل نمود که بعضی از ولایات خوب خود نیز در عوض آن بتصرف اولیای دولت سپارد آن حضرت بذابر الحاح و اقتراح از ولایت مذکور باو عطا کردند و ازان وقت باز کل کوکن در تصرف محمد عادل خان بود و در اواخر زمان حکومتش اکثری ازان ولایت بانطاع ملا احمد ناتیه که از عهد های از بود تعلق داشت و دو پرگنه که یکی موسوم به پونه و دیگری به سونه است بجایگزین ساهو بهونسله که پیشتر از اتباع نظام الملک بود و بعد از انقراض دولت او بعاقل خان گرانیده در سلک نوکران او درآمد داده بود و ساهو آنجا برسم زمینداران وطن گزیده چون خود در سمت کرناتک معین بود سیوانی پسر بد گهرش بنیابت آن ضلالت پرور آنجا می بود و در اواخر زمان اعلیٰ حضرت چون محمد عادل خان را عارضه مرضی که بآن درگذشت طاری شده کوفتش

خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار
سرافراز شد و درین ماه مبارک بیست هزار روپیه بواسطت
صدر الصدور باریاب استحقاق انفاق شده ضمیمه ذخائر حسنات شهنشاہ
قدسی سیر قدوس ملکات گردید و درین اوقات عنایت پادشاهانه
پرتو توجه بحال باز ماندهای قاسم خان افکنده جانی بیگ همشیره
زانه و پنج پسر و دیگر خوبشان و منصوبان او را بعطای خلعت از
لباس کدورت بر آوردند و همگی را بوظائف احسان و شرائف
افضال مشمول عاطفت و بندگی پروری گردانیدند رسور سنگه وکیل
وانا بمرحمت خلعت و اسب مباحی گشته رخصت انصراف
یافت و ابو القاسم نبیرک لشکر خان بانعام دو هزار روپیه کامیاب
عنایت گردید بیست و دوم ماه مذکور خلیل الله خان صوبه دار
لاهور که چنانچه گزارش یافته بموجب التماس بحضور لامع النور
آمده یکچند کامیاب خدمت سراسر سعادت بوده رخصت معاودت
یافته بعنایت خلعت خاص و همشیره با ساز میثاکر و یک زنجیر
فیل بایراق نقره و ماده فیل مطرح انوار مکرمت شد *

کشایش قلعه چاکنه که از قلاع حصیه ولایت

کوکن است بسعی امیر الامرا رو داده

تبدیلین این مقال آنکه قلعه مذکور از قلاع حصیه ولایت کوکن است
وان ولایتیست واقع در ساحل دریای شور مشتمل بر قلاع محکمه
و بندرهای زر خیز که ازان جمله بندر چیل و وابل است و پارو ازان
کوهستان و دره و سنگ لاج و بعضی بیشه و جنگل است در سوابق

بیجا پور را که بوفور جمعیت سپاه و حشم و مزید جلالت و سپاهگری
 موصوم بود آن مقهور لئیم از کمال ملاحظه و بیم داشت از راه احتیال
 و مکیدت برای استمالت خویش طلبید و بعلی عادل خان نوشت
 که اگر او باین حدود آید و بامن عهد و میثاق در میان آورده خاطر
 رسید مرا مطمئن سازد بوساطت او به بیجا پور آمده ملاقی میشوم
 و با فضل نیز درین باب خطوط عذر آمیز نوشت بنابراین علی عادل
 خان از خاصی و معامله نافهمی افضل را که دو هزار سوار جلالت
 شعار داشت بآوردن او تعیین کرد و چون بکوکن رسید مقرر شد که
 او و سیوا هر یک با معدودی بی سلاح و بیراق در مکانی که سیوا
 معین نموده بود با یکدیگر ملاقات کنند و باهم عهد و پیمان در میان
 آورده قول و قراری که باید بعمل آورند سیوای غدار نا بکار نهانی
 مردم خود مسلح ساخته چندی را نزدیک بمکان ملاقات و ما بقی
 را بر اطراف لشکر افضل در کمین گاهها نشانیده بود و خود نیز حربه
 در آستین پنهان داشت چون افضل بموجب قرار داد بآن پر فریب
 بد نهاد برخورد در اثنای مصافحه و معانقه نخست خود حربه برورزد
 و مردمش از کمین کین بر آمده کار او تمام ساختند و در پسرش
 که رفیق پدر بودند دستگیر شدند و جمعی که جا بجا در کمین
 نشسته بودند از اطراف و جوانب بر حریفگاه و لشکرش ریخته
 دشت جسارت بقتل و غارت گشودند و چون سرزمینی که آنجا
 نزول داشت اطراف آن کوهستان و جنگل بود و لشکر پاناش
 غافل بودند اکثر بقتل رفته معدودی ازان مهلکه بر آمدند و امتعه
 و اموال وافر و مراکب و انیال متکثر بدست سیوای مدبر آمد

بامتداد کشید و ازین رهگذر انقلابی در احوال مملکت بیجاپور بهم
رسید ملا احمد سپاهی که در گوئن داشت نزد خود به بیجاپور طلبید
و آن ولایت و قلاعش از لشکر و حشمتی که ضبط و محافظت آن
کماینبغی تواند نمود خالی ماند درینوقت سیوانی مردود که جلالت
و بیباکی با مکر و گریزه فراهم دارد انتهاز فرصت نموده دران ولایت
غبار طغیان برانگیخت و آغاز سرکشی کرده جمعی از مفسدان قوم
خوبش بر خود گرد آورد و نخست بحمله و تزویر قلعه چند را
مقتصرف شده دست غلبه و استیلا بما بقی قلاع که از وجود حراست
پیشگان و ذخیره و سامان تهی بود دراز نمود دران اثنا محمد عادل
خان را روزگار حیات سپری شده علی عادل خان پسرش که دران
وقت طفلی بود کسوت نیابت پوشید و ازین جهت که او را هنوز
استقلالی در امور حکومت بهم نرسیده فتور و اختلالی در احوال
بیجاپور راه یافته بود بخبر این قضیه نتوانست پرداخت و سیوانی
مقبور روز بروز قوت گرفته بر تمامی قلاع و حصون آن ولایت دست
تملک یافت و بجمعیّت خاطر و فراغ بال سامان اسباب بغی و
تمرد نمود و باستظهار کوه و جنگل و حصانت و رصانت قلاع سرکشی
و مخالفت را میان بست و احداث حصون تازه کرده از سابق و لاحق
چهل قلعه مشحون بسامان قلعه داری بهم رسانید و با علی عادل خان
اعلان خلاف کرده گردن از طاعت بشکست و چون علی عادل خان را فی
الجملة استقلالی در سرانجام حکومت و ایالت بهم رسیده در صدد دفع
او شد رسل و رسائل بمیان آورده از روی کید و تزویر باظهار خجالت
فداست استغفار تقصیر نمود و افضل نام یکی از ارکان دولت

هرست آن پرداخته از اطراف و نواحی با خبر باشد و اهتمام
 رسیدن غله و آذوقه بشکر ظرفرائر نماید و چون بوضوح پیوست که
 امواج مخدولان در اطراف و نواحی جفود اقبال برسم قزاقی چنانچه
 عادت دکذیان رده خصال است جولان می نمایند و فرصت
 دستبرد می جویند مقرر نمود که هر روز یکی از سران لشکر منصور
 با سه چهار هزار سوار بنویت برای محافظت جمعی که بجهت
 آوردن گاه و هیمة و سائر مائحتاج از اردو بیرون می رفتند و باصطلاح
 اهل هند آنرا که میگویند رتبه بمرام حراست پردازد و از آنجا
 بعزم قصبه پویه که آن نیز از معمورهایی آن ولایت است و محل
 اقامت و مسکن سیوای ضلالت آئین بود چهارم شعبان بموضع
 یارامتی از اعمال برگنه پویه که قلعه گلی دارد نزول نمود
 و جمعی آنجا گذاشته مقرر کرد قلعه آنرا که شکست و ریخت
 بسیار بآن راه یافته بود فرصت نموده بلوازم محارست و خبرداری
 قیام نمایند و از آنجا بکنار دریای نیرا منزل گزید و چون خبر رسید
 که فوجی از سیوای مقهور بده گروهی لشکر منصور آمده در کمین
 فرصت اند شرزخان را با سه هزار سوار بدفع آن جمع بد فرحام
 تعیین نمود و مخادیل تیره ایام تاب ثبات و پایداری نیارده
 برای فرار شتافتند و چند روزی دران حدود بسر برده پانزدهم
 ماه مذکور بموضع دهال از اعمال برگنه پویه که کنار دریای
 نیراست نزول نمود و از آنجا بطی دو مرحله بقصبه سرول که از
 ولایت عادل خان بتصرف سیدوا آمده بود رسید و قلعه آنرا که غنیم
 لغیم چون بنای دولت خون مذهب ساخته بود مقرر نمود که تجدید

و بعد ازین قضیه علی عادل خان لشکری بسرداری رستم نام یکی
 از نوکران عمده خودش بدفع او تعدین نمود و در نواحی قلعه پرناله
 که از معظّمات قلاع سیوا است میان هر دو طائفه جنگ روی داده
 شکست بر لشکر پنجپور افتاد بالجمله آن مقهور را از سئوچ اینقضایا
 قوت و استقلال تازه بهم رسیده بالکلیه خاطر از توهم و ملاحظه که
 از جانب پنجپوریان داشت پرداخت و شروع در قزاقی و تاخت
 و تاراج اطراف و نواحی کوکن کرده بعضی اوقات که قابو میدافت
 به برخی از محال ملک بادشاهی نیز دست جرأت دراز می نمود
 چون این وقایع بمجامع حقائق مجامع رسید بربیع گیتی مطاع از پیشگاه
 خلافت با امیر الامرا صوبه دار دکن صادر شد که با عساکر قاهره
 آن صوبه کمر همت بدفع آن بد سگال و انتزاع حصون و قلاع
 ولایتش بسته آنحدود را از غبار تمرد و افساد او به پیراید بذا بران
 امیر الامرا بموجب فرمان والا شان بست و پنجم جمادی الاولی
 از دوم حال جلوس همایون باین عزیمت صائب با جنود مسعود
 دکن از خطه فیض بنیاد اورنگ آباد برآمده مختار خان فوجدار
 ناندیر را بحکومت و حراست شهر مقرر ساخت و فهم جمادی الاخر
 باحمد نگر رسیده برای نظم و نسق بعضی مهمات روزی چند
 آنجا توقف نمود و بست و سیوم ماه مذکور از آنجا کوچ کرده غره
 رجب بموضع سون بری که از محال ولایت سیوا است نزول نمود و
 از آنجا بقصبه صوبه که از معمورهای ولایت کوکن است و حصاری
 از گل دارد و مقامیر دست از محافظت آن کشیده خالی گذاشته
 بودند آمده جادونرای را با جمعی آنجا گذاشت که بمحافظت و

مصلح و آماده بکام مدافعت و مقاومت ایستاده اذن بفرمان امیر
الامرا برای ساختن راه و تدبیر عبور از مضیق آن کوه در حیواپور
قرار اقامت داده شمس الدین خانرا با جمعی از بیلدار و تبردار
بیکی ازان دو راه فرستاد که ملاحظه نموده اگر قابل توسیع باشد
بساختن آن پرداز و جمیع سازد و خود با گروهی بدیدن راه دوم رفته
چوکی بطراب و نواحی آن کوه تعیین کرد که بتحقیق طرق و
مسالك آن پرداخته راه دیگر تفحص نمایند و چون پس از زمانی
خبر رسید که در کمر آن کوه راهی پیدا شده که بعد از ساختن آن
ارابه باسانی عبور میتوانند کرد در ساعت جمعی از بیلدار و تبردار
با هزار و پانصد سوار از تاپیدن خود فرستاد که راه مذکور را
بسازند و آنها بجهت بلیغ و کوشش تام بساختن آن پرداختند
تا شام آماده عبور جنود نصرت اعتصام گردانیدند و درین روز که
راجه رایستگه باهتمام کهی رفته بود قریب چهار هزار سوار از بغی
اندیشان سیه روزگار بقصد دستبرد بسمتی که اهل لشکر بکهی رفته
بودند شتافتند راجه فوج خود را توزوک کرده و پای همت در
میدان جرأت فشرده بمدافعت آن جسارت منشان در آمد و چون
ازین معنی پیشتر خبر بامیر الامرا رسیده بود سرفراز خان را با
جمعی از دکنیان و هزار سوار از مردم خود بگومک راجه تعیین
کرده بود این گروه در اثنای این حال بمدد رسیدند و مخالفان
مصلحت در آویزش ندیده پای جرأت پس کشیدند بالجمله روز
دیگر که راه ساخته شده بود امیر الامرا از حیواپور کوچ کرده اوسط
روز پیاپی کتل رحید و بعد از عبور لشکر منصور ازان عقبه ده و نیم

عمارتش کرده جمعی آنجا باشند و دران موضع سه چهار مقام
 نموده چون آگهی یافت که در اطراف قلعه راجکده که ازو قصبه
 هرول ده کروه مسافت دارد و چهار پنج قلعه دیگر از سیوای بدگهر
 در نواحی آن واقع است جمعی کثیر و فرقه انبوه از مخالفان
 شقاوت منش ادبار پزوه فراهم آمده بخیدال محال آمده مدافعت
 و قتال اند شمس الدین خانرا بانواج هرول و راو بهاو سنگه را با
 همراهان او و شرزه خان را با جمعی از دکنیان و میر عبدالمعبود
 داروغه توپخانه را با هزار تغلگچی بدفع آنها تعیین نمود اعادی
 مقهور را از سطوت اناج قاهره پای قرار از جای رفته راه فرار
 پذیرند و مبارزان جیش مسعود دههای اطراف راجکده را تاخته
 آن روز دران حدود بودند و روز دیگر لوای معاونت افراخته شبهنگام
 بعسکر نصرت اثر پیوستند و صباح آن که لشکر ظفر پیکر ازان کوچ
 کرده جمعی از مخدولان جسارت نموده برسر اردو آمدند راو بهاو سنگه
 که سردار جندارول بود خبر یافته خود را بوقت رسانید و مردانه وار
 بران گروه نابکار حمله ور گشته تیغ هوافشان بهارزان نصرت نشان
 جمعی از مدبران بی باک را برخاک هلاک ادگند و برخی را
 مجروح ساخته رهگرایی وادی فرار گردانید و آسیبی از آنها باردو
 نرسید و آن روز موضع سیوایور که از قصبه هرول هشت کروه است
 مخیم جنود ظفر قرین گردید و چون ساین سیوایور و پونه نزدیک
 بموضع کراده کوهیت که ازان بایست گذر کرد و دوراه مشهور دارد
 که هر یک بغایت صعب المرور است چنانچه سواری بصدد تعب
 عبور تواند نمود و خبر رسید که مخالفان در پای کتل فراهم آمده

که سه چهار کس از آنها جماعت دار بودند مردانه وار نقد جان در میدان جلالت در باختند و بیست و پنج کس رخسار دلاوری بگلگونه زخم زینت پذیر ساختند و بسیاری از مقهوران سپه روزگار در آن کارزار بدار البوار شتافته گروهی زخم برداشتند چون ازین قضیه بامیرالامرا خبر رسید راجه رایسنکه و رابهار سنگه را بحراست اردو گذاشته خود با بقیه لشکر بسرعت متوجه بآن سمت گردید غنیم لثیم را از صولت و سطوت سپاه نصرت پناه پای قرار از جای رفته رهگرایی فرار گردید و امیرالامرا بتعاقب آن تیره بختان پرداخته تا سر کتلی که در پای قلعه پونته و هراست از پی رفت جمعی که در قلعه بودند بانداختن بان و تغنگ پرداخته از برج و باره آن حصار شراره زیر آتش کین و پیکار گردیدند در خلال این حال چندی از تابینان شمس الدین خان قیزجلو کرده از کتل بزیمر رفتند و مخاذیل که در پائین کتل بودند نظر بر قلت آن معدود کرده بر آنها حمله نمودند شمس الدین خان را از مشاهده این حالت عرق حمیت شهادت بحرکت آمد و باوجود ریزش گواغ تغنگ از برج و باره قلعه با بقیه سپاه خویش از کتل بزیمر رفته بر مخالفان تاخت و بضرب تیغ جانستان جمعی ازان مدبران بی باک بر خاک هلاک انداخت و بقیه السیف رخ از عرصه ستیز تافته راه گریز سپردند و چون روز بآخر رسیده بود و لشکر منصور دوکروه از معسکر ظفر قرین دور شده امیرالامرا صلاح در ترک تعاقب دیده به نگاه خویش معادلت نمود و روز دیگر ازان منزل کوچ کرده در موضع راجواه منزل گزید و چون قتل دشوار گذاری بر سر راه

کرده طی کرده در موضع کرده منزل گزید و چون راویهاو سنگه را با
 جمعی چنداول کرده در پای کتل گذاشته بود که اهتمام گذرانیدن
 بقیه اردو و اشکر نماید بعد از گذشتن آن نوین نامدار سه هزار سوار
 از جلو ادبار در پای کتل نمودار شده بعزم ستیز قدم جرأت پیش
 نهادند راویهاو سنگه مرکب جلالت بر انگلیخیده از روی دلیری و
 دلوری بر آنها تاخت و ملک جمعیت آنفصالت کیشان را متفرق
 و پریشان ساخت و دیگر باره مقهوران مجتمع شده از روی خیرگی حمله
 آوردند درون افغا شمس الدین خان که امیر الامرا او را بعد آگاهی
 ازین معنی بگورک جند اول تعیین کرده بود جلو ریز رسیده بران
 جسارت منشان حمله کرد و مقاهیر تاب ثبات و پایداری نیارنده
 بوادی فرار شدند و روز دیگر قصبه ساپور^(۴) مخیم نزول عساکر منصور
 گشته امیر الامرا بعد از درود بمنزل جمعی از برق اندازان خود را
 بتاخت دههای پای قلعه پونه^(۳) دهر که از اء ظم قلاع سیوای بدگهر
 بود و ارساپور بمسافت دو کرده وافع است فرستاد مخالفان خبر
 یافته با سه هزار سوار بر سر آنها هجوم آوردند آنفریق باوجود
 قلت عدد و عدم وصول مدد پای همت استوار کرده دست جرأت
 بجنگ تفنگ کشودند و قاسرب باروت داشتند تفنگ اندازی کرده
 مدانعت نمودند و چون مصالح بنذوق آخر شد بحکم ضرورت دست
 بقائمه تیغ آبدار برده دل بر هلاک نهادند و دان مردی و دلیری
 دادند پس از آویزش بسیار و کوشش بی شمار بیست و چهار تن

روزی چند در پونه اختیار اقامت کرد و قریباً چهل روز آنجا بسر برد و درین مدت اکثر اوقات افواج قاهره را بر سر کهی با مخالفان بد سگال آریزش و جدال روی میداد و چون بسبب طغیان آبهای که در میان سرحد ملک بادشاهی و آن قصبه واقع است راه رسیدن غله و آذوقه بلشکر ظفر اثر مسدود شد و ازین رهگذر عسرت و تنگی بهم رسید بصوابدید رای صائب مصلحت چنان دانست که از پونه کوچ کرده بچاکنه که از آنجا تا سرحد ملک بادشاهی غیر از دریای بهبونه آبی در میان نیست و آذوقه بلشکر ظفر بیکر باسانتر میرسد رفته اقامت گزیند و باقی ایام بر سگال را آنجا بسربرد و چون تا انقضای موسم باران جنود مسعود بیکار بودند تسخیر قلعه چاکنه که از قلاع متدینه آن ولایت است و انتزاعش از مقدمات ضروری آن مهم بود پیش نهاد عزیمت ساخت و باین قصد از پونه کوچ کرده بیست و دوم شوال با عساکر فیروزی مآل بپای حصار چاکنه رسید و برج و باره و اطراف و نواحی آنرا بنظر احتیاط در آورده همت اخلاص قرین بر کشایش آنحصن حصین گماشت و مورچالها بخش کرده هر جمعی در طرفی مقرر داشت در سمت شمال رویه خود با سپاه خویش و گرد هر کور و بیرم دیو سیودیه و حبش خان و تربنگچی بهونسله و داراجی و جمعی دیگر از بندگان بادشاهی طرح مورچال افکند و در جانب مشرق که رو بروی دروازه قلعه بود شمس الدین خان و میر عبدالمعبود داروغه توپخانه و سید حسن

بود که آنرا بایستی ساخت و نیز خبر رسیده بود که غنیم عاقبت
 و خیم در اطراف چاکنه و پونه هر جا که و غله بوده آنرا چون خرمن
 بخت خویش آتش زده دران حدود از آبادی اثری نگذاشته است
 و در منزل مذکور غله یافته میشد و گهی میسر بود بذاب رعایت
 مصلحت در آنجا بانتظار ساختن راه و بجهت اینکه سپاه ظفر پناه
 مکرر بکمی رفته ذخیره چند روزه برگیرند چهار مقام نمود و هفتم
 ماه مبارک رمضان از آنجا کوچ کرده بسر کتل رسید و چون جمعی
 کثیر از سپاه و برخی از اردو گذشتند خود نیز پیش رفته سرانرا
 خان و جادو نرای را با گروهی دیگر و فوجی از تابندگان خویش
 گذاشت که جا بجا در اواسط راه ایستاده اردو را هنگام عبور از دست
 اندازی اعدای مقهور محافظت کنند مخالفان هر جا قابو میدیدند
 بقدم جسارت پیش آمده قصد دستبرد میکردند و مبارزان نصرت
 شعار برانها تاخته دفع شر آن اشرار نابکار می نمودند تا آنکه مجموع
 اردوی اشکور سلامت از کتل مذکور عبور کرده در نشیب آن نزل نمود
 و از آنجا بطی در مرحله قصیده پونه محل وزوز حنوت مسعود گردید و
 چون امیر الامرا هزار هزار از تابندگان خود با ده هزار پیاده بند و قچی
 بسر کردگی اسمعیل فامی از نوکران خویش جهت ضبط ولایت تلکوکن
 فرستاده بود و درینوقت خبر رسید که آن فریق بولایت مذکور در
 آمده اکثر آنرا بقید تصرف در آوردند بذاببران صلابت دکنی را
 بفوجداری و حراست آن ولایت تعیین نمود بود باباجی بهونسله
 و داکهو جی و گروهی دیگر را برسم کومک همراه او معین ساخت و
 ازین جهت که موسم بارش رسیده بود برای گذرانیدن ایام برشکال

امیر الامرأ ببرج مقابل آن نقب رسانیده بودند هفدهم ذی حجه از موم سال جلوس همایون مطابق سوم شهر یور که نقب مذکور بباروت انباشته شده بود امیر الامرأ بصواب دید رای اخلاص پیرا اقرار یورش داده مقرر ساخت که همه لشکر آماده شده بعد از پریدن برج از اطراف و جوانب بر قلعه روند و یکپاس از روز مانده اشاره کرد تا نقب را آتش داند برج مقابل بصدمة باروت از هم پاشیده اجزای آن مانند خیل کبوتران رمیده بهوا اوج گرفت و ساکنانش بیدک چشم زدن بیروچ مشید افلاک رسیدند و چون راهی برای یورش بهم رسید آن نوین عقیدت آئین خود تا پیش دهمه که در سورچال او ساخته شده بود آمده بندهای بادشاهی و تابیدان خویش را بر یورش و کوشش تحریر کرد عساکر فیروزی مآثر که آماده مجاهده بودند تکیه بر فیروزی طالع کشور کشای حضرت شاهنشاهی کرده و سپر حفظ الهی بر سر کشیده مجموع بیگ دهمه بر قلعه دویدند و دامن جانفشانی بر میدان زده بازوی جرأت کشادند و همگی داد معی و تلاش و دلیری دادند خصوصا شمس الدین خان و رابهار سنگه که نهایت کوشش و تردد از آنها بظهور پیوست لیکن چون در عقب برج پشته بلندی از خاک بود مخدولان بران پشته بر آمده دست جلالت بمدانعت کشودند و بانداختن بان و تفنگ و حقه و سنگ پرداخته کمال جد و اجتهاد در ممانعت نمودند مبارزان نصرت مند آنروز مجال پیش رفتن و برآمدن بران گریو بلند نیافتند و چون دران آویزش و سفیز روز باآخر رسید و ظلمت شب پرد میانی در میان کشید مجاهدان عقیدت شعار

و اوژبکخان و خداوند حبشی و بجی سنگه نوکر رانا راج سنگه با
 فوجی که از در دکن معین می باشند و سلطان علی عرب و علی یار
 بخاری به پیش بردن سیه پرداختند و در طرف جنوب راویهاوسنگه
 و سرافراز خان و جادونرای و جوهر خان حبشی و جمعی دیگر
 از دکنیان تعیین یافتند و در جانب مغربی راجه رای سنگه
 سیویده و گروهی دیگر مورچال بسته شروع در پیش بردن کار کردند و
 توبه‌های کلان ازدها صوت که آن نوئین رفیع منزلات بجبهت تسخر
 قلعه مذکور از قلاع دکن طلبیده بود اشاره نمود که در جاهای
 مناسب دمدما ساخته آنها را نصب کنند و از موضعی که زمین
 صلاحیت نقب داشته باشد آغاز نقب نمایند بالجمله مبارزان
 نصرت آثار حصار را مرکزوار در میان گرفتند و کمر سعی و اجتهاد
 بر میان عبودیت استوار کرده همت بر کشایش آن حصن قوی
 اساس بستند و باوجود موسم پرشکال و دوام بارش ابرهای طوفان
 بار و تواتر تغاطر امطار شب و روز از طریق بتوپ و تفنگ هنگامه
 جنگ و پیکار گرم بود شراره شعله باروت همواره از برج و باره مانند
 برگ لاله از باد بهار بر فرق مجاهدان ظفر شعار میربخت و کوله
 توپ و بتدوق افواج قاهره در دیوار حصار را پرویزن وار مشک
 ساخته خاک ادبار بر سر دشمنان می‌روزگار می‌بخت و گاهی که
 اعادی فرصت می یافتند جمعی از قلعه برآمده بخیمال دست برد
 بر سر مورچالها هجوم می آوردند و از صدمه پلارک خون آشام
 مبارزان نصرت فرجام خا سر و ناکم بر میگشتند القصه مدت پنجاه
 و شش روز برین و تیره نیران قتال شعله در بود و چون از مورچال

اشرف باسلام آباد موسوم گشت و هوانخی که بعد ازین در دکن
 روی نمود در مقام خود ممت گذارش خواهد یافت اکنون کمیت
 خوشخرام خامه بشاهراه مقصود برگشته به تحریر وقائع حضور جمع
 النور عرصه بیان می پیماید و درین ایام رعد انداز خان که چنانچه
 سابق ذکر یافته باشارد معالی بنابر بعضی مطالب از مهم سری نگر
 به پیشگاه خلافت آمده بود باتمام آن مهم دستوری یافته بمرحمت
 جیغه مرصع و اسپ عراقی مر بلفد گردید و هفت کس از کومکریان
 او بعذابت اسپ و چندی دیگر بعطای خلعت مباحی گردید و
 چون بتازگی برای انصرام آن مهم خیر انجام مقرر شده بود که بعضی
 مصالح از بندو قچی و پیلدار و برخی آلات و ادوات توپخانه و رسد
 غله بلشکر ظفر اثر برند حکم گیتی مطاع به نفاذ پیوست که
 تردیت خان که بصوبه دارجی ملتان معین شده بود باهتمام رسانیدن
 آن ضروریات قیام نموده پس از رسیدن آنجا باتفاق رعد انداز خان
 و راجه راحروپ که مقصدی آن مهم بودند جا بجا تپانه بنشانند
 و بعد فراغ از تقدیم این خدمت مراجعت نموده بملتان شتابد و
 خان مذکور هنگام رخصت بمرحمت خلعت و اسپ عربی با ساز طلا
 سرانرازی یافت و چون مهمات صوبه بنگاله بروفق خواهش اولیای
 دولت ابدی دوام انتظام یافته ساخت آن مملکت بالکلیه از غبار
 افسان ناشجاع شور انگیز پیرانده شده بود بدو آن خان صوبه دار بهار
 که بمومک خان خانان سپه سالار معین گشته بود یرلیغ معالی صادر
 شد که ببلده بنده معاونت نموده بنظم مهم آنجا پردازد هژدهم
 صفر که جشن وزن سال هفدهم از عمر گرامی چراغ دردمان حشمت

که عمار فرار بر خود نمی پسندیدند اکثر در پای قلعه قدم همت نشردند
 بهر عنوان که بود شب را بسر بردند و صبح روز دیگر که خورشید
 جهان آرا مانند بهادران قلعه کشا بر قلعه ذات البروج آسمان یورش کرد
 دگر باره عساکر فیروزی لوا آماده نبرد و بیکار گشته بر قلعه دریدند
 و بمیامن اقبال گیتی ستان خدیو جهان بحصار شهر بند در آمده
 بقهر و غلبه و صولت و استیلا آنرا مسخر ساختند و بدلالت تیغ
 آبدار بسیاری از مخدلان نابکار بدار البوار فرستاده قلعه پیکرشان از برج
 سرپرداختند و بقیة السیف بحصار ارک پناه برده آنرا حصن
 عاقبت و آمان گردانیدند و درین دو یورش نصرت اثر دود و
 شصت و هشت کس از بندگان های بادشاهی و تابندگان امرا جانفزار
 گشته سرخروی ابد اندوختند و شش صد کس را آسیب زخم رسید
 و چون مخالفان ضبط قلعه ارک را نیز از حیز قدرت خویش بیرون
 دیدند آمان خواستند و بوساطت وادیهار سنگه آمده بامیر الامرا
 ملاقی شدند و قلعه را بارلیایی دولت قاهره سپردند امیر الامرا
 فردای آن داخل قلعه شده ملاحظه برج و باره و توپخانه و فخریه
 نمود و بتدبیر بندوبست و اهتمام مرمت آن پرداخت و چون
 از جذاب خلافت و جهانبنایی اوزبک خان که در سلک کومکیان
 دکن انتظام داشت بحراست آنحصن رسیدن معین شده بود اورا
 باجمعی از سپاه ظفر پناه و توپخانه شایسته در قلعه گذاشت
 و بعد از چندی با جنود نصرت اثر از آنجا کوچ کرده بقصد تنبیه
 شیوای ضلالت کیش و تسخیر قلعه و ما بقی ولایت آن مقهور
 بغی اندیش بسمت پونه روانه شد و قلعه مذکور بموجب حکم

بساط عیش و نشاط ترتیب اسباب بهجت و انبساط آذین خسروانی
و شکوه آسمانی یافته پیشکاران پیشگاه دولت با اشاره والا اسپک مخمل
دلدادل را که سپهر برین از غیرت وسعت و امانش دلتنگ و از
ندرت و نفاست طرح و رنگ نمونه ایست از نقش ارزنگ در پیش
ایوان فلک نشان چهل ستون خاص و عام باوج رفعت و احتشام
بر افراختند و سریر گردون نظیر مرصع را که

• ع •

آسمانیست که مهرش شه عالمگیر است

دران ایوان سعادت اساس بقوایم اقبال نصب کرده جمیع لوازم
و ادوات این بزم مسعود بآئین معهود آماده و مرتب ساختند
و اوائل روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الاول این حال فرخنده فال
مطابق بدست و هشتم آبان ماه که ساعتی فیض بخش میمنت
پرتو بود و در محفل شرافت منزل غساخته این بزم همایون صورت
انعقاد یافته عنصر مقدس و پیکر کرامت پرور خدیو عطا کار مکرمت
گستر بسیم و زر و سائر اجناس مقرر ساخته شد و از وجوه آن جهانی
را نقد مقصود بدامن امید آمد و سال چهل و دوم شمسی از عمر
کرامت پیوندد قرین خجستگی و بهروزی بانجام رسیده سال چهل
و سیوم بدرارگی و فیروزی آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ
ازین رسم میمنت طراز سریر آرای عظمت و بختیاری گشته خورشید
وار پرتو عام عنایت و نوازش بر ساحت احوال بار یافتگان بارگاه
جلال و سعادت اندوزان انجمن خلد مثال گسترده و بعد از ساعتی
چند محفل خاص و عام را بانوار قدوم میمنت قرین نور آگین ساخته
اورنگ مرصع نگار را بجلوس همایون والا پایه گردانیدند و تا سه روز

فروغ خاندان سلطنت بادشاه زادۀ سعادت منش فرخندۀ شیم محمد معظم بود عنایت بادشاهانه آن تابندۀ گوهر درج اقبال را بمعطای یک عقد مروارید شاهوار که دانهایی زمرد آبدار دران منظوم بود و یک تبضۀ خنجرگران بها عز اختصاص بخشید و درین تاریخ فداالتخان که از فوجداری گورکپور معزول شده بود باستلام سدۀ جلال فائز گردید و یرلیغ گیتی مطاع بجعفر خان صوبه دار مالوہ صادر شد که برخی از تابندگان خود آنجا گذاشته با تدمه سپاه خویش برای کوسک امیرالامرا بدکن شتابان و در تقدیم خدمات بادشاهی و ممد و معاون آن عمدۀ الملک باشد شب دوازدهم ربیع الاول که شب میلاد مسعود برگزیدۀ خالق ودود خلاصۀ عالم هست و بود حضرت سرور کائنات و اشرف موجودات علیه و علی آله و اصحابه شرائف الصلوٰۃ و کرائم التحیات بود شهنشاه اسلام پرور دین پناه پانزده هزار رویدہ بزمرد صالحا و اتقیا انفاق نموده استغاضۀ انوار سعادت از میامن روح مقدس مظهر آن سرور فرمودند •

جشن وزن مبارک شمسی آغاز سال چهل و سوم

درین اوقات فیروزئی سمات که ابواب مسرت و کامرانی بر روی اولیای این دولت جاودانی باز بود و نسائم فیوضات آسمانی و تائیدات ربانی در بهارستان اقبال حضرت خاقانی در احتزاز فرخندۀ جشن وزن شمسی خورشید جهانناب اوج عالمگیری و کشورستانی عالمیان را نوید هزاران خرمی و طرب داد و گلشن شادکامی را در برج دلہای عشرت طالب کشاہ و دیگر بارہ بارگاہ سلطنت و انجمن خلافت بیسوط

یافته بود و باشاره والا درین بزم فرخنده جبهه سالی آستان علی
گردید و بعنایت خلعت و شمشیر و منصب چهار هزار و دوهزار
سوار دیگر باره کامیاب دولت شد و فیض الله خان بمرحمت اسپ
با ساز طلا و شمشیر با ساز میناکار و مرزا نوذر صفوی که در سلک
گوشه نشینان بود بعنایت خلعت خاص و اعیان ده هزار روبه و
اخلاص خان خویشکی بانعام بیست هزار روبه و صفیخان بانعام
پانزده هزار روبه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان
بانعام ده هزار روبه و فدائیلخان که قبل ازین مورد عتاب پادشاه
مالک رقاب گشته منصبش کم شده بود باضافه هزار و پانصدی
پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و حسن علی خان
بمرحمت خلعت و ماده نایل و اسپ عراقی با ساز طلا و شمشیر با ساز
میناکار و کفور رام سنگه بمرحمت اسپ با ساز طلا بهر اندوز عاطفت
خسروانه گردیدند و نوازش خان که در سلک کومکیان مالوه منتظم
بود از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو صد سوار مطرح
انوار نوازش شد و مرحمت خان بفوجداری اجمیر از تغدیر تربیت
خان منصوب شده بعنایت خلعت و اسپ مباحی گردید و جلال خان
کاکر بفوجداری هوشنگ آباد مامور شده باضافه هزار و پانصد
سوار به منصب سه هزار و دو هزار سوار سرمایه افتخار اندوخت و
سعید خان بفوجداری سرکار بهرایج از تغدیر سید عزت خان معین
گشته بعنایت خلعت و اضافه منصب سرفراز گردید و ملنقت خان
که بخدمت میر توزوکی قیام داشت میر بخشگری احدیان ضمیمه
خدمتش گشته بعنایت خلعت قامت اعتبار بر افراخت و محمد

این جشن جهان افروز عالمیان را سرمایه مسرت و شادمانی و پادشاهی
 حصول آمل و امانی بود و هر روز جمعی کثیر از ندویان ارادت
 کیش و هوا خواهان خیر اندیش کسبایب مرحمت و افضال پادشاه
 دریا نوال گشته بمراحم و مواهب و انعامات و انزایش مناصب
 سربلندی می یافتند از آن جمله نهال برومند بوستان حشمت
 و کامکاری نخل سرافراز ریاض عظمت و نامداری پادشاهزاده
 عالیقدر فرخنده شیم محمد معظم و بهار گلشن ابهت و سروری
 فروغ اختر سعادت و ذبک اختر پادشاهزاده ارجمند بختیار محمد
 اعظم هریک باضافه دو هزار پانصد پنجاه هزار پانچ هزار سوار
 و بمرحمت دو اسب از طوبه خاصه یکی با ساز طلا عز اختصاص
 یافت و برای سربلندی امیر الامرا صوبه دار دکن و خان خانان
 سپه دار بنگاله و جعفر خان صوبه دار مالوه و دیگر امرای نامدار و عمدت
 رفیع مقدار که از پایه اورنگ خلافت و جهانبدانی دور بودند خلایع
 فاخره مرسل گشت و مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات به عزایت
 ارسال خلعت با شمشیر خاصه عز امتیاز یافت و راجه جیسنگه
 به عطای خلعت خاص و کوشواره مروارید و دو اسب از طوبه خاصه
 یکی با ساز طلا و مرتضی خان باضافه هزار پانصد هزار سوار
 پانچ هزاری سه هزار سوار و عطای خلعت والا پایگی یافتند و اسلام
 خان که بنابر بعضی تفصیلات یکپند مورد عتاب پادشاهانه گشته و
 از منصب معزول شده در مستقر الخانه اکبر آباد قرین محرومی از
 سعادت خدمت انور بسر میبرد و درین هنگام مطمح انظار عفو
 و بخشایش خدیو عطا کیش خطا پوش گشته رخصت ملازمت

ابوطالب مشهدی که درین ایام از خراسان بعزم خدمت گزاری
 این آستان فیض مکان آمده بود جبهه سالی عقبه خلانت گشته
 بمرحمت خلعت و منصب شایسته و انعام پانجهزار روپیه نوازش
 یافت و اسفندیار عم زاده اسد خان که او نیز بقصد بندگی عتبه
 صهر مرتبه تازه از دیار ایران رسیده بود دولت اندوز ملازمت
 اکسیر خاصیت گشته بخلعت و منصب شایان مورد عنایت احسان
 شد و پرتهی سنگه ولد مهاراجه جسونت سنگه خلعت پوشیده
 رخصت وطن یافت و بهادر چند زمیندار کمانون بمرحمت ارسال
 یک قبضه شمشیر با ساز مرعع سرمباهات باوج اعتبار رسانید و
 بتقوی شعار شیخ محمد سعید خلف شیخ احمد مهرندی خلعت
 و دو هزار روپیه و بسید حسین عرب دو هزار روپیه مرحمت شد
 و محمد وارث و قاضی عبد الوهاب اقضی القضات و چندی دیگر
 هریک بانعام یک هزار روپیه سرفراز گشت و یکی از چودهریان
 احمد آباد که درین ایام بهسعادت اسلام مشرف گشته بود بانعام
 دو هزار روپیه مشتمل عنایت شد و بجمعی کثیر از بندهای آستان
 اقبال و خدمتگزاران بارگاه جاه و جلال و بجمع ارباب ساز و نوا
 و سرود سرایان آن بزم والا خلعتهایی گوناگون عطا گردید و درین ایام
 میمنت پیرا که بساط جشن مبسوط بود یکشب بر زمین آفریدی دریای
 چون صفائی عمارت مبارک غسلخانه چراغانی که باهتمام هوشدار
 خان از بیست هزار شمع ترتیب یافته بود بزمگاه دولت را فروغ
 عشرت بخشید و شب دیگر تماشای آتش بازی که ادوات آن هم
 بر کنار دریا چیده بودند حیرت بخش نظارگیان گردید *

ابراهیم ولد نجاتخان که قبل ازین خان عالم خطاب داشت و بایجاب
 تقصیری سلب خطاب را مستحق شده مورد آن بی عنایتی گشته بود
 درین هنگام چون بعرض اشرف رسید که غیرتخان قلعه دار چنانچه
 رخت اقامت از حصار هستی بیرون کشید بخطاب غیرتخانی
 نامور شد و از اصل و اضافه همت خان بمنصب دو هزار و پانصد
 سوار و خانه زاد خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و
 زبردست خان بفوجداری کوالیار و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و جهانگیر قلی
 بیگ داروغه قورخان بخطاب جهانگیر قلیخان و بختارخان
 بعنایت اسپ و حکیم جمالی کاشی که سابق مخاطب بدیانت
 خان بود و درین اوقات از غلبه ضعف و استیلا کبر سن گوشه نشینی
 گزیده بدعاگوئی دوام دولت قاهره اشتغال داشت بمرحمت دو صد
 اشرفی و دلی بیگ کوالی از اصل و اضافه بمنصب هزار و چهار صد
 سوار و میر غنفر میر توزک بعطای جیفه مرصع مفتخر گردیدند
 و سید هدایت الله صدر چون از استیلا کبر سن التماس کرده بود
 که رخصت گوشه نشینی یافته بدعای دوام دولت ابد فرجام قیام
 ورزد مراحم پادشاهانه او را بسالیانه ده هزار روپیه کامیاب گردانید و
 مالوجی و پرموجی دکنی که از منصب معزول شده بودند
 نخستین بسالیانه سی هزار روپیه و دومین بسالیانه بیست هزار
 روپیه مشمول فضل و عنایت خسروافه گردیدند و بدیع الزمان
 کفایت خان چون از کبر سن استعفا رخصت گوشه نشینی کرده
 بود بسالیانه شش هزار روپیه موظف شد و سید محمد نواسه و میر

رکن السلطنة فرستاد که مشاهده اظهار این مطلب نماید آن نوین
 اخلاص آئین صورت این معنی بجناب خلافت و جهانبدانی معروض
 داشته اشاره معلی صادر شد که اورا بجلال مراحم و عنایات شهنشاهانه
 مستمال ساخته فوجی از عساکر دکن بپای قلعه مذکور فرستد
 و آنرا بتصرف آرد امیر الامرا غالب را بنوید عاطفت والی بادشاهی
 مستبشر گردانیده نخست بشیخ برهان ملازم خود که از جانب
 او بفوجداری سرکار پر قیام داشت نوشت که با جمعی که همراه دارد
 بر جناح سرعت بجانب پرینده شتاید و متعاقب سرفرازخان و جادو
 نرای و کار طلب خان و پیتھوجی و برادرش و دلاور خان و یعقوب
 دلاور و میر عبدالمعبود داروغه توپخانه دکن و جمعی دیگر بدان
 صوب معین گردانید چون این گروه بپای قلعه رسیدند غالب از
 سعادت منشی بقرار داد خود عمل نموده بیست و هفتم ربیع الاول
 این سال مبارک فال قلعه را حواله بند های درگاه آسمان جاه کرد
 و خود رخت اقامت از آنجا بر گرفته با امتعه و اموال و اهل و عیال
 بیرون آمد و باتفاق کار طلبخان با سه پسر و داماد و دیگر اتباع و
 اشباع سلخ ربیع الثانی آمده با امیر الامرا ملاقی شد و آن زبده
 امرای عظام از سرکار خاصه شریفه هفتاد و پنج هزار روپیه و یک زنجیر
 فیل و نه سر اسب و یک قبضه خنجر مرصع و خلعت فاخر بمشار الیه
 و بیست هزار روپیه و یک زنجیر فیل و خلعت بعبید الله پسرش
 که چنانچه مذکور شد واسطه این مقدمه بود و بهر یک از دو پسر
 دیگر و دامادش خلعت و اسب داده استمالت و دلجویی آنجا
 نمود و حقیقت بجناب خلافت عرض داشت از پیشگاه حضور لامع النور

کشایش قلعه پربنده باقبال بی‌زوال

از آنجا که سرانجام مهم این دولت جاودانی از روز ازل بکار
 کنان آسمانی حواله رفته لاجرم همواره مقاصد علیا و مطالب والای
 این خدیو عالمگیر بحسن پرداخت و اهتمام پیشکاران پیشگاه
 تقدیری توسل اسباب ظاهر و توسط کوشش و تدبیر با حسن
 وجهی صورت پذیر میکرد و هر روز مبشر اقبال بود و فتحی بدیع
 و بشارت نصرتی شگرف سامعه افروز اولیای دولت بی زوال میشود
 مصداق این کلام درین خجسته هنگام کشایش قلعه پربنده است از
 معظمت قلاع حصینه و حصون متین و ولایت بلجاپور بمحض فیروزی
 اقبال کشور شکار این برگزیده آفریدگار بی زحمت سحابه و پیکار
 کیفیت وقوع این فتح ارجمند آنکه غالب نام شخصی که از جانب
 علی عادلخان بحراست قلعه مذکور قیام داشت از آنجا که ملهم بخت
 آیت هدایت بر دلش فرو خوانده طالع بیدارش بصلاح کار رهنمون
 گشته بود هوای عبودیت و هواخواهی این آستان فلک نشان که
 قبله حاجات مقبلان و کعبه آمال همگان است در سر همتش
 افتاده از خرد منشی و صواب اندیشی بصدق نیت و صفای طوین
 عزم انسالک در ملک بندهای عتبه خلافت نمود و سپردن آنقلعه سپهر
 مانند را با ولایای سلطنت ابد پیوند بهین ذریعه بدگی و ارادت
 و گزین وسیله ادراک دولت و سعادت دانسته بغامه و پیغام مکنون
 ضمیر خیر اندیش خویش با امیر الامرای صوبه دار دکن در میان
 ارد و بجهت تاکید این داعیه عبید الله پسر خویش را نیز نزد آن

رسیدن امیر خان با افواج نصرت قرین و آوردن راوکرن را با دوپسر بحضور ظفر پیکر

سابقا گزارش یافت که خان مذکور باز مرگ از افواج قاهره بتادیب آن جهالت منش معین گردید اکنون کلک جوانی نگار بتحریر انجام آن مهم نصرت پیرامی پردازد چون امیر خان با جنود منصور بمحدود بیکار نزدیک شد راوکرن بطذنه توجه عساکر نصرت شعار از خواب گران غفلت و بیخردی بیدار گشته چاره کار در سلوک منهج مستقیم اطاعت و فرمان برداری دید و یقین دانست که اگر برسوی کردار اصرار نماید و بحکم جهالت مسلک مخالفت پوئیده بمداغعت و مقاومت پیش آید تیغ قهر و انتقام مجاهدان دین و مبارزان دولت گرد دمار از روزگار او انگلیخته مال و متوطن و عرض و ناموسش دست خوش فنا و زوال خواهد گردید لاجرم هوای پندار باطل از هر جهالت و غرور بیرون کرد و بقدم ندامت و اعتذار نزد امیر خان آمد و او را شفیع عفو جرائم و زلالت در حضرت خلافت ساخته عازم استلام عذبه سپهر احترام گردید و خان مذکور او را همراه گرفته با عساکر راه معاودت سپرد و چهارم ربیع الثانی بر پیشگاه عظمت و جهانبانی رسیده کامیاب دولت زمین بوس گردید و هشتم راوکرن بوسیله آنخان عقیدت نشان بآئین بندگی در کمال خجالت و سر انگندی با انوپ سنگه و پدم سنگه پسران خویش جبین عبودیت برخاک آستان سلطنت سود و مورد لطف و بخشایش خدیو عطا بخش خطا پوش گشته از استیلائی رعب و دهشت و غلبه خوف و وحشت

حراست قلعه مذکور بمختار خان که سابق فوجدار می ناندیر باو
 متعلق بود تفویض یافت و عاطفت بادشاه غالب را بمنصب چهار
 هزاره چهار هزار سوار که منتهای تمنای او بود و عطای خلعت
 و نقاره و علم و خطاب خانی بهره اندوز حصول آمال و امانی گردانید
 پوشیده نماند که قلعه مذکور از قدیم الایام در تصرف نظام الملکیه
 بود در اوائل عهد سلطنت اعلی حضرت که ارکان شوکت و استقلال
 آنسلسله اختلال پذیرفته مشرف بر انقراض و زوال گشته بود و فتح
 خان پسر ملک عفر سرشته رتق و فتق مهمات آن دولت بکف افتدار
 خویش گرفته از نظام الملک جز نامی نمانده بود و محمد عادخان
 حاکم بیجاپور افتهاز فرصت نموده شخصی را که در آن وقت بحراست
 آن قلعه قیام داشت بلطایف تطمیعات بجانب خود مائل گردانید و
 سه لک هون باو داده قلعه را گرفت و ازان باز حصار مذکور بتصرف
 عادل خان درآمده از لواحق و مضافات مملکت بیجاپور گردید
 و بفرمان اعلی حضرت یکمرتبه مهابت خان خانخانان بافواج قاهره
 بادشاهی بانتزاع آن قلعه معین شد و رزوی چند بمحاضره پرداخته
 صورت تسخیرش در آئینه سعی و تدبیر جلوه گردید و آخر الامر
 دست از کوشش کشیده بی نیل مطلوب باز گردید چون از روز ازل
 طلسم عقد های دشوار بنام نامی این دولت پایدار بسته شده درین
 ایام نصرت انجام بنیروی بخت همایون و اقبال روز افزون حضرت
 شاهنشاهی آن حصن حصین باحسن وجهی بحیطه ضبط و تصرف
 اولیای سلطنت ابد قرین در آمد .

باظهار ندامت و تمهید اعتذار پرداخت و مکتوبی براجیه جیه سنگه
 مبنی بر استدعای صفح جرایم خود از پیشگاه سلطنت و تعهد سپردن آن
 بی بهره جوهر سعادت باورلیایی دولت نوشته او را وسیله در خواست
 عفو و بخشایش ساخت حضرت شاهنشاهی بالتماس راجیه مذکور
 رقم عفو بر جریدة تقصیرش کشیده کنور رامسنگه خلف آن زنده
 راجهای عظام را معین فرمودند که بسرخد سری نگر شدابد و سلیمان
 بدشکوه را از گرفته بعقبه سپهر رتبه آورد و نوزدهم ربیع الثانی او را
 بعنایت شه شیر با ساز میناکار و دهکده کی الماس سر بلندی بخشیده
 مرخص نمودند و او بانصوب شتافته چون پرتهی سنگه خبر آمدنش
 شنید جمعی فرستاد که سلیمان بدشکوه را در جای که می بود
 دستگیر کنند تا بموجب یرلیغ گیتی مطاع او را بکنور رامسنگه بدارن
 آن باطل بی حاصل بعد از اطلاع برین معنی از ناقص خردی
 بجنگ و مدافعت پیش آمده محمد شاه کوکه اوو چندی دیگر
 از همراهانش بقتل رفتند و خود دستگیر شد و پنجم جماد الاولی
 مطابق هفدهم دیماه آن گرفتار دام ادبار را پرتهی سنگه مذکور
 همراه میدینی سنگه پسر خویش و جمعی از مردم خود کرده از
 کوهستان فرود آورد و بکنور رامسنگه و تربیت خان و رعناوند ازخان
 که چنانچه مذکور گشته قبل ازین افواج ظفر اثر بتسخیر سری نگر
 و استیصال آن ضلالت پرور معین شده کار بر تنگ کرده بودند
 حواله نمود و چون این خبر بجهت پیرا هفتم ماه مذکور بمسامع
 جاه و جلال رسید باشاره معلی شاد یافته اقبال نواختند و دولت
 خواهان بارگاه خلافت و بار یافتگان بساط سلطنت تسلیمات تهذیب

آرام یافت عاطفت و افضال سایه ذوالجلال او را با پسرانش بعطای خلعت نواخته کسوت عفو پوشانید *

رسیدن کنور رام سنگ از سری نگر و آوردن سلیمان بیشکوه را بحضور پرنور

چون پیوسته شرائف تائیدات ربانی و لطائف توفیقات سبحانی کار ساز و کام پرداز این دولت آسمانیست لاجرم همواره جلائل امور و عظامت مهمات که در نظر ظاهر نگر صورت پرستان چهره نمای دشواریست بآسانی صورت گیرد و عقد های مشکل و کارهای صعب که دست تدبیر دقیقه سنجان عالم اسباب از حل آن بدامن عجز آویزد باحسن وجهی کشایش پذیرد از آن جمله بدست آمدن سلیمان بیشکوه که یک چند در حیز تعویق مانده بنابر بعضی موانع ظهورش در نظر همگان بدیع می نمود و درین ایام فیروزی نشان صفات اقبال بیزوال شهنشاه جهان قفل اعضاء ازان مهم کشود تبیین این مقال آنکه پرتویی سنگه زمیندار کوهستان سری نگر که از بیخردی و باطل پروری آن شعبه دوحه نسا را چنانچه گزارش پذیرفته در سرزمین خود جائی داده تا این هنگام بنابر فکرهای بیهوده و طمعهای خام در حمایت و صیانت او کوشش بی حاصل می نمود درین وقت از بیهوشی نشاء غفلت بخود آمده دانست که اگر پیش ازین برین معنی اصرار نماید عنقریب بوبال نکال آن ناقابل بر گشته اقبال گرفتار آمده مال و موطنش دستخوش قهر و تاراج افواج بحر اصواج خواهد گردید و دیده تدبیر بر سوی کردار خویش کشوده

والا نژاد را با این شعبه و وجه فساد بقلعه سپهر بنیاد گوالیار
 که مراد بخش نیز با پسرش آنجا بود بفرستند تا مجموع دران
 حصن حصین و معقل متین از شر اغوا و اغرای مفسدان ملک
 اشوب و واقعه طلبان شورش انگیز محروس باشند لهذا مرتضی خان
 را با چوتی از بندهای درگاه آسمان جاهد برسانیدن ایشان مقرر
 ساخته بدست و چهارم جمادی الاولی رخصت نمودند و معتمد
 خان خواجه سرا را از تغیر عبید الله قلعه دار گوالیار کرده
 همراه نمودند و هنگام رخصت مرتضی خان را بمرحمت ترکش
 زر دوزی و سپهر با ساز میثا کار و سید حامد پسرش بعطای اسپ
 و معتمد خان را بمرحمت خلعت و اسپ و جمعی دیگر را از کوسکیان
 بعنایت خلعت و برخی را بعطای اسپ مباحی ساختند درین
 ایام عاطفت خسروانه بادشاهزادهای کمار بخت بیدار و امرای
 نامدار را بمرحمت خلعت زمستانی عز اختصاص بخشید و امرای
 و عمد های اطراف را نیز باین عنایت سر بلند گردانید و راجه
 جیسنگه که کوچ او فوت شده بود بعطای خلعت از لباس کدورت
 برآمد و کنور را مسنگه بمکرمست سر پیچ مرصع و گوشواره مروارید
 نوازش یافت و راو کون بهورتیه که چنانچه سبق ذکر یافته درین ایام
 جبهه سای آستان سپهر احترام گشته بود پیشگی از جواهر و مرصع
 آلات و یک زنجیر فیل کلان بایراق نقره و پنج سر اسپ بنظر قدسی
 اندر آورده بقبول آن ناصیه مباحات انروخت و صد راس اسپ
 پیشکش مهابتخان صوبه دار کابل ازان جمله ده راس عراقی با ساز
 طلا بنظر معلی در آمد و پیشکش لشکر خان صوبه دار سابق ملتان

بجای آوردند و عاطفت بادشاهانه راجه جیسنگه را بعطای طرف مرصع
گران بها تارک تغاخر بر افراخت و یازدهم کنور رامسنگه و تربیت
خان و رعد انداز خان با دیگر بندهای بادشاهی و عساکر قاهره
آن نمره شجره خلاف را که چون شجره خلاف نمره نداشت بظاهر
دار الخلافه رسانیدند و باصرای او را در قلعه سلیم گده که بادشاه
زاده عالیقدر بلند مکان محمد سلطان نیز آنجا بودند جای دادند
و چهاردهم حکم اشرف بصدر پیوست که او را به پیشگاه حضور
لامع النور آرند تا سعادت کورنش یافته بتفضل بادشاهانه
مستمال و مطمئن خاطر گردد و با اشاره والا الله یار خان و معتمد
خان خواجه سرا او را در محفل خلد مثال غسلخانه شرف
افدوز ملازمت همایون گردانیدند و حضرت شاهنشاهی که بهین
مظهر الطاف الهی اند از فرط رافت و کمال انضال بر حال او
بخشوده آن رمیده بخت هراسان را بمژده بخشایش و امان
حیاتی تازه عطا فرمودند و دل وحشت منزلش را که رهین
خوف و هراس و قرین رعب و دهشت بود بشارت این امتنان
عظیم و تفضل شکر استیناس و آرام بخشیده پس از لمح
او را رخصت نمودند *

فرستادن بادشاهزاده محمد سلطان را از سلیم گده

بقله گولیبار با سلیمان بیشکوه آهوی دشت ادبار

چون رای عالم آرای که دستور امور سلطنت و جهانبانی
و پرتو انوار الهام ربانیت چنان اقتضا نموده بود که آن بادشاهزاده

حرم سرای مقدس از تغیر دربار خان منصوب شده بعطای خلعت و خطاب جواهر خانی پایگاه اعتبار افراخت و بمرض اشرف رسید که سید بهادر ولد سید ملا بتخان پاره جهان گذران را پدرود نمود و منصور کاشغری که برادرش فوت شده بود و خضر ولد کمال لودی که پدرش سپری گشته بود بعنایت خلعت از لباس کدورت برآوردند و خایندہ ولد یکہ تاز خان کہ پدرش چنانچہ گزارش یافته در بنگالہ نثار شدہ بود و چندہی دیگر از خویشان آن مرحوم بمرحمت خلعت مشمول عاطفت گشتند و طیب خواجہ کہ از خواجہای معتبر ماورالنہر است و در عہد سلطنت اعلیٰ حضرت هنگامی کہ ولایت بلخ و بدخشان مفتوح شد بہندوستان فیض مکن آمدہ یکچند شرف اندوز خدمت آنحضرت بود پس ازان بوطن مالوف مرخص گردید چون درین هنگام از روی صدق ارادت و روح اخلاص عریضہ مبنی بر اظہار عقیدت و دعاگوی عبودیت و ہوا جوئی بدرگاہ جهان پناہ ارسال داشتہ بود چہارہزار روپیہ از خزانہ مکرمت و احسان بفرستادہ او حوالہ شد کہ از امتعہ ہندوستان خرید نمودہ بجهت خواجہ مشار الیہ بدر و همچنین خواجہ عہد الغفار نیز کہ دران دیار بحسب عزت و اعتبار ہم وطن خواجہ است چون بارمال عریضہ و ابراز مراسم عبودیت استفاضہ انوار الطاف بادشاہانہ نمودہ بود دوازده ہزار روپیہ در وجہ انعام او عطا گردید و درین اوقات بیدمت و ہفت راس اسب با برخی از میوہای بلخ کہ سبحان قلی خان والی انجا برسم ارمغان مصحوب قلیچ بیگ کس خود بجناب خلافت و جہانبانی مرسل داشتہ بود بنظر اکسیر اثر

مشمول برده مرابط عراقی و جانواران شکاری از باز و جره و یوز
و دیگر تحف و رغائب بمحل عرض رسید و فتح جنگ خان که از
بنگاه رسیده چیده سای آستان اقبال گشت و طاهر خان بجایگزین
مرخص شده بعنایت خلعت سربلند گردید و تربیت خان که
چنانچه قبل ازین گزارش پذیرفته صوبه دارمی ملتان باو تفویض یافته
بود بمعطای خلعت سرافراز شده بآنصوب مرخص گشت و امان الله
برادرش بعنایت خلعت مباهی شده بهمراهی او رخصت یافت
و سیفخان که بمحال قبول خود رفته بود سعادت اندوز سده جلال
گردید و پرتوی سنگه زمیندار سری نگر بعنایت ارسال خلعت
قامت اعتبار افراخت و میدنی سنگه پسر او که بعد از سپردن
سلیمان بشکوه باولیای دولت قاهره همراه کنور رامسنگه بدرگاه آسمان
جاء آمده بوسیله او دولت زمین بوس حاصل نموده بود مشمول مراحم
والا گشته بمعطای خلعت و عیل و ده راس اسب و پنجاه هزار روپیه و
چمدهر و پهنوچی و اور بسی مرصع کامیاب مواهب خسروانه گردید
و چون پدرش التماس نموده بود که او را بمنصبی سربلند ساخته
کامیاب خدمت حضور الامع النور دارند عنایت بادشاهانه او را
بمنصب دو هزاری هزار سوار مرصایه افتخار بخشیده در سنگ
خدمتگزاران آستان سلطنت منتظم گردانید و معصوم خان از تغیر
سیفخان اخذ بیگی شده خلعت سرافرازی پوشید و پردلخان
بفوجداری پتن معین گشته بعنایت خلعت مباهی شد و پسر و
برادرش خلعت یافته با او مرخص گشتند و راجه تودرمل بفوجداری
اژاوه و عنایت خلعت سربلند گردید و خواجه انور بخدمت ناظری

تهنیت جلوس همایون بر سریر عظمت و کامرانی و اورنگ خلافت و جهانبدانی و اظهار مراتب صدق و ولا و تحریک سلسله عظوفت خاطر والا اہیم بیگ را کہ از عہدہای او بود با صحیفہ اختصاص و بکرنگی و ارمغانی از تحف و نفائس توران روانہ درگاه اسمان جاہ کردہ بود و درین هنگام معروض بارگاہ جلال گردیدہ کہ او بظاہر دار الخلافہ رسیدہ است بدست و ششم جمادی اخرہ کہ بجهت استسعاد او بعز ملازمت اشرف ساعت مقرر شدہ بود باشاہ معلی میر باقی میرتوزرک پذیرہ شدہ او را ببارگاہ سلاطین پناہ آورد و بوسیلہ بخشیان عظام شرف استلام شدہ سپہر احترام یافتہ نامہ حبجان قلی خان را گذرانید و سوغاتی کہ از اسپان ترکی و شتران نرومایہ و جانوران شکابی و دیگر نفائس و رغائب توران آوردہ بود بنظر انوار رسانید و عاطفت پادشاهانہ او را مشمول نوازش گردانیدہ بطای خلعت فاخرہ و کمر مرصع و انعام پانزدہ ہزار روپیہ عربلندی بخشید و منزلی لایق بجهت بودنش و یکی از بندہا برعایت مراسم مہمانداری مقرر گردید و چون او را بعد برآمدن از بلخ عارضہ بہر رسیدہ درین مدت علیل بود چنانچہ کوفتہاک بعتبہ فلک مرتبہ رسیدہ با حالت ضعف و ناتوانی احراز تقبیل شدہ خلافت و جہانبانی نمودہ اشارہ والا صادر شد کہ اطبای پایہ سریر اطلی بتدبیر صحت و معالجہ او پردازند و ہم درین اوقات سعادت عنوان از وقائع صوبہ ملتان بمسامع اقبال رسید کہ شاہ عباس والی ایران نیز بمقتضای صلاح اندیشی و کار آگہی بتجدید مراسم یکجہتی و وداد و تاحیص مہانی صدقت و اتحاد پرداختہ بود اق بیگ پسر قائد سلطان

رسیده آورنده بعنایت خلعت و انعام نوازش یافت بهم جمادی
 الآخره را و کرن پهلوتیده که کفایت حال او گزارش پذیرفت
 بمنصب سه هزاره دوهزار حوار مورد فضل و مکرمت گشته در سلک
 کومکدان صوبه دکن بدستور سوابق ایام انتظام یافت و انوپ سنگه
 و پدم سنگه پسرانش به تشریف عنایت مباهی گشته با او مرخص
 شدند و بدست و چهارم مرتضی خان از گوالیار رسیده بدولت
 ملازمت اکسیر خاصیت استسعاد یافت چون از وقائع بندر سورت
 بمسامع حقائق مجامع رسید که حسین پاشای حاکم بصره باقتضای
 نیک اختیری و سعادت یادری عریضه مشعر بصدق ارادت و
 و رموخ عقیدت و مشتمل بر تهنیت جلوس اشرف بر سر بر سلطنت
 و اورنگ خلافت با اسپان عربی نزل برعم پیشکش مصحوب قاسم
 افای ملازم خود بآستان سپهر بنیاد فرستاده موسی الیه بر بندر
 سورت رسیده است یرلیغ گیتی مطاع بمصطفی خان ناظم مهمات
 بندر مذکور پیرایه نفاذ یافت که چهار هزار روپیه در وجه مدد خرج
 از خزانه عامره آنجا بقاسم افا داده و سرانجام ضروریاتش نموده
 او را روانه درگاه معلی گرداند *

رسیدن ابراهیم بیک سفیر سبحان قلی

خان والی توران بآستان فیض مکان

چون آنخان والا دودمان از روی آداب سنجی و قاعده دانی برای

طراز کسوت حشمت و بختیاری بهار گلشن عظمت و کامکاری بادشاهزاده
 عالی تبار فرخنده شیم محمد معظم را بعطای خلعت خاص عز
 اختصاص بخشید و کسان بوداق بیگ ایلچی والی ایران که خربزه
 کاریز و برخی میوه های دیگر بدرگاه جهان پناه آورده بودند
 بمرحمت خلعت و انعام دو هزار و پانصد روپیه و خواجه ابو ثنائی از
 خویشان عابد خان بعنایت خلعت و انعام سه هزار روپیه کلبه باب
 موهبت گردیدند و سید نبروز بقوجدارئی سرکار ایلچ معین شده
 خلعت یافت و بهار سنگه برادر راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون
 که عمری روزگار بجهالت کفر و ضلالت بت پرستی گذرانیده بود چون
 درین ایام بمیان ارادت و عبودیت بادشاه دین پرور حق پرست
 پرتو هدایت و فروغ سعادت برزاوریه باطنش تافته توفیق ادراک
 شرف اسلام یافته بود مراحم خسروانه او را بعطای خلعت فاخره و
 اسب و ماده فیل نواخته خطاب مرید خانی ارزانی داشت و
 درین ماه فرخنده پانزده هزار روپیه باثقیبا و صالحین و زمره
 مستحقین و محتاجین عطا شد از مآثر کرم پروری و رافت گستری
 خدیو احسان شعار مکرمت آئین درین اوقات میمنت قرون گسترده
 ظلال بر و افصال است بر مفارق کانه نقرا و عامه مساکین چون در
 سال بیماری اعلی حضرت که ایام شورش و فتور بود بنابر انصاف
 متمردان و عصیان منشان که از فتنه جوئی و واقعه طلبی در هر گوشه
 سر خود سری برداشته دست جرأت از آستین طغیان برآورده
 بودند و آسیب تعدی و تجاوز آنها بکافه رعایا می رسید درین
 مملکت چه برسطت گشت و زرع و ضبط و عمل چنانچه باید صورت

چواه تغنکچی اقای را که در سلک عمدهای او بود با نامه سفیدی
از روابط موافقت و موافقت و سفیدی بر تهنیت جلوس همایون بر
ادرنگ عظمت و خلافت و ارمغانی شایسته روانه درگاه سلاطین
پناه نموده و او از قندهار گذشته براه ملتان عازم آستان جلالت
نشان است بنابراین خاقان جهان ابدال بیگ را که از بندهای نزدیک
روشناس بود تعیین فرمودند که پذیره شده تا ملتان برود و او را
مهمانداری بجای آورده سفیر مذکور را به پیشگاه حضور لامع النور
رساند و غره رجب او را خلعت مرحمت کرده رخصت نمودند و
بوداق بیگ را بعنایت ارسال خلعت مصحوب او کسوت مباحات
بخشیدند و بتقریب خان حاکم ملتان و خلیل الله خان صوبه دار
دار السلطنة لاهور و دیگر حکام و ناظران مهم از سرحد دارالامان
ملتان تا دار الخلاء شاه جهان آباد یرلیغ معلی بطغرای نفاذ
پیوست که هر یک لوازم ضیافت و مهمان پذیری و مراسم تفقد و
نیگو داشت از بعمل آورده از نقد و جنس فراخور حال تکلفات بجای
آورد چهارم رجب ابراهیم بیگ ایلچی سبحان قلی خان بمرحمت
عصای مرصع و یک عدد اشرفی که دود توله وزن داشت و یک عدد
روپیه بهمین وزن کلمیاب عاطفت شد و چون کوفت مرزمنی داشت
و درین وقت مرضش اشتداد کرده بود پس از روزی چند باقتضای
تقدیر از تقریر سفیر اجل پیام ممات شنید و همراهانش بعنایت
خلع و انعام هشت هزار روپیه مشمول نوازش گشته رخصت
معادوت یافتند و درین ماه مبارک ده هزار روپیه بواسطت صدر
الصدور باریاب استحقاق اتفاق شد سوم شعبان عاطفت بادشاهانه

پیوست که در مستقر الخلافة اکبر آباد و دار السلطنة لاهور نیز سوای
 وجوه خیرات مقرر انگیزهای تازه بدستور دار الخلافة احداث نمایند
 و اهتمام این خیر عام بعهده معتمدان دیانت شعار فرموده جایجا
 داروغلان و محصلان گماشتند و بامرای بارگاه خلافت و عمدهای
 پیشگاه سلطنت نیز تا هزاری منصب حکم اشرف صادر شد که
 بقدر تفاوت مراتب و درجات مناصب از جانب خویش انگیزها
 مقرر ساخته راتب خیر و موائد اتفاق مرتب دارند و باین دستور
 هر روز اطعام فقرا می نموده باشند و از غایت اعتنا و اهتمام
 بشان این امر بر امرای نیز محصلان تعیین فرمودند که بمراسم تاکید
 و قدغن پرداخته نگذارند که کسی از فرموده تخلف ورزد و از میامین
 برکت رافت و احسان این سایه لطف و مرحمت یزدان بنوعی
 هماط کرم کسرتده شد و قوالهای نوال آماده گشت که هر روز خلقی
 بدان انبوهی کامیاب آن موائد گشته از رنج جوع و عسرت و تعب
 در یوزه و طلب رستند و بدمن فضل و احسان خلیفه زمان بسعت
 میش و رفاهیت حال پیوستند و دعای اجابت اسر آن گروه ضمیمه
 دیگر موجبات بقای این دولت آسمانی شکوه گردید و تا عسر به یسر
 تام مبدل نشد رم این خیر عام منقطع نگشت و چون بعرض
 اشرف رسید که غله از اطراف کم میرسد و مردم شهر در مواضع
 فروخت غلات هجوم آورده از اقویا برضعفا حیف و میل میرون نظم
 و نسق امور غله و اهتمام آن بقدا ئیلخان مقوض گشته پنجاه کس از
 دندهای منصبدار و پنجاه یساول بهمرای او تعیین یافتند و
 ازان جهت که عساکر گردون مائر و جنود انجم شمار در دار الخلافة

قیامت و موزوعات اکثر محال بنهب و غارت بیداد مفسدان بد
 نهاد رفت و درین چند سال همایون فال نیز برشکال بکمال نشد
 و گاهی در اول موسم و بعضی اوقات در آخر فصل کمی باران
 روی داد درین اوقات فیروزی سمات که این حالت بامتداد کشیده
 بود در اکثر این ممالک فسیحة المسالك اثار عسرت و غلا شائع گشته
 چهارم حال فقرا و مساکین و مشارب عیش بینوایان و خاک
 نشینان ازان غبار آلود گشت چنانچه در امور معیشت و تحصیل
 اقوات که مناط زندگانی و سرمایه بقای نوع انسانی است تهی دستان
 دبی برگان فل سوال و رنج طلب میکشیدند و درویشان و مسکنت
 کیشان در کمال معیبت و تعب بسر میبردند و در دار الخلافه
 شاه جهان آباد که مجمع طرائف طوائف اسم و مزدحم خلایق عالم
 است باوجود فقرای شهر از قری و قصبات اطراف و نواحی نیز رعایا
 محنت زده آنت رسیده از غایت اضطراب با اهل و عیال بقصد در
 یوز و تحصیل قوت رو بشهر آورده ضمیمه فقرای انجاشدند و از نهایت
 کثرت و انبوهی این گروه وظایف خیرات مقرر شد سرکار پادشاهی
 و وجوه انفاقات و مبرات مردم نایز جوع و طلب آنها فرو نمی
 نشانید بنابراین عاطفت پادشاه دریا نوال بر حال آن مسکینان شکسته بال
 ترحم فرموده حکم جهان مطاع از پیشگاه تفضیل و اصطناع صادر
 شد که بغیر از لنگرهای مقرر که از سرکار خاصه شریفه هر روز آنجا
 طعام برای فقرا می پزند ده لنگر دیگر در شهر و دوازده لنگر در
 برگنهای نواحی دار الخلافه قرار داده هر روز دو وقته طعام وافر
 به جهت مساکین ترتیب دهند و همچنین فرمان همایون بصددور

بیض اساس غسلخانه را باین مقرر و رسم معهود آذین عشرت و شادمانی بگذرد و اسبک و دلدادل فلک دامن آفتاب ارتفاع را که

• لمؤلفه • نظم •

ظنابش چو پهلوی هم جا کند • ره آسمان جاده پیدا کند
بدامان او گر رسد دست کس • همین پنجه افتابست بس
در پیش ایوان چهل ستون خاص و عام باوج رفعت و احتشام بر
افرازند و سریر فلک نظیر مرصع را که • • لمؤلفه • نظم •
ز بس تابش در و لعل خوشاب • دهد سایه اش نور چون آفتاب
سپهری درو گوهرش ماه و مهر • ولی رسم او برخلاف سپهر
ز تابان گهر های گیتی فروز • شمردن توان اخترش را بروز
در وسط آن ایوان کنوان نشان نصب نموده سرکوب کرمی نه پایه افلاک
سازند و آرایش و پیرایش حجرهای اطراف خاص و عام بدستور
جشنهای سابق بعهده اتمام متصدیان بادشاه زادهای والا مقام
و امرای عظام مقرر گشته حکم معلی صادر شد که اسباب چراغان و
آتشبازی نیز بطریق هر حال سامان دهند و دقیقه از دقائق لوازم
این جشن خجسته فرو بگذارند و اگرچه روز سریر آرای این زیفت
بخش اورنگ کشای بیست و چهارم ماه مبارک رمضان است و
سال گذشته دران روز فیروز آغاز جشن شد لیکن از آنجا که همکنان
را درین ماه میمنت پرتو بمقتضای طبیعت بشری از رهگذر روزه
داشتن و کف نفس از لذات و التزام ریاضت بدنی که باعث کلال
قوای جسمانیست بمراسم خرمی و انبساط رغبتی تام و مبلی کامل
نیست و التذانی واقعی ازان حاصل نه و نیز شهشاه حق آگاه

بسیار فراهم آمده کثرت لشکر در رکاب ظفر اثر بمرتبه کمال رسیده بود فرمان شد که نوئیضان والا احتشام و امرای عظام نصف لشکر و پادشاه را در حضور نگاهداشته نیمی دیگر بحال تیول و اقطاعات خویش فرمند تا هم در انبوهی خلایق شهر تخفیفی پدید آید و هم حال آنقریق بوسعت و رهایت گراید *

رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم

جلوس فرخنده و ترتیب جشن عید و جلوس

درین اوقات نصرت حمات که از یمن سعادت و فرماندهی پایه انزای اورنگ دولت و دین عرصه جهان و ماحت گیهان نشاط آگین و زمین و زمان و سپهر و اختران بهزاران خجستگی قرین بود ایام میمنت انجام میام در رسیده آئین صلاح و سداد تازه شد و هنگامه طاعت و حق پرستی گرمی پذیرفت و بیست و نهم شعبان مطابق دهم اردی بهشت غره جبین انجم و افلاک نور بخش انجمن خاک یعنی هلال مبارک فال رمضان خوشتر از گوشه ابروی ماه رویان از منظر افق جلوه ظهور نموده عبادت منشان سعادت بزره را بفروغ ایمان چشم روشنی بخشید و سال سیوم از سنین خلافت گیتی آرای آفتاب عالم تاب اوج عظمت و جهانپایی بفرخی و کمرانی پیرایه انجام گرفته چهارم سال سلطنت و انبیا بمبارکی و فیروزی آغاز جهان افروزی نمود و اشاره همیون به بدشکاران بدشگاه حشمت و جاه صادر شد که بترتیب اصباب و تمهید مقدمات جشن جلوس اشرف پرداخته دولخانه والای خاص و عام و محفل

مراسم ضیافت پنجهاز روپيه نه تقووز از نقایس اقمشه هندوستان باو
 تکلف کرد و چون از ملتان برآمده بدار السلطنة لاهور رسید
 خلیل الله خان صوبه دار آنجا شرائط مهمان پذیری و رسم نکو داشت
 بجا آورده او را ضیافتی پسندیده نمود و دران انواع تکلفات بکار
 برده چهار صد قاب طعام و هفت صد خوان از اقسام متنقلات و
 عطریات کشیده بیست هزار روپيه و یکقبضه خنجر و شمشیر هر دو
 باهاز میناکار و هفت تقووز پارچه از استعغه نفسیغه هندوستان باو داد
 هزدهم ماه مذکور عریضه یوادیق بیگ ایلچی مشعر بروانه شدن از
 دار السلطنة لاهور به پیشگاه حضور لامع النور بابرخشی جانوران شکاری
 از باز و جره و چرخ و شاهین و غیران مصحوب کسانش بجزایب
 عظمت و جهانبنانی رسیده آورندها بعنایت خلعت تشریف سر
 افزای پوشیدند از سوانح نصرت پیرا درین خجسته ایام افتتاح قلعه
 کهاتا کهری است از متعلقات صوبه مالوه و استخلاص آن ولایت از
 مخاذیل قوم بهیل بحسن سعی و کوشش راز بهگونت سنگه هاده
 چون بمسامع جلال رسیده بود که چکرسین بهیل سرگروه مفسدان
 آن سرزمین که قبل ازین بدولت فرمانبرداری و خدمتگزاری آستان
 سلطنت کامیاب توطن و زمینداری آن ولایت بود قلعه مذکور در
 تصرف داشت بانغواوی چهل و غمور و استظهار حصانت قلعه مسطور
 از مسلک قدیم عبودیت و منهج مستقیم اطاعت الحراف ورزیده
 دم استکبار میزد چنانچه از آمدن نزد صوبه دار مالوه و دادن
 پیشکش مقبری عمده لوازم فرمان پذیری آن مخذول بود سر باز زده
 شیوه بغی و تمرد میورزد لجرم حضرت شاهنشاهی چندی پیش

یزدان پرست را که بغیروی تأییدات سماوی و توثیقات ازلی سرتاسر
این ماه مبارک اثر بقلب و جوارح در لیل و نهار بطاعت و پرستش
حضرت افریدگار قیام میورزند و امحی از ذکر حق و یاد صانع مطلق
غافل و ذاهل نیستند از کمال اشتغال بوظائف عبادات و تحصیل
اسباب سعادات درین ماه متبرک فرصت پرداختن بمراتب بزم
و سور و طرب و مرور نیست آغاز این جشن سعیدرا همه ساله از
روز فرخنده عید قرار داده امتداد مدت آنرا این نوبت تا ده روز
مقرر فرمودند از سوانح مسرت پیرا آنکه پس از انقضای
ده روزه گهری از روز دوشنبه دهم این ماه مسعود در مشکوی
دولت گوهر افسر حشمت و هریلفندی نهالگلشن ابهت و بختمندی
پادشاه زاده جوان بخت محمد معظم پسری نیک اختر والا گهر
قدم فرخنده بعالم ظهور گذاشته فروغ بخش دیده اقبال گردید از
استماع این مرثیه بهجت افزا طبع مقدس خدیو جهان و خلیفه
زمان بشفنگی و ابتهاج گرانیده خواجه معقول ناظر آنعالی تبار را
که این بشارت بسمع همایون رسانیده بود بعنایت خلعت و انعام
یک هزار روپیه نوازش فرمودند پادشاه زاده ارجند کامگار یکهزار مهر
برعمیل نذر بخدمت اشرف گذرانیده برای آن نو باده نهال
عظمت و احتشام التماس نام نمودند حضرت شاهنشاهی آن مولود
مسعود را بسلطان معز الدین موسم ساختند و درین ایام بمسامع
حقائق مجامع رسید که بوداق بیگ ایلچی والی ایران که کلک
حقائق نگار سابقا بآمدن او ازان دیار اشعار نموده سلیم شعبان
داخل بلد ملتان شد و تربیت خان صوبه دار آنجا پس از اقامت

سپهر را دو مسرت رسید از ایام
 زمانه یافت بیلک روز از دو شادی کام
 یکی ز عید همایون غرا شوال
 دگر ز جشن جلوس شهنشه اسلام
 برای عیش دیوالی روزگار فلک
 در صف عشرت همزوج ساخت در یک جام

و فردای آن که عید خجسته نظر بود و بارگاه سلطنت و انجمن خالوت
 بسعی کار پره ازان پیشگاه دولت جاودانی شکوه آسمانی و پیرایش
 خسروانی یافته بود نوای شادینانه اتبال طعنه عظمت و جلال
 بگوش گردون رسانید و نویدمان رفیع مقدار وامرای نامدار و سائر
 بقدهای آستان سپهر مدار ادای مراسم تهنیت و مبارکباد را در گریاس
 فلک اساس حاضر آمدند و چون خورشید جمال جهان آرای گیتی خدیو
 دین پرور اسلام پناه بسان ماه عید از اوج سپهر بارگاه تابان شد بتسلیمات
 عبودیت تارک آرای معانت گشتند حضرت شاهنشاهی بهیمنه
 معهود عزم توجه به ضلی نموده بر فیل ابر خرام گوه پیکر بدیع منظری
 که تحت زرین بران زده بودند قرین دولت سوار شدند و گوهر اسرار
 حشمت و سروری فروغ اختر ابهت و نیک اختر ی پادشاه زاد کامکار
 بختیار محمد معظم را در پی سر مبارکسجای داده بتوزک و آذینی
 که معمول این سلطنت ابد طراز امت بهیدگاه شرف حضور بخشیدند
 و پس از معارفت بدولتخانه همایون در ایوان سپهر نشان خاص دعای
 سریر آرای عظمت و احتشام گشته بکام بخشی خائف پنداشتند
 و بسیاری از عبودیت منشان اخلاص مند و ارادت کیشان عقیدت

ازین راونهگونت سنگه هاه را که محال زمینداری و وطن او بآن
 ولایت قریب الجوار است بدفع آن مدبر خلافت آئین تعیین فرموده
 بودند را و مذکور بموجب حکم جهان مطاع بآنجا شنانده باستیصال
 او پرداخت و قلعه کهاتا کهیری را بحسن کوشش و تدبیر مفتوح
 گردانیده ساحت آن ولایت از لوٹ تصرف آن مردود پاک ساخت
 چون درین هنگام این معنی از عرضه داشت راوبهگونت سنگه
 معروض بارگاه جاه و جلال گردید عاطفت بادشاهانه او را مورد
 نوازش ساخته خلعت کسوت مباحات بخشید درین ماه میمنت
 پرتوسی هزار رویه از خزانه احسان عمیم بادشاه عادل باذل
 مهربان کریم بوساطت صدر الصدور بزمرة صلحا و اتقیا و ارباب
 احتیاج و استحقاق بذل و انفاق شد و دعای اجابت انتقامی آن گروه
 روزگار همایون آثار متواصل گردید بدست و هشتم چون بوداق بیگ
 ایلمچی و الی ایران بسرای بادلی که نزدیک آنرا آباد است رسیده
 آنجا نزول کرده بود گیتی خدیو عالم پرور مهربان او را بعفایت
 اولوش خاصه مورد نوازش ساختند و اشاره معلی صادر شد
 که سیوم ماه شوال که ساعتی نیک بود ادراک دولت زمینبوس
 نماید شب دوشنبه دهم خرداد روئت ماه فرخنده شوال اتفاق
 افتاده مسرت بخش دایها و طرب امروز خاطر ها شد درهای بسته
 نشاط بکلید هلال بر روی روزگار کشاده گشت و اسباب خرمی
 و انبساط باشا ابروی ماه نوآماده گردید جهانیان بوزن جشن
 کامیاب بهجت و خوشدلی شدند و عالمیان بقدم دو مید یکدیگر
 را تهنیت گفتند

• امولفه • نظم •

و شیخ عبد القوی بخطاب اعتماد خانی و اشرف خان که در سلک
 کومکیان دکن انتظام داشت بمناسبت امم پدر خویش بخطاب
 برخوردار خانی و سید حامد ولد مرتضی خان و سید خان قلعه
 دار ظفر آباد هر یک بخطاب خانی و میر باقی ولد میر محمود
 اصفهانی بخطاب باقی خانی و علی بیگ ولد مرشد قلیخان
 مرحوم بخطاب اهتمام خانی نامور گشتند و قاسم آقای رومی
 که چنانچه سابقا گزارش یافت حسین پاشای حاکم بصره او را
 بجهت اظهار مراتب عبودیت و هواخواهی و استغاضه انوار
 توجهات شاهنشاهی بخطاب خلافت مرستاده بود و شرف تقبیل
 شده و پیررتبه دریافتی پنج سراپ عربی نژاد که پاشای مذکور
 برسم پیشکش ارسال داشته بود بنظر همایون رسانید و از جانب
 خود نیز چند سراپ عربی و یک غلام گرجی پیش کش نموده
 بقبول آن سر تنها بر افراخت و بعنایت خلعت و انعام پنج هزار
 روبیه مشمول عاطفت خسروانه گردید و محمود دلزاق بفوجداری
 یکی از محال صوبه دکن معین گشته بعنایت خلعت و اسب
 عراقی و باضامه هشت صد سوار بمنصب هزاری هزار سوار مباحی
 گشت و میر عزیز بدخشی بداروغگی عدالت حضور پرنور از تغیر
 خواجه صادق و عنایت خلعت سر بلند گردید و عساکری که از
 دیوانگی تن کشیده معزول شده بود بمخدمت دیوانی و لعل چاند
 ولد رای بهار اصل بدیوانی خالصه شریقه شرف استیاز برشید و چون
 خواجه موسی ولد طیب خواجه عریضه مبنی بر اظهار مراسم دعا
 گوی دولت قاهره از ولایت توزان بهارگاه اقبال که کعبه آمل ساکنان

پیوند را بمراحم و مواهب خسروانه مورد نوازش ساختند ازان جمله
 نهال برومند گلشن ابهت و جلال بادشاه زادۀ ارجمند فرخنده فال
 محمد معظم را بمرحمت خلعت خاص و سرپیچ مرصع و یکعقد
 مروارید و انعام یک لک روپیه و نوگل حدیقه ابهت و اقبال بادشاه
 زادۀ والا قدر خجسته خصال محمد اعظم را بعطای خلعت خاص
 و یکعقد مروارید عز اختصاص بخشیدند و از آنجا که درین دولت
 پایدار و سلطنت گیتی مدار جز بادشاه زادهای نامدار کامکار را
 افزایش مراتب منصب زیاده بر هفت هزار و هفت هزار سوار
 معمول نیست و هرگاه عاطفت پادشاهانه بیک از بندهای عمده
 که باین پایه عالی رسیده باشد اقتضای ظهور مرحمتی کند او را
 بانعام برخی از محال زیاده بر تیول تلفخواه منصب کامیاب عنایت
 میسازند شهنشاه بنده پرور مکرمت گستر پیراچه جیسنکه که از
 عمدهای بارگاه سلاطین پناه است و باین منصب والا پایه عزت باوچ
 ترقی افراخته بآنکه سابق بانعام محالی که یک کروردام جمع آنست
 سر بلند کشته بود موازی یک کروردام دیگر تیول بر سبیل انعام
 مرحمت نموده او را بین الاقوان سرفراز فرمودند و بآن زبده راجهای
 عقیدت شعار و دیگر نوئیندان رفیع قدر و امرای نامدار خلایق فخره
 عطا کردند و طاهر خان یک راس اسپ عراقی و کنور را سکنه بمرحمت
 یک زنجیر نیل مباهی گشت و با خاص خان خویشکی علم و بمیدنی
 سکنه و پرتوی سکنه زمیندار سری نگر سرپیچ مرصع مرحمت شد
 و بقطب الدین خان فوجدار سورتیه اسپ با ساز مطا عنایت
 نموده فرستادند و اعتماد خان بمناسبت نام بخطاب اشرف خانی

از امرای عظام و عمد‌های بارگاه پیر احتشام هر یک در خور حال
پیشکشی شائسته گذرانید .

دلازمت بوناق بیک ایلچی و رسانیدن

نامه و گذرانیدن سوغات والی ایران

چون مغیر مذکور که حقیقت آمدنش سبق گزارش یافته
بظاهر دارالخلافه رسیده بود سیوم عید در اثنای این جشن سعید
حکم معالی صادر شد که اسد خان و سیفخان و ملتفت خان صدر
توزک پذیر شده اورا از بیرون شهر بملازمت کرامت بهر آوردند و آنها
بموجب حکم لازم الامثال اورا به بارگاه جاء و جلال رساندند و در ایوان
فلک نشان خاص و عام که حضرت شاهنشاهی آنجا سرور آری
عظمت و کهرانی بودند شرف اندوز تقبیل آستان سلطنت گشته
بطرز و قانونی که معمولی این دولت روز افزونست سعادت
ملازمت اشرف دریانت و بعد از ادای آداب کورنش و تسلیم نامه
والی ایران را گذرانید و عاطفت بادشاهانه دران مجلس مقدس
اورا بعطای خلعت فاخره و جینه و خنجر مرصع نوازش نمود و ارکچه
جشن با پباله و خوانچه طلا و پان با پاندان و خوان طلا مرحمت
شد و پس از انقضای این فرخنده مجلس با اشاره والا اورا بخانه رستم
خان مرحوم که سر منزل دست عالی دلنشین برگزیده دریای چون و از
سرکار خاصه شریفه فرش و دیگر لوازم آن سامان یافته بود فرود آوردند
و میر عزیز بدخشی که از پندهای سفید شده بود بمهمانداری او معین
گردید گیتی خدیو مکرمتا پرور روز دیگر نیز اورا به پیشگاه حضور

شش جهت گیتی است فرستاده بود چهار هزار روپیه در وجه انعام او مصحوب حامل عریضه مرسل گشت و بسیاری از امرا و منصبداران بانعامه مناصب و دیگر عطایا و مواهب از خلعت و اسب و فیل و جیغه و شمشیر و خنجر کاسیاب عاطفت بادشاه مکرمت شعار فیض پرور گردیدند و سید محمد متولی مرزا فائض الانوار خواجه ابرار و اموات احرار قدوة الفقراء الواعلین خواجه معین الدین قدس سره بعنایت خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار روپیه و سید حسین مدنی بانعام دو هزار روپیه و حاجی قلم خوش نویس و شیخ قطب و شیخ عبد الله و ملا فروغی شاعر هر یک بانعام یک هزار روپیه نوازش یافتند و بصالج بهادر گرز بردار و پنج کس دیگر از گرز برداران جیغه مرصعه و بجمعی کثیر از بندها و خدمت گذاران آستان سلطنت مصیر خلعت مرحمت شد و پانزده هزار روپیه بچندی از ارباب فضل و هنر و پنج هزار روپیه بنعمه پردازان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا گشت و درین روز عالم امروز از جانب نخله کریمه ریاض ارجمندی دوحه شریفه حدائق سر بلندی ملکه تقدس نقاب خورشید احتجاب بیکم صاحب برخی از نوادر جواهر و مرصع آلات که از مستقر الخلافة ائمه اباد بوسم تهنیت این جشن دولت پیر ابد خلعت والا ارسال داشته بودند بنظر اکسیر اثر رسیده پرتو قبول پذیرفت و راجه جیسنگه نو زده سراسپ با ساز طلا و بعضی از نفائس جواهر و مرصع آلات بمحل عرض رسانید و محمد آمین خان میر بخشی و وزیر خان و امالتخان و بهادر خان و مرتضی خان و تقریخان و چندی دیگر

شصت هزار روپيه و عطای سادۀ نیل باحوضۀ نقره و جل زربفت
 مباحی ساخت و محمد حسین تحویلدار را بانعام پنج هزار روپيه
 و نظر قلی میر اخور و میرزین العابدین هریک را بانعام سه هزار
 روپيه و احمد بیگ خودش ایلچی را بانعام دو هزار روپيه مرفرازی
 بشید پنجم ذی قعدة مطابق سیزدهم تیر ماه که جشن عید گلابی
 بود بادشاه زاد های ارجمند کامگار و امرای نامدار برسم معهود
 سراحدیهای مرصع و میناکار گذرانیده مسرت پیرای طبع مبارک
 شهنشاه روزگار گردیدند درین ایام فاضل خان که طفلی ازو درگذشته
 بود بعطای خلعت خاص کسوت مرحمت پوشید و راجه رای سنگه
 سیدسودیۀ از وطن رسیده جبه سائی آستان خلافت گردید و قباد خان
 که از صوبۀ داری قنده منزول گشته بود بادر اک شرف بساط بوس
 فایز شد و چون ابو سعید نیرۀ اعتماد الدوله رحلت کرده بود خانزاد
 خان و صلاح الدین پسران او در آنخان همشیره زاده اش را عاطفت
 بادشاهانه بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد و بمرض اشرف
 رسید که جمال ولد دلیر خان که یزیدیت پدر بفوجداری دیسواره بود
 باجل طبیعی روزگار حیاتش سپری شد *

جشن وزن مبارک قمری سال چهل و پنجم

درین هنگام میمنت فرجام موسم وزن قمری مهر سپهر سلطنت
 و سروری در رسیده آئین جهان پیرائی و عشرت آرائی تازه شد و روز
 مبارک یکشنبه نوزدهم ذی قعدة مطابق بیست و هفتم ماه تیر
 آنجشن فرخنده صورت انعقاد یافته پس از انقضای یازده گهری از

قدسی سرور طلب فرموده سعادت اندوز کورنش ساختند و بعطای
یکقبضه شمشیر با ساز مرصع نواختند و چندی از همراهانش را مثل
نظر قلی میر آخور اسپان سوغات و محمد حسین تحویلدار امتعه
و تسووقات و احمد بیگ خویش ایلچی مذکور و میرزین العابدین
صلای ارا با مرحمت خلعت کسوت مباحات بخشیدند و شب هنگام در
انجمن خاص غسلخانه سرور آزای اقبال گشته چراغان گشتیها که
باهتمام و کلاهی پادشاهزادهای عالی نژاد والا مقام و نویسندگان رفیع
قدر و امرای عظام بدستور معهود دیگر جشنها در کمال خوبی و نظر
فریبی سامان یافته بود مسرت افروز طبع مقدس گردید و بوداق
بیگ و همراهانش تماشای آن هنگامه دل پذیر نمودند و هفتم
شوال دگر باره سفیر مرزبور را ببارگاه فلک پیشگاه طلب فرموده
کامیاب کورنش گردانیدند درین روز خجسته سوغات والی ایران از
نظر کیما اثر بادشاه دین پرور گذشت ازان جمله شصت و شش سر
اسب عراقی برق تک باد رفتار و یک دانگ سرواید غلطان آبدار بوزن
سی و هفت قیراط بود الحق نطفه این قمم گوهری از صلب ابر
نیسان در صدف اسکان کم قرار میگيرد و در دانه باین گون و لون
بطریق ندرت از بحر منع بساحل ظهور می افتد آن در یدیم را
جوهر شناسان پاینده سرور اعلی بشصت هزار روپیه قیمت نمودند و
مجموع آن ارمغان بوقوف ارباب خیرت بچهار لک و بیست و دو
هزار روپیه بقیمت رسید و بوداق بیگ خود نیز از اسپان عراقی و
شتران بختی و دیگر نفائس ایران پیشکشی شایسته بنظر همایون
درآورده بقبول آن سرپاندی اندوخت و عاطفت پادشاهانه او را بانعام

و دتاجی دکنی از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری دو هزار
سوار سربلندی یافت و راجه راج روپ بمحارست سرحد غزنین
از تغییر سید شهابت خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب
مباهی شد و از منصبش که سه هزار سوار بود پانصد سوار
دو اسبه سه اسبه مقرر گردید یرلیغ گیتی مطاع بعز نغان پیوست
که سید شهابت خان بعد از رحیدن راجه مذکور بدار الملک کابل
آمده در سلک کومکیان آن صوبه منتظم باشد و سید عزت خان
بقوجداری سرکار بهکر از تغییر خنجر خان منصوب شده بمرحمت
خلعت و باضافه پانصد سوار دو هزاری هزار سوار سرفراز گشت
و عسکر خان فوجدار بنارس از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری
ششصد سوار و رعد انداز خان از تغییر عاقل خان بقوجداری میدان
دواب و عنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار و فوجدار خان بقوجداری نواحی دار الخلافه شاهجهان آباد
و عطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و
پانصد سوار و الف خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری هشت صد سوار
سرفرازی اندوختند و شهید از افغان بقوجداری کوهستان جمون از تغییر
میر خان تعین یافته از اصل و اضافه هزاری هزار سوار و بعنایت خلعت
مورد نوازش گردید و ناظر خان خواجه سرا بخدمت داروغگی زرگر خانه
و از اصل و اضافه بمنصب هزاری دو صد سوار مباهی شد و عالم
خان سردار قبیلۀ نوخانی و تماچی زمیندار کچیه و پرتهی سنگه
زمیندار سوری نگر و راجه دیبئی سنگه بندیل و اعتبار خان قلعه دار
اکبر آباد بعنایت ارسال خلعت سرمایه مباهات اندوختند و میدی

روز مذکور در ایوان کیوان نشان غسل خانه که بترتیب اسباب تجمل و احتشام آراستگی یافته بود وزن مسعود بآئین معهود بمعمل آمد و سال چهل و چهارم قمری از عمر سعادت قرین خدیو کشور دولت و دین و بفرخی و فیروزی و نیک اخترى و بهروزی بانجام رسیده سال چهل و پنجم به مبارکی آغاز شد بادشاهزادهای کامکار والا تبار و نوینان رفیع مقدار رسم نثار بتقدیم رسانیده تسلیعات تهفیت بجا آوردند حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مبارک اورنگ جهانبائی و سریر کمرانی بعز جلوس همایون والا پایه گردانیده بکام بخشی خلایق برداختند درین روز نرخته مهابت خان صوبه دار کابل بعنایت ارسال خلعت خاص قامت امتیاز امراخت و اصالت خان بمرحمت اسپ مباحی گشته بمراد آباد مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفر آباد باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزارى دو هزار و پانصد سوار بلند رتگی یافت و بوداق بیگ ایلچی بانعام پنجاه هزار روپیه و مرحمت کمر مرصع و خلعت بارانی و پاندان با خوانچه طلا و یک قبضه پیر با ساز مرصع و یک قبضه بدوق خاصه مورد عنایات کوناگون گردید و بمحمد حسین تحویلدار سه هزار روپیه و بذکر قلی میر اخور و حکیم یوسف از همراهان بوداق بیگ هر کدام دو هزار روپیه و پنچند کس از قورچیان و همراهان ایلچی مذکور سیزده هزار روپیه عطا شد و اصالتخان فوجدار مراد آباد بمرحمت اسپ باساز طلا مباحی گشته بمحال قوحداری خود مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفر آباد باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزارى دو هزار و پانصد سوار بلند رتگی یافت

سیوم ذی الحجه بوداق بیگ سفیر و الی ایران بانعام سه عدد اشرفی کلان که وزن مجمرع هفت صد توله بود و سه عدد روپیه هریک بیرون بانصد توله نوازش یافت و درین هنگام پیشکش امیر الامرا صوبه دار دکن از نوادر و جواهر و دیگر تحف و رغائب و پیشکش قباد خان صوبه دار معزول تهیه مشتمل بر مرصع آلات و نفایس استعده تهیه و یک زنجیر نیل و پیشکش شمس الدین خان خویشکی یک زنجیر صاده نیل و پیشکش منگل خان بنظر قدسی انوار در آمد و راجه جیسنگه دو اسپ عراقی برسم پیشکش گذراقید و چون بمسامع همایون رسید که میر ابراهیم واد میر نعمان که چنانچه گزارش یافته جهت رسانیدن مبلغ شش لک و شصت هزار روپیه که شهنشاہ جهان نذر حرمین شریفین زاد هما الله قدر و تعظیما کرده بود بان اساکن قدس مرخص شده بود و دران حدود باقتضای اجل موعود رخت هستی ازین سرای فانی بر بسته عاطفت پادشاهانه اسلام خان را که خسر او بود پاهمت خان خلف خان مذکور بعطای خلعت نواخت و کنور رایسنگه که کوچ او فوت شده بود و راجه رایسنگه که یکی از افاریش در گذشته بود هر یک خلعت کسوت نوازش پوشید و انتخار خان و ملتقت خان و بهاء الدین پسران اصالت خان مرحوم که والده آنها رحلت نموده بود بعطای خلعت از لباس کدورت بر آمدند و مسکر خان فوجدار بنارس که پسرش فوت شده بود بعنایت ارسال خلعت مورد التفات گردید و از وقائع صوبه کابل بموقف عرض رسید که نیکنام خان افغان باجل طبعی در گذشت دهم ذی حجه که عید نرخته اضحی بود دگر بار بارگاه

ابراهیم از ابتاع سیوای مقهور که برهبری طالع از آنضلات گیش
 جدائی گزیده بعزم بندگی در گاه خلایق پناه نهد امیر الامرا آمده
 بود بموجب التماس آن عمده نوینان بمنصب هزاری پانصد سوار
 کامیاب شد و چون سیدی جوهر که از عمدهای علی عادل خان بود ازو
 منحرف گشته بدلالات سعادت نقش ارادت این آستان اقبال بر
 لوح ضمیر مرتسم شاخته بود و سیدی بلال وکیل خود را بجناب
 خلعت و جہاداری فرستاده میخواست که روسی نیاز بدر دولت
 ابد طراز آرد عاطفت بادشاهانه اورا بارسال خلعت فاخره با فرمان
 مرحمت عنوان مصحوب سیدی بلال وکیلش سرافرازی بخشید
 و وکیل مذکور بعطای خلعت واسپ و انعام دو هزار روپیه مباہی
 گردید و جواهرخان خواجه سرا بمرحمت ماده فیل و محمد آمین
 شیرازی و حکیم محمد مهدی آزدستانی و سید محمد صالح
 گجراتی هر یک بعنایت خلعت و قاسم اقای کس حسین پاشای
 حاتم بصری بانعام پنج هزار روپیه و میر شرف الدین صفهانی
 از ساتات گلستانه بانعام دو صد اشرفی و حاجی حسین عرب
 بمکرمات خلعت و انعام دو هزار روپیه و سید عبد الرؤف مدنی
 بانعام دو هزار روپیه و شاه قلی و لد شہسوار بیگ که از دکن آمده
 بود بعنایت شمشیر با ساز طلا و انعام یک هزار روپیه و بسرامخان
 کلاوشت و چندنی دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه فیض اندوز
 عاطفت خسروانه گردیدند و بچندی از شرف اندوزان بساط خدمت
 از خزائن احسان و مکرمات بیست هزار روپیه انعام شد و سه هزار
 روپیه بزمیر نعمت سنجان و مرود سرایان آن بزم مسعود انعام شد

و قاعده دانی و بر وفق سنت اسلاف خویش عمل نموده بجهت تقدیم
 مراسم مبارکباد جلوس همایون بر اورنگ خلافت و جهانبنانی خواجه
 احمد پسر خواجه خوانند محمود را که از کبار خواجهای ماوری النهر بود
 باتهنیت نامه خلعت آئین بخدمت اشرف فرستاده غیر مذکور یازدهم
 ذی قعدة بخطه کابل رسیده است از پدشگاه سلطنت مصاحب بیگ
 بجهت مهمانداری و آوردن خواجه مسطور تعیین یافته مرخص
 گردید و بطراز کسوت حشمت و نامداری زینت مسند ابهت و بختیاری
 بادشاه زاده والا قدر محمد معظم و راجه جیسنگه و محمد امین
 خان و مرتضی و دیگر امرای عظام بمناسبت موسم برشکال خلعت
 بارانی عطا شد و چون نوکل حدیقه دولت تازه نهال گلشن سلطنت
 بادشاهزاده والا گهر محمد اعظم را تربیت بادشاهانه نوازش بندوق
 اندازی که تحصیل ملکه آن ناگزیر نشاء سروری و سرافرازی است
 مامور ساخته بودند هوشدار خان که آن شیوه را خوب ورزیده بخدمت
 تعلیم آن والا تبار تارک افتخار افراخته خلعت یافت و بادشاهزاده
 سعادت پیوند بمرحمت بندوق خاصه مورد عاطفت گردیدند و سردار
 خان که در سلک کومکیان صوبه گجرات انتظام داشت بموجب
 طلب ازان صوب رسیده ناصیه سالی آستان معلی گردید و یک
 زنجیر فیل و چند قلاده یوز که فرد کامل آن در گجرات پیدا میشوند با
 دیگر نفائس اشیا برسم پیشکش گذارافید و بفروجداری و جاگیر داری
 سرکار بهرائیج معین گشته بعنایت خلعت و باضانه هزار سوار
 بمنصب دو هزاره در هزار و پانصد سوار هر بلندی یافت
 و ظفر خان که در سلک دعاگویان دولت قاهره بود رخصت سکونت

سلطنت و جهانبنانی بآذین نشاط و شادمانی زینت یافته نرای
شادپایان اقبال سامعه پیرای همکشان گردید و عمدتای آستان دولت
و سائر بندهای عتبه خلافت در بار جهان مدار حاضر آمده چون خورشید
جمال عالم آرای گیتی خدیو عالمگیر از اوج عظمت و جلال طالع شد
سراسر مبودیت و تسلیمات تهنیت بجا آوردند حضرت شاهنشاهی
بشیمه کریمه خویش عزم مصلی کرده بآئین معهود توجه فرمودند و نماز
عید را آنجا بجماعت گزارده قرین سعادت معاودت نمودند و پس از
ادای سنت قربان در ایوان سپهر نشان خاص و عام بر اورنگ فلک
پایه مرصع نگار جلوس فرموده کلم بخش خلایق گردیدند و درین روز
خجسته بوداق بیگ ایلچی والی ایران را رخصت انصراف ارزانی
داشته بانعام یک لک روپیه و عنایت خلعت فاخره و خنجر میناکار
با علاقه مرورید و امپ با زین و لجام طلا و نیل با زین طلا و ساز
نقره و جل زر بفت و یگرنجیر نیل دریائی که شکل و صورتش خالی
از طرفگی و غرابتی نیست و یک منزل پالکی با ساز و لوازم آن
مطرح انوار نوازش ساختند و مقرر فرمودند که جواب نامه متعاقب
او مصحوب یکی از بندهای عمده که بسمت فهمیدگی و سلجیدگی
موسوم باشد با شایسته ارمغانی از نغایص و نوادر هندوستان فیض
مکان بفرستند و بایلچی مذکور از اول تا آخر پنج لک روپیه
و بهمرا هانش سی و پنج هزار روپیه عطا شد و حکم جهان مطاع
بصدور پیوست که خواجه صادق بدخشی او را بدرقه نموده بمالدان
رساند و چون درین ایام از وقائع دارالملک کابل بمساع حقائق
مجماع رسید که عبد العزیز خان والی بخارا بمقتضای طرز شناسی

خوبش را پرده عفو و بخشش پوشانید و چون جنود کیهانستان در
نواحی مستقر الخلفه اکبر آباد بردارای بدشکوه ظفر یافته بدعاقب آن
بدمآب متوجه پنجاب گشت و ساحات آن بوم و بر از وجود فتنه
آمد او پذیرفته شد هنگام مراجعت رایات عالیات بدار الخلفه آن
مردود بموجب فرمان همایون در سلک گومکدیان خلایل الله خان
منسلک گردید در دار السلطنة لاهور ماند و در وقتی که موکب اقبال
از مرکز خلافت بدفع فتنه ناشجاع متوجه اله آباد گردید آنضالات
کیش را عرق بدرگی حرکت نموده و جوهر فرومایگی از ذات
خساست فهاد سربر زده از دار السلطنة لاهور بآئین ممالیک گزیر
پیشه فرار نمود و مالوه رفته بشیمه ذمیمه و عادت قدیمه خوبش همان
طریقه رهنی و قطع طریق پیش گرفت و چون دران هنگام از طرف
اله آباد ناشجاع فتنه جولوی فساد افراشته گرد مخالفت و عدوان
انگیخته بود چنانچه سبق ذکر یافته دران یورش فیروزی اثر راجه
جسونت سنگه در عین معرکه و غا و موقوف هیچاز لشکر ظفر پیرا روگردان
شده منتهج حصیان پیدمود و از سمت گجرات دارا بدشکوه باطل ستیز دگر
بارہ سپاه و لشکری فراهم آورده بهوس مقابله و آویزش با موکب ظفر
لوا روانه اجمیر گشته بود آنضال اندیش بد مال به پشت گرمی
سنوح آشورش و اختلال انتهاز فرصت نموده مسالک و شوارع ولایت
مالوه بر مترددین میثورانید و جسارت و خیرگی از حد گذرانیده
بود حضرت شاهنشاهی دران ایام عجالته سو بهگون بندیده را که هم
از قوم اوست با چندی دیگر از راجپوتان بتادیت و تبدیه انمردود
تعین نمودند و بعد از آنکه سهم ناشجاع و دارا بدشکوه و راجه جسونت

در دار السلطنة هور یافته بعطای خلعت مباحی شد و عاقل
 خان که از فوجداری میان دواب معزول گشته بود چون بسبب
 بعضی عوارض جسمانی در پیشگاه خلعت و جهانبانی استدعا نمود
 که گوشه انزوا گزیده بدعای دوام دولت روز افزون قیام نماید بسا لایحه
 نه هزار روپیه موظف گشته بدار السلطنة لهور رخصت یافت و از
 نوشته وقائع نگاران ممالک شرقی بموقف عرض رسید که ذو القدر
 خان حارس قلعه رهاش باجل طبیعی رخت اقامت از حصار
 هستی بیرون کشید و هوبر خان بحراست حصن مذکور تعیین
 یافته بعدایت خلعت و از اصل اضافه بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار سربلند گردید از سوانح دولت پیرا جوهر نمای تیغ
 اقبال حضرت شاهنشاهیست بسر افشانی چنبت بد گهر که
 سرگروه مفسدان خود سربود آن بغی اندیش فتنه پرور از قوم
 ضلالت کیش بندیده امت و از دیرباز در ولایت و سیع مالوه
 باستظهار بیشهای انبوه و سرزمینهای ناهموار آن حدود قزاقی
 و رهنی جسارت ورزید بپیرایه بغی و طغیان و مسلک نامستقیم
 خلاف و عصیان می پیمود و بآئین دزد پیشگاه زندگانی می نمود
 در ایام سلطنت اعلیحضرت مکرر افواج قاهره بادشاهی بدفع و استیصال
 آن بدسگال معین گشت لیکن قلع ریشه فساد و قطع ماده افساد او
 چنانچه بایست صورت نه بست در هنگام توجه عساکر گیتی کشا از
 دکن بدستگیری عجز و استکالت و توبه و فرامتن در حدود مالوه بموکب
 جلال پیوسته دولت زمین بوس دریافت و بسلوک جانده عبودیت
 و درات خواهی و اختیار خدمتگزاری و همراهی ذلت و جرایم

علیل و مریض بود مداوای او را از دم شمشیر تدبیر جهتند و بحکم ضرورت سرپرشرش از تن فتنه پرور جدا کرده نهانی از مردم راجه حجان سنگه بدربار جهانمدار فرستادند و بآنها جواب دادند که ما او را از هم گذرانیده بسزای کردار رسانیدیم و چهاردهم ربیع الاول سر آن مدبر خیره هر بجناب سلطنت رسیده برخاک ادبار و نگونساری پای فرمود مذلت و خواری گردید و ظهور آثار نیرنگی اقبال دشمن شکار خدیو جهان بتازگی تهره منشان خلاف ائین را سرمایه عبرت شده دولت خواهان بیدار بخت آگاه دل را بصیرت بخشید .

جشن وزن شمسی و آغاز سال چهل و چهارم

درین هنگام میمنت انوارموسم وزن شمسی خدیو روزگار بصد خرمی فصل بهار در رسیده گلهای نشاط بر تارک جهانیان افشاند و دگر باره بارگاه دولت و پیشگاه عظمت به آذین خسروانی زیب و زینت پذیرفته رسم عیش و آئین شادمانی تازه شد و چهارشنبه سلخ ربیع الاول مطابق دوازدهم آذر به از انقضای هفت گهزی از روز مذکور در ایوان سپهر نشان غسل خانه آئین جشن خجسته انعقاد یافته از فیض سنجیدن بادشاه فلک دستگاه گفتین ترازو جرم خورشید و ماه را بسنگ کم برگرفت و سال چهل و سوم شمسی از عمر سعادت قرین گیتی خدیو با داد و دین بهزاران نصرت و فیروزی و میمنت و بهروزی بانجام رسیده سال چهل و چهارم آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراخ از مراحم وزن بایوان چهل ستون خاص و عام که گران مایه تخت فیروزی بخت سررع نگار در آنجا نصب کرده بودند سریر آرای

سنگه بمیامن اقبال فرخنده فال بر وفق خواهش اولیای دولت
 بدینوال بقطع و فصل انجامید و غبار آن فتنها که بیکبار برخاسته بود
 بآب تیغ عالمگیر شهنشاه سکندر نظیر در اندک فرصتی فرو نشست
 و ریایات جاه و جلال پرتو درود بدار الخلاقه انگند راجه دیبی سنگه
 ببدیله باستیصال آن مقهور مامور گشته یرلیغ گیتی مطاع بنام
 جمیع جاگیر داران و کومکیان صوبه مالوه عز نفاذ یافت که باتفاق
 راجه مذکور در دفع و استهلاک او ساعی بوده ریشه فساد آنضلالت
 نهاد ازان سرزمین بر اندازند و ساحات آن برو بوم از خار افساد او
 بپردازند و این گروه بموجب فرمان همایون کمر همت بکفایت مهم
 آن مخدول بسته شب و روز در کمین فرصت بودند و آن نابکار از
 بیم صوت افواج نصرت شعار دران مدت یکجا قرار نکرده روزه
 صفت هر روز گوشه می خزید و هر شب مسکن و مقاسی تازه میگزید
 تا آنکه درین سال فیروزی مآل بمردم راجه سجان سنگه بدیله که
 خود در سلك کومکیان عساکر بنگاله انتظام داشت و برخی از اتباع
 و تابینانش در وطن او بودند خبر رسید که آن سیه بخت تبه کار
 بقوم دهندیره پناه برده میان آن گروه در آمده است باستماع
 این خبر بولایت دهندیره شتافته به تجسس حال او پرداختند و چون
 آگاهی یافتند که آن عصیان مذش در موضع سهره که موطن راجه
 اندر من دهندیره است بحماییت مردم او مخفی گشته است
 پانجا رفته طلب او نمودند جمعی ازان قوم کوتاه اندیش که
 بمناسبت ملت و کیش او را جا داده بودند از قهر و عتاب پادشاه
 مالک رقاب خائف و هراسان شده در حالتی که آن کافر اجل گرفته

شد بود و بعد انداز خان برسانیدن آن مامور گشته بعنایت خلعت و علم و یک زنجیر فیل نوازش یافت و از جمعی که با خان مذکور بدکن تعیین یافته بودند رکفانته سفه را ظهور بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و قادر داد افساری و جهانباز خان هریک بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار و زاهد خان و عید علی اکبر باره و چند و دیگر بعنایت اسب و ترکناز خان و سید زین العابدین بخاری و جمعی دیگر بمرحمت خلعت و برخی بدعای شمشیر بهر اندوز عزت گشتند و سوبهکرن بنذیل از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و هزار و دو صد سوار و بمرحمت خلعت و شمشیر سرائراز گشته در سلک کومکیان صوبه دار الملک کابل منتظم شد و سرادق علی کهک از کومکیان صوبه مذکور باضافه چهار صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار و از اصل و اضافه التفات خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و امام اوزیدی که در سلک کومکیان دکن منتظم است بمنصب هزار و هزار سوار و حامد خان بمنصب هزار و چهار صد سوار و افتخار ولد ناخر خان بمنصب هزار و سه صد سوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار و حکیم صالح شیرازی بمنصب هزار و صد سوار مشمول انظار عنایت گردیدند و ماسنگه ولد راجه و دستنگه را ظهور بعنایت سر پیچ مرصع تارک مباحثات امراخته بوطن رخصت یافت و روح الله بدیوانی دار الملک کابل از تغیر یعقوب خان منصوب شده بعنایت خلعت و خطاب بشارت خانی سرمایه کمرانی اندوخت

دولت و کسرافتی شدند درین بزم فرخنده قرة العین عظمت و بختیاری
 قوة الظهور شوکت و نامداری بادشاهزاده فرخ خصال محمد معظم
 بانعام دولک رویه نوازش یافتند و امیر الامرای صوبه دار دکن
 و خان خانان سپهدار بنگاله و سهاراجه جسونت مانگه ناظم مهام
 احمد آباد و جعفر خان صوبه دار مالوه و مهابت خان صوبه دار
 کابل بعذایت ارحال خلایع فاجرة قامت مفاسدت انراختند و بعد
 الرحمن بن نذر محمد خان بانعام ده هزار رویه مورد مرحمت شد
 و عابد خان که از نژاد کبار خواجهای ماوری الذهر است بتفویض
 خدمت جلیل القدر مدارت کل از تغیر شیخ میرک که اورا
 کبر من دریافته بود و الایامه گردانید و احلام خان بصوبه داری کشمیر
 دلپذیر از تغیر ابراهیم خان معین گشته بمرحمت خلعت و اسب
 با ساز طلا مر بلند شد و همت خان بهرش بعذایت اسب
 مباهی گشته برفاتت پدر مرخص گردید و چون صف شکنخان
 میر آتش بظاہر تقصیری مورد عتاب بادشاهانه گشته از منصب
 و خدمت معزول شده بود ندایخان بخدمت داروغگی توپخانه
 خلعت صرفرازی پوشید و قبال خان باضافه پانصد سوار بمنصب
 سه هزاری دو هزار و پانصد سوار چهره اعتبار ابروخت و اکرام خان
 بفوجداری فتحپور و خانوه معین گشته از اصل و اضافه بمنصب
 دو هزاری دو هزار سوار مورد مرحمت گردید و حسن علی خان
 توسن بدگی بعذابت خلعت کسوت مباهات یافته جهت بسر
 کردن جانوران بشکار گاههای نواحی دارالخلافه مرخص شد و
 چون موجی تازه از مبارزان جنود اقبال بر دم کومک بدکن معین

و دیگر امرای نامدار و عهده‌های آستان سپهر مدار پیشکشها درخور
حال گذرانیدند و اشاره والا صادر شد که تا پنج روز این جشن فرخنده
هنگامه آرای عشرت و خرمی و انجمن افروز مسرت و شادکامی باشد

ادراک سعادت ملازمت خواجه احمد

سفیر عبد العزیز خان و الی بخارا و

گذرانیدن نامه در ایام این جشن طرب پیرا

چون آن خان والا دودمان چنانچه سابقا گزارش یافت
نسبت خوانین اسلاف و طریقه ابا و اجداد که همواره با سریر
آزایان این دولت خدا داد رعایت مراتب یکجہتی و داد و سلوک
سلک صداقت و اتحاد نموده باقتضای صلاح اندیشی طالب ایثار
و التیام و بادی فتح الباب ارسال نامه و ابلاغ پیام بوده اند برای
ادای مبارک باد جلوس این فرزند لوی عظمت و کشور ستانی
بر اورنگ خلافت و جهانبانی خواجه احمد نام یکی از نزدیکان
خود را با تهنیت نامه مبنی بر مراتب الفت و استیلا و محتوی
بر قواعد آداب دانی و پایه شناسی و ارمغانی از نغائس و مرغوبات
توران برسم سفارت بآستان فلک نشان فرستاده ایلچی مذکور درین
هنگام بظاہر دار الخلافه رسیده بود چهارم ربیع الثانی در اثنای این
بزم کاسرانی و جشن خسروانی حکم معلی صادر شد که بسعادت
تلقیم سده جلال فایز گردد و بموجب فرمان همایون صیفخان و
و قباد خان پذیره شده او را ببارگاه اقبال رسانیدند و در محفل فلک
شکوہ خاص و عام بومیلگ بخشیان عظام شرف احتلام سده سپهر

و سید جمعفر خان ولد سید جلال بخاری و سید محمد خلف او که در موطن مالوف خود کجرات بودند بعنایت ارسال خلعت سرمایه افتخار اندوختند و کمال نظر داروغه آبدار خانه بخطاب خدمت طلب خانی پایه عزت یافت و انور خان خواجه سرا که التماس رخصت زیارت حرمین شریفین زادهما الله شرفا و قدرا نموده بود بعنایت و انعام دو هزار روپیه سرافراز گشته بادرآک آن سعادت مازون شد و قاسم اقای کمر حسین پاشای حاکم بصره بانعام دوازده هزار روپیه و عطای خلعت کامیاب گشته رخصت انصرام یافت و بهمراهان او یک هزار روپیه عنایت شد و مصحوب از يك قبضه شمشیر مرصع گران بها برای پاشای مذکور مرسل گردید و مغول خان که از زمرد گوشه نشینان بود بانعام پنجاه هزار روپیه بهره اندوز مرحمت گشت و بسیاری از امرا و منصب داران بمکرمات خلعت و اسب و شمشیر و دیگر عطایای خسروانی مباهای گردیدند و هفت هزار روپیه بزمرد نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا شد و جمعی کثیر از بندهای آستان خلعت و ملازمان ركب دولت بعنایت خلعت و برخی بمکرمات اسب مباهای گشتند و درین روز جهان افروز از جانب خان خانان حبه سالار يك قطعه الماس ابدار که هفتاد و پنجاه هزار روپیه قیمت آن بود بنظر مهر انوار در آمده پسند طبع همایون افتاد و پیشکش مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات از نوادر جواهر و مرصع آلات به پیشگاه حضور رسیده پایه قبول یافت و دانشمند خان الماسی که پنجاه هزار روپیه قیمت داشت بمحل عرض رسانید

جشن کدخدائی بادشاهزاده عالی تبار بخت بیدار
 خجسته شیم محمد معظم بادختر عفت میر راجه
 رو بسنگه راتهور بر طبق سنت سنیه میمنت افروز

از آنجا که حکمت کامله خلاق احد و بدنیاز صمد که ذات مقدسش
 بتقریه لم یولد متفرد و ممتاز و در صفت وحدت و یکتائی
 بی سهم و انباز است حریفه بقای انسان که خلف الصدق
 دودمان امکن و قره العین خانوادگی اکوان است و مخلوق
 از برای پرستش صانع و معرفت یزدان بتوالد و تئامل باز
 بسته و سرور اهل دانش و بیدش که کدخدائی سرای آفرینش است
 در ترغیب سنت سنیه نکاح با مرتکبوا تکثروا عقد جواهر رحمت
 در دامن بخت نیک سرانجامان است گسسته بر قاطبه خلایق و کانه
 عباد خصوصاً سلاطین و الانزاد که اساطین کارخانه ایجاد اند لازم و مستحکم
 است که همت بلند نهمت بر تکثیر فزیت که سرمایه نظام کشور ضرورتست
 مقصور داشته سراچه هستی و پیشگاه حق پرستی را رونق فزایند
 و اخلاف عالی گهر را با عفت نشان نیکو حیر سمت مزاجت داده
 در استقامتی فصل که خلوه ذکر و دوام نام از شرائف نتایج آریست
 کوشش نمایند بنابراین رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی که
 بهین مظهر خلیفه آلهی و در همه امور مقتدی بآثار شرح مظهر
 جناب رسالت پناهی اند درین هنگام میمنت فرجام چنان اقتضای نمود
 که فرزند اختربرج دولت رخسندگی گوهر درج سلطنت پادشاهزاده
 کامگار بخت بیدار محمد معظم را که من شریفش پدایه نوزده

احترام دریافت و پس از تقدیم مراسم گونش و تسلیم نامه
 عبد العزیز خان را بخدست اشرف گذرانید و سوغات که مشتمل بود
 بر امان راهوار ترکی و شتران نرومایه بختی و دیگر تحف
 و نوادر بنظر خورشید مآثر رسانید ازان جمله یک قطعه لعل رنگین
 خوشآب بود که بچهل هزار روپیه قیمت شد عاطفت پادشاهانه
 دران روز خواجه احمد مزبور را بمکرمت خلعت فاخره و خنجر
 گران بها باعلاقه مرورید و انعام هشت هزار روپیه نوازش نمود
 و چون در راه کوفتی بهممرسانیده هنوز بقیه ضعیفی داشت
 عصای مرصع عطا فرموده منزلی لایق بجهت بودنش مقرر شد
 و شب هنگام بالشاره والای فرمان روی ایام کشتیهایی که بدستور
 جشنهای سابق بران چراغان شده بود بروی دریای جون جلوه گر
 گشته حیرت بخش ناظران و طرب فزای حاضران گردید و جراتانی
 که از شمع داران روی آب بر زمین گزار دریا در کمال خوبی و نظر
 فربیی ترتیب یافته بود ایستادهای آن انجمن عشرت را مسرت
 بخشید حضرت شهنشاهی در ایوان سپهر نشان غسلخانه رو بدریا بر
 سریر عظمت و اقبال جلوس فرموده از اوج رفعت و علایق تماشای
 بجهت افزا توجه فرمودند و خواجه احمد ایلچی نیز دران فرخنده
 مجلس سعادت حضور یافته از تفرج آن هنگامه دایمیر بهره ور شده •

حلی و حلل و مرصع آلات و زینات ملبوسات تملطفات بجا آورده
 جہازی شایسته برای آن محجوبہ عفت مذش مرتب نمودند و
 سیزدهم ربیع الثانی مطابق پانزدهم آذر کہ شب هنگام آن باختیار
 اختر شناسان پایہ سربر اعلیٰ ساعت عقد مقرر شدہ بود در محفل
 فردوس مثال غسلخانہ خجستہ جشنی بادشاہانہ پیرایہ انعقاد یافت
 • مولفہ • نظم •

کہ نظارہ جشن آن بزم گاہ • تہی ساختی دیدہ را از نگاہ
 بہشتی بزیبائی روی حور • از چشم بد چون غم از عیش دور
 بمن نیز چون دامن بوستان • صفا خیز چون سینہ دوستان
 و آن روز بہجت افروز در منزل فیض قرین پادشاہ زادہ ارجمند نیز
 بمقام جشن و سوز مبسوط گشتہ هنگامہ عیش و طرب گرمی پذیرفت
 ارباب نغمہ و سرود با دف و چنگ و بربط و عود آنجا فراہم آمدہ
 نوا سنج عشرت و خوشدلی بودند و اوائل شب مذکور کہ آن بزم قدسی
 سرور در بارگاہ اقبال مہمہ گشتہ بود بادشاہ زادہ عالی تبار والا
 مقام در کمال شوکت و احتشام از منزل خود برآمدہ براہ دریا سوار
 سفینہ سعادت متوجہ پیشکاہ حضور لامع النور گردیدند و در برج قلعه
 مبارکہ از کشتی فرود آمدہ یکران دولت و کامرانی بنیمران
 کشیدند از آنجا تا پای شاہ برج کہ مطلع آفتاب سلطنت و جہانبانی
 است از دو طرف بر زمین کنار دریا چوپ بہت نمودہ جہانگانی
 در کمال خوبی و نظر فریدی کردہ بودند و فانوسہای رنگین و
 و منقش بطرزی دلکش در پیش آن در آویختہ بدستور مہمہ
 دیگر جشنہا جہانگانی کشتیہا نیز هنگام افزون آن بزم طرب پدید شدہ

سالگی رسیده نخل برومند قدرش در گلشن شهاب و کمرانی قد
 کشیده بود ازین سنت رافی برکت بهره‌ور سازند و خاطر اقدس از
 پیوند آن نونهال گلستان جاه و جلال که بر ذمت همت والا فرضی
 بود لازم الذا پدیدارند و پس از تامل در اختیار عفت مرشتی که
 سزوار این نصیب ارجمند باشد قرعۀ این دولت بدام صبیغۀ ستوده
 اطوار راجه روپ سنگه را تهور که از نژاد راجه‌های ذیشان و پسر عم
 مهاراجه جسونت سنگه بود افتاده آن مستور بختمند را نامزد
 پادشاه زاده عالی قدر فرمودند و چون بموجب برلیغ گیتی مطاع
 از موطن خویش بمشکوی قدس و حرمکده اقبال رسید نخست
 بتلقین کلمۀ طیبه و ادراک شرف اسلام فایز گردید و روزی چند
 در خدمت علیه حجله نشینان حرم عفت و پرده گزینان سرادق
 عظمت کسب ضروریات احکام دینی و آداب و مراسم ایمانی نموده
 در اندک فرصتی جمال حالش بزبور اخلاق حمیده و عادات
 پسندیده آرایش یافت و اشارۀ همایون بترتیب اسباب و مقدمات
 آنطوی فرخنده صادر گشته کارپردازان پیشگاه سلطنت بهر انجام
 لوازم آن پرداختند و متصدیان مهمات سرکار بادشاه زاده نامدار
 بختیار نیز بسامان ضروریات آن قیام ورزیده آنچه بایست مهیاساختند
 و عاطفت خسروانه از زواهر جواهر و پیرایه‌های گران مایه زیاده از یک
 لک روپیه بآن مخدرة نقاب حیا عطا فرمود و بسیاری از نفائس
 اثواب و امتعه و دیگر اسباب تجمل و تزیین مبدول داشت و همچنین
 صدر آرایان سرادق حشمت و اقبال و معظومات شهبستان جاه و جلال
 اعلی بیگمان تقدس نقاب خورشید اجتماع ثریا جناب فیز از اقسام

تفاوت پناهی آنسلاسه دودمان ساطدت را مطمح افطار عاطفت و
 مطرح انوار مرحمت گردانیده یکمقد سروارید شاهوار که پنجاه هزار
 روپیه ارزش داشت از سر عذایت بدست گرم پرور بر سر ایشان
 بستند و گرانها سر بندگی دیگر از یک دانه لعل آبدار و دو دانه سروارید
 غلطان که پنجاه و پنج هزار روپیه قیمت آن بود و بازو بندی مرصع
 و خنجر خاصه باعلاقه سروارید و چرخسی خاصه سروارید دوز و جیغه
 مرصع و یک لك روپیه نقد و یکزنجیر فیل خاصه باتلایرو پنج سر
 اسب عربی و عراقی ازان جمله یکی با ساز مرصع و یکی بازین و
 ساز طلا مکرمت فرمودند و اشاره والا بانروختن آلات آتشبازی
 صادر شده تماشای آن هنگامه دلپذیر حیرت بخش ناظران گردید
 نخلهای باروتی که بسان سرو جوی باری از کنار دریای جون قد
 انراخته بود گلهای آتشین در دامن زمین فرو ریخت و انعطاس
 صوران گوناگون نقشهای بدیع از صفحه آئینه نام آب انگلیخت
 صورت بر رفتن و باز گشتن تیر هوایی از گلبازی نو فنان گل
 پیرهن در ساحت باغ و گلشن نشان داد و از شعله ریزی و شور
 بازی گل افشان هوای گلریزان بهار در سر عشرت طلبان افتاد
 لمعات فروغ ماهتابی کره زمین را چون گوی آفتاب رزین ساخت و
 حلای زر کش نور بهر آیین بزم سرور بر در و بام شهر و کو انداخت *

• لمولفه • نظم •

ز انوار مهتابی مه ضیا • جهان بسکه اندوخت نور و صفا
 هواروشنی بخش ادراک شد • زمین شمع فانوس افلاک شد
 و پس از انصرام این تماشای نشاط افزا چون سیاحت عقد در رسید

از تلمع و ضیا سطح بلورین آب هم چشم چشمه آفتاب گردیده بود •
 • لمولفه • نظم •

ز بس شمع و مشعل برانروخته • زمین همچو منقل شد انروخته
 چراغان چنان گشت عالم فروز • که نگذاشت در دهر یک تیره روز
 و دران طرف دریا آلات و ادوات آتشبازی چیده شده بود بموجب
 حکم اعلیٰ چندی از امرای عظام مثل اسد خان بخشی دوم و صفیخان
 و امتخار خان اخته بیگی و ملتفت خان مدیر توزک از جای که
 بادشاهزاده بلند مقدار سوار شده بودند در رکاب ایشان روان گشتند و
 طایفه مطربان و اهل عشرت و سرور از انات و ذکور با دف و ساز به نغمه
 شادی و اهنگ مبارکباد گل بانگ نشاط بر کشیده ترانه سرایان و
 سرود گویان پیش پیش می آمدند و آواز نقاره و کرنا و صفیر و
 نفیر و سرنا از بالای سفائن چراغان که بر روی دریا جلوه گر بود و
 آوازه شکوه و جلالت بگوش گردون میرسائید و در انجمن همایون
 عسکخانه که حضرت شاهنشاهی بافر الهی سریر آرای خرمی و
 انبساط بودند ترانه سنجان محفل خاص در پرده تهنیت نوا ساز
 گشته شعله آواز شان در خرمن طاقت ناهید در گرفته بود و غلغله
 شادمانی و صدای شادایانه کمرانی ازان بزم معلی سپهر اعلیٰ
 بر رفته •
 • لمولفه • نظم •

سرود مغنی شده گرم جوش • زده نعمه چنگ دانی راه هوش
 پی گوهر خوشدلی رشته ساز • چه آهنگ مطرب چه آوازه ساز
 بالجمه بادشاه زاده عالی فروا حشمت قرین دولت و مسرت سعادت
 اندوز ملازمت اشرف گشته آداب تسلیمات بجا آوردند حضرت

بخشیده بدست و یکم دگر یاره بخاص شکار مراجعت نمودند و میزده روز دیگر دران نخچیر گاه نزهت نشان و نواخی آن بصید نیله گاو عشرت آرا گشته در پرده شکار پرورش حال رعایا و زیر دستان میکنند و بقراولی معادت ازلی صید دلهای رسیده نموده چهره افزوز دولت و معدلت بودند و در خلال این ایام در موضع انوپ شکار روزی شکاری غریب دلفریب که کمال ندوت داشت مسرت پیدای طبع اقدس گردید گزارش کیفیتش اینکه چون آنحضرت بعزم صید نیله گاو که هنگام مستی آن بود بشکار گاه مذکور رسیدند از جمله قروانی که در تفحص نخچیر بهر - و تکپو داشتند شیخ بد هونام قراولی آمده بموقف عرض همایون رسافید که در نیله گاو درون نزدیکی از جوش نشای مستی بجنگ پیوسته آریزشی شگرف حیرت انزا بایک دیگر دارند حضرت شاهنشاهی بتماشای آن وحشیان توجه فرموده نزدیک بآنها رسیدند چنان پرخاش مستی و شورش بهیمی برانها مستولی بود که اصلا رم نخورده سر از جنگ برنداشتند و بنوعی درهم آویخته زد و خورد می نمودند که تمام سر و گردن هر دو مجروح گشته بخون بر آغشته بود پس از جنگ صمد یکی ازان دوستیزنده وحشی مغلوب گردیده راه گریز - پیر و آن دیگر در پی او شتافت درین وقت خدیو روزگار قصد شکار آنها نموده از تخت روان مبارک فرود آمدند و با دالی و صونده که از آلات و ادوات صید و حوش است متوجه شکار گردیدند اتفاقا از رسائی کمند عدویند اقبال حضرت شاهنشاهی که هیچ صید مقصودی گردن ازان نیچند نخچیری که گریخته بود برگشته بر سر تیر آمد آن

بموجب امر اعلی قاضی عبد الوهاب اقضی القضاة در حضور انور
 بتأیید شرع مطهر تمهید قواعد عقد نموده آن تخلیه حدیقه
 هفت را بانهایل برومند گلشن حشمت پیوند داد ایستاد های بساط
 قرب و حضور و باریافتگان آن انجمن پرنور مراسم تهنیت بتقدیم
 رسانیده تسلیم مبارکباد نمودند و نقار های عشرت بنوا آمده نغمه
 سرایان خوش آواز و ترانه گویان طرب ساز نغمهای دلنواز در مقام
 تحیت و ثنا خوانی سرودند و آن بزم پر نشاط و محفل انبساط
 بمبارکی و فرخندگی صورت انجام پذیرفت درین جشن بهجت
 پیرا بخواجه احمد ایلچی بخارا که باشا را والا شرف اندوز بساط
 حضور بود دو عدد اشرفی یکی سه صد توله و دیگری دو صد توله
 وزن داشت با دو روپیه بهمین وزن عطا گردید و بخوشحال خان
 کلوفت و بسرامخان برادرش موازی چهار هزار روپیه از حلی و
 حلل مرصع و سه هزار روپیه نقد و بخوهر خان کلانیت دو هزار روپیه
 مرحمت شد درین هنگام فرخنده فرجام چون ایام برشکال پیری
 گشته و هوا بخوشی گزائیده بود و فصل زمستان که موسم سیر و شکار
 این کشور فیض پرور است در رسیده هوای نشاط صید نخبه پیر از
 پیشگاه خاطر مهر تنویر شهنشاه عالم گیر سر بر زده هفدهم ماه مذکور
 ساخت شکار گاه بالام از فیض ورود فرمانروای عالم شرف اندوز شد
 و آن روز و روز دیگر آنجا بشکار کلنگ و آهو نشاط اندوخته نوزدهم
 بخاص شکار توجه فرمودند و روز دیگر از آنجا بشکار پور سعادت قدوم

بدیع آثار باشد و نیز فرمان همایون بنفان بدوست که در آن موضع خوب
 شکار دولتخانه مختصری بجهت نزول اشرف به پردازند درین هنگام
 بغرور اختر جاد و جلال کوهر محیط عظمت و اقبال پادشاهزاده
 ستوده خصال محمد معظم یک سراسر از طویلۀ خاصه عطا گردید
 و بمرتضی داد خان و کنور راسنکه و هوشدار خان و فیض الله خان
 و حسن علی خان و دارا بخش و برخی از قرائن و عملۀ شکار خلعت
 شکاری مرحمت شد پنجم جمادی الاولی شهنشاه دین پناه رایت
 معاودت از شکار گاه بر افراخته ساحت دار الخلافه را از فرقدوم
 اشرف سعادت بخشیدند درینوقت یرلیغ گیتی مطاع بنام مهاراجه
 جسونت سنکه صوبه دار کجرات عز منور یافت که با تمام سیاه
 خویش بکوسک امیر الامرای که با عساکر منصور بدفع و استیصال
 میوای مقهور قیام داشت بشتابید و بقطب الدین خان فوجدار
 جواناکه فرمان شد که بکجرات آمده تا برسیدن صوبه داری دیگر
 بنظم مهام آنصوبه استغال ورزد و از وقائع دار الملک کابل معروض
 بارگاه خلافت گردید که راجه راجروپ تپانه دار غزنین با جل طبعی
 مہری شد و شمشیر خان که بحراست حصار شهر کابل سعین بود
 بجای او منصوب شده باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و
 پانصدی دو هزار و پانصد سوار مباحی گردید و خدمت او بشهامت
 خان که در سلک کومکیان آن صوبه منتظم بود مفوض گشته منصبش
 که دو هزار و سوار بود باضافه پانصد سوار افزایش پذیرفت
 و مان دهاتا ولد راجه راجروپ که تپانه داری کهمرد و غور بند
 و ضحاک بار متعلق بود بنایبر قضیه فوت پدر خویش بعدایت

حضرت از روی چستی و چالاکي تفنگ موسوم به بی بدل را که در سرراستی و بی خطائی نظیر ندارد بجانب او شاهه خوابانیدند و گوله بشانه اش رسیده از انطرف گذر کرد و آن صید می قدم رفته از پا در افتاد و دیگری که تعاقب او کرده بود آمده بر دور آنسر زمین سعادت قرین که کیهان خدیو با داد و دین بدولت آنجا سر بر زانوی صید افگنی نشسته بودند گردید و چون بمقابلی آنحضرت در آمد او را نیز نشان کرده تفنگ موسوم بطغریان را که بر سر دست مبارک بود چنان بجانب او برق افروز شدند که گوله بسان دل در سینه اش جای گیر آمد و او نیز پنجاه قدم رفته فرو غلطید شیخ بدھو و یار محمد قراول که نزدیک بودند رسیده آنها را ذبح نمودند و آن شکار غرابت آثار که انموزجی بود از نقش نیرنگی طالع خصم افکن اقلیم شکار شهنشاه روزگار حیرت افزای دیده وران هوشمند گشته ازان تیز دستی بخت و صید افگنی اقبال فیروی بازمی قائید این برگزیده ذوالجلال مجدداً بچشم بصیرت مشاهدہ کردند و طبع مبارک خدیو جهان ازان بشکفتگی و انبساط گرائید و چون بیگ اهنک توجه بادشاهانه آن دو شگرف نخچیر پرورش دلپذیر که گذارش یامت بدو تبر صید شد و باتفاق مهارت پیشگان فن شکار و صید آزمایان کهن دشت روزگار صیدی باین ندرت و خصوصیت کم اتفاق می افتد اشارہ معلی صادر شد که سه تخته کاغذ سفید یکی دران گل زمین که شهنشاه دولت و دین در حالت صید این وحشیان آنجا نشسته بودند و دو دیگر در دوجا که آن دو نخچیر هدف تیر اقبال عالم گیر کشته بودند بسازند تا نشانی از کیفیت این شکار

متصرف بود باستظهار قلاع متین و حصون استوار و کثرت پیداهای
جرار و معویت طرق و مسالک از بسیاری جنگلهای انبوه و قزوینی
کریه و کوه پذیرای افسون دیو غرور گشته دم نخوت و استکبار میزد
و بدست جسارت لوای استبداد افراخته از دیرگاه باغی و خود
سر میزیست و از بیجوهری و سست همتی برخی صوبه داران در
بعضی اوقات که انتهاز فرصت میکرد پای جرأت از حد خود فراتر نهاده
دست تعرض بمحال ملک پادشاهی که بحدود زمینداری او قریب
الجوار بود دراز می نمود از کوتاه نظری و فرومایه گوهری به پندار
جهالت و خیال خود سری سر از ریقه فرمان پذیرمی بارگاه سپهر مدار
و اطاعت و تبعیت صوبه دار پیچیده در دادن پیشکش برسم معهود
دیگر مرزبانان تبار و تقاعد میوزید لاجرم سال گذشته در هنگامی
که داود خان صوبه دار بهار از مهم بنگاله مراجعت نموده بنواحی
پتنه رسیده بود و دران حدود یک چند توقف گزیده به تنبیه و تادیب
بعضی مفسدان تیره ایام قیام داشت فرمان قهرمان جلال از پیشگاه
سلطنت و اقبال بخان مذکور پدیرایه نغان یافت که با کومکیان و عساکر
آن صوبه همت بر تسخیر ولایت آن سیه روز ظلمت کفر و غوایت
گماشته ارا نابود و مستاصل سازد و راحت آن سرزمین را از غبار تصرف
آن مدبر بی دین ببرد از دیرایگی مطاع بفام فوجداران و تیولداران
و زمینداران و عائر کومکیان آن صوبه صادر گردید که با سپاه و تابینان
خوبش نزد او شتافته در تقدیم آن مهم شرایط موافقت و موافقت
بظهور رسانند آنخان شهامت نشان بوزود فرمان عالیشان کمر
عبودیت بقمشیت آن خدمت بسته بدست درم شعبان آنسال که

ارحال خلعت مورد نوازش شد و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
هزار سوار سربلند گردید و بمیرد خان برادرش که چنانچه سابقا
گزارش پذیرفته از نیک سرانجامی شرف اسلام دریافته دولت
اندوز حضور لامع النور بود نیز خلعت مرحمت شد دهم ماه مذکور
اله وردیخان فوجدار گورکپور بمعز بساط بوس بارگاه سلطنت جبین
طالع بر افروخت و سه زنجیر نیل بر سبیل پیشکش گذرانید و بعطای
خلعت سرمایه مباحات اندوخت و درین اوقات بجمع نوئیان والا
قدر و امرای والا نامدار و بسیاری از عبودیت منشان خدمت گذار
خلعت زمستانی عطا شد *

تسخیر ولایت پلاون از متعلقات صوبه بهار

چون از روز نخست کار کزان قضا و قدر مقالید فتح و ظفر
بدست شگوه دولت این خدیو سکندر فر داده اند و در مدارج
عالمگیری و کشور ستانی ابواب تائیدات غیبی و توفیقات آسمانی
بر روی تخت جهان کشای کشاده لاجرم اولیای سلطنت گیتی
فروزش هر روز به تسخیر ولایتی فبروز و یکشایش ناحیتی نصرت اندوز
گشته بلوامع سیوف همت و مجاهدت عرصه مملکت از ظلمت
وجود شرکشان نخوت مندرش پیرایش میدهند پرده کشای چهره
صدق این مضمون مسخر کشتن ولایت پلاون است که درین ایام از
میامن اقبال کیهانستان خدیو جهان بحسن سعی و کوشش داود
خان صوبه دار پنده برمنصه ظهور آمد توضیح این مقدمه آنکه چون
مرزبان آن ولایت که بوراثت نیاگان ضلالت آئین آن سرزمین را

یمین الدوله آصفخان که در آن وقت بشایسته خان مخاطب بود بصوبه
 داری آنجا منصوب شد اگرچه بموجب فرمان حضرت اعلیٰ باعماکر
 کومک آن صوبه به تنجیدہ آنصلاحت پرور پرداخت لیکن او را مستاصل
 نساخت و انتزاع قلاع و ولایتش میسر نگشته هشتاد هزار روپیہ
 پیشکش گرفت و مراجعت نمود بالجملة چون زمیندار شقاوت شعار
 پلوان همواره قلاع سه گانہ سرحد را بسامان محاربه و نبرد مشغول
 داشته باستظهار آن دست جرأت ببعضی محال ولایت پادشاهی
 دراز می کرد داؤد خان انتزاع آنها را از مقدمات مطلب دانسته نخست
 تسخیر قلعه کوٹہی پیش نهاد عزیمت ساخت و پنجم ماه مارک
 رمضان این سال همایون پدای آن قلعه رسید مفسدانی که در آنجا
 بودند از سظرت جنود قاهرہ پیشتر با تمام خبر مغلوب رمب و
 خوف گردیده رخت اقامت بیرون کشیده بودند و قلعه را خالی
 کرده داؤد خان آنها بحیطہ تصرف آورده بتدوینست شایسته داد و
 پس ازان کشایش قلعه کنده وجہ ہمت گردانید آن قلعه است
 در کمال استحکام بر فراز کوهی واقع شدہ و جمعی کثیر از سقاہیر با
 سامان قلعه داری در آن بودند از قلعه کوٹہی تا آنجا اگرچہ مسافت
 ہشت کرہ است لیکن ہر اسر راہ آن جنگلی انبوه است و در وسط
 طریق کوهی بلند و کرہہ دشوار گذار نیز ہست ازین جهت خان
 مذکور نخست بقطع اشجار جنگل و ہموار ساختن راہ پرداختہ در آن
 باب سعی و کوشش تمام بظہور رسانید و چون بنیروی جہد و اہتمام
 مبارزان نصرت اعتصام تا یک کرہہی قلعه کنده جنگل بریدہ شد
 و راہ قابل عبور امواج منصور گردید اساس ثبات و استقلال مخزنوں

از تادیب دیگر فساد کیشان فارغ گشته بود اتفاق میرزا خان فوجدار
 در بنگه و تهور خان جاگیردار چین پور و راجه بهروز زمیندار مونگیر
 و دیگر عساکر بادشاهی و زمینداران و کومکدان آن صوبه بسمت
 مقصد روانه گردید پلارن بمسافت چهل کروزه در جنوب رویه پتفه
 واقع شده از بلد مذکور تا سرحد آن ولایت بیست و پنج کروزه است
 و از اینجا تا مکانی که مسکن و مامن مرزبان آن ولایت و آثار شهر
 و آبادیست پانزده کروزه آن معموره کفر و ضلالت دو قلعه محکم
 اساس دارد هر دو سنگین یکی ازان بر فراز کوهی که دران نزدیکی
 است و دیگری بروی زمین رودی عظیم از پای آن دو حصن ملیع
 میگذرد و در اطراف و نواحی کوههای مرتفع و جنگلهای انبوه است
 و سه قلعه متین از متعلقات آن ولایت در سرحد صوبه بهار است
 نخستین قلعه کوتهی که بیست کروهی پلارنست دوم قلعه کنده که
 از کوتهی بمسافت هفت کروزه بر سمت یسار آن واقع است سیوم
 قلعه دیوک که بمفاصله ده کروزه از کوتهی در جانب زمین آنست و
 همواره از قدیم الایام زمینداران ضلالت فرجام آن کفریوم را بغی
 و سرکشی با حکام شیوه بوده و به پشت گرمی حصانت قلاع و صعوبت
 مسالک و انبوهی پیدها با صوبه داران دم مخالفت زده طریق اطاعت
 نمی پیموده اند چنانچه در عهد سلطنت اعلی حضرت که عبد الله
 خان بهادر فیروز جنگ مدتی بصوبه داری پتفه قیام داشت پرتاب
 ولد بلبلدر چروکه دران هنگام مرزبان آن ناحیه بود از کمال جهل
 و استبداد تن بطاعت و انقیاد ندارد و در مدت حکومت او
 پیشکشهای نارسداده و بعد ازان خان مرحوم که امیر الامرأ خائف

گرفتید میرزا خان با سه صد سوار جلالت آثار و در صد پیاده بندوقچی
 بهراولی کمر همت بر میدان پردلی بست و تهور خان با هفت
 صد سوار و سه صد پیاده در برانغار آساده کارزار شد و شیخ تاتار برادر
 زاده داره خان با پانصد سوار از تابندگان خان مذکور و راجه بهروز
 با چهار صد سوار و یک هزار و پانصد پیاده کار فرمای جبرانگار گردید
 و داره خان خود با دو هزار سوار در قلب جای قرار گزید؛ پانصد سوار
 از تابندگان خویش بچنداولی معین ساخت و گروهی انبوه از تهر داران
 بسر گردگی جمعی از بندهای پادشاهی و مردم خویش تعیین
 نمود که سراسر راه را تا قلعه پلاون که جنگلهای معبد داشت و متصور
 بود که مخدولان در پناه آن کمین گاه گرفته باشند ظاهر تشابک اشجار
 طریق آمد و شد بر متمدن لشکر نصرت شعار بشورانند جنگل
 بری نموده مسطح و مصفی سازند و در هر جا که با اقتضای مصلحت
 جمعی بایست گذاشت تپانه مقرر کرده جوتی بمکارست آن گذاشت
 تا مقهوران را مجال دستبرد نماند مچلا جیوش فیروزی لوا بترقیب
 و آئینی که گذارش یافت هر روز سوار شده مسافتی قلیل می
 پیموند و جنگل بریده و راه ساخته پیش میرفتند و هنگام نزول بر
 اطراف لشکر مورچالها ساخته بلوازم تیغ و هوشیاری که ناگزیر
 سپاهگریست قیام می ورزیدند و بنا بر تعویق ساختن راه در عرض
 نه روز ده گروه طی شده بهم ماه مذکور در موضع نرسی که از آنجا
 تا قلعه پلاون هفت گروه مسافت است مضرب خیم افواج ظفر
 اعتصام گرفتید و اگرچه درین مدت که داره خان برای گذرانیدن
 ایام برشکال در کدّه اناست داشت چنانچه سابق ذکر یافت و کلامی

بد سكال تزلزل پذيرفته آن حصار حصانیت آثار را نیز بی مدافعه
و پیکار خالی کرده بکام فرار مسلک ارباب سپردند و داود خان با افواج
فیروزی نشان چهارم شوال پدای قلعه رحیمده آنحصن متین را
تصرف نمود و انهدام آنرا مقتضای رای صلاح اندیش دانسته
بهدم بنیادش پرداخت و در اندک فرصتی آن حصار استوار را با
خاک برابر ساخت و چون فصل بر شکل نزدیک رحیمده بود قرار
داد که ایام بارش را که نه هنگام حرکت و یورش است در آنجا گذرانیده
بعد از انقضای موسم باران رهگرایی مقصد گردد و رعایت مراسم
حزم و تدبیر را از قلعه کوچی تا آنجا در هر سه گروه قلعه گلین
ساخته در هر یک صد سوار از تابندگان خویش و جمعی از پیداهای
بند و تچی و برخی از زمینداران تعیین نمود که چون رود آرزو به معسکر
نصرت آید از حدود خود به سلامت بگذرانند و محافظت راه نموده بگذارند
که از دست برد مقهوران بی دین آسیبی بمترددین^۱ برسد و چون
موسم برشغال سپری شده هنگام نهضت و سواری در رسید همت
اخلاص گزین بر تسخیر پلاون بسته با عساکر نصرت قرین عازم آن
مهم شد و با آنکه مرزبان آنجا بصدمه صوت افواج منصور از مستی
پندار و غرور بشعور آمده و کلا فرستاده بود که تمهید مراسم معذرت
و ندامت و تعهد وظائف انقیاد و اطاعت کرده پیشکشی مقرر نمایند
تا جنود قاهره از عزیمت استیصال و انتزاع ولایت آن خسران مآل
در گذشته به پند معارفت کند آن خان شهادت شعار تزلزل در
اساس عزیمت خود راه نداد و توزوک لشکر و ترتیب افواج نموده
غرة ربیع الاول این سال فرخنده بآئینی شایسته روانه سمت مقصد

و در پیله از جمله پیشگشی که قبول کرده بود فرستاد لیکن داؤد خان
 بران ادای ناهنجار مسامحه ننموده بتحریرک غیرت و تکلیف حمیت
 بعزم پیش برد کار و سزا دادن آن بکار هشتم ربیع الذانی از فرسی
 کوچ کرد و در دامن کوهی که سه گروهی قلعه پلاون بود نزول نمود
 و شانزدهم آنجا یک گروه پیشتر رفته خدام نصرت بر افراخت
 مخدولان از قلعه برآمده در نیم گروهی عسکر ظفر شعار مورچاها
 استوار بسته بجمیعت و هجوم تمام نشسته بودند و مہدای مدافعه
 و محاربه گشته اظهار آثار جلالت میکردند درین وقت از جناب
 خلافت و جہانداري یرلیغ کرامت عنوان در جواب عرضہ داشت
 داؤد خان مشعر باین معنی بر تو سعادت گسترد کہ اگر مرزبان
 مذکور برہبری بخت و یاروی دولت توفیق ادراک شرف اسلام
 در یافتہ بدین مبدن احمدی و ملت والای مصطفوی گراید و ترک
 آئین ضلال و باطل پرستی نماید اورا بیمن ایمان امان دادہ پیشکش
 بکیرد و آن ولایت برز مسلم دارد و الا چنانکہ مامور شدہ ہمت بر
 استیصال آن مقہور و انزاع قلاع و ولایتش گمارد آنخان عبودیت منش
 مضمون حکم ہمایون را بآن بدکنش تیرہ ایام پیغام نمودہ انتظار
 جواب داشت ازان جا کہ مبارزان جنود اقبال را شوق جدال و قتال
 با اعدای بد سکاں عذاب گسل شکیب و تحمل بود تہورخان برلاس
 کہ از صدق تام بہرہ تمام داشت تا وصول جواب آنخسران مآب کہ
 آثار امتنا و ابا از قبول این پیام ہدایت پیدا از چہرہ حالش
 لایح بود صبر نکردہ بتحریرص تہور و دلوری در احراز نصیلت
 مجاہدہ تعجیل نمود و بی اطلاع و مشورت داؤد خان بیست و

زمیندار پادشاه برای تمهید مصالحه و مقرو کردن پیشکش نزد او آمد
 شد داشتند اما خان مذکور سخن آنها را بسمع قبول راه نداده جوانی
 که مشعر بحصول مقصود آنمردود باشد نمیتوانست درین هنگام که
 افواج قاهره بموضع نرسی نزول کرد مجدداً صدقه رعب و احتیلائی
 جنود مسعود در باطن ضلالت آسود آن کافر مطرود کار گر آمد و بمشاهده
 آثار سطوت اقبال دشمن مال و ملاحظه و خامت عاقبت و سویی
 مثال هوای سرکشی و سودای مخالفت از سر پندارش برآمد و ناچار
 از راه چاره سنگالی و لایه گری پیش آمده صورتسنگه وکیل خود را
 که مدار علیه و صاحب اختیار مهمات او بود دیگر باره نزد داود خان
 فرستاده اظهار عجز و زاری و قبول فرمان پذیری و خدمت گزاری
 نموده راجه بهروز را در حصول این مدعی و حیل انگیزخت و تقبل
 دادن یک لك روپیه بر سبیل پیشکش بسرکار جهانمدار و پنجاه
 هزار روپیه پادشاه خان کرد خان مذکور درین مرتبه از کمال نضوع
 و الحاح او تن بقبول این معنی داد و پذیرفتن مامول آن مخدول
 را از مقتضیات صلاح اندیشی شمرده این مقدمه را بجناب سلطنت
 و جهانبنانی عرضه داشت و بانظار رسیدن جواب از بازگاه سپهر
 جناب روزی چند دران مقام توقف گزیده در استیصال او امهال می
 ورزید در خلال این ایام روزی منتهیان جیش اسلام خبر رسانیدند که
 جمعی از مشهوران انتهاز فرصت نموده در هفت گروهی معسکر
 فیروزی رسد غلّه را زده اند اگرچه پس از وقوع این مقدمه زمیندار
 غدار بواسطت وکلا تمهید مراسم اعتذار کرده چنین را نموده که آن
 جسارت بی اطلاع و اشارت او از مردمش سرزده و نیز پنجاه هزار

سورچالها ساخته بودند به نیرودی تلاش جرات و جهاد همت بدست
 آورده توبی چند بران بالا برد و برق افروزان توپخانه منصور پالاک
 و گرم دستی طی الاتصال آنها را بران مستحقان عذاب و بلا بسان
 غرند ابر نیرسان خروشان میساختند و دراماس ثبات و ارکان
 استقلال آن قوم بدسکال تزلزل می انداختند تا آنکه بدست
 و هفتم شهر مذکور اشرار را پای قرار و پایداری لغزش پذیرفته
 از سیدها راه فرار پیمودند و نزدیک بقله رفته بر کنار رودی
 که در پای آنحصار جاریست دگر باره بازوی جهد و کوشش
 بدستن سورچال کشودند چون از معسکر جنود فیروزی تا آنجا
 جنگلی انبوه بود داور خان دوسه روز باهتمام بروین اشجار
 جنگل و ساختن راه پرداخت و غرق جمادی الاولی که راه قابل عبور
 جیوش منصور گشته بود بانواج ظفر قرین باهنگ یورش بر سورچال
 مقهوران بی دین که بوکنار آب بسته بودند روانه پیش گردید شیخ
 تاتار و شیخ احمد برادر زادهای خود را با تابینان خویش و جمعی
 از منصبداران بادشاهی و پسر راجه بهروز را باتباع او و جمعی از
 تابینان میرزا خان در دست چپ معین ساخته قرار داد که از راه
 درهای کوه بر مخالفان خدلان پرتوه حمله برند و شیخ صفی را با
 جوتی در سمت یمین تعیین کرد و خود با میرزا خان و تهور خان
 و راجه بهروز و ابو مسلم و سید نجابت و گروهی از منصبداران در
 قلب قرار گرفت و از همه جانب بر متمردان عصیان منش یورش کردند
 دلبران عرصه و غا و شیران پیشه مبارزت بآن حرب کفر و ضلالت رسیده
 نیران قتال بر اندوختند و تا در پاس روز بآن تیره روزان شقاوت اندوز

چهارم ربیع الثانی با سپاه خود سوار شده بر طاعیان سرودن حمله
 برد و نزدیک مورچال آنها رحیده نائره نبرد برافروخت چون داؤد
 خان ازین معنی آگاهی یافت او نیز بضرورت با جنود نصرت سوار
 شده پیشتر رفت و در برابر مورچال مقهوران بقاصله یک تغنگ
 انداز فرود آمده آنجا طرح مورچال انداخت و بتوپ و تغنگ
 هنگام جنگ گرم ساخت از یک پاس روز تا هنگام غروب خورشید
 گیتی فیروز نیران حرب و قتال شعله ور بود و دلیران جلالت منش
 از طرفین سرگرم کوشش و آویزش بودند چون تهور خان بخدال
 منشان جهالت پرور نزدیک تر بود شانزده کس از تابینان او سر
 بجیب نیکداسی فرو بردند و پنجاه کس از سوار و پیاده و بسیاری
 از مراکب را آسیب زخم رسید و اواخر روز آنخان تهور نشان
 بصوابدید داؤد خان بمعسكر ظفر پیوست و چون شام پرده ظلم بر
 چهره بخت عاصیان تیره ایام کشید آنمردودان در توپ بزرگ از
 قلعه بر آورده در مورچال نصب نمودند و دست جرأت بتوپ
 اندازی کشودند از صدقه گوله آنها تنی چند از سوار و پیاده با برخی
 از دراب عرضة تلف گردیدند و درین شب زمیندار مذکور بشقاوت
 ازلی و ضلالت جدلی اظهار اصرار بر آئین کفر و انکار نموده
 مرتابی خود از ربه تکلیف اسلام بداد خان پیام داد بالجملة چون
 مورچال متمردان بر فراز کاهی بود و مجاهدان نصرتمند درنشیب
 جای سینه ساخته بودند و آسیب توپ و تغنگ آن گروه شقاوت
 پزوه بعساکر گردون شکوه میرسید داؤد خان کوهچم که سرکوب آن
 هرکشان مذکوب بود و آن را با سائر کوهها و پشتهای بلند فرا گرفته

ورزید غازیان فیروزمزد بحصار شهر بند در آمده بشعله تیغ و هتاف
 آتش دران کفرستان زدند و از آنجا بدروازه قلعه رسیده بذیروی
 کوشش همت بروکشایش آن بستند و تا یکپاس شب از طرفین هنگامه
 جنگ بدو پ و تغنگ گرم بود انجام حال بر اهل حصار تنگ شده
 زمیندار تیره روزگار پس از یک و نیم پاس شب براهی که
 از قلعه بجانب جنگل داشت برآمده ره گرای فرار گردید و بمیان
 عون و تائید الهی و امداد اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی
 فتح و فیروزی قرین حال مبارزان جهاد آئین گشته آن هر دو حصن
 حصین بتصرف اولیای دولت و دین در آمد ساخت آن دیار از
 لوث وجود کفار سیه روزگار پدیرایش یافت و صنم خانها و معابد
 هندران که از دیرباز ظلمتکده شرک و ضلال بود بانوار ذکر و تهلیل
 برآمد و درین یورش و آریزش شصت و یک کس از مجاهدین اسلام
 پدای مردی سعادت پدایه والای شهادت رسیدند و یک صد و هفتاد
 و هفت تن بیمن مجاهده و پیکار چهره شجاعت را از کلگونه زخم
 سیمای سرخروئی بخشیدند و بهیاری ازان آئینه بخندان بدنهاد را
 تیغ خصم امکن بهادران دشمن شکن برج سر از قلعه تن جدا کرده
 بگویی نیدستی فرو افکند و جمعی نیم کشته و زخمدار آواره دشت
 ادبار شدند و جمع غفیر اسیر و دستگیر گردیدند و پس از چند روز
 چون منبهیان خبر رسانیدند که گروهی انبوه از خسران منشان باطل
 پروه در قلعه دیوکن فراهم آمدند و به پندار دور از کار استعداد جنگ
 پیکار نموده آنجا قدم جرأت نهاده داوود خان شیخ صفی را با فوجی
 آراسته از تابندگان خویش و برخی از بندو قچیان بدفع اشرار و تسخیر

هر دو صعب و نبردنی شدید نموده منوبت غزو و جهاد انداختند
 و آخر الامر نسائم غلبه و استیلا بر پرچم اعلام جنود اسلام رزیده کفار
 ضلالت فرجام مقهور و مغلوب گردیدند بشعله تیغ سرانشان بهادران
 نصرت نشان جمعی کثیر از عصات را آتش در خرمن حیات
 افتاد و بسیاری ازان بی دیغان ببارش تیرو تفنگ و ضرب شمشیر
 و طعن سنان خسته و مجروح گشته زخم دار بدر رفتند جمعی از آنها
 در پناه کوه و جنگل در خزیدند و فریقی رخت ادبار بحصار شهر
 بند کشیدند پس از وقوع این فتح اگرچه قرار داد داود خان این
 بود که بانواج نصرت شعار برجای مورچال مخالفان قرار گرفته از
 روی تأمل و تدبیر بتسخیر قلعه که در کمال متانت و استواری بود
 و کشایش آنها بزودی در سرآه اندیشه چهره نمی نمود پیردازد لیکن
 مجاهدان جیش اسلام که رغبت و شغف تمام باحراز رتبه غزا داشتند
 عنان تمالک و تمالک از کف داده بنیردی جلالت و یابوری سعادت
 بتعاقب آن جمع بد عاقبت رخش شجاعت بر انگشتند و فوج
 فوج بسان فوج شک از آب گذشته در پی آن خاکساران باد پیما
 روان گشتند و بحصار شهر بند رسیده بیورش و آویزش پرداختند
 مقهوران بغی اندیش تاب ثبات و استقامت از حوصله طاقت
 خویش افزون دانسته سراسیمه وار از حصار بیرون شدند و بهزاران
 خواری و دشواری بقلعه پائین و حصار کوه پناه جستند و زمیندار
 خسران مآل اهل و عیال و زودگی اشیاء اموال خویش که در قلعه
 بود برآورده بچنگل فرستاد و خود باستظهار حصانت آن در حصار
 با گریهی از کفار تحصن گزیده بمراسم مدافعت و مقاومت قیام

گردید که بخدمت همایون اعلیٰ حضرت رفته گزارش بعضی مطالب و مقدمات نماید و پس از تقدیم آن خدمت به پیشگاه حضور آید و هنگام رخصت بعنایت خلعت خاص نوازش یافت و درین هنگام امیر خان بصوبه داری دارالملک کابل از تغییر مهابت خان سر بلند شد و بعطای خلعت خاص و شمشیر خاصه و جمد هر مرصع با علاقه موارید و اسپ عراقی با ساز طلا و نعل خاصه با ساز نقره و ماده نعل با زرین نقره و جل زربفت و باضامه هزاری هزار دواپه سه اسپه بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار ازان جمله یک هزار سوار دواپه سه اسپه مورد امتنان الطاب گشته هشتم ماه مذکور بدان صوب مرخص گردید محمد ابراهیم و محمد اسحاق پسران شیخ میر مرحوم و چندی دیگر در سلك کومکیان آن صوبه انتظام یافته ببعضی از آنها خلعت و برخی اسپ مرحمت شد و از کومکیان آن صوبه مرادقلی ککهر و جمعی دیگر هر یک بمرحمت اسپ و خلعت و سعادت خان بدشرف عنایت خلعت مورد نوازش گردید و عسکر خان فوجدار بنارس در سلك کومکیان صوبه بنگاله انتظام یافته خواجه صادق بدخشی بخدمت او خلعت سرافرازی پوشید و دلیر ولد بهادر خان روهیله بفوجدار داری ترهار از تغیر سید عبدالعزیز معین شده بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار و در صد سوار ازان جمله پانصد سوار دواپه سه اسپه سرافراز گردید و از روی عنایت خلعت خاص با فرمان مرحمت عنوان جهت راناراجسنگه مصحوب کبرای مرسل گشت هژدهم ماه مذکور خلیل الله خان صوبه دار سابق پنجاب که در لاهور عارضه بر مزاج او طاری گشته از دیر باز کوفتنگ

آنحصار تعیین نمود و او بانجا رسیده بمحاصره پرداخت و کار بر
منحصران تنگ ساخت متمردان باطل ستیز تاب ثبات نیاورده طریق
فرار پیمودند و آن قلعه نیز بتصرف دولت خواهان درآمد و خان مذکور
بجهت بندوبست آن ولایت و ضبط و استحکام قلاع و حصون و قلع
ریشه فساد گمراهان تیره درون چندی دیگر دران حدود توقف ورزیده
منگلی خانرا که بموجب یرباع گیتی مطاع فوجداری پلاون و هراست
آن قلاع باو تفویض یافته بود آنجا گذاشته به پدته مراجعت نمود *

اکنون سمند نیز گام آسمان خرام خامه را در طی

مناهی تحریر این شگرف نامه بصمت نگارش و

وقائع حضور برنور عذاب تاب گشته سرشته حوائج

اقبال را از جای که گذاشته بود باز بکف می آرد

بدست و در جمادی الاولی عزایت خسروانه داود خانرا که در تسخیر

ولایت پلاون مساعی جمیده ازو بظهور پیوسته بود بارمال خلعت خاص

کهرت مباحات بخشید و اضافت منصبش در یکی از جشنهای خسروانه

مقرر گردید و درین تاریخ رأیت اقبال فرمانروای عالم پرتو سعادت

بشکارگاه پالم انگنده سه روز بصید شکارچیران عرصه دلپذیر مسرت پیرای

خاطر مهر تنویر بودند و بیست و پنجم ساعت دار الخلافه بغیض

قدوم اشرف مهبط انوار عز و شرف گردید وصف شکنخان که چندی

قبل ازین مورد عذاب خسروانه گشته از خدمت و منصب معزول

شده بود مورد انظار عفو و بخشایش خدیو بنده پرور قدر دان گشته

بمنصب دو هزاره سوار مرافرازی یافت در جمادی

الآخره فاضل خان میر سامان بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص

خیر اندیش بود و درین دولت ابد قرین نسبت عبودیت سروروشی
 و حقوق خدمت دیرین داشت شهنشاه عاطفت شعار قدر دان را از
 درگذشتن آن فدوی عقیدت مند خاطر حق شناس حقیقت پیوند
 قرین تاسف و تأثر گشته روح او را بانوار توجهات روحانی هر مایه
 امرزش بخشیدند و روز جمعه که در روز از رحلت او گذشته بود
 بمقتضای کمال قدر شناسی و بزرگی که آیه ایست در شان
 این خورشید اوج عظمت و سروری از مسجد جامع پرتو قدوم بسر
 منزل باز ماندهای آن مرحوم افکنده آن سوگواران را بزبان عاطفت
 تسلیه و برحش و دل جوئی و نوازش فرمودند و میر خان و روح
 الله خان و عزیز الله خان پسران آن مغفور و افتخار خان و ملتفت
 خان و بهاء الدین برادر زادهای او و سیف الدین صفوی دامادش
 را بعطای خلاع فاخره نواخته و همگی منسوبانش را مشمول مراسم
 خسروانه ساخته از کدورت ماتم رسیدگی بر آوردند و زوجه و صبیله اش
 را بسالیانه پنجاه هزار روپیه کامیاب مکارم شهنشاهانه گردانیدند و
 پسران و دامادش را باضافه مناصب مطمح انتظار تربیت ساخته وقوع
 آنرا در جشن همایون عید فطر که نزدیک بود مقرر فرمودند ششم ماه
 مذکور ختنه سور نوگل حدیقه ابهت و جلال تازه نهال ریاض حشمت
 و اقبال بادشاه زاده والا گهر محمد اکبر زینت انزای انجمن خلافت
 گشته در ساعتی مسعود آن قوت الظهر سلطنت عظمی باین سنت
 سنیه فائز گردیدند و چون این اراده دل پسند دهنه بی تمهید و توطیه
 از پیشگاه ضمیر مهر تنویر حضرت شاهنشاهی که همواره از صور الهام
 نقش پذیر است سر بر زد و خاطر ملکوت ناظر بآن متعلق بود که

بود بظاهر دار الخلافه رحید و از انجا که بقیه ازان آزار و ضعف بسیار داشت اشاره والا بصدور پیوست که داخل شهر شده بسر منزل خویش فرود آید راز کمال عاطفت و بنده پروری تقرب خان و دیگر اطبای پایة سریر خلافت را حکم شده که بمعالجه او پردازند و میرخان خلف خان مذکور با روح الله خان و عزیز الله برادران خود احراز دولت ملازمت اشرف نمود غرق رجب فاضل خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده ناصیه سالی آستان خلافت شد و برخی از نفائس جواهر و مرصع آلات که حضرت اعلی از سر عاطفت مصحوب او فرستاده بودند و قریب شانزده لک روپیه قیمت آن بود بخدومت اشرف گذرانید و میرخان هزده سر اسب عراقی با برخی از جواهر و مرصع آلات بر سبیل پیشکش بنظر انور رسانید و هزده سر اسب کجبهی باد رفتار صرصر خرام از انجمله نه سر با ساز طلا که قطب الدین فوجدار سورتیه بر سر پیشکش بدرگاه معلی فرستاده بود بموقف قبول رسید و خواجه احمد ایلچی بخارا با نعام پانزده هزار روپیه و برخی از نفائس اقمشه مورد نوازش گشت و بمیرزا بیگ میر شکار و لطیف بیگ میر آخور و محمد رحیم مشرف سوغات عبد العزیز خان خلع فاخره و پنج هزار روپیه مرحمت شد و از حوائج بسر آمدن روزگار حیات خلیل الله خان است چون کوفتش بامتداد کشیده ضعف و فتور قوی بمرتبه کمال رسیده بود باندک نکسی که از بی تدبیری غذا روی داد کارش از مدوا در گذشت و بدعوت اجل نمک خوان (كُلْ نَفْسٌ ذَاِيقَةُ الْمَوْتِ) چشیده دوم رجب پیمانه زندگانی از لبریز گشت چون از بندهای ارادت شعار اخلاص کیش و فدویان هواخواه

بیست هزار روپیه عطا شد و چون عبدالرحمن دیوان بیگم عبد العزیز
 خان که از اساطین دولت اوست عریضه مبني بر مراتب عبودیت
 و هواخواهی این آستان سپهر نشان بخدست ایستادهای پایه اورنگ
 عظمت و جهانبانی نکشیده با مختصر پیشکشی بقصد استغاضه انوار
 مواهب بادشاهانه که فیض عامش بسان ادراوات غمام بجمیع طوائف
 انعام میرسد و دور و نزدیک و ترک و تاجیک از عوائد فوائد آن بهره مند
 میگردند بدرگاه خلافت پناه ارسال داشته بود از خزانه انعام بادشاهی
 هشت هزار روپیه بفرستاده او حواله شده که از امتعه هندوستان خرید
 نموده برای او ببرد و میر عبد الله کشمیری و چنددی از رفیقانش
 بانعام چهار هزار روپیه کامیاب عنایت گشتند غره شعبان هشتم
 زنجیر فیل از فیلان فاشیج که خان خانان از بنگاله فرستاده بود و دو
 زنجیر فیل از غنائم پلاون بنظر همایون رسید شب پانزدهم ماه مذکور
 که لیلۃ البرات بود پانزده هزار روپیه از خزانه احسان پیکران بوساطت
 صدر الصدور باریاب استحقاق اتفاق شد و درین ایام زیقت افزای
 انسر و اورنگ مکرر بعزم شکار کلنگ بخضر آباد توجه نمودند چنانچه
 یکصد و پنجاه کلنگ درین سال صید شاعباز اقبال همایون قال شد
 و چندین بار چتر فلک فرسا و لوای خورشید سا بسمت اعز آباد ردیگر
 صید گاه های نواحی دار الخلافه سایه گستر شده اقسام شکار مسرت
 بخش طبع همایون گردید و از جمله شکارهای صید قمرغه بود که آنروی
 دریای جون در برابر خضر آباد اتفاق افتاد چون خاطر مبارک بفضیلت
 آن شکار شگرف رغبت نمود بغیض اللعنان قراول بیگم حکم والا صادر
 شد که مردم اطراف را گرد آورده باهتمام آن پردازد و خان مذکور

این سنت ارجمند که از شرائف ملکن نبویست برودی از قوت بفعل
آید لجرم وقوع آنرا بتمهید جشنی بزرگ در حیز تعویق و تاخیر نیفکنده
بر وفق انتقار مآثر شریعت غراء زیادت تکلفات بتقدیم آن امر
موکد نپرداختند و ذمه همت علیا ازان حق لازم الای فارغ ساختند
و درین جشن خجسته جمعی از ملازمان و خدمت گذاران آن بادشاه
زاده کامگار بختیار را بعطای تشریفات نواختند و درین اوقات بروفق
خواهش و اشاره حضرت اعلیٰ خواجه بهول و خدمتخان خواجه مرا
و جمعی از چیلها را خلعت داده بمستقر الخلاء اکبر آباد رخصت
فرمودند که ضمیمه خدمتگزاران آن حضرت باشند و چون در پیشگاه
خلافت و جهاننداری از تقریر بوداق بیگ ایلچی ایران بظهور پیوسته
بود که والی آند بار را بخوردن پان که از شرایف خصایص هندوستان
و برگ سبزی ازین خرم بوستان امت رعیت و شعف تام بهم رسیده
لجرم بمقتضای عطفیت پروری حکم اشرف صادر شد که قدری
معتدبه از پان نفیس برای والی مذکور ببرند و یکی از ملازمان
درگاه برسانیدن آن معین شد نوزدهم رایات مهر انوار بعزیمت شکار
پرتو اقبال بآن روی در بایم جون انگنده پفج روز در آن حدود بصید
نخچیر نشاط اندوز بودند و بیست و چهارم که قرین سعادت معاودت فرمودند
خواجه احمد ایلچی بخارا را بغایت خلعت و خنجر مرصع باعاقه
مرورید و انعام می هزار روپیه نواخته رخصت انصراف بخشیدند و بمیرزا
بیگ میرشکار و لطیف بیگ میرآخور و چندی دیگر از رفقای او
خلع فاخره ده هزار روپیه و برخی از اقمشه مرحمت کردند از اول تا
آخر بمغیر مذکور و بمهرافاش از نقد و جنس قریب یک لک و

گرفتاران بی نوارا که از همه سورا تگا پو بسته و سر رشته چاره بیرون
 شد از جمیع جهات گسسته است پیش ازین بهوای خواهش طبع
 از پای در آوردن از آئین شمول رافت و عموم معدلت دور امت و
 فتوت بادشاهانه و صورت خسروانه بر حال آن وحشیان مسکین
 بخشایش آورده اشاره والا بمنع صید و اطلاق آنها از قید صادر شد و
 مجموع آنچه سالم مانده بودند از تنگ نای دام رهائی یافته دامن
 صحرائی عافیت گرفتند و بعضی همایون رسید که آهوی بسیار
 بحیطه قمرغه در آمده بود چون نزدیک بدام رسیدند بهیأت مجموعی
 رم نموده پراهل قمرغه حمله کردند و پنج کس را از صدمه شاک آنها
 آسیب رسید از انجمله دو تن هلاک شدند و قریب هزار آهو بدر رفته
 سه صد و پنجاه و پنج بدام آمد بالجمعه درین هنگام بغیض الله و هوشدار
 خان و دارالخانی خلعت مرحمت شد و بسیاری از میر شکاران و جمعی
 کثیر از بندها و خدمت گزاران بمعافیت خلعت و برخی بمعطای
 اسب سرفرازی یافتند و از نکشته و قانع نگاران صوبه دکن بمصامع
 حقائق مجامع رسید که گرد هر داس کور که در سلسله کومکیان
 آن صوبه بود باجل طبیعی بساط حیاط در نوردید از غرائب سوانح
 که درین ایام بعرض اشرف رسید آنکه جمعی از اطفال در قصبه
 سوتی پت چنانکه عادت صیدان امت بدازی شاه و وزیر هنگامه آرای
 لهو و لعب بودند از انجمله دو کس دزد شدند کودکی که شخته آن
 بازی بود آنها را گرفته پیش طفلی که بباز بچه حکم رانی داشت
 آورد و از برسم بازی اشاره بدیاست آنها کرد آن کودک ناهوشمند دست
 و پای هر دو بسته چوبی که در دست داشت چنان بر سر آنها زد

باقراوان و عملۀ شکار بموجب فرمان بسر انجام لوازم آن کوشیده
 داسی بزرگ که آنرا بزبان میرشکاران هند باور گویند در عرصه
 شکار گاه کشید و جانور بسیار از هرطرف رانده بدرون آن در آورد و
 چون قمرغه دست بهم داد و کیفیت آن بغرض اشرف رسید گلگون
 عزیمت خسروانه باهنگ نشاط اندوزی آن شکار بدیع آثار بجانب
 خضر آباد سبک خرام گشته روز دیگر با شاهزادهای ارجمند بیدار
 بخت و مقربان بساط عزت و ملتزمان رکاب دولت بآن روی آب
 توجه فرمودند و چون بکنار دام رسیدند بادشاه زادهای والا مقام و
 چندی از امری عظام بدرون آن در آمده مشغول صید افکنی
 شدند و عمدها و خواص را نیز رخصت شکار فرمودند سی صد و پنجاه
 و پنج آهو بحیطه دام در آمده بود شهباشه والا بذیروی دست و بازو
 کشورک شاهشت آهو زدند از انجمله شش به تفنگ و دو بضرب خدنگ
 و سی و یک نخچیر را قراوان دستگیر کردند و چهل و هفت از آن
 عزالان را جمعی که رخصت صید یافته بودند بتیر تفنگ از پای در
 آوردند و از آنجا که پرتو انوار رحم و کرم جلی و فضل و رانت ذاتی
 این مظهر رحمت نامتناهی چهره افروز حال جمیع مخلوقات الهی
 است و چنانچه افراد انسان را که بدائع و دائع ایزدی اند دستخوش
 جور و تظاول و پایمال ظلم و تعدی نمی پسندند اصناف حیوان را
 که بی زبانان کشور آمرزش اند اسیر دام ستم و بیداد روان میدارند
 در اثنای این حال که طبع قدسی خصال بمقتضای بشریت
 مشغوف صید و شکار بود بدارقۀ تیر هوشمندی و تابش انوار آگاهی
 صورت این خطرۀ الهی بخاطر ملکوت ناظر جلوه ظهور نمود که آن

ولایت کوچ بهار و توجه جنود ظفر اعتصام است از انجا بتسخیر مملکت آشام که بمساعی کوشش زبده امرای عظام خان خانان سپهدار بنگاله سمت وقوع پذیرفت تفصیل این اجمال آنکه چون در اواخر سال هزار و شصت و هفت هجری که اعلیٰ حضرت را بیماری طاری شده مدت آن مازعه بامتداد انجامید و چنانچه درین صهیغه سعادت طراز گزارش یافته بآن عیب در جمیع جوانب و اکناف این مملکت سپهر بسطت گرد شورش برخاسته فتور عظیم باحوال ملک راه یافت و سرکشان هر طرف و متمردان هر ناحیه قدم جرأت از حد خود فراتر نهاده راه طغیان و طریق عصیان پیمودند و مفسدان بغی اندیش و فتنه گرایان و انفع طلب که در کمین چنین وقتی بودند فرصت یافته آغاز شور انگیزی نمودند و ناشجاع از بی خردی و خام طمع در بنگاله بدعوی سلطنت و سروری برخاسته بر سر پشته لشکر کشید و این حرکت نا صواب ازو باعث فتور اختلال احوال آندیار گشته زمینداران فساد جو تغییر ملوک پیش گرفتند بیم نراین زمیندار کوچ بهار که قبل از حدوث این حادثه بر منهج قویم اطاعت و فرمان پذیری ثابت قدم بود و چنانچه رسم مقرر سایر مرزبانان است همواره بار سال پیشکش اظهار انقیاد می نمود چشم از صلح حال و ملاحظه مآل پوشیده باغواهی دیو ضلال از شاه راه خرد پکوشید و از سر جهارت بتاخت گهواره کهنات جسارت ورزید و جمعی نفیر از صغیر و کبیر رعایا آنجا که اکثر مسلمان بودند اسیر کرده بولایت خود برد و خرابی بهیار بآن ناحیه رسانید و پس از ارتکاب این جرأت شنیع دگر باره در سر انجام اسباب نکال خویش

که هر دو را بضرب آن سراز هوای حیات پرداخته شد و بافتضای
قضای آن لہو صورت جد پذیرفت *

باقبال جهان کشا ظفر پیرا رفتن معظم خان خانخازان
سہ سالار بنگالہ با عساکر نصرت پیرافتح لوا درہی
نا شجاع بد فرجام باہک تسخیر ملک آشام
و کشایش آن ناحیت بمیامن سعی و جہاد اوایای
دولت فیروزی اعتصام پس از کشایش کوچ بہار
ہر بخت مند صاحب اقبالی را کہ ایند کام بخش بیہمال بتغویض
رتبہ علیای خلعت و کپہان خدیوی و بخشش منزلت والای سلطنت
و جہان خسروی بہرہ مند فضل و کرامت ساختہ چہوہ معادت
حیامی احوالش بلوامع انوار داد دہی و معدلت ہز دہی ہر افروزد
و علم عالمگیری و لوای گیتی ستانی بدست دولت گردون شکوہش
دادہ پایہ قدر و حشمت آن برگزیدہ خویش بلوچ نصرت و استیلای
وزریدہ بہر رفعت و اعتلا ہر افرازد لامحالہ کارہای سترگ و مہمات
شگرف کہ حیرت فزای دور بینان دیدہ و زربینش افروز زرف نگہان
بصیرت پرور باشد بفرہنگ سازی مآثر اقبال و کارپردازی منتسبان
عتبہ جلاشر بخوبنترین صورتی در پیشگاہ ظہور چہوہ کشاید و مہمات
ولایات گردن کشان روزگار و عرصہ گاہ نخوت سرتابان اطراف و اقطار
کہ بدست غرور سر خود سری خازند و کلاہ استکبار ہر فرق پذیر کج
گذارند بخوانہ مرا کب مواکب گیتی متانہش فرسودہ آید از بدائع مصداقات
این کلام صدق انجام درین اوقات خجستہ فرجام مسخر گشتن

قیام داشت چون دید که سیلاب آشوب از دو طرف در رسیده و شعله
 فتنه از دو سو بالا گرفته و تاب مقاومت و افراتر از نیروی قدرت خویش
 میدادست و از وصول کومک و مدد امیدش منقطع بود بانقضای
 صلاح اندیشی رخت اقامت ازان ولایت برگرفته بپایمردی نواره
 خود را از ممر آن عیل حادثه بر کنار کشید و بسجود جهانگیر نگر
 رسید و بهولانانته وزیر بیم فراین چون بر قصد آشامیان و توجه آن
 گروه شقاوت پژوه بدان صوب آگاهی یافت از آنجا که چیره دستی
 و استیلائی آنها را متیقن بود و مصداقت و مقاومت نمی توانست
 نمود عذر عزیمت از سمت آن مقصد بر تافته قرین ناکامی
 سراحل معارفت پیمود و متغلبان ضلالت فرجام آشام بی مافع
 و مذاغی بر ولایات بادشاهی دست تملک و تسلط یافته بذهب
 و غارت و جور و بیداد پرداختند و چنانچه شیمه ذمیمه آن جمع بدنهاده
 است سکنه و رعایای آندیار را اسیر ساختند و چون ناشجاع بشرد
 بد فرجام که دران هنگام از محال جوئی و فتنه پروری هوای سلطنت
 و خود سری در سر انگنده اسباب شورش و مواد فساد سرانجام داده
 بود در اندک فرصتی غبار آلود ادبار گشته بحال پراختلال خویش
 در مانده و گرفتار آمد و بسجبر آن قضیه نتوانست پرداخت آشامیان
 مقهور از آنجا قدم جرأت پیشتر نهاده بی مانعی تا حوالی برگنه
 کری باری که پنج مغزلی جهانگیر نگر است متصرف شدند و در
 موضع مسست سه که قریب بکری باری است نهانه ساخته جمعی
 کثیر بمحافظت آن گذاشتند و در سوابق ازمینه نیز ازان تیره بختان
 امثال این جرأت و خیرگی بظهور رسیده چنانچه در عهد فرمانروائی

پوشیده بهولاناته وزیر خود را با گروهی انبوه بقصد ولایت کامروپ
 که عبارت از هاجورا و گواهنی و توابع آن است از قدیم ایام
 داخل ممالک محرومه بادشاهی بود فرستاد که آن را نیز بتصرف در
 آورد درین وقت جی دهجسنگ راجه آشام که بحسب وسعت
 ولایت و فزونی دستگاه قدرت و کثرت و جمیع لشکر و انبوهی
 خیل و حشم و بساری نواره و توپخانه و فیلان جنگی بر رتبه تفوق
 داشت و بهوای پندار باطل سر بر خط اطاعت و فرمان پذیری
 نمیگذاشت و ولایت خویش را که از بنگاله دور دست واقع است
 و آبهای عظیم پهنادر و دریاها و زخار خونخوار و پیشهای صعب
 دشوار گذار در طریق آن حائل و بر فلاح رفیع و حصون منیع
 مشحون بآلات بیکار و مردان کرمشتمل است از آسین ترکناز مواکب
 نصرت طراز ایمن و مصون می پنداشت چون بر سنج آن حوادث
 و فتن و مراتب شور انگیزی و ملک آشوبی فاشجاع ادبار نصیب
 سعادت دشمن آگهی یافت و بر کیفیت دلیری بیم نراین و عزیمت
 تازه او مطاع شد او را نیز سودا طمع خام تکلیف جسارت بتصرف
 ولایت مذکور نموده چشم از ملاحظه سوی نتایج و مفاسد آنداعیه فاسد
 پوشید و از ضلالت منشی و باطل پرستی آن نگویدده جرأت را
 پیش دستی با بیم نراین خیال کرده از وخامت انجام آن کردار
 ناهنجار نیندیشید و لشکری عظیم از آشامیان دور نهاد و دیو خصال
 بانواره و توپخانه براه دریا و بر خی دیگر از راه خشک بولایت کامروپ
 تعین نمود و لطف الله شیرازی که در سلک بندهای بادشاهی
 و در اعداد کومکیان آنصوبه بود و دران هنگام بفرجدارای انجا

بولایت بادشاهی دراز نموده ولایت کامرود را که در قدیم ایلام
 و آشام تعلق داشت می خواست متصرف شود و او را از تصرف آن
 بازداشتند و آن حدود را بحیطه ضبط آوردند الحال هرکس داین خوب
 معین شود این ولایت را بتصرف او سپارم خان خانان باقتضای صلاح
 اندیشی در آن وقت بظاهر معذرت او در پذیرفت و وکیل را خلعت
 داده باز گردانید و رشید خان را با سید نصیر الدین خان و سید
 حالر خان و آغز خان و جمعی دیگر تعیین نمود که رفته ولایات
 بادشاهی را بغیر قرار داد آشامیان تصرف کند و درین اثنا بیم نراین
 نیز مغلوب جنود رعب و خوف گردیده درخواست عفو تقصیر
 خود را و کبلی فرستاد از آنجا که تادیب و گوشمال او لازم و مستحکم
 بود خان خانان بجواب آن خسران مأیوس نپرداخت و فرستاده زارعی
 فداده مقید و محبوس ساخت و راجه سحانسیکه بتدوین او با فوجی
 از بندهای بادشاهی و میرزا بیگ کس خود را با یک هزار سوار از
 تابندگان خویش بتغیبه آن شقاوت شعار و تسخیر ولایات کوچ بهار
 معین ساخت آشامیان چون بر تعیین رشید خان با انواع نصرت
 نشان بصمت کامرود آگهی یافتند بخصت برگذاری باری و چند
 برگذاری دیگر را خالی کرده پس نشستند و آخر تا کنار آب بناس
 ولایات بادشاهی را وا گذاشتند لیکن رشید خان چهار منزل از
 چهارگیر نگر پیش رفته بغیر انراط احتیاط توقف گزید و این معنی
 را بر حیل وری و نیز بر آن گروه مبنی داشته در پیش رفتن تغلل
 ورزید و چند آنکه خان خانان مراسم تاکید بجای آورد موثر نیفتاد
 تا آنکه حید یوسف که سابق از قبل ناشجاع فوجدار برگذاری باری

حضرت جنت مکالی پائی جسارت از مرحد خود پیش نهاده
ولایات پادشاهی را تاختند و سید ابابکر را که از بندهای عمده
آستان سلطنت بود با گروهی انبوه از سوار و پیاده از حوالی جمدوره
بامیری بردند و در اوائل جلوس اعلیٰ حضرت دگر باره چیره دستی
نموده شیخ عبد السلام فوجدارها جورا با جمعی کثیر از گواهی
دستگیر نمودند و درین مدت هیچک از حکام بنگاله توفیق نداشت
آن جمع نابکار نیانت مگر میر عبد السلام مخاطب باسلام خان که
در نوبت صوبه داری خود در زمان سلطنت اعلیٰ حضرت تسخیر آشام
و تنبیه آشامیان تیره ایام را وجهه همت ساخته بسرکردگی سیدآخان
برادر خویش لشکری بدان صوب فرستاد لیکن چون در خلال آن حال
از صوبه داری بنگاله معزول گشته امر جلیل القدر وزارت بارقاسمزد
شد و آنصوبه باقطاع نا شجاع قرار گرفت توفیق اتمام آن مهم نیافت
و افواج قاهره پادشاهی از موضع کجیل که دهنه ولایت آشام است
پیشتر نتوانست رفت بالجمله چون در ماه رمضان حال سیوم جلوس
همایون نا شجاع از بنگاله بجانب رخنگ رهگرای آوارگی گشته خان خانان با
جنود ظفر اثر متعاقب او بجهانگیر نگر رسید و در مدد جبر اختلال احوال
آن حدود شده طنطنه صولت و سطوت عساکر نصرت نشان و عیب افکن
داهای سرکشان و عصیان منشان گردید راجه آشام از مدد پلارک قهر
و انتقام مجاهدان جنود اسلام بیمناک و هراسان گشته در مقام اصلاح
کردار ناهنجار و تمهید مراسم اعتذار در آمد و کیلی با معذرت نامه نزد خان
خانان فرستاده اظهار نمود که چون بیم نراین زمیندار کوچ بهار که
باسن همت خصومت دارد در ایام شورش و انقلاب دست تعرض

همت و اخلاص بخت و شب هزدهم ربیع الاول از چهارم حال
 جلوس همایون مطابق سنه هزار و هفتاد و در هجری بقصد
 احتیصال عاصیان بد مگال از خضر پور روانه شد و دو نلک نواره همرا
 گرفته باقی را در جهانگیر نگر گذاشت و بموجب حکم معلی
 حراست اکبر نگر بمخلص خان و محافظت جهانگیر نگر باحتشام
 خان تفویض یافت و سید اختصاص خان و راجه امر سنگه نوروی
 و جمعی دیگر از عدهای منصبداران با کومندان مقرری بهمراهی
 احتشام خان معین شدند و انتظام مهمات خالصه شریفه بعدد
 پهلوتیداس دیوان آنجا بدستور معهود مقرر گشته اهتمام مهم
 نواره بمحمد مقدم مفوض گردید و چون معظم خان بانواج ظفر قرین
 بموضع بری تله که سرحد ملک بادشاهیست در رسیده به صد
 استکشاف احوال طرق و مسالک از سرحد ملک بادشاهی بولایت
 کوچ بهار شد از تقریر ماهیت داندان آن سر زمین چندین بوضوح
 انجاسید که سه راه مسلوک مشهور بولایت مذکور همت یکی از
 سمت ولایت مورنگ و دوم از جانب ملک بادشاهی از جمله آن
 دو راه یکی راه یک دوار است و آن عبارت از دربندیسست محکم
 اساس که بر بالای بندی عریض مرتفع که باصطلاح اهل آن ملک
 آل میگویند از قدیم الایام ساخته شده و شهر کوچ بهار با برخی از
 برگذات محصور است بآن بند عالی و دوزش بدست و چهار کوه
 است و بر بالای آن بند از همه طرف جنگلی است انبوه از درخت
 بانس و بید و دیگر اشجار بلند تفوسند و شاخهای آنها بنوعی برهم تانده
 شده که مور از آن بدشواری عبور تواند نمود چنانجا بران بند

بود و آنرا خان از کومکيان رشید خان و جمعی دیگر باشاره آن نوشتن
 عقیدت آئین پیش رفته کرمی باری و برخی از برگذات دیگر را که
 آشامیان واگذاشته بودند بحیطه ضبط و تصرف آوردند و بعد ازین
 رشید خان نیز پیشتر رفته بموضع رنگامائی که از توابع کامروپ است
 رسید و چون مخدولان آشام از تعلل او در پیش رفتن خیره گشته دگر
 باره بسودای طمع خام دل بتصرف آن ولایت بسته بودند و بکثرت
 و جمعیت تمام با سامان توپخانه و نوار و بسیار و سایر ادوات نبرد
 و پیگار در مقام مخالفت و مدافعت در آمده و او لشکر و سامانی
 در خوردن آنها همراه نداشت در رنگامائی اقامت نموده حقیقت را
 بخان خانان نوشت و راجه سجاننگه که به تغذیه بیم نراین معین
 شده بود چون دید که آن مهم از پیش نمی تواند برد او نیز در
 نوادی یک دوار که در بند ولایت کوچ بهار است توقف نموده
 حقیقت حال باز نمود خان خانان بعد از اطلاع برین حقائق
 مقتضای رای صواب آن دانست که سامان و سرانجام آن در مهم
 لازم الانصرام نموده خود با نواره و توپخانه و عساکر بنگاله اعزام آن
 مقصد شود و صورت این اراده بخدمت ایستادهای پایتخت سرور
 خلافت مصر عرض داشته دستوری خواست و پراخی گیتی مطاع
 بر طبق ملتزم او بنفذ پیوست و با امرای کومگی و سران سپاه
 ظاهر پناه که در مهم ناشیاع با او معین بودند حکم معلی صادر شد
 که درین مهم شرائط موافقت و مراقبت بظهور رسانیده از صلاح و
 موافقت او بیرون نباشند و چون ایام بر شکل بانجام رسید و طغیان
 آنها فرو نشست عزیمت خریش مصمم نموده کمر خدمت بر میان

که از گهواره گهاک آمده بذریای برمه پتر ملحق میشود آورده نگاهدارند
و راجه سجانسنکه باهر آن نوین عقیدت کیش با همرفان خویش
بر سر راه مذکور بجنود منصور پیوست چون عساکر گیتی کشا داخل
آن راه شده شیردلان شهابت پیشه دران پیشه در آمدند میدان
فلک توان کوه پیگر و تیر داران و پیداهای لشکر پیش پیش امواج
نصرت لوا نیهای جنگل درهم شکسته حاجت آن عرصه از تراکم
و انبوهی آن می پرداختند و راه می ساختند و نخست حواریان
جیش فیروزی مرکب رانده اهل اردو از عقب آنها روان میشدند
و باین عنوان هر روز بسعی و کوشش عظیم و زحمت و مشقت تمام
دران پیشه راه کشوده پدای همت مردانه آن رانی پرتعب می
پیمودند در اندای طی این معافرت رودی عظیم پهناور پیش آمد
که عبور ازان ناگزیر بود مردم آن بوم و بر اظهار نمودند که بی کشتی
و بستن جسر گذشتن لشکر ازان میسر نیست و پایاب ندارد و ازیں
رهگذر برخی صورت پرستان ظاهر نگری که از بدایع تائیدات سماوی و
شکوه معنوی این دولت جاوید طراز غافل بودند بگرداب تفکر در
ابتاده خرد کوتاه مدشان را موج حیرت از سر برگذشت از آنجا که
همواره میامن اعانت و امداد کارسازان آسمانی عساکر نصرت اثر
را در هر طریق راهبر امت قراران مرکب فیروزی که بتفحص
پایاب هر سودر تکیه بودند بدالالت خضر توفیق راه گذار جنود ظفر
شمار یافته بخان پنه سالار خبر رسانیدند و جیوش نصرت مآب
پایاب ازان رود گذشته بساحل سلامت رسیدند و مشاهده این
شگرف کاری اقبال گلشن اودت اولیای دولت بی ژوال را آبی دیگر

خصانت پیوند در و در بند در کمال استحکام ساخته و توپهای
بزرگ و زنبورک و ضرب زن و دیگر ادوات جنگار بران چیده شده مردان
کار و حراست پیشگان هشدار بمحافظت هر یک معین اند و بزرگترین
آن در بندها یک دوار است که راه مذکور از سمت محاذی آن سر
برمی آورد و با وجود آن جنگل هر خطر خفنی عمیق بهناور بر دور آن
در بند حفر نموده اند و راه متعارفی که ازان بولایت کوچ بهار تردد
می شود همین است و اگر در بند مذکور مفتوح شود تا معموره کوچ بهار
دیگر عائقی در راه نیست لیکن فتح آن باسانی میسر نمیشود و طریق
دیگر راه گهواره گهاک است که برنگاهائی اتصال یافته و عرض آن بند
در انطرف کمتر است لیکن دران راه ناهای عظیم عمیق دشوار
عبور و جنگلی خطرناک صعب المرو است که از تشابک شعبهای
اشجارش هوای آن وادی در زنجیر است و کثرت درختان خاردارش
پاد را هنگام عبور دامن گیر و هوای این طرق سه گانه مشهور راهی
دیگر از سمت مراک بادشاهی نشان دادند که آل آن طرف عرض
و ارتفاعش از دیگر اطراف کمتر است لیکن تا معموره کوچ بهار
همه جا جنگلی انبوه برنی دارد که بیم نراین ازین راه که احتمال
عبور موکب منصور ازان راه دور میدادست چنانچه یابست بمحافظت
آن نپرداخته بود و باستظهار صعوبت آن بدیشه خاطر ازین اندیشه
جمع ساخته خان خانان یاقتضای رای کار آگاه اختیار این راه نموده
با پناه ظفر پناه از بری قله روان شد و مقرر کرد که نواره را در ناله

رایات فتح شد و حیدر صادق صدر بنکاله باشاره خان خانان بر فراز
 خانه بیم نراین برآمده بگلپاینگ اذان سامعه افروز ساکذان
 آن کفرستان گردید و طغظنه تنبیر و تهلیل که از بدأ سطوع تجاشیر
 صبح سمت احمدی تا آن وقت بکوش باطل نبوش اهل آن دیار
 نرسیده بود نعم البدل صدای ناقوس آمد در بتکده مسجد اصنام
 بسجود و رکوع نماز مبدل گشت و بجای طاق ابروی بتان محراب
 قرار گرفت آثار کفر و ضلال سمت انطماس پذیرفت و ارکان دین
 و قواعد اسلام بلند اساس شد و از انجا که همگی همت معتدلت گزین
 بادشاه فتوت پرور سروت آئین متوجه آست که اصناف خلایق و
 گروهها گروه برایا در هر کشور و ناحیت از میامن فضل و کرم و مآثر
 عدل و احسان بادشاهانه برمهاده امن و امان متمکن بوده هرگز از
 رهگذر جنبش عساکر قاهره در اصناف جیدش اقبال پرچهره احوال
 رعایا و زیردستان هرچند باقتضای سرفروشت در اطاعت و فرمان
 پذیري سرکشان و بغی اندیشان روزگار شان سپری شده باشد فبار
 ملای نه نشدید و همواره بسپهداران رفیع مقام و نوینان والا احتشام
 از پیشگاه عدالت و جهانبانی تهدید و تاکید میبرد که قواعد
 نصفت و رافت را در جمیع امکنه و احوال با طوائف انام پاس
 دارند خان خانان بمقتضای کار آگهی و خلوص عبودیت نظر
 بررشمه قدسیه لطف و مکرمت خسروانه کرده یکرروز قبل از وصول
 بشهر تاکید و تدغن عظیم نموده منادی گردانیده بود و جمعی باهتمام
 گماشته که لشکریان و اهل اردو دست تطاول بتاراج و غارت که شیوه
 بغما چنان هست فطرست نکشوده عرض و مال و ناموس رعایا را

فرزد بالجمله امواج گیتی ستان بصوات آنش و سطوت برق ازان
 نیرستان گذشته غرق جمادی الاولی بپای آل رسید جمعی از مخدولان
 تیره ایام که بحراست آن قیام داشتند باوجود آن سد استوار بنای
 همت سست پیوقد شان بسیلاب رعب شکست یافته پس از اندک
 آریزشی رخ از عرصه مقارعت بر تافتند و فردای آن جنود ظفر
 پیرا داخل آل گشته چون بشهر کوچ بهار نزدیک رسید بیم نراین
 که باستظهار آن آل دم هر کشی و استقلال یزد و آنرا حصار
 امنیت ملک و مال خود از آسیب حوادث روزگار میدانست از
 مشاهده آثا قهر و استیلائی عساکر فیروزی مآل و داخل شدن در آل
 عرصه عادیست بر خود تنگ فضا دیده بر آوردن جان و ناموس ازان
 در طه مغنم شمر و سه روز قبل از وصول امواج قاهره بشهر خلاصه
 اموال و تمامت اهل و عیال را بر گرفته با جمعی از خواص و نزدیکان
 رهگرای وادی آزگی و ادبار گردید و پدایمردی فرار خو را بپای
 کوه بهوتنت که پناه جای خویش اندیشده بود کشید و بهولا فاته
 وزیرش با اشاره و صوبدید او با پنج شش هزار پیاده بسمت مغرب
 رویه کوچ بهار که دامن کوه مورنگ است و جنگل های صعب
 دارد فرار نمود بخيال آنکه چون جنود اقبال از آنجا نهضت گزید
 متوجه پیش شود از کمین فرصت برآمده بقطع طریق و شورانیدن
 راه و موختن قری و مزارع و غلات و اغواي سکنه و رعایا پردازد
 و نگذارد که آذوقه بلشکر ظفر اثر رسد و ششم ماه مذکور حوالی شهر
 مضرب خیام سپاه اسلام گشته روز دیگر عرصه آن معموره نزهت اثر
 نه از ظلمت و جود تباه کیشان ضلالت پرور پیدایش یافته بود مرکز

بخت که در جنگل های دامن کوه مورنگ در خزیده جویای
فرست شور انگیزی بود فرستاد که هم آن مخدول را بدست آورد و هم
بتسلیم و استماله رعایا پرداخته آنها را بمساکن خود شان بازگرداند
و فرهاد خانرا نیز با گروهی از سمت دیگر بجهت همین مطلب
روانه ساخت و بحکم کارشناسی و تدبیر اشاره نمود تا عمارات
در بند یک دوار را منهدم ساختند و از هر طرفش تا صد گز جنگل
بری کرده جانبین آن از هجوم اشجار پرداختند و یکصد و شش
توپ از خود و بزرگ و یکصد و پنجاه و پنج زنبورک و راسخندی
و بندوق بسیار و دیگر آلات توپخانه و ادوات بیکار و برخی از احوال
و ائصال بیم نراین بقید تصرف در آمد و اسباب توپخانه بجهانگیر فرستاد
ارسال یافت و فرهاد خان که بتعانب بهولا نانه معین گشته بود
و هم تکامشی بجای آورده تا جایی که سوار می توانست رفت
بدنبال او عذافت و برخی از اسبان و اشیای که آن مخدولان گذاشته
بجنگل رفته بود بدست آورده پس از هفت روز مراجعت نمود و
احفندیار بیدگ که ماهیت دان آن بوم بود بمکانی چند که گمان
بودن آن ضلالت کیش داشت جاسوسان فرستاده کوشش بلیغ در
تفحص آن مدبر گمراه نمود و چون خبر شنید که در یکی از جنگلهای
آن سمت بمان مودیات در خزیده میخواهد که از آنجا به پناه گاهی
دیگر فرار نماید نصف شب با همراهان خود حوار شده بر سر او
ایلغار کرد و در پاس روز بمکانی که او را نشان داده بودند رسیده
آن بد فرجام را با زن و فرزند و چندی از اقوام که همراهش بودند
دستگیر کرده قرین ذیل مطلب مراجعت نمود و از گرفتار شدن آن

خواه در مساکن خود باشند و خواه از بیم مپاه ظفر پناه قرار نمود
متعرض نشوند قدغچیان پس از دخول لشکر بشهر تنی چند از
سوار و پیاده را که دست تعدی بمال رعیت گریخته دراز کرده چند
بزرگوار و برخی اجناس ما کوله متصرف شده بودند گرفته آوردند
خان مپاه سالار آن سفله طبعان جسارت شعار را بروی توره این
دولت معدلت آثار بسزای کردار رسانیده آنها را بالشدائی که تصرف
نموده بودند تشهیر نمود و انتشار صیت عدل و انصاف شاهنشاهی
موجب تالیف و احتمالت قلوب رعایای گریخته شد و اکثر باستماع
این معنی بمساکن و اماکن خویش باز گردیده پاس گذار
و نیایش گزین عدالت پروری و داد گستری خدیو جهان و
خلیفه زمان گشتند و بشن نراین بهر زمیندار مذکور بیاوردی
بخت و رهبری دولت باعدال خود از پدر بدگر خویش جدائی گزیده
روی نیاز بلشکر ظفر طراز آورد و بطوع و رغبت عرق اسلام دریافت
بیم نراین بذابراکه از کج بدنی و جوهر ناشناسی داده خود عری
و اعتقال از سیمای حال این پسر نفوس می نمود او را محبوس
و نظربند داشت لیکن از مشاهده احوال و اطوارش امارات خلاف
آن پندار در نظر ارباب بصیرت پرتو ظهور داد خان خازان او را از
سرکار اشرف خلعت داده استمالت و دلجوئی کرد و جمعی از
مجاهدان جیش اقبال بتعاقب بیم نراین که چنانچه گزارش
یافت در دامنه کوه بهوتنت پای اقامت در دامن ناکس می کشیده
بود تعین نمود و اسفندیار بیگ والد اله بارخان مرحوم را که بر
خصوصیات احوال آن سرزمین اطلاع داشت بتفحص بهولاناته عورده

آن کوهستان مردی بود معمر مرتاض رعیت پرور انصاف پیشه مردم آن
 سرزمین چنین را می نمودند که قریب صد و بیست سال از عمرش گذشته
 ومع هذا قوی و مشاعرش مورد کلال فاحش نگشته از حظوظ و لذات
 احتراز می نمود و جز کبله و شیر غذایی نمی خورد و با رعیت در
 کمال رفق و رافت سلوک میکرد و هر جمعی کثیر ریاست داشت
 در محط ولایتش تند رودی عمیق کم عرض جاریست و بجای پل
 زنجیری اهلین پر بالای آب بسته اند که هر دو سرش از طرفین
 بهنگاهای عظیم بلند است و زنجیری دیگر بر بالای آن بارتفاع قامت
 آدمی بر همان وتیره تعبیه شده مترددین پای بر زنجیر زیرین نهاده
 و دست بر زنجیر بالا زده بامتصام آن در سلسله عبور مینمایند
 و احمال و ائقال و اسبان تازگی را نیز بهمین زنجیر از آب میگذرانند
 آن شخص گوهی قوی هیکل و موخ و سفید بود و در سر موپی
 دراز زرد رنگ داشت که از اطراف رو گردن فروهشته بود و جز
 لنگی سفید که بر میان بسته بود لباسی دیگر نداشت گویند زن
 و مرد آن قوم بدین هئات و رنگ اند و بهمین وضع و لباس زیست
 می نمایند چون بیان برخی از خصوصیات ولایت کوچ بهار درین مقام
 ناگزیر است خامه سوانح نگار بگذارش مجملی از آن صفحه ارا
 میگردد آن ولایت مابین شمال و مغرب پنجاه مائیل بشمال واقع
 شده طولش پنجاه و پنج کوه جریبی و عرض پنجاه کوه است
 بحسب نزعت و صفا و لطافت آب و هوا و نور ریاحین و ازهار و
 کثرت بماتین و اشجار و خرمی و دلکشائی و فیض بخشی و فرح
 انزائی از بلاد شرق رویه امتیاز دارد و نواکه و ثمار هندوستان و پنجاه

کافر نساد آئین شکنه آن هر زمین که از شر او خائف بودند مطمئن
گشته جمعی که متفرق شده بودند رجوع نمودند و بیم نراین مقهور که در
دامن آن کوه پهوتفت مادی گزیده بود چون آگهی یافت که فوجی از
جیوش قاهره بدانصوب معین گشته است بحمايت و همراهی
مرزبان آنکوهستان توسل جستہ بجالای کوه برآمد و آن کوهیست که
جز پیاوه را بصد دشواری مجال صعود بر قلل آن نیست مجاهدان
نصرت شکوه پهای آن کوه رسیده یک زنجیر فیل و برخی از اسبان
و دیگر دواب که از ان خسران مأب آنجا مانده بود با یکی از مردم
آن کوهستان بدست آورده بر گردیدند و آن شخص کوهی بزبان
عجزو تصرع بخان خانان اظهار نمود که اگر مرا اسان دهید و مکتوبی
مشتمل بر مطلبی که باشد بمرزبان این کوه بفویسید رفته بار
میرسانم و جواب می آرم آن خان صلاح اندیش او را اسان داده
بخشش خلعت و زر خوشدل ساخت و پروانه بزمیندار پهوتفت
نوشته مصحوب او مرسل گردانید مشعر باین معنی که بیم نراین
مقهور را که با او پناه بسته است بفرستد یا او را از آنجا بیرون کند
کوهستان پهوتفت سرسبز است و بمسافت پانزده کروزه در سمت
شمالی کوچ بهار رافع شده و قلل آن که همواره برف دارد از سه
منزلی بلده مذکوره نمودار است میوههای سرد شیرین مثل امرود
و سیب و به و امثال آن آنجا میشود و اسبان مختصر که آنرا تانگن
و کونت گویند و مشک و پهوت که قسمی از پشمینه است و برمی
که پارچه گنده ایست پرزدار منسوج از ریسمان که بکار فرش می آید
در آنجا بهم میرسد و نثره و طلا قلیلی از یک شوی پیدا میشود زمیندار

گذرانیده خود بامر حکومت کمتر می پرداخت و ضبط و نسق مهمات
به بهولا ناتپه وزیر خویش باز گذاشته بود عمارات عمالی و مسکن
دل نشین مشتمل بر دیوان خانه و خلوت و حرم و خواص پوره
و حمام و باغچهها و نهرو و نواره و آبشار بقربینه و طرح در کمال زینت
و تکلف ساخته و همه جا تصرفات خوب بکار برده و شهر کوچ بهادر نیز
بطرح و قرینه آباد شده و کوچها همه خیابان دارد و درختهای
ناگیسرو کچنار که بغایت خوش برگ و گل موزونست نشانیده
شده نقص آن سرزمین ملخص درین است که نهال خلعت اشخاصش
از بهار خوبی و جمال بهره ور نیست و آب هوایش با کمال لطافت
حسن پرور نه همانا دهقانان قضاتخم و جاهت و زیبائی در زمین
طینت آن قوم نیفشانده و مصور صنع در چهره کشای آن گروه
قصد شبیه کشی صورت انسانی نکرده خرد و بزرگ را روی و طلعت
زشت و نا دلنشین است و لطف منظر از زن و مرد آن کشور گریزان
و گذاره گزین در هیأت و اشکال بطائفه قلماق مشابیهت دارند لیکن
اکثر سبز فام و برخی گندم گون اند و در قوم مسیح بعضی سفید رنگ
می باشد و این فریق هم مزارع اند و هم سپاهی حربه آنها تیر و
شمشیر و تفنگ است و تیر ها اکثر زهر آلوده پیکانست بمچرد
رسیدن آن ببدن جای زخم آساز میکند و مجروح را هلاک میسازد
گویند علاج آن خوردن گدیزرو است و طلا کردن آن بر موضع
جراحت و مسموم شده که بعضی از اهل آن ولایت افسونی میدانند
که چون بر آب میخوانند و مجروح ازان بپاشد از آسیب آن زخم
جانگزارهائی یابد بالجمله چون خان خاتان را پیشهاد همت اخلاص

مانند انبه و کبله و انناس و کونله که بهترین اقسام نارنج است بغایت خوب میشود و نهال فلقل گرد نیز دران سر زمین بسیار است آنچه ازان ولایت در اندرون بند واقع است آنرا بدبقر بند و خارج آنرا باهر بند گویند و دریای عظیم و دونهر مختصر داخل بند میشود و آنها با دیگر آبها و دریاها که از جوانب دیگر می آید بدریای سنکوس که از سمت آشام منتهای ولایت کوچ بهار است داخل میگردد و در ایام برسات هچیک پایاب نیست و بعد از انقضای موسم باران بعضی پایاب میشود و اکثر در ته سنگ ریزه دارد و آب شان در کمال لطافت و عذوبت و صفاست و در بیرون بند پنج چکله است مشتمل بر هفتاد و هفت پرگنه و در درون بند دوازده پرگنه و محصول آن ولایت قریب بده لک زبیده است سکنه آن دو قوم اند یکی مسیح و آن گروه در پرگنات درون بند سکونت دارند و دوم بهار که بیرون بند میباشد وجه تسمیه آن ولایت بکوچ بهار وجود آن قوم است و ولایت آشام را نیز کوچ آشام بدین جهت گویند که بسیاری ازان طائفه در اینجا توطن گزیده اند و هر دو قوم کافر و بت پرستند و بیم نراین ازین قوم است و نراین جز نام اجداد و نیاکان اوست بغایرانکه بتی که اهل آن دیار آنرا پرستش میکنند موسوم به نراین است کفره هند زمینداران آن ولایت را اعتبار عظیم میکنند و از نژاد راجهای بزرگ که قبل از ظهور دولت اسلام بوده اند میدانند زمیندار مذکور سکه بر زر میزد و آن زر را دران ولایت نرائنی گویند و طبعش بعیش و عشرت و خود آرائی و زینت و پاکیزگی بغایت مائل بود بهمستی و هوا پرستی روزگار

توانستی گرد نشان میدادند لیکن خان سپه سالار پائین حزم اندیشی و دور بینی که اساس سرداری و سپه سالاریست بر رهنمونی آن گروه اعتماد نکرده راه گذار دریا با وجود نهایت معویت اختیار نموده مقرر ساخت که دایر خان با فواج هراذل و میر مرتضی با توپخانه منصور آن راه را که راحت بسمت مقصد منتهی می شد سرگرده پیش پیش انواج قاهره ره نورد نصرت و نیروزی کردند خانمذکور دامن کوشش و اجتهاد بر میان اخلاص و اعتقاد زده گام همت در مراحل عزیمت عزو و جهاد نهاد و فیلان فلک پیدر کوه توان بصدقه دنداد اشجار جفگل را درهم شکسته و نیهای بیشه را که در کمال اینوهی رسته بود بکند خرطوم دسته بسته پایمال می ساختند و تبرداران و پیداهای لشکر بهتر بقدر وسع و توانائی در تصفیه و تسویه آن مسلک ناهموار سعی و کوشش بکار برده طریق مطلب ارخار موانع می پرداختند و آبها و نالها دران راه بسبار بود لیکن اکثر گذر پایاب داشت و در هر - رزمین که چله و دلدل پیش می آمد آنرا بشاخهای درختان و دستهای نی و پشت های گاه می انباشتند آنگاه بگروان وادی نصرت قدم همت بران می گذاشتند و چون راه باین مرتبه صعب و خطرناک بود و فواره ازین جهت که سر بالای آب می آمد دیر می رسید در روزی دو کروزه یا درونیم کروزه بیشتر طی نمی شد و هر جا که مرکز رایات نزول میگشت هر جوقی از سپاه اسلام در محط رحال و مضرت خیم خویش جنگل بری نموده جای فرود آمدن می کشادند و رحل اقامت می نهادند و خان سپه سالار از بام تاشام بساختن طرق و مسالک و گذرانیدن

منش و غرض اصلی ازین یورش تسخیر ولایت آشام و تنبیه و
تادیب آشامیان نابکار تیره ایام بود تادیب و استیصال دهرمزاج
و انتزاع آن کوهستان را بوقتی دیگر حواله نموده عزیمت آشام مصمم
نمود و اسفندیار بیگ را که بموجب التماس آن نوین معظم از پیشگاه
خلافت و جهانبانی بخطاب اسفندیار خانی فاسور شده بود با جمعی
از منصبداران و چهار صد سوار از تابندگان خود و یک هزار پیاده
بفدویچی بفوجدارائی کوچ بهار گذاشته آنرا بعالمگیرنگر موسوم ساخت
و قاضی صو را که سابق نوکرناشجاع بود و بر حقائق و کیفیات آن
ولایت وقوف و اطلاع تام داشت بدیوانی آنجا گماشت و در عرض
شانزده روز که عرصه آن ولایت مورد اقامت جنود قاهره بود خاطر از
بفدویست آنجا پرداخته بدست و حوم ماه مذکور با عساکر منصور
بعزم تسخیر آشام از راه گهوا گهات روانه شد و بدست و هشتم
موکب فیروزئی بکنار دریای برمه پتھر رسید و دو گروه از رنگامائی
گذشته نزول نمود و رشید خان با همراهان خویش آنجا بلشکر ظفر
اثر ملحق گردید و چون نواره فرسیده بود دو روز بانتظار رسیدن آن
اقامت واقع شد دریای برمه پتھر از طرف ولایت خفا می آید و
آبهای دیگر نیز باو می پیوندند و در کمال شدت و تعدی جاری
است اکثر جاها عرضش نیم گرو هست از طرفین این بحر پناه
تا مرحد آشام و از آن پیشتر تا جایی که علام الغیوب داند در کوه بلند
کشیده در ساحل آن از کثرت بیشه و جنگل و غورابها و فالها و گل و لا
و دلدل عبور لشکر در کمال دشواریست و اگر چه زمینداران
آن حدود و بومیان آن مرز مدین طرق و مسالکی که بسهولت عبور

نصب کرده بودند و در عقب آن قریب به دویسم تیر انداز تا کنار
خندق بر سطح زمین بهانهچهار فرو برده در خندق عمیق آن که
بعرض سه گز بود نیز بر همین وتیره بهانهچهار تعبیه نموده بودند و سمت
جنوبی آنرا دریای برهما پتر محیط است پیوسته و از جانب مشرق
دریای بناس از پای آن کوه گذشته بدریای برهما پتر پیوسته است
و جهت شمالی بخندق و کوه و جنگلی انبوه استحکام پذیرفته
و محاذی کوه مذکور دران طرف دریا نیز کوهیست که آنرا
بنج رتن گویند و بران کوه نیز بر همین وتیره حصاری متین و قلعه
حصین است در قلعه جوگی که به قریب پانزده هزار کس باتوپخانه
بسیار و دریای قلعه سه صد و بیست کشتی جنگی با ساز و آلات
بیکار بود که اگر عساکر قاهر بران قلعه مستولی شوند متحصنان
خود را از سمت دریا بپایمردی نواره بقلعه کوه بنج رتن رسانیده
آنجا ثبات و استقامت ورزند و دران حصار استوار فرستاده
چون لشکر فتح رهبر ازان جا متوجه پیش شود از کمین کین برآمده
رسد آذوقه را بزنند و راه بر مترددین بشورانند و دران قلعه نیز قریب
شش هزار کس ازان جماعت عصات با ادوات توپخانه آماده مدافعه
و نبرد بودند و چون درین موضع دریا منشعب بدو شعبه گشته در وسط
هر دو شعبه قطع زمینی خشک واقع شده بود که نشیب گاهی داشت
مخدولان نگون بخت آنجا مورچال بسته آنرا بچوب و بانس استحکام
داده بودند بقصد اینکه نواره پادشاهی از هر شعبه که قصد عبور نماید
بتوپ و تفنگ نیران جنگ افروخته گذارند که پیش رود خان سپه
سالار روز دیگر آنجا مقام نمود و سید نصیر الدین خان و یار گارخان

ارد و لشکر از مواضع اخطار و مهالک اهتمام سعی و کوشش می
 گماشت و دران مراحل مخوف هائل شبها را با آئین حزن و بیداری
 پاس میداشت القصه مبارزان سعادت لوا بمساعدت توفیق در قطع آن
 طریق خار رنج و تعب که گل راه طلب است در زیر پای همت چون
 برگ شکوفه و یا سمین که نسیم فروز دین پای انداز قدوم لشکر
 بهار سازد تصور نموده بشوق غزا و جهاد با آشامیان بد نهاد و محو
 رسوم کفر و جهالت ازان بروم ضلالت بنیاد آن مسامت پر آفت
 را بانواع مشقت پیمودند تا آنکه ششم جمادی الاخره دو نیم گروهی
 جوگی کپده منزل گاه جنود ظفر پناه گردید و آن کوهیست بلند بر
 ساحل دریای برمه پتر واقع شده وجه تسمیه اش آنست که در
 سوابق از منہ یکی از جوگیان هند در مغاره ازان کوه بیغولہ گزین
 شده از خلق کناره گرفته بود و بلسان آن قوم غار را کوبه گویند
 از اینجا تا گواهی که سرحد قدیم ممالک محروسه است چهل کوه
 مسافتست و از اینجا ناگر گانو که مسکن راجه آشام و دار الملک آن
 ولایت است یکماه راه آشامیان شقارت پڑه از دامن این کوه که
 که متصل بدریاست قلعه که عرض دیوارش از پائین نه گز و از بالا
 پنج گز و درش از درون حصار زیاده از یک کوه واقع است مشتمل
 بر بروج مشیده در کمال متانت و رصانت ساخته اند ارتفاع
 دیوار از جانب غربی که بر سر راه سپاه ظفر پناه بود تاقله
 کوه رسیده و چنانچه در استحکام قلاع و حصون رسم آن قوم سیه درون
 است بمسافت یک تفنگ انداز دور از دیوار کوهالها حفر نموده
 سیخهای سرتیز باس که بلغت آنطائفه بهانچه گویند در میان آنها

حصار بنواره پناه جسته بر روی آب آمده اند و درختن آتش پیکار بودند از مشاهده سطوت افواج بصرت پدرا از طرفین دریا و حرکت نوار منصور سفینه طاقست بگرداب اضطراب داده اند و ثبات و استقامت بر گرفتند و روی ادبار بواجبی قرار نهادند نوار بادشاهی تعاقب آن بخت برگشتگان کرده کار برانها تنگ نمود اکثری کشتیها بکنار کشیده بچنگل پناه جستند و ما بقی دران بحر خون خوار بطوفان جلالت و کارزار نازیان فیروز مند لطمه خور امواج بلا گشته بعضی زخمدار بدر رفتند و جمعی کثیر گرفتار و دستگیر گردیدند و یک مد و چهل و هشت کشتی و شصت و چهار توپ آهنین از کوچک و بزرگ و تفنگ و بادلیج بی شمار و سرب و باروت بسیار و دیگر اسباب و ادوات حرب و پیکار بتصرف مجاهدان ظفر شعار و در آمد و نتایج آن دو حصار چرخ آثار جهرة امروز دولت پایدار شده مبارزان نصرت شکوه بی کوشش محاربه و یورش کامیاب فیروزی گردیدند اگر مذبذگون پای ثبات میفشردند بتلاش بسیار صورت تسخیر آن دو حصار در آنینه سعی و تدبیر جلوه گر میشد چه سه طرف حصن جوگی کهنه چنانچه گزارش پذیرفت بحمايت دریای برمه پتر و بناس و جنگل و کوه استحکام داشت و سمت روی بروی لشکر ظفر اثر که سراسر دیوار بود صلاحیت نقب نداشت زیرا که بگذدن دو گز از زمین آب می جوشید بالجملة خان خاندان عطاء الله ملازم خود را با جمعی بمحارست و قهانه داری جوگی کهنه تعیین نموده عزیمت گواهی نمود و چون از دریای بناس بایست گذشت باشاره آن نومین معظم جسر بران بسته شد و لشکر منصور عبور

و میانه خان و جمال خان و روپسنگه راتپور و پرتاب سنگه هاده را با جوتی دیگر از دریا گذرانید که دران روی آب باشند تا غنیم عاقبت و خیم آن طرف را محل ثبات و درنگ نهند بشد و جمعی بهمت عقب کوه چوگی کپه تعیین نموده مقرر ساخت که جنگل بری کرده تا کنار دریای بناس از عقب کوه زمین از هجوم اشجار بپروازند تا راه فرار گمراهان مردود از طرف جنگل مسدود شوند چون آشامیان دانستند که راه گریز بسته میشود از صدمه خوف و هراس حصار طاقت را متزلزل ازکن دیده در حجاب ظلمت شب هردو قلعه را خالی کردند و بنواره درآمده استعداد جنگ بانوار بادشاهی نمودند روز دیگر که سپه سالار خیل ثابت و دیار بافتزاع بلند حصار سپهر از تصرف آشامی شب دیوچهر رایت همت بر افرخت و کار فرمایی سفاین کواکب زورق خورشید را بادبان زرنگار کشوده از ساحل افق سپهر اخضر فلک دریا نورد ساخت خان سپه سالار با مواکب انجم شمار بادشاهی سوار شده روی بجانب حصار آورد و نواره منصور را با استعداد شایسته و آئذن سزادر روانه نمود و نصیرالدین خان و دیگر امرا با فوجی که از آب گذشته بودند نیز از جای خود باهتزاز آمده ازان طرف محاذی این اتواج بحر امواج بسال بسته روان شدند و دریای لشکر از طرفین آن بحر پیادار بصد شورش محیط بجنبش آمد و سوارزان نواره مستعد احراز ثبوت عز و جهاد بر روی کشتیها نهنگ آسا بحر فرساکشتند از هجوم و انبوهی نواره توگفتی ابرهائی تیره از روی دریا برخاست و غبار جوش سپاه از کنار بحر را نمودار رنگ زدن گردانید آشامیان شوم بخت قبری روز که از

جنود مسعود بدان موضع خان حبه سالار رشید خان را با فوجی تعیین نمود که بسمت شمالی قلعه که راه فرار محصوران ناپاک بود رفته سد طریق گریز آنها نماید و آن مقهوران از سطوت عساکر جهان کشا مغلوب رعب و هراس گشته پایی ثبات و قرار شان لغزش پذیرفت و شب هنگام قبل از رسیدن خان مذکور قلعه را خالی کرده جمعی از آنها خود را بقواره رسانیدند و قرین مذلت و خواری از راه دریا طریق فرار سپردند و برخی برای خشک آوارگ دشت ادبار گشته غبار آلود ناکلی شدند چون خان خانان ازین معنی آگاهی یافت از جای که بود کوچ نموده بصری گهاگ آمد و داخل قلعه شده مشاهده وسعت و متانت و رفعت و رصانت آن حصار سپهر آثار نمود و خاطر از بند و بست آن پرداخت و از اینجا بگواهنگی که بمسافت ربع گروه پیشتر بود رفته خیام نزول افراخت حارمان قلعه ناندو نیز بی ارتکاب جنگ و ستیز برای گریز شتافتند یادگار خان اوزبک از آنروی آب تعاقب آن مردودان بدصائب نموده برخی را به تیغ خون آشام رهگرای نیستی گردانید و در موضع کجلی نیز که هفت گروه پیشتر از قلعه ناندو همت کفار ضلالت شعار قلعه متین ساخته جمعی کثیر باسباب توپخانه و لوازم قلعه داری بحراست آن گذاشته بودند باستماع فرار مقهوران از گواهنگی گروهی از آن دیو میراث بی دین که در آنحصن حصین بودند از سرسبمگی و بیم قبل از رسیدن جنود ظفر ورد راه گریز سپردند و هر سه قلعه که در کمال متانت و استحکام و اشتغال بمحاصره هریکی از آنها مانع تسخیر آشام بود بمقتضی اقبال جهان کشا بدین آسانی گشایش پذیرفت همادا معاونان

نموده نوازدهم ماه مذکور از کنار بناس متوجه پیش گردید و سید
 نصیر الدین خان و دیگر امرا که از دریای برمه پتر عبور نموده بودند
 مقرر شد که از همان روی آب بصوب مقصد در حرکت آیند و هر
 روز در برابر لشکر فتح رهبر نزول نمایند و در وقت گذراندن توپخانه
 از دریای بناس يك كشتی بآب فرو رفته توپ کلانی بآب افتاد خان
 سیده سالار چون ازان آگاهی یافت به برآوردن آن توپ که کمال
 اشکال داشت بلکه متعذر می نمود همت بسته راضی بماندن آن
 نشد و عمل توپخانه و نواره را به برآوردن آن تاکید کرد و آنها از
 موضعی که توپ فرو رفته بود زمین کنار دریا را بریده آب را ازان
 جانب دریای برمه پتر انداختند و بچرخهای ثقیل و مساعی جمیل
 پس از چند روز توپ را ازان تازد رود عمیق برآورده ببلشکر
 رسانیدند و این معنی باعث شگفت همگان گشته در نظر بینش
 ارباب بصیرت از جلالت دلائل و بدائع آیات اقبال روز افزون نمود
 و بیست و یکم دو گروهی گواهی که سپاه آشام بغلبنه و از حاکم تمام
 آنجا قدم جرأت فشرده مهدی مدافعت و پیکار بودند مرکز رایت
 نزول گردید آشامیان بد فرجام آنجا دو قلعه در نهایت وسعت و
 رفعت و استحکام بنا نموده اند یکی در موضع سری گها که پنج کوه
 را احصار کرده اند و دیگری بر کوه ناندو که آن روی دریای برمه پتر
 محاذی سری گهاست و تمامی نواره خود در میان این دو قلعه نگاه
 داشته بودند و دران دو قلعه از يك لك آشامی زیاده بود بعد از ورود

تأخیر آن ولایت کرده اند باین طریق در آن حدود بوطه هلاکت
افتاده خان سپه سالار از کمال حزم اندیشی و کار آگهی ناکند و قدغن
نمود که جنود فیروزی اعلام شبها در محل نزول و مضرب خیم
بمراسم تیغ و بیداری و لوازم احتیاط و هوشیاری قیام ورزیده دیده
بخواب غفالت نسپردند و سپاه نصرت پناه سلاح از بر نیفکنده زین
از پشت مراکب باز نگیرند و هر جوقی بذریعت رسم کیشک بجای
آورده از مکر و غدر اعدای یاخبر باشند و مقرر شد که هر جا معسکر
شود در پیش روی قراولان لشکر و در عقب آنها میر مرتضی خان داروغه
توپ خانه منصور با گروه تغنگچیان و برق افکنان و تمامی توپ خانه
و از عقب آنها دلیر خان بانوج هراول فرود آمده سد راه مقهوران
باشند و درین هنگام معسکر پنج زمیندار ولایت درنگ که از لواحق
آشام است از دور بینی و مصلحت گزینی بقدم اطاعت و انقیاد
بجنود نصرت لوا پیوسته طریق عبودیت و دولت خراهی سپرد و
دو زنجیر فیل برسم پیشکش آورد خان خانان او را استمال و
دلجوئی نموده بهمراهی جیش منصور مامور ساخت و زمیندار
درومیه که آن نیز از توابع آشام است برادر زاده خود را که سمت
نیابت و جانشینی او داشت یا یکنزنجیر فیل نزد خان سپهبد
فرستاده باظهار بیماری نیامدن خود را تمهید اعتذار نمود آنخان
عقیدت مکال برادر زاده اش را مستمال ساخته همراه گرفت باجمله
درین طرف دریای برمهاتر که مساکر قاهره را نصرت می نمود
قلعه ایست بجمدهر موسم از معظمت قلاع مشهوره آن سرزمین
و آن سه حصار استوار است مشتمل بر بروج مشیده که بر فراز کوهی

غذایی و سازکنان آسمایی که همواره سامان طراز و کلام پرد از این دولت جاودانی اند رعب انگن دلپای ضلالت امای آنمردودان باطل سکا گشته صرف عذاب همت و عزیمت شان از وادی ثبات و استقلال نمودند والا اگر پای قرار فشرده بمرام قلعه داری که آن بد کیشان را مسلم است می پرداختند تا رسیدن ایام برشکال که برهم زن هنگامه حرب و جدال است تسخیر یکی از آن حصون صورت پذیر نبود و باجمعه بتخانه کومکها و لوقا چماری و اسمعیل جوگی که از صنمکدهای بزرگ مشهور است و در آنسوی های هندی و افسانه های هندوان بعظمت و بزرگواری مذکور بفرز کوهی متصل بقلعه داندو واقع شده از نشیب تا فراز آنکوه قریب هزار زینه از سنگ ساخته اند و قلعه کجای متصل بچنگل موسوم بکجلی بن است که ذکر آن در اعمار کفار هند واقع است و فیل بسیار در آن هست چون ولایات پادشاهی تا گواهی که سرحد قدیم بود از تصرف کفار آشام بغیر روی تیغ سعی و جهاد مبارزان اسلام مستخلص شد و حاجت آن حدود از خار تسلط و استیلا آن گروه تیره ایام پیراسته گشت خان خانان محمد بیگ ملازم خود را با جمعی بفوجداری گواهی و حسن بیگ زنکنه را که او نیز در ملک نوکران او بود بحراست کجلی تعیین نموده بدست و پنج ماه مذکور بالشکر منصور بآهنگ تسخیر ولایت آشام از گواهی روانه شد و ازین جهت که مدار جنگ و پیکار آن قوم دثار نابکار برخدا و فریب و شیخونست و همواره در سوابق از منته بدستگیری مکر سکاکی و حیل اندوزی بر لشکرها ظفر دافته اند و بسیاری از جنود سلاطین هند که عزیمت

زمین محاصره آن از نیروی قدرت و طاقت ارباب هم عالیه انزول
و ساکنانش از سنگباران حوادث روزگار و آسیب منجذیق افلاک
مصون و هم تیز پا در رحیدن پهای برج و باره اش تعلل را کوچه
سلامت اندیشیده و از خیال صعوبت تسخیرش سر اندیشه حصارى
گریبان تأمل گردیده •

گشته حصن ز رفعت و وسعت • بهرور چون حصار چرخ برین
غوطه خور دلو آسمان بچشش • ثور چرخش بجای گاو زمین
مخدولان نابکار در دو دست آنقلعه سپهر آثار دو دیوار عریض رفیع
استوار کشیده اند یکی در جانب جنوب و آن منتهی میشود
بکوهی که در عقب قلعه است و از ابتدای این دیوار تا آن کوه
چهار کوره است و دیگری در طرف شمال و این دیوار تا سه کوره
کشیده بدریای برصه پایتر رسیده است و این دو دیوار مشتمل است
بر پنج برج کلان که دور هریک از چهار صد و سی گز است و برجهایی
خرد هر کدام بمفاصله پنجاه گز دور از دیگری واقع است و بر
دور هریک از برجهایی بزرگ بدستور قلعه دیواری استوار کنکره دار
کشیده از طرف درون و بیرونش خندق عمیق بمزمین فرو برده اند
و دران بجای آب خاکی نرم چون توتیا چنانچه طریقه آن کوره
خاکسار است انداخته و بر سر آن هر دو دیوار توپ و بادلیج و تفنگ
و حائر آلات و ادوات جنگ چیده شده بود و قریب سه لک آشامی
جنگجو دیو خود را حصار فراهم آمده سقیزه و قتال را آماده بودند
و در مقام مدانعت بقدام کوشش و ثبات ایستاده جنود قاهره بر
کنار ناله که از سمت جنوب قلعه پهای برج جنوبی رسیده و از آنجا

بلند بر روی هم کشیده اند و پهلوهایی آن کوه را تراشیده و یک
 طرف آن دریای برمه پتتر است و سه طرف دیگر غرقابست عربض
 عمیق که اکثر جاها عرضش یک تیر انداز است و محاذی آن قلعه
 در آن طرف دریا قلعه ایست در کمال وسعت و رفعت و به نهایت
 متانمت و حصانت موسوم بسیمله گده و کثرت و هجوم آشامیان در آن
 بیشتر نشان میدارند چون کرگانو که دارالملک آشام و مسکن و مستقر
 راجه آنجاست آن روی دریای برمه پتتر بود و مدت محاصره
 جمدهر بامتداد میکشید و تسخیر آن باسانی دست نمی داد خان
 سپه سالار صلاح کار در آن دید که بکشایش آن ملتفت نشود و عنان
 عزیمت بجانب قلعه سیمله گده معطوف داشته از دریایگذرد و پس از
 کشودن آنحصن حصین که آشامیان بی دین استظهار تمام بدان
 داشتند روی همت بسوی کرگانو آورد و باین اندیشه صائب ششم
 رجب آن لشکر بی شمار را ازان بحر پهناور زخاز بگشتی در عرض دو
 روز گذرانیده با آئین حزم و هوشیاری روانه شد روزی در اثنای طی
 این مسافت تند بادی صرصر مافند و زمین گرفته ژاله عظیم بارید
 و به بسیاری از نوارق پادشاهی و لشکریان آسیب غرق و شکست رسید
 و ستور و مراکب از سدمه ژاله گزند یافتند چنانچه بعضی ابدان
 و دیگر چهار پایان تاپ صدمات آن نیدارد خود را از سراسیمگی
 بآب زدند و بتازبانگ موج دریا پویه راه عدم برگرفتند و از هم ماه
 مذکور افواج ظفر طراز بدای قلعه سیمله گده رسیده بفاصله در تنگ
 انداز از قلعه نزول نمود و آن حصنی است متین و حصاری رفعت
 آئین که گوئی اندو زجی است از قلعه ذات البروج آسمان بر روی

می بخشیدند شبی گروهی انبوه ازان جمع ضلالت پزوه بصولت تمام
 برسیبه که باهتنام سپاه و مردم خان خانان بود ریخته اظهار آثار تهور
 و جلالت نمودند و نزدیک بود که آسیبی عظیم و چشم زخمی فاحش
 باهل سیه که دران دم از کید مخالفان غافل بودند برسد تا باینان
 دلیر خان بر جسارت و چیرگی آنها آگهی یافته بگومک پرداختند
 و مقهوران تاب حمله آن شیردلان نیاورده روبه صفت گریزان شدند
 و کاری نساختند چون روزی چند از محاصره گذشت و چندان کاری از
 پیش نرفت چه هر توبی که از توپخانه منصور بر برج و باره قلعه
 میرسید از کمال استحکام و استواری آن حصن محکم آسان جز گردی
 ازان بر نمی خواست و اثری معدوم به چون شکستن دیوار و افتادن
 کنگره بران مترتب نمی شد و نیز مکانی که جنود مسعود آنجا
 خیمان نزول افراخته بودند سرزمینی قلب خطر ناک و در آنجا
 مظنه شبیخون جسارت اندیشان بی باک بود چنانچه در سوابق
 ازمنه دو دفعه در همین مکان لشکرهای عظیم هندوستان که بمعزیت
 تسخیر آن دیار رفته بودند بخدعه و شبیخون آن قوم غدار سیه درون
 دستخوش هلاکت و پایمال خرابی شده کسی جان بصلاصت ازان
 روطه پر نیاورده لاجرم رای اصابت انتقامی خان سیه سالار بدان قرار
 گرفت که بر یکی ازان دو دیوار که کیفیت حضانت و محکمی آن
 گزارش یافت یورش کرده شود و در کشایش آنحصار حرمت و
 تعجیل بکار رود که در توقف و تاخیر احتمال هزاران آفات و گوناگون
 مخافات است و باین اندیشه درمت و رای صائب فرهاد خان را
 برای تحقیق راه یورش تعیین نمود که اطراف حصار را بنظر احتیاط

بطرف غرب جریان یافته است نزول سعادت نمود و مقرر شد که شبها
 چندینی از سرداران افواج جهانکشا با فوجی از سپاه نصرت پناه سوار
 شده تا هنگام ظهور طلوعه لشکر صبح معسکر ظفر را برسم طلایه پاس
 دارند و از غدر شبگون مخالفان با خبر باشند و محمد بیگ بخشی
 لشکر منصور بنسق این امر معین شده هر شب با اتمام مراسم
 پاسداری قیام می ورزید و از آنجا که محاصره تمام آنحصار میسر
 نبود بصوابدید خان سپه سالار دلیر خان باوج هراول و میر مرتضی
 با اهل توپخانه از معسکر فیروزی او پیشتر رفته درجایی که بندوق از
 قلعه نمیرسید برابر یکی از برجهای کلان مورچال بستند و توپهای
 بزرگ بر دمدمها بر آورده بر قلعه میزدند و جمعی از مبارزان نصرت
 نشان و برخی از سپاه خان خانان باشاره او بساختن کوچه سلامت
 پرداخته سیدها قریب بدیوار حصار رسانیدند مخدولان آشام هر روز
 تا شام و هر شب تا صبح بمراسم حرب و کارزار می پرداختند
 و علی الاتصال توپ و تفنگ از برج و باره می انداختند و مبارزان
 فیروزی شعار ریزش آن ابر بلا را چون قطرات امطار که در فصل
 بهار بر سبزه و مرغزار باره تصور نموده دهی از سعی و کوشش نمی
 آسودند و دمت از جهاد کوتاه نمی نمودند و در بعضی لیالی
 مخدولان غدار انتهاز فرصت نموده بقصد دستبرد بر اهل سیده حمله
 آور میشدند و بتدیغ خون آشام بهادران بهرام انتقام جمعی بخاک
 هلاک انداده بقیة السیف ناکام و خاکسار به پناه حصار در میروفتند
 و چندی از مجاهدان اسلام نیز دران کارزار و ستیز بربطه والای
 شهادت میرسیدند و برخی پیگر سردی را بزیست زخم طراز سعادت

نمود که چون بر حقیقت این بوم و بر کماهی آگهی دارم اگر
 برهبری من عمل نمایند افواج فیروزی را بموضع که ارتفاع دیوار
 و عرض و عمق خندق و دیگر موانع یورش کمتر باشد میبرم خان
 سپه سالار بر مکیدت و نفاق آن گمراه آگاه نشده ادرا برهبری سپاه
 ظفر پناه معین نمود و آن عذار نابکار هماندم بمحسوران پیام داد که
 در فلان مکان که اصعب جوانب و حدود است جمعیت و هجوم
 نموده مترصد باشید که من افواج قاهره را بآن طرف رهنمون شده
 بر سر تیر شما می آرم دلیر خان آن بداندیش را همراه گرفته اواسط
 شب رهگرایی مقصد گردید و چون بمحاذی دروازه که در وسط دیوار
 بود رسید میر مرتضی را با میانه خان و جمال خان مقابل دروازه
 گذاشت که آنجا بتوپ اندازی مقهورانرا بخود مشغول ساخته از
 موضع یورش غافل دارد و میر مرتضی توپ خانه را آنجا باز داشته
 باهتمام توپ اندازی و برق افروزی پرداخت و چون همراهانش را
 هائل و پناهی چنانکه باید نبود بسیاری از سوار و پیاده هدف
 توپ و تفنگ شده عرض تلف گشتند و آن آشامی بد نهاد که
 بجهت رهبری همراه دلیر خان بود مرکوز ضمیر بداندیش خویش
 بفعل آورده خان مذکور را با افواج مقصور هنگام ظهور تابشیر صبح
 بمکانی برده راه یورش نمود که خدقی پر آب داشت و صعوبت
 طریق بیشتر از دیگر اسکنه و اجتماع مقهوران زیاده از جوانب
 دیگر بود اهل حصار دست جرأت بمداغعه و بیکار کشوده بیکبار
 چند هزار توپ و بادلج و تفنگ و دیگر ادوات آتشبازی رها
 کرده روی هورا از ابر دود چون رز بخت خویش تیره ساختند

در آورده جایی که صلاحیت آن امر داشته باشد اختیار نماید اگرچه همه اطراف جنگل بود و مقهوران بنابر کثرت عدد و وفور ابناء و انصار از همه موخبردار و آماده بیکار بودند و توپ و تفنگ بسیار می انداختند لیکن چون جنگل جانب جنوب کمتر بود خان مذکور آن سمت را برای این مطلب انصب دید و مقرر گردید که دلیر خان با جمعی از دلیران و ابطال جنود اقبال بآن سمت شتافته از آنجا یورش نماید و سائر عساکر قاهره نیز از معسکر فیروزی طراز باهتر از آمده از پیش روی خود حمله آور شوند و محصوران را از همه مو مضطرب ساخته تنزل در بنای ثبات و رخنه در احساس حیات آن بی دینان افکنند لهذا در شب پانزدهم ماه مذکور باین عزیمت مواب آکین دلیر خان با راجه نرسنگ و فرهادخان و یادگار خان و سرانداز خان و جمال خان و میانه خان و آغرخان و قراول خان و رنمست پسر بهادر خان و هیله و هزار و پانصد سوار از تابندگان خانان و گروهی دیگر از مبارزان و میر مرتضی داروغه توپخانه بآن سمت معین شد یکی از آشامیدان تیره بخت که در مبادی احوال از میان آن قوم بد مال بر آمده و سال ها در ممالک بادشاهی بسر برده در ملک احاد لشکر منصور منتظم بود مضمون • بیت •

عاقبت گرگ زاده گرگ شود • گرچه با آدمی بزرگ شود

صورت حالش آمده بدنهادی و فرومایه نژادی خار خار شر انگیزی و نکوهیده سکالی از خاطرش بر انگیزخت و عرق مچانست ذاتی و مناسبت فطری او بآشامیدان حرکت نموده بمکر اندوژی در مقام کینه توزی شد و نزد خان خانان آمده بصورت دولت خواهی اظهار

و نحوه آن بند شده بود و خان دلیر با چندی از یلان خصم افکن
 قلعه گیر پدای حصار رحیده بدستباری شجاعت بدالی دیوار برآمد
 و متعاقب او دیگر پدران و ابطال رسیده باهل ضلال برزم و قتال
 در آویختند و مقارن این حال میر مرتضی که محازی دروازه حصار
 مشغول کارزار بود بنیرودی برق افروزی و دشمن سوزی محصورانرا
 مغلوب ساخته دروازه را مفتوح گردانید جمعی که در سیله
 بودند بیادری همت از خندق گذشته قدم بدیوار حصار گذاشتند و از
 جمیع جوانب سپاه نصرت شعار داخل حصار شده لوائی غلبه و استیلا
 بر افراشتند و کفار فجار که در درون حصار بیرون از حصر و شمار
 بودند از مشاهده آثار سطوت و ولت و نهیب قهر و انتقام جنود
 اسلام با کمال کثرت و جمعیت و سامان ادوات حرب و پیکار و
 جصانت و صانت حصار ارکان ثبات و قرار متزلزل دیده قرار اختیار
 نمودند و از قلعه براهی که باندیشه چنین روزی بخانب جنگل
 گذاشته بودند رهبرای ادبار گشتند و حصن کلیا بر را که قلعه اصل
 بود و آنرا محصور بحصار سیمله کده ساخته بودند در نهایت جصانت و
 متانت و استواری و کشایش آن فی حد ذاته در کمال معویت و
 دشواری بود از غلبه رعب و بیم خالی کردند و عساکر گردون مآثر
 داخل حصار شده نوجی بسرکردگی محمود بیگ بخشی بتکاشی
 مخدولان شتافتند و جمعی از آنها را طمع شمشیر انتقام گردانیده
 و چندیرا دستگیر کرده معارفت نمودند و گروهی از مقاهیر که
 بحراست قلعه چمدهر قیام داشتند از استماع تسخیر حصار سیمله
 کده مغلوب خوف و هراس گشته آنرا نیز خالی کردند و راه فرار

رعد صدای توپ اژدها پیکر از زمین و زمان زلزله انگیز شد و هقهایی
 باروت از بالای برج و باره بر فرق مجاهدان شراره ریز گشت برق بندوق
 از دامن هوا بگریبان سما رسید و ریزش کوله تفنگ عرصه خاک
 را بسان دامن افلاک لبریز سفک حادثه گردانید دران رستخیز بلا
 از حسن اتفاق تفنگی بر مقتل آن آشامی پر نفاق رسیده اورا
 بجزای کردار رسانید و شاهد معنی (لَا تُحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ) جلو
 ظهور نموده سرمایه عبرت سائر بداندیشان شد دلیر خان را چون دور
 همت و شهامت رخ تافتن ازان آشوبگاه حادثه که آزمونجای جوهر
 مردی و مردانگی بود تجویز نمی نمود بر حمایت اقبال بی زوال
 حضرت شاهنشاهی که در میانست بندهای اخلاص کیش نمود از
 حفظ آلهیست تکیه کرده فیلی که بران سوار بود از کمال جلالت بآب
 خندق راند و دیگر بهادران فیرد جو و مبارزان بسالت خو چون آن
 حسن دلیری از سردار مشاهده نمودند همه را عرق جرأت بحرکت
 آمده پای عزیمت پیش نهادند و مجموع یورش نموده دران
 موقوف بر خطر و عرصه قیامت اثر که پردلان روزگار را قدم همت
 از نهیب آن میلغزید و روان تهمتن و روح روئین تن از خوف
 آشوبش بر خویش می لرزید باعدای نابکار داد گیر و دادند
 و جنگی عظیم در بیوسته مبارزان دین و مجاهدان نصرت قرین را
 با کفار نابکار و فرقه اشرار حربی صعب روی داد چنانچه اکثری از
 سپاه اسلام را تن از آسیب زخم و نثار و جمعی را دران بذل کوشش
 نقد جان نثار شد و پنج تیر بدلیر خان رسید لیکن چون سلاح
 پوشیده بود پیکرش ازان مجروح نشد و تیر بسیار بر فیل مرکوبش

الندین خان را با جمعی از بند های پادشاهی و تابینان خویش
 بغوجداری کلیا برسد میرزای سبزواری را با سید تاتار و راجه
 کشن سنکه بتهانه داری جمدهره تعیین کرده خود از آنجا کوچ
 نموده روانه پیش شد بغابر آنکه تا دو منزل دریای برمه پتیر بدامن
 کوه پیوسته از پای آن میگذرد و ازین جهت لشکر فتح رهبر را
 عبور بر ساحل دریا میسر نبود و از کنار آب دور افتاده در عقب کوه
 راه می پیمودند مابین عساکر قاهره و نواره مسافتی بعید پدید آمد
 درین وقت مقهوران بی دین که بصحرا و دریا در کمین کین بودند
 انتہای فرصت نموده با قریب هشتصد کشتی جنگی مشحون بمردان
 کار و ادوات بیکار در جای که بدشتر از صد کشتی از نواره منصور بمنزل
 نرسیده مابقی در دنبال بود بغتة بر سر نواره آمد بتوپ و تفنگ
 بر روی آب آتش جنگ بر افروختند درین حالت ابن حسین
 داروغه توپ خانه چون خان خانان بغابر بعضی مہام او را همراه
 گرفته بود حاضر نبود منصور خان زمیندار و علی بیگ ملازم خان
 سپہدار که بحراست و اهتمام نواره معین بودند دران موج خیز
 فتنه و ستیز کہ طوفان بلا بلند گشته بحر پر آشوب حادثه از سر
 خطر ملامت بود سفینہ طاقت بگرداب اضطراب نداده و دل بیارزی
 الطاف الہی و مدد گاری اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی
 نہادہ در مقام مدافعت اشرار پایداری نمودند و بازوی ہمت و
 دلیری بمحاربه و بیکار آن جمع نابکار کشودند و چون دو پاس از
 شب پیری شد برخی از نواره پادشاهی کہ در عقب ہون از پی
 رسیدہ باعث امتظار مجاہدان ظفر شعار گردید و تا یکپاس روز

سپردند خان سپه سالار بدرون حصار رفته از مشاهده وسعت
 و مذانت آن حصن محکم اساس و استحکام برج و باره و کثرت
 و نور آلات قلعه دارى بشگفت آمد و از تسخير آن قلعه سپهر
 آسا بدین عنوان مجدداً بنیرنگسازى بخت والا و نیروى انبال
 لشورکشای شهنشاه جهان مستوثق شده ناصیه شکر و سپاس
 بسجود درگاه کبریا بر امر وخت و مقرر نمود که از آشامیان تیره بخت
 که مافده بودند جمعی که بقدم عجز و اطاعت پیش آیند آنها را
 آمان داده و سلاح گرفته قید کنند و عقید انرا یکجا فراهم آرند و هر که
 از شقاوت و بدرکى راه خبرگى سپرد و دست بیراق کند بتدیغ خون
 آشام از هم گذرانیده نقش رجودش از صفحه هستی بسترند و
 تاکید و قدغن نمود که هیچکس از لشکریان دست بغارت نکشاید
 و اهل و عیال رعایا را آسیبی ننماید تا خاطر رمیده و دل رعب دیده
 آن وحشی طینتان دیو منش دد خصال از آسیب مضرت جنود
 قاهره ایمن و مطمئن گردیده در مساکن و اماکن خویش قرار گیرند
 و جمعی و خلقی انبوه از فرقه مسلمین و سکنه و رعایای ولایت
 کامروپ که بقید آشامیان گرفتار آمده دیر از یار و دیار دران تیره
 بوم ضلالت و بی دینی و دیوسار جهالت و ناصون می بصحبت
 اشرار معذب میزیستند از تسلط آن ملامین نا بکار رهائی یافتند
 و باوطان مالوفه خویش شتافتند و مقرر نمود که آسارای اشام را
 بجهانگیر نگریخته بکار باروت ساختن و شغل حرانجام ادوات نواره
 باز دارند و خود قرین نصرت و ظفر باعساگر فیروزى اثر در پای
 قلعه کلیدابر نزول نمود و پنج روز آنجا اقامت گزیده سید نصیر

حمله آور گشتند آشامیان کافر کیش در سال که از مطوت اقبال
دشمن مال خدیو جهان دل باخته بودند رخ از عزم مقابله یافته
چون خاشاک بیکسر از پیش باد صرصر گزیزان گشتند و نواره
بادشاهی تعاقب آن برگشته بخنان نموده بسیاری از آنها را دران
بحر خونخوار طمع نهنگ تیغ آیدار ساختند و جمعی که بر تندروی
کشتیها اعتماد نداشتند از بیم قهر و انتقام غازیان اعلام خود را
بکنار انداخته خاکسار ادبار برافزاران شتافتند و باقی ماندنها پدای
مردی سرعت سیر سقائن از طوفان آب شمشیر رهائی یافتند
و قریب چهار صد کشتی که بر هر یک توپی بزرگ با ادوات آن از
سرب و باروت بود بدست مجاهدان ظفر پیوند در آمده فتحی
ستبرگ روی داد و شکستی فاحش بر اعدای شقاوت منش
افتاد اگر نه مساعدت طالع ارجمند دشمن هوز و معافدت بخت
بلند جایید امروز حضرت شاهنشاهی شامل حال اولیای دولت
بی زوال گشته همت بخش و ثبات افزای دلاوران نمی شد و اندک
کوتاهی از اهل نواره بظهور می آمد تمام نواره از دست رفته
نهضت جدوش نصرت پیکر پیشتر میسر نمی گردید و چشم زخمی
عظیم از آن مقهوران لایم میرحیدر بالجمعه هم از وقوع این مقدمه و
هم از تسخیر حصار حمله کده که پیش ازین روی داده بود فتور و
شکست تمام باحوال مخدولان آشام راه یافت و چون خود را در
محرا با شیران بیدش شهابت و در دریا با نهنگان بحر صراست آزموده
آثار مجزو و زبونی خویش مشاهده کردند چاره کرد در فرار و آوارگی
از شهر و دیار دانسته آماده گریز بجانب کوهستان کمر و پ که در

دیگر نایب قتال و جدال شعله ور بود و حریری مععب و جنگی ممثله روی نمود چنانچه بان اشتداد و امتداد هیج گاه جنگ نواره اتفاق نپختاده بنابر کثرت مخالفان و قلت جمعیت مجاهدان نزدیک بود که لشکر اسلام از مدافعت و مقاومت دستواره آمده مورد غلبه و استیلا کفار شوند و خدا نخواسته چشم زخمی روی نماید درین اثنا که کار بر مبارزان ظفر جنگ تنگ شده بود عون عذایت ایزد نصرت بخش که همواره در جمیع شدائد یاور بندهای اخلاص پزیر عقیدت پرور است چهره ظهور نموده نسیم فتح و ظفر از صهب اقبال برایت آمال مبارزان فیروزمند وزیده آشامیان مغلوب منہزم و مغلوب گشتند و صهب آن بود که چون در شب آواز توپ بلشکر ظفر پیگر که از کفار دریا تا آنجا مه گزیده مسافت بود رسید خان دپه سالار بر وقوع این سانحه متفطن گشته محمد مومن نام یکی از بند های بادشاهی را با جمعی تعیین نمود که خود را بنواره رسانیده بمدد پردازد و او دران شب راه گم کرده بگذار دریا نتوانست رسید پامی از روز بر آمده با معدودی بساحل دریا در موضعی که میان نواره بادشاهی و مخدوران آویریش بود و کرناچی را که همراهش رسیده بود اشاره نموده تا کرنا کشید مقهوران از شنیدن آواز کرنا و نمودار شدن جوتی از سواران که همراه محمد مومن رسیده بودند مورد رعب و هراس گشته سفینه همت را لنگر ثبات بر گرفتند و مبارزان نواره منصور را جرأت و دلیری افزوده سرمایہ استظهار شد و به پشت گرمی وصول کومک بتازگی خود را فراهم آورده و کشتیها را راست کرده بصولت تمام بر نواره غنیم

که از کوهستان جنوبی سی آید آنجا بدریای برمه پتر ملحق می گردد و تا گرگانو دیگر آبها و نه‌رهای کوچک نیز داخل برمه پتر میشود بالجمله یازده زنجیر فیل از راجه در لکھوگده بدست اولیای دولت ظفر اثر در آمد و در آنجا برهمنی که از مقتدیان راجه بود پاشا را و نزد خان خانان آمده بزبان تصرع و انکسار التماس مصالحت نمود و متعاقب او یکی از نزدیکان راجه نیز رسیده پاندان و مشربۀ طلائی و دو سبوی نقره و مبلغی اشرفی و مکتوبی مبنی بر مراسم ندامت و اعتذار و درخواست صلح و مراجعت افواج گردون اقتدار و قبول فرستادن پدشکشی شایسته و سزاوار آورده از سر عجز و افتقار گزارش مدعی نمود و چون این مقدمات بحکم فرستاد و هوشمندی محمول بر خدیعت و حيله وری بود خان سده سالار جواب داد که الحال خود جنود مسعود عازم گرگانواست بعد از وصول بآنجا آنچه صلاح وقت و مقتضای حال باشد بعمل خواهد آمد چون شهر گرگانو بر ساحل رود دیکھو آباد است که در هشت گروهی آن باب دهنک متصل میشود و آبش آنقدر نیست که سفائن بزرگ برای مرور تواند نمود مقرر شد که نواره مفسور در لکھوگده که مجمع آنهار آن دیار است قرار گیرد و کشتیهایی خرد که بر آب رود دیکھو عبور تواند نمود همراه بگرگانو آید و این حسین داروغه نواره با منور خان و سائر زمینداران بنگاله و جمال خان و جمعی از منصبداران و علی بیگ ملازم خان خانان با گروهی از تابینان او و برخی از پیداهای تغذگچی بر سر نواره نموده باهتمام رسیدن آذوقه و امنیت طریق و خبرداری از جوانب و حدود آن ولایت بکوشد و غرض شعبان

کمال صعوبت است و سوار را مجال عبور بر فراز آن نیست گردیدند
چون موضع سوله گده مخیم جنود فیروزی اثر گشت عمدها و خواص
راجه که مدار مهم ریاست و حکومت او بودند و بلسان آن قوم آنها
را بهوکن نامند بغایر مکر و خدیعتی که سرشته طیفه آن طایفه
پرفریب بد نهاد است حیل سازای و روبه بازی آغاز نهادند و عرائض
مبنی بر عجز و اطاعت و التماس مصالحه نگاشته مصحوب و کلا نزد
خان خاندان فرستادند آنخان کار آگاه جواب داد که اگر راجه آنچه
از توپ خانه پادشاهی و اموال رعایا و سپاهی که بغارت آن از
گواهی جاسارت نموده باتمامی رعیت ممالک محروسه که درین مدت
اسیر کرده در بند دارد بفرستند و من بعد امتثال او امر و نواهی
پادشاهی کرده قرار فرستادن چند نیل کلان هر ساله بآستان فلک
نشان نماید و بالفعل پیشکشی لایق از نقد و جنس با دختر
خویش بجزاب سلطنت مرسل دارد جنود قاهره از تنبیه و
استیصال او عنان عزیمت مصروف خواهد داشت و الا وصول عساکر
جهان کشا را بگرگانو متیقن گشته آماده آوارگی و ادبار باشد و
چون بنای آن ملتزم بر مکر و تزویر و دفع الوقت و تاخیر بود و
همگی نیت آن گروه بد طویت مقصود برین که لشکر فیروزی
را از مرام حزم و پاسداری غافل سازند تا مکر و خدعه بکار توانند
برد خان سپه سالار سپاه نصرت شعار را در غایت مراتب تیقظ و
هوشیاری بیشتر از بیشتر تاکید و قلعن نموده و هن و فتور در
عزیمت تسخیر گرانو راه نداد و بیست و هفتم رجب موضع لکهوکه
مخیم جیوش کیهانستان گردید و آن موضع بیست که آب دهنگ

دران نواحی شانزده زنجیر فیل از فیلان راجه بتصرف اولیای دولت
 در آمد و جمعی از سپاه فیروزی در کچهور و برخی در ترمهانی و
 و فربقی در لام دانگ که موضعیت مابین ترمهانی و کرگانو
 رودی از پیش آن جاریست معین شدند که بضبط آن حدود قیام
 نمایند ششم شعبان از چهارم سال جلوس همایون خصم کرگانو که
 دارالملک آشام است از پرتو ماهیچه رایت اسلام نور آگین گشت
 و جنود ظفر و رود از رود دیکهو عبور نموده در سمت شرقی مساکن
 راجه مرادق نصرت زده نزول نمود از صولت و استیلاى مجاهدان
 فیروزی لواطشت شوکت و تجبر اشرار نابکار انکسار یافته غبار آلود
 ناکسى و پیغوله گزین ادبار شدند و به پرتو افوار ایمان ظلمت غوایت
 و باطل پرستی رو بحجاب توارى نهاده ساحت آن تیره بوم
 روشنی پذیرفت از هیبت گلبنگ اذان نا قوس را نفس در سینه
 شکست و بررز سرینجه قوت دین متین زنار چون رشته اهل باطل از
 میان کفار گسست باهتمام غازیان سعادت منذ هیاکل امانم بعان
 قوالب لیجان باندک فرصتی از هم فرو ریخت و صدمه و غلبه و نیروی
 اسلام گرد نگو ساری از معابد کفر و مناسک شرک بر انگشت
 طغظنه شکوه اقبال شاهنشاهی در اطراف و اقطار آن دیار پیچید و
 و آوازه این فتح نامدار آویزه گوش روزگار گردید و گروه مسلمان و نرفته اهل
 ایمان که از دیرباز محبوس آن زندان ضلالت و محصور با ارباب کفر
 و جهالت گشته در دست جور و جفا و قید تسلط و استیلاى آشامیان
 شوم لقا دست خوش رنج و پایمال عذا بودند و هرگز این لطیفه غیبی
 و عطیه آسمانی بخواب و خیال در خاطر محنت زده آن آوارگان و

ز لکھو گده کوچ شده در مکانی که کارخانه نوارا راجه بود لشکر گاه
شد و قریب صد منزل کشتی بزرگ که در آنجا مانده بود بتصرف
اولیای دولت در آمده داخل نوارا منصور گردید و روز دیگر افواج
گیتی کشا در موضع دیوانگانو از رود عظیمی که در پیش آنجا ریست
عبور نموده بر ساحل آن خیمانزول بر افراخت راجه در آنجا بتخانه
عالی بنا و باغی در کمال نزهت و صفا به جهت برهمنی که از
مقتدایان او بود مشرف بران رود ساخته و روز دیگر آنجا مقام شده
خان سه سالار جمعی از تابندگان خود را بتخانه داری آنجا و محافظت
راه و تسلیه و استمالت رعایا تعیین نمود و درین منزل از بعضی
مصلمانان کرگانو که بحسب تقدیر اسیر کفار شده از دیر باز آنجا بهر
می بردند نوشتها رسید مشعر بآنکه راجه بعد از استماع خبر قرب
وصول افواج قاهره اهل و عیال و زبده اموال از جواهر و نقود و دیگر
نفائس آشیا برداشته بجانب کوهستان نامروپ که از کرگانو تا آنجا
چهار روزه مسافتست فرار نمود و برخی از فیلان بجنگل ها حرداده
بعضی دیگر با سابقی احوال و ائقال آن مرخیل اهل ضلال بلحاظ
و حارمی در شهر مانده است چهارم شعبان قریه کچپور مورد نزول
جیش منصور گردید و در آنجا چهار زنجیر فیل از فیلان راجه
بدست آمد و غردای آن باشا خان مپهدار فرهاد خان و سید
محمد دیوان لشکر ظفر اثر با جمعی بجهت ضبط اموال راجه بر
جناح استعجال پیشتر روانه کرگانو شدند و روز دیگر آنجا رسیده
بگرد آوری غنائم پرداختند و آن روز موضع ترمهانی که مجمع رود
دیکهو و دهنگ است مضرب خیمان افواج نصرت اعتصام گردید و

مقهور شبی بشراره شرارت آتش در چندینها زد که تمامی آنها در آن طوفان
 آتش بباد فنا برسد و از معظمت غنائم که بکار عامه سپاه و کافه
 لشکر آمد انبارهای برنج بود که مخالفان تیره ایام از سقاقت و
 طمع خام بگمان آنکه بعضی از مواجعت لشکر اسلام باز بران دست
 تملک خواهند یافت بسوختن و تلف ساختن آن نفرداخته بودند
 و درین مدت که عساکر نصرت پیکر دران یوم و بر اقامت داشت
 اعظم اسباب قوت لشکر همان شد و اگر نه آن بودی از بی قوتی و
 فقدان آذوقه خصوصا در موسم برشکال و هنگام طغیان آنها که راه رسد
 آذوقه از اطراف مسدود بود مردم را کار بجان میبردید یک صد و
 هفتاد و سه انبار که در هر یکی ده هزار من برنج و در بعضی کمتر
 بود بضبط در آمد خان سپه سالار از پیش بینی و مصلحت گزینی
 کسان بمحافظت آنها گماشته نگذاشت که دست زده غارت و تاراج
 انواع بحور امواج شود و زیاده از قدر احتیاج پایمال اتلاف و اسراف
 گردد و مقرر شد که رعایای ولایت کاسروپ باطمان خویش رفقه بعمارت
 و زراعت پردازند و تا مدت یکسال از ادای مال واجب و تکلیف
 دیوانی مرنوع القلم باشند آن محنت زدن جور دیده و بیچارگان
 حتم رسیده که بمیامن برکات دولت بادشاه دین پناه عدل پرور
 رافت گستر از شر آن قوم بد سیر نجات یافته بودند برخصمت خان
 سپه سالار بر هفائون خرد آشامی که از یک تخت چوب میتراشند
 و آنرا کوس گویند سوار شده بمواطن و مساکن خویش پیوستند
 اکنون کلک حقائق ارقام درین مقام بگذارش برخی از کیفیات و
 خصوصیات ولایت آشام و شرح بعضی از احوال آشامیان ضلالت

قشت بلا و بیچارگان بغیرت مبتلا خطور نمی نمود از وصول افواج
 ظفر پیرا بهره مند حصول امید گشته جوش شادمانی و نشاط
 در گرفتند و مانند معذبین امت که در قیامت پس از انصرام ایام
 تعذیت بمیامن فضل و بخشایش رب کریم از بلائی جحیم رهائی
 یابند از عذاب محبت کفار لذیم نجات یافتند بالجمله چون بتحقیق
 پیوست که راجه و خواص او بعد از عزیمت فرار از توپ و ضرب زن
 چندانکه توانسته اند در تالاب ها غرق کرده اند خان سده سالار
 خود بامتصدیان و عمله توپخانه باهتمام بر آوردن آنها بر سر تالاب ها
 رفت و به سعی و تلاش تمام دوصد و هشت توپ و ضرب زن بر
 آورد داخل توپخانه نمود از غذایی که بسرکار والای بادشاهی ضبط
 شد زیاده از یکصد زنجیر فیل و تقریباً سوازی سه لک روپیه از طلا و
 نقره و دیگر استع و اجناس آندیار بود و از آغاز این یورش نصرت
 طراز تا هنگام مراجعت جنود دشمن گداز شش صد و هفتاد و پنج
 توپ که از انجمله یکی قریب سه من گوله می خورد و دو هزار و
 سه صد و چهل و سه زنبورک و یک هزار و دوصد رام جنگی نوعیست
 از بندوق کلان و شش هزار و پانصد و هفتاد قبضه بندوق و زیاده
 از دو هزار صندوق باروت که هریک دو و نیم من باروت داشت و
 هفت هزار و بیست و هشت قبضه سپر و از آهن و سرب و شوره و
 گوگرد آن قدر که از وزن و حساب افزون بود و زیاده از یک هزار
 کشتی جنگی بحیطه تصرف درآمد و یک صد و بیست کشتی یزیب
 و زینت تمام در کمال بزرگی و استحکام از سفاین خاصه راجه در گرگانو
 بود و چیزها جهت محافظت بر فراز آن ساخته بودند یکی از آشامیدان

مسافت است از انجمله پنج منزل آن طرف کوهستان نامردپا
 جنگل و کوهستان صعب دشوار گزار است و از آن گذشته تا آوه که
 مشرق رویه است زمین هموار و دشت است و در سمت شمالی
 دشت جبالی است و چنانچه گزارش یافت دریای برمه پتر از آن سمت
 آمده و چندین آب از کوهستان جنوبی آشام آمده بدریای برمه پتر
 داخل میشود و اعظم آنها آب دهک است که چنانچه سبق ذکر
 یافت در موضع لکھو کده بآن دریای پهناور پیوسته و مابین آن دو آب
 جزیره است معمور و مزروع در کمال فسحت و خرمی و صفاتا قریب
 پنجاه کروه کشیده و آبادی آن منتهی میشود به جنگل صعبی که
 چراگاه فیلانست و از آنجا فیل میگیرند و سواي آن در جنگل های
 ولایت آشام چهار پنج جای دیگر هست که صیدگاه فیلان است چنانچه
 اگر خواهند در سالی پانصد شش صد فیل گرفته میشود و طرف
 دیگر آب دهک که جانب گرگانو است هر زمینی است وسیع
 خوش و فضای فسیح دلکش و مجموع آن آباد و معمور و در همه
 جا گشت و زرع و باغ و درخت زار موفور و مجموع آن جزیره که مذکور
 شد تا این سرزمین دکن کول از موضع سیمله کده تا شهر گرگانو
 که قریب پنجاه کروه مسافت است همه جا باغهای پر درخت میوه
 دار چنان بهم پیوسته که گویا یک باغست و در میان باغها خانه های
 رعیت است و اقسام زیادهای رنگین خوشبو و الوان گلهای باغی
 و خودروی درهم شگفته چون در ایام برسات زمینها را آب میگیرد
 بجهت سهولت عبور مترددین از سیمله کده تا گرگانو آبی عریض
 بلند بسته اند که سرزمینی مزروع جز آن بنظر نمی آید و از دو

کیش بد فرجام پرداخته متبعمان این فاتر متأثر نصرت را ازان
 آگاهی می بخشید ولایت مذکور مابین شمال و مشرق بنگاله واقع
 شده و دریایی برصهاتر که از سمت ختای آمده از میان آن ولایت
 میگذرد و آنچه ازان سرزمین بساحل شمالی دریای برصهاتر
 امت اوتر کول گویند و آنچه در طرف ساحل جنوبیست دکن کول
 خوانند و منتهای طول اوتر کول کوهستانیست که سکنه آن بقوم سری
 مجھی اشتهار دارند و مبدأش گواهی است که سرحد ممالک
 محروسه پادشاهی است و امتداد دکن کول منتهی میشود بموضع
 که موصوم است بهدی و مبادی آن بکوهستان سری نگر پیوسته و
 از کوهستان های شمالی مشهور که در طرف اوتر کول واقع است
 کوهستان دله و لامده است و از جبال معروفه جنوبی سمت دکن
 کول کوهستان نامروپ امت که چهار منزل بالای گرگانو امت و راجه
 بانجا گریخته بود و دیگر کوهستانیست که سکنه آنرا قوم نازک گویند
 و متوطنان جبال مذکور مال گذار راجه نیستند لیکن اظهار انقیاد
 میکنند و امتفال برخی از احکامش مینمایند مگر قوم دله که از
 دائره اطاعت او بیرونند و گاهی انتهاز فرصت نموده بحدودی که
 متصل بدامن کوهستان آنهاست تاخمت می برند ولایت آشام طولانی
 واقع شده امتدادش تقریباً دویست کروزه جریبی است و عرضش از
 کوهستانهای شمالی تا جبال جنوبی تخمیناً هشت روزه راهست
 و از گواهی تا گرگانو هفتاد و پنج کروزه جریبی است و از آنجا تا ولایت
 ختن که معرک پیران و یسه بوده و درین زمان مشتهر به آو و دارالملک
 راجه پیگوست که خود را از نسل پیران و یسه میدانند پانزده منزل

دارند بفرسنگها از سرزمین آدمیت دور و از حیلۀ صفات و شمائل
 انسانی بکلی مهجور اند از پای قاسم عربان زیست می نمایند سنگ
 و گریه و مار و موش و مور و ملخ و امثال آن هر چه بیداند میخورند
 در کوهستان نامرور و سدیۀ و لکھو کده نیز عود خوب غرقی پیدا
 میشود و در اکثر آن جبال آهوی مشکین هست و سرزمین
 ساحل شمالی دریای برمه پتر که اوتر کول گویند در نهایت
 آبادانیست فلغل و فوفل بسیار در آنجا حاصل میشود و نور معموری و
 کثرت گشت و زرع در آن طرف بیشتر از دکن کول است لیکن چون
 جنگل های صعب و اماکن دشوار گذار در دکن کول افزون تر
 است حکام آشام باقتضای مصالح ملکی آنجا را محل سکونت
 و مرکز اقامت ساخته دار الملک خویش آنجا قرار داده اند
 و در اوتر کول از ساحل دریا تا دامن جبال که سرد سیر است و
 برف دار و مسافت متفاوتست از پانزده کوه کم نیست و از
 چهل و پنج زیاده نه سکنه آن کوهستان ها توانا و قوی هیکل و وجیه
 و مستوی الخلقه اند و مانند سائر اهل سرد سیر گونه روی شان سرخ
 و سفید است و اشجار و اثمار سرد سیری در آن کوهستان ها میشود
 و در سمت قلعه جمدهره بجانب گواھتی کوهستانیست که آنرا
 ولایت درنگ گویند جمیع مردم این کوهها بایکدیگر در احوال و
 اطوار و گفتار مشابعت دارند و باسامی قبائل و امکنه و مساکن
 از هم متمایز اند در اکثر آن جبال مشک و قطاس و بهوت و پری
 و نوعی از اسپ کوهی که آنرا کونت و تانگن گویند بهم میرسد و
 طلا و نقره از ریگا شونی آنها پیدا میشود و همچنین در کل ولایت

طرف راه درختان بانص سايه گستر مربرهم نهاده از فواكه و اثمار
 آنجا انبه و كدله و كتهل و نارنج و ترنج و ليمو و انناس است
 و پنباله كه قسمي ز آمله است در آنجا بمقابله راست موزه و خوش
 جاشفي ميشود كه جمعي طعم آن دريافته اند بر الوچه ترنج
 ميدهند و درخت نارجيل و نهال فلفل و فوفل و ساذج نيز وفور
 دارد و نيشكر نفيس نازك شرين سرخ و سياه و سفيد و زنجبيل
 بي ريشه و برگ تقبول ميشود و قوت نشو و نماي نباتات و قابليت
 زمين بمرتبه كمال است هرچه بكارند و هر نهال كه بفشانند
 خوب ميشود و در اطراف كرگانو درخت زرد آلو و انار نيز هست
 ليكن چون خودرست و تربيت و پيوند نيافته اثمار آن زبونست
 و محصول عمده آن ولايت برنج و ماش است و عدس بسيار كم
 است و گندم و جو نمي كارند و ابريشمي بسيار خوب مثل ابريشم
 حيله^(۲) ميشود ليكن بقدر احتياج ميسازند و وفور عظيم ندارد مشجر
 و مخمل و تات بند كه قسمي از پارچه ابريشمي است كه خيمه و
 قنات ازان سازند و ديگر اثواب ابريشمين خوب مي بافند نمك
 در آنجا عزيز و كميابست در دامن بعضي كوهها بهم ميرسد ليكن
 تلخ و گزنده است و در اصل آن ولايت نمكي بغايت تلخ از درخت
 كدله ميسازند در كوهستاني كه قوم نالك مي باشد عود نفيس
 وافر بهم ميرسد و هر سال جمعي ازان قوم عود باشام آورده بتمك
 و غله معاوضه ميكند و اين گروه ضلالت پيوره كه دران كوه ممكن

اکثر طوائف اسم بیشتر دارند همه سخت کوش و سخت جان و
 و جنگجو و گینه ور غدار و مکارند رحم و شفقت و انصاف و الفت و
 صدق لهجه و وفا و شرم و عفت و حیا در طینت آن قوم بد نهاد
 نسرشته اند و تخم اهل بیت و ادبیت در مزرع وجود خلاصت آسود
 شان فکشته چون از لباس انسانیت بکلی عاری اند پوشش درستی
 ندارند کرباسی بر سر و لنگی بر کمر می بندند و چادر می پوش
 میگیرند دستار بر سر بهتن و جامه و ازار و کفش پوشیدن دران
 دیار رسم نیست عمارت خشت و سنگ و گل در کل آن ولایت غیر
 دروازه های شهر کرگانو و بعضی از بتخانها نیست غنی و فقیر
 مساکن و بیوت خویش از چوب و نی و علف مرتب می سازند
 راجه و خواص او بر سکسن و رؤسا و اغنیای رعیت بر دولی که از
 سکسن نازک تر است سوار میشوند از دواب اسب و شتر و دراز
 کوش دران هر زمین نمی شود مگر از جای دیگر بانجا برند آن حیوان
 سیرتان بحکم مجانست بدیدن و داشتن دراز کوش میل تمام دارند
 و بقیمت اطلی خرید و فروخت می نمایند و از مشاهده شتر
 تعجب عظیم می کنند و از اسب بغایت میرومند چنانچه اگر یک
 سوار بر صد آشامی مسلح حمله برد همه سلاح انداخته فرار می نمایند
 و اگر گریختن نتوانند خویش را به بند میدهند اما اگر یکی ازان
 سردودان با ده پداده از قومی دیگر روبرو شود غلبه میداد سکنت قدیم
 آن ولایت در قومنند آشامی و کلدانی قوم ثانی بر گروه نخستین در
 جمیع امور تقدیم و مزیت دارند مگر در مراسم حرب و سپاهگیری
 و تمشیت معاب امور که آشامیان مقهور دران مراتب پیش

آشام از شستن ریک دریاها و نهرها طلا حاصل میشود یکی از محصولات آن ولایت همین است گویند که دوازده هزار آشامی و برود ایتنی بیست هزار بر یک شوئی آنها قیام دارند و مقررچندین است که بالمقطع هر یک ازان جمع که باین صنعت مشغول اند در سالی یک توله طلا براجہ دهند اهل آشام گروهی بد کیش باطل آئین اند و دین و ملتبی مشخص ندارند و هرچه مرغوب طبع کچ رای ایشان افتد بفتوی خواهش نفس و میل طبع عمل کرده باختیار آن میگیریند و هر امر که در نظر ادراک قاصر شان جلو استحسان کند بآن اقدام مینمایند از کمال خشونت مقید به هیچ طریقی از طرق کفر و اسلام و مقتدی به هیچ فریقی از مشاهیر فرق انام نیستند برخلاف سائر کفر هذ از اکل مطبوخ مسلمانان احتراز نمی کند و از تذاول هیچ یک از لحوم غیر گوشت آدمی ابا ندارند و میته نیز میخورند و بنا بر عدم عادت از خوردن روغن مجتنب اند بمنابہ که اگر بوی آن از طعامی آید رغبت بآن نمی نمایند ستر و حجاب عورات در میان آن قوم رسم نیست چنانچه زنان راجه آنجا نیز رو از کسی نمی پوشند و رخ کشاده و سر برهنه در بیرون تردد می کنند مرد ایشان اکثر چهار و پنج زن دارند بیع و شری و معاوضه ازواج در میان ایشان متعارف و معمول است و سر و ریش و بروت میتراشند و هر کس ازین شعار تحلف روزد او را زجر و ملامت میکنند و زبان شان با زبان اهل بنگاله اشتائی ندارد قوت و توانائی و جرأت و بیباکی از هیات و خلقشان پیدا و خصال سبمی و صفات بهیمی از سیمای حال شان هویدا است تاب ریاضات بدنی و قدرت بر امور شاقه از

شهر محوطه ایست مشتمل بر قری و مزارع خانه راجه بر کنار رود
دیگهو است که از میان شهر میگذرد و در هر یک از طرفین آن رود
معموره ایست و بازاری مختصر دارد که غیر از پان فروش دیگر
اصناف مخترفه در آن نمی نشینند و سبب آنست که در آن ولایت
خرید و فروخت اطعمه و اغذیه متعارف نیست آنجا هر سال
اقوات یکساله خویش ترتیب داده ذخیره کنند بر اطراف خانه راجه
آلی بسته اند و بر کنار آن بجای دیوار بانسهای محکم متصل بهم
بزمین فرو کرده و بر در آل مذکور خندق حفر نموده که همیشه
پر آبست و در آن محوطه یک کروه و چهارده جریب است در درون
آن نشیمنهای عالی و ماکن وسیع بعضی از چوب و برخی از گاه
و علف که آن را چر گویند بجهت راجه ترتیب داده اند و از جمله
آن اماکن دیوان خانه ایست بطول یکصد و پنجاه ذرع و عرض چهل
ذرع مبنی بر شصت و شش ستون چوبی و دوره هر ستونی قریب
بچهار ذرع است و در اطراف این نشیمن انواع شبکهای چوبی منبت
کار نصب کرده از درون و بیرون آنرا بلوچهای برنجی مصقل که
چون پرتو آفتاب بران افتد بسان آئینههای درخشد تزیین نموده اند
و بتحقیق پیوسته که سه هزار فجار و دوازده هزار مزدور در سال
متواتر در آن کار کرده اند تا مهیا شده هرگاه راجه درین ایوان می
نشسته یا سوار می شده بجای نقاره و نفیر دهل و داند میزدند و داند
لوحیست مدور متبر از روی و همانا طاس روئین که در عهد حلاطین
عجم نواختن آن در حروب و رکضات متعارف بوده همین است
و راجهای آن ولایت پیوسته بکثرت حشم و دوز جمعیت اتباع

قدم اند شش هفت هزار آشامی دیوسیرت جلالت شعار با اسلحه
 رزم و پیکار همواره در اطراف نشیمن و خوابگاه راجه بحراست و پاس
 او قیام دارند و معتمد و فدوی و میر غضب راجه آن فرقه اند
 حربی اهل آن ولایت بندوق و شمشیر و نیزه و تیر و کمان بانس
 است و در قلاع و نواره توپ و ضرب زن و رام جنگی نیز بسیار دارند
 و در انداختن آن بغایت ماهر اند راجها و حکام و عمدهای آن
 ولایت چون رهگرایی نیستی شوند برای آنها دخمه سازند و زنان
 و خواص و خدمه متوفی را با برخی اسباب تجمل و حوائج ایام
 زندگانی از فیل و اوانی زرین و سیمین و فرش و لباس و خوردنی و
 چرانی با روغن بسیار و مشعل داری در دخمه گذارند و این را بمنزل
 توشه آخرت شمرند و سر دخمه بچوبهای قوی با استحکام تمام بپوشند
 چند دخمه کهنه را که مردم لشکریان راه یافته بودند شکافته بودند از
 مجموع آنها موازی نود هزار روپیه از طلا و نقره برآمد از بدائع امور
 که عقل طبیعی مشتریان روزگار از قبول آن سر باز زند و جریان عادت
 بر امتناع و قوعش شهادت دهد آنکه جمعی از منصبداران پیش
 خان خانان آمده متفق اللفظ و المعنی نقل کردند که در یکی از
 دخمها که هشتاد سال بران گذشته بود پانصدان طلائی برآمد که پان
 سبز تازه دران بود و العهده علی الروی شهر کرگانون مشتمل است
 بر چهار دروازه که بسنگ و گل عمارت شده از هر دروازه تا خانه
 راجه سه کوه مسافت است و اطراف شهر را نیستان احاطه کرده و آل
 بلند عربی بجهت تردد مردم در ایام برسات در سراسر شهر ساخته
 اند و در پیش خانه هر کس باغ و مزرعه است و در حقیقت آن

مقاومت نداشت ملک را خالی کرده بکوهستان رفت حسین شاه
 پسر خود را با اکثر لشکر بضبط آن حدود گذاشته به بنگاله معاودت
 نمود چون بر شکل در رسیده به طغیان آبها طرق و مسالک مسدود
 کردند راجه با اعوان و انصار خویش از کوه فرو آمد و آشامیان
 بد گهر آن لشکر را در میان گرفته بجنگ پرداختند و از جمیع جوانب
 راه وصول آذوقه مسدود ساختند و آن گروه را در اندک فرصتی از
 فقدان قوت کار بجان رسیده در دست عقابیر قتل و اسیر گشتند
 و همچنین محمد شاه بن تغلق شاه که فرمان روای اکثر مواد اعظم
 هندوستان بود نوبتی یک ملک سوار با مامانی سواران بکشایش آندیار
 فرستاده و مجموع دران سرزمین طلسم آئین سر بجذب گمنامی
 فرو برده خبری و اثری از آنها ظاهر نشد و باری دیگر هم بدین
 منوال جیشی باندقام آن آشامیان بدفعال و تدارک این قضیه تجهیز
 کرده بدان مهم روان نمود و چون بآنها به بنگاله رسیدند فسخ عزیمت
 نموده این داعیه را موقوف داشت از مردم سرحد هر کس بآن دیار
 قدم گذارد اذن بر گشتن ندارد و همچنین هیچیک از اهل آن
 ولایت را برای بر آمدن از آن سرزمین نیست ازین جهت کسی را
 اطلاع بر کیفیت حال آن گروه گماهی حاصل نمی شود مردم
 هندوستان اهل آن ولایت را ساحر و جادو گر خوانند و در افسونهایی
 هندوی و مبطلات سحر اسم آن ولایت مذکور است و گویند هر کرا
 بدان دیار گذار افتد گرفتار طلسم شده راه بیرون شد نمی یابد
 جی دهجمنگه راجه آنجا منقلب بسرکی راجه است و سرک در لغت
 هندوی آسمان را گویند آن شوریده دماغ سودای بندگان را از کمال

و انصار و سرانجام احباب نخوت و مواد استکبار کلاه گوشه غرور بر
 تارک پندار کج نهاده اند و هرگز سر اطاعت و فرمان برداری
 به هیچیک از سلاطین نامدار و خواقین کسکار فرو نیاورده باج خراج
 نداده اند در جمیع از منته دست استیلای فرماندهان هندوستان
 از دامن تصرف آندیار کوتاه بوده و مفتاح تدبیر هیچ کس از
 اعظم گیتی کشایان کشور گیر طلسم اشکال آن مهم نکشوده در سوابق
 ایام هرگاه لشکری بعزم تسخیر آن مرز و بوم روی توجه بدان صوب
 می آورده چون بسرحد آن ولایت میرسیده است آشامیان مقهور
 در مقام مدافعت درآمده بششخون و خدعه و غدر و سد راه آذوقه
 کار برانها تذک می ساخته اند و اگر بدین طریق بران گزیده ظفر
 نیافته از مقاومت و مصاصمت عاجز می آمده اند رعایا را کوچانیده
 بکوهستان ها میبرده اند و آتش در غلات زده ولایت را خالی
 میکرده اند و چون لشکریان کشور در می آمده است و ایام برشکال
 میرسیده از کمین فرصت برآمده بکینه خواهی و انتقام میبرد اخته اند
 و آن فریق را از فقدان آذوقه و قوت کار بهلاکت کشیده در دست
 آن مخاذیل اسیر و قتل می گردیده اند و باین عنوان مکرر لشکر
 های گران و افواج بیکران دران گرداب بلا غریق بحر فنا گشته متنفسی
 از آنها بر نیامده در ازمنه سالفه وقتی حسین شاه نام یکی از سلاطین
 بنگاله را عزیمت تسخیر آن ولایت پیش نهاد همت گشته با لشکری
 جرار از پیاده و سوار و نوار و بسیار متوجه آندیار شد و در آغاز کار
 بر آشامیان ضلالت شعار ظفر یافت و با پیاده خویش بآن ولایت
 درآمده رایت غلبه و استیلا برافراشت و راجه آنجا چون تاب

و راجهٔ مردود مطرود که کاخ دماغش آشیانه زانخ نخوت بود و عمری
در حکومت و ریاست آن قوم بد فعال کوس نخوت و استقلال نواخته
هرگز تصور این ادبار و فکال نمی نمود بودال اعمال گرفتار آمده با
معدودی از عمدها نزدیکان و اهل و عیال و برخی از اشیا و اموال
چنانچه گزارش پذیرفت بکوهستان فامروپ که بردات آب و هوا
و تنگی عرصه و فضا بدترین اماکن عالم و بی شک یکی از درکات
جهنم است قرار نمود و سائر مرداران و پاداهش باشارهٔ او بآن روی
آب دهنگ رفته در جزیره و میعی که مابین دریای برمه پترو آب مذکور
است و مشتمل است بر جنگلهای انبوه و بیسهای صعب اقامت
گزیدند و برخی دیگر ببعضی کوهستانها جای گرفته جویای فرصت
کین شدند فامروپ سرزمینی است در جانب دکهن کول میان
سه کوه بلند واقع شده و از گرگانو تا آنجا چهار روز راهست از بهن
مکان بد آب و هوای تنگ فضا دلگیر است راجه هرگز مورد غضب
ساختی بآنجا فرستادی طرق و مسالک دشوار عبور دارد که پیاده
بصعوبت تمام می رود و یک راهست که سوار میتواند رفت ابتدای
این راه تا قریب نیم کوه جنگلی انبوهست و ازان گذشته دره ایست
سنگلاخ پر آب و بر طرفین آن دره دو کوه بلند سر بفلک بر گشیده
بالجمله خان پده سالار روزی چند در گرگانو اقامت نموده بنظم و
نسق سهام و تسلیه و استمالات رعایا و گرد آوری اشیا و اموال راجه
پرداخت و مکرر خطبه بنام نامی و القاب سامی خدیو جهان و خلیفه
زمان شاه عالمگیر جهان ستان خوانده وجوه دراهم و دنانیر
بسکه همایون زینت پذیر ساخت در اثنای این حال دو سه روز

فطالت و جهالت معتقد آنست که اجداد بد نژاد او فرمانروای
ملاء اطلی بوده اند یکی از آنها وقتی میل هبوط نمود و بنردبان طلا از
آسمان فرود آمده یکچند بنظم مهام آن ناحیت مشغول شد و چون
آن سرزمین دل نشین او گردید همانجا اقامت گزیده دیگر بآسمان
نرفت القصه ولایتی بدین مثابه وسیع معمور و کشوری چنین دور
دست دشوار عبور که بیان کیفیات اخطار و مهالک و خصوصیات
معویات طرق و مسالک و دیگر عوائق و موانع تسخیرش فراتر از
نیروی نگارش و تقریر است و قومی چنین دو صفت سبع خصال
پنجمه اطوار و طایفه همه دیو هیکل سخت گوش بی باک غدار
با عدت رابتهی تمام و کثرت و جمعیتی فزون از تصور اوهم همه
جا در مقام مدانعت و مقاومت عساکر گیتی کشا آماد؛ جنگ
جوئی و کینه خواهی بودند و چندی قلع؛ حصین محکم اساس
و حصن متین فلک مماس مشحون بمردان کار و سامان حصار داری
و بیکار که کشایش هریک از آنها بمدتی مدید میسر نمی آمد داشتند و
بیشهای صعب پر خطر و دریا های زخار پنهان در راه بود بمدد
کاری تائید ایزد نصرت بخش فیروزی رسان و سپهداری اقبال
کشورستان خدیو جهان مستخر جنود فیروزی اعتصام و مرکز ریات
دولت اسلام گشته تارک نخوت و استکبار بصیاری از آشامیان
مقبور که کردن کشان مغرور و بی دینان از خدا دور اند بحوائف
مراتب مواکب ظفر مآل پایمال اذلال شد و مجاهدان دین و مبارزان
سعادت آئین فضیلت غرر و جهاد اندوخته برکات مثنویات آن برزگار
فرخنده آثار شهنشاہ حق پرور شریعت گستر توفیق شعار عاید گردید

بجایانگیر نگر فرستد و میانه خان را با تابیدن او و طائفه از تابیدنان
 دیگر امرا بموضع ساپانی که در دامن کوه جنوبی کرگانو واقع است
 و یکی از سرداران عمده راجه با بسیاری از مخدولان آنجا پای جرات
 فشرده سرمایه فتنه جوئی و شورش انگیزی بودند و مزاحمت
 بحال سکن آن سرزمین میرسانیدند معین ساخت که آنجا رفته به
 تغذیه تیره منشان و حراست سنگه و رعایا پردازد و غازی نام افغانی
 از نوکران خود با برخی از سوار و پیاده در موضع دیو پانی که مابین
 کرگانو و ساپانی واقع است بخبرداری گماشت و جلال ملازم خویش
 بضبط و محارست کنار آب دهک مقرر کرده فوجی با او همراه
 نمود و بیستم شعبان با هواکب گیهانستان از کرگانو نهضت نموده موضع
 متهرپور مخیم سراق نزل ساخت و بقصد گذرانیدن ایام بارش
 آنجا بساط اقامت انداخت و بشاره آنخان سپه سالار فوجی از عساکر
 گردون شکوه هشت گروه پیشتر از آن مکان رفته تهاه نمودند و مکرر
 آنها را با مخدولان نابکار که در لیل و نهار انتهاز فرصت نموده از
 سر جسارت نایره افروز کین و پیکار میگشتند محاربات عظیم اتفاق
 افتاد و آویزشهای متراکم روی داد و در هر کرت غلبه و نصرت و
 اولیای دولت را بود و مقاهیر آشامی همواره جمعی بکشتن داده
 خاکسار فرا میشدند و همچنین گروهی از کفار تیره روزگار که آن
 روی آب دهک در بیشها و جنگل های آن ناحیه چون مور و
 مار انتشار داشتند هنگام فرصت و قابو بتکرار شیخونها بر عساکر
 جلال آورده هر بار جمعی از آن مخاذیل بد فرجام عرضه تیغ قهر
 و انتقام غازیان فیروزی اعتمام شده مغلوب و منکوب میگرددیدند

بارانی بشدت تمام باریده بادهای تند وزیده آثار موسم برشکال که
 دران دیار از سائر ممالک هندوستان پیشتر شروع میشود هویدا گردید
 چون بالضرورت فصل باران را آنجا بایست گذرانید خان سپه سالار
 در مدد تعین تپانها و حفظ حدود و جوانب و ضبط طریق رسیدن
 آذوقه شده مقرر ساخت که ایام برشکال را آنجا بگذرانند و چون
 ساحت میدان سپهر از میاهای لشکر محاب منجلی گشته تیر باران
 ابر و برق افروزی هوا فرو نشیند و آبها و دریاها از جوش و طغیان باز
 ایستد عساکر گردون مآثر باهتزاز آمده در قلع و استیصال راجه
 و ابتاعش کوشش نمایند و عرصه آن بر و بوم از خمس و خوار وجود
 ضلالت آموذ آن مردود و بپورایند و باین موافقت خود با اکثر جنود
 منصور در موضع متبراپور که بمسافت سه و نیم کوهه پیشتر از کرگانو
 در دامن کوهی ما بین مشرق و جنوب واقع است و بوسعت فضا
 و رفعت و زمین صلاحیت تمکن موکب ظفر قرین داشت قرار اقامت
 داده میر مرتضی دازوغه توپخانه را با راجه امر سنگه و جمعی از
 تابینان امرا و برخی از بندوقچیان پیاده بمحافظت کرگانو و گردآوری
 آلات و ادوات توپخانه که از راجه مانده بود فرستاد و سید محمد دیوان
 لشکر نصرت اثر را بجهت تسلیه و استمالات رعایا و پرداخت مهملات
 دیوانی و محمد عابد دیوان بیوتات را برای ضبط اموال راجه در کرگانو
 معین نمود و مقرر کرد که میر مرتضی از آلات توپخانه آنچه درکار
 باشد نگاه داشته تنه را بجهانگیر نگر ارسال دارد و محمد عابد ملاحظه
 عرض اموال و اجناس نموده ازان جمله آنچه تنخواه مواجب سپاه
 توان نمود در وجه علوفه آنها تن نماید و بقیه را با ادوات توپخانه

خان خلف آن نوئین معظم را که عرضه داشت او گذرانیده بود بعطای خلعت خاص عز اختصاص بخشید و فرمان مرحمت عنوان مبنی بر جلال مراحم پادشاهانه از پیشگاه عنایت و نوازش بذام خان خاندان پیرایه لغای یافته با خلعت خاصه به جهت از مرسل گودید و دیگر عنایات جلیله و مکارم منیله که در مقام خود سمت ذکر خواهد یافت در باره او بظهور رسید اکنون کلك حقائق نگار بتحریر وقائع حضور پرنور پرداخته بانی احوال این مهم خیر مآل و کیفیت انجام آنرا در مقام خود گزارش خواهد نمود •

جشن جلوس جهان افروز و آغاز سال پنجم از سنین دولت فیروز والای عالم کبری مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری

درین خجسته هنگام میمنت فرجام که از فیض جهان پدروائی و فرمان روائی گیهان خدیو حق پرست یزدان پرتو دین دولت بهم امیزش داشت و ملک و ملت بیکدگر نازش می نمود قدوم فرخنده ماه صیام برکت بخش ایام شده شرف اندوزان دولت اسلام را هنگامه آرای انجمن سعادت و چراغ افروز شیستان عبادت گشت دگر باره نور طاعت و فیض متابعت دین مبین مؤمنان صفای پاک دین را چهره بسیمای صلاح افروخت و نفوس هوا پرستان طبیعت پرور را اجر تکلیف الهی نظر از مناهمی و ملامتی بر دوخت برکات ماه مبارک رمضان جهانیان را بر مائده توفیق صلی عام در داد و وظائف طاعات و شرائف عبادات معبود آن شهر

و چون بغداد و شبخون کاری ساختند چند نوبت هجوم و جمعیت تمام در روز مجاهدان جاوید فیروز حمله آورده در هر کارزار مبارزان سعادت آئین مظفر و غالب و اعمادی بی دین منهنم و خائب میگشتند و چون مکرر این صورت روی نموده نقش جلالت و دلاوری جلال مذکور در دل‌هایی مخالفان مقهور که در آن سمت بدشتر از دیگر امکانه فراهم بودند قرار گرفته سطوت آن سپاه کینه خواه رعب انزاع و زهره ربای متمردان تباه اندیش شد و روی همت از عرصه مقابله و مجادله بر تافته بنوایابی ناکامی در شدند و توقف میانه خان در موضع حلپانی باعث امنیت آن حدود گشته غبار انصاف آشامیان بد نهال فرو نشست و میر مرتضی باهمراهان خویش در گرگانو بضبط و محارست آنجا کما ینبغی قیام ورزیده همواره بآئین حزم و احتیاط با جمعی که داشت مستعد و مسلح پاس میداشت و از غدر و مکر اعمادی پر حذر و با خبر صیقلیست بالجمله کل مواضع دکن کول بتحت تصرف و تسلط اولیای دولت قاهره در آمد اکثر سکنه و رعایا بانتشار صیت رافت و معدلت شهشاه جهان سریر خط اطاعت و انقیاد نهاده بمساکن و اماکن خویش قرار گرفتند و سکن زمین اوتر کول نیز در صدد ایلمی و فرمان پذیری در آمدند و چون کیفیت این فتح نامدار و خصوصیات مواجح این یورش نصرت آثار درین ایام سعادت انوار که منتهای سال چهارم از جلوس همایون بود از عرضه داشت خان خانان حقه سالار بمصامع جاه و جلال که همواره شاهراه بشائر اقبال باد رسیده مسرت پیرای خواطر اولیای دولت گردید عواطف بادشاهانه محمد امین

خلافت شد و یک زنجیر فیل و دو سر اسپ برسم پیشکش گزرائید
 بمطای خلعت قامت ماهات افراخت و شب شنبه بیست و نهم
 اردی بهشت هلال فرخنده شوال بسان ماه رویان زیبا چهره مسرت
 سیما از منظر قصر زر اندود افق بمنظران بزم عشرت و سرور نموده
 هنگامه آرای طرب و شور شد و فردای آن که عید خجسته فطر بود لوی
 کوس خسروانی و صدای شادیانۀ عیدی از بارگاه حشمت و جاه
 پرده کشای گوش افلاک گشته انجمن عشرت و انبساط آراسته شد
 آمیزش فیض عید اهل اسلام با نشاط جشی جلوس شهنشاه خورشید
 فر فریدون غلام زمانه را بامتزاج برکات دین و دولت و ابتهاج مزاج
 ملک و ملت بشارت بخشید و اختلاط این دو عیش دل افروز رقم
 نسخ بر جریده ذکر جمشید و نام نوروز کشید بخت و سعادت اقبال
 و کاسرانی بپورود این دو عید یک دیگر را تهنیت گفته مصافحه
 الفت کردند و روشنان سماری و مقدسان علوی نظاره زیب و
 زینت این محفل خسروی را برسم تماشاخیان بر افراز بام مهر
 برون هجوم آوردند نوئیذان بلند مکان و امرای عالیشان و سائر
 بندهای آستان کیوان نشان همه مزین و زرین لباس در کرباس
 دوات اساس و عتبه فلک سماس بجهت ادای مراسم مبارک باد
 فراهم آمدند و چون خورشید عالم گیر اوج خلافت بانوار طلعت
 جهان پیرا فروغ بخش بارگاه سلطنت شد وظائف کورنش و تسلیمات
 تهنیت در موقف عبودیت بجا آورده از زبان حال باین ترانه ثنا
 خوان بزم اقبال گردیدند •

• نظم •

شاه ز تو صد ناز بجمشید گذیم • در عید تو آرایش امید کنیم

کرامت بهر ابواب حسنات و مشروبات بر روی زمانیان کشاد و شب
پنجشنبه سلخ فروردین شرف رویت آن ماه سعادت پرتو روی نمود
و سال چهارم از سنین سلطنت میمنت قرین طرازند اوزنگ
جهانبانی فرازنده لوائ کشور ستانی بهزاران فرخی و کامرانی
پیرایه اختتام یافته پنجم سال خلافت و مرور آرائی بمبارکی آغاز شده
نوید حسن انجام رسانید پیشگاران پیشگاه دولت و کار گزاران بارگاه
حشمت را فرمان شد که ترتیب اسباب و تمهید قوانین و آداب این
چشم سعید تا رسیدن عید نموده بآئین معهود با فراختن اسبک
دلایل در پیش بلند ایوان چهل ستون خاص و عام و نصب کردن
تخت مرصع نگار در وسط آن بارگاه گردون احترام و دیگر لوازم و
مقدمات این بزم همایون پردازند و اسباب چراغان و آتشبازی
نیز بطریق هر حاله آماده و مهیا سازند و پیرایش و آذین حجرهای
اطراف خاص و عام بدستور پیشین بعهده وکلای بادشاه زادهای
عالی مقدار و امرای نامدار قرار یافت ششم رمضان المبارک می
هزار و پیمه بواسطت صدر الصدور بر سر اقتدای و صالحین و فقرا و
محتاجین اتفاق شده برکات دعای اجابت اثر آن گروه ضمیمه
اسباب خلود و بقای این دولت آسمانی شکوه گردید و درین تاریخ
از نوشته وقائع نگاران دار السلطنة لاهور معروف محفل لامع النور
گردید که خواجه احمد ایلچی عبد العزیز خان والی بخارا که چنانچه
گزارش پذیرفت درین نزدیکی رخصت انصراف یافته بود در راه
کوفت قدیمش عود نموده رخت اقامت از سر منزل هستی بر
گرفت یازدهم پروردگار دینو - یهودیه از وطن رحیده جبهه ساری آستان

که خان خانان سپه سالار را بجای مساعی جمیله که ازو در تسخیر
ولایت آشام و کوچ بهار بظهور رسیده بود مورد موهبتی بسترگ
سازند و منصب آنخان ارادت نشان بمرتبه هفت هزاری هفت
هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه که از پایبای والای
عمدهای درگاه معلی است رسیده بود عاطفت شهشاهانه اورا
بانعام محالی که یک کروردام جمع آن بود زیاده بر اقطاع مقرر
و عطای توأم طوغ که درین دولت بدطرز اعظم نویذیان و سپداران
رفیع مرتبت را بآن شرف امتیازمی بخشند نواخته رایت عزتش
باوج کامرانی و مباحات امراخت و بمذیت خلعت خاص اختصاص
بخشیدند و راجه جیسنگه و محمد آمین خان میر بخشی و مرتضی
خان و اعتقاد خان و دانش مند خان و فاضل خان و بسیاری از
عمدهای بارگاه خلعت بمرحمت خلعت فاخره کسوت افتخار پوشیدند
و امیر اسرای صوبه دار دکن و رانا راج سنگه و مهاراجه جسونت
سنگه و جعفر خان صوبه دار مالوه و وزیر خان ناظم مهام مستقر
الخلافة اکبر آباد و امیر خان که ایالت صوبه کابل بار مقوض بود
و دیگر اسرای اطراف و حکام صوبها بعفایت ارصال خلعت مطرح انوار
نوازش گردیدند و طاهر خان و قباد خان حسنعلی خان هریک بعطای
یکراس اسب عراقی با ساز طلا و حسن خان بعفایت دو سر اسب عراقی
با ساز طلا مشمول مکارم خسروانی شدند و الله وردیخان بعطای خلعت
و خنجر با علاقه سروارید و سه سر اسب یکی با ساز طلا سربلند گشته
بگور کپور که فوجداری آن بار متعلق بود مرخص شد و سه پسرش
بمرحمت اسب مدهی گردیدند و فدائیکان باضافه پانصدی بمنصب

تا حشر چنان باد که از بخت سعید • بینیم روی تو و عید کنیم
و حضرت شاهنشاهی بعبادت معبود عزم توجه بمصلی نموده بر
فیل فلک هیکل همایون منطری که تخت زرین بر کوه پشت آن
نصب نموده بودند با جهایی فرو شکوه و حشمت و عظمت سوار
شدند و بتوزوک و آئینی که معمول این دولت گردون شوکت و
مخصوص این سلطنت سپهر بسطت است فیض افزای ساحت
عیدگاه گشته نماز عید بجماعت ادا کردند و پس از معاودت قرین
سعادت در ایوان خاص و عام که باذین ابهت و احتشام روش
چرخ برین و رشک افزای نگار خانه چین شده بود بر سر بر مرصع
نگار جلوس فرمودند و غمام بذل و انعام باد شاهي چون سحاب
فیض و رحمت الهی بر گشت زار امید جهانیان قطره بار گشته
فحال آمال بسیداری از شرف اندوزان آن محفل فردوس مثال دوران
بهارستان بمکرمات و افضال شگونه مراد گرفت از انجمله رخشنده
اختر برج حشمت تابنده گوهر درج ابهت بادشاهزاده
عالی تبار بلند مقدار محمد معظم بمطای خلعیت خاص و سر بیج
مرصع و خنجر مرصع باعلاقه مروارید و دهکده کی و اوربسی و پهنچی
مرصع و سمرن مروارید مشمون عواطف جلیله گشتند و فروغ ناصیه
بخت مندی انسر تارک سر بلندی بادشاهزاده کلم کار بخت بیدار
محمد اعظم بمکرمات یک قبضه خنجر مرصع باعلاقه مروارید و نوگل
حدیقه دولت تازه نهال جویدار سلطنت بادشاه زاده ارجملد والا کهر
محمد اکبر بمرحمت جیغه مرصع عز اختصاص یافتند و چون
مراحم بیکران گیتی خدیو بنده پرور مهربان اقتضای آن می نمود

خلعت سر افرازی پوشیده بمستقر الخلافة اکبر آباد مرخص گردید
و میر عماد خویش خلیفه سلطان بخدمت داروغگی روزی ده داران
که سابق بشیخ میر مرحوم متعلق بود منصوب گشته خلعت یافت
و افتخار واد فخر خان بمطاب مفاخر خانی و میدنی سکه فرستاد
و انا راجسنگه بعنایت خلعت و اسب و صاده فیل مدهای گشته
رخصت انصراف یافت و سید بهار که قبل ازین مخاطب بشجاعت
خان شده بود چون اراده گوشه نشینی داشت بسالیانه ده هزار روپیه
بهره اندر رظائف مکرمت گردید و رضویخان بخاری بانعام پنج هزار
روپیه و عزیز الدین برادر زاده جعفر خان که کدخدا میشد بمرحمت
خلعت و انعام پنج هزار روپیه و میر احمد واد صفی خان بعطای
جیفه مرصع و صاده فیل و مظفر بیگ وزیر کرمان که تازه از دیار
ایران رسیده بدولت بندگان آستان فلک نشان فائز گردیده بود
بمرحمت خلعت و انعام پنج هزار روپیه و میر ابراهیم سازندرانی که
او نیز تازه ازان دیار بعثت شده بود بعنایت خلعت
و انعام دو هزار روپیه و عبد الله واد خدمت طایخان بانعام یک هزار
روپیه و سعید خوشنویس و میر یحیی طالقانی و خواجه اگر که از
مکه معظمه زاده الله شرفا و قدرا برگشته بود هر یک بانعام
یک هزار روپیه نوازش یافتند و درین روز جهان افروز از جانب ملکه
ملکی صفات تقدس نقاب طراز طیلان عفت و احتیاج بیگم
صاحب برخی از زواهر جواهر و نفائس مرصع آلات که برسم تهذیب
این بزم کاسرانی و انجمن شادمانی از مستقر الخلافة اکبر آباد
ارسال داشته بودند بنظر اکبر اثر رسیده انوار قبول پذیرفت و

سه هزار و پانصدی دو هزار سوار و میر خان باضافه پانصدی هزار
سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و از اصل
و اضافه الله یار خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار و یوسف خان
بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و روح الله خان برادر امیر
خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و سیف الدین صفوی
بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و دارابخان بمنصب هزار و پانصد
سوار و ناظر خان خواجه سرا بمنصب هزار و پانصد و پنجاه سوار
سرافراز گشتند و پرم دیو و سیسودی که درین ایام از وطن باسلام
سده سپهر احترام رسیده بود بمرحمت خلعت خنجر مرصع با علاقه
مروارید و دهکده کی مرصع و اسب با ساز طلا تارک تفاخر بر
افراخت و علی قلیخان که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول
شده بود مورد فضل و بخشش گشته بمنصب هزار و پانصد سوار
نوازش یافت و منصب رای مکوند فوجدار بریلی باضافه پانصدی
هزار و پانصدی هزار سوار و منصب بختیار خان زمیندار را از
اصل و اضافه هزار و پانصد سوار مقرر شد و رشید خوشنویس که
در زمان اعلی حضرت اختیار گوشه نشینی کرده تا این هنگام در
کنج انزوا بوظائف دعا گوئی دولت قاهره قیام داشت بمنصب
پانصدی هشتاد سوار کامیاب عنایت شد و بخدمت دیوانی سرکار
برده آزادی هودج حشمت زینت انزای مشکوی ابهت زبده سخدرات
زمان ملکه جهان بیگم صاحب که سابق نیز یکچند بآن سر بلند بود

پندوند را ملالت بخشید و بمیان عذابت بی غایت ایزدی عاقبت
 بعافیت گرائید تبیین این مقال آنکه چون در ایام ماه
 مبارک رمضان که هوا بغایت گرم و طول ساعات نهار علاوه
 آن بود حضرت خلیفه الرحمانی باقتضای تأییدات آسمانی
 و توفیقات یزدانی اکثر اوقات روز بوظائف طاعات و شرائف عبادات
 و تلاوت و کتابت و حفظ کلام مجید ربانی اشتغال می نمودند
 و از آن گذشته بلوازم نصفت پروری و معدلت گسترش و پژوهش
 حال مظلومان و داد دهی - تتم رسیدگان که مهین عبادت برگزیدگان
 درگاه صمدیت است مشغول بوده بمرام استراحت نمی پرداختند
 و شامگاه که افطار میفرمودند بعبادت معهود مسجد غسلخانه را نور
 آورد حضور ساخته تا مدتی از شب بادی فرائض و سنن و نوافل
 که سنت تراویح از انجمله بود میگذرانیدند و مع هذا بقصد ریاضت
 بدن و تلطیف سر و تصفیه روح بآئین تقدس مذشان و ابرار و - ذمت
 صالحین و احرار از اشریة لذیذہ و اطعمہ شہیدہ که سرمایہ قوت پیکر
 جهمانی و پیرایہ قوام هیکل عنصریست احتراز نموده قریب بدویاس
 شب غذای قلبی که از قوت روحانیدان نشان دادی تناول میکردند
 و اکثر شب در نزہت گاہ قدس مسجد بعبادت و آگاهی و ابتغای
 مرضات الہی گذرانیده اگر لحد میغذودند و دمی می آسودند
 هنوز بستر استراحت از پہلوی مبارک گرمی پذیرفته بود کہ بتحریر یک
 بخت بیدار و دل هشیار بقیقظ و اقتدای میگزایدند و دگر بارہ از
 چشمہ سار توفیق تجدید وضو نموده تا ظهور انوار فجر بمرام
 طاعت و حق پرستی قیام می ورزیدند چنانچہ سرتاسر آن ماه

بادشاهزاده‌های ارجمند کماکار اقامت رسم پیشکش و بنغاز نموده بسی
از نفائس و نوادر روزگار گذرانیدند و پیشکشهای شائسته از نوینیان
رفیع قدر و اسرای نامدار بمحل عرض رسید و درین تاریخ تربیت
خان صوبه دار ملتان که بموجب فرمان طلب از آنجا آمده بود دولت
زمین بوس بارگاه خلافت یافته بمطای خلعت قامت مباحثات
افراخت و چون این روز خجسته بهزاران میمنت و سعادت منقضى
گشته شب در رسید و محفل خاص غسلخانه بانوار حضور شهیدشاه
خورشید جاه مانند بزم فلک بغروب شمع ماه فرزوان شد چراغان
کشتیا که باهتمام اسرای عظام و متصدیان بادشاهزاده‌های عالیقدر
والا مقام در کمال خوبی و نظر فریدی سرانجام یافته بود نور افزای
انجمن عیش و خوشدلی گردید و شب دیگر تفرج این هنگامه
نشاط پیرا منشی شد و چراغانی که از شمع بر روی زمین کنار دریا
چون مرتب شده بود نیز طبع مقدس را مسرت افزود تا سه روز این
جشن گیتی فرورز عشرت آرای محفل اقبال بود *

گفتار در انحراف مزاج مقدس پایه افرای اورنگ خلافت روزی چندان منجم صحت و استقامت

درین ایام سعادت انجام که مزاج زمانه از میامن عدل و رافت
خدیو داد گر معدلت پرور پیرایه اعتدال داشت و اسباب انتظام دین
و دولت و موجبات شگفتگی خواطر اولیای سلطنت سمت کمال
پذیرفته بود چشم زخم تفرقه و تشویشی بهنگامه جمعیت دلها رسیده
سفوح عارضه ذات همایون روزی چند بندهای ارادت کیش عقیدت

آن گردید در آن شب از شدت آن عارضه رنگ از چهره دولت پروده
بود و نیرو از بازوی انبال رسیده مزاج عافیت تغییر داشت و طبع
شومی ممدار سلطنت بر خویش میلرزید و مملکت از گزند فتنه
میترسید پوده آریان مشگومی عزت و پوستاران بارگاه عظمت پروانه
وار بر گرد آن شمع انجمن خافت و جهانداري جمع آمده تا صبح
بر آتش بیقراری بودند و روز دیگر نیز اثر خفگی در تب پدید
نیامد و نزدیک بود که از هول آن حادثه ملک و ملت بهم بر آید
و امن و عافیت بشورش گراید از آنجا که ذات مقدس آن برگزیده
ذوالجلال در هر حال بهره مند ثبات و استقلال است و اصابت رای
و دانش ملک آرای آن حضرت در حالت سقم و صحت بر یک
و تیره و هنوال درین حالت نظر رانست گستر بر صلاح امر جهان و
جهانیان افکنده با وجود کمال تغییر حال و اشتداد آزار بجهت حفظ
سلسله امن و آمان قصد بیرون آمدن نمودند و قوت نفس نوید
را قائم مقام توانایی تن ساخته و بیارویی عصای تائید ربانی قامت
انبال افراخته هنگام تسلیم قور که بند های عذبه خلافت در ساخت
ضلعخانه جمع آمده بودند بهمان طرز و آئین که در ایام کمال صحت
و قوت آزان حضرت معهود بود از آرامگاه خاص بیرون خرامیده
بتسلیم قور اشاره فرمودند و خلایق را که منتظر طلوع افتاب سلطنت
بودند از فروغ انوار جمال مهر آثار پرتو سعادت بخشیده خاطر نگران
عقیدت مدان اخلاص کیش را که رهین هزار گونه تفرقه و تشویش
بود آرام بخش گردیدند و لمحۀ بقوت روحانی و نیروی همت
عظمت و جهانبانی بر پای ایستاده بخلافت گاه دولت باز گشتند

فرخنده باین صفوان گذرانیده از قنات غذا و التزام مهر و اقدام
 بعبادات شاقه عنصر مقدس را کمال رنج و تعب رسید لاجرم پس
 از انصرام ایام صیام و وقوع جشن مبارک بذاتیر تقدیم این اسباب و
 علل آثار گرانی در بدن همایون و مقدمه انحرافی در مزاج و هاج ظاهر
 شد لیکن از اینجا که کمال حوصله و قار و نهایت تحمل و ثبات ذات
 قدسی برکات آنحضرت است بقوت نفس ارجمند و علوهمت بلند
 خود را مغلوب آن عارضه نگردانیدند و تا سیوم عید که ایام جشن مسعود
 بود هر روز برسم معهود در وقت در محفل والی خاص و عام و انجمن
 خاص غسلخانه سرور آرای اقبال و کامرانی گشته هنگامه نشاط و
 طرب را نسروده نساختند چون روز سیوم آن سوی المزاج ازدیاد
 پذیرفته تپ بر پیکر مقدس طاری شد آخر روز که هنگامه
 بار غسلخانه بود از حریمده قدس بیرون آمده لحد بر پای ایستادند
 و بندهای آستان خلافت که بآنین مقرر دران بارگاه عزوجل
 فراهم آمده بودند کورنش نموده بخشیدان عظام اهل چوکی را
 تسلیم قور فرمودند و پس ازان در درون بارگاه حشمت و جاه
 بخشیده امر معلی به برداشتن اسباب جشن و آیین صادر شد و روز
 دیگر که حرارت تب اشتداد یافته بود و آخر روز حکیم محمد امین
 و حکیم محمد مهدی که سرآمد حذاقت مدشان بارگاه سلطنت اند
 آن حضرت را قصد کرده بمعالجه و مداوا پرداختند و آن شب
 کمال گرانی در پیکر کرامت پرور بهم رسیده از استیلاي گرمی
 تب بسان افتاب در تاب بودند و گاه مدهوشی روی میداد و ازیں
 جهت که بقصد خون بسیار کشیده شده بود ضعفی عظیم نیز علاقه

مانده هفتم شوال که روز جمعه بود فرزندۀ اختر برج حشمت و
جلال بادشاهزادۀ ارجمند فرخنده خصال محمد معظم را بتقدیبات
خوشن حکم فرمودند که بآنین مقرر بمسجد جامع رفته نماز گذارند
و اواخر روز راجه جیسنکه و محمد آمین خان میر بخشی و فاضل
خان میر سامان و راجه رکهندانه نظم امور دیوانی بآرامگاه خاص
طلب فرموده دولت کورنش دادند تا چند روز دیگر هنگام تسلیم
قور شرف قدوم به بیرون می بخشیدند و لمحۀ ایستاده جمال
جهان افروز بخلائق می نمودند و گاه دمی بر فراز کرسی قرار
می گرفتند و درین ایام تقرب خان را که چندمی پیش ازین
مورد عتاب خسروانه گشته از نظر التفات افتاده بود مورد فضل
و بخشایش و مشمول کرم و نوازش ساخته رخصت کورنش
دادند و روز سیزدهم که وقت معهود جلوۀ سعادت به بیرون نمودند
بر تخت سنگ مرمری که در پیش ایوان خوابگاه مبارک است
جلوس فرمودند و جمیع بار یافتگان انجمن غسلخانه دولت
اندوز کورنش شده بآنین مقرر بر وفق تفاوت پایه و منزلت در مقام
خدمت و عبودیت ایستادند و چون شام در رسید نماز مغرب
بجماعت گذارده بعد از اداای نماز بخلوتگاه انس خرامیدند و روز
دیگر که جمعه بود باوجود نهایت ضعف و بقیۀ کوفت بدستور ایام
صحت هنگام نماز بر تخت روان نشستۀ قرین سعادت و توفیق
بمسجد جامع تجشم فرمودند تا عامۀ خلائق از مشاهده جمال عالم
آرای آنحضرت بندهای گرانیده از تفرق خاطر رهائی یابند و جمعه
دیگر نیز برین وتیره عمل نموده جهان و جهانیان را امن و آرام

زهی ذات قدسی نهاد و نفس تائید پرورد که بشدت آلام جسمانی
 و عوارض عنصری که شیردلان روزگار و بزرگ همتان عالی وقار را
 عنان تحمل گسلد و سر رشته تماسک از کف رباید مغلوب نگردیده
 دران حالت طبع آشوب و شورش مرد امن بهره مند جوهر ثبات و
 استقامت باشد و اقتضای خرد والا و دانش ارجمندش بر مقتضیات
 جسم و قوی و آثار طبع و مزاج غالب و قاهر اند نگارنده این صحیفه
 معالی و مفاخر آن روز در سلک بندها حاضر بود دران والا بارگاه
 دولت بار و سعادت کورنشر آن سایه رحمت افریدگار یافته بدید
 تفرص عیان میدید که در مدور این حرکت مصلحت پیرا و ظهور
 این جلوه عالم آرا که سرمایه انتظام حال زمان و موجب امن و
 آرامش زمانیان گردید آنحضرت را جز قوت نفس موبد محمدی
 دیگر از اسباب تحرک نبود چنانچه حضار اذکیا و هوشمندان از
 مشاهده این نیروی همت خسروی در شگفت مانده از سر انصاف
 اذعان نمودند که در چنین شگرف حالتی این سایه ثبات و سکون
 بر شخص اقدس و ذات همایون مسلم است امید که ایزد بهیمال
 پیوسته نهال برومند عمر و اقبال این بهین پاسبان ملک و ملت
 و بهین قهرمان دین و دولت را که سرمایه رونق بهارستان ایجاد
 است از نسائم ناملایم نشاء کون و فساد صیانت نموده بزال چشمه
 سار بقا سر سبز و شاداب داراد بالجمله روز دیگر نیز حضرت
 شاهنشاهی یزید رعایت مصالح ملکی بهمین دستور هنگام تسلیم
 قور بیرون آمده از انوار دیدار مبارک پرتو حیات بر عالمیان گسترده
 و فردای آن به بندهای آستان خلافت از دولت کورنش محروم

که رحم احتیاج و بینوائی از جهان بر افتاد مجمل حضرت شهنشاهی
در خلال این ایام خیر انجام با وجود کمال ضعف و بقیه آزار سر رشته
صلاح اندیشی ملک و ملت و رعایت تدبیر دین و دولت از کف
همت فرو نگذاشته گاه اوائل روز از مطلع درمن خورشید خان چهارم
سعادت می نمودند و گاه وقت تسلیم قور لمحه جلوه اقبال به بیرون می
فرمودند و مطالب و مقدمات ملکی اکثر بوحاطت عرائض و نوشتجات
بعرض میر حید و جواب با صواب بخط قدسی نمط تحریر می یافت
و گاهی بعضی متصدیان عمده در آرامگاه خاص دولت بار یافته ضروریات
امور معروض میداشتند و با حکام مملکت پیرا ارشاد می یافتند
و درین اوقات نخل سرفراز گلشن اقبال گوهر ارجمند محیط جلال
بادشاهزاده ارجمند فرخ خصال محمد معظم بمرحمت خلعت
بارانی شرف اختصاص یافتند و صف شکنان و راجه رگه زنانه
و صفی خان و اخلاص خان و الله یار خان و افتخار خان و حسن
علی خان و جمعی دیگر از امرا که در جشن مبارک خلعت نیافته
بودند کسوت مبهات پوشیدند و در سراپ عربی پیشکش امیر
الامرا با ساز مرصع و میناکار و پنج زنجیر نیکل پیشکش خان دوران
صوبه دار ادریس و یازده سراپ عربی و پنج غلام کرجی پیشکش
مصطفی خان ناظم مهمات بندر سورت از نظر انور گذشت و بعرض
اشرف رسید که قاپلخان منشی که مدتی برسم گوشه نشینی در لاهور
بصر میبرد و درین هنگام بموجب طلب بحضور پر نور آمده بود و
کامگار خان که در سلاک کومکیان ادریس انتظام داشت و مالوجی
دکهنی که چندی قبل ازین گوشه نشین شده بود باجل طبعی

افزودند و در عرض این ایام بذایر ضعف و نفاقت گاه از منظر
 درمن آفتاب طلعت همایون طلوع می نمود و برخی اوقات هنگام
 تسلیم نور بر آمده بندها را اطمینان می بخشیدند و گاه بجهت
 ادای نماز بمسجد مبارک غسلخانه خرامش اقبال میدفرمودند
 و درین وقت بعضی از عمدتها و خواص و محرمان حرم قرب و
 اختصاص دولت کورنش می اندوختند و در هفته دیگر بذایر بعضی
 ادبای نکس در آزار آن حضرت روی داد چنانچه سه روز متوالی از
 آرامگاه خاص بیرون نیامدند و چند جمعه پرتو حضور بمسجد
 نیکگندند چون طبیعت نهایت ضعف بذیرفته بود و این نکس
 روی نمود بعضی عوارض دیگر علاوه کوفت اصلی که سویی المزاجی
 حاد بود گشته مدت این آزار باصداک کشید لیکن بمیامن فضل
 و موهبت ایزدی بصحت و عافیت انجامیده خاتمت آن احوال
 پراحوال که جان قدسیان از بیم گزندش خسته و فرزند بود بخیر و سلامت
 قرین گشت .

اعتماد مرا ج خدیو هفت کشور

و شهنشاه بحر و بر خلیفه دین پرور

در معالجه و مداوای این عارضه از حکیم محمد امین و حکیم
 محمد مهدی که باتفاق متصدی علاج بودند بالقای الهام غیبی
 و توفیق شفا بخش خدای تعالی نمایان و تدبیرات شایسته
 بطور پدوست و مساعی جمیده بوقوع آمد و مراتب خیرات و مبررات
 و نذور و صدقات که از مجربات معالجات روحانیت چندان بکار رفت

بشادی رفع عارضه ذات عديم المثل در حرمکده قدس و مشکوي
 اقبال فرخنده جشنی ترتیب داده بودند با هر همایون جمیع امرا
 و عمد های بارگاه خلافت برای تقدیم مراسم تهنیت بسده علیه حرمگاه
 دولت رفته تسلیم مبارکباد بجای آوردند و از سرکر آن ملکه ملکی
 سیر قدسی اطوار تا قریب پنجاه کس از عمد ها بخلاف فخره مباحی
 گردیدند هم ذی الحجه که عید مبارک اضحی بود بارگاه سلطنت
 و دولت سرای خلافت با سباب تجمل و احتشام زیب و آرایش یافته
 صدای شاد یانه عیدي و خروش کوس خسروی جهانیان را صلی
 عشرت و شادمانی در داد پادشاهزادهای کامگار بخت بیدار و نوینان
 رفیع مرتبت و امرای نامدار و سائر بندهای درگاه جهان مدار در
 جذاب والا و آستان معلی حاضر آمده بتسلیمات تهنیت تارک عزت
 بر افراختند و حضرت شاهنشاهی بشیمة معبود عزم توجه بمصلی
 فرموده با فرآسمانی و کوکبه عظمت و جهانبانی بر فیل بدیع
 منظر آسمان پیکری که تحت زرین بران زده بودند سوار گشته بآئین
 مقرر پرتو و زود بساحت عید گاه ایگندند و نماز عید گزارده پس از
 معاودت بدست مبارک ادای سنت قربان نمودند و در ذهاب و ایاب
 آن خدیو مالک رقاب از زر و سیم نثار اهل کوچه و بازار را دامن
 امید گرانبار نقد مقصود شد کفنه خلایق و عموم سکنه دار الخلافة از
 صغیر و کبیر و غنی و فقیر که یکچند از حرمان دیدار مهر انوار
 رنج ناکامی کشیده بودند خورشید جمال عالم آرای آن حضرت را
 در ادج کمال با فروغ عافیت و اقبال بکام خویش دیده از فیض
 دو عید و حصول دو امید بهره در گردیدند •

روزگار حدیث شان بسر آمد و چون بمسامع همایون رسید که در نواهی
 برگشته کول که در قبول حسن علی خان بود جمعی مفسدان و فقه
 طلب از کوه اندیشی و تمرد کبشی غبار شورش انگیزده سر بفساد
 برداشته اند خان مذکور با پانصد بر قنداز و ملثقت خان میر
 بخشی احدیان پا چهار صد احدی به جهت تنبیه و تادیب آن عصیان
 منشان تمرد آئین تعیین یافته مرخص گشتند که گروه آن شقاوت
 پژوه ر بسزای کردار خویش رسانند هفدهم ذی قعدة که بمیان
 لطف و عنایت ایزدی مزاج و حاج بصمت و استقامت گرانیده جز
 بقیه ضعف و نقاهت اثری از عوارض پیکر قدسی نمانده بود
 حضرت شاهنشاهی بفرقه دوم اشرف فیض بخش حمام گشته غسل
 عافیت نمودند و غبار ملالت از دلباهی عالمیان شسته شد و نوزدهم
 قرین فرخی و بهروزی در بارگاه پدیر احترام خاص و عام انجمن آرای
 اقبال گشته جمیع بندها را دولت کورنش دادند چون سیزدهم تیره
 ماه که عید گلانی بود در ایام عارضه ذات همایون واقع شده مراسم
 آن بفعل نیامده بود درین روز فرخند باشا و والا پادشاهزادهای
 عالی قدر و امرای رفیع مقدار بآئین مقرر مراحمهای مرصع
 میناکار گذرانیده بشکرانه صحت و عافیت ذات مقدس خدیو روزگار
 رسم نقار بجای آوردند و بیست و ششم مهابت خان که از صوبه
 داری کل معزول شده بود بآستان فیض مکان رسیده شرف اندوز
 ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بعنایت خلعت خاص اختصاص
 یافت و بیست و نهم چون پرده آرای هودج عزت فروغ بخش تنق
 حشمت ملکه تقدس نقاب خورشید احتجاب روشن رای بیگم

سوار از آن جمله سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و بجلدوی
 مسامی جمیله که قبل ازین در کشایش ولایت هلاک از دارالخدا
 صوبه دار پنده بظهور پیوسته بود یک هزار سوار از تابندگان او دو اسبه سه
 اسبه مقرر گشت که منصبش از اصل و اضافه چهار هزار و چهار
 هزار سوار از آن جمله دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منصب
 راوکران که در ابتدا در کوسکیان دکن بود باضافه پانصد و سه هزار و
 هزار و پانصد سوار قرار یافت و کنور راسمه که بمرحمت پهلوی
 مرصع مشمول نوازش شد و رضویخان که قبل ازین در سلک گوشه
 نشینان انتظام یافته بود مورد انظار عاطفت بادشاهانه گشته
 بمنصب دو هزار و پانصد و چهار صد سوار و عنایت خلعت و
 جمدهر سینا کار سرانرازی اندوخت و منصب اسمعیل خان
 قلعه دار احمد نگر باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصد و
 سوار و از اصل و اضافه مکرمت خان دیوان گجرات بمنصب هزار
 و پانصد و صد و پنجاه سوار و قلندر خان بمنصب هزار و هشت
 صد سوار و محمد ثقی خان بمنصب هزار و صد و پنجاه سوار و
 منصور ولد ملک عنبر بسالیانه هزار روپیه مباحی گردیدند و
 فرستاده حاکم زندیز که چندین قبل ازین بآستان فلک نشان رسیده
 بود بعنایت خلعت و اسب و خنجر مرصع مورد نوازش گشته
 رخصت انصراپ یافت و چندی از نوکران عادلخان که با پیشکش
 او بدرگاه خلائق پناه آمده بودند خلعت یافته مرخص شدند و
 میر جعفر ولد سید جلال بخاری و محمد صادق برادر زاده سیفخان
 هر یک بانعام دو صد اشرفی و خواجه عبد المنان بانعام سه هزار

جشن و زن فرخنده قمری سال چهل و ششم

درین اوقات میمنت قرین که جهان از میامن صحت و عافیت خدیو زمان و زمین پاسبان دولت و دین مسرت اندوز و نشاط آگین بود موسم وزن خجسته قمری در رسیده جهانیان را عشرت و خرمی افزوده روز چهارشنبه شانزدهم ذی الحجه مطابق یازدهم امرداد که دگر باره بارگاه هشمت و جهانبدایی از آذین طرب و شادمانی چهره بآراستگی افروخته بود در محفل فردوس ممال غسلخانه بزمی نشاط افزا و جشنی عالم آرا مرتب گشت و بعد از انقضای یکپایس و پنج گهزی از روز مذکور وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و پنجم قمری از عمر سعادت قرین آن حضرت پایه اختتام یافته سال چهل و ششم آغاز شد بادشاهزادهای گامگار عالی مقدار و امرای اعیان دولت پدیدار رسم نثار بجا آورده تحلیمات تهنیت بتقدیم رسانیدند حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مبارک مزبور آزای اقبال و کسرانی گشته دست دریا نوال بمرصت و افصال کشادند درین جشن فرخنده ببادشاهزادهای نامدار بخت بیدار و بسیاری از امرا و عیالهای حضور فائض الانوار خلعت مرحمت شد و برای جمعی از امرا و حکام اطراف خلعت فاخره مرسل گشت و مهابت خان که صوبه دار ری گجرات از تغدیر مهاراجه جسونت سنگه بار مفروض گشته بود بعد از خلعت خاصه و اسب عراقی با ساز طلا و یک زنجیر نیل گلان با ساز نقره و جلی زر بفت مر بامد شد و ۵۰ هزار سوار از تابیدافش دو اسبه سه اسبه مقرر گردید که منصبش از اصل و اضافه شش هزار و پنج هزار

ماه مذکور چون مطابق روز دهم بود که عید هندوانست بر راجه
جیسنگه و کفور راجه خلعیت خاصه عطا فرمودند و از آنجا که
بعضی از زمینداران کوهستان جهون و مفسدان آن حدود از کوتاه
بینی و فتنه گزینی طریق تمرد و عصیان پیدموده باغواهی جهالت
و گمراهی سر بفساد داشته بودند و لوائی نخوت و استبداد افراشته
دفع و استیصال آن گروه خدایان سگال پیدش نهاد همت خسروانه
گشته میرخانرا با جمعی از بندگان های حضور لامع النور بآن مهم
مرخص نمودند و فوجدارى آن سرزمین نیز از تغییر شهیدار خان
بخان مشارا الیه تفویض نمودند و هنگام رخصت او را بعنایت
خلعیت و اسپ عراقی با ساز طلا و یک زنجیر نیل و باضافه پانصد
سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار نواختند و از کومریان
او بروح الله خان برادرش و سیف الدین صفوی راجه سارنگدهر
و جمعی دیگر خلعیت و به برخی اسپ مرحمت کردند و بمیدنی
سنگه که پسر راجه سوری نگر است خلعیت مرحمت گردید شازدهم
عزیمت گلگشت باغ فیض بنیداد اعتر اباد فرموده بغیر قدوم والا بهار
پیرای انجمنستان دولت گشتند و چند روز آنجا قرین خرمی و نشاط
بسر برده بیست و یکم مراجعت نمودند و چون درین هنگام تقرب
خان باجل طایبعی رخت هستی بر بسته بود عواطف پادشاهانه
محمد علیخان پدرش را بعطای خلعیت از لباس کدورت بر آورد
و چون بسبب تقصیرات پدرش او نیز از منصب معزول گردیده بود
درین وقت مورد فضل و بخشایش شاهنشاه عطا کار احسانمنش
شده بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار نوازش یافت و احد خان

روپیه و شیخ عبد الوهاب بخاری بانعام دو هزار روپیه و خواجه
 قادر و چندی دیگر هر یک بانعام یک هزار روپیه نوازش یافت و یک
 هزار روپیه به بسرا سخا کلاونت و هشت هزار روپیه بسائر نعمه
 سرایان و حرود پردازان آن بزم نشاط پیرا عطا گردید و چون مجلس
 فردوس آئین عسلخانه بهزاران عشرت و شادمانی و مسرت و
 کامرانی بسر رسید حضرت شاهنشاهی حرمکده قدس را بفروغ انوار
 ظل الهی برانراخته دگر باره دران مشکوی اقبال دست دریا نوال
 بحدود و انضال کشودند و مجموع صدر آرایان شبستان دولت و پرده
 گزینان سرادق ابهت را بجلدوی حسن خدمت و پرستاری که در
 ایام کوفت و بیداری آن زیبنده اوزنگ عظمت و بختیاری ازیشان
 بظهور پیوسته بود بانعامات سامیه و مواهب عالیله نوازش فرمودند
 چنانچه از نقد دولک و سی هزار اشرفی بآن مقدسات تلق عزت
 عطا نمودند بالجملة تا سه روز آن جشن طرب افزا امتداد داشت
 و هفتم محرم الحرام گیتی خدیو کیوان غلام اوائل روز بباغ صاحب
 آباد فیض قدوم بخشیدند و آن روز و روز دیگر قرین حشمت و
 جلال دران گلشن فردوس مثال بسر برده نهیم بدولت خانه همایون
 مراجعت فرمودند و چهاردهم پرتو عزیمت بخضر آباد انگذده چون
 فیض و نزهت و صفای آن مکان دلکشا ملائم طبع اقدس افتاد
 پانزده روز آنجا بساط اقامت گسترده مسرت اندوز بودند و سلخ ماه
 مذکور عرصه دار الخلافه از درود مسعود نور آمود شد و چهارم صفر دگر
 باره عزم گامشست باغ صاحب آباد از خاطر انوار سر بر زده دو روز
 دران سراستان خلد نشان بهجت انزای طبع مقدس بودند دهم

بامر معلى خلعت فاخرة و خنجر مرصع بخان مذکور عطا کردند
 پيستم وزير خان صوبه دار مستقر الخلافة اکبر آباد که منشور عاطفت
 بطالب او عز صدور يافته بود از انجا رحیده احراز دولت زمين بوس
 نمود و بعنايت خلعت خاص قاست مبداهات انراخت و سيف خان
 که قبل ازین بذابر تقصيري از منصب معزول گشته در سپرد
 برحم گوشه نشين بسر ميبرد درين هنگام مشمول انوار مرحمت
 گشته بموجب حکم لازم الامتثال به جبهه سائي آستان جاه و جلال
 چهره انروز طالع گرديد و بعنايت خلعت و شمشير و منصب دو
 هزار و پانصد سوار سرفراز شد پنجم و بيع الثاني حضرت
 خليفة الرحماني بعزيمت سير و شکار لوائ توحه به اعز آباد انراختند
 و چون باشا معلى چندي قبل ازین نزديک بآن حديقه خلد آما
 باغي خوش و بستان خراي دلکش که بنول باري موسوم
 است اساس نهاده بود درين وقت که ميرو گلگشت آن بهارستان
 اقبال بهجت انزاي خاطر قدسي مآثر گرديد و عمارات داپذيرش
 که باهتمام ملتفت خان ميرتوزوک صورت اتمام يافته بود
 بظفر اکسير اثر رحیده پسند طمع انور افتاد عاطفت خسروانه خان
 مذکور را بعطاي خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصد شش صد سوار سرفرازي بخشيد از موانح مصلحت
 پيرا نقل نمودن خرائن عامره است از حصن سعادت بنياد مستقر
 الخلافة اکبر آباد بقلعه دولت اساس دار الخلافة شاه جهان آباد چون
 درين ايام راي عالم آزاي پايه افزاي اورنگ خلافت و جلال باني
 که مرآت جمال نمائي شواهد الهامات ربانيست باقتضاي بعضي

بخشی دوم که طفلی از در گذشته بود بعطای خلعت خاص از سوگواری برآمد و درین ایام فوجداری تره‌ها را از تغییر دلیر افغان برآچه دیبی سنگه بندبله مفوض گشته منصبش باضافه پانصد سوار درهزاری در هزار سوار مقرر شد و پردلخان بفوجداری هوشنگ آباد از تغییر جلال خان مبهی گشته یک هزار سوار از تابندگان او دو اسبه سه اسبه قرار یافت که منصبش از اصل و امانه دو هزار سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و چون معروض پیشگاه چاه و جلال گردید که اکرام خان فوجدار بیرون مستقر دار الخلافه اکبر آباد و دیعت حیات بمقتضای اجل موعود - پره عبید الله خان بجای او معین گشته باضافه پانصدی پانصد سوار مریددی یافت و ارسلانعلی داد المریدی خان مغفور بفوجداری بنارس از تغییر خواجه صادق بدخشی تعین یافته بعنايت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب نهصدی هفت صد سوار مبهی شد و از وقائع دار الملک کابل بعرض اشرف رسید که چهار قلی کهکو از کومکیان آن صوبه باجل طبعی درگذشت درازدهم ربیع الثانی چون روز وزن رخشنده اختر - پهر - فاخر و معالی پادشاه زاده هوشمند فطرت بلند محمد معظم بود عاطفت بادشاهانه آن دره التاج عظمت و بختیاری را بعطای يك عقد مرورید گرانها نواخت و باشاره همایون فاضل خان صیر سامان بمنزل شریف ایشان رفته باهتمام لوازم و سرانجام مقدمات آن فرخنده جشن پرداخت و وزن آن گران قدر والا گهر بائین مقرر بفعل آمد و سال نوزدهم شمس از سن گرامی ایشان بانجام رسیده سال بیستم بمبارکی آغاز شد و بادشاهزاده ارجمند

سوهم وزن خجسته شمسي در رسیده جهانيان را کام بخش عشرت
 و خوش دلي گردانید و روز مبارک غرة جماد الاولی مطابق بیست
 و دوم آذر که بارگاه حشمت و جاه بآذین خسرواني بر آراسته بود
 در انجمن فردوس مثال غسالخانه فرخنده جشنی پادشاهانه منعقد
 گشت و پس از انقضای دوپاس از روز مذکور گوهر عنصر مقدس
 حضرت شاهنشاهی بزر و سیم و دیگر آشیای معبوه سنجیده شده
 وزن مبارک بآئین مقرر بفعل آمد و سال چهل و چهارم شمسي از عمر
 سعادت قرین سرور آرای خلافت و جهانبانی بهزاران فرخی و کسروانی
 بانجام رسیده سال چهل و پنجم بامبارکی آغاز شد پادشاه زادهای
 نامدار بخت بیدار و اسرا و عیان دولت پایدار رسم نگار بجای
 آورده تسلیمات تهنیت بتقدیم رسانیدند و درین روز عالم افزوز
 بهین شعبه دوحه عظمت و اقبال گزین باوق نهال جاه و جلال
 پادشاه زاده والا قدر محمد معظم بعطای خلعت خاص و انعام یک
 لک روپیه و دره التاج حشمت و کامکاری قره العین شوکت و
 بختیاری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم بعنایت یک عقد مروارید
 و نوگل حدیقه دولت فروغ نامیه سعادت پادشاهزاده والا گهر محمد اکبر
 بمرحمت جیفه مرصع مطرح انوار عاطفت گردیدند و راجه جیسنگه و
 وزیر خان و محمد امین خان و مرتضی خان و اعتقاد خان و دیگر امرای
 نامدار و عمدهای درگاه سپهرمدار بعطای خلاع فاخره قاصت مباحات
 انراختند و امیر الامرا صوبه دار دکن و خان خانان سپهبدار بنگاله
 و مهاراجه جسونت سنگه که در دکن بود و جمفر خان صوبه دار
 مالوه و امیر خان صوبه دار کابل و دیگر امرای اطراف بعنایت

از دقائق مصالح ملک و ملت پرتو توجه بصوب این مطلب انگنده
بود حکم اشرف عز نفاذ یافت که وزیر خان بمستقر خلافت شتافته
در بر آوردن آن خزائن موفوره و گنجهای ناصحصوره رسانیدن آن
به پیشگاه حضور لامع النور لوازم قدغن و اهتمام بظهور رساند و
و اخلاص خان خویشگی و کثرت سنگه و جمع می دیگر بار معین
شدند و هشتم ماه مذکور خان مشارا الیه با همراهان بدین مهم
مرخص گردید و در خلال این ایام مکرر رایت اقبال بصوب اعز آباد
و خضر آباد اهتزاز نموده سیرو شکار آن حدود مسرت افزای طبع
همایون گشت و نویسی هنگام نهضت بخضر آباد گیتی خدیو حق
پزوه بزیارت روضه متبرکه که قدوه اکابر عظام سلطان المشایخ شیخ نظام
الدین قدس الله سره العزیز توجه نموده فیض اندوز گشتند و عبادت
معهود مجاورین آن بقعه قدسیه را از فیض انعام بهرور گردانیدند
درین ایام عاطفت بادشاهانه طراز مسند حشمت و سر بلندی فروغ
گوهر فطرت و هوشمندی بادشاهزاده کامگار محمد معظم و راجه جیسنگه
را بعطای خلعت زمستانی عز مبداهات بخشید و همچنین سائر
عمدهای آستان خلافت و مقریان پیشگاه دولت بترتیب قدر و
 منزلت باین عنایت سر بلند شدند *

جشن وزن فرخنده شمسی سال چهل و پنجم

درین اوقات میمنت پیرا که از شکوه معدلت و فرمان روائی
زینت افزای اورنگ سلطنت و هووری دین و دولت در پایت رفعت
و بر تری و ملک و ملت کامیاب سعادت و نیک اختیری بود

مذکور را بآئین شایسته بجا آورده درین جشن فرخنده دولت زمین
 بوس دریافت و بعطای خلعت خاص و باضافه هزار سوار بمنصب پنج
 هزاره چهار هزار سوار و ارتبه گردید و صفی خان باضافه پانصدی
 بمنصب سه هزاره و دصد سوار و راجه رگهاته باضافه پانصدی
 پنجاه سوار بمنصب سه هزاره هفت صد سوار و عبد الرحمن بن نذر
 محمد خان بانعام ده هزار روپیه و دانش مند خان بمرحمت ماده نیل
 و الله یار خان بعنایت علم نوازش یافتند و علی قلیخان بقوجداریه
 اعظم آباد از اعمال صوبه گجرات تعین یافتند خلعت سرفرازی پوشید
 و منصب چکرام از کومکین دکن باضافه پانصدی هزار سوار مقرر
 شد و شیخ بدهوی قراول بمرحمت فیمل مورد نوازش گردید و جمعی
 کثیر از منصبداران و خدمت گذاران بارگاه سلطنت بعنایت خلعت
 کسوت افتخار پوشیدند و چهار هزار روپیه بزم نغمه سنجان و سرود
 سرایان آن بزم عشرت پیرا عطا شد و درین جشن خسروانه پیشکش
 امیر الامرا صوبه دار دکن از جواهر زواهر و نفائس مرصع آلات بنظر
 قدسی برکات رسیده رتبه قبول پذیرفت *

توجه رایات عالیات بصوب پنجاب

چون دران هنگام که مرادکب جاه و جلال بتعاقب دارا بیدشکوه
 بد مال سایه سعادت و اقبال بر عرصه پنجاب گسترده بنابر سنج
 فتنه ناشجاع چنانچه سبق ذکر یافته بزودی ازان حدود
 مراجعت واقع شد و آن قدر توقف روی نداده که خاطر اقدس
 حضرت شاهشاهی از سیر و شکار آن ناحیه نشاط اندوز شود و

ارسال خلعت مورد نوازش گردیدند و عذابت ماده فیل بدان شدند
 خان ضمیمه عطای خلعت گشت و محمد امین خان باضافه هزار
 سوار بمنصب پنج هزارى پنج هزار سوار و مرتضى خان باضافه هزار
 سوار بمنصب پنج هزارى چهار هزار سوار و اعتقاد خان باضافه
 هزارى بمنصب پنج هزارى يك هزار سوار و فاضل خان باضافه
 هزارى بمنصب پنج هزارى دو هزار سوار و هوشدار خان باضافه
 پانصدى بمنصب چهار هزارى دوهزار و هشت صد سوار و اسد خان
 بخشي دوم باضافه پانصدى بمنصب چهار هزارى دوهزار و پانصد
 سوار سريلند شدند و از اصل و اضافۀ عابد خان بمنصب چهار
 هزارى هزار و دصد سوار و فدائي خان بمنصب سه هزارى دو
 هزار و سصد سوار و اشرف خان بمنصب دوهزار و پانصدى چهار
 صد سوار و عبد الله خان ولد سعيد خان بهادر مرحوم بمنصب
 دوهزارى هزار و هفت صد سوار و صف شكن خان بمنصب دوهزارى
 يكهزار و دصد سوار و پرم دیو سیسودیه بمنصب هزارى پانصد سوار
 و باقى خان ميرتوزك بمنصب هزارى سه صد سوار و محمد منصور
 كاشغرى بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار سريلند شدند و نجابتخان
 كه در مبادى سال اول اين خلافت همایون بنابر وقوع تصديري
 مورد عتاب خسروانه گشته از منصب معزول شده بود مطمح انتظار
 فضل و مكرمت پادشاهانه گردیده بمنصب پنج هزارى چهار هزار
 سوار دگر باره كامياب دوات شد و خلعت خاصه و جمدهر باعلقه
 مرواريد بار عطا گشت و وزير خان كه چنانچه گزارش یافت بجهت
 آردن خزائن عامره بمستقر الخلافه اكبر آباد رفته بود خدمت

دولت مرا حمله آرای عداوت گشتند و شکار کفای و صید افگزان
متوجه شده پنجم جمادی الاخره بخضر آباد پرتو وزون گسترودند و
پس از استیغای سیر و شکار آن حدود عنان توسن اقبال بسمت راهراست
منعطف ساخته یازدهم باغ انباله را بنزول اشرف خرمی و طراوت
بخشیدند و درین ایام پیشکش امیر الامرای از نفائس جواهر
و مرصع آلات بنظر قدسی برکت رسیده و تبه قبول پذیرفت و فیض الله
خان قراول بیگی و حصن علی خان قوش بیگی و اعتماد خان و رحمت
خان دیوان دیوتات و جمعی کثیر از قراولان و عامله شکار بعنایت خلعت
شکاری نوازش یافتند و مصطفی خان ناظم مهمات بندر سورت و
راجه تودرسل فوجدار اقاوه و راجه بهادر چند زمیندار کمانون بمرحمت
ارسال خلعت سر بلند گشتند و جهانگیر قلین خان بفوجداری میان
دو آبامعین گشته بعنایت خلعت و اسب سباهی شد و چون درین
اوقات صف شکن صفوی که از دیر باز در گوشه انزوا بوظائف دعا
گوئی این دولت گیتی آرای اشتغال داشت روزگار حیاتش بسر
رسیده بود و اخلاص خان خویشگی باجل طبعی بساط هستی در
نور دیده عاطفت پادشاهانه سیف الدین واد صف شکن مغفور
و دیگر منسوبان او و خداداد پسر اخلاص خان مرحوم و چندمی
دیگر از خویشان را بعنایت خلعت نوازش فرمود و سوبهاگ
پیرکاس زمیندار سر مور و باقر خان فوجدار سهرند بموکب جاد و جلال
پیموده ادراک دولت زمین بوس نمودند و عاطفت پادشاهانه
سوبهاگ پیرکاس را بعطای خلعت و اوربسی مرصع و جمدهر
مرصع و اسب با ساز طلا سرفرازی بخشید پانزدهم ظاهر بلده سهرند

درین ایام طبع مبارک را بگلگشت نزهت آباد کشمیر فردوس
 نظیر هم رغبت تام بهم رسیده بود و بعضی مصلحت های ملک و
 دولت نیز اقتضای آن میگرفت که رایات خورشید تاب بصوب
 پنجاب انتهای نماید لهذا این عزیمت فرخنده پیش نهاد خاطر
 اشرف گشته غرة جمادی الاولی که روز جشن وزن مبارک بود
 اشاره و ابصدور پیوست که پیش خانۀ همایون بهمت پنجاب بیرون
 رفتند و هفتم ماه مذکور مطابق بیست و هشتم آذر که ساعت بانظار
 سعد و انوار سعادت قرین بود خدیو زمان و زمین پای دولت در
 رکاب اقبال آورده لوای توجه بدان صوب برافراختند و آن روز اعز آباد
 فیض بنیاد را مهبط انوار نزول ساختند هوشدار خان بصوبه داری
 و حرارت قلعه دار الخلافه تعیین یافته بعنایت اسپ با ساز طلا
 و نیل باحوضه نقره سربلند گردید و داروغگی غسلسخانۀ مبارک از تغییر
 خان مذکور بالله یار خان مفوض گشته خلعت و علم بار مرحمت
 شد و یازدهم از مرابستان اعز آباد کوچ فرموده چند روز در شکار
 گاههای نواهی آن نشاط صید نتجیر اندوختند و شانزدهم حوالی
 قصبه سونی پت مضرب خدام ابهت و احتشام گشته دوروز درانجا
 مقام شد و بیست هفتم نزدیکی کرنال محط سراوقات اقبال گردیده
 چون خاطر ملکوت ناظر بسیر مخلص پور و شکار چهرز دران حدود
 مائل بود درین منزل فاضل خان سیر سامان را با زوائد اردو و لشکر
 و کار خانجات رخصت فرمودند که از راه راست بدار السلطنة لاهور
 رود و هنگام رخصت خان مذکور را بعطای پوستین خاصه پشت
 گرم عنایت ساختند و روز دیگر کوچ فرموده با ملازمان رکاب

و کسراتی بودند و هفتم ماه مذکور بعزم دخول آن مستقر حشمت
و جاه با فر الهی و عظمت شهنشاهی بر فیل کوه شکوه زیبا منظری
که تخت فلک پایه زرین بر کوه پشت آن نصب گشته بود سوار
شدند و رخسندگ اختر سپهر اقبال بادشاه زاده فرخنده خصال محمد
معظم را در پی سر مبارک جای داده لوائی توجه بشهر افراختند
و قریب دوپاس از روز گشته قلعه مبارک که بمیان قدوم همایون
سر رفعت باوج گردون رسانید و چون فصل جوش نرگس و اوائل
موسم شکوفه و هنگام سیر ریاض و گلگشت بساتین بود روز دیگر
بسیر باغ دامکشا که آنروی دریای راویست توجه نموده مصرت
پیرای طبع اقدس گردیدند و فردای آن که جمعه بود در مسجد
فیروز خان که در فضایی بیرون قلعه نزدیک بدرواز هتیه پول
واقعست بآنین معهود نماز گذارده مقرر فرمودند که سائر جمعات
بدین دستور آنجا اقامت جماعت می نموده باشند و در ایام
این ماه مبارک اثر بیست هزار روپیه بوساطت صدر الصدور عابدخان
باریاب استحقاق اتفاق شد و درین اوقات از وقائع بنگاله بمسامع حقائق
مجامع رسید که سید نصیرالدین خان و سید میرزای هزاراری که
با خان خانان دروساق آشام بودند باجل طبعی مرحله هستی
پیمودند عاطفت بادشاهانه میر علی اصغر پسر سید میرزا ریاسه
برادر دیگرش و درانخان برادر زاده و عزیز الله دختر زاده آن مرحوم
را بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد و فیروز خان میدواتی فوجدار
اکبری جنگل که دولت اندوز ملازمت شده بود خلعت یافته بمحال
فوجداری خود مرخص گشت و مهاسنگه عمه زانا راج سنگه بعنایت

از غبار موکب مسعود عبیر آمود شده باغ خلد مثالش از نزول اشرف چمن زار دولت و بهارستان اقبال گشت و بنابر فیض هوا و نزهت و صفای آن بستان سرای دلگشا دو روز آنجا اقامت شد و باقر خان پیدشکشی از امتعه و اقمشه آن بلده بمحل عرض رسانید و بهعطای خلعت مباحی گشت نوزدهم نواهی قصبه لودیانه مضرب سرادات جاه و حشمت گردید و روز دیگر ریات عظمت و جلال دریای سقلج را که باشاره همایون جسر بران بسته شده بود عبور نموده قریب بقصبه پهلور نزول کرد و چون قراولان در پیشدیهایی نزدیک آن دوشیر دیده بودند شهنشاہ شیردل هزبر صولت بعزم صید آن در صبح ضار سوار شدند و هر دو را بضرب تفنگ از پای در آوردند بیست و ششم نواهی تلوندی مخیم عساکر گردون شکوه شد و ابراهیم خان ناظم مهمات دار السلطنه لاهور از آنجا رسیده احرار دولت زمین بوس نمود بیست و ششم موکب ظفر پناه از دریای بیدیه برخی بکشتی و بعضی بپایاب عبور نموده نزدیک فتح آباد منزل گزید و دوم رجب ظاهر دار السلطنه از طلوع ماهچه رایت اقبال فروغ سعادت پذیرفته باع فیض بخش که عمارات دلنشین و مساکن نزهت آئینش غیرت افزای تصور فردوس برین است بنزول اشرف مهبط انوار عز و شرف گردید و فاضل خان میر سامان که پیشتر آمده بود بدولت ملازمت اتمتعاد یافت و چون ساعت داخل شدن شهر و قلعه مبارک دهم ماه مذکور مطابق غره امقندیار بود خاقان جهان تا رسیدن ساعت دران بستان سرای دولت بساط اقامت گسترده چمن آرای عشرت

و بلندگی این آستان خلافت نشان زیور گوش جان ساخته بر جاده
فرمان پذیری و دولت خواهی ثابت قدم بود و همواره بمقتضای
صلاح اندیشی و کار آگاهی امتثال اوامرو نواهی پادشاهی و ادای
پیشکشی مقرری می نمود چون درین عهد سعادت مهد روزگار
حیاتش سپری شد از پیشگاه سلطنت و جهانبانی زمینداری آن
ناحیه بستر سال پسرش تفویض یافت و او بموجب یرلیغ کرامت
نشان و رسم معهود زمینداران برحای پدر نشست و سرکردگی
قوم خویش و راجگی آن سرزمین را کمر بست رایسنگه مردود
برادر زمل که مقهوری مغرور و غداری نابکار بود عرق غیرت و
حمیتش حرکت نموده براه دشمنی و مخالفت سترسال شتافت
و در صدد دفع و اهلاک او در آمده چون با جوهر دایری و جرأت
هکر و چربزت فراهم داشت مردم را ازورسانیده بجانب خود دعوت
نمود و بلطائف تدبیرات و حیل فریب پنج شش هزار سوار و
پاده جمع آورده رایت غلبه و استیلا بر افرخت و گور دهن
راتهور را که جد مادری سترسال و مدار مهام ریاست او بود بقتل
رسانیده سترسال را باخواص نوکران و پیشکاران و مادرش مقید
ماخت و زمینداری و ولایتش را متصرف شده بجای پدر نشست
و تمامی زمیندار ولایت کچه را نیز با خود متفق نموده بمعاونت
و موافقت او مستظهر گشت و از آنجا که دیدند عاقبت بین و عقل
مصلحت گزین نداشت و ظلمتکده باطن ضلالت موطنش از تابش
نور خرد بهره ور نبود دم نخوت و استقلال زده هوای خود سرب در
سر بیدمغز افکند و کسان قطب الدین خان حاکم جوانکده را که

خلعت سر بلند شده رخصت انصراف یافت و محبوب از خلعت
خاصه بجهت سرفرازی رانا مرسل گشت و رعایت خان بنظم مهمات
بگذر سورت از تغیر مصطفی خان معین شده بعنایت خلعت
و از اصل و اضافه بمنصب هزاره چهار صد سوار مبهامی گردید
بیست و چهارم حضرت شهبه شاهی بعزم شکار تلوندی رایست توجه
برافراخته روزی چند دران حدود نشاط اندوز شکار بودند دران نواحی
دوشیر که آسیب آن بسکنه و رعایا میرسید بتغذک از پای درآوردند
و چهارم شعبان ساحت دار السلطنه را از سایه چتر اقبال فروغ
سمادت بخشیدند و چون اراده سیر کشمیر دلفینیز مرکوز خاطر مهر
تغییر بود خدمت کار خان را با جمعی از بیلداران و تیرداران
بجهت ساختن طرق و مسالک آن که اکثر کوه های بلند
و کوه های دشوار عبور و درهای تنگ منکاخ معب المرور است
و مضائق و مزائق بسیار دارد رخصت نمودند ششم ماه مذکور مهر
خان فوجدار کوهستان جمون ازان حدود رسیده دولت زمین بوس
دریافت •

فتح ولایت جام و کشته شدن رایسنکه نیره
سرانجام رمیندار آنجا بحسن صرامت و شهامت
قطب الدین خان خویشکی فوجدار جوناکنده

تبدیل این مقال آنکه رنمل زمیندار سابق آن ولایت که حلقه اطاعت

اعوان و انصار با رای سزگه شقاوت شعار بود بمناسبت ضلالت
ذاتی و اقتضای جهالت فطری هفت هزار سوار جرار نیزه گزار
از راجپوتان جلالت شعار بموسک از تعیین نموده بود بالجملة قطب
الدین خان با جفوق قاهره نزدیک بمقهوران رسیده بفاصله یک کروزه
در برابر آن گرده شقاوت پژه فرود آمد و او نیز بظاہر رعایت مراسم
حزم و احتیاط که مناط سپاهگری و مردار نیست در پیش معسکر
خویش مورچالها بسته بادوات توپخانه استحکام داد و باقتضای رای
صائب توپی چند از لشکرگاه پیش فرستاد که در موضعی که آسیب
کولہ آنها بمخدوران رسد نصب نموده مورچال سازند و میررستم
و عبد الباری انصاری و احمد کاسی را با گروهی از سپاه خود تعیین
نمود که نزدیک بتوپخانه مذکور نزول نموده از دستبرد مخالفان با
خبر باشند و این گروه با توپخانه از لشکرگاه پیش رفته در جای
مناسبی مورچال ساختند و از طرفین بتوپ و تفنگ هنگام جنگ
حرشده شب و روز نائز قتال مشتعل بود و ازین جهت که غلبه عاقبت
وخیم نیز توپخانه عظیم داشت بتوپ اندازی و برق اندوزی مبارزان
دین را بر دشمنان ضلالت آئین غلبه و احتیلا دست زداد و چون
قریب دو ماه برین وتیره گذشت و کاری از پیش نرفت و منہیان
خبر آوردند که کوسک زمیندار ولایت کچه نزدیک رسیده است و آن
جمع تیره سرانجام عنقریب بمقهوران جام ملحق گشته قوت رشوکت
انادی متزاید خواهد گردید قطب الدین خان بصوابدید خرد مصلحت
دان صلاح دران دید که پیش از آنکه بوصول مدد و افزایش جمعیت سپاه
بازری جرأت مخالفان قوت گیرد صف آرای قتال گشته همت بر

بجهت تحصیل زر پیشکش بآن ولایت معین شده بودند از همه
 جا برخیزایند مردم بادشاهی را از دار الضرب و بندر مروارید که
 از اعمال آن ولایت است نیز معزول ساخت و پس از چندی
 مترسال از قید آن مدبر بدسگال رهائی یافته نزد قطب الدین خان
 آمد و از جور و بیداد آنضالالت نهاد تظلم نمود چون این سوانح
 و وقائع بمسامع حقائق مجامع رسید یرواغ لازم الامثال از پیشگاه
 قهر و جلال بطغرای نفاذ پیوست که قطب الدین خان کمر همت
 بدفع و استیصال رایسنکه خسران مآل بستمعروضه آن ولایت از خوار
 تسلط و استیلائی او به پفراید و مترسال را دگر باره بزمینداری آنجا
 فصب نماید و میر رستم خوانی و عبد الباری انصاری و اسدکاسی
 و جمعی دیگر از کومکیان موبده کجرات بمعازت او تعیین یافتند
 و خان مذکور بمجرد ورود مشور لامع الفور سامان لوازم آن مهم نموده
 با سپاه خویش و کومکیان کجرات که مجموع قریب هشت هزار
 سوار و پیاده بسیار از بندرتچی و تیرانداز بود اوائل جمادی
 الاولی این سال فرخنده فال از جوناگده بعزم دفع رایسنکه روانه
 گردید و اواسط ماه مسطور داخل ولایت جام شد رایسنکه تیره
 بخت بد فرجام باستماع توجه جنود نصرت اعتصام همگی سپاه و
 مردم خود را فراهم آورده و سرانجام توپ خانه نموده بجمعیت و
 ایهت تمام از شهر جام بعزم مدافعه بیرون آمده بود و در چهار
 گروهی از شهر فزول ادبار گزیده و اطراف لشکرگاه را به پستن مورچال
 و جیدن ادوات توپ خانه استحکام بخشیده و تماچی مقهور زمیندار
 ولایت کچه که از زمینداران آن حدود در قوت و اقتدار و جمعیت

و استیلاى ابن افواج نصرت لوا بقطب الدين خان خبر رسيد با
 عساکر قاهره بر جفاح سرعت بمقابله کفار نابکار شتافتند بجنود نامحمود
 کفر و طغیان مقابل شد رایسنگه تیره بخت همگی سپاه خویش
 یکجا فراهم آوردند بجسارت چهل و غرور پای ثبات درمیدان
 مدافعت فشرده و با راجپوتان جاهل تهور کیش که وقت حفظ
 فاموس و هنگام جوش حمیت زهر آب تیغ خونخوار را شربت خوشگوار
 و شیوه سربازی سرمایه مباحثات و افتخار دانند پیاده شده متهورانه
 دل بر هلاک نهاد و بعد از ساعتی چند که از طرفین ازدهای توپ
 و تفنگ در خروش و بحروغا بطونان آتش درجوش بود مبارزان
 منصور از اطراف و جوانب مقهوران در آمده طائران تیر جنگ
 خدنگ را از آشیان کمان بر روی انامی پرواز دادند و در هر سیده نیز
 جمعی کثیر و جمی غفیر ازان بی دینان بقعر سعیر و درکات
 پئس المصیر فرستادند و چون رایسنگه مردود قرار گشته شدن باخود
 داده بقصد در باختن نقد حیات قدم استعقال و قرار در عرصه پیکار
 استوار کرده بود تماچی پسر بدگهر خود را با جانام برادر ملالت پرور
 خویش و جمعی از اقربا و راجپوتان جهالت اندیش بمبالغه تمام
 رخصت داد که پدای مردی گریز ازان رستخیز بلا برآمده خود را
 بگوشه کشند تا ریشه نسل و بیخ نساد او دران سرزمین باقی باشد
 القصه غازیان نصرت آمدند و مجاهدان همت بلند داد سعی و جهاد
 داده بدلاالت تیغ جانستان بسیاری از بی دینان را رهگرایی مظموره
 نیستی گردانیدند و رایسنگه مردود که روی بروی قطب الدين
 خان بود بایک پسر و عم و اقربا و خواص و تمدها که همگی شش صد

استیصال آنها گمارد و این عزم مصمم نموده بترتیب و توزوک افواج پرداخت و فوجی بر سر راه کومکیان کچه که نزدیک رسیده بودند معین ساخت که سد راه آن گمراهان بوده از حال آنها آگاه باشد و بهر یک از میر رستم و اسد کاشی و عبد الباری انصاری که از لشکرگاه پیش بودند فوجی تازه از سوار و پیاده و بندو قچی کومک داده مقرر نمود که هر کدام از طرفی بر مردودان حمله برند و محمد پسر بزرگ خود را هراول خویش کرده میمنه و میسره بمردان کار و بهادران شهابت آثار استوار ساخت و شب پانزدهم رجب بعزم رزم و آهنگ کارزار چون پاسی از شب مانند افواج نصرت شعار سلاح پیکار پوشیده فکاره جنگ نواختند و از مورچالها بیرون آمده به نیت غزو و جهاد کمر همت بر میان سعی و اجتهاد بستند و اعدای بد نهاد نیز آمده مدافعت و مقاومت گشته از مورچالها برآمدند و قطب الدین خان خود با اکثر لشکر که همراه او بودند در پیش مورچال توقف گزیده قرارداد که نخست افواجی که با ترخان پیش بودند نیران قتال افروخته جنگ سرکنند میر رستم و عبد الباری و اسد کاشی دست استظهار و اعتضاد بمیامن تائیدات الهی و اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی زده بنیروی شجاعت و دلوری هریک از طرفی بر حزب کفر و فتنه ضال حمله بردند و بگروهی از مخدولان که پیش خیل جنود عدوان بودند مقابل شدند و دایران جلالت کیش دست جرأت از آستین شهابت بر آورده بضرب تفنگ و سیبه خدنگ روی جبارت مقهوران باطل آهنگ بر تافتند و آن بی دینان پای همت برکشیده برای ستم شقاوت منش پیوستند و چون از سطوت

تعرض حال سنگه شهر منع نموده منادی گردانیده که بفرزندان و مدامان
 جمعی که کشته شده بودند کسی آسیب نرساند و ستر سال را که
 زمیندار می آسجا با امالة باو میدرخید بجای رایسنگه متمدن گردانید و سر
 پر شر رایسنگه تیره اختر و با منبیده پهرار و سنگه رام خاله زاده و سانکای
 عمش بگجرات فرستاد که از دروازه های شهر در آورزند تا حرمایه عبرت
 دیگر خود سران فتنه پرور باشد و یک دو ماه جهت بند و بست و
 ضبط و نسق آن سر زمین دران حدود توقف گزیده چون منبهیان
 خبر رسانیدند که تماچی پسر رایسنگه و جسامی برادر آن و خیم العاقبة
 سه هزار کس از سوار و پیاده فراهم آورده در موضع هالار غبار
 انگیز فتنه شدند آن خان شهابت نشان محمد پسر خود را با دو
 هزار سوار بدفع و احتیصال آن شوریده بختان تعیین نمود و آن هر
 دو مردود باستماع توجه این جیش مسعود با همراهان از موضع
 هالار فرار نموده رو بجانب کچه آوردند و محمد مذکور بر جناح
 اجتماع از دنبال رسیده با آن کوه اندیشان بجنگ و قتال
 پیوست و حربی صعب روی نموده یکصد و هفت تن از نیه
 کفر و طغیان دران آویزش بخاک هلاک افتادند و بقية السیف
 بنگ پانیم جانی بدر بردند و چندی از مبارزان اسلام بسعادت
 شهادت رسیدند و چون قطب الدین خان عرصه آن ولایت از خار
 فساد بی دیوان بد نهاد پیراسته خاطر از بند و بست آن حدود
 پرداخت بچوناگده معاونت نمود و پس از وصول خبر این فتح
 نمایان بآستان دولت آشیان خان مذکور مشمول عواطف پادشاهانه
 گشته شهر جام بفرمان شهنشاه اسلام موصوم باسلام بگر گردید •

تن بودند یکجا دران بحر پر آشوب هیچا بتذ باد حمله بهادران
فیروزی اوا حباب آسا سر بگریبان فنا فرو بردند و قریب یک هزار
کس دیگر از کفار تیره ایام علف تیغ انتقام غازیان اسلام گشته بقیه
السیف راه فرار - پزدند و یک صد و هفتاد و هفت تن از مبارزان
شهادت کیش برتبه والای شهادت فائز گردیدند و چهار صد و سی
و چهار کس زخمی شده گل نیک نامی از شاخسار مردی چیدند و
از میر رستم و اسدکاشی و عبدالباری انصاری که مقدمه این جیش
فیروزی بودند تلاشهای مردانه و ترددات بهادرانه بظهور رسید و
چون عرصه نبردگاه از لوث وجود جهالت منشان گمراه پیرایش
یافت و رخسار سعادت مجاهدان دین قوم بگلگونگی این غرور سترگ
و جهاد عظیم آرایش پذیرفت قطب الدین خان در ساحت میدان
وزم فروز آمده شکرانه ایزد یگانه را درگاه ادا کرد و سلامت ذات
اقدس و شخص مقدس حضرت شاهنشاهی را که این فتوحات والا
و نصرت های سترگ بنیروی بخت جهان افروز و یاروری اقبال
دشمن سوز چهره آرای دین و دولت میگردد بزیان اخلاص
فاتحه خوانده اواخر روز با جنود فیروزی بلشکرگاه آمد و تفقد حال
مجروحان نموده جراحان بمداوی آنها گماشت و چون معلوم شد که
فوجی که زمیندار کچه بکومک رایسنکه مخدول تعین نموده بود بدر
گروهی رزم گاه رسیده بوده و باستماع خبر غلبه و استیلای اولیای
دولت رهگرایی فرار گردیده خان مذکور فوجی از جنود منصور
بتعاقب آن برگشته بختان معین نمود و هفدهم رجب از جای
که امامت داشت کوچ کرده در ظاهر شهر جام نزول کرد و لشکریان را از

را با جمعی از مجاهدان نصرت لوا در شهر کرگانو گذاشته بدستم
 شعبان از چهارم سال جلوس همایون خود با بقیه لشکر ظفر اثر در
 موضع متعرا پور که سه و نیم کروزه بالای کرگانو واقع است و سرزمینی
 بلند دارد که در موسم برشکال آنرا آب نمیگیرد اقامت ورزید درین
 اثنا موسم برشکال در رحیمده جوش لشکر ابر از ساحت میدان
 آسمان شورش انگیز شد و از تقاتر امطار و ریزش سحاب مدرار عرصه
 دشت و بسط هامون طوفان خیز گشت موج حیداب چون زنجیر
 پای دیوانگان دشت فرسا گردید و خیمه لشکریان در صحرا نمودار
 حباب روی دریا آمد بمشاهد صولت برق زمین از آب رخ در نقاب
 احتجاب کشید و از بیم تیر باران ابر دریا زره جامه موج در پوشید
 نهر ها و نالها بسان ترمه پیشگان سر بطعیان بر آورد و طرق و
 مسالک از نور کل والی راه تردد بر سپاه و لشکر محدود کرد سران
 و سرداران مقاهیر آشام و سپاهان و رزم آوران آن گروه تیره ایام که از
 بیم پلارک قهر و انتقام مجاهدان ظفر اعتصام در تنگنای جنگلها و
 بر قلل جبال سر بحیب ناکسی در کشیده روبه صفت از شیران
 بیشه و غا و هزیران عرصه هیچا اختفا گزیده بودند انتهاز فرصت
 نموده دلیری و جسارت آغاز کردند و نخست در موضع دیولگانو
 غبار ترمه انگیزخته بر تھانه دار آنجا شب خون آوردند بندهای
 پادشاهی از آنجا که سورشته حزم و آگاهی از کف نداده هوشیار و خبردار
 بودند بحملگی سخطولان از جا نرفته در مقام مدافعت ثبات قدم ورزیدند
 و اعادی را هزیمت دادند خان خانان بعد از استماع این خبر پادگار
 خان اوزبک را تعیین نمود که متمردان آن حدود را تنبیه نموده

معاودت خان خالان سپه‌دار هنگامه از جنگ بعد مصالحه و تحصیل پیشکش و پدرود کردن جهان فانی

سابقاً رقم زده خامه حقائق نکار گشت که چون بمیان اقبال
کشورستان خدیو جهان و مساعی جمیله خان خالان عساکر اسلام
را فتح ولایت آسام دست داده توفیق غرور و جهاد با آشامیان
شقاوت بنیاد چهره امروز سعادت شد و شهر گرگانو که مرکز
حکومت و مستقر ایالت راجه آنجا است و از دیرباز ظلمتد شرک
و ضلالت و دار الملک کفر و جهالت بود پرورد جنود مسعود نور
آمد گشته تمامی سر زمین دکن کول که ساحل جنوبی دریای
برمه پتر است بتصرف مبارزان دولت و مجاهدان دین در آمد
و راجه مردود آنجا بهزاران خواری و خاکساری رخت ادبار
بکوهستان کمرورپ کشیده عساکر قاهره دران ولایت را بت استقرار
بر افراشتند و سکنه و رعایای آن دیار که از بیم سطوت سپاه ظفر پناه
بکوهها و جنگلها گریخته بودند باستماع صیحت معدلت و نصفت
این دولت خداداد با ماکن و مساکن خویش باز گشته سر بر خط
اطاعت و انقیاد گذاشتند ازین جهت که موسم برشکال نزدیک رسیده
بود و ایام بارش را آنجا بایست گذرانید خان سپه سالار همت بر
ضبط و محافظت حدود و ثغور آن ولایت گماشته در هر جا که مظنه
شورش و نفاق آشامیان بد نژاد بود تهاذه قرار داد و یکی از سرداران
با فوجی بآنجا فرستاد تا از هر طرف که آن قوم مرقهور سر بفتند و
شور بر آرند مبارزان منصور همت بدفع آنها گمارند و میر مرتضی

چنانچه محمد مراد بیگ خان مذکور را بهایی سردی نواره که با
اوست از آب ها و نالها بگذراند و سرانداز خان با همراهان خویش
بر ساحل شرائط امداد و کوسک نواره بظهور رساند و محمد مراد
بیگ در موضع نیک که سرانداز خان بانظار رسیدن او توقف نموده
بود باو رسیده از آنجا بایکدیگر روانه شدند و در گذشتن از نخستین ناله
که بر سر راه سرانداز خان بود نیمابین مذاحمت و ناسازی روی نموده
از ورزش تند باد ستیزه و رنجش کشتی اتفاقشان در موج خیز
مخالفت و نفاق افتاد و بغلبه نفسانیت سر رشته دولتخواهی
و مصلحت شناسی از کف فروهشته سرانداز خان از همانجا قدم
مرافقت پس کشید و محمد مراد بیگ از خودرانی و خوبستن
نمائی مقید بر فاقه او نگشته سفینه عزیمت را بدست سبکسری
انگیز برداشت و شب هنگام که کشتیها را بکنار کشیده منزل گزید
برخی از نواره مقهوران نمایان شده ناگهان بر نواره بادشاهی حمله
آورد و از طرف ساحل نیز مقارن این حالت گروهی از اهل ضلالت
در رسیده بآئین نگویند خویش شور شبخون در انداختند محمد
مراد بیگ و همراهانش را پایی ثبات و سکون لغزش پذیرفته
همت و دلوری بر مدافعت و مقاومت یاری نکرد و مجموع
لشکریان و اهل نواره بی آنکه شرائط پیکار و مراسم کارزار بظهور
رسانند از کشتیها خود را بکنار انداخته عار فرار گزیدند و بترمهانی
رسیدند و بغیر چند کشتی از افغانان دلیر خان که بمجرد ظهور
نواره غنیم آن پر دلان بنیروی بازوی جلالت آن حقائق را بمیان
نواره مخالفان زده بدو افتاد و به دیوانگانو رسیدند دیگر مجموع

بمحافظت آن تهنه قیام نماید و خان مذکور بآنجا شتافته دفع
 شراشرار نابکار نمود چون مقهوران در دیولگانو کاری نداشتند آهنگ
 تهنه کجپور نموده غره شوال بهجوم و جمعیت تمام بر سر انوریگ
 تهنه دار آنجا رفتند و او در اول وهله اگرچه بنیروی بازوی
 جرأت و دلیری بران دیوسیرتان ضلالت پرور ظفر یافت و آنها را
 منہزم گردانید لیکن چون پسر از فتح خاطر از دغدغه مخالفان
 پرداخته حزم و احتیاط را که سرمایه سپاهیگری و پیرایه دلیری و
 دلوریست کار نبست و مورد غفلت و بی پروائی گشت ضلالت
 کیشان غدر اندیش که هزیمت یافته بودند بکام جهارت برگردیده
 ناگهان بران تهنه ریختند و او با معدودی شریست هلاک چشیده
 دیگرانرا پای ثبات از جا رفت و آشامیان مقهور کجپور را متصرف
 گشته انروی آب دهنگ از محاذی موضع مذکور تا نواحی لکھوکده
 مورچالها ساخته بسد راه نواره و منع رسیدن آذوقه بلشکر ظفر
 قرین پرداختند چون خان سده سالار برین معنی آگهی یافت
 سراندا از خان اوزبک را باجمعی تعیین نمود که بکجپور رفته بتدارک
 این قضیه کوشد و چون آن حدود را از غبار فتنه مفسدان به پدید
 در کجپور اقامت گزیده بحراست تهنه آنجا قیام نماید و متعاقب
 او محمد مراد بیگ را که چندی قبل ازین با برخی از سفائن
 جنگی بددرقه کشتیهای آذوقه از لکھوکده بگرگانو رفته بود بانواره
 همراه او و چندی دیگر از کشتیهای جنگی مقرر نمود که کشتیهای
 آذوقه را که خالی شده بود بددرقه نوده برگرداند و بسراندا از خان
 ملحق گشته باتفاق راه مقصد پدارند و بمعاونت هم مستظهر باشند

چون دست استیلائی مقهوران بکرگانو فرسید و آنجا کاری از پیش
 نتوانستند برد جمعی کثیر ازان مدبران بموضع دیوپانی که غازی
 افغان با بیست سوار و پنجاه پیاده تهاذه دار آنجا بود رفته آنرا قبل
 کردند از آنجا که او را از جوهر دلیری و سهاگیری نصیبی بود نظر
 بر قلت جمعیت همراهان خود نکرده بقصد دفع شر آنشقاوت
 کیشان از محوطه بانسی که بیست سکونت خویش ساخته بود
 بیرون آمده باچندی از رفقا که در میدان جلالت و سرپازی با او
 شریک العنان بودند بران جمع کثیر تاخت درین اثنا سرداران
 ملعین که خود را بدررازه محوطه رسانیده بود یکی از همراهان
 غازی مقابل شده شمشیری بر پیشانی اسب او رسانید و اسب
 بصدمة رخ از زمین راست شده سوار بر زمین افتاد و خصم کینه
 جو باتبع آهسته رو بدو نهاد آن مرد هفت شهابت کیش
 بجادی و چالکی از زمین بر جسته بآنمرد در آویخت و بزخم
 جمدهر خونس با خاک بر آویخت اشرار نابکار از کشته شدن
 سردار مغلوب رعب و بیدلی گشته روی همت از عرصه پیکار
 بر تافتند بالجمله از وقوع این قضایا رعایایی که سر بر خط انقیاد نهاده
 بمساکن خویش باز آمده بودند بوازی فرار شدافتند و در خلال این
 حال خیر استیلائی بیم نراین بر ولایت کوچ بهار اشتهار یافته
 نخوت انزای اعدای مقهور و همت گسل بیدلان لشکر منصور گشت
 و این سالحه بدان جهت وقوع یافت که جمعی که بنظم و نسق مهابت
 مالی آن ولایت معین گشته بودند باقتضای مصلحت و تدبیر
 کار نکرده بدستوری که در ممالک محرومه پادشاهی معمولست

نواره پادشاهی و لشکریان و کشتیهایی که آزرده به گرگانو رسانیده بودند با جمیع اشیای که در آنها بود بتصرف آشامیدان در آمده سرمایه نخوت و استکبار آن گروه نابکار گردید و راه رسیدن آنزده باشکر فیروزی اثر و طریق آمد و شد نواره و خبر از لگهو کده مسدود شد و چون جزیره آنروی آب دهنگ را که جلال بضبط آن معین بود اکثر آب گرفته از طغیان دریا و کثرت گل و لای باد پایان دشت بیمای را آنجا مجال جولان نبود و مبارزان جهاد آئین از تردد بازمانده در سرزمینی رفعت قرین رحل اقامت و سکون امکنده بودند و در دامن کوه ساپانی که میانه خان با جمعی آنجا بون از کثرت نزول سیلاب آن کوه مجاهدان فرصت پزوه بهتوه آمده جز محافظت خویش بامری دیگر نمی توانستند پرداخت مخدولان آشام از صدمه تیغ خون آشام غازیان ظفر انتصام خاطر بیدغدغه ساخته و رایت جسارت انراخته جمعی ازان خسیسان خس طبیعت که در سیر روی آب بسان خاشاک بی باک و چالاک اند سبک از آب دهنگ گذشتند و برخی ازان پست قدر آن نازل مرتبه بنگون ساری بخت و هبوط طالع چون سیل از فراز کوه ساپانی منحدر گشتند و دست تعرض بحواشی گرگانو دراز کرده فرصت دست برد بحارسان شهر می جستند میر مرتضی که بمحافظت شهر قیام داشت و پیوسته بآئین عبودیت و اخلاص و از روی کوشش و تدبیر بندگی بمرام حزم و پاسداری و شرائط خبر گیری و هشیار می همت می گماشت پس از آگاهی برین معنی پیشتر از پیشتر در وظائف حراست کوشیده روز و شب آماده مدافعت و بیکار بود

استعداد استرداد آن ولایت از کفر بدنهاده نداشتند بضرورت آنجا توقف گزیدند تا مهم آشام بانجام گراید و خبری از خان خانان بیاید بالجملة چون آن نوین سپهدار بر کیفیت جرأت و جسارت آشامیان و آمدن آنها بفواهی گرگانو و محاربه باغازی تهانه دار دیوپانی آگهی یافت ابو الحسن نام یکی از جماعت داران خود با فوجی شایسته بتنبیه مقهورانی که چند جا در فواهی دیوپانی مورچال ساخته دگرپاره در صدد حمله بردن بران تهانه بودند تعیین نمود و زمره آغران را با جمعی دیگر بکومک میر مرتضی فرهاد و ابو الحسن بدیوپانی رسیده بتادیب مفسدان پرداخت و آن بی دینان مردود را ازان حدود متفرق و پیریشان ساخت و چون قضیه شکست محمد مراد بیگ و استیلای آشا میان بر قرار شد که همراه او بود بخان سپه سالار رسید فرهاد خان را با راجه سجان سنگه و قزاول خان و دیگر بندگان های بادشاهی و فوجی آراسته از سپاه خود بلکه و گده تعیین نمود که رفته گشتیهای آذوقه را که آنجا فراهم آمده باشد بشکر ظفر اثر رساند و در رفتن و آمدن مفسدان اطراف را تنبیه و تادیب نموده سراندا از خان را بمحافظت کچپور بازدارد و در هر تهانه که کومک ضرور داند جمعی بگذارد و تهانهای آن حدود را پنوعی بدیوبست دهد که بعد ازین مقهوران بی دین مجال تعرض بمتدین نیابند و ابو الحسن را که چنانچه گزارش یافته بتنبیه مفسدان دیوپانی معین کرده بود نیز مامور ساخت که با همراهان خویش رفیق خان مذکور باشد و فرهاد خان هزدهم شوال بگرگانو رسیده از ناله دیکهو که کمال شورش و طلاطم و نهایت

شروع در جمع بندی آن ولایت و مطالبات اموال از رعیت نمودند
از آنجا که زمینداران مملکت هندوستان بمقتضای تدبیر بجهت تسخیر
قلوب و استمالت رعایا که سر از ربقة اطاعت و مالگزاری آنها بر
ندارند در محال زمینداری خویش مساعله در اخذ مال بکار می برد
و دستور و قانونی که در ممالک محروسه معمولست بعمل نمی
آورد و بیم نراین نیز برین و تیره عمل می کرد کافه رعایای
آنجا از وقوع آن معامله و قرار آن دستور که از آئین معهود آندیار
غور بود و بایستی بتدریج سمت ظهور و استمرار گیرد متوحش و
و نفور گشته خواهان بیم نراین شدند و او را بفروغ آمدن از
کوهستان و تحریک سلسله فساد ترغیب نمودند آن ضلالت آئین
این معنی را دولتی عظیم شمرده از کوهستان فرود آمد همگی
اهل آن دیار بآن بغی اندیش سیه روزگار پیوستند و دگر باره او را
بحکومت و ریاست برگرفته بر سر محمد صالح قام یکی از منصبداران
ازان بادشاهی که در موضع گنهل بازی بود ریختند و او با همراهان
بتبع عصیان آن مخاذیل نقد جان در راه عبودیت در باخت و
ابواب وصول رسد بلشکری که آنجا بود مسدود شد و بیم نراین
باغندیار خان پیام نمود که طریق سلامت آنست که خود را در
معرض هلاک نیارده رخت اقامت ازین دیار برگیری و به بنگاله
روی خان مذکور چون قوت مقاومت در خود ندید بصوابدید خرد
مصلحت بدین بارفقای خویش از آنجا برآمده بگهواره گهات رفت
و درین وقت عسکر خان نجم ثانی که از جناب خلافت و جهانبانی
بآنجا معین شده بود در گهواره گهات رحیده بار پیوست و بذابر آنکه

شعار را از استماع این حالت موجب شامت و ملالت گشته در حل آن معضله فرو مازدند القصه تا یک هفته فرهاد خان و رفقای او بر فراز آن آل محصور آشامیدان دیو سیرت درد خصال بودند و از بی قوتی گدان لشکر را ذبح نموده بگوشت آنها تغذی می نمودند و مقهوران محال طلب هر روز و هر شب از کشتیها و مورچالها بانداختن توپ و تفک نائر جنگ افروخته مراسم کیده توژی و شر اندوژی بظهور میرسانیدند و چند نوبت از کشتیها فروز آمده قدم جسات بر ال نهاده حملات متواتر نمودند و فرهاد خان با مبارزان نصرت نشان در مقام مدافع در آمده بضرب تیغ سرانشان کفایت شو آنشقاوت منشان می نمود نوبتی جمعی کثیر از سقاها بر پدای آل آمده بر معدودی از راجپوتان راجه سجان سنگه که بآنها نزدیک بودند حمله آور شدند فرهاد خان ازان حال آگاه گشته خود را بآن موضع رسانید و راجپوتان را اشاره نمود تا مضمون الحرب خدعه را کار بسته از روی مصلحت قدم همت را پس کشیدند آشامیدان بی فرهنگ باطل آهنگ از مشاهده این حالت خیره گشته بی درنگ پیش آمدند و از کشتیها دور افتادند خان مذکور چون تیر تدبیر در هدف مقصود جایگیر دید با همراهان عطف عنان همت نموده بران گمراهان حمله نموده اکثری از آنها را طعمه تیغ بی دریغ ساخته چند کشتی را متصرف شد مجمل چون این حالت باصتداد کشید و جنود مسعود را آذوقه مفقود گشته از بی قوتی کار بصعوبت انجامید خان مذکور و اتماعش بصوابدید همت و جرأت قرار داد که کلکها از درخت کیده و نی و کاه ترتیب دهند و آنها را ضمیمه کشتیهای که از مخالفان

طغیان و اشتعل داشت شب هنگام عبور نمود و ابو الحسن از انروی
آب بار پیوست و چون بموضع نیک رسیده صحرا را دریای بیکران
دید و چند آنکه در جست و جوی راه کوشید چاره و تدبیرش بجای
نرسید چون آن روز و شب آسمان از سحاب قطره ریز و زمین از آب
طوفان خیز بود سواران جزخانه زین منزل گاهی نگزیدند و پیاده ها
بغیر ایستادن در آب چاره ندیدند روز دیگر فرهاد خان ناچار
چاره کار در معادلت دانست و هر انداز خان را که دران موضع
بود همراه گرفته بسمت کرگانو روان شد و بازفقا همه دران آب
رانده قریب بموضع ترمهانی رسید آشامیان غدار نا بکار بتازگی آنجا
انهار عمیق و جداول عریض حفر نموده بآب دهنگ متصل کرده
بودند و بر سواحل آن مورچالها ساخته بمردان کار و آلات پیکار استوار
نموده راه مراجعت سپاه ظفر پناه را مسدود گردانیده بودند درین
اثناء بسیاری از ملاعین آشامی که بر کشتیهای جنگی نشسته بودند
در رانده بر اطراف لشکر منصور شروع در انداختن توپ و تفنگ
نمودند و از مورچالها نیز دست باستعمال آلات حرب گشودند فرهاد
خان و همراهاننش حال برین منوال دیده در گرداب حیرت و اندیشه
غرق شدند نه نواره داشتند که بان دفع اماعی مقهور و از آبها و نالها
عبور توانند نمود و نه آذوقه که قوت دواب و لشکریان شود ناچار خود
را ببالای آلی که دران نواحی بود کشیده دل بغض الهی نهادند
چون ازین معنی بخان خانان خبر رسید محمد موسی یکه تازخانی
را با فوجی عظیم از سپاه خود بکومک فرستاد و او بترمهانی رسیده
پیشتر نتوانست آمد خان سپه دار و سائر دولت خواهان عقیدت

مرتضی باشد و میانه خان از دامن کوه ساپانی بر خاسته با سراندا از خان آتروی ناله دیکهو که از پیش کرگانو جار دست اقامت نماید و سکته آن حدود را از شر تعرض اعدای سرود محافظت کند و دیگر لشکرها از هرجا که باشند بمتهراپور آمده بجیش مسعود پیوندند باجمله بذاب سنج این اسباب و موجبات دگر باره جمیع ولایت آشام بتصرف آشامیان تیره ایام در آمده غیر از کرگانو و متهراپور جایی دیگر در تصرف عساکر منصور نماند و از خیرگی مقهوران کار بجای کشید که از متهراپور بکرگانوبی فوجی مهال تردد نبود از وقوع این حالت وحشت و دل تنگی و دهشت و هراسیمگی بر ضامتر استیلا یافت و دلها قرین حیرت و خاطرها رهین ضجرت گردید عسرت و قلت آذوقه نیز این حالت پر ملالت را علاوه شد و واجه ضلالت کیش یکی از عمدهای خوش که او را بیلدلی بهوکن گفتندی سردار و صاحب اختیار کرده بالشکری عظیم بمداغه عساکر گردون مافر تعیین نمود و باطراف آن ولایت نوشت که هیچ کس از گفده و فرمان او سر نه پیچد و خود از کوهستان نامروپ برآمده در قصبه سولا کوری که در چهار منزلی کرگانو است و در مواقیق ایام دارالملک راجهای آشام بوده اقامت نمود و بیلدلی بهو کهن که بکنار نهر دلی که از کوهستان برآمده و از نزدیک متهراپور گشته بآب دهنک می پیوندد و در موسم برشکال دریای عظیم می شود آمده قرار گرفت و از اطراف آندیار مردم را طلبیده حشری انبوه از آشامیان شقاوت پزوه فراهم آورد و دیواری عریض مرتفع در کمال استحکام بطول می کرده در عرض اندک فرصتی بر لب آب مذکور

بدست آورده بودند ماخته و بر آنها سوار شده بدفع شر اشرار نابکار
پردازند و خود را بهر عنوان که باشد ازان گرداب خطر بساحل نجات
اندازند بنابراین قرار داد پس از هفت روز که دران گرداب عدا و
آشوب گاه بلا برنج تسلط و استیلائی اعدا مبتلا بودند فرهاد خان با
جمعی از بردلان که هریک نهنگ بحر شهامت و شجاعت بود در
اول ظهور تباشیر صبح که هنوز روشنی روز جهانرا چهره افروز نگشته
بود بران کشتیها و کک ها که ترتیب داده بودند بر نشستند و سفینه
همت بدریای توکل افکنده در روی آب بر روی صخره‌لان خسران مآب
حمله ور گردیدند آنضالالت کیشان مقهور از انجا که سر خوش نشاء
پندار و غرور گشته احتمال ظهور این قسم دستبردی از مبارزان منصور
راه نمی دادند بجمعیت خاطر و اطمینان دل بی پروا و غافل غلوه
بودند از سnoch این حال و مشاهده جرأت و جلالت مبارزان فیروزی
مآل مغلوب رعیب و دهشت گشته بوادی فرار و بوادی ادبار
شتافتند و غازیان اسلام ازان مهلکه نجات یافتند فرهاد خان سپاس
فضل و موهبت ایندی بجا آورد و بچهل و یک کشتی که از
آشامیان مردود بدست آورده بود لشکریان را از آنها گذرانیده دم
ذی قعدة بخانخانان پیوست و پس از مراجعت فرهاد خان از
قدرت بارش وطنیان آنها طرق و مسالک بالکلیه مسدود شد و هرکس
در هر تهانه که بود بر آمدنش ازان جا و وصول کومک بار نزدیک
بمرتبه تعذر رسید بنابراین خان پدیدار قرار داد که پناه ظفر پناه از
تهانها برخیزند و جلال با همراهان ازان روی آب دهند و غازی
از دیوبانی و جمعی از مردم تهانهای دیگر بکرگانو آمده نزد میر

خود با همراهان مکمل و مسلح تا صبح آماده مدافعت و محاربت
بود و در مراسم خبر داری و هوشیاری تهاون نمی نمود چون
خان خانان ازین معنی آگاه شد هفتم ذی القعدة فرهاد خان را با سید
حالا خان و قراول خان بکرگانو تعیین نمود بعد از آمدن فرهاد
خان مخدولان شقاوت پرور پیشتر از پیشتر جسارت و خیرگی نموده
بکرات و مرات هفکامه آرای جدال و قتال گشتند و آویز شهای سترگ
و کوشش های سخت بکار برده هر بار خاسر و ناکام و مغلوب تبغ سطوت
دلوران اسلام گردیدند و صعب ترین محاربات آن بود که در شب غره
ذی الحجه روی داده فرهاد خان زخمی شد و نزدیک بود که کرگانو
بتصرف آشامیان مخدول در آید و کار لشکر نصرت شعار بفساد
گراید و آن چنان بود که معاهده باطل شد و محال طلب پدیده داری
ظلمت شب انقباض فرصت کین نموده از سعتی که خندق محوطه منزل
راجه پایاب بود گذشتند و بدای دیوار بانص رسیده بشور عظیم که
هنگام رزم و جدال شیمه آنقوم بد خسالت بر بند و چیدانی که در
پای دیوار بحراست قیام داشتند حمله آوردند آنها را پس از اندک
مدافعتی پاس قرار از جای رفته فرار نمودند و اشرار نابکار دیوار
را آتش زده بدرون حصار آمدند و نصف آنرا نیز گرفتند و از وقوع
این معنی شورش و انقلاب عظیم در اهل حصار بهم رسیده مردم
بهم بر آمدند و حال دگرگون شد چون سرداران جنود فیروزی
صدای ها و هوی مقهوران را بر معامله هر شب که بر اطراف حصار
آمده شور می انداختند قیاس کرده بخيال این جسارت نیفتادند
و بندوق چیدان مذکور نیز بغلیه دهشت و سراسیمگی از وقوع این

ساخت که بکوه متصل بود و هر دیگر منتهی شده بجای
 که نهردای متصل بآب دهنگ می شود مقاهیر شقاوت فرجام
 چندین نوبت بجمعیت و هجوم تمام از آب گذشته بر لشکر دیروخان
 شب خون آوردند و آویزهای صعب کردند نوبتی آن خان
 شهاست شعار خود سوار شده بران مخدولان تاخت و جمعی کثیر
 را طعمه مصاصم انتقام ساخت و دیگر بلشکر او جسارت نمودند و
 چون زمیندار چارنگ که از اعظم اعوان راجه بود باتباع خود بنزدیک
 منتهرپور آمده مورچال بسته بود خان خانان راجه هجان سنگه را
 بدفع او تعیین نمود و راجه مذکور بر سر او رفته با آن کافر لئیم
 حربی عظیم نمود و او را هزیمت داده کامیاب ظفر بلشکر فیروزی
 اثر معاودت کرد و همواره مبارزان جلالت آثار را در لیل و نهار با
 اعدای تیره روزگار آویز شها روی میداد که ذکر مجموع آن بر سبیل
 تفصیل موجب اظفاب و تطویلست چون مخالفان را از محاربات و
 مقاتلاتی که در منتهرپور با خود منصور بجای آوردند مقصود
 حاصل نشد انتزاع گرگانو که فیلان و اسپان و جمیع آلات توپخانه
 و نواره و ذخیره آذوقه در آنجا بود پیش نهاد همت باطل نهمت
 ساختند و شبها بجمعیت تمام بر اطراف شهر و محوطه خانه راجه
 هجوم آورده فرصت یورش می جستند و نواحی شهر را بشراقت
 شرارت آتش زده خانها را می سوختند و صدق (کریمه بخیرون
 بیوتهم بایدیم) را چراغ ظهور در پیشگاه بصائر می انروختند میر مرتضی
 درون آل بر دور محوطه خانه راجه از پیداهای بندرتچی جمعی
 بحراست باز داشته و گروهی بر کنار ناله دیکهو بمحافظت گماشته

ساختند فوهاد خانرا دران رست خیز بلا و ستیز مرد آزما از غناچه
 بیکان اعدا دو گل زخم بر دست شگفته کاپچین ریاض سرخروئی شد
 باجمله اعدای ضلالت قرین تاب حملات مبارزان سعادت آئین نیارده
 هزیمت را غنیمت شمردند و خود را بخندق امکنده طریق فرار و مسلك
 ادبار - پرند و عرصه حصار از خار استیلائی اشرار پبرایش یافته
 اولیای دولت بغیر روز مندی چهره نشاط برافروختند چون حصار مذکور
 از بانس بود و آشامیان منخول به سوختن آن مجال دخول یافته
 بودند روز دیگر میر مرتضی بصوابدید دولت خواهان همت برساختن
 دیوار گل بجای حصار بانس گماشته بجد و کوشش بلاغ همان
 روز دیوار سمت شمال را باستحکام تام بر آورد و در عرض یک هفته
 بر در آن محوطه دیواری عریض مرتفع مرتب ساخته بتوب و تغفک
 و دیگر آلات جنگ مستحکم گردانید و سید سالار خان و عبد الرسول
 دکنی و قشونی دیگر از سپاه ظفر پناه مقرر گشتند که شبها بیرون
 شهر رفته بمراحم حراست و پاسداری قیام نمایند و از کید کفار غدار
 با خبر باشند لیکن آشامیان سخت کوش بدکیش از بدرگی ترک
 خیرگی نکرده دست جهارت از کینه توزی و شراندوزی نکشیدند
 و از آئین ننگه سازی و دست اندازی متقاعد نگردیدند هر شام
 بجمیعت تمام از نهر دلی و ناله دندکاله که یک گروهی کرگانه
 گذشته بآب دهک می پیوندند عبور نموده بانواج منصور که در
 بیرون شهر پاس میداشتند مقابله و مجادله می نمودند و بر اطراف
 حصار هجوم آورده جویای فرصت دستبرد بودند و آن روی روز
 دیکه که محل اقامت سرانداز خان و میانه خان بود مورچاها ساخته

جرات دیر خبر بآنها رسانیدند زود بتدارك این قضیه نفر داخلند
مجملاً چون فرهاد خان و میر مرتضی بر کیفیت استیلائی اعدا
آگهی یافتند با جمعی از دلان سوار شده بدفع آنها متوجه گشتند
اما چون ظلمت لیل پرده احتجاب و استتار بر چهره مخالفان سیه
روزگار کشیده بود نمی دانستند که جمعیت آنها در کدام طرفست
و بچه جانب حمله باید برد در خلال این حال آشامیان بد سگال
یکی از چوپانهای بزرگ خانه راجه را آتش زدند از پرتو شعلات
آن شب تیره نمودار روز روشن گشته محل اجتماع فساد کیشان
ظاهر شد و مجاهدان فیروزی مآل بروشنائی آن مشعل اقبال
بران گرده تیره بخت حمله کردند لیکن چون زمین ها کل ولای
داشت و کودالها بر سر راه پر آب شده بود اکثر سواران از هم جدا
افتاده خبر معدودی از سپاه با سرداران نرسیدند آشامیان هست
هست باوجود کثرت عدد از صدمه جرات و دایری بهادران نصرت
نشان مورد رعب و هراس گشته بیالای آل بر آمدند و از اسب دست
جرات بازداشتن تیر کشودند مبارزان بیالای آل رسیده میر مرتضی با
هفت سوار از فدریان سعادت مند بزیروی همت و جلالت بیالای
آل حمله کرد و شدت تیر باران آن نابکارانرا چون قطرات ابر بهاران
سرمایه خورسی و طربناگی شمرده دایرانه خود را بیالا رسانید
و بباد آن حمله مردانه ابر جمعیت آن تیره روزان را فراز آن پشته
متفرق گردانید و فرهاد خان از سمتی دیگر با معدودی بر مخالفان
تاخت و همچنین سائر سرداران و دلان هر یک از طرفی بر
مخدولان بی دین زده تیغ قهر و کین از خون آن ملاعین رنگین

کثیر محاذی دیوار حصار صف کشیده جویای فرصت یورش بردند
درین اثنا تیره ابری مترام که نموداری از انبوهی و هجوم انواع
مخالف بود ظاهر شده بارشی شدید آغاز کرد که چون ریزش میل
سرشک عشاق فرصت دیده کشودن نمی داد و آب تا رکاب بادپایان
آتش خورسیده دلاوران اسلام را مجال تاختن بران خاکساران نماند
لیکن مقاهیر نیز پای جرأت پیش نهاده قدرت آویزش نیامتند
و از اول تا آخر در برابر عساکر نصرت مآثر ایستاده پایان شب رخ
از عرصه مقابله بر تافتند و روز عید الضحی خبر رسید که گروهی
انبوه از آشامیان شقاوت پرژه از آب دندک عبور نموده در سواک شهر
میان دژال بدستن مورچال دست جسارت کشاده اند فرهاد خان
قراولخان را با فرقه آغران و جلال را با همراهان او و دیگر دلاوران
بمدافعه بد اندیشان معین ساخت و آنها رفته فضیلت غزو و جهاد
با آن جمع ضلالت نهاد اندوختند و آن باطل ستیزان را مغلوب
و منهزم ساخته مورچالها را که بچوب و تخته ساخته بودند آتش
زد سوختند چون فرهاد خان را الم زخم دست داشتند انجامیده
از کثرت ترده و شدت آن آزار ضعف و ناتوانی بر و مستولی گردیده
بود مخالفان ازین معنی آگهی یافته خبرگی میکردند خان سده سالار
رشید خان را بجای او تعیین نموده او را نزد خود طلبید و خان مذکور
یازدهم شهر مسطور داخل گرگانو شده همان روز شقید که کفار فجار
دگر باره بمورچالی که متصل شهر از تخته و چوب ساخته بودند و روز
پیش غزات اسلام آنرا آتش زدند آمده بتجدید و استحکام آن مشغول
اند بمجرد اجتماع این خبر با جنود ظفر اثر سوار شده به تنبیه آن

پیوسته شب خون بران لشکر می آوردند و آنها چون جای مستحکمی
 داشتند بمدافعه پرداخته دفع شر آن بد اندیشان میکردند و در
 هفتم ذی الحجه مخدولان باهمگی ابتاع خویش بکثرت و هجوم تمام
 شب هنگام بقصد یورش بر حصار از آب گذشتند و بشهر رسیده بیکبار
 بر انواع بیرون و اطراف حصار حمله آورده جنگ در انداختند
 فرهاد خان با آنکه از شدت الم زخمها که بدستش رسیده بود کمال
 آزار داشت حوار شده میدان حصار ایستاد و اهتمام جنگ و مراسم
 سرداری بجا آورده سپاه نیروزی را بمدافعه و محاربه کفار نابکار تعیین
 نمود تا قریب سه پاس شب نیران قتال و جدال شعله در بود و
 حربی صعب و کارزاری شدید که مثل آن کم بوقوع پیوسته بود و
 نمود خود مقهوران شقاوت پرور مکرر از هر سو بر دیوار حصار یورش
 برده در هیچ طرف مجال غلبه و استیلا نیافتند و عاقبت الامر
 بصدمه تیغ مجاهدان جلالت شعار سپر انداخته بوادی فرارشتافتند
 و درین بیکار و آریزش از اکثر مبارزان عقیدتمند و فدویان اخلاص
 منش خصوصاً فرهاد خان و سید سالار خان و میر مرتضی ترددات
 مردانه و کوششهای دلیرانه بظهور رسید و شب هشتم شهر مذکور
 منهدیان لشکر منصور خبر رسانیدند که دگر باره مقاهیر از آب گذشته
 عزم غدرو شیخون دارند فرهاد خان با کمال ناتوانی و آزار سوار
 شده آماده زوم و کارزار گردید و انواع درون و بیرون را خبردار و مستعد
 بیکار گردانید قریب بد و پاس شب که ماه جهانگرد سر بنقاب
 احتجاج در کشید عاصیان تیره بخت ظلمت سرشت از کمین دین
 برآمده برخی با سید سالار خان و عبد الرشول مقابل شدند و جمعی

و گزین اثنا عبد الرسول خویش رشید خان با چندینی از بهادران
جلالت شعار و چند بیلدار بآب زدند و چون نزدیک بکنار رسیدند
مخدولان مغلوب خوف و رعب گشته روی بفرار نهادند و بیلداران
به تیز دستی و چالاکي راهی که یک سوار بیلا تواند رفت دران
کنار کشادند و مبارزان ظفر پناه ازان راه بیلا برآمده بتعاقب گریختگان
پرداختند و دیگر لشکریان نیز از عقب آنها بسرعت از آب گذشتند
مجاهدن اسلام دران محرابی وسیع باعدای ضلالت فرجام رسیده تیغ
انتقام در آنها نهادند و کشتی بلیغ و قتل بیدریغ کرده مثبت
جهاد اندوختند و پسر بلخداي بهوکن که سردار آن جمع نابکار بود با
بقیه السیف آن خیل ادبار بتنگ پا نیمجانی ازان عرصه بلا برآورده
بکنار نهر دلی رسید و چون گریختگان از بیم تعاقب جنود ظفر مآب
دست خوش اضطراب بودند سرانجامه وار بکشتیهایی که در کنار
داشتند هجوم آورده خود را بر روی هم در سفائن انداختند و برخی را
کشتیه غرق شده بسیاری را موج نفا از سر گذشت و یک صد و
هشتاد تن از آشامیان در نهاد که اکثر رؤسای آن قوم بد نژاد بودند
و ازان جمله یکی از سرداران عمده بود بکمند قهر و استیلاي
بهادران فیروزمند اسیر گشتند و رشید خان مورچال آنها خراب
کرده قرین نصرت و ظفر معارفت نمود و از وقوع این فتح نمایان
خوف و هراس بیقیاس بر یواطن آن باطل پرستان ایزد ناشناس
مستولی گشت و از جمیع مورچال ها بر خاسته بزوایای ناکامی در
خزیدند و فی الجمله آرامشی در اهل شهر و حصار پدید آمد و
باشا خان مپهدار رؤسای اساری را مغلول و مفید ساخته مابقی

تیره بخنان شدافت آشامیدان مردود از مطوت و صولت جنود مسعود
 را نورد فرار شدند رشید خان تا کنار آب دندکا تعاقب آن بدعاقبتان
 کرده از اینجا معاودت نمود و در همین روز سرانداز خان نیز خبر
 یافت که ضلالت منشان آشامی در یکی از مورچالها که نزدیک
 محل اقامت او در آنروی ناله دیگهو ساخته بودند جمعیت نموده
 عزیمت شیخون دارند باوجود کثرت آشامیدان بد اندیش و قلت
 همراهان خویش بتحریر یک جلادت و دلادری بر سر آن زمره بد عبور
 رفته جمعی کثیر به تیغ کین و کمان قهر قنیل و اسیر گردانید و مورچال
 را خراب نمود و اسیران را که از صد تن بیش بودند سرهای
 کشتگان از گردن در آویخته نزد خان خانان فرستاد بعد از وقوع این
 فتح اعادای خسران متأب دست از تعرض حال افواج آنروی آب
 کشیده دگر باره پیرامون عزیمت شیخون نگردیدند و چون گروهی
 از کفار تیره روزگار بر کنار ناله که موسوم است بکاکو جان و از مابین
 نهر دلی و دندکا میگذرد مورچالی باستحکام بسته بودند رشید خان
 محافظت شهر و حصار بمیر مرتضی و راجه امر سنکه گذاشته
 شانزدهم ماه مذکور بقصد دفع آن مفسدان مقهوران از کرگانو برآمد
 و از ناله دندکا با تمامی سپاه ظفر پناه به نیروی توکل و دلیری گذشته
 چون بکنار ناله کاکو جان که در آن طرفش غنیمت لثیم مورچال بسته
 بجمعیت عظیم نشسته بود رسید فرقه ضلال بازوی جرأت بمداغ
 و جدال گشوده شروع در انداختن توپ و تفنگ نمودند و چون زمین
 آنروی آب بنوعی ارتفاع داشت که معود بساحل متعذر می نمود
 و جنود قاهره در گذشتن از آب متفکر گشته لختی درنگ گردیدند

برخی از نواره بددیوانگانو فرستاده او را بلکهوگده طلبید و چند نوبت
 بهای مردی دایری و شهابت با سبازان منصور بآنروی دریای
 بر سهایتورفته چندی از رؤسای آشامی را که گروهی انبوه ازان
 قوم بد نهاد فراهم آورده دران طرف مصدر فتنه و فساد گشته بودند
 و بمنع وصول رسد و قطع طریق مسلک تهر و سرکشی می پیمودند
 تنبیه و تادیب نمود و جمعی ازان بی باطن را بتیغ بیدریغ ازهم
 گذرانیده زمره کثیر بقید اسر آورد و اسیرانرا باشیای بهار که
 غنیمت جیوش نصرت شعار گشته بود بلکهوگده رسانید و در عرض
 این ایام سه نوبت نواره پرساز و سامان بجهت بدرقه کشتیهایی نرفته که
 بهغل تجارت غله و رسانیدن آذوقه قیام داشتند بگوهتی فرستاد
 که ازاجا آذوقه وافر بلکهوگده آوردند و چون مکمل بر سکنه حدود قلعه
 سوله گده که مابین لکهوگده و کلیایر واقع است تاخت برده مفسدان
 آن سرزمین را گوشمال داد رعایای آن موضع از ترکاناز غازیان سعادت
 بهزوه ستوه آمده سرداران خود را که محرک سلسله فتنه و شورش بودند
 دستگیر ساخته نزد او آوردند و اظهار اطاعت و انقیاد کردند و چند
 کورت بر متوطنین دامن کوه تاخته قتل و غارتی عظیم نمود و آنها
 نیز دو سردار که از عمدهای راجه بودند و نزدیک کوهستان مورچال
 ساخته هنگام فرصت قدم جرأت بحوالی کرگانو می گذاشتند با زنان
 و فرزندان آنها دستگیر کرده نزد او آوردند و چون اکثر مفسدان را
 تنبیه و تادیب نموده دست جرأت و استیلائی آنها کوتاه ساخت
 یادگار خانرا فرستاد که بآئین پیش ضبط دیوانگانو نماید و حقائق
 این احوال را بخان خانان نوشته مصحوب یکی از آشامیان

را در کنار ناله دزدکا بدار زدند تا خلاف اندیشان بد شکل ازان عبرت گیرند شمع از سوانح لکھوگده که نوارۀ بادشاهی آنجا بود آنگه بعد از رسیدن موسم بر شکل و طغیان آب ها و مسدود شدن راهها چون خبر چسارت و خیرگی آشامیان مقهور و قصه گشته شدن انور بیگ تپانه دار کچپور اشتهار یافت ابن حسین بر دور لشکر خویش حصار از بانس در کمال متانت و استحکام ترتیب داده بر اطراف آن ادوات توپ خانه جید و برکنار دریا نیز بر سر راه و موضع کمین گاه مقاهیر مورچال ها بسته از شر اعدا و شب خون آنها فارغ گشت و برخی از نوارۀ مشکون بمردان کارزار و ادوات پیکر بسر کردگی ملی بیگ ملازم خان سپه سالار بکچپور فرستاد که آنجا رفته بتأمین و تا دیب اعدای پردازد چون ملی بیگ بکچپور نزدیک رسید برخی از کفره نابکار بر روی دریا باسفائن جنگی و جمعی از طرف ساحل بر سر نوارۀ بادشاهی آمده از دوسو بحرب وجدال پیوستند و در اول کار نوارۀ منصور مغلوب شده تا موضع بانس بازی که مابین کچپور و دیول گانو است باز گردید و در آنجا منصور خان زمیندار که ابن حسین او را با برخی دیگر از نوارۀ بمرد علی بیگ فرستاده بود بار پیروست و هر دو باتفاق بر اهل کفر و شقاق حمله بردند و آنضال اندیشان تاب ثبات نیاورده طریق فرار سپردند و چند کشتی ازان ها بدست مبارزان نصرت مند افتاد و منور خان و ملی بیگ بلکهوگده معاودت نمودند و چون درین وقت یادگار خان در دیول گانو از شر اعدا ایمن نبود و بودن او در آنجا با جمع قلیلی که همراه داشت از مصلحت دور می نمود ابن حسین باذن خان سپهدار

که اگر راجه قبول شرائط مصالحه نکند من ازو مفارقت جست
 نزد خان خانان می آیم و بمنهج عبودیت و دوات خواهی خدیو
 زمین و زمان میگیریم و بعد از دو سه روز پورنمل را اذن انصراف
 داد در خلال این احوال در متهر پور که خان خانان با اکثر عساکر
 منصور آنجا اقامت داشت بسبب کثرت بارش و رداوت آب و هوا
 اقسام امراض و احقاص خصوصا تب لرزا و اسهال شائع شده اکثر
 اهل لشکر مریض و کوفت خاک شدند و اثر سمیتی در هوا و مقدمه
 و بائی در جنود نصرت لوا بهم رسیده جمعی کثیر باقتضای تقدیر
 بساط حیات در نوشقند و این حالت پرمالالت در کرگان و اطراف
 و نواحی آن بلکه در جمیع ولایت آشام سرایت کرده این بلیه عموم
 یافت و خلقی انبوه از آشامیان شقارت بهره خصوصا ابداع و اشباع
 راجه که خود را بکوهستان های دور و تنگنای درها و جنگلها کشیده آن
 مواضع را پناه جای خویش اندیشیده بودند از تیغ زهر آبدار وبا زخم
 فدا خورده بدرکات جحیم پیوستند چنانچه از خواص راجه نقل نمودند
 که دو لک و سی هزار آشامی ببله وبا راه نیستی پیمودند و وقوع
 قحط و غلا و فقدان حوائج ضروری معیشت که علتش انسداد طرق
 و مسالک و عدم وصول رسد از جهات دیگر نگری بود علاوه اینحال گشته
 کار مردم ازان بدشواری کشید از جمله یک صد و هفتاد و سه انداز
 شالی که از مخازیل غنیمت اولیای دولت گشته بود هنگام طغیان
 آب و جسارت و خیرگی اعدای خصمان مآب شانزده انبار در تصرف
 عساکر نصرت شعار مانده مابقی را مقهوران متصرف شده بودند
 و درین مدت قوت غالب اهل لشکر و دواب برنج بود و دیگر

فرستاد باجمعه چون بپنداری بهوکن مکرر حملات مرد آزما و شب
 خون ها بر عساکر قاهوه آورد و در مراتب مدافعت و محاربت
 هر تدبیری که ممکن بود بکار برده بیقین دانست که اقدام ثبات
 و همت مجاهدان دین و مبارزان نصرت قرین بامثال این امور
 لغزش نمی پذیرد و شاهد مقصودش در صراة سعی و کوشش صورت
 نمیکرد ناچار مسلک عجز و ابتهال سپرده بدلالیت عقل دور
 بین و خرد مصالحت گزین باشارت راجه شقاوت کیش ضلالت
 آئین بزبان مسکنت و خضوع اظهار ندامت و استدعای مصالحت
 نمود و عریضه مبني برین مراتب مصحوب یکی از مردم کردان
 نزد خان خاندان ارسال داشت و فرستاده او بمتهرا پور که محل
 اقامت مواکب منصور بود آمده خان سیده سالار را بتذکر کلمات
 عجز آمیز بخشایش انگیز بصلح راضی گردانید لیکن آن نوین
 صلاح اندیش کردان قبول این معنی را مشروط بآن ساخت که راجه
 پانصد زنجیر فیل و سه لک توله طلا و دختر خویش بجهت پرستاری
 برده آرایان خرمکده سلطنت و اقبال بفرستد و هر ساله پنجاه زنجیر
 فیل برسم پیشکش به پیشگاه جاه و جلال ارسال دارد و آنچه از ولایت
 آشام پی سپر افواج ظفر اعتصام گشته بتصرف بندهای بادشاهی
 را گذارد و کوهستان فامروپ و دیگر کوهستانهای اطراف آن ولایت
 باو متعلق باشد و پورنمل نام مدوی از بندهای بادشاهی جهت
 ابلاغ این پیام برفاقت کس بپنداری بهوکن نزد او فرستاد و چون
 پورنمل آنجا رسید بپنداری بهوکن قدومش بتاداب مهمان
 پذیری تلقی نموده شمی او را نهانی از اغیار طلبید و اظهار کرد

آمده نائره قتل بر انروختند و جمعی کثیر طعمه مصاصم انتقام
مبارزان نیروزی مآل گشته جز خذلان و نکال حاصلی نیدروختند
دلیر خان را از خیرگی و جرأت آنها عرق غیرت و شهادت و دلیری
حرکت نموده بتعاقب آن چهارت منشان پرداخت و تا ناله دندان
رفته تیغ جلالت بخون بسیاری از ملاعن بی دین رنگین ساخت
و پس از وقوع این معنی آشامیان ضلالت کیش سر از هوای
شب خون پرداخته دیگر قدم جسارت بنزدیکی کرگنو نگذاشتند و در
خلال این ایام در کرگانو نیز امراض و علل مهلکه شائع شده شدت
آن بلیه و اشتداد قحط و غلا بنهایت انجامید و از آنجا که جز صبر
و سکون چاره نبود مجاهدان دین و مبارزان ظفر قرین بمقتضای
(اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ) پای همت در دامن مصابرت کشیده و
دست اعتصام و توسل بحبل المتین تسلیم و توکل در زده منتظر
انصرام ایام برهات و طلوع نیررهای و نجات ازان در طه پرافات بودند
و در اواسط ماه صفر باران روی به کمی نهاده خورشید جهان افروز
لطف و عنایت ایزدی از افق انصال تابان شد و از تاثیر نگاه گرم
آفتاب رفته رفته نقاب آب از چهره شاهد غیر ابر افتاده روی دل جوی
زمین نمودار گشت زمره اسلامیان را پای تمنی از گل برآمد و
گشتی امید مخالفان خشک افتاده درین ایام چون بظهور دیوست
که ازان روی رود دیکهو تا دیولگانو براه چارنگ قریب دامن کوه
آلی هست که انرا در بر شکل آب نمی گیرد و درین وقت که زمین ها
بقیه از آب و گل دارد و آن راه خشک و قابل عبور است خان
سپه سالار بیست و یکم صفر ابوالحسن را با فوجی از مواعب

اینکاس غلات و ساکولات و مشروبات و جود غذا داشت چون گاو
 بسیار از مخالفان بدست سپاه ظفر پناه آمده بود تا یک چند
 گوشت گاو در آب صرف جوشانیده یا در پیله آن پخته با برنج
 میخوردند در اواخر حال آن نیز مفقود شد و چون اقسام ایمنون
 و نازنج دران ولایت و افراس ت گاهی صفرای هوس متنعمان ازان
 می شکست دیگر از انواع خورنی چیزی یافت نمیشد م جملا بذایر و قوع
 این قضایا و حدوث این بلایا آشامیدان شقاوت هرور خیره تر شده بنازگی
 آمدند در انتزاع آن ولایت بستند و بیحدلی بهوکن که چنانچه گزارش
 یافت از مجادله و کوشش بهر گرانیده از روی تصرغ طلب مصالحت
 میکرد دگر باره راه مخالفت و طغیان پیمود و از قرارداد صلحی که پیشتر
 نموده بود برگشته بکینه توزی و شر اندوزی نشست و چون
 عقوبت هوای مهتره و حدوث عمل و اسقام بنهایت رسید
 خانانان با جنود نصرت نشان ازان جا کوچ نموده درازدهم محرم از
 پنجم سال جلوس همایون بگرگانو آمد و آشامیدان مخدول این
 حرکت را بر عجز محمول داشته خیره تر شدند و درجسارت و دلیری
 نزدند اکثر شب ها بآئین نکوهیده خویش باطراف حصار آمده
 قصد شب خون میکردند و حملهای متواتر می نمودند چون
 عساکر قاهره از درون و بیرون خبردار و آماده مدافعت و پیگر
 بودند و شب ها بر بستر استراحت نمی غفودند و مرددان بهر
 طرف حمله می آوردند تیغ قهر بر سرونارک ده بر جگر خورده از
 صولت غازیان اسلام بانهزام می گرانیدند نویستی مقابله اجتماعی
 عظیم نموده در مهتاب شبی بمورچال دلیر خان و راجه سجاد سنگه

مسخول که بسولا کوزی آمده بود باز بکوهستان نامروپ گریخت و
 بیحدلی بهوکن اگرچه باستظهار مدانت و استحکام مورچالی که
 برکنارنهر دلی ساخته بود با گروهی انبوه از آشامیدان شقاوت پزوه بر
 جای خود ثبات و استقامت ورزیده بود لیکن دیگر باره از راه
 مسکنات و خشوع درآمد و سفرا فرستاده مکرر التماس مصالحه نمود
 خان سپهدار بقبول ملتصص آن غدار ناپاک اقبال نکرده همت بر
 دفع و احتیصال آن مدبر بد سنگال و گرفتن مورچالش گذاشت و
 هشتم ربیع الثانی ابو الحسن و قراول خان و جمعی از مبارزان
 ظفر قرین را تعیین نمود که بر کشتیهای جنگی نشسته بترمهانی
 روند و از آنجا بسرا بالایی نهر دلی روان شده از عقب مورچال او
 در آیند پس از رسیدن این فریق بآنجا اعادی بقدم مدافعت و
 مقاومت پیش آمدند و حربی عظیم و کارزاری سترگ روی داد
 آخر الامر مجاهدان فیروزی لوا غلبه و احتیلا یافتند بصاری که
 اعدا از بانس ساخته بودند در آمدند و مخالفان منہزم گردیدند
 و چون از آن جانب که جنوب قاهره در آمده بودند تا محل اقامت
 بیحدلی بهوکن که محاذی گرگانو بود و فرقه عظیم از مقهوران لئیم
 آنجا بودند ده گروه مصافحت بود و رتبن ابو الحسن با همراهان بر
 سر آن گروه مقتضای مصلحت نمی نمود خان سپه سالار قراولان که
 خود نیز با اکثر عساکر ظفر اثر از گرگانو برآمده برسر بیحدلی بهوکن
 رود و مقرر نمود که ابو الحسن با همراهان همانجا اقامت گزیده
 منتظر رسیدن افواج بحر امواج باشد و مقارن وصول جیوش منصور
 از آن طرف بر اعادی حمله برد و میر مرتضی را بدستور سابق

نصرت اثر تعیین نمود که ازان راه بچارنگ رفته بتنبیه مفسدان
 اطراف و نواحی آن پردازد و غازی افغانرا با صد سوار و صد پیاده آنجا
 تهاذه دار ساخته خود بدیولگانورود و آنجا توقف نموده بابن حسین
 اعلام نماید تا کشتیهای آذوقه را بدیولگانو فرستد ابو الحسن بچارنگ
 رفته تمرد گزینان آن حدود را تنبیه و تادیب نمود و غازی افغان
 را با جمعی که بهمراهی او تعیین یافته بودند آنجا گذاشته بدیولگانو
 آمد و پس از وصول بآنجا چون کشتیهای آذوقه از لکه و کده رحید
 از آنرو که هنوز برخی مقاهیر بر طرفین دریا در مورچالهایی خود
 متمکن بودند و نواره را بدم آسیب تعرض و دست انداز آنها بود
 احتیاطا برخی اجناس سفائن را با فوجی از سوار و پیاده براه چارنگ
 روانه گرگانو نمود و خود نواره را همراه گرفته عازم گرگانو شد و چند
 قلعه که اعاضی بر طرفین آب دهک اهداث کرده بودند بقیه و
 استیلا انتزاع نموده منهدم ساخت و درین اوقات خان خانان سید
 احمد ملازم خود را با فوجی از سوار و پیاده بتهانه داری کجپور فرستاد
 و سید سالار خان را بچارنگ تعیین نمود که باتفاق غازی بضبط و
 و محافظت آن حدود قیام نماید و از آخر ربیع الاول رعد غلات از
 راه خشک سر کرد و ابو الحسن با نواره بر آذوقه بگرگانو رسید و
 بیمن فضل و گرم ایزد میزان شدت عسر به یسر مبدل شد و وسعت
 و رفاهیت در حال لشکریان پدید آمد بالجمله آشامیان تیره
 بخت را از فرو نشستن آبها و انصرام ایام برشکال و انفتاح طرق
 و مسالك هوای جرأت و نخوت از سر رفته بدم باره روی ادبار
 بشواحق جبال و تنگنائی درها و جنگل ها نهادند و راجه

جلود اسلام از دیار آسام شد آنکه هنگامی که خان خازان سواره
 بکناره آب رسیده مورچال مغلول را با احتیاط نظر می نمود آن نوین
 عقیدت آئین را غشی وضعی طاری شده بغلبه آن حالت از اسب فرود
 آمد و بروی زمین تکیه کرده ساعتی بیخود شد و چون بهوش آمد
 بخیمه گاه رفته نزل نمود و میدای کوفت و آزارش که باعث
 مصالحه با آشامیان گشت و آخر بآن در گذشت هما بود و درین
 موضع بنابر حدوث این عارضه چند روزی اقامت نمود و درین
 مکان بدلی بهوکن که از سرداران عمده نامی راجه و سر آمد شجاعان
 آسام بود و بنابر رنجی که از راجه داشت قطع نظر از اهل و
 عیال کرده با همه برادر خویش از وجدائی گزیده بود روی ارادت
 بلشکر فیروزی آورده نزد خان خازان آمد آن خان سپه دار با اقتضای
 مصلحت او را ببخشش خلعت فاخره و دهکده کمی و خنجر مرصع و
 اسب خوشدل ساخته و لایقوی و استمالت نمود و مقرر کرد که از مردم
 جنگی آن ولایت هر قدر تواند فراهم آورده بضبط و محافظت قری
 و قصبات و راهها از ناصروپ تا کرگانو قیام نماید و راه دریا نیز تا
 موضع ترمهانی بعهده او کرد چون او را در میان آشامیان بسرداری
 و سر لشکری اعتباری عظیم بود در اندک فرصتی چهار هزار کس
 از مردم جنگی آن ولایت جمع نموده بمرام خدمت گزاری و دولت
 خواهی پرداخت راجه ازین معنی بیمناک و هراسان گشته بر همه
 عمدهای خود بی اعتماد شد و بلجذای بهوکن را که چنانچه
 گزارش یافته هنگام شورش باران و طغیان آب در محاربه و مجادله
 با عساکر نصرت مآب کمال سعی و کوشش نمود اصلا مداخله و تهاون

بمخاطبت و حواست کرگانو و سر انداز خان را بضبط آن روی روز
دیگهو معین ساخته چهاردهم ربیع الثانی با جنود مسعود از کرگانو بر
آمد و از آب دندکا بپایاب گذشته چون لشکر فتح رهبر بکنار نهر دلی که
پایاب بود رسید بحدلی بهوگون که از داخل شدن ابو الحسن بمورچال
بنای ثباتش تزلزل یافته دل از دست داده بود و آماده فرار ایستاده
از سطوت عساکر قاهره یکبار مغلوب رعب و خوف گشته چاره کار
در فرار دید و با هموهران خویش از مورچال بر آمده راه گریز
سپرد و جنود فیروزی قرین نصرت و بهروزی بآن مورچال که در
کمال رصانت و استحکام بود داخل شده برجای اعدای مخدول
خیام نزول افراشتند از وقوع این فتح آشامیان قیره بخت مورد
پاس و ناکامی گشته دل از امید غلبه بر داشتند و رعایا و سکنه
هر ناحیت که در ایام شور انگیزی و قفله سازی سپاه آشام و ضعف
و اختلال حال لشکر اسلام طریق بیوفائی و تمرد گرائی پیموده
بعضی بطوع و برخی بکراهت بر اچه گردیده بودند دگر باره از متابعت
او رجوع کرده روی التجا بلشکر منصور آوردند و چون منهدان خبر
رسانیدند که جمعی از مقهوران در مورچالی که آلروی آب دهنک
ساخته اند پایی جرأت فشرده خیال تمرد در سردارند خان خانان
با جنود گیهانستان ازان موضع کوچ کرده هزدهم ماه مذکور بساحل
آب دهنک رسید مخالفان آشامی که در آنروی آب مورچال
داشتند با آنکه آن آب عمیق عریض در میان حائل بود از مشاهده
رایات و اعلام جنود نصرت اعتصام پانهمزام گرائیدند از سوانحی که
درین مقام باقتضای تقدیرات آسمانی روی داده منشای معارفت

حالات سابق رخ نماید یا آنکه خان خانان را بآن عارضه روزگار حیات
 بسرآید از بی سری کار لشکر بفساد گراید مورد تفرق خاطر گشته
 ارکان همت و ثبات شان متزلزل گردید و عظمای لشکر در صدد
 این در آمدند که اگر خان خاندان بجهت اتمام آن مهم و استیصال
 راجه اراده گذرانیدن موسم برشکال داشته باشد مسلک خود سری
 سپرده ازو جدا شوند و به بنگاله آیند چون خان پده سالار در عین
 کوفت و آزار برین معنی آگاهی یافت این الم روحانی برکوفت
 جسمانی او غلبه کرده قرین تفکر در هین ملالت شده چهاردهم ماه
 مذکور کوچ کرده یک منزل پیش رفت تا غنیم لئیم خیره نگرند
 لیکن بنابر ضرورت و اقتضای مصلحت اراده مصاحبت و عزیمت
 معاودت پیش نهاد خاطر ماضی و راجه ضلالت آئین که همواره
 بار سال سفر و وسیله امرا التماس صلح و طلب عفو می نمود و بقبول
 مقرون نمیشد درین وقت که گرفتاری و استیصال خویش قریب
 الوقوع میدید بدلیز خان توسل جسته در التماس مصاحبت و اظهار
 عجز و مستکنت مبالغه کرد و آن خان شهابت نشان بنابر صلاح
 وقت خان خانان را باین معنی راضی ساخت و هفدهم ماه مذکور کوچ
 شده موضع پنام که برابر جنگل دره نامر و هست محل نزول گردیده
 سر زمین پنام متعلق بزمینداری بود که نسبت قرابت و اختصاص
 براجه داشت و از جانب او بخطاب راجگی از اقربان ممتاز بود و
 بشاره راجه در دهنة جنگل و دره مورچالی در نهایت متانت
 و استحکام بسته بودند و وقوع امر مصاحبت درین موضع مقرر گشته
 بود بعد از وصول جنود مسعود باین مکان و کالی کردن آن که راجه

تکرده بود از کمال خوف و استشمار به بهانه اینکه در مدافعه لشکر
 پادشاهی مساعده و کوتاهی ورزیده است باعیال و اطفال از ذکور
 و اناث بسیخها آهدين کشیده بعقوبت شديد هلاک گردنيد چون
 بدلي بهوکن بخان خانان اظهار نمود که چندی از عمدهای راجه
 با جمعی از مقامیر و چند زنجیر فیل در موضع سولا کوتی هستند
 خان سپه دار درویش بیگ ملازم خود را با شش صد سوار بدفع آن
 گروه تعیین کرد او بآنجا رفته مخدولان را انہزام داد و هفت زنجیر
 فیل بدست آورده بلشکر فیروزی فرستاد و از آنجا کہ خان خانان را
 همگی همت بر استیصال راجه مقصور بود و می خواست کہ ساخت
 آنولایت از خار وجود نندہ آسود آن کافر مردود پذیریش یابد فنج
 جمادی الاولی بعزیمت نامروپ کہ راجه بآنجا پناه برده بود از گذار
 آب دهنک کوچ کرده رزد بگر در قصبه سولا کوتی نزول نمود و هاتم
 ماه مذکور عساکر منصور در پیش آن قصبه از آب دهنک بپایاب
 عبور نموده آنروی آب نزول کرد و نهم کہ دران منزل مقام بود خان
 خانان را دردی شدید در سینه و معدہ بهم رسیده تپی محرق طاری
 شد و بعد از دو سه روز مرض ذات الصدر نیز علاوه گردیده روز بروز
 آزارش اشتداد و ضعف و ناتوانی ازدیاد می یافت و لشکریان کہ
 در موسم برشکال گذشته از قحط و غلا و بیماری و وبا و فقدان
 آرامش و آسایش و دوام محاربه و آریزش ستوه آمده انواع شدائد
 و مکاره را متحمل شده بودند چون حال سردار و کیفیت کوفت و
 آزارش برین وتیره دیدند و ملاحظه این داشتند کہ مبدا پیش
 از حصول مطلب کہ استیصال راجه بود موسم بارش در رسد دگر باره

مذکوره نوشته شد و چون مقرر گردید که جلوس معهود برآه ساحل
 آب دزدک لوای معاودت امراخته بگرگانو بروی خان سپه سالار بمیر
 مرتضی نوشت که با همراهان و توپ خانه و آشیایی که آنجا بود و
 جمعی از رعایا و سکنه آن ولایت از مسلمان و هندو که اراده بنگاله
 داشته باشند از گرانو برآمده باشکر منصور پیوند و باین حسین
 خبر فرستاد که بجهت نقل اسباب گرانو برخی از نواره بآنجا
 فرستد و چون بدلی بهوکن اظهار نمود که چندی از فیلان راجه
 که هنگام انبزام در صحرا و جنگل رها کرده بودند درین نواحی
 هست جمعی بتفحص آنها معین ساخت و شب سه شنبه پنجم
 جمادی الاخره وکلای راجه رسیده پیشکشی که رسانیدن آن
 بلا تاخیر مقرر بود از طلا و نقره و صبیغه راجه و دختر راجه پتام
 با چهار پسر از عمدتهای راجه که بودند آنها در بنگاله تاراجیدن
 تدمه پیشکش معهود شده بود بلسکر فیروزی رسانیدند و جمعی که
 بتفحص فیلان رفته بودند بعد از چند روز رسیده پانزده زنجیر فیل
 آوردند و دهم ماه مذکور از پنجم سال جلوس همایون که مقدمات
 صلح صورت یافته بود خان خانان با موکب کیدبانستان از دهنگ
 کوهستان نامروپ کوچ نموده رایت معاودت بصوب بنگاله برادرخت
 و چون درین هنگام فی الحمله خفتی دراز از آن نوین بلند مقدار پدید
 آمده بود بسرعت سیر ده نورد گشته کوچ بر کوچ طی منازل می
 نمود و چون بترسپانی رسید و بظهور پیوست که نواره که ابن حسین
 بگرگانو فرستاده و نا بحمل اشیا و احوال سرکار بادشاهی نمی
 کند و ازین جهت هنوز میر مرتضی از گرانو برنیامده در فکر

تمشیت صلح برای وراثت آنها مفوض ساخته بود رسیده بدهید
 مقدمات مصالحه پرداختند و پس از گفت و گوی بسیار چنین
 قرار یافت که راجه بالفعل صبیح خود با دختر راجه پتام و بیست هزار
 توله طلا و یک لک و بیست هزار توله نقره و بیست زنجیر فیل برسم
 پیشکش و پانزده زنجیر فیل برای خان خانان و پنج زنجیر فیل
 بیست دلیرخان بفرستند و متعاقب در عرض دوازده ماه سه لک
 توله نقره و نود زنجیر فیل بسرکار بادشاهی واصل سازد و هر ساله
 بیست زنجیر فیل پیشکش می فرستاده باشد و تا وصول تدمه
 پیشکش که ادای آن در مدت دوازده ماه مقرر شده بود چهار
 کس از عمدها که ارکان ایالت و حکومت او بودند هر کدام
 یک پسر خود برسم گردگان همراه لشکر ظفر پناه به بنگاله فرستند
 و فرزندان و عیال بدلی بهوکن با برخی از رعایای ولایت
 کامروپ که در کوهستان نامروپ و دیگر جبال محبوس بودند
 بلشکر ظفر اثر رسانند و نیز مقرر شد که از سمت اوترکول ولایت
 درنگ که یکطرفش بگواهی و طرف دیگرش بدریای آبی
 برای که از حوالی قصبه جمدهر میگذرد متصل است و از جانب
 دکن کول ولایت بیل تلی و در مرده که هیچگاه در تصرف
 بندهای بادشاهی نبوده داخل پیشکش و ضمیمه ممالک محرومه
 باشد و حد فاصل میان مملکت بادشاهی و ولایت آشام در
 جانب دکن کول دریای کلنگ و در طرف اوترکول دریای آبی
 برای قرار یافت و عهد نامه مشتمل بر تعهد این امور از جانب
 آشامیان و قولنامه از قبل خان خانان مبنی بر قبول صلح بشروط

چون مکردهج راجه درنگ هنگام پورش آشام همراهی جنود ظفر
 اعتصام اختیار نموده دران - فربساط حیات در نور دیده بود و مادرش
 که با پسر خرد حال اودر ولایت درنگ بود درین مدت بلوازم دولت
 خواهی قیام ورزیده خان شهیدار کس بطلمب مادر و پسر مکردهج
 فرستاده دران منزل چند روز قیام نمود تا آنها و راجه دو مرید که
 اورا نیز طلبیده بود برسند و مهمات آن حدود را نظم و نسق دهد و
 درین ایام آن خان خانان سپه سالار را بذایر استعمال بعضی از
 ادویه حاره که بتجویز طبیبان فرنگی بکار برد ضیق النفس و خفقان
 و آثار قرحه شش و استسقا که هر یک براسه مهلک است برآلام
 سابق انزود بالجملة یازدهم شهر مذکور که مادر و پسر مکردهج از
 ولایت درنگ رسیدند خان خانان آنها را بعنایات بادشاهی خوشدل
 و مستمال ساخته آن پسر را که ده ساله بود قائم مقام پدر ساخت
 و چون راجه دو مرید بسبب عارضه که اورا طاری شده بود نتوانست
 آمد مادر خود را فرستاده تمهید معذرت نمود و از فیر در همین روز
 رسیده مورد استمال شد و آن نوین عقیدت آئین سیزدهم از
 کجلی کوچ کرده بموضع پاندو که مقابل قصبه کواهنی آنروی آب
 واقعست نزول نمود و چون از پیشگاه خلافت و جهانباتی یرلیغ
 همایون صادر شده بود که رشید خان بفوجدارای سرکار نامروپ قیام
 نماید خان مذبور را بآن خدمت معین ساخته جمعی دیگر از امرا
 و منهداران و محمد بیگ ملازم خود را با چهار صد سوار و دو صد

سرانجام نواره است مقرر نمود که تهاه داران چارنگ و کچپور
 و دیو لکانو تا آمدن میر مرتضی در تهاه های خود بوده وقتی که میر
 مذکور عازم لکھو کده شود با او رفاعت نمایند باجمعه خان حیدر سالار
 با جنود نصرت شعار بیست و دوم شهر مسطور بلکھو کده رسیده
 بانتظار رسیدن میر مرتضی چند روز آنجا مقام نمود و چون
 میر مرتضی با همراهان و جمیع اشیا و اموال بادشاهی و خلعتی
 کثیر از ذکور و اناث آن ولایت که بطوع و رغبت عزم مهاجرت ازان
 کفرستان نموده بودند رسید از آنجا که بدوبست و سرانجام مهم
 سرزمین درنگ و دو سریه و غیر آن که چنانچه مذکور شد از
 ولایت آشام ضمیمه ممالک محروسه گشته بود و نظم و نسق مهمات
 گواهی که در مدت تسلط و استیلای آشامیان بد کمال اختلال
 یافته بود لازم بود و نیز بیم نراین زمیندار کوچ بهار را که دگر باره غبار
 فساد و طغیان انگیزخته بران ولایت مستولی گردیده بود تنذیه بایستی
 نمود و موسم برشکال قریب شده بود آن نوین سپهدار باقتضای
 مصلحت عازم بفکاله گشت و دلیر خان را با اکثر لشکر و نواره بانتظار
 رسیدن برخی از فیلان پیشکش که هنوز نرسیده بود در لکھو کده
 گذاشته بیست و هشتم ماه مذکور عازم گواهی شد و سلخ آن ماه بموضع
 کلیا بر رسیده غره رجب از آنجا کرچ نمود و بجهت ملاحظه کردن
 حدود دوسریه و سرحد ولایت آشام و مملکت بادشاهی که بدازگی
 قرار یافته بود براه دامن کور و اندر گردید و بغیر صعوبت راه و انبوهی
 جنگل لشکریان سه چهار منزل تعب تمام کشیدند و چهارم شهر
 مذکور از دریای کالنگ عبور نموده در پای قلعه کجلی نزول کرد و

است حضرت شاهنشاهی بر فوت آن نوین ارادت آئین که بندگان
عمده فدوی این دولت ابد قرین بود متأسف گشته روح او را
بانواع توجهات روحانی نوازش فرمودند و محمد آیین خان
خلف الصدق آنخان مغفور را که بخدمت والائی ممبر بخشگیری
و منصب ارجمند پنج هزاری پنج هزار سوار مریدندی داشت
مورد انواع مکارم و اصناف اعطاف ساخته تسلی بخش خاطر
محزون او گشتند چنانچه عمقربیت بتفصیل در محل خود سمت
گزارش خواهد یافت اکنون کلمه حقائق نگار سر رشته وقایع حضور
مهر انوار را از جای که گذاشته بود و باز بکف می آرد •

آغاز سال ششم از سنین خلافت والای عالم گیری مطابق سنه هزار و هفتاد و سه هجری و توجه بجانب کشمیر جنت نظیر

درین هنگام میمنت انجام که مآثر عدل و رافت پایه انزای
اورنگ حشمت و فرمانروائی دین و دولت را چهره افروز و جهان
از فیض فضل و نصفت زینت بخش دیهیم سلطنت و کشور کشائی
نشاط اندوز بود ماه مبارک رمضان بهزاران فرخندگی در رسیده بر
زمین و زمان از پرتو سعادت نور افشان شد و شب سه شنبه بیست و
یکم فروردی رویت هلال کرامت انوار اتفاق افتاده سال ششم از
عوام خلافت سعادت قرین گیتی خدیو با داد و دین بفرخی و
فیروزی و نیک اختری و بهروزی چهره آغاز بر افروخت و چون
بیست و پنجم این ماه میمنت پرتو سعادت نهضت ربابت عالیات

پیاده و برخی از نواره بهمراهی او تعیین نمود و روز دیگر دلیر خان
 از لکھو کده رسیده هشت زنجیر فیل که راجه آشام از جمله فیلان
 پیشکش متعاقب ارسال داشته بود رسانید و چون خان سپه دار
 باوجود شدت کوفت و آزار مهمات آن حدود را انتظام بخشیده خاطر
 ازان پرداخت بیست و ششم ماه مسطور از موضع پاندر یکشتی
 نشسته کوچ به کوچ روانه گشت و سلج آن ماه بمقام بری تله
 که سر راه ولایت کوچ بهار است رسیده بعزم انتزاع آن ولایت و تنبیه
 و تادیب بیم نراین آنجا نزول کرد و اردو و سائر اهل لشکر که همراهش
 می آمدند بعد از پنج شش روز رسیده محاذی موضع مذکور از
 آب گذشتند و اسفندیار خان و عسکر خان و راجه بهروز که در حدود
 گهواره گاهت اقامت نموده بودند بلشکر فیروز پیوستند و درین ایام
 کوفت خان خاآن بمرتبه رسید که کار از مداوا در گذشت و طبیعت
 مغلوب استیلائی مرض شد چون حال خویش برین منوال دید و
 کمال همت و حمیتش بتسخیر کوچ بهار مصروف بود عسکر خان
 را با اکثر جنود قاهره و نواره بیست و ششم شعبان بدان مهم تعیین
 نموده بجانب خضر پور روانه شد و اواخر روز چهار شعبه دوم شهر رمضان
 المبارک از ششم سال جلوس همایون در دو گروهی خضر پور داعی
 حق را لیدک اجابت گفته ازین مرحله نفا بسر منزل بقای بومست
 چون این خبر از نوشته سوانح نگاران بنگاله در دار السلطنة لاہور
 بمصامع حقائق مجامع رسید از آنجا که مراحم بادشاهانه قیمت
 سلج گوهر عبدیت و اخلاص نیکو بدن های عقیدت مند و در
 پیشگاه خلعت و جهان بنانی عاطفت و قدردانی را پاینده بلند

بعطایا و مواهب سنیه کامیاب شدند و محمد آمین خان میر
 بخشی بمعنایت خفجر با علاقه مروارید نوازش یافت و رعد انداز
 خان که بوماندیدن فوجی از جنود اقبال بجهت کوسک لشکر دکن
 معین شده بود از آن صوب رسیده دولت استلام عتبه جلال دریافت
 و بعرض اشرف رسید که رعایت خان فوجدار موستان باجل طبعی
 بمصاط حیات در نوردید و خفجر خان خلعت یافته در سلک کوسکیان
 صوبه کابل منتظم گردید و معین خان بخدمت دیوانی سرکار پرده
 آزای هودج عزت زینت انزای مشکوی دولت ملکه مقدس نقاب
 روشن رای بیگم از تغیر مقیم خان خلعت سرانزای پوشید بیستم
 این ماه مبارک فرجام موافق نهم اردی بهشت متصدیان پیش
 خانه همایون باشاره والا در ساعتی مسعود سرادقات اقبال از
 دار السلطنة لاهور بیرون برده در باغ دلکشا بساط حشمت و اہبت
 گستردند و بیست و پنج مطابق چهاردهم اردی بهشت که ساعت
 نہضت صوب مسعود بود پس از انقضای پنج گھڑی از روز مذکور
 حضرت شاهنشاهی با نصر الہی و عظمت و شکوہ جهان پناہی از
 قلعه مبارکہ سوار شدہ لوای توجہ بعزم کشمیر برانراختند و
 در دای راوی را بجسر عبور نموده در باغ دلکشا نزول سعادت فرمودند
 درین روز میر خان فوجدار کوهستان جموں را بمعنایت خلعت و
 احب با ساز طلا نواخته بخدمت مرجوعه رخصت نمودند و از وقائع
 صوبه بنکالہ خبر در گذشتن خان خافان سپہ سالار ازین دار بیدمداو
 بمسامع همایون رسید و پس از سه روز از کمال مرحمت و ذرہ
 پروری اشارہ معلی بہین ثمرہ شجرہ اقبال گزین بارہ نہال حشمت

بعزیمت خطه دلیذیر کشمیر بود مقرر شد که در ساعت مذکور بدافع
دلکشا که آن روی آباراوی صحادی قلمه مبارکه واقعت و بی شوائب
تکلیفات سخن روی نسخه ایست از ریاض رضوان و مشتمل بر
عمارات فیض آیات و منازل بهشت نشان پرتو نزول انگنده روزی
چند آنجا بساط اقامت گستردند و جشن فرخنده جلوس اشرف راکه
هر ساله وقوع آن در عید سعید فطر معهود گشته است گذرانیده
پس از انصرام آن بزم نشاط انجام لواپی توجه بصوب مقصد بر
افرازند و اشاره همایون بکار پردازان پیشگاه سلطنت و سامان طرازان
بارگاه حشمت عز صدور یافت که دران بستان سرای اقبال اسباب
و لوازم آن بزم خجسته ترتیب دهند درین ایام طیب خواجه که
از اعظم خواجهای ماوری النهر است چون بعادت معهود عریضه
مبنی بر اظهار مراسم عقیدت و دعاگویی دولت قاهره با مختصر
پیشکشی بجناب خلانت و جهاندار می ارسال داشته بود عاطفت
بادشاهانه او را بار سال خلعت کموت مبهات بخشیده ده هزار
روپیه از خزانه احسان بیکران بکسانش حواله شد که از امتعه
هندوستان خرید نموده برای او ببرند و هفت هزار روپیه در وجه
انعام عبد الرحمن دیوان بیگی و سبحان قلیخان والی بلخ که او نیز
بار سال عریضه اظهار مراسم عبودیت و اخلاص کرده بود عطا گردید
و بقایبک ملازم سبحان قلی خان که از جانب او برخی جانوران
شکاری برسم ارمغان بآستان فیض مکان آورده بود بانعام پنج هزار
روپیه فوازش یافت و جمعی کثیر از اهل ماوری النهر که بقصد
استفاضه انوار مکرمت بادشاهانه بدرگاه خلایق پناه آمده بودند

اسپ عربی با ساز طلا و ماده فیل و شمشیر و سپر و جمدهر
 یا ملائکه سروارید و پنجابخان ماده فیل و اسپ با ساز طلا
 و بغاضل خان میر سامان یک زنجیر فیل و بدانشمند خان نقاره
 و پیراجه رایسنگه اور بسی مرصع و بتربت خان جمدهر مرصع و
 بعبد الرحمن ولد نذر محمد خان و طاهر خان و اسد خان بخشی
 دوم و فیض الله خان و فدائیکان و حسن علی خان و قباد خان
 هر یک اسپ با ساز طلا عطا شد و نامدار خان که در دکن بود
 باضافه پانصدی بمنصب چهار هزار و پانصد سوار و پایگی
 یافت و سر بلند خان که او نیز در ملک کومکیان آن صوبه انتظام
 داشت از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد
 سوار و الله یار خان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار
 سوار و افتخار خان آخته بیگی از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
 هزار و دو صد سوار و ارسلان خان باضافه پانصدی بمنصب هزار
 و پانصدی هشت صد سوار و از اصل و اضافه روح الله خان بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار و دیانت خان بمنصب هزار و پانصدی
 دو صد و پنجاه سوار و التفات خان بمنصب هزار و پانصدی صد و
 پنجاه سوار و الا پایگی یافتند بمنصب خنجر خان که در ملک
 کومکیان کابل انتظام داشت از اصل و اضافه هزار و پانصدی هزار و
 پانصد سوار مقرر گردید و بختیار خان بغایت ماده فیل و اسمعیل
 زمیندار هوت که در بین ایام شرف اندوز ملازمت اشرف گشته بود
 بمرحمت خلعت و فیل و اسپ با زین و ساز فقره و شیخ بهاول الدین
 ملتانی بعطای خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار روپیه و بکرم

و جلال پادشاهزادۀ قدیمی شیم محمد معظم صادر شد که برای
 سرافرازی محمد امین خان خلع الصدق آبخان مغفور بسر منزل
 از عز قدوم بخشیده تارک افتخارش باوج سربلندی برافرازند
 و او را همراه به پیشگاه حضور آوردند و اسد خان بخشی دوم را نیز
 حکم شد که در رگاب پادشاهزادۀ عالیقدر برود و چون خان مذکور
 کامیاب این فخر و مباهات بملازمت قدسی برکات رسید عاطفت
 خسروانه او را بعطای خلعت خاص از لباس هو کواری بر آورد و در
 جشن مسعود بدیگر مواهب عالیۀ فوازش فرمود چنانچه در مقام
 خود گذارش خواهد پذیرفت شب چهارشنبه نوزدهم اردی بهشت
 هلال فرخنده شوال از انق سعادت طلوع نموده هنگامه افروز عشرت
 و شادمانی گردید و روز دیگر که عید خجسته فطر بود حضرت
 شاهنشاهی در مصالی که از خیمه ترتیب یافته بود برسم معبوده
 نماز عید گزارانند و بعد فراع از نماز انجمن آرای نشاط و کسرا نی گشته
 هریر عظمت و جهانبانی را از فر جلوس والا آسمان پایه گردانیدند
 درین روز خجسته نخل برومند گلشن دولت و کمارگی نهال نیکو ثمر
 بوستان سلطنت و بخت یاری پادشاهزادۀ ارجمند محمد معظم دایم
 دو لک روپیه و غرق ناصیه حشمت و سربلندی فریخ اخترا بهت
 و بخت مندی پادشاهزادۀ والا قدر محمد اعظم بعطای طرۀ
 صرمع مطرح انوار عاطفت گردیدند و امیر الاسرا و راجه جسونت
 سنگه و دیگر عمدهای اطراف بمعایت خلعت قامت مباهات
 افراختند و براجہ جی سنگه خلعت خاص و آوری صرمع
 و دوامپ عراقی یکی با ساز طلا و محمد امین خان میر بخشی

و نهایت عشرت و شادمانی بانجام رسید سیوم شوال رایت نصرت طراز از باغ دلگشا باهتزاز آمد از سوانح این ایام آنکه چون میوانی مقهور که امیر الامرأ صوبه داردکن و راجه جسونت سنگه با دیگر جنود قاهره باستیصال او مامور بودند درین وقت جسارت و خیرگی نموده شبخون بلشکر امیر الامرأ آورده بود و وقوع این معنی که از غفلت آن عمدۀ امرای نامدار ناشی بود باعث عتاب پادشاه مالک رقاب آمد رای عالم آرای چنان اقتضا نمود که صوبه دارچی دکن را از تغیر او بفرورزند اختر برج سلطنت و اقبال رخشدۀ گوهر درج عظمت و جلال پادشاهزادۀ عالیقدر فرخندۀ خصال محمد معظم تغویض فرمایند و هشتم شوال که موضع چمپه^{۱۷} کمر مضرب خیام ابهت و احتشام بود پادشاهزادۀ ارجمند و التبار را بدان صوب مرخص نمودند و هنگام رخصت آن نهال برومند گلشن خشمت را بعزایت خلعت خاص و پنجاه راس اسب عراقی ازان جمله در راس با زین و ساز طلا و پنجاه راس ترکی و یک زنجیر فیل از حلقۀ خاصه با ساز نقره و جل زر بقت و صاده فیل و شمشیر مرصع گران بها و پنج لک روپیه و باضافه سه هزار و پنجهزار سوار بمنصب پانزده هزار و ده هزار سوار مورد عواطف گوناگون ساختند و صهاراجه جسونت سنگه را که در دکن بود بعزایت ارمال خلعت خاصه و در احپ یکی با ساز طلا نواختند و وزیرخان صوبه دار اکبرآباد را که بسمت قدامت خدمت و اعتماد و صدق عبودیت و اعتقاد موموم است بمخدمت آن درۀ التاج

سنگه گوالیاری بعنایت خلعت و اسب بازین و ساز نقره و الله داد
 خوبشکمی که فوجدار بهرایچ بود بعنایت خلعت و خطاب خانی
 و دو پنچند زمینداز کهلور که تازه بدولت زمین بوس رسیده بود
 بعنایت خلعت و خنجر صرع باعلاقه مرورید و اور بسی و پهنچی
 صرع و یک زنجیر نیل و خطاب راجگی مشمول عاطفت بادشاهانه
 گردیدند و عبد الرسول دکنی که از منصب معزول شده بود بسالیانه
 ده هزار روپیه موظف گشت و عبد الله خان بعنایت خلعت مباحی
 گشته درز صرغ کومکیان صوبه کابل انتظام پذیرفت و صرید خان خلعت یافته
 درسلک کومکیان میر خان فوجدار جمون منتظم شد و برهان الدین
 برادر زاده فاضل خان که از ولایت ایران روی نیاز باین آستان
 شهر نشان آورده بود دولت زمین بوس شده سلطنت یافته بعطای
 خلعت تشریف مباحات پوشید و بشیخ عبد الوهاب بخاری و بشیخ
 عبد الله اکبر ابادی و شیخ محمد یوسف گرویزی و کب اندر هندی
 شاعر هر کدام یک هزار روپیه و بمیر محمد صادق و عبد الله صقوی
 و صبر موسی ندیر او یک هزار و پانصد روپیه عطا گردید و پنج هزار روپیه
 بنغمه سنجان و عرو و مرایان آن بزم نشاط پیرا مرحمت شد و امرای
 نامدار و عمدت های درگاه شهر مدار مدال راجه جی سنگه و نجابت خان
 و مرتضی خان و ابراهیم خان صوبه دار لاهور و فاضل خان میر سامان
 و چندی دیگر اقامت رسم پیشکش نموده تحف و رغائب بمحل عرض
 رسانیدند چون این بزم والا و جشن عالم آرا در کمال دولت و کمرانی

تا پهنبر که راه هموار است هشت منزل و سی و سه کروه و از پهنبر
تا کشمیر که کوهستان است دوازده منزل و چهل و هفت کروه و این
راه ازان سه راه دیگر سرد میرد پربرفتر است و برفش دوبر مرتفع
میرد و چنانچه تا اواخر اردی بهشت در سرک تل پرنچال برف و سرما
می باشد و ممکن نیست که ازین راه بسیر شگوفه و لاله جوغاسی
که بهترین اقسام لاله است و در مبادی موسم بهار کشمیر می شکفت
توان رسید لیکن از دیگر طرق نزدیک تر و بهتر است و چون بقای
صعوبت راه که اکثر برشواصخ جبال است شتر از پهنبر پیشتر
نمی توان بود و دران کوهستان غیر فیل و اسب و استر و مزدوران
کشمیری بار نمی برند و سرانقات جاه و جلال بادشاهی آن قدر
که در دیگر اسفار و حرکات همراه می باشد بآن راه بردن متعسر و
تحقیقی دران ضرور است از زمان حضرت جنت مکنی چنین
معهود شده که در یازده منزل ازان منازل دوازده گانه که چوکی هتی
و نوشهره و چنگش هتی و راجور و تهته و بیرم کله و پوشانه
و بالای کتل پرنچال و هیر پور و شاجه مرگ و خان پور باشد
هر جا یکدست منزل مرغوب مشتمل بر حرم سرا و غسلخانه
بجهت دولت خانه میسازند و باصطلاح اهل کشمیر آنرا لری گویند
و عمارت و مرمت هر یک ازان لریها بعد از اتمام یکی از امرای
عظام مقرر می باشد و همچنین از هر راه که رایات عظمت و جاه متوجه
کشمیر شود همین طریقه معمول است از آنجا که رایات عالیجات را
یک چند در دار السلطنة لاهور اقامت روی داده درین نهضت مسعود
تاخیری واقع شد چنانچه اول ماه خرداد الوبه همایون ظل ورود

خلانت و نامداری معین فرموده او را بعنایت خلعت و یک زنجیر
فیل مباحی گردانیدند و سید خانرا بقلعه داری دولت آباد خجسته
بنیاد و محمد تقی خان را بخدمت بخشی کرئ آن صوبه تعیین
نمودند و روز دیگر موکب ظفر پیکر از چیمه کمر نهضت نموده
دریای چناب را بجزر عبور کرد و چهار دهم قصبه بهنبر که از انجا
داخل بکوهستان کشمیر میشوند فیض اندوز نزول اشرف شد از
دار السلطنة لاهور بکشمیر جنت نظیر چهار راه سلوک مشهور است
یکی راه پکھلی که دور ترین مسالک است خم و پیچ و نشیب و فراز
بسیار دارد لیکن گرم سیر است و دران راه برف کمتر از دیگر
راه ها می بارد و زود زائل می شود چون خواهند اوائل موسم لاله
و شگوفه و جوش بهار کشمیر را دریابند ازین راه میروند و راه مذکور
سی و پنج منزل و یکصد و پنجاه و چهار گروه پادشاهیست که
گروهی دویمت جریب و جریبی بیست و پنج ذرع پادشاهی باشد
دوم راه چومک که بیست و نه منزل و یکصد و دو گروهست درین
راه نیز بارش برف کم است اما بعد از آب شدن آن در یکدو موضع
گل و لای بسیار میشود که گذشتن ازان کمال تعب و صعوبت دارد
و ازین راه باداخط بهار کشمیر میتوان رسید سیوم راه پونچ که بیست
و سه منزل و نود و نه گروه پادشاهیست آن راه نیز کم برف است
و بآن راه اواخر بهار کشمیر را می توان دریافت چهارم راه پرنچال^(۷)
که هشتاد گروه پادشاهی و بیست و پنج منزل لشکر است ازان جمله

یک زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانید و همچنین بهرامی که نزول
 معادت میشد هر یک از عمدها که اهتمام آنرا متکفل بود پیشکشی
 در خور حال میگذرانید هفدهم نو شهره که برگشت امت و مبع بغایت
 معمور و رودی عظیم از پیش قصبه آن جاریست و در عهد حضرت
 عرش آشیانی اکبر بادشاه طاب ثراه بفرموده آنخسرو خورشید جاه
 قلعه متین از سنگ بر کنار آن رود ساخته شده مورد نزول همایون
 گردید و چون اهتمام لری آن بمتصدیان سرکار نهال حدیقه دولت
 و کام گاری بهار چمن حشمت و بخت یاری بادشاه زاده ارجمند
 محمد اعظم تعلق داشت آن عالی منصب والا تبار یکدانگ سروراید
 گران بها با برخی دیگر از نغائس آشیابرم پیشکش گذرانیدند درین
 منزل اسلام خان صوبه دار گشمیر که بجهت صوبه داری مستقر الخلافه
 اکبر آباد یرلیغ طلب بغام او صادر شده بود با همت خان صوبین
 خلف خویش رسیده دولت زمین بوس دریافت و بآن خدمت
 سر بلند گشته بعفایت خلعت و اسب با ساز طلا و فیل با ساز نقره
 و باضافه هزاری هزار سوار بمنصب پنج هزاری سه هزار سوار مورد
 نوازش گردید و همت خان بقوچداری فواحی آن مرکز سلطنت
 معین گشته بعفایت خلعت و اسب مبدای شد و از منصبش که
 دو هزاری هزار سوار بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه قرار یافت
 هفدهم پیشکش هئی و از انجا بر اجور که لری دولتخانه آن باهتمام
 متصدیان سرکار نخل برومند گلشن اقبال ثمره شجره عظمت و جلال
 بادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم متعلق بود شرف نزول
 بخشیدند و از جانب آن کامگار بخت پیدار پیشکشی از زواهر

بقصبة پهنبر افگند و بدین جهت برف از راه پرنچال زائل شده بود
 توجه موکب ظفر پناه بآن راه مقرر گردید و چون راهها و کربوهای
 دشوار گذار آن کوهستان عبور تمامی عساکر گردون مآثر را که
 که بسط عرصه زمین بزان تنگ و هنگام رکوب و نزول عرض و طولش
 فرسنگ در فرسنگ است گنجایش نداشت حکم اشرف بنقدان
 پیوست که راجه جیسنگه و نجابت خان و فدائی خان و قباد خان
 و غیرت خان و بسیاری از امرا و منصب داران و اکثر توپخانه
 و زمره احدیان و زوائد اردو و لشکر در سواحل آب چناب و نزدیک
 گجرات خرد اقامت نموده تا هنگام مراجعت رایات جلال از خطه
 کشمیر دران حدود باشند و طاهر خان با برخی دیگر از امرا
 رخصت جاگیر یافت و صف شکن خان با جمعی مامور شد که دریای
 کتل پهنبر تمکن گزیده بضبط و خبرداری دهند آن کوهستان قیام و
 ورزد و آینده و روند را بی حکم و دستک مانع آید بواسطه آنکه مردم
 در مضائق و مزائق کوهستان درهائی تنگ از کثرت و ازدحام آزار
 نکشد و از عقبات مشکله بآسانی عبور نمایند اشاره والا صادر
 شد که برخی از امرا و منصب داران و ارباب خدمات نزدیک
 با کارخانجات ضروری ملازم نصرت مآب بوده محمد امین خان
 میر بخشی با برخی از بندها و ناضل خان مدیر سامان با زوائد
 کارخانجات و بعضی دیگر از مردم دو سه منزل از دنبال موکب
 اقبال یکی از عقب دیگر بیایند و شانزدهم موکب ظفر پناه از
 پهنبر نهضت نموده بلری چوکی هتی که بر کنار تالابی خوش واقع
 است و اهتمام آن باشد خان متعلق بود نزول کرد و خان مذکور

بخاک برآمخته دران دره جریان دارد و متبعش تال پریان است
و لری دولت خانگ بادشاهی برگذار آن ساخته شده قبل ازین
آبشاری دران دره واقع بود که بقدر چهار آسیاب از سی گز ارتفاع ریخته
داخل رود خانه میشد و بمروود حضرت جنت مکانی روزی آن
تختگاهی از سنگ ساخته بودند که آنجا نشسته تماشا میکردند
الحال چون بمروور ایام تغدی آب سنگ را بریده ریزش آب و
کیفیت آبشار بحالت سابق نمانده است بالجملة بدست و دوم
لری پوشانه که پای کتل پرنچال است از ورود مسعود فیض آمد
شد و روز دیگر موکب منصور ازان کریو صعب المروور عبور نمود
از پائین کتل مذکور تا فراز آن قریب دو کروه پادشاهیست میاحان
جهان گرد و سیاران عالم نور بر بسط خاک چنان راهی صعب
هولناک نشان نداده اند شعرای محبان بیان و سخن سفیان بلاغت نشان
که بنظم و نثر تعریف کشمیر داندیر و شرائف متذرات و لطائف
خصوصیات آن خطه فردوس نظیر نموده اند طریق وصف معنویت
راهش نیز پدای خامه صدق رقم پیموده اند چنانچه عذایب نوا می
ریاض قدس معنی حاجی محمد جان قدسی درین باب گفته

• بیت •

بکشمیر اعتقاد ما درست است

ولی ایمان براهش سخت مست است

و صاحب طبع سلیم محمد قلی وصف تنگی راه بلطف سخن چین

ادا کرده •

• بیت •

درین ره خوش بود معشوق دلخواه • که نتواند کس او را برد از راه

جواهر بنظر مهر انور رسید و شهبنگام چراغانی که باهتمام راجه
 حیات زمیندار آنجا از هیمه برکنار رود خانه و بر فراز کوه ترتیب
 یافته بود بجهت افروز طبع مقدس گردید و عاطفت پادشاهانه راجه
 مذکور را بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه نوازش فرمود بدستم
 موضع تهیه که مرتضی خان باهتمام لری آن مامور بود از ورود اشرف
 کام یاب عز و شرف گردید و خان مذکور مراسم پیشکش بتقدیم
 رسانید و روز دیگر موکب اقبال از کتل رتن پنجال که گریوه ایست
 سخت دشوار گذار عبور نموده بلری بیدرم کله نزل فرمود اگرچه
 طریق این مرحله سر تا سر گریوه صعب المرور است اما سواره آذرا
 طی می توان کرد و بسختی کتل پر پنجال نیست که در بعضی عقبات
 پیاده باید رفت حضرت و نصارت و خرمی طراوت آن کوه فلک شکوه
 بمرتبه است که بتحریر شده ازان شکفت نیست اگر نهال خشک
 خامه سر سبز بهار جاودان و آب در جوی مسطر روان گردد در تمام این
 راه که گوئی قطره صراطست در میان ریاض جنت تماشای بنفشه
 و یاسمین و اقسام سبزه های شاداب و گل های رنگین و درختان موزون
 سدره قامت طوبی آئین حسرت بهشت برین از خاطر ناظران میبرد
 و مشاهده آب های روان کوثر مثال و چشم های صافی تسخیم زلال غبار
 کدورت و ملال از دل های تماشاگران میشود و این کتل منتهی میشود
 بدره بیدرم کله که نمونه از کوچه باغ فردوس است از دو طرف کوه های
 سبز خرم پر صنوبر سر به سرخ اخضر کشیده و چون صفحه عارض نوخطان
 مهوش سبز های دلکش بران دمیده و رود خانه که عنایت آن
 گرد برونقی بر چهره چشمه خضر پخته و صفای زلالش آب آینه

یگلشن کشمیر آوردند و اواسط روز دولتخانه والا بغیض قدوم اشرف
 روکش حدیقه چنان گردید چون وصف خطه کشمیر و تعریف
 خصوصیات آن بلده فردوس نظیر فراتر از پایتخت تحریر است و در
 کتاب مستطاب بادشاهنامه که مشتمل است بر وقایع عهد دولت
 اعلیٰ حضرت علیین مکانی فردوس آشیانی صاحب قران ثانی
 شاه جهان بادشاه طاب ثراه برخی از خصائص و احوال آن بلده خاند
 مثال از ریاض و بساتین جنت نشان و جزیره های دلکش فیض
 مکان و چشمه سارهای تسنیم مانند عذوبت قرین و گولابه های صافی
 ضلال آئینه آئین و آبشارهای دلفریب فرح فزا و بیلتهای خوش
 هوای دلکشا و سرزمینهای خرم و خوش و درختان موزون دلکش
 و کثرت ریاحین و ازهار و دوز فوکه و اثمار و نزهت عرصه و فضا و
 لطافت آب و هوا و دیگر مزایای شگرف که آن بلده فیض بزیاد پان
 از سائر امکنه و بلاد امتیاز دارد مشروح و مبین گشته لا جرم درین
 صحیفه مآثر سعادت و اقبال بتوصیف متنزهات و شرح خصائص
 و کیفیات آن که تفصیلش را مجلدی جدا گانه باید نوشت نمی پردازد
 بالجمله چهارم ماه مذکور هوای گلگشت باغ و بهستان از بهارستان
 خاطر انور خدیو جهان سر بر زده نخست باغ فیض بخش و فرج
 بخش را از فیض قدوم خرمی و نصارت بخشیدند و از آنجا سایه
 سعادت بدایع نشاط افکنده سیر انگلشن فردوس مانند فرمودند و پس
 از فراغ بدولت خانه و الا مراجعت نمودند درین هنگام سردار خان
 فوجدار سرکار بهرایچ بفوجداری سرکار سورتبه از تغیر قطب الدین
 خان که در سلت کومکین لشکر دکن منظم شده بود منصوب گشته خلعت

مجملاً موکب جلال بعد از طی آن عقبه در فضای بالای کتل که
 لری آن باهتمام اسلام خان بود نزول اجلال نمود بیست و چهارم
 لری هیره پور از نزول همایون کامیاب فیض و صفا گشته روز دیگر
 آنجا مقام شد و فردای آن بمنزل شاجه مرگ توجه فرمودند نزدیک
 منزل مذکور موضع است که مزار شیخ موسی بغدادی که معاصر عارف
 سبحانی و ولی حقانی حضرت سید علی همدانی قدس سره العزیز بوده
 آنجا واقع شده سرزمینی سبز خرم دل نشین است و درختان سوزن
 طوبی نشان دارد و جوئی بقدر دو آسیا که گوئی از نهر سلسبیل
 جدا شده مابین مقبره شیخ و مسجدی که آنجا ساخته اند میگذرد
 و همه جا در میان سبزه جریان دارد الحق مکانی فیض قرین و نزهت
 گاهی خلد آئین است بیست و هفتم لری جهان کشا بمنزل خانپور
 در اهتزاز آمد درین راه مرز میذهایی خرم و خوش و مرغزارهای
 دلکش و جداول آبهای صافی و گلپای رنگارنگ و سبزههای
 گوناگون بنظر همایون در آمد و خصائص و کیفیات کشمیر بهشت
 نظیر و آثار حضرت و نصارت و صفا و طراوت آن خطه داپذیر
 آشکار گشته غبار تعب و فقر و محنت راه از دلهای نظارگیان زدود
 و درین منزل سیفخان که پیشتر بکشمیر آمده بود و مراد خان
 زمیندار تبت دولت زمین پوس دریافته و روز دیگر آنجا مقام شده
 فردای آن کنار دریای بهت نزدیک موضع هفت چنار مضروب خیم
 حشمت گشت و سانج ماه مذکور آنجا مقام شد و غره ذی قعد
 مطابق هژدهم خرداد که ساعتی مسعود بود شهنشاه روزگار اوائل
 روز از موضع هفت چنار سوار سفینه اقبال گشته بهار آسا روی توجه

میر آتش که با توپخانه منصور در کنار دریای چناب بود با اهل
توپخانه بدان صوب شتافته آن مدبران برگشته روزگار را بسزایی
کردار ناهنجار رساند و خان مذکور بمجرد ورود منشور لامع النور عازم
آن حدود گشته بتقیده و استیصال طاعیان بدصال پرداخت اگرچه
باستماع توجه افواج قاهره که مقاومت آن فزون از اندازه طاقت
د توان آنها بود اهل و اعیال را کثر سواشی و مال خویش با جمعی
از آب گذرانیده بودند لیکن گروهی که بجمارت جهل و غرور درین
طرف آب مانده بودند طعمه تیغ سطوت مبارزان نصرت مند گشته
سر بچیدب نیستی در کشیدند و عرصه آن ناحیت از خار وجود
عاصیان مرفود پیرایش یافته از مال و مواشی آنها غنیمت فراوان
بدست سپاه ظفر پناه آمد و قریب در یک رویده از نقد و جنس
بسرکار خاصه شریفه ضبط شد و فدائی خان روزی چند آنجا توقف
نموده بندوبست تهانه و ضبط و نسق آن سرزمین نمود و چون
یرایغ همایون بخنجر خان که در سلک کومکدان صوبه کابل
انتظام داشت صادر شده بود که بر جناح حرمت و اعتعال بدان
صوب شتافته بحراست تهانه و فوجداری آنجا قیام نماید بعد از
رسیدن خان مذکور فدائی خان او را در آنجا متمکن ساخته
مراجعت نمود چون راجه رکبنازه متصدی مهمات دیوانی را در
راه کشمیر عارضه طاری گشته باشنداد انجامیده بود درین وقت
مستوفی قضا روز نامه حیاتش از دفاتر هستی بر آورد و منصب
جلیل القدر وزارت اعظم بقاضل خان میر سامان که بسمت فضیلت
و جامعیت در علوم سنجیدگی و معامله مهمی و رزانت رای

سرورازی یافت و چون مجاهد برادر فیض الله خان باجل طبعی
 در گذشته بود عاطفت بادشاهانه خان مذکور و دو برادر دیگرش را
 بمطای خلعت از لباس کدورت برآورد از موافق این ایام دفع و
 استیصال قوم سبیل است از کنار دریایی نیلاب آن گروه وخامت
 پزوه قبیلہ انداز قبائل افغان فیازی که بیشتر از آنها درانروی
 نیلاب تمکن دارند و در سواف ایام برخی ازان طائفه بد فرجام در
 موضع دهنکوت که آنروی آب امت و حضرت شاهنشاهی آنرا
 بمعظم نگر موسوم ساخته اند اقامت گزیده بودند و بذابر آنکه تومی
 مفسد جهالت کیش و فرقه دیو سیرت ناعاقبت اندیش اند و
 بعضی اوقات مصدر شر و فساد می گشتند اشاره والا بفوجداران و
 حکام آن حدود صادر شده بود که آن شور بختان را ازان سرزمین
 اخراج و ازعاج نمایند و بموجب فرمان همایون آنها را بآنروی آب
 کوچانیده بودند چون بمسامع حقائق مجامع رسید که درین اوقات
 آن جمع واجب القمع بمقتضای جهالت و ناعاقبت اندیشی
 مسلک بغی و عصیان و طریق تهر و طغیان پیموده اند و گروهی
 انبوه ازان خود سران خسران مآب بپایمردی جسارت و دلیری از آب
 نیلاب عبور نموده برتهانۀ بادشاهی که درین طرف آب است حمله
 آورگشته اند خلیل الله خان فوجدار آنجا که بنیروی همت و شهاست
 قدم ثبات فشرده بآن مردودان نابکار بمدافعه و مقابله پیش آمده
 بود دران آویزش و کارزار جان نثارگشته تهانه بتصرف مقهوران
 در آمده امت لجرم چهره غضب بادشاهانه بشعلۀ غیرت نوروزان
 شده برلیغ لازم الامتثال از موقف قهر و جلال صادر شده فدائی خان

لک و چهل و نه هزار روپیه باشد تا ارباب احتیاج در تمام عرض
سال بهر اندوز وظائف خبر و افضال بوده هیچ وقت از مواهب
پادشاهانه محروم نباشند و این مبلغ سوای زیرست که از وجوه وزن
مبارک شمسی و قمری در سالی دو نوبت دامن امید خلایق را
لبریز نقد مقصود می سازد و دیگر مراتب خیرات و مبرات وجوه
انفاقات و ادارات که از کید ضابطه و دستور بیرونعت محاسب
و هم و مستوفی خیال بضبط و تعداد آن بتواند پرداخت *

جشن وزن مبارک قمری سال چهل و هفتم

درین ایام طرب بخش نشاط پیرا که عرصه دلکشای خطه
کشمیر از فرنزول شهشاه مهر انسر سپهر سریر خدیو جهاندار
عالم گیر سعادت آگین و فیض پذیر بود موسم وزن فرخنده قمری
در رسیده جهانیا ترا نوید شادمانی و بشارت کهرانی رسانید و روز
مبارک یکشنبه هفدهم ذی قعدة مطابق سیوم تیر پس از دو
پاس روز آن جشن دل افروز انعقاد یافته وزن مسعود بآئین معهود
بفعل آمد و سال چهل و ششم قمری از عمر کرامت طراز حضرت
شهشاهی بهزاران میمنت و فرخندگی بانجام رسیده سال چهل و
هفتم آغاز شد درین روز همایون فاضل خان وزیر اعظم باضافه پانصد
سوا بمنصب پنج هزاری دو هزار و پانصد سوار والا ریتگی یافت و
دانشمند خان بعطای علم رایت افتخار افرخت و مرتضی خان و
کنور رام سنگه والہ یارخان هر یک بعنایت اسپ باساز طلا مباحی
گشته بعنایت خلعت باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و

متصف بود و استحقاق این خدمت والا رتبت داشت نامزد گشته
 یازدهم ماه مسطور بتقدیر این رتبه والا و منزلت عظمی سر مهابات
 بارج کامرانی رسانید و بعطای خلعت خاص قاست امتیاز
 افراخت و افتخار خان بخدمت میر سامانی خلعت افتخار پوشید
 و ملتفت خان برادرش از تغییر او آخته بدگی شده خلعت یافت
 و روح الله خان بخدمت میر بخشی گری احدیان از تغییر ملتفت
 خان منصوب گشته بعنایت خلعت مهابی شد از شرائف سوانح
 این اوقات قدسی برکات افزایش وجوه خیرات و مبراتست در
 عهد سلطنت اعلی حضرت هر سال در پنج ماه متبرک از خزانه
 احسان بادشاهانه مبلغ هفتاد و نه هزار روپیه بوساطت صدر الصدور
 باریاب استحقاق و محتاجین و زمره اتقیداد و صالحین انفاق میشد
 بدین دستور در هریک از محرم و ربیع الاول دوازده هزار روپیه و در
 رجب ده هزار و در شعبان پانزده هزار و در ماه مبارک رمضان
 سی هزار و در هفت ماه دیگر خیرات را وجهی مقرر نبود از آنجا که
 همواره همت قدسی نهمت شهنشاه موقوف حق پزوه برکام بخشی
 خلائق و آنجای مقاصد حاجت مندان مقصور و طینت لازم
 السعادتش بافاضت آثار کرم و اشاعت انوار احسان سبحانه آسا
 خورشید سان مقطور است درین وقت حکم معلی از پیشگاه فضل
 و مکرمت بصدر الصدور و متصدیان امور بیوتات صادر شد که دران
 پنج ماه متبرک بدستور سابق عمل نموده در باقی شهر نیز که
 پیشتر وجه انفاقی مقرر نبود هر ماه ده هزار روپیه باریاب استحقاق
 انفاق شود که وجوه خیرات مقرر از سابق و لاحق در سالی یکا

گذشتن فاضل خان وزیر اعظم است ازین جهان فانی از آنجا که
کامیابی ارباب استعداد را سپهر حسد پدیده دشمن دیرین و روزگار
دل آزار همواره با خردمندان بر سر کین است آلتان عقیدت آئین
را که خلعت خدمت بلند رتبت وزارت بر قامت قابلیتش
زیبند و شایان بود پس از تسلیم آن خدمت کوفت معده بهم
رسیده در اندک فرصتی اشتداد یافت و چون اشهب عمرش از منزل
ستین بچند مرحله بر گذشته بخود سبعین مشرف گشته بود
و طبیعت شیخوخت را قوت مقاومت آن مرض صعب نموده
معالجه و مداوا سودمند نیفتاد و بیست و هفتم ذی قعدة که در
یازدهم آن بغور رتبه والای دیوانی کمرانی یافته بود داعی حق
را لیدیک اجابت گفته جهان گذرانرا پذیرد نمود حضرت
شهنشاهی که قدردان گوهر اخلاص و قیمت سنج جوهر عبودیت اند
بر فوت آن دستور دولت خواه متأسف گشتند و نعش آن مغفور
بموجب وصیتش بلاهور نقل یافته در باغی که جهت مدفن
خویش ساخته بود مدفون شد و درین روز که سیزدهم تیر ماه وعید
گلایی بود چون طبع مبارک خاقان حق شناس از حدوث این
مانحه متأثر گشته بود مراسم آنروز را موقوف فرمودند و روز دیگر
جشن مذکور بآنین مقرر بفعل آمده بان شاهزادهای کام کار و الاعتبار
و امرای نامدار رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و مذاکار بجا آوردند
و درین روز برهان الدین برادر زاده فاضل خان مرحوم که تازه از ایران
زمین بدرگاه سپهر آئین آمده بود مورد انظار نوازش گشته بعنایت
خلعت از لباس سوکواری بر آمد و بمنصب هشت صد و پنجاه

پانصدی دو هزار سوار مشمول عاطفت شد و افتخار خان سیر
 سامان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و دو صد
 سوار و سیف خان بصوبه دارئی کشمیر از تغیر اسلام خان منصوب
 گشته بعنایت خلعت و افزایش منصب مشمول عاطفت شدند
 و حکیم محمد مهدی بخطاب حکیم الملکی نامور گشت و سعید خان
 از اصل و ضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و مراد خان
 زمیندار ثبت بعنایت خلعت و اسب و خنجر مرصع و از اصل و
 اضافه بمنصب هزاری شش صد سوار و مغاخر خان از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و چهار صد سوار و محمد تقی خان که خدمت
 بخشیمیری دکن بار مفوض شده بود بمنصب هزار و دو صد و
 پنجاه سوار و خدمت طلب خان بعنایت اسب و الله قلی چیله
 بانعام یک هزار روپیه و مرحمت اسب و شمشیر مورد نوازش
 گردیدند و سعید جعفر واد سید جلال بخاری که در موطن مالوف
 خویش گجرات بود بانعام سه هزار روپیه مورد مرحمت گردید و
 رعنایب خان ولد ظفر خان که در کشمیر اختیار گوشه نشینی کرده
 بود از اصل و اضافه بهالایانہ بیست و چهار هزار روپیه کامیاب
 مکرمت گشت و بخواجه معین الدین ولد خواجه خداوند محمود
 خلعت و یک هزار روپیه و بخواجه عبد الرؤف ده بیدی و قاضی
 عبد الوهاب اقصی القضاة هر کدام یک هزار روپیه و بشیخ
 محسن کشمیری خلعت و دو هزار روپیه و بچندی از شعراء
 هاندهای کشمیری سه هزار روپیه و بزمره بغمه سنجان هند که ملازم
 رکاب نصرت مآب بودند سه هزار روپیه انعام شد از سوانح در

نہضت رایات جاہ و جلال از نہت اباد کشمیر بجانب ویرناک و از انجا بصوب دار السلطنۃ لاہور

چون در سمت جنوبی کشمیر چشمہ سارهای کوثر زلال و نہت گامہای خلد مثال کہ ہریک زینت بخش اقلیمی و چشم و چراغ کشوری تواند بود واقع شدہ بر پدشاہ خاطر خورشید مآثر چنبن پرتو افکند کہ بدان صوب توجہ نمودہ نشاط اندوز میر آن اماکن دلکشا کردند و از ویرناک سفند اقبال را بجانب دار السلطنۃ عنان بر تابند و روز مبارک دوشنبہ بیست و دوم محرم مط بق چہارم شہر یور کہ جامعہ فرخندہ اثر بود موکب جاہ و جلال از ان خطہ فردوس مثال نہضت نمودہ آئروز در موضع پانپور کہ سر زمین آن زعفران زار است و در انجا باغی خوش و منزل دلکش برای دولخانہ بادشاہی بر گذار آب بہت ساختہ شد پرتو نزول گسترد و روز دیگر قرینہ دینی پور محط - مرادق منصور گردید و نردای آن قصبہ بیچ برارہ کہ آنجا بر طرفین آب بہت و بستان سرا در کمال نہت و عفا محاذی ہم واقع است از ورود مسعود سعادت آسود گشت و دران مکان فیض نشان یکروز مقام شد بیست و ششم کہ رایت ظفر طراز از بیچ برارہ باہتزاز آمد تا پل کھنہ بلکہ کہ منٹھای سیر کشتی است حضرت شاہنشاہی سوار سفینہ اقبال قطع مسافت فرمودند و از انجا بدولت بر تخت روان نشستہ باحلام آباد معروف ماہچہ کہ دو چشمہ خوش و عمارات عالی دلکش دارد شرف قدوم بخشیدند و چون آن مومع باقطاع تازہ

سوار سر بلند شد قهقریای آنکه که عید فرخنده اضحی بود مراحم
آن عید سعید بعمل آمد و حضرت شاهنشاهی بعبادت معهود به مسجد
عیدگاه پرتو قدوم گسترده و پس از ادای نماز معاودت فرموده
رحم قربان بجای آوردند و شب بیست و هفتم باشاره معلی بر
کوهچکه که آنطرف دل رو بروی دولتخانه والا واقع است و همچنین
بر کشتیها در روی دل چراغانی در کمال خوبی و نظر فریبی شده
تماشای آن نشاط انزای طبع همایون شد و نوبتی دیگر بر روی
دل چراغان کشتیها هنگامه افروز عشرت گردید و بکرات حضرت
شاهنشاهی بگلگشت و بساتین سیر نزهت گاهها توجه فرموده
مسرت اندوز گشتند درین ایام شهاست خان حارص حصار شهر
دار الملک کابل بحراست قلعه ارک آن بلده فیض قرین از تغییر
قلعه دار خان و شمشیر خان تهنه دار غزنین بمحافظت حصار شهر
مذکور قلعه دار خان تهنه داری غزنین تعیین یافتند و از وقائع صوبه
بنگاله بمساع حقانی مجامع رسید که خواصخان از کومکدان آفصوبه
باجل طبیعی بساط حیات در نوردید و چون از موانع صوبه دکن
معروض پیشگاه خلعت شد که سید عالی و راجی ولد انصل که از
نوکران عمده عادل خان بود از مفارقت چسته بعزم بندگی درگاه
آسمان جاو روی ارادت بلاش، رظفر اثر دکن آورده اند عفايت بادشاهانه
از این را بمنصب در هزاری هزار و پانصد سوار و درمین را بمنصب
هزار و پانصدی هفت صد سوار فواخت و دلاور خان حبشی از
کومکدان دکن بخطاب حبش خانگی مقرر از شد •

نمودند دوم صفر رایات جهانکشا از بیکم آباد انتهای نمود پرتو
 وزر و بچشمه سار شاه آباد معروف به ویرناک انگند آن منهل پاک
 و سرچشمه فیض ناک مذبح دریایی بهت است و آب بسیار دارد در
 کمال صفا و برودت که پنجه آفتاب تاب سردی آن ندارد ازان می
 جوشد و جداول و افهار ازان جریان می یابد دران مکان نزهت قرین
 نیز عمارات عالی دلنشین و بساتین جفت آئین مشتمل بر نهرهای
 خوش و آبشارهای دلکش که هریک آب روی کشوری تواند بود
 ساخته شده چون فیض هوا و نزهت و صفای آن موضع دلکش است
 طبع اقدس خاقان جهان آمد در روز آنجا بساط اقامت گسترده
 گلشن افروز دولت و بخت و چمن آرای عشرت و شادمانی بودند
 از سوانح آنکه چون جعفر خان صوبه دار مالوه بجهت تفویض
 خدمت جلیل القدر وزارت اعظم به پیشگاه حضور طلب شده بود
 صوبه داری مالوه از تغییر او بنجابت خان که در کنار چناب بود
 مفوض گشته فرمان والا شان مشتمل برین معنی با خلعت خاص
 بجهت او مرسل شد و منصبش که پنجهزاری چهار هزار حوار بود
 باضافه یک هزار سوار افزایش پذیرفت و از وقایع صوبه گجرات
 بمسامع حقائق مجامع رسید که شوریده بخت بی سربازی از قوم
 بلوچ دران ناحیت بموسسه سودای باطل و اغوای دیو پندار
 خود را دارا بدشکوه نام کرده بود و جمعی از راقعه طلبان فتنه جو و
 اوباش بی آبرو فراهم آمده غدار فساد می انگیزختند و طایفه
 کولیان گجرات که پیوسته هوای تمرد و سودای طفیان آن گروه
 عصیان پزوه را در سر است آن فرومایه را دست آویز فتنه ساخته

نهال ریاض خلافت شاداب نخل گلشن سلطنت بادشاه زاده ارجمند
 محمد اعظم متعلق بود آن نوگل خدیقه دولت پیدشکشی از نوادر
 جواهر بنظر قدسی مآثر رسانیدند و بیست و هفتم باغ و عمارات چشمه
 سار آصف آباد معروف بمچپی بهون که مثل آن سرچشمه بچشم
 سیاحت پیشگان جهان دیده کم رسیده و مشتمل است بر عمارات
 عالی دلقشین و حیاض و ریاض فیض آئین از نزول همایون انوار
 میمنت پذیرفت و چون آن مکان نزهت نشان مرغوب طبع اقدس
 آمد روز دیگر قرین عز و احتشام آنجا مقام فرمودند و از جانب
 رخشنده اختربرج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت بادشاهزاده
 عالیقدر محمد معظم که آن موضع بتیول ایشان تعلق داشت رهم
 پیدشکش بتقدیم رسید بیست و نهم چشمه سار فیض بنیاد بیگم آباد
 معروف باحول از ورود اشرف آبرویافت و آن چشمه ایست
 هم چشم کوثر و تسنیم که تا خورشید هر صبح از زلال صافی آن دست
 و رو نشوید سیمای روشنی نگبرد و تا ماه هر شامگاه بطریق انعکاس
 دران غوطه نخورد رخسارش جلانپذیرد آبش را در عنایت گوارائی
 صمت مزیت بر آبهای دیگر است دران نزهت گاه دولت عمارات
 پادشاهانه و منازل خسروانه در کمال زیب و زینت و رفعت و متانت
 ساخته شده و باغی خوش و بوستان سرای دلکش دارد که ریشه نهال
 محبتش از رزمین خاطر رضوان آب می خورد دران بهارستان عشرت
 نیز یک روز مقام شد و چون آن مکان خلد مژدال بسرکار پرده ارای هودج
 عظمت صدر نشین تلقی حشمت نواب تقدس نقاب زیب النسا
 بیگم متعلق بود آن ملکه ملکی اطوار ادای مراسم پیدشکش و نثار

که املام خان صوبه دار و کفایت خان دیوان آن مرکز دولت
 باجل طبیعی رخت همتی بر بستند و یرلیغ کرامت عنوان بنام
 هوشدار خان صوبه دار دار الخلافه شاه جهان آباد صادر شد که بعد
 از رسیدن صیغ خان که از تغییر او بحراست قلعه مبارکه و نظم مهمات
 دار الخلافه معین شده بود بمستقر الخلافه شتافته بصوبه دارئی آن
 مصر اقبال قیام نماید و صیغ خان خلعت نوازش یافته مرخص
 گردید که بزودی خود را بدار الخلافه رساند و بعد انداز خان از تغییر
 همت خان بقوجداری نواحی اکبرآباد تعیین یافته بعطای
 خلعت مباہی شد و از منصبش که دو هزاری هزار و پانصد سوار
 بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر گردید و میرمهدی یزدی
 بدیوانی آن مستقر حشمت منصوب گشته خلعت صرفرازی پوشید
 و صقیم خان بدیوانی سرکار ملکه ملکی خصال تقدس نقاب طراز
 هودج عفت و احتجاب روشن رای بیگم مباہی گشته بعطای
 خلعت سربلند شد بیست و ششم سوکب ظفر مآب از دریاى چناب
 بجزر عبور نموده بر ساحل آن نزول معادت فرمود و چون قراولان دران
 نواحی شیرى چند قبل کرده بودند شهنشاه شیر شکار بعزم مید آن
 سماع ضار و درندگان مردم آزار روز دیگر که مقام بود سوار شده
 ازان جمله در ماده شیر را که هریک بچه داشت بتفنگ از پای
 در آوردند و شیر بچه را قراولان گرفتند و صباح آن که از کنار دریا
 کوچ شده دگر باره بشکار شیرى چند که باقی مانده بود توجه نموده
 دو ماده شیر و چهار شیر بچه را بتفنگ از پای در آوردند و فیض الله
 خان قراول بیگی را بعطای خلعت نواختند چهارم ربیع الاول موافق

شورش انزائی می کردند مهابت خان صوبه دار آنجا بدفع
او پرداخته ملک جمعیت مقصدانی که بران مجهول فراهم
آمده هنگامه آرای انسان بودند از هم کسبخت و فرقه کولیان را
تادیب بلیغ نموده گرد دمار از روزگار شان انگیزیت و آن تیره
بخت بی نام و نشان را ازان حدرد آواره ساخت باجملة پنجم
ماه مذکور موکب منصور از شاه آباد بجانب دار السلطنة لاهور
عنان اقبال منعطف ساخته هشتم بهیروزپور که سر راه پرنچال
است پرتو نزول انگند و در اثنای راه حضرت شاهنشاهی بسیر
آبشار او هرکه در دره دست چپ راه واقع است و کمال ندرت و
غریبت دارد توجه نموده نشاط اندرز تماشای آن شدند درین منزل
سیف خان که بصوبه دارخی خطه کشمیر منصوب شده بود بعطای
خلعت و اسب عراقی و یک زنجیر فیل مهابی گشته دستوری
معادرت یافت و مراد خان زمیندار تبت خلعت یافته مرخص
شد و از وقائع دار السلطنة بموقف عرض رسید که ظفر خان که برهم
گوشه نشینی آنجا بسر می برد باجل طبیعی روزگار حیاتش
مپری شد و از هیروزپور در عرض یازده روز عرصه پهنبر از غبار
موکب مسعود عطر آمود گردید و راجه جی سنگه که بموجب فرمان
همایون در نواحی گجرات اقامت گزیده بود و صف شکن خان که
در پهنبر نزول داشت و راجه رای سنگه و دیندار خان دولت
ملازمت اندوختند و راجه حیات زمیندار راجور بعنایت خلعت و ماده
فیل صرفراز گشته رخصت انصراف یافت و روز دیگر که در پهنبر
مقام بود از وقائع معتقر الخلافة اکبر آباد بموقف عرض رسید

از چیلهای پادشاهی بسابقه عداوتی که با او داشت بزخم جملهدر
از پای درآورده بود معدلت پادشاهانه قاتل را بداسا رسانید و پسران
و دیگر باز ماندگان آن مرحوم مورد عاطفت گشته بعفایت خلعت
نوازش یافتند و کوچک بزرگ ملازم عهد العزیز خان والی بخارا که از
جانب آن خان والا دوسان چند سر اسب و برخی جانوران
شکاری برسم ارمغان آورده بود سعادت استقام آستان فلک احترام
دریافته آنها را بنظر انور رسانید و بمراحم خسروانه سرافراز گشت
و حاجی محمد عرب فرستاده امام یمن شرف اندوز ملازمت اکسیر
خاصیت گشته دو سر اسب عربی و دو قبضه شمشیر که امام
برسم هدیه بارگاه خلافت ارسال داشته بود بخدمت اشرف گذرانید
و بعفایت والا نوازش یافت پانزدهم عزم زیارت روضه منوره حضرت
جنت مکانی نور الدین محمد جهان گیر پادشاه طاب ثراه که دران
روی آب راوی واقع است از خاطر ملکوت ناظر گیتی خدیو حق
پرست سر بر زده بآنمزار فیض انوار شرف قدوم بخشیدند و روح
آن سریر آرای محفل خلد را بقاتل و دعا روح افزا گشته ده هزار
روپیه بخدمه و مجاوران آن روضه فیض مکان انعام فرمودند *

جشن وزن مبارک شمسی و آغاز سال چهل و ششم

درین ایام میمنت فرجام که جهان از مآثر عدل و رامت
پادشاه عالمگیر مالک رقاب کامیاب بود و نهال اعمال عالمیان بتوشیح
محابب نصفت و احسان خاقان مهر افسر سپهر جناب سرعزم
و شاناب فرخنده جشن وزن شمسی آن پایه انزلی اورنگ خلافت

پانزدهم مهر رایت ظفر پیرا پرتو سعادت بر ساخت بلخ دالکشا
 انگنده عمارات دولت خانه آن از نزول اشرف مهبط انوار عز و
 کرامت گردید و ابراهیم خان صوبه دار دار السلطنة و اعتقاد خان
 و تربیت خان که بموجب حکم والا در لاهور مانده بودند دولت
 آستان بوس دریافتند و پس از دو روز اقامت دران حدیقه خلد
 آسا اواخر روز چهارشنبه عتقم ماه مذکور مطابق هجدهم مهر که
 ساعت دخول دار السلطنة بود حضرت شهنشاهی قرین تائید
 الهی لوای عظمت و جلال ازان بستانسرای اقبال بر افراخته روی
 توجه بشهر آوردند و از دریای رومی بجزر عبور فرموده قلعه مبارکه
 را بقدم صمیمت قرین رفعت و ذروه چرخ برین بخشیدند درین
 ایام راجه جی سنگه بعطای خلعت خاص قامت مہاہات افرخت
 و طاهر خان از چاگیر رسیده جبهه سالی عتبه سلطنت گردید و
 بعطای عصای سر مع نوازش یافت و میر خان فوجدار کوهستان جمون
 از انجا رسیده بتقدیل سده سیل شرف اندوز شد و سید سلطان از سادات
 کربلای معلی که يك چند در کلکندہ بود و برهبری سعادت و یاور
 بخت از انجا بقصد احتلام آستان خلافت و انتظام در سلک خدمت
 گزاران پیشگاه سلطنت از قطب الملک جدا شده بود دولت آستان
 بوس یافته یک زنجیر نیل برسم پیشکش گذرانید و بعطای
 خلعت مرسلند گردید و ازین جهت که ملا عوض و جیه بنابر
 تقصیری مورد عتاب خسروانه شده بود خواجہ قادر که شرف سادات
 با منزلت فضیلت فراهم داشت بخدمت احتساب از تغیر او
 خلعت سر فرازی پوشید و چون درین ایام نوبت خان چیلہ را یکی

قرار یافت و آمد خان بخشی دوم از اصل و اضافه بمنصب چهار
 هزارى سه هزار و هشت صد سوار و فدائى خان باضافه پانصدى
 بمنصب چهار هزارى دو هزار و سه صد سوار و صف شکنخان از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدى هزار و چهار صد سوار و سيفخان
 صوبه دار کشمير بعنايت ارسال خلعت و شمشير و افتخار خان مير
 سامان بعطائى قلمدان و عبد الرحمن ولد نذر محمد خان بانعام
 پنج هزار روپيه و ملتفت خان باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 شش صد سوار و مخلص خان باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 چهار صد سوار و حكيم الملك باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى
 پنج سوار و از اصل و اضافه سزاوار خان بمنصب هزار و پانصدى
 پانصد سوار و محمد عابد برادر فيض الله خان بمنصب هزارى سه صد
 سوار مر باندى يافتند و عاقل خان كه يكچند بر مر گوشه نشينى در
 لاهور بسر ميبرد منظور انظار عاطفت گشته بمكرمت خلعت و بمنصب
 دو هزارى هفت صد سوار دگر باره كامياب دولت بزدگى گرديد
 و ميد سلطان كرنائى كه چنانچه گذارش يافت كه درين ايام باستان
 معلى رسيده بود بمنصب هزار و پانصدى شش صد سوار سرافراز گشت
 دو از ده هزار روپيه و ده سراپ باو عطا شد و شير سنگه زميندار چنپه
 كه درين هنگام شرف اندوز ملازمت اكسير خاصيت گشته بود بمرحمت
 سر پيچ و اور بسمى موصع و منصب هزارى چهار صد سوار و خطاب
 راجگي تارك مباهايت افراخت و لطف الله خان و جواهر خان خواجه
 سرا و خدمت طلب خان هريك بعنايت ماده نيل و هرديو
 زميندار كوهستان جمون و دربار خان خواجه سراهريك بمرحمت

و جهانگشائی طرب پیدای العجم ایام گشته هنگام خرمی و نشاط
رونق پذیرفت و روز مبارک در شنبه یازدهم ربیع الثانی مطابق
بیستم آبان در عمارات فیض بنیاد شاه برج دار السلطنة لاهور که در
رفعت و شان عزت بخش چرخ ذات البروج و آفتاب هر صبح بعزم
تماشای آن شگرف مکن بر نردبان نه بایک فلک در عروج است
و باشاره همایون پیشکاران پیشگاه دولت برای این جشن بهجت
طراز آنرا ببسط بساط تجمل و احتشام بقوعی که معمول این
سلطنت گردون بسط است زیب و آرایش فزوده بودند خجسته
بزمی دلگشا و مقدس محفلی مسرت اما پیرایه انعقاد یافت
و خورشید گیتی فرز اوج عظمت و اقبال پرتو ورود به برج میزان
افکنده وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و پنجم
از عمر همایون بهزاران میمنت و فرخندگی بانجام رسیده سال
چهل و ششم آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن
مبارک سریر آرای حشمت و کسرا نی گشته دست دریا نوال بچود
و انضال کشوند درین روز خجسته امیر خان صوبه دار کابل که
بموجب یرلیخ طالب از آنجا آمده بود ناصیه سالی عتیقه خلافت گشته
پیشکشی شایسته از ابدان عربی باد رفتار و ترکی راهوار و نفائس
جواهر و دیگر غائب و نوادر گذرانید و بعطای خلعت خاص اختصاص
یافته از منصبش که پنجهزاری پنج هزار سوار بود یک هزار سوار در اسبه
سه اسبه مقرر شد و نجابت خان صوبه دار مالوه بمرحمت یک زنجیر
فیل مشمول عاطفت خسروانه گردید و منصب هوشدار خان صوبه دار
مصنقر الخلفه اکبر آباد از اصل و اضافه چهار هزار و سه هزار سوار

والا باستان معلی رسیده ادای مراتب سفارت نمود و در همان سال کامیاب مراحم خسروانی شده رخصت انصراف یافت درین اوقات حضرت شهنشاهی را بر پیشگاه ضمیر آفتاب اشراق که دقیقه سنج رموز انفس و آفاق است چنین پرتو افکند که قدسی صغیفه عطوفت مشکون در جواب آن نامه تهنیت مضمون طراز نگارش داده با برخی از نقائس و نوادر ممالک هندوستان برسم ارمغان مصحوب یکی از عمدهای درگاه آسمان جاهد نزد والی ایران فرستند و تربیت خان صوبه دار ملتان را که از بندهای سنجیده عمده این دولت گردون توان و صاحب ثروت و سامان بود باین خدمت مقرر نمودند و در روز جشن وزن اشرف او را بعطای خلعت و یک زنجیر فیل با ساز نقره و ماده فیل و ده سر اسب از انجمله دو عربی و دو عراقی یکی از آنها با ساز طلا و جیغ مرصع و شمشیر و مهر و ترکش همگی با ساز مرصع و با ضافه یک هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار سوار مورد انتظار نوازش ساخته بسفارت ایران زمین مرخص فرمودند و گرامی مرسله که بموجب امر اعلی دانشمند خان انشا کرده بود با سوغاتی از مرصع آلات و نقائس امتعه و اثواب و دیگر نوادر و رغائب این مملکت فلک فصاحت که زیاده از هفت لک روپیه قیمت آن بود مصحوب خان مذکور فرستادند .

معاودت شهنشاه سلیمان صریح

از پنجاب بدار الخلافه شاه جهان آباد

چون خاطر ملکوت ناظر گیتی خدیو عالمگیر از گلگشت

امپ با زین و ساز نقره مباحی شدند و خواجه بهادرالدین از خواجه
زادهای ماورای النهر که رخصت طواف حرمین شریفین زادهما
الله شرفا و قدرا یافته بود بعطای خلعت و انعام پانزده هزار روپیه
کامیاب عاطفت شد و کوچک بیدگ ملازم عبد العزیز خان والی
بشارا بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه سرافراز گشته رخصت
انصراف یافت و قاضی عبد الوهاب اقصى القضاة و محمد وارث
و حافظ رحیم الدین و حکیم صائب و زاتم ابن صحیفه اقبال و چندى
دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه مباحی شد و پنج هزار روپیه
بزمزمه نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم پر نشاط عطا گردید و پنج
زنجیر نیل پیشکش بهادر خان صوبه دار اله آباد بنظر انوار رسید
و جمعی از عمدها و امرای حضور پرنور ادای مراسم پیشکش نمودند .

فرستادن صحیفه قدسی در جواب شاه عباس

والی ایران با سوغاتی قیمت هفت لک

روپیه مصحوب تربیت خان

چون شاه عباس والی آندیار بمقتضای صلاح اندیشی و آداب
سلجی بجهت تهفیت سرور آرای این زبندۀ ادرنگ خلافت
و کشور کشائی بوداق بیدگ پسر قلندر سلطان چوله تغلچچی
اقاسی را که در سلک عمدهای او بود بانامۀ مبنی بر مراسم
مبارکباد جلوس همایون بر سریر سلطنت ابد بنیاد و مبنی
از قواعد یکجہتی و اتحاد ارمنانی شایسته از تحف و نفائس
ایران زمین بسدۀ پیر آئین فرستاده بود و او در سه چهار جلوس

از بندهای منصبدار را با اکثر زوائد اردو و کار خانجات رخصت فرمودند که براه راست پیشتر رفته در دار الخلافه احراز شرف ملازمت نمایند و مقرر ساختند که خود با خاصان و نزدیکان و عمله شکار نخست بشکار گاه کافو داهن توجه نموده در آن فخرچهر گاه اقبال نشاط شکار اندوزند و همه جاشکار کفان و صید انگدان طی منازل نمایند و بیست و چهارم در چهار منزلی دار السلطنة امیر خان صوبه دار کابل را بعفایت خلعت خاصه و خنجر باعلاقه سرورید و در اسپ هر دو با ساز طلا سر بلند ساخته رخصت انصراف فرمودند بیست و هفتم عرصه شکارگاه کافو داهن از سایه سلجوق جهان کشا نور آگین گشته عمارات فیض آیات دولت خانه آن بنزول والا مهبط انوار شرف و کرامت شد و در روز فیض اندوز اقامت همایون گردید چون اعتقاد خان القماس نموده بود که یک چند در لاهور بوده متعاقب بعز حضور رسد اورا خلعت عطا کرده مرخص فرمودند و میر خان فوجدار کوهستان جمون بعفایت خلعت و اسپ با ساز طلا سر بلند گشته بخدمت مرجوعه رخصت یافت و از آنجا که بعرض اشرف رسیده بود که برخی از مفسدان فواحی پدیت جالندر بمقتضای ناعاقبت اندیشی غبار تیرد و عصیان انگیزند باز دهم جمادی الاولی فدائیخان داروغه توپخانه بانحدود مرخص شد که تنبیه و تادیب مفسدان فساد آئین و باندوبست آن سر زمین کرده متعاقب بیاید و صالح بهادر از تغیر خانه زاد خان بفوجداری آن حدود خلعت سرورازی پوشید و شیر سنگه زمیندار چنده بمکرمیت خلعت و جیفه مرصع و اسپ با ساز طلا و نقره

خطه کشمیر و سیر و شکار عرصه پنجاب و نظم مهام آن حدود
فراغت یافت و یک چند سایه چتر همایون انوار سعادت
بر ساحت آند یار گسترده ساکنان آن بوم و بر از فیض معدلت
و احسان پادشاهانه کامیاب و بهره روز گردیدند عزم مراجعت بصوب
دار الخلافه شاه جهان آباد که مستقر سریر سلطنت ابد بنیاد است
از باطن الهام موطن سر بر زد و روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الثانی
مطابق بیست و چهارم آبان که ساعتی مسعود بود متصدیان و
عمله پیش خانه خلعت یافته بموجب امر و الامراء قات اقبال بیرون
زدند و دوشنبه هژدهم مطابق بیست هفتم آبان که اختر شناسان پایه
سریر اعلی ساعت این نهضت فرخنده مقرر کرده بودند قریب بسه
پاس روز حضرت شاهنشاهی با فرالهی و شکوه جهان پناهی بر فیل
کوه پیکر بدیع منظری که تخت آسمان پایه زرین بر پشت آن
نصب کرده بودند سوار شده لوای توجه بر افراختند و آن روز در
باغ فیض بخش نزول سعادت نموده دو روز دیگر در آن بستان سرای
دولت قرار اقامت دادند و چون صوبه دارى دار السلطنة لاهور
بدستور سابق بایراهم خان مقوض شده بود او را بعطای خلعت
نواخته رخصت فرمودند و حاجی محمد طاهر بر نهج سابق
بخدمت قلعه دارى آن مرکز سلطنت خلعت سرفرازی پوشید و
فاز روز خان میواتی نوچدار دیبالپور بعطای خلعت و از اصل و
و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار میاهی گشته بخدمت
مرجوعه مرخص شد و بیست و یکم که از باغ فیض بخش کوچ
شد مغشکن خان و عابد خان و چندی دیگر از امرا و بسیاری

کامیاب خرمی گردید و چون خاطر ملکوت ناظر بهیتر و شکار مخلص
پور مائل بود رایات مالیات از انباله بآن سمت متوجه شده بیست
و هشتم خضر آباد که سه گروهی مخلص پور است مخیم سرانقات
حشمت شد و حضرت شاهنشاهی بعزم سیر عمارت و باغ مخلص
پور که بغیض آباد موسوم است بکشتی از دریای جون عبور نموده
آن گلشن سرای دولت را سیر نمودند و اواخر روز بدولت خانه همایون
مراجعت فرمودند و سه روز آنجا اقامت گزیده بشکار چرز نشاط
اندوز بودند و سوبهاگ پرکس زمیندار سرور و آن حدود جبهه های
آستان سلطنت گشته برخی جانوران شکاری از باز و جره و شاهین
برسم پیشکش گذرانید و بعطای خلعت کسوت مباحات پوشید
هفتم جمادی الآخره نزدیک کرفال مضرب خیم ابهت و جلال شد
و بعرض اشرف رسید که الله یار خان که هنگام نهضت رایست
منصور از دار السلطنت لاهور کوفتی بهمرسانیده از راه راست
پیشتر بدار الخلاف شاه جهان آباد آمده بود در آنجا باشنداد
آن عارضه بساط حیات در نوردید و ملتفت خان بخدمت داروغگی
گرمز برداران و ملازمان جلو که بآن خان مرحوم متعلق بود خلعت
سرافرازی پوشید و باقر خان فوجدار مر هذد و جهانگیر قلیخان
فوجدار میان در آب خلعت یافته بخدمات مرجوعه مرخص گشته
نهم ماه مذکور فواحی قصبه پانی پت مهبط انوار نزل شد و روز ۱
دیگر که دران منزل مقام بود زبد اسرای عظام جمعرخان که او را از
مالوه بجهت تفویض خدمت جلیل القدر وزارت طلب داشته بودند
دولت زمین بوس آستان سلطنت دریافته یکهزار مهر و یکهزار روپیه

و یک زنجیر فیل کامیاب عاطفت گشته بوطن مرخص شد و از خزانه احسان بادشاهانه پنج هزار روپیه بکس خواجه عبد الغفار که از مادرش الزهر عریضه او آورده بود و هفت هزار روپیه بفرستاده کوپک اتالیق که از عمدهای سبحانقلی خان والی بلخ امت و مختصر پیشکشی بجناب والی سلطنت فرستاده بود حواله رفت که از امتعه هندوستان خرید نموده برای آنها ببرند درین هنگام عاطفت بادشاهانه فروغ دودمان حشمت و کامکاری بهار بوستان ایهت و بختیاری بادشاهزاده والا قدر عالی هم محمد معظم و مهاراجه جسونت سنگه و دیگر عمدهای اطراف را بمرحمت خلعت زمستانی نواخت و راجه جی سنگه و محمد امین خان میر بخشی و دیگر امرای بارگاه سلطنت و عمدهای آستان خلافت را بعطای خلع فاخره قامت امتیاز انراخت و امیر الامرا که از صوبه داری دکن معزول گشته بود بصوبه داری بنگاله معین شده فرمان کرامت عنوان مشتمل برین معنی باخلعت خاصه زمستانی بجهت او مرسل گردید و حکم شد که پیدشگاه حضور قیامده بدان صوب شتابد سیزدهم ماه مذکور موکب منصور از دریای ستلج بجمصر عبور نمود و باقرخان فوجدار مهرند و جهانگیرقلیشان فوجدار میان دواب شرف اندوز ملازمت گشتند و روز دیگر دولت خانه باغ مهرند از فیض قدوم چمن پیرای حدائق عظمت و جلال بهارستان اقبال گشت و چون طراوت و نصارت و نزهت و صفا آنگلشن دلکشا ملائم طبع اقدس افتاد و چهار روز شرف اندوز اقامت همایون شد بیست و دوم باغ فیض آئین انباله از نزول اشرف

از نماز قرین تأیید ریائی و فرآهمانی از اینجا متوجه گشته ساخت
 دار الخلافت را برود مسعود کرامت آموه ساختند و قلعه مبارکه را
 از یمن نزول همایون سر باوج گردون بر افراختند درین ایام پیشکش
 عادل خان حاکم بلخ پور مشتمل بر شانزده زنجیر فیل و نفائس
 جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت رسید و عاقل خان بخدمت
 داروغگی غمناخته مبارک که پیشتر بالله یار خان مرحوم مغفوف
 بود سرافراز شده بعزایت خلعت و اسب و شمشیر مباهی گشت
 و ملققت خان و سزادر خان بخدمت میرتوزوکی سربلند گشته هر یک
 خلعت سرافرازی پوشید و اسفندیار بیگ و بر خوردار بیگ برادران
 الله یار خان مغفور بعطای خلعت از لباس کدورت بر آمده مورد
 عزایت و رعایت خسروانه گردیدند و حاجی محمد فرستاده امام
 یمن بمرحمت خلعت و اقام چهار هزار روپیه مشمول عاطفت گشته
 رخصت انصراف یافت چهارم و حسب اصاله خان از مراد آباد رسیده
 باحراز دولت ملازمت چهارم مراد بر افروخت و چهارم اسب عراقی
 بر سبیل پیشکش گذرانیده بعطای خلعت خاصه سر صایه مباهات
 اندوخت و محمد بیگ خان که سابق قلعه دار الکوز بود از اینجا
 رسیده دولت زمین بوس دریافت و غیاث الدین خان که بخشی
 صوبه دکن بود بنظم مهمات بندر صورت از تغیر رعایت خان منصوب
 گشته بعزایت خلعت و باضافه پانصدی میصد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی پانصد سوار سر بلند شد و سید صدر جهان خویش خلیفه
 سلطان که برهبری سعادت از ایران بعزم بندگی این آستان خلافت
 نشان آمده بود شرف اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گشته بعطای

بصیغه نذر و برخی از جواهر زواهر بر محراب شکش گذرانید و شب هنگام که
 ساعتی مسعود بود در انجمن خاص مجلسخانه بخدمت والی وزارت
 اعظم که آن نوین اخلاص آئین را لیاقت و شایستگی آن حاصل بود
 مر بلند گشته بعطای خلعت خاص با چمر کسی قامت امتیاز
 افراخت و درین هنگام ملا یحیی نایبه که ملا احمد مهین برادرش
 رکن رکین دولت بلجاپور بود و او بیادوری بخت و دلالت سعادت
 جدائی از عادل خان گزیده باستان خلعت نشان که قبله اتبال
 مقبلانست بصدق نیت روی ارادت آورده بود شرف تلقیم سده
 سپهر مرتبه دریافته خلعت مباحات پوشید چهاردهم نواحی سونی
 بت مرکز ریات فلک فرسا گشته و در روز آنجا مقام شده طبع
 مبارک بشکار نیله گاو نشاط اندوخت و درین اوقات از وقائع صوبه
 بهار معروض بارگاه سلطنت گردید که میرزا خان فوجدار در بهنگه
 که با آه ورد بخان فوجدار گور که پور به تنبیه زمیندار مورنگ معین
 بود دران حدود باجل طبیعی روزگار حیاتش سپری شد و بیست
 و دوم باغ فیض بنیاد آغر آباد بحر قدوم گیتی خدیو حق پرست
 کامیاب نزهت و صفا گردید و تابیدست و نهم دران بستان مرای
 حشمت بزم آزادی الهیت و کامرانی بوده چهار شنبه سلخ ماه
 مذکور مطابق یازدهم بهمن که ساعت بانوار سعادت قرین بود
 پس از دو پاس روز بعزیمت دخول شهر بر فیل کوه شکوهی که
 تخت فیروز بخت زرین بر کوهه پشت آن منصوب گشته بود
 سوار شده رایت توجه بصوب دار الخلافت افراشتند و در باغ سر هندی
 که بر سر راه بود فرود آمده نماز ظهر بجماعت گزاردند و بعد قراغ

خلعت سرمایه افتخار اذروخت و معتقد خاں که سابق فرجدار
سلطانپور بلهری بود بقوجدارجی سرکره جونپور از تغیر غضنفر خان
منسوب شده خلعت نوازش یافت و خواجه نذیر از تغیر هزیر خان
بحراست قلعه فلک اساس رهتاس و عنایت خلعت مباحی گشت
بدست و دوم احتشام خان که در سلک کومکیان بنگاله بود از اینجا
رهیده دولت اندرز تقبیل داده علیه گردیده بعطای خلعت کسوت
مباهات پوشید *

آغاز سال هفتم از منین والای عالم کبری مطابق سنه هزار و هفتاد و چهار هجری

درین اوقات خجسته اثر که جهان از فیض معدلت شهنشاه
دادگر بهره‌ور بود و زمانه را بفر دولت گیتی خدیو دین پرور
خلعت خوشدلی در بر و انسر شادکامی بر سر قدوم فرخنده ماه
صبام برکت بخش ایام گشته جهانیان را نوید بهروزی و مزده
معادت اندوزی رسانید و شب دوشنبه دهم فروردین ماه رؤیت هلال
اتفاق افتاده سال هفتم از سنین میمنت قرین سلطنت و فرمان
روائی خلیفه زمان و زمین خاقان حق پرست پاک دین آغاز شد
و اشاره معلی به پیشکاران پیشگاه خلافت صادر گشت که تا رسیدن عید
سعید بسامان لوازم و ترتیب مقدمات جشن جلوس همایون پردازند
برجم هر سال محفل والای خاص و عام و انجمن خاص غلخانه را
آذین بندند و چون این شهر فیض بهر بهزاران شرف و کرامت
پانجام رسید شب دوشنبه نهم اردی بهشت هلال فرخنده شوال

خلعت و منصب شایسته کامیاب شد و هفت سراسپ عربی که محمد پاشا حاکم احسا از روی عبودیت و اخلاص برحم پیشکش مصحوب عبد الله بیگ نام شخصی بجناب خلافت و جهاننداری فرستاده بود بنظر انور رسیده آذرنده بخلعت و انعام مباحی شد و مصحوب او هشت هزار روپیه با برخی اجناس برای پاشای مذکور ارسال یافت بیست و چهارم بعزم سیر و شکار رایت مهر انوار پرتو اقبال بآغر آباد افکند و در اثنای راه رکن الدوله جعفر خان سپاه خود بنظر انور عرض نمود و یک سراسپ با ساز مرع پیشکش کرده عاطقت خسروانه اورا بعطای خلعت خاص عزراختصاص بخشید و حضرت شهنشاهی از آغر آباد بانوب شکار شرف قدوم بخشیده چند روز آنجا بصید نخچیر نشاط اندوز گشتند و بیست و نهم رایت مراجعت بشهر افراتختند و سیوم شعبان بخضر آباد توجه نموده دو سه روز بسیر و شکار آن حدود مسرت اندوختند درین هنگام باقتضای رای عالم آرا صف شکنخان را با برخی از عساکر قاهره تعیین نمودند که باورنگ آباد رفته در خدمت درة التاج سلطنت و بختیاری قوه الظهر عظمت و کامگاری بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم باشد و اورا بعطای خلعت و اسپ و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار مر بلند گردانیده پنجم ماه مذکور مرخص فرمودند و بچندی از همراهان او اسپ و برخی خلعت عطا شد و معصوم خان خلف شاهنواز خان مرحوم بغوجدارئی ترهت معین گشته بعنایت خلعت و اسپ با حاز طلا سرغرازی یافت و همت خان از تغیر او قورببگی شده بعطای

بغایت خلعت و شمشیر خاصه و بیست سر اسب عراقی و هشتاد
 سر اسب ترکی مورد انظار مرحمت گردیدند و غرقه ناصیه حشمت
 و کامکاری قره باصره شوکت و یختیاری بادشاه زاده ارجمند محمد
 اعظم بعطای سر پنج مرصع گران بها و سپر با ساز مرصع و یک
 زنجیر نعل از حلقه خاصه با سه زنجیر قلایر عز اختصاص یافتند
 و راجه جیستگه و جعفر خان و محمد امین خان و مرتضی خان
 و اصالت خان و دانشمند خان و طاهر خان و بسیاری از عمدهای
 آستان معلی و بندهای عتبه والا بمرحمت خلع فاخره قامت مباحات
 و امیرالامرا صوبه دار بنگاله و مهاراجه جسونت سنگه و وزیر خان که در
 دکن بودند و مهابت خان ناظم مهمات گجرات و نجابت خان صوبه دار
 مالوه و ابراهیم خان صوبه دار دار السلطانت لاهور و دیگر عمدهای
 اطراف و امرای موثجات بغایت خلعت نوازش یافتند و محمد
 امین خان و نجابت خان که منصب هر یک پنج هزاری پنج هزار
 سوار بود از تابینان هر کدام یک هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر
 شد و اصالت خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنج هزاری چهار
 هزار سوار و دانشمند خان باضافه هزاری بمنصب پنج هزاری دو
 هزار سوار والا پایه گردیدند و عابد خان از اصل و اضافه بمنصب
 چهار هزاری هزار و پانصد سوار و مرحمت یک زنجیر نعل صوره
 عاطفت شد و احتشام خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصدی سه هزار سوار و زار کرن بهورتیه و جادونری که در ملک
 کومکین دکن منتظم بودند هر یک باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و حید عزت خان از اصل و اضافه

از افق سعادت طلوع نموده هنگامه آرای عیش و نشاط و فروغ
افزای انجمن انبساط شد و فردای آن که عید خجسته فطر بود و بارگاه
سلطنت و جهانگیری بسط بساط حشمت و تجمل شکوه آسمانی یافته
بود در دربار - پیر مثال شاد یافته اقبال بنوا آمده صلابی خوشدلی و
شادکامی بجهانریان رسانید و پادشاهزادهای کمرکار عالی مقدار و
امرای نامدار و سایر بندهای آستان گنجان مدار در سده سنیه
سلطنت فراهم آمده آداب عبودیت و تسلیات تهفیت بجای
آوردند و حضرت شاهنشاهی با شان آلهی و فرجهان پناهی بر فیل
کوه پیکر زیبا منظری که تخت زرین بران زده بودند سوار شده بتوزوک
و آبدینی که معهود این دولت ابد قرین است بمصلی توجه فرمودند
و نماز عید بجماعت گزارده پس از مراجعت در ایوان چهل ستون
خاص و عام که در کمال زینت و آراستگی روزگش بزم سپهر و حیرت بخش
دیدگاه و مهر بود بر تخت فیروز تخت مرصع نگار جلوس فرموده
دست نوازش بکام بخشی خلایق کشادند و شب هنگام در محفل
فردوس مانند غسلخانه که آن نیز برسم مقرر زیب و آرایش یافته
سریر آرای اقبال و انجمن افروز کمرانی گشته با ماضی آثار لطف
و گرم و اشاعت انوار جود و احسان داد امید خلایق دادند و شب
دیگر چراغان کشتیها که با اهتمام متصدیان پادشاهزادهای عالیقدر
والا مقام و امرای عظام سرانجام یافته بود بزم گاه دولت را فروغ عشرت
بخشید و تا چهار روز هنگامه عیش و طرب امتداد داشت درین
جشن فرخنده نهال برومند گلشن خلافت فخر سرفراز ریاض سلطنت
پادشاهزاده والا قدر عالی هم محمد معظم که در دکن بودند

و بر موجدی دکنی که از منصب معزول شده بود بسالیانه بیست هزار
روپیه و انوب سنگه زمیندار مانند هو بعلای سریدج و دهکده کی
مرمع و محمد منصور کاشغری بعلایت شمشیر یا ساز میلاکرو
مکتوب خان و نهال چند جوهری و مان سنگه باد فروش هریک
بمرحمت ماده فیل و خوشحال خان گلارنت بعلایت اسپ و
گردهر دلس پیش دست میر سامان بخطاب رائی سر بلندی یافتند
و شیخ عبد الله اکبر آبادی و خواجه ونا از اهل مارواد القهر
هریک بانعام دو هزار روپیه و تقوی شعار شیخ محمد اشرف
لاهوری و سید بدایت الله قادری و حاجی قاسم خوشنویس و
شیخ جمال محدث و شیخ قطب و ملا فروغی شاعر و چندین دیگر
هر کدام بانعام یک هزار روپیه بهره اندوز مرحمت گشت و پنج هزار
روپیه بزموره نغمه سنجیان و سرود سزایان آن بزم مسعود عطا شد و
درین روز عالم اندوز از جانب بهمن ثمره شجره سلطنت گزین باوه
فها خلقت پادشاه زاده والا قدر محمد معظم که در دکن بودند
پیشکشی مشتمل بر یک زنجیر فیل و نفائس اقمشه و دیگر
تشف و رغایب پیشکش قطب الملك مشتمل بر چهار زنجیر فیل
و زواهر جواهر و پیشکش عادل خان از نوادر مرصع آلات بنظر
قدسی برکت رسید و جعفر خان و راجه جیسنگه و اصالت خان
هر یک پیشکشی شایسته گذارید و از جانب وزیر خان دو زنجیر
فیل و چهار سر اسپ و برخی جواهر ثمینه از نظر اندوز گذشت و
محمد امین خان و دانشمند خان و داؤد خان و کدو رام سنگه و فدائی
خان و احتشام خان و بعضی دیگر از عمدها درخور حال پیشکشیها

بمنصب ده هزاری دو هزار سوار و امرمکه چندراوت باضافه پانصدی
 بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و سیصد سوار و وید منور خان
 بمنصب هزار پانصدی هزار سوار و اعتماد خان باضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی چهار صد سوار و از اصل اضافه تهور خان
 بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار و نصیری خان بمنصب دو هزار و
 هشت صد سوار و اعتبار خان قلعه دار اکبر آباد بمنصب دو هزار و
 هفت صد سوار و رحمت خان بمنصب دو هزار و چار صد سوار
 و کاکر خان بمنصب هزار و پانصدی هزار هشت صد سوار و
 فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و محمد
 علی خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و شجاع خان
 بمنصب هزاری نه صد سوار و دارن خان بمنصب هزاری شش
 صد سوار و حامد خان و میر ابراهیم ولد شیخ میر مرحوم هریک
 بمنصب هزار و پانصد سوار و عبد الرحیم خان و ناظر خان هریک
 بمنصب هزار و دو صد سوار و برق انداز خان بمنصب هزار و
 پنجاه سوار سر امرازی یافتند و طاهر خان و فیض الله خان و
 حسن علی خان هریک بعنایت اسپ با ساز طلا و همت خان
 بمرخت علم و بزرگ امید خان بعنایت اسپ و از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و چهار صد سوار و محمد کامگار خان ولد جعفر خان
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد سوار ب خطاب کامگار خانی و
 فرخ فال ولد یمین الدوله آصف خان مرحوم بانعام ده هزار روپیہ
 و میر غضنفر میر تیزوک ب خطاب یکہ تاز خانی و دارابخان و
 عرب شیخ ولد طاهر خان و بخداور خان هریک بعنایت اسپ

مباهی شد و بخدمت تعلیم قوه الظهر حشمت و نامداری مصطفی العبد
 ایت و کمکاری بادشاهزاده ارجمند محمد اعظم خلعت سرافرازی
 پوشید و میرخان از کوهستان جمون که فوجداری آن باو متعلق بود
 و غضنفرخان از جونیپور و مخلصخان از بنگاله و عبید العزیزخان
 از مالو به موجب یرایغ طلب رسیده دولت زمین بوس دریافتند و سیدی
 احمد که والی حبشه اورا با رقیقه نیاز و مختصر پیشکشی بدرگاه
 سلطان پناه فرستاده بود بدولت استلام شد - چهار احترام فائز گشته
 تشریف عنایت پوشید و پس از روزی چند دگر باره بعطای خلعت
 و انعام ده هزار روپیه کمنداب مرحمت شده رخصت انصراف
 یافت و مصحوب او از نقد و جنس موازی بیست و پنج هزار روپیه
 برای والی مذکور مرسل گشت و شیخ سعد الله فرزند حاکم
 عمان دولت اندوز ملازمست اکسیر خاصیت شده بعنایت خلعت و
 انعام پنج هزار روپیه مورد نوازش گردید و او نیز بزودی رخصت
 معارفت یافته ده هزار روپیه بجهت حاکم مذکور مصحوب او مرسل شده

جشن وزن خجسته قمری

درین اوقات فرخ سمات که از میامین حق پرستی خدیو صورت
 و معنی دین دولت یکرنگ بود و غنی و فقیر در پله میزان
 معدلات هم سنگ فرخنده جشن وزن قمری خویشیدا اوج خلافت
 و سروری در رسیده جهانیان را نوید عشرت و شاد بکمی داد
 و اواسط روز مبارک شنبه بیست و یکم ذی قعد مطابق بیست
 و هشتم خرداد که بارگاه سلطنت و دولت سرای عظمت پادشاه

بمحل عرض رسانیدند و بهادر خان صوبه دار اله آباد که مشهور
 عاطفت بطلبش صادر شده بود از آنجا رسیده معادلت ملازمت اکسیر
 خاصیت دریافت و یک هزار اشرفی و ده هزار رپیه بصیغه نذور
 و پیشکشی شایسته گذرانیده بعزایت خلعت خاص و شمشیر
 مشمول انظار عاطفت شد و دلیر خان که بموجب یولیع طلب از بنگاله
 رسیده بدولت زمین بوس فائز گردید و یک زنجیر فیل و نه سر اسب
 لنگن بوسم پیشکش گذرانیده بعطای خلعت کسوت افتخار پوشید
 و ملا یحیی برادر ملا احمد ناتیه سه زنجیر فیل و گویال سنگه هاده
 یک زنجیر فیل بوسم پیشکش گذرانیدند و میر حاجی فولاد ایلچی
 عید الله خان والی کشغر که خان مذکور او را با صیغه اخلاص و ولا
 و مختصر ارمغانی از نوادر آن دیار بآستان سلاطین مدار فرستاده بود
 شرف اندوز ملازمت اشرف گشته مشمول مکارم خضرانه شد هشتم
 ماه مذکور احتشام خان بمرحمت اسب مباحی شده رخصت
 جاگیر یافت و راجه کشن سنگه تونور و راجه امر سنگه فروری
 خلعت یافته در سلک کومکدان صوبه کابل منظم گشتند و درین
 هنگام بعرض همایون رسید که میرزا نوذر صفوی که بوسم گوشه نشینی
 در معتقر الخلاء اکبر آباد بسر می برد باجل طبیعی و دیعت حیات
 مستعار سپرد و فیض الله خان قرادل بیگی که پسرش فوت شده بود
 و اسد خان که کوچ او در گذشته بود هریک بعزایت خلعت مشمول
 نوازش گردید و بمفاخر خان بمناسبت خویشی اسد خان خلعت
 مرحمت شد و ملا عوض وجیه که سائق بنابر تقصیر وی از منصب
 معزول شده بود مورد انظار عزایت گشته بمنصب هزارمی صد سوار

و برق انداز خان هریک از اصل و اضافه بمنصب هزارى دوسه
سوار مقتدر گشت و میر حاجى فولاد الملقبى عبد الله خان
والى کاشغر بعناية خلعت و انعام پنجهزار روپيه و جمعى از
رفیقانش بانعام چهارده هزار روپيه بهره اندوز عطاقت گشته
رخصت انصراف یافتند و مصحوب سفير مذکور از نقد و جنس
سى هزار روپيه برای خان مذکور فرستاده شد و عبید الله خان
فوجدار فرور و بهادر چند زمیندار کمانون و جمعى دیگر از امرای
اطراف بمرحمت ارسال خلعت هرمایه افتخار اندوختند و سید
عنایت الله که کد خدا مى شد بعناية خلعت و اسب و جیفه
صرع و انعام پنجهزار روپيه و شیخ قطب بانعام دو هزار روپيه و
منصور ولد ملک عنبر بانعام یک هزار و پانصد روپيه و شیخ
عبد الوهاب بخارى و شیخ مصرى و دوست محمد خطیب و دوازده
کس دیگر هر یک بانعام یک هزار روپيه فیض اندوز عنایت گشت
و سید جعفر ولد سید جلال بخارى و سید محمد پسرش که در
موطن مالوف خود گجرات بودند بمرحمت ارسال خلعت و انعام
دو هزار روپيه مورد التفات گردیدند و ملا حیدر على داماد ملا عبد الله
شومقري مشهور که درین اوقات بمساعدت بخت از ایران بآستان معلى
رسیده بود بعناية خلعت و انعام دو هزار روپيه و وظیفه شایسته
کامیاب شد و پنجهزار روپيه بزمرد نغمه سنجان و سرود سرایان آن
بزم عشرت پیرا عطا گشت و آن جشن فرخنده تا سه روز جهانیان
را طرب افروز بود - از سوانح بهجت امرا آنکه درین هنگام از
عزمه داشت گوهر افسر حشمت و انبال فروغ اختر عظمت و جلال

خسروانی آرایش یافته بود در محفل فیض بقیاد غسل خانه
 وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و هفتم قمری
 از عمر میمنت قرین خدیو زمان و زمین بهزاران فرخندگی
 و فیروزی بانجام رسیده سال چهل و هشتم بسعادت و بهروزی
 آغاز شد درین جشن همایون عاطفت پادشاهانه گوهر انصاف
 حشمت و اقبال طراز مسند ابهت و جلال پادشاهزاد و الو قدر
 محمد معظم را بعنایت خلعت خاص و انعام یک لك روبده نواخته
 بمقتضیان دکن برلیغ رفت که مبلغ مذکور را از خزانه آنجا
 بسرکاران عالی تبار رسانند و براجہ جیسنگه و چندی از امرای
 نامدار خلعت عطا شد و جعفر خان بعنایت خنجر با علاقه سرورید
 مورد نوازش گردید و بهادر خان بمرحمت خلعت و شمشیر و اسب
 با ساز طلا سر بلند گشته باله آباد که صوبه دار بی آن بار تعلق
 داشت مرخص شد و دلیر خان بعنایت اسب با ساز طلا مباهی
 گشته رخصت جاگیر یافت و طاهر خان بمطایب هفت سراسر اسب
 مطمح انتظار مکرمت شد و منصب شاه قلی خان فوجدار اوده باضافه
 پانصد سوار دوهزاری دوهزار سوار از انجمنه يك هزار سوار دو اسبه
 سه اسبه مقرر شد و ملا یحیی برادر ملا احمد نایبه که چنانچه گزارش
 یافته از بیجاپور روی نیاز بدرگاه خلایق پناه آورده بود بمنصب
 دوهزاری سوار و مرحمت اسب با ساز طلا و شمشیر با ساز
 میثاکار و مخلص خان از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری پانصد
 سوار سرانراز گشتند و منصب مراد خان زمیندار ثبت از اصل
 و اضافه هزار سوار قرار یافت و میر عزیز داروغه عدالت

بفوجداری گوالیار تعین یافته بغایت ارسال خلعت سرمایه
مباهات اندوخت و منصبش از اصل و اضافه هزاری نه صد سوار
مقرر شد و میر اسفندیار معموری بفوجداری خیر آباد منصوب شده
بغایت خلعت و اسب سربلند گردید و محمد شریف خویش
اعظم خان مرحوم که تازه از ایران آمده بود بمرحمت خلعت و
انعام دوهزار روپیه نوازش یافته سرانراز دولت بندگی گشت .

فرستادن مصطفی خان بسفارت توران

چون عبد العزیز خان والی بخارا در چهارم سال این سلطنت
عالم آرا خواجه احمد خلف خواجه خاوند محمود را چنانچه در مقام
خود گزارش یافته با تهنیت نامه و مختصر ارمغانی از نفائس
توران برسم حجابت جهت مبارکباد جلوس اشرف بر سریر
خلافت و جهانبنانی باستان معلی فرستاده بود و بعد ازان همواره
بارمال هدایا و ابلاغ پیام صدق و ولا اظهار مراتب موافقت
و یک رنگی می نمود لاجرم حضرت شاعنشاهی را درین ایام
سعادت فرجام بمقتضای کمال عطوفت بر خاطر ملکوت ناظر
پرتو انگند که یکی از ایستادهای بساط قرب و حضور را بسفارت
توران مقرر نموده جواب نامه آن خان والا درودمان با ارمغانی
شایان مصحوب او ارسال دارند و مصطفی خان خوانی که از دیرین
بندهای سلجوق درگاه آسمان جاه است بتقدیم این خدمت معین
گشته هر دم فی حجه مرخص شد و هنگام رخصت بغایت خلعت
و اسب باماز طلا و شمشیر باساز میناکار و جمدهر مرمع با علاقه

بادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم بظهور پیوست که هفدهم
 ذی قعدة در مشكوى دولت آن عالى قدر والا تبار بعد انقضای سه
 پاس از روز مذکور از بطن عصمت نقاب والدۀ كريمة سلطان
 معز الدين پسرى والا گوهر متولد شد حضرت شاهنشاهی آن نوكل
 حديقه سلطنت را بسلطان اعز الدين موسوم ساختند و امان الله
 ملازم بادشاهزاده والا نزار را كه عرضه داشت ایشان آورده بود بخلعت
 و انعام دو هزار روپيه نواختند هشتم ذی حجه مطابق ميلادهم تير
 ماه جشن عيد گلابى منعقد شده بادشاهزادهای كامگار عالمقدار و
 امرای نامدار بآئين معهود رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و سينكار
 بجای آوردند نهم ماه مذکور كه عيد فرخنده اصفی بود بارگاه
 سلطنت و جهانبنانی بسط بساط حشمت و تجمل آذین پذیرفته
 دگر باره نوای كوس خسرواني نغمۀ عشرت و شادمانی بمسامع
 جهانیان رسايد و حضرت شاهنشاهی بدستور مقرر فیض قدوم
 بعيدگاه بخشیده نماز عيد بجماعت گزاردند و پس از معاودت در
 محفل پييز مشاكل خاص و عام سرير آرای اقبال و انجمن امروز
 كامرانی گردیدند درین روز خجسته جعفرخان بعزایت خلعت
 خاص اختصاص یافت و اصالت خان بمرحمت اسب با ساز طه
 مباحی شده بمراد آباد مرخص گشت و خنجرخان فوجدار معظم
 نگر بعزایت ارسال علم لوای تفاخر بر افراخت و میورضي الدين
 بفوجداری سرکار مارن از تغیر مقلی خان معین شده بعزایت
 خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار
 سرمر از گشت و سيد انور كه سابق فوجدار سرکار خير آباد بود

مهاراجه جسونت سنگه افتظام داشت و در تنبیه و تا دیب حیوانی
 مقهور ترددات نمایان ازو بظهور رسیده بود بموجب فرمان طلب
 از انجا رسیده بجهه عائنی آستان خلافت جبدین عبودیت نورانی
 ساخت و بعنایت خلعت قامت افتخار انراخت و درین ایام
 بمناسبت موسم برشکال بهار گلشن جاه و جلال سحاب چمن
 حشمت و اقبال پادشاهزاده ارجمند محمد معظم و مهاراجه جسونت
 سنگه و امیر الامرا و نجابت خان و وزیر خان و دیگر عمده های
 اطراف بعنایت خلعت بارانی نوازش یافتند و راجه جیسنگه
 و جعفر خان و محمد امین خان و دیگر امرای حضور و ایستاده های
 پیشگاه قرب بر حسب ترتیب قدر و منزلت باین مرحمت
 سرفراز گردیدند و چون از فیض باران رحمت ایزدی هوا اعتدال
 یافته دشت و صحرا بنضارت و خرمی گرائیده بود حضرت
 شاهنشاهی مکرر بسمت آخر آباد و دیگر صید گاه های اطراف
 دارالخلافه توجه نموده نشاط میر و شکار اندوختند و آهوی بسیار
 صید فرمودند و درین اوقات راجه نرسنگه گور از بنگاله رسیده احرار
 دولت ملازمت اشرف نمود و خلعت یافته بوطن مرخص شد و
 از منصبش که هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود پانصد سوار
 دو اسبه سه اسبه مقرر گردید و چون بمعرض همایون رسید که خواجه
 نذیر درین ایام بقلعه دارم رهناس تعین یافته بود باجل طبعی
 در گذشت و ابو مسلم بحراست آن حصن مظهر اساس معین شده
 بعنایت خلعت نیکنام خانی سرفراز گردید و بزرگ امید خان بعنایت
 خلعت مباحی گشته به بنگاله رخصت یافت حکم و الا صدور یافت که

مروراند و سپهر و توکش هر دو با ساز میذاک و ماده فیل با حوضه
 عربلند شد و مصحوب او نامه که بموجب امر اعلی دانشمند خان انشا
 کرده بود با موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از نوادر مرصع آلات
 و نفائض اقمشه هندوستان بجهت خان مذکور فرستادند و چون
 سبحان قلی خان والی بلخ نیز در سیوم سال جلوس همایون چنانچه
 درین صحیفه متأخر اقبال گزارش یافته ابراهیم بیگ راکه از عمدهای
 او بود برسم سفارت بجانب عالمیان مآب فرستاده در ادای مراسم
 تهنیت بزرگ عبد العزیز خان سبقت گزیده بود گیتی خدیو مکرمت
 پرور قدردان آن خان والا مکان را هم بار سال نامه عطوفت عنوان موازی
 یک لک روپیه ارمغان یاد آوری فرمودند درین هنگام غضنفر خان
 بصوبه داری تهنه از تغیر قباد خان منصوب گشته بغایت خلعت
 و اسب با ساز طلا و یک زنجیر فیل باضافه پانصدی هزار سوار بمقتضای
 سه هزار سی هزار سوار از انجمله هزار سوار دو پانصد و سی هزار سوار و سادات
 خان از کومکیان صوبه بهار به موجب بولیع طلب از آن حدود رسیده دولت
 زمین بوس دریافت - و از سوانح صوبه بمکالمه معروض پیشگاه خلافت
 شد که میر صالح داماد شاه نواز خان و دوست کام ولد معتمد خان
 که در ملک کومکیان آن صوبه منتظم بودند باجل موعود در گذشتند -
 و از وقائع دار الملک کابل بمسامع حقائق مجامع رسید که بشارت
 خان دیوان آنجا باجل طبعی سپری شد - و از وقائع مهرند بظهور
 بدوست که باقر خان فوجدار آن چکله را روزگار حیات بسر آمد و
 عبد العزیز خان بجای او معین شده بمرحمت خلعت و اسب
 مباحی گشت بدست و سیوم محرم نامدار خان که در سلک کومکیان

مانند طائفه سلیبار بدزدی و رهزنی برگشتی نشیخان نیز بدگوهری
 خویش هویدا میساخت و هرگاه کشتی مورد فتور دریا کشته بیگی
 از بندرهای او می افتاد تمامی اموال و اشیائی که در آن بود دست
 خوش جور و تغلب او می گشت چنانچه درین ایام بظهور پیوست که
 جهاز بزرگی که جمعی کثیر از طوائف تجار باموال و امتعه بسیار در آن
 بودند طوفانی شده بقبضه تصرف و استیلاي او درآمده بود و آن کافر
 جابر دست تطاول باخذ و نهب اموال آن مسکینان کشوده تمامی
 را متصرف شد و مع هذا مالکان اموال را که اکثر مسلمان بودند
 سقید و محبوس ساخته باضرار و آزار طلب زیادتى می نمود و از
 ظلم پرستی و شقاوت پروری مدت ها آن محنت زدگان را باین سبب
 در شکنجه تعب مبتلا داشت تا آنکه جمعی از آنها که در موطن و
 مساکن خویش بقیه ثروت و بضاعتی داشتند از آن جمله مبلغ های
 کثیری طلب داشته باو دادند و از چنگ جبر و بیداد آن ضلالت
 کیش بد نهاد رهائی یافتند و مهاراجه جسونت سنگه که با عساکر
 قاهره باستیصال او تعیین یافته بود اگرچه بر سر ولایت آن مردود
 رفته یک چند بمحاصره بعضی از قلاع اوقیام ورزید و در تخریب
 ولایت و تسخیر حصون آن مقهور سعی موفور بظهور رسانید لیکن
 اثری که مطلوب اولیای دولت بود بر کوشش او مترتب نشد و
 هیچ یک از قلعه های عظیم آن مخدول لذیم مقتوح نگشت و مهم او
 بطول و امتداد کشید لاجرم درین اوقات سعادت پیرایه ملک آرای
 حضرت شاهنشاهی که مطرح انوار الهام آفری و مرآت مور اسرار
 سلطنت و جهان پناهیمت چنان تقاضا نمود که یکی از نوئیان

نزد امیرالامرا باشد و منگلی خان که از فوجداری سرکار سارن معزول شده بود سعادت زمین بوس دریافت و در بارخان خواجه سرا بخدست ناظری حرم سرای مقدس از تغیر جواهر خان مورد انظار اعتماد گشته خلعت سرفرازی پوشید و فوجداری نواحی دار الخلافه از تغیر فوجدار خان ضمیمه خدمت فولاد خان کوتوال گشته خلعت باو مرحمت شد و منصبش افزایش پذیرفت هشتم ربیع الثانی چون دسهره بود که عید هندوانست عاطفت بادشاهانه راجه جیسنگه را بعطای خلعت خاص نوازش نمود شانزدهم ماه مذکور داور خان که از صوبه داری پنده معزول شده بود ادراک شرف ملازمت کیمیا خاصیت نموده بعطای خلعت مشمول عنایت گشت و هزبرخان که از قلعه داری رهناس معزول شده بود از انجا رسیده بعز بساط بوس نائز گردید .

تعیین راجه جیسنگه با افواج منصور

جهت دفع سیوای مقهور

چون آن نابکار شقاوت شعار که مجملی از حال خسران مآل او درین صحیفه متأثر اقبال گزارش پذیرفته در ولایت خود بااستظهار قلاع حصین و معادل مدین و کثرت جمعیت او باش ودکنیان و انعم طلب فتنه آئین کمال قوت استقلال یافته ریشه استقرار دران مرزمین فرو برد بد و شیوه تاخت و فرازی پیش گرفته غبار شورش می انگیخت و ازین جهت که ولایتش بساهل دریای شور نزدیکست و پندری چند در تصرف داشت

مطابق هفدهم آبان که بارگاه حشمت و دولت مرای سلطنت
 بشاره والا آدین خبررانی و شکوه آسمانی یافته بود بعد از انقضای
 دوپاس و سه گهزی از روز مذکور در محفل فیض بنیاد غسلخانه
 همایون جشنی بادشاهانه انعقاد یافته عنصر انور و پیکر کرامت
 پرور گیتی خدیو دادگر معدن گستر را باشیای معبوده بتائین
 مقرر گنجیده شد و سال چهل و ششم شمسی از عمر اشرف قرین
 سعادت و اقبال بانجام رسیده سال چهل و هفتم به نیک اختری
 و بهروزی جلوه جهان افروزی آغاز کرد و حضرت شهنشاهی بعد
 فراغ از وزن مسعود دران انجمن طرب پدرا سریر آرا گشته یکم
 بخشی خلایق پرداختند و نهال آمال بسیاری از عبودیت منشان
 ارادت سگال را از فیض بهار مکرمت و انصال کامیاب نشو و نما
 ساختند دران روز عشرت افروز رخشنده اختر برج سلطنت تابنده
 گوهر درج خلافت بادشاهزاده ارجمند والا قدر محمد معظم که در
 دکن بودند بعنایت دوسر اسپ عربی مورد عاطفت گردیدند و
 و خنجر خاصه باعلاقه سروراید بنو گل حدیقه دولت تازه نهال ریاض
 حشمت بادشاهزاده کامکار محمد اعظم عطا شد و جعفر خان بعنایت
 خلعت خاص با نادری قاصت امتیاز افراخته باضافه هزاره هزار
 سوار بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار از انجمله چهار هزار سوار
 دو اسپ سه اسپ والا رتبگی یافت و راجه جیسنگه که بانواج
 قاهره بدفع و استیصال حیوانی مقهور معین شده بود بعنایت
 خلعت خاص با نادری و شمشیر مرصع و یک صد اسپ از انجمله
 بیست راس عراقی و عربی یکی با زین و ساز طلا و نیل خاصه با

بارگاه خلافت را با لشکری تازه و سامانی شایسته بدفع آن ضالحت
 آئین تعیین نموده مهاراجه جسونت سنگه را به پیشگاه حضور
 لامع النور طلب دارند و راجه جیسنگه را که از راجهائی ذی شان و
 بحسن تدبیر و جمعیت لشکر و وفور سامان سرداری و سرلشکری
 را شایان بود با چندی از امرای نامدار و عمدهائی آستان شهر
 مدار مثل دلیر خان و داؤد خان و راجه رایی سنگه سپهسودیه و احتشام
 خان شیخ زاده و قباد خان و راجه سچان سنگه بندیل و کیرت سنگه
 و ملا یحیی نایبه و راجه نرسنگه گور و پورنمل بندیل و زبر دست
 خان و بادل بختیار و برق انداز خان و دیگر مبارزان نصرت شعار با
 توپخانه و سایر ادوات نبرد و پیکار که همگی قریب چهارده هزار
 سوار بودند بتقدیم این خدمت تعیین نموده مقرر فرمودند که آن
 زبده راجها و جمعی که در رکاب ظفرمآب بودند در جشن مبارک
 شمسی که وقوع آن نزدیک بود بدان صوب مرخص کردند و یرلیغ
 گیتی مطاع بنام دلیر خان و احتشام خان و برخی دیگر که در
 محال قبول خویش بودند بعز صدر پیوست که از اینجا عازم مقصد
 گشته براجا مذکور پیوندند •

چشن وزن مبارک شمسی

درین ایام فرخنده انجام که از فیض این دولت آسمانی عرصه جهان
 بهارستان طرب و شادمانی که انجمن گیتی نگارستان عشرت و کامرانی
 بود موسم وزن شمسی خورشید اوج خلافت و جهانستائی در رسیده
 جهانیان را نشاط تازه بخشید و روز مبارک شنبه نوزدهم ربیع الاول

گرددند و از گروهی که با راجه جیسنگه بدکن معین گشته بودند
 داؤد خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و یک زنجیر فیل مباحی
 شد و منصبش که چهار هزار و چهار هزار سوار بود باضافه هزار و
 افزایش پذیرفته و یک هزار سوار از تابینانش دوا سپه سه سپه مقرر گردید
 و راجه رایسنگه سیسودی بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر
 مرمع باعلاقه سروارید و قباد خان بعنایت خلعت و اسب و باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و کیرت سنگه بمرحمت
 خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار
 و هفت صد سوار و ملا یحیی نایب بعنایت خلعت و فیل و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دوهزار و پانصد سوار و راجه نرسنگه
 کور و پورنمل پندیل هر یک بمرحمت خلعت و اسب و بادل بخدیار
 و برق انداز خان و بسیاری از مبارزان شہامت نشان بعطای
 خلعت و برخی بعنایت اسب نوازش یافته مرخص گشتند و محمد
 لطیف ولد مکرمت خان مرحوم بدیوانی آن جیش مسعود خلعت
 سرافرازی پوشید و جانی بیگ به بخشگیری آن لشکر مقرر گشته
 بعنایت اسب و خلعت مباحی شد و بجیت دلیر خان خلعت
 دیگر و یک زنجیر فیل و برای احتشام خان خلعت مرسل گشت
 و از امرای دکن سرافراز خان و قطب الدین خان و رندولہ خان و
 شرزہ خان و هلال خان و غالب خان و جوهر خان و دتاجی بعنایت
 ارسال خلعت سرمایہ مباحات اندوختند و درین روز هوشدار خان
 صوبہ دار مستقر الخلافہ اکبر آباد که بموجب التماس به پیشگاه
 حضور آمده بود شرف زمین ہوس دریافتہ بعنایت خلعت مرسلند

تلا بر و ساز نقره و جل زربفت مورد عواطف بادشاهانه گشته مرخص
 شد و مرتضی خان باضافه یک هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار
 سوار و فدائی خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد
 سوار و فیض الله خان باضافه پانصدی بمنصب چهار هزاری دو
 هزار سوار مشمول مراحم خسروانه گردیدند و سادات خان بقوجدار
 شاه آباد تعیین یافته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب
 دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرفراز شد و حسن علی خان
 باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و هفت صد
 سوار و مبارز خان بعنایت ماده نیل و خنجر خان فوجدار معظم
 باضافه پانصدی بمنصب دو هزاری پانصد سوار و حیف الدین
 صفوی بخطاب کامیاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی هفت صد سوار و قلعه دار خان حارس قلعه غزنین بعنایت
 اوسال خلعت و یک زنجیر نیل و حکیم صالح شیرازی بخطاب
 صالح خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی بمنصب
 یک صد سوار و حاجی شفیع دیوان دکن بخطاب شفیع خانی و
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار و بختاور خان
 و دربار خان هر یک بعطای ماده نیل کامیاب مرحمت گشتند و
 از اصل و اضافه هادیخان از کوهکدان صوبه بهار بمنصب دو هزار
 شش صد سوار و روح الله خان و معتمد خان خواجه سرا هر یک
 بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و التغات خان بمنصب هزار
 و پانصدی و صد سوار و سید سلطان کرولائی بمنصب هزار و پانصدی
 هفت صد سوار و گدا بیگ بمنصب هزار و چهار صد سوار مغنجر

خاطر مبارک شهشاه روزگار بفشاط شکار مائل شده در جمادی
 الاولی باغراباد شرف قدوم بخشیدند و شش روز در نخبچیرگاههای
 فواحی آن نشاط صید اندوخته نبله گاو بسیار شکار فرمودند در ماه
 مذکور میرزا سلطان صفوی جاگیردار دهامونی از آنجا رسیده احرار
 دولت ملازمت نمود و یک هزار اشرفی بصیغه نذر و نه زنجیرفیل
 و برخی جواهر و مرصع آلات برسم پیشکش گذرانیده خلعت نوازش
 پوشید و هوشدار خان صوبه دار مستقر الخلفه اکبر آباد بمرحمت
 خلعت و شمشیر و اسب با ساز طلا مباهی شده مرخص گردید و
 از وقائع صوبه مالوه بمسامع حقائق مجامع رسید که نجابت خان
 صوبه دار آنجا جهان گذران را پدر در نمود و نظم سهام آن صوبه بوزیر
 خان صوبه دار خاندیس تفویض یافته برباع همایون صادر شد که
 بدان صوب شتافته به بند و بخت سهامات آنجا پردازد و بعنایت
 ارسال خلعت خاص اختصاص یافت و داود خان که در سلک کومکیان
 واجه جیسنگه انتظام یافته بود بصوبه دارمی خاندیس مقرر گشته
 فرمان شده یکی از اقارب خویش باجمعی از تابندگان در بلاد طیبه
 برهانپور گذاشته خود با تدم سپاه عازم مقصد شود و عاطفت خسروانه
 غیرت خان خلف نجابت خان را که کامیاب خدمت حضور بود
 بعطای خلعت از کسوت موگواری برآورد و معتقد خان و اسمعیل
 خان و دیگر پسران آن خان مرحوم را که از پایت سریر سلطنت دور
 بودند بارسال خلعت نوازش فرمود و بعرض اشرف رسید که خنجر
 خان نوچدار معظم نگر را روزگار حیات برآمد و الله یار پسرش
 بعطای خلعت از لباس کدورت برآمد و رزق الله خان که از مستقر

شد و پدرم سنگه زمینند از سری نگر که پدرش او را بخدومت گزاشی
 بارگاه خلافت پناه فرستاده بود دولت اندوز تقبیل مدد سبیه گشته
 پیشکشی از طلا آلات و اسبان کوهی و جانوران شکاری بمحل عرص
 رسانید و بعنایت خلعت و سرپیچ و اوربسی و پهلوچی مرصع و
 منصب هزاری پانصد سوار مورد عاطفت گردید و احمد بیگ خان
 بانعام ده هزار روپیه و قاضی عبد الوهاب اقصی القضاة بمرحمت
 ماده فیل و انعام یک هزار روپیه و عبد الله ولد حاجی قاسم خوش نویس
 که کد خدا میشد بانعام چهار هزار روپیه و محمد قاسم چوراغاسی
 که تازه از توران بآستان پهنر نشان رسیده بود بمرحمت خلعت و
 جینغ مرصع و انعام دو هزار روپیه و خواجه سکندر که او نیز بتازگی
 از آن دیار آمده بود بعنایت خلعت و خنجر و انعام دو هزار روپیه
 و سید شیر محمد قادری بانعام سه هزار روپیه و سید محمد مقیم
 کلشی که از خاصان و مصاحبان پیشکوه بود بانعام دو صد اشرفی و
 شیخ عبد الملک و سعیدای خوش نویس و خواجه کمال الدین و
 شیخ الله داد هر یک بانعام دو هزار روپیه و سید شیخ همشیر زاده
 سید جلال بخاری بانعام یک صد اشرفی و محمد وارث و خواجه قادر
 محتسب و بیست کس دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه بهوه
 اندوز عاطفت گردیدند و در هزار روپیه بنغمه سنجان و سرود سرایان
 آن انجمن والا عطا شد و درین بزم مسعود نوئیضان نامدار و امرای
 عالیقدر رسم نثار بجای آورده پیشکشها گذرانیدند و تا سه روز
 این جشن خسروانی جهانیان را سرمایه شادمانی و پیرایه کمرانی
 بود درین ایام چون هوا به سردی گرائیده موسم شکار نیلگاه رسیده بود

تعلق داشت رسیده جبهه سالی عقبه خلافت گردید و چهارده زنجیر
 نیل که از زمیندار مورنگ گرفته بود با ده زنجیر نیل پیشکش خود
 بمحل عرض رسانیده خلعت عاطفت پوشید و یک زنجیر نیل پیشکش
 نصیر خان بنظر اکسیر اثر رسید و درین ایام بادشاه زادهای
 عالیقدر والا مقام و امرای عظام که فیض افروز خدمت حضور بودند
 بمرحمت خلعت زمستانی برسم معهود مورد نوازش گردیدند و نهال
 بوستان سلطنت طراز کسوت ابهت بادشاهزاده ارجمند محمد معظم
 و امرای اطراف باین عنایت عز اختصاص یافتند و مکرر رایت
 اقبال بسمت آغزآباد و پالم و خضرآباد و دیگر شکارگاههای اطراف
 دارالخلافه باهتزاز آمده خاطر اقدس از سیر و شکار آن حدرد بهجت
 آموذ شد و بفیض الله خان قراول بدگی و زمره قراولان و عمله شکار
 خلعت شکاری مرحمت گشت و ارسلان علی ولد آله وردی خان
 مرحوم که سابق فوجدار بنارس بود بفوجداری سیوستان از تغیر
 ضیاء الدین خان معین گردید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 نهصد سوار ازان جمله هفت صد سوار دو اسبه سه اسبه میباهی
 شده بخطاب ارسلانخانی نامور گشت و پلنگ حمله مخاطب
 بارسلان خان بخطاب خلجی خانی سرافراز گردید و وزیر خان
 بفوجداری بنارس از تغیر ارسلان خان و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار دپانصدی هفت صد سوار مقتدر شد و بعرض اشرف
 رسید که فیروز خان سیواتی فوجدار دیپالپور و حقیقت خان
 که در سلک گوشه نشینان بود باجل موعود در گذشتند و دیندار
 شان بفوجداری دیپالپور تعیین یافته بغذایت خلعت و اسب و

الخلافه اکبر آباد آمده بود بعنایت خلعت مفتخر گشته رخصت
 انصراف یافت و راجه تودرمل ناظم مهمات چکنه اثاره که بر موجب
 طلب بحضور پر نور آمده بود خلعت یافته بخدمت مرجوعه مرخص
 شد و مبارز خان از کابل رسیده شرف زمین بوس دریافت و
 بعنایت خلعت سرانراز گشت و عبدالله خان از تغییر راجه اندر من
 دهنده به فوجداری شاه آباد از اعمال صوبه مالوه معین گشته
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار تارک اعتبار
 برانراخت و قاضی عارف کشمیری بنکارش سوانح احوال تربیت خان
 که به حجابت ایوان زمین رفته بود تعیین یافته بعنایت خلعت و
 اسب و انعام پنج هزار روپیه مباحی گردید و حکم شد که بزودی روانه
 گشته بخان مذکور ملحق گردد هشتم جمادی الآخره از عرضه داشت
 گوهر محیط خشمیت و بخنداری اختر سپهر عظمت و کامکاری
 بادشاهزاده والا قدر محمد معظم که در صوبه دکن بودند بظهور پیوست
 که بیست و ششم جمادی الاولی در مشکوی دولت آن واکتبار از بطن
 دختر ستوده سیر راجه روپ سنگه راتهور گرامی پسری تولد یافته
 فروغ بخش دیده اقبال گردید و یک هزار اشرفی که بصیغه نذر
 فرستاده بودند بمحل عرض رسید حضرت شاهنشاهی از ورود آن مرزده
 دولت پیرا مسرور و مبتهج گشته آن مولود مسعود را بسلطان عظیم
 الدین موسوم ساختند و میر معین ملازم بادشاهزاده کامگار را که
 عرضه داشت ایشان آورده بود بمرحمت خلعت و اسب و انعام دو هزار
 روپیه و میرزا محمد وکیل آن عالی نسب را بعنایت خلعت نوازش
 فرمودند یازدهم ماه مذکور آله وردی خان از گورکهور که باقطاع او

که تا رسیدن عید سعید بترتیب اسباب و سرانجام لوازم جشن
مسعود پرداخته محفل سپهر اساس خاص و عام و انجمن خلد
مذل غسلخانه را برسم هر ساله آذین عشرت و شادمانی بلندند درین
هنگام آله وردبخان فوجدار گورکھپور که چنانچه مذکور شد به پیشگاه
حضور آمده بود بخدومت مرجوعه مرخص گشته بعطای خلعت و
اسپ یا ساز طلا و مهر یا ساز میذاکار مشمول عاطفت شد و معین
خان بدیوانی دارالملک کابل از تغیر حکیم نور الدین منصوب
گشته بعطای خلعت و اسپ سربلندی یافت و مقیم خان از
تغیر او بدیوانی سرکار ملکه ملکی حاصل تقدس نقاب طراز هودج
عفت و احتیاج روشن رای بیگم خلعت سرانرازی پوشیده از
اصل و اضافه بمنصب هزاری دوصد سوار مباحی شد و چون ایام
صیام قرین انوار میمنت و شرف بانجام رسید شب جمعه بیست
و نهم فروردین هلال فرخنده شوال از افق سعادت طالع گشته چهره
آرای شاهد عیش و نشاط شد فردای آن که عید فرخنده نظر بود
و بارگاه خلافت و جهانبانی بدست بساط حشمت و تجمل پیرایش
و آراستگی یافته بود نوای عشرت و خوشدلی بلند گشته شادمانه
اقبال طنطنه عظمت و جلال بگوش گردون رسانید بادشاه زادهای
کام کار عالیمقدار و امرای نامدار و سایر بندهای آستان
گیهان مدار بسده وال و درگاه معالی فراهم آمده آداب عبودیت
و تسلیمات تهفیت بجای آوردند و شهشاه مهرانهر سپهر سرور

باضافه هشت صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار
 مباحی شد و چون خواجه عبد الغفار بمادت معهود از ماوراء النهر
 عریضه مبغی بر مراسم عبودیت و دعا گوئی بدرگاه خلائق پناه
 ارسال داشته بود از خزانه احسان پادشاهانه هفت هزار روپیه
 در وجه اقامه خواجه مزبور و سه هزار روپیه بفرستادهای او عطا
 شد درازدهم رجب حضرت شاهنشاهی بالتماس مخدوم تقی
 عصمت نورس پانو بیگم زوجة کریمه شاهنواز خان مرحوم شرف
 قدوم بسر منزل او بخشیده آنجا نعمت خاصه تئازل فرمودند و آن
 بانوی حمیده اطوار ادای مراسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیو
 روزگار بجا آورده پیشکشی گذرانید و درین هنگام میرخان فوجدار جمون
 که به پیشگاه حضور آمده بود رخصت آن حدود یافته بعفایت خلعت
 و اسب سر بلند گشت و سید شیرخان بارهه از کومکیان صوبه ادره
 بقلعه دارئی افندباری و فوجدارئی نواحی آن تعیین یافته از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار سرافراز شد و چون فدائی خان
 محمد صالح که پسر خود را که خدا میکرد پیشکشی بنظر همایون درآورده
 التماس رخصت نمود و عاطفت پادشاهانه پسرش را بعطای خلعت
 و خنجر مرصع نوازش فرمود و سید سلطان کرملاهی که او نیز
 کدخدای میشد بعفایت خلعت و خنجر مرصع سرمایه انتخار اندوخت
 بیست و بیوم ماه مذکور معروض پیشگاه خلافت گردید که نیکمقام
 خان قلعه دار رهناس بساط حیات در نوردید و ولی بیگم گولپی
 بمراسم آن حصن پیر اساس معین شده از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و چهار صد سوار مباحی شد و دلاور خان بقلعه دارئی رتاپور

مانند بدر مؤید و خورشید عالم گیر که بر سپهر برین بر آید بر فیل
 فلک خرام کوه تمثال که تخت زرین بر کوه پست آن نصب
 کرده بودند سوار شده بتوزک و آئین مقرر بمصلی توجه فرمودند
 و اقامت نماز عید بجماعت نموده پس از مراجعت در ایوان چهل
 ستون خلص و عام که تخت فیروز بخت مرصع نگار را دران انجمن
 سعادت اساس سرکوب کرسی نه پایه افلاک ساخته در پیش آن
 اسپک دلبادل مخمل بر انراخته بودند سریر آزای ابهت و
 کمرانی گشت دست نوازش و افضال بکام بخشی و عطا کاری
 کشودند و تا پنج روز قرین بخت بیدار و دل هوشیار محفل خرمی
 و طرب آراسته باصناف مکرمت و احسان مید دلهای خلایق
 فرمودند و چون بدولت از خاص و عام بر خاستند از کمال حق
 پرستی و توثیق شعاری دگر باره تجشم حرکت و سواری فرموده
 بجهت ادای نماز جمعه پرتو قدوم بمسجد جامع گسردند و بآئین
 معمول نماز گزارند درین جشن خجسته برای مهین باره نهال
 عظمت و اقبال گزین ثمره شجره ابهت و جلال بادشاهزاده ارجمند
 محمد معظم که در دکن بودند خلعت خاص فرستادند و فروغ دردمان
 حشمت و کامگاری چراغ خاندان سلطنت و بختیاری بادشاهزاده
 عالیقدر محمد اعظم را بمرحمت سه اسپ از طوبیله خاصه و یک
 عقد سروراید و نوگل جدیقه دولت تازه نهال ریاض خلافت بادشاه
 ازده والا گهر محمد اکبر را بعطای جیغه و بهیونچی مرصع مشمول
 عاطفت ساختند و امیرالامرا و راجه جیسنگه و دیگر امرای اطراف
 را بمعافیت ارمال خلعت کسوت مباحات بخشیدند و جعفر خان

تعیین یافت غرق شعبان لشکر خان که از صوبه دارئی تهنه معزول شده بود دولت زمین بوس یافته بعنایت خلعت مشمول التفات گردید پنجم ماه مذکور سیفخان صوبه دار کشمیر که بموجب التماس بجذاب معلى رسیده بود شرف تقبیل مدد حذیه یافته خلعت نوازش پوشید ششم لشکر خان بصوبه دارئی پنده از تغییر داؤد خان تعیین یافته بعطای خلعت و یک زنجیر فیل و اسب با ساز طلا کامیاب مكرمت شد و چون صفی خان میر عبد السلام پسر خود را که خدا میدگرد پیشکشی بمحل عرض رسانیده رخصت طوی خواست و عاطفت بادشاهانه بهرش را بعنایت خلعت و خنجر مرصع نواخت بیست و ششم سیفخان صوبه دار کشمیر رخصت انصراف بآن خطه داپذیر یافته خلعت و اسب با ساز طلا بار عطا شده

آغاز سال هشتم از سنین دولت والای عالمگیری

مطابق سنه هزار و هفتاد و پنجم هجری

درین اوقات همایون که زمانه را صواد عشرت و کامرانی روز افزون و دین و دولت به هزاران سعادت و فرخندگی مقرون بود شهر کراست بهر رمضان در رسیده انوار یمن و برکت بر جهان و جهانیان گسترده و شب چهار شنبه نوزدهم ماه اسفنددار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق افتاده سال هشتم از سنین خلافت و فرمان روائی طرازنده انسر و تخت شهنشاه مویک فیروز بخت بمبارکی و نبردوزی و خجستگی و بهروزی آغاز شد و اشاره والا بکار پردازان پیشگاه دولت و سامان طرازان بارگاه سلطنت صادر گشت

سید و پنجاه سوار و محمد تقی خان بخشی دکن بمنصب
 هزاری سید سوار و سید جعفر بخاری که در طن مالوف خود
 گجرات بود بعنایت ارسال خلعت و انعام دو صد اشرفی و سید علی
 داروغه کذاب خانه بمرحمت خلیج مرصع و پریم سنگه پسر زمیندار
 سری نگر بعنایت جمده هر مرصع و سید عنایت الله بعنایت داده
 فیل و انعام دو هزار روپیه و خدمت طلب خان بمرحمت اسپ و
 محمد ناصر چیله بمناسبت داروغگی بقارخانه بخطاب نوبت خانی
 و خواجه طرب که در خدمت اعلیٰ حضرت بود بخطاب محلدار
 خانی مفتخر و مباحی شدند و ارسلان خان فوجدار سابق بنارس
 که چنانچه گزارش یافته بفوجداری سیوستان تعین یافته بود جبهه
 سای آستان اقبال گشته بعنایت خلعت و اسپ سربلند شد و بدان
 خدمت مرخص گردید و جهانگیر قلی خان فوجدار میان دو آب
 که بموجب التماس شرف اندوز ملازمت الکبیر خاصیت گشته
 بود بعنایت خلعت سرفراز گشته بخدست مرجوعه رخصت یافت
 و خواجه سکندر که تازه از ماوراء النهر آمده در سلک بندهای این
 آستان فلک احترام انتظام یافته بود بمرحمت جیفه مرصع و شمشیر
 و سپر با ساز طلا و انعام دو هزار روپیه مباحی شد و سید یحیی بانعام
 دو هزار روپیه و شیخ محمد ماه جونپوری بانعام دو صد اشرفی و
 سعید الله و محمد معصوم از ملازمان قدیمی که در سلک لشکر
 دعا منتظم شده بودند هریک بانعام سه هزار روپیه و ملا محمد
 امین خوش نویسن بانعام دو هزار روپیه و شیخ پیر محمد صاحب
 مجادله جناب قدوة الواصلین حضرت خواجه معین الدین قدس سره

بمهرحمت خلعت خاص اختصاص یافت و وزیرخان صوبه دار سالوه
 که پنج هزارى پنج هزار سوار منصب داشت يك هزار سوار از
 قابیذانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد و طاهر خان بمهرحمت هشت
 سراسپ از انجمله يکى عربى با سارطلا و دانشمندان خان باضافه
 پانصد سوار بمنصب پنج هزارى دو هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه
 اسدخان بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار و ميرزا سلطان صفوى
 و نامدار خان هر يك بمنصب چهار هزارى دو هزار و هشت صد سوار
 بمنصب سه هزارى دو هزار و سيصد سوار و عبدالرحمن بن نذر محمد
 خان بانعام چهار هزار روپيه و صف شكن خان که در دکن بود باضافه
 پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و انندخار خان باضافه پانصدى
 بمنصب سه هزارى هزار و دوصد سوار و حسن على خان بمهرحمت
 اسپ با سارطلا و مبارز خان بعنايت پنج سراسپ و سيد سلطان
 گردلائي باضافه پانصدى بمنصب دو هزارى هفت صد سوار و سيد
 شیرزمان باره باضافه پانصدى سيصد سوار بمنصب هزار و پانصدى
 هفت صد سوار و از اصل و اضافه همت خان بمنصب دو هزارى
 هزار و دوصد سوار و ملتفت خان بمنصب دو هزارى هشت صد سوار و
 غياث الدين خان ناظم مهام بندر سورت بمنصب هزار و پانصدى هشت
 صد سوار و سزوار خان بمنصب هزار و پانصدى شش صد سوار و يوسف
 خان بمنصب هزار و پانصدى پانصد سوار و صالح خان بمنصب هزار
 و پانصدى صد و پنجاه سوار و فتاح خان فوجدار پونار بمنصب هزار و
 هشت صد سوار و فرهاد خان از کومکيان صوبه بنگاله بمنصب هزارى
 چهار صد سوار و مکرمت خان ديوان صوبه گجرات بمنصب هزارى

اشرف گشته بعنایت خلعت و انعام شش هزار روپیه حربلند شد
 وحیددی کامل سفیر حاکم حبشه و سید عبدالله فرستاد حاکم حضور موت
 که آنها نیز با صحائف اخلاص و نمودجی از تنسوقات آن حدود
 درین ایام بآن جناب معلی رسیده بودند باستلام سده جلال فائز گشته
 نخستین بعطای خلعت و انعام دو هزار و پانصد روپیه و دریمین
 بعنایت خلعت و انعام یک هزار روپیه سرقراری اندوخت و شیخ
 محمد فرستاد سید عبد الرحمن مغربی که از اجله سادات
 و اتقیا و سعادت اندوز مجاورت حرم قدس کعبه معظمه است تقبیل
 عتبه اقبال نموده بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه کامیاب شد
 و نه سر اسپ عربی که امام اسمعیل حاکم یمن از روی اخلاص و
 هوا خواهی ارسال داشته بود بنظر فیض گستر رسید و این جشن
 جهان افروز تا پنج روز جهانیان را هنگامه آرای طرب و نشاط بود - درین
 اوقات از وقایع صوبه دکن بمسامع علیه رسید که احتشام خان شیخ
 زاده که در سلک کومکین راجه چندسنگه انتظام داشت باجل
 طبیعی روزگار حیاتش سپری شد - و از سوانح مستقر الخلافه اکبر
 آباد معروض بارگاه سلطنت گردید که اعتبار خان خواجه سوا که
 بحراست حصن سپهر مثال آن مصر دولت و اقبال قیام داشت رخت
 اقامت از حصار هستی بیرون کشید و رعد انداز خان فوجدار نواحی
 مستقر الخلافه بجای او معین گشته بعنایت احوال خلعت و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار مباحی شد و
 خدمت خان مذکور بهوشدار خان صوبه دار آن مرکز سلطنت متعلق
 گشته بمنصبش باضافه هزار سوار چهار هزاری چهار هزار سوار مقرر

بعنايت خلعت و انعام يك هزار و پانصد روپيه و الله يار ولد
 رضا بهادر و حكيم احمد عرب و مدير محمود سبزواری و سعيداي
 خوش نويس و ملا فروغي شاعر و كب اندر و كيبيراي كه از شعراي
 هندوي زبانند و چندي ديگر هريك بانعام يك هزار روپيه كاسياب
 شدند و پنج هزار روپيه بنغمه سنجان و سرود سرايان آن بزم مسعود
 عطا شد و درين روز خجسته نوئينان رفيع قدر و امراي نامدار
 پيشكشهاي شايسته كه يك لك و هفتاد هزار روپيه قيمت آن شد
 گذرانيد و از جانب امير الامراي صوبه دار بنگاله برخي از جواهر
 نفيسه و مرصع آلات و از قبل وزير خان دو زنجير فيل با نفايس
 جواهر بنظر اكسير متأثر رسيد و مرتضى خان و دانشمند خان و كنور
 رام سنگه و ديگر عمده ها در خور حال پيشكش ها گذرانيدند و دو
 زنجير فيل با ساز نقره پيشكش مختار خان قلعه دار پرنيده از نظر
 انور گذشت و حاجي احمد سعيد كه در چهارم سال جلوس همايون
 بجهت رسانيدن مبلغ شش لك و شصت هزار روپيه نذر حرمين
 شريفين زادهما الله قدرا و جلالة بآن اماكن قدس تعيين يافته بود
 ازان صوب رسیده جبهه های آستان خلافت شد و چهارده سر اسب
 عربي بوسم پيشكش گذرانیده سيد يحيى كه شريف مکه معظمه او را
 با صقيفه نيازى مشتمل بر اظهار مراسم اخلاص و دعاگوئي و سه سر
 اسب عربي و برخي تبركات و تنسوقات آن مكن ملائك آشيان
 برفاقت مشار اليه بدرگاه ملك پيشگاه فرستاده بود دولت اندوز ملازمت

عظام بمرحمت خلعت نوازش یافتند و کنور رام سنگه بعنایت
شمشیر و مبارز خان بعطای جیغۀ مرصع و اسپ با ساز طلا سربلند
شدند و از اصل و اضافه قلعه دارخان حارس غزنین بمنصب دوهزاری
هزار و پانصد سوار از آن جمله پانصد سوار دو اسپه سه اسپه و رای
مذکور فوجدار بریلی بمنصب پانصدی هزار هزار و دو صد سوار دو اسپه
سه اسپه مباحی گشتند و سهراب خان که سابق فوجدار بالا پور بود
بقلعه دارچی اردگیر از تغیر بهرام خان تعین یافته از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار سرافراز شد و سعادت خان
قاقشال خلعت یافته بجایگز خود مرخص گردید و حاجی احمد
سعید بنظم مهام چکلۀ اناوه از تغیر راجه تودرمل معین شده
بعنایت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار و هفت صد
سوار پایۀ اعتبار انراخت و از اصل و اضافه علی قلیخان از کومکیان
صوبۀ گجرات و خواجه عنایت الله از کومکیان صوبۀ دکن هر یک
بمنصب هزار و هفت صد سوار و احمد بیگ نجم ثانی از کومکیان
صوبۀ مالو بمنصب هزار و چهار صد سوار سر بلندی یافتند و عالم
خان سردار قبیلۀ نوحانی و میر احمد خان قلعه دار بهالپسر و برخی
دیگر از اسرای اطراف بعنایت ارسال خلعت و کامل بیگ فوجدار اٹک
بخطاب کامل خانی و بکرم سنگه ولد راجه مان سنگه گوالداری از زمینداران
کوهستان جمون بخطاب راجکی و مرحمت ارسال خلعت سرمایه
افتخار اندوختند و تقوی شعار شیخ محمد اشرف لاهوری بعطای
سه هزار روپیہ و شاه قلی چیلہ بانعام پنجہزار روپیہ و خدا بند بیگ
ولد یکہ تاز خان مرحوم و پنج کس دیگر هر یک بانعام دو هزار روپیہ و حکیم

شد هشتم دی قعده مهاراجه جسونت سنگه از دکن رسیده باسلام
 سده سنیه چهاره طالع بر افروخت و یک هزار مهر و یک هزار
 روپیه بر عبدالله نذر گذرانیده بعطای خلعت خاص سرمایہ
 مباحات اندوخت •

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام صیمنت فرجام موسم وزن قمری پایه افزای
 اورنگ خلافت و جهان بانی در رسیده آئین مسرت و شادمانی
 تازه شد و روز مبارک ده شنبه هفدهم شوال مطابق سیزدهم
 خرداد که بازگاہ سلطنت و دولت سرای خلافت دگر باره ببسط
 بساط عشرت و کامرانی آئین خسروانی و شکوه آسمانی یافته بود
 آن جشن خجسته انعقاد یافت و بعد از انقضای یکپاس و
 دو گهری از روز مذکور در محفل خلد مثال غسلخانه وزن مسعود
 برسم معبود بفعل آمد و سال چهل و هشتم قمری از عمر صیمنت
 طراز شهنشاه خورشید قدر کیوان غلام قرین هزاران فرخی و بهروزی
 بانجام رسیده سال چهل و نهم آغاز جهان افروزی نمود درین جشن
 عالم آرا بهار چمن حشمت و کام گاری فہال گلشن ابہت و بخنداری
 بادشاہزادہ جوان بخت محمد اعظم بعنایت یک زنجیر فیل با ساز
 نقرہ مورد عاطفت گردیدند و مهاراجه جسونت سنگه بعطای
 خلعت خامہ و پہونچی و دہکدہکی مرمع مشمول التفات شد و
 جعفر خان فوجدار و محمد امین خان و مرتضی خان و اعتقاد خان
 و دانشمند خان و طاہر خان و بیست و پنج کس دیگر از امرای

همایون رسانید و سائر امرا و عمدهای بارگاه دولت در خور حال پیشکش ها گذرانیدند غرضی حجه قاسم آقای رومی که دوم باره از جانب حسین پاشای حاکم بصره آمده بود باستقامت سدۀ سنیه جبهه افروز طالع گشته نه سراسب عربی فرستادۀ پاشای مذکور و چند اسب از جانب خود بحمل عرض رسانید و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و انعام نه هزار روپیه کامیاب عاطفت شد دهم ماه مذکور که عید فرخندۀ اصفی بود آئین عیش و انبساط تازگی یافت و کوس طرب و نشاط بلند آوازی پذیرفت و حضرت شاهنشاهی بآئین معهود رایت توجه بمصلی انراخته پس از معاودت بدست مبارک ادای سنت قربان نمودند نوزدهم که مطابق سیزدهم تیر بود جشن عیدگلایی منعقد گشته بادشاهزادهای ارجمند بختیار و امرای نامدار رسم گذرانیدن سر اخیهای مرصع و میناکار بجای آوردند *

فتح اکبری از قلاع ولایت سیوا و ایل شدن آن جهالت
کیش فتنه گر بحسن کوشش و تدبیر راجه جیه سنگه
 تبیین این داستان نصرت طراز از آغاز آنکه آن زبده راجهای عظام که با عساکر نصرت اعلام چنانچه گزارش یافته نوزدهم ربیع الاول سال گذشته از جناب خلافت و جهانداری بدفع فتنه سیوای مقهور تعیین یافته بود چهارم شعبان آن سال بخطۀ فیض بنیاد اورنگ آباد رسیده یا همراهان شرف ملازمت درۀ التاج عظمت و جلال قوه الظهور حشمت و اقبال بادشاهزادۀ فرخنده خصال محمد معظم دریافت و هشتم ماه مذکور ازان عالیقدر والا نژاد مرخص گشته روانۀ سمت

احمد عرب و دوازده کسر دیگر هریک بانعام یکهزار روپیه کامیاب گردید و سید یحیی رسول شریف مکه بعنایت خلعت و اسب و انعام هفت هزار روپیه و یکصد اشرفی و یکصد روپیه هریک بوزن صد توله و سیدی کامل سفیر حاکم حبشه بعنایت خلعت و اسب و انعام دو هزار روپیه و سید عبد الله فرستاده حاکم حضرموت بعطای خلعت و اسب و انعام دو هزار روپیه و شیخ محمد فرستاده سید عبد الرحمن مغربی بعنایت خلعت و اسب و انعام ^(۴)دو هزار روپیه سرافراز گشته رخصت انصراف یافتند و از خزانه احسان پادشاهانه دوازده هزار روپیه برای حاکم حبشه و هفت هزار روپیه جهت حاکم حضرموت و نه هزار روپیه برای سید عبد الرحمن مغربی مصحوب سفرا ارسال یافت و چون کوپک اتالیقی که از عمد های سبحان قلی خان والی بلخ بود عریضه مبنی بر اظهار مراتب بندگی و اخلاص با مختصر پیشکشی بدرگاه فلک پیشگاه فرستاده بود آورنده بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه نوازش یافته مرخص شد و مصحوب او هفت هزار روپیه با خلعت فلخره و خنجر مرصع بجهت مشار الیه مرسل گشت و پنج هزار روپیه بزمرد نغمه سنجیان سرود سرایان آن انجمن اقبال عطا شد و درین بزم فروخته جعفر خان پیشکشی مشتمل بر دو زنجیر فیل و نه سر اسب عربی و عراقی و نقایس اقمشه و دیگر تحف و رغائب بظفر

(۲) چهار (۳) پنج (۴) ده (۵) و صالح محمد

(۶) چهار (۷) کوپک

گروه از پونه بسمت سامور روی بروی کوه قلعه پورندهر واقع است
 و در راه از میان آن کوه بملک پادشاهی هست که عاصیان گمراه بآن
 در طریق مسلک جسارت می توانستند سپرد رایا و هفونت را و را
 با سید سوار و سید پیداده بندوچی بتهانه داری آنجا مقرر نمود
 و بیست و دوم آن ماه مبارک که بیک منزلی سامور رسید دلیرخان
 را که مقدمه جیش فیروزی بود با فرج هراول و توپخانه منصور
 پیشتر روانه نمود که از کتلی صعب المرور که بر سر راه بود عبور نموده
 نزدیک سامور منزل گزیدند و فردای آن خود نیز با دیگر افواج قاهره
 متعاقب او روان شده چون پدای کتل رسید دژ خان را آنجا
 گذاشت که پس از آنکه همگی لشکر ظفر اثر از آن کربوه عبور کند
 از آنجا روانه شود و خود با سپاه همراه از کتل گذشت و دو گروه طی
 نموده نزول کرد و دلیرخان که پیشتر آمده بود نزدیک سامور رسیده
 در صدد نزول بود و سواره ایستاده هر زمین مناسبی برای فرود
 آمدن می جست درین وقت فوجی از غنیم سید روزگار نمودار گشته
 غبار انگیز پیکار شد آن خان شهاست پرور سپاه ظفر اثر را توزوگ
 کرده بر آن جسارت کیشان حمله ور شد و آنها تاب مدافعت و مقاومت
 و نیروی ثبات و استقامت در خود ندیده بطرف کوهی که قلعه
 پورندهر و درمال بر فراز آن مقابل هم بفاصله در تنگ انداز
 واقع است روی ادبار آوردند و جنگی بگریز و ستیزی فرار آمیز
 میکردند خان مذکور با جنود منصور جنگ کتان و خصم امگنان
 پدای کربوه آن کوه رسید و درین آویزش بسیاری از مقاهیر طعمه
 شمشیر مبارزان دلیر شدند و برخی قلعه را حصار عاقبت ساخته

مقصود شد و بیست و پنج بقصبه پونه که مهاراجه جسونت سنگه
 با افواج قاهره پادشاهی آنجا بود رسید و مهاراجه بموجب فرمان
 همایون سر رشته اختیار آن مهم بدو باز گذاشته روانه درگاه سلاطین
 پناه گردید و آن نوین اخلاص آئین چند روزی در پونه اقامت گزیده
 بضبط و نسق آن حدود و استحکام تهانها پرداخت و قطب الدین
 خان را با هفت هزار سوار بطرف جنیر فرستاد که دران سمت بوده
 از غنیمت مردود باخبر باشد و مقرر ساخت که در بروی قلعه لوه گده در مقام
 مضامی تهانه با استحکام ساخته سه هزار سوار آنجا بگذارند و مقابل حصن
 ناردک تهانه دیگر قرار داده دران مکان نیز فوجی شایسته معین
 سازند و خود با تخته جیوش قاهره همواره دران طرف و حدود سواری
 نموده بمراسم هوشیاری و پاسداری قیام ورزند و همچنین در هر طرف
 که مظنه دست برد بغی اندیشان بود جمعی از جنود مسعود تعیین
 نمود و بمقتضای رای مصلحت پیرا نخست تسخیر قلعه پورندهر
 و حصن درمال که از معظّمات قلاع سیوای تیره بخت بود پیش نهاد
 همت اخلاص فہمت ساخته باین عزیمت صائب هفتم رمضان
 این حال فرخ فال از پونه بسمت ساسور که هر دو قلعه مذکور نزدیک
 آن بر فراز کوهی واقعست برآمد و احتشام خان را بضبط و حراست
 پونه گذاشته زندوله خان و بیرم دیو سیسودی و زاهد خان و جان نثار
 خان و خواجہ ابو المکارم و جمعی دیگر را که همگی چهار هزار سوار
 بودند بہمراہی او تعیین نمود و بعد از وصول بموضع پونی^(۴) که پنج

اقبال را با توپخانه پادشاهی و ترک تاز خان و جمعی از راجه جیسنگه
 در پیش روی خود جای داد و کثرت سنگ با سه هزار سوار راجه
 و چندی از منصبداران رو بروی دروازه قلعه پورندهر سید ساخت
 و در دست راست او راجه فرسنگه کور و کرن راتهور و جگت سنگه نروزی
 و سید مقبول عالم مورچالها قرار دادند و داود خان با تمام تاباندان
 خویش راجه رایسنگه راتهور و محمد صالح ترخان و راسنگه
 و سید زین العابدین بخاری و حسین داود زئی و شیر سنگه راتهور
 و راجه سنگه کور و چندی دیگر از بندهای پادشاهی عقب قلعه پورندهر
 مقابل کهرگی جای مورچال گزید و رسول بیگ روزبهانی با
 جمعی دیگر از روزبهانیان در دست راست داود خان قرار گرفت
 و چترپوچ چوهان با جوقی از سپاه دلیرخان رو بروی حصن
 رد مال و مئوسین و اندرمن بندیده و چندی دیگر در عقب آن
 با استحکام مورچال پرداختند و روز دیگر راجه از جایی که بود کوچ
 کرده بساور رسید و بغاضله دو کوره از قلعه لشکرگاه ساخت و خود
 با جمعی پدای قلعه رفته ملاحظه سیدها و اهتمام پیش برد و کار کرده
 بدائرة گاه برگشت و چون جاسوسان خبر رسانیدند که نیتوی مردود
 که خویش نزدیک سیوای ضلالت گراست و سرخیل فتنه آن
 مخدول بود با فوجی بطرف پرنیده شدافته است راجه سید منور
 خان بارهه را با شرزه خان و حسن خان و جوهر خان و جگت سنگه
 و دیگر بندهای پادشاهی که در تهاغه سویه بودند بتعاقب و تنبیه
 آن مقهور فرستاد و این گروه تا پرنیده رفته چون مخالفان باستماع
 توجه آنها قرار نموده بودند معاودت نمودند و از آنجا که احتشام خان

مابقی آواره دشت ناکمی گردیدند و مجاهدان فیروز مدد قدم جرأت
 بر آن کوه بلند سپهر مانند گذاشته بعلو همت چرخ پیوند ابر آسا بر آن
 بر آمدند و معموره که در کمر کوه بود و کفیان آنرا ماچی گویند
 آتش زده بعزم محاصره قلعه پیشتر رفتند متحصنان هر دو قلعه
 شروع در انداختن توپ و تفنگ و بان کرده برق امروز کین و پیکار
 گشتند دلیر خان با جنود نصرت نشان پای همت پس نکشید
 و بیداری جرأت و بسالت نزدیک بحصن پورندهر رسیده عجاله
 مورچالی بست و حقیقت حال بر اجه جیسنگه اعلام کرد راجه چون
 از بنمعنی آگاهی یافت کثرت سنگه پسر خود را با سه هزار سوار
 خویش و راجه رایسنگه و قباد خان و مترسین و اندرمن بدلیله
 و بادل اختیار و جمعی دیگر تعیین نمود که بدلیله خان پیوسته
 در محاصره هر دو قلعه بکوشند و جمعی از بیلدار و سقا و سرب و
 باروت و دیگر آلات توپخانه و مصالح مورچال فرستاد و داوود خان
 که راجه او را در پای کتل برسم چنداوی گذاشته بود چون از بنمعنی
 آگاهی یافت از کتل عبور نموده او نیز بمقتضای کار طلبی از
 همانجا بجانب لشکر دلیر خان شتافت و بار صلیق شد و چون ملک
 جمعیت مجاهدان منصور درست گردید بشوکت و ابهت تمام
 همت بر محاصره هر دو قلعه بسته با استحکام مورچالها پرداختند و
 کمند تدبیر بر کنگره تسخیر آن بلند حصار چرخ آثار انداختند
 دلیر خان با سپاه خود و غیرت و سظفر برادر زادهای او و دیگر
 افغانان و اردیبهان و هریدیهان کوز از ماچی گذشته مابین پورندهر
 و در سال جای مورچال اختیار نمود و آنشخان میر آتش آن جیش

باستعمال آلات توپ خانه کار بر محصوران تنگ ساختند چون آن گروه ضلالت پزوه ستوه آمده نیروی محافظت قلعه درخود ندیدند روز دیگر کس نزد راجه فرستاده بزبان مسکنت و خضوع امان طلبیدند راجه نظر بر شیمه فضل و کرم خسروانه نموده آنها را امان داد و اواخر روز محصوران از قلعه بیرون آمده بدلیز خان ملاقی شدند و آن قلعه بتصرف اولیای دولت در آمد و از فرقه مذکور دو سردار را دلیر خان خلعت داده با دیگر همراهانش پاش راجه فرستاد و راجه نیز چندی را خلعت داده چون رخصت خواستند که باو طان خود روند اسلحه از آنها گرفته همگی را مرخص ساخت - در تسخیر آن حصار استوار از مبارزان جلالت شعار قریب پنجاه سوار و سی پداده جان نثار گشتند و سی و دو سوار و هفتاد و هفت پداده را آسیب زخم رسید و بعد از فتح این قلعه راجه بصوابدید رای اخلاص پیرو داؤد خان را با راجه رایسنگه و شرزه خان و امرونگه چندراوت و محمد صالح ترخان و سید زین العابدین بخاری و اجل سنگه کچهواهی نوکر عمده خود و چهار صد سوار از تابندگان خویش و جمعی دیگر از مبارزان بسالت کیش که همگی قریب هفت هزار سوار بودند معین نمود که از دو طرف بولایت سیوای مرود در آمده بتاخت و تاراج پردازند و بدین جهت کار بر آن تیره روزگار تنگ سازند و نوزدهم شوال خان مذکور را با همراهان رخصت نمود و بقطب الدین خان که او نیز با لشکری شایسته در سمت جنیر معین بود و بلوخیان که بمحافظت تلکوکن قیام داشت نوشت که آنها نیز از آن طرف بولایت آن مخدول در

تهافه دارپونه را چنانچه قبل ازین در طی وقائع حضور پر نور گزارش یافت باجل طبیعی روزگار حیات سپری شده بود آن نویدین ارادت کمال سیوم شوال قبادخان را بجای او تعیین نمود و بصوابدید رای صائب از جانی که معسکه فیروزی بود کوچ کرده در پای کوه نزدیک بمورچال ها نزول کرد چنانچه اکثر دایره های اهل لشکر بر کمر کوه واقع شد بالجمله شب و روز مبارزان نصرت شعار بتوپ و تفنگ شعله افروز نبرد و هنگامه آرای پیکار بودند و متحصنان آن دو حصن حصین در مراتب مدافعت و مقاومت کمال سعی و کوشش می نمودند و راجه هر روز خود بمورچال ها رفته مراسم تاکید و اهتمام بظهور میرسانید چون یک برج قلعه در مال بصدقات متواتر توپ ها که علی الاتصال بر آن میزدند شکست و انهدام یافت دلیر خان سپاه خود را بر یورش تحریض نمود و ششم شوال آنها باستظهار اقبال بی زوال خدیو جهان دلیرانه بر آن برج یورش کرده بر فراز آن برآمدند و جمعی که بمحافظت آن قیام داشتند تاب ثبات و پایداری نیاورده بمحوطه که مقابل برج مذکور است دو خیزدند و مبارزان فیروزی لوا علم نصرت بر بالای برج افراشته باستحکام آن پرداختند و درین یورش و آویزش چهار کس از تابندگان دلیر خان پیکر مردی برینت زخم آراستند و هفت تن از مخالفان بر خاک هلاک افتاده چهار کس زخمدار شدند چون راجه ازین معنی آگهی یافت از راجه پوتان خود نیز جمعی تعیین نمود که بسپاه دلیر خان پیوسته در تسخیر حصار کوشش نمایند مبارزان منصور دست جلالت و مردانگی بیچال و قتال کشوده لوای غلبه و استیلا بر انراختند و

صرصر حمله دلاوران خاک نیستی بر سر بلخ و بسیاری زخمیدار شدند و داؤد خان و راجه رایی سنگه و دیگر مبارزان فیروزمند که بتاخت رفته بودند بیست و یکم شوال بنواحی ردهیره و دامن کوه قلعه راجکده رسیده قریب پنججاه قریه را چون خرمن بخت اعادی آتش زدند و چهار موضع که در شعاب جبال آباد بود و جمعی از مخذران آنجا تمکن داشتند گروهی از مغلان که قراول جیش منصور بودند بتانجا رسیده باعادی در آویختند و خبر داؤد خان فرستادند خان مذکور راجه رایسنگه را با فوج هراول و اچل سنگه کچهواهی را با راجپوتان راجه جیسنگه بامداد آنها تعیین نمود و مقاهیر رهگماری فرار گشته هر چهار موضع بخاک برابر شد و رعایای ضلالت گرا اسیر گردیده مواشی و امتعه و اشیای آنها بدست بهادران ظفرلوا در آمد و روز دیگر دران سرزمین مقام کرده فردای آن بسمت راجکده روانه شدند و بسیاری از مواضع و قری را آتش در زده ویران ساختند و بیست و چهارم پدای قلعه مذکور رسیده به تسخیر مضامات و نواحی آن پرداختند درین حالت مقهوران از بالای قلعه توپ و تفنگ و بان می انداختند و جمعی کثیر از قلعه برآمده در کمر گاه کوه صف کشیده ایستاده بودند لیکن از سطوت و صولت افواج قاهره جرأت فرود آمدن نداشتند نمود بالجملة چون آن سرزمین کوهسار و سنگ زار بود و نشیب و فراز بسیار داشت جنود مسعود بعد از قنات و غارت آن حدود از آنجا دو گروه برگشته نزدیک کتل گونجن کیبوره دایره کردند و شب را بتأین پاسداری و هوشیاری بسر برده روز دیگر بسویا پور آمدند و داؤد خان از آنجا بسمت قلعه کندانه رفته

آمده در تخریب آن بکوشند و رعایا و متوطنین آن سرزمین را که
 همگی در کیش ضلالت و آئین جهالت اند چندانکه توانند بقید
 امر آورند تا حیوای شقاوت پژوه از همه جهت ستوه آید و بعجز
 و بیچارگی گراید بالجملة در یکی از شبها جمعی از مخالفان غدر
 اندیش تیره درون باراد دشت برد و شب خون بمورچال کثرت
 سنگه آمدند و چون او با همراهان خبردار و هوشیار و آماده حرب
 و کارزار بود کاری نساخته خاسر و ناکام بر گردیدند و نوبتی دیگر
 انتهاز فرصت نموده پورده دارچی ظلمت شب بر مورچال رسول
 بیگ روز بهانی حمله آور گشتند و چون او و رفیقانش مغلوب
 غفلت و بی خبری بودند بر مرتوپهای که در مورچال او بود رفته
 آتشگاه یکی را میخ زدند و بتابیدن رسول بیگ ناگهانی در آویخته
 یکی را از پای در آوردند و چهارده کس را مجروح کردند چون صدای
 این داروگیر بلند شد زبردست خان از مورچال خود و محمود نوکر
 دلیر خان با جمعی ازان خان شهاست نشان رسیده بمقهوران در
 آویختند و چهارتن را طعمه مصاصم انتقام ساخته بسیاری را خسته
 و مجروح گردانیدند و بقیة السیف نیم جانی بر آورده به پناه قلعه
 در رفتند و روزی دیگر فریقی ازان بخت برگشتگان بقصد برداشتن
 لاش های کشتگان از در پیچ قلعه برآمدند چون دران طرف مورچال
 پردلخان و سوپهرن بندیده و دیگر بندهای پادشاهی بود این گروه
 شقاوت پژوه بمداومت و مقاومت غنیم در آویختند و آن مدبران لئیم کاری
 نساخته رهگرایی فرار شدند و درین آویزش هشت تن از مبارزان خصم
 افکن گل زخم از شاخسار مردی چیدند و چهار کس از مخالف را

ساخته آنجا باشد خان مذکور آنجا توقف گزیده دلاور خان و راجه
 رایسنگه و دیگر بندهای پادشاهی و چهارم ذی قعدة پس از چهارده
 روز بلشکر ظفر اثر پیوستند و قطب الدین خان که نزدیک پونه تپانه
 ساخته آنجا اقامت داشت چون آگهی یافت که جمعی از غنیم
 شقارت آئین نزدیک قلعه اردرک کمین گرفته فرصت کین می جویند
 با همراهان روی عزیمت بدان صوب آورده تا نواحی اردرک
 تاخت نمود و نزدیک هر یک از قلاع مخالف که جمعی از بنی
 اندیشان جسارت کیش بخيال محال و پندار دور از فکر برآمده غبار
 پیکار انگیزند از صدمه صولت بهادران ظفر شعار بعضی کشته و
 برخی زخمی گشته خاک فرار بر فرق روزگار خود ریختند خان مذکور
 آن روز در عقب کوه لوه کده منزل گزید و چون خبر شنید که جمعی
 از باغیان ضلالت بزوه بالای کوه فراهم آمده اند روز دیگر سوار شده
 جوقی از مبارزان دلاور بالای کوه فرستاد ازان عاصیان منشان چندی
 که بجنگ پیش آمدند بنیروی بازوی جلالت بهادران فیروزمند
 بعضیض زیستی افتادند و برخی بدای مردمی فرار دهائی یافتند و
 بسیاری دستگیر شدند چنانچه از مرد و زن سصد تن بقید امر
 آمدند و قریب سه هزار از مواشی آنها بدست سپاه ظفر پناه آمد
 بالجمله چون راجه جیسنگه باستصواب مهارت پیشگان فن قلعه گیري
 قرار داده بود که دهمه بلند باستحکام قام از چوب و تخته ترتیب
 دهند تا گروهی از برق اندازان و توپ افغان با ادوات توپخانه بر
 فراز آن برآمده سرکوب عاصیان منکوب باشند و کار بر آنها تنگ
 سازند بیست و چهارم ذی قعدة که دهمه مرتب گشته بود آن

مضافات آنرا تاخست و قطب الدین خان با همراهان بسمت
 دره^(۱) پور کهوره و قاسمی کهوره نزدیک قلعه کنواری رفته بنخریب ولایت
 اهل کفر و غوایت پرداخت و از سکنه آن بوم اسیر بسیار گرفت
 و مواشی بیشمار بدست آورد و بیست و نهم شوال که داود خان و
 قطب الدین خان بهم ملحق گشتند باتفاق یک دیگر بسمت قلعه
 لوه گده شتافتند چون افواج قاهره پدای قلعه رسید از اعدای نابکار
 پانصد سوار و هزار پداده جنگی جرار از قلعه برآمده با قراولان جیش
 منصور جنگ در پیوستند چون این خبر بدادود خان رسید راجه رایسنکه
 و قطب الدین خان و اچل سنگه نوکر راجه جیسنگه را با سپاه او پادشاه
 فرستاد راجه رایسنکه و اچل سنگه بهنگام رسیده سلک جمعیت ضالمت
 کیشان جسارت شعار بتبع آبدار از هم گسیختند و خون جمعی را بخاک
 معرکه برآمیختند و بقیه السیف رهگرایی قرار گشته قلعه را حصار
 عافیت ساختند و مبارزان منصور معموورهای دامن کوه قلعه را آتش زده
 و بران ساخته اسیر و مواشی بسیار بدست آوردند و در آن نواحی دایره
 کردند و صباح آن دگر باره سواری نموده مواضع دامن کوه قلعه
 لوه گده و ایساگده و تپکی و تکونه را سوخته و خراب کرده بدایره گاه
 برگشتند و چون اکثری از ولایت عاصیان مردود پامال خرابی ساخته
 از تاخست و تاراج آن حدود پرداختند روز دیگر بعزم معاودت کوچ
 کرده نزدیک قصبه پونه نزول نمودند و چون راجه جیسنگه مقرر
 کرده بود که قطب الدین خان با همراهان در نواحی پونه تهانه

یابند و خواهند که از اینجا بر برج سیاه یورش نمایند آنرا آتش زنند
درینوقت آن باروت را آتش زدند و قریب هشتاد تن از مخالفین
بی دین بشاره شرارت و شعله کین خود سوختند در همین گرمی
جلالت کیشان نصرت منش را داعیه آن بود که بر برج سیاه نیز
یورش نمایند چون شب نزدیک رسیده بود و مخالفان میان هردو
برج که نشیب گاهی بود آتش در زده بودند راجه جیسنگه از صواب
اندیشی صلاح دران ندیده سپاه ظفر پناه را ازان عزیمت بازداشت
و در پای برج سفید مورچال نمودند و چون شام پرده ظلم بر چهره
بخت عاصیان بد فرجام کشید رخت اقامت از برج سفید برگرفته
با حال تباہ ببرج سیاه در آمدند و آن برج و برجی دیگر قریب آن
که هردو بنا کرده سیوالی بدنهاد بودند بتصرف اولیای دولت ابدی بقیاد
در آمد و توپها را بر برج سیاه بسته همت بر انباشتن نشیب گاهی
که مابین هردو برج بود گذاشتند و در عرض پنج شش روز آن را
بخاک و سنگ انباشتند و بر آن زمین مورچالی بلند بر آورده بر
برج سیاه مشرف ساختند و در توپ بر بالای آن برده علی الاتصال
می انداختند چون صدقات توپ دران نیز رخنه افکن گشته حارسانش
را گزند بسیار رسید بوج مذکور را با برجی دیگر که متصل آن بود
خالی کرده در پناه دیوار حصار جای گرفتند و آن هردو برج نیز
بتصرف بهادران قلعه کشا در آمد و درین ایام چون بقباد خان
تهانه دار پوئه خبر رسیده بود که جمعی از مقهوران در موضع
نرکوت ساوا دارند ابو القاسم و عبد الله پسران خویش را با جمعی
از تابندگان خود و دندوله خان و خواجه ابوالمکارم و راجی و بهائی

عمده راجه چندی از مردم خود تعیین نمود که دهمده مذکور را
 محاذی برجی که سیوی مقهور بجهت مزید استحکام آن قلعه
 احداث نموده بود و ببرج سفید زبان زد است نصب نمایند و اواخر
 روز دهمده در برابر آن برج منصوب شد و مبارزان توپخانه و برخی
 از راجپوتان راجه بر فراز آن برآمدند اهل قلعه از مشاهده این حال
 شروع در بارش توپ و تفنگ و ریزش حقه و سنگ و دیگر آلات
 آتش بازی کرده بمدافعه مبارزان منصور و باطل ساختن دهمده مزبور
 پرداختند درین اثنا جمعی دیگر از راجپوتان عمده راجه که در
 مورچال بودند با سپاه دلیرخان یامداد بهادران جلاوت کیش رسیدند
 و پس از آنها زبردست گان و آتش خان داروغه توپخانه خود را
 رسانیدند و هنگام جدال و قتال گرمی پذیرفته از طرفین نهایت جهد و
 کوشش و کمال دلیری و دلادری بظهور رسید و بهیبت سنگه نوکر عمده
 راجه جیسنگه که سردار پانصدکس بود و چندی از راجپوتان و یکی
 از تابانان دلیرخان جان نثار گشتند و بسیاری از مقاهیر بقعر سعیر
 پیوستند راجه بعد ازین سوبهگون بددیل و ترکناز خان و جمعی دیگر
 از بسالت منشان بمعاونت بهادران نصرت منشان تعیین نمود و دلیر
 خان و کیرت سنگه متصل دهمده ایستاده تا کید جنگ و کارزار و اهتمام
 پیش برد کار میکردند بمصدمات توپخانه منصور در برج سفید
 شکست و ریخت و رخنه بسیار راه یافته مبارزان نصرت منش مکرر
 یورش کردند و خود را بپای برج رسانیده شروع در کوش آن نمودند
 مقهوران لثیم ما بین این برج و برج قدیم که به برج سیاه مشهور است
 پارت بسیار ریخته بودند که اگر دلوران فیروز مند بر برج سفید استیلا

مه اودت نمود آن جهالت کیش ضلالت بزود که از صدقات قهر و
 استیلائی مواکب گردون شکوه ستود آمده ذریعه جهت امن و آملی و
 وسیله برای سلامت مال و جان مشخولست بعهد و قول راجه از خوف و
 هراس و اندیشه و وسواس رسته عزیمت اطاعت و انقیاد و عبودیت
 و فرمان پذیری آستان سپهر بقیام مصمم نمود و بخاطر ایمن و دل
 مطمئن مقام ذی حجه یا معدودی از راجکده بقصد ملاقات راجه
 بآئینی که قرار یافته بود روان گردید و شب براجه خبر رسیده بود
 که آن ضلالت کیش فردا خواهد آمد چون روز شد راجه بدلیرخان و کیرت
 سنگه که از پیش قدمان عرصه پیکار بودند و سیده آنها بحصار بسیار
 نزد یک رسیده بود پیغام نمود که مورچال خون پیشتر برده تدبیر
 یورش بر حصار نمایند خان مذکور و کیرت سنگه بیحد و اهتمام بلیغ
 شروع در پیش برد کار کردند از مشاهده احوال مقهوران بجمعیت
 تمام از حصار بعزوه آمده بمراسم مدافعت پرداختند مبارزان فیروزمند
 بحملهای متواتر دلیرانه آن جسارت منشان را از پیش رانده
 بدروازه قلعه رسانیدند و نیروی مردانه روی داده قریب شصت
 تن از اعدا بدیغ سرافکن دلیران دشمن شکن سر از هوای هستی
 پرداختند و بسیاری مجروح گشتند و چندی از تابندگان راجه و
 دلیر خان و کیرت سنگه چهره مردی بگونه زخم آراسته معدودی
 جان سپردنی در راه عبودیت در باختند در اندامی احوال که
 هنگام قتال و جدال گرم بود و راجه هر ساعت خبر می گرفت که
 کار جنگ و کارزار بکجا انجامیده منتهیان خبر رسانیدند که سیوای
 مقهور بموضع سیواپور رسیده از آنجا برفاقت سرفرازخان تهبان از آنجا

پسران افضل بیجاپوری و برخی دیگر از بندهای پادشاهی بدان
 جانب تعیین نمود این گروه چون نزدیک بدان موضع رسیدند
 سیصد سوار از اشرار که دران جا بودند فرار نمودند و پادشاه نصرت
 شعار اسیر و مواشی بسیار گرفته مراجعت کردند بالجلسه چون
 سبوی ضلالت کیش بر مراتب سطوت و استیلاي جنود قاهره آگاه
 گشته یقین میدانست که عنقریب حصن متین پورندهر که از
 مواد عمدت نخوت و استکبار آن تیره روزگار بود و بسیاری از اقربا و مردم
 کاری او دران محصور بودند بغیروی قهر و صولت اولیاء درامت
 مستغیر خواهد شد و لامحالہ افواج بحر امواج پس ازان بمحاصرہ
 حصن راجدہ که آن نابکار پشت استظهار بدان باز داده باهمگی
 اهل و عیال و ذخائر و اموال دران بود خواهند پرداخت و آنرا نیز
 بجزیر و قهر مفتوح خواهند ساخت و اگر بر جاد و مرکشی و عصیان
 منشی ثابت قدم بوده بدسلک مستقیم متابعت و فرمان برداری
 نگراید و در مخالفت و طغیان اصرار نماید حالش بخلش بخذلان و
 نکل و خرابی و استیصال خواهد کشید لاجرم پیش بینی و مصلحت
 گزینی را کار بسته چندی قبل ازین بتکرار کسان نزد راجہ جیسنگہ
 فرستاده بود که تمهید مراسم اعتذار و اصلاح کار آن ضلالت شعار
 نمایند و در آخر پندت نام برهنی که آن مقهور لایم بار وابطل ارادت
 و اعتقاد عظیم داشت باشاره او نزد راجہ آمده حرف استدعای امان
 در میان آورده بود و راجہ بار عهد نموده که اگر آن مدبر غدار بقدم
 مدق و راستی طریق عجز و ندامت پیوید و ای صلاح بآئین مجرمان
 آمده مفاات کند از آسیب جانی در امان خواهد بود چون پندت مذکور

نزد دلیر خان و کثرت سنگه رفته بگویند که چون سیوا بدآوریم بخت
 و رهنبری طالع منهج تویم عبودیت و فرمان پذیری - پورده است
 مراعات خاطر او کرده محصوران را اسان دادیم متعرض حال آنها
 نگشته بگذارند تا بیرون آیند و سپاه ظفر پناه بقلعه در آمده آنها
 تصرف نمایند غازي بیگ ابلاغ پیام نمود و کس سیوا باشا را و
 بدرواز ق حصار رفته متحصنان را باعلام کیفیت حال مرده حیات
 تازه بخشید و آنها آن شب مهلت خواستند و راجه سیوا را که جریده
 آمده بود در دایره خود جای داده با او انواع ملاطفت بظهور
 رسانید روز دیگر بموجب قرارداد هفت هزار تن از مرد و زن از انجمله
 چهار هزار تن مرد جنگی از قلعه برآمدند و بندهای بادشاهی
 داخل شده آن حصن متین را تصرف نمودند و راجه سید محمد
 جوان را که دیوان بیوتات لشکر ظفر اثر بود تعیین نمود که بقلعه
 رفته ذخیره و اسلحه و توپخانه و سایر اشیائی که دران باشد بقید
 ضبط آورد و چون سیوا در همین روز پنج قلعه دیگر موصوم بلوه کده
 و ایسانده و تپکی و تگونه و روهیره پیشکش کرده راجه جیسنگه بر راجه
 سچان سنگه بدیدله که در سمت عقب حصن پورندهر بر سر راه
 راجکده معین بود اشاره نمود که اندر من برادر خود را با فریقی
 برای تصرف قلعه روهیره بفرستد و بقباد خان تپانه دار پونه نوشت
 که با هزار و پانصد سوار رفته چهار قلعه دیگر را بتصرف آورد و
 سیوا نیز کسان خود تعیین نمود که مردم او را بر آورده قلاع مذکور را
 به بندهای پادشاه حواله نمایند و چون دلیر خان هنوز در پای
 قلعه اقامت داشت راجه سیوا را برفاقت راجه رایسنگه نزد خان مذکور

بملاقات می آید آن عمده راجها اودیراج منشی خود را با گرک
 سین کچهواه با استقبال او فرستاده پیغام کرد که اگر آمدن بعزم
 فرمان پذیري و عبودیت و قصد سپردن قلاع و حصون بتصرف
 اولیای دولت است باین عزیمت صائب و اراده پسندیده بیدید
 که مورد انظار عفو و تغضل پادشاهانه گشته مال و ناموس و
 جاناش در امان خواهد بود والا آمدن در کار نیست چه عنقریب
 بمیامن عون عنایت ایند متعال و نیروی بخت دشمن سوز عذو
 مال اورنگ نشین کشور اقبال تمامی قلاع و ولایتش مسخر خواهد
 گردید اودیراج پس از طی اندک مسافتی بار رسیده پیام راجه گزار
 آن خسران صائب جواب گفت که الحال خود نزدیک بحضور رسیده ام
 آنچه مقتضای بندگی و دولت خواهی خواهد بود بعمل خواهم
 آورد و پس از ساعتی بمعسکر ظفر پیوسته نزدیک بدایره راجه
 رسید آن نوین کار شناس جانی بیگ بخشی لشکر نصرت
 اثر را فرستاد که او را بدرون آرد و چون بدرون خیمه رفته با راجه
 ملاقی شد راجه بار معانقه کرده نزدیک خود جای داد آن غلامت
 سگال زبان عجز و ابتهال کشوده اظهار ندامت بر زلات و تقصیرات
 خود نمود و گفت که قلعه پورنده را با بسیاری از قلاع دیگر بامید
 عفو بخشایش گیتی خدیو فضل پرور کرم گستر پیشکش می کنم و
 من بعد حلقه اطاعت و بندگی در گوش و غاشیه دولت خواهی
 و خدمت گذاری بر دوش خواهم کشید راجه نظر بر شیمه تغضل و
 احسان پادشاه خطا بخش عذر نبوش کرده او را بجان و مال امان داد
 و غازی بیگ میرتوزوک را اشاره نمود که برفاقت یکی از مردم او

و التاجا بغفو عمیم و فضل جصیم شهنشاه جرم بخش مهربان کریم
 در زده بقدم ندامت و اعتذار مسلک اطاعت و بندگی و منهج
 عبودیت و سرافکندگی - پورده بود دوازده قلعه که قریب یک لک
 هون محصول مضافات آن ست بدستور سابق در تصرف او باشد
 و بماری و مسکن خویش بازگشته سنبهاجی پسر خود را که طفلی
 هشت ساله بود نزد راجه فرستد و آن پسر در سلک بندهای درگاه
 خلایق پناه منتظم گشته همراه راجه باشد و پیاه و نوکرانش بمراحم
 خدمت قیام نمایند و سیوا خود نیز هرگاه دران حدود مهمی
 بمیان آید کمر خدمت بر میدان جان بهته لوازم بندگی بجای آورد
 و بنا برین قرار داد راجه او را بواسطه با سازطه و یک زنجیر نیل ماده
 داده رخصت نمود و کیرت - نگه را همراه کرد که تا قلعه کندانه که از
 جمله قلاع پوردهای بارلیدی دولت و در حصانت و متانت ثانی
 حصن پورندهر بود رفته بعد از تصرف قلعه مذکور و پورده آن براه
 خان که بقلعه داری مقرر گشته بود سیوا را از آنجا رخصت کند - و تفصیل
 امامی قلاع مفتوحه اینست پورندهر - ردرمال - کندانه - کهنداکله -
 لوه کده - ایساکده - پتکی - تکونه - روهیره - قاردرک - ماموای^(۴) -
 بهنداردک - پکس کهل^(۳) - روپ کده - بکت کده - موربخن - مانک کده -
 سروپ کده - ساگر کده - مرک کده - انکوله - سون کده - مان کده - بالجمله
 چهاردهم ذی حجه بر وفق قرار داد سیوا سنبهاجی پسرش نزد
 راجه آمد و چون بندر چبول از جمله ولایاتی بود که از سیوا بتصرف

فرستاد که بار ملاقی شود آن خان شهابت پرور بعد از ملاقات در هر
اسب یکی عربی با ساز طلا و شمشیر و جمدهر هر دو با ساز سررع
و در تقویر از نغایس افمشه بار داده رخصت نمود و چون پیشتر که
سیدوا بظاہر مآل اندیشی و مصلحت شناسی چنانچه گزارش یافت
راه آشنائی و آمد و شد کسان بر ارجه کشوده بود و راجه او را بابلغ نصایح
هوش افزا و پیغام بیم و امید بشاهراه اطاعت و بندگی میخواند
بجهت استعالت خاطر آن مدبر فرمان عالی شان مکرمت عفو
مبنی بر مرده فضل و بخشایش بنام او با خلعت عاطفت و نوازش
از پیشگاه خلافت و جهان ستانی التماس کرده بود و فرمان همایون
و خلعت که بموجب استدعای آن زبده راجهای عظام از جناب
سلطنت مرسل گشته بود درین روز رسید اواخر روز سیدوا باستماع این
بشارت عظمی بجهت اندوز گشته با استقبال مثال کرامت تمثال
شقافت و بزرگ آن منشور مکرمت مضمون سر مباحثات باوچ گردون
رسانیده خاعت افتخار پوشید و چون باطن خلالت موطن آن وحشی
دشت عصیان بزرده عفو و احسان شهنشاه جهان فی الجمله آرامش
و اطمینان یافت راجه با او در باره سپردن تمامی قلاع و حصون
باولیای دولت ابد مقرون سخن در میان آورده بعد از گفت و گوی
بسیار چنین قرار یافت که از جمله سی و پنج قلعه که از زمان
حکومت اولایه نظام الملکیه دران ولایت بود و الحال سیدوا در تصرف
داشت بیست و سه قلعه که حصن متین پور فدهر و در حال
انزاع جمله باشد و قریب ده لک هون حاصل ولایات متعلقه آنست
بقصر بندهای درگاه آسمان جاہ سپارد و از آنجا که دست توسل

برخورندند و او را آورده بر راجه ملاقی ساختند آن عمده راجهای عظام
 مراسم نکوداشت و احترامش بجای آورد و دو اسب عراقی با ساز
 طلا و یک زنجیر فیل با ساز نقره و دو تقویر از نفائس اقمشه باو
 داده باو طایر خودش رخصت نمود عادل خان مصحوب او در زنجیر
 فیل و برخی جواهر و مرصع آلات برای راجه فرستاده بود و چون
 ازان وقت باز که سیوا برسم مجرمان بی سلاح آمده بر راجه ملاقی
 شده بود تا این وقت یراق نمی بست راجه درین هنگام یک قبضه
 شمشیر و یک قبضه جمدهر مردو با ساز مرصع باو داده تکلیف یراق
 بستن نمود - اکنون کلک حقائق نگار سر رشته سوانح دکن را اینجا
 گذاشته بتحریر وقائع حضور پرنور می پردازد نوزدهم ذی حجه که
 خدر فتح قلعه پورندهرو کیفیت آمدن سیوا نزد راجه جیسنگه را
 عرضه داشت آن عمده راجها بمسامع جاء و جلال رسید باشاره معالی
 شاهیانه اقبال بنوازش آمد و عواطف خسروانه راجه را بعطای
 خلعت خاص و شمشیر خاصه با ساز میناکر و یک زنجیر فیل با
 یراق نقره و جل زر بفت نواخته در هزار سوار از تابینانش دو اسبه
 سه اسبه مقرر فرمود که منصبش از اصل و اضافه هفت هزار
 هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و کنور راسنگه خالف الصدق
 راجه مذکور که دولت اندوز خدمت حضور پرنور بود بعد از خلعت
 و برخی از حلی مرصع و یک زنجیر ماده فیل بنوازش یافت و از
 عمدهای آن جیش مسعود دلیر خان و داؤد خان و راجه رایسنگه
 میسودیه و کیرت خنگه بمرحمت خلعت قاصت مجاهات امراختند
 و یک هزار سوار از تابینان دلیر خان دو اسبه سه اسبه مقرر شد که

احتیای سلطنت قاهره آمده بود راجه لودیکان را بضبط آنجا تعیین نمود و بیست و یکم ربیع الاول بدیدن قلمه کندانه که در شش گروهی معسکر ظفر پیرا بود رفته آن حصن رفیع و معقل منیع را ملاحظه نمود و اهتمام بند و بست و سرانجام ضروریات آن کرده و شب آنجا بسر برده روز دیگر بلشکرگاه برگردید و از آنجا که بموجب التماس آن عمده راجه سنبهاجی پسر حنیوا از پیشگاه مکرمت و احسان بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار سرافراز گردیده فرمان مرحمت عنوان مشتمل برین معنی درین روز رسیده بود راجه او را هنگام دیوان طلبیده بجانی بیگ بخشی لشکر ظفر اثر اشاره نمود تا او را تسلیم این عطیه عظمی فرمود و از جانب خود خلعت و یک زنجیر فیل با ساز نقره داده پس از چند روز سیوا نیز از راجکده رسید و چون عادل خان حاکم بلجاپور قبل ازین مصدر برخی تقصیرات که از آن جمله تاخیر و امهال در ایصال وجوه پیشکش بود گشته درین اوقات برای اصلاح کارهای نااهنچار خویش ملا احمد نایب را که در ملک عمده و اعظم دولت او انتظام داشت نزد راجه فرستاده بود بیست و ششم ربیع الاول که او بشش گروهی معسکر ظفر اثر رسید راجه اودیراج منشی خود را باستقبال او فرستاد و ملا احتیای برادرش را که مدتی قبل ازین چنانچه گزارش یافته بیادری طالع در ملک بندهای درگاه آسمان جاه منسلک گشته در آن جیش فیروزی بود نیز دستوری بدینش داد و پس از سه روز که ساعت ملاقات ملا احمد بود راجه مقرر نمود که راجه رایستگه و کیرت سنگه رفته او را بیاورند و آنها اندک مهلتی طی کرده در انهای راه باز

و پانصدی شش صد سوار مر بلند شد •

تعیین یافتن عمده راجها راجه جیسنکه با عساکر منصوره بعد فراغ از مهم میوا بتخریب ولایت بیجاپور و تنبیه عادل خان

هر تهمی مغز تیره اختری که از سرمایه دانش و دیده وری و پیرایه
کیاست و خرد پروری که مذاط جمیع امور خصوصا شیوه ریاست و سروری
همان تواند بود بی بهره و حرمان نصیب افتد و از ازل ازرا بمقتضای
نقصان فطرت و استعداد یا پستی مرتبه اصل و نژاد جوهر والای
بصیرت و پیش بینی و گوهر بی بهای ادب سنجی و مصلحت
گزینی که نظام احوال جهانیان بدان منوط و مربوط است کرامت
نگشته باشد هرانیفه در سلوک مسلک زندگانی و تنظیم قواعد اعمال
و ایمانی بورطه خسران و زیان زدگی در انداده از هر چه کند پیوسته
ندامت و پشیمانی اندوزد و بسا باشد که از کج اندیشی و باطل
پژوهی خرمن بخت و سعادت خویش بآتش مخالفت عقل و
دانش بسوزد بارتق صدق این معنی از حال عادل خان حاکم
بیجاپور پرتو ظهور میدهد که چون در اصل فطرت از جوهر شعور و
دانائی محروم و بنقص فرومایه نژادی و وصمت پستی نسب
موسوم است همواره از منبج ملاح و جادو صواب عدول ورزیده بکارهای
ناشایسته و اندیشههای خام خود را مورد خسارت و ناکامی می گرداند
و دیده نا عاقبت بین از نتایج کردار نا پسند پوشیده سود گز
خویش از زیان باز نمی داند از جمله نگوهیده کارهای او آنکه

منصبش از اصل و اضافه پنج‌هزاری پنج‌هزار سوار از آن جمله دو هزار
 سوار در اسبه سه اسبه باشد و از اصل و اضافه راجه سبجان‌سنگه بندیله
 بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و پانصد سوار در اسبه سه اسبه و
 کبیرت سنگه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و ترک‌تازخان
 بمنصب هزار و شش صد سوار سر بلندی اندوختند و دیگر بندگان
 در خور حال باضافه مناصب و دیگر مواهب نوازش یافتند سیوم
 محرم پرتوی سنگه ولد راجه جسونت سنگه از وطن رسیده دولت
 اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بمنایت بهونچی و سر بیج
 مرمع سر بلند شد نوزدهم ماه مذکور که جشن وزن سال درازدهم از
 سن شریف نهال گلشن ابهت و کامکاری بهار چمن حشمت و
 بختیاری بادشاه زاد ارجمند محمد اعظم بود عاطفت شهنشاهانه
 آن گوهر درج سلطنت را بعطای یک عقد زمره نواخت - درین ایام
 از وقائع صوبه مالوه بمصامع حقائق مصامع پیوست که نوازش خان
 برادر خرد خلیل الله خان مرحوم که فوجدار ماندو بود جهان گذران
 را بدروود نمود و مرحمت والای پادشاهی افتخار خان میر سامان
 و ملتفت خان و میر بهاء الدین پسران اصالت خان مرحوم و
 روح الله خان و عزیز الدین پسران خلیل الله خان مغفور را که
 برادر زادهای او بودند و کامیاب خان صفوی را که سمت قرابت بار
 داشت بعطای خلعت از لباس کدورت بر آورد و میر خان مهین
 خلف خلیل الله خان را که فوجدار جمون بود بار سال خلعت
 کسوت نوازش بخشید و محمد بیگ خان بفوجدارچی ماندو تعیین
 یافت که بمنایت خلعت واسپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار

و احتیال از خصائص احوال دکنیان زوجه خصال است در ادای وجه
پیشکش تعلل و تاخیر ورزیده درین مدت بلیت و لیل و لطائف
معاذیر و حیل میگذرانید و هرگاه یرباع همایون بنماید آن عز و دور
می یافت بدبافهای بیجا و عذراهای فا روا تمهید مراسم اعتذار
نموده با وجود اندوختههای وافر حکام ماضیه بیجاپور که بنی شایستگی
و اهلیت و با عدم سابقه وراثت بقبضه تصرفش آمده بود دعوی افلاس
و ناداری و اظهار خجالت و شرمساری می نمود و با وجود ارتکاب این
تقصیرات هنگامی که سیوای ضلالت شعار برو غلبه و احتیال یافته
بر هر بعضی قلاع او که محدود ولایات آن نابکار قریب الجوار بود رفته
کر برو تنگ داشت و نزدیک بود که قلعه نیاله را که از معظمت
قلاع خان مذکور است متصرف شود در رفع تسلط او بجناب
سلطنت و جهانبانی ملتجی شده درین باب بر سبیل تواتر و توالی
عرایض مبنی بر مراسم الحاح و اقتراح و محتوی بر التزام خدمات
و دولت خواهی و رسانیدن وجه آن پیشکش و دیگر پیشکشها
به بندهای بادشاهی بدرگاه سلاطین پناه فرستاد چون عذر نیوشی و
خطا بخشی و فضل پروری و کر گستری از جلائل خصائل قدسیه
این سرپر آرای ابدال و اورنگ نشین کشور افضال است عاطفت
پادشاهانه بر حال او بخشود و باین تشخ و اقبال برو تفضل و
ترحم فرمود و مناشیر تهدید و وعید پسوا صادر گشت و انواع قاهره
دکن را نیز فرمان شد که به تذبیه و تادیب او برداخته دست استقامتی

دران ایام خیر انجام که صوبه دکن مرکز ریایات اقبال و آرام گاه
 موکب جاد و جلال بود و آن نا قابل امر ایالت که بی سابقه ارث
 و استحقاق تازه بحکومت آن ولایت رسیده بود امور دولت و امارت شش
 کمال فتور و اختلال داشت حضرت شاهنشاهی بنابر موجباتی که
 ذکر آن موجب اظطراب است با عساکر ظفر اعتصام و اسرای عظام که
 یکی از آنها معظم خان بود لوای توجه به تسخیر بلجاپور برانراخته
 بدان صوبه نهضت فرموده بودند و بنیروی اقبال کشور و کشاکش حصین بدور
 و قلعه متدین کلدان را قهرا و جبرا مفتوح ساخته نزدیک بود که ساحت
 ولایت بلجاپور بالکلیه از غبار تصرف آن نا سزاوار امر ریاست پدیرایش
 یافته بقبضه تملک اولیای دولت بدوزال درآید و در خلال آن حال
 بنابر منوج حوادث و وقایعی که دران ایام روی نمود و از جهت کمال
 عاجز و خشوعی که آن فرد سایه گوهر اظهار کرد فصیح عزیمت آن
 مهم نموده و مدت جان و مال و ملک و ناموس بیرون نهاده عنان
 معاونت بخطه فیض بنیاد اورنگ آباد تافتند آن مجهول النسب
 بشکر این عطیه عظمی و موهبت کبری که فوق تصور و خیال
 و فراتر از اندازه شایستگی و استیصال او بود تقبل داد و مبلغ یک
 کروڑ روپیه بر حیل پیشکش نمود و بعد از آنکه موکب اقبال از دکن
 بمستقر خلافت انتهای نموده سرپر ساطنت و جهانبانی و اورنگ
 حشمت و کاهرانی از جلوس همایون والا پایه شد و عساکر گردون
 مآثر یکچند بدفع فتنه بدشکوه و چندی دیگر برنع شورش انگیزئی
 نا شجاع و پس از آن بدیگر مهمات و یساقها مشغول شد از آنجا که
 تاخیر و تسویف در امور و کوته اندیشی و نا عاقبت بینی و مکیدت

و بدان تدبیر ناقص و اندیشه واهی قطب الملك را نیز برین داشته
بود که نصرت و مدد آن کافر ناجر نموده زرها بدو نرسند و باوجود این
شنائع اعمال بذایر مراعات حفظ ظاهر همواره عرائض مبنی بر اظهار
صدق عقیدت و رسوخ ارادت بدرگاه آسمان جاه میفرستاد چون
این حقائق و معانی بر مرآت خاطر مهر نظیر که پیوسته از صیقل
الهام جلا پذیر است پرتو وضوح انگنده بدلائل ظاهره و براهین
باهره ثبوت یافته بود و آن ناحق شناس نعمت مکرمت و افضال
مستوجب تادیب و گوشمال گردیده لاجرم درین هنگام که عساکر
فیروزی اعتمام از کفایت مهم سیوای شقاوت گرا فارغ شد یرایغ
همایون از موقف جلال برآه چیسنگه صادر گشت که بعد از بندوبست
قلاع و ولایاتی که از سیوای بنصرف اولیای دوات قاهره در آمده بود
با انواع منصور بتاخت ولایت بیجاپور شتافته در تخریب توابع
و مضامات آن که همگی سکنش در کیش کفر و جهالت و آئین
بت پرستی و ضلالت اند جدو کوشش بکار برد و تا پای قلعه بیجاپور
رفته و محاصره آن مقید گشته آن قدر که ممکن و مقدور باشد ولایت
مذکور را بتازد و هر جا از جنود مخالف اثری ظاهر شود صف
آرای کارزار گشته گرد دمار از روزگار آنها برانگیزد تا عادل خان نادان
از گران خواب غفلت و بیخبری بانبیاء گرانیده سرمایه هوشیاری
و کار آگهی بدست آرد و کیفیت این مهم نصرت پیرا از مبدا
تا منتهی در طی سوانح نهم سال جلوس اشرف سمت گزارش
خواهد پذیرفت هفدهم صفر گنج علی خان از کوکمیان دار الملك
کابل که بموجب التماس به پدشاه حضور آمده بود دولت زمین

آن مقهور را کوتاه کنند و او بمدافعت افواج قاهره و حفظ قلاع و ولایت خویش فرومانده عادل خان بدین وحیده از شر او مصون ماند و چون مهم آن مردود بنابر سود تدبیر سرداران جنود ظفر مآب و دیگر موجبات و اسباب باستداد انجامید و یکچند عقد تعویق درین مطلب افتاده باعث مزید خیرگی آن نابکار گردید فرمان کرامت عنوان بعادل خان عز صدور یافت که او نیز افواج خویش بر سر آن بد کیش تعیین نماید که چنانچه عساکر گردون متأثر ازین طرف بدفع و استیصال او میکوشد لشکر بلجاپور نیز از آن سمت در قمع و اهلاکش سعی باشد از آنجا که خان مذکور را دیدند عاقبت بدین و عقل مصلحت گزین نبود و کوب تیره بخدیش فروغ سعادت و مقبلی نداشت قدر این نعمت متبرک و عاطفت و الا نشناخته مسلک کفران و ناپاکی سپرد و صلاح کار و سود روزگار خود ندانسته از کنج اندیشی و کوفه نظری بعادت دکنیان بنای معامله برخوردت و حیل گیری گذاشت و اگرچه بظاهر چنین و می نمود که بنابر امتثال امر اعلی در دفع او سعیست و برخی از لشکریهای خود بمحذوز ولایت آن محذوز تعیین نموده بود لیکن ازین جهت که دفع آن بدفهاد و قلع ریشه فساد او را بالکلیه از مقدمات خرابی حال خویش اندیشیده صواب چنان میدانست که آن مقهور میان عساکر منصور و اهل بلجاپور حائل باشد درین اوقات بنابر مصلحت کار خود با او بنامه و پیام و عهد و موافقت سلسله جنیان یکدلی و موافقت گشته متفق و همدستان شده بود و نهانی در مراتب امداد و اسعاش کوشیده بتفویض اقطاع و ارمال نقود و دیگر مایحتاج او را معاونت میکرد

نمود که نامه او را جوابی از پیشگاه مهربانی و قدردانی صادر گشته
مصحوب یکی از بندهای پایه سرور عظمت و جهانبانی ارسال یابد
لاجرم درین ایام خواجه اسحاق که از بندهای سنجیده روشناس
بود بحاجت کاشغر معین شد و بمرحمت خلعت و اسب و شمشیر
و سپر با ساز مرصع و کمر خنجر و جیفه مرصع و انعام هفت هزار روپیه
مباهی شده بدان صوب رخصت یافت و قدسی صحیفه عطونت عنوان
در جواب نیاز نامه خان مذکور با یک قبضه خنجر و یک قبضه
شمشیر هر دو مرصع بجواهر نمینه و برخی دیگر از نفائس
و رغائب مصحوب او مرسل گردید چهاردهم بعرض اشرف رسید
که رحمت خان دیوان بیوتات بعارضه مرضی که او را طاری
شده بود مرحله هستی پیمود و عاطفت پادشاهانه عبد الرحیم خان
داماد و محمد صادق پسرش را بعنایت خلعت از لباس سوگواری
بر آورد و از نوشته وقائع نگاران ممالک شرقی معروض بارگاه جلال
گردید که راجه بهروز زمیندار مونگیر را باجل طبیعی روزگار حیات
سپری شد و در همین اوقات خواجه قادر که در رکاب نصرت مآب
شغل جلیل احتساب بدو مفوض بود جهان گذران را پدرون نمود
و پسرانش بعنایت خلعت نوازش یافتند و دیانت خان که بخدمت
داروغگی داغ قیام داشت بدیوانی بیوتات سرمایه مباهات اندوخت
و خواجه صادق بدخشی بخدمت او منصوب گشت و شغل
احتساب بمحمد زاهد خلف قاضی اسلم مرحوم که بسمت فضیلت
و تروع موسوم است تفویض یافت و مجموع بعنایت خلعت
سر اقرار گشتند هژدهم سر بلند خان که بموجب پربلخ همایون

بوس در یافته بمرحمت خلعت مباحی شد و سعادتمندان قاتشال که در جاگیر خود بود بفوجداری معظم نگر از تغیر الله یار پسر خنجر خان مامور گشته بعزایت ارسال خلعت و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار سوار سرفرازی یافت و درین ایام بمناسبت موسم بر شکل عاطفت بادشاه ابر کف دریا نوال بادشاهزادهای ارجمند عالی مقدار و امرای نامدار را بعطای خلعت بارانی نواخت و بجهت سرفرازی سیوای که برخی از حقیقت حال و کیفیت معامله آن ضلالت مآل گزارش یافت دگر باره خلعت فاخره از پیشگاه مکرمت مرسل گشت و چون دستور اعظم جعفرخان بر گذار در بای چون منزلی عالی دلنشین بنا کرده درین ایام صورت اتمام یافته بود برای امتیاز و سرفرازی آن عمده نوینان هفتم ربیع الثانی خورشید اوج خلافت و جهانبانی پرتو سعادت بسرمهزل او افکنده سامعی تشریف حضور داشتند آن خان رفیع مقدار ادای مراسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیووزگار بجای آورده پیشکشی شایسته از جواهر زوهار و مرصع آلات و دیگر رغائب و نوادر بنظر قدسی مآثر در آورد هشتم ماه مذکور چون روز دسپره بود که عید هندوانست مهاراجه جسونت سنگه و کنور رام سنگه بعزایت خلعت قامت مباحات افراختند و پرتوی سنگه ولد مهاراجه بعطای کمر مرصع نوازش یافت و چون عبد الله خان والیع کاشغر در سال گذشته چنانچه رقمزده کلک سوانح نگار گشته صحیفه اخلاصی با برخی از تحف ولایت خویش مصحوب میر حاجی فولاد بدرگاه سپهر بنیاد فرستاده اظهار مراسم مخالفت و یکجتهی کرده بود و عاطفت خسروانه اقتضای آن می

خان هر يك بعطای خلعت خاص و دو سراسپ از طویلۀ خاصه
 یکی با ساز طلا و دیگری با ساز مطلی و محمد امین خان میر
 بخشی و مرتضی خان هر کدام بمرحمت اسپ سر بلندی یافت
 و چون حقیقت حسن خدمت و جالفشانی داؤد خان که در سلک
 همراهان راجه جیسنگه بود از وقائع لشکر منصور دکن بموقف
 عوض همایون رسیده بود عنایت بادشاهانه یک هزار سوار از
 تابندگان او را در اسپه سه اسپه مقرر فرمود که منصبش از اصل و
 اضافه پنج هزاری چهار هزار سوار از آن جمله دو هزار سوار دو اسپه سه
 اسپه باشد و کنور رام سنگه بعطای یک عقد مروارید و میرخان فوجدار
 جمون باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار
 و عبد الله خان باضافه پانصدی بمنصب پانصدی دو هزار سوار
 و پرتی سنگه ولد مهاراجه بعنایت جمدهر مرصع با علاقۀ مروارید
 و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار سوار و بهوجراج
 کچواکه که در سلک کومکیان راجه جیسنگه انتظام داشت از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و در صد سوار و قنچ خان فوجدار
 پونا که قلعه داری یکی از قلاع مفتوحه ولایت سیوا علاوه خدمت
 او شده بود باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هزار سوار از آنجمله پانصد سوار دو اسپه سه اسپه و دارابخان باضافه
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و عنایت ماده
 فیل و دیانت خان دیوان بیوتات از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی سی صد و پنجاه سوار و مقیم خان باضافه پانصدی
 پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی در صد سوار و کامگار خان

از دکن رسیده بود احراز دولت آستان بوس نموده •

جشن وزن مبارک شمسی

درین اوقات قدسی برکت که فر دولت و فیض معدلت
 گیتی خدیو داد گرچمن پیرای ریاض امن و آرامش و جهانیان
 را نقد مقصود و گوهر امید بدامن خواهش بود فرخنده
 جشن وزن شمسی آفتاب اوج خلافت و گیتی ستلنی عالمیان را
 بشارت بهجت و کامرانی رسانید و اوائل روز چهارشنبه بیست و پنجم
 ربیع الثانی مطابق سیزدهم ایان که ساعت بانوار سعادت و انظار
 میمنت اقتران داشت و بارگاه سلطنت و جهانبانی بآذین
 خسروانی زیب و آرایش یافته بود در ایوان فیض مکان غسلخانه
 مبارک بزمی دلکشا و محفلی نشاط افزا منعقد گشته وزن معهود
 بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و هفتم شمسی از عمر
 کرامت قرین شهنشاه دنیا و دین پنجستگی و بهروزی بانجام رسیده
 و سال چهل و هشتم جلوه جهان افروزی آماز نمود حضرت شاهنشاهی
 بعد فراغ از مراسم وزن همایون بایوان سپهر نشان خاص و عام که
 بزرب اسباب تجمل و احتشام بر آراسته گران مایه تخت والا پایه
 مرصع نگار درانجا بقوام اقبال نصب گشته بود پرتو قدوم گسترده
 سریر آرای دولت و بخت و اورنگ نشین عظمت و جلال گردیدند
 درین جشن خسروانه گوهر انسر ایهت و بختیاری فروغ اختر
 حشمت و کام گاری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم بانعام یک لک
 روپیه مطرح انوار عاطفت گشتند و مهاراجه جسونت سنگه و جعفر

دیدند حشمت و اقبال پادشاه زاده ارجمند فرخنده خصال محمد اعظم پیدشکشی شایسته از جواهر و مرصع آلات بنظر مقدس درآورده بقبول آن نامه بختیاری بر افروختند و پنج زنجیر فیل و سه هزار اشرفی از جانب امیرالامراء صوبه دار بنگاله بحمل عرض رسید و سر بانگد خان یک زنجیر فیل بنظر انور درآورد و چندی دیگر از امراء در خور حال پیدشکشی گذرانیدند و تا سه روز این جشن دولت پیرا جهانبان را سرمایه نشاط و شادمانی و پیرایه انبساط و کهرانی بود درین اوقات از وقائع اشکر ظفر اثر دکن که بهر دارایی راجه جیسنگه بعد از کفایت مهم سیوا چنانچه گزارش پذیرفته بقاخذ ولایت بلجاپور تعیین یافته بود بعرض همایون رسید که عادل خان بملاحظه سوابق جرائم و تقصیرات خویش از گران خواب غفلت بیدار گشته و بصدقه قهر و انتقام عساکر فیروزی اعتصام مغلوب خوف و هراس شده ملا احمد نایبه را که رکن رکن دولت و مدار مهم حکومت او بود و بجهت عقل و رای و سمت فضیلت و فهمیدگی از امرای بلجاپور حمت امتیاز داشت چنانچه قبل ازین در طی سوانح آن جیش اقبال مذکور گشته درین هنگام بجهت اصلاح کار و تمهید مراسم ندامت و اعتذار و تجدید مراتب قول و قرار نزد راجه جیسنگه فرستاده است و مصحوب او دو زنجیر فیل و برخی جواهر و مرصع آلات برای راجه ارسال داشته در مقام خشوع و ایتهاال است چون ملا احمد را از صواب اندیشی و بختمندی مدتها بود که آرزوی ملازمت و تمغی خدمت این آستان فلک نشان مرکوز ضمیر مصاحبت دان گشته همواره وسیله می جهت و منصوبه میخواست

باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دوصد سوار و از اصل اضافه
 سید حامد خان بمنصب هزاری شش صد سوار و لطف الله خان
 بمنصب هزاری پانصد سوار و سید عالی داروغه کذاب خانه
 بمنصب هزاری سی سوار و ادهم بیگ بخطاب ادهم خانی مفتخر
 و مباحی کشتند و فرخ فال ولد یمین الدوله آصف خان مرحوم
 مغفور که در حاکم گوشه نشینان بود بعنایت خلعت و اسب و
 انعام ده هزار روپیه نوازش یافته بمسقطر الخلافه اکبر آباد که
 در آنجا تمکن گزیده بود مرخص شد و قاسم آقای فرستاده حسین
 پاشای حاکم بصره بعنایت خلعت و جیغه و خنجر مرصع و انعام
 دوازده هزار روپیه حرافراز گشته رخصت انصراف یافت و یکهزار
 روپیه بهمراهان او مرحمت شد و شاه خواجه بعطای خنجر مرصع و
 انعام دو هزار روپیه و عبد الله بیگ و قبیح بیگ که تازه از ولایت
 توران باستان فیض مکان رسیده بود اولین بمرحمت خلعت و خنجر
 و شمشیر و انعام سه هزار روپیه و دومین بعنایت خلعت و
 خنجر و شمشیر و انعام دو هزار روپیه و شیخ حسین عرب و حسن
 علی نبیره مرشد قلیخان مرحوم هر یک بانعام دو هزار روپیه و
 دوازده کس دیگر از بزدهای درگاه جهان پناه هر یک بانعام یکهزار
 روپیه مشمول عاطفت کشتند و ملا عبد الله و ملا محمد تقی
 مشهور بمجلسی که بعزم بندگی این آستان فیض مکان از ولایت
 ایران آمده بود در امت زمین بوس یافته بعنایت خلعت و انعام
 دو هزار روپیه و منصب مشایسته کامیاب شد و پنجهزار روپیه بزمرد
 نغمه سنجان و سرود سرایان عطا شد و درین جشن عالم افروز فروغ

مسلمانی در آن مرز و بوم پدید آمده بتدریج شهر و اعوام سمت
شیوع و قوت گیرد و بی دینان آن کفرستان را که در باطل پرستی
و ضلالت پروری خلیع انذار بودند هوای استبداد و خود سری از سر
بنمون رود و فرمان کرامت عذوانی بنام دادن نمجل زمیندار آنجا
بدین مضمون صادر شد که اگر مطیع الاسلام گشته آثار حق پرستی
و معالم مسلمانی در ولایت خود رائج کند و حلقه اطاعت و بندگی
در گوش کشیده خطبه و سکه بنام فامی و القاب سامی مزین سازد
زمینداری ولایت مذکور برو مسلم خواهد بود و الا انواع جهانکشا
بتخریب آن ولایت و استیصال اهل کفر و غوایت معین خواهند
شد و گرد دمار از روزگار او و اتباعش خواهند انگیخت و فرمان
همایون را نزد سیفخان صوبه دار کشمیر فرستاده امر فرمودند که آنرا
مصحوب یکی از بندهای پادشاهی نزد زمیندار ضلالت شعار فرستد
و در صورتی که امتثال حکم اشرف نماید متعرض احوال او نگردد
و بر تقدیر ابا و امتناع با عساکر کشمیر بر سر ولایت او رفته فضیلت
غزو جهاد با آن نابکار بدنهاد اندوز خان مذکور آن منشور لامع الفور
را مصحوب محمد شفیع نام یکی از بندهای درگاه خلائق پناه که
در سلک کومکدان آن صوبه انتظام داشت و چندی از تابینان خویش
نزد دلدن نمجل فرستاد چون محمد شفیع با همراهان بدان حدود
رسید مرزبان مذکور از مصلحت بینی و صلاح اندیشی با اقدام خشوع
و ابتهال تا سه کرده استقبال مثال لازم الامتثال نموده آن منشور عز
و شرف را بفرق مباحثات نهاد و آداب تسلیمات بجای آورده اظهار
اطاعت و عبودیت کرد و روز دیگر که جمعه بود با اتباع خویش

که باین سعادت عظمی فائز آید و در سلک بندهای درگاه جهان پناه
 انتظام گزیده سرمایه شرف و مباحثات اندوزد درین وقت که حصول
 دیرین آرزوی او را چنین تقریبی رو داده فرصت احراز این
 دولت ارجمند یافته بود مکنون خاطر خویش را برآه جیست که اظهار
 نموده آن عهده راجها کیفیت این معنی به پیشگاه خلافت عرضه
 داشت و فرمان مکرمت عنوان طلب بفام مشار الیه عز و دور یافته
 با خلعت فاخره و جمده هر صرع برای مرا ارازی او مرسل گشت
 و عاطفت پادشاهانه غائبانه او را بمنصب شش هزاری شش هزار
 سوار سرمایه افتخار بخشید •

نور آکین شدن ثبت بزرگ بفراغ آثار اسلام و در آمدن زمیندار ضلالت فرجام آنجا بشاهراه اطاعت و بندگی درگاه فلک احترام

چون از سوابق ازمنه و ایام ساحت آن ولایت ظلمت آموه
 کفر و غوایت بود و هرگز پرتو نور ایمان بر آن سرزمین نفاخته آثار
 دین متین و شعار ملت مبین در آنجا رواج نداشت و زمینداران
 و سکنه آن ناصیه پیوسته روزگار بجهالت ضلالت و بت پرستی
 گذرانیده هرگز طغنه تکبیر و تهلیل بگوش باطل نبوش آنها
 نرسیده بود و هیچگاه سربریقه اطاعت و فرمان برداری فرمان روایان
 اسلام فروغ نیارزیده بودند لاجرم رای عالم آزایی گیتی خدیو حق
 پرست چنین اقتضا نمود که سرکرده آن قوم جهالت کیش را
 بتهدید و وعید و واندرز شدید تکالیف اطاعت اسلام نمایند تا آثار

رویه ثبت خرد و کاشغر و تمام مغلستان است و جنوب رویه بدشت
 قباچاق پیوسته زمیندار آنجا از دوازده هزار سوار و پیاده بسیار دارد و
 اکثر نوکرانش از قوم قره قلماق اند بالجماعه چون یازدهم جمادی
 الاخره از عرضداشت سیفخان که درین مطلب معی و تدبیر
 درست بکار برده بود حقیقت این مقدمه بر خاطر ملکوت ناظر پرتو
 ظهور انگشت عاطفت پادشاهانه او را بعنایت خلعت و از امل و
 اضافه بمنصب دوی هزار و پانصدی دو هزار و سیصد سوار سر بلند
 گردانید و مراد خان زمیندار ثبت خرد را که درین مهم آثار دولت
 خواهی از بظهور پیوسته بود بمرحمت خلعت نواخت درین ایام
 مهاراجه جسونت سنگه و جعفر خان و محمد امین خان و سرتضی
 خان و دانشمند خان و دیگر امرای حضور بعطای خلعت زمستانی
 نوازش یافتند و همچنین امرای اطراف باین عنایت عز مباحثات
 انداختند و منشور عاطفت پدرا مبنی بر مراتب فضل و مکرمت
 بقام سبوا عز صدرور یافته خلعت فاخره و جمدهر مرصع برای او
 مرسول گشت و بعرض اشرف رسید که راجه تودرمل که از فوجداری
 اقاره معزول شده بود و بختیار خان زمیندار دهادهر باجل طبیعی
 بساط حیات در نور دیدند - و از وقائع صوغ دکن بعرض همایون
 رسید که جواهر خان حبشی از کومکدان آنجا مرحله هستی
 پیمود چون شهنشاه یزدان پرست حق آگاه از کمال حسن نیت و
 توفیق شعاری درین ایام مبلغ سه لک و بیست هزار روپیه از نقد
 و جنس قدر سنده و سجادین و زمره عادات و صاحبین حرمین
 شریفین زادهما الله قدرا و جلالة فرموده بودند میر عزیز بدخشی

بجهت خواندن خطبه برآمده در مکانی مناسب که خلقی کثیر آنجا
 فراهم آمده بودند خطبه بنام نامی و القاب سامی شهشاه دولت
 و دین گیتی خدیو یزدان پرست حق آئین خوانده شد و چون
 خطیب زبان بنام والی خلیفه جهان گوهر آمود ساخت زر بسیار
 نثار نمود و بعد از تقدیم مراسم خطبه در حرزمینی مناسب به
 بنای مسجد اشاره کرد و طلا و نقره بسیار بسکه همایون زینت بخشیده
 با محمد شفیع و رفقای او مراسم اعزاز و نگو داشت بجای آورد و
 چون مسامع ساکنان آن دیار بصیت ملت احمد مختار صلوات الله
 و سلامه علیه و علی آله الاطهار و اصحابه الخیار و خطبه دولت و
 طنطنه حشمت شهشاه روزگار برافروخت و فرستادگان از تقدیم
 مراتب و ترویج مراسمی که بدان مامور بودند پرداختند دادن نمچل
 آنها را با احترام و اکرام تمام رخصت انصراف داد و عریضه مبنی بر
 وظائف عجز و بندگی و قواعد اطاعت و سرانگندگی و التزام اینکه
 من بعد همواره بر جاده تویم عبودیت و هوا خواهی ثابت قدم بوده
 از امتثال احکام و اواصر پادشاهی سرنقا بد و ترویج خطبه و سکه
 مبارک و اشاعت آثار و شعار اسلامی را استقامت نماید با کلید
 طائی که اشارت بسپردن آن ولایت باشد و یکهزار اشرفی و دوهزار
 روبه مسکوک بسکه همایون و پیشکشی از تحف و رغائب آن دیار
 معجوب آنها بدرگاه سپهر مدار فرستاد طول ولایت مذکور زیاده بر
 شش ماهه راهست و عرض در برخی مواضع دو ماهه و بعضی
 جاها یکماهه مغرب رویه آن یکشمیر و کمانون و سری نگر و بهار و
 بنکاه منتهی میشود و مشرق رویه بارژنگ و خطا میرسد و شمال

حقیقت آمدن او از بیجاپور و کیفیت طلبیدنش به پیشگاه حضور
 لامع المنور قبل ازین رقم زده کلک حقائق طراز گشته بروفق قسمت
 و اقتضای تقدیر که هیچکس را ازان چاره و گزیر نیست در راه کعبه
 مقصود مرحله هستی پیموده بسر منزل بقا رسید و دیرین آرزوی
 خدمت و بندگی این آستان اقبال را که ساکنان شش جهت و
 قاطنان هفت کشور را منتهای امرانی و امالست بخاک نو میدی برد
 آن مرحوم چون بصدق اخلاص و رسوخ عقیدت عزیمت بدنگی درگاه خلایق
 پناه داشت اسد پسر خون را با تشوینی از - پناه همراه آورده بود و بیست
 و نهم ربیع الاول این سال فرخنده فال که در پای قلعه پورندهر
 بشکر ظفر اثر رسیده بر اجه جیسنکه ملاقی شد راجه بذاب رعایت
 فضیلت و قابلیت مشار الیه و صدق ارادت و اعتقادش باین آستان
 پیر بنیاد با او لوازم احترام و تکریم داشت و مراسم دل جوئی و کرم
 خوئی بجای آورد و چون عاطفت پادشاه بنده پرور قدر دان چنانچه
 گذارش یافته او را بمنصب شش هزار و شش هزار سوار و عطای
 خلعت و جمدهر مرصع نواخته فرمان مرحمت عنوان مشتمل
 بر طلب او به پیشگاه حضور عز و صدور یافته بود راجه بموجب حکم معالی
 دراک روپیه یار و پنجاه هزار روپیه باند پسرش و دیگر رفقا از سرکار
 خاصه شریفه داده سالخ جمادی الاولی او را روانه درگاه آسمان جاه
 گردانید و از جانب خود نیز بقدر جنس تکلیفات بجای آورد و ترکتدار
 خان و غازی بیگ - محبت یساول را همراه کرد که بدرقه نموده
 او را باورنگ آباد فیض بنیاد رساند موسی الیه در راه کونینفاک گشته
 چون باحمد نگر رسید از جام اجل شربت ناکمی چشیده و دیعت

برسانیدن آن معین گشته خلعت سرافرازی پوشید و درین ایام که
 موسم اعتدال هوا و هنگام نشاط اندوزی شکار و سیر صحرا بود رایت
 اقبال مکرر بآغز آباد و خضر آباد توجه نموده صید فیله گاو و دیگر
 اقسام شکار بهجت انزای خاطر مقدس خدیو روزگار گردید هفتم
 رجب رخشنده اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت پادشاه
 زاده ارجمند کام کار محمد معظم که بفرمان همایون از دکن آمده
 بودند چون بکعبه حضور نزدیک رسیده در خضر آباد نزول داشتند
 بزنده امرای عظام جعفر خان حکم شد که بخضر آباد شتافته
 آن دره التاج اقبال را بعز ملازمت اکسیر خاصیت رساند
 و آخر روز در غسلخانه مبارک آن عالی قدر والا تبار بانو گل
 حدیقه دولت سلطان معزالدین گرامی پسر خودش باحراز
 ملازمت اشرف سعادت اندوز گشته یک هزار مهر و چهار هزار روپیه
 بر سبیل نذر گذرانیدند و مطرح افوار عاطفت و مهرانی شده
 بعطای خلعت خاص و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و پهنوچی
 مرصع و در اسب عربی هر دو با ساز طلا و دو اسب ترکی نوازش
 یافتند یازدهم ماه مذکور فروغ دودمان حشمت و کام گاری نهال
 بوستان ابهت و انجاری پادشاهزاده سعادت مناش محمد اعظم
 بعزایت ده سراپ یکی از آنها با ساز طلا مشمول انظار مرحمت
 گردیدند - درین ایام از نوشقه و نایع نگاران دکن بمسامع حقائق
 مجامع رسید که ملا احمد نایبه که از عمدهای عادل خان بود و

رفته آن حالت در تزیین است از آنجا که کیفیت هنر و ضعف
شیب دوقریفه واضح بود برین که باوجود اشتداد و امتداد این عوارض
و آلام شمع حیات با برکت آن حضرت از صرصر گزند ایام مصون
نمی تواند بود و اطبای نیز حال بدین نمط و نموده اظهار یاس از
بهبود کردند و پیش نهاد همت پادشاهانه آن شد که لوای نهضت
بمستقر الخانه اکبر آباد افراخته در چنین وقتی فیض لقای میمنت
پیرای آن حضرت دریافته هنگام سماع قضیه ناگزیر آنجا شرف
حضور داشته باشند و بکار پردازان پدشگاه سلطنت اشاره معلی صادر
شد که بنودی در سامان لوازم این عزیمت کوشیده در جمیع
ضروریات اختصار بکار برند و چون هر انجام این مراتب بچند روز
می کشید بنابر رعایت مراسم احتیاط مقرر فرمودند که مهین داره
بهال دولت و کسکاری بهین ثمره شجره حشمت و بختیاری پادشاه
زاده ارجمند محمد معظم بر جناح سرعت و استعجال پیشتر باکبر آباد
شفاخته تا رسیدن ربابات عالیات سعادت اندوز خدمت اکسیر خاصیت
حضرت اطمینان باشند و بیست و سیوم ماه مذکور آن عالی قدر والاتبار
و ابعطای خلعت خاص و یک عقد مرورید نوازش فرموده مرخص
ساختند درین تاریخ امیر خان صوبه دلو کابل که بموجب فرمان
طالب بحضور لامع النور آمده بود و سکرم خان صوبه دار اوده که ازان
خدمت معزول شده بود دولت زمین بوس دریافته بود ابعطای
خلعت مباحی شدند •

حیات مستعار سپرد چون این خبر بمسامع جلال رسید عاطفت
 پادشاهانه بسد بسرش را بعنایت خلعت نواخته فرمان شد که با
 منسوبان و بازماندگان پدرش به پیشگاه خلافت و جهانبنایی شتابد
 و از بموجب حکم معلی باورنگ آباد آمده از اینجا روانه درگاه خلایق
 پناه شد - از سوانح ملال انرا آنکه از نوشته وقایع نگاران مستقر الخلافه
 اکبر آباد بظهور پیوست که حضرت اعلی را که دران مرکز حشمت
 و ایهت بر مسند عاقبت متمکن بودند و روی همت از شوافل
 مروری و مشاغل دنیوی بر تافته بجمعیّت خاطر و فراغ بال اوقات
 فرخنده ساعات بعبادت و پرستش ایزد بهیمال و تدارک سوابق احوال
 میگذرانیدند اوائل شب دو شنبه دوازدهم رجب عارضه حبس بول
 طاری شده شدت آن الم تا صبح باقی بود از ورود این خبر کلفت اقر
 خاطر مقدس حضرت شاهنشاهی قرین اندوه و ملالت گشته سرور
 محفل اقبال منقص شد و باطبائی که سعادت اندوز خدمت آن
 حضرت بودند و پیش قدم آنها حکیم موصّی شیرازی بود که
 بحسد و حذاقت موصوف است و از قدیم الایام بمنزاج همایون آن
 حضرت آشنا و مورد اعتماد و محرمیت و مشمول التفات و عنایت
 بود تاکیدات شد که در ازاله آن عارضه جهد و کوشش بلیغ در کار برده
 حقائق احوال همایون لا روز بروز عرصه داشت نماید و پس ازان
 باخبار متواتر ظاهر شد که تمام روز دو شنبه و شب دیگر نیز در
 شدت آن عارضه تفاوتی بهم نرسیده و اوائل روز دیگر اگرچه بتدبیرات
 و معالجاتی که بکار رفته خفّتی دران عارضه بدید آمده است
 لیکن دیگر کوفتها حادث شده و لیکنی در طبع بهم رسیده و رفته

و استعداد در شناخت و پرستش ایزد جهان آفرین که مقصود از
آفرینش همین است گوشش نماید و فریفته وضع مستعار و دل بسته
لذات نا پایدار آن دار بیدار نگشته از گوهر بی بهای عرفان و بزدان
شناسی و دست آویز رجوع بموطن اصلی سرمایه عیش و مرور نشاء
حقیقی بدست آرند و پس از سامان برگ و ساز باز گشت ازین
سیر همواره از سر انتظار گوش بر نداء جان فزایی • *يَا أَيُّهَا النَّفْسُ
الْمَطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً* داشته چون فرمان طلب
در رسد بخشود و رضا پذیرائی حکم نماند قضا گشته بآهنگ کعبه
وصال و عزیمت بازگاه وصول از فضای این دار فنا و راحت این
مرحله بر خوف و غارخت اقامت بر گیرند و دگر باره بفشاط آباد
شهرستان انس و کشور روح پرور قدس رسیده بشمول فیض رحمت
و غفران ایزدی کامیاب سرور ابدی و بهره مند حضور سرمدی
شوند و جاودان بمشاهده انوار جمال و جلال حی لا ینزال و ادراک
نعم بایده و لذات دائمی آن نشاء بی زوال مورد روح و راحت و
مشمول امن و استراحت باشند خاصه برگزیدگان بازگاه احدیت و
دست پروردگان لطف صمدیت که ازان گروه قدسی شگوه اند سروران
ملت اسلام و سلاطین دین پرور والا مقام چه این زمره عالیشان
در علو مرتبه ذات و رفعت منزلت نفس و دانش و بینش خدا داد
با مویدات و صاحبان نفوس قدسیه شریک العنان اند و ساخت
جهان بی بقا بر حوالان سمند همت بلند شان تنگ فضا و فطرت
ارجمند و قوت نفس تابید پیوند آن قدسی متشان همواره طالب
رفعت و اعتلا و جوایب عروج بر معارج اعلی است علی الخصوص

رحلت مغفرت ایت مورد تاییدات ربانی مشمول توفیقات آسمانی اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی بوسعت آباد جهان قدس و فرهت جاویدانی

گیتی که در درو راحت جاویدان نیست • در خورد اقامت خورد مقدان نیست
جائی که نه جای آرمیدن باشد • چندانکه درونگه کنی چندان نیست
بیدار دلق هوشمند و خورد پروران حقیقت ببوند که واقفان
اسرار دانش و بینش و کار آگاهان کارخانه آفرینش اند بیقرین
دانند که این ویرانه دیر سست بذا کهن خرابه معموره نما
که روزی چند مسکن و وطن آدمی گشته جازدان جای انامت
جان پاک و مهبط این گوهر تابناک نتواند بود بلکه شهر ستانی است
بر رهگذر واردان غیبی که چون بخرد نژادان ارواح و نفوس بروفق
تقدیر قادر ذو الجلال بعزم تحصیل معرفت و کمال از نزهت آباد
کشور قدس و دار الملک اعلیم جبروت در اهتزاز آیند و بمصلحت
حکمت ربانی بر مرکب قوالب هیولانی و مطایای هیاکل جسمانی
راکب گشته آهنگ سیر بحرای شهود و میل وادی ظهور و نمود
نمایند بعد از قطع مراحل مادی و مدت بدان خطه عاریت اساس
وحیده برسم مسافران آنجا بساط نزل اندازند و بضرورت طیلان
تعلقات نشای کوه بردر روش نظرت گرفته روزی چند بمقتضیات و
احکام آن در سازند تا بدستگیری قوی و مشاعرو مددکاری حواس
باطن و ظاهر که گزین اسباب معرفت حضرت رب الارباب اند مشاهده
غرائب مانع بلچون و عجائب هرگاه کن فیکون نموده بقدر مهلت

پذیرفت باغداد و استبداد انجامید و ضعف و ناتوانی برپیکر
 مقدس غالب شد امراض مختلفه و عوارض متضاده که معالجه
 یکی سبب ازدیاد دیگری می شد حادث گشته از کمال انحلال قوی
 رعشه و اختلاج عظیم در اعضا بهم رسیده و روز بروز قوت بدن در کاهش
 و استیلائی مرض در فزایش بوده و بر تدبیرات اطبا و استعمال ادویه
 و تناول اشربه و اغذیه اثری مترتب نمی گشت و به هیچ وجه
 صورت صحت و بهبود در آئینه حال چهره نمی نمود تا آنکه اوائل
 شب در شبیه بیست و ششم رجب شدت مرض متزائد گشته آثار
 تغییر حال و علامات قرب ارتحال ظاهر شد و آن حضرت بنبروی
 توفیق و قوت ایمان دران حالت روی دل بچذاب کبریا آورده خاطر
 از غیر حق پرده افتاد و نضت شکر جلائل نعمتهای بی منتهای
 الهی که بمحض کرامت و فضل نامتناهی بآن حضرت عطا شده
 بود بابلغ وجهی ادا فرموده از صمیم قلب مقدس اظهار تسلیم و
 رضا بقضای ایزدی و تقدیر آسمانی که غنی و فقیر و امیر و
 وزیر را ازان چاره و گزیر نیست نموده مکرر کلمه طیبه توحید
 از روی کمال شعور و آگاهی بر زبان حق بیان جاری ساختند و
 در خلال این حال پرده گزین تلقی عظمت و احترام صدر نشین
 مشکوی ایهت و احد تشام زیده سخدرات زمان مملکه جهان بیگم
 صاحب و چندی از پروردگاران حریم عفت و پرستاران بارگاه عزت را
 که شرف اندوز حضور بودند از ناله و زاری و جزع و بیقراری نهی
 فرموده و شرائف و صایا و جلائل مواظ که سرمایه سعادت جاوید
 تواند بود بجای آورده بکلمات قدسیه ایمانی خاطر سوگواران بیقراران

اقبال مندی که بیمن فضل و موهبت ایزد مدعال حیر مدارج
 دولت و اقبال کرده در دنیا باقصی مراتب کمرانی فائز گردیده
 باشد و در سلوک آن منهج پرخطر سر رشته آگاه دلی و هشیار خراسی
 و رعایت مراسم دین پروری و عدالت گستری و اشاعت انوار
 رأفت و مکرمت برکنه خلایق از کف نگذاشته قبل از سنج واقع
 ناگزیر از مشاغل عالم صورت که شواغل قرب و ارتباط بجهان معنی
 است اعراض نموده بتلافی و تدارک زلات نشاء بشریت موفق
 گشته باشد از شواهد این تمهید قضیه رحلت مغفرت آیت مورد
 جلائل توفیقات ربانی مشمول انظار تاییدات سبحانی حضرت
 فردوس آشیانی صاحب قران ثانی است که ایام حشمت و کمرانی
 و خلافت و جهانبانی بعدالت و دینداری و پاسداری کف رعایا و
 تحصیل رضا و خشنودی حضرت خالق البرایا گذرانیده پس از
 می و یک سال سلطنت و کشور ستانی توفیق ترک اشتغال
 بامور دنیا و اختیار عزالت و انزوا در یافته بقیه عمرگران صایه بهمگی
 جمعیت خاطر و توجه باطن بطاعت و عبادت و یزدان پرستی
 مصروف ساختند و چون ایام مقدر مهلت و مدت موعود اقامت
 درین دار غرور و سرای بی سرور بانجام رسیده داعی وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰی
 دَارِ السَّلَامِ مژده طلب بگوش حق ندوش آن سرور دین پرور رسانید
 از هر صدق عبودیت زبان ایمان بلبیک اجابت گویا ساخته با ساز
 و برگ موالح اعمال و کرائم افعال آهنگ کعبه وصال نمودند و
 مرید سلطنت نشاء باقی را بشکوه دین پروری پایه افزودند - تبیین
 این سانحه عظمی آنکه چون عارضه آن حضرت چنانچه گزارش

پیوسته - عادت اندوز خدمت آن حضرت بود و قاضی قربان که
 شغل قضای مستقر الخلافه بارتعلق داشت کس فرستادند که
 آمده بامر تجهیز و تکفین پردازد و دو پاس شب که آنها حاضر
 شدند نخست بسر اسقاط نماز و روزه با آنکه هیچگاه ازان خدیو
 موافق فوت نشده بود قیام نموده مبلغی خطیر برای قضای صوم
 و صلوة مقرر ساختند و پس ازان در برج مضمین که طائر روح
 فرانس آشیان آن حضرت دران مکان شنقار شده بود بامر نواب
 علیه بار یافتند و نعش مقدس را بایوانی که نزدیک برج مذکور
 است نقل کرده بآئین شرع مدین و سنت رسول امین صلوات الله
 و سلامه علیه و علی آله و اصحابه اجمعین بادی مراسم غسل
 پرداختند و بعد از تقدیم وظائف تجهیز و تکفین جسد نور آگین
 را در صندوقی از مندل گذاشتند و دروازه شیب برج مذکور را
 که مسدود بود کشوده نعش مطهر را بآئینی شایسته از قلعه
 برآوردند و از دروازه شیر حاجی که محاذی آن دروازه بود گذرانیده
 بیرون حصار بردند و هوشدار خان صوبه دار با جمیع ندهای بادشاهی
 همراه گشته هنگام صبح بگذار دریا رسیدند و تابوت رحمت
 نثار آن سزوار غفران پروردگار را از آب گذرانیده بروضه منوره
 طایفه که برآورد معمار همت ارجمند آن حضرت است و مرقد
 منور نواب ثریا جناب خورشید احتجاب تقدس نقاب رابعه اطوار
 آسوده آثار بیدگم بیگمنان معظم بانوی بانوان عالم سرور زنان زمان
 صفوة نساء دران قدوسه مطهرات اسوه مقدسات ملکه ملکی خصائل
 مالکه قدسی شمائل مهبط انوار رحمت بزدانی مورد انظار مغفرت

درد مصیبت را تسلی بخشیدند و پس از لحظه طائر عرش
 پرواز روح پر فتوح آن خاقان سرفراز از غبار ما سوی پال و پر
 افشاند بهوای سیر حقیقه قدس و گلگشت سراستان جنان طیران
 نمود و در نشیمن خلد و نزهتگاه فردوس جای گرفته با طوطیان
 مدینه آشیان جنت هم آواز شد از وقوع این حادثه کبری دوران
 لباس کدورت در بر کرد و گردون غبار حسرت بر سر بیخست قدسیان
 هوامع افلاک با مقیمان ساحات خاک در ارم این درد جگر سوز
 مهیم گشته جیب جامه جان چاک کردند و روشنان پیر اعلی
 و ساکنان چرخ والا بعزم پرشش این قضیه هولناک آهنگ خطه
 خاک کردند و خرد و بزرگ را خاطر دستخوش اندوه و تحسیر گشت
 و وضع و شریف را باطن مورد ملال و تائر گردید • • لمواقع •
 غم و سوگواری دیگر عالم شد • صوری بدنبال آرام شد
 درین ازان گوهر بی بها • که آخر بچوبین صدف کرد جا
 برفت آن شکوه مجسم دریغ • ازان زینت انزای عالم دریغ
 اگرچه گذشتند شاهان بسی • دل آگاه نگذشته زینسان کسی
 ازین بزم صعتان چه هشیار رفت • بخواب عدم بیخست بیدار رفت
 روانست تا ذکر این کهنه دیو • روانش بود تازه از ذکر خیر
 بالجمله بعد از سنوح این واقعه ملالت اثر بموجب اشاره نواب قدس
 نقاب خورشید احتجاب ملکه جهان بیگم صاحب رعید انداز خان قلعه
 در و خواجه پهل بدرون غلخانه حاضر آمدند و کهرکی دروازه های
 قلعه گشوده باحضار سید محمد قزوچی که نخل و تقوی با شرف
 فقر و سیادت فراهم دارد و در ایام انزوای اعلی حضرت خلد آرامگاه

سال و دو ماه قمری و بیست و سه روز و سی سال و چهار ماه شمسی و هژده روز بود بالجمله اواخر شبی که قضیه ارتحال آن مصطفی فضل و غفران در الجلال وقوع یافته بود این خبر کلفت اثر در هفت گروهی اکبر آباد برخشنده اختر برج حشمت فروزنده گوهر درج سلطنت پادشاهزاده والا قدر محمد معظم که بموجب حکم اشرف که بآن مستقر خلافت مرخص گشته بودند رسید و آن عالی نسب والا تبار بر جناح سرعت طبع آن مهامت نموده اوائل روز که آن پادشاه خلد مکان مدفون گردیده بود بشهر رسیدند و روز دیگر بقلعه مبارکه رفته مراسم پرشش و تعزیه با ملکه قدسی سیرت قدوسی نژاد بیگم صاحب و دیگر پردگیان استار دولت بجای آوردند و بر حسب امر اعلی و ظائف خیرات و مبرات و خدمات قرآن بتقدیم رسانیدند و مکرر مجلس مولود بآئینی که برای سلاطین نامدار و خواقین عالی مقدار در خور و سزاوار باشد منعقد ساخته بانفاق اهل استحقاق و اطعام صلحا و علما روح مقدس آن حضرت را سرور و راحت بخشیدند و بسید محمد و قاضی محمد قربان و زمره مشایخ و ارباب فضل و اصحاب تقوی اکرامات سفیه بجای آوردند و چون اواخر روز بیست و ششم ماه مذکور که در شبش این قضیه هانج گشته بود منهدیان تیزپی از مستقر الخانه به پیشگاه جلال و جلال رسیده خبر وقوع این سانحه وحشت را رسانیدند از استماع این واقعه هائله خاطر مقدس حضرت شاهنشاهی قرین هزاران غصه و الم و رهین فراوان تحسرو و افسوس گشته بی اختیار قطرات مبرات بر وجنات همایون فرور بارید و با وجود ثبات و تحمل خسروانی و

روانی بلقیس دوم و مریم ثانی مهد علیا ممتاز الزمانی در آنجا
است و کیفیت آن نزهتگاه قدس در کتاب مستطاب پادشاه نامه
مشروح گشته رسانیدند و سید محمد و قاضی قربان و سایر صلحا و
اتقیا بر جنازه آن محفوف انوار مغفرت نماز گزارند و نعش مطهر را
بدرون گنبد برده بجوار رحمت ایزدی سپردند • اللهم كما وفقته
لقطع علائق الشر والفساد - و قلع اصول البغى والعناد - و هدم
بذیان الجور والاعتساف - و نصب رايات العدل و الانصاف - و اعلاء
اعلام الدين - و ترویج الشوع المدين - حتى بلغت دولته عذان
السماء - و منقطع الفضاء - و نورت بلوامع سلطنته القاهرة - و سواطع
معدناته الباهرة - اقطار الارض و اكفافها - و ارجاء الدنيا و اطرافها -
اسكنه في اقصى درجات الخلد و اعلى عليين - و احشره في زمرة
اهل الحق و الصدق و اليقين - و اسقه من ماء معين - و زفه بحور
عین - تاریخ رحلت مغفرت آیت آن حضرت را یکی از نکته
منجیان (شاه جهان وفات کرد) یافته و راقم این صحیفه اقبال آن را
چنین در ملک نظم کشیده •
• مولفه •

چون شاه جهان خدیو قدسی ملکت

برخواست بعزم عقبی از تخت حیات

جستم از عقل سال تاریخش را

گفتا خردم شاه جهان کرد وفات

مدت زندگانی آن سرور آرای سلطنت جاودانی هفتاد و شش سال

و سه ماه قمری و بیست و هفت روز و هفتاد و چهار سال شمسی

سه روز کم - و ایام فرمان روائی و حکم رانی آن حضرت سی و یک

برادر اخیاند و درین روز امیرخان پیشکشی مشتمل بر یک صد اسب عراقی و ترکی و نوادر جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه و امتعه بنظر انور رسانید و نهم ماه مذکور مطابق بیست و ششم بهمن که ساعت نهضت الویة ظفر طراز بود دانشمند خان بصوبه داری و حراست قلعه مبارکه دار الخانه تعیین یافته بعنایت خلعت خاصه و اسب سر بلند شد و چون معاودت ریات عالیات بزودی مقرر بود قرار یافت که مخدرات سراپردہ ابهت و احتشام محبتات تلق عزت و احترام محمل آرای دولت همراهی نگشته در مشکوی سلطنت بماند و پس از انقضای درازده گهزی از روز مذکور حضرت شاهنشاهی با فرآلهی و عظمت و شکوه جهان پناهی از قلعه مبارکه سوار سفینه اقبال گشته روی توجه بخضر آباد آوردند و آنروز در عمارات فیض بنیاد آن نزول سعادت نموده روز دیگر از آنجا نهضت فرمودند و مقرر شد که از راه کنار دریای چون که در هر منزلی باغی خد آئین و عمارتی عالی دلنشین بجهت دولتخانه والا سلخته شده طبع مسافت فرمایند و چون مرکز خاطر اقدس آن بود که بعد از وصول بمستقر خلانت تا از مراسم تعزیه و تسلیه مخدرات تلق عفت و احتجاب نپروازند در قلعه مبارکه اقامت نگزینند اشاره معلی به پیشکاران سلطنت صادر شد که منزل پیشکوه را برای نزول اشرف زینت و صفا بخشند و در مرحله دوم امیر خان صوبه دار کابل را بعطای خلعت خاصه و اسب با ساز طلا و جمدهر باعلاقه مروراید نواخته رخصت معاودت بدارالملک کابل نمودند و در منزل ششم هوشدار خان صوبه دار اکبر آباد که استقبال موکب جلال نموده بود

شکوه و وقار سلیمانی و وسعت دستگاه صبر و حوصله جهانپایانی آثار
 قلق و بیقراری و علامات کمال تاثیر و سوگواری که هرگز از حلول
 هیچ سانحه داغش ازان حضرت کسی را مشهور و معاین نگشته
 بود ظاهر شد و چندان سیل سرشک از چشم جهان بین آن خدیو جهان
 روان گردید که مقرران بارگاه دولت و محرمان حرم سلطنت را
 تزلزل در پندای طاقت افتاد و در اندوه این حادثه آن حضرت و
 پادشاهزادهای ارجمند و الاقدر و جمیع ثمرات ریاض عفت و مقدسات
 تنق عصمت مانند صبح سفید پوش شدند و همچنین امرای
 نامدار و ارکان دولت پایدار لباس کدورت پوشیدند و حکم اشرف
 بصدر پیوست که در السنه و افواه و رقائم و مناشیر نام فاسی آن
 پادشاه خلد آرام گاه بحضرت فردوس آشیانی مذکور و مرقوم گردید
 و برزبان حق ترجمان گذشت که همگی آرزوی دل و متمدای
 خاطر آن بود که هنگام سزوح این قضیه حاضر باشیم و دیده دیدار
 باز پسین آن حضرت نور آگین ساخته بمقتل لوازم این امر فاگیر
 اجر و سعادت اندوزیم چون باقتضای تقدیر آن امنیت بمصوب
 نغ پیوست اکنون تدارک آن باین تواند بود که نسخ عزیمت انبر آباد
 نکرده بآن مستقر خلافت شتابیم و بزیارت مرقوم منور و مضجع مطهر
 آن حضرت تبرک جسته و گرامی همشیره تقدس نقاب نذره حجاب
 بیگم صاحب و دیگر سوگواران این مصیبت را تسلیه و دلجووی نموده
 از لباس کدورت براریم و بذایر تصمیم این عزیمت چهارم شعبان
 مطابق بیست و دوم بهمن باشاره والا مستصدیان پیشخانه همایونی
 سرادقات اقبال بیرون بوده در خضر آباد باوچ حشمت و جلال

ایشان تسلی بخشیدند و همچنین با جمیع محتاجات سراقق عزت لوازم تلافی و مهربانی بجای آوردند و از نفائس اقمشه تورهای شایسته بهریک مکرمت کرده مجموع را از لباس کدورت برآوردند و در پاس از روز گذشته مراجعت فرمودند و پس از دو روز دوم باره بقلعه مبارکه شرف قدوم بخشیده آن ملکه قدسی خصال را بغیض حضور پرنور مسرور گردانیدند و اشاره معلی صادر شد که جمیع امرای قاصدار و بدهای آستان سلطنت مدار بدر حرگاه دولت رفته بخدمت آن ملکه قدسی نقاب کورنش برسانند و نذرهای بگذارند و چون بدهای سده خلافت بموجب حکم لازم الامتثال معتبه شبستان اقبال حاضر آمده کورنش رسانیدند از سرکار آن پرده آرای هودج عزت و بختیاری جمیع اسرا تا هزاری خلایق نلخره عطا شد و بعد از چند روز دگر باره گرامی همشیره قدسی نژاد را بدیدار همایون اثار مسرت اندوز ساخته ملاطفت و دلجوئی نمودند و آن ملکه ملکی اطوار مراسم پای انداز و نثار بجای آورده پیشکشی شایسته بنظر انور رسانیدند و حضرت شاهنشاهی هرچند روز بروز بروضه منوره پرتو قدوم گسترده بدعا و فاتحه اجر و معادت می انداختند و مکرر دران روضه فیض آمود مجلس مولود منعقد ساخته بانفاق محتاجین و فقرا و انعام صلحا و فضلا هدیه سرور بروج مبرور حضرت فردوس آشیانی علیدین مکانی فرستادند و از آنجا که برخی مصلحت های دولت و جهانبدایی مقتضی آن گشت که رایات عالیات روزی چند در مستقر خلافت ابد پیوند اقامت نماید مخدرات سراق سلطنت را از دار الخانۀ شاه جهان

بعض ملازمت همایون فائز گشت و روز دیگر عبد الغنی خان فوجدار
 متبرادرات زمین بوس دریامت بالجملة رابات عالیات کوچ بر کوچ
 قطع مراحل نموده بدستم ماه مذکور مطابق هفتم اسفندار که ساعت
 دخول مستقر خلافت بود حضرت شاهنشاهی از موضع بهادر پور بر
 کشتی نشسته از راه دریا متوجه شهر کرامت بهر اکبر آباد گردیدند
 و پس از وصول بآن مرکز سلطنت بمنزل بدشکوه که بجهت فنول
 اشرف قرار یافته بیسط بساط دوات زینت پذیرفته بود شرف ورود
 بخشیدند و روز دیگر بر روضه منوره حضرت علیدین مکتبی فردوس
 آشیانی پرتو قدوم گهزده رسم طواف و زیارت بجای آوردند و
 بغایت دعا و طلب رحمت و غفران روح مطهر والدین کریمین
 شریفین را راحت و سرور افزودند و دل حق منزل را تائید و رقت
 عظیم دست داده از دیدار گوهر سرشک بسیار نثار آن دو مرقه
 مغفرت انوار فرمودند و دوازده هزار روپیه بخدم و مجاورین آن مزار
 فیض آثار عطا کرده نماز ظهر در مسجد روضه مکرمه ادا نمودند و
 چون از تقدیم این مراتب پرداختند قرین سعادت مراجعت کردند
 و بعد از یک روز بفر قدوم اشرف رفعت بخش قلعه مبارکه گشته
 شبستان دولت را بانوار طلعت مهر فروغ بر افروختند و با نخله
 کریمه ریاض حشمت ثمره طیبه نهال ابهت ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب بیگم صاحب ملاقات نموده مراسم پریش و
 دلجوئی بتقدیم رسانیدند و بانواع ملاطفت و ملامت خاطر شریف

و موهبت ربانی از عطا خانه تقدیر بخت جهان ستان و طالع
عالمگیر دهد لامحاله بمیدان دولت ارجمندش پیوسته
کارهای دشوار کشاید و بنیروی اقبال بلندش همواره فتوحات
شگرف رخ نماید مصدق این کلام کشایش قلعه چانگام است از
کفر آباد ولایت رخنگ که هرگز پرتو ماهیچه اعلام اسلام بر ساحت آن
کفر بوم ننداشته و هیچیک از فرمانروایان هندوستان را خیال تسخیرش
در پیشگاه ضمیر راه نیافته بود و درین سال فرخنده بمساعی
جمیله زنده نوبدان عظام امیرالامراء پدیدار بنگاله صورت وقوع یافته
چهره افروز دین و دولت شد - تبیین این مقال آنکه دوسیرتان ولایت
رخنگ که از کمال جهالت و ضلالت بصد مرحله از شهرستان
مردمی دور اند و برافواه والسف بقوم مگه مشهور بنابر قرب جوار
رخنگ ببنگاله و اتصال مرحد آن دو ولایت بهم هنگام انتهاز فرصت
از بدگوهری و فتنه پروری جسارت ورزیده بانواره و تریخانه و کثرت
و جمعیت تمام بسرحد ولایت بنگاله می آمدند و سکنه و رعایای
بعضی مواضع که بر سر راه آن گمراهان بود آسیب دیداد آن گروه
بدنهاده میسید و اگرچه از قدیم الایام آبپاشی که راه در آمد نواره
آن شور بختانست بر هر دو گذار آن قلاع و تهانها محکم ساخته شده
بقمیدین مردم کاری استواری دارد و همواره جمعی با نواره پادشاهی
نیز بر روی دریا سیر نموده از دستبرد آنها با خبر میباشند لیکن
از اینجا که آن قوم بد مآب را در مراتب حرب و بیگاری روی آب از کثرت
مزاوت و ممارست ملکه و مهارتی عظیم است و سقائن جنگی
آنها بحسب مامان توپخانه و متانت و استحکام مزیت تمام بر

آباد طلب فرمودند و عبد النبی خان و مخلص خان و خدمت
خان خواجه سرا را با جمعی دیگر از بزرگان تعیین نمودند که
بآن مرکز اقبال شتافته هنگام آمدن در ملازمت هودج عفت بیگمان
باشند و چون عید سعید فطر نزدیک بود اشاره والا صادر شد که
تخت فیروز بخت مرصع و سایر اشیای و لوازم جشن مسعود را
نیز همراه بیاورند و درین ایام نجف قلی غلام والی ایران که از
جانب آن والا دودمان خربزه برسم سوغات آورده بود به پیشگاه
خلافت رسیده دولت زمین بوس سده منیه دریافت و در هزار و
هفت صد خربزه که بر پنجاه جمازه بار بود با سه مخوان طلا از نظر
معلى گذرانیده بعنايت خلعت صرفراز گمید و پس از چند روز
دگر باره بعطای خلعت و انعام ده هزار روپیه مباحی گشته رخصت
انصراف یافت و چون نهال ریاض دولت و کامکاری بهار چمن
ایست و بختیاری پادشاهزاده والا قدر ارجمند محمد معظم را
اندک انحراف مزاجی روی داده قصد کرده بودند بیست و ششم
ماه مذکور حضرات شاهنشاهی از روی عطوفت و مرحمت پرتو
قدوم بسر منزل ایشان انگنده ساعتی چند قریب دولت آنجا تشریف
حضور داشتند و آن کامکار بخت بیدار مراسم پیشکش و نثار تقدیم
نموده شکر مقدم همایون بجای آوردند *

گفتار در فتح قلعه چانکام از متعلقات ولایت رخنک

چون والا قدر نیک اختیری را دست تایید آسمانی افسر
گیتی پناهی و جهان خسروی بر تارک عزت نهد و فضل

تسخیر چانگام که کلید فتح آن کفرستان و تصرف دران موجب سد طریق جرأت و دست اندازی آن گروه بولایت بنگاله است وجه قصد ساخته در سامان احباب این عزیمت خیر اثر کوشش نماید بذابر آن امیر الامرا کمر همت بتمشیت این مهم بر میان عبودیت بسته بسر انجام مقدمات این مطلب پرداخت و چون تهاغه نوکهای که آن طرف تهاغه سنگرام کده و بهلوله و جگدیه نزدیک بدریای شور واقع است منتهای تهاغهای پادشاهی و از انجا چانگام قریب المصافحت است و هرگاه نواره مقهور آن بعزیمت شقاوت پروری سفری می شود از نزدیک آن گذشته بملک پادشاهی منتشر می گردد و از انجا کیفیت و کمیت نواره آن تیره بخدان بد مآب در هنگام ذهاب و ایاب معلوم می شود و ازین جهت در عهد صوبه داری ابراهیم خان فتح جنگ همواره جمعی از جنود قاهره بمحافظت آن قیام داشتند لهذا امیر الامرا باقتضای رای اخلاص پیرا استحکام تهاغه مذکور از ضروریات این مطلب شمرده اوائل سفر این سال نصرت مآل سعید نام افغانی از نوکران خود با پانصد پداده تیر انداز و تفنگچی بحراست آن تعین نمود و برخی از نواره پادشاهی با جمعی دیگر بامداد و اعانت او مقرر ساخت و باستحکام تهاغه سنگرام کده که الحال موسوم بعالمگیر فکر و محل جدا شدن آبپائی است که صمر مخازیل مکهه است پرداخته محمد شریف فوجدار بندر هوگلی را با پانصد برق انداز و تیر انداز و یک هزار پداده بندو قچی بتهاغه داری آنجا معین ساخت و بدست توپ از خرد و کلان با لوازم آن بدانجا فرستاد و محمد بیگ اباکش و ابو الحسن نام یکی از جماعه داران

نواره بنگاله دارد بالکلیه راه جسارت آن دیو خصلتدان مردود مسدود
 فیود و چون اکثر اوقات در کمین فرصت می بودند هرگاه قابو می
 یافتند دشت تعرض و تطاول بسکنه و رعایای سواحل دراز کرده
 اموال و اشیای آنها را عرصه انتهاب می ساختند و از هندو و مسلمان
 و مرد وزن چندانکه میسر بود بقید اسر می آوردند و بعضی
 اوقات بغلبه و استیلا تمام آمده نهایت خلل و خرابی بولایت
 پادشاهی می رسانیدند چنانکه در سوابق ازمنه نزدیک جهان گیر
 نگر رسیده باسرونهب آن حدود پرداخته بودند و زمره انبوه و خلقی
 کثیر از صغیر و کبیر اسیر ساخته از آنجا که همواره همت فلک نهمی
 این طرازنداد اوردنگ خلافت را امن و آرامش بلاد و عباد و قلع
 مواد شروفساد پیش نهاد است چندی قبل ازین که حقیقت
 جسارت و خیرگی آن شقاوت منشان و آمدن نواره آنها بسرحد
 ولایت پادشاهی از نوشته سوانح نگاران بنگاله معروض پیشگاه اقبال
 گردید از موقف عظمت و جلال یرایغ همایون بزرده امرای عظام امیر
 الامرا سپه دار آن صوبه عز صدور یافت که در حفظ ثغور آن ولایت
 و استحکام قلاع و تپانها که بر ممر آن قوم بد گهر واقع است پیشتر
 از پیشتر کوشیده در دفع شرو منع ضرر آنها که اینبغی ساعی باشد
 و قلاع تازه و تپانهای جدید در هرجا مناسب داند احداث نموده
 چنان کند که من بعد راه آمدن آن اشرار نا بکار بحدود ولایت پادشاهی
 مسدود شود و آسیب و گزند از آن جمع شقاوت پیوند بسکنه
 و رعایای مستمند نرسد و بالکلیه قطع مواد افساد آن گروه بد نهاد از
 آن بوم و بر صورت بلند همت برکشایش ولایت رخاگ بسته نخصت

و آنجا فراهم آورده با هفت هشت هزار کس دگر باره روی جرات
 بمحاربه مبارزان فیروزمند آورد ابو الحسن با وجود قلت عدد
 همراهان قدم استقامت استوار داشته جنگی مردانه کرد و دلاور
 دو زخم تیر بر داشته بجنگل فرار نمود و بسیاری از مردش بتبع
 سطوت دلاوران شهامت کیش پیروی شدند و از بهادران نصرت
 شعار نیز چندی جان فگار و برخی زخم دار گردیدند و درین اثنا
 خبر رسید که برخی از نواره مقهوران رخگ نموده شده چون با
 ابو الحسن آن قدر کس نبود که گروهی بحراست جزیره گذارد و با
 جوتی دیگر همت بر مقابله و مدافعه رخنگیان گمارد با مجموع
 همراهان و نواره بدفع مخذران روان شد چون مقاهیر رخگ صلاح
 در جنگ ندیده نواره خون بیک سو کشیدند ابو الحسن نیز بنا بر
 مصلحت متعرض پیکار آنها نگشته بتهانۀ نواکهای آمد امیر الامر
 بعد از آگهی برین مقدمه ابن حسین داروغۀ نواره و جمالخان
 دلزاق و سرانداز خان و قراولخان و محمد بیگ اباکش و گروهی
 دیگر از منصبداران و یک هزار و پانصد کس از اهل توپخانه و چهار
 صد سوار از تابندگان خود با نواره تازه سوای آنچه بسیر روی آب
 مقرر بود تعیین نمود که ابو الحسن را با رفقای او بخود منضم
 ساخته بتسخیر جزیره سوندیپ پردازند و عرصۀ آن سرزمین
 بالکلید از خار وجود دلاور تیره اختر پردازند چون ابن حسین با
 همراهان بنواکهای که مخالف سوندیپ است رسید با اقتضای
 صلاح اندیشی خود با محمد بیگ اباکش و نواره منصور بجهت
 مد راه مقهوران رخگ آنجا توقف گزید و ابو الحسن با تابندگان

خود را با نواره که در سری پور بود تعیین نمود که بر سبیل نوبت
بر روی آب سیر نمایند و از سری پور تا عالمگیر نگر که بیست و یک
گروه مسافت است چون آل که هنگام برشکل بآن تردد توان نمود نبود
مقرر ساخت که آل بدند تا در موسم طغیان آبها که زمینها را آب
می گیرند طریق وصول کومک و آذوقه به تهاق مذکور مسدود نباشد
و از آنجا که دالور زمیندار سوندیپ که بظاهر اظهار اطاعت و بندگی
می نمود بغایر مصلحت کار خویش باطناً با مقاهیر مکه موافقت
داشت بابو الحسن نوشت که آن تبره بخت بی سعادت را که نقش
نفاق و دورویی از روی کارش لایع بود تکلیف رفاقت در سیر روی
آب نماید و اگر از آمدن ابا و امتناع کند تنبیه و تادیب او را جویای
وقت و فرست باید چون ابوالحسن درین باب بار پیام نمود جواب داد
که عنقریب آمده در نوکهای ملاقای می شوم ابو الحسن بآنجا رفته
یکدو روز انتظار کشید و چون اثری از وعده او ظاهر نشد خود بانواره
و جمعی که همراه داشت بقصد بردن او عازم سوندیپ شد و چون
بدان سر زمین رسید آن تبره بخت اعلان آزار خلاف اندیشی و
عصیان منشی نموده با اتباع خویش بجنگ پیش آمد و ابو
الحسن با همراهان قدم همت فشرده بازوی جزأت و جلالت
به پیکار کشود و دالور بدگیر پس از کوشش و آویزش بسیار قرار نموده
بقلعه که دران جزیره داشت محصور گشت و سپاه منصور
از پی او شتافته و بپای قلعه رسیده بکشایش آن پرداختند و قهرا
و جبرا آنرا مسخر ساختند و آن مقهور بصد حیل و سعی خود را
از آن مهلکه بر آورده به پناه جنگل در خرید و مردم متفرق خو

تمکن داشتند حواله نمود که با نوشتنهای خود نزد آنها فرستند
 اتفاقاً چندنی از آن نوشتها بدست کرام کبری نام یکی از مقامهیر
 مکه که زمیندار رخنگ او را بعادت فکوهیده خویش با برخی از
 نواره برسم قزاقی بطرف سوندیپ فرستاده بود در آمد و او نوشتها
 را نزد زمیندار مذکور ارسال داشت و بدین جهت آن مقهور بر
 طائفه فرنگیان بی اعتماد گشته بکرام کبری نوشت که آن غریقی را
 با متعلقان از چانگام بوخنگ فرستد فرنگیان ازین معنی آگاهی
 یافته با رخنگیان در مقام مخالفت و محاربت در آمدند و برخی
 از سفائن آن بخت برگشتگان را آتش زده با کل اتباع و کشتیهایی
 خود بمنزله بندگی و دولت خواهی این آستان اقبال آشیان روی
 عزیمت بولایت بنگاله آوردند و بیست و یکم جمادی الآخره پنججاه
 حلیه فرنگی که مشحون بود بتوپ و تفنگ و سایر آلات جنگ و
 تمام طائفه فرنگیان چانگام داخل تهبانه نواکهایلی شد فرهاد خان
 تهبانه دار بهلوه چندنی از سرداران آنها نزد امیر الامرا فرستاده
 ما بقی را نزد خود نگاه داشت و آن عمده نوینان آن گروه را بنفوذ
 مزاحم پادشاهی تسلیم و استماله نموده هم از سرکار والای پاکشاهی و
 هم از جانب خود بآنها رعایتها کرد بالجمله چون این مقدمات
 روی نموده اسباب و معدّات فتح چانگام بمعنی کار گذان آسمانی
 سلطه وار دست بهم داد و قابوی سرکردن آن مهم بدست آمد
 امیر الامرا آن عزیمت مصمم نموده بزرگ امید خان خلف خوش
 را با دو هزار سوار از تابینان خود رسید اختصاص خان باره و
 حیل سنگه سبوسودیه و میانه خان و کیرن کهجی و چندنی دیگر از

امیر الامرا و زمینداران اواسط جمادی الآخره این حال همایون
 بر سر جزیره مذکوره رفته هنگامه آرای کاوار شد و بنیروی بازوی
 جهد و کوشش قاعه چقد که زمیندار شقاوت شعار در کنار دریا
 ساخته بود بدست آورده مورچالها بست و جمعی کثیر از اتباع
 دلاور بدالت تیغ دلاوران شهاست پرور مسلک نیستی پیموندند و
 شریف پسرش زخمی شده دستگیر گشت و دلاور بد سیر چون تاب
 مدافعت از بضاعت همت خویش فزون دید بجنگل گریخته در
 مکانی که پناه جای خود اندیشیده بود قرار گرفت و ابو الحسن
 تعاقب او نموده بسیاری از اتباع و سردمش را که روه صفت
 در جنگل خزیده بودند علف تیغ انتقام ساخت و آن تیره بخت
 را با اهل و عیال دستگیر کرده ساخت آن جزیره از خار تصرفش
 پرداخت و او را با خود و دو تن از مرد و زن که باز متعلق بودند
 همراه منور زمیندار نزد امیر الامرا فرستاد آن زبده نوینان بعد از
 آگاهی برین معنی عهد الکریم برادر رشید خان را بحراست آنجا
 مقرر ساخته دو صد سوار و یک هزار پیداد بنفوقچی با او تعیین نمود
 و چون عزیمت تسخیر چانگام داشت بابن حسین داروغه توپخانه
 نوشت که با همراهان دران حدود توقف گزیده وقتی که دیگر جنود
 نیروزی اعتصام به تسخیر چانگام معین شوند او نیز با رفقا و نواره
 بدان گروه ملحق گردند و چون استماله فرنگیانی که در چانگام
 سکونت گزیده با زمیندار رخسار موافقت داشتند از مقدمات
 ضروریه مطلب بود بصوابدید رای سدید خطوط مبنی بر لطائف
 مواعید بآن گروه نوشته بفرنگیانی که در بندرهای ولایت بنگاله

یافت که خان مذکور و میر مرتضی با دیگر بندهای پادشاهی و تابعین امیرالامرا برسم منقلایی از راه خشک مراحل مقصد پیانند و ابن حسین داروغه توبخانه و محمد بیگ اباکش و منور زمیندار با دیگر زمینداران از راه دریا روانه شوند و بغایرین قرار داد فرهاد خان جمعی را با بیلداران و تبرداران و برخی از پیداهای تیر انداز و بندوچی بجهت ساختن راه و بریدن جنگل تعیین نمود و شانزدهم رجب با میر مرتضی و دیگر همراهان از نواکهای کوچ کرده بدخانه جکدیه نزول کرد و ابن حسین و همراهانش که با نواره بودند زورق عزیمت را لنگر برگرفته نهنگ آسا بحر فرسا گشتند و هزدهم ماه مذکور فرهاد خان با همراهان از آب پهنی عبور کرد و از روی تدبیر و کاردانی طبعی مراحل نموده بیست و چهارم نزدیک تالابی که از آنجا تا چانگام یکروزه مسافت نشان میدادند بانظار رسیدن بزرگ امید خان نزول کرد و خان مذکور بیست و یکم رجب از آب پهنی گذشته بآئین حزم و احتیاط و هوشیاری که مناط پناهگرمی و سرداریست قطع مسافت دشوار و طبعی مسالک ناهموار کرد و بکوشش و تدبیر تمام از آبها و دریاها و خونخوار و جنگل‌های متراکم اشجار عبور نموده بیست و پنجم بهشت گروهی موضعی که فرهاد خان و میر مرتضی نزول داشتند و از آنجا تا قلعه چانگام ده گروه مسافت بود و جنگلی در کمال انبوهی و راهی بغایت صعب داشت رسیده منزل گزید فرهاد خان هر روز قدری راه را جنگل بریده و هموار ساخته پدش میرفت و نواره پادشاهی در موضع دوسریه از متعلقات چانگام که تا موضع اقامت بزرگ امید خان

منصبداران و جمعی که پیشتر با عسکر خان بهمیم کوچ بهار معین بودند بآن مهم تعیین نموده بیست و هفتم ماه مذکور رخصت کرد و چون مقرر گشته بود که خان مشارالیه با همراهان از راه خشک عازم مقصد شود بفرهاد خان تپانه داربهلوه نوشت که با ابن حسین داروغه نواره و منصور زمیگذار و دیگر بندها و لشکری که آنجا بودند سفینه عزیمت را ازان حدرد لنگر برگرفته براه دریا روان شوند و میر مرتضی داروغه توپخانه را نیز رخصت نمود که بر جناح سرعت بفرهاد خان رسیده او را با دیگر همراهانش در پیش رفتن سزاولی نماید و کپتان مورس سرگروه فرنگیان چانگام را با دیگر سرداران آنها خوشدل و مستمال ساخته مقرر گردد که با تمام اتباع و نواره خویش درین عزیمت فیروزی اثر رفیق جتود فتح بوده بمراسم خدمت و دولت خواهی پردازد و کمال پسر زمیگذار سابق رخگ را که از دست تسلط و استیلائی زمیگذار حال در عهد فرمان روائی اعلی حضرت علیدین مکنی فردوس آشیانی طاب ثراه باین دولت فلک رفعت پناه آورده بجهانگیر نگر آمده بود بوعده تقویض سرگروهی قوم او امیدوار از عنایت پادشاهانه ساخته مقرر نمود که با فریقی از قوم مکه که در جهانگیر نگر بودند همراه میر مرتضی برود و مراسم خدمت و جانفشانی درین مهم بتقدیم رساند و پورانه مبنی بر ترغیب مراتب عبودیت و دولت خواهی و استماله بمراحم والی پادشاهی بحاکم چانگام نگاشته مصحوب یکی از مردم مکه نزد او فرستاد چون نوشته امیر الامرا بفرهاد خان رحیم و میر مرتضی با رفقا بدر پیوست بصوابدید و کنکاش دولت خواهان چنین قرار

چون نواره آنها بدریای کرن پهولي در آمد و سفائن بزرگ پادشاهي همراہ نرسیده بود صلاح در پیش رفتن ندیده نواره را در مکانی مناسب باز داشت و شب را بآئین پاسداری گذرانید چون بزرگ امیدخان ازین معنی آگاهی یافت بفرهاده خان و میر مرتضی بتاکید تمام نوشت که بجنگل بری و ساختن راه مقید نا شده برجفاح استعمال روان کردند و بهر عنوان که باشد خویش را نزدیک بنواره رسانند و خود نیز ترک جنگل بری کرده بسرعت سیر رهگرا شد فرهادخان و میر مرتضی با همراهان روز دیگر بکنار دریا رسیدند و مقاهیر تیره ایام را از مشاهده لشکر اسلام رایت همت نگونسار شد درین روز ابن حسین با نواره منصور بدریای کرن پهولي که نواره مخالف دران لطمه خور امواج ناکسمی بود در آمده با اعاضی نابکار هنگامه آرامی کارزار شد و دیگر باره نوایر جدال بشدت تمام اشتعال یافتہ حربی صعب و نبرد ی شدید روی داد و تا درپاس روز از طرفین نهایت مرتبه کوشش و آرایش بظهور رسید و آخر الامر دران موج خیز حرب و قتال بان مراد عنایت ایندی سفینه آمل مبارزان فیروزی مآل بساحل نصرت و فیروزی رسانید و مخالفان باطل سبب شکست فاحش یافته روی بوالدی گریز آوردند و جمعی کذب از مقاهیر را کشتی حیات بگرداب نیستی فرو شد و گروهی انبوه بقید اساری گرفتار آمدند و بسیاری از غلبه دهشت و فرط ارتعاب خود را بآب در افکنده ازان راه بآتش دوزخ پیوستند و آن روز پس از فتح نواره منصور در دریای کرن پهولي پائین قلعه چانگام توقف گزید و چندی از فرنگیان چانگام که آنجا مانده بودند و جمعی

قریب بیست گروه بود توقف نموده منتظر قریب وصول جنود
 فیروزی بود غنیم عاقبت و خیم که در کمین گاه انتهاز فرصت
 باندیشه آنکه تا عساکر بودند متأثر از نوارۀ منصور دور است شاید
 دستبرد می توانند نمود نوارۀ خود تو زودک نموده بیست و هفتم ماه
 مذکور بجمعیت و ابهت تمام بر سر نوارۀ پادشاهی آمده بجنگ
 پیوستند ابن حسین و منصور زمیندار و دیگر مبارزان نصرت شعار
 باعتماد تایید آسمانی که همواره قریب حال این دولت جاودانیدست
 دمت سعی و کوشش گشوده بمدانعه و مقابله اعدای در آمدند
 نوایر جدال و قتال بر روی آب التهاب یافته هنگامه کوشش و
 آویزش از طرفین گرمی پذیرفت سطح دریا از آمیزش خون نهنگان
 بحر و غما سپهری شفق گون و بچار موجۀ صدمات تیر و تفنگ و
 قوپ و ضرب زن کشتی عمر مخالفان غریق دریای خون گردید
 بدارش ابر مدارار کمان مدف سیئه دشمنان از گوهر آبدار پیکان ابریز
 و رعد غرش بدوق جانستان نمودار آثار روز رستاخیز شد از آنجا که
 ستیزۀ باطل با حق و آویزۀ ظلمت با نور بجای نمی رسد اعدای
 ضلالت فرجام تاب ثبات و پایداری با مبارزان اسلام نیارده روی
 بوالعی فراز آوردند و ابن حسین داروغۀ نوارۀ با کشتیهایی سبک تیزرو
 بتعاقب در آمده ده غراب و سه حایه ازان تیره بختان بدست آورد
 و مقارن این حالت نوارۀ بزرگ مقاهیر نمودار شد و دگر باره بحر
 طوفان خیز محاربه و متیز بتلاطم آمده بعد از حرب و ضرب بسیار
 چون روز بآخر رسید مخالفان ظلمت سرشت روی از عرصۀ مقابله
 بر تانده رهگرایی ادبار شدند و ابن حسین تعاقب آن مدبران نموده

اقتدار کفار تا بکار نگونسار گشته بجای آن اعلام اسلام افراخته شد
 و حاکم چانگام که همزاده زمیندار رخنگ بود با یک پسر و چندنی
 از خویشان و قریب سیصد و پنجاه تن و دیگران بد کیشان بقید
 اسرگرفتار گردید و یکصد و سی و دو کشتی جنگی و یک هزار
 و بیست و شش توپ برنجی و آهنی و تفنگ و زنبورک بسیار و سرب
 و باروت بیشمار و دیگر مصالح توپ خانه و سه زنجیر فیل بدست
 آمد و بمیدان حسن نیت ارجمند و مجاهده همت آسمان پیوندد
 گیتی خدایو مؤید فیروزمزد ساخت کفر آسمانی آن سرزمین که هرگز
 پرتو خورشید دین مبین بر آن نفاخته بود بانوار آثار اسلام روشنی
 پذیرفت و مسامع سکنه و قاطنانش که هیچ گاه جز نوای کفر و
 ضلال نشنیده بود باستماع زمزمه ذر و تهلیل بر افروخت و خلقی
 کثیر از رعایای ولایت بنگاله که بحسب تقدیر از دیوباز بقید اسر
 کفار سیه روزگار گرفتار آمده از یار و دیار دور افتاده بودند از شر تسلط
 اشرار ناپاک رستند و باساکن و مساکن خویش پیوستند بالجمله بزرگ
 امید خان اسارای چانگام را بهمراهی جمعی نزد امیرالامرا فرستاد
 و خود با جیوش قاهره آنجا بساط اقامت گسترده در صدد بندوبست
 آن ولایت شد میانه خان را با جوقی بجهت استماله رعایا و نشانیدن
 تپانه بسمت شمالی چانگام تعیین نمود و تاج میانه را با گومکیدان
 و تابیدانش و یکصد نفر بدو تپی بتپانه داری و محافظت طرق و
 مساک از چانگام تا کفار دریا بهی میهن ساخت و چون در بندر رامپور

دیگر از اهل فرنگ که درین وقت از رخفک بکوسک آنها رسیده بودند
 باین حسین ملاقی شدند و کپتان مور که قبل ازین با همراهان خویش
 چنانچه گزارش یافته است از چانگام نزد امیرالاعرا آمده درین
 مهم همراه لشکر نصرت پناه بود مصدر خدمت و دولت خواهی
 گشته ترددات شایسته بظهور آورد و روز دیگر بزرگ امید خان با تخته
 جنود نصرت اعتصام پدای قلعه چانگام رسید و افواج قاهره از برو
 بحر بر قلعه محیط گشتند محصوران بعد از تلاش بسیار و کوشش
 بیشمار چون تاب مقارصت و مدافعت از اندازه قدرت و نیروی
 ممکنت خویش نوزد دیدند و سطوت و استیلائی جنود مسعود رعب
 انگن باطن ضلالت مسکن شان گشته بود ناچار ترک مخالفت و پیکار
 جسته دست توسل بدایمان استیمن زدند و روز دوم محاصره
 که سلخ رجب بود رخت قامت از قلعه بیرون کشیده اولیای
 دولت ابدی دوام آن حصن متین و معقل حصین را که در
 منازت و حصانت و استحکام شهر ایام است و هرگز کمند عزیمت
 هیچیک از سلاطین اسلام و خواقین دین پرور والا مقام بکنگره تسخیرش
 نرسیده و اقدام جنود خطرات و اوهام بسپردن ساحت تصرفش
 آشنا نگردیده با کل ولایت چانگام و تمام توپخانه و نوار آجا
 متصرف گشتند و بمیامن تاییدات قادر متعال و برکات توفیقات
 ایزه نصرت بخش بیهمال این قسم فتحی که سرمایه تشبید
 مبدای دین و ملت و پدیرایه تنظیم قواعد ملک و دولت بود احبای
 سلطنت و اصفیای خلافت را نصیب گشته عرصه آن برو بوم کفر و
 ضلال از لوٹ تصرف ارباب خزی و نکال پرداخته آمد و رایات

جسته بودند چون دانستند که دستگیر سرینجه اقبال خواهند گردید
 امان طلبیده ملاقی شدند و اولیای دولت بی زوال مذبذولان را
 بقید اساری در آوردند و گروهی از مسلمین رعایای بنگاله که آنجا
 رهین قید کفار نابکار بودند از عذاب صحبت اشرار رهائی یافتند
 و از میان دولت قاهره رخت افامت ازان کفرآباد ضلالت بنیدان
 بر گرفته بچازب اوطان خویش شتافتند چون خبر این فتح به بزرگ
 امید خان رسید و نیز بظهور پیوست که زمیندار صلات شعار رخفک
 فوجی از راه خشکی برامبو تعین نموده بذایرعایت مراسم احتیاط
 میانه خان و جمال خان دلزاق و جمعی دیگر را بموسک میر
 مرتضی فرستاد میر مذکور بعد از تسخیر رامبو جوقی از بندوچیان
 بکنار رودی که بمسافت یک و نیم گره از رامبو واقع است تعین
 کرده بود که آنجا اقامت نموده از آمدن غنیم با خبر باشند روزی
 ناگاه جمعی کثیر از مخالفان با هفت زنجیر فیل از جنگل برآمده
 برزمره بندوچیان حمله آوردند و چندی را از هم گذرانیدند و چون
 امر مرتضی ازین معنی آگاهی یافت سوار شده با جمعی از جیوش
 قاهره بدفع آن اشرار روان شد و بکنار رود مذکور رسیده با آنکه
 آتش عمیق بود و مقهوران شروع در استحکام سورچال برکنار آن
 نموده بودند با همراهان دلیرانه بآب زده ازان سالم عبور نمود
 مردودان نابکار بجزک و پیکار پیش آمده کوششی بلیغ نمودند و
 آخر الامر تاب ثبات و پایداری نیاز زده رویی بواقی فرار آوردند و
 مبارزان منصور تعاقب نموده جمعی کثیر را قذیل و اسیر ساختند
 و هشتاد توپ و بندوق بسیار و دیگر ادوات پیکار ازان حرب ادبار

که از چاتکام تا آنجا چهار روزه راه و مابین چاتکام و رخنگ واقع است جمعی کثیر از مخاذیل رخنگ بودند و بمحارست و نگاهداشت قلعه آن قیام داشتند میر مرتضی داروغه توپخانه را با برخی از افواج قلعه بدانصوب تعیین نمود که باستماله رعایای آن - همت پرداخته از کیفیت مساک و معابر آن سرزمین آگاهی بخشد و اگر میسر آید بد آنجا رسیده بر تسخیر قلعه آن همت گمارد میر مذکور بعد از قطع مراحل معب و گذشتن از جنگلهای انبوه و آبهای دشوار گذار پس از دوازده روز با همراهان بیک گروهی قلعه رامبو رسیده توقف نمود و از روی کار طلبی کشایش آن حصن متدین پیش نهاد همت اخلاص آئین ساخت و روز دیگر دهگامی که جنود مسعود انوار صبح بعزم تسخیر نیلی حصار آسمان از کمرین گاه انق بیرون تاخت با مبارزان بسالت خوب رامبو رسیده باغضاض عون و امداد آلهی و استظهار اقبال فیروززی، مآل حضرت شاهنشاهی بر قلعه یورش برد راولی نام برادر زمیندار رخنگ که نظم مهم آن سرزمین باو متعلق بود با همراهان خویش از سر تجاد بمداومت پرداخته بقدر قدرت و توانائی مراسم کوشش بتقدیم رسانید و چون تاب مقاومت از اندازه استقامت خویش فرزون دید با محصران رخت افامت از حصار بر گرفته بچنگلی که متصل بکوه نزدیک قلعه بود گریخت میر مرتضی با رفقا تعاقب آن بد عاقبتان نموده جمعی کثیر را طعمه شمشیر انتقام ساخت و گروهی انبوه دستگیر شدند و برخی از مقهوران ضلالت آئین که از مدینه تیغ کین بهادران ظفر قرین رسته در پناه جنگل خیزده بکوه پناه

آغاز سال نهم از سنبر دولت والای عالمگیری

مطابق سنه هزار و هفتاد و شش هجری

درین فرخنده اوقات که از فیض دین پروری و معذات گستری
زیبده اورنگ سلطنت و سروری جهان را اختر نیک اخترى از
سپهر مراد طالع و جهانیان را ماه سعادت از افق امید لامع بود
شهر کرامت بهر صدام در رسیده روشنی بخش دیده ایام شده و شب
دوشنبه مطابق هزدهم امفندار رویت آن ماه مهر انوار اتفاق
افتاده سعادت منشان عبادت شعار را سرمایه احراز برکت و ادخار
حسنت گردید و سال نهم از - نین خلافت مبینت ترین خدایگان
دولت و دین شهشاه یزدان پرست حق آئین بهزاران خورمی
و بهر روزی آغاز جهان افروزی نموده اشاره معلی به پیشکاران پیشگاه
سلطنت صادر شد که تا رسیدن عید سعید بارگاه جاه و جلال را
آذین حشمت و اقبال بندند درین ایام مبارز خان که در جایگزین
خود بود بصوبه دارى کشمیر از تغیر - یف خان معین گشته
بعنایت خلعت و اضافت پانصدی بم منصب سه هزارى در هزار
سوار - بلندی یافت و گویال - نکه و حکرام کچهواه از کومکینان
صوبه کابل هریک بمرحمت علم رایست سیاهات افرخت و اسد ولد
ملا احمد نایبه که حقیقت آمدن او از بلخاپور و - پری شدن روزگار
حیاتش در بلده احمد نگر در مقام خود سمت گزارس پذیرفته
دولت زمین بوس آستان فلک نشان دریافته بعنایت خلعت
قاخوه و اسب با ساز طلا و خنجر صرمع و منصب هزار و پانصدی

بدست مجاهدان ظفر شعار در آمد بالجمله چون مسامت از چاگانم
 تارامبو بغایت ضعیف است و کوه و جنگل بسیار و یکدو آب که بی
 کشتی متعذر العبور است در راه است و در موسم برشکال همه آن
 راه را چنان آب میگیرند که بالکلیده طریق عبور مسدود میگردد و
 درین سال از جهت قلت آذوقه و قرب وصول فصل برشکال تعیین
 افواج بحر امواج برخنگ در حیز توقف افتاد و بزرگ امید خان
 از روی دور بینی و مصلحت اندیشی نظر بر انسداد طرق و مسالک
 و عدم وصول کوسک در هنگام طغیان آبها نموده بمیر مرتضی نوشت
 که با همراهان از اینجا برآمده سران و زمینداران و اسارا و رعایای راسبو
 را بدکن کول که متعلق بچاگانم است بدارد میر مذکور بصوابدید
 بزرگ امید خان از راسبو بچاگانم آمد و چون خبر این فتوحات از
 عرضه داشت امیر الامرا و آخر شعبان این سال همایون فال بمسامع
 اقبال رسید حضرت شاهنشاهی چاگانم را باسلام آباد موعوم ساختند
 و آن زید نوینان را بغنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز مرصع
 و دو اسب از طوبیله خاصه یکی با ساز طلا و یک زنجیر نعل با تلایر
 و بزرگ امید خان خلف او را باضافه پانصدی صد سوار بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار و فرهاد خان را باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی سید و پنجاه سوار و میر مرتضی داروغه
 توپخانه را بخطاب مجاهد خانی و ابن حسین داروغه نواره را
 بخطاب مظفر خانی و هر یک را باضافه منصب و منور زمیندار را
 از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار نواختند •

دو پارس و دو گهزی که ازان محفل - پیر نشان برخاستند پرتو قدوم
 بانجمن خاص غسلسخانه گسترده با وجود تجشم حرکت و صرف قوت
 دماغ بهنگامه آرائی جشن و سوز پدیوان عدالت و داد گستری که اهم
 مهمات سلطنت و سرور است و در هیچ روز وظیفه آن شغل جلیل
 ازان حضرت متخلف نمی شود پرداختند و بمیان عدل کامل
 و لطف شامل مظلومان و جور دیدگان را نیز کم دل روا ساختند
 بالجماعه تا سه روز هنگامه عیش و طرب و انجمن خرمی و سرور
 مرتب بود و دران جشن فرخنده عاطفت پادشاهانه زهره حیمای
 حشمت و کم گاری دره محیط شوکت و بختیاری مالمه تقدس
 نقاب خورشید احتجاب بیگم صاحب را بانوارم یک لک اشرفی
 عز اختصاص بخشیده بر سالدانه ایشان که سابق دوازده لک روپیه
 بود پنج لک روپیه افزود و بمقدار نقاب عزت پرده آرای مشکوی
 ایهام برهیز بانو بیگم و زینت بخش هودج عفت نور افزای
 بوستان دولت گوهر آرای بیگم هر کدام یک لک روپیه عطا فرمود و
 رخسارده اختر برج خلافت تابنده گره درج سلطنت پادشاهزاده عالیندر
 محمد معظم بعنایت خلعت خاص و بازو بند و پیرونی مرغ
 و انعام دو لک روپیه و باضافه دو هزار سوار بمنصب پانزده هزار
 دوازده هزار سوار و تیره نهال ریاض عظمت گرامی نخل بوستان
 حشمت پادشاهزاده نامدار محمد اعظم بعطای خلعت خاص رجیفه
 مرغ و خلیج با علفه سروراید و باضافه دو هزار سوار بمنصب
 دوازده هزار هفت هزار سوار مورد قوازش گردیدند و جعفر خان
 و مهاراجه جسرقت سنگه هر یک بعنایت خلعت خاص قامت

هزار سوار و خطاب اکرام خانی مورد نوازش شد و عید الله
 خان موجود از نوروز که بموجب التماس به پیشگاه حضور آمده بود
 احراز دولت و عزت اکسیر خاصیت نمود و بعرض اشرف رعید
 که دلاور خان حارس قلعه رنجه پور باجل طبعی بساط حیات
 در نوردید و یک صد و بیست و یک زنجیر نیکل که برخی زمیندار
 آشام برسم پیشکش فرستاده و بعضی در جنگل های بنگاله صید شده
 بود مجموع را امیرالامرای صوبه دار آنجا بجناب معالی ارسال
 داشته بقطر خورشید اثر رسید و شب سه شنبه هفدهم فروردین
 هلال خجسته شوال از مطلع سعادت و کامرانی رخ نموده چهره
 آرای نشاط و شادمانی شد و روز دیگر که عید فرخنده فطر بود نوای
 شادمانه اقبال از بارگاه حشمت و جلال بلندی گرای گشده آوازه
 طرب و سرور بجهانیان در داد و طنطنه عظمت و شکوه بگوش
 گردون رسانید بادشاهزاده های والا گوهر عالی تبار و نوبدان رفیع
 قدر و امرای نامدار و سایر بندهای آستان پیر مدار بسده سلیقه
 خلعت و جهان بینی حاضر آمده بتسلیمات تهفیت تارک سعادت
 پیروانند حضرت شاهنشاهی بعبادت معبود بر فدا می گزیدند
 منظر که تخت زرین بر کوه پشت آن زده بودند سوار شده با فر
 آبی و عظمت و شکوه جهان پناهی لوی توجه بمصلی برافراختند
 پس از اقامت نماز عید قرین سعادت معاودت نموده در ایوان
 عالی بنیان خاص و عام بر سر بر گردون نظیر مرصع نگار جلوس
 فرمودند و دران والا بارگاه بزم کام بخشی و کامرانی آراسته دست
 دریای نوال بحد و احسان و مکرمت و افضال گشودند و بعد از

از تغییر میر مذکور خلعت سرورازی پوشید و پرتوی سنگه واد
 مهاراجه جمدونت سنگه بعطای طره مرصع و اسپ و ساز طلا سرمایه
 مباحات اندرخت و چون درین هنگام رای عالم آرای حضرت
 شاهنشاهی که گنجور کنوز رموز ملک و ملت و مرآت شواهد اصرار
 دین و دولتست چنین اقتضای نمود که خزائن عاصره را که در
 پنجم سال جلوس میمنت قرین بغایر بعضی مصلحت های
 سلطنت و جهانبانی از قلعه دولت بنیاد مستقر الخلافه اکبر آباد
 بقاعه مبارکه دار الخلافه شاه جهان آباد نقل کرده بودند دگر باره
 بحسن سپهر مثال آن مرکز حشمت و اقبال که از سوابق ایام
 همواره محل خزائن و ذخائر این دولت سپهر اعتصام است
 نقل نمایند که بدستور قدیم آنجا باشد لهذا نامدار خان را باهتمام
 آوردن آن تعیین نموده بعزایت اسپ باساز طلا نواختند و دوازدهم
 ماه مذکور مرخص ساختند و یرلیغ گیتی مطاع بنام دانشمند خان
 ناظم سهام دار الخلافه و دیگر متصدیان آن دار الملک مسجد و جلال
 طغرای نفاذ یافت که بزودی سرانجام اسباب و لوازم این امر
 نموده خزائن عاصره را بمستقر خلافت فرستند - و درین ایام بعرض
 اشراف رسید که حق وردخان قلعه دار رایسین باجل طبیعی در
 گذشت و چون حوی خانم جدی فیض الله خان که انگه نواب
 خورشید احتیاج تقدس نقاب ملکه جهان بیگم صاحب بود جهان
 گذران را بدرود نمود عاطفت پادشاهانه خان مذکور را با محمد عابد
 برادرش و محمد جعفر والد ارادت خان مغفور که دختر زاده آن
 مرحومه است بعطای خلعت اثر لباس کدورت برآوردن - پانزدهم

مباحات افراخت و بهرام بن نذر محمد خان بانام ده هزار روپيه
 و طاهر خان بمرحمت اسپ با ساز طلا و باضافه پانصد سوار
 بمنصب پنج هزارى سه هزار سوار و فیض الله خان و حسن علیخان
 هریک بمرحمت اسپ با ساز طلا و سر بلند خان باضافه پانصدی
 بمنصب سه هزارى هزار و پانصد سوار و اصل و اضافه عبد النبى
 خان فوجدار متهرا بمنصب دو هزارى هزار و پانصد سوار از انجمله
 هفت صد سوار دو اسبه سه اسبه و حکیم الملک بمنصب دو هزارى
 یک صد سوار و معتمد خان قلعه دار گوالیار بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و عبد الرحیم خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد
 سوار و قلندر خان از کومکيان لشکر دکن بمنصب هزارى نهصد
 سوار و عرب شیخ ولد طاهر خان و بهیم سکه پسر زمیقدار سرى نگر
 هریک بمنصب هزارى شش صد سوار و دربار خان خواجه سرا
 بمنصب هزارى سیصد سوار و بختاور خان بمنصب هزارى یک
 صد و سی سوار و مکرمت خان و توان گجرات که فوجدارى اسلام
 نگر ضمیمه خدمتش شده بود بعذایت ارسال خلعت و باضافه
 شش صد سوار بمنصب دو هزارى دو هزار سوار مشمول عاطفت
 گشتند و عبید الله خان فوجدار فرور بمرحمت خلعت و اسپ مورد
 التفات خسروانه گشته بخدمت مرجوعه مرخص شد و میر
 عماد الدین خویش خلیفه سلطان بخدمت دیوانى بموتات و کتب
 سعادت از تغیر دیانت خان منصوب شده بعطای خلعت و
 باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی دو صد پنجاه
 سوار نوازش یافت و لطف الله خان بخدمت داروغگی روزیبه داران

پیشگاه اقبال آنرا بیسط بساط عظمت و جلال آرامته تخت فیروز
 بخت مرصع نگار آنجا نصب نموده بودند دامن امید ترازو از غیض
 منجیدن گیتی خدیو عدل پرور مکرمت گستر لبریز زر و گوهر
 گردید وزن مسعود بائین معهود بفعل آمده از برکت آن تمنای
 عالمی بحصول پیوست و سال چهل و نهم قمری از عمر ابد طراز
 خلیفه زمان خاقان گیهان ستان بسعادت و بهروزی پیرایه انجام
 یافته سال پنجاهم بهزاران میمنت و فیروزی آغاز جهان افروزی
 نمود حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم و زن مبارک بر سر بر
 گردون نظیر مرصع جلوس فرموده بکام بخشی خلایق پرداختند
 درین روز خجسته مهین شعبه دوحه ساطت بهین باد نخل
 ابهت پادشاهزاده والا قدر محمد معظم بعطای خلعت خاص و طره
 مرصع و شمشیر خاصه و یک عقد مروارید و رخشنده اختر برج
 کامگاری تابنده گوهر درج بختیاری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم
 بعزایت خلعت خاص و سمرن مروارید و شمشیر خاصه و تازه نهال
 ریاض اقبال پادشاهزاده والا گهر ستوده خصال محمد اکبر بمرحمت
 خنجر مرصع باعلاقه مروارید و نوگل حدیقه دولت سلطان معز الدین
 بمرحمت خلعت و یک زنجیر فیل عز اختصاص یافتند و جمعی
 خان و مهاراجه جسونت سنگه هر یک بمرحمت خلعت و مکرر
 خان بعطای شمشیر مشمول عاطفت گشتند و دیواکه بموجب حکم
 معالی کنور رامسنگه و مخلص خان پذیره شده او را بسده سپهر
 مرتبه آورده بودند با سنبهاجی پسرش در کمال انکسار و بندگی
 و خجالت و سرافکندگی اداب ملازمت و تسلیمات عبودیت بجای

ذی قعدة چون سیوای فتنه گرا که قبل ازین کیفیت احوال آن
ضلالت مآل و فرستادن راجه جیسنگه اورا به پیشگاه جاه و جلال
مفصلا سمت گزارش پذیرفته بظاهر دار الخلافه رسیده بود حکم
والا بقاعذ پیوست که فردای آن که روز جشن وزن مبارک بود
جبهه ساری سده سینه گرد و بجهت استماله قلب آن وحشی دشت
جهالت و گمراهی فرمان شد که دران روز فرخنده کنور رام سنگه
خلف راجه جیسنگه و مخلص خان پذیره شده اورا بدولت زمین
بوس استان معلی رسانند و درین تاریخ نامدار خان که چنانچه
سبق ذکر یافته بجهت آوردن خزانن مامور از دار الخلافه شاه جهان
آباد معین شده بود احراز سعادت ملازمت اکسیر خاصیت نمود و
ان خزانن پیکران و گنجهای روان که بریک هزار و چهار صد عرابه
بار بود بمستقر خلافت رسانید و مجموع آن در عرض چند روز بتائید
و اهتمام تمام داخل قاعه مبارکه شد •

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام میمنت قرین که از قریب است و فیض معدلت زیادت
بخش آورنگ خلافت و جهانبنانی روزگار در عین سعادت و کامرانی
و زمانه هم آغوش شاهد آمال و امانی بود موسم جشن وزن قمری
آن خورشید سپهر سلطنت و سروری در رسیده جهانیان را مزه
عشرت و شادمانی رسانید و روز مبارک یکشنبه هزدهم ذی قعدة
موافق سیوم خرداد بعد از انقضای یکپاس و چهار گهزی از روز
مذکور در محفل فیض بنیاد غسالخانه مبارک اکبر آباد که پیشکاران

قدوة الاولیاء الواصلین حضرت خواجه معین الدین چشتی بانعام
 دو هزار روپیه و شیخ جمال محدث و پنج کس دیگر هر کدام
 بمرحمت یک هزار روپیه سر بلندی یافتند و پنجهزار روپیه بزمرد
 نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا گردید. دهم ذی حجه
 که عید فرخنده اصفی بود دگر باره بارگاه خلافت و دولت سرای
 علظفت طراز عشرت و نشاط و پدیرایه طرب و انبساط یافته نوای
 کوس دولت و شادیانه اقبال مزده بهجت و خرمی بمسامع جهانیان
 رسانید و گیتی خدیو دین پرور حق پرست بشیمه قدسیه خویش
 رایت حشمت بصوب مصلی بر افراخته بتوزوک و آئینی که معمول
 این دولت عالم آراست توجه فرمودند و نماز عید بجماعت ادا کرده
 قرین سعادت معاودت نمودند درین ایام سیفخان که از صوبه دارچی
 کمپر معزول شده بود از انجا رسیده احراز دولت زمین بوس نمود
 و بعطای خلعت میاهمی گشت و میرخان فوجدار کوهستان جمون
 که بموجب برلیغ همایون از انجا آمده بود بتلذیم سده سفید فائز
 شد و دیندار خان بفوجداری نوشهره از تغیر دلیر خان افغان تعیین
 یافته باضافه پانصدی در صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار و در صد سوار سرانراز گردید و دلیر خان بفوجداری جمون
 از تغیر میرخان منصوب گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی یک هزار سوار از انجمله هشت صد سوار در آمده سه اسبه
 نوازش یافت * غره صفر شهشاه روزگار پرتو توجه بساحت فتح شکار
 افکنده دو روز آنجا نشاط اندوز صید بودند و روز سیوم مراجعت
 فرمودند و درین ایام بمقامت موسم برشکال پادشاهزادهای

آورده باحراز دولت زمین بوس تارک مباحات انراخت و یک هزار و پانصد اشرفی بر سبیل نذر و شش هزار روپیه برهم نثار گذرانیده مورد مراحم خسروانه گردید و گنجعلی خان بغایت خنجر صومع و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار شربلند گشته در سلک کومکیان دارالملک کابل انتظام یافت و سردار خان از کومکیان صوبه گجرات باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار ازان جمله هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و از اصل و اضافه معتقد خان فوجدار جونپور بمنصب دو هزار و دو هزار سوار ازان جمله یک هزار و هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه و تهور خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار و سید ابراهیم از کومکیان صوبه بنگاله بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و محمد علی خان بمنصب هزار و پانصدی سوار و پنججاه سوار و صالح خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنججاه سوار و مترسین بندیل از کومکیان و راجه جیسنگه و راجه مها سنگه به دوریه از کومکیان صوبه کابل هریک بمنصب هزار و پانصد سوار و سید خان حارس قلعه ارک دولت آباد بمنصب هزار و پانصد سوار و سوار و میر مهدی دیوان مستقر الخلافه اکبر آباد بمنصب هزار و یک صد سوار و عزیز الله ولد خلیل الله خان مرحوم که کد خدا میشد بغایت خلعت واسپ و خدا بخش ولد فاخر خان که او نیز اراده کدخدائی داشت بانعام ده هزار روپیه و راجه حیات سی زمیندار راجور بغایت شمشیر با ساز میدا کار امیر الله نبیره عبد الرحیم خان خانان مغفور و بدیع الزمان پسر اقا ملای مرحوم هریک بانعام پنج هزار روپیه و سید محمد صاحب سجاده جناب

مهری شده بعالم بقا رحلت نمود والله ورد بخان فوجدار گورکپور بجای او تعیین یافته از منصبش که ۵۰ هزار و پانصدی ۵۰ هزار سوار بود پانصد سوار در اسب ۵۰ امده مقرر گشت و بمعنایت ارسال خلعت و فرمان عالیشان مشعر باین معنی سرافراز شد و سادات خان فوجدار شاه آباد بفوجدارئی گورکپور معین گشته بمرحمت خلعت مورد نوازش شد و منصبش که دو هزار و پانصدی هزار و سیصد سوار بود باضافه پانصدی هفت صد سوار افزایش پذیرفت •

فرار نمودن سیوای ضلالت شعار از درگاه سپهر مدار

هر تیره اختر بد گوهری که نامیده بخت شقارت اثرش ازخانه تقدیر رقم پذیر نقوش خزی و نکال و طینت ادبار پرورش مغطور بر سلوک منهج گمراهی و ضلال باشد لا محاله باقتضای فرمان ازلی و خذلان مطری پیوسته از دولت گریزان بود و از اقبال روی گردان گردد شاهد صدق این معنی رخ تافتن سیوای بد نهاک است از آستان فلک بنیاد و فرار نمودن از مستقر الخلافه اکبر آباد تبیین این قضیه آنکه همچنانچه در مقام خود سمت گزارش یافته بعد از تعیین انواع قاهره باستیصال او چون آن مقهور لئیم بمنهج قویم و مسلک مستقیم اطاعت و فرمان برداری گرائیده کامیاب دولت عبودیت و خدمت گزارئی گشته بود عمده راجهای عظام راجه جیسنکه بنابر عهد و قوی که با او داشت در صدد اصلاح کار و انجام آمل ان خسران مآل بود و درینوقت که آن ضلالت منشا را بموجب

کامکار بخت بیدار و امرای رفیع مقدار خلعت بارانی مرحمت شد و امیر الامرا راجه جیسنگه و دیگر عمدها و امرای اطراف نیز باین عنایت سرمایه مباحثات اندوختند و از وقائع دکن بمسامع حقائق مجامع رسید که حشن خان از کومکیان آن صوبه باجل طبیمعی بساط حیات در نوردید • پانزدهم ماه مذکور سیفخان بصوبه دارئی ملتان از تغیر تربیب خان تعیین یافت و بعنایت خلعت و شمشیر با ساز میناکار و اسب با ساز طلا و نیل باجل زر بفت و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری و هزار و پانصد سوار سرلذند گشته مرخص شد و حسن علی خان بخدمت داروغگی ملازمان جلو و همت خان بداروغگی گرز برادران از تغیر ملتفت خان و یوسف خان بداروغگی کارخانه مرصع آلات از تغیر عبد الرحیم خان خلعت سرافرازی پوشیدند و چون فیض الله خان اراده گوشه نشینی کرده بود دارالبخان از تغیر او قراول بیگی شده خلعت یافت و درین اوقات عبد النبی خان که بفوجداری چکله منتهرا قیام داشت فوجداری نواحی اکبر اباد علاوه خدمتش گشته بعنایت خلعت و باضافه پانصد سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب دو هزاری دو هزار سوار از انجمله یکهزار و سیصد سوار دو اسبه سه اسبه نوازش یافت و باقیخان بحراست قلعه چاندر و فوجداری نواحی آن از تغیر میر محمد خان منصوب گشته بعطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار مباحی گردید بیست • و سیوم بعرض اشرف رسید که اصالت خان فوجدار مراد اباد که او را از دبر باز عارضه صعبی طاری شده مریض و علیل بود و روزگار حیاتش

پادشاهان نمی دانست و هوای بعضی توقعات بیجا و مقاصد دور
از کار در مرد داشت و خیالات خام در خاطر بخته بود با وجود عواطف
و مراحمی که بمحض تفضل پادشاهانه نسبت بحال او سمت ظهور
یافت بعد از ایستادن دران مجلس بهشت آئین سودای جہل و
نادانی سربسی مغزش را بشور آورد و بگوشه رفته با کفور راسنکه اظهار
رنجیده خاطری نمود و گلهای بیجا و خواهشهای نا روا آغاز نهاده
پرده از روی سفاقت و بیخردی بر گرفت و جوهر خبط و شورش
دماغش در همان روز جهان افروز بروی روز افتاد و چون پرتو این
معنی بر پیشگاه خاطر آگاه حضرت شاهنشاهی تافت او را قابل
بساط قرب و حضور ندانسته رخصت فرمودند که بمنزل خود رود و بدین
جهت عزایات و مواهبی که نسبت باو مقرر شده بود بظهور نیامد
و آن بیخرد بد کردار از نظر توجه و التفات شاهنشاه روزگار افتاده
حکم شد که من بعد در پیشگاه حضور بار نیافته از دولت کورنش محروم
باشد و بکفور راسنکه که واسطه کار آن نابکار بود و در بیرون شهر
منزل داشت حکم شد که آن مقهور را نزدیک اوثاق خویش فرود آورده
از حال او با خیر باشد و سادهاجی بهارش را که چنانچه سبق ذکر
یافته بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار سر بلند بود هر چند روز با
خود بملازمت اشرف آورد و چون مراتب مکر و شیطنات آن مدبر
نکوهیده اطوار بر خاطر مهر انوار سمیت ظهور داشت و مظنه فرار
آن ضلالت شعار میشد بقولاد خان شکنه شهر اشاره معلی صادر
گشت که بر اطراف منزل گاه او جمعی از همراهان خود و برخی
از اهل توپخانه بجهت پادداری بنشانند و منشور لامع النور

خواهش او بدرگاه والا فرستاد و التماس کرده بود که چون پادشاه
 حشمت و جاه رسد بشمول مراحم و مکارم پادشاهی بدن الاقران
 سر بلند و میاهی گردد لهذا درین هنگام که بسده فلک احترام
 آمد حضرت شاهنشاهی که مظهر لطف و رحمت الهی اند نظر
 بر سوابق تقصیراتش نموده با او در مقام نوازش و بنده پروری
 در آمدند و میخواستند که آن باطل پزوه را رهین عنایت و احسان
 و مورد تفضل و امتنان سازند چنانچه در روز جشن مبارک که
 رحیدن و بدولت ملازمت اکسیر خاصیت دران روز مسعود قرار
 یافته بود کنور رامسنگه و مخلص خان را حکم شد که بجهت
 سرافرازی از پذیره شده ان شقاوت منش را بعزاستان بوس رسانند
 و چون ببارگاه خلافت رسیده کامیاب تقبیل سده سینه گردید بعد از
 تقدیم آداب ملازمت باشاره والا بر بساط قرب و منزلت بار یافت
 و در مقامی مناسب که جای مقربان پادشاه دولت بود یا امرای
 نامدار و نویزان رفیع مقدار دوش بدوش ایستاد و مقرر شده بود
 که دران روز فرخنده بمواطف گوناگون سر بلند می یابد و روزی
 چند دولت اندوز ملازمت اشرف بوده و از میامن الطاف و مکارم
 پادشاهانه بمطالب و مقاصد خویش فائز گشته بزودی کامیاب
 عزت مباحات رخصت انصراف یابد لیکن از آنجاکه آن تیره بخت
 خذلان شعار همواره با وحشیدان دشت خلالت و در و دام صحرای
 جهالت روزگار بسر برده خالی از نشاء خبطی نبود و هرگز شرف
 ملازمت خواقین نامدار و سلاطین سپهر مقدار که بهین سرمایه تحسین
 اخلاق و تهذیب اطوار است در نیافته قواعد آداب مجلس

و عصیان نخواهد نمود بذا برین عاطفت خسروانه آن عمده راجها را
 بقبول این ملتتمس سربلندی بخشیده پرتو عفو و بخشایش بر حال
 آن باطل سگال گسترده و حکم اشرف بقولادخان صادر شد که جمعی
 که بر دور منزلگاه او بجهت خبرداری نشانیده بود بر خیزند تا
 خاطر وحشت زده اش بجمعیت و اطمینان گراند و بسنجهای پسرش
 بیشتر از پیشتر آثار عذایت و مرحمت بظهور رسیده مرکوز باطن
 اقدس این بود که پس از چند روزی آن مقهور را نیز کامیاب
 دولت کورنش گردانند و مشمول الطاف و اعطاف ساخته رخصت
 انصراف دهند از آنجا که باطن ضلالت موطن آن تیره بخت از
 تصور شذائع افعال و اطوار سابق و اوضاع ناهنجار و اداهای نالایق
 که بدنازی از سر زده نا ایمن بود و غلبه خوف و دهشت غضب
 پادشاهی که نمودار قهر و مخط آلهی است او را بیقرار داشت درینوقت
 که اهل توپخانه و تابندگان نوالادخان از اطراف منزلگاه او برخاستند
 و کنور رامسنگه نیز از پاسداری حال او غفلت ورزید انتظار
 فرصت نموده مکیدت و احتیال را کار بست و تغیر وضع داده در
 شب بیست و هفتم صفر با سنجهای پسر خویش رهگرایی وادی
 فرار و مرحله پیمایی دشت ادبار گردید چون این معنی بعرض
 اشرف رسید کنور رامسنگه مورد خشم و عذاب پادشاهانه شده از
 منصب معزول و از دولت کورنش مهنوع گردید و بر اجه جیسنکه
 فرمان شد که نیتوی ضلالت خورا که با آن بغی افدیش فتنه جو
 سمت قرابت داشت و چنانچه مذکور شده قبل ازین سر لشکر او
 بود و بذا بر مصلحت دولت و صوابدید راجه جیسنکه بمنصب پنج

مختوی بر صورت حال و کیفیت معامله آن مقهور براجہ جیسنکه
 که مشغول مهم بیجا پور بود و با آن بد کیش عهد و قول درمیان
 داشت عز مدور یافته حکم شد که آنچه در ماده او اصلاح دولت داند
 بدرگاه آسمان جاه معروض دارد تا بروفق صوابدید و ملتزم آن
 عهد راجها با آن مردود معامله رود و پس از دوسه روز که آن
 شقاوت اندوز مورد بی توجهی و تلخکام زهر بعدایتی گشته از
 دولت کورنش محروم بود شور سودای پندار و غروری که در سر داشت
 فرو نشسته از مددهوشی نشاء سفاهت بهرش آمد و از بیم قهر و
 عتاب پادشاهانه حگرنه باخته در صدد چاره کار خود شد و توسل بامرای
 رفیع قدر و نویزان والا جاه جسته اظهار عجز و ندامت پیش گرفت
 و چندانکه خضوع و الحاح نمود پرتو التفات پادشاهی بر ساحت
 حال آن ضلالت منش یافتند دولت بار و رخصت کورنش نیافت
 لیکن سنبهاچی پسرش بموجب حکم معالی با کنور رامسنکه بعز
 کورنش میرسید و بعدایات و مراحم خسروانه مقتضو مبادی
 میگشت در خلال این حال عرضه داشت راجہ جیسنکه در جواب
 منشور لامع النور رسید معروض داشته بود که چون این فدوی با آن
 مخدول مراتب عهد و میثاق درمیان آورده و هنوز بمهمات این
 حدرد مشغول است اگر فضل و کرم پادشاهانه از جرم او در گذرد هم
 این بنده رهین منت بخشایش و احسان و سرفراز در زمره امفال
 و اقران میگردد و هم این معنی بصلاح کار پادشاهی و تمشیت مهم
 این حدود اقرب مینماید و متعهد گشته بود که آن مطرود از مسلک
 بندگی و فرمان پذیری انحراف نورزیده جرأت بر سلوک جاده بغی

عزت محبوبه امتار ابهت ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم را
 بالمرات طیبات نهال سلطنت بدان صوب مرخص ساختند و مخلص
 خان را با جمعی از منصبداران و احدیان و برق اندازان همراه تعیین
 نمودند و اورا بعزایت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب
 در هزاری شش صد سوار نواخته حکم فرمودند که چون گوهر انسر
 عظمت و بختیاری فروغ اختر شوکت و فامداری بادشاهزاده
 والا قدر ارجمند محمد معظم که فرستادن ایشان با افواج نصرت لوا
 چنانچه مذکور خواهد شد بدارالملک کابل مقرر شده بودند
 بدارالخلافه رسید در سلک کومکیان رکاب ظفر مآب ایشان منظم
 باشد و پس از چند روز مسند نشین حرمکده عزت و احترام زینت
 بخش سراق ابهت و احتشام ملکه آفاق بیگم صاحبه را که رفتن
 ایشان نیز بدارالخلافه شاه جهان آباد مقرر شده بود رخصت ان
 صوب نمودند و صفی خان را بملازمت هودج اقبال آن زهره سیمای
 سعادت و کمال تعیین فرموده بعزایت اسب با ساز طلا سربلندی
 بخشیدند •

تعیین مهین شعبه درجه سلطنت و فرمان
 روانی گزین باوه نهال خلافت و کشور کشائی
 بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معظم
 بافواج نصرت طراز بدارالملک کابل

تبدیل مجملی از منشیای این مقصد خیر انجام آنکه چون شاه
 عباس فرمان روای ایران در سال چهارم از سمنین این دولت

هزاری سربلندی یافته در لشکر ظفر اثر همراه راجه بود بحسن
 تدبیر دستگیر ساخته بجناب خلافت و جهانپانی فرستد که مبادا
 عرق شقاوتش بجنبش آمده از جیش نصرت شعار فرار نماید و
 بآن عصیان منمش تیره روزگار گراید درین ایام خان زمان ناظم مهام
 احمد نگر بصوبه دارق خاندیس از تغیر داود خان منصوب شده
 بعنایت خلعت و صدور فرمان عالیشان مشعر باین معنی سربلندی
 یافت و چون فوجداری پلاو از تغیر منگلی خان بلشکر خان
 صوبه دار پنده مغوض گشته بود بعنایت خلعت نوازش یافته
 یکمزار سوار تابینانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد که منصبش از
 اصل و اضافه چهار هزاری چهار هزار سوار از انجمله دو هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه باشد و مرحمت خان بفوجداری آره معین گشته
 بمرحمت خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزاری نهصد
 سوار میاهنی شد و جلال افغان که برهبری بخت از لشکر عادل
 خان جدائی گزیده بعزم بندگی درگاه خلافت پناه بر راجه جیسنکه
 پیوسته بود بموجب تجویز آن عده راجها بمنصب هزار و
 پانصدی هشت صد سوار سرازری یافت و چون بنابر اسباب و
 مقتضاتی که مذکور خواهد شد عزیمت توجه بدار الخلافه شاه جهان آباد
 مرکوز خاطر فیض بنیاد حضرت شاهنشاهی گشته بود رای عالم
 آرای چنین اقتضا نمود که قبل از انتهای الوبه جهان کشا مهد عفت
 و هودج دولت پرده آرایان شهبستان حشمت و اقبال بان دارالملک
 مسجد و جلال نهضت سعادت نماید بنابران درین ایام که موسم
 بر شکل بانجام رسیده هوا باعث دال گرائیده بود نخست مخدرة سرادق

وقت که تربیت خان داخل حدود و ممالک محروسه گشته عراض
 او بدرگاه آسمان جاه رسید حقیقت این احوال بتفصیل بر پیشگاه
 ضمیر خورشید نظیر گیتی خدیو عالمگیر پرتو افکنده شعله غیرت
 خسروانه زبانه بر کشیده عزیمت ایران زمین پیش نهاد همت بلند
 نهمت ساختند و باین اراده بهار گلشن جاه و جلال فروغ اختر
 حشمت و اقبال بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معظم را با
 مهاراجه جسونت سنگه و جمعی دیگر از امراء نامدار و عساکر
 فیروزی شعار که برخی شرف اندوز رکاب ظفر مآب و بعضی در محال
 قبول و اقطاع خویش بودند و مجموع آن بیست هزار سوار بود
 و توپخانه برق سطوت رعد آثار و سامانی شایسته و سزوار در خور
 این دوات پایدار بدار الملك کابل تعیین نموده مقرر فرمودند که
 خود نیز متعاقب رایت خورشید تاب بصوب پنجاب برافرازند
 و امثله جلیله بطلب بهادر خان و دلیر خان و داؤد خان و دیگر
 سران و سپهداران که از پایه سر بر گردون نشان دور بودند عز صدور
 یافته حکم شد که بر جناح سرعت و استعجال خود را بسایه چتر
 اقبال رسانند و روز سه شنبه چهارم ربیع الاول مطابق بیست و سوم
 شهریور بعد از انقضای هفت گهری از روز مذکور که ساعت
 بانوار سعادت و انظار میمنت قرین بود آن عالی قدر والا تبار را با
 مهاراجه و دیگر امراء عظام و مبارزان ظفر اعتصام مرخص
 گردانیدند و هنگام رخصت آن نهال حدیقه ابهت را بعهده خلعت

میمنت قرین بوداق بیک پسر قلندر سلطان جوله تغلکچی اقامی
 را با نامه خلعت پیرا و ارمغانی شایسته بجهت اداء مراسم تهنیت
 جلوس همایون بر سریر سلطنت روز افزون برسم سفارت چنانچه در
 مقام خود سمت ذکر یافته بدرگاه فلتک پیشگاه فرستاده اظهار مراتب
 صدق و صفا و ابراز مراسم یکجہتی و ولا نموده بود و بردست همت
 بادشاهانه باقتضاء آئین فتوت پروری و صداقت گستری فرستادن
 جواب آن تهنیت نامه با شایسته ارمغانی لازم و متعظم می نمود
 لاجرم تربیت خان که از بندهای عمده بارگاه آسمان جہ است
 بسفارت ایران معین گشته در سال ششم جلوس اشرف از پیشگاه
 خلافت رخصت آن صوب یافت و چون بایران رسید در اصفهان
 بشاه ملاقی شد آن سلطنت پناه بخان مذکور خوب برخوردی بی
 منشاء و باعثی آثار نقار خاطر و غبار باطن ظاهر ساخت و برخلاف
 آئین مخالفت و وداد و قانون یکجہتی و اتحادی که در تهنیت
 نامه ابراز آن نه نموده بود با او سلوک نمود و بعضی اوقات عزم مدینه
 کشی و رزم آزمائی و داعیه فرستادن لشکر برحد ولایت پادشاهی
 و دیگر امور که مشعر برنجش بود اظهار میکرد بالجمله تربیت
 خان پس از یکسال در مرج آباد مرخص گشته روانه هندوستان شد
 و شاه بعد از روانه شدن خان مذکور اراده لشکر کسی که اظهار کرده
 بود پیشنهاد خاطر ساخته سپاهی گران با توپخانه فرزان بخرامان
 تعیین نمود و از فرج آباد روانه اصفهان شد که سر انجام اسباب
 این عزیمت نموده خود نیز متعاقب بخرامان آید چون این
 مراتب قبل ازین مجله بمسامع حقایق مجامع رسیده بود و درین

بمنصب هزاری چهار صد و پنجاه سوار و مجموع بعنایت خلعت و برخی بمرحمت اسپ و محمد ابراهیم ولد شیخ میر مرحوم با دو برادر خود هر کدام بعطای خلعت و اسپ و شاه قلی میر توزک بعنایت خلعت و خطاب هزیرخانی و گردهی دیگر بمرحمت خلعت و جمعی بعطای اسپ مفتخر و مباحی گشتند و خواجه صادق بدخشی بخدمت بخشیدگرمی آن لشکر ظفر اثر خلعت سرفرازی پوشید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار سربلند گردید و درین تاریخ بعرض همایون رسید که تربیت خان بظاهر مستقر الخلافه رسیده است چون در مراتب سفارت بعضی تقصیرات از صادر گشته بود مورد عتاب بادشاه مالک رقاب گشته از دولت ملازمت اشرف ممنوع شد درین ایام از نوشته سوانح نگاران بندر سورت بموقف عرض رسید که میر عزیز بدخشی که چنانچه سبق ذکر یافته بجهت رسانیدن رجوع نذر و خیرات بمکه معظمه زاده الله قدرا و جلالة معین گشته بود بعد از ادراک سعادت زیارت و طواف دران مقام ملائک مطاف باجل طبیعی در گذشت .

نهضت الویه مهر پیرایه از مستقر الخلافه

اکبر آباد بدار الخلافه شاه جهان آباد

چون بنابر مقدماتی که سمت گزارش پذیرفت توجه رایات اقبال بآن دار الملک مجد و جلال و از انجا بسمت پنجاب و کابل پیش نهاد همت والا وجهت عزیمت جهان کشا گشته بود یازدهم ربیع الثانی مطابق هژدهم مهر که ساعتی مسموم بود اشاره

خاص و جیفه مرصع و یکعقد مروارید که دانه‌های زمرود گران بها نیز
 در آن منظوم بود و سربندی از دو قطعه لعل آبدار و دو زمرود و دو
 دانه مروارید شاهوار و شمشیر با ساز مرصع و خنجر مرصع باعلاقه
 مروارید و ترکش با ساز مرصع و برخی جواهر دیگر که قیمت
 مجموع دو لک و شصست هزار روپیه بود و یکصد راس اسب از
 انجمله بیست و پنج راس عربی و عراقی یکی با زین طلا و ساز
 میفکار و دیگری با ساز طلا و یکزنجیر فیل از حلقه خاصه با تلایر و
 ساز نقره و جل زر بفت و انعام پنج لک روپیه مشمول عوایط
 گوناگون ساختند و نو گل گلین حشمت سلطان معزالدین مهین خلف
 ایشان را بمهرحمت ماله زمرود و خنجر مرصع نواختند و از عهده‌های
 کومکدان آنجیش اقبال مهاراجه بعنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز
 میفکار و جمدهر مرصع باعلاقه مروارید و دو اسب یکی از طویل خاصه
 و یکی با ساز طلا و فیل با ساز نقره و جل زر بفت و میرزا سلطان
 صفوی و نامدار خان هریک بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و
 از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار سی هزار سوار و غیرتخان
 بعطای خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار سی دو
 هزار و پانصدی سوار و سر بلند خان بمهرحمت خلعت و شمشیر
 و اسب و الله داد خان خوشکمی بعنایت خلعت و اسب و ماده
 فیل و از سابق و حال بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار از انجمله
 هشتصد سوار دو اسبه سه اسبه و از اصل و اضافه خواجه رحمت الله
 ده بیدی بمنصب هزار و پانصدی سیصد و پنجاه سوار و التغانخان
 بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و صفاخر خان

از یمن رکوب اشرف کشتی را محیط گوهر اقبال ساخته آب روی
 دریا میغزوند و بچهارده منزل قطع آن مساوت نموده غره
 جمادی الاولی حاجت فیض بنیاد خضر آباد از خایه منجق
 جهان کشا انوار میمنت پذیریت و چهار روز در عمارات نزهت
 آئین آن بسر برده ششم ماه مذکور مطابق هیزدهم ابان قریب سه
 پاس روز که فرخنده شامعی میمنت قرین بود راکب سفینه سعادت
 گشته لواء توجه بشهر برانراختند و اواخر روز قلعه مبارکه را از فیض
 فحول و فر نزل رشک بیت الشرف خورشید ساختند و دانشمند
 خان صوبه دار دار الخلافه بموجب امر معالی همانجا شرف اندوز
 ملازمت والا گردید و درین تاریخ بهادر خان صوبه دار اله آباد که
 بر طبق بریلغ گیتی مطاع از آنجا آمده بود دولت زمین یوس دریافته
 یک هزار مهر و دو هزار روپیه بر سبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت
 خاص قامت مباحات افراخت و چون موسم جشن وزن مبارک
 شمسی در رسیده بود مقرر شد که آن جشن مسعود را در مرکز
 خلافت و جهانداری بعمل آورند و روزی چند تا فراهم آمدن
 مبارزان فیروزمند و مجاهدان ظفر پیوند که مناشیر مطاع بطلب
 آنها از اطراف واکذاب صادر شده بود دران سریرگاه عز و جاه گذرانیده
 اواخر جمادی الآخرة موبک منصور بصوب دار السلطه لاهور
 نهضت نماید •

جشن وزن مبارک شمسی

درین اوقات میمنت سمات که انوار نصرت و فیروزی و آثار

معلى به پيشگاه سلطنت صادر شد كه مرادقات همايون از
 شهر بدرون زنند و بدستور معهود عملاً پيشخانه بعنايت خلعت
 ميباهي گشتند و روز مبارك دو شنبه نوزدهم ماه مذكور مطابق
 بيست و ششم مهر بعد از انقضاي سه پاس ازان روز فيروز
 كه ساعت نهضت رايات عاليات بود حضرت شاهنشاهي با شان
 آلهي و فرجهان پناهي سوار سفينه سعادت گشته براه دريا نوايي
 عزيمت برانراختند و نزديك موضع بهادر پور منزلگاه عز و جاه گشت
 و هوشدار خان بدستور سابق بصوبه دارمي اكبر آباد معين گشته
 بعنايت خلعت واسپ با ساز طلا سر بلند شد و بعد انداز خان
 بخدمت آخته بيگي و مير توزكي از تغير ملتفت خان
 ميباهي گشته خلعت يافت و عبد النبي خان بخدمت مرجوعه
 مرخص گرديده بعنايت خلعت سر بلند شد و مير مهدي ديوان
 آن مستقر الخلافه بخدمت سابق خلعت سرافرازي پوشيد و بهرام
 ولد نذر محمد خان كه دران مركز حشمت و جلال وظيفه خوار
 احسان و افضال شهنشاه ابركف دريا نوال بود بعتاء خلعت و انعام
 ده هزار روبيه كامياب عاطفت گشته مرخص شد و رشيداي
 خوشنويس كه در ملك دعا گويان دولت قاهره انتظام يافته بود
 بعنايت خلعت و محمد جعفر آصفخان و فریدون حسين ولد تهور
 خان مرخوم كه در زمرة گوشه نشينان آن مصر دولت بودند هريك
 بانعام ده هزار روبيه مورد عاطفت شد باجملة موكب معهود از طريق
 ساحل دريای جون راه نورد مقصود گشته شهنشاه جهان اكثر اوقات
 از آن طرف دريا شكار گفان صيد انگنان طي راه ميغرمودند و گاه

خان و دانشمند خان نیز بعزایت خلعت قاصت امتیاز افراختند و
 عاطفت بادشاهانه طراز کسوت حشمت و ارجمندی زینت مصطفی
 شوکت و سر بلندی پادشاه زادگان کار محمد معظم و مهاراجه
 جسونت سنگه را بار سال خلعت خاص نوازش نمود و یک هزار سوار
 از تابندگان بهادر خان و یک هزار سوار از تابندگان وزیر خان دو اسپه
 سه اسپه مقرر شد که از اصل و اضافه منصب نخستین پنج هزار
 پنج هزار سوار از جمله چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد و منصب
 دومین پنج هزار سه هزار سوار و مکرم خان با اضافه هزار
 پنج هزار سه هزار سوار و فدائی خان با اضافه پانصد سوار و همت خان
 با اضافه پانصدی به منصب دو هزار و پانصدی هزار و دویست سوار و
 عاقل خان با اضافه پانصدی به منصب دو هزار و پانصدی هفت صد
 سوار و مرید خان که بقو جداری دامن گوه کمانون معین گشته بود
 با اضافه پانصدی پانصد سوار به منصب هزار و پانصد سوار و سردار
 خان بمرحمت اسپ و قلعه دار خان تهبانه دار غزنین بخطاب نصرت
 خانی و عرب شیخ ولد طاهر خان بخطاب مغلخانی و ملک
 حسین ابدالی از کومکیان صوبه ملتان بخطاب و فادار خانی و میر
 اسفندیار معموری بخطاب معمور خانی و از اصل و اضافه هرجس
 گر به منصب هزار نهصد سوار و میر برهانی به منصب هزار
 پانصد سوار سر بلندی یافتند و عبد الرحمن بن نذر محمد خان
 بانعام پنج هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان
 و میر جعفر استرا بادی هر یک بانعام چهار هزار روپیه و حکیم
 مهدی شیرازی بانعام دو هزار روپیه و محمد وارث و نعمت خان

خجسته‌نگی و بهروزی از همه سوقربین حال هوا خواهان این دولت
آسمان جاه و گردون بحسن موافقت و متابعت احباء سلطنت همایون
از اعدای کینه خواه بود جشن وزن شمسی شهنشاه ظفرزایت
توفیق سپاه خدیو یزدان پرست حق آگاه جهانیان را کامیاب نشاط
و شادمانی و هم آغوش شاهد آمل و امانی گردانید و هشتم
جمادی الاولی مطابق پانزدهم آبان بعد از انقضاء پنج گهری از
روز مذکور در انجمن خاص حشمت و جلال و نگارین سرای دولت
و اقبال اعنی غسلخانه مبارک که باشاره والا برای وقوع این
جشن طرب پیرا زیب و آرایش یافته بود وزن مسعود بآئین معهود
صورت وقوع یافته از فیض سلجیدن شهنشاه آفاق گیتی خدیو معدلت
پرور قدسی اخلاق ترازوی میزان عدل را گران مصداق آمد و سال چهل
و هشتم از عمر کرامت طراز قربین تاییدات آلهی و سعادات نامتناهی
پیرایه اختتام پذیرفته سال چهل و نهم چهره آغاز بگلگونه حسن انجام
برافروخت حضرت شهنشاهی بعد فراخ از مراسم وزن مبارک ساعتی
دران بزم گاه عز و جاه هرگز آرای ابهت و کامرانی گشته از آنجا بدارگاه
والای خاص و عام پرتو عظمت و احتشام گسترده و ساعتی چند
آنجا بزم اقبال آرامده کام بخش خلائق گردیدند و بنیروی توفیق
و خدا آگاهی ازان گزین محفل ابهت و گیتی پناهی بخلوتگاه
عزت و جلالت خرامش نموده بشیمه کریمه خویش زمانی برآورنگ
عدالت نشستند درین بزم جهان افروز اختر مظهر دولت و کامکاری
گوهر محیط شوکت و بختیاری بادشاهزاده والا قدر محمد اعظم بعطای
خلعت خاص و یکقبضه شمشیر مورد عاطفت گشتند و جعفر

و کمال و قدسیت خدمت و محرمیت بارگاه جاد و جلال اقصاف داشت و از معتمدان راست گفتار درست کردار بود خدیو عاطفت پرور مهربان را وقوع این سانحه خاطر حق شناس بتأثر گرائید و پرتو التفات بحال بازماندهای او افکنده پسران و خویشانش را بعنایت خلعت نواختند و همگی را باضافه مناصب و دیگر مراحم و مواهب کامیاب ساختند شانزدهم نزهتگاه خضر آباد از سایه چتر اقبال فروغ سعادت گرفت و روز دیگر حضرت شاهنشاهی از آنجا بروضه قدسیه جناب قدوة الاولیای و الواصلین حضرت خواجه قطب الدین قدس سره العزیز توجه فرمودند و فیض زیارت آن مزار فایض الانوار اندوخته فردای آن دو هزار روپیه بمجاوران آن بقعه کریمه انعام نمودند و هفدهم رایت معاودت بشهر افرخته فردای آن بهادر خان را رخصت فرمودند که بشکر ظفر اثری که در رکاب پادشاهزاده کام کار بخت یار محمد معظم بصوب دار الملک کابل تعیین یافته بود ملحق گردد و هنگام رخصت او را بمرحمت آپ با ساز طلا و قیل با یراق نقره نواختند و مدیر برهانی خلعت یافته در سلک همراهان خان مذکور درآمد بیست و سوم بجهت سرافرازی زنده امرای عظام جعفر خان منزل او را بانوار قدوم اشرف برافروختند آنخان اخلاص آئین بشکر مقدم فیض قرین مراسم پای انداز و نثار بجای آورده پیشکشی از نوادر جواهر و مرموع آلات بنظر قدسی برکت در آورد و برخی ازان رتبه قبول یافت خاقان جهان سامعی چند آنجا تشریف حضور داشته قبل از دو پاس روز مراجعت فرمودند و درین هنگام خواجه اسحاق که سال گذشته چنانچه سابق ذکر یافته بحجاب کاشغر معین شده

و سعیدای خوش نویس و چندی دیگر هر یک با نعام یک هزار روپیه
نوازش یافتند و چهار هزار روپیه بزم صرغ نوا سقاجان و سرود سرایان آن
بزم مسعود عطا شد بالجمله تا سه روز آن جشن نشاط افروز کام
بخش جهانیان بود یازدهم ماه مذکور حضرت شاهنشاهی اوانل روز
بمنزل شریف پرده آرای هودج عزت زینت بخش مشکوی ایهت
ملکه تقدس نقاب ثریا جذاب بیگم صاحب پرتو قدوم گسترده ساعتی
چند ایشان را کامیاب فیض حضور گردانیدند آن ملکه ملکی سیرت
قدسی اطوار مراسم پای انداز و نقار و شکر مقدم همایون خدیو
روزگار بجای آورد و دو پاس روز از اینجا بسعادت معاودت فرمودند
از سوانح مقتول شدن اعتماد خانست بتبع جسارت یکی از سجاهیل
ترکمانان چون امیر خان صوبه دار کابل درین ایام چندی از مغولان
بی سرو پا را بمظنه جاسوسی گرفته بدرگاه جهان پناه فرستاده بود
حضرت شاهنشاهی خان مذکور را که بسمت کار آگاهی و معامله
فهمی موصوم بود بتحقیق حال آنها مامور ساخته بودند اواز یکی
ازان چند کس را که ترکمانی سپاهی وضع بود بی علاقه بند و زنجیر
در خلوت نزد خویش طلبیده بموجب امر لازم الامتثال ازو تفتیش
احوال می نمود درین وقت عرق جهالت آن مجهول حرکت کرده
ناگهان از جای درآمد و خود را بخادمی که در بیرون اسلحه او داشت
رسانید و شمشیر از دست او گرفته با تیغ آهیلخته بجایاکی برگشت
و ضربتی کاری بخان مذکور رسانیده بهمان زخم قطع رشته حیاتش
نمود و چندی که نزدیک بودند آن تیره روز شقاوت اندوز را در میان
گرفته بتبع انتقام از هم گذرانیدند از اینجا که خان مذکور بحلیه فصل

از آن حضرت بظهور نه پیوست بلکه اظهار ملالت و قبض خاطر کرده
فرمودند که مرغوب طبع مقدس آن بود که شاه در قید حیات بوده
فیما بین اتفاق صف آرائی می افتاد اکنون که چنین روی داد
کمال فتوت و صروت اقتضای آن نمی نماید که افواج جهانکشا بر سر
ایران زمین تعیین یابد بنابراین اندیشه قدسی اساس بر لبخ کرامت
هنوان بنام فرورزنده اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت پادشاه
زاده ارجمند محمد معظم عز صدور یافت که از دار السلطنت لاهور
پیش گرفته روزی چند در اینجا اقامت گزینند و چون فرمان طلب در
رسد با افواج منصور آهنگ که بجای حضور نمایند و نیز منشور لامع
النور ببهادر خان که درین زودی بخدومت آن شاه دار و الاتبار مرخص
گشته بود صادر شد که از راه برگشته بپایه سریر خلافت شتاب بالجمله
خاقان جهان درازده روز با بخت فیروز و طالع دشمن سوز مسرت اندوز
شکار بود زیاده بر هفتاد فیله گاو و آهوی بسیار صید فرمودند و سیوم
رجب بشهر معاودت نمودند چهاردهم ماه مذکور رایت اقبال پرتو
ورود بخضر آباد انگند و خدیو حق پزوه از اینجا بروضه قدوس اصفیای کرام
سلطان المشایخ شیخ نظام الدین قدس سره توجه فرموده فیض زیارت
اندوختند و بعد از یک هزار روپیه بمجاوران آن مزار قدسی
انوار عطا فرمودند و بعد مراجعت از اینجا دگر باره بانگر آباد فیض
بنیاد عز قدوم بخشیدند و چند روز در شکار گاههای نواحی آن بصید
فیله گاو مسرت پیرای طبع اندس گشته بیست و چهارم بشهر
معاودت نمودند درین ایام طراز کسوت حشمت و سروری فروغ اختر
سعادت و نیک اختر ی پادشاهزاده والاتبار بخت بیدار محمد معظم

یون و یغابز اجتماع اخبار خلل و فتور آن ولایت از راه مراجعت کرده
به پیشگاه حضور آمده چون بظهور پیوست که احوال آن دیار بانساق
و انتظام گرانیده است دگر باره بدان صوب مرخص گشت بیست و یکم
جمادی آخره زایت دولت فرمانروائی عالم پرتو و زود بعرضه شکارگاه
پالم امکنده دو روز آنجا بشکار آهو نشاط اندوز بودند و از آنجا بعزم صید
نیله گاو که موسم آن رسیده بود ساحت خاص شکار را جولانگاه سمند
اقبال ساختند و بیست و چهارم ماه مذکور که گیتی خدیو عالم گیر
دران شکارگاه دایمیر نشاط اندوز صید نخچیر بودند خبر درگذشتن
شاه عباس فرمان روای ایران از عرایض زمینداران حدود سلتان و
و قندهار بمسامع جاه و جلال رسید تبیین محملی از کیفیت این
واقعہ آنکه چون شاه از فرخ آباد عزیمت اصفهان نمود در راه عارضه
خناق بهمرسانیده مریض شد و چون مرض شدت داشت باندک
روزی آزارش را کار از تدبیر و مداوا در گذشته غره ربیع الاول این
سال ازین دار غرور رحلت نمود و پس از وقوع این سانحه
بصوابدید امرا و ارکان دولت ایران بودلاق بیک جولہ تفنگچی اقامی
که چنانچه درین دفاتر مآثر دولت سمت گزارش پذیرفته برسم
سفارت بجناب خلافت و جهانبانی آمده بود از اردو جدا شده برجناب
سرعت و استعجال باصفهان آمد و صفی میرزای پسر بزرگ اوراکه
آنجا بود برآورده باتفاق اکابر و اعیان بلند مذکوره برمسند حکومت
و ایالت آن دیار متمکن گردانید و متعاقب امرا و لشکریان رسیده
بدو گرویدند بالجملة از آنجا که بزرگ نژادی و والا نهادی ذات قدسی
صفات شهنشاه جهانست از اجتماع این خبر اصلا اثر بهجت و بشاشت

که صوبه دارئی آن بدر مفوض بود مرخص گشته هنگام رخصت بعقابت خلعت و خنجر مرصع با عاقله مروراید مشمول عاطفت شد و درین اوقات نیتوی خوشش میدوا که چنانچه گزارش یافته پس از فرار آن ضاللت کدش جهالت شعار از درگاه جهان مدار راجه جیسنگه او را در دکن دستگیر کرده بجناب معالی فرستاده بود پدایه اورنگ خلافت رسید و اشاره و الامادر شد که فدائی خان میر آتش جمعی از اهل توبخانه بحر آتش گماشته از حال او با خبر باشد و پس از چند روز که در قید ضبط خان مذکور بود بدلالیت درایت و هدایت سعادت داعیه قبول اسلام از خاطرش سر برزده بواسطت خان موسی الیه در پیشگاه خلافت التماس نمود که اگر عاطفت بادشاهانه این بنده را بجان امان بخشد از روی صدق اعتقاد مسلمان میشود چون ملقمس او بمعرض همایون رسید شهنشاه دین پرور حق پزیر را آن داعیه مرضیه مستحسن افتاده پرتو عفو و انضال بر حال او گسترند و آن بخت مند نیک سر انجام که عمری بضاللت کفر و جهالت و بیت پرستی روزگار بسر برده بود توفیق ادراک شرف اسلام دریافته زاریه باطنش از ظلمت شرک پیراسته شد و بمیامن این کرامت علیا از ورطه قهر و غضب پادشاهی که نمونه از سخط آلهی امت نجات یافته کامیاب مقاصد دارین شد و عنایات و مراحمی که بعد ازین نسبت بار صمت ظهور یافت عذوق و غریب گزارش خواهد پذیرفت - اکنون کلک سوانح نکار - مرشده تحریر و قایع حضور مهر انوار را اینجا گذاشته بشرح مساعی و ترددات انواع ظفر لوا که بسر گردگی راجه جیسنگه که در سال گذشته بعد از اتمام مهم سوا بظایر اسباب

و مهاراجه جسونت سنگه را بعنایت خلعت زمستانی نواختند و
جعفرخان و دانشمندخان و مکرمخان و مرتضی خان و دیگر امرای
حضور و عمدهای اطراف را باین عنایت سر بلند ساختند و طاهرخان
از جاگیر و اژده خان و قطب الدین خان و صف شکنخان و قبادخان از دکن
رسیده بتقبیل سده اقبال استسعاد یافتند و پورنمل بغداد و مشکلی
خان که از فوجداری پلادن معزول شده بود در سلک گومکیان دارالملک
بل منتظم گشته نخستین بعنایت خلعت و علم و باضافه پانصدی
دو صد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد - وار و دومین بعنایت
خلعت و اسب نوازش یافت و نصیری خان بفوجداری در بنگه و از
اصل و اضافه بمنصب دو هزار سوار سرافراز گردید و مکرمتخان
خان دیوان گجرات از تغییر شفیع خان بدیوانی صوبه دکن و خان
مذکور بدیوانی صوبه گجرات منصوب شده بعنایت خلعت سرسایه
مباهات اندوختند و میر رستم خوانی بفوجداری بروده خلعت
سرافرازی پوشیده باضافه پانصد سوار بمنصب هزار سوار
مباهی شد و درانجا قراول بیگی بمرحمت خلعت و اسب نوازش
یافت و بزمره قراول خلعت مرحمت شد و بعرض اشرف رسید که
شاه قلی خان فوجدار اوده باجل طبعی بسط حیات در نور دیده
پنجم شعبان بهادر خان که چنانچه سابق ذکر یافته بملازمت رکاب
ظفر مآب بادشاهزاده عالیقدر و آلا تبار محمد معظم معین شده
بعد از رسیدن خبر فوت والی ایران بموجب فرمان از راه برگشته بود
بتلقیم سده عظمت و جهانبانی جبین اودان نورانی ساخت و بعطای
خلعت خاص قامت امتیاز افراخت و هفدهم ماه مذکور بالآ آهادر

هزار پیاده بود در دست چپ قول تعیین یافت و سرگردگی هتراول
 بجوهر دلیری و شجاعت دلیر خان منوط گشته سرفراز خان و غالب
 خان و دتاجی و رستم راو و پردل خان و سید نجابت بارهه و پورنمل
 بندیل و نرسنگه کور و لود خان و چتر بهوج چوهان و آتش خان داروغه
 تربخانه لشکر ظفر اثر با قریب پانصد برق انداز و اکثر توپخانه
 پادشاهی و جمعی از مبارزان نصرت پیرا و هزار سوار رانا که همگی
 قریب هفت هزار و پانصد سوار بودند با او تعیین یافتند و داود خان
 یگار فرمائی برانکار کمر همت بر میدان عبودیت بسته راجه سجان سنگه
 و شرزه خان دکنی و جوهر خان حبشی و راو امر سنگه چقدر اوت و
 محمد صالح ترخان و مسعود خان و ترنگچی بهونسله و راجی
 پسر افضل بیجاپوری و اندرمن بندیل و سید زین العابدین بخاری
 و سید مقبول عالم و جمعی دیگر از مبارزان بسالت شیم که شش
 هزار سوار بودند بهمراهی او مقرر گشتند و سرداری جرانغار با استقلال
 شهابت راجه رایسنگه سید سوده مقوض گشته جادو برای دکنی و
 باباجی و شرزه راو و ترنگچی و پنهوجی و دولت مند خان با گروهی
 دیگر از دکنیان و سوهکرن و مترسین بندیل و هرچس کور و ابراهیم
 پتی و اسمعیل نیازی و جمعی دیگر از دلاوران جلالت شعار که زیاده
 از شش هزار سوار بودند با او معین شدند و قطب الدین خان با
 هلال خان و دلاور خان و اودا جیرام و چتروجی و برخی دیگر از
 دکنیان و سید علی اکبر بارهه و خداوند حبشی و شیخ عبد الحمید
 و عبد الله شیرازی و مسریز مهمند و گروهی دیگر از منصبداران
 بچند اولی قرار یافت و کثرت سنگه با جوقی از مبارزان شهابت

و موجبات که در مقام خود مذکور شده بتاخت ولایت بیجاپور و تنبیه
و تادیب عادل خان معین شده بود پرداخته وقایع و کیفیات آن
مهم نصرت فرجام از آغاز تا انجام بر سهیل تفصیل رقمزده کلاک
حقائق ارقام میسازد •

شرح تاخت ولایت بیجاپور و محارباتی که صاکر جهانکشار ابادکنیان شقاوت گرا روی نمود

چون راجه جیسنگه با سایر افواج قاهره که با او معین بودند
بعد از کفایت مهم سیوا چنانچه سابق ذکر یافته به تنبیه
و تادیب عادل خان و تاخت ولایت بیجاپور مامور شده
بود بموجب حکم جهان مطاع بیست و دوم جمادی الاولی
سال گذشته باین عزیمت فیروزی انجام با دلیر خان و داؤد خان
و راجه رایسنگه و قطب الدین خان و سیوا و دیگر جنود ظفر اوا از
ای قلعه پوزندهر کوچ کرده بسمت مقصد روانه شد و قول بحسن
شهامت و استقلال آن عمده راجهای عظام رونق یافته ملا بخشی
نایته و پردل خان و جگت سنگه هاده و مانکوجی و ناروجی و سید
علی بیجاپوری و بهوجراج کچهواکه و اودیدهان راتهور و سید منور
خان باره و زبردست خان و رامسنگه و برق انداز خان و بادل
بختیار و جانی خان بخشی و محمد لطیف دیوان لشکر منصور و
خواجه عبید الله پسر غالبخان و گروهی دیگر از بندهای پادشاهی و
خلاصه سپاه راجه جیسنگه که همگی قریب دوازده هزار سوار بود دران
نوج معین شدند و سیوا با افواج خود که هزار و پانصد سوار و هفت

رعب قلعه را خالی کرده فرار نمودند و اولیای دولت قاهره آنرا
 متصرف گشتند راجه باستماع این خبر نازوجی و بهالاجی را با جمعی
 بحراست آن حصار معین ساخت یازدهم ماه مذکور نزدیک دریای
 نیرا محل ورود افواج ظفر پیرا شد و چون قلعه پلتن نزدیک بود
 راجه بدیدن آن رفته بندوبست آن حصار نمود و بجای زمیندار آن
 بوم آمده ملاقی شد و راجه او را بعزایت پادشاهی مستمال ساخته
 خلعت داد و نیتو را با همراهانش بتسخیر قلعه منگل بیده که
 از انجا تا بهیچاپور شانزده کرده جریبی مسافت است تعیین نمود و
 چون سیوا باشا را راجه جوتی دیگر از اتباع خود بتسخیر حصن فتهپوره
 که هفت گروهی قلعه پلتن است نیز فرستاده بود درین روز خبر
 رسید که فرستادهای او حارسان آن حصار را باستمالت بر آوردند و آن
 قلعه نیز بتصرف اولیای دولت روز افزون در آمد و افواج بحرا مواج از گذار
 دریای تیرا کوچ بر کوچ متوجه پیش شدند و هر روز صفوف قتال بر
 آراسته مجموع اردو را در میان گرفته بنوزوک و احتیاطی مسافت
 می نمودند و پس از قطع چند مرحله خبر رسیده که قلعه کهارن
 را که دران حدود بود متحصنان از سطوت و صولت عساکر گردون
 متأثر خالی کرده راه فرار سپرده اند راجه مسعود خان را با چندی
 از منصبداران و سید بدوچپی از لشکر سیوا تعیین نمود که
 حصن مذکور را متصرف گشته بحراست آن قیام نماید بیست و
 یکم که جنود نصرت اعلام مقام داشت از تقریر منهدیان بوضوح
 پیوست که چون نیتو با همراهان پدای قلعه منگل بیده رسید
 محصوران تاب ثبات و نیروی استقامت در خود ندیده فرار نمودند

منش التمش شد و فتح جنگ خان با حسن خان و عبد الرسول و جمعی دیگر در یسار جنود فیروزی آثار بطریق طرح معین گردید و قباد خان با جان نثار خان و برقه از مغولان بقراولی چهره افروز جرأت و پردای شد و دو فوج دیگر از مبارزان مغول یکی بسر گردگی شهنسوار خان و دیگری پیداشلیقی ترکناز خان مقرر گردید که بریمین و یسار عسکر منصور دور دور برسم قراولی طریق نصرت - یارند و پس از طی دو مرحله ابو محمد ندیره بهلول خان که در سلک سرداران عادل خان انتظام داشت و از نیک اخترى و سعادت یاروی بعزم بندگی درگاه خلیق پناه ازو جدائی گزیده بود با فوجی بلشکر منصور پیوسته بر راجه ملاقی شد و راجه اورا بعزایات و مزاحم پادشاهی مستمال ساخته يك قبضه شمشیر مرصع و در اسب و برخی اقمشه از جانب خود داد و چون حقیقت آمدن او از عرضه داشت راجه بمسامع حقائق مجامع رسید عاطفت پادشاهانه اورا بعزایت خلعت و منصب پنج هزارى چهار هزار سوار سربلندی بخشیده حکم شد که در سلک کومکدان راجه باشد و آن زبده راجها اورا با جمعی از مجاهدان بسالت آئین در جانب یمین موکب نصرت قرین بطریق طرح تعیین نمود و هفتم جمادى الآخره از ده گروهی قلعه پلتن که از حصون سرحد ولایت بلجاپور است و بر سر راه لشکر منصور بود نیتوی سر لشکر سیوارا با فوجی ازو مقرر نمود که پدای قلعه مذکور رفته در تسخیر آن بکوشد و تا رسیدن خبر ازو فرار توقف دارد پس از سه روز بظهور پیوست که چون نیتو با همراهان پدای قلعه رسید متحصنان از غلبه خوف و

رسیده معسکرشان را خالی یافتند و چون از لشکرگاه گذشته بر اثر
 آنها پاره بیشتر رفتند فوجی عظیم از غنیم لثیم که قریب درازده
 هزار سوار بود و سردارانش سرزه مهدوی و ابوالمحمد نبیره بچتر
 و خواص و جادون کلیانی و انکوی بهونسله بودند یسال بسته و
 صفوف آراسته نمایان شدند بمجرد دیدن موج اعادی دلیرخان و راجه
 رایسنکه و کبریت سنگه که در یمین و یسار آن خان شهابت شعار
 بودند بذیروی شجاعت و دلیری جلو ریز بر مخالفان تاختند و
 مصاص انتقام و تیغ کین بخون آن مخدولان ادبار آئین رنگین
 ساختند مقاهیر تیره روز خیره روی بمشاهد ذیروی بازوی سطوت
 و جلالت بهادران شهابت خوی تاب ثبات در خود ندیده روی
 همت از عرصه فیرد بر تافتند و چنانچه عادت آن گروه بی سعادت
 است که بقزاقی و حیل و زری فرصت دستبرد میجویند و قابوی کارزار
 می طلبند متفرق شده بچهار فوج منقسم شدند جوتی بسمت
 میمنه و قشونی بطرف میسره و تریقی از پی قول در آمدند و
 جمعی بغوج قراول مقابل شدند تا مگر بدین طریق کاری از
 پیش توانند برد از انجماء فرجی از دست چپ راجه رایسنکه جلوریز
 رسیده بار بکارزار پیوست راجه مذکور روی همت بمداعه آورده
 فیردی مردانه کرد و سوبهگون و متوسلین بدیاه که هراول او بودند
 مصدر ترددات شایسته گردیدند و پس از زد و خورد بسیار مقهوران
 را پای قرار از جای رفته عار فرار گزیدند درین آویزش یافت
 حبشی از عمدهای آن سیه درونان بر خاک هلاک افتاد و پانزده
 تن دیگر از مردم نامی آنها بتیغ بدربخ بهادران فیرد زماند سپری

راجه بعد از آگاهی برین معنی اودیت سنگه (ن) بهدوریه را بحراست
 آن قلعه و سرفراز خان را بفوجداری مضامات آن معین ساخت و روز
 دیگر کوچ شده چون قلعه منکلبیده بمسافت دو گروه بریک سمت
 راه لشکر گردون شکوه بود راجه بدیدن آن رفته آن حصار استوار را
 بنظر احتیاط در آورد و حصن مذکور قلعه است عالی اساس کهن
 بنیاد از سنگ و آهک تعمیر یافته خندق عمیق دارد و توپ
 آهنین و ده زنبورک و سیصد بان دران بود راجه توپ اندازان و
 باندازان و دیگر احتشام تعین کرده بهدوبست آن نمود و پاره غله
 بجهت ذخیره فرستاد بیست و پنجم در اثنای قطع مسافت قراول
 غنیم از دور نمایان شد و شب هنگام مخالفان سیه بخت تیره ایام
 نزدیک بمعسکر نصرت اثر آمده چنانچه آئین آن گروه ادبار پژوه
 است بانی چند انداختند چون مبارزان بخت بیدار در مورچالها
 مسلح و مستعد کار بودند سوار شده بدفع جسارت نشان پرداختند
 و از آنجا که منهدیان خبر رسانیدند که گروهی انبوه در پنج گروهی
 بمعسکر ظفر قرین اقامت دارند راجه روز دیگر مقام کرده دلیر خان
 و راجه رایسنگه و قطب الدین خان و قباد خان و کیرت سنگه و فتح
 جنگ خان و ابوالمحمد و دیوا و گروهی دیگر از مبارزان نصرت لوا
 بتادیب و تنبیه آن جمع شقاوت گرا تعین نمود جنود مخالف
 باستماع این خبر کوچ کرده و از لشکر گاه پیشتر رفته صفوف اقبال
 آراسته بودند امواج مصوره بجائی که مقهوران را نشان داده بودند

خان بامداد و اعانت او پرداخته ترددات شایسته بظهور رسانیدند و مخالفان را از دفع کرده و هکرای وادی فرار گردانیدند و درین آویزش گوله بند و قچی بجادون کلانی رسیده گرمی آن بر دیگر پلیدش با حریق نار سعیر در آتشخت و معدودی از مبارزان شهامت شعار جان نثار گشته جمعی زخم دار شدند و نبردی دیگر گروهی از متقاهیر بر راجه رایسنگه حمله آوردند و قطب الدین خان و کیرت سنگه بگومگ او پرداخته آنها را منهنز ساختند و دایر خان با جنود مسعود وقت شام بمعسكر نیروزی اعتصام رسید و درین تاریخ از نوشته اودیت سنگه قلعه دار منکل بیده بظهور پیوست که روز پیش هنگام صبح سه فوج از غنیم عاقبت و خیم که قریب شش هزار سوار بودند بر سر قصبه منکل بیده آمده بجانب دروازه قلعه صف بسته ایستادند و با آنکه راجه جیسنگه از روی احتیاط و پیش بینی بسر افراز خان فوجدار آنجا تا کین بلیغ کرد، بود که اگر فوج کلانی از مخالفان با طرف آید چون جمعیت سپاه با او کم است قصد مدافعه و پیکار باعدای نابکار نکرده بقلعه در آید خان مذکور بمقتضای حمیت و بسالت مصلحت و تدبیر را کار بسته با سپاه تلایل خود که نه در خور مدافعه اعادی بود با آنها مقابل شد و جنگی مردانه و نبردی دلیرانه کرده کوشش و آویزش بسیار که نهایت مرتبه جرأت و تهور بود بظهور رسانید و عاقبت الامر بسر بازی رتبه سرافرازی یافت و از همراهانش چندی نقد جان درباخته برخی مجروح شدند و میلانش زخمها برداشتند بعد از وقوع این قضیه پسران او با بقیه سپاه و فیلان از صلاح اندیشی خود را

گشتند و علم و چتر و اسب و اسلحه بسیار از کشتگان آن بخت
بر کشتگان بدست مبارزان نصرت نشان در آمد و همچنین دایرخان
و دیگر بهادران کار طلب پیکار جو از هر سو بازوی جلادت کشوده باعدا
در آویختند و حملات متواتر بر آنها پیموده بضرب تیغ آبدار و سنان
آتشبار گرد دمار از روزگار شان انگیزتند خصوصاً دایرخان که روی
صولت و دایری بهر طرف که می آورد در دم لوی غلبه و
استیلا می افراخت و سلاک جمعیت دشمنان را متفرق و پراکنده
میساخت بالجملة بعد از تردد بسیار و آویزش بی شمار که مخالفان
مردود رهگرای فرار گشته بودند چون روز بآخر رسید و لشکر ظفر
اثرشش گروه طی مسافت کرده تجمش حرب و قتال اندوخته بود
و سرداران جیش فیروزی صلاح در تعاقب ندیده روی توجه به عسکر
نصرت قرین آوردند چون مخالفان بر معاونت ادواج گردون شکوه
آگهی یافتند عیان ادبار از سمت قوار بر تافته چنانچه شیوه دکنیان
برگشته روزگار است از دو طرف لشکر منصور نمایان شدند و خیرگی
فموده شروع در انداختن بان کردند و هرگاه ظفر سپاه پناه بر آنها حمله ور
میگشت بسان خاشاک بک سر از پیش باد صرصر گریزان گشته
پای ثبات نمی افشردند و چون مبارزان شهامت کیش عیان بر
می تافتند دگر باره همان مسلک می سپردند درین اثنا جوقی
ازان تیره بختان بر نیتو که با فوج مدوا برسم چنداولی از عقب
لشکر نصرت لوا می آمد حمله آورده باویزش در آمدند نیتو بهداعه
آنها پرداخته کوشش مردانه کرد و دگر باره جمعی کثیر ازان مدبران
در رسیدن بر نیتو حلی هجوم آوردند درین وقت دیرت سنگه و فتح جنگ

سنگه کچهواه با قشونی از راجپوتان راجه بدشترازمین جماعه جلو ریتر
 میرفتند مقهوران بعبادت نکوهیدند خویش نخست روی گردان شده
 سری بگریز آغاز نهادند چون پیش روان عرصه کارزار تعاقب آن
 برگشته بخدان نموده نزدیک رسیدند و راه گریز بر آنها تنگ شد
 بحکم ضرورت عطف عفان نموده بچنگ شمشیر در آمدند و اچل سنگه
 و همراهانش را با آنها حربی صعب روی داد و قریب صد تن از
 مغلان دران آویزش طعمه تیغ مبارزان نفروز مند گشته بسیاری
 مجروح شدند و برخی از راجپوتان راجه نیز پیکر مردهی بزیست
 زخم آراستند و معدودی بمردانگی سر بحیث نیکذامی فرو بردند
 آخر الامر مردودان نابکار را پای ثبات و قرار از جای رفته نیل عار
 فرار بر چهره روزگار خود کشیدند و بهادران منصور تا سه گروه آنها
 را تکامشی کردند و داود خان با همراهان خود بفوجی که مقابل او
 بود در آویخته بنیروی شهابت و دلوری لولای غلبه و استیلا بر
 افرخت و راجه سچانسنکه که هراول او بود مصدر ترددات نمایان
 شد و دلیر خان که بفوج دست چپ حمله برده بود چون بمخالقان
 قریب شد و نزدیک بود که کار پیکار از تنگ و تیر گذشته بنیژه
 و شمشیر رسد مقاهیر رخ از عرصه مقابله او بر تافته راه گریز سپردند
 درم ماه مذکور عساکر منصور در پنج گروهی بیجا پور نزول نموده
 و تا هفت روز آنجا اقامت گزید عادل خان حصن متین بیجاپور را که
 بمذاعت و رصانت و وسعت و حصانت شهره روزگار است بنور حارسان
 و کثرت آلات و ادوات قلعه داری استحکام تام داده سوای مردم
 مقرر و محافظان سابق سی هزار پیاده کوناتی فرام آورده داخل

بقلعه کشیدند مخالفان تا دروازه حصار آمده چون از برج و باره
تیر و تفنگ بر آن محال اندیشان باطل آهنگ باریدن گرفت
و جمعی ازان خاکساران باک پیمایر خاک هلاک افتادند خائب و
خاسر از پای قلعه برگردیدند بالجملة راجه دو روز دیگر دران موضع
اقامت نموده بیست و نهیم کوچ کرد و غره رجب نزدیک بمنزل
منهیان آگهی دادند که فوجی از غنیم نمودار گشته راجه مقصود
بیگ علی دانشمندی را برسم قراولی برای تشخیص خبر تعیین
نمود و از بازگشته خبر رسانید که مخالفیل بسرعت و تعجیل می
آیند راجه قباد خان و آتشخان داروغه توپخانه را برای محافظت
بنگاه گذاشته راجه رایسنکه و قطب الدین خان را مقرر ساخت که
با سپاه خویش بیرون لشکرگاه ایستاده خبردار باشند و خون با
دیگر افواج قاهره که آماده کارزار بودند از نزدیک منزل برگشته
بمقابله سردودان روان شد نیم گروه طی کرده بود که سپاهی لشکر
آن تیره روزان نمودار گردید و ابوالمحمد نبیره پشتر و شرزه مهدوی
و نبیره بهلول و خواص با دیگر سرداران غنیم یک فوج عظیم شده
یگام جسارت می آمدند و فوجی دیگر نیز از عقب این گروه بود
مخالفان چون نزدیک رسیدند بر وفق رسم و آئین خویش
چوئی بیمین و فریقی به بسیار متفرق گردانیدند و از طرفین
جنگ بان و تفنگ سر شده راجه دلیر خان را با فوج هرول
بدفع گروهی که در جانب یسار جفود نصرت شعار بودند اشاره
کردند و خود بر قول اعادی که فوجی انبوه بود حمله آور شد
و کبریت منگه و فتح جنگ خان و سبوا را پیش روی خود کرد اجل

سره ازان فیروزی نشان طریق معاودت - پیردند بمجرد برگشتن آنها
مخالقان حسارت و خیرگی کرده جوق جوق رو بطرف جنود مسعود
آوردند مبارزان بسالت کیش بمدافعت آن جمع محال اندیش
عنان بر تافتند نخست جمعی ازان تیره روزان بمقابله بایاجی
گهونسله و شرزه را و دیگر کذیان که در سمت یمین راجه رایسنگه
بودند در آمده آغاز خیرگی نمودند راجه مذکور بدلیبری و دلاوری
بر سغذولان حمله برده آنها را دفع کرد و چندی ازان مدبران بر
خاک هلاک افتاده برخی مجروح گردیدند و گروهی رو بسمت فوج
قطب الدین خان آورد ازان جمله قریب دو صد سوار جلالت شعار
تیغها آهسته مرکب حسارت بر انگشتند آن خان جلالت جو بازوی
همت بدفع آنها کشاده کوششی مردانه نمود و چندی ازان سیه بخندان
طعمه مصصام انتقام مبارزان نصرت اعتصام گشته برخی مجروح
شدند راجه جیسنگه پس از آگاهی بر کیفیت حال دلیر خان و
داود خان و کدورت سنگه را بکمک تعیین نمود و خود با فوج قول که
آماده کار و مستعد پیکار بود بیرون دایره گاه ایستاده انتظار خبر میدید
نام برده ها در راه پراجه رایسنگه و قطب الدین خان و دیگر سپاه
ظفر پناه که غنیم را دفع نموده قریب نصرت و استیلا معاودت نموده
بودند بر خورده باتفاق روان شدند و قریب پاسی از شب گذشته
داخل معسکر فیروزی گشتند بالجمله چون عساکر منصور را قصد
محاصره قلعه پنجپور مرکوز خاطر نبود و بنا بر عدم این اراده توپخانه
سنگین که تسخیر آن حصن حصین را شاید و دیگر ادوات قلعه
کشائی همراه نیاورده بودند و از سرحد ولایت پادشاهی تا نزدیک

آن حصن منيع کرده بود و تالاب نوبس پور و شاد پور را خالي نموده چاهها و باولی های پیرامون قلعه را همگی بزقوم و خاک انباشته و عمارات و معمورهای بیرون حصار بر زمین یکسان ساخته آنچه سپاه ظفر پناه را در تخریب آنجا بایستی کرد خود بجای آورده بود و چنانچه رسم و آئین حکام بیجاپور است خود دران حصن حصین و معقل متین تحصن گشته مجموع سرداران و افواج خویش را در بیرون بمدافعت و مقاومت جنود قاعره مامور گردانیده بود و درین وقت باشاره آن بی بهره جوهر سعادت شرزه مهدوی و سیدی مسعود و عزیز و چندی دیگر از لشکریانش بولایت بادشاهی در آمده غبار انگیز شورش گشته بودند تا اگر افواج گیهانستان را عزم محاصره و تسخیر قلعه باشد باستماع این خبر متزلزل گشته دست از محاصره بردارند و از پای قلعه بر خیزند و ما بقی لشکرش در نواحی قلعه بود بالجملة راجه در منزل مذکور دلاوران مغول را با برخی در دست راست و پارک پیش روی لشکر ظفر اثر و جمعی از دکنیان در دست چپ و زمره در عقب بخبرداری و اهتمام کهی مقرر نموده بود و بر سهیل نوبت این جماعه بمحافظت اهل کهی میرفتند روزی جادونرای و دیگر دکنیان که بآئین معهود بجانب دست چپ رفته بودند خبر فرستادند که قراول غنیم نمایان شده راجه رایسنگه و قطب الدین خان باشاره راجه بدافسو شتافته بعد از طی دو گروه بقراول غنیم بر خوردند و از طرفین بانی چند انداخته تا شام فریقین در برابر یکدیگر ایستاده بودند و چون حجاب ظلمت شب در میان حائل شد

بطرف قلعه نباله تعین نمود تا مخالفان مذبذب خاطر گشته برخی بآن
 طرف مشغول شوند و اگر میسر آید قلعه مذکور را مستحضر سازد و ظاهر شد
 که شریزه مهدوی و دیگر مقاهیر که بولایت پادشاهی در آمده بودند
 باستماع توجه جنود مسعود بدینصوب از ولایت پادشاهی بر آمده
 به ندیمه بملول و ابو احمد و مردودان دیگر که عقب لشکر فتح
 رهبر بودند ملحق شدند و نمایان از جانب پریزده رسیده آگاهی
 دادند که سکندر برادر فتح جذک خان از آنجا عازم لشکر منصور
 شده در چهار گروهی پریزده فروز آمده بون شریزه مهدوی و دیگر
 افواج غنیم که نزدیک بودند خبر یافته پیغام کردند که بما ملاقی
 شو از بمقتضای صدق عبودیت و رسوخ عقیدت جواب داد که
 محل ملاقات ما و شما میدان نبرد و عرصه کزار است مخدولان
 بی فتوت نابکار با شش هزار سوار بر سر او آمدند و با او همگی يك
 صد سوار بود چهل سوار از تابینان خودش و شصت سوار دیگر از
 پریزده برفاقت آمده بودند و چون اعدای نزدیک شدند تابینانش
 بمقتضای نمکخوارگی ثبات قدم ورزیده دیگران متفرق گشتند
 سکندر را حفظ ناموس شجاعت و سپاهگری دامن گرفته روی
 بر تانق ازان گرده بی راه و روی تجویز نکرد و از کمال بسالت
 و مردانگی با زنیقان یکدل جلالت کیش خویش بقصد سر بازی
 و نیل سرخروئی و سرافرازی از اسب فروز آمده داد مردی
 و مردانگی داد و بسیاری ازان نا جوانمردان را طعمه تیغ
 شجاعت و دلیری ساخته با همراهان وفادار فقد حیات مستعار
 فراراً عن العار مردانه وار در بلخت و پسرش را با در تن دیگر که

قلعه بدجاپور بی سپر تلخت و تاراج افواج بحر امواج گشته از تخریب
نواحی و مضامات قلعه دقیقه نامرعی نماند و نیز مخالفان
چنانچه گزارش یافت تالابها را شکسته و چاهها و یاولی های
اطراف قلعه را مانند چشمه سار بخت خویش بخاک انباشته دران
نواحی اثری از آب و آبادانی نگذاشته بودند و باوجود قلت آب
غله و آذوقه در لشکر ظفر قرین کمیاب شده بود لاجرم راجه و سایر
دولتخواهان خیراندیش تعاقب و تادیب مردودانی که بملک
بادشاهی در آمده غبار شورش انگیزنده بودند مصالح دولت و مقتضای
مصلحت دانسته بهم مله مذکور از نواحی بدجاپور کوچ کردند
و روی عزیمت بسمت قلعه منکل بیده آوردند و کوچ بر کوچ
طی مراحل نموده پانزدهم کنار دریای بهپوره منزل گزیدند
درین روز چون راجه نزدیک دایره گاه رسید بافواج قاهره بآئین مقرر
صف بسته ایستاده بود جنون غنیم که بطریق معهود خویش عقب
چند اول می آمدند از یمین و یسار نمودار شده جوتی بطرف دلیر
خان روی جسارت آوردند خان مذکور بباد حمله مردانه گرد دمار
از روزگار شان بر آورد و همچنین فریقی بداد خان وقشونی براجه
سجاسنگه مقابل شدند و بذیروی بازوی جرأت و پسالت مبارزان
غیر رزمند مغلوب و مذکوب گردیده راه ناکلسی و فرار پیمودند و افواج
غیر رزی لوا بعد از دفع اعدا نزول نمودند اکثر اوقات مخدولان
تیره ایام انتهاز فرصت نموده باهل کهی دست اندازی میکردند و
مبارزان شهاست آئین از کمین کین برآمده سزای کردار آن گروه
نابکار میدادند درین ایام راجه باقتضای رای اخلاص پیرای سیوارا

از اینجا بقلعه کهنه از قلاع خودش که بمسافت بیست گزوه از قلعه
 ناله واقع است رفته قرار گرفت و جوقی چند از مردم خود بتاخت
 ولایت غنیم فرستاد و درین وقت یقوی سر لشکرش ازو جدائی
 گزیده بمخالقان پیوست بیست و ششم که موضع لوهری از اعمال
 برینده مورد نزول جنود مسعود میگشت راجه قریب دو پاس
 روز بکنار ناله که نزدیک منزل بود رسیده برای محافظت بهیروز و
 گذرانیدن توپخانه در دست چپ اردو قرار گرفته بود و قراولان را
 بهر سو فرستاده که خبر غنیم بیاورند و دلیر خان با فوج هراول برسم
 معبود پیشتر بمنزل رحیده بدستور هر روز در پیش لشکرگاه صف بسته
 بود درین وقت از دست راست اردو فوجی از اعدای ظاهر شد داود
 خان باشاره راجه از ناله گذشته آنطرف ایستاد و دلیر خان از جایی
 که بود باره پیشتر آمده بجایی که بان اعدای میرسید قرار گرفت
 و راجه قطب الدین خان را عقب اردو و راجه رایسنکه را در دست
 چپ بجای خود گذاشت که اردو را از ناله گذرانیده بمحافظت
 لشکرگاه قیام نمایند و خود بتعجیل از ناله گذشته میدان فوج دلیر
 خان و داود خان ایستاد و قریب هفت هزار سوار از فوج بزرگ
 غنیم جدا شده رو بروی راجه و داود خان صف آرا گشتند و سابقین
 رو بسوی دلیر خان نهادند راجه کیمت سنگه را با فوج التمش
 و قتیج جنگخان را با لشکر طرح با صدان دلیر خان فرستاد و پس از
 اندک زمانی از جمله این هفت هزار سوار که در برابر راجه و داود
 خان بودند نیز بدستری بمسافت دلیر خان شتافته برو هجوم آوردند
 بمشاهده این حال راجه نیز با سپاه قول بخان مذکور ملحق شد

زخمهای نمایان برداشته در میدان افتاده بودند مقهوران برگرفته
 بقلعه سولapur فرستادند القصه چون افواج نکبت اثر غنیمت یکجا
 فراهم آمده در عقب لشکر فتح رهبر بودند راجه بقصد اینکه قابوی
 تنبیه آن مدبران بدست آید تا سه روز در کنار دریای بهیونوه اقامت
 نموده در فکر تادیب آنها بود و ازینجهت که آن گروه فرار پدیده یکجا
 قرار نگرفته بهر سو پویان و گریزان بودند دران مکان ایفمعنی صورت
 نه پذیرفت بنابراین بیستم ماه مذکور کوچ کرده در موضع دیگر از کنار
 دریا نزول نمود و روزی چند دران مقام اقامت گزید و دیانت
 رای که در سلک معتمدان عادل خان بود از جانب او آنجا رسیده
 بعضی پیغامهای مبنی بر مراسم اعتذار و اظهار عجز و ندامت
 بر راجه آورد و برخی مرصع آلات که فرستاده بود رسانید و درین هنگام
 راجه سید عبد العزیز بخاری را بقلعه داری منگل بیدهه تعیین
 نمود و او را در سنگه قلعه دار سابق را نیز بهمراهی او معین ساخت
 و اسباب حفظ و حراست آن حصار بنهجی شایسته سامان نموده
 قرار داد که خود با افواج قلعه مابین سولapur و پرینده اقامت نماید
 و در آنجا احوال و انقال عساکر اقبال را تخفیف داده و سبکبار شده
 دیگر بار بر سر ولایت بیجاپور رود و بیست و چهارم با جنود ظفر
 صاب از آب گذشت و از تقریر منتهیان بظهور پیوست که سیوا که
 بطرف قلعه نباله معین شده بود بدای آن قلعه رسیده اواخر شب
 با سپاه خویش بران یورش برد چون محصوران خبردار و آماده
 مدافعت و پیکار بودند حربی صعب و کارزاری شدید واقع شده جمعی
 از مردم او مقتول و مجروح گشتند و چون کار از پیش نرفت

راجپوتان ناسمج راجه بوزخمهای نمایان چهره بسالت برانروختند و
 سید منور خان بارهه و رامسنگه راتهور و برامرش که در فوج قول
 بودند از روی کار طلبی بر غنیمت تاخته ترددات پسندیده بظهور
 رسانیدند بمشاهد این حال راجه نیز بمداغته اعدا عدا غمان گرا کشته
 بذیروی دلیری و دلاوری خیل مخالف را از پیش برداشت و از انجا
 بدفع گروهی که از طرفی دیگر آغاز جسارت کرده بودند برگشته
 لوی غلبه و استیلا برانراشت القصه دکنیان مقهور چندانکه مقدور
 و میسر بود کوشش و آویزش نمودند و جمعی کثیر ازان قوم بدفرجام
 طعمه تیغ بهادران بهرام انتقام گشته بسیاری را آسیب زخمهای
 کاری رسید و آخر الامر بسان بخت و روزگار خویش برگشته بکام
 ناکامی و ادبار راه فرار سپردند و سپاه ظفر پناه تا ده گروه آن گروه
 شقاوت پزوه را تکامشی نموده کامیاب نصرت و فیروزی بازگشتند
 راجه پس از فتح بمکانی که پشتهای کشتگان افتاده بود آمده ایستاد
 و اشاره کرد تا آنها را برداشتند و کثرت سنگه را بطریق چنداولی
 در عقب گذاشته با جنود مسعود بمنزلگاه روانه شد و یکپاس و سه
 گهری از شب گذشته بمعسکرفیروزی رسید درین محاربه و پیکار
 یکصد و نود تن از دلاوران صف شکن و هنرمندان خصم انکن هر
 بجیب نیکداسی درکشیدند و قریب دو صد و پنجاه کس گلهای
 زخم از شاخسار مردهی چیدند و مرائب بسیار از پای در آمده
 برخی زخمدار گشتند و از غنیمت لثیم زیاده از چهار صد کس مقتول
 و مجروح شدند و از تقریر برخی مجروحان لشکر غنیمت که بدست
 آمده بردند بظهور پیوست که درین جنگ گولت تفنگی براسپ

و یکپاس از روز مانده مقهوران با فوج دلیر خان بکارزار درآمدند
آن خان شهاست شعار بدفع آن جمع نابکار در آمده بتلاشهای
مردانه و حملههای دلیرانه سلک جمعیت آنها را از هم گسیخت و
جمععی ازان گروه ادبار پزوه را بتدیغ الماس گون چون بخاک معرکه
برآمیخت غیرت و مظفر برادرزادهای او و ابوالمحمد نبیره
بهلول و غالبخان و قباد خان و دیگر مبارزان جان نشان و بندهای
اخلاص نشان که دران فوج بودند دستبردهای نمایان نمودند و در هر
طرف که برپاه نصرت پناه از استیلائی اندا و هجوم خصوم کار
تنگ میشد دلیر خان خود را رسانیده دشمنان منکوب را مغلوب
می ساخت چون مخالفان از مقابله فوج دلیر خان طرفی نه بستند
خاسر و ناکام ازان سمت عنان همت برتافته بفوجی که مقابل راجه
و داؤد خان بود ملحق شدند و راجه دلیر خان را طالبیده بجانب
دست چپ خود باز داشت و کثرت سنگه و فتح جنگخان را پیش
روی خود کرده آهنگ جنگ با آن گروه باطل آهنگ نمود درین
اندا مخدولان خیرگی کرده قدم جرأت پیدای نهادند کثرت سنگه
با فوج التمش و راجپوتان راجه و فتح جنگخان و جمععی دیگر از
مردان مرد که پیش قدم عرصه نبرد بودند برآن جسارت منشان حمله ور
گشتند و هرناتیه چوهران که از راجپوتان عمده راجه بود و جمععی
دیگر از متهوران جلالت کیش سبققت نموده بمخالفان درآریختند
و بتدیغ تیز و سدان خون ریز بسیاری از مقهوران باطل ستیز را تار و
پود حیات از هم گسیختند و دران آویزش هرناتیه بیست و یک زخم
برداشته با همراهان خودش نقد جان در باخت و جمععی دیگر از

مقهورانی که بمحاصره قلعه مسطور جسارت ورزیده بودند از استماع
 توجه افواج قاهره آنصوب از پای قلعه برخاسته راه ادبار سپردند
 بیست و چهارم و دوازده خان و راجه رایسنگه و قطب الدین خان
 برگشته بلشکر قیدروزی پیوستند و چون نوشتههای قلعه داران ظفر آباد
 و کلیانی و اوسه و اردکیر مخبر از جسارت و خیرگی نبیره بهلول و
 دیگر مخالفان مخدول و در آمدن آنها بملک بادشاهی و شورش
 انگیزی و امساد نیتو که چنانچه گزارش یافته در پای قلعه پداله از
 سیوا جدائی گزیده بعادل خان گرویده بود رسید راجه با عساکر
 قاهره بیست و پنجم از نواحی پریزده کوچ کرده از راه دهارا سیون
 و تلجاپور روانه شد که دگر باره بولایت غنیم در آمده چندانکه ممکن
 و مقدور باشد در تخریب آن بکوشد و جنود نامشروع مخالف را
 نیز که در آن سمت نشان میدادند تنبیه و تادیب نماید و چون از
 نوشته ناروجی بمسونت رای که در قلعه بهلتن بود بظهور پیوست
 که در قلعه مذکور آب بغایت کم است و اگر محاصره اتفاق افتد بعلت
 قلت آب کار بر محصوران تنگ خواهد شد راجه بمقتضای مصلحت
 بهلتن را بجایگزین مهادجی خویش سیوا که در سلک بندهای
 بادشاهی انتظام یافته بود مقرر ساخته او را بآنجا فرستاد و ناروجی
 بمسونت رای را نزد خود طلبید و چون در موضع درهوکي از اعمال
 بیجاپور قلعه گلیني بود که جمعی از معاندین در آن متحصن بودند
 غالب خان و ناروجی را که بود آتشخان را با برخی از توپخانه بتسخیر
 آن تعیین نمود و پس از رسیدن این جماعه پدای آن قلعه محصوران
 زینهار خواسته برآمدند یکصد کس سپاهی و دویست تن از رعایا

سواری خواص که از سرداران مخالف بود رسیده از اسپ تر ابدان
و چون او را بر اسپ دیگر سوار کردند بآن نیز تیری رسید و شهید از
افغان که او هم از سرداران آن حزب ابدان بود زخم تیری از شصت
جلادت مبارزان منصور بر سینه خورد با جمله لشکر منصور در منزل
مذکور یک مقام کرده از آنجا بطیحه سه مرحله غرقه شعبان در هشت
گروهی قلعه پربنده نزل نمود و بمقتضای مصلحت بدست و چهار
روز آنجا اقامت گزید و بتواتر اخبار ظاهر شد که قطب الملک از
کج اندیشی و بی خردی سود خویش از زیان باز ندانسته یا عادل
خان متفق شده است و با آنکه سابق شریزه نام نوکر خون را با چهار
هزار سوار و ده هزار پیاده بکرمک لشکر او فرستاده بود درین هنگام
رضا قلی خواجه سرار از نوکران خویش که بخطاب نیکنا خان
بدفامی داشت با شش هزار سوار و بدست و پنج هزار پیاده باعداد
و معاونت آن باطل اندیش بی خرد تعیین نموده با افواج او بشش
گروهی بیجاپور رسیده و رضا قلی بقلعه رفته نزد عادل خانست
و از نوشته مسعود خان قلعه دار کهاون بوضوح پیوست که سیدی
جوهر از سرداران غنیم با جمعی کدور از مقاهر بر سر قلعه مذکور
آمده آنرا قبل کرده بود اتفاقاً گولاه تغنکی از قلعه باور رسیده رهگرایی
نیستی شد و رفیقانش متفرق گردیدند و هشتم ماه مذکور نوشته
ادرت سنگه بهدوریه از قلعه منگل بیده رسیده مشعر بآنکه فوجی
عظیم از غنیم آنرا در قبل دارند بنابر آن راجه داره خان و راجه
رایسنگه و قطب الدین خان را با همراهان مقرری آنها تعیین
نمود که مخالفان را از پای قلعه دفع کنند و نوزدهم خبر رسید که

گروه و تا اراده ده گروه است منزل گزید و غالب خان و دتاجی
 و راهبوجی و کبیلوجی و جمعی دیگر را با آتشخان و برخی از
 توپخانه بدستگیر قلعه نیدلنگه تعیین نمود و روزی چند آنجا اتفاق
 افتاد چون فرستاده‌ها با آنجا رسیدند محصوران قلعه حصار
 عاقبت بر خود تنگ فضا دیده دست توسل بدادمان اسدیمان زدند
 و قلعه را بقصر اولیای دولت سپردند راجه سلیمان بیجاپوری را
 اسب و خلعت داده بحراست قلعه مذکور معین ساخت و چون آن
 زید راجا بمقتضای مصلحت و کار آگهی باستمالت و تالیف
 قلب نیتو که مجملی از حال او گزارش یافته است پرداخته او را
 بچاد قویم بندگی و مسلک مستقیم دولخواهی رهنمون شده بود
 درین وقت بیداری بخت و دولت از کردار ناصواب خویش برگشته
 از خیل مخالف جدا شد و بلشکر نصرت اثر پیوسته بر راجه ملاقی
 گردید و از آنجا که سیوا را آرزوی استلام شده سزیه مرکوز خاطر بود راجه
 بروفق خواهش و التماس او درین باب به پیشگاه خلافت و جهان بانی
 عرضه داشت نموده بود و فضل و عاطفت حضرت شاهنشاهی که
 پرتو خورشید لطف و کرم الهی است قبول ملتئم او کرده یرایغ
 مکرمت پیرا صادر گشته بود که جریده آمده ناصیه ساری آستان
 معلی گردد درین ایام آن ضلالت کیش با سنبهای پسر خویش و
 برخی نوکران خود از راجه مرخص شده روانه درگاه خلایق پناه
 گردید و چون راجه دتاجی و همراهانش را از فوج هرول و ترکناز
 خان را از فوج التمش با جمعی دیگر برای طلایه انواج نصرت
 پیرا تعیین نموده بود دتاجی از نیدلنگه دو گروه پیشتر رفته

بودند و شروزه راو بحراست آن تعیین یافت و هفتم ماه مبارک رمضان
 فہم سال از جلوس ہمایون تلچاپور مورد نزول عساکر گردون مآثر
 گشت و باقتضای مصلحت شش روز آنجا مقام شد و بظہور پیوحت
 کہ نبیرہ بہلول و ساہو با دیگر مخاذیل بیست و ہشتم شعبان پیدای
 قلعة کلیدان رسیدہ غبار جسارت بر انگیزختند و مبارزان نصرت شعار از
 فراز حصار آنہا را بتوپ و تفنگ و بان گرفتہ خاک ادبار بر فرق روزگار
 شان بپختند چنانچہ شصت تن ازان محال اندیشان رہگرای نیستی
 شدند و بسیاری مجروح گشتند و نبیرہ بہلول ناکام و مخذول از پای
 قلعة برخاست و چون منہیان آگہی دادند کہ جنود غلیم کہ در
 سمت کلیدان واقع بودند بسمت ظفر آباد شتافتہ اند راجہ
 چہارم ماه مذکور با افواج منصور از تلچاپور کوچ کردہ و دہم در
 سہ گروہی قلعة نلدرک نزول نمود و روز دیگر از آنجا بسمت
 قلعة کنجوتی کوچ کرد و چون پیشتر پتنگ راو را با جمعی بتسخیر
 کنجوتی تعیین کردہ بود خبر آمد کہ و قدیکہ او با ہمراہان با آنجا
 رحید گروہی از مخالفان کہ در قلعة و قصبہ بودند از کوتہ اندیشی
 و بخت برگشتگی بکام جسارت بر آمدہ بمجادلہ پرداختند و چندی
 از طرفین مجروح شدند و زخم تبری بدست پتنگ راو رسید و
 شہفنگام مخذولان فرار نمودہ مسلک ادبار پرورند و قصبہ با قلعة آن
 بتصرف مبارزان فہروز مہد در آمد و بیستم متصل کنجوتی بمسگر
 جنود مسعود شد و راجہ باقتضای صلاح اندیشی اشارہ کرد کہ قلعة آنرا
 مہدم ساختند و روز دیگر ہفت و نیم کردہ جریبی پیمودہ در یک
 گروہی فیلندکہ کہ قلمہ متین گلین دارن و از آنجا تا کلیدان شش و نیم

بودند اشاره کرد که لشهای آنها را از خاک برداشته مسلمانان را
 دفن کردند و هندوانرا سوختند و راجه رایسنگه نیز با اشاره راجه اواخر
 شب رفته باو پیوست خان مذکور روز دیگر بدفع اعدای که بمساعت
 سه کروه از جنگ گاه اقامت داشتند روان شد و مخالفان از استماع
 خبر آمدن او رو بوادعی فرار نهادند پنجم شوال عساکر نصرت مآل
 از نیلکنه بسمت اوسه نهضت نمود و هفتم که مقام بود راجه
 قطب الدین خان و داؤد خان را با همراهان آنها بحراست کهی
 تعیین نمود و چون آگهی یافته بود که لشکر بیجاپور و گلکنده سوای
 ابوالمحمد نبیره بختتر و رضاقلی که در عقب بودند بسمت فوج منقسم
 گشته اند یکی بسرداری شرزه مهدوی و دوم بسرگردگی خواص
 حبشی و سوم بکار فرمائی نبیره بهلول لاجرم همواره مستعد کار و
 متروک بیکار بوده گوش بر خبر آن افواج نکبت اثر داشت تا آنکه
 اواسط روز مذکور خبر رسیده که شرزه با فوج خود بر سر اهل کهی
 آمده برخیز شتران که از افواج منصور بسمت دست راست رفته
 پاره دور شده بودند گرفته و دو فوج دیگر بداد خان و قطب الدین
 خان مقابل شده و آنها شتران کهی را پیش انداخته جنگ کفان
 می آیند راجه باستماع این خبر دلیر خان را با فوج هراول بتعجیل
 هرچه تمام تر بکومک مرستاد خان مذکور بسمتی که داؤد خان و
 قطب الدین خان با غنیم لثیم آریزش داشتند روان شد و چون پاره
 راه رفت اتفاقا داؤد خان فوجی از اعدا بقصد اینکه از عقب فوج
 داؤد خان و قطب الدین خان در آیند از جنود مخالف جدا شده باین
 سمت که خان مذکور میرفت آمده بود آنخان جلالت پرور بران روزه

بحر است اهل کهنی قیام داشت درین افدا شرزه مهدری که بانواج
 مخالف نزدیک بود فوجی بمقابلت ترکناز خان فرستاد خان مذکور
 بمدافعت آنها در آمده کوشش مردانه نمود و چندی از همراهانش
 زخم برداشتند و شرزه با سه چهار سوار بر سر دتاجی آمد و مخالفان
 از هر چهار طرف او را با همراهانش قبل کرده هنگامه آرای کارزار
 شد مبارزان هزبر آهنگ چون کار بر خود تنگ دیدند از ابدان
 فرود آمده بازوی جلالت بچنگ کشوند و دتاجی بارفتای خویش
 قدم همت و دلیری فشرده آنچه منتهای مرتبه کوشش و سپاهگری
 بود بظهور رسانید و بضرب تیغ مرافشان بسیاری ازان شقاوت منشان
 بر خاک هلاک انداخت و آخر الامر زخم بسیار برداشته جان
 سپردنی در راه عبودیت در باخت و رستم راو مجروح شده در
 معرکه افتاد و سپاه غنیم او را بر گرفته بردند و حیدری و یحیی
 کوششهای مردانه کرده سر بجیب نیکفامی فرو برد و بسونت رای
 و راهجوی پسران دتاجی که زخمهای گاری برداشته بودند با برخی
 از همراهان خود را بیک - و کشیدند و چون بمعسكر ظفر پیوستند
 بسونت رای بهمان زخمها در گذشت و در همین روز ابوالقاسم پسر
 قباد خان برسم قراولی از لشکر گاه برآمده بود گروهی از غنیم نابکار
 نمودار شده باو در آویختند و او چون سپاهی درخور مدافعت اعدا
 همراه نداشت بآنمین قزاقی از آنجا برآمده اواخر روز دلیر خان را
 ازین معنی آگهی داد آن خان شهادت نشان بلا توقف با فوج هراول
 روانه آنصوب شد و بجائی که جنگ واقع شده بود رسید شب آنجا
 توقف گزید و قریب صد و پنجاه تن از مبارزانی که جان نثار شده

آوردند و سایر مبارزان منصور که در هر فوج معین بودند منصور
 تلاشهای مردانه گردیدند باجمله مخالفان قابو جو چون از همه
 مودعت جرأت و جلالت پذیروی بازوی شهاست و صراحت مبارزان
 فیروزمند بر تافته دیدند سر رشته ثبات و پایداری از کف داده
 بادیه پیمای فرار و رهگرای وادی ادبار شدند و بعد از پشت دادن
 اعدا راجه بنگامشی آنها در آمده مسافتی بعید در پی آن عبید
 خویان گریز پاشتافت و چون منهن زمان بهایمردی اسپان تازی نژاد
 بسرعت برق و باد پویان بودند و روز نیز بی گاه شده بود راجه عنان باز
 کشیده بسمت داودخان و قطب الدین خان روان شد و در راه خبر
 شنید که آنها نیز قرین فتح و ظفر بجانب اومی آیند و از آنجا
 بسمتیکه دلیر خان بود میل کرده چون آگهی یافت که خان مذکور
 نیز مظفر و منصور می آید عنان بوادعی معاونت تافته روانه معسکر
 فیروزی شد و داودخان و قطب الدین در راه بر راجه پیوسته قریب
 یکپاس از شب گذشته مجموع سپاه ظفر پناه بلشکرگاه رسیدند درین
 فیروزی مصاف از مبارزان لشکر منصور قریب در صد تن بمردی
 و مردانگی نقد جان در باختند و چهار صد و شصت و پنج کس دیگر
 شجاعت بزیور زخم زینت پذیر ساختند و از سپاه مخالف مضاعف
 این مقتول و مجروح گردیدند و روز دیگر که مقام بود از تقریر
 مبشران اقبال بظهور پیوخت که الیاس مهدوی مخاطب بشرزه خان
 که در جلالت و دلاوری و فنون سرداری و مپاهگری مسلم اهل دکن
 و رکن اعظم آن جیش پر مکر و فن بود هرین جنک بزخم تفنگی
 که بدستش رسید و زخم نیزه که بر کتفش آمد از پای در افتاد

هفتان حيله در حمله آور شده آنها را متفرق ساخت و از آنجا
پيشتر رفته در حالي كه داود خان و قطب الدين خان در اب گهي
را سالم از تعرض معانددين روانه معسكر نصرت قرين نموده از سر
جمعيت خاطر با غنيمت خودش معركه آراي نبرد بودند بآنها پيوست
لودنخان و غيرت برادر زاده دلير خان كه پيش روي او بودند مركب
جلالت بر انگيخته دلير اند بر مخالفان تاختند و رايت غلبه و استيلا
انراخته بسياري را بر خاک هلاك انداختند و چون فوجي ديگر از آن
خيال ادبار بكمك رسيد دلير خان از فيل فرو ر آمده بر اسب سوار
شد و جلو ريز بر سر آن سياه بختان رسیده بلطمه سر پنجه همت و
دليري روي جرأت و جسارت شان از عرصه كارزار بر تافت و بسياري
را طعمه مصاصم انتقام ساخته تا دو گروه در پي آن مدبران شقاوت
پژوه تاخت و راجه جيسنگه كه بعد از فرستادن دلير خان ملا يحيى
و نيتو و سيدى سنبل را با ديگر حبشيان و چندي از مبارزان
مغول و جمعي از بندو قچيان پياداداري معسكر فيروزي تعيين كرده
با باقي سپاه ظفر پناه سوار شد و چون نزديك رزسگاه رسيد فوجي
از سمت يمين نمودار گشت راجه جلو ريز بر آن گروه باطل ستيز
حمله برده بشعله تبع آبدار و برق سنان آتشبار دود سوداي پندار
از دماغ نخوت شان بر آورد و فتح جنگخان با فوج طرح و كيرت سگه
بالشكر التمش كوششهاي نمايان بكار بردند و فوجي ديگر از جانب
يسار نمودار گشته راجه با جنود چراغدار بر آنها تاخت و بيداري همت
و دلوري سلك جمعيت آن جسارت كيشان از هم فسيخت و سوبهگرن
و مترسين بنديله كه پيش روي او بودند ترددات شايسته بجاي

خان پیش روی راجه شد راجه رایسنگه در دست خان مذکور قرار گرفت و از غنیمت عاقبت و خیم حواص و پسر شرزه مهدوی و دیگر بیجاپوریان و حیدر آبادیان قطب الملکی با قریب هفت هزار سوار و روبروی داؤد خان و قطب الدین خان صف آرا گشتند و نبدیره بهلول با تمام افغانان بیجاپوری و انکوی بهونسله و مانگی کهاپره و دیگر مرهت‌های بیجاپوری و شرزه حیدر آبادی که فوجی گران بودند بدلیور خان مقابل شده بانی چند انداختند آن خان شهاست نشان بجنگ توپخانه مقید نا شده دلیرانه سمند جلالت بدفع مخالفان برانگیخت و نزدیک بآنها رسیده به تیغ تیز و سنان خون ریز بآن گروه باطل حثیز در آویخت و چون اشتعال نیران حرب و قتال شدت پذیرفت اعدای بدسگال - طوت و صوات مجاهدان جیش اقبال را تاب نیلورده روی همت از مقابله بر تافتند و دلیران عرصه نبرد و شیران پیشه نورد آن ربه صفتان شقاوت کیش را پیش انداخته بتعاقب درآمدند غیرت و نعمت برادر زاده‌های خان مذکور که از پیش روان معرکه کارزار بودند کوشش‌های مردانه بجای آوردند و رحیم‌داد برادر زاده دیگرش زخم‌های کاری برداشته از مرکب فرو افتاد و ابوالمحمد نبدیره بهلول مصدر ترددات نمایان شده چندی از همراهانش بزخم‌های شمشیر چهره آزادی مردانگی گشتند و کرن را تهور و برادرش جوهر جلالت بظهور رسانیده گلهای زخم از شاخسار مردی چیدند و آتشخان داروغه توپخانه و حسن بیگ منک باشی و جمعی دیگر از گروه برق اندازان که مقدمه این موج بودند ترددات شایسته نمودند و دلیر خان بهر جا غلبه از سپاه مخالف مشاهده میکرد

و مخذولان لشکر او را از معرکه برگرفته بیرون بردند و پسر خردش را
 آسیب زخمهای کثیری رسید و نیز منهدیان آگاه گزارش نمودند که درین
 آویزش پناه بلیچاپور و لشکر گامکنده زیاده بریدست و دو هزار
 سوار بود نه ماه مذکور افواج قاهره از جامی که اقامت داشتند
 نهضت نموده در موضع سات سور از اعمال اوسه نزول کردند و
 پس از هشت روز از آنجا نهضت نموده در مقام اردن منزل نمودند
 و بدست و یکم کنار آب تیر که آن نیز از متعلقات اوسه و از آنجا
 تا تلچاپور هشت کروزه رسمیت معسکر جنود فتح رهبر شد روزی
 چند آنجا اتفاق اقامت افتاده سیوم قبی قعده شب هنگام نوحی از
 مخالفان خسران مآب بآن روی آب آمده قریب سه هزار بان بلشکر
 فیروزی انداختند و آسیب آن بدعضی مردم و برخی دراب رسید
 پنجم ماه مذکور کوچ شده موضعی دیگر از کنار آن آب مورد نزول
 گشت و دهم نزدیک قلعه تیر از اعمال برگرفته دهوکی که متعلق
 به بلیچاپور است محل ورود جیش مسعود شد راجه بعد از وصول بدان
 منزل بآئین معهود از راه حزم و دور بینی نزدیک بمعسکر فیروزی
 توقف گزیده افواج قاهره را جا بجا باز داشت و انقیادی از اردو
 بلشکر گاه رسیده چنداول هنوز نرسیده بود درین اثنا منهدیان خبر
 رسانیدند که لشکر نکبت اثر بلیچاپور و کلکنده بهیئت مجموعی
 نزدیک بچنداول رسیده است راجه بمجرد استماع این خبر با لشکر
 قول و فوج طرح و التمش بجانب اعادی روان شد و بدلیرخان
 و دیگر سرداران فیروزی نشان پیام نمود که خود را زود بفرستند
 و آنها نیز در راه بر راجه پیوستند چون بغیم نزدیک رسیدند دلیر

و روز باآخر رسیده باقتضای رای مصلحت پیرا صلاح در معاودت
و ترک تعاقب دیده بدلیز خان پیام نمود که غنان باز کشیده
فوج متفرق خود را فراهم آورد و روانه معسکر فیروزی گردد و چون
غیلی از فتح جنگ خان که آسیب صدمه بان بار رسیده حراسیمه
میکردید در وقت روانه شدن راجه بسمت دلیرخان عقب مانده
بود درین وقت پسر شرزه و خواص و جمعی مخدولان که از دور نمایان
بودند افتهاز فرصت نموده در پای کوهیچ مذکور فیل را قبل کردند
راجه ازین معنی آگهی یافته بلا توقف با جمعی قلیل جلوریز
خود را بسر کوهیچ رسانید مخالفان چون همراهان راجه را بغایت
کم دیدند فیل را گذاشته و یکجا فراهم آمده سپیدی ستیز و آویز گشتند
درین وقت کدورت سنگ و فتح جنگ خان رسیدند و بان جمع نابکار
و گروه سیه روزگار در آویخته بضرب تیغ آیدار و سنان برق آثار بسیاری
را بر خاک نیهستی انداختند و ببدان حملهای مردانه عرصه کار زار
از غبار جمعیت و هجوم آنها پدراسته تا یک گروه بتعاقب پرداختند
و راجه نیز با وجود وقار سرداری خود را بهر طرف رسانیده آثار
شهامت و دلوری بظهور میرسانید چون شام در رسید و نسائم
غلبه و استیلا بر پرچم رایمت سبازران ظفر لوا وزیده اثری از غنیم
لذیم نماند افواج قاهره کوس نصرت نواخته و علم فیروزی انراخته
بدایره گاه معاودت کردند درین آویزش حیدر ترکمان را از سرداران
قطب الملک زخم تیری بر ران رسید و زیاده بر پانصد تن از سپاه
بیجاپور و گلکنده که از آن جمله موسی افغان سر لشکر نبیره بهلول
و مانکوی پسر نایک که راره و چندی دیگر از عمدها بودند بدالالت

پوایمردی شهابت و مردانگی خود را رسانیده بدفع آنها می پرداخت
 راجه نیز که در سمت یحیی آن خان بسالت آئین بود معاضد شایان
 و تلاشهای نمایان بتقدیم رسانیده معاندان تیره بخت انتهاز فرصت
 نموده بر جان و نرایی که در دست راست فوج راجه مذکور بود و اندکی
 از فوج دور بود هجوم آوردند او بمداغعه اعدا ثبات قدم ورزیده
 کوششی شایسته نمود و چندی از همراهانش سر بر سر مردانگی
 نهاده برخی مجروح شدند و راجه رایسنگه بکومک او رسیده سقا هیو
 را منهنز ساخت و جنود گردون شکوه تا هفت گروه تعاقب
 مخدولان ادبار پزوه نموده پالکی و چپتری بسیار و شتران پربار از
 جوشن و زر و یان و دیگر اسلحه پیکار از آنها بدست بهادران نصرت
 شعار افتاد و راجه داود خان و قطب الدین خان را در برابر خواص
 و پسر شرزه مهنوی و دیگر مخاذیل که بآن دو خان جلالت نشان
 مقابل بودند گذاشته بآهنگ کومک دلیر خان روان گشته بود چون
 یک گروه پیمود این گروه نیز بقصد اینکه از عقب دلیر خان در
 آیند رخ از عرصه مقابله داود خان و قطب الدین خان بر تافته
 از آنجا برگشتند و آنها برای محاربت دایره گاه ماندند در خلال
 اینحال خبر رسید که همراهان دلیر خان غنیم خود را رانده دور
 رفته اند و بتعاقب اعدای هر دو متفرق شده و خان مذکور با سیصد
 کس مانده راجه بمجرد اجتماع این خبر از کوهچکه که در میان او
 و دلیر خان حائل بود گذشته نزدیک بانخان دلیر رسید کیرت سنگه
 و فتح جنگ خان که مقدمه فوج راجه بودند بار پیوستند و از آنجا
 که فوج بزرگ مخالف تنبیه بلیغ یافته رهبرای فرار گشته بود

که مخدولان را آنجا نشان میدادند پنج و نیم گز در جریبی پیمود و
 جاموسان گزارش نمودند که غنیمت مردود خبر توجه جنود مسعود
 شنیده از دهرا-یون بطرف تلجاپور رهگرایی ادبار شد و افواج
 قاهره بیست و هفتم ماه مذکور از دریای سبن عبور نموده در
 موضع سهری از اعمال پرینده که مخانیل آنجا گرد شورش انگلیخته
 بودند نزول کرد و روز دیگر بر کنار دریای بهیونره منزل نمود و از
 تقریر منهدان ظاهر شد که افواج مخالف یکجا فراهم آمده در سه
 گروهی سولاپور اقامت گزیده اند و بتحقیق پیوست که چون عادل
 خان بر کفایت غلبه و استیلائی جنود اقبال و حقیقت ضعف حال
 و پیریشانی و اختلال افواج نکبت مآل خویش آگهی یافته بدقیق
 دانسته که از مقابله و مدافعه عساکر گردون شکوه ستوده آمده فیتری
 کوشش و آویزش در آنها نمانده است ناچار مصلحت کار در ترک
 پیکار دیده ابوالمحمد نبیره بچتر را با لشکری که بخاص خیل
 معروف اهل دکدست نزد خود طلبیده بسرداران خود نوشته است
 که بعد ازین قدم جرأت و جسارت بنزدیک عسکر ظفر قرین
 نگذاشته از آسیب سطوت و صولت مبارزان فیروزی نشان برگران
 باشند و با بقیه لشکر ادبار اثری که با آنها مانده تا هنگامی که
 جنود مسعود دران حدود است نزدیک سولاپور اقامت نمایند
 و همچنین قطب الملک نیز لشکر خود را که بکومک بلجاپوریان
 فرستاده بود بحیدرآباد طلبیده است از آنجا که افواج جهانکشا
 در تخریب ولایت مخالف که بدان مامور بودند دقیقه نا مرعی
 نگذاشته تمام محال متعلقه بلجاپور را مکور بی سپر تاخت و تاراج

تبع بهادران منصور راه عدم پیمودند و قریب هزار کس زخمی شدند و از سپاه ظفر پناه یکصد و سی و پنج تن بفقده جان گوهر نیک نامی خریدند و هفت صد و نود و چهار کس مجروح گردیدند بالجمله راجه دران منزل سه روز اقامت نموده از آنجا بطی دو مرحله پانزده ماه مذکور بر کفار آب مانجیره که بمسانت ده گروه رسمی از فتح آباد معروف بدهارور واقع است نزول نمود از آنجا که مخالفان نابکار حیماب وار یکجا قرار نگرفته برسم قزانی چنانچه شیوه سپاه دکن است هنگام انتها از فرصت آویزش می نمودند و چون مغلوب میگشتند بدستیاری سبکباری و پایمردی مرائب باد رفتار مرحله پیمای وادی فرار میگشتند و دگر باره قابو دیده مساک جسارت می سپردند و افواج بحرا موج نابرابر گرانباری و سنگباری اردو بتعاقب آن بد عاقبتان شقاوت خود مسامت بعید نمی توانستند پیمود راجه باقتضای رای مصلحت پیرا عزیمت آن کرد که جنود نصرت شعار را جریده و سبکبار ساخته بر سر آن جیش نکبت اثر رود و آنها را تنبیه و تادیبی چنان نماید که من بعد جرأت بستیز و آویز نتوانند نمود و باین اراده جریده شده خیمه مختصری برداشت و همچنین همه سردارن و لشکریان را تاکید کرد که مخفف و سبکبار شوند و مجموع احوال و اقبال اردو و لشکر را بفتح آباد فرستاد که آنجا باشد و بیدم دیو میسودیه و جگت سنگه هاده و کهلوجی و جمعی دیگر را که دو هزار و سیصد کس بودند بجهت حراست بنده و اردو در آنجا تدبیر نمود و بدست و دوم ذی قعدة باین عزیمت صائب از کفار آب مانجیره کوچ کرده بمسند دهارامین

در زند و بیلداران گماشت که گذرهای قلعه را انداخته آن قدر که
میسر باشد در هدم و تخریب آن حصار بکوشند و بعد فراغ ازین
مراتب مردم قلعه را همراه گرفته ششم ذی حجه با همراهان بلسکر
منصور رسید و روز دیگر راجه با انواج قاهره از کنار آب بهیونره
بسمت پرینده کوچ کرد و نهم از آب عبور نمود در هشت گروهی
پرینده منزل گزید و از آنجا بفرز یک موضع بهوم رسیده بظاہر مصلحت
تا هفتم ربیع الثانی آنجا نزول داشت و از آنجا بفواحی بدر آمده
تا آخر ماه مذکور آنجا بود و چون درین ایام سیوای فتنه گرا که
بدرگاه معلی رفته بود از سر جهالت و کوته اندیشی چنانچه در
طبی گزارش وقایع حضور پرنور مذکور گشته از مستقر اختلاف
اکبر آباد که در آن هنگام مرکز ریایات جا و جلال بود روی گردان شده
مرحله پیمای وادی فرار و آزار دشت ادبار گردیده بود یرلغ
همایون بر راجه جیسنگه صادر شده که نیتوی خویش او را دستگیر
نموده بدلیز خان - پادشاه و خان مذکور او را همراه گرفته بجناب خلافت
آرد راجه جمعی بجهت آوردن نیتو که در فتح آباد بود تعیین نمود
و آن جماعه او را بنجم جمادی الاولی بلسکر ظفر اثر رسانیدند و راجه
آن مسعود العاقبة را که حقیقت رسیدنش بسد شهر احترام و
و شرف اندوزی او بادراک شرف اسلام - بحق ذکر یافته با پسرش
حواله دلیر خان نمود و آن خان بسالت نشان روز دیگر نزدیک بدر از
راجه جدا شده بموجب فرمان طلب روانه درگاه معلی شد و راجه
فیز بیست و نهم ماه مزبور از نزدیک بدر بعزیمت اورنگ آباد کوچ
نموده هشتم جمادی الآخرة در ظاهر آن بلدة فاخرة نزول نمود .

ساخته بودند چنانچه گذارش یافت چندین مرتبه با جنود اعدا
 صف آرا گشته هر دفعه اوای غلبه و استیلا برانراخته و مبارزان ظفر
 شعار از کثرت حرکات و توالی رکضات و تجشم محاربات و مقاتلات
 بی دریغ دستخوش رنج و تعب گشته مراکب و دواب بسیار
 تلف شده بود معینا موسم برشکال در رسیده مجال تردد نماند
 و در خلال این حال بغایر مقدمات مذکوره یرلیغ لازم الاستیال از
 پیشگاه جاه و جلال بر راجه جیستگه صادر شد که با جنود مسعود
 ببلد فاخره اورنگ آباد معاودت نموده موسم برشکال را آنجا بگذرانند
 و برخی اسرا و لشکریان را بمحال تیول خویش رخصت نمایند
 که صرفه و آسوده حال شوند راجه بموجب امر اعلی ترک پیکار
 مخالفان نهاد و عزیمت معاودت بارنگ آباد نمود و چون مذاکرات
 و استحکام قلعه منگل بیده و سامان اسباب و لوازم حراست آن
 در مرتبه نبود که وقتی که عسکر ظفر اثر از ان حدود رایت معاودت
 برانرازد از تعرض اعدای مصون تواند ماند راجه با اقتضای رای مصلحت
 ایضا صلاح درین اندیشید که قلعه مذکور را خالی کند بنابراین دلیل
 خان با راجه رایستگه و قباک خان تعیین نمود که اسباب توپخانه و
 ذخائر قلعه برآورده اودوت سنگه حارس آنرا با رفقای او همراه بیاورد
 و خان مذکور با همراهان سلخ ماه مسطور مجاز منگل بیده شده چون
 بدانجا رسید آن قدر سرب و باروت که در قلعه بود به بقدهای
 بادشاهی و تفنگچیان و بیلداران و دیگر مردم قسمت نمود که
 بشکر ظفر اثر رسانند و لشکریان را اشاره نمود که غلات و سایر
 ذخائر قلعه را چندانکه توانند تصرف نمایند و آنچه بماند آتش

بر مر ولایت آن مشهور رود خان مذکور در منزل از دریای نریده
گذشته بود که بوصول یوایع کرامت نشان مبلهی گشته با زندول خان
و راجه سجان سنگه بندیله و راجه بهاسنگه هاده و راجه کرن بهورتیه
و راجه نرسنگه کور و جگت سنگه هاده و قادر داد خان و زبردست
خان و آتش خان و برق انداز خان و گروهی دیگر از مبارزان نصرت
نشان اواخر جمادی آخره این سال همایون فال عازم مقصد گشت
و بموجب امر والا ایرج خان فوجدار ایلیچور و فتاح خان فوجدار
پونار و جمعی دیگر نیز در سلک کومکبان انتظام یافتند و چون
اواسط شعبان با امواج قاهره بحدود ولایت چانده رسیده مانجی ملار
زمیندار نابکار آن سر زمین بسطوت عساکر ظفر قرین از بدبوشی
نشانی پندار بخوابش آمده جنود خوف و رعب بر باطن ضلالت مواظتش
استیلا یافت و سراز هوای بغی و طغیان و خاطر از اندیشه
استبداد و عصیان پرداخته چاره کار در سلوک منهج اطاعت و
عبودیت دید و ناکدا نام شخصی که مدار سهام او بود دلیر خان
فرستاده اظهار عجز و انقیاد و ندامت بر سوابق جرائم و سیئات اعمال
نمود و استدعا کرد که چون آن خان دلیر نزدیک شود بآئین مسکنت
و خشوع آمده ملاقی گردد و برای ایمنی خاطر درخواست عهد و
قول نمود خان مذکور نظر بر شایسته فضل و کرم پادشاهی که نمودار
الطاف الهی است نموده متمدنای او را پیرایه ایجاد بخشید و
فرستاده را باز گردانید که نوید حصول این مأمول بدو رسانیده آن
ضلالت کیش را بیارود و چون ناکدا از لشکر فیروزی معاودت نمود
خاطر وحشت زده او را از جانب دلیر خان متمدن گردانید این

تعیین یافتن دلیر خان با فواج قاهره به تنبیه زمیندار چانده و تحصیل پیشکش نمایان

ایزد بیهمال که لطف کامل و فضل شاملش چهره کشای
شواهد بدائع آمال است چون این زبندۀ اورنگ خلافت را بمزید
تایید و اقبال و کمال نوازش و افضال از سلاطین والا شکوه کرامت
امتیاز بخشیده و بخاصه موهبت ازلی بر لوح جبین طالع مسعودش
رقم نصر و اعزاز کشیده لاجرم همواره بازوی بخت ارجمند شد را در تافتن
سر پنجه نخوت سرکشان مغرور و عاصیان مقهور بنیروی توفیقات
ربانی مؤید است و پدوسته اولیای دولت و سلطنت ابد پیوندش
را در احراز فتوحات نبیله و تحصیل غنائم جلایه امداد تیسیرات
آسمانی معاضد از شواهد صدق این مدعا درین هنگام تعیین فواج
جهان کشا است بشر گردگی دلیر خان بر سر زمیندار چانده و دیدار
گشتن او از خواب غفلت و دادن پیشکش شایسته باولیای دولت -
تبدیل این مقال آنکه چون آن تیره بخت از کمال سفاهت کیشی
و نا عاقبت اندیشی از منهج قویم اطاعت و مسلک مستقیم عبودیت
انحراف جسته شیوه بغی و عصیان ورزیده بود و بتخیال محال و
پندار دور از کار مصدر حرکت ناهنجار گردیده بنابر آن تنبیه و گوشمال
آن خسران مآل پیش نهاد همت خسروانه گشته فرمان قهرمان
جلال بدلیرخان که با برخی از عسکر منصور دکن بعد فراغ از
تاخت ولایت بلجاپور به پیشگاه حضور طلب شده بود صادر گشت
که بهر جا رسیده باشد بمجرد درود منشور اصع الذور برگشته با همراهان

ساخته سرمایه بهبود کار و سود روزگار خویش دانست و چنین قرار
 یافت که برسم جرمانه مبلغ یک کرور روپیه از نقود و نقایس
 اشیا مثل جواهر و مرصع آلات و نقره و فیلان کوه پیکر بدیع منظر
 در عرض مدت دو ماه سامان نموده باولیدای دولت قاهره واصل
 نماید و سوای آن پنج لک روپیه بدلییر خان که واسطه اصلاح کار
 و ذریعه عفو جرائم آن بدکیش نابکار در حضرت خلافت گشته بود
 بطریق شکرانه بدهد و هر ساله دو لک روپیه پیشکش مقرری
 بصرکار خاصه شریفه مؤدی سازد و قلعه مانک درک را که از
 حصون متیفه آن مدبر غوی و پشت استظهارش بآن قوی بود
 بندهای پادشاهی منهدم ساخته با خاک یکسان نمایند و بموجب
 التماس خان مذکور فرمان عالیشان از جناب فضل و احسان
 مشتمل بر صفع مائمه آن مورد نکال عصیان و تقویض جا نشینی
 او به رام سنگه کهین پسرش که او را نایب مهاب خویش می
 خواست بصدر پبوند و چون این مراتب مقرر گردید دلیر خان
 حقیقت معامله را به پیشگاه سلطنت و جهانبدای معروض داشته
 قبول این مطلب را الحاح و اقتراح نمود از آنجا که عفو و بخشایش
 از جلائل شیم قدسیه شهنشاه مکرمت پرور تفضل منش است بر
 وفق ملتمس آن خان بسالت نشان رقم معافات بر صدیقه زلات مرزبان
 مزبور کشیده از مواقف لطف و اصطناع یر بلغ گیتی مطاع مبدی
 بر این معنی بطغرای نفاذ پیوست و باخلعت فاخره بجهت
 حرافرازی و اطمینان او از حضرت خلافت مرسل گشت بالجمله دلیر
 خان مانجی ملار را نزد خود نگاهداشته و کلاهی او را رخصت کرد که

معنی را فوزی عظیم و نعمتی سترگ شفاخته بلا توقف بعزم ملاقات آن خان شهابت کیش با مدهکر نام مہدن پسر خویش روان شد و مبلغی از زر و سیم مسکوک بجهت پیشکش سرکار بادشاهی کہ عجالہ آوردن آن میسر بود همراه برداشت و بیست و سیوم شعبان کہ دایر خان بموضع مازدورہ کہ سرحد ولایت چاندہ است نزول نمود، سرزبان مذکور بلاشکر ظفر اثر پندوستہ چون قصد ملاقات خان مذکور نمودہ با اشارہ آن خان شهابت نشان آتشخان و رستم برادر امیرج خان رفتہ آن جہالت پرور را با پسرش بآئین مجرمان میان بند در گردن انگندہ بی سلاح و یراق نزد او آوردند و در نہایت خضوع و سرانگندگی ملاقات کرد و تمہید مراسم ندامت و اعتذار و اظہار مراتب عجز و انکسار نمودہ یکہزار اشرفی و دو ہزار روپیہ و دو سراسپ و یک زنجیر فیل برسہم نیاز دایر خان گذرانید و ہفت ہزار اشرفی و پنج تنک روپیہ کہ بر چند فیل و شتر و عرابہ بار کردہ همراه آوردہ بود بصیغہ جرمانہ و شکوانہ اسان بسرکار خاصہ شریفہ سپرد خان مزبور بار گرفت کہ اگر سلامت جان و ناموس و بقای موطن و ولایت خویش میخواہی باید کہ پیشکشی لایق برای سرکار بادشاهی نزدی سرانجام دہی و من بعد بانموای دیوضلال و تحریک شقاوت و نکال قدم از شاہراہ بندگی و فرمان پذیری بیرون نہی از آنجا کہ آن ضلالت شعار بسطوت اقبال دشمن مآل شہنشاہ روزگار مغلوب رعب و بیم و مورد خوف عظیم گشتہ زوال موطن و مال و ہلاک استیصال خود را بر تقدیر عدم قبول و استئصال متیقن بود از کار گہی و معاملہ شناسی سخن دایر خان را آویزہ گوش و ہوش

دیگر از آلات و یک زنجیر نیل باو داده بیست و هفتم شوال او را با
 راضی نگه پسرش مرخص ساخت که بچانده رفته باصلاح امور ولایت
 خویش و سرانجام تتمه وجه پیشکش پردازد و چون فتاح خان
 فوجدار پونار درین ایام باقتضای اجل موعود بساط حیات درنوردد
 از پیشگاه خلافت و جهاندارای قادر داد خان بجای او معین گشته
 بود تحصیل تتمه پیشکش بعهده سعی و اهتمام خان مشار الیه
 گذاشته مدحکر مهین پسرش را نیز برسم یرغمل تا وصول هشت لک
 روپیه که ادای آن معجلا قرار یافته بود حواله او نمود و آنچه از
 نقود و مرصع آلات و فیالان کوه پیکر در وجه پیشکش بوصول رسیده
 بود مقرر کرد که برخی را ازان ایرج خان فوجدار ایلیچپور با محمد
 لطیف دیوان لشکر منصور و جمعی از بندگان بادشاهی و پاره را
 رستم برادر ایرج خان با گروهی دیگر بایلیچپور رسانند و خان زمان
 صوبدار خاندیس وزیر العابدین دیوان آن صوبه را با فریقی بآنجای
 فرستد که آنها را به بلده طایفه برهانپور نقل نمایند و از آنجا بدرگاه
 آسمان جاه برده بمحل عرض رسانند بالجمله چون کوک سنگه
 زمیندار ولایت دیوگده که بولایت چانده قرب الجوار است نیز از
 نا عاقبت اندیشی و سفاهت پروری در ایصال پیشکش مقرری
 تباران و امهال می ورزید چنانچه پانزده لک روپیه از پیشکش سنوات
 ماضیه بر ذمه او جمع آمده بود و در دادن آن بتمهید معاذیر
 دفع الوقت و تاخیر می نمود و بدایر خان فرمان شده بود که بعد از
 تمشیت مهم چانده بقادیب آن تیره بخت غدار پردازد و او را نیز
 از گران خراب غفلت بیدار سازد و آنخان بسالت شعار در افشای

رفته در سرانجام پیشگشی که مقرر شده بود بکوشند و محمد لطیف دیوان اشکر منصور را با جمعی از سوار و پیاده بهدم قلعه مانگ درک تعیین نمود و او با آن گروه بآنجا شتافتند در اندک فرصتی آن حصن متدین را با سطح زمین برابر ساخت و مبلغی خطیر از بنگه که جائجا در آن قلعه مدفون بود با قریب پنجاه توب آهنی در اسلحه‌نگی و بندوق بسیار و دیگر ادوات توپخانه بر آورده بشکر فرموزی رسانید و همچنین جمعی بقلعه بهلولی که در سرحد ولایت دیونده واقع بود و آن نیز کمال حصانت و متانت داشت تعیین نمود که بهدم و تخریب آن پردازند و پس از دو ماه که هفتاد و هفت لک روپیه از وجه پیشکش بوصول رسید چون زمین دار مسطور مریض و علیل گشته احوال ولایتش فتور و اختلال پذیرفته بود و سکته و رعایای آن سرزمین روی بفرار آورده متفرق شده بودند و رخصت نمودن او در وصول تدمه پیشکش دخیل بود و فی الجمله تسامح و امهال با او مقتضای مصلحت می نمود لاجرم دلیرخان از روی صلاح اندیشی مقرر نمود که مانجی ملار را روزی چند رخصت نماید مشروط بدانکه سه لک روپیه دیگر از جمله تدمه پیشکش سرکار جهان مدار با مبلغ پنج لک روپیه که تقبل دادن آن بخان مومی الیه فرموده بود که مجموع هشت لک روپیه باشد در عرض مدت دو ماه ادا نماید و بیست لک روپیه باقی را بتدریج در مدت سه سال واصل سازد و درین باب هیچکس از گرفت و بنابرین قرار داد خلعت فاخره که با فرمان مرحمت عنوان از جناب سلطنت بجهت او مرسل گشته دلیرخان بفاخر مصلحت تا این هنگام باو نداده بود و جمدهر مرصع و برخی

و پس از چند روز بجهت سرانجام پیشکش مرخص گردید و مجمل
 خان مذکور با جنود منصور روزی چند در آن حدود بسر برد و برخی
 از وجوه پیشکش بوصول رسانید و در صدد این بود که ما بقی را
 بزودی تحصیل نماید و اگر زمیندار خسران مآل در ادای آن تعلل
 و اسهال و زرد همت بر تسخیر قلاع و ولایتش گماشته ساخت آن
 قاضیت از خار وجود او بپراید در خلال این حال مثال کرامت
 تمثال از جناب خلافت و جهاننداری بآن خان شهابت پرور صادر شد
 که معامله زمیندار دیوکنده را بهر عنوان باشد زود صورت داده چون
 تادیب و تنذیه عادل خان و تاخست ولایت بلجاپور دگر باره مرکوز
 خاطر والا وجه همت جهان کشا گشته با افواج قاهره از آنجا بدکن
 شتابد و بملازمت رخشنده اختر برج حشمت و اقبال تابنده گوهر
 درج اہبت و جلال پادشاهزادہ عالیقدر محمد معظم رسیده هرگاه
 اشارہ معلی صادر شود با افواج بحرا و اج بدان مهم قیام نماید لاجرم
 خان دلیر زمیندار مسطور را که اظهار تنگدستی و پربشان حالی
 می نمود بمقتضای مصلحت چندی دیگر مهلت داده در باب
 ایصال تتمہ پیشکش بوعده معین مچکا ازو گرفت و تحصیل آنرا
 نیز بعهده قادر داد خان نمود و درین ایام مانجی ملار زمیندار
 ولایت چانده بروفق قرار داد خویش از جملہ تتمہ پیشکش مبلغ
 هشت لک روپیہ دیگر کہ ادای آن معجل مقرر گشته بود سرانجام
 کردہ باولیدای دولت قاهرہ واصل ساخت کہ مجموع ہشتاد و پنج
 لک روپیہ باشد و چون دلیر خان خاطر از مهمات ولایت چانده و
 دیوکنده پرداخت بموجب برابغ گیتی مطاع ہشتم ربیع الثانی باعسا کر

اشتغال بهمم چانده زمیندار مذکور را تخویف و تهدید نموده بود
و آن ضلالت فرجام شخصی را که مدار سهام او بود فرستاده تا به تمهید
مراحم ندامت و اعتذار و تقبل ادای وجوه پیشکش بسرکار گدیان
مدار اصلاح کار آن نابکار نماید لاجرم خان دلیر بنابر کمال خشوع و
ابتهاال آن بدکیش باطل سگال او را بقبول معذرت و تعهد التماس
عفو زلات در پیشگاه خلافت منت پذیر گردانیده مقرر ساخت
که پانزده لک روپیه که از پیشکش سنوات سابقه بر ذمه او لازم الادا
بود با قریب سه لک روپیه دیگر برسم جرمانه در عرض مدتی
معین بسرکار والا رساند و از آنجمله شش لک روپیه در مدت
دو ماه واصل سازد و من بعد در ادای پیشکش مقرری که
هر ساله مبلغ یک لک روپیه بود مدهنده و مساعدت نورزیده سر از
خط بندگی و فرمان برداری نه پیچد و بنابرین قرارداد آن ضلالت
بهاک عجله ده زنجیر ذیل کوه تمثال در وجه پیشکش فرستاد
و چون دلیر خان خاطر از مهم چانده پرداخت و وکیل آن تیره
روزگار را که درین مدت ملازم لشکر نصرت شعار بود رخصت
نمود که پیشتر رفته بسر انجام مراتب پیشکش پردازد و پانزدهم
ذی قعدة از دهم سال این سلطنت بی زوال خود نیز بجهت
مزید تاکید با افواج قاهره از حدود چانده که قریب سه ماه آنجا
اقامت داشت بجانب ولایت دیوکده روان شد و مانجی ملار
زمیندار چانده را نیز طلب داشت که با اتباع خویش آمده بجنود
میروزی پیوند و چون بحدود ولایت دیوکده رسید کوک سنگه
سرزبان آنجا بقدیم عجز و خشوع آمده بان خان تعقیدت آئین ملافی شد

نولد نوکل حدیقہ دولت پادشاه زاده محمد کام بخش

دربین فرخنده هنگام که فیض بهار عدل و رافت پادشاه دریا
نوال از نهال بخت جهانبدانی ازهار امانی و آمال میدیدید و بمیدامن
اقتران دین و دولت و برکت ازدواج ملک وصلت فتاح خیر و سعادت
از بطن کمون بمهد ظهور میرشید در بهارستان خلافت تازه گلی از
گلبن حشمت و کامرانی شگفته مشام اقبال را عطر آگین ساخت
و روز یکشنبه دهم ماه مبارک رمضان مطابق شانزدهم اسفند
پس از انقضای دوپاس و چهار گهری از روز مذکور پادشاهزاده
والا گوهر نیک اختاری از بطن یکی از مخدرات تنق عفت و پرده
گزینان سراق عزت قدم فرخنده بعالم ظهور گذاشت و بمحمد کام
بخش مووم گشت و چون دین ایام گوهر اکلیل ابهت و بختیاری
فروغ اختر عظمت و نامداری پادشاهزاده ارجمند محمد معظم
بموجب یرلیغ همایون با عساکر منصور از دار السلطنت لاهور
مراجعت نموده بودند بدست و پنجم ماه مذکور که ساعتی مسعود
بود باشاره معالی عمده امرای عظام جعفر خان و محمد امین خان
میر بخشی تا بیرون شهر پذیره شده آن دره القاج سلطنت را
به پیشگاه حضور آوردند و اوایل روز در انجمن خاص غسلخانه آن
عالیقدر کامگار با سلطان معز الدین مهین خلف خویش بعزم ملازمت
اشرف شهنشاه روزگار فائز گردیدند و یکهزار اشرفی و چهار هزار روپیه
برمدیل نذر گذرانیدند و میرزا سلطان صفوی و نامدارخان و راجه رای سنگه

فیدروزی روانه دکن شد و عاطفت پادشاه بنده پرور قدردان آن خان
 رسالت منش را بعنایت خلعت خاص و اسب با ساز طلا نوازش
 نموده یکهزار سوار از تابینان او را دو اسبه سه اسبه مقرر ساخت که
 منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار از انجمله سه هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه باشد و ایرج خان را باضافه پانصدی بمنصب
 دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و قادر داد خان را از اصل و
 اضافه بمنصب هزار و هشت صد سوار از انجمله چهار صد سوار دو
 اسبه سر بلند بخشید •

آغاز سال دهم والای دولت عالمگیری مطابق سنه هزار و هفتاد و هفت هجری

درین اوقات خجسته فرجام ماه مبارک صیام بهزاران یمن و
 برکت و فرخندگی و میمنت در رسیده پرتو سعادت برجها گسترده
 و شب جمعه مطابق هفتم اسفندار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق افتاده
 ابواب حصنات و مثنویات برزوی جهانیان باز شد و سال دهم از سنین
 سلطنت و فرمان روائی خورشید سپهر خلافت و جهان کشائی قرین
 توفیقات آسمانی و تاییدات ربانی آغاز شد و اشاره هم ایون به پیشکاران
 پیشگاه دولت صادر گشت که بتئیه اسباب و لوازم جشن مسعود
 پرناخته تا رسیدن عید سعید فطر بارگاه خلافت و جهانبانی را
 بدستور هر سال آذین حشمت و کام رانی بپزند •

برابر تعیین یافته بعزایت خلعت و جمدهر مرصع و اسب با ساز طلا
 - سرافراز گردید و یک هزار سوار از تابعدانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد
 که بمنصبش از اصل و اضافه پنج هزار و چهار هزار سوار از انجمله
 سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و راجه رایسنگه - سیسودیه
 که بمنصب پنج هزار و پنج هزار سوار سربلندی داشت پانصد سوار از
 تابعدانش دو اسبه سه اسبه مقرر گشت و تربیت خان که بنابر بعضی
 اسباب چنانچه گزارش پذیرفت روزی چند مورد عقاب پادشاه مالک
 رقاب گشته از منصب معزول و از سعادت کورنش محروم بود از
 مباحثن مراحم پادشاهانه رخصت ملازمت یافته بعفو تقصیر
 کامیاب فضل و بخشایش خدیو جرم بخش عذر پذیر گشت
 و بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سرافرازی یافت و میرزا خان
 نذیر عبد الرحیم خان خاندان که از مبادی ایام این سلطنت گیتی طراز
 تا این هنگام در سلک گوشه نشینان بود مورد انظار عزایت
 گشته بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و عطای خلعت خنجر
 مرصع سربلند شد و قطب الدین خان باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار از انجمله دو هزار سوار
 دو اسبه سه اسبه مباحی گردید و نیتوجی خویش سیوا که حقیقت
 حال و کیفیت نیک - سوانجام او بتوفیق ادراک شرف اسلام قبل
 ازین مرقوم کنگ حقایق نگار گشته چون سنت ختان بجای آورده
 شعار و آداب مسلمانی اندر خسته بود مطمح انظار مراحم شهنشاه دین
 پرور مکرمت گستر گشته بعزایت خلعت فاخره و جمدهر مرصع
 و شمشیر با ساز مینا کمر و اسب با ساز طلا و ماده فیل و بمنصب

سیسودیه و مخلص خان و غیرت خان و دیگر امرای نامدار که در
 رکاب آن والا تبار بودند نیز بتقدیر سده سزیه تارک مباحات
 برافراختند و عاطفت بادشاهانه آن قرق باصره حشمت را بعطای
 خلعت خاص و یک عقد مرورید گران بها و عصا و شمشیر با ساز
 مرمع و سلطان معزالدین و مها راجه جسونت سنگه را بعنایت
 خلعت عز اختصاص بخشید و شب یکشنبه هفتم فروردین هلال
 فرخنده شوال از افق سعادت رخ نموده منتظران مقدم خجسته عید
 را بهره مند حصول امید گردانید و صبح روز دل امروز عید نوای
 شاد یانگ اقبال از بارگاه ابهت و جلال پرده کشای گوش گردون گشته
 پادشاهزادهای کامکار و امرای نامدار و سایر بندهای آستان سپهر
 مدار رسد والای سلطنت و عتبه علیایی خلافت فراهم آمده چون
 خورشید جمال عالم آرای گیتی خدیو حق پرست یزدان پژوه از
 مشرق عظمت و جهانبانی طلوع نموده تسلیمات تهنیت و آداب
 مبارکباد بجای آوردند و حضرت شهنشاهی بر غیل فلک شکوهی
 که تخت زرین بر کوه پشت آن منصوب بود سوار شده یائین معبود
 لوای توجه بمصلی برافراختند و پس از مراجعت ساعتی چند
 در محفل فلک شان خاص و عام بر سریر مرمع نگار جلوس فرموده
 انجمن آرای کام بخش و کامرانی گردیدند درین ایام فرخنده
 پادشاهزادهای کامکار ارجمند بخت بیدار محمد معظم و محمد
 اعظم و رکن السلطنت جعفر خان بعطای خلعت خاص مشمول
 عاطفت گشتند و مکر مخان بمرحمت اسب با ساز طلا مباحی شد و
 اعتقاد خان بعطای علم لوای افتخار انراخت و داوود خان بصوبه داروغی

اندوختند و محمد منصور کاشغری بمقتضای ماده میل و سید علی
داروغه کتابخانه بانعام ده هزار روپیه و جمیل بیگ ارالت که تازه
بستلام عتبه خلافت رسیده بود بانعام شش هزار روپیه و اورس بی
و ملا قاضی از اهل توران که آنها نیز درین ایام بجناب معلی آمده
بودند هر یک بانعام پنج هزار روپیه و عوض بیگ و بیات قره هریک
بانعام چهار هزار روپیه و شاه خواجه بمرحمت اسپ و انعام سه هزار
و قاضی عبد الرحمن که بصدارت خطه فیض بنیان اورنگ آباد
تعمین یافته بود و گدا بیگ قلماق هریک بانعام سه هزار روپیه
و حاجی یاسین بانعام دو هزار روپیه و خواجه رحمت الله ده بیسی
و حکیم مقیم و یازده کس دیگر هریک بانعام یک هزار روپیه بهره اندوز
بمرحمت گشتند و چون خواجه عبد الغفار برسم معبود هر ساله از
ماوراء النهر بوسیله عربیة اخلاص و عبودیت استقاضه انوار مکرمت
خسروانه نموده بود دوازده هزار روپیه در وجه انعام او عطا گردید
و دو هزار روپیه بمیر محمود فرستاده خواجه مذکور عنایت شد و عبد الله
بیگ ملازم عبد العزیز خان والی آنجا را که از جانب آن خان والا
دودمان سوغاتی از میدوه آورده بود بمقتضای خلعت و انعام سه هزار
روپیه مبادی شده رخصت انصراف یافت و محمد سعید فرستاده
سلطان حاکم حضر موت که حامل عربیة او بود بمرحمت خلعت
و انعام سه هزار روپیه مرافراز گشته مرخص شد و پنج هزار روپیه از
خزانة احسان بیکران باز حواله رفته که از امتعه هندوستان خرید
نموده برای سلطان محمد مذکور بمرد و سید زید حاکم صفا که او
نیز عربیة مبنی بر مراسم اخلاص و عبودیت بسند سید فرستاده

سه هزاری دو هزاری سوار و خطاب محمد قلی خانی کامیاب نوازش
شد و از اصل و اضافه غیرت خان بمنصب سه هزاری دو هزار و دویست
سوار و مافی خان بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و انعام
دو هزار روپیة و سوبهگون بنفیله بمنصب دو هزاری هزار و پانصد
سوار و سید منور خان بمنصب دو هزاری هزار سوار و هادیخان
بمنصب دو هزاری هفت صد سوار و شهسوار خان بمنصب هزار و
پانصدی هفت صد سوار و زاهد خان بمنصب هزار و پانصدی
شش صد سوار و شیخ نظام بمنصب هزار و پانصدی یکصد سوار
و محمد طاهر نواسه رستم خان بمنصب هزاری هفت صد سوار و
و سید زین العابدین بخاری بمنصب هزاری پانصد سوار و بادل
بختیار بمنصب هزاری سیصد و پنجاه سوار سر بلندی اندوختند
و سید فیروز خان که در سلک کومکیان صوبه بنگاله انتظام داشت از
اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی یکهزار و پانصد سوار
از انجمله پانصد سوار دو سه اسبه و جگت سنگه هاده باضافه پانصد
سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار از انجمله پانصد
سوار دو اسبه سه اسبه مفتخر و میاهی شدند و بیرون دیوسیدودیه
که بقایر تقصیری از منصب معزول شده بود بعطای خاعت و
منصب هزاری و پانصد سوار مورد عنایت شد و میر عماد الدین
دیوان بدوآت خطاب رحمت خانی و عزیز الدین برادرزاده جعفر
خان خطاب بهره مند خانی و خواجه محمد یوسف بخشی صوبه
کابل خطاب ارشد خانی و بهادر بیگ بخشی مرکز بادشاهزاده
فرخنده شیم محمد معظم خطاب ضابط خانی سرمایه کامرانی

سعادت اندوز بودند درین ایام که راجه جیسنگه از تاخت ولایت
 بیجاپور فارغ شده بموجب یرلیغ معالی با جنود فیروز بخطه اورنگ
 آباد آمده بودند درین ایام که برای عالم آرای حضرت شاهنشاهی
 که مرآت چهره نمایی اسرار ملک و ملت است چنان پرتو افکند که
 آن نامدار والا تبار را بدکن رخصت نمایند که بر نهج سابق بصوبه
 دارچی آلیا قیام نمایند و راجه جیسنگه را بحضور لامع النور طالب
 فرماید بذاب آن هفتم شوال آن گوهر انسر حشمت و اقبال را بعطای
 خلعت خاص و سربندی گران بها از ایکدانته لعل آبدار و در دانه
 مروارید شاهوار و دو سر احپ باد رفتار یکی ازان با ساز میثاکار و
 دیگری با ساز طلا و نیل با ساز نقره و جل زربخت و ماده نیل و انعام
 پنج لک روپیه و باضافه پنج هزاری بمقصد بیست هزاری دوازده هزار
 سوار و سلطان معز الدین خلف آن عالی قدر را بعنایت یکمقد مروارید
 مشمول عاطفت ساخته رخصت فرمودند و بذاب بعضی مصلحتهای
 ملک و دولت مهاراجه جسونت سنگه و راجه رایسنگه سیدودی و
 وصف شکن خان و صفی خان و راجه رایسنگه کچواکه و غیرت خان
 و سربلند خان و جمعی دیگر از اسرا و عمدهای آستان خلعت را
 در رکاب نصرت آثار آن نامدار بلند مقدار تعیین فرمودند و هنگام
 رخصت مهاراجه بعنایت خلعت و شمشیر با ساز مرصع و دو احپ
 یکی با ساز طلا و راجه رایسنگه سیدودی بعطای خلعت و جمدهر
 مرصع و صف شکنخان بعنایت خلعت و جمدهر میثاکار و احپ با ساز
 طلا و صفی خان بعنایت خلعت و احپ با ساز طلا و ماده نیل و
 غیرتخان و سربلند خان هر یک بمهرمت خلعت و جمدهر میثاکار

بود باز حال خلعت و انعام سه هزار روپيه مريلندي يافت و سه هزار
 روپيه بزمرو نغمه - تيجان و سرود سرايان آن بزم مسعود عطا شد و
 در آن جشن جهان افروز از جانب پدده آرای هودج عزت و اقبال
 زينت افزای تنق ابهت و جلال ملکه ملک سیرت قدسی
 خصال بيگم صاحب و نخله کريمه رياض دولت شعيه درجه چمن
 سعادت ملکه تقدس نقاب روشن رای بيگم و ديگر معظمت
 سرادق سلطنت پيشکشهای شايسته بنظر همایون رسیده و زنده
 اسرای عظام جعفر خان و محمد امين خان مير بخشی و دانشمند
 خان و داود خان و قطب الدين خان و چندي ديگر از عمدهای
 بارگاه سلطنت پيشکشهای شايسته از جواهر و مرمع آلات بنظر قدسی
 برکت رساندند و پيشکش وزیر خان صوبه دار مالوه مشتمل بر دو
 زنجير فيل کوه پيکر و پنج سراسپ عراقی و نقایس جواهر و ديگر
 تحف و نوادر بمحل عرض رسيد و آن مستقل شاهماني تا سه روز
 جهانيدان را سرمايه نشاط و کامرانی بود - از سوانح اين ايام فرمندان
 رخشنده اختر برج حشمت تابنده گوهر درج ابهت بادشاهزاده کامگار
 بخت بيدار محمد معظم است بدکن اگرچه بعد از آمدن آن عالی
 قدر والا نسب بموجب فرمان طلب در اواخر سال هشتم جلوس
 همایون از دکن به پيشگاه حضور نظم مهام آن صوبه بذابر بعضي
 مصلحتها بمعد راجهای عظام راجه جيسنگه که با افواج قاهره
 به تنبيه عادل خان قيام داشت تفويض یافته بود ليکن چون در
 حقيقت صوبه دارى آنجا بآن گوهر اکلیل شوکت و بختياري
 متعلق بود بذابر اقتضای مصالح دولت بکچند در خدمت اشرف

نوشهره که در راه کابل است معین گشته از اصل و اضافه بمقصد
 هزار و پانصدی هزار سوار از انجمله دو صد سوار دو اسبه سه اسبه
 مورد نوازش گردید و زبردست خان بقوجدارئی هوشنگ آباد
 مقصوب گشته از اصل و اضافه بمقصد هزار و سوار از انجمله
 پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند شد و بهرام خان بقلعه دارئی
 فتح آباد دکن از تغیر درویش خان بیگ قافشال تعیین یافته
 بعفایت خلعت و باضافه پانصدی صد سوار بمقصد هزار و
 هفت صد سوار تارک مباحات افرخت *

شورش انگیزی افغانان یوسف زئی در سواحل دریای نیلاب و تنبیه و تادیب آن طائفه باغبه به نیروی اقبال دشمن مال شهنشاه مالک رقاب

پوشیده نماید که این قوم عصیان منش شقاوت پژوه زمرد نڈبو
 و گروهی انبوه اند در سواحل ایام بورت و مسکن آنها سرزمین
 قندهار و قرا باغ بود بذابر بعضی موجبات ازان حدود پراگنده شده
 در زمانى که میرزا الغ بیگ کابلی حکم روای کابل بود روزی
 عزیمت بدان صوب آوردند و چون ریشه اقامت در سرزمین فزعت
 قرین کابل محکم نتوانستند نمود روی بطرف امعانات نهادند و
 از انجا تاکشغر شتافتند و آخر الامر در سرزمین سواد و نیجور رنگ اقامت
 ریخته رحل سکونت انداختند و دران سرزمین گروهی که لقب
 ساطانی داشتند و خود را از نژاد دخترى سلطان سکندرمی پنداشتند
 مرزبان بودند نخست این نابکاران غدار از راه خدمت گذاری درآمده

و راجه رایسنگه کچواچه بمکرمست خلعت و جمدهر مرصع و مخلص
 خان و ملتفت خان هریک بمعطای خلعت و سید منور خان و
 برق انداز خان هر کدام بمرحمت خلعت و اسپ و شهسوار خان
 بمعنایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و تورگناز خان و سید
 زمین العابدین بخاری و پردل خان و شجاع و جانباز خان و سید نجابت
 هریک بمرحمت اسپ سربلندی یافتند و جمعی دیگر نیز در خور
 حال بمطایبی پادشاهانه از خلعت و اسپ و شمشیر مباحی
 گردیدند و میرزا سلطان صفوی خلعت یافته بجایگزیر مرخص
 شد که بندر بست آن نموده از آنجا بمخدمت پادشاه زاده عالیقدر
 شتابد و برلیغ گیتی مطاع براجه جیسهنگه صادر شد که بعد از
 وصول آن والا نژاد بخطه اورنگ آباد عازم پیشگاه حضور گشته دولت
 آستان بوس دریابد و درین ایام میرزا خان بمعنایت اسپ و ماده ذیل
 مباحی شده رخصت جایگز یافت و معین خان بدیوانی دارالملک
 کابل معین گشته بمرحمت خلعت و اسپ سرافراز شد و لطف الله
 خان که کد خدا میشد بمعنایت خلعت و اسپ و فیض الله ندیر
 میرزا والی مرخوم که او نیز کد خدا میشد بمعطای خلعت و جیفه
 مرصع و اقام پنجهاز رویه کامیاب عاطفت گردیدند و بعرض
 اشرف رسید که کنور پرتیپ سنگه ولد مهاراجه جسونت سنگه و
 هریاز خان فوجدار هوشنگ آباد و رزق الله خان شیخ زاده که در
 فن طب و جراحی مهارتی وافق داشت باجل طبعی بساط حیات
 در نوشتند و زاهد خان بمرحمت خنجر مرصع و اسپ مفتخر گشته
 در ملک کومکیان صوبه کابل انتظام یافت و سنگلی خان پنهاندار می

مذکور بآن کوهستان درآمده آریزشاهی سترگ و کوششهای عظیم
 نمودند و نخست غلبه و استبدادی تمام یافته عرصهٔ بجزر از غبار تسلط
 اشرار برداشته و اکثری از سواد بحیطهٔ تصرف آورده قلاع و تپه‌ها
 ساختند و آخر الامر از عدم اتفاق و یکدلی سرداران چشم زخمی
 عظیم بدان لشکر رسیده شکستی فاحش روی داد و جمعی کثیر
 تلف شدند و راجه پیریل دران میانه نقد زندگی در باخت و پس
 از وقوع آن قضیه مراسم جبر و تدارک بر وجه احسن بکار نرفت و چون
 از قتل و غارت افواج پادشاهی خرابی تمام باحوال آن جمع بدفرجام
 راه یافته بود ازان وقت باز تا این هنگام ترک فتنه پروری و عصیان
 منشی کرده قدم جرأت از حد خویش بیرون نمیگذاشتند و اگرچه
 خود - و خلیع العنار در سر و بوم خود بسر برده گردن بریده
 پاچ گذاری نمیدادند لیکن بحدود خود در ساخته بدست جبل و غرور
 لوائی جسارت نمی افراشتند درین ایام از تبه رائی و کوته اندیشی
 هوای شورش پروری و فساد کیشی در دماغ پندار انگنده قدم جرأت
 بواجب خلاف و طغیان گذاشتند و بهاگوی شقاوت خویی که سر گروه
 آن جمع بی راه و روی بود بمقتضای شقاوت فطری و شرارت ذاتی
 محرک حلسهٔ افساد گشته قبائل آن قوم جاهل را با خود متفق
 و همدستان ساخت و یکی از گدایان مجهول را بادعای آنکه از نژاد
 مقتدایان آن گروه جهالت پژوهست محمد شاه لقب نهاده دست
 آویز فتنه انگیزی کرد و نخست ملاچالاک که از ملایان بی فام و نشان
 ولایت بهبهرة و خوشاب است و در میان آن مجاهیل دوکانچهٔ زرق و تلبیس
 کشوده بدست آویز را و تنزیر بر دست عزت و ریاستی یافته بصلاح دید

خوبش را دران ناحیت جای کردند و آخر الامر بغاخن غدر و معادات چهره وفا و وفای خراشیده طریق کفران نعمت و ناحق شناسی پوئیدند و بپیچیده دستی و خیره روئی بر سلطانان آنجا تسلط و استیلا یافتند و خار تصرف آن مخدوران تماسی دشت و کوه آن سرزمین را فرو گرفته مرزبانان دیرین بنوایای فاکهی و پیغولهای گمنامی مای گزیدند و جمعی ازان ستم دیدگان هنوز باقتضای حب وطن دران سرز و بوم مسکن دارند و ترک یورت قدیم دشواری انکارند و بالفعل زیاده از صد سالست که متغلبان یوسف زئی دران حدود بساط تمکن گسترده بنابر نافرمانی و استبداد و دزدی و دهنزدی و افساد بسر میبردند و بنگاه آنها کوهستان سواد و بجز است و سرزمین بیدون کوه را نیز گرفته اند طول آن کوهستان سی کوه و عرض در بعضی مواضع بیست کوه و در برخی اماكن پانزده کوهست و مرغزارهای خوش و جنگلهای نزه دلکش دارند آن سرزمین از دو جانب بدریای نیلاب و از یکجانب بدریای که از خطه بابل آمده از پیشش نوسهیره میگذرد و از جانبی دیگر بکوهستان شمالی محط است در عهد سلطنت حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه چون آثار بغی و فساد آن قوم بد نژاد بظهور رسیده بود زین خان گوگلتاش که از اعظم دولت آن حضرت بود با لشکری فراوان به تنبیه آن بغی اندیشان معین شد و بعد از و راجه بپیریل که از باریافتگان بارگاه قرب و منزلت بود و حکیم ابو الفتح که در سلک عمدها و مقربان انتظام دشت با دیگر جنود قاهره تعیین یافتند که ضمیمه لشکر پیش شده در دفع و استیصال آن گروه بدسگال بکوشند جیوش

گذشته بکاملخان پیوستند مخدولان یوسف زنی از تیره رائی و خیره
 رؤی جمعیت تمام باین روی دریا آمده بعزم جنگ و پیکار در گذر
 هارون اقامت ورزیده بودند کامل خان چون برینمعنی آگهی یافت
 از گذر سرکه و طورستانی که سه گروهی اتک است و آنجا اقامت
 داشت بعزم رزم مقهوران سوار شده مراد قلی سلطان را هراول
 ساخت و راجه مها سنگه را برانگار کرده خود قول شد و بنابر آنکه
 آب نیلاب در دست چپ بود ترتیب فوج جرافغار در کار نداشت
 و چون جنود مسعود بگذر هارون رسیدند از عاصیان فتنه پرور قریب
 بیست و پنجهزار کس از سوار و پیاده باین روی آب آمده بودند
 و از انجمله ده هزار سوار و پیاده انتخاب کرده بآهنگ جنگ مستعد گشته
 نخست مراد قلی سلطان که هراول بود با تا یمن خود که همگی
 مسلح و آماده کزاز بودند و در نیل ماده با ساز پیش روی آنها بود
 بمقاهیر ملاقی گشته بجنگ در پیوست و نبردی مردانه و کوشش
 دلیرانه بظهور رسانید و کامل خان و راجه مها سنگه و لشکری که همو نیز
 بقبری همت و جلالت حمله ور گشته تیغ انتقام از خون فاسد آن
 مفسدان تیره ایام لعل فام ساختند و حربی صعب و رزمی شدید
 روی داد و عاقبت الامر بامداد نصر و تاید الهی و یاوروی اقبال
 دشمن سال حضرت شاهنشاهی اولیای دولت بی زوال بکرامت
 نصرت و فیروزی مخصوص گشته لوای اهتلا برانراختند و گروه بانگیان
 چون از سطوت و صوات مبارزان فیروز صند جوهر همت در باخته
 بودند از میدان ستیز روی براد می گریز آورده سراپمه و هراسان بدویایی
 نیلاب زدند و مجاهدان ظفر مآب تعاقب نموده آتش کزاز برافروختند

بهاکوی فساد اندیش با پنج هزار کس از افغانان یوسف زئی بر سر
 قلعه چپاچل که در حدود پکاهی است رفته قلعه مذکور را که شمشیر
 نام گذاشته شادمان مرزبان آنجا دران بود بلطایف خرد و مکیدت
 متصرف شد و در آن حدود آغاز شورش انگیزی نموده و گروهی
 ابویه از افغانان فتنه پزوه یوسف زئی در کنار دریای نیلاب و حدود
 اتک پای جوار از حد خویش پیش گذاشته دست تعرض و تجاوز
 برخی از مواضع ممالک محروسه دراز نمودند چون این خبر از نوشته
 وقایع نگاران آن حدود بمسامع جاء و جلال رسید بکاملخان موجودار اتک
 فرمان شد که فرجداران و جانیگاران نواحی دریای نیلاب را فراهم
 آورده حتی المقدور بنادیب آن طائفه خسران مأب پردازند و باصیرخان
 صوبه دار کابل یرایع کرامت طراز بفغان پیوست که شمشیرخان را
 با چندی دیگر از عمدهای کومکیان و جمعی از لشکریهای آن صوبه که
 مجموع پنج هزار کس باشد بدفع آن فساد کیشان محال اندیش
 تعیین نماید کاملخان از روی جلالت و کار طلبی برسیدن شمشیر
 خان مقید نگشته با همراهان خویش و لشکری کهکهر و اشرف و
 خورشید خان ختک و برخی دیگر از بندهای پادشاهی که باو نزدیک
 بودند از اتک برآمده بگذر هارون که روبروی ولایت یوسف زئی
 واقع است بقصد تنبیه آن جهالت مذشان روان شد و چون از عبدالرحیم
 ملازم امیرخان که بنیابت خان مذکور در پشاور می بود طالب
 کرمک نموده بود و او باشاره امیرخان عجلاله مراد قلی سلطان
 کهکهر و راجه مهاسنگه بهدوره را با چندی دیگر از بندهای پادشاهی
 بکوسک تعیین کرده این گروه شانزدهم شوال بگذر اتک از دریای نیلاب

سلک کوسکیان موید کابل انظام یافته از پیشگاه حضور بدان صوب
معین گشته بودند و ثانی الحال اشاره صلی صادر شد بود که چون
باتک رسد بکوسک کاصلحان قیام نمایند بخان مذکور ملحق گشتند
و هر دو هم ذی قعدة شمشیر خان و راجه دیچی سنگه بندیل و گزپال
سنگه و جگرام و امر سنگه و دیگر بندهای پادشاهی و عبدالرحیم
ملازم امیرخان با فوجی از تابندگان خان مذکور که بقاییت این مهم
معین شده بودند از دریای نیلاب گذشته بطرف اتک آمدند و در
برابر ولایت یوسف زئی از دریای مذکور عبور نموده بسرزمین آن
عاصیان تمر در آنین در آمدند و مخالفان شقاوت پیوند در موضع
ارهند که دهانه کوهستان آن مخاذیل است دگر باره اجتماع نموده
مترصد فرصت جسارت و فتنه انگیزی بودند و تنه این احوال
در مقام خود گزارش خواهد یافت *

نعیم یافتن محمد امین خان با افواج قاهره و تنجیه افغانان یوسف زئی

چون آن گروه خدalan پزوه بمقتضای جهالت ذاتی و شقاوت
قطری چنانچه سمت گزارش یافت مصدر آثار بغی و طغیان گشته
از روی تمر و استبداد غبار شورش و انسداد بر انگیزته بودند و
سر رشته اطاعت و فرمان برداری که حبل متین نلاج و رستگار بست
بدست جسارت و بی آزر می گسیخته لاجرم چهره قهر و عقاب شهنشاه
مالك رقاب از شناعت کردار آن قوم بد صآب بسان خورشید فروزان
گشته بر پیشگاه خاطر عاطر چنین پرتو افکند که آن خیره رویان تیره

و گروهی انبوه را در میان آب دریا خاشاک هستی بسیلاب افکنداده
ازان غلبه نمایان مسرت و خرمی اندوختند و قریب دو هزار ازان
دو سیرتان بهائم خو بقتل رفته بسیاری بجروح گشتند و اکثری از آنها
نیز در دریا دگر تنخوش امواج مناشده از راه آب بآتش دوزخ پیوستند
و چون در گذر هارون دریای نیلاب منشعب بسه شعبه گشته بمضی
مواقع پایاب بود بقده السیف بهزاران خواری و دشواری رخت
حیات بساحل سلامت کشیدند و چهل تن دسگیر سر پنجه انتقام
بهادران ظفر اعتصام گردیدند مبارزان منصور چهار صد سر ازان خود
سران فتنه پرور جدا کرده بودند کامل خان از انجمله یکصد و بیست
سربه پشاور فرستاد و از مابقی کله مغاری ساخت تا سرمایه عبرت دیگر
گمراهان شوریده سرگردد و چند تپانه که رو بروی ولایت یوسف زئی
واقع است و مقهوران متصرف گشته بودند باز بتصرف بندهای
پادشاهی در آمد و چون این خبر بمسامع جاء و جلال رسید کاملخان
بطبی خلعت و فیل و باضائه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار
و پانصد هفت صد سوار و مراد قلی سلطان بمرحمت خلعت و راجه
مها نکه بهدوریه بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
هزار سوار از انجمله پانصد سوار دوا سده سه اسبه مورد نوازش خسروانه
گردیدند بالجمله کاملخان با دیگر اربابای دولت قاهره بعد از دفع
اعادی در گذر هارون اقامت وززید و پس از وقوع این فتح حسین
بیگ خان با برخی از یوزباشیان و برق اندازان کومکی صوبه کامل
که امیرخان صوبه دار آنجا اورا با آنجمع برسم کومک پانک تعیین
نموده بکاملخان پیوست و همچنین الله داد خان و منگلخان که در

خدیو حق پرتو بر جهان و جهانیاں و بیض گستر بود جشن وزن قمری
 آن خورشید شهر سلطنت و سروری صورت انعقاد یافته عالمیان را
 دامن امید بگوهر مقصود برآمود و بدست و پنجم ذی قعدة
 مطابق سوم اردی بهشت اوائل روز در انجمن خاص غسخانه
 که باذین حشمت و ابهت پدیرایش یافته بود وزن مسعود باذین
 معبود بفعل آمد و سال پنجاهم قمری از سنین عمر کرامت قرین
 طرازند افسر دولت و یارنده اورنگ دین و ملت بمبارکی و بهرزی
 پدیرایه انجام یافته سال پنجاه و یکم طراز آغاز پذیرفت در آن بزم
 خسته درة التاج شوکت و اقبال قوۃ الظہر عظمت و جلال پادشاه
 زاده ارجمند سعادت پیوفد محمد اعظم بعطای خلعت خاص و
 شمشیر با ساز مرصع و خنجر باعلافه مروارید و باضافه سه هزار
 بمنصب پانزده هزار و هفت هزار سوار مورد انظار عاطفت گشتند
 و نوگل حدیقه حشمت و کلمگاری تازه فہال گلشن ابهت و نامداری
 پادشاهزادہ نیک اختر والا گهر محمد اکبر که تا این هنگام منصب نیافته
 بودند بمنصب هشت هزار و دو هزار سوار و عطای تومان طوغ و
 نقارہ و آفتاب گیر مطرح انوار مکرمیت شدند و جعفر خان بعزایت
 خلعت خاص و عبد الرحمن خان بن نذر محمد خان بانعام پنجاه هزار
 روپیہ و عابد خان و عاقل خان هر یک بمرحمت خنجر مرصع باعلافه
 مروارید و کبیری سنگہ بهووتیہ از اصل و اضافہ بمنصب هزار و
 پانصدی هزار و چهار صد سوار و بنوالی داس برادرش که تازه
 از وطن باستلام سدہ سپہر مرتبہ فائز گشته بود بعزایت خلعت
 و اسب و چمدن و دھکدھکی مرصع و منصب هزار و چهار صد

بخت را مالشی بسزا داده از گران خواب غفلت بیدار سازند و با آنکه کامران فوجدار اتک و مراد قلی سلطان کهکهر بالشرکهای آن حدود مکرر بآن جمع شقاوت پرور آویزشهای مردانه نموده استیلا و ظفر یافته بودند و بموجب برلیغ همایون امیر خان صوبه دار کابل شمشیر خان را بالشکری از کومکیان آن صوبه بتادیب آن زمره باغیه تعیین نموده بود درین هنگام باقتضای رای عالم آزایی که عکس پذیر نقوش الهامات ربانی و مرآت صوابنمای اسرار دولت و جهانپایانست محمد امین خان میر بخشی را با منبر خان و قباد خان و قطب الدین خان خوشگي و چندین دیگر از امرای نامدار و مبارزان نصرت شعار که مجموع نه هزار سوار بودند بغایت مهم آن اشرار نابکار تعیین نموده هر دهم ذی قعدة بآن صوب مرخص ساختند و هنگام رخصت خان مذکور را بعطای خلعت خاص و اسب باساز طلا و قبل با ساز نقره نواختند و از کومکیان آن جیش ظفر لوا میر خان و قباد خان و قطب الدین خان^(۲) و رگهنا^(۳)ه سنگه بهورتیه و کیسری سنگه بهورتیه هر کدام بمرحمت اسب و پرم دیو سیسودیه و سوبه گردیده و شجاع بیک و جمعی دیگر هر یک بعنایت مشمول نوازش گشتند و بگریهی دیگر درخور حال اسب و خلعت و شمشیر عطا شد •

جشن وزن فرخنده قمری

درین اوقات میمنت اثر که میامن عدل و رافت کیتی

(ن ۲) و هادی خان و حمید سلطان کره لائی و اکرام خان و جانباز خان

سرافراز گردید و مصطفی خان بفوجداری بهکر تعیین یافته بغایت
 خلعت و اسب و باضافه پانصدی چهار صد سوار بمنصب دو هزار
 و پانصدی دو هزار سوار سرافراز گردید دهم ماه مذکور که عید فرخنده
 اشعی بود آن عید سعید بفعل آمده حضرت شاهنشاهی بعدادت
 معهود لوای توجه بمصلی افراختند و پس از معاودت بر سریر
 کامرانی نشسته بکام بخشی خلایق پرداختند چون عبد العزیز خان
 والی بخارا بنابر تاکید مبنای الفت و ودا و تشدید ارکان یکجبهتی
 و اتحاد رستم بی نام یکی از عدهای خود را با صحیفه الواء
 برخی تنسوفات توران دیار برسم ارمغان بدرگاه فلک پیشگاه که سلجا
 و مرجع خواقین والجاه است فرستاده بود و سفیر مذکور درینوقت
 بظاهر دار الخلافه رسیده دوازدهم ماه مزبور حکم معالی صادر شد
 که تربیت خان تا بیرون شهر پذیرا شده او را به پیشگاه حضور آورد
 در انجمن والی غمسلخانه بادرک دولت ملازمت اشرف فائز
 گشته بغایت خلعت فاخره و خنجر و جیفه مرصع و سی هزار
 روپیه مباحی شد درین اوقات سیفخان که از صوبه داری ملتان و
 معصوم خان که از فوجداری سرکار ترمه معزول گشته بودند سعادت
 زمین بوس دریافتند و رضویخان بخاری که جمال حالش بحلیه
 سیادت و صلاح آراستگی داشت بخدمت جلیل القدر صدارت
 اعظم از تغیر عابد خان منصوب گشته بغایت خلعت و باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزاری پانصد سوار سربلندی یازدهم و
 اشرف خان از تغیر خان مذکور بخدمت دیوانی سرکار پرده آرای
 هودج عزت نور افزای مشعوی ابهت ملکه قدسی خصال بیگم

سوار و بختادور خان از اصل و اضافه بمنصب هزاربی پهلجاء - سوار و
محمد جمفر پسر اردتخان مرحوم بعنایت ماده فیل نوازش
یافتند و شیخ محمد خادم روضه معینیه بعنایت خلعت و انعام
دوهزار روپیه و محمد وارث و نعمت خان و چندی از بندهای
عقیدت شعار باضافه منصب و دیگر عنایات چهارم افتخار برافروختند
و از خزانه انعام پادشاهانه بیست هزار روپیه بجمعی از اسیدواران
فیض احسان و سه هزار روپیه بزمزمه نغمه سنجان و مرود سرایان
عطا شد و تاسه روز آن جشن جهان افروز همکدان را سرمایه خومی
و کامیابی بود و درین ایام چون از نوشته محمد خان والی
اورکنج بقصد استفاضه انوار توجهات پادشاهی و اظهار مراسم اخلاص
و هوا خواهی ایشم بی دیوان بیگی خود را برسم سفارت با
رقیمه الاخلاص و مختصر ارمعانی بدرگاه سلاطین پناه فرستاده
بود، پنجم ذی حجه سفیر مذکور به پیشگاه حضور لامع النور
رسیده دولت زمین بوس دروایت و بعطای خلعت و خنجر
و انعام پنج هزار روپیه مباحی شد و درین هنگام بمرض اشرف
رسید که غصنفر خان صوبه دار تهته باجل طبعی بساط حیات
درنوشت و حسن علی خان برادرش بعطای خلعت نوازش یافته
الله وردیخان مهن برادر او که فوجدار مراد آباد بود و ارسلانخان
برادر خردش که فوجدار سیستان داشته و همچنین پسران و دیگر
مسئولانش با ارسال خلعت مورد عاطفت گشتند و سید عزتخان
موجدار بهکر صوبه دار تهته معین گشته بعنایت خلعت و
تاضافه پانصدی یکهزار - سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دوهزار سوار

خان بفرمود اربع نرد از تغیر عبد الله خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب نوازش یافت و درین هنگام بمناسبت موسم برشکال بیادشاهزادهای ارجمند عالیقدر و امرای نامدار خلعت دارانی عنایت شد و رستم بی ایلچی بخارا بمرحمت گارد اوزبکی با ساز مرصع و پاندان طلا با خوانچه و کمر مرصع و ماده نیل با حوضه نقره و انعام بیست هزار روپیه و برخی از همراهانش بمرحمت خلعت و انعام سی و دو هزار روپیه و خوشی بیگ ایلچی بلخ نیز بعنایت گارد اوزبکی با ساز مرصع و پاندان طلا با خوانچه و کمر مرصع و ماده نیل و انعام یکصد اشرافی صد مهربی و یکصد روپیه دو صد تولگی و برخی رفیقانش بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه کمرباد عواطف پادشاهانه گردیدند بیست و هشتم از نوشته سوانح نگاران بلده طایفه برهانپور بمسامع حقایق مجامع رسید که عمده راجهای عظام راجه جیسنگه که چنانچه گزارش پذیرفته بعد فراغ از مهم بیجاپور بخطه اورنگ آباد سعادت نموده از اینجا بموجب حکم والا روانه درگاه معلی شده بود مریض گشته در بلده برهانپور رخت هستی بر بست گیتی خدیو بلده پرور مهربان کنور رامسنگه مبین خلف او را که دولت اندوز خدمت حضور بود و چنانچه سبق ذکر پانته بنابر تقصیری که در محافظت سیوا ازو بظهور پیوسته بود مورد عتاب خسروانه گشته تا این هنگام از منصب معزول بود مورد انظار عاطفت ساخته بعنایت خلعت و جمدهر مرصع با علاقه سروارید و شمشیر با ساز مرصع و اسب عربی با هاز طلا و نیل خاصه با جل زربفت و ساز نقره و خطاب راجگی و منصب

صاحب خلعت سر افزای پوشید و کار طلب خان بفرجدارئی گوالیار
تعیین یافته بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
هفت صد سوار مباحی شد و میر برهانی بفرجدارئی باری معین گشته
عطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و هفت صد سوار
نوازش یافت و چون سیحان قلی خان والی بلخ اقتدا بعبدالعزیز خان
مهرین برادر خویش کرده خوتی بیگ نام یکی از عمدهای خود را
برسم سفارت بآستان فیض مکان تعیین نموده بود و مصحوب او نیاز
نامه و ارمغانی از نفایس توران فرستاده و از درین هنگام بظاهر
دار الخلافه رسیده در اغراباد نزول داشت چهارم محرم الحرام
بموجب امر اشرف بوساطت بخشیان عظام دولت زمین بوس عقبه
مهر احترام دریافت و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت فاخر
و خنجر و جیفه مرصع و انعام پانزده هزار روپیه نواخت درین ایام
چون خان دوران صوبه دار اودیسه باجل طبیعی و دیعت حیات
سپرده بود تربیت خان بصوبه دارئی آنجا تعیین یافته بعنایت
خلعت و اسب باساز طلا و بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار از انجمله
پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند گشت و سردار خان فوجدار
جوانگده چون فوجداری اسلام آباد علاوه خدمتش شده بود باضافه
پانصد سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب سه هزار و سه هزار سوار از انجمله
دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مباحی شد و سادات خان فوجدار
کورکهور فوجداری چون پور از تغیر معتقد خان منصوب گشته بعنایت
خلعت و باضافه یک هزار و دو صد سوار بمنصب سه هزار و سه هزار
سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سر افزا شد و جانی

همراهان او گردد بالجملة چون شمشیرخان آگاهی یافت که مردودان
یوسف زئی با مجهولانی که او را دست آورز فتنه جوئی ساخته بودند
در موضع منصور و پنج پر و مرغز که محل سکونت بهاکوی مخدول
و اتباع او است اجتماع کرده اند عزم تعدیه آن فساد اندیشان نموده
صبح روز بیست و یکم ذی حجه با افواج قاهره از اوهند که محل
اقامت جنود فیروز مند بود بر سر آن گروه شقاوت پیوند رفت چون
بموضع پنج پر رسید عاصیان خدایان پزوه با گروهی انبوه از سوار
و پیاده در دامن کوهی قدم جرأت فشرده دست بآویزش و پیکار
کشادند مبارزان شهابت کیش بآن زمره جاهل ناعاقبت اندیش
در آویخته داد مردی و مردانگی دادند و تبغ زمره نام از خون خصم
تیره سر انجام لعل گون ساخته پذیروی بازوی دلاوری باغیان مقهور را
از موضع مذکور دفع کردند مخالفان بغی اندیش چون تاب مقاومت
در خویش ندیدند خود را ببالای کوه کشیده به تیر و تفنگ و سنگ
دگر باره هنگامه آزای جنگ گشتند و لحظه حرکت المذنبوحي کرده
متفرق گردیدند و درین آویزش داود برادر شمشیرخان بمردانگی
نقد هستی در باخت و چندی دیگر از دلاوران جلالت شعار گوهر
جان نثار کردند و بسیاری پیکر شجاعت و دلیوی را بطراز زخم زیلت
بخشیدند و اکثری قری و مساکن آن سیه روزان را آتش در زده امتعه
و مواشی آنها بید غارت دادند و پس از دو روز دگر باره شمشیر
خان با جنود مسعود بر سر موضعی چند که در دست چپ پنج پر
بود رفته بر نهب مواشی و اموال و تخریب مواطن آن جمع خسران
مال گماشت و دران موضع از آبادی اثری نگذاشت و نویستی دیگر

چهار هزاری چهار هزار سوار مشمول مراحم گوناگون گردانیدند -
 درین ایام نصرت فرجام از نوشته وقایع نگاران فوجی که بسر گرد گنج
 شمشیر خان چنانچه گزارش یافته به تنبیه انغانان یوسف زئی
 معین شده بود در پیشگاه خلافت چذبن بظهور پیوست که خان
 مذکور را پیش از وصول محمد امین خان با عاصیان مقهور مکرر
 آوینشهای سترگ روی داده محاربات نمایان اتفاق افتاده و آن
 زمره فساد آئین از جنود ظفر قرین تنبیه و تادیب بلیغ یافته منہزم
 و مغلوب و گردیده اند - بتدین مجملی از کیفیت آن اینکه چون بعد از
 جنگی که کامل خان را با اتفاق مراد قلی سلطان و دیگر بندهای
 بادشاهی درین روی آب نبلاب با بغی اندیشان خسران مآب روی
 نموده شمشیر خان و عبد الرحیم ملازم امیر خان با عساکر کومک
 کابل بخدود ولایت آن مفسدان رسیدند سرزمین مندر را که در بیرون
 کوهستان یوسف زئی و محل کشت و زرع و میدان کرو و قرآن گرو شقاوت
 پرور است محل نزول افواج قاهره ساخته باحداث تہانہ و مورچال
 در موضع اوهند که دهان کوهستان است و ضبط و نسق آن حدود
 پرداختند و مساکن و موطن و قری و مزارع آن تیره بخندان که در
 بیرون کوهستان بود پی سپر تاخمت و تاراج و دستخوش نہب و
 غارت گردانیده رایت استیلا بر افراختند و بمحمد امین خان میر
 بخشی که چنانچه مذکور شده بلشکری تازه و توپخانه و سامانی
 شایسته از جناب خلافت و اقبال باستیصال آن قوم بد سگال معین
 گشته بود فرمان شد که از کومکیان خویش قباد خان را بر جناح
 سرعت نزد شمشیر خان فرستند که پیشتر بآنجا رسیده ضمیمه

بضرب توپ و شتر نال و بان و بندوق آن خیره رویان جسارت کیش
را از پیش رانده بموضع منصور که چنانچه مذکور شد آنجا مورچاها
بسته پداده و تفنگچی و تیرانداز بید شمار گذاشته بودند رسا میدند چون
افواج قاهره بمورچاها نزدیک شدند آن گروه عاقبت وخیم مکرر
شلکهای عظیم نموده بندوق بسیار رها کردند و نزدیک بود که روی
لشکر ظفر اثر بر گردن درین اثنا بتحریرک شمشیرخان افواج هراول
و برانغار بیکبار جلو ریز بر مردودان باطل ستیز تاختند خان مذکور
خود نیز با فوج قول بر آن قوم مخدول حمله آور گشت و حربی
صعب در پیوست دلاوران نصرت نشان بضرب تیغ و طعن ستان
خون بسیاری ازان تیره بختان بخاک معرکه بر آمیختند و داد
کوشش و دلیری داده سلک جمعیت اعادی از هم گسیختند و
مقبوران ادبار منقش شکستی رسوا و هزیمتی فاحش خورده جمعی
تثیر علف تیغ انتقام گردیدند و گروهی انبوه مجروح شدند و از فرط
حرارت هوا بسیاری از گریختگان چون بلب آب پنج پر رسیدند
بی اختیار آب خورده شعله حیات خویش فرو نشانیدند و گروهی از
بی آبی تشنه لب بسراب عدم رسیدند و برخی که فرصت گریز نیافتند بر
فراز گوهی که دران موضع بود برآمده بکوشش و آویزش ثبات قدم ورزیدند
همساکر نصرت پڑوه بر آن کوه محیط گشته از یک طرف هدایت
برادر شمشیرخان که هراول او بود با تابیدان خان مذکور و قطب گاسی
و عبدالرحمن خوشگمی و جوقی دیگر بجنگ در پیوستند و از طرفی
دیگر الله داد خان و دلیر و مصری و ابراهیم و سرمست و جمعی
دیگر بدفع اهل عصیان پرداختند مبارزان فیروزی آهنگ چون بجنگ

بر چهار موضع که پنج گروه پیشتر از موغز امت تاخت برده لوازم
انتها و تخریب بنقدیم رسانید بهاگوی حید روی و دیگر ملکان
یوسف زئی بعد از وقوع این مقدمات باعانت و امداد الوس اکوزئی
و ملی زئی گرد آورده که اهل سواد و نبیر اند لشکری فراوان گرد
آورده بخیال محال تدارک و انتقام پانزدهم محرم الحرام با سپاه
نامحسوس بموضع منصور آمدند و آنجا مورچالهای مستحکم در اماکن
مناسب بسته از پیکه بندوقچی و تیر انداز که زیاده از سوار و سنانج
فراهم داشتند پیکه بندوقچی ها قرار داده مورچالها را مستحکم تام بخشیدند
و روز دیگر عزم پیکار با لشکر فیروزی نموده با گروهی از سوار و پیکه
از موضع مذکور روی جسارت بسوی کارزار آوردند و قراول آن مردودان
بمورچالهای لشکر ظفر اثر نزدیک رسیده آغاز خیرگی کرد شمشیر
خان ترتیب افواج نموده با جنود قاهره متوجه دفع مقابله گردید
در فوج هراول الله داک خان خویشتگی و دلیر ولد بهادر خان روهیله
و مصری و سید فیروز و قطب کاسی و ابراهیم و سرمست داود زئی
و عبد الواحد قیام خانی و کور دهن کور و کشن سنگه و میر تقی ملازم
امیر خان با گروهی از تابندگان خان مذکور مقرر شدند و راجه دیبی
سنگه بندیل و راجه مها سنگه بهدویه با جمعی از مبارزان شهاست
شعار در برانغار قرار یافت و گویال و جگرام با چوتی دیگر در جرانغار
تعیین یافتند و آخر خان با زمره از مغولان بقراولی کمر همت بست
و شمشیر خان با عبد الرحیم نایب امیر خان بربک فیل نشسته
کفرمای قول شد چون جیش نصرت لوا باعدا قریب گشت عامیان
مقبور دست جرات بجنگ بندوق و تیر کشوند و سپاه ظفر پناه

گیتی مطاع بار صادر شد که بعد از رسیدن الله وردیخان بآباد
از آنجا عازم گجرات گردیده بنظم مهام آن صوبه قیام نماید و نامدار
خان بغوجدرائی سرکار مراد آباد منصوب گشته بعنایت خلعت و
اسب باساز طلا و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاری سه هزار
سوار سرفراز شد و اعتقاد خان خلعت یافته برای دیدن مهین برادر
خویش امیرالامرا صوبه دار بنگاله مرخص شد و محمد قلیخان
در سلک کومکیان دارالملک کابل انتظام یافته بعطای خلعت و
اسب باساز طلا و یکزنجیر فیل تارک مباحات انراخت و معتقد
خان که سابق فوجدار چونپور بود بغوجدرائی سلطان پور بلهری
تعیین یافته باضافه هزار سوار بمنصب دو هزار و یکهزار و پانصد
سوار در اسبه سه اسبه سرفراز گردید و چون راو کرن بهورتیه که در سلک
کومکیان صوبه دکن انتظام داشت مصدر تقصیری شده بود مورد
عتاب خسرو مالک رقاب گشته سرگردگی قوم او و ریاست وطن او
بانوپ سنگه پسرش عطا شد و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت
و علم و منصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرمایه افتخار
بخشید و چون محمد تقی خان بخشی و واقعه نویص صوبه
اورنگ آباد باجل طبیعی درگذشته بود فرمان شد که غیاث الدین
خان ناظم مهام بندر سورت بصوبه مذکور شتافته بخدمت بخشگیری
و وقائع نگاری آنجا قیام نماید و زین العابدین دیوان خاندیس
بنظم مهمات بندر سورت تعیین یافته بخطاب خانی نامور شد و
چون محمد امین خان که با جنود نصرت نشان چنانچه گزارش
پذیرفته بدفع و استیصال افغانان یوسف زئی معین گشته بود

تیر و تفنگ دفع متمردان نتوانستند بی توقف و درنگ از سرانگ
پایه شده و سپر ها بر رو گرفته مردانه وار بکوه بر رفتند و گروهی از
مردودان که بجنگ پیش آمدند طعمه تیغ انقلام ساختند و برخی
که دست از جنگ کشیده امان طلبیدند آنها را دستگیر نمودند
چنانچه قریب سیصد تن ازان عاصیان که چندی از ملکان معتبر
الوسات خود بودند اسیر گشتند چون درین ایام این حقایق و کیفیات
بسماع جاه و جلال رحید عاطفت شهشاه بنده پرور قدردان شمشیر
خان را بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری دو هزار
و پانصد سوار از انجمله یک هزار سوار دو اسبه سه اسبه نواخت و از
کومکین او راجه دیبی سنگه بندیل بمنصب دو هزاری دو هزار سوار
و گوپال سنگه بمنصب هزار و پانصدی یک هزار و پانصد سوار و جگرم
کچواه بمنصب هزار و پانصدی یک هزار سوار و راجه اسر سنگه نروزی
بمنصب هزاری شش صد و پنجاه سوار هر یک از اصل و اضافه و
مجموع بعنایت ارسال خلعت مورد نوازش گشتند درین اوقات عابد
خان بصوبه دارئی اجمیر تعین یافته بعنایت خلعت و یکترنجیر فیل
و باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزاری هزار و پانصد سوار
مورد عاطفت شد و الله وردیخان فوجدار مراد آباد بصوبه دارئی
اله آباد از تغیر بهادر خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب و
اصدار نرسان عالیشان مشعر باین معنی نوازش یافت و از تابستان او
یک هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شد که از اصل و اضافه
منصبش چهار هزاری سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و صوبه
دارئی گجرات از تغیر مهابتخان به بهادر خان مغوض گشته برلیغ

تادیب و گوشمال بودند بصوابدید رای مصلحت پیرا بعد از سه روز اقامت در مواضع لکی بعزیمت تنبیه آن مفسدان بصوب شهباز کده روان شد و چون انغانان باجور نیز مرفساد برداشته با قوم انور زئی که بهاکوی بد نهاد بامداد آنها مستطهر بود متفق شده بودند نخبست اغرخان را با قریب هشتصد سوار بدان صوب تعین نمود و پس از آن گنجعلی خان را با دو هزار سوار بآن ناحیت معین ساخت که با اغرخان اتفاق نموده در تادیب بغی افدیشان آنچه صلاح دانند بکار برند و چون ما بین انکورکوت و شهباز کده منزل گزید میرخان را با سید سلطان و حبیبگون بذیل و اگرام خان و مراد قلی سلطان و کیسری سنگه و رکھذاتپه سنگه و گروهی دیگر از منصبداران و برخی دیگر از تابیدان خویش تعین نمود که مواضع نواحی شهباز کده را بتنازند خان مذکور و همراهانش هنگام صبح بقریه که در دست راست شهباز کده بود رسید آنرا با چند موضع دیگر که در اطراف آن بود تاختند و در فضائی اندرون کوه کوه مار در آمده و چند قریه دیگر را آتش در زده بخاک تیره برابر ساختند و قریب شش هزار از مواشی عاصیان نابکار بدست مبارزان نصرت شعار در آمد و میرخان با پناه ظفر پناه مظفر و غانم به عسکر فیروزی پیوست و محمد امین خان با افواج منصور از آنجا بطی مرحله بموضع حجاز که بر دره کوه سواد واقع است رسیده بشاره او عساکر گردون متأثر بتادیب مفسدان آن مرز و بوم و تخریب بیوت و مساکن آنها پرداختند و غبار دمار از روزگار بکنه آن سرزمین برانگیخته مواشی بسیار بدست آوردند و چون خان مذکور از تاخت آن حدود

بواقعیت آن مردودان که شمشیر خان با لشکرهای کابل آنجا بود رسیده
 از مراتب ناخست و تراج و تخریب مساکن و مواطن عامیان چندانکه
 ممکن بود بفعل آورد درین هنگام باقتضای رای عالم آرای یرلیغ «مایدون»
 باو صادر شد که برخی از کومکیان خویش را ضمیمه کومکیان سابق
 شمشیر خان ساخته و ادرا بدستور پیش در سرزمین اوهند گذاشته
 خود با تئمه جنود مسعود معارفت نماید و چون بدار السلطنت
 لاهور رسد توقف گزیده از تغیر ابراهیم خان بصوبه دارچی آنجا قیام
 نماید و سپاه همراه او بدرگاه آمان جاہ آید - مچلی از کیفیت
 حال خان مذکور دران مهم آنکه دوازدهم ربیع الاول از آب نوشهره
 بگذر نری گذشته بموضع لکی رسید و آنجا سه مقام کرده شمشیر خان را
 از اوهند نزد خود طلبیده که بعضی حقایق از توغتبش نموده در صلاح
 کارکنش نماید شمشیر خان خاطر از بددوبست سرزمین اوهند و
 مورچالهای لشکر ظفر بیوند جمع نموده بموجب طلب خان مذکور
 نزد او آمد و چون ملکان قوم ارتمان زنی را که اظهار اطاعت و فرمان
 برداری میکردند و بشمشیر خان ملتجی گشته بودند همراه آورده بود
 محمد امین خان باقتضای مصلحت آنها را خلعت داده رخصت نمود
 که باوطن خویش بازگشته بدستور پیش در آنجا مدمکن و از سطوت
 عساکر قاهره ایمن باشند و مران قلی سلطان و جمعی از منصبداران
 و احدیان تبرانداز و برق انداز از همراهان شمشیر خان ضمیمه لشکر
 خویش ساخت و چون از فریق یوسف زنی قوم شیرپا که از شهپازانده
 تا کوه کرمار جا بجا مکنوت دارند هنگام انتهاز فرصت دست
 جرات بدزدی میکشودند و بغایر اظهار آثار شقارت و نکال سزاوار

سعادت پیوند محمد اعظم بعطای خلعت خاص و سپر با ساز مرصع و یکنزنجیر نایل مورد عاطفت گشتند و جمفر خان بعزایت خلعت خاص عزاختصاص یافت و مکرم خان صفوی مخاطب بمیرزا مکرم خان گشته رایت افتخار بارج بلند نامی افراخت و فدائی خان بفوجداریی گورکپور از تغیر سیادت خان معین گشته بمرحمت خلعت و اسب با ساز طلا و باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب چهار هزار و چهار سوار سر بلند شد و رعد انداز خان از تغیر فدائی خان بخدومت داروغگی و توپخانه خلعت سرافرازی پوشید و کیرت سنگه بعزایت نقاره و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد سوار و نصرت خان تهانه دارغزین باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار از انجمله هفتصد سوار دو اسبه سه اسبه میداهی شدند و روح الله خان از تغیر رعد انداز خان اختر بیگی شده بعزایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و ششصد سوار مشمول انظار تربیت گردید و کامگار خان بخدومت میر بخشیدگیبری احدیان از تغیر روح الله خان معین گشته بعزایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سید سوار سرافرازی یافت [۱ و ۲] و از اصل و اضافه رکبهاتمه سنگه بهورتیه بمنصب هزار و پانصدی نه صد سوار و فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد و پنجاه سوار و ملتفت خان از کوسکیان دکن بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و صالح خان بمنصب

و تقدیمه عامیان مردود پنداخت بیست و هفتم ربیع الثانی با عساکر
فیروز مند بارهذد رسیده بر حقایق و کدغیات آن سرزمین آگهی
حاصل نمود و بموجب یولیع معلی که درین وقت بار رحید شمشیر
خان را با لشکر حابق که همراه او بود و قریب دو هزار کس دیگر
از همراهان خویش بدستور پیش آنجا گذاشته ششم جمادی الاولی
با جنود مسعود ازان حدود مراجعت نمود درین ایام کیرت سنگه
ولد راجه جیسنگه که همراه پدر خویش بود بتقبیل سد سدیقه
دولت اندوز گشته بعطای خلعت مشمول مكرمت شد و كشن سنگه
ولد راجه رایسنگه از وطن رسیده احراز ملازمت اشرف نمود و بعطای
خلعت سرمایۀ افتخار اندرخت - و از سوانج دارالملک کابل بعرض
همایون رسید که عربخان قهانه دارباجور باجل طبیعی در گذشت

جشن وزن فرخنده شمسی

درین فرخنده ایام میمنت فرجام که از نیض تابش آفتاب
معدلت شهشاه حق پنزه زاویه امید جهانیان روشن و برشحات سبحاب
احسان گیتی خدیوگردون شکوه عرصه جهان رشک ساخت گلشن بود
جشن وزن شمسی خورشید اوج خلافت و کشور ستونی هنگامه آرای
نشاط و شانمانی و مجلس افروز عشرت و کسروانی گردید و بیست و
پنجم جمادی الاولی بیستم ابان قریب دو پاس روز در انجمن خاص
مسلخانه که برای این جشن همایون بآئین خسروانی آرایش یافته
بود وزن مسعود بآئین معهود بفعل آمد درین جشن خجسته اختر یوچ
عظمت و نامداری گوهر درج حشمت و تختیاری پادشاهزاده ارجمند

و محمد وارث و جمعی کثیر هر یک بانعام یک هزار روپیه کامیاب
 عنایت پادشاهانه گردیدند و سه هزار روپیه بزمرفه نغمه سنجیان
 و سرود سرایان عطا شد و آن جشن خسروانه تا سه روز جهانیان را
 سرمایه نشاط و پیرایه انبساط بود بیست و ششم ربیع الثانی رستم بی
 ایلچی بید العزیز خان بمهرحمت خلعت و شمشیر هر دو با ساز
 مرصع و اسب با ساز طلا و یک زنجیر فیل و انعام سی و چهار هزار
 روپیه و همراهانش بانعام شانزده هزار روپیه و خوشحال بیگ ایلچی
 سیمان قای خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر و سپر
 هر دو با ساز طلا و سپر هر دو با ساز مرصع و یک زنجیر فیل و انعام
 سی و چهار هزار روپیه و یار محمد پسرش بمهرحمت خلعت و خنجر
 و انعام یکصد اشرفی پنجاه هری و رفیقش بانعام چهار هزار روپیه
 مشمول مراسم پادشاهانه گشته رخصت انصواف یافتند از اول تا
 آخر پسمیر بخارا و رفقای او نزدیک در لک روپیه و با ایلچی بلخ
 و تبعه او یک لک و پنجاه هزار روپیه عطا شد و ایشم بی مرستاده
 والی اورنگ بعنایت خلعت و انعام شش هزار روپیه نوازش
 یافته مرخص گردید و از روی عاطفت یک قبضه خنجر مرصع گران
 بها مصحوب او برای والی مذکور ارسال یافت و بیست هزار
 روپیه بار حواله رفت که از امتعه هندوستان خریدن نمود جهت موسمی اید
 ببرد و از خزانه احسان پادشاهانه برای خواجه موسمی و خواجه
 زاهد که از خواجهای جویماری اند هر کدام پنج هزار روپیه مصحوب
 کسان آنها مرسل گشت - از سوانح این ایام آنکه از نوشته وقایع نگاران
 صوبه دل پذیر کشمیر و عرض داشت مران خان زمیندار تبت معروض بارگاه

هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و مترجمین بنده بمنتصب
 هزاری و هزار سوار و مغولخان بمنتصب هزاری هفت صد سوار
 و بکه تاز خان و سید یادگار حصین هر یک بمنتصب هزاری چهار
 صد سوار مفتخر گردیدند [و راجه اندرمن دهندهیره از کومریان صوبه
 بنگاله باضافه پانصدی صد سوار بمنتصب هزار و پانصدی پانصد
 سوار و کونداجی دکنی عم محمد قلی خان که کیفیت احوال و
 حقیقت نیک هراجمعی اوسبق ذکر یافت چون درین هنگام
 بموافقت خان مذکور توفیق ادراک شرف اسلام یافته بود بعزایت
 خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر با ساز میفا کار و انعام در هزار
 روپیه و بمنتصب هزاری هشت سوار سرمایه مباحات و کامرانی
 اندوخت و کشن سنگه ولد راجه رامسنگه که تازه از وطن بسده سفید
 رسیده بود بمنتصب هزاری پانصد سوار سرافراز گشته بکنور کشن
 هنگه مخاطب شد [و عبد الرحمن بن نذر محمد خان بانعام پنج
 هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بانعام چهار
 هزار روپیه و باقی محمد برادر خرد او بانعام سه هزار روپیه و خوشحال
 بیگ کاشغری بمرحمت شمشیر با ساز میفا کار و محمد منصور برادر
 عبد الله خان و امیر کاشغر بمخاطب ناصر خانی و عزایت جیفه صرع
 و یک زنجیر فیل و انعام پنج هزار روپیه و ناصر خان ولد امیر الامرا
 بمخاطب ظفر خانی مطرح انوار عالمفت گشتند [و سید محمد قنوجی
 بانعام چهار هزار روپیه و حکیم مومنا بانعام هزار روپیه و نعمت خان

ضروریات و ما محتاج آن خان رزيع قدر نموده و مبلغ پنجاه هزار روپيه از خزانه آن صوبه داده هرگاه روانه درگاه سلاطين پناه گردد خود همراه گشته خان مشار اليه را بدارگاه خلافت رساند و بمحمد امين خان صوبه دار لاهور فرمان شد که چون بآن مرکز سلطنت وارد گردد لوازم اعزاز و اکرام و مراسم ذکوة داشت و احترام بعمل آورده وظائف ضيانت بروجه لائق تقدیم نماید و پنجاه هزار روپيه از سرکار خاصه شريفه و مبلغی کرانمند و برخی امتعه از جانب خود بدهد و همچنین بجمع حکام و فوجداران که بر سر راه بودند حکم شد که جا بجا مراتب مهمانداری بظهور رسانند و از حدود متعلقه خویش بآئين شايسته بگذرانند و در هشتم شوال سال يازدهم از جلوس همایون بظاهر دار الخلافه رسیده در یکی از بساطين نزعت آئين اغراباد فرود آمد و در آنجا با اشاره والا لوازم ضيافت چنانچه شايسته جلالت قدر و شان اين دولت کرامت نشان باشد بتقدیم رسید و خانه رستم خان مرحوم که سرمنزلی عالي دلنشين است برکنار دریای چون از سرکار خاصه شريفه فرش و دیگر لوازم آن مهیا گشته رونق و صفای تازه یافته بود بجهت نزول آنخان والا مکان معین شد و قرار یافت که يازدهم ماه مذکور داخل دار الخلافه گشته بادرآک ملاقات فائز البرکت خديو جهان که سردران گیتی و سرافرازان کیهان را هوای تمنای آن در سراسر کامیاب گردد دران روز بموجب حکم والا زنده امرای عظام جعفر خان که مدار مهم این دولت گیتی اعتصام است با اسدخان بخشی دوم تا بیرون شهر پذیره گشته با احترام تمام آنخان والا مقام را بدارگاه

خلافت گردید که خان والا دودمان عبدالله خان والی کشمیر که یولیمرس
 خان پسرش بر و مستولی شده بود با اهل و عیال و معدودی از ملازمان
 خویش غارت زده بی سامان بقصد توسل و النجا باین دولت
 فیض قرین که ملجای سلاطین و مرجع خواقین است روی عزیمت
 از ولایت خویش بدان صوب فهاده و خواجه اسحاق که چنانچه در
 مقام خود گزارش یافته از جذاب سلطنت و جهانبانی برهم سفارت
 بدان صوب دستوری یافته بود درین حالت بدو ملاقی شده خان مذکور
 را در رهائی ازان درطه ممد و معاون گشته است و عنقریب بکشمیر
 بهشت نظیر خواهد رسید حضرت شاهنشاهی که ذات قدسی
 ملکاتش مصدر اعطاف الهی و منبع الطاف نامتناهی است باستماع
 این خبر از کمال رأمت و قدرانی پرتو تفقد و مهریانی بحال آنخان
 سعادت نشان انگنده خواجه صادق بدخشی و عیف الله را بجهت
 تقدیم مراسم مهمانداری آن سلاله خوانین تعیین نمودند و یک
 قبضه خنجر مرصع گران بها و جیفه مرصع و یکصد و نه سراسپ
 از عربی و عراقی و ترکی چندی از آنها با ساز مرصع و طلا و دوزنجیر
 فیل و برخی از ظروف طلا و نقره و قدری معتدبه از ملبوسات
 و رغائب اثواب و خیمه و خرگاه و نقایس فرش و سایر اسباب
 تجمیل مصحوب آنها ارسال داشته حکم فرمودند که فرستاده
 بکشمیر شتافته آنجا بآن والا دودمان ملاقی شوند و حکم شد که
 تا رسیدن خان مسطور به پیشگاه حضور لامع النور بلوازم مهمانداری
 قیام نمایند و برلیغ گیتی مطاع بمبارز خان صوبه دار کشمیر صادر شد
 که چون بدان خطه دلدپذیر رسد از سرکار اشرف و اعلی سامان جمیع

زاد هما الله قدرا و جلاله پیش نهاد همت ساخته دران اراده فرخنده
رسوخ داشت پس از انقضای مدت مذکور با حراز آن مقصد اسنی
مرخص گشت و هنگام رخصت حضرت شاهنشاهی آن شوکت مرتبت
را دگر باره بانچمن حضور طلب داشته انواع تلافیات و مهر دانیها
بجا آوردند و باشاره والا کار برد ازان پدشگاه سلطنت سامان و
لوازم و مائحتاج آن سفر میمنت اثر بر وجه لایق نمودند و یرلیغ
کرامت نشان بصوبه داران و حکام و فوجداران از دار الخلافه
شاه جهان آباد تا بندر سورت صادر شد که آن رفیع قدر را از
حدود متعلقه خود بآئین شایسته بگذرانند و مهمانداران بدستور
هنگام آمدن معین شدند و از اول تا آخر مبلغ ده لک روپیه از
خزانه بادشاهانه باو عائد گردید ^{نمره} رجب بمعرض اشرف رسید که
خان دوران صوبه دار اودیسه باجل طبیعی رخت هستی بر بست
سین ^{نمره} دانشمند خان از تغیر محمد امین خان که چنانچه گزارش
یافته بود بعد فراغ از مهم یوسف زئی بصوبه داری دار السلطنه اهور
تعیین یافته بود بمخدمت جلیل القدر میر بخشگیری سر بلند گشته
بعطای خلعت خاص و قلمدان مرصع نوازش یافت - و درین ایام عاطفت
خسروانه پادشاه زانهای عالیقدر و اکتبار و امرای نام دار را بعطای خلعت
زمستانی قامت امتیاز برافراخت ارسلان خان و بغوجداری سلطانپور
بلهیری معین گشته بعزایت خلعت و اسب از اصل و اضافه بمنصب
هزاری هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه مرافراز شد و خواجه پهل

اقبال آوردند و چون داخل قلعه مبارک شد پسر اعلی رکن السلطنت
 جعفر خان او را از راه باغ حیات بخش بمسجد همايون غسلاخانه
 که عبادتگاه خاص پادشاه حق پرست است و ملاقات خان موسی
 ائمه را آنجا مقرر شده بود آورد و حضرت شاهنشاهی سامعی
 قبل از نماز ظهر خرامش اقبال بآن بقعه قدسیه فرموده خان
 مذکور را از احراز لقای میمنت قرین فیض اندوز و مسرت آگین
 ساختند و بسخندان تفقد آمیز عطوفت پیرا عاطفتهای پادشاهانه
 بجای آوردند و چون وقت نماز در رسید بآئین معهود نماز ظهر بجماعت
 ادا نمود بعد فراغ از نماز آن خان رفیع منزلت را بمنزل رخصت
 فرمودند و پیشکاران پیشگاه سلطنت را فرمان شد که هر روز از انواع اطعمه
 و اشربه بنوعی که سزادار این دولت مظهر بسطت باشد از سرکار خاصه
 شریفه حاکمان نموده بآئین شایسته میفرستاده باشند و همواره
 شهنشاه مکرمست پرور مهربان آن سلاله خوانین را بملاطفت گوناگون
 یار و شاد میفرمودند و خاطر غمدیده رنج کشیده اش را باظهار آثار
 قدر شناسی و تقوت پروری مسرور ساخته انواع دل جوئی و کرم خوئی
 بظهور میسرانیدند و نوعی دیگر عاطفت خسروانه خان مذکور را در باغ
 حیات بخش از فیض حضور قدسی سرور کامیاب ساخت بالجمله
 آن حشمت پناه مدت هشت ماه قرین خرمی و شادکامی و مشمول
 اعزاز و احترام در دار الخلافه شاه جهان آباد بسر برده از کلفت و
 محنت سفر بر آسود و بمیامن اعطاف بیکران خدیو زمان غبار مبارک
 و نوائب روزگار که باقتضای گردش چرخ دوار او را روی نموده
 بود از صفحه خاطر زدوده و چون عزیمت طواف حرمین شریفین

سیسودی و جمعی دیگر از عمدها و منصبداران و هزار و پانصد
 احدی و پانصد برق انداز بار تعیین یافتند *

خامه

سیاس و فیاض ایزد بی همتا را که بدستداری بخت بلند
 و پیشکاری طالع ارجمند ده ساله سوانح ایام سلطنت و کلم رانی
 و اعوام خلافت و جهان ستانی گیتی خدیو مهر انسر سپهر سرور
 شهنشاه عالم گیر بطرزی بدیع و اسلوبی منیع که پذیرای طبائع دشوار
 پسندان کار آگاه سخندانای و دقائق شناسان رموز الفاظ و معانی
 تواند بود بی شائبه مبالغه و اطرا نگاشته کلک نکته سنج معنی
 پیرا گردید و ازان وقائع دولت آثار الواح صحائف روزگار و اوراق
 دفاتر لیل و نهار زینت جاوید پذیرفته بمیادهن نشر مذاقب و مآثر
 و ذکر معالی و مغاخر آن ادرنگ نشین کشور باطن و ظاهر فام این
 گمنام بر جریده ایام ثبت افتاد *
 لمولفه * نظم *

صد شکر که این شگرف نامه * پیراسته شد بکام خامه
 دیباچه حشمت و جلال است * فهرست دفاتر کمال امت
 دستور سلوک شهر یاران * آویزه گوش روز گاران
 هر نکته او هزار دفتر * هر نقطه در هزار گوهر
 منگرتو که ساده است گفتار * این شاهد ساده هست پرکار
 کردم بشگرف کاری کلک * بس گوهر بی بها درین سلك
 صد رخنه بدل نگذردم از فکر * تا شانه زدم بزلف این بکر
 طبعم تا نقش این رقم هست * بس نقش بدیع از قلم هست

بقلعه دارمی گوالیار از تغیر معتمد خان منصوب گردیده بعزایت خلعت و اسپ و خنجر و خطاب خدمتگار خانی مباحی شد و خدمتگار خان بخدمتگذار خان مخاطب گشت نوزدهم ابراهیم خان که از صوبه دارمی دار السلطنة لاهور معزول شده بود باحراز ملازمت اکسیر خاصیت چهره سعادت بر اثر وخت و میر خان و هاد خان که در سلک کومندان محمد دامن خان بودند بتقبیل سده سید فائز گردیدند و عزایت خسروانه میر خان را بعطای خلعت نواخت و عبدالغنی خان فوجدار متبرها از آنجا رسیده دولت زمین بوس دریافت درین اوقات چون از سوانح بنگاله بعرض همایون رسید که آشامیان مردود دگر باره از راه نا عاقبت اندیشی قدم جرأت و جسارت از حد خویش پیش نهاده با لشکری انبوه و نواره عظیم بر سر گواهنی که سرحد ولایت بنگاله است آمده اند و بظایر عدم وصول مدد بسید فیروز خان نهانه دار آنجا آن دو سیرتان بر قلعه گواهنی استیلا یافته خان مذکور با اکثر همراهان بمردمی و مردانگی نقد جان در راه عبودیت در باخته است رای عالم آرای چنان اقتضا نمود که یکی از عمدهای آستان سلطنت با لشکری از پیشگاه حضور بدفع فتنه آن عاصیان مقهور و بی دینان از خدا دور معین گردد و برخی از عساکر کومسی آنصوبه نیز بهمراهان خویش ملحق ساخته بتادیب و تنبیه آن گروه خدلان پزوه پردازد بنابراین راجه رام سنگه بکفایت این مهم معین گردید و بیست و یکم ماه مذکور بعزایت خلعت و اسپ با سار طلا و جمدهر با علاقه مرزاید مورد نوازش گشته مرخص شد و نصیر خان و کیسری سنگه بهورتیه و رکهناته سنگه میرتیه و پیرم دیو

خدا آگاه باقتضای سعادت فطری و نبیک بختی ازلیم بکمال
رسوخ در مراتب دین عیدین و نهایت ثبات و استقامت بر جاده
شرح مطهر حضرت خاتم المرسلین صلوات الله و سلامه علیه و علی
آله و اصحابه اجمعین چنانچه آثار آن بر روی روزگار آشکار است
متصف و موسوم اند - و از مذاهب اربعه معتبره اسلامی بمذهب
حنیف امام ائمه حضرت امام اعظم قدس الله سره الاکرم که از فروغ
مشکوٰه هدایتش حریم کعبه دین و ایمان روشن و انوار برکات
مجتهداتش بر افطار ارض و ارجای جهان پرتو افکن است عاملند
و جمیع عقائد و اعمال آن برگزیده ذوالجلال بر طبق اصول محکمه
و نروع متقنه طائفه حقه حنفیه است - تقوی و صلاح و زهد و تورع
آن حضرت بمرتبه ایست که متقیان روزگار و ذرع نیشان پرهیزگار
از تنبع مراتب احوال سعادت منوال حلقه ارادت در گوش و غاشیه
پیروی بردوش دارند - آن مورد تاییدات آسمانی با وجود جمعیت
اسباب حشمت و کرامتی هم از ربیعان سن شباب و عنفوان ایام
جوانی که موسم نو بهار عشرت و شادمانی و هفکام غلبه و استیلا
هوا جس نفسانیست از جمیع مناهی و ملامی و مسکرات و محرمات
متحرز و نفوراند و از رسائی نشاء توفیق هیچگاه مانند هوا پرستان و
غفلت پیشگان لب بشرب ریحی نیالوده بوی مسکرات و مغیرات بمشام
پرهیزگاری آن حضرت نرسیده - و از کمال عفت نفس قدسی
سرمد هرگز طبع مبارک جز با شرائف حائل و زوجات مکرمات
مقارنت و مضاجعت نجسته و از مبادی غلوای شباب تا این هنگام
میمنت آغاز خجسته فرجام که سن کرامت قرین منزل خمسین را

بسیار رسید خواب و آرام * کین نامه گرفت حسن انجام
 اکنون خامه حقائق فکر برخی از شرائط اطوار و کرائم اخلاق آن
 خدیو انفس و آفاق که جداگانه طراز نگارش یافته در ذیل این صحیفه
 ابدال ثبت نموده شاهد کلام را بدان زیور اختتام می بخشد *

گذارش برخی از کرائم عادات و شرائط

صفات این خدیو کامل الذات

چون ایند جهان آفرین آن پایه افزای اورنگ دولت و دین را
 مورد انظار فضل و کرم و مطرح انوار تربیت و نوازش خویش
 ساخته در خلافت و سروری بر تبه اکسلیت و برتری از فرمان روایان
 گیتی یگانه و ممتاز خواسته لاجرم ذات کرامت سماتش را بحلیه
 ملکات فاضله و اخلاق کامله انسانی پیرایه سعادت جاودانی
 بخشیده تا بشرائط اوصاف و خصائل و جلائل مناقب و فضائل
 نسخه انسان کامل باشد و بوفور حق شناسی و دین پروری و فرط
 نصفت شماری و معدلت گستری مقصدای خرقاین دین دار
 و پیشوای سلاطین عادل چنانچه صورت این معنی بر مرآت خاطر
 دیده و زان هوشمند و آگاه دلائل حقیقت پیوند از تتبع مراتب شمائل
 و عادات و تصفح مدارج تاییدات و سعادات آن حضرت جلوه ظهور
 دارد و راقم این صحیفه متأثر اقبال بگذارش برخی ازان چهره آرای
 شاهد مقال گشته بدان تقرب برای خسروان جهان و سرفرازان
 کیهان جریده اخلاق می پردازد که آن گروه و الاشکوه را دستور العمل
 دولت و بختداری و قانون الادب حشمت و کلمه گاری باشد - آن بادشاه

مبارک صیام ادای سنت تراویح ضمیمه رواتب عبادات آن پادشاه
حق پرست است - و سرتا سر آن ماه فرخنده بادای طاعت و عبادات
و افاضه خیر و مبرات و قیام بصوالح اعمال و التزام شرائف احوال
و کام بخشی و فیض رساننی خلایق و تحصیل خشنودی و رضای
خالق اوقات و انقض البرکت مصروف ساخته در عشره اخیره بسنت
سابقه نبوی در مسجد قدسی اساس غسلخانه معتکف میشوند و
درین ایام بتمام همت و همگی نهمت روی توجه بجناب کبریا آورده
در آن خلوت قدس شب و روز بسجود عبودیت ناصیه افروز و بحسن
خشوع و خضوع از درگاه صمدیت فیض اندوزاند - و در جمعات تشریف
حضور بمسجد جاسع می برند و اقامت نماز جمعه هیچگاه از روی
احتیاط بی وقوع مانعی قوی ازان حضرت فوت نمیشود و هرگاه موکب
جاء و جلال در دار الخافه شاه جهان آباد و یا شهری دیگر اقامت
داشته باشد چون عزم توجه بشکارگاههای نواحی شهر می نمایند اول
هفته نهضت اقبال در صومعه روز پنجشنبه لوای مراجعت به شهر
می افرازند تا فتنور در ادای نماز جمعه نشود و گاهی که شکار دو
هفته یا بیشتر پیش نهاد خاطر والا گردد در یکی از جوامع قصبات
بزرگ که نزدیک باوردی معلی باشد نماز جمعه می کنند - و در
عیدین خواه سفر و خواه حضر بمصلی پرتو حضور گسترده با گاه
مسلمین نماز عید بجماعت میگزازند - و در لیالی متبرکه باحیای
شب که طریقه زنده دلان خدا طلب است پرداخته از انوار فیض
الهی چراغ افروز بخت و سعادت اند - با آنکه بصحبت مشایخ کرام
و اعظم دین و سالکان مسلک حق و یقین از مواهب قلبی و فتوحات

کامیاب بمذات برکات و الوف سعادات ساخته میل به نسوان محرمه
 در خاطر اشرف اطهر که جلوه گاه دوشیزگان حجله غریب و آئینه
 خانه شواهد اسرار الهی است نقش نه بسته - با آنکه بزم آریان
 عشرت و هنگامه پیرایان نشاط از مطربان خوش آواز و سازندهای
 دلفراز و نواسنجان نادر ترانه و سرود سرایان سرآمد یگانه از هر
 صنف و گروه در پایه سریر گردون شکوه مجتمع اند از کمال تقدس
 و تشرع و حق پرستی باستماع سرود و ساز توجه نمی نمایند - و جز
 هنگام جشن و سوز و اوقات طرب و سرور که باقتضای آئین شهنشاهی
 و رعایت آداب جهان پناهی ارتکاب صحبت ساز و نوا ضرور است
 هنگامه رود و سرود در بزم مقدس انعقاد نمی یابد لمولفه * شعر *

نکرده بهر رضای خدای عز و جل

نه چشم سوی غزال و نه گوش سوی غزل

آن خدیو قدسی شیم بلباسهای نامشروع و زینتهای محرم اگرچه شان
 سلطنت و شکوه دولت را منافعی نیست تلبس و تزین نمیفرمایند و
 پیوسته لباس مبارک از اثواب فاخره متشرعانه است - و زواهر جواهری
 که از پوشش آن حضرت زیب و فرمی یابد آنچه محتاج نگین
 خانه است بجای طلا بر سزگ یشب تعبیه یافته نامشروع و مباح
 باشد - از کمال پاکیزگی طیفنت و طهارت جبالت همیشه با وضو میباشد -
 و با صلوات مفروضه جمیع سذن و نوافل بی شایبه ملال و تکامل ادا
 نموده تاخیر نماز از وقت مستحب روا نمیدارند - و روزه ماه مبارک
 رمضان سفرا و حضرا بر غایت داشته - در سایر ایام متبرکه نیز بقوت
 تابید ازلی و نیروی توفیق آسمانی صائم می باشند - و در ماه

علیهم اجمعین - مثل آن صورت وقوع نداده - از برکات مسلمانی آن
 حضرت در معابد شرک و مذاحک ضلال گرد بی رونقی برچهره
 بتان نشسته و زناز تعلق بت پرستان از کیش و آئین کثیری
 گسسته یوما فیوما آثار کفر و جهالت در کاهش و انوار اسلام و ایمان
 در افزایش است چه در مستقر اورنگ سلطنت و چه در اطراف و
 اکناف این مملکت - پیر بسطت پیوسته جمعی از کفار ضلالت شعار
 شرف اسلام در می یابند و در پایه سریر گردون شکوه هرکس ازان
 گروه بدلالت سعادت اراده مسلمانی میکنند ناظران مهام شرعیه
 اورا بعینه بارگاه خلافت حاضر آورده باشاره معنی تلقین کلمه طیبه
 می نمایند و حضرت شاهنشاهی بجهت تالیف قلوب سایر اهل
 غوایت آن فریق را بخلمت و انعام نقود و دیگر عطایا و مواهب بر
 وفق درجات احوال آنها می نوازند و برخی را که از قوم خود
 امتیازی دارند بی واسطه بزبان حق ترجمان که مفتاح خزائن
 صدق و ایمان است تلقین شهادتین نموده بین الاقران سر بلند
 می سازند مولفه

• شعر •
 بعهد خسرو دین پرور سلیمان قدر

گسسته است سلیمانی از میان زناز

توان براه ضلالت کشید ازان سدی

ز بس که شد بت سنگین شکسته از کفار

احکام شریعت غرا و ملت بیضا بحماییت دین پروری آن حضرت
 چنان کامیاب نفاذ و جریان است که اگر بدعوئی بی نوائی
 و تظلم کمترین گدائی از محکمه قضا رقم احضار بنام یکی از اعیان

باطنی چندان سرمایه گرفته اند که بارشاد و هدایت مستعدان آن احوال و مستحقان آن نوال را زکوة نصاب کمال می توانند داد از غایت حق طلبی و خدا جوئی پیوسته خاطر عاظر آن قبله مقبلان جویای صحبت فقرا و عرفا و صاحبان است و در هر کس نشانی از مقصود اصلی و مطلوب حقیقی می یابند سلسله جنبان طلب اند - تقدس و تأله و روحانیت و تیرگی آن خدیو قدسی خصال دران پایه است که خاطر ملکوت ناظر باستیغای لذات جسمانی و مشتهیات نفسانی با آنکه حلال و مباح باشد نیز راغب نیست و پیوسته بر ریاضات بدنی از تقلیل غذا و التزام سهر و کثرت صوم و مواظبت عبادات شافه در تصفیه روح و تلطیف صر و تنزیه باطن میگویند و همواره عبادت و پرستش کردگار جهان و ذکر و یاد خالق زمین و آسمان پیش نهاد همت حق پرور داشته به تحصیل کمالات حقیقی و انخار نعم روحانی اسباب دولت جاودانی فراهم می آورند و غرض از سلطنت و سروری اعلای اعلام دین پروری و مقصود از خلافت و برتری تشیید ارکان شریعت گسترهی دانسته در ترویج قواعد دین مبین و تفهید احکام ملت متین و محور سوم ضلالت و جهالت و رفع آثار بدع و اهو و منع ظهور مناهی و ملامی روح مقدس حضرت رسالت پناهی را صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه از خود خشنود می سازد چنانچه بمیان مساعی مشکوره آن حضرت دین حلیف و ملت بیضا را درین کشور فیض پیرا قوت و استیلائی دست داده که در زمان هیچ یکی از فرمان دهان با داد و دین غیر از عهد سعادت مهد خلقی راشدین مهدیدین رضوان الله

زمان فرمان روائی و خلافت آن حضرت ظلمی اگر رفته برگزشتگان
 و پیشینیان است که ادراک این عهد سعادت مہد نموده از ظل
 حرمت و فیض عدالت بادشاہانہ محروم ہونہ اند مولغہ • شعر •
 بدوران عدلش کہ پایندہ باد • متمدیدہ کس ندارد بیدہ
 بآہن رسد گرز عدلش خبر • پدای درخت آب گردہ تبر
 کند سیل اگر خانہ را خراب • شود زہرہ ابر از بیم آب
 زدہ را بکشتی رسد گریبان • گہر گیرد از بحر ہم سنگ آن
 با آنکہ خلاصہ اوقات فرخندہ ساعات صرف داد دہی خلایق
 و پژوهش حال رعایا و زیردستان نمودہ ہر روز بی تخلف دیوان
 عدالت میکنند و میر عدل و دارغہ عدالت تعیین نمودہ اند کہ
 متظلمان و داد خواہان را بدیشگاہ عدالت حاضر آوردہ مطالب و
 مقاصد آنها را بعرض والا میرسانند از غایت اعتنا و اہتمام بشان
 این امر جلیل یکی از معتمدان بارگاہ خلافت را معین ساختہ اند
 کہ اگر متصدیان عدالت در عرض مدعی و انجام مطلب بعضی
 مہیونان بغیر اغراض نفسانی تاخیر و تعویق و مہاذنہ و مسامحہ
 ورزند و آن مستغینان بدو رجوع نمودہ عرائض مشتمل بر حقیقت حال
 خویش بار دہند تا آنها را بنظر انور رسانند و در خلوات قدس آن
 تظلم نامہا بمطالعہ اشرف میرسد و جواب مطالب آن فریق بخط
 مبارک بر حاشیہ آنها طراز نگارش می یابد • و از شرائف تاییداتی
 کہ آن دست پورہ لطف خاص ایزدی بدان کرامت اختصاص
 یافتہ آنست کہ عقل و حکمت و عدل و رأیت و ضبط و دیانت
 و خدا پرستی و شریعت پروری را چنان با ہم ترکیب و امتزاج

وامرا صادر شود امتثال مثال را محال تاخیر و امهال ندارد
و خواه و نا خواه حکم شرع شریف و فتوی ملت منیف را گردن
اطاعت می گذارد لمولفه
• شعر •

گیاه خشک کند دعوی از طراوت خویش
بافتاب زدار القضا رود اعلام
قصاص اگر طلبد شمع کشته را آتش
حدیف باد بود خیر باد با ایام

و همچنین که قبل ازین درین دفاتر دولات مآثر سابق ذکر یافته
در بایگ سریر سلطنت و سایر بلاد و اقطار ممالک محروسه
محتسبان نافذ حکم بجهت منع منکرات و رفع محرمات مقرر
ساخته اند تا خلایق را بقهر و زجر از ان باز داشته زهنمون طریق
صلاح و سداد و مانع ارتکاب فجور و فساد باشند چنانچه در هیچ
جا احدی از رعیت و سپاهی بلکه بندهای عمده پادشاهی
را جرأت بر اظهار و اعلان مناهی و ملامتی نمانده و ترویج امر
حتساب درین مملکت گردون فسحت بدین غایت از خصائص
احکام این پادشاه دین پناه است و در سوائف ایام چندین
رواجی نداشته و جز نامی از ان نبوده لمولفه
• شعر •

دولتش تا حاصی اسلام شد • دین همی بالذ بخویش از عز و شان
احتساب شرع را از حکم او • دره بر دوش است چرخ از کهکشان
صفت عدل و نصفت آن خدیو کامل عادل را دفتری جداگانه
باید تا به نیروی تگابوی کلک نکته سنج معنی طراز در روزگاری
دراز یکی از هزار و اندکی از بسیارش بمقتضی اظهار تواند آمد در

و مشغول کرم و فوازش می شود و همچنین سایر بندهای آسمان
والا که جرم و خطائی از آنها سرزند بدین عنوان متنبه و متادب
میگردند و این معنی در حقیقت عین تربیت و بنده پرور است
که سرمایه اصلاح احوال و پیرایه تهذیب اخلاق و اطوار بندهای
ناهنجار میگردند - و صفت عفو و جرم بخشی و خطا پوشی و عذر
نیوشی آن مظهر لطف و احسان و رحمت آن پروردگار بحدیست
که در ایام فترت و زمان اختلال ملک دولت که آن حضرت برهبری
تایید آسمانی بذایر موجبات و اسبابی که در اول این کتاب مستطاب
گزارش پذیرفته رایت عزیمت از دکن برافراخته متوجه مستقر الخلافه
گشتند و عساکر نصرت مآل را با اعدای بدسگال محاربات عظیم
روی داد و آویزشهایی سترگ اتفاق افتاد و عاقبه الامر بدارویی
نصر و امداد ایندو متعال و اقتضای حکمت و مشیت قادر ذوالجلال
سریر سلطنت و اقبال و اورنگ عظمت و استقلال بفر جلوس همایون
زیب و زینت یافت جمعی که از بیدولتی و کوتاه اندیشی رخ از
سعادت ارادت و هوا خواهی آن برگزیده الهی تافته غبار مخالفت
بفرق روزگار خود ریختند و در معارک و حروب که آن حضرت با اعدای
صف آرا بودند تیغ جسارت بر روی مبارزان جنود دولت کشیده چون
ارزم و حیا بر خاک سقاقت ریختند و گروهی که در برخی مواقع
هیچ از نفاق و دو روئی روی بخت از عسکر ظفر اثر بر نافتند و
براه عصیان منشی و خلاف اندیشی شناسند و مجموع هزاران
صنوف عتاب و بی توجهی بل مستحق عقوبات عظیمه شده بودند
از کمال فضل و کرم جدلی بموجب این معنی که • مصرع •

داده اند که در نظم و نسق مملکتی بدین وسعت و حفظ و حراست
 دولتی باین عظمت جز حدود و هیاسات شرعیه که متکفلان امور
 ریاست کبری و متکفلان بار ناموس خلافت عظمی را اجرای آن
 ناگزیر است بکار نمیبرند و هرگز باقتضای قوت غضبی و هوای
 نفس و شهوات طبع بتخریب بذای حیات فردی از افراد نوع
 انسان که بدائع صنائع و شرائف و دائع آبرودگار جهانند حکم
 نمی فرمایند - و هیچ یک از پادشاهزادهای کامکار و الا ثبار و امرا
 و نوئیان رفیع مقدار که بنظم سهام صوبه و ولایتی ازین کشور و جمع
 قیام دارند از بیم باز پرس قهر و عتاب پادشاهانه بقتل احدی
 جرأت نمی توانند کرد - جمعی که مصدر تقصیرات و مستحق
 عقوبات شده باشند از عرایض حکام و صوبه داران و نوشته وقائع
 نگاران حقیقت حال شان بمصامع حقائق مجامع می رسد و چون
 از درگاه معلی بر وفق شریعت غرا حکم سیاست آنها صادر میشود
 بپایا میبرند و در پیشگاه معدلت خسروانه وضع و شریف و ادانی و
 اقامی را مواخذة و باز پرس یکسانست و در اجرای حدود شرعیه
 امرا و اعیان و فقرا و بی نوایان از هم متمیز نیستند - هرگاه یکی از
 عمدهای بارگاه خلافت در مراتب خدمت و مراسم عبودیت مصدر
 زلتی شود که بحکم توره سلطنت و پادشاهی و آئین فرماندهی و
 جهانبنانی تادیب و گوشمال او لازم و متحتم باشد بعزل از خدمت
 و سلب رتبه عزت و اعتبار و برطرف کردن منصب و جاگیر یا کم
 کردن منصب در خور جریمه و تقصیر تنبیه و تادیب می باید و
 پس از چندی اگر جرمش قابل عفو باشد مورد فضل و بخشایش

بیم و هراس بر اندام طیش و تندى و عجلت و اضطراب در هیچ
 باب ازان خدیو خورشید قدر ملک جذاب مشاهده نگشته - در کارها
 نهایت غور و تأمل و دور بینی و ملاحظه اطراف و عواقب آن بکار
 می برند و هرگز امری از امور که خالی از مصلحت دین
 و دولت و خیریت و صلاح جمهور باشد ازان حضرت بظهور
 نمی رسد - تیقظ و آگاهی در مراتب سلطنت و پادشاهی دران پایه
 که حقایق معاملات هر صوبه و سرکار همواره بر سهیل تفصیل
 روزنامه دار از نوشته های سوانح نگاران که جایجا معین اند
 بموقف عرض اشرف رسیده جزئیات و کلیات کیفیت زیست
 و سلوک صوبه داران و حکام و عمال در پیشگاه جاه جلال سمت
 انکشاف می یابد و باقتضای عدالت و نصفت پاداش حسن
 عمل و کیفر سوء کردار هر کس میدهند - و از غایت اعتنا و اهتمامی
 که باستکشاف احوال ملک و دولت دارند در هر صوبه و سرکار بغیر
 واقعه نویسن مقرر - یکی از معتمدان بیغرض کار آگاه خفیه معین
 فرموده اند که - سوانح و حقائق آنجا بی اطلاع دیگری نوشته بدرگاه
 آسمان جاه ارسال دارد تا اگر واقعه نگار مقرر بذایر غرضی در
 فکارش برخی امور از نفس الامر تجاوز ورزیده باشد از نوشته او
 حقیقت حال در جذاب سلطنت و جهان بینی درجه ظهور یابد و
 ببرکت این هوشیاری و خبرداری نیکی و راستی برکردار متصدیان
 اشغال و مهام غالب گشته از اعمال نکوهیده و اعمال ناپسندیده
 محترز اند

دل روشش آگه از کار ملک • عیان نزد او جمله اسرار ملک
 لمولفه • شعر •

در عفو لذتی است که در انتقام نیست

جرائم و زلات همه بخشیدند و هیچ یک را باظهار سوء کردار
خجالت نداده پرده انعام بر تقصیرات شان کشیدند - حیا و شرم
و مردمی و آرزو آنحضرت بغایتی است که هرگز کلمه رکبک و
حرفی مستهجن بر زبان گهر بیان جویان نیامده و هیچگاه مخفی
که موجب شرمندگی و انفعال و باعث هتک عزت و تقبیح حال
کسی باشد بروی او نغموده اند

مولفه • شعر •

حیای عالم با او است و این عجب نبود

که چشم عالمیان است و چشم جای حیا است

از غایت بزرگ نهادهای و دلا نژادی و نهایت پایه شناسی و
قدردانی با فرقه سادات عظام و طایفه مشایخ کرام و زمره علمای
اعلام مراسم توقیر و تمجید و لوازم اعزاز و احترام باقصی الغایه
رعایت فرموده پاس عزت این گروه را اساس بارگاه روزی و
سرمرازی میدانند و در ایوان عدل و داد چنان کشاده پیداشانی
می نشینند و نرم خوئی و مهربانی با متظلمان و داد خواهان بکار
میبرند که آنها را در عرض مطلب و مدعی هیبت محفل سپهر
مشاغل بند و هشت بر زبان نگذاشته بی شایبه خوف و بیم مقاصد
و مدعیات خود بشرح و بسط تمام و بمبالغه و اطناب در کلام
معروض میدارند و ازان بهیچ وجه آثار ملالت در ناصیه حال
اشرف ظاهر نمیشود و باین طیب خلق و کشاده پیداشانی لطف
دور باش شان و شکوه و مهابت عظمت و جلال آن قهرمان کشور
اقبال که زهره گداز اکسره ایمانست و ترک بهرام را از نهیب آن لرزه

منصبداران و سایر بندهای درگاه والا که محنت خانه زاد بی آستان
 معلی دارند وضع شده سرمایه کفایت خزانة عامه میشود - ازان جا
 که محنت خیر محنت آن حضرت پیوسته بر تهنید مرام لطف
 و رأفت و تشدید مبدائی خود و عاطفت مقصور است و همواره وجه
 قصد و پیش نهاد خاطر اقدس آنکه مراکز ان عبودیت این دولت
 اندیشان و سعادت اندوزان خدمت این آستان فیض مکان بطیب
 حال و وسعت عیش و فراغ بال و سرور خاطر مخصوص و بهره مند
 بوده غبار پریشانی بر چهره حال و گرد ناکامی بر رخسار آمال
 آنها نه نشیند بمقتضای استیغای مآثر مکرمت و انصال رقم عفو
 بر دفاتر مطالبات مذکور کشیده حکم جهان مطاع از پیشگاه فضل
 و امطناع بظاهمان مذاظم دیوانی عز صدور یافت که جمیع بندهای
 درگاه خلایق پناه را از منصب دار دو بدستی تا امیری که بمنصب
 هفت هزاره مر بلند است از مطالبه آنچه بر ذمه اجداد و نیاکان
 واجب الادا بوده معاف و مسلم شمرده بدان جهت تعرض
 و مزاحمت ننمایند و از دو منصب دار بدستی تا چهار صدی بنابر
 کمی منصب از مطالبه آنچه بر ذمه آبای آنها بدان مشغول باشد نیز
 معاف شناسند و از پانصدی تا هفت هزاره بحکم محنت حال
 و حصول استطاعت وجوه مطالبات را لازم الادا دانسته اگر موازی
 قدر آن میراث یافته باشند بمرور ایام و تدریج شهر و اعوام از عهد
 ادای آن بر آیند و اگر بقدر آن میراث نبرده باشند وجه مطالبه
 بقدر ترک ادا کنند و اگر ظاهر شود که بجماعه مذکوره مطلقاً متروکه
 فرموده آنها نیز بالکلیه از ادای وجه مطالبه معاف و مرفوع القلم

از احوال مردم چنان ننگه یاب • که داند چه بینند شبها بخواب
 از مراتب جود و احسان و فضل و اصطناع آن رونق افزای کارخانه
 ابداع کلک ننگه پرداز تا کجا داستان طراز تواند شد شرافت خیرات و
 کرائم مبرات و صفوف ادرارات و اکرامات چندانکه ازان مظهر الطاف
 الهی بمنصه ظهور رسیده عشر معشار آن از اعظم سلاطین کامگار
 و خوانین گردون اقتدار در تمام ایام دولت و مدت سلطنت روی
 نداده و انوار صدق اینمعنی از مواهب عالیه و انعامات سامیه
 آنحضرت که این دیباچه نسخه مفخر و معالی بذکر بعضی ازان
 مشحون است بر مرات ضمیر همگان پرتو افکن میگردد - و از جمله
 آن سترگ بخششها عفو کردن باج غلات و هدوبات و وجوه راهداری
 و محصول اقمشه و دیگر اموال حایر است در کل ممالک محروسه و
 تمام قلم رو دولت قاهره از فرقه مسلمان خصوصاً و عفو کردن بعض
 وجوه مذکوره از کفای رعایا و قاطبه برایا عموماً که مجموع آن هر ساله
 مبالغ سی لک روپیه می شود - و ازان جمله بخشیدن مطالبات اجداد و
 نیاکان بندهای آستان خلافت نشان است که قبل ازین درین دولت
 جهان مدار و سلطنت گردون اقتدار بر رونق معمول روزگار دیوانیان
 عظام و مستوئیان ممالک نظام از تنخواه مناصب و وجه مواجب
 آنها بر سبیل تدریج وضع نموده بسرکار خاصه شریفه عائد می ساختند
 و اینمعنی موجب بریشانی و اختلال حال بسیاری از منتصبان
 متذبه جاه و جلال می گشت و چون این مطالب درین دولت
 فیض پرور که مرجع و ملجای خلائق هفت کشور است حد و نهایتی
 ندارد هر سال بدین جهت مبلغهای خطیر از وجه طلب امرا و

ایندانی که محتاج مرمت باشد بترمیم آن پردازند و در هر موضع
 که پل در کار باشد نیز باستحکام تمام بسازند چنانچه از خزانن جود و
 اکرام پادشاهی بمصارف این ایندیه خیر چندان زرخریج شده و می شود
 که مستوفی خیال بدستگیری معمار اندیشه از تخمین آن عاجز است
 و بالفعل بمیان فضل و کرم شهنشاہ زمان که رونق بخش کهن
 سوای جهان و موسس اساس خیر و احسان است طرق و مسالک
 هندوستان بهشت نشان چنان سمت امن و آبادی پذیرفته که مراحل
 و منازل و جبال و صحاری از معموری و ایمنی حکم بلاد و امصار
 گرفته است و از جمله مکارم سنیه آن حضرت آنکه هم در نخستین
 حال جلوس میمنت پیدا که حقیقت بی رونقی و اندراس زانهدام
 برخی مساجد و معابد اسلام بمعرض اشرف رسید یرایع کرامت طراز
 بطغرای نغان پیوست که در جمیع ممالک محروسه هرجا مسجدی
 مدروس باشد از سرکار خاصه شریفه ترمیم و تجدید عمارت آن کرده
 از نور رونق و صفا بخشند و امام و مؤذن و خادم و سایر لوازم خرج
 مسجد از فرش و چراغ و غیر آن مقرر سازند چنانچه هر سال مبلغهای
 خطیر بدین وجه مصروف میشود- و از اینجا که توجه خاطر دانش
 متأثر بتدریج مراتب فضل و تالیس معالم علم درجه قصوی دارد
 و در جمیع بلاد و قصبات این کشور وسیع فضلا و مدرسان را بوظائف
 لایقه از روزیانه و املاک موظف ساخته بشغل تدریس و تعلیم
 مصلان علوم گماشته اند و برای طلبه علم در هر معمولی و ناحیه
 وجوه معیشت درخور رتبه و حالت و استعداد مقرر داشته و هر ساله
 بدین وجه نیز از خزائن احسان پادشاهانه مبلغهای معتد به

باشد و آنچه بدین جهت بخشیده همت والا گشته از کبریا
متجاوز است

بقطره ابر و بانجم سپهر نتواند

سفا و بخشش ارزا نگاهداشت سما

ز آستین عطایش که کوچه امل است

نمونه دوسه چنین است موج دریا بار

و از مبرات عام شامل آن خدیو ابر کف دریا نوال آنکه چون
سابق در بسیاری از مسالک و مشارع این مملکت گردون بسطت
بجهت نزول مسافران خانان و رباطات که محل امن و آرامش
و مقام راحت و آسایش آن گزیده تواند شد نبود و خلایق
در بعضی راهها خصوصا از بادیه فیض بنیاد ادرنگ آباد
تا مستقر الخلافه اکبر آباد و از دار السلطنة الهور تا دار الملک کابل
کمال رنج و تعب می کشیدند رأست و عاطفت پادشاهانه بر حال
مترددین و مسافری بخشوده یرایغ لازم الامتثال از پیشگاه مکرمت
و انصال پدرویه صدور یامت که در جمیع طرق و شوارع این ممالک
کثیر المسالک بهرجا سرا و رباط نباشد از سرکار خالصه شریفه سرای
وسیع الفضا از سنگ و خشت و آهک و گچ در کمال متانت
و استحکام مشتمل بر بازار و مسجد و چاه پخته و حمام بسازند و در
بر مرحله بجهت فرسودگان محنت سقر و رهروان دشت و صحرا
منزل گاهی بهپردازند که محط رحال و محل صیانت اشیا و اموال آن
فریق باشد و برکت اجر و ثوابش بر روزگار این درامت همایون
آثار عائد گردد - و همچنین حکم والا صادر شد که هر سرای قدیم

کتاب و دفاتر شقی و تدبیر و تصفح جمیع نسخ فتاوی مصنفی
 باشند و سرگردگی و اهتمام این مهم صواب انجام بقضیلت مآب
 شیخ نظام که جامع فضائل معقول و منقول است تفویض یافت که کمر
 سعی و اجتهاد بتمشیت این امر بسته باتفاق سایر اهل فضل و
 ودانش جمع و تألیف آن مسائل نماید و گروهی از فضلا و علما
 که در پایگاه اورنگ خلافت بودند بدان شغل شریف مامور شدند و
 در اطراف و انظار کشور فضل پرور هندوستان بهر جا کسی بسمت
 اشتیاق و مهارت در علوم موسوم بود بموجب برلیغ همایون بجناب
 والای سلطنت حاضر آمده بموافقت آن جمع تعیین یافت و همگی آن
 فریق بوظائف شایسته و مواهب ارجمند کامیاب گشته بتقدیم آن
 امر مشغول شدند و از کتبی که تمشیت آن امر را درکار شود نسخ
 صحیح از کتاب خائفه خامه شریفه بفضلا حواله رفت و هر سال مبلغی
 خطیر در وجوه وظائف و انعامات تملک و مزارع این شغل جلیل
 و خطب نبیل از خزانه احسان بادشاهی صرف میشود و چون آن کتاب
 مستطاب صورت اتمام گیرد و پیرایه اختتام پذیرد جهانیان را از
 مایر کتب فقهی معنی خواهد بود و برکت اجر و ثوابش ابد الآباد
 در نسخه حسنات شهنشاه مؤید قدسی ملکت مثبت و مرقوم
 خواهد گشت - شجاعت و شهامت و پیردلی و حزم و صراحت
 و مدانت رای و اصابت تدبیر و همت بلند و عزیمت عالم گیر آن
 خدیو مهر انور چهر حریر از قریب ثبوت و کمال ظهور مصنفی
 از مراتب شوح و تقریر امت کار آگاهان رموز حرب و رغا و دقائق
 مهمان قواعد رزم و هیجای درین معنی متفق اند که جز امیر کبیر

صرف میشود و از فیض مکرمت و انصال شهشاه ابر کف دریا
 نوال طالبان علم و کمال سمت افزونی پذیرفته، منشوح البال و صرفه
 الحال یکسب و تحصیل علوم اشتغال می ورزند و ببرکت دعای
 اجابت اثر آن گزیده سرمایۀ بقای این دولت آسمانی شکوه میگردد -
 و از آن جمله آنست که چون همگی همت والا نهمت شریعت
 پیرای آن خدیو دین پرور حق پزیر مصرف است با آنکه کلمه
 مسلمین در احکام دین متدین بمسائلی که ائبر علما و ائمه مذهب
 شریف حنفی بدان فتوی داده معمول بها و معمول علیها دانسته
 عمل نمایند و مسائل مذکوره در کذب فقه و نسخ فتاری بذایر
 اختلاف فقها و علما با روایات ضعیفه و اقوال مختلفه آنها مخلوط است
 و معینا مجموع آنرا یک کتاب حاوی نیست و تا کتب مبسوطه
 بسیار فراهم نیاید و کسی را دستگاهی وسیع و بضاعتی کامل و قدرت
 و استحضاری وائی در علم احکام فقه نباشد استکشاف حق صریح
 و استنباط مسئلۀ مفتی بها حکم صحیح نمی تواند نمود لاجرم بر ضمیر
 مهر انوار که در امور دین و دولت بفتوی الهام کار گزار است پرتو
 این عزیمت تافت که جمعی از علمای پایۀ سرور اعلی کتب
 معتبره و نسخ مبسوطه آن فن را که در کتاب خانۀ خاصۀ شریفه
 بروزکاران از اطراف و اکناف عالم فراهم آمده جلوه گاه انظار تنبیح
 ساخته از روی تحقیق و تدقیق و خوض و غور انبیا بجمع و تالیف
 آن مسائل پردازند و از مجموع آن نسخه جامعۀ مرتب سازند تا
 همگان را استکشاف مسئلۀ مفتی بها در هر باب بمراجعت آن
 کتاب بسهولت و آسانی دست دهد و قضات و مقتدیان اعلام از جمیع

در آن مصاف که افشوده است پای وقار
 ز خاک پای نباتش طلا کند بر سر
 سپهر بهر مددای کهنه رنج دار

مکرر در مواقف هیجا و صفوف و غا چنان روی داده که ملک
 اجتماع موکب همایون از هم گسیخته زمره قلیل در رکاب ظفر مآب
 مانده اند و افواج مخالف بجمعیت و شوکت تمام هنگامه آرای
 کارزار بوده و آن خدیو خصم افکن دشمن شکن لنگر احتقاست و
 پایداری افکنده چون کوه بهیلاب لشکرانبوه از جا نرفته اند و
 بحسن صبر و ثبات و نیروی همت و پردلی رابت غلبه و استیلا
 افراخته مظفر و منصور گشته - و از خصائص عادات آن حضرت
 آن است که در عین گرمی هنگامه حرب و قتال و زمان اشتعال
 فوائر رزم و جدال چون وقت نماز میرسد بقصد عبادت یزدان
 پاک و معبود بی نیاز از مرکوب خاص فرود می آیند و از
 سر صدق عبودیت سجاده طاعت و حق پرستی بر زمین نیاز
 گسترده با ملازمان رکاب دوات صف آرای جماعت میگردند و در
 کمال حضور و طمانیت و نهایت تخضع و تخشع چنانچه شیمه گریمه
 آن حضرت است نماز میگزارند و در آن حالت اگر جهان و جهانیان
 بهم بر آیند در جمعیت قلب و آرام باطن اشرف خلل و فتور نمیرود
 و بارها در مواقف صعب این صورت ازان خدیو صورت و معنی رخ
 نموده و دوست و دشمن و موافق و مخالف آنرا معایذه کرده اند
 و بالجمله بروفق مودای " من استأنس بالله لم يستوحش من غیر
 الله " جزایزد توانا و خالق بی همتا ترس و بیم و خوف و هراس

و خاقان اعظم مطاع سرداران جهان و پادشاهی خسروان عالم حضرت
صاحبقران کشور ستان طالب ثراه دیگری از سلاطین والا شکوه و
پادشاهان عالی مکان را در فنون رزم آزمائی و سپه آرائی و مراقب
لشکر کشی و جهان کشائی این مایه خبرت و رسائی و مهارت و
دستگاه که آن شهشاه فلک قدر انجم سپاه را است نبوده و هیچ یک
از ملوک سابقه و خواقین ماضیه بگوهر رای صائب و جوهر تیغ
ثاقب این آثار دشمن سوزی و کار نامهای فتح و فیروزی در
روزگار نهموده آگاه دلاں دانش آئین از تتبع صادرات احوال میدهنت
قرین که این مختار مآثر گامکاری حاوی برخی ازان است مجمل
ادراک اینمعنی توانند نمود. حسن توکل و ثبات و استقلال آن فرزند
لوی اقبال در معارک رزم و قتال و مواضع اخطار و احوال بمثابه
ایست که هرگز نظر همت بلند آن حضرت بر قلت اعوان و انصار
و کثرت اعداء و خصوم و اعدای نبوده و جز بر عون عنایت این
نصرت بخش فیروزی رسان وثوق و اعتماد ننموده اند در مضمار
کشور کشائی و هنگام صف آرائی اگر خیل بشر حراسر بکین برخیزند
و جنود هفت کشور بیک دفعه غبار حمله اندکیزند ارکان ثبات و قرار
آن برگزیده آفریدگار تزلزل نمی یابد و رخ تافتن از میدان رزم و عرصه
کارزار در ضمیر مهربانوار خطور نمی نماید حملات سرد آزمائی
شیعاع جهان و دلازان عالم بر آن گران رکاب مضمار ثبات قدم لامحاله
چون وزیدن ریاح عاصف است بر کوه گران و مانند آهنگ برق
خاطف بسوی قطب آسمان

امواله • شعر •

فناده یید صفت موج لرزه بر تن شیر

غلبه سرور و استیلاي حزن از احوال آن مظهر بدیع صفات ذوالجلال
 مستغبط نمیکرد و در مقام بشاشت و انبساط خفده آن حضرت از
 حد تبسم در نمیگذرد و هنگام قهر و شورش طبع هیأت غضبانی
 آن آیت رحمت ربانی از زهر چشم و چین پیشانی عذاب بیشتر
 نیست و مع هذا هیبت آن معتبت زهره گداز رستم و افراسیاب و جگر
 شیردلان روزگار از سطوت آن آب است - از کمالات کسبیه آن حضرت
 که زینت بخش حالات قدسیه و هیبه گشته تابع علوم دینی
 از حدیث و تفسیر عربیه و فقه شریف حنفیه است از بس
 بممارست مراتب شرعیه و استکشاف عقائد اصلیه و مسائل فرعیه
 اشتغال ورزیده اند قوت حافظه اشرف مخزن این حقائق شده و
 بسیاری از کتب طریقت و سلوک و اخلاق چون احیاء العلوم
 و کیمیای معاد و دیگر تصانیف عرفا و اکابر و رسائل و مولفات
 علمای باطن و ظاهر بمطالعه همایون رسیده حل معضلات و کشف
 اسرار آن فرموده اند و بالفعل نیز بعد فراغ از نظم مهام سلطنت و سروری
 و تمهید مراسم دین پروری و عدالت گستری باین شرائف اشتغال
 پیوستگی دارند - و از جلائل فضائل آن خدیو یزدان پرست توفیق
 حفظ تمام کلام مجید ربانیت در عین اوان سلطنت و جهان بینی
 و زمان اشتغال با امور ملک رانی و کشور ستانی که هیچ یک از
 سلاطین اسلام و دین پروران پاستانی را این خصیصه معادت چهره
 آرای دولت نگشته و عزیمت این مقصد بلند و داعیه همت پسند
 در خاطر نگذاشته بلکه کمتری از ازیاب فضل و کمال و اصحاب علم
 و معرفت را این کرامت و شرف دست نداده اگر چه هم از مبادی

از هیچ چیز و هیچکس در ذات اقدس نیست **امواله • شعر •**

هرگز بر هیچ چیز دلش بی قرار نیست

از بس گرفته معرفت حق درو قرار

از بزرگ نژادی‌های نفس قدسی نهاد آن بهره مند معاد است
خدا داد یکی آنست که از وقوع امور ناملازم و منامرات طبع که
نشاء کون و عالم بشریت از آن خالی نیست غبار ضحرت و ملال
بر چهره احوال آنحضرت نمی نشیند و از صدور سوانح مسرت
بخش بهجت پیدا و حصول مطالب و مقاصد علیا چون ظهور فتوحات
ستبرگ و مغلوب گشتن اعدا که طبائع بشری را نشاط افزا است
آثار فرح و انبساط مفرط از بشره همایون ظاهر نمیشود چنانچه در
محاربات عظامه که جنود اقبال را با اعدای خسران مآل روی
داده همه جا فتح و ظفر نصیب اولیای دولت بی زوال گردید
صورت صدق اینمعنی مشهور همگان شده است در هر معرکه و
کارزار پس از ظهور غلبه و استیلائی آنوج نصرت شعار و هزیمت
یافتن دشمنان نابکار چون فدویان اخلاصمند و ثوئیان عقیدت شعار
تقدیم مراسم مبارکباد فتح نموده اظهار بشاشت و نشاط میکنند طبع
مبارک بآن توجه نفرموده روی التفات همت از آن وادی می تافتند
و آن مایه مسرت و شگفتگی که از وقوع آن قسم فتوحات نمایان رخ
مینماید در چهره حال اقدس ظاهر نبود حاصل که در اوقات شدت
و رخا و رنج و راحت و اندوه و شادی حال خجسته مآل بیک و تیزه
و مغوال است بر سنج امور مرغوبه شکر و سپاس منعم حقیقی بجا
آورده مکرره را بصبر و سکون و ثبات نفس تنقی میفرماید و هرگز

آن دارند و اکثر اوقات توفیق ثواب اندوزی کتابت کلام الله از مضامین عبادات و کرائم عادات آن شهنشاه دین پناه است در ایام میمنت انجام بادشاهزادگی مصحفی مجید بخط مبارک صورت اتمام داده آنرا با دیگر شرائف تحف و رغائب و مبلغی خطیر برسم نذر و آئین نیاز بمکه معظمه و کعبه مشرفه زادهما الله قدرا و جلالة فرستادند که در آن حرم محترم و بقعه مکرم برکت تلاوتش بروزگار خجسته آثار عائد گردد و بعد از جلوس بر سریر سلطنت و اقبال با وجود کثرت مشاغل صوری و معنوی و نظم و پرداخت امور دینی و دنیوی و فرط توجه اشتغال بحراست و پاسداری جهانیان و تأسیس قواعد عدل و احسان عزیمت نگارش مصحفی دیگر از خاطر انور سر بر زده شروع در آن مقصد والا فرمودند و هر روز بعد فراغ از اشغال ضروری دین و دولت و تنظیم مهام ملک و ملت و ادای وظائف طاعت و عبادت شطری از اوقات میمنت قرین بتحریر سطرهای چند از کتاب مبین مصروف ساخته در عرض اندک وقتی بدستیارچی تایید و مددکاری بخت سعید جلدی دیگر از مصحف مجید باتمام رسانیده سعادت جاوید اندوختند و سوای این دو مصحف کریم مکرر بتحریر پنج سوره و دیگر سوره قرآنی موفق گشته اند - خط نستعلیق، آن حضرت بی شایبه اطرای مدح طرازی و اغراق نکته پردازي در آن رتبه است که قطعهای که در عین ایام ذوق و سرگرمی مشق رقم پذیر خاصه اشرف گشته بقطعهای خوب استادان که عمر گرانمایه صرف تحصیل آن سرمایه ساخته بتکمیل امری دیگر پرداخته اند در نظر خط شناسان مصدر مشتبه می شود - و شکسته نستعلیق در

حال دولت و اقبال برخی از سور کرمه قرآنی و بسیاری از آیات
 بیانات فرقانی محفوظ خاطر اقدس بود لیکن حفظ مجموع کلام الله
 از آن پادشاه خدا آگاه بعد جلوس بر اورنگ حشمت و جاه
 اتفاق افتاد و چون به نیروی تایید ربانی این خطر الهی و داعیه
 آسمانی بر باطن تقدس موطن پرتو افگند میماند همت پادشاهانه
 و عزیمت خسروانه و یارویی توفیق کردگار و مساعدت بخت سعادت
 آثار در عرض اندک وقتی و مختصر فرصتی مجموع کلام مجید و فرقان
 حمید با رعایت مراتب قرائت و شرائط تجوید و ادراک شان و نزول
 آیات بیانات و تفسیر معانی و فهم اسرار و نکات آن بر لوح حافظه
 اشرف که لوح محفوظ اسرار غیبی است مرتسم گشت چنانچه
 تاریخ شروع آن حفظ شریف را حروف کرمه "سفر و ک فلا تنسی"
 بحساب جمل پرده از رخ می کشاید و تاریخ اتمامش از اعداد
 لوح محفوظ جلوه ظهور می نماید از رتبه خط و حسن تحریر آن
 شهشاه فلاطون فطنت سکندر نظیر که صفحات روزگار و اوراق دناتر
 لیل و نهار از آن زینت پذیر است خاتم نکته پرداز جادو فن
 را چه یارای دم زدن بقدرت کلک بدائع آثار معنی استادی و
 سخننگاری را چنان بر کرسی نشانیده اند که دست استادان اقالیم
 سبعمه خط بدان نتواند رسید و بر شمع فیض انامل در بار نهال
 موزون قلم را در خوشنویسی شاخ و برگ می بخشیده که یکدایان
 صنعت خط از تتبع آن شیوه جز خجالت ثمری نتوانند چید - خط
 نسخ آن حضرت که رقم نسخ خط یاقوت و صدفی تواند بود در رعایت
 بختگی و مزه و متفاوت و اسلوب است و کمال قدرت در نوشتن

می یابد که ادیب اریب از ملاحظه آن بعجز و تصور معترف گشته
 مرمایه بصیرت در اسلوب و قواعد سخن و پدیرایه خبرت و مهارت
 دران فن می اندوزد و همچنین مذاشیر جلالت نشانی که منشیان
 بلاغت آثار پادشاهزادهای کامگار بخت بیدار و عمدهای این
 دولت پایدار می نویسند نخست مسوده آنها بنظر انور در آمده
 بزیرور اصلاح پادشاهانه مزین می شود - آن زبان سرور بخت
 و اقبال اگرچه اکثر اوقات بزبان سلیس سلیح فارسی تکام می نمایند
 لیکن ترکی چغتائی را بغایت خوب می دانند و با ترکان بدان زبان
 سخن می کنند و با جمعی از اهل هند که فارسی نمیدانند یا
 نیکو نمیتوانند گفت بضرورت زبان بلغت هندی می کشایند - و
 قواعد و آداب پداگری و صنوف هنرهای که لازم مرتبه شمت
 سرورست از علم صید و شکار و شیوه کمانداری و تنگ اندازی
 و اسب تازی و دیگر لواحق این امور کمال آن برگزیده ذوالجلال
 بحدیست که مهارت پشکان آن فنون که ساعات اندوز بساط قرب
 و ملتزم رکاب اقبالند پیوسته از مشاهده عجز و نقصان خویش در
 جنب آن کمالات عرق تشویر و افعال بر ناصیه عبودیت دارند - و از
 کرائم اخلاق آن خدیو کشور انفس و آفاق حسن تربیت فرزندان ارجمند
 عالی گهر و پادشاهزادهای والا قدر نیک اختر است که بمیامن
 توجه باطنی و ظاهری و پرورش صوری و معنوی آن حضرت
 بکمالات علیه و فضائل - نیه فائز گشته از صلاح و طاعت و برهیزکاری
 و عقل و رای و دانش و هوشیاری و قواعد و آداب سروری
 و سرداری و صنوف هنرهای کسبی نصیبه وافی دارند و همگی

غایت مغزداري و مغاومت و متانت و پختگی می نویسند که شکستهایی
 زلف دایران سلسله نسب بآن درست میکنند و خط نثار سیمین
 عارضان سر مشق دایرانی و نظر فریبی ازان می گیرند همانا تسخیر
 خطه خط و فرمانروای قلمرو این فن بدیع نمط چون فتح کشور دیگر
 فضائل و کمالات از متممات عالمگیری و جهان کشائی آنحضرت است
 در اکثر اوقات باقتضای غفایت و مرحمت یا بنابر بعضی مطالب
 سری و مصالح ملکی مناشیر کرامت عنوان بادشاهزادهای ارجمند
 کمکار و نویغان نامدار بخط مبارک می نویسند و کم وقتی میگذرد
 که بر عنوان امثله جلیله که بامرای ذی شان و عمدہای آستان
 سپهر نشان زینت صدور می یابد سطرپی چند نگارش نمیفرمایند -
 نکته دانی و معنی شناسی و ربط و مناسبت فطری و کسبی آن
 حضرت بمراتب نفرو انشای انواع کلام در مرتبه ایست که سخن
 سنجان معنی طراز و فصاحت پیشگان نکته پرداز از فیض تعلیم
 و ارشاد آن مظهر کمالات قدسی عمرها استفادۀ دقائق و رموز سخن
 می توانند کرد هرگاه بادای منشور منشیان بلاغت گستر انشا
 نامه میفرمایند بحسن تقریر دل پذیر بنوعی تمهید مطلب و
 تلقین مدعی می نمایند که اگر نگارند قوت حافظه را درج آن
 درر شاهوار و لایمی آبدار ساخته بنگارش همان الفاظ گهر نثار بنظم و
 تالیفی که از زبان حق بیان استماع نموده اکتفا نماید از تجشم فکر
 و تکلف انشا مستغنی است و چون مسوده آن درست میشود
 بمطالعۀ اشرف رسیده از قلم بدائع رقم آن شهنشاه نکته رس
 هوشمند چندان بقصوفات مرغوب و املاحی دایرند زینت

بانتظار وقت ثواب اندوز می باشند و چون وقت نماز می رسد پس از اقامت سنت موکده مفروضه صبح را ادا می نمایند و بعد از نماز بتلاوت کلام مجید و ادعیه ماثوره و اقامت اوراد و وظائف معبوه که در آن مراتب بمیان توفیقات ایزدی و تابدات آسمانی گوی مزیت از سجاده نشینان عبادت پرور و زاویه گزینان حق پرست رسیده اند پرداخته تا چاشتگاه باین امور مشغول می باشند و بعد از فراغ قرین بخت و سعادت و کامیاب فیض عبادت ازان معبود همایون برآمده بخلوت ناه عز و جاه که نشیمن خاص آن خدیو خدا آگاه است شرف قدوم می بخشند و در آن وقت برخی محرمان حریم دولت و مقربان پیشگاه اقبال را با خواص خدم شرف بار داده بر سریر معدلت و داد دهی می نشینند و داروگان عدالت جمعی از متظلمان و داد خواهان چه از اهل دار الخلاء و مردم حضور پر نور و چه از مردم دور دست و سکنه اقطار بلاد و صوبها که بر آنها ستمی رفته و باستماع صیت نصفت و مظلوم نوازی و استظهار آثار معدلت و ظلم گدازئی آن طرازند از رنگ سروری و سرامرایی از مساکن و اوطان خویش مهاجرت گزیده بآستان پیر بنیاد که موقوف عدل و داد است می آیند در پیشگاه معدلت حاضر آورده صورت تظلم و استغاثه آنها بی شاید اغماض و غایله اغراض بخدمت اشرف ارفع رفع نموده مطلب هر یک مفصل و مشروح بعرض همایون میرسانند و آن حضرت بنفس رئیس متوجه تقدیش و استکشاف حال آنها گشته چون صورت احوال شان در حضرت خلافت پیرایه ظهور می یابد قضایای شرعیه با اشاره والا بر وفق

بیمن استغاضه انوار تربیت شاهنشاه خدا آگاه حافظ کلام الله اند و
تحصیل قدر معتد به از مراتب علم و ادب کرده در نوشتن اقسام
خطوط مهارت اندوخته و با فصاحت و بلاغت زبان فارسی و ترکی
نیکو آموخته اند - و همچنین ثمرات طایبات نهال حشمت و اقبال
و نکالات شریفات ریاض عظمت و جلال و دیگر صدور نشینان مشکوی
عزت و احترام و پرده گزینان شبستان ابهت و احتشام و سایر
محتجبات استار عفت و مخدرات مرادق عصمت بمیدان ارشاد و
هدایت و برکت خدمت فیض آیت آن حضرت اکتساب عقائد
حقه و احکام ضروریه دینیّه و تحصیل خط و سواد نموده همه بر مجاهد
طاعت و حق پرستی و از کمال تقدس و تنزه برکت بخش خاندان
وجود و شرافت افزای دودمان هستی اند و پیوسته بتلاوت و
کتابت قرآن مجید و مواظبت خیرات و مبرات و تحصیل حسنات
و مذوبات اشتغال می دارند •

ذکر کرائم اشغال شهنشاه حق پژوه

خیر اندوز در اوقات شبانروزی

آن حضرت قبل از طلوع انوار صبح صادق از بستر استراحت
با بخت بیدار و دل هوشیار برخاسته از چشمه سار توفیق وضو
میکند و از خوابگاه مقدس بیرون خرامیده بمسجد فیض آمون
غسلخانه مبارک پرتو قدم می گسترند و مستقیل قبله بجای
نماز نشسته بموجب حدیث شریف نبوی علی قاله شرائف
الصلوات و کرائم التحیات که " المتطهر للصلوة کمن هو فی الصلوة "

و عربده خوئی گشته باشند از یک زنجیر تا پنج زنجیر بمقدار خواهش
 طبع اقدس دران میدان وسیع بچنگ می اندازند و نظاره آن
 شگرف هنگامه دلغریب که از غرائب دیدنیهای عالم است ازان
 منظر والا مسرت پیرای خاطر ملکوت ناظر شهنشاہ جهان و حیرت
 اعزای زمرة نظارگیان میگردد و دران جلوه گاه اقبال دوگهتری و گاه
 بیشمر و گاه کمتر می نشینند و از انجا بسعادت برخاسته بچهره
 ایوان چهل ستون خاص و عام که در وسعت و عظمت و شکوه و شان
 نمونه از ایوان کیوان است و خامه نکتہ منج را وصف زیب و
 آراستگی آن فزون از نیروی قدرت و توان جلوس سعادت می
 نمایند و دران محفل همایون بتوزک و آئینی که معمول این
 دولت ابد قرین است دیوان بزرگ کرده متوجه پرداخت عظام
 امور ملکی و کلیات مهمات مالی می شوند و بواسطت بخشیان
 عظام مراتب معاملات و مهام امرا و منصب داران بعرض اشرف
 رسیده جمعی که بتفویض خدمات و اضافت مذاصب و دیگر عطایا
 و مواهب کامیاب میگرددند یا بدولت بندگان این درگاه آسمان چاه
 تازه سر بلندی می یابند تقدیم رحم تسلیم می نمایند و گروهی
 که بصوبها و خدمات بیرونی تعین یافته باشند خلعت سوارازی
 پوشیده در خور پایه و حالت مورد دیگر مراحل گردیده از پیشگاه
 خلافت مرخص می شوند و گروهی که امیدوار دولت بندگانگی و
 خدمت و اضافت منصب اند از نظر انور گذشته در خور شایستگی
 و قابلیت بمطالب و متمنیات خویش فائز میگرددند و همچنین
 مهمات زمرة برق اندازان که عبارت از تفنگچیان - واراند - خواہ

شریعت غمرا و مطابق ملت بیضا بقطع و فیصل میرسد و مراتب
 مرفیه موافق تورا سلطنت و جهان بانی و آئین معدلت خسروانی
 تنقیح و تشخیص می یابد و از ارباب تظلم و استعانه جمعی که
 دلائل مسکنت و اضطراب و مخائل احتیاج و انتقار از چهار احوال
 شان نمودار باشد از خزانگه احسان بیکوان دامن امید بقصد مقصود
 آورده فیض اندوز فضل و مکرمیت میگردند و پسر از تقدیم مراتب
 معدلت گستری بشبستان انبال خرامیده بعضی اوقات چون مهر
 منیر و خورشید عالم گیر که از دریچه مشرق جهانتاب گردد از منظر
 مبارک درس جلوه سعادت نموده منتظران دیدار میمنت آثار
 را فروغ بخش ابرار میگردند و در فضای پای درس خلقی انبوه
 از هر صنف و گروه فراهم آمده بی منفع و مزاحمی استفاضه انوار
 فیض الهی از جمال عالم آرا می نمایند آن خدیو خورشید قدر انجم
 حشر شان افواج ناهیه بیشتر دران عمره پهنادوری بینند و در جمعات
 که برای اقامت نماز جمعه بجامع دار الخلافه پرتو قدوم میگسترند
 بعضی امرا از تابندگان خود را در فضای دلکشای پای قلعه بقظرانور
 مرص میدهند و متصدیان فیلان سرکار خاصه شریفه برخی ابدال
 محبت خود سر که آوردن آنها بخاص و عام دشوار است در پای
 درس از نظر اقدس میگذرانند و گاه بعضی از فیلان گوه پیکر بدیع
 منظر ابر خرام رعد خروش در عقب اسپان برق تگ باد رفتار
 میدوانند تا بدویدن از دنبال اسب و حمله بر رکب و مرکوب که
 در معارک و غا از آنها مطلوبست خوگر شوند و بعضی اوقات باشاره
 معلی فیلان گوه تمثال ملک شکوه که حبه مست باد جنگجویی

جلو و اهل خاص چوکی و جمعی از چیلها و تورچیان و مردمی که
 وجود شان ضروری باشد آنجا شرف بار می یابند و دیوانیان
 عظام و بخشیان ممالک نظام و متصدیان مهم بیوثات و چندی
 از داروغهای کار خانجات و دیگر ارباب خدمات که رخصت عرض
 دارند از مطالب و مهمات کلی و جزوی بنویست معروض داشته
 بجوابهای با عواب که ارباب الباب را سرمایه بخودی و پذیرائی
 هوشمندی تواند بود ارشاد می یابند و صدر الصدور اهل استحقاق
 و نیازمندان فیض انفاق را جوق جوق بنظر کمیا اثر شهنشاه آفاق
 در آورده مراتب احوال و صورت امانی و آمال آنها بشرف اینها
 میرساند و آن گزیده بر وفق نصیبت از لی بتعین وظائف و عطای
 اراضی مدد معاش و انعام نقود کمیا عوطف باشاهانه می
 گردند و عرائض صوبه داران و حکام اطراف اکثر درین محفل فیض
 قرین بوساطت بار یافتگان بساط قرب از نظر فیض اثر گذشته
 برخی بمطالعه اشرف میرسند و بعضی دیگر را و ذیراعظم بخوانده
 مضمون بعرض همایون میرساند و احکامی که در جواب هر یک
 می شود دستور خرد گنجور بمنشیان عطارد نشان ابلاغ می نمایند
 و اکثر مسودات نخست بامر از نظر انور نور آگین گشته بتصرفات
 بدیعه و اصلاحهای کامله بادشاهانه در الفاظ و معانی که ماهران رموز
 سخن منجی و نکته دانی را دستور العمل فصاحت و قانون الادب
 بلاغت تواند بود زینت می باید و چون مناشیر جلیل القدر نوشته
 می شود دستور اعظم آنها را بنظر معلی میرساند و عنوان بعضی
 امثله جلیله که بامرای نامدار و نویذیان رفیع مقدار عز صدور یافته

منصبدار و خواه احدی و فرقه احدیان تیر انداز بوحاطت میر آتش
و بخشی احدیان بموقف عرض میرسد و آن گروه از نظر اقدس می گذرند
و بوسیله مقربان بارگاه و امیران درگاه عرائض صوبه داران و متصدیان
هر صوبه و سرکار و پدشکهای آنها بمحل عرض میرسد و متصدی
خدمت عرض مکرر احکام مطاعه که در باب منصب و جاگیر و
دیگر مراتب و مهمات و اقسام معاملات صادر می شود مکرر بعرض
اقدس می رساند و آخته بیگی و داروغه اقبال هر روزه برخی اسپان
و چندی از فیلان بزیمنت و آراستگی تمام بنظر انور در می آورند
و اگر اسپانی یا فیلی زبون و لغر شد متکفلان امور آنها بمعرض
عتاب و باز خواست می آیند و اسپان داغی و تابیدگان و منصبداران
را داروغه داغ و تصحیح بنظر خورشید اثر می نمایند و اگر اسپانی یا
سواری بنظر همایون زبون در آید رد فرموده تابین باشی را بمعرض
عتاب می آورند بالجملة کلیات امور و عظام مطالب جمهور درین
دیوان اقبال و ایوان جلال پیرویه انتظام می گیرد و چهار پنج
گهزی آنجا اوقات میمنت سمات آنحضرت بجلائل اشغال
پادشاهی و شرائف مهم گیتی پذهای مصروف می شود و قبل
از دو پاس روز قرین بخت و سعادت ازین دیوان بزرگ و محفل
سترگ برخاسته بانچمن خاص غسل خانه عز قدوم می بخشند
و دران نگارین سرای دولت بر اورنگ قدر و حشمت نشسته تا
دو پاس روز سریر آرای کام بخشی و کامرانی و انتظام بخش امور
خلانت و جهان بانی می باشند و اکثر اعیان دولت و ارکان سلطنت
و متصدیان مهمات و اهل خدمات و گروهی از گرز برداران و بندهای

قریب دوپاس روز باین مراتب اشتغال دارند و ازین محفل
 همایون قرین سعادت برخاسته بمشکوی قدس و حرمکده اقبال عز
 قدوم می بخشند و آنجا بر سفره نعمت خاصه نشسته بقصد
 تحصیل قوت طاعت و عبادت ایزدی بقدر قوت روحانیان از اغذیه
 طیبه که از خزانه وجه حلال سرانجام می یابد تناول می نمایند
 و بجهت ترطیب دماغ و حفظ صحت و قوام بدن و اعتدال مزاج
 ساعتی با دل بیدار دیده بشکر خواب می سپارند و قبل از درآمدن
 وقت نماز ظهر از بستر استراحت برخاسته وضو می کنند و دگر باره نور
 افزای ساحت قدس مسجد گشته بعد از ادای دوگانه تحیت
 بآئین تشیع و عبودیت بر سجاده توفیق مستقبل قبله می نشینند
 و از روی کمال آگاهی و حضور دمی چند تذکر و تسبیح حق و یاد
 پروردگار مطلق بمعنوانی که از اعظم ملت و اکبر دین و اهل باطن
 و ارباب یقین فرا گرفته اند سعادت اندوز گشته چون وقت ادای
 صلوٰه میرسد با جمعی از علما و سادات و مشایخ و فقرا و برخی
 از خواص و نزدیکان که در آن وقت حاضر اند فریضه ظهر بجماعت
 گزارده تمام سنن و نوافل و اتراف و وظائف معهوده که اوقات متعبدان
 تجرد کیش و متفلسکان زهد اندیش از استیغای آن قاصر است
 ادا نموده بعد فراغ ازین مراتب خلوت کده خاص را که ما بین
 حرم کده قدس و ایوان مبارک غسلخانه است بقدر همایون فروغ
 سعادت می بخشند و تا رسیدن وقت نماز عصر دران آرامگاه دولت
 بکرائم افعال و شرائف اشغال مانند تلاوت قرآن مجید و کتابت و
 مقابله آن و تتبع مسائل دینی و خوض در معارف یقینی و

باشد بجهت تغاخر و مبادلات آن گروه با مزید تدغن و تاکید در مطالب و احکام بخط خاص که از سواک خط پیدشانی مقبلان خوشتر است مزین میسازند و وقائع هر صوبه و سرکار از روی نوشتههای سوانح نگاران اطراف و اکناف این کشور فلامک وسعت که برسیدیل تواتر و توالی به پیشگاه حضور عز وصول می یابد درین والا بارگاه بمسامع حقائق مجامع میرسد و برخی اوقات جانوران شکری از باز و جره و شاعین و چرخ و بحری و یوز و غیر آن بوساطت قوش بیگی و قراول بیگی از نظر اشرف میگذرد و لختی تماشای پری چهره ا-پان برق سرعت باد رفتار که متصدیان اصطبل سرکار خاصه شریفه بآراستگی تمام از نظر انور میگذرانند و رانضان و چاپک سواران نیز در محن غسلخانه سوار شده می گردانند مسرت پدیرای طبع اندس میشود و درین مجلس همایون نیز داروغه عدالت مستغنیان و دان خواهان را حاضر ساخته عرض احوال و مطالب آنها می نمایند و شهنشاه حق آگاه در اندای اشتغال بمهمات سلطنت و سروری که مجملی ازان سمت گزارش پذیرفت بحال متظلمان نیز پراخته داد دمی خلایق می فرمایند و از ایام هفته روز چهار شنبه خاص بامر عدالت است دران روز بدیوان خاص و عام شرف حضور نمی بخشند و جمیع متصدیان عدالت و قاضی عساکرو مفتیان و فضلاء و علما و ارباب عمام و شخصگان شهر در محفل خلد آئین غسلخانه حاضر آمده همگی اوقات قدسی سمات مصروف بعدل پروری و داد گستری میشود و مردمی که آنجا ضروری الوجود قبا-ند در آن والا بارگاه بار نمی یابند بالجمله شهنشاه جهان تا

جمعی از امرا و منصبداران که نوبت کشک آنها باشد در آن وقت
 حاضر میشوند و میرتوزکن بهرام مولت و صحبت و یساوان پیشگاه دولت
 آن فریق را بحسب تفاوت پایه و قدر برد و طرف قور خاصه باز داشته
 از مردم عمده صفی در پیش می آریند و در عقب آن صفوف دیگر
 مرتب میدارند و بخشیدان عظام باشاره والا آنها را بدستوری که
 درین سلطنت ابد طراز معمول است تسلیم قور می فرمایند و بعد
 فراغ ازین امر که متصل بوقت شام می باشد چون مؤذن اذان
 مغرب میگوید شهنشاه یزدان پرست حق آگاه روی دل از هنگامه
 کثرت و گیر و دار سلطنت بر تافته بخضوع تمام متوجه شنیدن
 اذان می شوند و پس از استماع آن از سرگردن نظیر بر خاسته
 نماز مغرب بجماعت در مسجد ادا مینمایند و بشیعه کریمه
 خویش جمیع سنن و نوافل با اوراد و وظائف معهوده بجای می
 آرند و این مراتب بدو گهزی میکشد و بعد فراغ نماز از مسجد
 برآمده دگر باره در نشیمن والی غسلخانه که از کثرت مشاغل
 مهر فروغ و دفر شمعهای کافوری زرین لکن و فانوسهای طلائی مه
 پرتو چون بزم سپهر پیراغان انجم لبریز نور می شود بر تخت فیروزی
 بخت جلوس سعادت فرموده بنظم و پرداخت امور ملک و مال
 و تمشیت مهم دولت و اقبال توجه میفرمایند و وزیر اعظم
 درین وقت مهمات کلید و جزئیات دیوانی بعرض اشرف رسانیده
 بجوابهای رسا و احکام دولت پدرا که خردمندان روزگار و مدبران
 امور کار را دستور العمل آگهی و هوشمندی تواند شد ارشاد می یابد
 و چون چهار گهزی از شب میگذرد و مؤذن اذان عشا میگوید

مطالعه کتب و رسائل عرفا و اکابر اوقات فرخنده آیات مصروف
میدارند و بعضی احیان در آن نشیمن جاه و جلال بعضی از
عمدهای آبدان اقبال و ناظمین منظم ملک و مال را شرف بار
داده به تنظیم و تمشیت برخی مصالح و مهمات ضروریه سلطنت
می پردازند و عرائض بعضی داد خواهان و التماس مظلومان
بواسطت بار یافتگان بساط قرب بنظر بیدش در رسیده جواب آنها
از پیشگاه عدل و مکرمت صادر میشود و درین وقت گاه حرم سرای
دوات را ساعتی بنور حضور مشرف میسازند در آن شبستان اقبال
نیز صدر آشینان مشکوی عزت و احترام و پرده گزینان تدق عظمت
و احتشام و شرائف عفائف سعادت پیوند و سخدرات عاقله
هوشمند که بار یافته پیشگاه قرب و خدمت اند احوال مستورات
محنت زده و بیوگان و یتیمان بموقف عرض میرمانند و حوائج
آنها بانجای مقرون گشته هر یک در خور حال از آثار فیض وجود و بر
و عطای این دولت جاوید بقا کسب میگردند و چون وقت نماز
عصر میرسد دگر باره بمسجد مبارک غسلخانه پرتو قدوم گسترده
فریضه عصر بجماعت ادا می نمایند و بعد از فراغ خلوت کده دولت
معاودت فرموده ساعتی دیگر بهوشیار دلی و آگاهی و نظم مهم
خلافت و جهان پناهی می گذرانند و چون از روز یک دو گهری باقی
می ماند ازان خلوتگاه عز و جاه بر آمده در انجمن خاص غسلخانه
سریر آرای حشمت و بختباری میگردند و برخی از مهمات ملک
و دولت بمرض میرسد و بار یافتگان پیشگاه سلطنت در آن محفل فردوس
آئین بدستور روز پیشین شرف بار یافته سعادت کورنش می یابند و

گلشن امکان است باوق اقبال این نهال سایه گسترد بوستان جنة و
جلال پر یار شد و تا نقشبند قدر بنقوش صور موجودات صورت طراز
نگار خانه کون و مکان است نقش بدیع دولت این اورنگ نشین
عظمت و استقلال بر روی کار باشد

• ع •

زین دعاها بر اجابت منت بصیار باد

تمام شد

شهنشاه بیدار بخت از فراز تخت برخاسته اکثر مردم را اذن رفتن از غسلخانه میشود و نماز عشا نیز با جمعی از خواص و نزدیکان بجماعت گزارده بآرامگاه خاص عز ورون می بخشد و روزهای پنجشنبه دیوان اول روز در ایوان سپهر نشان خاص و عام اکتفا نموده دیوان آخر روز و انعقاد مجلس خلد آئین غسلخانه در شب موقوف میدارند و آن شب متبرک باصور دنیوی و مهمات صوری نپرداخته همگی اوقات فائض البرکات مصروف طاعت و عبادت و تحصیل اسباب ثواب اندرزی و سعادت میشود و در شبها چون خاطر مقدس از مشاغل کونیه و وظائف عبادات پردهاخته بقصد استراحت و آرام بخلوت گاه انس پرتو قدوم می گسترند اکثری از شب را با دل بیدار و خاطر آگاه به تیغظ و انتباه و مشغولی بیداد پروردگار جهان و تفکر و تدبیر در مصنوعات خالق کون و مکان و شکر و سپاس نعم والی بی منتهای الهی که از پیشگاه فضل و احسان لامتناهی بآن سزاوار هریر شهنشاهی و شایسته اورنگ گیتی پناهی عطا شده میگذرانند تا هنگامی که باقتضای بشریت حواس قدسی اسان را بخت بیدار خواب در می یابد و همه گهری بی اختیار تن به بستر استراحت میدهند و در شبانروزی آسایش و خواب آن بادشاه مالک رقاب زیاده از یک پاس شب نیست لمولفه

• نظم •

هر چو ببالین هوس کم نهاد • بر سر خود بار دو عالم نهاد
خلق مبدل ز گران باریش • فتنه گران خواب زبیداریش
امید که تا نخلبند قضا به پرورش اشجار ممکنات نصارت بخش

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

بر آرای مهر پیرای دانشوران خرده بین و خردمندان والا
تمکین که بسیاحی غواص فکر آلی دل پذیر و درازی بی مثل و
نظیر معانی از قلم طبع بساحل قرطاس آورده گوش هوش سامعین
را زینت تازه می بخشند و عرائس اخبار عجیبه و سوانح غریبه
سلاطین نامدار و دیگر امروای والا تبار را بجواهر بیان متحلی
ساخته پذیرای بارگاه سلطنت و پسندیده حضرات ملوک عالی
منقبت می گردانند تا عالمیان از احوال پاستانی عبرت گیرند
و پند پذیرند و از افعال قبیحه و خصائل فضیحه که باعث بدنامی
و غرامت و سبب سوء سرافجامی و وخامت است اجتناب ورزیده
خود را بمکارم اخلاق آراسته و بمحاسن اوصاف پیراسته نمایند
مخفی و محتجب نماند •

که کتاب عالم گیر نامه فرخنده کتابی ست زیبا و گرامی نسخه

ایزدی ره نمایش گردید بآبروی سخن در آغاز نخستین سال
 جلوس همایون شرف ملازمت سده فلک احترام منبع آثار عظمت
 و جلال مطلع انوار ابهت و اقبال سپهر بلند اخترای سرور اقلیم سوری
 و سروری والا همت قوی صولت کف اسلام مرجع انام مبع سیمای
 مشرق ضمیر خورشید رای جمشید نظیر نخل پدوای ریاض سعادت
 ابدی گل چین حدیقه خلق محمدی حق دوست باطل دشمن
 زناز گل بت شکن کامل نصاب جوهر دانش و بیدش مالک
 رقاب کشور آفرینش فروغ گوهر خرد فرق کننده میان نیک و بد
 سلیمان ثانی صاحب قرانی سلطان ابوالمظفر محیی الدین محمد
 اورنگ زیب عالم گیر یافته بیم مدیح سنجی آن اورنگ نشین کشور
 معانی گوی سبقت از همه ره بود و غبار بی رونقی از چهره اقبالش
 زدود و بدستاری طبع سخن سرا از حسیض ذلت و خمول برآمده
 بر بساط عزت و شرف قبول نشست و بخت غنوده سراز کفارش
 برگرفت و ظلمت زدای اختر طالع گردید و ناصیه سعادت و نیک
 بختی بنقش ارادت آراسته در سلک بندگی گوید بشکرانه آن
 بقلم استعجال صفحه چند بانشاء محامد آن ذات اقدس نگاشته
 هدیه انجمن اقبال و تحفه بارگاه عز و جلال گردانید *

چونکه در مجلس عزت انصاف و قدر دانی را پایه بلند و از
 محاسن عادات و مکرم اخلاق پادشاه ارجمند آن بود که از اصحاب
 معانی گلی بدای می گرفتند و گوهری بکافی می پذیرفتند
 آن عبارات معجز آیات پسند خاطر همایون افتاد و اسلوب کلامش
 خیلی ملائم طبع سلطانی آمد *

دل‌کشا و گلستانی ست بی خزان و تازه بوستانی ست که هزاران
ریاحین معانی در وی شکفته و خندان اگر بآب زرنگشته آید بجا و
اگر دفتري از فصاحت خوانم روا •

از رشحه کلک گوهر سلک مجلّی میدان سخن پروري و مقدّم
مضممار انشا پردازي صدر نشين بزم سوانح نگاري زینت بخش محفل
عبارت آرائي جهان گیر ملک سحر بیاني عالم گیر کشور سخن داني
منشی بی مثل و بدیل بیقین محمد کاظم بن محمد امین
مشهور بمیرزا کاظم ولد امیندای کاشي که در فن انشا علم " انا
ولا غیری " بر افراشته و در رنگین نگاري رایت " انا انصح " برداشته
و در فصاحت و بلاغت گوي سبقت از همه ر بوده و در اعجاز کلامی
شهره آفاق " کالشمس رابعة النهار " بوده طبع انشائي داشت و در
نظم دقتي این بیت ازوست •

نیست از چاه زنجندان بتان قسمت ماء غیر آبی که ز حسرت بدهان می گردد
اما در بدو حال بمقتضای مشیت ایزدي برخي از اوقات
گران مایه جوهر زندگانی را دست فرسوده بیحاصلی کرده روزگار
به بطالت می سپرد و یک چند در دام نامساعدی روزگار چون
مرغ زیرک بسر می برد و در زاویه گم نامی با شاهد ناکامی دست
در آغوش می بود و روی شاهد نامرادی بمرات حال می نمود و از
خار حسرت عسرت غنچه مرادش چاک چاک می گشت و شوک
خواری و بی اعتباری سینه اش را می خست و بار صفر الیدی
بر خود می کشید و شربت تلخ تهی دستی می چشید •
و چون همای طالعش به پرواز آمد و دلکش یآوری نمود و توفیق

معدنات گسترې از جمادی الاولی سنه مذکور تا رجب المرجب سنه هزار و هفتاد و هشت هجری اعنی ده ساله احوال ایام سلطنت و کامرانی و اعوام خلافت و جهان بانی آنچه از قوه بفعل آمده بود بعبارت دل پذیر بدیع اسلوب و فقرات رنگین و مرغوب بطرز بدیع و وضعی منیع که پذیرای طبع دشوار پسندان کارگاه سخن دانی و دقائق شناسان رموز الفاظ و معانی تواند بود بمعرض تحریر در آورده داد انشا پردازي در داد *

و چون بزدگان حضرت اعلی خاقانی بمقتضای دانش خداداد و فطرت بلند و علو همت و وسعت حوصله ابقاء آثار ظاهر را در جذب محو آن وقعتی نه نهاده بتاسیس مآثر باطن بیشتر توجه داشتند بعد از تدوین واقعات ده ساله حکم حقیقت شیم صادر شد که گذارنده داستان مفاخر و مکارم محمد کاظم مصنف کتاب مستطاب عالمگیر نامه من بعد وقایع را بقید کتاب در نیارد لهذا او هم بدان قدر اکتفا نمود. و پس از وفات پادشاه عنایت الله خان مرید خاص عالم گیر در عهد پادشاه ابوالنصر قطب الدین شاه عالم پادشاه غازی محمد ساقی مستعد خان را باعث شد که باقی احوال چهل ساله و کسری بقید تحریر در آورد *

و مؤلف درین صحیفه تصریح باسم اورنگ زیب نه نموده در هر جا از ان بلفظی شریف و عبارتی بدیع که مناسب مقام ست چون شهنشاہ گیتی پناه - و شهنشاہ دانش آئین - و شهنشاہ آفاق - و بادشاہ داد گستر - و خاقان جهان - و خدیو فیروز بخت کام یاب - و آنحضرت * و شاه جهان را باعلی حضرت و حضرت اعلی نام برده -

اشاره صادر گردید که بدائع سوانح دولت کرامت آئین و مملکت سعادت قرین که مثل آن دیگر سلاطین نام دار و خواقین والا تبار را با وعف جد فراوان وسعی بی کران روی نداده بکوشش تمام جمع نموده بی بیش و کم بکلک صدق رقم تسطیر نماید و تحریر سازد و آن دراری دل پذیر اقبال را درسلک تالیف انتظام بخشد و آن عرائس اخبار را بحلی تقریر دل چسپ و مرغوب آرایش دهد تا بر صفحه روزگار یادگار ماند و پس ماندگان قافله وجود را اطلاع بر سوانح این عهد سعادت توامان گردد مؤلف را درین عهد سوانح نگاری و کار وقائع نویسی مقرر فرموده حکم عالی شرف نفاذ یافت که وقائع نگاران نسخه واقعات سامی فهرست واردات احوال گرامی ماه بماء سال بسال با وقائع صوابعات و سوانح ولایات بدو سپارند و مقرر گشت که هرچه از اخبار و سوانح بحیز تحریر و معرض تسطیر در آید بعد از ترتیب داستان داستان ازان در خلوت همایون باوقات مناسب معرض اشرف پادشاه برسد •

و حکم فرمودند که چون احوال بادشاه زادگی از حین تولد تا زمان عالم آرایی در کتاب پادشاه نامه مذکور و مسطور است عنان اسپ بیان ازان سمت معطوف داشته بتحریر احوال ایام سلطنت پردازد و از آغاز انکشاف صبح کشور کشائی که در جمادی الاولی سنه یک هزار و شصت و هفت هجری بوقوع آمده داستان طراز گشته هژده ساله احوال را یک مجلد سازد بر طبق فرمان سلطانی مؤلف این کتاب سوانح ایام سلطنت پروری وقائع ازمنه

قامت خود می برد و خود را از دیگران احق می دید هنگام
 مرض شهنشاه زمان خسرو دوران انتهاز فرصت نموده زمام اختیار
 سلطنت بقبضه اقتدار خود در آورد و دست استقلال آن حضرت از
 مراتب ملک و مال کوتاه ساخته باقتضای رای خود جمیع کارهای
 مالی و ملکی انجام می کرد اورنگ زیب که در آن وقت بملک دکن
 اقامت میداشتند و در نظم و نسق آن نواحی مشغول بودند چون
 اخبار بیماری پدر بزرگوار خویش و بی اختیاری او و اقتدار دارا
 شکوه در امور جهان بانی و دادگستری اصفا فرمودند مصلحت در
 امهال و صلاح در اهمال ندیده باشتهار عزم ملازمت والد امجد
 از خطه اورنگ آباد نهضت فرمای سمت دار الخلافه شاه جهان
 آباد گردیدند و در اثنای راه با مهاراجه جسونت سنگه و دیگر
 امرا و افواج پادشاهی که باشاره دارا شکوه سد راه بودند مقاتله
 کفایت و محاربه و زران باحصول غلبه و نصرت تا مقام اعزآباد نزول
 اجلال ارزانی داشتند آخر چون پدر و برادر را مغلوب یافتند بروز جمعه
 غره ذی قعدة سنه یکه هزار و شصت و هشت هجری در عمارت
 دل پذیر اعزآباد مجلسی دل کشا و جشنی جهان آرا باهتمام
 امرای موافق ترتیب داده بعد انقضای پانزده گهری و بیست و
 دو پل روز مذکور مطابق شش ساعت و نه دقیقه نجومی بر سر
 فرمان دهی بی ادای رسوم که سلاطین نامدار والا تبار را حین
 جلوس بر اورنگ دولت معمولی و ضروری ست جلوس اجلال
 فرموده بسبب طمع سلطنت و حرص مملکت پدر پیر خود را
 محبوس فرمودند *

و از دارا شکوه و شجاع بی شکوه و ناشجاع سخن سرانیده *
 و چون ولد امینا از ذکر حبس کردن عالم گیر پدر پیر خود
 شاه جهان را تا هشت سال و ده همان حال انتقال کردنش
 بدارالبقا و همچنین دیگر سوانح ناپسندیده و وقایع غیر حمیده که
 در اوایل ایام سلطنت او صورت بسته اغماص نموده مجملی ازان
 در اینجا بطور نمونه ذکر کرده می شود *

در سده یک هزار و شصت و هفت هجری شاه جهان را که بعدالت
 و انصاف و فطانت و کیاست معروف بود بمقتضای مشیت ایزدی
 عارضه حبس بول ظاهر شد و بالتماس دارا شکوه بسواری کشتی
 هرمه دل کشای اکبرآباد از پرتو رایات جاه و جلال مطاع خورشید
 اقبال گشت و تا غره ربیع الثانی سده مذکور بمنزل دارا شکوه اقامت
 داشته بتاریخ غره شهر مذکور نهضت فرمای ایوان شهریاری و
 زینت بخش کاخ معدلت گستری گردید و زینت تازه بخشیده
 تا این سال انجام امور سلطنت و انصرام کارهای مملکت
 بالاستقلال بقبضه اقتدارش بود و رتق و فتق هر امور می فرموده
 چون عارضه جسمانی بر پیکر مقدس و عنصر همایون طاری شده
 مزاج اشرف از منهج صحت و قانون اعتدال منحرف گشت و ایام
 کوفت امتداد یافته ضعف قوی روز بروز سمت تضاعف و اشتداد
 می پذیرفت ازان جهت بنظم و نسق امور جهان داری انواع
 اختلال راه یافته فساد عظیم در مملکت هندوستان بهم رسید و ضرر
 خزان بی انتظامی بملسنان مملکت وزید دارا شکوه که همیشه
 خلعت استحقاق امور کشور کشائی و جهان بانی بمقراض طمع بر

فهرست اسمی مواضع واقع در کتاب
عالم گیرنامه بترتیب حروف تہجی *

بسم الله الرحمن الرحيم

• | •

آرہ • ۹۷۲ •

آشام • ۵۸۶ - ۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۷۰۰ •

۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۶ - ۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۹ - ۷۲۲ - ۷۲۶ - ۷۳۱ •

۷۶۶ - ۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۸۰ - ۷۸۳ - ۷۸۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۵ - ۸۰۷ •

۸۱۰ - ۹۵۸ •

آنچه • ۱۸۸ •

آرہ • ۷۲۳ •

آمن محل • ۲۷۲ •

آثار • ۱۲۷ - ۲۳۷ - ۳۴۰ - ۳۷۵ - ۴۰۴ - ۷۶۵ - ۸۷۴ - ۸۸۵ •

آنک • ۵۶۸ - ۸۸۵ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ •

اجمیر • ۱۱۹ - ۲۰۵ - ۲۹۲ - ۲۹۵ - ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۴ - ۳۱۰ - ۳۱۱ •

۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۵ - ۳۳۴ - ۳۳۶ - ۳۴۵ •

۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۳ - ۵۱۸ - ۶۳۱ - ۱۰۵۶ •

آجین • ۱۸۳ - ۳۲ •

احمد آباد • ۱۹۷ - ۲۹۷ - ۴۰۴ - ۵۶۶ - ۶۳۴ •

احمد پور • ۴۵۶ •

احمد نگر • ۹۵۷ •

و تا هشت سال جلوس عالم گیر شاه جهان بزندان مانده در همان قید از زندان بدن پس از سی و یک سال و دو ماه سلطنت باوانل شب دوشنبه بیست و ششم شهر رجب المرجب سنه یک هزار و هفتاد و شش هجری دایمی اجل را لبیک اجابت فرمود تاریخش

• شاه جهان وفات کرد • و نیز

• بیت •

سال هجری فوت شاه جهان • رضي الله - گفت اشرف خان

و هم • مصراع • ز عالم سفر کرد شاه جهان • یافتند

اگرچه ذات مستجمع صفات آن پادشاه دین پناه بحر علوم خدایگانی و معدن خصائل جهان بانی موصوف بحکمت و شجاعت و دانشمندی در امور سلطنت بود اما از مطاعن عقوق پدر و سفک دماء برادر و تعذیب بعضی از اولاد و تجویز قتل جماعه مسلمین در محاربات بیجاپور و حیدرآباد و غیره ممالک دکن صرف بطمع متکثر دنیوی که این همه در پرده حیّل شرعیّه اجرا می نمود خالی نبود •

تمام شد این عجالت نافع در اخصر و اهم احوال کتاب عالمگیرنامه -

بحکم عالم علوم عربیه و فارسیه علامه زمان پروفیسر مستر ایچ بالخان صاحب بهادر ام اے سکریٹری اشیاٹک سوسائٹی اف بنگال - رقم زدہ شکستہ قلم - خاکسار عبدالحی مدرس مدرسه عالیہ کلکتہ عفا عنہ الله و رحم • و فہرست مفصلہ اسماء رجال و مواضع واقع عالم گیر نامہ عنقریب بحلیہ طبع جاوہ گرو متبخر شدنی ست •

۱۹۲ - ۲۱۲ - ۲۱۵ - ۲۲۲ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۶

۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۴ - ۲۵۰ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۹۹ - ۳۰۳

۳۰۵ - ۳۴۹ - ۴۲۴ - ۴۷۴ - ۴۸۶ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۶۴ - ۶۳۱ - ۸۵۸

* ۸۶۰ - ۹۷۹ - ۹۸۶ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷ *

اذا ساگر * ۴۰۹ *

افباله * ۲۱۹ - ۷۶۵ - ۸۴۸ - ۸۴۹ *

انگوله * ۹۰۵ *

انذد باری * ۸۷۶ *

اوترکول * ۷۲۲ - ۷۲۵ - ۷۳۶ - ۸۰۷ *

اوجه * ۲۰۵ - ۲۷۲ *

اوجین * ۳۳ - ۴۹ - ۵۶ - ۷۵ - ۷۸ - ۸۰ - ۸۱ - ۱۰۵ - ۱۴۱ *

اودگیر * ۸۸۵ - ۱۰۰۷ *

اوده * ۱۲۷ - ۲۰۲ - ۸۶۰ - ۹۸۶ *

اودیسه * اودیسه * ۴۵۵ - ۴۷۴ - ۷۵۱ - ۸۷۶ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۷ *

اورنگ آباد * ۳۶ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۴ - ۸۱ - ۲۱۹ - ۳۸۹ - ۸۵۲ - ۸۸۷ *

۹۱۰ - ۹۲۵ - ۱۰۲۰ - ۱۰۳۵ - ۱۰۳۸ - ۱۰۵۱ *

اوسه * ۱۰۰۷ - ۱۰۱۴ *

اورهند * ۱۰۴ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۸ - ۱۰۶۰ *

ایسانکده * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

ایلا پور * ۱۰۲۳ - ۱۰۲۷ *

ایمران * ۸۳۸ - ۴۶۳ - ۵۹۵ - ۶۰۷ - ۶۰۹ - ۶۱۶ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۶۴ *

۸۳۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۵۱ - ۸۷۴ - ۹۱۸ - ۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۶ *

ادستان * ۴۵ *

ارک * ۵۳ - ۱۹۳ - ۱۴۱۶ - ۱۴۴۲ - ۴۷۲ - ۵۸۸ - ۸۳۴ *

اسلام نگر * ۹۶۰ *

اسلام آباد * ۸۳۵ - ۹۵۶ - ۱۰۵۰ *

اعز آباد * ۱۴۵ - ۱۴۷ - ۱۴۹ - ۱۵۹ - ۱۶۱ - ۲۲۰ - ۲۲۷ - ۴۱۸ - ۴۲۸ *

۴۳۰ - ۴۳۵ - ۴۶۷ - ۴۷۲ - ۴۷۴ - ۶۱۶ - ۶۷۳ - ۷۵۷ - ۷۵۹ - ۷۶۴ *

۸۵۲ - ۸۶۵ - ۸۷۳ - ۸۷۵ - ۹۲۴ - ۱۰۵۰ *

اعظم آباد * ۷۶۳ *

اکبر آباد * ۳۰ - ۳۱ - ۴۸ - ۴۹ - ۸۰ - ۸۲ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۱۰۷ - ۱۰۸ *

۱۰۹ - ۱۲۰ - ۱۲۳ - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۶۷ - ۱۷۸ - ۱۸۳ - ۱۹۱ - ۱۹۲ *

۱۹۳ - ۲۱۶ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۶ *

۲۳۰ - ۲۳۱ - ۲۳۴ - ۲۳۷ - ۲۳۹ - ۲۴۱ - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۴۶ *

۲۹۵ - ۳۰۱ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹ *

۳۶۶ - ۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴ *

۵۶۴ - ۵۶۸ - ۵۹۰ - ۶۲۰ - ۶۲۵ - ۶۳۱ - ۶۶۱ - ۶۶۴ - ۶۶۴ *

۷۴۱ - ۷۴۳ - ۷۵۸ - ۷۵۹ - ۷۶۲ - ۸۱۹ - ۸۲۳ - ۸۲۸ - ۸۳۹ *

۸۴۲ - ۸۵۶ - ۸۷۱ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۴ - ۸۸۳ - ۹۱۸ - ۹۳۶ - ۹۳۷ *

۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۴ - ۹۶۷ - ۹۷۷ - ۱۰۲۱ *

اکبر پور * ۵۳ *

اکبر نگر * ۲۲۴ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۴۲۳ - ۴۹۴ - ۵۵۵ - ۶۸۳ *

اکبری * ۴۲۵ *

آلہ آباد * ۱۲۶ - ۱۳۲ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۸۰ *

بانج * ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۸۴۸ - ۸۶۴ - ۸۸۶ *

بلري جوگي هتي * ۸۲۲ *

بلوچ پور * ۸۱ - ۸۲ *

بذاس * ۶۹۹ - ۷۰۰ *

بذارس * ۲۹ - ۱۹۳ - ۲۲۲ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۹ - ۲۴۲ - ۲۴۴ - ۲۴۷ -

۷۵۸ - ۸۷۵ *

بنج رتن * ۶۹۷ *

بذراين * ۳۴۴ *

بنگال * ۲۹ - ۳۱ - ۱۴۱ - ۱۷۵ - ۱۸۰ - ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۶۴ -

۲۶۶ - ۲۶۸ - ۲۷۱ - ۳۶۹ - ۴۰۶ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۲ - ۴۳۳ -

۴۳۵ - ۴۴۰ - ۴۴۴ - ۴۴۶ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۷۱ - ۴۷۶ -

۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶ - ۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵ -

۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۷ - ۶۳۲ - ۶۳۴ - ۶۴۹ - ۶۷۳ - ۶۷۶ - ۶۷۷ -

۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۸۲ - ۶۸۷ - ۷۱۷ - ۷۲۲ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۶۱ -

۷۷۶ - ۷۸۲ - ۸۰۹ - ۸۱۲ - ۸۱۵ - ۸۴۸ - ۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۵۸ -

۸۵۹ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۸۰ - ۸۸۲ - ۹۱۱ - ۹۲۲ - ۹۴۱ - ۹۴۲ -

۹۴۶ - ۹۵۵ - ۱۰۳۴ - ۱۰۴۰ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۸ *

بنفوله * ۵۱ *

بورينہ * ۱۲۶ - ۱۴۸ *

بہادر پور * ۱۲۴ - ۴۲۲ - ۹۷۸ *

بہار * ۱۲۷ - ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۴۰ - ۵۸۹ - ۶۴۹ - ۹۲۲ *

بہاگ تي * ۵۲۴ - ۵۲۶ *

ایوان چهل ستون * ۳۵۱ - ۳۶۲ - ۵۹۱ - ۸۵۴ *

* ب *

باري * ۱۰۵۰ *

باغ نور منزل * ۱۱۸ *

بالا پور * ۸۸۵ - ۴۵۴ *

بانس برله * م * بانس بريلي * ۵۶ *

بانسي * ۷۸۱ *

بخارا * ۶۲۸ - ۶۳۷ - ۶۶۲ - ۶۶۴ - ۷۳۸ - ۸۶۳ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۱ - ۱۰۶۳ *

بدخشان * ۶۰۵ *

برار * ۱۹۹ *

برصه پتور * ۶۸۵ - ۶۹۴ - ۶۹۷ - ۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ *

* ۷۱۳ - ۷۱۷ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۷ - ۷۳۳ - ۷۷۶ *

بروڻه * ۹۸۶ *

برهان پور * ۴۲ - ۴۴ - ۴۶ - ۴۸ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۶ - ۹۱ *

* ۲۰۹ - ۲۱۹ - ۲۹۹ - ۴۳۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۵۱ *

بري نله * ۶۸۳ - ۶۸۴ *

بريائي * ۲۶۸ *

بصرة * ۶۱۹ - ۶۳۶ *

بقلانه * ۳۳۷ *

بگت گڏه * ۹۰۵ *

بگله گهات * ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹ *

بلا چور * ۱۸۵ *

• ۱۰۱۷ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۲ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۷ - ۱۰۵۱ •

• بیجا گڈہ • ۱۹۹ •

• بیج ہزارہ • ۸۳۵ •

• بیڑا تپہ • ۵۶۸ •

• بیڑہ ہوم • ۴۹۶ •

• بیسوارہ • ۴۵۰ •

• بیٹکا • ۵۷۱ •

• بیگم آباد • ۸۳۶ - ۸۳۷ •

• بیل تلی • ۸۰۷ •

• پ •

• پیالہ پور • ۴۹۵ •

• پالم • ۸۷۵ •

• پانی پت • ۲۲۰ - ۸۴۹ •

• پاندو • ن - ماندو - ناندو • ۷۰۰ •

• پتھام • ۸۰۷ •

• پتھر • ن • بنورہ • ۵۱۶ •

• پٹن • ۲۱۳ - ۶۰۴ •

• پنڈہ • ۲۹ - ۳۱ - ۱۲۱ - ۱۶۸ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۹۱ - ۲۱۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳ •

• ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۳۶ - ۲۳۹ - ۲۸۶ •

• پرناہ • ۵۷ - ۵۷۸ •

• پریندہ • ۵۹۶ - ۸۸۲ - ۸۹۱ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۶ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۱ •

• پشاور • ۱۷۸ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۴ •

بہانچہا * ۶۹۷ *

بہرائیج * ۸۲۷ - ۸۱۸ - ۵۹۳ - ۳۴۱ *

بہرہ * ۱۰۴۱ - ۱۹۸ - ۱۹۷ *

بہکر * ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۲۱ - ۲۳۰ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۳ - ۲۸۴ -

* ۳۰۵ - ۴۱۱ - ۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۸۱ - ۶۲۵ - ۱۰۴۹ *

بہکرناتہہ * ۱۷۸ *

بہاتن * ۱۰۰ *

بہلسہ * ۳۴۶ - ۴۸۱ *

بہلولی * ۱۰۲۶ *

بہلورہ * ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۹۱۳ - ۹۴۸ *

بہنڈرہ * ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۲ *

بہند ادزک * ۹۰۵ *

بہوتنت * ۶۸۸ - ۶۹۰ *

بہوم * ۱۰۲۱ *

بہیرہ * ۱۹۷ *

بہشور * ۱۰۰۳ *

بہشورہ * ن * ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۸۵ - ۱۰۰۰ - ۱۰۱۹ *

بہسا * ۵۷۳ *

بیہ * ۱۳۴ - ۱۸۵ - ۱۸۷ - ۱۹۹ - ۲۰۵ - ۲۷۲ *

بیجپور * ۲ - ۴۵ - ۴۷ - ۸۳ - ۴۷۱ - ۵۷۰ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ -

۵۷۸ - ۵۹۸ - ۸۵۱ - ۸۶۰ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۹ -

۹۷۰ - ۹۸۸ - ۹۹۷ - ۹۹۸ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۱ -

تېکي * ن * قنگي * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

تودي پور * ۵۵۴ - ۵۵۵ *

ترمهاني * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۸۰۵ *

ترهار * ۵۶۵ *

ترهت * ۸۵۲ - ۱۰۴۹ *

تکونه * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

تلچاپور * ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۹ *

تلکوکن * ۵۸۴ - ۸۹۳ *

تلون * ۱۴۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۸۰ - ۱۸۲ *

تلوندي * ۷۶۶ - ۷۶۸ *

تلينبه * ۲۰۵ *

توده * ۳۰۵ - ۳۳۶ *

توران * ۳۹۲ - ۴۴۲ - ۶۰۶ - ۱۰۳۵ - ۱۰۵۰ *

تهانيسر * ۲۲ *

تير * ن * تيرا * ۹۹۱ * ۱۰۱۴

* ق * *

قاندک * ۴۶۱ - ۴۷۶ - ۴۸۳ - ۵۵۳ - ۵۵۷ *

قنجه * ۲۱۷ - ۲۷۵ - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۹۵ - ۴۸۵ - ۶۲۷ - ۷۷۸ - ۱۰۴۸ *

* ج *

جالاپور * ۴۵۴ *

جالندر * ۲۱۹ *

جام * ن * هالار * ۷۶۸ *

پکس کھول * ن * پلس کھول * ۹۰۵ *

پگہلی * ۱۰۴۲ *

پلاؤن * ۶۴۸ - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۳ - ۶۶۰ - ۶۶۳ - ۷۵۵ - ۹۷۲ - ۹۸۶ *

پلٹن * ۹۹۰ - ۹۹۱ *

پنجاب * ۱۴ - ۱۴۹ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۷۱ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۳۰۱ -

۲۲۵ - ۲۱۶ - ۲۱۵ - ۱۹۳ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۳۵۰ - ۴۱۹ - ۶۶۱ -

* ۸۴۶ - ۸۴۵ - ۷۶۴ - ۸۶۳ *

پورب * ۴۵۰ *

پورکھور * ن * پور دیکھور * ۸۹۶

پورندھ * ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۹۰۰ - ۹۰۴ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵ -

- ۹۰۶ -

پونار * ۱۰۲۷ *

پونج * ۸۲۰ *

پوند * ۵۷۵ - ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۸ - ۸۸۸ -

* ۸۹۶ - ۸۹۹ - ۹۰۳ *

پہنی * ۹۵۳ *

پہلور * ۷۶۶ *

• ت •

قاراگڈ * ۲۶۴ *

نامی کتور * ۸۹۶ *

تبت * ۸۲۶ - ۸۳۲ - ۸۳۸ - ۸۶۰ - ۹۲۳ - ۱۰۶۳ *

نپکی * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

* ج *

چانگام * ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۶۰ - ۹۴۰ - ۹۴۳ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹ -

* ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۶ *

چات نگر * ۴۹۶ *

چارنگ * ۸۰۲ - ۸۱۰ *

چاکفہ * ۵۷۴ - ۵۸۴ - ۵۸۵ *

چاند پور * ۱۷۱ *

چانڈہ * ۴۷۵ - ۱۰۲۲ - ۱۰۱۳ - ۱۰۲۴ *

چانڈی * ۱۷۳ - ۲۹۳ *

چناب * ۲۱۶ - ۸۳۷ - ۸۳۹ *

چنآڈہ * ۴۱۸ - ۴۹۳ - ۵۹۴ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ *

چنبل * ۷۹ - ۸۰ - ۸۵ - ۸۹ - ۹۰ *

چنپال * ۲۱۷ *

چنپہ * ۸۴۳ - ۸۴۷ *

چنداولی * ۳۴۳ *

چنگش ہٹی * ۸۲۳ *

چوراکڈہ * ۱۹۲ - ۲۱۸ *

چور نواینہ * ۵۶ *

چول * ۲۸۳ - ۲۹۶ *

چوناگڈہ * ۲۸۳ *

چوہرمل * ۲۱۷ *

چہاچل * ۱۰۴۲ *

جگدیہ * ۹۴۳ *

جلال آباد * ۱۲۸ *

جمد شری * ۷۱۳ - ۷۲۵ - ۸۰۷ *

جمون * ۱۷۹ - ۱۹۶ - ۳۲۰ - ۶۰۹ - ۷۵۷ - ۷۶۸ - ۸۱۵۰ - ۸۱۴۳ - ۸۱۴۷ -

* ۸۵۹ - ۸۷۶ - ۸۸۵ - ۹۰۶ - ۹۱۷ - ۹۶۵ *

جذیر * ۸۸۸ - ۸۹۳ *

جودہ پور * ۱۸۳ - ۲۸۸ - ۳۰۰ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ *

چورا گڈہ * ۱۹۲ *

جوگی کمپہ * ۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ *

جون * ۷۶ - ۱۱۱ - ۱۲۱ - ۱۲۶ - ۱۵۹ - ۱۶۷ - ۲۳۳ - ۳۵۰ - ۴۷۹ - ۶۲۱ -

* ۶۴۳ - ۶۶۴ - ۸۱۴۹ - ۹۷۸ *

جونہ گڈہ * ۲۸۳ - ۵۶۴ - ۷۶۸ - ۷۷۰ *

جون پور * ۲۱۵ - ۲۳۹ - ۲۶۳ - ۲۸۷ - ۴۷۸ - ۸۵۳ - ۸۵۹ - ۱۰۵۰ -

* ۱۰۵۷

جہانگیر پور * ۵۳ *

جہانگیرنگر * ۳۳۶ - ۴۶۱ - ۴۷۷ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ -

- ۷۶۹ - ۷۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۳ - ۶۸۹ - ۷۱۲ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۹۹ -

* ۹۴۸

جیجی * ۲۷۲ *

جیاسہ * ۵۱۸ *

جیسلمیر * ۲۲۱ - ۲۷۵ *

جیل ماری * ۵۲۸ *

* ۵ *

* دادر = ن * دهادر ۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۵ - ۴۳۰ *

* دربنگه * ۶۵۰ - ۸۵۰ - ۹۸۶ *

* درنگ * ۷۲۵ - ۸۱۱ *

* دکن * ۲۵ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۴۰ - ۴۳ - ۴۹ - ۴۵ - ۵۳ - ۵۶ - ۱۲۷ -

- ۴۱۶ - ۳۹۴ - ۳۶۹ - ۳۳۸ - ۳۰۱ - ۲۹۸ - ۲۹۷ - ۱۹۲ - ۱۵۷ - ۱۲۹

- ۴۱۷ - ۴۲۶ - ۴۳۹ - ۴۴۶ - ۴۵۴ - ۴۷۱ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۸۵ - ۵۶۵ -

- ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۷۸ - ۵۸۶ - ۵۸۹ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۰۶ - ۶۱۶ -

- ۶۲۶ - ۶۳۰ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۷۵ - ۷۳۳ - ۷۶۱ - ۷۶۳ - ۸۲۷ - ۸۳۳ -

- ۸۵۱ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۰ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۴ -

- ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۷ - ۹۶۰ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۸ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۰ - ۱۰۳۶ -

* ۱۰۳۹ - ۱۰۶۱ *

* دکن کول * ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۳۶ - ۸۰۸ *

* دولت آباد * ۴ - ۴۶ - ۱۵۸ - ۱۹۰ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۲۱۹ - ۲۹۰ - ۴۱۶ -

* ۵۷۵ *

* دولت * ۷۲۲ *

* دهاپه * ۵۵۷ *

* دهار * ۵۷ *

* دهارا سیون * ۱۰۰۷ - ۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ *

* دهارور * ۱۰۱۸ *

* دهامونی * ۱۹۲ - ۲۱۸ *

* دهرمات پور * ۵۶ - ۵۷ - ۵۸ *

چیت پور * ۵۴ - ۵۵ *

چین پور * ۴۵۰ *

چیل * ۵۷۴ - ۹۰۵ *

* ح *

حبشه * ۸۸۵ *

حضر موت * ۸۸۳ - ۸۸۵ - ۱۰۳۵ *

حیدرآباد * ۱۰۱۹ *

* خ *

خان پور * ۸۲۱ - ۸۲۶ *

خاندیس * ۴۳ - ۴۶ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۶ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۱۸ - ۲۱۹ *

* ۲۳۳ - ۲۴۲ - ۸۷۳ - ۹۷۲ - ۱۰۲۷ - ۱۰۵۷ *

خانوة * ۶۳۴ *

ختا * ۷۲۲ *

ختن * ۷۲۲ *

خضر پور * ۶۸۳ *

خضرآباد * ۱۴۰ - ۱۴۲ - ۱۴۶ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۳۴۶ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ *

* ۴۴۳ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۷۵۶ - ۷۶۵ - ۸۴۹ - ۸۷۵ - ۹۲۴ - ۹۳۶ - ۹۳۷ *

* ۹۸۳ - ۹۸۵ *

خضري * ۴۲۵ *

خلم * ۴۴۳ *

خوشاب * ۱۹۹ - ۱۰۴۱ *

خيرآباد * ۱۶۱ - ۸۶۲ *

رامپو * ن * رامپو * م * رامپور * ۹۵۳ - ۹۵۴

رام سر * ۳۰۶ - ۳۳۶ *

راوی * ۲۱۶ *

راهون * ۱۸۵ - ۱۹۷ - ۱۹۸ *

رتن پور * ۸۷۶ *

رخنگ * ۱۴۸۴ - ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۶۱ - ۹۱۴۰ - ۹۱۴۲ - ۹۱۴۵ -

* ۹۱۴۷ - ۹۵۱۴ *

ردر مال * ۹۰۵ *

رنگا مائی * ۳۹۵ - ۶۸۲ - ۶۸۴ - ۶۹۱۴ *

روپ گڈا * ۹۰۵ *

روهر * ۱۶۳ - ۱۸۳ - ۱۸۴ *

روھیر * ۸۹۵ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

رھتاس * ۲۲۵ - ۴۵۵ - ۴۷۵ - ۶۳۰ - ۸۵۳ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۷۶ *

* س *

سا پور * ن * ساسور * ۵۸۲ *

سات سور * ۱۰۱۳ *

سا سور * ۸۸۸ - ۸۸۹ *

ساگر گڈا * ۹۰۵ *

سنگھوڑ * ۲۰۱ *

ستاج * ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۷ - ۱۶۴ - ۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۹ - ۱۹۲ -

* ۱۹۳ - ۱۹۷ - ۲۰۵ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۷۲ - ۷۶۶ - ۸۴۸ *

سدیڈ * ۷۲۵ *

دهلي * ۸۷ - ۱۰۸ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۵ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۹ - ۲۳۱ *

دهندیره * ۶۳۲ *

دهنک * ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۳۵ - ۸۰۴ *

دهن کورت * ۸۲۸ *

دهوکی * ۱۰۱۴ *

دهول پور * ۷۹ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۹ *

دیداپور * ن * دیناپور * ۵۰۲ *

دینال پور * ۵۵ - ۵۷ - ۱۹۷ - ۲۰۵ - ۴۶۴ - ۸۴۶ - ۸۷۵ *

دیکهو * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۹ - ۸۰۱ - ۸۰۴ *

دینی پور * ۸۳۵ *

دیوانی * ۷۸۳ - ۷۳۵ *

دین * ۲۴۴ - ۶۰۱ *

دیورانی * ۳۱۴ *

دیوگڈه * ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ - ۱۰۲۹ *

دیول گانو * ۷۱۸ - ۷۷۷ - ۷۹۶ - ۷۹۷ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۱۰ *

* د *

درو مریه * ن * دوسریه * ۷۰۳ - ۸۱۰ - ۸۱۱ *

* ر *

راجپوره * ۸۶ *

راج گڈه * ۵۸۰ - ۸۹۵ - ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۳ - ۹۰۶ *

راجواله * ۵۸۳ *

راجور * ۸۳۸ *

• ۶۹۲ • سنکوس

• ۸۹۱ - ۵۷۹ - ۵۷۸ - ۵۷۵ • سويچ

• ۵۲۸ • سوتي

• ۸۵۱ - ۸۲۷ - ۷۶۸ - ۷۶۵ - ۶۶۲ - ۶۱۸ - ۶۰۶ - ۱۴۷۱ - ۲۹۸ • سورت

• ۱۰۶۷ - ۱۰۵۷ - ۹۷۷ - ۸۸۰ •

• ۴۶۳ - ۴۶۰ - ۲۳۹ - ۲۳۸ - ۲۳۷ - ۲۳۶ - ۲۳۵ • سورون

• ۱۰۱۹ - ۱۰۰۲ • سولاپور

• ۸۰۶ - ۷۸۷ • سولاکوڑی

• ۷۱۶ • سوله گڈه

• ۵۷۸ • سون بری

• ۹۰۵ • سون گڈه

• ۸۵۰ - ۶۷۵ • سونی پت

• ۱۴۸ - ۱۲۶ • سهارن پور

• ۸۴۸ - ۷۶۵ - ۷۵۹ - ۲۲۰ - ۲۱۹ - ۱۶۶ - ۱۴۲ - ۱۲۶ • سهرنگ

• ۶۳۲ • سهره

• ۱۰۱۹ • سهری

• ۵۴۶ • سیقل گہات

• ۷۲۳ - ۷۰۴ • سیدمان گڈه

• ۱۰۱۹ • سین

• ۸۹۵ - ۵۸۱ - ۵۸۰ • سینواپور

• ۱۰۴۸ - ۸۸۱ - ۴۶۷ - ۴۰۰ - ۲۸۰ - ۲۷۷ - ۲۷۶ • سینوستان

سرگنج * ۲۹۷ *

سرصویر * ۲۲۱ - ۲۳۱ - ۴۴۱ - ۵۶۴ - ۷۶۵ - ۸۴۹ *

سرن گهاٹ * ۴۵۷ - ۴۵۸ *

سروپ گڈہ * ۹۰۵ *

سرهند * ۱۷۹ - ۸۴۹ *

سوی پور * ۵۵۷ *

سوی گهاٹ * ۷۰۰ - ۷۰۱ *

سوی نگر * ۱۶۷ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۹۹ - ۲۹۳ - ۴۲۱ -

۴۴۱ - ۴۷۹ - ۵۸۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۱۸ - ۶۲۵ - ۷۲۲ - ۷۵۷ -

۸۷۲ - ۸۸۱ - ۹۲۲ *

سکندریہ * ۳۴۶ *

سرول * ۵۷۹ - ۵۸۰ *

سکپر * ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۴ *

سایانی * ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۸۰ *

سلطان پور * ۱۶۶ - ۱۸۲ - ۱۹۸ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۳۵۵ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۷ *

سلیم پور * ۱۲۸ *

سایم گڈہ * ۴۷۸ - ۶۰۲ *

سمرقند * ۲۷۱ *

سموگر * ۱۱۱ - ۱۱۲ *

سند * ۴۱ - ۴۱۷ *

سندر باڑی * ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۲۲۷ - ۴۷۴ *

سنگرام گڈہ * ۹۴۳ *

* عمان پور * ۲۸۹ *

* عمان * ۳۵۲ *

* غ *

* غزنین * ۱۹۵ - ۳۴۱ - ۶۲۵ - ۶۴۷ - ۸۳۴ - ۸۸۵ - ۹۸۱ - ۱۰۶۱ *

* ف *

* فتح آباد * ۵۶۵ - ۷۶۶ - ۱۰۱۸ - ۱۰۲۱ - ۱۰۳۹ *

* فتح پور * ۲۴۰ - ۲۸۷ - ۳۴۰ - ۴۲۴ - ۶۳۴ *

* فرخ آباد * ۹۷۴ - ۹۸۴ *

* فرمان باڑی * ۵۰ - ۵۱ *

* فیروزہ * ۲۲۱ - ۲۷۵ *

* فیروز پور * ۴۵۵ *

* فیض آباد * ۸۴۹ *

* ق *

* قلیچاق * ۹۲۳ *

* قراباغ * ۱۰۳۹ *

* قلعه بابر * ۱۲۰ *

* قلعه جمدهر * ۷۰۳ - ۷۰۴ *

* قلعه چاندور * ۱۶۳ *

* قلعه دیوکن * ۶۵۰ *

* قلعه کجالی * ۸۱۰ - ۸۱۱ *

* قلعه کندہ * ۶۵۰ - ۶۵۱ *

* قلعه کفوارہ * ۸۹۶ *

• ش •

شاجه مرگ * ۸۲۱ *

شاه آباد * ۲۱۹ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۷۰ - ۸۷۴ *

شاه جهان آباد * ۲۷ - ۸۱ - ۸۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۹ - ۱۳۸ -

۱۴۲ - ۱۴۵ - ۱۶۴ - ۱۷۳ - ۱۸۹ - ۲۰۱ - ۲۱۱ - ۲۱۶ - ۲۲۰ -

۲۲۱ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۳۰۴ - ۳۳۵ - ۳۴۳ - ۳۴۷ - ۳۸۱ - ۴۰۸ -

۶۱۰ - ۶۲۵ - ۷۵۹ - ۸۲۷ - ۸۴۵ - ۸۴۹ - ۹۳۹ - ۹۶۱ - ۹۷۲ -

* ۹۷۳ - ۹۷۷ - ۱۰۶۶ - ۱۰۶۷ *

شاه جهان پور * ۱۶۹ *

شاه نهر * ۴۳۵ *

شکر پور * ۴۷۹ *

شمس آباد * ۴۶۳ - ۴۶۱ *

شهباز گده * ۱۰۵۸ - ۱۰۸۹ *

شیر پور * ۵۵۴ *

شیر حاجی * ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۳۳ *

• ص •

صاحب آباد * ۲۳۳ *

• ظ •

ظفر آباد * ۶۲۴ *

ظفر نگر * ۵۶۷ *

• ع •

عالمگیر نگر * ۶۹۴ - ۹۴۳ - ۹۴۴ *

کچھوڑہ * ۲۸۴ - ۲۶۹ - ۲۶۵ *

کراڈہ * ۵۸۲ - ۵۸۰ *

کروگانو * ۷۲۷ - ۷۲۴ - ۷۲۳ - ۷۲۲ - ۷۱۹ - ۷۱۸ - ۷۱۷ - ۷۱۶ - ۷۰۴ *

- ۷۸۴ - ۷۸۳ - ۷۷۸ - ۷۷۷ - ۷۷۶ - ۷۳۵ - ۷۳۴ - ۷۳۳ - ۷۲۸

- ۸۰۲ - ۸۰۱ - ۸۰۰ - ۷۹۷ - ۷۹۴ - ۷۹۳ - ۷۸۹ - ۷۸۸ - ۷۸۷

* ۸۰۹ - ۸۰۵ - ۸۰۴ *

کرنال * ۸۴۹ - ۷۶۴ - ۲۲۰ - ۱۶۳ - ۱۶۲ *

کرناتک * ۵۷۵ - ۴۴۰ *

کرومار * ۱۰۵۸ *

کرن پھولی * ۹۵۱ *

کری * ۴۱۱ *

کری باری * ۶۸۲ - ۶۸۱ - ۶۷۹ *

کرہ * ن * کورہ * ۲۸۷ - ۲۸۵ - ۲۷۱ - ۲۴۱ - ۱۶۸ *

کرہ مازک پور * ۵۶۵ - ۲۱۸ *

کشمیر * ۷۶۸ - ۷۶۵ - ۶۳۴ - ۶۱۹ - ۵۶۵ - ۴۸۷ - ۲۱۵ - ۲۱۰ - ۱۹۶ *

- ۸۳۵ - ۸۳۴ - ۸۲۹ - ۸۲۷ - ۸۲۵ - ۸۲۳ - ۸۲۱ - ۸۲۰ - ۸۱۴ - ۸۱۳

* ۱۰۶۳ - ۹۲۲ - ۹۲۱ - ۸۷۸

کلنگ * ۸۱۰ - ۸۰۸ *

کلیا بر * ۷۹۷ *

کلیان * ۱۰۰۸ - ۱۰۰۷ - ۹۱۰ - ۲۱۵ - ۱۹۴ - ۱۲۷ *

کمانون * ۹۸۱ - ۹۲۲ - ۸۶۱ - ۷۶۵ - ۵۹۵ - ۴۴۱ *

کرن * ۲۷۳ *

قلعه کوتی * ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ *

قندشار * ۱۸۸ - ۲۰۵ - ۲۷۵ - ۳۱۲ - ۳۱۴ - ۳۷۶ - ۵۶۶ - ۶۰۸ - ۹۸۹ -

* ۱۰۳۱

* ک * ک *

کابل * ۱۲۹ - ۱۷۸ - ۱۹۰ - ۱۹۳ - ۱۹۵ - ۲۱۵ - ۲۱۹ - ۳۰۲ - ۳۰۸ -

۳۳۹ - ۳۴۳ - ۳۵۹ - ۳۶۲ - ۳۵۳ - ۳۵۷ - ۳۷۵ - ۳۸۱ - ۳۸۵ - ۳۸۶ -

۳۸۷ - ۳۹۳ - ۳۹۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۵ - ۴۴۷ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۷۵۲ -

۷۶۱ - ۸۳۴ - ۸۴۲ - ۸۴۷ - ۸۵۸ - ۸۶۴ - ۸۷۷ - ۹۱۳ - ۹۵۷ - ۹۷۳ -

۹۸۲ - ۹۸۳ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۴۲ - ۱۰۵۷ -

* ۱۰۶۰ - ۱۰۵۸

کاجروند * ۵۶ - ۵۷ *

کاشغر * ۵۶۵ - ۸۵۸ - ۸۶۱ - ۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۲۳ - ۹۸۳ - ۱۰۳۹ - ۱۰۶۲ -

* ۱۰۶۴

کاکوجان * ۷۹۴ *

کالی بهیت * ۷۷ *

کامروپ * ۶۷۸ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۷۱۵ - ۷۲۱ - ۷۷۶ *

کانگره * ۱۹۹ - ۲۱۷ - ۲۸۶ - ۲۹۲ *

کانوداهن * ۸۴۷ *

کانه تال * ۱۷۴ *

کچیل * ۶۸۰ *

کچ پور * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۷۸ - ۷۸۳ - ۷۹۶ - ۸۰۲ *

کچ * ۲۸۳ - ۲۹۶ - ۷۷۰ - ۷۷۲ *

گلکندہ * ۱۰۱۷ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۱

گنگ * ۱۷۵ - ۱۷۳ - ۱۷۲ - ۱۷۱ - ۱۶۹ - ۱۶۷ - ۱۵۹ - ۱۵۸ - ۳۱

- ۱۴۶۱۰ - ۱۴۶۳ - ۱۴۵۶ - ۱۴۵۲ - ۱۴۴۴ - ۳۴۴ - ۲۸۵ - ۲۸۱۰ - ۱۷۷

* ۱۴۹۳ - ۱۴۹۲

گوالیار * ۵۹۱۰ - ۱۴۳۳ - ۳۰۴ - ۳۰۱ - ۲۹۲ - ۲۹۱ - ۸۰ - ۷۹ - ۷۸

* ۱۰۶۸ - ۱۰۵۰ - ۸۶۳ - ۶۰۶ - ۶۰۳ - ۶۰۲

گواہٹی * ۸۱۱ - ۸۱۰ - ۷۲۵ - ۷۲۲ - ۷۰۲ - ۷۰۱ - ۶۹۹ - ۶۸۰ - ۶۷۸

* ۱۰۶۸

گوبندوال * ۱۸۸ - ۱۸۷ - ۱۸۶ - ۱۸۳ - ۱۸۲

گوارکھ پور * ۸۷۳ - ۸۵۰ - ۷۴۱ - ۶۱۸ - ۵۹۰ - ۵۷۳ - ۴۷۶ - ۲۰۲

* ۱۰۶۱ - ۱۰۵۰ - ۹۶۷ - ۸۷۷

گومکینیا * ۷۰۲

گون رکھ * ۵۳۸

گھوڑا گھاٹ * ن * کھوتنگھاٹ * ۷۸۲ - ۶۹۴ - ۶۸۵ - ۶۸۴ - ۶۷۷

• لام •

لامدانگ * ۷۱۶

لامدہ * ۷۲۲

لاہور * ۱۸۲ - ۱۸۰ - ۱۷۹ - ۱۷۸ - ۱۴۶ - ۱۴۴ - ۱۴۳ - ۱۲۵ - ۸۷

- ۲۱۲ - ۲۰۴ - ۲۰۰ - ۱۹۹ - ۱۹۷ - ۱۸۸ - ۱۸۷ - ۱۸۶ - ۱۸۴

- ۶۳۰ - ۴۷۳ - ۴۳۸ - ۲۲۹ - ۲۲۱ - ۲۱۷ - ۲۱۶ - ۲۱۴ - ۲۱۳

- ۸۳۵ - ۸۳۳ - ۸۲۱ - ۸۱۸ - ۸۱۵ - ۸۱۲ - ۷۶۶ - ۷۵۱ - ۷۳۸ - ۶۶۱

* ۱۰۶۸ ۱۰۶۷ - ۱۰۵۸ - ۱۰۳۱ - ۹۷۶ - ۸۴۶ - ۸۴۲ - ۸۴۰ - ۸۳۸

کنجوتی * ۱۰۰۸ *

گندانہ * ۸۹۵ - ۹۰۵ - ۹۰۶ *

کنور * ۷۷ *

کوچ بہار * ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۶ - ۶۹۴ - ۷۴۱ - ۷۸۱ - ۸۱۰ *

کون * ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ *

کوکلہ پہاڑی * ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲ *

کول * ۷۵۲ *

کوہ گڈہ * ۳۱۳ *

گہاتم پور * ۲۷۱ - ۲۸۷ *

کہاون * ۱۰۰۶ *

کھر پور * ۴۹۴ *

کھمرن * ۲۰۲ *

کھنڈا کلہ * ۹۰۵ *

کھیلنہ * ۱۰۰۳ *

گجرات * ۲۹ - ۳۳ - ۴۳ - ۵۵ - ۶۶ - ۱۳۴ - ۱۹۷ - ۲۱۰ - ۲۱۳ - ۲۸۱

۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۳۲ - ۳۳۴ - ۳۴۲

۳۴۳ - ۳۴۵ - ۴۰۳ - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۴۸ - ۴۵۲ - ۴۷۱ - ۴۸۵

۵۶۴ - ۵۶۸ - ۵۹۲ - ۶۲۹ - ۶۳۶ - ۶۴۷ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۶۳

۷۷۰ - ۸۳۲ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۵۵ - ۸۶۱ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۹۶۴

۹۸۶ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷ *

گڈہ بیتھلی * ۳۲۶ *

گڈہ سارنگ * ۱۸۵ *

• ۱۰۱۸ * مانچورو

• ۱۰۲۴ * ماندوڑہ

• ۹۷۰ - ۵۳ - ۵۲ * ماندوڑہ

• ۲۷۸ * ماندھو

• ۱۰۲۶ - ۱۰۲۵ * مانڈک درک

• ۹۰۵ * مان گڈہ

• ۸۵۷ - ۸۴۸ - ۸۴۴ - ۸۱۴ - ۶۳۴ - ۴۶۳ - ۴۶۲ - ۳۴۳ * مارواڑ الذہر

• ۸۸۱

• ۴۵۷ - ۴۴۹ - ۴۱۶ - ۳۴۵ - ۳۴۴ - ۳۴۱ - ۱۹۳ - ۱۳۸ - ۱۳۱ * متھرا

• ۱۰۶۸ - ۹۶۶ - ۵۷۳ - ۵۶۴ - ۴۸۱ - ۴۵۹

• ۸۰۰ - ۷۹۸ - ۷۸۸ - ۷۷۷ - ۷۳۵ - ۷۳۴ * متھرا پور

• ۲۰۲ * محمد پور

• ۱۰۳۵ * منٹا

• ۵۲۵ * مخصوص آباد

• ۸۴۹ * مخلص پور

• ۸۶۲ - ۸۵۱ - ۶۲۴ - ۵۶۹ - ۴۹۱ - ۴۸۱ - ۴۰۴ - ۱۲۶ * مراد آباد

• ۱۰۵۶ - ۱۰۴۸

• ۹۰۵ * مرگ گڈہ

• ۶۷۹ * مسیت سلہ

• ۹۱۴ - ۸۷۳ - ۸۲۸ * معظم نگر

• ۹۷۷ - ۸۸۴ * مکہ

• ۲۴۱ * مکن پور

لجسا • ۸۵۲ •

لري هير پور • ۸۲۶ •

لکي • ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹ •

لکهنو • ۱۴۹ •

لکھو کھار • ن • کلو کھار • ۲۰۵ •

لکھو گڏ • ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۷۸ - ۷۸۰ - ۷۹۰ - ۷۹۶ -

• ۹۰۹ •

لکهي جنگل • ۱۴۲ - ۷۶۷ •

لکهي دي • ۵۵۹ •

لنگر گوت • ۱۰۵۹ •

لون پانه • ۷۶۶ •

لونا چماري • ن • لونه • ۲۸۳ - ۷۰۲ •

لوهري • ۲۷۶ - ۲۸۴ - ۱۰۰۳ •

لوه گڏ • ۳۰۵ - ۸۸۸ - ۸۹۶ - ۹۰۵ •

• ميم •

ماچھوار • ن • ماچھوار • ۱۹۷ •

مالد • ۵۳۶ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ •

مالوار • ۵۷۱ •

مالو • ۳۲ - ۴۱ - ۴۳ - ۴۹ - ۵۲ - ۵۶ - ۷۷ - ۷۸ - ۱۶۲ - ۱۸۹ - ۳۰۱ -

۴۱۹ - ۴۲۱ - ۴۳۴ - ۴۷۴ - ۴۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۳ - ۶۱۵ - ۶۳۰ -

۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۴ - ۷۱۴ - ۸۵۵ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۸۰ - ۹۰۶ •

مانگ گڏ • ۹۰۵ •

فرسي * (ترهسي) ۶۵۳ - ۶۵۵ *

فربله * ۱۶۱ *

فلدرک * ۱۰۰۸ *

فواکهالي * ۹۴۷ - ۴ *

فورنگر * ۴۵۸ *

فوشهريه * ۱۸۵ - ۸۲۳ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۵۸ *

فیداله * ن * پیداله * ۱۹ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۷ *

فیلاب * ۸۴۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴ - ۱۰۴۲ - ۱۰۵۲ *

فیلمنگه * ۱۰۰۸ - ۱۰۰۹ *

• د •

واہل * ۵۷۴ *

وزیر پور * ۳۰۳ *

ویوناٹ * ۸۳۵ - ۸۳۷ *

• ۵ •

ہاجورا * ۶۷۸ *

ہالار * ۷۷۵ *

ہندیہ پور * ۲۱۴ - ۴۲۵ - ۷۶۷ *

ہجراپور * ۵۵۵ *

ہجراہتی * ۵۵۴ *

ہردوار * ۱۴۸ - ۱۵۶ - ۱۶۶ - ۱۷۲ - ۱۷۷ *

ہرسول * ۴۴۵ - ۴۵۵ *

ملاچور * ن * بلاچور * ۱۸۵ *

ملتان * ۱۷۸ - ۱۸۱ - ۱۸۶ - ۱۸۸ - ۲۰۰ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶ -

۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۷ - ۲۷۲ -

۲۹۰ - ۳۲۸ - ۳۸۵ - ۵۸۹ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۲۸ -

۷۴۴ - ۸۴۵ - ۹۶۶ - ۹۸۱ - ۱۰۴۹ *

منجولا * ۵۱۶ - ۵۱۸ *

منگل بید * ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۵ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۲۰ *

موربخن * ۹۰۵ *

موممن پور * ۲۰۳ *

مورنگ * ۶۸۳ - ۶۸۶ - ۶۸۹ - ۸۷۵ *

مونگیر * ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۴۳ - ۳۹۳ - ۴۹۴ -

۴۹۵ - ۶۵۰ - ۹۱۵ *

مہانڈی * ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۶ - ۱۳۴۸ *

میرتھہ * ۳۰۰ - ۳۰۹ - ۳۱ *

* ن *

ناردرگ * ۹۰۵ *

نامروپ * ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۳۳ - ۷۸۷ - ۷۸۹ - ۷۹۸ - ۸۰۵ - ۸۰۶ -

۸۱۱ *

ناندیر * ۵۹۸ *

ناتھورہ * ۹۱۱ *

ندینہ * ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۴ - ۱۷۶ *

نربہ * ۳۲ - ۳۳ - ۵۳ - ۵۶ - ۵۷ - ۱۲۳ *

(۱)

۶۲۴-۶۲۸-۵۶۴-۶۳۴

۷۶۶-۸۱۸-۸۱۰-۸۱۶-۸۵۵

۹۷۹-۱۰۵۸-۱۰۶۸

ابراهیم خان فتح جنگ .. ۹۱۴۳

ابراهیم خورشیدی .. ۳۰۸

ابن حسن .. ۱۴۶۳

ابن حسین ۵۲۳-۵۴۴-۵۵۴-۷۱۳

۷۱۷-۷۹۶-۸۰۲-۸۰۹-۸۴۵

۹۴۶-۹۴۸-۹۴۹-۹۵۰-۹۵۱

۹۵۶

ابوالبشر .. ۳۸۶

ابوالبقا .. ۱۹۷

ابوالحسن ۴۰۱-۷۸۳-۸۰۱-۸۰۲

۸۰۳-۸۰۴-۸۴۴-۸۹۳-۹۴۳

۹۴۴-۹۴۵-۹۴۶

ابوسعید .. ۵۵-۶۲-۶۲۳

ابوطالب .. ۱۴۰-۵۹۵

ابوالفتح ۱۵۸-۲۹۱-۴۱۶-۱۰۴۰

ابوالفضل .. ۵۳-۷۷-۳۸۷

ابوالقاسم ۲۲۱-۵۷۴-۸۹۹-۱۰۱۰

آتش خان ۴۵۲-۴۵۴-۴۷۹-۵۷۲

۸۹۰-۸۹۸-۹۸۹-۹۹۶-۱۰۰۷

۱۰۰۹-۱۰۲۳-۱۰۲۴

آتش قلماق ۱۱۴۸-۲۱۴۹-۳۰۸

۳۳۱-۴۲۳-۴۴۸

آصف خان ۱۱۱-۱۱۴-۲۸۲-۳۹۴

۴۰۵-۶۵۱-۸۵۶-۹۱۸-۹۷۸

۹۸۲

آغرخان .. ۲۷۶-۲۸۴

آقا علی سمانی .. ۱۴۱۸

آقا ملا .. ۹۶۴

آقا یوسف ۲۰۶-۲۴۸-۳۰۷-۳۷۰

۴۰۴-۴۴۸

آبابکر خورشیدی .. ۳۲۲-۳۲۴

ابراهیم ۳۲۶-۶۲۶-۱۰۵۴-۱۰۵۵

ابراهیم بیگ نجم گانی ۱۰۶-۲۱۸

۶۰۶-۶۰۷-۶۰۸-۸۶۴

ابراهیم خان ۹۵-۱۳۹-۱۵۸-۲۲۰

۲۳۰-۲۳۶-۳۴۶-۳۹۶-۴۲۶

هفت چنار * ۸۲۶ *

هند * ۲۵ - ۳۶۱ - ۵۷۹ *

هندوستان * ۲۷ - ۳۲ - ۹۵ - ۱۳۴ - ۲۱۲ - ۴۱۳ - ۴۴۲ - ۴۶۳ - ۵۶۵ -

- ۸۴۸ - ۸۱۴ - ۷۸۲ - ۷۳۱ - ۷۳۰ - ۷۰۷ - ۶۷۳ - ۶۱۵ - ۶۰۵

* ۱۰۶۳ - ۱۰۳۵ - ۹۷۴ *

هندون * ۳۰۳ - ۳۳۸ *

هرشنگ آباد * ۵۹۳ - ۷۵۸ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ *

هوگلی * ۶۴۳ *

هیدیت پور * ۲۰۰ *

هیره تور * ۸۲۱ - ۸۲۶ - ۸۳۸ *

• ی •

یمس * ۳۳۱ - ۸۸۳ *

اسد کاشي ۷۶ - ۱۱۵ - ۱۴۲ - ۱۵۷ -	ادرا جي رام ۱۲۸
۱۹۵ - ۲۳۲ - ۲۴۹ - ۳۰۸ - ۳۲۱ -	ادهم بيگ ۹۱۸
۳۲۳ - ۳۳۴ - ۳۴۱ - ۳۹۵ - ۴۰۰ -	اديب سنگهه بهادره ۴۱
۴۰۴ - ۴۲۸ - ۴۳۹ - ۴۶۳ - ۵۶۵ -	ارادت خان ۱۱۹ - ۱۲۷ - ۲۰۲ -
۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۶۲ - ۷۶۲ - ۷۷۰ -	۲۳۴ - ۲۴۵ - ۴۷۹ - ۵۲۴ - ۵۴۶ -
۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۴ - ۸۱۶ - ۹۲۵ -	۵۶۶ - ۶۶۱ - ۹۶۱ - ۱۰۴۸ -
۹۲۶ - ۹۵۷ -	ارجن گور ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۳۵۷ -
اسفنديار ۷۳ - ۱۰۶ - ۲۵۱ - ۳۲۸ -	۴۵۷ - ۱۰۶۷ -
۳۶۷ - ۵۲۳ - ۵۵۴ - ۵۹۵ - ۶۸۸ -	ارسلان خان ۸۱۷ - ۸۷۵ - ۸۸۱ -
۶۸۹ - ۶۹۴ - ۷۸۲ - ۸۱۲ - ۸۵۱ -	۱۰۴۸ - ۱۰۶۷ -
اسفنديار بيگ ۱۰۶ - ۶۸۸ - ۶۸۹ -	ارسلان علي ۴۷۱ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۸۱۷ -
۶۹۴ - ۸۵۱ -	۸۷۵ -
اسفنديار معزمي ۴۹۶ - ۵۰۴ - ۵۲۳ -	ارسي ۱۳۹ - ۱۶۶ -
۵۵۴ - ۸۶۳ - ۹۸۸ -	ارشاد خان ۱۰۳۴ -
اسکندر روهيله ۲۶۹	استحق بيگ .. ۹۵ - ۱۰۶ - ۱۹۵ -
اسلام خان ۷۷ - ۹۲ - ۹۸ - ۱۲۴ -	اسد خان ۱۱۹ - ۱۹۵ - ۲۴۸ - ۳۲۶ -
۱۲۷ - ۱۳۵ - ۱۵۷ - ۲۳۰ - ۲۳۷ -	۳۳۴ - ۳۴۱ - ۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۳۹ -
۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲ - ۲۶۷ - ۲۶۹ -	۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۴۲ - ۷۵۱ - ۷۶۲ -
۴۰۱ - ۴۰۴ - ۴۰۸ - ۴۱۸ - ۵۰۴ -	۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۴۳ - ۸۵۸ -
۵۱۲ - ۵۱۸ - ۵۲۲ - ۵۲۴ - ۵۳۰ -	۸۸۱ - ۱۰۶۵ -

۱۹۳ - ۱۹۶ - ۱۹۰۶ - ۶۲۲ - ۶۲۳	ابو محمد ۳۴۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲
۸۷۲ - ۸۸۵	۹۹۳ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۴ - ۱۰۱۱
احمد بیگ نجم ثانی ۸۸۵	۱۰۱۵ - ۱۰۱۹
احمد خورشیدی ۷۷ - ۱۹۲	ابو احمد ۹۹۲ - ۹۹۳ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱
احمد سرخندی ۵۹۵	۱۰۰۴ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۷
احمد عرب ۸۸۲ - ۸۸۶	۱۰۱۹
احمد مختار صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم	ابو مسلم ۹۲ - ۲۰۶ - ۲۴۶ - ۶۵۷
۹۲۲	ابو مظفر محی الدین محمد ۱۱ -
احمد نایتھ ۵۷۵ - ۸۵۸ - ۹۰۶ - ۹۱۹	۲۵ - ۳۲۷ - ۵۶۷
۹۲۴ - ۹۵۷	ابو المعالی ۲۵۱
اختصاص خان ۸۳ - ۴۳۹ - ۵۱۲	ابو المکارم ۲۴۷ - ۳۰۶ - ۳۲۴ - ۳۳۴
۵۹۳ - ۶۸۳ - ۹۴۷	۷۸۸ - ۸۸۸ - ۸۹۹
اختیار ترین ۲۴۸	اچل سنگھ نچواہ ۸۹۳ - ۸۹۵
اخلاص خان ۹۲ - ۱۲۸ - ۱۹۱ - ۱۹۶	۸۹۶ - ۹۹۶ - ۹۹۷
۲۴۹ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۱۲ - ۵۲۲	احجاب بیگم صاحب ۱۳۴ - ۵۶۹
۵۳۳ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۵۷۳	۶۲۰ - ۷۴۳ - ۹۳۸ - ۹۵۹
۵۶۳ - ۶۱۸ - ۷۵۱ - ۷۶۵ - ۸۶۰	احشام خان ۲۱۵ - ۲۴۶ - ۲۶۹
اخلاص خان خورشیدی ۲۶۹ - ۵۲۲	۲۸۳ - ۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۶۸ - ۸۷۱
۵۴۸ - ۵۵۵ - ۵۹۳ - ۶۱۸ - ۷۶۰	۸۸۸ - ۸۹۱
۷۶۵	احمد بیگ ۵۱ - ۷۷ - ۷۸ - ۹۲ - ۱۵۸

۱۰۵۹ - ۱۰۴۶ - ۹۵۸	۷۴۲ - ۶۸۰ - ۶۷۰ - ۶۶۱ - ۶۵۰
اله داد ۵۷۳	۸۲۷ - ۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۸۱ - ۹۲۸
اله وردی خان ۱۱۱ - ۱۱۵ - ۱۴۱	۹۳۲ - ۹۴۸
۳۹۹ - ۴۱۶ - ۴۵۹ - ۴۶۰	اعز خان [اعزخان] ۲۸۴ - ۴۳۳
۴۶۳ - ۴۸۱ - ۴۸۸ - ۴۹۱	۴۴۸ - ۴۵۱ - ۵۵۵ - ۶۸۱
۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۷۳ - ۶۴۸	۶۸۲ - ۷۵۸ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۹
۷۴۱ - ۷۵۷ - ۸۵۰ - ۷۰۸	افشار خان ۶۵ - ۷۱ - ۲۴۶ - ۲۴۷
۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۷	۲۸۹ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۳۴ - ۳۴۲
الهیاری بیگ ۶۳ - ۹۴ - ۱۴۱ - ۱۰۵۶	۴۰۱ - ۴۰۳ - ۵۱۴ - ۶۲۷ - ۶۳۵
الهیاری خان ۲۴۸ - ۶۸۸ - ۷۴۲	۶۴۲ - ۶۶۳ - ۷۴۳ - ۷۵۱ - ۸۱۷
۷۵۱ - ۷۶۳ - ۸۱۷ - ۸۳۱ - ۸۴۹	۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۴۲ - ۸۸۰ - ۹۰۸
التغاس خان ۴۷۸ - ۴۸۶ - ۶۳۵ - ۸۱۷	افضل خان ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۸۳۴
۸۷۰ - ۹۷۶	۹۰۰ - ۹۸۹
الغ بیگ ۱۰۳۹	افلاطون خان چیلہ ۴۸۸
الف خان ۴۸۱ - ۵۷۲ - ۶۲۵	اقبال بیگم ۴۷۴
الله داد ۲۹۱ - ۸۷۲ - ۹۷۶ - ۱۰۴۴	اکبر بارہہ ۲۴۶
۱۰۵۵ - ۱۰۵۴	اکبر پادشاہ ۳۸۷ - ۸۲۳ - ۱۰۴۰
الله قلی بیگ ۴۲۹	اکرام خان ۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲
الله قلی چیلہ ۸۳۲	۲۶۳ - ۲۶۸ - ۳۰۱ - ۳۴۲ - ۳۴۵
الله وردی خان ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۸۴	۴۴۶ - ۶۳۴ - ۷۵۷ - ۷۵۸

- ۶۲۰ - ۵۶۹ - ۵۶۸ - ۵۶۴ - ۴۸۵

- ۸۵۵ - ۸۵۱ - ۶۲۷ - ۶۲۵ - ۶۲۴

۹۶۶ - ۹۰۸ - ۸۵۷

اصغر خان ۴۸۱ - ۵۷۲

اعتبار خان ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۶

۸۸۳ - ۸۵۶ - ۶۲۵ - ۳۴۲ - ۳۰۸

اعتقار خان ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۹۳ - ۲۰۱

- ۴۶۴ - ۴۵۴ - ۴۵۱ - ۳۹۵ - ۲۱۳

- ۸۴۷ - ۸۴۰ - ۷۶۲ - ۷۶۱ - ۷۴۱

۱۰۳۲ - ۸۸۴

اعتماد خان ۱۳۲ - ۳۰۳ - ۴۵۵ - ۵۶۴

۹۸۲ - ۸۵۶ - ۷۶۵ - ۶۲۳ - ۶۱۸

اعتماد الدوله .. ۵۵ - ۶۲ - ۶۲۳

اعزاز الدین ۸۶۲

اعظم خان ۴۷ - ۵۱ - ۹۲ - ۱۰۷

۸۶۳ - ۱۱۹

اعلیٰ حضرت ۲۵ - ۲۷ - ۱۹۸ - ۲۶۴

- ۳۹۰ - ۳۸۷ - ۳۶۶ - ۳۴۰ - ۲۹۸

- ۵۶۸ - ۴۹۲ - ۴۷۴ - ۴۲۹ - ۳۹۵

- ۶۳۰ - ۶۰۹ - ۶۰۵ - ۸۷۵ - ۵۷۰

- ۵۶۷ - ۵۵۵ - ۵۴۳ - ۵۴۲ - ۵۳۳

۶۲۷ - ۶۲۴

اسمعیل .. ۴۴۸ - ۷۰۲ - ۸۸۳

اسمعیل افغان ۱۴۵ - ۶۸۰ - ۸۲۳

۸۳۹ - ۸۳۲ - ۸۲۶

اسمعیل بیگ .. ۹۳۵ - ۱۰۶

اسمعیل خان ۱۲۸ - ۴۵۴ - ۵۴۸

۸۷۳ - ۷۵۵

اسمعیل خویشتگی .. ۶۲ - ۷۶

اسمعیل کرمبانی .. ۲۲۱ - ۴۸۷

اسمعیل نیاززی ۱۴۵ - ۶۴ - ۷۷ - ۹۴

- ۲۲۱ - ۲۱۸ - ۱۲۸ - ۱۰۶ - ۹۵

- ۵۳۳ - ۴۸۷ - ۴۵۴ - ۴۳۰ - ۳۴۱

۹۸۹ - ۸۸۲ - ۸۷۳ - ۵۵۷

اشرف الله ۴۷۹

اشرف خان ۶۱۹ - ۶۴۲ - ۷۶۲ - ۱۰۴۴

۱۰۴۹

اصالت خان ۵۳ - ۶۳ - ۶۵ - ۹۳

- ۳۳۳ - ۳۳۱ - ۱۵۸ - ۱۵۷ - ۹۵

- ۴۰۰ - ۳۹۵ - ۳۵۸ - ۳۵۳ - ۳۴۱

- ۸۴۸ - ۳۳۸ - ۳۳۷ - ۳۳۴ - ۳۳۱

۹۸۸ - ۸۹۰

۹۰۶ - ۹۰۲ اودي راج

۴۵۴ اودي کرن

۱۰۳۵ اورس بي

اورنگ خان ۵۲ - ۵۳ - ۶۲ - ۶۳

۳۰۷ - ۲۴۶

اورنگ زيب ۱۱ ۳۹۷

اوزيك خان ۵۳ - ۳۴۷ - ۳۵۷ - ۳۶۵

۵۸۸ - ۵۸۶

اهتمام خان ۵۰۶ - ۵۰۸ - ۹۱۹ - ۹۴۹

اهم بيگ ۶۰۷

ايوچ خان ۱۴۶ - ۱۶۲ - ۱۰۲۳

۱۰۲۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۴

ايشم بيگي ۱۰۳۸ - ۱۰۶۳

ايمن افريني ۳۱۴

ايوب افغان ۴۱۳

(ب)

بابا بيگ ۴۵۶

باباجي ۵۴ - ۶۳ - ۱۲۸ - ۹۸۹ - ۹۹۹

- ۱۰۴۶ - ۱۰۴۵ - ۱۰۴۲ - ۹۸۲ - ۹۳۷

۱۰۵۴ - ۱۰۵۲

۳۸۷ امير فتح الله شيرازي

۵۳۹ اميرقلي

۲۹۸ اميناي گجراتي

۵۲۱ اندازخان

۹۰۳ - ۵۱۸ - ۴۷۹ اندرمن

۳۰۲ - ۲۹۰ - ۲۴۸ اندرمن بنديله

- ۸۹۰ - ۵۳۳ - ۵۱۷ - ۵۱۳ - ۴۷۹

۹۸۹ - ۸۹۱

۱۰۶۲ - ۸۷۴ - ۶۳۲ اندرمن دهنديرو

۱۰۱۵ - ۹۹۳ انكوي بيونسله

۸۵۷۰ - ۶۰۶ - ۵۹۹ - ۲۷۱ انوپ سنكه

۷۹۶ - ۷۷۸ انور بيگ

۶۳۶ انور خان

۴۷۶ اوتار خان

۹۸۹ - ۱۲۸ اودا احترام

- ۱۰۰۲ - ۹۹۵ - ۹۹۲ اودوت سنگه

۱۰۲۰ - ۹۰۰۶

- ۳۰۸ - ۲۰۴ - ۱۴۸ اودي بهان راتهور

۴۲۸ - ۴۴۷ - ۴۵۱ - ۴۹۷	۹۶۷ - ۱۰۴۸ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷
۸۹۳ - ۹۸۹	الله یار بیگ ۱۰۱ - ۱۴۱
امیر سنگهه راتهور ۱۳۹	الله یار خان ۱۹۶ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۳۱
امیر سنگهه روزی ۵۵۵ - ۶۸۳ - ۸۵۸	۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۲۸۹ - ۳۰۸
۱۰۵۶	۳۴۲ - ۳۹۳
امیر خان .. ۲۹۱ - ۸۵۹ - ۸۹۶	الوس راتهور ۳۰۹ - ۳۷۹ - ۴۸۶ - ۶۰۳
امیر ۵۹۷	۷۶۴ - ۸۱۷ - ۸۳۱ - ۸۴۶ - ۸۵۱
امیر اعلیٰ ۶۰۲	۸۷۳ - ۸۸۲ - ۹۱۳
امیر الامرا ۱۵۹ - ۲۲۶ - ۲۹۱ - ۲۹۴	الوس رکوزئی ۱۰۵۳
۳۰۶ - ۳۱۵ - ۳۳۳ - ۳۴۹	الهام الله ۶۲ - ۷۶
۳۹۴ - ۳۹۶ - ۳۹۷ - ۴۱۶ - ۴۱۷	امام اسمعیل ۳۴۱ - ۸۸۳
۴۲۹ - ۴۶۲ - ۴۷۷ - ۵۶۸ - ۵۷۴	امام قلی آخر ۱۸۶ - ۲۱۶
۵۸۸ - ۵۹۲ - ۸۴۸ - ۹۵۲ - ۹۵۳	امام قلی خان ۸۵ - ۲۰۳ - ۵۵۹
۹۵۸ - ۹۶۲	۵۶۰
امیر خان ۲۳۰ - ۲۳۶ - ۲۹۲ - ۳۰۴	امان الله ۱۹۷ - ۲۱۴ - ۶۰۴ - ۸۶۲
۳۰۶ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۴۵ - ۳۹۵	امانت خان ۳۵۸ - ۴۱۸
۴۰۰ - ۴۲۷ - ۴۸۵ - ۴۸۸ - ۵۷۰	امیر الله ۹۶۴
۵۷۲ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۲۶	امیر سنگهه ۷۷ - ۲۰۷ - ۲۱۵ - ۲۴۶
۶۶۱ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۵۱ - ۷۶۱	۷۳۴ - ۷۹۴ - ۸۵۶ - ۱۰۴۵
۸۱۸ - ۸۴۲ - ۸۴۷ - ۹۱۸ - ۹۲۷	امیر سنگهه چندراوت ۶۵ - ۷۱ - ۲۶۵

۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۱۵ - ۳۳۱	بلند چرو ۷۷۵
۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۵ - ۳۴۸	بلند خان ۹۱۹
۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۶	بلوي چوهان - بلوچي چوهان ۲۴۶ -
۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۶۵ - ۳۷۹ - ۳۸۴	۲۵۱ - ۳۵۱
۳۸۶ - ۵۶۳ - ۶۲۰ - ۶۶۱ - ۷۰۸	بنوالي داس ۱۰۴۷
۸۱۴ - ۸۶۰ - ۹۷۵ - ۹۷۹ - ۹۸۱	بوداق بيگ ۲۰۹ - ۶۰۷ - ۶۰۸ -
۹۸۳ - ۹۸۵ - ۹۸۶ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶	۶۰۹ - ۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۲۱ -
بهارخان بنج کوني .. ۱۴۶۵ - ۴۷۹	۶۲۲ - ۶۲۴ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸ -
بهار لوهاني ۱۷۶	۶۶۳ - ۸۱۴ - ۸۱۶ - ۸۶۱ - ۸۷۰ -
بهاسي ۸۹۸	۹۱۸ - ۹۲۳ - ۹۶۰ - ۹۷۴ - ۹۸۴ -
بهانکوي ۱۰۴۱ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶	بهاء الدين .. ۴۵ - ۶۲۷ - ۶۶۳ -
بهاو سنگه ۲۳۱ - ۳۵۶ - ۳۸۷ - ۴۰۹	بهار بيگ .. ۶۵ - ۲۴۵ - ۱۰۳۴ -
بهاو سنگه هار ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۳۵ -	بهار چند ۲۰۲ - ۴۰۱ - ۵۶۳ - ۵۹۵ -
۶۰۹ - ۶۹۲	۷۶۵ - ۸۶۱
بهرام ۹۳ - ۱۱۴ - ۲۱۴ - ۳۴۸ - ۳۸۱	بهار خان ۵۴ - ۶۲ - ۹۳ - ۹۸ -
۳۸۶ - ۸۸۵ - ۸۹۸ - ۹۶۰ - ۹۷۸	۱۰۷ - ۱۲۵ - ۱۲۸ - ۱۴۶ - ۱۶۰ -
۱۰۳۹	۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۴ -
بهگوني داس ۴۵۲	۱۸۲ - ۱۸۴ - ۱۸۸ - ۱۹۰ - ۲۰۵ -
بهگونت سنگه ۶۳ - ۱۹۲ - ۲۴۹ -	۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۶ - ۲۲۹ - ۲۳۰ -
۳۰۸ - ۳۵۲ - ۴۱۸ - ۴۵۹ - ۴۶۶	۲۳۹ - ۲۴۶ - ۲۵۹ - ۲۶۷ - ۳۰۳ -

۸۵۱ برخورداریک	۷۷۳ باجا
۸۷۵ - ۸۵۷ .. بوسوجی دکنی	یادل بختیار ۶۳ - ۸۶۸ - ۴۰۷ - ۸۷۱ -
- ۴۳۴ - ۳۱۴ - ۹۵ برق انداز خان	۸۹۰ - ۹۸۸ - ۱۰۳۴
- ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۸۶۱ - ۸۵۶ - ۴۳۵	باقرخان .. ۴۱۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶
۱۰۳۸ - ۱۰۲۳ - ۹۸۸	باقی بیگ .. ۱۲۵ - ۱۷۰ - ۱۷۴
۱۲۸ بوندوله خان	باقی خان .. ۵۷۳ - ۷۶۲ - ۹۶۶
۸۳۳ - ۸۱۸ برهان الدین	باقی محمد ۱۰۶۲
- ۴۱۶ - ۲۹۱ - ۱۴۹ بزرگ امید خان	بانوبیگم ۸۷۶
- ۹۵۲ - ۹۴۹ - ۹۴۷ - ۸۶۵ - ۴۳۳	بابزید عرض افغان ۹۳
۹۵۶ - ۹۵۵ - ۹۵۳	بابزید غازی ۳۰۹
۷۵۶ - ۶۲۶ - ۲۳۲ .. سرم خان	بجایی ۹۹۱
۲۷۴ بسنت خان	بجتر ۱۰۱۹ - ۹۹۶ - ۹۹۳
۱۰۱۰ - ۱۰۰۷ - ۶۳ بسونت راکے	بجی سنگه ۵۸۶
۹۶۴ بشارت خان	بختاور خان ۸۷۰ - ۹۶۰
۶۸۸ بشن نواب	بختیار خان ۵۲ - ۵۳ - ۴۳۰ - ۴۴۱ -
۸۱۴ بقا بیگ	۴۹۴ - ۷۱۴ - ۸۱۷ - ۸۵۶ -
۴۷۲ بلال دکنی	۱۰۴۸
۶۵۰ بلبلهدر چپرو	بدایت الله ۸۵۷
- ۲۶۴ - ۲۵۷ - ۲۵۰ - ۲۴۹ بلند اختر	بدر النساء بیگم ۲۶۸
۵۵۷ - ۵۵۲ - ۵۵۰	بدیع الزمان ۹۶۴ - ۹۶۶

۹۰۰ پښت	۳۳۸ پرتاب سنگه
۹۸۹ - ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۷۹۹ پورنمل	۴۶۲ - ۴۵۹ - ۳۴۲ - ۲۳۷ پرتهي چند
۵۴۰ - ۵۳۹ - ۵۲۸ - ۵۱۹ پيرمحمد	۴۶۲ پرتهي خان
(٥)	۳۴۲ - ۳۰۶ - ۹۵ پرتهي راج
۵۳ - ۵۲ قاتار بيگ	پرتهي سنگه ۴۵۹ - ۴۶۲ - ۵۹۵ - ۶۰۰
۶۵۳ قاتار خان	۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۱۸ - ۶۲۵ - ۹۰۸
۱۷۶ تاج نيازي	۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۶۱ - ۱۰۳۸
۸۵۶ - ۶۰۵ - ۵۲۱ - ۴۵۸ تارخان	پودل خان ۶۱ - ۹۲ - ۱۶۱ - ۲۰۳
۳۱۴ تحماق خان	۲۰۸ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۳۱ - ۳۳۴
۱۱۹ - ۱۱۳ - ۱۰۸ - ۷۸ تربيت خان	۴۲۳ - ۴۴۸ - ۴۷۹ - ۵۷۳ - ۶۰۴
۵۶۸ - ۴۸۵ - ۳۱۱ - ۳۰۸ - ۳۰۴	۷۵۸ - ۸۹۴ - ۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۸۸
۵۸۹ - ۶۰۴ - ۶۰۲ - ۶۰۱ - ۶۱۴	۹۸۹ - ۱۰۳۸
۸۱۷ - ۸۱۰ - ۸۱۵ - ۸۴۵ - ۸۷۴	پرسوجي ۶۶ - ۷۱ - ۹۶ - ۲۳۱ - ۳۳۸
۹۶۶ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۷	۵۹۴ - ۸۵۷
۱۰۳۳ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۰	پرسودکني ۱۴۰
۷۱ توسوجي	پرمديو ۲۱۳ - ۲۳۵ - ۲۳۷ - ۷۶۲ - ۱۰۴۹
۳۰۸ - ۳۰۴ - ۲۸۱ - ۲۸۱ - ۳۰۸	پرهيزيانو بيگم ۹۵۹
۳۳۱ - ۵۷۲ - ۶۳۲ - ۸۹۱ - ۸۹۸	پويم سنگه ۸۸۱ - ۸۷۲
۹۰۹ - ۹۲۵ - ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰ - ۱۰۳۸	پرتهي بت ۴۲۱ - ۴۴۱
۱۲۸ ترمک جي	۲۴۸ - ۲۸۸ - ۳۰۷ - ۳۰۷

بیاقرو ۱۰۲۵	۴۷۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶
بیتهوجي ۴۷ - ۶۲ - ۶۳ - ۹۷ - ۹۸	۹۹۱ بهالوجي
بچدلي بيون ۷۸۷ - ۷۹۵ - ۷۹۸	۱۰۰۷ بهلن
۸۰۰ - ۸۰۳ - ۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۶	۱۰۰۴ - ۱۰۰۱ - ۹۹۶ - ۹۹ بهلول خان
۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۰	۱۰۱۷ - ۱۰۱۵ - ۱۰۰۸ - ۱۰۰۷
بيريل ۱۰۱۵۱ - ۱۰۱۵۰	۱۷۳ بهواني داس
بيرم ديو سي سودي ۹۵ - ۲۳۵ - ۲۴۶	۸۹۸ بهرام سنگه
۳۰۶ - ۳۳۸ - ۱۰۱۸ - ۱۰۳۴	۳۳۱ - ۳۰۶ بهوجي راج کچھواہ
۱۰۶۸	۳۳۴ - ۹۱۷ - ۹۸۸
بي شکوہ ۴۵ - ۴۹ - ۳۱ - ۳۳ - ۳۴	۶۷۹ - ۶۸۸ - ۶۸۹ بهولانا تپہ
۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۰۹ - ۵۷ - ۷۹	۶۹۳
۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۷	۱۹۳ - ۶۵ بهينلاداس کور
۸۹ - ۹۰ - ۹۲ - ۹۹ - ۱۰۵ - ۸۳۷	۶۱۵ - ۵۲ بهيل افغان
۸۷۲ - ۹۱۰ - ۹۳۷ - ۹۳۸	۹۶۰ بهيلم سنگه
بيگ محمد خوشگي ۹۳	۱۰۴ - ۹۵ - ۶۵ بهيم
(پ)	۶۸۱ - ۶۸۰ - ۶۷۹ - ۶۷۸ بهيم نوازين
پدم سنگه ۹۹۸ - ۹۰۹ - ۵۹۹	۶۸۷ - ۶۸۶ - ۶۸۴ - ۶۸۳ - ۶۸۲
پرهترج بهاني ۱۶۳	۷۸۱ - ۶۹۴ - ۶۹۰ - ۶۸۹ - ۶۸۸
پريو ۳۵	۸۱۵ - ۸۱۴ - ۷۸۲
پرتاپ ۶۹۸ - ۶۵۰	۴۸ پياس راو

جهان باز خان [جان بازخان] ۱۸۹	۱۰۳۶-۱۰۴۷-۱۰۶۰-۱۰۶۵
۶۳۵-۴۷۹	۱۰۶۶
جهان بیگم ۷۴۲-۹۶۱	جغت سنگه ۲۲۱-۲۳۵-۲۶۴
جهان گیرقلي بيگ ۲۴۸-۵۹۴	۳۰۶-۴۵۱-۴۵۴-۸۹۱-۹۸۸
۸۴۹-۸۴۸	۱۰۱۸-۱۰۲۳-۱۰۳۴
جهان گیرقلي خان ۷۶۵-۸۸۱	جگرم ۹۵۷-۱۰۴۵-۱۰۵۴-۱۰۵۶
جیدو سنگه ۶۷۸-۷۳۱	جلال افغان ۹۷۲
جیسنگه بهدوریه .. ۲۴۹-۳۰۲	جائل خان .. ۵۹۳-۷۵۷-۷۵۸
* ج *	جلال الدین .. ۴۲۴-۴۳۳-۵۹۳
چاند خان ۴۱۱	جمال بیجاپوری .. ۶۱-۹۲
چتر بهوج ۲۷۰-۴۹۷-۸۹۱-۹۸۹	جمال خان ۱۴۷-۲۰۳-۳۱۴-۶۹۸
چتورجي ۲۰۶-۹۸۹	۷۰۸-۷۰۹-۷۱۷-۹۱۵-۹۵۵
چگرمین بهیل .. ۴۷۴-۶۱۵	جمال دلزاق .. ۵۴-۵۴۱
چلپی بیگ ۴۷۶	جمال غوی ۲۱۴-۵۲۶-۵۴۱-۵۴۴
چنیت بندیلہ ۷۸-۹۲-۱۶۳-۲۱۷	۵۴۵-۵۴۷-۵۵۵
۳۰۱	جمشید ۳۸۹-۷۳۶
چند راوت خان ۲۴۶	جمیل بیگ ۱۰۳۵
[چویر خان] ۶۴۴	جواهر خان .. ۸۴۲-۸۶۶-۹۲۳
* ح *	جوهر خان ۶۳-۵۸۶-۶۲۶-۶۴۴
حاجي الله وردی ۲۷۴	۸۷۱-۸۹۱-۹۸۹

جالوڙي ۱۹۷	ترنڪ جي ٻيونسله ۴۸-۱۲۸-۵۸۵
جان بازخان ۱۸۹-۳۰۸-۴۶۹-۴۷۹	۹۸۹-۴۵۴-۴۷۱-۵۶۵
۱۰۳۸-۱۰۴۶	نشريف خان .. ۴۷۱-۴۵۴-۵۶۵
جان بيگ ۳۱۳-۳۲۶-۵۴۴-۵۵۲	تقريب خان ۱۱۶-۱۲۴-۲۰۷-۲۳۲
۵۵۸	۲۹۲-۲۹۴-۳۶۰-۳۹۵-۴۱۶
جان سپار خان ۵۷۲	۴۵۱-۴۶۶-۴۸۵-۴۸۹-۶۲۰
جان نثار خان ۳۰۶-۳۰۸-۳۳۱	۶۶۲-۷۴۹-۷۵۷
۴۳۳-۹۹۵	تماجي ۶۲۵-۷۶۹-۷۷۰-۷۷۳
جاني بيگ ۶۵-۵۱۱-۵۷۴-۸۷۱	۷۷۵
۹۰۶	تنو جي ۴۷
جاني خان ۹۸۸-۱۰۵۰	تهور خان ۵۵-۶۳-۹۲-۱۸۹-۲۱۷
جسونت راو ۵۵	۲۴۸-۳۰۷-۴۴۷-۵۶۵-۶۵۰
جسونت سنگهه .. ۳۳-۴۱-۴۹	۶۵۳-۶۵۵-۶۵۶-۶۵۷-۸۵۶
جعفر خان ۳۴۴-۳۴۵-۴۱۸-۴۱۹	۹۶۴-۹۷۸
۴۳۴-۴۸۵-۵۹۰-۵۹۲-۶۳۴	(ج)
۷۴۱-۷۴۳-۷۶۱-۸۳۷-۸۵۲	جادو راو ۴۷
۸۵۵-۸۵۶-۸۵۷-۸۶۰-۸۶۵	جادو راءِ ۶۳
۸۶۹-۸۷۹-۸۸۴-۹۱۴-۹۱۶	جادوڻ ۹۹۳
۹۲۳-۹۵۹-۹۶۳-۹۸۰-۹۸۳	جادو نواڙن ۵۵-۱۶۱-۵۷۸-۵۸۴
۹۸۶-۱۰۳۱-۱۰۳۲-۱۰۳۴	۵۸۶-۵۹۷-۹۸۹

خاکی خان ۱۰۵۰	حقیقت خان ۸۷۵ - ۴۵۱
خان جهان ۱۳۰ - ۱۱۴	حکیم احمد ۸۸۵ - ۸۸۲
خان خانان ۷۹ - ۹۲ - ۱۱۴ - ۱۱۷	حکیم جمالای کاشی ۵۹۴
۱۳۰ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۴ - ۶۸۷	حکیم شمسائی ۵۶۷
۶۹۰ - ۶۹۳ - ۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲	حکیم ابوالفتح ۱۰۴۱
۷۰۶ - ۷۰۸ - ۷۱۷ - ۷۲۷ - ۷۳۶	حکیم صائب ۸۴۴
۷۳۷ - ۷۶۷ - ۸۰۴ - ۸۰۸ - ۸۰۹	حکیم صال ۲۹۴ - ۳۴۴ - ۴۰۴ - ۶۳۵
۸۱۱ - ۸۵۷	۸۷۰
خان دوران ۷۹ - ۹۳ - ۱۳۱ - ۱۹۲	حکیم محمد امین .. ۳۹۹ - ۵۶۷
۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۴۶	حکیم محمد مهدی ۳۹۹ - ۵۶۷
۲۸۶ - ۳۰۳ - ۴۷۸	۶۲۶ - ۷۴۴ - ۷۵۰ - ۸۳۲ - ۸۹۱
خان زمان .. ۹۲ - ۱۱۹ - ۴۱۷	حکیم مقیم ۵۶۷ - ۱۰۳۵
خان عالم ۲۰۷ - ۲۴۵ - ۲۹۰ - ۳۰۶	حکیم مومنا ۹۲۶ - ۱۰۶۲
۳۴۱ - ۴۴۷	حکیم نورالدین ۳۴۴
خانۀ زادخان ۹۱ - ۱۲۷ - ۲۴۹ - ۲۷۰	حکیم یوسف ۶۲۴
۲۹۰ - ۳۰۸ - ۳۳۳ - ۴۷۵ - ۵۹۴	حمیدالدین ۵۵ - ۶۲ - ۷۷
۶۲۳ - ۸۴۷	حمیداکر ۶۲ - ۷۷
خدابخش ۹۶۴	حیات افغان ۵۴
خداداد ۷۶۵	حیات زمیندار ۲۱۷
خدمت خان ۶۶۴ - ۹۴۰ - ۷۶۷	(خ)

۹۹۰

حاجي بقا .. ۲۱۶ - ۱۶۷ ..

حسن خوشگي ۲۵۱ - ۲۵۷ - ۲۶۱ -

حاجي بلوچ .. ۲۱۲ ..

۲۶۳

حاجي بيگ .. ۱۰۶ ..

حسن علي ۱۱۴ - ۲۵۹ - ۲۷۰ - ۲۹۰ -

حاجي حسين .. ۲۴۶ ..

۳۰۲ - ۳۰۶ - ۳۴۷ - ۴۵۱ - ۵۵۷ -

حاجي خان .. ۴۴۱ - ۴۰۵ ..

۵۹۳ - ۶۳۴ - ۶۴۷ - ۷۴۱ - ۷۵۱ -

حاجي شفيق .. ۸۷۰ ..

۷۵۲ - ۷۶۵ - ۸۵۶ - ۸۷۰ - ۸۸۰ -

حاجي قاسم .. ۸۷۲ - ۸۵۷ - ۶۲۰ ..

۹۱۸ - ۹۶۰ - ۹۶۶ - ۱۰۴۸ -

حاجي محمد .. ۸۵۱ - ۸۴۱ ..

حسن فوجدار .. ۵۵ ..

حاجي محمد خان .. ۸۲۵ ..

حسن قلبي خان .. ۲۴۷ ..

حاجي محمد سعيد .. ۸۸۲ - ۲۹۴ ..

حسين بيگ ۵۵ - ۹۵ - ۱۱۵ - ۲۱۸ -

حاجي محمد طاهر .. ۸۴۶ ..

۴۵۴ - ۵۵۹ - ۵۶۰ -

حاجي اس .. ۱۰۳۵ ..

حسين پاشا ۶۰۶ - ۶۱۵ - ۶۱۹ -

حافظ رحيم الدين .. ۸۴۴ ..

۶۲۶ - ۶۳۶ - ۸۸۷ -

حامد خان .. ۸۵۶ ..

حسين خان .. ۴۶۳ - ۵۲۳ -

حبش خان .. ۵۸۵ ..

حسين داروغه .. ۷۱۷ ..

حسام الدين ۵۲ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۹۹ -

حضرت اعلى [شاه جهان پادشاه]

۳۰۲ - ۴۳۹

۴۶ - ۴۸ - ۶۵۱ - ۶۶۴ -

حسن بخش .. ۹۹ ..

حضرت خاتم المومنين .. ۳۶۶

حسن بيگ .. ۱۶۳ - ۷۰۲ - ۱۰۱۵ -

حق وردي خان .. ۵۴۵ - ۹۶۱ -

حسن خان ۴۰۴ - ۴۶۳ - ۷۴۱ - ۸۹۱ -

خواجه قادر ۷۵۶ - ۸۴۰ - ۸۷۴ - ۹۱۵	۱۰۳۵
خواجه قطب الدين ۲۳۴ - ۴۴۴ - ۹۸۳	خواجه زاهد ۱۰۶۳
خواجه کلان ۷۷	خواجه سکندر ۸۸۱ - ۸۷۲
خواجه کمال ۴۹۶ - ۴۹۷	خواجه صادق ۱۸۸ - ۲۱۳ - ۲۴۹ -
خواجه کمال الدين ۸۷۲	۳۰۸ - ۶۱۹ - ۶۲۸ - ۶۶۱ - ۷۵۸ -
خواجه محمد شريف ۲۴۷	۹۱۵ - ۹۷۷ - ۱۰۶۴
خواجه محمد يوسف ۱۰۳۴	خواجه طرب ۸۸۱
خواجه مشكي ۵۲۶ - ۵۳۶ - ۵۳۷ -	خواجه عابد ۵۱ - ۴۵
۵۴۰ - ۵۴۱	خواجه عبدالرؤف ۸۳۲
خواجه معقول ۴۰۹ - ۴۱۳	خواجه عبدالغفار ۴۶۲ - ۶۰۵ - ۸۴۸ -
خواجه معين الدين ۸۸۱ - ۸۳۲	۱۰۳۵ - ۸۷۶
خواجه منظور ۴۴	خواجه عبدالعنان ۷۵۵
خواجه موسى ۶۱۹	خواجه عبدالله ۶۳ - ۹۳ - ۱۳۲ -
خواجه نذير ۸۵۳ - ۸۶۵	۲۹۰ - ۳۰۱ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۸۳۸ -
خواجه وفا ۸۵۷	۹۸۸
خواص ۹۹۳ - ۹۹۶	خواجه عبدالوهاب ۱۱۴ - ۲۳۷ - ۴۰۳ -
خواص خان ۶۳ - ۹۲ - ۱۳۲ - ۲۴۹ -	۴۶۴
۲۶۸ - ۲۶۹ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۸۳۴ -	[خواجه عنايت] ۳۴۳
۸۳۸	خواجه عنايت الله ۳۰۵ - ۳۳۹ - ۵۱۳ -
خوشحال بيگ ۵۳ - ۶۶ - ۱۰۱ -	۸۸۵

۶۰۸ - ۶۱۵ - ۶۳۱ - ۶۶۲ - ۶۶۲	۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۶
۶۶۳ - ۸۲۸ - ۹۰۸ - ۹۶۴	۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۶ - ۷۹۸ - ۷۹۹
خنجرخان ۱۷۹ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۶۲۵	۱۰۱۴
۸۱۵ - ۸۱۷ - ۸۲۹ - ۸۶۲ - ۸۷۰	خدمت طلب خان ۷۴۳ - ۸۳۲ - ۸۴۳
۸۷۳ - ۹۱۴	۸۸۱
خواجه ابونثانی ۶۰۹	خدمت یار خان ۶۴۸ - ۶۶۴ - ۷۶۸
خواجه احمد ۶۲۹ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۴۴	۱۰۶۸
۶۶۲ - ۶۶۴ - ۷۳۸ - ۸۱۹ - ۸۶۳	خدمت گزار خان ۱۰۶۸
خواجه اسحاق ۹۱۵ - ۹۸۳ - ۱۰۶۴	خسرو ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲ - ۲۴۲
خواجه انور ۶۰۴	۲۴۸ - ۲۷۰ - ۲۹۳ - ۳۰۸ - ۳۹۹
خواجه بشقار ۲۴۸ - ۳۰۸	۵۹۳ - ۹۸۱ - ۱۰۶۲
خواجه بوخوردار ۴۵۵ - ۶۶۴	خضر ۲۴۷ - ۶۰۵
خواجه بهاولدین ۸۴۴	خلیل الله خان ۸۱۵ - ۹۵ - ۹۹ - ۱۱۵
خواجه پهل ۲۷۲ - ۱۰۶۷	۱۱۵ - ۱۱۹ - ۱۳۰ - ۱۳۷ - ۱۶۳
خواجه حسن ۹۳ - ۲۴۷ - ۳۰۸	۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۸۲ - ۱۸۴ - ۱۸۷
خواجه خان ۱۰۶	۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸
خواجه خداوند محمود ۶۲۹ - ۸۳۲	۲۰۰ - ۲۰۲ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۷
۸۶۳	۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۲۵ - ۲۲۹
خواجه خسرو ۲۳۹ - ۲۶۱ - ۵۱۵	۳۴۱ - ۳۴۹ - ۳۶۲ - ۳۷۳ - ۳۷۷
خواجه رحمت الله ۲۴۷ - ۳۰۸ - ۳۰۴	۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۷ - ۵۷۴

۱۰۱۳ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۱۷ -	۹۸۶ - ۱۰۳۶ - ۱۰۶۷
۱۰۳۶ - ۱۰۳۲	دانیال ۴۳۳
دقاجی ۱۰۲۸ - ۶۲۵ - ۸۷۱ - ۹۸۹ -	داور داد خان ۲۱۸ - ۵۶۸ - ۷۶۳ -
۱۰۱۰ - ۱۰۰۹	۸۳۷
دربار خان ۳۰۸ - ۴۴۸ - ۶۰۵ - ۸۴۳ -	دژد خان ۸۵ - ۹۵ - ۱۰۶ - ۱۴۳ -
۸۶۶ - ۸۷۰ - ۹۶۰	۱۶۴ - ۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ -
درجن سال ۵۴ - ۵۵ -	۱۸۶ - ۱۸۸ - ۲۲۱ - ۲۳۰ - ۲۴۰ -
درویش بیگ ۳۰۳ - ۸۰۶ -	۲۴۷ - ۲۶۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ -
درویش خان ۱۰۳۹ -	۲۹۱ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۵۱۳ - ۵۱۴ -
درویش محمد ۲۲۱ - ۵۵۴ -	۵۲۴ - ۵۲۶ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۴ -
دکهنانه سنگه ۱۶۱ -	۵۱۶۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ -
دلور ۶۲ - ۹۳ - ۹۸ - ۱۹۰ - ۲۴۶ -	۵۱۴۱ - ۵۴۵ - ۵۵۳ - ۵۵۵ - ۵۸۹ -
۲۶۹ - ۲۸۷ - ۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۹۷ -	۶۱۴۹ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴ -
۸۷۶ - ۹۸۹	۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۵۷ - ۶۵۹ - ۶۶۰ -
دلور خان ۶۲ - ۲۸۷ - ۵۳۳ - ۵۹۷ -	۷۵۴ - ۷۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۶ - ۸۶۸ -
۸۷۶ - ۹۵۸ - ۹۸۹	۸۷۱ - ۸۷۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ -
دلبادل خان ۶۱۳ -	۸۹۳ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۹۰۷ -
دلدار بیگ ۱۳۶ - ۱۴۰ -	۹۱۷ - ۹۷۲ - ۹۷۵ - ۹۸۶ - ۹۸۹ -
دلدار خان ۲۱۳ -	۹۶۷ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۳ -
دل دوست ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۴۵۴ -	۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ -

- ۲۷۳- ۲۷۲- ۲۷۱- ۲۳۰- ۲۲۵

- ۲۷۹- ۲۷۸- ۲۷۷- ۲۷۶- ۲۷۵

- ۲۸۱- ۲۸۳- ۲۸۲- ۲۸۱- ۲۸۰

- ۲۹۲- ۲۹۱- ۲۸۹- ۲۸۸- ۲۸۵

- ۲۹۸- ۲۹۷- ۲۹۶- ۲۹۵- ۲۹۴

- ۳۱۴- ۳۱۳- ۳۱۱- ۳۱۰- ۳۰۹

- ۳۲۴- ۳۲۳- ۳۲۰- ۳۱۹- ۳۱۸

- ۳۴۲- ۳۴۸- ۳۴۵- ۳۴۴- ۳۴۱

- ۳۵۵- ۳۵۰- ۳۴۹- ۳۴۵- ۳۴۳

- ۴۱۴- ۴۱۳- ۴۱۱- ۴۰۹- ۴۰۷

- ۴۳۲- ۴۳۰- ۴۲۱- ۴۲۰- ۴۱۹

۶۳۱- ۵۷۰- ۴۴۹

۵۸۴- ۴۸ داکوچی

۶۳- ۴۷ داماجی

- ۲۲۰- ۱۶۱- ۱۴۲ خان دانشمند

- ۴۰۲- ۳۹۵- ۳۴۵- ۲۳۶- ۲۳۰

- ۶۳۶- ۴۶۴- ۴۵۱- ۴۲۷- ۴۰۵

- ۸۴۵- ۸۳۱- ۸۱۷- ۷۶۳- ۷۴۱

- ۸۸۲- ۸۸۰- ۸۶۴- ۸۵۷- ۸۵۵

- ۹۷۹- ۹۶۱- ۹۳۷- ۹۲۳- ۸۸۴

۱۰۶۳- ۱۰۶۲- ۴۷۱- ۴۵۱- ۱۶۳

- ۱۰۸۷- ۲۹۳- ۲۳۲ خان خوشحال

۸۵۷- ۶۴۴

(۵)

۵۸۵- ۴۸ داداجی

- ۶۷۵- ۴۵۴- ۲۸۷- ۲۴۷ خان دازاب

- ۹۱۷- ۸۵۶- ۷۶۷- ۷۴۲- ۷۰۴

۹۶۶

- ۲۷- ۲۵ [بی شکوه] دارا شکوه

- ۱۱۰- ۱۰۶- ۱۰۳- ۱۰۰- ۹۹

- ۱۱۹- ۱۱۵- ۱۱۴- ۱۱۲- ۱۱۱

- ۱۲۸- ۱۲۵- ۱۲۳- ۱۲۲- ۱۲۰

- ۱۳۹- ۱۳۸- ۱۳۶- ۱۳۵- ۱۳۰

- ۱۷۳- ۱۷۱- ۱۷۰- ۱۶۸- ۱۶۰

- ۱۸۳- ۱۸۲- ۱۷۹- ۱۷۷- ۱۷۵

- ۱۸۸- ۱۸۷- ۱۸۶- ۱۸۵- ۱۸۴

- ۱۹۸- ۱۹۷- ۱۹۴- ۱۹۰- ۱۸۹

- ۲۰۶- ۲۰۴- ۲۰۳- ۲۰۰- ۱۹۹

- ۲۱۳- ۲۱۲- ۲۱۱- ۲۰۸- ۲۰۷

- ۲۲۴- ۲۲۳- ۲۲۲- ۲۲۱- ۲۱۵

- ۵۱۳ - ۳۳۹ - ۲۶۹ - ۲۶۸ - ۲۴۷

۱۰۶۲ - ۸۷۴ - ۵۳۳ - ۵۱۸ - ۵۱۷

- ۲۳۰ - ۲۲۰ - ۱۹۳ - راجه انرده کنور

۲۷۱ - ۲۷۰ - ۲۶۸ - ۲۴۱ - ۲۳۵

۷۶۵ - ۵۶۱ - راجه بهادر چند

- ۵۳۳ - ۵۲۴ - ۴۹۴ - ۳۴۰ - راجه بهرور

- ۶۵۷ - ۶۵۴ - ۶۵۳ - ۶۵۰ - ۵۳۴

۸۱۲

- ۱۰۲ - راجه بیتل داس گورکھ ۹۵

۴۵۷ - ۴۵۶ - ۱۹۳

۱۰۴۰ - ۱۰۳۹ - راجه بیریل

۸۰۸ - راجه پیغام

- ۲۱۶ - ۱۹۰ - ۱۴۲ - راجه تودرمل

- ۸۷۴ - ۷۶۵ - ۶۰۴ - ۲۲۰ - ۲۱۹

۸۸۵

- ۴۱ - ۳۳ - ۳۲ - راجه جسونت سنگه

- ۶۴ - ۶۰ - ۵۹ - ۵۷ - ۵۶ - ۴۹

- ۱۳۹ - ۹۵ - ۸۲ - ۸۱ - ۸۰ - ۷۱

- ۲۲۶ - ۲۲۰ - ۱۸۹ - ۱۸۳ - ۱۴۱

- ۲۸۸ - ۲۸۵ - ۲۵۶ - ۲۵۴ - ۲۴۶

(۵)

ذوالفقار خان - ۶۲ - ۶۶ - ۶۷ - ۷۴

- ۱۰۱ - ۹۲ - ۷۹ - ۷۶ - ۷۵

- ۲۳۹ - ۲۳۴ - ۱۶۳ - ۱۵۷ - ۱۰۷

- ۴۳۹ - ۲۶۹ - ۲۶۷ - ۲۶۲ - ۲۴۵

- ۵۰۴ - ۵۰۲ - ۴۹۳ - ۴۷۹ - ۴۶۳

- ۵۲۱ - ۵۲۰ - ۵۱۸ - ۵۱۷ - ۵۱۲

- ۵۳۸ - ۵۳۳ - ۵۳۰ - ۵۲۳ - ۵۲۲

۶۳۰ - ۵۶۷ - ۵۴۷ - ۵۴۶ - ۵۴۵

- ۱۲۴ - ۹۵ - ۷۹ - ۶۷ - ۶۳ - ذوالقدر خان

- ۲۶۷ - ۲۶۲ - ۲۴۸ - ۲۴۵ - ۱۲۷

۴۴۸ - ۳۰۸ - ۲۶۹

(۶)

- ۱۹۴ - ۱۶۶ - ۱۲۹ - ۱۰۷ - راج سنگه

- ۳۴۱ - ۳۰۷ - ۲۸۸ - ۲۶۷ - ۲۴۵

- ۵۸۶ - ۵۶۴ - ۴۵۷ - ۴۵۴ - ۴۳۴

۸۹۱ - ۷۶۷ - ۷۴۱ - ۷۳۳ - ۶۶۱

- ۷۹۴ - ۷۳۴ - ۶۸۳ - راجه امر سنگه

۸۵۸

- ۹۲ - ۷۶ - ۶۲ - ۴۳ - راجه اندرمن

-۱۰۰۰ - ۹۹۹ - ۹۹۶ - ۹۹۵ - ۹۹۴	- ۳۱۵ - ۳۰۶ - ۳۰۵ - ۱۶۰ دلیر
-۱۰۱۱ - ۱۰۱۰ - ۱۰۰۴ - ۱۰۰۳	۱۰۵۵ - ۱۰۵۴ - ۶۶۱ - ۳۳۷
-۱۰۱۵ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۲	۷۵۸ دلیر افغان
-۱۰۲۱ - ۱۰۲۰ - ۱۰۱۷ - ۱۰۱۶	- ۱۴۲ - ۱۳۸ - ۱۳۰ - ۱۰۴ دلیر خان
-۱۰۲۵ - ۱۰۲۴ - ۱۰۲۳ - ۱۰۲۲	- ۱۶۹ - ۱۶۷ - ۱۶۰ - ۱۵۷ - ۱۴۶
۱۰۲۶ - ۱۰۲۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۶	- ۲۰۷ - ۱۸۸ - ۱۸۵ - ۱۸۴ - ۱۷۰
۸۵۶ دوزان خان	- ۲۷۴ - ۲۷۳ - ۲۷۲ - ۲۰۹ - ۲۰۸
۲۴۵ - ۷۸ دوست افغان	- ۳۰۶ - ۳۰۵ - ۲۹۵ - ۲۸۳ - ۲۸۲
۳۰۸ دوست بیگ	- ۳۲۴ - ۳۲۲ - ۳۲۱ - ۳۱۶ - ۳۱۵
۸۶۱ دوست محمد	- ۴۰۳ - ۴۰۰ - ۳۹۵ - ۳۴۰ - ۳۳۷
۵۲۳ - ۹۳ دولت بیگ	- ۵۳۵ - ۵۳۳ - ۵۲۵ - ۴۷۷ - ۴۷۶
۹۸۹ - ۹۳ - ۶۳ دولت مند خان	- ۵۴۱ - ۵۴۰ - ۵۳۸ - ۵۳۷ - ۵۳۶
۱۶۰ دھوم راج	- ۵۴۹ - ۵۴۸ - ۵۴۷ - ۵۴۶ - ۵۴۵
۹۶۰ - ۹۱۷ دیانت خان	- ۶۹۵ - ۶۲۳ - ۵۶۵ - ۵۵۵ - ۵۵۰
۱۰۰۲ دیانت رایی	- ۷۱۰ - ۷۰۹ - ۷۰۸ - ۷۰۶ - ۷۰۳
۸۱۸ دیببی چند	- ۸۰۷ - ۸۰۱ - ۸۰۰ - ۷۸۹ - ۷۸۸
۴۸۱ - ۷۶ - ۷۴ - ۷۱ دیببی سنگه	- ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۸۶۰ - ۸۱۴ - ۸۰۸
- ۲۳۱ - ۱۰۷ - ۱۰۱ - ۹۳ دیندار خان	- ۸۹۳ - ۸۹۲ - ۸۹۱ - ۸۹۰ - ۸۸۹
- ۴۱۲ - ۳۹۹ - ۳۲۶ - ۳۰۷ - ۲۴۸	- ۹۰۴ - ۹۰۳ - ۹۰۱ - ۸۹۸ - ۸۹۴
۸۷۵ - ۸۳۸ - ۵۷۲	- ۹۹۳ - ۹۹۲ - ۹۸۱ - ۹۷۵ - ۹۶۵

راجہ سلیمان ۱۰۰۹ - ۱۱۲۵ - ۱۰۲۶	۱۹۰ - ۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۲ - ۲۹۳
راجہ سارنگدھر .. ۶۲ - ۹۲ - ۷۵۷	۳۰۷ - ۳۲۰ - ۳۲۲ - ۴۲۱ - ۴۴۱
راجہ سچان سنگھ ۶۵ - ۷۰ - ۲۴۷	۴۷۹ - ۵۰۹ - ۶۰۹ - ۶۲۵ - ۶۳۵
۲۶۷ - ۲۸۷ - ۳۴۲ - ۴۸۶ - ۵۰۲	۶۱۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۵۸۹ - ۹۷۱
۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۴۹ - ۶۳۴ - ۶۳۳	راجہ رابینگہ ۳۹ - ۶۵ - ۷۰ - ۱۴۱
۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۵ - ۷۸۵ - ۷۸۸	۱۴۷ - ۱۵۷ - ۲۰۷ - ۲۴۲ - ۲۴۶
۸۰۰ - ۸۶۸ - ۹۰۳ - ۹۰۸ - ۹۸۸	۲۶۷ - ۲۷۰ - ۲۸۸ - ۳۰۵ - ۳۰۶
۹۹۷ - ۱۰۰۰ - ۱۰۲۲	۳۳۶ - ۳۳۸ - ۳۴۱ - ۴۰۵ - ۴۱۷
راجہ سروپ ۳۳۹	۴۲۱ - ۴۴۱ - ۵۷۲ - ۵۸۱ - ۵۸۳
راجہ ضواج مل کور ۲۸۸	۶۲۳ - ۶۲۷ - ۶۴۳ - ۷۶۹ - ۷۷۰
راجہ شیورام ۹۵۵ - ۹۵۷ - ۱۰۲ - ۱۰۲۲ - ۹۵۳	۷۷۱ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵ - ۸۱۷
راجہ کشن (بشن) سنگھ ۹۵ - ۳۰۴	۸۳۸ - ۸۶۵ - ۸۷۱ - ۸۹۰ - ۸۹۱
۳۴۲ - ۴۲۸ - ۷۱۳ - ۸۵۸	۸۹۳ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۹۰۳
راجہ عالم سنگھ ۳۴۱ - ۳۴۶	۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۲
راجہ کرن ۵۷۰	۹۹۳ - ۹۹۶ - ۹۹۸ - ۱۰۰۳
راجہ مان سنگھ ۲۲۱ - ۲۸۷ - ۸۸۵	۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶
راجہ مہاسنگھ ۲۴۰ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳	۱۰۲۰ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۳ - ۱۰۳۷
۱۰۴۴ - ۱۰۵۴	۱۰۳۸ - ۱۰۶۰
راجہ نرسنگھ ۳۰۲ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۹۹	راجہ روپ سنگھ ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۵۸
۴۳۴ - ۷۰۸ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۱	۶۴۰ - ۶۴۵ - ۸۷۳

- ۷۵۷ - ۷۴۹ - ۷۴۱ - ۷۳۶ - ۷۳۰

- ۸۶۶ - ۸۱۸ - ۸۱۶ - ۷۶۱ - ۷۶۰

- ۸۵۷ - ۸۵۵ - ۸۴۸ - ۸۴۰ - ۸۳۸

- ۸۶۹ - ۸۶۸ - ۸۶۶ - ۸۶۵ - ۸۶۰

- ۸۸۷ - ۸۸۳ - ۸۷۹ - ۸۷۳ - ۸۷۱

- ۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۹۵ - ۸۹۲ - ۸۹۰

- ۹۰۷ - ۹۰۳ - ۹۰۰ - ۸۹۹ - ۸۹۸

- ۹۲۰ - ۹۱۹ - ۹۱۷ - ۹۱۲ - ۹۰۹

- ۹۶۷ - ۹۶۶ - ۹۶۴ - ۹۶۲ - ۹۶۵

- ۹۸۸ - ۹۸۷ - ۹۷۵ - ۹۷۱ - ۹۷۰

- ۱۰۲۰ - ۱۰۱۲ - ۹۹۹ - ۹۹۵

- ۱۰۳۸ - ۱۰۳۷ - ۱۰۳۶ - ۱۰۲۱

۱۰۶۰ - ۱۰۵۱

۲۴۶ راجه چرمین

۸۶۴ - ۸۳۸ - ۸۲۴ .. راجه حیات

- ۲۰۶ - ۱۳۹ - ۶۶ راجه دیبئی سنگه

- ۵۷۲ - ۳۸۱ - ۳۴۶ - ۳۴۱ - ۲۴۷

- ۱۰۴۵ - ۷۵۸ - ۶۳۲ - ۶۲۵

۱۰۵۶ - ۱۰۵۴

- ۱۸۷ - ۱۸۱ - ۱۷۹ راجه راجروپ

- ۳۴۶ - ۳۱۱ - ۳۰۹ - ۳۰۰ - ۲۹۲

- ۳۵۹ - ۳۴۶ - ۳۲۰ - ۳۰۹ - ۳۵۹

- ۵۶۸ - ۵۲۳ - ۴۹۷ - ۴۸۵ - ۴۶۲

- ۶۴۰ - ۶۳۱ - ۶۳۱ - ۵۹۵ - ۵۹۲

- ۸۱۶ - ۷۶۱ - ۷۵۵ - ۷۴۱ - ۶۴۷

- ۸۶۷ - ۸۶۵ - ۸۵۵ - ۸۴۸ - ۸۱۹

- ۹۰۸ - ۸۸۸ - ۸۸۷ - ۸۸۴ - ۸۶۸

- ۹۶۱ - ۹۵۹ - ۹۲۳ - ۹۱۶ - ۹۱۴

- ۱۰۳۷ - ۱۰۳۲ - ۹۸۶ - ۹۸۵ - ۹۶۳

۱۰۳۸

- ۱۴۱ - ۱۳۹ - ۹۶ - ۳۰ راجه جیسنکه

- ۱۶۹ - ۱۶۸ - ۱۶۷ - ۱۵۷ - ۱۴۶

- ۱۸۷ - ۱۸۵ - ۱۸۴ - ۱۸۳ - ۱۷۰

- ۲۲۹ - ۲۲۱ - ۲۲۰ - ۲۱۸ - ۲۰۲

- ۳۲۱ - ۳۱۵ - ۳۰۹ - ۳۰۶ - ۲۶۹

- ۴۱۵ - ۴۱۴ - ۴۰۲ - ۳۳۱ - ۳۲۴

- ۴۵۷ - ۴۴۷ - ۴۴۶ - ۴۳۴ - ۴۱۹

- ۴۸۶ - ۴۸۵ - ۴۷۹ - ۴۶۵ - ۴۶۲

- ۶۰۲ - ۶۰۱ - ۵۹۹ - ۵۶۸ - ۴۹۷

- ۶۲۹ - ۶۲۷ - ۶۲۰ - ۶۱۸ - ۶۰۳

روح الله ۱۴۷ - ۱۶۱ - ۱۴۵۱ - ۱۴۷۷ -	رضوان خان ۲۴۸ - ۳۰۳
۱۴۸۶ - ۶۳۵ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۷۱۴۲ -	رضوي خان ۲۴۸ - ۳۰۳ - ۴۴۰ - ۴۵۲ -
۷۵۷ - ۸۱۷ - ۸۳۰ - ۸۷۰ - ۹۰۸ -	۷۴۳ - ۷۵۵ - ۱۰۴۹ -
۱۰۶۱	رعایت خان ۱۹۵ - ۳۴۷ - ۴۵۵ - ۷۶۸ -
رود خان ۶۹۷	۸۱۵ - ۸۵۱
روشن آرای بیگم ۳۰۲	رعد انداز بیگ ۶۳ - ۶۳۵
روشن راس بیگم ۳۶۸ - ۴۴۶ - ۴۸۹ -	رعد انداز خان ۲۳۴ - ۲۳۷ - ۲۴۰ -
۵۶۸ - ۷۵۲ - ۸۱۵ - ۸۳۹ - ۸۷۷ -	۳۰۱ - ۳۳۶ - ۴۴۱ - ۴۷۷ - ۴۸۶ -
۹۷۳ - ۱۰۳۶ -	۴۸۷ - ۵۸۹ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۲۵ -
(ز)	۸۱۵ - ۸۳۹ - ۹۳۲ - ۹۷۸ - ۱۰۶۱ -
زاهد بیگ .. ۲۰۳ - ۲۸۳ - ۴۰۱ -	رگناته ۶۳ - ۷۴ - ۸۶ - ۹۳ - ۱۹۸ -
زاهد خان ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۵۷۲ - ۶۳۵ -	۲۰۲ - ۲۴۹ - ۳۰۸ - ۴۵۱ - ۶۳۵ -
۸۸۸ - ۹۰۵ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۳ -	۷۴۹ - ۷۵۱ - ۷۶۳ - ۸۲۹ - ۱۰۴۹ -
زبدۃ النساء بیگم ۳۶۸	۱۰۵۹ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۸ -
زبورست خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۸ - ۲۴۵ -	زندهاجي ۲۴۹ - ۲۹۳ -
۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۰۷ - ۵۲۲ - ۵۵۵ -	زندوله ۹۳ - ۱۲۸ - ۱۶۰ - ۵۵۴ - ۸۷۱ -
۵۹۴ - ۸۶۸ - ۸۹۴ - ۸۹۸ - ۹۸۸ -	۸۸۸ - ۸۹۹ - ۱۰۲۳ -
۱۰۲۳ - ۱۰۳۹ -	زن مست .. ۳۱۵ - ۳۳۷ - ۷۰۸ -
زیب النساء بیگم ۳۶۸ - ۴۸۹ - ۸۳۶ -	روپسنگه ۱۹۳ - ۲۴۹ - ۲۸۸ - ۳۰۷ -
زین خان ۴۴۲ - ۸۷۰ -	۳۴۲ - ۴۴۷ - ۴۵۴ - ۶۹۸ -

۲۹۹ - ۳۳۴ - ۳۳۶ - ۳۴۸ - ۴۸۷

۸۵۶ - ۹۱۵

رحمن یار ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۳۳

رزق الله ۸۷۳ - ۱۰۳۸

رستم ۱۴ - ۵۵ - ۷۳ - ۸۱ - ۹۷ - ۹۸ -

۹۹ - ۱۰۳ - ۱۲۷ - ۲۸۸ - ۳۰۷ -

۳۲۸ - ۳۴۲ - ۵۰۸ - ۵۷۸ - ۶۲۱ -

۱۰۳۴ - ۱۰۵۱ - ۱۰۶۵

رستم راو ۴۷ - ۶۳ - ۱۲۸ - ۹۸۹ - ۱۰۱۰ -

رسول ۵۰۸

رسول بیگ ۵۲۱ - ۵۲۴ - ۸۹۱ - ۸۹۴ -

رشیدای خوش نویس ۹۷۸

رسورسنگه ۵۷۴

رشید خان ۷۶ - ۹۲ - ۱۲۸ - ۲۴۵ -

۲۶۹ - ۲۹۱ - ۴۴۷ - ۵۰۲ - ۵۱۳ -

۵۱۴ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۶۸۱ -

۶۸۲ - ۶۹۴ - ۷۰۱ - ۷۹۳ - ۷۹۴ -

۷۹۵ - ۹۴۶

رضاقلی ۱۰۰۶ - ۱۰۱۱ -

رضوان الله ۶۱۶

۸۹۱ - ۱۰۲۳

راجی ۸۹۹ - ۹۸۹

راگهوجی ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰ -

راهنسنگه ۳۳۶ - ۸۵ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۴۱ -

۱۹۲ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۵۴ - ۴۵۱ -

۴۵۷ - ۴۸۶ - ۷۷۵ - ۸۹۱ - ۹۸۸ -

۱۰۰۵ - ۱۰۲۷ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۸ -

راناراجسنگه ۷۷ - ۱۲۹ - ۲۶۷ - ۴۵۴ -

راواهرسنگه چند راوت ۲۶۹ - ۴۲۵ -

راویهاوسنگه ۲۳۷ - ۲۴۵ - ۲۶۹ - ۳۴۶ -

۵۸۲ - ۵۸۶ - ۵۸۸ - ۱۰۲۳

راوکرن ۵۵ - ۱۸۹ - ۵۷۲ - ۵۹۹ -

۶۰۳ - ۶۰۶ - ۱۰۲۳

راولی ۹۵۴

راو سنوسال ۶۳ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۰۳ -

رای پهارامل ۶۱۹

راے مکریم ۲۶۸

راے قنوجی ۲۴۹

رقن راهور ۶۵ - ۶۶ - ۷۰۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ -

رحمت خان ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۲۹۷ -

سلطان حسین ۹۵ - ۶۵	سرپرست ۱۰۵۵ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۵ - ۱۰۵۲
سلطان علی عرب ۵۸۶	مزاوار خان ۶۳ - ۹۳ - ۱۰۷ - ۱۲۷ -
سلطان سکندر ۱۰۳۹	۱۴۴۸ - ۸۴۳ - ۸۵۱ - ۸۸۰
سلطان محمد ۱۰۳۵	سعادت خان ۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۶۰۰ -
سلطان یار ۱۰۷	۱۹۲ - ۱۹۵ - ۲۲۰ - ۲۳۶ - ۴۰۰ -
سلیمان ۳۴ - ۲۵	۱۴۳۴ - ۱۴۴۲ - ۶۶۱ - ۸۸۵ - ۹۱۴
سلیمان بے شکوہ ۳۰ - ۳۲ - ۸۰۶ -	سعد الله خان ۱۶۱ - ۲۴۸ - ۳۰۳ -
۱۲۱ - ۱۲۵ - ۱۳۰ - ۱۳۸ - ۱۴۱ -	۶۶۱ - ۸۸۵ - ۹۱۴
۱۴۲ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۵۸ - ۱۵۹ -	سعید ۷۶۲ - ۷۴۳
۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹ -	سعید جعفر ۸۳۲
۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۴ - ۱۹۸ - ۱۹۹ -	سعید اے خوشنویس ۸۷۲ - ۸۸۴ -
۲۰۰ - ۲۱۳ - ۳۰۳ - ۳۲۱ - ۴۰۰ -	۹۸۲
۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۴ - ۱۰۰۹ -	سعید خان ۱۳۱ - ۱۴۱ - ۱۹۵ - ۳۳۹ -
سنہاچی ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۶۳ - ۹۶۹ -	۱۴۱۹ - ۱۴۲۳ - ۱۴۲۷ - ۴۸۷ - ۵۹۳ -
۹۷۰ - ۹۷۱ - ۱۰۰۹ -	۷۶۲
سنجر ۲۹۰ - ۲۶۴	سعید الله ۸۸۱
سندرداس ۲۴۶ - ۲۸۸ - ۳۳۸	سکت (سکت) سنگہ ۳۳۱
سونیکرن ۶۳ - ۹۳ - ۱۵۷ - ۲۴۹ -	سکندر ۶۳ - ۷۴ - ۱۴۸ - ۲۴۵ - ۲۹۱ -
۲۶۸ - ۲۹۴ - ۳۰۱ - ۴۷۸ - ۴۷۹ -	۱۰۰۰ - ۱۰۰۱
۵۶۵ - ۶۳۱ - ۶۳۵ - ۸۶۴ - ۸۹۵ -	سلطان بیگ ۲۲۱ - ۲۴۹ - ۲۸۷ - ۴۵۶ -

سپهر ۹۵ - ۹۷ - ۹۹ - ۱۰۵ - ۱۰۸ -	زین الدین ۲۵۰ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۹۳ -
۲۹۶ - ۳۲۵ - ۳۳۱ - ۳۳۳	۵۰۴ - ۵۱۵ - ۵۴۱ - ۵۵۶ - ۵۵۷ -
سپه دار خان ۶۲	۵۵۸
سچان سنگه ۷۰ - ۱۰۶ - ۲۴۶ - ۲۶۷ -	زین العابدین ۴۵ - ۳۰۶ - ۵۰۴ - ۵۱۵ -
۵۴۶	۵۵۲ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۶۲۲ - ۸۸۹ -
سراج الدین ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۱۷ -	۱۰۲۷ - ۱۰۵۷ -
۵۴۴ - ۵۴۵	زینت النساء بیگم .. ۳۶۸ - ۴۸۹ -
سرام خان ۶۲۶ - ۶۴۶	(س)
سرانداز خان ۵۴۷ - ۷۰۸ - ۷۷۸ - ۷۷۹ -	سادات خان ۴۵ - ۵۳ - ۶۲ - ۹۳ -
۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۷۹۴ -	۲۴۷ - ۱۷۱ - ۲۸۹ - ۸۷۰ - ۱۰۵۰ -
۸۰۴ - ۹۱۵	سارنگ دهر .. ۱۹۶ - ۲۱۹ - ۲۸۶ -
سرباز خان ۱۰۳۸	ساقی بیگ ۸۱
سربلند خان ۹۶ - ۱۱۳ - ۸۱۷ - ۹۱۵ -	سالار خان ۳۴۶ - ۴۱۹ - ۵۲۷ - ۵۴۰ -
۹۱۹ - ۹۶۰ - ۹۷۶ - ۱۰۳۷ -	۵۴۱ - ۵۴۴ - ۵۴۷ -
سردار خان ۶۴ - ۹۳ - ۱۰۷ - ۱۲۷ -	ساحو بهونسله ۵۷۵
۲۱۳ - ۲۴۰ - ۲۴۹ - ۳۴۵ - ۴۰۳ -	سبحان قلی خان ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۶۰۵ -
۴۱۱ - ۵۶۴ - ۶۲۹ - ۸۲۷ - ۸۳۷ -	۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۸۱۴ - ۸۴۸ -
۹۶۴ - ۹۸۱ - ۱۰۵۰ -	۸۶۴ - ۸۸۶ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۳ -
سرفروز خان ۴۷ - ۱۳۹ - ۴۱۷ - ۵۸۱ -	سپه سنگه سیسودیه ۲۱۱ - ۲۳۷ - ۳۰۶ -
۵۸۴ - ۵۸۶ - ۵۹۷ - ۹۰۱ - ۹۹۲ -	۹۴۷

سید شیرخان ۶۵-۹۶-۱۱۵-۲۱۵-	سید خان جهان .. ۱۹۶-۱۹۷
۲۴۵-۲۶۹-۸۷۶	سید دلاور خان ۲۲-۹۳-۹۸-۱۰۷
سید شیرزمن ۱۴۷-۵۴	سید دلیر خان ۱۳۶
سید شیرمحمد .. ۵۶۷-۸۷۲	سید راجن ۲۵۱-۲۵۲
سید صادق ۶۸۷	سید زبردست ۲۴۹
سید صدر جهان ۸۵۱	سید زند ۱۰۳۵
سید صلاحیت خان ۱۷۰-۱۷۲-۱۹۸-	سید زین العابدین ۳۰۶-۶۳۵-۸۹۱-
۱۹۹-۲۶۹-۶۰۵	۸۹۳-۹۸۹-۱۰۳۴-۱۰۳۸
سید عالم ۲۳۹-۲۵۲-۲۵۷-۲۶۰-	سید سالار خان ۱۲-۶۵-۳۴۶-
۵۰۵-۵۰۶-۵۱۱-۵۴۶-۵۴۷-	۵۲۷-۵۴۰-۵۴۱-۵۴۷-۶۸۱-
۵۵۰-۵۵۲-۵۵۴-۵۵۷-۵۶۱-	۷۸۹-۷۹۱-۷۹۲-۸۰۲
سید عبدالجلیل .. ۲۲۵-۲۸۵	سید سلطان ۸۴۰-۸۴۳-۸۷۰-۸۷۶-
سید عبدالرحمن ۴۸-۵۵-۸۸۳-	۸۸۰-۱۰۴۶-۱۰۵۹
۸۸۶	سید شاه خان ۶۵
سید عبدالرزاق ۲۷۴	سید شاه محمد ۵۵-۵۱
سید عبدالرشید ۱۵۴	سید شجاعت خان ۱۴۹-۱۷۷-۳۴۵
سید عبدالرؤف ۶۲۶	سید شمس ۲۴۶
سید عبدالعزیز .. ۶۶۱-۱۰۰۲	سید شہامت خان ۶۲۵
سید عبداللہ ۸۸۳-۸۸۶	سیدہ شیخ ۸۷۲
سید (میر) عبدالعزیز .. ۸۵	سیدہ شیخ ۱۰۷

سید بهادر ۹۶ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۹۳	۸۹۸ - ۹۰۹ - ۹۸۹ - ۹۹۳ - ۹۹۹
۳۰۸ - ۳۰۵ - ۴۰۴ - ۴۴۳ - ۴۴۹ - ۵۷۲	۱۰۱۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۶
۳۰۵	سورجمل .. ۱۹۲ - ۳۰۶ - ۳۳۱
سید تائر ۲۴۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۸	سوننگه ۵۵ - ۷۷
۳۰۷ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۶۵۳ - ۶۵۷	سپاسنگه ۵۵
۷۱۳	سپراب خان .. ۴۵۴ - ۸۶۴ - ۸۸۵
سید تاج ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۴۰	سیادت خان ۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۶۱ - ۳۲۴
سید تاج الدین ۵۲۶	۳۳۴ - ۳۴۶ - ۴۱۸ - ۶۸۰ - ۸۷۰
سید جعفر ۴۱۸ - ۵۶۶ - ۶۳۶	سید ابراهیم ۳۱۳ - ۳۲۶ - ۳۳۴
۸۸۱ - ۸۶۱ - ۸۳۳	۳۴۷ - ۹۶۴ - ۱۰۶۱
سید جلال ۲۹۹ - ۴۱۱ - ۴۱۸ - ۴۸۷	سید ابو محمد ۳۴۹
۵۶۶ - ۶۳۶ - ۷۵۵ - ۸۳۲	سید احمد ۱۷۶ - ۲۴۶ - ۲۹۹ - ۴۱۱
۸۶۱ - ۸۷۲	سید اختصاص خان بارهه ۶۸۳ - ۹۴۷
سید جان ۱۹۳ - ۶۱۹ - ۸۸۰ - ۹۶۴	سید اسمعیل ۱۰۶
سید جواد ۲۷۴ - ۲۷۵	سید اشرف ۴۰۵
سید حامد ۲۴۹ - ۳۰۷ - ۳۰۸	سید انور ۱۶۱ - ۸۶۲
۴۸۶ - ۶۱۹ - ۹۱۸	سید بایزید ۱۰۶
سید حسن ۵۵ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۳۹	سید بدایت الله قادری .. ۸۵۷
۱۱۵۰ - ۴۸۷ - ۵۶۵ - ۵۶۶ - ۵۸۵	سید بدیع الدین ۲۴۱
سید حسین ۵۹۵ - ۶۲۰	سید بهار .. ۶۲ - ۳۹۹ - ۴۴۳

سیدی منبل ۱۰۱۲	۱۰۴۸
سیدی فولاد ۵۶۷	سید میر ۶۲ - ۹۲ - ۱۵۹
سیدی کامل ۸۸۶ - ۸۸۲	سید میرزا ۳۴۶ - ۵۳۴ - ۷۱۳ - ۷۶۷
سیدی مسعود ۹۹۸	سید ناصر خان ۱۰۴
سیف الله ۴۵ - ۴۲۳ - ۴۲۷ - ۴۹۸	سید نجابت خان ۹۶ - ۹۵۷ - ۹۸۹
۵۰۰ - ۵۰۱ - ۱۰۶۴	۱۰۳۸
سیف بیجاپوری ۶۳ - ۱۶۳ - ۲۴۹	سید نصیرالدین ۴۵ - ۶۱ - ۹۲ - ۱۴۸
۲۸۸	۲۰۳ - ۳۱۴ - ۳۴۲ - ۴۱۹ - ۵۲۷
سیف الدین ۷۸ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۴۲۷	۵۳۴ - ۵۴۵ - ۶۸۱ - ۶۹۷ - ۷۰۰
۶۶۳ - ۷۴۲ - ۷۶۵ - ۸۷۰	۱۷۱۳ - ۷۶۷
سیف خان ۹۲ - ۱۶۳ - ۱۶۵ - ۲۱۳	سید نورالعینان ۹۶ - ۲۴۵
۲۴۱ - ۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲ - ۲۶۳	سید هدایت الله ۱۱۲ - ۲۱۳ - ۲۴۸
۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۳۴۲ - ۳۴۵	۵۹۴
۱۰۱۵ - ۱۲۸ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۴۰	سید یادگار حسین ۲۴۶ - ۱۰۶۱
۱۴۸ - ۶۰۴ - ۶۲۱ - ۶۳۷ - ۶۴۲	سید تحسینی ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۶
۶۵۵ - ۷۵۷ - ۷۵۹ - ۸۲۶ - ۸۳۲	سید یوسف ۶۲ - ۶۸۱
۸۳۹ - ۸۴۳ - ۸۷۷ - ۹۲۱	سیدی احمد ۸۵۹
۹۲۳ - ۹۵۶ - ۹۶۰ - ۹۶۵ - ۹۶۶	سیدی بلال ۶۲۶
۱۰۴۹	سیدی جوهر ۶۴۶
سیدوا ۴۴ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۹	سیدی ربیعان ۱۰۱۰

سید محمد ۳۴۵ - ۳۴۷ - ۳۹۷ -	سید عرب ۲۷۰
۴۱۶ - ۴۲۷ - ۴۸۷ - ۵۶۶ - ۵۹۴ -	سید عزت خان ۱۸۰ - ۲۰۷ - ۲۴۸ -
۶۲۰ - ۶۳۶ - ۷۱۸ - ۷۳۴ - ۸۶۱ -	۲۷۰ - ۵۹۳ - ۸۵۵ - ۱۰۴۸ -
۹۰۲ - ۹۳۲ - ۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۶۴ -	سید علی ۸۲۶ - ۸۳۴ - ۸۸۱ - ۹۱۸ -
۱۰۶۲	۹۸۸ - ۹۸۹ - ۱۰۳۵ -
سید محمد جواد ۹۰۳	سید علی اکبر ۱۴۹ - ۲۴۶ - ۲۸۸ -
سید محمد صالح .. ۶۲۶ - ۵۶۶	۳۰۷ - ۶۳۵ - ۹۸۹ -
سید محمد قاجی ۱۰۶۲	سید عنایت الله .. . ۸۸۱
سید مسعود ۲۰۷ - ۲۴۹ - ۲۶۸ - ۲۸۸ -	سید فیروز ۱۶۱ - ۲۱۳ - ۲۱۶ - ۶۰۹ -
۳۰۷ - ۴۰۳ - ۴۵۴ -	۱۰۵۴
سید مصطفی ۴۵۱	سید فیروز خان ۱۳۹ - ۱۴۹ - ۲۴۰ -
سید مظفر ۶۱ - ۹۲ - ۱۲۹ -	۲۶۹ - ۱۰۶۸ -
سید مظفر خان ۰۱۲ - ۲۶۹ - ۲۹۱ -	سید قاسم ۲۵۷ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۰۳ -
۵۲۲ - ۵۳۳ -	۳۰۵
سید مقبول عالم ۹۶ - ۱۴۷ - ۸۶۱ -	سید قطب عالم .. ۲۴۷ - ۵۶۶ -
۹۹۹	سید قلی ۵۲۷ - ۵۴۴ - ۵۴۷ - ۵۵۰ -
سید منصور ۶۳ - ۹۳ - ۱۳۹ - ۱۴۸ -	۵۵۲ - ۵۵۷ - ۵۶۱ -
۱۹۰ - ۲۰۸ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۳۳۷ -	سید کرم الله ۲۴۶
سید منور ۹۶ - ۵۷۲ - ۸۰۶ - ۸۹۱ -	سید کمال الدین ۱۰۶
۹۸۸ - ۱۰۰۵ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۸ -	سید لطف علی ۱۴۹ - ۱۴۹ -

شيخ قاتار ٦٥٣ - ٦٥٧	شمشير خان ١٩٥ - ٣٤١ - ١٤١٩ -
شيخ بهاء الدين ٤٨٧	١٣٤٢ - ١٤٧١ - ١٤٨٧ - ١٤٧٧ - ٨٣٣ -
شيخ جمال ٨٥٧	١٠١٤٢ - ١٠١٤٥ - ١٠١٤٦ - ١٠٥٢ -
شيخ حسين ٩١٨	١٠٥٣ - ١٠٥٤ - ١٠٥٥ - ١٠٥٦ -
شيخ حميد ٥٣٣ - ٥٣٤	١٠٥٨ - ١٠٦٠
شيخ خان محمد ١٠٦	شهاب الدين ٢١٢٦
شيخ سعد الله ٨٥٩	شهابيت خان ٣٠٥ - ٣٤١ - ١٤٥٧ -
شيخ سليم ٣٤٠	٨٣٤ - ٩١٤٧
شيخ عفي ٦٥٩ - ٦٥٧	شهباز خان ١٤٨ - ١٩٧ - ١٤٦٤ - ١٤٧٥ -
شيخ ظريف ٢٥١ - ٢٥٢ - ٢٥٧ -	٦٢٥ - ٧٥٧
٢٦١ - ٣٠٨	شهباز بيگ ١٨٦ - ٢٠٣ - ٣٠٨ -
شيخ عباس ٤٤ - ٤٧٣ - ٥١٦ - ١٥١٧ -	٢٢٦ - ٣٣٢ - ٣٣١
شيخ عبد الحميد ٩٨٩	شهباز خان ٩٩٠ - ١٠٣٤ - ١٠٣٨ -
شيخ عبد الرحيم ٢٧٥	شيخ ابوالفضل ٣٨٧
شيخ عبدالسلام ٦٨٠	شيخ احمد ٥٩٥ - ٩٥٧
شيخ عبدالعزيز ٦٢ - ٧٤ - ٧٧ - ١٤١ -	شيخ احمد سرهندي ٣٩٣ - ٥٩٥
شيخ عبدالقوي ٥٤ - ٩٤ - ٢٣١ -	شيخ الله داد ٨٧٢
٢٤٨ - ٣٠٧ - ٣٩٩ - ٦١٩ - ٦٥٧	شيخ برفان ٥٩٧
شيخ عبدالكريم ٢٢٠ - ٤٠٣ - ٣٤٣ -	شيخ بدهر ٦١٤ - ٦٤٦ - ٧٦٣ -
شيخ عبدالله ٨١٨ - ٦٢٠ - ٨٥٧	شيخ پير محمد ٨٨١

شاه يوسف ۲۱۰	- ۸۶۹- ۸۶۶- ۸۶۵- ۵۸۲- ۵۸۰
شایسته خان ۹۵۱	- ۸۹۴- ۸۹۳- ۸۹۱- ۸۸۸- ۸۸۷
شجاع ۲۵- ۳۱- ۱۴۱- ۱۷۱- ۱۷۵-	- ۹۰۵- ۹۰۴- ۹۰۳- ۸۹۹- ۸۹۸
۱۰۳۸- ۱۰۴۶	- ۹۱۳- ۹۱۱- ۹۰۹- ۹۰۷- ۹۰۶
شجاعت خان ۵۴- ۶۷- ۷۶- ۹۲-	- ۹۸۸- ۹۶۷- ۹۱۹- ۹۱۷- ۹۱۴
۱۱۷- ۱۲۹- ۱۴۹- ۱۹۳- ۲۴۶-	- ۱۰۲۱- ۱۰۰۲- ۱۰۰۰- ۹۹۶- ۹۹۲
۲۴۷- ۴۰۵	۱۰۵۱- ۱۰۳۳
شجاع خان ۲۴۰- ۲۶۸- ۳۰۶- ۴۱۸-	(ش)
۸۵۶	شاه خان ۱۹۳
شرزه ۱۰۱۵	شاه بیگ خان ۴۴- ۶۵- ۷۸- ۲۴۷-
شرزه خان ۹۲- ۲۰۸- ۲۰۹- ۳۰۴-	۴۰۱- ۴۷۵
۳۰۷- ۳۳۹- ۵۸۰- ۸۷۱- ۸۹۱-	شاهزاده دانیال ۴۳۳
۸۹۳- ۹۸۹- ۱۰۱۳	شاهزاده مراد ۴۳۳
شرزه زاو ۹۸۹	شاه قلی چیله ۸۸۵
شرزه مهدی ۹۹۶- ۱۰۱۰	شاه محمد ۵۱- ۴۵۶- ۴۶۶- ۴۸۶-
شرف خان ۴۶۵- ۴۹۰- ۴۴۶	۶۲۶- ۷۶۰- ۸۸۵- ۹۷۷
شفقت الله ۱۲۷	شاه نور خان ۲۹- ۴۵- ۵۱- ۵۲-
شفیع خان ۹۸۶	۱۶۰- ۲۰۹- ۲۹۶- ۲۹۹- ۳۲۳-
شمس الدین ۴۵- ۴۷- ۵۴۰- ۵۸۱-	۳۲۵- ۳۳۹- ۴۲۰- ۸۵۲- ۸۶۴-
۵۸۲- ۵۸۵- ۵۸۷- ۶۹۶	۸۷۶

صورت سنگه ۶۵۴

(ف)

فضلاءالدين ۸۷۵

(ط)

طاهرخان ۹۵-۱۱۳-۱۲۰-۱۴۷-

۱۸۶-۱۸۸-۲۰۷-۲۱۲-۲۴۹-

۲۹۰-۳۰۶-۳۰۸-۳۴۱-

۴۰۲-۴۶۴-۵۶۴-۶۰۴-

۶۱۸-۶۴۲-۷۴۱-۸۱۷-۸۲۰-

۸۲۲-۸۵۵-۸۵۶-۸۶۰-۸۸۰-

۸۸۴-۹۶۰-۹۸۱

طلب خان .. ۵۹۶-۷۴۳-۹۷۶

طیب خواجه ۶۰۵-۶۱۹

(ظ)

ظفرخان ۹۶-۱۱۵-۲۳۶-۳۴۶-

۴۰۰-۴۰۵-۴۵۱-۴۶۴-۶۴۹-

۸۳۲

ظلالحق ۳۷۰-۱۰۶۲

(ع)

عابد خان ۵۵-۷۶-۲۴۸-۳۰۷-

صالح بیگ ۲۴۸

صالح خان .. ۸۸۰-۹۶۴-۱۰۶۱-

صف شکن خان ۶۳-۶۸-۸۰-۹۲-

۱۳۱-۱۵۷-۱۶۰-۱۶۷-۱۸۴-

۱۸۷-۱۸۸-۱۹۶-۱۹۷-۲۰۳-

۲۰۴-۲۰۸-۲۶۱-۲۷۱-۲۷۲-

۲۷۳-۲۷۴-۲۷۵-۲۷۶-۲۷۷-

۲۷۸-۲۷۹-۲۸۰-۲۸۱-۲۸۲-

۲۸۳-۳۰۳-۳۰۴-۳۰۶-۳۱۴-

۳۱۵-۳۲۶-۳۳۴-۳۹۶-۴۶۲-

۴۸۵-۶۳۴-۶۶۰-۷۵۱-۷۶۲-

۷۶۵-۸۲۲-۸۳۸-۸۴۳-۸۴۶-

۸۵۲-۸۸۰-۹۸۶-۱۰۳۷-

صفی خان ۲۹۲-۳۴۹-۴۱۸-

۴۶۲-۵۹۳-۶۳۷-۷۴۳-۷۵۱-

۷۶۳-۸۷۸-۹۷۳-۱۰۳۷-

۱۰۴۳

صفی میرزا ۹۸۴

صلاحت خان ۱۷۲-۱۹۹

صلاح الدین ۶۲۳

شیخ میر ۵۳-۶۸-۹۲-۹۸-۱۱۷-	شیخ عبدالعزیز ۵۲۹
۱۳۸-۱۴۲-۱۵۶-۱۵۸-۱۶۰-	شیخ عبدالملك ۸۷۲
۱۶۷-۱۹۵-۲۰۸-۲۱۲-۲۱۷-	شیخ عبدالوهاب ۲۳۲-۷۵۶-۸۱۸-
۲۷۱-۲۷۲-۲۷۳-۲۷۴-۲۷۵-	۸۶۱
۲۷۸-۲۷۹-۲۸۰-۲۸۱-۲۸۲-	شیخ فرید .. ۱۹۱-۱۹۲-۳۰۷
۲۸۳-۲۹۲-۲۹۵-۳۰۳-۳۰۴-	شیخ قطب ۳۹۷-۴۸۸-۶۲۰-۸۵۷-
۳۰۶-۳۱۵-۳۱۶-۳۲۱-۳۲۲-	۸۶۱
۳۲۴-۳۲۵-۳۳۲-۳۴۴-۳۶۱-	شیخ کتب ؟ ۲۱۸
۷۴۳-۸۵۶-۹۷۷-	شیخ محبوب محمد ۴۵۹
شیخ وای فریلی ۲۵۰-۲۵۲-۲۵۷-	شیخ محسن ۸۳۲
۲۶۱-۲۶۳-	شیخ محمد اشرف .. ۸۵۷-۸۸۵-
شیر افغان ۲۸۷	شیخ محمد حیات ۵۱۳
شیر ینگ ۴۴۲	شیخ محمد سعید .. ۲۹۳-۵۹۵-
شیر حاجی ۹۳۳	شیخ محمد صالح ۸۸۱-۸۸۳-۸۸۶-
شیر سنگه ۱۹۲-۴۴۱-۴۹۷-۸۴۳-	۱۰۴۸
۸۴۷-۸۹۱-	شیخ محمد معصوم ۲۹۳
(ص)	شیخ محمد یوسف ۸۱۸
صاحب قران ثانی ۲۵	شیخ مصري ۸۶۱
صادق محمد ۲۹۸	شیخ معظم ۹۶-۱۰۶
صالح بهادر ۸۴۷	شیخ موسی ۴۲۸-۹۲۶

١٠٦٤	٦٧٣ - ٧٦٣ - ٨١٤ - ٨١٧ - ٨٤٣
عبد المجيد ٢٩١ - ٢٤٦	٨٨٠ - ٩٨١ - ١٠٤٧ - ١٠٥٥
عبد النبي ٩٦ - ١١٥ - ١٢٧ - ١٣١	١٠٦٢
٢٤٧ - ٢٤٠ - ٢٤٣ - ٥٧٣ - ٩٤٠	عبد الرسول ٢٤٦ - ٢٤٧ - ٢٤٨ - ٥٣٣
١٠٩٨ - ٩٧٨ - ٩٦٦	٧٩١ - ٧٩٢ - ٧٩٥ - ٨١٨ - ٩٩٠
عبد الواحد ١٠٥٤	عبد العزيز خان ٢٤٠ - ٢٤٨ - ٦٣٧
عبد الوهاب ١٦١	٦٣٨ - ٦٦٢ - ٦٧٣ - ٧٣٨ - ٨٤١
عبيد الله ١٩٨ - ٢٧٣ - ٥٩٦ - ٥٩٧	٨٤٤ - ٨٥٩ - ٨٦٣ - ٨٦٤ - ١٠٣٥
٦٠٣ - ٧٤٣ - ٧٥٨ - ٨٦١ - ٩١٤	١٠٤٩ - ١٠٥٠ - ١٠٦٣
٩٥٨ - ٩٦٠ - ٩٨٩ - ١٠٥١	عبد الكريم ٩٤٦
عوب خان ١٠٦٠	عبد الله ٨٧٢
عرب شيخ ٢٤٩ - ٨٥٦ - ٩٦٠ - ٩٨١	عبد الله بيگ ٣٧ - ٥١ - ١٣٢ - ١٤٨
عزت خان ١٨٠ - ٣٠٢ - ٣٤١ - ٥٩٣	١٨٩ - ١٩٦ - ٢١٢ - ٢٤٦ - ٢٤٨
١٠٦٥	٢٨١ - ٣٠٨ - ٨٥٢ - ٩٨١
عزیز ٩٦٨	عبد الله خان ٥٥ - ٦٣ - ٩٣ - ١٣١
عزیز الدین ٧٤٣ - ٩٠٨ - ١٠٣٤	١٤٨ - ٢٤٩ - ٢٨٨ - ٣٠٨ - ٣٠٢
عزیز الله ٢٨٧ - ٢٦٢ - ٦٦٣ - ٧٦٧	٥٢٧ - ٥٤٠ - ٥٤٥ - ٥٥٠ - ٥٦٥
٩٦٤	٦٥٠ - ٧٤٣ - ٧٦٢ - ٨١٨ - ٨٥٨
عسكر خان ٩٥ - ٣١٣ - ٣٢٦ - ٣٣٤	٨٦١ - ٨٧٢ - ٨٧٤ - ٩١٧ - ٩١٤
٣٣٢ - ٣٦٥ - ٦٢٥ - ٦٢٧ - ٦٦١	٩٨٩ - ١٠٣٥ - ١٠٥١ - ١٠٦٣

- ٢٩٥ - ٢٩٩ - ٢٥٦ - ٢٥٢ - ٢٥١

- ٣٢٨ - ٣٢٧ - ٣٢٩ - ٣٢٨ - ٢٩٩

- ٣٥٩ - ٣٥٦ - ٣٥٦ - ٣٥٢ - ٣٥١

- ٣٢٣ - ٣٢٢ - ٣٢٢ - ٣٢١ - ٣٢٠

- ٥٩١ - ٥٩٢ - ٥٩٢ - ٥٩١ - ٥٩٠

- ٦٣٦ - ٦٣٦ - ٦٣٣ - ٦٣٣ - ٦٣٢

٨٢٥ - ٩٧٥ - ٩٢٣ - ٨٢٥

عبدالله ٣٠٧

عبدالله ٢١٣ - ٢١٥ - ٢١٩ - ٢١٩ - ٢١٧ - ٣٠٧

٦٠٧

عبدالباقى ٦٢ - ٩٢ - ٢٢٥ - ٢٢١

- ٥٥٥ - ٧٧٠ - ٧٧١ - ٧٧٢ - ٧٧٣

عبدالمجيد ١٦٣

عبدالرحيم ٥٣ - ١٠٢ - ١٠٢ - ١٠٢ - ١٠١

- ١٢٥ - ١٢٥ - ١٢٥ - ١٢٥ - ١٢٤

- ٩٦٦ - ١٠٣٣ - ١٠٣٢ - ١٠٣٥ - ١٠٣٥

١٠٥٢ - ١٠٥٢

عبدالرحمن ٥٥ - ٦٢ - ٧٦ - ٢٥٠

- ٢٥٧ - ٢٦٥ - ٢٦٧ - ٢٦٧ - ٢٦٦

- ٣٩٥ - ٤١٨ - ٤٢٠ - ٤٢٠ - ٤٢١

- ١٤٠٣ - ١٤٠٩ - ٧٦٢ - ٨٢٦ - ٨٥٥

١٠٣٧ - ١٠٣٩ - ١٠٥٦

عادل خان ٨٣ - ٢٩٨ - ٣٩٧ - ١٤٠٥

- ١٤١٥ - ١٤١٦ - ١٤١٧ - ١٤١٦ - ١٤١٦

- ٥٧٥ - ٥٧٦ - ٥٧٦ - ٥٧٦ - ٥٧٨

- ٦٣٢ - ٧٦٧ - ٨٥٠ - ٨٥١ - ٨٥٧

- ٦٠٦ - ٩٠٧ - ٩٠٩ - ٩١٢ - ٩١٩

- ٩٢٤ - ٩٧٢ - ٩٨٨ - ٩٩٠ - ٩٩٧

- ١٠٠٢ - ١٠٠٦ - ١٠٠٧ - ١٠١٩ - ١٠١٩

- ١٠٢٩ - ١٠٣٦ - ١٠٣٧ - ١٠٣٩ - ١٠٣٩

١٠٥٦

عادل خان ٣٦٤ - ١٩٢ - ١٠١ - ١٠١٦ - ١٠١٦

- ١٢٧١ - ١٢٧٨ - ١٢٨٠ - ١٢٨٠ - ١٢٨٣

٨٥١ - ٩٨١ - ١٠٣٧

عالم خان ٦٢٥ - ٨٨٥

عالم سنگه ٧٧

عالم گير ١١ - ٢٥٠ - ٢٦ - ٥٦ - ٦٣

- ٦٤ - ٦٨ - ١١٢ - ١١٦ - ١٣٣

- ١٢٩ - ١٥١ - ١٥٢ - ١٨٣ - ٢٠١

- ٢٢٢ - ٢٢٢ - ٢٢٢ - ٢٢٢ - ٢٢٧

فتح افغان ۳۴۵	غیرت بیگ ۵۵ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۳
فتح بیگ ۹۱۸-۲۴۶	۹۹ - ۱۰۷ - ۱۹۳ - ۲۰۶ - ۲۳۲
فتح جنگ خان ۱۲۸ - ۲۴۵ - ۲۶۹	غیرت خان ۶۳ - ۹۳ - ۱۰۱ - ۱۷۸
۲۹۰ - ۵۰۲ - ۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۲۲	۲۴۸ - ۳۰۷ - ۴۴۶ - ۴۵۱ - ۴۷۵
۵۳۰ - ۵۵۵ - ۶۰۴ - ۹۹۲ - ۹۹۳	۵۹۴ - ۸۲۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۹۷۶
۱۰۰۱ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۴ - ۱۰۱۲	۱۰۲۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۳۷
۱۰۱۶ - ۱۰۱۷	(ف)

فتح حسین خان ۱۰۴۴	فاخرخان ۹۶ - ۱۱۱ - ۲۳۶ - ۲۴۸
فتح خان ۵۹۸ - ۵۵	۳۴۶ - ۴۰۱ - ۴۶۴ - ۴۸۶ - ۶۳۵
فتح روئیلہ .. ۷۶ - ۶۲ - ۵۱ - ۴۷	۷۴۳ - ۹۶۴
فتح اللہ خان ۲۱۸ - ۲۴۸ - ۲۳۹	فاضل خان ۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۲۴
۴۱۹	۲۹۳ - ۲۹۴ - ۳۰۳ - ۳۰۷ - ۳۳۸
فدائی خان ۱۴۶ - ۱۴۸ - ۱۶۷ - ۱۷۳	۳۳۹ - ۳۴۶ - ۳۹۵ - ۴۵۲ - ۴۸۵
۱۹۷ - ۲۰۲ - ۲۲۹ - ۲۷۶ - ۴۷۷	۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸ - ۵۵۴ - ۶۲۳
۵۰۴ - ۵۱۲ - ۵۱۸ - ۵۲۲ - ۵۳۰	۶۶۰ - ۶۶۴ - ۶۶۷ - ۷۴۱ - ۷۴۳
۵۳۳ - ۵۳۸ - ۵۴۶ - ۵۷۳ - ۵۹۰	۷۴۹ - ۷۵۸ - ۷۶۲ - ۷۶۴ - ۷۶۶
۵۹۳ - ۶۱۱ - ۶۳۴ - ۷۴۱ - ۷۶۲	۸۱۷ - ۸۱۸ - ۸۲۲ - ۸۲۹ - ۸۳۱
۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۴۳	۸۳۳
۸۴۷ - ۸۵۷ - ۸۷۰ - ۸۷۶ - ۹۸۱	فتح خان ۱۹۵ - ۲۴۷ - ۸۸۰ - ۹۱۷
۹۸۷ - ۱۰۶۱	۱۰۲۷

۹۶۰ عمار الدین	۷۸۲ - ۸۱۲ - ۹۴۸
۲۸۷ - ۲۷۰ - ۲۴۷ .. عورتون	۸۴ عسکری خان
۸۸۱ عزایت اللہ	۶۹۹ عطاء اللہ
- ۲۰۳ - ۱۳۰ - ۹۳ - ۹۲ خان عزایت	۶۷۶ عظام خان
- ۳۶۸ - ۳۱۴ - ۳۳۹ - ۳۰۵ - ۳۵۱	۸۷۴ عظیم الدین
۸۸۵ - ۸۶۱ - ۸۳۲	- ۷۱۷ - ۷۱۳ - ۲۹۱ عقیدت خان
- ۵۳ - ۴۹ - ۴۶ - ۳۴ عیسی بیگ	۷۹۶
۱۰۷	۵۱۷ علاء الدین
(غ)	۱۳۵ علی نقی
۸۰۲ غازی افغان	۴۰۱ علی خان
۷۶ - ۶۲ غازی بیجاپوری	- ۵۷۸ - ۵۷۷ - ۵۷۶ علی عادل خان
۹۲۵ - ۹۰۳ - ۹۰۲ .. غازی بیگ	۵۹۲ - ۶۲۶
- ۹۸۸ - ۸۷۱ - ۵۹۷ - ۵۹۶ غالب	۵۸۶ - ۲۴۷ علی عرب
۱۰۰۹ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۴ - ۹۸۹	- ۲۴۶ - ۲۳۵ - ۱۴۰ - ۱۳۹ علی قلی
۱۳۹ - ۱۰۷ غریب داس	- ۵۵۵ - ۵۳۴ - ۲۹۱ - ۲۶۹ - ۲۶۸
- ۱۷۷ - ۱۶۷ - ۱۱۱ - ۹۵ غضنفر خان	۸۸۵ - ۷۶۳ - ۷۴۲
- ۴۷۸ - ۴۷۷ - ۴۷۵ - ۴۰۳ - ۴۰۰	- ۱۳۲ - ۱۰۶ - ۹۵ علی مردان خان
۱۰۴۸ - ۹۶۴ - ۶۵۹ - ۸۵۳	- ۲۲۰ - ۱۹۶ - ۱۸۹ - ۱۴۸ - ۱۳۹
۴۷۵ - ۳۳۹ - ۳۰۵ - ۵۳ غلام محمد	۴۶۰ - ۴۲۶
۱۰۵۷ - ۸۸۰ - ۸۵۱ غیاث الدین	۵۸۶ علی یار

۱۰۰۴ - ۱۰۱۰ - ۱۰۲۰ - ۱۰۳۶ -

۱۰۵۲

قبيح بيگ ۹۱۸

قدر انداز خان ۵۲۱

قراول خان ۵۵۵ - ۷۰۸ - ۷۸۳ -

۷۸۹ - ۷۹۳ - ۸۰۳ - ۹۴۵

قزل باش خان ۶۳ - ۹۳ - ۲۴۰ -

۲۴۵ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۳۲۶ - ۴۸۶ -

۵۱۳ - ۵۲۴ - ۵۳۳ - ۵۶۶

قطب الدين خان ۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۶ -

۲۰۲ - ۳۳۸ - ۳۴۷ - ۵۶۴ - ۶۱۸ -

۶۴۷ - ۶۶۲ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ -

۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۵ - ۸۲۷ -

۸۷۱ - ۸۸۸ - ۸۹۳ - ۸۹۶ - ۸۹۷ -

۹۸۳ - ۹۸۶ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۲ -

۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۳ -

۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ -

۱۰۱۳ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۳۳ -

۱۰۳۶ - ۱۰۴۶

قطب کاشي ۲۴۸ - ۲۶۸ - ۳۰۷ -

۴۹۱ - ۵۱۱ - ۵۶۴ - ۵۷۳ - ۵۷۴ -

قاضي اسلم ۹۱۵

قاضي عبدالرحمن ۱۰۳۵

قاضي عبد الوهاب ۲۳۲ - ۳۹۹ - ۴۰۴ -

۴۴۲ - ۴۵۸ - ۴۸۱ - ۴۸۸ - ۴۹۱ -

۵۹۵ - ۶۴۴ - ۸۳۳ - ۸۴۴ - ۸۸۲ -

قاضي عارف ۸۷۴

قاضي قربان ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵ -

قاضي نظامي ۴۸ - ۵۳ -

قباد ۸۵ - ۹۵ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۱۴۸ -

۲۰۸ - ۲۱۲ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴ -

۲۸۲ - ۲۹۰

قباد بيگ ۱۶۳ - ۲۴۸ - ۲۹۰ - ۳۰۷ -

۴۴۲ - ۶۱۳

قباد خان ۹۵ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۲۷۲ -

۲۷۳ - ۲۸۲ - ۲۹۰ - ۴۶۶ - ۴۸۵ -

۶۲۳ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۴ - ۶۳۷ -

۷۴۱ - ۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۶۴ - ۸۶۸ -

۸۷۱ - ۸۹۰ - ۸۹۲ - ۸۹۶ - ۹۰۳ -

۹۸۶ - ۹۹۰ - ۹۹۲ - ۹۹۶ -

فیض الله خان ٩٦ - ١١٣ - ١١٩ -	فرخ فال ٨٥٦ - ٩١٨ -
١٢٩ - ٢٠٧ - ٣٠٧ - ٣٣٤ -	فرهاد بیگ ٢٤٩ - ٢٦٨ - ٢٨٧ -
٣٤٥ - ٣٩٦ - ٤٠٠ - ٤١١ - ٤٤٠ -	٢٨٨ - ٣٠٧ - ٣٣٠ -
٤٥٦ - ٤٦٢ - ٥٩٣ - ٦٧٣ - ٧٦٥ -	فرهاد خان ٥٢٨ - ٥٣٦ - ٥٣٨ - ٥٥٥ -
٨١٧ - ٨٢٨ - ٨٤٣ - ٨٥٦ - ٨٥٨ -	٦٨٩ - ٧٠٧ - ٧٠٨ - ٧١٨ - ٧٨٣ -
٨٧٠ - ٨٧٥ - ٩٦٠ - ٩٦١ - ٩٦٦ -	٧٨٤ - ٧٨٥ - ٧٨٦ - ٧٨٩ - ٧٩٠ -
١٠٣٨	٧٩١ - ٧٩٢ - ٧٩٣ - ٨٨٠ - ٩١٧ -

(ق)

قابل خان ٢٤٩ - ٢٦٨ - ٣٠٨ - ٣٤٧ -	فریدون حسین ٩٧٨ -
٤٢٠ - ٤٥١ - ٧٥١ -	فضل الله خان ١٦٦ - ٢٣٧ - ٣٠٧ -
قادر ٢٩١ -	٣٤٧ - ٣٩٩ - ٤٠٢ - ٤١٨ - ٤٢٧ -
قادر داد ٦٢ - ٩٢ - ٢٤٥ - ٢٦٩ -	٤٣٨ - ٤٥٦ - ٤٦٢ - ٥٩٣ - ٦٤٧ -
٣٥٨ - ٣٩٨ - ٥١٣ - ٦٣٥ - ١٠٢٣ -	٦٧٣ - ٦٧٥ - ٧٦٥ - ٨٥٦ - ١٠٦١ -
٩٠٢٧ - ١٠٢٩ - ١٠٣٠ -	فقیر الله ٧٨ -
قاسم ٢٤٧ - ٣٩٩ - ٤٠٤ - ٤٤٢ - ٤٨١ -	فوجداد خان .. ٣٤٢ - ٦٢٥ - ٨٦٦ -
٤٨٨ - ٤٩١ - ٥١١ - ٥٥٤ - ٦٠٦ -	فولاد خان .. ٨٦٦ - ٩٦٩ - ٩٧١ -
٦١٩ - ٦٢٦ - ٦٢٨ - ٩١٨ -	فیروز خان ١٢٠ - ١٢٥ - ١٢٧ - ٨٤٦ -
قاسم خان ٣٣ - ٤١ - ٥٦ - ٦٤ - ٦٥ -	٨٧٥ - ٩٢٨ - ١٠٦٨ -
٧٢ - ٩٦ - ١١٥ - ١٢٧ - ١٧٦ -	فیروز میوانی ٩٦ - ٢٠٥ - ٣١٣ - ٣٢٥ -
١٧٧ - ٢٢٥ - ٢٤٢ - ٢٨١ - ٢٨٨ -	٢٠٩ - ٢١١ - ٢١٧ - ٢٢٧ - ٨٤٦ -

٩٩٢ - ٩٨٩ - ٩٥٦ - ٩٥٥ - ٩٥١

٩٩٩ - ٩٩٥ - ٩٩٤ - ٩٩٣

١٠١٢ - ١٠٠٥ - ١٠٠٤ - ١٠٠٣

١٠٦١ - ١٠٦٠

کيسري سنگه ٥٥ - ٦٣ - ٩٣ - ١٠٦

١٠١٧ - ٥٧٢ - ٣٠٦ - ٢٤٩ - ١٨٩

١٠٦١ - ١٠٥٩ - ١٠٤٧ - ١٠٤٦

١٠٦٨

(گ)

گچ سنگه ٢٧١

گدا بيگ ٢٠٣ - ٣٠٨ - ٥٤٥ - ٨٧٠

١٠٣٥

گردهر ٩٥٥ - ٢٢١ - ٢٣١ - ٢٣٥ - ٢٦٩

٢٨٧ - ٤٩٧ - ٨٥٧

گل محمد ٢١٣

گمان سنگه ١٠٦

گنچ علي خان ٢٠٧ - ٢٤٩ - ٣٠٦

١٠٥٩ - ٩٦٣ - ٩١٣ - ٤٨٦ - ٤٢٧

گويال سنگه ٢٣٩ - ٨٥٨ - ٩٥٧ - ١٠٤٥

١٠٥٦ - ١٠٥٤

١٠٥٤ - ١٠٦٠ - ١٠٦٢

کفایت خان ٧٧ - ٤٧٦ - ٥٩٤ - ٨٣٩

کمال خان ٣١٤

کمال لودي ٦١ - ٧٦ - ٦٠٥

کنور رام سنگه ٩٦ - ١٩٥ - ٢٦٩

٦٠٠ - ٥٩٣ - ٤٩٧ - ٤٥٩ - ٤٤٦

٦٠١ - ٦٠٢ - ٦٠٣ - ٦٠٤ - ٦١٨

٦٢٧ - ٦٤٧ - ٧٥٥ - ٧٥٧ - ٨٣١

٨٥٧ - ٨٨٥ - ٨٩١ - ٩٠٧ - ٩١٣

٩١٧ - ٩٦٣ - ٩٦٨ - ٩٦٩ - ٩٧٠

٩٧١ - ١٠٥١

کنور لال سنگه ١٢٩ - ١٣٨ - ١٣٩

٢٦٧ - ٣٣١

کوچلي بيگ ٨٤١ - ٨٤٤

کوک سنگه ١٠٢٧ - ١٠٢٨

کهدلوجي ١٠١٨ - ١٠٠٩

کيرت سنگه ٩٦ - ٢٢١ - ٣٤٧ - ٤٤٧

١٤٥١ - ١٤٦٥ - ٧٦٠ - ٨٦٨ - ٨٧١

٨٩٠ - ٨٩١ - ٨٩٤ - ٨٩٥ - ٨٩٨

٩٠١ - ٩٠٢ - ٩٠٦ - ٩٠٧ - ٩٠٨

کاشي ۴۰۱۱	۳۴۷ - ۴۲۰ - ۷۵۱ - ۱۰۵۴
کاكر خان ۲۱۸ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۶۹	۱۰۵۵
۸۵۶	قطب الملك ۲۹۸ - ۴۴۰ - ۵۶۸
کالي افغان ۹۳	۱۰۰۶ - ۱۰۱۷ - ۱۰۱۹
کام گار خان ۱۴۱ - ۲۴۷ - ۳۰۷	قلعه دار خان ۴۸ - ۴۵۹ - ۴۷۱
۳۴۶ - ۴۵۶ - ۷۵۱ - ۹۱۷ - ۱۰۶۱	۸۳۴ - ۸۷۰ - ۸۸۵
کامل بيگ ۸۸۵ - ۲۴۸	قلندر ۳۰۸ - ۸۴۴ - ۹۶۰
کامل خان ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴	قلندر بيگ ۱۲۷
۱۰۴۵ - ۱۰۴۶ - ۱۰۵۲	قلندر سلطان ۶۰۷ - ۸۴۲
کامياب ۱۴۱	قلي بيگ ۵۶۴
کب اندر ۸۸۲	قليج بيگ ۶۰۵
کب اندرهندي ۸۱۸	قلايج خان ۶۳ - ۹۳ - ۱۹۷ - ۳۱۴ - ۴۷۱
کب راي ۵۸	قلي خان ۴۶۶ - ۴۷۵ - ۴۸۶ - ۵۰۴
کبيروي ۸۸۲	۷۶۵ - ۸۶۰
کپتان مور ۹۵۲	قوج علي ۲۷۶
کرم افغان ۲۳۷	قور خان ۵۹۴
کرم سنگه ۸۱۸ - ۸۸۵	قيام خاني ۲۹۰
کرن رانهور ۸۹۱ - ۱۰۱۵	(ک)
کرن کچهي ۵۲ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۴۷	کار طلب خان ۵۵ - ۶۲ - ۷۶ - ۲۸۰
کشن سنگه ۱۴۱ - ۲۴۷ - ۴۷۳	۵۹۷ - ۱۰۵۰

۵۹۳ - ۹۸۱ - ۱۰۶۲	محمد اسد ۶۱ - ۵۱۹ - ۵۳۹ - ۵۴۰
محمد بیگ ۵۱ - ۶۵ - ۷۷ - ۲۴۹	محمد افغان ۲۴۷
۲۸۸ - ۳۰۶ - ۳۲۶ - ۳۳۱ - ۳۴۳	محمد اکبر ۴۳ - ۲۶۰ - ۳۰۱ - ۳۶۹
۴۲۷ - ۵۶۵ - ۷۰۲ - ۷۰۸ - ۸۱۱	۳۸۷ - ۴۲۴ - ۴۳۳ - ۵۶۳ - ۶۶۳
۸۵۱ - ۹۰۸ - ۹۱۳ - ۹۴۵ - ۹۴۹	۷۴۰ - ۷۶۱ - ۸۷۹ - ۹۶۳ - ۱۰۴۷
محمد پاشا ۸۵۲	محمد امین خان ۴۵ - ۵۱ - ۸۳
محمد تقی ۲۱۸ - ۲۴۸ - ۴۴۸ - ۷۵۵	۸۴ - ۱۱۱ - ۱۱۹ - ۱۱۶ - ۱۵۷
۸۲۰ - ۸۳۲ - ۸۸۱ - ۹۱۸ - ۱۰۵۷	۲۰۱ - ۲۱۴ - ۲۲۹ - ۲۴۹ - ۲۶۷
محمد جعفر ۱۰۴۹ - ۹۷۸	۲۸۸ - ۲۸۹ - ۳۰۵ - ۳۰۷ - ۳۳۸
محمد حسین ۲۰۰ - ۲۱۰ - ۲۱۳	۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۲۶ - ۴۵۲ - ۴۷۴
۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۶۹ - ۶۲۲ - ۶۲۳	۴۷۷ - ۴۸۵ - ۴۸۹ - ۵۶۷ - ۶۲۰
۶۲۴	۶۲۶ - ۶۲۹ - ۷۳۶ - ۷۴۰ - ۷۴۱
محمد خان ۲۴۸ - ۳۰۷ - ۳۹۵ - ۴۲۱	۷۴۶ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۶۱ - ۷۶۴
۴۲۷ - ۵۶۷ - ۶۳۴ - ۸۱۷ - ۹۸۱	۸۱۳ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۲۲ - ۸۴۸
۱۰۴۷ - ۱۰۴۸	۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۵ - ۸۸۴ - ۹۱۷
محمد رحیم ۶۶۲	۹۲۳ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۶ - ۱۰۴۰
محمد رشید ۴۵۷	۱۰۴۶ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۷ - ۱۰۵۸
محمد زاهد ۹۱۵	۱۰۵۹ - ۱۰۶۵ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸
محمد زمان ۵۵۴ - ۵۱۷	۵۲۲ - ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۳۰۷ - ۳۵۹
محمد سعید ۸۸۲ - ۱۰۳۴	

مانکوجي ۹۸۸	گوردھن ۶۵ - ۷۶۹ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶
مبارز خان ۱۶۵ - ۴۰۲ - ۶۳۶ - ۱۰۶۲	گوهر آري بيگم .. . ۹۵۹
مبارک خان . ۴۵۴ - ۴۷۵ - ۸۷۰	(ل)
محمد بيچا پوري ۱۳۶	لشکر خان ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۱۰ - ۲۱۴
محمد ۳۲۴ - ۳۳۴ - ۷۷۲ - ۷۷۵	۲۱۷ - ۴۲۸ - ۵۷۴ - ۶۰۳ - ۸۷۸
محمد ابراهيم ۴۵ - ۵۱ - ۳۴۳ -	۹۷۲
۵۹۳ - ۶۶۱ - ۹۷۷	لشکر گهگر .. ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳
محمد اسحق ۳۴۳ - ۶۶۱	لطف الله ۱۶۱ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۳۰۳
محمد اسماعيل ۴۸ - ۴۴۳	۶۷۸ - ۸۴۳ - ۹۱۸ - ۹۶۰ - ۱۰۳۸
محمد اشرف ۸۸۵	لطيف بيگ ۶۶۲ - ۶۶۴
محمد اعظم ۴۳ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۳ -	لعل چند ۶۱۹
۱۲۴ - ۱۵۶ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱ -	لودي خان ۶۱ - ۷۶ - ۹۴ - ۲۱۰ -
۲۱۳ - ۲۱۸ - ۲۴۶ - ۲۴۸ - ۲۸۷ -	۲۴۵ - ۲۶۶ - ۲۹۱ - ۵۰۲ - ۵۲۲ -
۳۰۷ - ۳۶۹ - ۴۱۷ - ۴۲۶ - ۴۵۴ -	۵۳۳ - ۵۳۸ - ۵۴۸ - ۵۵۴ - ۵۶۴ -
۴۶۶ - ۴۸۵ - ۵۶۳ - ۵۶۹ - ۵۹۲ -	۸۹۳ - ۹۰۶ - ۹۸۹ - ۱۰۱۲
۶۲۹ - ۷۴۰ - ۷۶۱ - ۸۱۶ - ۸۲۳ -	(م)
۸۳۶ - ۸۵۵ - ۸۵۹ - ۸۶۹ - ۸۷۹ -	مالوجي ۶۶ - ۷۱ - ۹۲ - ۱۵۸ - ۳۹۶ -
۸۸۴ - ۹۰۸ - ۹۱۶ - ۹۱۹ - ۹۲۴ -	۳۳۴ - ۵۵۵ - ۵۶۴ - ۷۵۱ -
۹۵۹ - ۹۶۳ - ۹۸۰ - ۱۰۳۲ - ۱۰۴۷ -	مان سنگه ۱۵۸ - ۱۹۹ - ۲۱۷ - ۳۳۶ -
۱۰۶۱	۴۴۷ - ۴۵۴ - ۶۳۵ - ۸۵۷ - ۸۸۵ -

۹۸۶ - ۹۸۵ - ۹۸۱ - ۹۷۵ - ۹۷۳	محمد لطیف ۹۸۸ - ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷
۱۰۳۴ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۱ - ۱۰۲۹	محمد مراد بیگ ۱۵۸ - ۲۴۶ - ۵۰۳
۱۰۳۶	۵۱۶ - ۵۳۲ - ۵۴۴ - ۷۷۹ - ۷۸۳
محمد مقیم ۶۵ - ۷۸ - ۲۴۸ - ۳۰۱	محمد معصوم ۵۱ - ۲۷۶ - ۲۷۷
۸۷۲ - ۹۸۴ - ۳۰۲	۲۸۱ - ۸۸۱
محمد منصور ۷۶۲ - ۸۵۷ - ۱۰۳۵	محمد معظم ۱۳ - ۱۴۰ - ۱۲۹ - ۱۵۶
۱۰۶۲	۱۹۱ - ۲۱۰ - ۳۳۸ - ۳۶۹ - ۳۹۴
محمد منعم ۴۵ - ۵۱	۳۹۶ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۵۴ - ۴۵۳
محمد مؤمن ۴۷۶ - ۷۱۴ - ۷۸۴	۴۵۵ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۰ - ۴۶۲
محمد مهدی ۳۹۹	۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۷ - ۴۸۴ - ۴۸۸
محمد میرطلب ۱۴۹	۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۵۶۳ - ۵۶۸
محمد میرک ۲۲۳	۵۶۹ - ۵۹۰ - ۵۹۲ - ۶۰۹ - ۶۱۴
محمد ناصر ۳۹۷ - ۴۱۶ - ۸۸۱	۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۲۹ - ۶۳۴ - ۶۳۸
محمد وارث ۵۹۵ - ۸۴۴ - ۸۷۲	۶۳۹ - ۶۴۷ - ۶۸۳ - ۷۴۰ - ۷۴۹
۱۰۸۴ - ۱۰۶۳ - ۹۸۱	۷۵۱ - ۷۵۸ - ۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۷
محمد یعقوب ۳۴۳	۸۱۶ - ۸۱۹ - ۸۲۳ - ۸۳۶ - ۸۴۸
محمد یوسف ۵۳ - ۲۱۰	۸۵۲ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۰
محمدون بیگ ۷۰۶ - ۷۱۱	۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۵ - ۸۶۹ - ۸۷۴
محمدون خان ۲۴۷	۸۷۵ - ۸۷۹ - ۸۸۷ - ۹۱۹ - ۹۲۴
محمدون دلزاق ۶۱۹	۹۲۷ - ۹۳۵ - ۹۴۰ - ۹۵۹ - ۹۶۳

محمد صادق ٣٣ - ٥٥ - ٩٢ - ١٠٧ -	محمد سلطان ٢٢ - ٤٦ - ٥٢ - ٦١ -
٢٠٦ - ٢١٥ - ٢٣٢ - ١٩٥٨ - ٥٢١ -	٦٤ - ٧٥ - ٩٢ - ١١٣ - ١١٥ - ١١٧ -
٧٥٥ - ٨١٨ - ٩١٥ -	١٢٢ - ١٢٧ - ١٥٦ - ١٦٧ - ١٩٣ -
محمد صالح ١٦١ - ٢٢١ - ٢٧٦ -	٢٢٦ - ٢٣٠ - ٢٣٢ - ٢٣٦ -
٢٧٧ - ٢٧٨ - ٢٩٤ - ٣٤٧ - ٤٠٠ -	٢٣٧ - ٢٣٨ - ٢٤١ - ٢٤٥ -
١٤٧ - ١٤٧ - ١٥١ - ١٦٦ - ٧٨٢ - ٨٧٦ -	٢٥٤ - ٢٦٢ - ٢٦٦ - ٢٦٩ - ٢٨٥ -
٨٩١ - ٩٨٩ -	٢٨٦ - ٢٨٧ - ٢٩٠ - ٣٠٣ - ٣٣٦ -
محمد ظاهر ١٢٦ - ٥٠ - ٥٣ - ٢٨٨ -	٣٣٧ - ٣٣٩ - ٣٤٣ - ٣٦٩ - ٣٩٧ -
٣٠٧ - ٣٤٢ - ٨٤٦ - ١٠٢٤ -	٤٠٦ - ٤٠٦ - ٤٧٠ - ٤٧٦ - ٤٧٨ -
محمد عابد ١٣٩ - ١٤١ - ٢٤٨ -	٤٧٩ - ٤٩١ - ٤٩٣ - ٤٩٤ - ٤٩٥ -
٢٧٠ - ٦٣٥ - ٧٣٤ - ٨٤٣ - ٩٦١ -	٤٩٧ - ٥٠١ - ٥٠٣ - ٥٠٦ - ٥٠٩ -
محمد عاقل ٥٣ -	٥١٠ - ٥١٧ - ٥١٨ - ٥١٩ - ٥٢٠ -
محمد عسكري ١٤٨٧ -	٥٢٢ - ٥٢٧ - ٥٣٢ - ٥٣٥ - ٥٣٨ -
محمد علي ٢٠٧ - ٢٣٢ - ٢٣٨ - ٢٧٦ -	٥٣٩ - ٥٤٢ - ٥٤٥ - ٥٤٦ - ٦٠٢ -
٣٠٧ - ٣١٥ - ٧٥٧ - ٨٥٦ - ٩٦٤ -	محمد سليم ١٩٦ -
محمد قاسم ٢٦٨ - ٣٣٦ - ٤٠٣ -	محمد شاه ١٧٦ - ١٧٧ - ٦٠١ - ١٠٤١ -
٤٠٤ - ٨٧٢ -	محمد شريف ٥٤ - ٦٣ - ١٣٥ - ٣٠٨ -
محمد قلبي ٥٥ - ٨٢٥ - ١٠٣٤ - ١٠٥٧ -	٣١٤ - ٣٢٦ - ٣٠٢ - ٨٦٣ -
١٠٦٢ -	٩٤٣ -
محمد کامگار ٨٥٦ - ١٦٢ -	محمد شفيق ٩٢٢ - ٩٢ -

مصري افغان .. ۵۳ - ۳۳۱ - ۴۵۴	مرزا سلطان ۱۴۶ - ۱۹۲ - ۲۱۸ - ۸۷۳
مصري خان ۵۳ - ۱۰۵۵	۸۸۰ - ۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۸
مصطفی خان ۶۰۶ - ۶۸۳ - ۷۵۱	مرزا شيخ موسى ۸۲۶
۷۶۵ - ۱۰۴۹	مرزا علي ۲۴۷ - ۳۰۷ - ۵۶۵ - ۵۶۷
مظفر ۱۹۳ - ۱۵۱ - ۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۴۹	۹۷۶
مظفر بيگ ۷۴۳	مرزا محمد مهدي ۵۱۵
مظفر خان ۱۲۸ - ۹۲	مرزا محمد وكيل ۸۷۴
مظفر لودي ۵۱	مرزا نودر صفوي ۲۹۳ - ۴۴۲ - ۴۴۶
معتمد خان ۱۵۸ - ۲۰۶ - ۸۵۳ - ۸۷۳	۵۶۳ - ۸۵۸
۹۶۴ - ۱۰۵۰ - ۱۰۵۷	مرزا هوشدار ۴۷
معتمد خان ۱۲۶ - ۲۴۸ - ۲۹۴ - ۳۴۰	مرشد علي قلي خان .. ۴۴ - ۹۱۸
۳۴۲ - ۳۴۸ - ۴۵۱ - ۴۶۶ - ۴۷۹	مرشد قلي خان ۱۴۴ - ۵۴ - ۶۲ - ۶۶
۶۰۲ - ۶۰۳ - ۸۶۴ - ۸۷۰ - ۹۶۰	۶۷ - ۷۴ - ۲۱۵ - ۶۱۹
۱۰۶۸	مروج الدين ۱۳۴
معزالدين ۶۱۴ - ۸۶۲ - ۹۲۴ - ۹۶۳	صريد خان ۶۴۸ - ۹۸۱
۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۷	مسعود خان ۳۰۶ - ۳۴۶ - ۳۳۸ - ۹۸۹
معصوم خان ۲۱۰ - ۲۳۳ - ۵۱۵	۹۹۱ - ۱۰۰۶
۶۰۴ - ۸۵۲ - ۱۰۳۷ - ۱۰۴۹	مسعود منكلي ۶۳ - ۷۷
معظم خان ۲۹ - ۸۳ - ۸۴ - ۱۱۱	مسعود يادگار ۷۸
۱۹۰ - ۲۱۸ - ۲۳۳ - ۲۴۲ - ۲۴۸	مصاحب بيگ ۱۸۰ - ۲۲۹

مراد قلبي ۶۳۵ - ۶۶۱ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴

۱۰۴۶ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹

مرحمت خان ۲۹۰ - ۲۹۶ - ۴۵۴

۴۷۶ - ۴۹۰ - ۵۹۳ - ۹۷۱

مرتضی خان ۶۲ - ۶۸ - ۷۷ - ۹۳

۱۰۱ - ۱۰۷ - ۱۵۷ - ۲۳۰ - ۲۴۹

۲۵۹ - ۲۶۸ - ۲۷۰ - ۳۰۸ - ۳۴۱

۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۲۷ - ۴۴۶ - ۴۶۲

۴۷۷ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۹ - ۵۵۴

۶۰۳ - ۶۰۶ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۹

۶۴۷ - ۷۴۱ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۸۱۸

۸۲۴ - ۸۳۱ - ۸۵۵ - ۸۷۰ - ۸۸۲

۹۱۷ - ۹۲۳ - ۹۴۵ - ۹۸۶ - ۱۰۳۸

مروزا بیگ ۵۰۰ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۵۲

۵۵۷ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۶۶۲ - ۶۶۴

۶۸۱

مروزا خان ۴۵ - ۵۱ - ۲۴۶ - ۲۸۷

۴۴۱ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲

۶۵۰ - ۶۵۳ - ۶۵۷ - ۸۵۰ - ۱۰۳۲

۱۰۳۸

(محرم خان) ۲۹۴

مختار خان ۴۷ - ۵۱ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۷

۴۶۶ - ۵۷۸ - ۵۹۸ - ۸۸۲

مخلص خان ۶۳ - ۶۵ - ۷۸ - ۹۳

۱۹۵ - ۲۳۱ - ۲۳۸ - ۲۴۸ - ۲۹۴

۳۴۰ - ۳۴۴ - ۳۹۶ - ۴۳۳ - ۴۴۰

۴۵۷ - ۴۷۷ - ۵۲۷ - ۵۳۳ - ۵۳۴

۵۳۸ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۶۸۳

۸۴۳ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۹۴۰ - ۹۶۲

۹۶۳ - ۹۶۸ - ۹۷۳ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۸

مراد بخش ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۳

۴۰ - ۴۱ - ۴۳ - ۵۶ - ۵۷ - ۶۲

۶۳ - ۷۱ - ۷۴ - ۷۵ - ۹۲ - ۹۹

۱۰۰ - ۱۰۷ - ۱۱۰ - ۱۱۳ - ۱۱۷

۱۱۸ - ۱۲۸ - ۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۳۹

۱۴۲ - ۱۶۳ - ۲۰۹ - ۲۳۶ - ۲۹۱

۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۴ - ۳۶۳ - ۶۱۳

مراد بیگ .. ۵۰۳ - ۵۲۸ - ۹۲۳

مراد خان ۲۴۸ - ۴۲۷ - ۸۲۶ - ۸۳۲

۸۳۸ - ۸۶۰ - ۱۰۹۳

منعم خان ۵۵ - ۶۳ - ۹۳ - ۲۴۸ -	ملا عرض وجیه ۲۳۲ - ۳۹۲ - ۴۴۸ -
۴۵۴	۸۵۸ - ۸۱۰
منکلی خان ۹۳ - ۱۹۳ - ۳۰۶ - ۳۳۹ -	ملا فروغی ... ۶۲۱ - ۸۵۷ - ۸۸۲
۶۲۷ - ۶۶۰ - ۸۶۲ - ۸۶۶ - ۹۷۲ -	ملا قلشی ۱۰۳۰
۹۸۶ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۴ -	ملا مجیر ۸۵۰ - ۸۵۸ - ۸۶۰ - ۸۶۸ -
منور خان ۵۱۵ - ۵۵۶ - ۷۱۳ - ۷۱۷ -	۸۷۱ - ۹۰۶ - ۹۸۸ - ۱۰۱۲ -
۷۹۶	ملا محمد امین ۸۸۱
منوهر داس ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۲۲۱ -	ملا محمد خان ۴۴۸
۲۸۷	مالاجی ۸۶۸
مومن سنگه ۶۵ - ۷۰ -	ملیفت خان ۴۷ - ۵۱ - ۶۲ - ۷۵ -
مہابت خان ۱۲۹ - ۱۹۴ - ۲۱۹ -	۲۷۰ - ۳۰۷ - ۳۹۹ - ۵۹۳ - ۶۲۱ -
۲۲۹ - ۲۰۲ - ۳۴۱ - ۳۹۷ - ۴۱۹ -	۶۲۷ - ۶۴۲ - ۶۶۳ - ۷۵۲ - ۷۵۹ -
۴۴۲ - ۴۵۳ - ۴۸۵ - ۵۶۴ - ۵۹۸ -	۸۳۰ - ۸۴۳ - ۸۴۹ - ۸۵۱ - ۸۸۰ -
۶۰۳ - ۶۲۴ - ۶۳۴ - ۶۶۱ - ۷۵۲ -	۹۰۸ - ۹۶۶ - ۹۷۸ - ۱۰۳۸ -
۷۵۴ - ۸۳۸ - ۸۵۵ - ۱۰۵۶ -	۱۰۶۱ - ۱۰۶۶ -
مہا سنگه ۹۶ - ۷۶۷ - ۹۶۴ - ۱۰۴۲ -	ملک عنبر ۵۹۸ - ۸۶۱
۱۰۴۳ - ۱۰۴۴ - ۱۰۵۴ -	مہرین مہمند ۵۳ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۹ -
مہدا جی ۱۰۰۷	۱۰۷ - ۲۴۶ - ۹۸۹
مہدی ۵۶۵	منصور خان ۷۱۳
مہدی بیگ ۱۰۶	منصور کاشغری ۶۰۵ - ۸۵۲

مغول خان ۱۹۵ - ۳۱۴ - ۱۰۰۰ - ۶۳۶

۱۰۶۲

مغلاخر خان .. ۸۳۲ - ۸۵۹ - ۹۷۶

مقتدر خان .. ۱۴۱ - ۱۴۷ - ۵۱ - ۷۵

مقصود بیگ ۵۲۱

مقیم خان ۹۳ - ۱۲۸ - ۲۴۷ - ۳۳۶

۸۱۵ - ۸۳۹ - ۸۷۷ - ۹۱۷

مکتوب خان ۸۵۷

مکردهج ۸۱۱

مکرم خان ۲۱۵ - ۲۳۹ - ۲۵۱ - ۲۵۷

۲۶۳ - ۲۶۷ - ۲۸۷ - ۳۷۷ - ۹۲۷

۹۶۳ - ۹۸۱ - ۹۸۶ - ۱۰۳۲ - ۱۰۶۱

مکرمات خان ۷۵۵ - ۸۷۱ - ۸۸۰

۹۶۰

مکند سنگه .. ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۱۰۳

ملا احمد ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۸۵۰ - ۸۵۸

۸۶۰ - ۹۰۶ - ۹۱۹ - ۹۲۱

ملا چالاک ۱۰۴۱

ملا حیدر علی ۸۶۱

ملا عبداللہ ۸۶۱ - ۹۱۸

۲۵۲ - ۲۶۶ - ۲۶۹ - ۲۸۵ - ۲۸۶

۳۳۶ - ۳۴۳ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۱۹

۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۶۲

۴۶۵ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۸۱ - ۴۸۵

۴۸۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵

۴۹۸ - ۵۰۱ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵

۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳

۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹

۵۲۰ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵

۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱

۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۵ - ۵۳۷ - ۵۳۸

۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۴۴

۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹

۵۵۰ - ۵۵۱ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴

۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۶۳ - ۵۷۰ - ۶۷۶

۶۸۳ - ۹۱۰ - ۱۰۳۹

معبور خان ۹۲

معین خان ۲۱۳ - ۲۴۸ - ۳۰۳

۴۶۵ - ۸۱۵ - ۸۳۲ - ۸۷۷ - ۱۰۳۸

معین الدین .. ۳۰۳ - ۶۲۰ - ۹۶۵

مير رفيع الدين ٢٦٨ - ٢٧١	مير علاء الدين ٥١٧
مير زين العابدين .. ٩٢٢ - ٩٢٣	مير علي اصغر ٧٦٧
مير سلطان حسين .. ١٥٨	مير عماد ١٠٣٤
مير سيدي ٣٢٨	مير عماد الدين ١٠٣٤
مير شرف الدين ٣٢٦	مير عيسى ٧٧
مير شمس الدين .. ٣٧ - ٥١	مير غضنفر ٨٥٦ - ٥٦٣
مير صالح ١٤٥ - ١٦٠ - ٣٤٣ - ٣٤٧	مير فتاح .. ١٣٩ - ١٤٠ - ٣٤٢
مير ضياء الدين حسين ٣٣ - ٣٤ - ٣٦	مير فتح ٢٩٥
٧٦ - ٥١	مير فضل الله ١٥٨
مير عابد ٢٤٢	مير محمد صادق ٨١٨
مير عارف ٢٧١	مير محمد مراد ١٤٨
مير عبد الوحيم ٢٤٧	مير محمد مهدي ١٢٩ - ١٣٥ - ١٣٣
مير عبد السلام .. ٦٨٠ - ٨٧٨	٢٠٠
مير عبد الله ٢١٥ - ٥٦٦ - ٦٧٣	مير محمد هادي ٢٦٨ - ٢٧١ - ٢٨٧
مير عبد المعبود .. ٥٨٥ - ٥٩٧	مير محمود ٢٩٣ - ٣٦٣ - ٣٧٢
مير عزيز ٢٤٢ - ٢٤٦ - ٢٧٤ - ٢٧٥	١٠٣٥ - ٨٨٢ - ٦١٩ - ٤٨٧
٥٤٣ - ٥٥١ - ٦١٩ - ٦٢١ - ٨٦٠	مير مراد ٥٤
٩٧٧ - ٩٢٣	مير مرتضى ٥١٩ - ٥٤٤ - ٥٥٤
مير عسكري ٤٣٤	٦٩٥ - ٧٠٣ - ٧٠٦ - ٧٠٨ - ٧٠٩
مير علاء الدولة ١٥١	٧١١ - ٧٣٤ - ٧٣٦ - ٧٧٦ - ٧٨٠

میر اسفندیار ۶۳	مهدی قلی خان ۳۰۴ - ۵۶۶ - ۸۸۱
میر باقی .. ۱۴۶۳ - ۱۴۸۷ - ۱۹	مهندس داس ۶۵ - ۱۶۳ - ۱۸۹ - ۲۱۴۶
میر بهادر دل ۶۲ - ۲۷	۲۵۴
میر تقی ۵۱۴	میان سبحان قلی خان ۴۱۴۲ - ۴۱۴۳
میر جعفر ۷۵۵ - ۸۱	میانه خان ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۴ - ۵۱۴۴
میر حاجی فولاد ۸۵۸ - ۸۶۱ - ۱۱۴	۵۵۵ - ۶۰۸ - ۶۹۸ - ۷۰۹ - ۷۳۵
میر حسن ۲۲۷ - ۸۷	۷۳۶ - ۷۸۰ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۹۱۴۷
میر حسین ۳۲	۹۵۳ - ۹۵۵
میر حسینی ۱۴۶	میر آق ۵۶۷
میر خان ۹۵ - ۱۲۷ - ۲۱۷ - ۴۶۲	میر ابراهیم ۵۱ - ۶۳ - ۹۴ - ۱۵۸
۴۷۳ - ۶۲۵ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۷۱۲	۱۶۳ - ۱۹۳ - ۳۰۷ - ۳۳۳ - ۳۱۴۵
۸۱۵ - ۸۱۸ - ۸۴۰ - ۸۴۷ - ۸۵۹	۳۹۷ - ۴۴۸ - ۴۵۰ - ۴۸۷ - ۶۲۷
۸۷۶ - ۹۰۸ - ۹۱۷ - ۹۶۵	۷۴۳ - ۸۵۶
۱۰۵۹	میر ابوالینقا ۲۹۳
میرداد افغان ۲۱۰ - ۳۰۶	میر ابوالحسن .. ۳۷ - ۱۶۱ - ۴۰۱
میر رحمت الله .. ۲۷۱ - ۴۷۶	میر ابوطالب ۴۸۷ - ۵۹۱
میر رستم ۲۳۲ - ۲۴۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵	میر ابوالفضل .. ۵۳ - ۶۲ - ۷۷
۳۰۶ - ۳۹۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲	میر ابوالمعالي ۲۴۰
۹۸۶	میر احمد ۴۵ - ۵۳۰ - ۴۴۰ - ۴۷۱ - ۸۸۵
میر رضی الدین ۸۶۲	میر اسحق ۳۴۵

- ۳۲۱ - ۳۰۷ - ۲۹۳ - ۲۷۰ - ۲۶۷

- ۴۲۷ - ۴۲۱ - ۴۱۸ - ۳۹۰ - ۳۹۵

- ۸۴۳ - ۸۱۷ - ۷۶۳ - ۶۳۴ - ۵۹۳

- ۱۰۴۷ - ۵۸۱ - ۹۷۸ - ۹۶۰ - ۸۸۰

۱۰۶۲

نرسنگه ۲۶۸

نرسنگه داس ۲۷۰

نرسنگه کور ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۸۶۵ - ۹۸۹

نصرت خان ۷۹ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۶۸

- ۳۹۹ - ۳۰۸ - ۳۰۷ - ۲۸۸ - ۲۸۷

۱۰۶۱ - ۱۰۶۲

نصیرالدین ۴۵ - ۹۲ - ۳۹۹ - ۶۹۸

۷۱۲

نصیری خان ۵۶۵ - ۸۵۶ - ۹۸۶

نظام الدین ۷۶ - ۲۶۹

نظرقلی ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴

نعمت خان ۳۹۷ - ۱۰۶۲

نعمت الله ۵۲ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۸۱ - ۱۰۴۸

۱۰۶۸

نوازش بانو بیگم

- ۶۷۶ - ۶۷۳ - ۶۳۱ - ۵۷۳ - ۵۶۷

- ۶۸۱ - ۶۸۰ - ۶۷۹ - ۶۷۸ - ۶۷۷

۹۱۰ - ۷۸۳ - ۶۹۴ - ۶۸۲

ناصرخان ۱۰۶۲

ناظرخان .. ۶۲۵ - ۷۴۲ - ۸۵۶

نامدارخان ۱۱۵ - ۱۵۷ - ۱۶۲

- ۴۴۰ - ۴۳۹ - ۴۲۸ - ۴۲۷ - ۴۲۱

۱۰۳۱ - ۹۷۶ - ۹۶۲ - ۸۶۴ - ۸۱۷

ناناچی ۱۲۸

ناهروخان ۱۰۴

نجات خان ۲۹ - ۴۲ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۸

- ۷۵ - ۶۸ - ۶۴ - ۶۱ - ۵۳ - ۵۱

- ۳۴۶ - ۲۴۸ - ۲۴۵ - ۲۳۶ - ۲۳۰

- ۴۶۵ - ۴۵۱ - ۴۴۷ - ۴۴۳ - ۳۹۶

- ۸۱۷ - ۷۶۲ - ۵۹۴ - ۵۷۰ - ۵۶۴

- ۸۵۵ - ۸۴۲ - ۸۳۷ - ۸۲۲ - ۸۱۸

۸۷۳ - ۸۶۵ - ۸۶۴

نچشقلی ۹۱۰ - ۹۷۶

نذر محمد خان ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲

- ۲۶۴ - ۲۵۷ - ۲۵۰ - ۲۴۸ - ۲۴۲

- ۲۲۳- ۲۱۱- ۱۹۳- ۱۸۰- ۱۶۱	- ۷۹۱- ۷۹۰- ۷۸۸- ۷۸۶- ۷۸۳
- ۲۳۸- ۲۳۶- ۲۳۵- ۲۲۶- ۲۲۵	- ۹۴۸- ۸۱۰- ۸۰۹- ۸۰۳- ۷۹۲
- ۲۴۹- ۲۴۳- ۲۴۱- ۲۴۰- ۲۳۹	۹۵۶- ۹۵۵- ۹۵۴- ۹۵۱- ۹۴۹
- ۲۵۵- ۲۵۴- ۲۵۲- ۲۵۱- ۲۵۰	میر مظفر حسین ۴۶۳
- ۲۶۵- ۲۶۳- ۲۶۱- ۲۵۸- ۲۵۷	میر معصوم ۵۱
- ۲۸۴- ۲۷۱- ۲۷۰- ۲۶۹- ۲۶۸	میر ملک حسین ۵۱
- ۳۳۶- ۳۰۹- ۲۹۳- ۲۸۹- ۲۸۵	میر معین ۸۷۴
- ۴۲۱- ۴۰۶- ۴۰۴- ۳۴۹- ۳۴۳	میر موسی ۸۱۸- ۴۰۰
- ۴۵۸- ۴۵۶- ۴۴۴- ۴۲۳- ۴۲۲	میر مهدی ۹۷۸- ۹۶۴- ۸۳۹
- ۴۷۹- ۴۷۶- ۴۷۰- ۴۶۰- ۴۵۹	میر نعمان .. ۶۲۷- ۴۵۰- ۳۴۱
- ۴۹۸- ۴۹۵- ۴۹۴- ۴۹۱- ۴۸۳	میر نعمت الله ۲۸۷- ۲۷۰- ۲۴۸
- ۵۰۴- ۵۰۳- ۵۰۱- ۵۰۰- ۴۹۹	میر نور ۵۹۳
- ۵۱۲- ۵۱۱- ۵۱۰- ۵۰۹- ۵۰۵	میر هاشم ۳۲۲
- ۵۱۷- ۵۱۶- ۵۱۵- ۵۱۴- ۵۱۳	میر هوشدار ۵۱
- ۵۲۵- ۵۲۴- ۵۲۳- ۵۲۰- ۵۱۹	میر یحیی ۷۴۳
- ۵۳۰- ۵۲۹- ۵۲۸- ۵۲۷- ۵۲۶	میر یعقوب ۳۴۵- ۱۹۵
- ۵۴۴- ۵۴۲- ۵۴۱- ۵۳۵- ۵۳۱	(ن)
- ۵۵۰- ۵۴۹- ۵۴۸- ۵۴۷- ۵۴۶	نابینا ۱۰۰۷- ۹۸۸
- ۵۵۵- ۵۵۴- ۵۵۳- ۵۵۲- ۵۵۱	ناشجاع (یعنی شامزاده شجاع)
- ۵۶۳- ۵۶۱- ۵۶۰- ۵۵۸- ۵۵۶	- ۳۳- ۳۲- ۳۱- ۳۰- ۲۹

- ۴۸۱ - ۴۷۲ - ۴۵۸ - ۴۵۳ - ۴۵۲

- ۷۶۲ - ۷۶۱ - ۷۴۳ - ۷۴۱ - ۷۲۰

- ۸۷۳ - ۸۶۵ - ۸۵۷ - ۸۵۵ - ۸۱۹

۹۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۰

۷۴۳ وزیر کرمیان

- ۳۰۸ - ۲۸۷ - ۲۸۴ - ۲۴۹ - ولی بیگ

۵۹۴ - ۴۶۰

۴۵ ولی محمداور

۲۴۸ ولی محمد انصاری

(۵)

- ۹۸ - ۹۳ - ۶۲ - ۵۳ - هادی دادخان

- ۸۸۰ - ۵۱۳ - ۲۴۷ - ۱۰۷

۱۰۶۸ - ۱۰۴۶ - ۱۰۳۴

۴۷۳ - ۳۷۳ - ۳۰۳ - ۱۱۲ - هدایت الله

- ۳۳۶ - ۳۲۰ - ۲۷۰ - هرجس کور

۹۶۹ - ۴۸۷ - ۴۵۷ - ۳۳۷

۲۵۴ - ۲۴۶ هرام

۱۰۰۴ هرناتیه

- ۱۶۱ - ۹۳ - ۶۳ - ۵۵ - هنریرخان

- ۴۳۳ - ۴۰۳ - ۳۰۷ - ۲۸۸ - ۲۴۰

- ۱۸۹ - ۱۲۹ - ۱۱۳ - فوازش خان

- ۵۹۳ - ۴۸۸ - ۴۷۴ - ۳۳۳ - ۲۷۰

۹۰۸

۸۴۰ تربت خان

۳۸۶ نوح

۵۹۳ نودر صفوی

- ۵۰۴ - ۴۹۹ - ۴۶۰ - نورالحسین

۵۶۵ - ۵۵۱ - ۵۲۹ - ۵۲۳ - ۵۰۵

- ۸۴۰ - ۳۸۷ - نورالدین محمد جهانگیر

۸۷۷

۲۱۶ - ۲۰۳ - ۱۸۶ - ۸۵ - نوروی بیگ

۸۵۷ نهال چند

۲۶۹ - ۲۴۹ نیاززی خان

۱۰۳۳ - ۱۰۰۳ - ۹۷۱ - نیتو

- ۶۲۷ - ۵۳۳ - ۵۲۲ - نیک نلم خان

۸۷۶

(۵)

۵۶۶ - ۴۷۹ - ۲۳۲ بیگ

- ۲۱۴ - ۱۹۶ - ۱۹۱ - ۱۲۹

- ۴۴۸ - ۴۱۷ - ۲۴۸ - ۲۱

یادگار بیگ ۲۰۳ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۳۳۳

یادگار خان .. ۶۹۷ - ۷۰۸ - ۷۹۹

یادگار مسعود ۶۵

یار محمد ۱۰۶۳ - ۱۴۴۶

یزدانی ۲۴۰

یسونب راو ۶۳

یعقوب ۶۳۵ - ۵۹۷ - ۶۲

یکه تازخان ۹۳ - ۱۱۷ - ۱۴۸ - ۲۰۷

۲۴۷ - ۲۶۸ - ۲۹۹ - ۳۵۸

۵۲۱ - ۵۴۷ - ۶۰۵ - ۸۸۵ - ۱۰۶۲

محمد بن علی ۱۱۱ - ۱۱۴

یوسف خان ۱۰۴ - ۲۷ - ۷۴۲

۸۰ - ۹۶۶

یوسف زوی ۶۷ - ۱۰۵۸

یوسف گورد یزی

یوسف نیاز ۳۱۴

۹۷۵ - ۸۶۶ - ۸۵۳ - ۹۳۰

هائل خان ۹۸۹ - ۸۷۱

همایون بادشاه ۲۳۳ - ۲۴۳

همت خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۰۷ - ۲۳۱

۲۴۶ - ۲۹۱ - ۳۴۳ - ۴۰۸ - ۴۳۵

۵۹۴ - ۶۲۷ - ۶۳۴ - ۸۲۳ - ۸۲۹

۸۵۲ - ۸۵۶ - ۸۸۰ - ۹۶۶ - ۹۸۱

هوشدار خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۷ - ۱۵۷

۲۰۲ - ۲۴۶ - ۲۶۷ - ۲۹۴ - ۳۰۲

۳۰۷ - ۳۲۱ - ۳۲۶ - ۳۳۹ - ۳۴۱

۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۷۹ - ۴۸۸ - ۶۲۹

۶۴۷ - ۶۷۵ - ۷۶۲ - ۷۶۴ - ۸۳۹

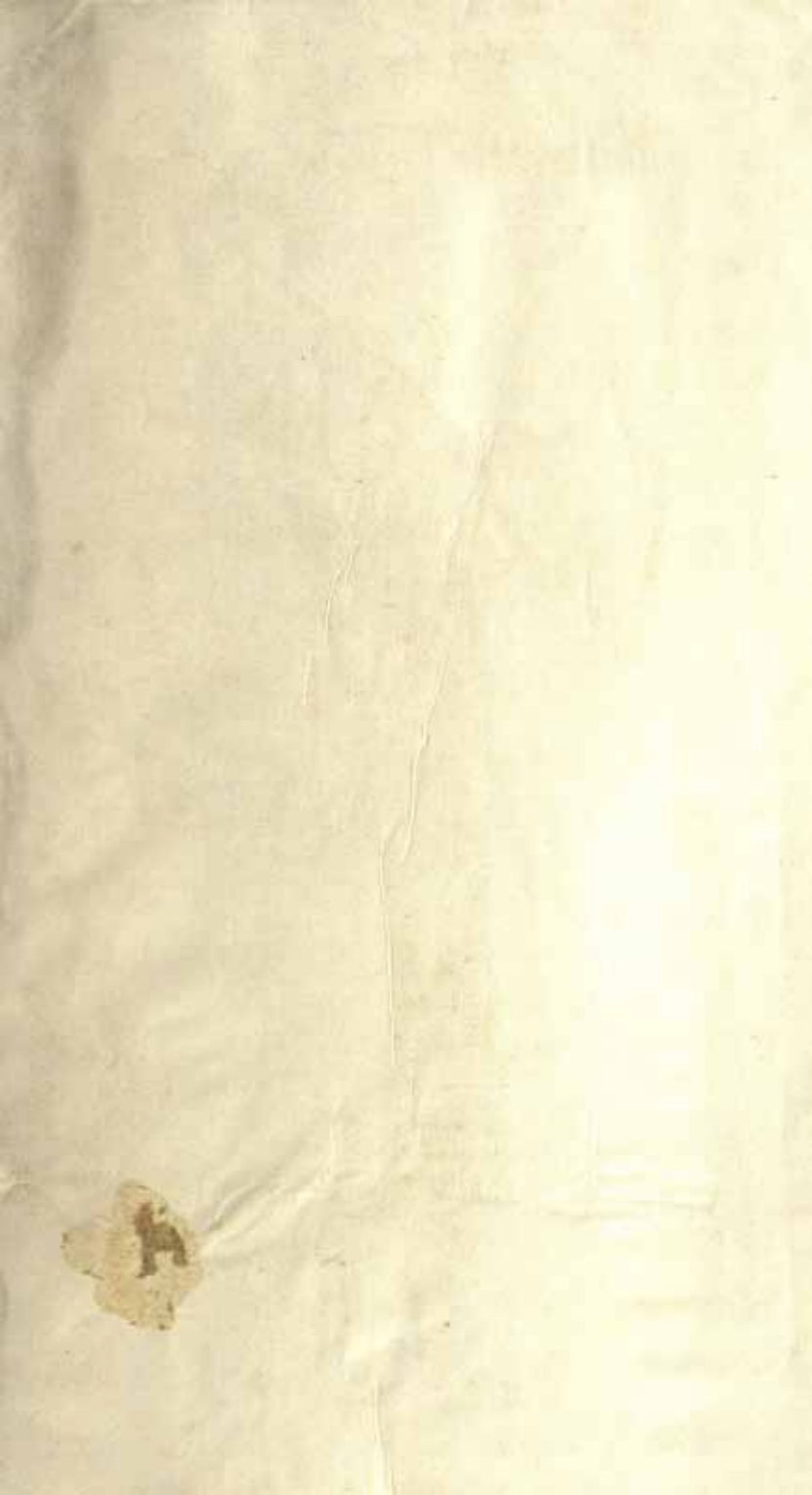
۸۴۲ - ۸۷۱ - ۸۷۳ - ۸۸۰ - ۸۸۳

۹۰۲ - ۹۳۳ - ۹۷۸

(ی)

یادگار ۱۹۳

تمام شد

نا اورنگ زیب عالمگیر بادشاہ

بہتمام

اشیائے مومنینی ہنگامہ

بتصحیح

مولوی خادم حسین و مولوی عبدالحی مدرعین مدرعہ کلکتہ

در

کالج پریس چاپ شد

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.